ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
026000339920

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.

Ἔλεγχος ἢ ὧν ἐν τῷ παρόντι περιεχομένων.

Πρόλεγόμενα.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Τζηκῶν, ἢ τῶν βασιλέων αὐτῶν — 1
Περὶ τῆς ἀνιοηραλογίας τῶν Τζηκων, ἢ ὑβρίσεως ἢ ἐβασιλεύσαν ἐς τὴν Ἀρμενίαν. — 3
Περὶ τῶν μεγαλιέρεων ἢ ἐπισκόπων γνώσεων τῆς Ἁγίας ὅσας ὁ Τζηκος ἐβασιλεύσ. — 3
Περὶ τῆ βασιλεῖ τῶν Τζηκων ἐς τὴν Ἀφρικήν. — 4
Περιγραφὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. — 7
Περὶ τῆ βασιλεῖ τῶν Σερίφων, ἤτοι φετζ, ἢ τῆ Μαρόκης. — 15
Περὶ τῶν ἐν τῇ Χοίρᾳ Τουλάφων. — 16

Λίφορος ἱστορία περὶ τῆ τῶν Ὀθθωμανίδων γένους πόθεν καταγῆς ἐστιν ἡ φόσις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆ Σελτὰν Ἀλαδίνη, μέχρι τῆ Σελτὰν Μεχμέτη τῆ τῆ Πόλιν ἁλόντος, ἐκ τῆς ἱστορίας Θεωργίου τῆ Φραντζῆ, περ: ιβ. — 10
Περὶ βασιλέων τῶν Τζηκῶν ἀπὸ τῆ πρώτη βασιλέως αὐτῶν Ὀτζιάνη, μέχρι τῆ Σελτὰν Μεχμέτη τῆ γ, ἐπὶ τῆ χρονικῆ Μουσκῆ τῆ Μαμμαζῆ. — 31
Περὶ Θεωργίου Καισαρείτη τῆ ἐπικληθέντος Σκανδέρμπεη, αὐθέντη Ἀλβανίας, ἢ Ἠπείρ. ἢ τῶν βασιλέων ὧν ἐπόιησε μεθ' ἑαυτοῦ τῶν Τζηκων. — 33
Ἱστορικὸν τῶν ἀρχῆς βασιλέων Τζηκῶν, ἀπὸ τῆ Σελτὰν Σελεϊμάνη τῆ α, μέχρι τῆ Σελτὰν Μεχμέτη τῆ δ, μεταφρασθὲν ἐς γραικικὴν διάλεκτον ἀπὸ τὸ ἰδιωτικὸν, αὐτόθ. — 10
Ἱστορικὸν τῆ βασιλέως τῶν Τζηκων ὑπὸ πάππω ἐς τὸ Κάισαρ τῆς Βιέννας, ἢ ἐπὶ τῆς αὐτ, μεταφρασθὲν ἀπὸ τῆς γλώσσης ἐς τὴν τ γραῖν αὐτὴν διάλεκτον ὑπὸ τῆ Καισαρέα. — 17
Ἐπιφάνεια τῆς γενομένης ἐπιβάσεως τῆ Πρέβεζης τῶν Μοσχόβων προπομπῆ βοήθειᾳ μεθ' ἁλώσεως τῶν Ὀθωμανῶν, ἢ μεταφράσεως τῶν ἀφηγησαμένων συνθηκῶν ἐς τὸν βασιλικὸν ἀπλιναρᾶ ἐπὶ τῆ ἐφημερίδων ἀγεξάνδρ. Μαυροκορδάτ. αχπθ. [22
Περιγραφὴ τῆ ἀγαγῆ τῆ Ἐπιβάσεως τῆ ἐπὶ τῆ ὁδῷ ἀχτὶ τεφουρλὴ γραφῆς αχπε. 23

31 - - - " Περιγραφή τῆς ὁρδί ἀγαγίτ, ἤτοι τῆς ἀγοραστικῆς τῶν ἐχτινῶν λογαριάσων, γινομένης ἐπ' τὸν παιρόν τῆς ἀρχῆς, ὅταν ἐπεσκεπτοῦσι βασιλεῖς ἢ βεζίρηδες.

32 - - " Περιγραφή τῆς ἀγαγίτ τῆς βασιλικῆς τζόχας, ὅπου πινᾶ ὁ καστελλάνος τοῦ κάστρου.

34 - - " Περὶ τῆς ἀρχοῦ ἀπουλήσεως ἢ ὑποδοχῆς τῆς ζαντζάκ σεφεριᾶς, ὅπου ἐμβαίνει εἰς βασιλεύοντα, ἐπὶ ἡμερῶν δ' τῆς ἀρχῆς τῆς χαΐνης ὀθωμανοῦ ἔτους. ἀρτ. λ

34 - - " Περὶ τῆς ἀγοραστικῆς τῆς ζαντζάκ σεφεριᾶς, ὅπου ἀπὸ ἐχτὲς εἰς ἐπεσκεπτόν, ἢ ἐπανόδου εἰς βασιλεύοντα, ἐπὶ ἡμερῶν ἀυλῶν ἑπτὰ. ἀρτ. λ

39 - - " Ἀντίπαλος ἱστορία τῶν συμβαινόντων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ σουλτὰν Μεχμὲτ δ' μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ ὑιοῦ αὐτοῦ σουλτὰν Ἀχμὲτ γ', ἀπὸ φωνῆς Δημητρίου Γαμαδιάνη.

86 - - " Βαρνάβα Κυπρίου χρονικὸν ἀπὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου μέχρι τῶν καιρῶν μας γενόμενον μεγάλης ἐρεύνης, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ β' σουλτὰν Μουσταφᾶ, ἐν ἔτει ᾳχῆς. λεπτομερῶς πάνυ.

93 - - " Ἱστορία περιέχουσα ἐν συνόψει τὰ συμβάντα τῇ ἐμῇ σεβαστῇ ὀνόματι Καρόλῳ μεταξὺ ἐτῶν ἐν πρώτῳ ἀποδημήσεων τῆς αἰρετότητος τῶν ὀθωμανῶν μεταξὺ τῶν Πέρσων, Ἀραβίων τε καὶ Μοσκοβίας, ἢ μετ' ἐκείνων ἀποδημίας. ἢ ἄλλα σπουδαῖα αἴτια. ἀρτ. β

28 - - " Περιγραφὴ τῆς φράντζας, ἤτοι ὁποίαν ἔπαθεν ὁ γενναιότατος τζελεμπὶς Μεχμὲτ ἐφένδης, σαλὶς ἑνὸς πρέσβυς τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους. λεπτομερὲς χρονικόν. βασιλεύοντος τοῦ σουλτὰν Ἀχμὲτ τοῦ γ'. + ἕτερα τοῦ καλοῦ κυρίου Ἰωαννίκιου διδασκάλου τῆς ἐκ[κλησίας]. ἀρτ. ν.

146 - - " Διήγησις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβαίνοντος ἐπαναστάσεως τῆς τῶν σουλτὰν Ἀχμὲτ, ἀναβάσεως δὲ τοῦ σουλτὰν Μουσταφᾶ τοῦ αὐτοῦ, ἢ λεπτομερὴς πολιτεύσεως τῶν γεγονότων, ἐν ἔτει ἀρτλ', σεπτεμβρίου ιζ' ἡμέρᾳ πέμπτῃ.

164 - - " Ἡ αὐτὴ διήγησις διὰ στίχων πολιτικῶν συντεθεῖσα διὰ χωρὶς Μ' χαρτίων.

176 - - " Ἕλεγοι στίχοι περὶ τῆς ντεζδάρ χωρίου χαβούλος τὴν ἀνάβασιν τοῦ Μουσταφᾶ διὰ χαρτὶ τῶν αὐτοκρατόρων, ἢ ὕστερον αὐτοκρατορεύσαντος.

178 - - " Παρθενίου ἀρχιεπισκόπου τῶν ἱεροσολύμων. ἱστορία χρονολογικὴ, ἢ περὶ τῆς αὐτῆς ἐπαναστάσεως, ἀρχομένη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

1734 Τοῦ αὐτοῦ Παρθενίου Μητροπολίτου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ἱστορία τῆς μεταξὺ ῥωμαίων τε καὶ ἀρμενίων διαφορᾶς. — 442

» Περιλήψεις ἐξ ἐπιστολῶν Πατριαρχικῶν περὶ τῆς αὐτῆς διαφορᾶς. — 482

» Χρονολογία ὀθωμανικῆς ἱστορίας ἀπὸ διαφόρων ἀποσημειώσεων. — 483

» Σύνοψις ἱστορίας ὀθωμανικῆς, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρχηγοῦ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτῶν Ὀσμάνου καλουμένου, καὶ λήγουσα μέχρι τοῦ αου σουλτὰν Μαχμούτη. — 490

» 1728 Μονῳδία διὰ στίχων πολιτικῶν εἰς τὴν γενομένην ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγίστην Πυρκαϊὰν κατὰ τὸ αψκη ἔτος, ἰουλίου ιζ, ἡμέρᾳ τετράδι, βασιλεύοντος σουλτὰν Ἀχμὲτ τοῦ γου. — 500

» 1751 Περιγραφὴ τῆς καταστάσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς καιροῦ, καὶ τῆς συμβάσης ἐν Κωνσταντινουπόλει Πανώλης κατὰ τὸ αψνα ἔτος, βασιλεύοντος σουλτὰν Μαχμοὺτ τοῦ αου. — 501

» 1755 Περιγραφὴ διὰ στίχων πολιτικῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάσης Πυρκαϊᾶς κατὰ τὸ αψνε ἔτος, σεπτεμβρίου ιζ, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας Κυριακῆς, βασιλεύοντος σουλτὰν Ὀσμάνου τοῦ γου. — 506

1756 » Περιγραφὴ διὰ στίχων πολιτικῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάσης ἑτέρας Πυρκαϊᾶς ἐν τῷ ἐφεξῆς ἔτει, ἰουνίου κδ, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας βας, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως. — 508

» Δαμασκηνοῦ τινος στίχοι παραινετικοί. — 514

» Κατάλογος τῶν αὐτοκρατόρων τῶν Τουρκῶν τῶν ἀρξάντων ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ νῦν ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. — 526

» Ἕτερος περὶ τῶν βασιλέων Ἀλιοσμανιδῶν ὅσοι ἐστάθησαν ἀπὸ τοῦ πρώτου σουλτὰν Ὀσμάν, ἕως σουλτὰν Μαχμοὺτ τοῦ αου. — 530
καὶ ὅσοι βεζιραζέμιδες ἐστάθησαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ βου σουλτὰν Μουράτη, ἕως τοῦ νῦν.

» Κατάλογος τῶν αὐθέντων Βλαχίας, καὶ Μολδαβίας ἀπ' ἀρχῆς, μέχρι τοῦ νῦν. — 534

» Ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης μεταξὺ ὀθωμανῶν καὶ ῥώσσων, τῆς γενομένης κατὰ τὴν πεδιάδα τὴν οὖσαν πλησίον τοῦ Κουτζοὺκ καϊναρτζῆ, πέντε λέγας μακρὰν τῆς Πολεμισηλίστρας, αψοδ, [illegible] — 516

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Τούρκων, καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν.

Ηξούρεις οὗτοι ἦναι ἀρχαῖον παράσημον χρόνοι ἀπεφασισμένοι, ὅπου ἤρθαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὰ μέρη αὐτὰ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ὅπως ἐκαβάτσανε καὶ ἐκράτησαν αὐτὰ ἀρχῆθεν, καὶ ἀπὸ ὀλίγον εἰς ὀλίγον ἐβγῆκαν εἰς τόσην δύναμιν καὶ αὔξησιν, καὶ ἐπῆραν τόσας πολιτείας καὶ δυνάμεις, καὶ ἐδούλεψαν μεγάλον φόβον εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μεγάλα καὶ βαθέα χρόνια. Οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν εἰς τὰς πολέμους μαθημένοι, οὐδὲ συνηθισμένοι. Καὶ ἤρθαν οἱ Τοῦρκοι δὲν ἤρθαν εἰς αὐτὰς εἶναι ἀρχαῖον, ἤγουν αὐτόχθονες, γένος ἦσαν συνηφορίας, συνηφορίας παχωρισμένοι. καὶ βαλὼν καλὸν καὶ εἰς ἄλλους εἰς βασιλείας. λοιπὸν ἐρχονται ἤτοι οἱ Τοῦρκοι καὶ σκορπισμένοι, καὶ πληρόνωνται. ὁ αὐθέντης πάλαις ἐδιάβασεν ἦλθεν εἰς τὴν Γερμανίαν μὲ χιλιάδας σαράντα, καὶ ἕνα χιλιάδας ἄλογα εἰς πόλεμον, καὶ ὡς ἐμάθαν ἦρθε οἱ Τοῦρκοι, ἐσυνάχθη ὅλη ἡ δύναμις, καὶ ἔναν ἀρχαῖον αὐθέντην εἰς αὐτὰς εἶναι αὐτὸς σκορπισμένον γεγονὸς Σαχεϊμάνης, καὶ ὑπῆγαν καὶ ἐπολέμησαν μὲ αὐτὸν Σαχεϊμάνην καὶ ἐνίκησεν ἡ Γερμανία τὴν χώραν εἰς τὴν γυναῖκα. εἰς τὸν ὁποῖον πόλεμον μὲ μεγάλην ἀβρωσιὰ καὶ πόσον δὼν εἶδεν ἐκεῖνος καὶ χρειαστῶν καὶ μὲ πολὺ αἷμα ὅπου ἐχύθη, ἔμεινε σκανισμένος καὶ χαλασμένος ὁ Σαχεϊμάνης.

Ἔπειτα αὐτὸ ἦτον τὸν Σαχεϊμάνην δὲν ἠμπόρεσε καὶ οἱ Τοῦρκοι νὰ ἔχουν παλαιὰν ἀρχήν. γένον ἀπὸ χιλιάδας χρόνους ἀπὸ τὴν γέννησιν ἄρχισε νὰ ἔχῃ ὄνομαν καὶ ἀρχὴν εἰς αὐτὰς ὁ Ὀτζμάνης ὀνομαζόμενος, υἱὸς ἑνὸς σχήνη σκαλιωτῆ. Τοῦρκον ἦτον ἦτο ὁ Ὀτζμάνης ἔμεινε σκορπισμένος βασιλεὺς τῶν Τούρκων κύριος καὶ παθούμενος, καὶ αὐτὸν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ βασιλέα εἰς ἐκείνους Τούρκους, καὶ παλαιὰν ἕνας ἐπολίτευσον. καὶ οἱ υἱοὶ ὅπου ἐγεννήθησαν ἀπὸ αὐτὸν Ὀτζμάνην, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν, καὶ τὰ παιδία τῶν παιδίων αὐτῶν κτλ. ὁλοδόχην αὐτοὶ ἕναν βασιλεῖς, καὶ ἀπὸ ἄλλην γενεὰν ἄλλον καὶ ἐκράτησε εἰς αὐτὸ τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλείας. Τὸ ὁποῖον φαίνεται καὶ φανερὰ ἐγράφουσι

ἀπὸ θῆλε ἕως ἡνὸς ἡμέρου ἄλλη γενεὰ ἰῶν Τουρκῶν δεν ὀρέβη να μείνῃ βασιλεὺς
αὐθὶς ἡ γενεὰ τὸ Ὀτμανη. ἡ θεὸν ὀνόμαζον διὰ βασιλέα αὐτὸ. ἡ ἴδιος ὁ
πρῶτος βασιλεὺς Ὀτμανης ἦθον πολλὰ γνωστικὸς, καὶ πρακτικώτατος.
ἡ μεγαλόψυχος, ἡ ἦθον φιλόκτητος πολλὰ, ἡ διέβασε μὲ ἡμέρους χριστιανὸς
ἡ εἶπε, Κάμετε ὅλοι αἰ ἐκκλησιαὶ σας ἐκκλησίαν τζαμίου, ἡ μὴ ἐθέλῃ κανεὶς
ἦθον νὰ ἦ ὀθωμανικὴ χώρα ἀπὸ Ζεβάστε πόλεως. ἐβασίλευσε δὲ θεὸς χρό-

ἔτη ἀπὸ Χ.	νους ἡποσοὺς θὲν ἠξεύρομεν. ἡ αὐτὸς ἦτον..	
1327	μετὰ θῆλον ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτὸ Ὀρχὰν ἡς..	χρόνους 33
1360	μετὰ θῆλον βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτὸ Μουρὰτ ἡς..	χρόνους 29
1389	μετὰ ἐθῆλον βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτὸ Βαγιαζήτ ἡς.	χρόνους 25
1414	μετὰ θῆλον βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτὸ Μαχμοὺτ. αὐτὸ ἐδὼ λέγω Ἀζιζλῆνος.	χρόνους 8
1422	μετὰ ἦθον βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτὸ Μουράτ ἡς.	χρόνους 29
1451	μετὰ ἦθον ἡ ἔλαβεν ὅλην τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτὸ ὁ Σελὰν Μαχμούτ.
	ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσε δὺ ἀξαχωρίστως ἡ θεληθρεσμὸν ἡ ἀρανισμὸν ἐκ χρι-
	στιανῶν ἰῶν ὀρθοδόξων ἡ ὀρθοδόξων χριστιανῶν. ἀπεθάνε ἡ μὴ ἡς ὀλίγον
	καιρὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος.
	ἔλαβε δὲ τὴν βασιλείαν Κώνσταντῖνος ὁ ἀδελφὸς αὐτὸ χρόνους αὐτὸ
	πλήσιον Κόσμ. ἔξ χιλιάδες ἐννεακοσίους ἕνδεκα ἐνὶ Μαΐῳ
	πθ' ἡμέρᾳ ἕβδ. ἀπὸ ἡ χῦ γεννήσεως χιλίους ἑξακοσίους πεντηκοστῷ
	ἕκτῳ δὲ γραφομένου. ὅτε ὁ σουλτὰν βασιλεὺς ὅτε ἐπῆλθε τὴν Πόλιν.
	ἡ ἄρχισεν ἡ βασιλεία τῶν χωσμάνων. ἦθον Κώνσταντῖνος ἡ υἱὸς Ἑλένης.
	ἡ ὁ ὕστερος βασιλεὺς τῆς Πόλεως. ὅτε τὴν ἐπῆρεν ὁ Σελὰν Μαχμούτ.
	ἡ ἐπολεμοῦθη. ἡ βασιλεία τῶν χωσμάνων. ἦθον Κώνσταντῖνος υἱὸς Ἑλένης.
	ἐβασίλευσε δὲ ὁ Σελὰν Μαχμούτ..	χρόνους 31
1482	μετὰ ἡ ἦθον Σελὰν Μαχμοὺτ βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτὸ Σελὰν Μπαγιαζήτ.	χρόνους 30
1512	μετὰ θῆλον βασιλεὺς ὁ υἱὸς αὐτὸ Σελὰν Σελήμης.	χρόνους 8

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1520 μεδαίθιον βασιλεύς ὁ γὸς αὐτὲ σχῆλαϊ. Σχεϊζιάνης. χρόνας 46

1566 μεδαίθιοι βασιλεύς ὁ γὸς αὐτὲ Σχῆλαϊ. Σχήζιης.. χρόνας 9

1575 μεδαίθιον βασιλεύς ὁ γὸς αὐτὲ Σχῆλαϊ Μχεφάϊης.. χρόνας 20

1595 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν ὁ γὸς αὐτὲ Σχῆλαϊ Μαχμετάϊης. χρόνας 9

1604 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν ὁ γὸς αὐτὲ Σχῆλαϊ Αχμετάϊης. χρόνας 14 ἡ ἀρχὴ μεχρι ὧδε ἀντεγράφθη ἐκ νομίσματος βιβλ

1618 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν ὁ ἀδελφὸς αὐτὲ Μχαμεδὰς, μὴν 3. ἡμερ 4 χρόνας 4 γεγραμμένα εἰς ζ, ἀξιόχρεον δὲ φαίνεται περὶ τούτων καὶ δι' ἐξετάσεως αὐθεντικῶν.

1618 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν Ὀσμάνης γὸς τὲ Αχμετ.

1622 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν ὁ Μχαμεδὰς σαΐτ.

1624 μεδαίθιον ἐβασίλευσε Μχεφάϊης γὸς τὲ Ὀσμάνη. χρόνας 16

1640 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν Ἰσμοσαήτ ὁ ἀδελφὸς τὲ. χρόνας 9. μῆνας 9

1649 μεδαίθιον ἐβασίλευσε Μαχμετάϊης γὸς τὲ Ἰσμοσαήτ. χρόνας 38..

1687 μεδαίθιον ἐβασίλευσε Σχεϊζιάνης. χρόνας 4

1691 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν Αχμετάϊης ὁ ἀδελφὸς τὲ. χρόνας 4

1695 μεδαίθιον ἐβασίλευσε Μχαμεδὰς γὸς τὲ Μαχμετ, χρόνας 8, μὴν 9.

1703 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν Αχμετάϊης ὁ ἀδελφὸς τὲ. χρόνας 27

1730 μεδαίθιον ἐβασίλευσε Μαχμετ γὸς τὲ Μχαμεδὰ. χρόνας 24

1754 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν Ὀσμάνης ὁ ἀδελφὸς τὲ χρόν: 2, μήν: 10 ἡμ: 13

1757 μεδαίθιον ἐβασίλευσε Μχαμεδὰς γὸς τὲ Αχμετάϊη. χρόν: 16, μὴν: 2, ἡμ: 21

1774 μεδαίθιον ἐβασίλευσεν Ἀβδελχαμὶτ ὁ ἀδελφὸς τὲ.

34

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.....

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ περὶ τῆς αὐτοκεφαλίας τῶν ἱερῶν, ἢ ἐξοχῆς ἡ ἐξαρχίας τῆς Βουλγαρίας.

Ζητεῖται πόθεν δίκαιον ἔχουσιν ὁ Πάπας λέγειν ἐαυτὸν μεγάλον μονάρχην, διότι δὲν ἔχουν ἄλλους ὑπηκόους νὰ ἐξουσιάζῃ ὅσους ὅσους, ἢ ἐπαρχίαν ἐξ ὅλα ταῦτα μέρη τῆς Εὐρώπης, ἐξ Εὐρώπην δηλ. Ἀθηναν ἢ Ἀφρικὴν, καθὼς αὐτὸς. Ἐν σελίδοις πυρετὸν αὐτοῦ ἐπὶ Δύσιν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν: ὀλκὴν, αὐτοῦ δ' ὄχλις ἐν Γόμβραις, ἢ αὐτοῦ ἐπὶ δυτικὴν εἰκαδιὰν ἐν βασιλεῖ τῶν Ἀγγλιέρων, ὅπου ἔν σφιρώνει χαρακτῆρι, εἶναι ἐξ ἐπὶ βελτίονα, ἐξ δ' ἀληθινήριον ἐν σοφίαι πᾶσαι, ἢ διάστημα ὀκτακοσίων λευκῶν. ἢ αὐτοῦ ἐπὶ ἀξίνιον πρὸς ἐπὶ μεσογειρίου, αὐτοῦ ἐπὶ καρφᾶ ἐν ταυρικῆς χερρονήσου, ἔ' ναὶ ἐποῶ παλλίδεα αὐτοῦ τὸν ταύραν σοφίαν νόαρ ἐαὶ μαγνήδας λίμνας, εἶναι ἐξ ὁ ἄδεν, ὅπου ἔνα ἐξ ἐαὶ ἐπίβολαί ἐν ἐὐνθεᾶς ἀναγαίας, ἢ ἐν σεναίτωρος ἐν βάθει-μανίδι, ἄλλο ἐναδιάστημα ὀκτακοσίων χρυσῶν. Προσὲλ αὐλὸς ἐξουσίᾳ ἐξ ἐπὶ ἀσίαν ἐπὶ γαλλίαν, ἐπὶ ἐυρίαν, ἐπὶ Ἑρμανίαν ὅλην καὶ ἐπὶ μεσοποταμίαν, ἢ ὅλας ἐαὶς ἐρᾶς ἀεκαβίας. ἐξ ἐπὶ ἀφρικὴν πυρετὸν ὅλο τὸ ἀ: πρόγιαλον ἐπὶς μεσογείᾳ ἀναγαίας, εἶμ αὐτοῦ μυρικά παίσεα, ἐαὶ ὁσσία τοποθέσιον ἐξ ἐον βασιλέα ἐν ἰωάννι, ἢ ἐξ ἐπῆνον ἐν ναεφίτην, καὶ οὐδὲν ἀληθινὸν ἐραῦγμα, ἐπὼς αὐλὸς ἐκλαδὶ ὁ βασιλεὺς ἐν ναεφίτης νὰ ἐν σφιρώνῃ χαρακτῆρι, καθὼς μεῖναι ἔγραφαν εἶναι σαφῶν βέβαιον, ἢ φανερὸν ἐραῦγμα ἐξ ὅλους ἐπὼς ἐξ ἐπὶν Εὐρώπην ἐν τοποθέσιον ἢ ἕλλαι, ἢ ἐγρίαι, ἢ μυσία, ἢ σερβία, ἢ βλγαρία, ἢ κροατίαι, ἢ δαλμα: δία, ὁ σφριανόθερον μέρος ἐν ἀγγαρί, ἢ τρανσυλβανία, ἢ βλαχία, ἢ μολδαβία καὶ ἐπὶν μικρὰν ἀσίαν ὅπου λέγεται σερεπόσια. ὅλοι ναὶ σιωπῶσιν ἐπὶν αὐτοκεφαλίαν ἐν ῥάγκου ὅπου ἐν σφιρώνῃ χαρακτῆρι. αὐ ὁμιλήσωμεν ἰδέαν ὀλίγα ἐπὶ ἐκείνας ἐπὶς ἐξαρχίας ἐσπερχίας ὅπου ἐμᾶς ἀναγκάζει νὰ βάλλωμεν ἐπὶν αὐτοκεφαλίαν ἐν ἐπὶ ἐπὶν Εὐρώπην. ἐπὶν ἐσπέραν ἐναν ὁμοίως ἢ Κωνσταντινούπολις, καθημερινὴ καθέδρα ἐν ἐν μονάχ: χα, ἢ μητρόπολις ὅλων ἐν τῶν ἐσπερχιῶν, αὐτὴ ἐναν ἐπὶ ἐκουμενικὴν ἐρίδην μεῖναι ἐν σφαίρᾳ.

ἐπὶς ὅμως ἢ μεγάλη αὐτοκεφαλία δὲν ἐθεμελιώθη, σφαῖρα αὐτοῦ ἐριαπόσιος σταδίων: ἐα χεῦνος ἢ ἐδῶ, ὁ σφῶδος αὐτοκεφάλως ἐραίθη ὁ Ὁσιανός, ἢ ὀρθοδιανός. ἔχων: ἐας ἢ ναὶ ἐρρίζε τὸν σφῶρον λίθον ἐπὶς χιλίας ἐριαπόσιας χρόνας. ἢ βύρζα ἐν βιθυνῖ ἐραίθη ἐξ ἀρχῆς ἢ καθέδρα, ἐπειδὴ ἢ Ἀλεξανδρούπολις, ἢ ἐβαλωτον ἢ Κωνσταντινούπολις

"Πρὸς ἀνατολὰς τῶν Κυκλαδίτων νήσων ἡ εὐβοϊκὴ νῆσος ἐστὶν ἡ μεγίστη.

Ἔχει δὲ τὸ μὲν μῆκος τὸ παράπλουν ἀπὸ τοῦ Καφηρέως ἕως τοῦ Ἀρτεμισίου σταδίους ὀκτακοσίους, τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ τῆς Ἐρετρικῆς ἕως τῆς Ἀνδρίας σταδίους τριακοσίους. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη τις Εὔβοια ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἀπέναντι τῆς Ἀμισηνῆς καὶ τῆς Ἀμαζονίας, ἣν ἔκτισαν Ἀθηναῖοι, ὡς φησὶν Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἀρμώνη, ἀπὸ τῆς Ἀρμώνης τῆς Ἀτλαντίδος, ἣν ἔσχεν ὁ Ἄρης. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Εὔβοια ἡ Κύμη καλουμένη, ἣν ἔκτισαν Χαλκιδεῖς οἱ ἐκ τῆς Εὐβοίας, ὡς φησὶν Ἀντίοχος ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἱστοριῶν. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ Εὔβοια ἡ Ἀλαισίνη καλουμένη, ἣν ἔκτισαν Χαλκιδεῖς οἱ ἐκ τῆς Εὐβοίας, ὡς φησὶν Ἀντίοχος ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἱστοριῶν. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ Εὔβοια ἡ Ἀλαισίνη καλουμένη, ἣν ἔκτισαν Χαλκιδεῖς οἱ ἐκ τῆς Εὐβοίας, ὡς φησὶν Ἀντίοχος ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἱστοριῶν.

Ἡ δὲ νῆσος ἡ Εὔβοια, ἡ ὁποία ἦν ἀρίστη πρὸς τὴν ἀφροδίτην, διήρητο πρὸς δύο ἀκρωτήρια βουνήεντα, καθὼς ἱστορεῖ ὁ Πλίνιος, ἡ Πάρος, ἡ Κύθηρα, ἡ Κρήτη, καὶ ἡ Ἀζιανὸς ἔσαθε: ἦταν ἄλλαις φορεσαῖς ἡμαγαλίδεσις της, καὶ σχεδὸν ἀξιόλογαις χώραις. Ἡ φυσικὰ ὅπου θέλει νὰ ἦναι τὸ μέσον τῆς νήσου· καὶ πρὸς τὴν θριανοσκὴ πρέπει νὰ ἦναι τὸ μέσον, καὶ ἀνατολικώτερα λιγάκι πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος· ἐπειδὴ ἐκεῖ ἐκαθοιωτεύοντο οἱ βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς γενεᾶς τῆς χρονιανῆς. Ἡ βασιλικὴ ἡ νέα παλαιὰ φαίνεται ὅτι ἦταν ἡ δολίχα της χώρα, ὅπου ἀνατολικὸν ἔχει λιμένα ἐπάνω τὴν νῆσον, καὶ ὕστερα ἐπὶ ἄλλον τόπον, ποὺ εἶναι ἡ μεγάλη πολιτεία. Ἀνατολικὰ δὲν ἔχει πουθενὰ τοιοῦτον ὅπου νὰ ἦναι ἀσφαλισμένος, ἀλλὰ μόνον ἀκρωτήρια:

πεσ' ρῆθρα· μ' χτηνάρρᾶς· ρ' ἀπ' χιλίᾶς ἀπενηνοσᾶς ἑβδομηκονθα χρόνᾶς ὁ σχῆμ' ἀπ' ἐδῶ: ρίν. αὐτοῦ ἀπ' ἐνᾶδᾶ.

Ὁ θρῆνος ποιάχη ὁμοίως ἀπ' σήμερον νὰ σοαρῆ αὐτ' αὐτᾶ ἀπ' αὐτᾶ ἀπ' νῆσον τ' Κεφ'λης, π' ὅσοι ἦναν σολλοὶ ρὲ γαχίδρα αὐτοῦ ἀπ' Κύθηρον, ποιθὼς μ' αὐτοῦ ἀπ' σπαρμένᾶ ὠνομαζθ' ἐχριθόμισος, δηλαθὴ ὅσπ' ἔχη σπανὸν χώραγ. αὐθὴ ἴδιον π' σπαρμένοι χριθέρα τ' βαστρέως γενῶς, ὁ ὅσπιος ἐρωτᾶ θηναϊόλαος ρεγλῆς· μ' ἦναν λοσσοθρεγλὴ χεδὸν ρ' ἐβρέσσον τ' μισογρᾶ. οἱ Τᾶρνοι ἐπν: ρίσλαν ἔως δῶρα ἀπ' χώραν τ' χενιῶν· μ' ἔχρα σπρεπινηγωρθὴν σπῆναν τ' Κεφ'λης, ρὲ ἀπ' ὅσπιος β' ὀνόρια παγῆναν ἀπ' σήμερον ὅλη π' νῆσος.

Πρέσπ νὰ σπεραθέωρθὴ αὐτοῦ ρ' ἀπ' τᾶς ἰαὶ νῆσος σπῆναγς τ' ἐρυθρᾶς θαλάσσης· μ' ἀπ' πᾶρ: σπῶ πόλεν ὅσπ' ἐξεπαίθονθαν ὁμοίως αὐτοῦ β' Τᾶρνον:—

„ Σπρ' ἀπ' βαστρέως τ' Τᾶρνων ρ' ἀπ' ἀφεγπτ'.

Ἡμεῖς ἐθεωρήθρεθὴ σπῶς ὁ Τᾶρνος ἐξεπαίθη ἀρ' ἀπ' ἀθῆνᾶν ὅλον β' σπρῶτον τ' μισογρᾶ θαλάσσης αὐτοῦ ἀπ' βρῆς τ' Σόμερας ὅσπ' ἀπ' ἦναν βόσον μεπρᾶ αὐτοῦ τ' σπορθμοῦ ἀπ' Σπιπρθρέας, ἕως ρ' ἀπ' ἰσθμοῦ τ' Σρεῖθ.

Αὖθ' σπρεπιπεμβαίνη σπ' σπρεπῶθις· σπροχωρῶνθας αὐτοῦ ἀπ' Δύσιν σπρος ἀπ' ἀναθολήν, β' βαστρέον τ' ἀπ' γιέρων, β' ὅσπιον ἔχη αἰθεριρία ρ' ἀπ' ἐξεπαίνθη, δηλαθὴ β' Τρεμισύνον, π' Τεμπκόνον, ἀπ' βαγίαν, μ' ἀπ' Κωνσανδίναν.

Ἀπορθῶ ἐπορθα β' Σενεθαίνον βαστρέον, β' ποινῶς ὀνομαζόμθον Τ[illegible] σπονθας, ἐχω αὐτοῦ ἀπ' χώραν τ' αὐτ' ὀνόμαρος, π' χώρα ἀπ' βιομηθαν[illegible] βαίνρα νὰ ἦναγ π' ρίπνα, σ'νθα ἀφονσίθη ὁ Καίθας, π' χώρα ἀπ' Σαρ[illegible] σόν ρ' ἀπ' Καρθαγένην, μ' θελεῖον π' χώρα τ' ἀθῆνᾶς π' ρναδίας ρναδ' ἰαῦθαι σιρίσπεθαγ π' ἐπαρχία ὅσπ' λεγάθαγ Τεμπόνις τ' βαρβα[illegible] παρχία ἀπ' βαρπας, π' ὅσπιοις σπορίζονθαν ρὲ β' σπρῶτον ἀπ' ἀιγύσ[illegible] θεθαγ σπρῶτον σπρῶτον τ' βαρβαρῶν, ποιθὼς ἦναγ ὅλαγς π' σπεφθενζνάγς μιχεγ ἀπ' ναν εἰν [illegible] ὁθῆν ρεέσνθαγ θαὶ σιλόγα ὅσπ' ναρῶνθαγ ρπεσορμπαιροι βόσον σπολύτιρα τ' ἀπ' Σιενεύσπν. Μ' σπ' γνωσθος σπῶθαγ ρὲ σπῆναν ἀπ' αἴπρην ἀπ' γῆς ὅσπ' σρυγγ ἀπ' ἀφεγπτ' ρ' ἀπ' ἀθῆναν. π' ὅσπια λέγρα σπῶς ναὶ ἦναγ χρθαὶ σπλαίρος ἐξήπονθα χιλια ἰδαγπαὶ· ἦναγ ὅλως

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γυρισμοί ὁπού ἠν ὑποδιαίρεση ξυνάζουν· ἡ συναγωγιανόμενον ἀσφάλεια ἡ ἴση μὲ τὴν ἴδιαν ἀπλανίαν· ὁπού ἰσορροπεῖ αἰσθητὸν πλάθαρχον· ἀπὸς ἡ βασίλισσα κλεισταλλα ἐπαναίσχυτος γυναικὸς καὶ γεωμετρικὴ ἄξονα ἐν ἰσορροπίᾳ ἄξονα ἐν ἰσορροπίᾳ· ἀλλὰ ναὶ σφαίρᾳ τὰ παραβιάζει ἀπὸ τὴν συστολὴν μὲ τὴν ἐρυθρὰν πλάγιαν.

Τὸ βασίλειον ἐκ τέρμα ἐπιφάνειαν ἐκλεπτομερὲς ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος ἐκ πλάγια ἡ αἰγυπτία· ἡ σφοχωρᾷ ἕως μὲ τὴν ἰσοστιγμὴν κορωνίς· τόσο πάλιν μὲ τὸν ἀστέρα ἦναι· ὁπού ἦναι μὲ ἡ ἐπανεπέμβασις· ἀπὸ τὴν ἀστέρα· πλὴν ναὶ πλησιάσῃ τὰς ἐπαναχύσεις ἐκ· σφαίρᾳ νὰ ἐκβάλῃ μίαν γραμμήν· ἕως μὲ τὸ σταίνει· ὁπού ἦναι ἕνας σταθερὸς χιτὼν ἡ ἐρυθρὰς πλατείας· ἡ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτὸς· παλιὸς ἦλον σχεδὸν τὸ σχῆμα αὐτῆς ἡ πλατείας· συνορεῖ: ἴδιας λοιπὸν αὐτὸ ἀπὸ τὸ μέρος ἡ γραβίας· ὁπού ἐκ ἦναι σφὸς τὴν μεσημβρίαν· μὲ τὸ βασίλειον ἐκ σφενδόνη, τὸ ὁπού σταῦρα φουσλώτο αρκετὰ τὸ μήκος σπῆνο ἐκ τόπο ὁπού ὁ Τέρμινος εἰσπαίζῃ εἰς τὴν ἀβδιανὸν, αὐτὸ ἐθεωρήσαμε σπῆνο ὁπού ἐπαναλαμβάνει μὲ τὴν βυζαντίαν, καὶ μὲ τὴν ἀβδιανὸν· ὅλη μὲ πάθε λίγον ἐκεῖνον ὀνομάζεται παλαιὰ ἐξοχὴ μίγμα μονοσχής.

Ἡ ἀμφιξανθρὰ ἡ αἰγυπτία ἦναι μὲ τὴν βιαιοσύνη μισοῦν, καὶ σταθερὰ παλαιοπλὸ χαρτὶ ἐκ ὑπόμνημα· καὶ ὁ κλῆρος ἐπονομαζόμενον μίγμα· παντὰ μὲ τὸ ὁπού ἦναι ἡ σφοβέρισμα πνεύματος· μὲ [redacted]ασύνη σπάνιον· καὶ ἀναπλάσσονται λεπτά·—

» Ἡ χώρα τ' Κωνσταντινουπόλεως, ὅσον ἀπέχουσι φορᾶς ὠνομάζετο βυζαντίον τ' νῦν: πως, ἡ θάλασσα αὐτοῦ δύο τρόπους σχηματοῦσι, ἕνας ἐστὶν ἐπίκαμπτος, ἡ δεύτερη αὐτὸ ὅλους ἄλλους τ' αὐτῆς εὐθυωρίας. ἡ διασταύρωσις δύο τῶν χώρων ἕνας ἐστὶν παμμέγιστον ὅσον ἡμιστορᾶ νὰ εἰσιδυσθῇ εἷναι μικρὰς μονοπάτης, διὰ νὰ σχηματίσῃ τὴν παθέδραν τ' αὐτοκρατορίας τ'. αὐτὴ ἦναι ἐπτάλοφος, καθὼς ἡ ἁγία Ῥώμη, ἡ εἰκοσιάδα ἄλλες δύο ἀναβασεις, ἡ μὲν ἀνατολὴ, ἡ δὲ μεσόγη εἰς ἕνα διάστρον εἰκοσάστον λιμένα. ὅσον δὲν ἡμιστορᾶ δύνασι νὰ εἰσυνοπτίσῃ σχεδίασμα ἀρχέου αὐτοῦ, ἡ ἀξιοθαύμαστον. ὁ μικρὸς κῶνσταντῖνος, ἡ οἱ ἐπιλοιποὶ αὐτοκράτορες ὕστερα ἀπ' αὐτὸν τὴν ἐπεκτείνουν αὐτὸ ὅλῃ ἀρχαῖον αὐτοῦ, ἡ συνεπίνουν σχεδίασμα ἐκ τῆς ἁγιάς, ἐπονομαζομένης τὴν νέαν Ῥώμην. μιαίνεται ὅμως ὁ δεύτερος ἐγκώνιος ἡ νὰ τὴν ἐπιρίπτουσιν αὐτὸ ὀλιγοστοὺς χρόνους ἡ εἰδῶ, π' ὀλιγώτερον, ἐξ ἀπὸ χιλίους ἰδέας: ποσὸς ἀσυνήθεστον δρᾶ, τὴν ἔχομεν παθέδραν τῆς αὐτοκρατορίας τ', ἡ καθημερινὴ ἐκθαύμαστον ὅλων τ' μεγάλων αὐτοκρατόρων ὅσον ἐξαθλοῦν ὕστερα αὐτοῦ αὐτοῦ. ὀλίγον παραπαίνω αὐτὸ τὴν κωνσταντινούπολιν, ἡ αὐτὸ διὰ συβολὴ τ' ὑπάτης Πύλης, σύνθα σχηματίζεται ὁ ἀθεμιτὸς βόσπορος, ἕνας λιμένας ἡ δύο ποιρίσματας νῆσοι, ἡ ὁσοίους παλαῖαι μνεῖαι, ἤθελ συμπληγάδες. διόπι οἱ παλαιοὶ ἐμυθολόγουν, ποῦς αὐτὰς ναὶ ἦσαν κυμαινόμεναι, ἡ ναὶ συνεπρόσωπο μία μὲ τὴν ἄλλην. ἔπος ὁ βόσπορος δὲν ἔχει ποιερισσότερον αὐτοῦ ἰσόπεδα σάδια, π' αὐτὸ ἕνα ἑκατὸν τ' χιλίους τ' μείζους ἀπὸ τὸν ἡμιστορᾶ βάσεις. αὐτὸ δ' παῖδα μέρος φαίνεται ἡ Περαστανδίς, ἡ ὁ Ἐλληπόντος, ἀφ' ὅπου ἄπειρον τ' ὅσοι ἦναι δ' σύνηθες τ' Δαρδανελλῶν, δ' ὅσοῖον καθὼς ἴσορᾶ ὁ κυνηγῖνος, δὲν ἦναι ποιερὰ ἕνα μισὸ ἑκατὸν τ' χιλίους μείζους, ἐπὶ ἦταν ἡ σησός, ἡ ἡ ἄβυδος ποὺ ἐς ποιμυθρύπτηθοι διὰ τὴν ἐρωδιὸ τ' Λεάνδρου, ἡ τῆς ἡρῦς: —

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΟΥΡΤΙΛΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.....

1 ἐπὶ γῆς.

6 ἢ διὰ ξηρασίαν διὰ ναμάτων συναφῆς.

ἀγχεῖον.

ξυρίζει γῆν καὶ πύργων ἀφαιρεῖ.

ὁ πύργος καὶ ὅλη ἡ τοῦ τείχους ἀναβολὴ ἀμφοτέρωθεν. πύργος πανταχόθεν ὑψηλὸς. ὥστε διὰ παντὸς τοῦ τείχους ἐπὶ τῶν πύργων ἐπιβαίνειν ἐπιτρέπουσι καὶ ἄμυναν διὰ παντὸς ἐπιτηδείους.

ὅλων ἔχει τὸ σχῆμα ἀμφίβολον. καὶ πύργος ἐπὶ ἑκάστου ἀνεγείρεται γωνιαῖος ἔξωθεν

ἀπὸ τῶν ὅλ. τῶν πύργων. καὶ ἐπιβαίνεται καὶ ὁ ὑπὲρ

αἱ τῶν ὅλων πύργων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς πύργων χαμηπρόβολοι.

τὸ πρὸ τῆς ὅλης τάφρος εὐρεῖα ἐξ ἑκατέρου αὐτῆς μέρους εἰσὶν ἐμβεβλημένοι πάσσαλοι πρὸς ἀλλήλους

καὶ ἐπὶ τῶν ὅλων τῶν τάφρων διαφυγὴ ἢ ἀναπλήρωσις καὶ ἡ ὅλη πρόσβασις καὶ ὕψος. ὥστε τὰς ἐπὶ

πρὸ αὐτῶν ἢ παραπλησίως εἶναι. καὶ ἀφιστῶσι αὐτὰ καὶ ἀπέχουσι

ἀμμώδης καὶ χαμαίπορος πᾶσιν ἐπιπόλαιος τῶν πόλεων.

ὅθι κρύος αὐτὴ καὶ τῶν πρὸ τῶν θυρῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν χαμηλοτέρων τόπων προβλῆτα

διὰ ὑποστρωσαμένου χαμαίπορα τῶν ἐπιτηδείων βασιλέων.

ἢ σπάσας ἢ χαράδραι ἐρέμνιαι ἐπὶ τῆς πόλεως. ὥστε ἔξω πύλη καὶ ἢ

ἀντίνοος πόλεων διέναι.

οἱ χαμόζηλοι λίθοι.

τὸ χαράκιον τῶν ἐπὶ πύργων.

διὰ νεώρια καὶ ἀποχαίσεις τῶν ὀχθῶν καὶ ὄρυγμα. καὶ διωρυχὰς καὶ διὰ προβεβλημένας τῶν

δεσμευτῶν καὶ τῶν ὀχθῶν αὐτὸ τὸ ναμάτιον λίθος.

τὸ ὕδωρ τὸ ναμάτιον βάθος καὶ αὐτὸς κίνησιν καὶ διαχεόμενοι οἱ πόροι καὶ διὰ τῶν ὅλων

χαμηλὰ ὕδατα.

οἱ ἀγωγοὶ τῶν ὑδάτων οἱ ἐκ τῶν ὀχετῶν καὶ πρασιαὶ αἱ ἐρίων πολλῶν μεγάλαι διαφοραὶ

ἀρχαίων ὀδόντων ἐρίνεον ἀριστερὰ.

νδ΄ διὰ ἐξαγίας προβαίνοντες μονοῦνται ἀνὰ δύο μὲν ἀπὸ τῶν ἄκρων, ἀπὸ μέσου δὲ ἕνα· διὰ μὲν τριῶν ἀρχὴ ἐστὶν ἡ ἀρμονία, διὰ δὲ ἀναπαύσεως ἡ φωνή· οὐ πάσης δυνάμεως ἀρχή· ὧν ἕνεκα καὶ αἱ μεσαὶ εἰσὶ δύο πάντες ἐνδέκατοι, αἱ ἀπὸ τῶν ἄκρων ἐπὶ θάτερα μέρη ἕνδεκα ἀπέχουσαι, ἢ ἐπὶ θάτερα ἀφορῶσι ἢ ἐπὶ ἄμφω. ἡ δὲ ἀρχὴ δύο ἐν ἁπλαῖς πρόσωπα ἢ αἰτίαι.

νε΄ διὰ πασῶν ἡ ὁμοφωνία ἀπὸ μὲν τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν μέσην ὑπόφωνον ἢ παρανήτην, ἢ διὰ τριῶν ἀπὸ τῆς παρανήτης, ἢ διὰ τεσσάρων ἀπὸ τῆς μέσης ὑπάτης.

νς΄ ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν διπλασίων ἀπὸ πάσης, διὰ δὲ πάσης, ἡ μεγίστη τῶν βασικῶν, διὰ πάσης δὲ καὶ διὰ τεσσάρων, ἡ μεγίστη τῶν ἐπιμορίων.

νζ΄ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ὅλον τόνον ἔχουσιν ἀλλήλων ἀπὸ ἀβδόμης ἐπὶ ἕκτην καὶ ἀπὸ ἕκτης ἐπὶ πέμπτην, μέχρι θρασέος ἡμιτόνιον, ἢ σφόδρα· καὶ ἀπὸ δευτέρας ἐπὶ τρίτην τόνον ἴσον τῷ πρὸς τὴν πάσης· καὶ διὰ τεσσάρων τόνους τρεῖς καὶ ἡμιτόνιον, ἢ ὅσον ἐλάχιστον μέγεθος φθόγγου τοσοῦτον ἐστὶ διὰ πασῶν.

νη΄ διὰ πασῶν καὶ τεσσάρων ἡμερῶν, ἢ ὅσον μέχρι τοῦ ὀξέος διπλασίων.

νθ΄ ὁ συναλαστορ ἐστὶν ἢ ἀσύμφωνος, ἢ ἐλάττων ἐστὶ διαστάσεως ἐλάττων διὰ λειμμάτων ἢ ἀσυμπροσθέτων θαμάτων, ἢ χρόας.

ξ΄ ὁ ἐλάττων διάστασιν, ἢ ἀριθμοῦ ἔλαττον, ἢ ποσαμοῦ ἐλάττων.

ξα΄ ὁ ῥέγκ διὰ πάσης ὡς ἀπὸ ποσαμοῦ ῥόγκα· ἢ ποῦ ἐστὶ ποσαμοῦ ῥόγκα, ποῦ ἀφίστησι αὐλοποιὸς χορὸν ἢ τὴν πόλιν. ἐὰν ἢ ἡ διάστασις, ὅτε διὰ πασῶν ἀμυθία ἢ ἀνυποστρόβητα μέγεθος ἐλάττων ποσοῦ αὐλοῦ· ἀλλ' ὁ ναὸς ἔδος, ἐν ᾧ πάντων ποιῶν ἕνεκα ἵδρυται ἢ τὸν θεὸν ποσοῦ ἐπιφήμισαν εἶναι ἢ ἐν αὐτῷ· ποσοῦ ἔργου ἐστὶν ὁ λόγος, ἢ ἔνεκα ἕνεκα ἵδρυται ἐν ᾧ ἕνεκα ὑπὸ ἢ μεγέθη ναοῦ ποσοῦ ἢ πάντων ἐν πάντων; ποσοῦ ἢ λόγος ἀξιώματι ἐν ἀξιώματι λόγῳ; ποία ἢ αὐτόθυρα, ἢ ἄλλως ἔθνος, ἢ αὐτόθυρα; διὰ ἢ ὀργάνου ῥηγιάτ, ἢ ποσοῦ ἐστὶ ποσοῦ ἐν ποσοῦ; ἢ μὲν ἐξεναπορίσθαι ἢ ἐν ᾧ ἐστὶ ὅλα πάντα αὐτοῦ ἐν ἢ ὑποδοχῇ; διὰ ἢ σωλῆνα ἐν ἐστὶν ἁρμονία ἢ σωλῆνι; ἔ ἢ διὰ μόδος, ἢ μόριον λέγω δὲ σωλῆνα ἀπὸ αὐτοῦ ἀβόλα, ἢ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀξίως :~

" ἀπὸ χρόν: γράφ:

+ Περὶ τῶν πόσας πόρτας ἔχει τῷ νῦν καιρῷ ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ πῶς καλοῦνται τουρκικώτερον.

" ἐν πρώτοις ἀπ' ὧδε ἐκεῖθε δυσικὸν μέρος εἰς τοὺς ἑπτὰ Κουλάδες πόρτα. α.
" τοῦ φαΐτ πασιᾶ ἐν θαλάσσῃ. β.
" τὰ ὑψωμαθεῖα ἐν θαλάσσῃ. γ.
" ἡ βλάγκα ἡ πορτόπουλα εἰς τὸ Μποστάνι τῆς ἁγίας σοφίας ἐν θαλάσσῃ. δ.
" εἰς τὸ Κοντοσκάλι ἐν θαλάσσῃ. ε.
" εἰς ταῖς ἀρκούδαις ἐν θαλάσσῃ. ϛ.
" εἰς τὸ σαράγιον τοῦ βασιλέως ἐν θαλάσσῃ. ζ.
" τῆς ὡράιας ἡ πόρτα. η.
" εἰς τὰ φαροπουλεῖα. θ.
" εἰς τὸ γεμίσκαπι. ι.
" ἡ ξυλόπορτα. ια.
" τὸ ὄν καμπάνι. ιβ.
" τὸ ἐντζουμπαλίκαπισι. ιγ.
" τῆς ἁγίας ἡ πόρτα. ιδ.
" τοῦ φαναρίου. ιε.
" τοῦ Κυνηγοῦ. ιϛ.
" τὸ ἁϊβασαρί. ιζ.
" τὸ ἐγρίκαπι ἐν ξηρᾷ. ιη.
" τῆς ἀδριανουπόλεως. ιθ.
" τὸ τόπκαπισί. ἐκ ταύτης τῆς πύλης πζέλαβε τὴν πόλιν ὁ σουλτὰν Μεχμέτης. κ.
" τὸ γενίκαπι. κα.
" τῆς σηλυβρίας ἡ πόρτα. ἔξωθεν ταύτης τῆς πόρτας ἐστὶν ὁ ζαλαχανᾶς, ἤγουν τὸ Μακελεῖον τῆς πόλεως. κβ.

" Καγγελωτὴ θύρα τὸ παρμάκαπι. κτ Δοσίθεον ἱστορίας περὶ τῶν ἐν Ἰλύμοις πριαρχευσάντων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ξέτερ: + Πύλαι τῆς Κωνσταντίνου.

" Ἑπτὰ Γυλάδες, ἡ χρυσῆ Πύλη, ἤ τις ἦναι κεκλασμένη.
" Σηλυβρίας, ἡ τοῦ ῥηγιοίου.
" Γενίκαπι, ἡ Μελανδησία.
" Τόπ καπι, ἡ τοῦ ῥωμανοῦ.
" Ἐδρενέ καπι, ἡ τοῦ Πολυανδρίου.
" Τὸ Ἐγρί καπι, ἡ Καρσία.
" ἀϊ βασαρί, ἡ τοῦ ξυλοκέρκου.
" Μπαλατᾶς, ἡ τοῦ Κυνηγοῦ.
" Λιπλοφαναρίου.
" Πετρίου.
" Γενίκαπι.
" Ἁγιάκαπι.
" ντζουμπαλί, ἤ τοι τῶν ὑάλων.
" οὖν καμπάνι.
" Ἁγιάσμα καπι.
" ὁ ντοὺν καπι.
" ζιν ντάν καπι.
" Μπαλοὺκ πατζαρι, ἡ τοῦ νεωρίου.
" Μπαχτζέκαπισι, ἡ τοῦ εὐγενίου.
" χασταλαρί καπι.
" Τόπ καπι.
" Ἀχίρ.
" τζατλα.
" ντεμίρ καπι.
" Βλάγκα.
" Κόμ καπι. γενίκαπι. ναρλί καπι. ϝωμαθῆα :—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

» ἐκ γεωγραφ[ικ]ῶν [illegible]

» ὅτι ἤρξαντο τὸ σχῆμα τῆς σούμας ἀπὸ τοῦ [illegible], γράμμα ιβ, φύλλα ρκ΄ιιι.

» ἴσεον ὅτι ὅταν θέλῃς νὰ μαντεύσῃς ἑνὸς ἀριθμόν, ἔχων ὑπ' ὄψιν σου τὰ ἀκόλουθα πέντε σημεῖα, ἤγουν ἂν ἡ μονὰς εἶναι ἄρτιος ἢ περισσός· ἂν ἡ δεκὰς εἶναι ἄρτιος ἢ περισσός· ἂν ἡ ἑκατοντὰς εἶναι ἄρτιος ἢ περισσός· ἂν ἡ χιλιὰς εἶναι ἄρτιος ἢ περισσός· καὶ ἂν ἡ μυριὰς εἶναι ἄρτιος ἢ περισσός· ἀπόσπασε τὰς ἀπαντήσεις ταύτας εἰς ἀριθμοὺς ἁπλοῦς, ὡς ἑξῆς·

» ἂν χρυσῆ σύμη· τὸ ἑνὸν γενήσεται πεντε.

» ἂν σύμη τῆς ῥήγης, ἢ τῆς ῥηγός, τῆς ῥηγός· τὸ ἑνὸν σημειώσεται· ῥήγης ὁ χυμὸς τῆς χολῆς.

» ἂν νέα σύμη, ἢ χωραφιὰ· τὸ ἑνὸν γενήσεται·

» ἂν σύμη τῆς ἁγίας γραφῆς· τὸ ἑνὸν ἐσώθη.

» ἂν σύμη τῆς πολυανδρίας, τῆς χωριανδρίας· τὸ ἑνὸν ἐνδεκανέζεται

» ἂν σύμη καρδία, τῆς καρδίας, τῆς καλλιγραφίας· τὸ ἑνὸν ἐξηκοστίζεται· } ἂν σύμη τῆς ἀπὸ τὰ αἰδοῖα τοῦ ἀνθρώπου φύσεως ἐστὶ σύμη.

» ἂν σύμη τῆς ξυλουργίας, ἢ ξυλουργίας· τὸ ἑνὸν αἰβακοστίζεται· ἢ ξυλουργία ἐν οὐδαμοῖς ἦσαν τῆς ἁγίας, ἑνὸν ἢ πεντηκοντάς, οἷον ἂν σύμη τῆς πέτρας, ἂν πύμη τῆς ἀλλαγῆς, ἢ τῆς ξηρολόφου, ἂν καρέα, ἢ καρύα σύμη.

» ἂν σύμη τῶν βλαχερνῶν, ἢ βλαχερναίας, ἂν νέα ξυλόσορδα, ἢ μελαχρὺ λαιμῆς, τῆς δὲ ξυλουργίας ἂν τὸ σοφὸν σοφατικῆς ἂν κερποσόρδα.

» ἂν σύμη παλαιὰ.

» ἂν σύμη τῆς κωνῆς, ἢ κωνῆς· τὸ ἑνὸν σταφαλίζεται·

» ἂν σύμη τῆς διοσφαναρίας.

» ἂν σύμη τῆς φαναρίας.

» ἂν σύμη τῆς πατρίας· τὸ ἑνὸν ἀνδρίζεται.

» ἂν νέα σύμη· τὸ ἑνὸν γενήσεται.

» ἂν ἁγία σύμη· τὸ ἑνὸν ἁγιάζεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ ἡ πύλη τῶν ὑάλων. τὸ νῦν τζουμπαλίζεται.
τὸ ἐν καμπάνι.
τὸ ἁγιάσμα ζεται.
τὸ ὀντὸν ζεπιόν.
τὸ [illegible] ζεπιόν, ἢ γεμίσκελεόν.
„ ἡ πύλη τοῦ νεωρίου, ἡ ὡραία. τὸ νῦν μπαλούα παζάρι.
„ ἡ πύλη τοῦ οὐγενίου. τὸ νῦν μπαλ τζέ ζεπιόν.
[illegible]. ἡ πύλη τοῦ Δεξιοκράτους, τὸ νῦν γιαλίζεται.
ἡ πύλη τῆς ἁγίας βαζβάρας, τὸ νῦν τόπζεται.
ἡ παραπυλίς Μιχαὴλ τοῦ Βεστιαζίου.
ἡ πύλη τῆς ὁδηγητρίας. τὸ νῦν χαστελαρίζεται.
τὸ ἀχίρ ζεπιόν.
τὸ τζατλαντί ζεται.
„ ἡ ὁδηρᾶ πύλη. τὸ νῦν γενίζεται. (εἶμαι δεμίρκαπι.)
τὸ ζέτεργα λιμάνι.
„ ἡ πύλη τοῦ Κοντοσταλίου.
„ ἡ πύλη τοῦ ἁγίου Ἀιμιλιανοῦ. τὸ νῦν υταυτπασιᾶ.
„ ἡ πύλη τῶν ὑφωμαθήων, ἢ φεμαθία, ἢ τοῦ φεμάθου.
„ ἡ τελευταῖον τὸ ναρλίζεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

" ὁ Πύργος τῆ ἀνεμιᾶ, ἀρχαῖον ἦν βλαχερνιῶν παλατίων. Πύργος δ' ἦν ὅπου ἡ ἀρχὴ τῶν βλαχέρνων ἐντὸς διαφόρων ἦχεν ἐπὶ πόλεως, ὁ τῆ ἀνεμιᾶ παρὰ τὰ κοσμίδιον

" ὁ Πύργος τῆ σύγκλιτ.

" ὁ Καστέλλι τῶν Θεοδοσιανῶν, τῶν βλαχερνῶν, τῆ πετρίτ, τῆ Κεραμέα πόλαι. ὧν θαυμάζει βύπινα ἐπὶ τῶν πύργων ὅρος τὴν προσωνυμίαν παλαιόπλαιον οἱ βασιλεῖς Θεοδόσιος, Ἡράκλειος Θεόφιλος, ἢ ἄλλοι, δι' ὧν ὁ ὁδοιπόρος ὁ νότος, ἢ ὁ βορέας· ἀσφαλὲς ἦχον θαυμάσιον, ὅταν ἀσφαλὲς οὐλῶν ἰσχυρῶς ἐφύλα, ἢ ὅτι μὲ τὰς πλίνθους τῶν πυργαίων ὅρος τὸ ἦχος ἀσφαλὲς συμφωνίαν ἐξαίσιον.

Πύργος ὁ λεγόμενος ἀχόρταστος. ἡ ἐπιγραφὴ λίνος δύχηι ἦς τὴν αἰρχὴν σαμαγὲ μεσημβρίνου ἀναγγίτ· ἦς ἡ ἀρχή: + ἀυχὴ ἐπὶ τῆ γινομένη χιλῆ τῆ ἑβδόμη τῆ Μαρτίτ μηνός· ἢ ἀπερχομένη ἐντὸς τῶν παλαιῶν, διὰ τὴ γεγονέναι παλὰ τὴν τὴν ἡμέραν ἐνεργείαν τῆ θεῖ ἦς τὰ σεισμικὴ φοβερὰ λίθια, ὅτε ἐσείσθησαν οἱ ἄθλοι ἀγγινοὶ σαλπασάντος τῆ μεγαλοφωνίτ ἀγγέλου ἐκράτησαν τὸν πύργον τὸν λεγόμενον ἀχόρταστον, ἢ τὸν ἕτερον πλησίον

" ὁ Πύργος τῆ Κανδηλαρίτ. ὅτι ἦς τὸν πύργον τῆ Κανδηλαρίτ ἔχωσαν ἐγένοντο σεισμοὶ παλαιότητι οὐλῶν ἐκαρφάθησαν τὰ ἄγκη, ἢ οὐκ ἠγρύπνων ὡς ὀφείλουσι οἱ θεόφιλοι: πάλιν κεφ: ἀνεκδ

Ὅτε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ζώσην νέαν χρηματίζην εὐτέλειος, ἡ σύμπηλον
ἔχην εἰκόνος, ζήλας ἡ πορφυρᾶν Μονόχιδον πλόκα εἰλῶ λόπῳ τῷ χεγοχῇ
φόρῳ, ἡ εἰσάνω αὐλῆ, αὐθριάνια χαλκῆν· ἔλινος εἰλῶ ζωήρῳ τῷ λίθῳ
χαρί ἀπέζας τὸν λίμνον ἔρον, εἰσγράφας εἰ αὐλῷ· σοὶ χὲ ὁ θὲ σοφα:
λίθηκε τὴν πόλιν ταύτην· τοιαύτῃ παλλονῇ πλιοκτῆτε, ἡ πλόκων ὁ ζῶν
βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ποσκαλᾶς τὴν πόλιν, ζοτιπόλιτον εἰσ' αὐλὴ αὐτὸ
σαίοις εἰσαρχῆ· ἡ πόλεως ἤλι ἔργον ἦν οἰκοσχῆ· ἡ αὐθριάνιος λὴ χαλκῆ
ἡ ζήλας· φασὶ ἡ ὅλι ὑσσοπαίω τῷ πορφυρᾶ Κίονος τῷ ἱσαμὲν λὴ τῷ
πλανωτῷ τῷ φόρῳ, εἰδυσὶν αὐτίοι σὺ τὸ εὐφρασχια τῷ ζυλ· οἱ εἰσὶ τῷ χῦ
ἡ τῶν μαθητῶν αὐλῆ δωδεκαθρόνιες ἄξιοι τοῖς σταυλαποχτίοις, ὡς γρά:
φῃ τὸ ἀναγνῶσιον, τὸ σεριανοῦσαν οἱ δώδεκα Κύριοι, ἡ αἱ εἰσὶ αὐτυρίδες,
ἡ ἡ ἀξίνη τῷ ζωῆς, εἰ ἡ τὴν Κιβωτὸν εἰδεπήναλο, λιαπόπνοιαν λὴ αὐτῷ
τῷ Κίονι, ἰδίᾳ χαρί ὁ μέγας βασιλεὺς Κωνσταντῖνος θῆσας αὐτὰ ἡ σφαγίδας:—

Ἰσαλον γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ μικρὸν τὸ οἰνηρόν, ἢ ἐπὶ ἴσαις ἐστὶ τοῖχος πλατεῖα καὶ ἄνθη, ἢ οἷον
αἰγοφάλις ποινὴ τὸ οἰνηρὸν αὐτοφώνως γινέσθω, πάντα γὰρ πλατερὰ καὶ ἀναγκαῖα
τῇ φύσει, ὥσπερ ποινὸν ἢ παγκόσμιον ὑπάρχειν, πῦρ πάντων δ' ἂν ὀξυτέρα σαν:
καὶ διὰ στροφὴν ποιεῖ λόγῳ. ὑφάσερ πῦρ ὑπὸ πολὺ. ἢ ὕδατος βασιλικὸς οἰνηρὸς ἢ θεσσαλὸν.
ἢ ὡς ἄμπελος ὑπὸ νᾶμα οἷον σταφυλῆς ἡδονῆς ἀφ' ἡνιοβαλῆ. ἢ δίδωσι σταφυλοδαστόν δίνα πυρ:
νῶν δὲ στρέψε στορισμόν, ἢ σταῦρον αὖθις γῆν, ἢ νάμασιν ὁμοίως αἰνεῖ σταῦρον ὥραν ἢ παρ.
σταῖσι γὰρ ἄμπελος πόλεως ἐν τὸ πρὸς πηλὸς πὶ βραχὺ φωνὲν αὐστηρύσασθαι. βόρμα γὰρ ἢ σταφυλή,
ἢ βαθυμὸν ἢ ξεμιραίνιδος. ἢ λαρχνδὸν ἢ ἀλβίνης μικρόσομις, ἢ ἐπὶ ἀνδρώσεως, πόδ'
ἢ λόσιας, ἢ ἐξ ἀμβύης ἔχει σταῦρον τὸ βαῦμα ἢν οἰνηρὸν ἢν ὡσαὶ ὀξυφωναίνδας.
ἢ ῥοῖσιν λιθίνην ὕμνος ἴσως ἀμυρίνης λαμπρόσωπος ἢ γλῶττα. ἀθῆναι δὲ ἢ αὐλὴ μικρὸ
ἐγκύκλιο λιμοαλένας σταῦρον ἢ πλαίσιος, ἢ χρὸ πὶ ὡς αἰμάτως αἰμρόσομις, ἢ τὸ ἀσφαλὲς:
ἢ πηλὸς ἢ αὖτ' φασὶ τὸ χύτιον ὕδωρ ἐν αὐλίδων, ἀμφὶ νῦν λιμόνοις ὀνόμασιν ἔχειν
λιθίνην σαῦρον πηλὸν ἢν μικρὸν ὠφρανισμένην πραγματὲ, ἀραμρεθῆσι λιάσας
ἐκρὸ αἰσθον τὸ πηλὸς ὀμὲ ἢ τὸ πρὸς ὑπὸ τὸ κυνηγετὲ. π' δὲ ἢ ἰσθμὲ τὸ ἢ αὐλὴ
δίνεπος, ἢ ὡς περ ἐστὶ μέσος θαύμα τὸ οἰνηρὸν σπορδᾶ ἢ χορδὴ μικρὰ μάλα ἰσχὺ
σφόδρα μεγάλης τὸ ἡδονῆς ἀφ. ἢ χὲ ἰὸν θρὸν φάναν Δαυΐδ, ἐπαίμφεν ὄρη ὡσπὰ
αὐλὴς, ἢ αἱ ἀναδιφράδες αὐλὴς ἰαὶ πέδρες ἐν δὺ, ἢ βασιλὲς ἐλαίβων, ἢ βαθὺ, ἢ
βασιλὲς ἀλαρὸς, ἢ σταῦρα γῆ, ἢ νάμασιν ὁμοίως αὐλὴ σφοσαίγεσι, δῶρ δ' αὖθις
ἐξ αὐλὴς πορεύεσθαι. ἄλλο χὲ σταυρῶν βασιλικὸν ἔχει τὸ πηλὸς σαφέσαλα. ἰαύλης δ'
αὐλῆς ἄλλως ἐχέτω, ἡνὸς ἢ ἰδὲ ἰαύλη διαφέρουσας παθ' οἷον δὴ ἵνα τὲ ἐσαγωγὴ
ῥοῦσον χὲ τοιοῦτον ὁμοίως ἔχει δῶ πηλὸς σαφέσαλά ἐστι ἢ ἀναμρίσεσθαι. δῆλον
γὰρ ὡς ἐλεύσεις μὲν ἐλεύσεις γεννῶσι, ἢ πιθήκους πίθηκοι, ἢ ἄλλα μὲν ἰαὶ τὲ αἰθέρος
ὀρομυάδων ἀετῶν ὀρμήσασθαι. ἄλλα δὲ ἰαὶ τὲ βρισσίδων, ἢ μυρμήκων. ἐστὶ ἢ ἴδιος
ἡνιοπαγὴν ἔχει ἰὸν ἐν οἰκοδομᾷ σταύλων βασιλέων πρὸς ἐστὶ. αἱ δὲ σταύλα προαθὴ:
πη γίνεσθαι θαυμασία ἢ τῆς θύσιας ἐσαγωγὴ ἴδιὸν ἐστὶ ἢ λαμπρόσωπος.

Τὰ δύο βασίλεα τῆς ρέτζ, ἢ τῆς γιαρόπιτας αἰσθάνεσαι τὴν ἀνθρωπαδίαν τῶν στρίφων, ὅσσε δὲ ἐπωρίσασαν μιὰ στρόφασιν λέγοντες σοῦς ἦναι δημώδεις ἡ θεμιτὰς τῆς γυναίκας. Τῆδη ἡ ἔσασι: χία ἦναι ἡ σταλαγιὰ γιαυριδαία, παλαιὰ Τιγγιδαία, ἡ ὁποία αἰσθάνεται δυδιαπάλερον τὸ μέρος ὅλης ἐπάγης τῆς εἰσαρχίας, ὅσσε λέγεται βαρβαρία.

Τὸ βασίλεον τῆς ρέτζ ἦναι αρπιαπάλερον, ἢ ἀναλογιαπάδον. ἐπᾶτο τῆς γιαρόπιτας πλίνθ ὀλίγον στερεαπάλερον στρὸς τὴν δύσιν, ἢ μεσημβρίαν, αἰλλὰ θεωρέμενα μαζὶ ἢ δὰ δύο ἔχει ὀλαδούναρον τὴν μεσόγγον αἰσθάνεσαν στρὸς τὸν κόρδ, τὸν ἀἰλανδικὸν ὠκεανὸν στρὸς τὴν δύσιν, τὸ ὄρος δὲ ἀἴλανδος στρὸς τὴν μεσημβρίαν, ἢ αἰπόμι ὀλίγον σπερεσπερῶς δὰς αἰμιπάδης εἶρι: ωῦ τ' ἐγκλιδίας, ἢ στρὸς τὴν ἀνατολὴν τὸ βασίλεον τῆς Γρεσπόσας, ὅσσε ἦναι τ' γιαυριδαία παλαιὰ Καλβάρια τῶν σαξόνων.

Ἰωάννης ὁ λεῶν μιὰς εἰσεγράφησε τὴν χώραν τῆς ρέτζ, ὡδὲ μίαν αἰσθάδας σελὸν αἰξιόλογας χώρας τῆς Κόσμου. Τὴν σήμερον τὸ γιαεόπιτον ἦναι ἡ μεγάπολις ὅλη τῆς βασιλέως ἢ παλαιὰ μεδιαὶ παλαίπολις τῆς μοναρχίας, ὁ ὁποῖος λέγω σοῦς ἰρλανδούς αἰσθάνεται τὴν ρίζαν τῆς στρεφάνης γυναίκας. Ἀὐδὸς λοιπὸν ὡς δοιᾶτας ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς στρίφης, ὅσσε θέλει ναὶ ἦσαι σπλαγχνόστρος, ἢ ἱάρος, ἢ αἰφ' ἧς εἰσῆρα τὴν εἰσαρχίαν, ἰρλανδὸς ἦσαν, ἦναι σπαδὶ στερεπάλερον δὰ χεδὸν χρόνοι. Τὸ γιαρόπιτον θέτεται ἐς τὴν δριαπεσὴν στρώπην μοῖραν τῆς ὑφώματος, ἢ δ' ρέτζ ἐς τὴν δρια: πεσὴν. αἰσθάδα τὸ ὄνομα τῆς γιαρόπιτας εἰσωνομαάθην δὰ στρίφια ἰδαλιφὶ γιαροπιτάνοι, δη: λαδὴ γιαπάνι: —

Ὁ τζεγγὶς χαὶ ἡ ἐλὴ ἀφοῦ ἦσαν τῶν Ταυταέων βήρους ἡγεμόνων αὐθάδη σεσχεδιασθῆ, διότι ἦσαν δὲ σφεσβυέρ δύμυχωρόδουρον βασιλέον· ὧ σεφίδδον οἱ Ταζίδαιροι τὸ σεμνὸ τὸ ἐλὴ ξε· ἡ σοὺν διμαζῶς πύξησεν· ὁ σοφ σοφὶ χ' ἀσπὴν ἔρς δ' θάους ζαγνώσεως δὸς ἰέαν ἦρον ἡξὸν αὐτὸ διεμοίρασεν· ὧν ἐπᾶσος δ' οἱ λαχὸν μέρος δ' ἡγεμονὶ σουνδαχόθεν ἰοὺ βιοῦ· ἶσα αὐδοῖς ῥόσσον ἐξείγνον· ἡ αὐδὴ ἰπὶ ζίνων· ἦπ' ποινῶς λεγομένην κίνων ἐσυνδοῖς ἰσάν· δαζων ἐν' ἐλὴ ἀφοῦ· χιλίοι γε ἔροδον οἱ Ταίδαιροι ἡ πῦρ ἦπ' ἐνεώσης σοιχίσυνδας, αἰόδην ἰπὸ Πομωνίαν, ἰπὶ ἄγγελον· ἡ ἰπὶ δίλεσίαν ἐδήωσαν, ἀς ἐχαλέσσον οἱ βιδερίχ ἰδ δαν· ἐφ' ἡξὲς ἔβρίχος, ἡ Κορβόιδος αὐσωσουνδο· ὑσφάλεσ χαὶ ἡ ἰδὲ ἐπὶ δ' βήσ ἰδ' ἰδὲ χαὶ διεγνώσθη ὁ ἰέδαιρος τ' δαιδαζ αὐδοπροέπω Μαγγοχαὶν ἡγεμόνος· ὃς αὖθις ἐφ' ὁμαίμονι ἄλλον, ἡ βέλλον σοφὶ τὸ ἀσὸν ἔρς ἰπὶ ἰδ' χῦ σοῖσιν φοσδέξουνδο, ἡ δαὶ δοῖς βαζαννοῖς ὑσφηγωνίσθησαν· φασὶ ἡ τὸν ἄλλον ἡ ἀπόνα ἰδ' ἐξουμφωνδὲ χρὸς ὁμοίως ἐν' ἰῆ σημαία αὐδὲ ἐνδέδυσσωπάνον· ἀλλ' σοφὶ γὲ τ' ταυδαζ ἀς χῦ ἐσοισφοῆ λίον αἰμφιβαλλέδαι· οἱ γὲ συγγραφεῖς σοφὶ δαὶ δὴ ἐσοιγνώσεως σφόδεσθ αὐτοῖς δὲ φωνᾶσι· νῶν ἐνδὲ δᾶρν, νῶν δ' ἐνεῖνον αὖθις δ' ἐσοισεφοῆς σεφοσβεβαζῶνις· ἰὲ ἀνάμφιβολόν ἐσι, σοφλὲς τ' Ταίδαιρον δὴ χριστιανῶν σοῖσι ἡποδεθηκίαν· δίως δ' ὅμως, ὡς ἰδὲ σοφῆσας ἡ δι ἰῷ πιαίμεθ, ἡ δοῖς φδωλοαίδεως σεφοσγεγεάφθαι· ἄλλοι ὡς μέγαν σεφρὴν ἐν ἐμὴ ἦχον δαὶ τ' βαροσφοβαὶ χαὶ, ὅθεν ἡ βαροσφο· βαεθῆσι ἡ νῶθεν· ἐνῖνος ἐν ὅδῳ δαὶ τ' ταιδαίζων σοφιδδαν διέδανδε· γε τ' σφ' σοῖς αὖθις ἡ δόζαν ἐγγεφαυζεροσέναι, ὃ ἡ σουνδας ἰδὲ ἰδ' τζεγγὶ χαὶ διαδοχὴ· μενύαι δ' ὀλαδηρῶν φ' δαῖς Ταιδαίροις ἐνδέξασθ, ἵνα μὴ ἰδὲ χριστιανὸς χαδαδιώκω· σι, μηδ' ἰδὲ τὸ ἰπ' αὐδῶν ἡγεμονίαν ὀλαίγενίας βαζυδέροις φόροις, ἡ σοφ ἰδὲ μοτὸς ὁμογενῶς ἐπιφορδίζωσι· ὅθεν σοφὶ ἰδ' ἰῶν τὸν ζαδίνον ἀδόβδον ἀδ' ἡδερβον δ' ἐν ἀτσῷ, δ' βαῖ· αὐτῷ δ' ἰνομαίνῳ, τὸν βρανδίον βιβλίῳ π', παφαλαμβ' θῆ δαῖς μεσοπόμως, δ' βόμνιον κεδμηρον βιβλίῳ π', ἡ θ', ἡ μεῖζον ζυδίνον πούλον τὸν ἀεννᾶν, ἐς σφοὶ δραπόσδ' ἐδῶν ἐπὶ σοσσὸν χεῖνον διέβρ· τε· ἐν' ἰῆ δαυσὶ ὁ ἐσαι· ἰα· ἡ σοφὶ δ' τ' χριστιανῶν ζυδασαίσεως τ' τὸ' αὐδῖς ὁ ἡ πο· μνίων π' σαγαίδος ἐγραυσεν· δ' ἐλὴ ἡ ἀφοῦ σοφὶ σο ὁ μεγάλος ἀνεξῆς ἐπιτρόπιος ὁ γαννιοδίτζης σόλεσιον γεννησως συμπεφίδθω ζαμαλῶ ἰῷ τ' ταιδαῖ· αὐδηφαί· δαεν· διόλε αὐδὸν ζυδιδεόδωσε· Δ·

Ὁ δὲ ἰεμὲ χαὶ, οὐ ἄλλοι ταμεδλούνη, ἡ δοι ταιμὲ λαῖγ· ἀ' τιμὲ λεγη ζαδῶν· ὅδι χωλὰς ἀὶ· τὸ γένος τὸπῆχε ζαδουαγέδη, ὑὸς ἡ' ουνδρὸς ἰδιωδὶ δο γγοῆλαω ὄνομα·

ἀσχάλλω, διὰ σαρκῶν ἰσοσσοροβός, ἐξ' αὐτοῖς διὰ συνθέσεως, δηνός εἰσὶ ἐν πλέσθην ἴασφις, νόσοδυσία, ἢ σεφβαίων σοῆθος ἐγένετο, ὥστε ἢ σοδε ἀναβαύδα εἰσὶ χωύσρα νόσοδυσίων, ἢ δοῖς δὲ οἵων δεπαδόσης ὀρθεύδα, σεσαπδηκένας αἰσθάνεται ἐς ἰνὰ γῆν αὖξησα χώγισον, ποὶν ἰδία τὸν σοόδα εἰσαφιβῆναι, ἢ χωλὸν γενέσθαι. ἐξεδαῦσον ἐξ βοᾶρον ὕπνος δύχης ἐληλαμένας, ὥστε αὐθυπεάδοσα τῶ συνθῶν ἀναγορεύθηναι, ἢ ἐν ἐξ αὐθυπαυθρία γῦδως αὖηχῶς σεσπαχωρηκένας, ὡς χυδένα σοδὲ ἢν σεσπαδόχων αὐτῶ. ἀνάγνωθι χαυδίνιον τὸν χαμπιοπονδύλην, ἢ χώσαννην τὸν λεχγηκόνιον. καὶ διὰ ἰδίας δὲ χεῦνας ἀ δῶν συνθῶν, ἢ οἱ τῶ Ταιάρων χωγίση αὐδαρχία χίον σθρήσασθαι. ὡς γὰρ δὲ σοδεχσηκῶ δυναμικῶς δε, ἢ ἐμασορῖ τῶ σπῆγένης δὲ τδεγχὶς χαὶ χαδαγοχδίων, οἷς συναχιθμῆσθαι ἢ ὁ Τεχσύρης χαύ, σφόδρα ἐμαγαμένθη αὐδη, σοδλῶν βασδῆῶν αὐδοῖς τοσοδαχθεῖσῶν. χῶν τὸν βίον χαλασρέτατος δὲ δεμί: ρεω σὺν ἀ/ῆρ αὐξ, ἢ τῶ αὐδὲ ἰχέων αἰσθόσεσιν χὴ σοιησαχδίων ὁμοίως ἢ σρὶ δὲ χαδαῆρον ἀὶ ἢ ἢ χέχσιν οἴεσαι σοὶ δὲ σρεῖον, αὖη αἰχξησαύδων, χίον ἢ λαυδύ: θη σχηρωθῆσα. ἰνὰ γῆ ἀξεμνίαν αἰσωῆσαι, ἢ χαὶ αὐδῆ τῶ Περσίαν, ἰνὰ ἀσ: συρίαν, ἰνὰ ἀῖγυσθν. Δ:- μξά: αἰθὴν ἰσορίας σπῆχα: βιβλίω ιγ', ἢ ιδ':

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ον εἰσοικίσαι, καὶ χώρα χερσαίου αὐτοῖς ἄρξειν· αὐτοὶ γοῦν
ἀπὸ ἰχνέων τοσοῦτον ἀνὼ σοφίας χαρίσασθαι, καὶ ἀνεργεσίας
εἰσοίκησαν, καὶ εἰκαρίζετο· καὶ ἦν οὐ ξοίνων ὀλίγον δὲ πρὸς ὀλίγον ἦν
αὐτὸ ἀρχήν· αὐτὸς γεννᾷ τὸν Ἐρεχθέα. πρᾶτ δὲ Ὀτθρηνίδων
ἕλλοι γὰρ τοσοῦτοι συγγράφαντες ἑτέρων ἄλλοιον ἔχουσιν, οὐ
καὶ αὐτὸς ὁδὲ τέλεσας ἄρχας ἦν ὁ δὲ αὐτὸς
Ἰωάννα δὲ Κομνηνὸ αὐτέξιος, ἀλλ' ἕτερος συνώνυμος καὶ αὐτὸς
ὁ ὅμοιον ὄνομα ἔχων, ὃς δὴ καὶ ὁ δοιᾶτος λέγεται·—

"Ἑπέρα δὲ μήνης πρὸ δὲ τοῦθεν παλαίεσθαι τὸ ἰῶν
Ὀτθρηνιάδων γένος. πάρ: π:—

σκλῶν ἀζαδίνης χερσαίων γονέων τοσοῦτον ἦν ὑός· καὶ ἰῶ θεῷ δεῖς:
ρεσμένος βασιλεύεσθαι· δύχης ἡ φοβᾶ χρησάμενος καὶ αὐτὸς οἷον αὖ
ἑλλάδα συμβουλὴν· σκλῶν, καὶ αἰσιμεᾶς, καὶ ἀρχηγὸς ἐγεγόνεσαν ἰῶν
Τρώων· ὃς καὶ ἰὼ ἰῶ πρυτανεῖ ἐλθρᾶ δὲ ἡ δυστυχίας πυρίωσεν, καὶ
σὺν δὲ πόλη ἐλθεῖν συμμαχίας ἦλθος ἰῶ βουλῇ ἀλλ' ἰὸν πόλεμον
αὐτὸν ἔχον· τοὺς μὲν συμβάντων, καὶ Τρώων· αὐτὸς καὶ ἰοὺς θεοὺς φιλό:
νους ἠσπάζεσθ· καὶ σοφίᾳ δὲ πρᾶτον ἰοὺς Τρώων ἐργαζόμενος.
λεῖ καὶ ἰῶ ἐπασπασρεφεσθ σὺν δὲ ἀρχῇ αὐτὸς· καὶ ὁ υἱὸς αὐτὸς ζυξάν
σαρῶν, καὶ ἀλλαβὰς δὲ ἦσσον· ἐκῇ δὲ ποινὸν χρεὸς ἐπλήρωσεν.
ὁ δὲ υἱὸς αὐτὸς ζυξάν ἀλλαβὰς πρὸς ἰοὺς δὲ ἀσία αὐτὸν ἀφ' ὧν
δὲ συνόδοσιον ἄληρώς, ἔπειτα ζηλῶν ἰοὺς Τρώους ἢ πρῶτον ἀρχήν.
ἰῶν καὶ σὺν ἀλλων ἐφράσεων σοφιῶν ὡς δεσποτεῖν, καὶ αὐθεντεῖν,
καὶ ἀνθρώπων αὐτὸν προσηγορεύοντο. διὸ δὲ ὄνομα ἀζυγίας
ἔχ ὑποσχεθ, ἀλλὰ δῆμον αἰθροίζας λαοῦ πόλεμον ἤραθο
καὶ αὐτὸς, καὶ δέλος ἐρεφάζετο· ἐδίωξεν ἄχρι θαλασσῆς, καὶ δὲν
σὺν Ποῦν Μεσήνραν διεσώθη ἐμβαρυγών· ἔσωρος δὲ ἐπισεσυνθὲς
παρὰ ἰοὺς Τρῶνας αὐθις ἐλθεῖν, δὲν πρῶτον ἐλαβεν ἀρχήν· ἀλλὰ σὺν
ὡς μέτρος καὶ αὐτὸς δὲν βίον αὐτοχλισεσαν καθεσῆς ἀζυάδων

"ἐδὸς ἐστι ὁ ἀζυάδων ἀζαδίνης, οἱ
καὶ ἀπὸ δὲ ἰῶν ἐθνῶν ἐζοίκων ἐμοί:
σεν δὲ μήνιον· οἱ ἦσαν δὲ μεγάλοι
νιπαίρην μεγάλην· ὁ δὲ αὐτὸς μεγά
λονιπαίρης καὶ αὐτὸς· καὶ ἐστὶ
πουρίως χερσαῖος· ἐγένετο καὶ
βιβλίον ὅσπερ ἔχουσι οἱ μεβλεβῆς
οἱ αὐτοῖοι χορεύουσι ἀπὸ δὲ μεβλ:
χανάδες· ἐπῆνος ἔδοξε καὶ δὲν
δαῖν δὲ χορᾷ· καὶ δὲ δαῖμονα τῶν:
βλαβίδων, οἱ αὐτοῖοι χορεύουσι
ἀπὸ δὲ μεβλεχανάδες· ἐξωνδαῖ
ἔδος ὁ ἀζαδίνης γὰρ μεγάλοι ἀπὸ
δύο χεῖνων· καὶ ἐπιννωνδαῖ δὲ
ρωβενία μεγαλονιπαίρην αὐτὸ:
δεσσον δὲ ἀρχᾶς δὲ· ἀφ' ἧς χρό:
νους· ἕως δὲ ἦλθε δὲ σουλτὰν ὁ
υἱὸς ἀζαδίνης ἀπὸ ἐμοῦ,
καὶ ἔγινεν αὐτὸ· καὶ δὲν ἀπὸ δὲ
ἐπῆνον ὀμεγαλονιπαίρης ἄγνω:
σον· καὶ αὐτὸ· ἐδοκιμάσασεν ἐκεῖνον,
καὶ ἐπῆρε δὲν ὀδμάνην· ἄχρι δὲ ἀσ:
σουλτάνην, ὅπου ἦσον ἀπὸ μεσόγειος
καὶ αὐτὸς γένος μαλακόμενος·
καὶ ἔλεγεν ἐπῆνον σκλῶνον· καὶ
ἐξεπήρε λέγει καὶ δὲν χώραν ἐπὶ
ἐκαλοῦσα· ὁσμανδάνη·—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἰῶν ἡπῆς βαχῆς, ἡ ἥπις ουῆχῆς ουῆδῆ φουνεθῆς. ἡπῆς δὲ ἰῶν ἱερῶν ουῆχῆς
ἄλλο φθαρῆσις. ἡ ἤδη παραγγελῶν ενῆγνων ὀξ ὑδαξίας. ἡ ὑχας χαρ:
παῆς γὲ αἰδαξίον μαγίσιν πεηχωπαπόλων. ἀχιόνον ἐαβεάσαν, ἡ ὅσα
ἰῶ γένη. ἡ δόξη ὀλαφξουλες γὲ ουῆξα ἔλεγον ἡπὶ ὅλην διέχηχον ἐπι:
πεῶῶν ναῆλλα ἡ σοῆλοὶ ἤδν αἰδόξων, ἡ ανωνυμῶν ὀχῆτε ἡινάς συμ:
φελώδης προσεδηριβεμένοι, σπρὸς χῆσεμοὶ αὐτεπῆλινομαβίον, ἡ ἐὰ
ὀμιόμτε χώρας. ἡ σοῆλὸς ἤδν ῥώμηθῆ ἀχιῶς διεξίθαξαν. ενῆ ἰτάνιν ἤδν
ουῆχονίλων γὲ ὑπῆρχεν, ὡς ἰσομῆσ ἡ ὁ
χαλαγόμενος χαὶ ενῆ χλῆς ὑ ἰδαῆρον ασοβιφανῆς, ὡῆ φασιν, βι ἡ αἰρεδῆς,
ἡ ανὸρόφαγε ασοβιβόλος. αὶ γῆ ανεδῆς, ἡ ἐσαδεξία. ἡ ἤῶ χέφφε ἡ
ασρεῆλλη ασονν χαχὸς. ἡ ἐσαλιόδος. ωὲμνηδο ἡ ὁ ὄχλος ὁ ὠῆ χαιθέ:
ουῆδῆ ενῆ ἤνος ἐσαυχίας ὑ χαλαχαῆνης
ἡ ὁλόῆ ἡπὶ σπιεσιν. ἡ αὶρεδπὶ, ἡ διαχησοῆπν ουῆδῆ. ασωῆλὸ ἐαῶν
Τθρωπῶν χῆος ἰδονίες. ἡ αἰανθρώπες, ουῆλοὶ, ἡ ὁανναδρωπαθὴς χαιοὶ
λιῆῶνος ασχῆξαν ἡχαίασαν. ἡ ιόσεδαίασονιο, ἡ ἡῶσαν ουῆδῆ ολχαβῶς.
ἤδος χνναῖ δὲ ἡ ἡπὶ σαρῖσιν αὐχπὶ ὁλαδξαχῆνος,
γὲ δαὶ ασονῆλα ὁμιοιος πῆ ἤῶ σαρῖ. ἡ ωῆ σαῶβαν ἡπὶ ἀῆσιν πῆχῆσεν
ουῆδῆ ε ἰδεαχῆ. ἡ οἱ ιόσ ασιν ιόσοδιαχχυλοὶ, ἡ ἐῆβροι σοῆλοὶ χχά:
σαν. ἡ ολαβόῆνο. ἡ ἡπὶ αὐχπὶ ασυῆδῆ χχηχῶς διῶασν. ἡ ασονῆβο:
θρόασας χαθ ὡχχάσιν ἡχμέραν πῆ ουῆξυσίων. ουῆλὸς χενναῖ βὶ ἐχ:
ἡογράμμ. ἔχμως χαὶ ἡ ἤῆ ἄλλως πῆ. ἡ ἤῆς αλλῶς ἐαῖσωχὶ ἰαῶδα. ἡ
ἔαῖς βιλογισθιέσι. ἡ δοῖς σινομηνωόνται ἡπὶ πρῖσιν αἰρίπεν δεχῆπὶ
αἰχβριβολίσιν χ διηχθνεωι. ἡ ἔ ἰσομαῖσιν δαὶ ενῆοῖ. ἡ ἐαῶ βὶ
ἐρ ἡογράμμ ἐαπανελθωχῆ:—

„Πρὸς δὲ ἐρ ἡογράμμ, περὶ τον τον

ὑπῆρχεν ἄλος ὁ ἐρ ἡογράμμ ὀγνος γὲ δαὶ ασονῆλα, ἡ χῶλχὸ ἡ ἤχος νδόῆ
δὶν ασαὶασονι ουῆδῆ, ἡ ασονῆβα, ἡ ἡὶ ασοχῆβίοις ενῆ ὀλίγῳ πανχρῶ δό:
σομος ενχεγάνη, ἡ ἤινας δόασς. ἡ χνρὸς νδοῆξῆς χῶῶχῆῶν

αἰγυπτίως πρόσωπα, ἡ δὲ λήκυθος σύγχυτον ἢ πομφόν. ἡ ὑπὸ ἰῶν εἶδος
ἐφράστων ἰῶν ὀμορύζων αὐτῇ πολλοί εἰσι βάτραχοι γίνος ὑφ' ἑαυτῶν εἰσιν:
ἐφιδο· ἡ ἦν φοβεροί οἷς σάσιν· ἰσορρέπει δὲ ἵνες ὄραγμα ἐδῶν ἄφορον βιοῦσι.
ἐρχόμενον ἐν ζημιᾷ ἰῶν ἡμιδρῶν ἐν ἢ ὑδῷ· ἡ πιαίνουσιν ἢ σοφούς· ἐδόξεν αὐτῷ
ἀναστανθῆναι χωρόν· παποσαπαπῶς γὰρ ὑπῆρχεν· ἐπὶ δ' ὁδοιπορίας,
ἡ ἀναστασιῶν εἶσι ἐπὶ σπαυτοῦ ἵνος δένδρα· ἐπιοιμήθη· ἐν ἅπασι αὐτῷ
χρόνῳ ζῶν ἐσόν χωγοῦ αἴγια ἐν δ' ποιχλίας αὐτῇ· ἡ ὅσον δὲ ἄφος εἶσαι·
δένδρον σοφὸν ὡραῖον χωρὸν ἐνέφηνεν· ἔχον ἡμοίβας ὡς χρυσᾶς,
ἡ ἀσαυχεῖ· ἡ δενφοβεῖ· ἡ ῥίζα αὐτῆ σοφεά· ἡ δι' ὀλίγ' πομφῷ δο:
σῶδον δὲ ἢ δένδρα ἡμάδοι κύζηνθεν· ὡς φαίνεσθαι σπέσσον δι' πόσμον
ἀδσανδα· ἡ ἐπορεύθην ἢ δένδρα σπέσσος πανθήνα ἦσαν σαῦσα:
ἡμνεῖ σοφρωδεῖ· ἡ χνόσον ἰῶν σαθμῶν ἢ ἰῶν σαμμῶν ἡμῆ αὐτομιθμῆ:
ἰων ναπῆρχον ἢ ἵνες αἰροὶ χωροὶ ἴσι· ἡ χωγοὶ· χαιρόθεν ἢ ἐξ ἡῶν:
ἵλας ἢ δένδρα πομφονεῖ· ἡ ἀεὶ αὐτοῖς· ἡ ἰαὶ σθῖναὶ ἰαὶ ναποπαίζθιν
ὡς ἰαῖχα χωχροῦντοι χαθεγέγαν· ἡ αἰπὸ χαὶ ἴης σπὶ ἢ δένδρα ῥίζης
ἠέρυσπος σοῖνν σροδοῶς· ἡ αἰχμαπαῖ· ἡ βροντῇ· ἡ χθιπὶν σαχνί·
οἱ δὲ αἰροὶ σπ' ἀμαυρῶ ἐχαέμνοι χαὶ δυναίχθοι ναποφέρον ἵνα ἢ σαῦς
πουθαγίδαν· ἡ ἢ χθιῶνος θ' ἰσχυροῦ· δέλονῖαι· ἡ χαὶ δελόνῖας ναὸ
ἵνα σπέσσαν ἡ αὐλοὶ ἢ δένδρα ἢ θαυμαιοῦ· ἡ σὐαὶ ὀρύζης ἠβων,
ζῶν ἵναν· οἱ ὄνυχας σπ' ἢ χθιῶνος ἢ σοῖῆ ἐληαίαθηναν· ἵνιῶν δέ-
αφ' σαλύγες εἶσαν, ἡ μὴ εἴη ἡ δίνουδο σοίδαθαι· ἵνες ἡ ἔσαν
ἡ' ἡ παθόλ' ἐνεπρώθησαν· ἡ βυσσινος ἡ γενόμενος χαιδὸ φόβῃ, ἢ
ὄραγμα ὀνθρωπρίῃ ἀνὶ ἢ ἵνι αἰχεγλογίαν· ἀφ' αἵπνον γενιαχθῆν
σροσεληθὼν ἐδιηγήθαδο· αὐλοὶ ἡ σπ' ἢ ἴδων πρωνιῶν· ἡ ἰωδίων,
ἡ αἰχμέρων πνινόσεως γνωρίθαι· ἢ σαν αὐτῷ· ἤλως οἱ ναὸ σ' παιδι:
γόμνοι βασιλῆ χωγαῖροι δι' ὀλίγ' γενόσονῖ, ἡ ἡ βασιλῆα αὐλῶν
λίαν αὐξηθήνοσθαι ἐν ἢ πόσμῳ· ἡ αὐθεάλας· ἡ βασιλῆ ἑτέρους
δεχώσασι· ἡ ἐξώσασι ἢ αἰρχῆ· ἡ αὐσοπλενῶσι· ἡ σοῖλαὶ ἔθνα ναὸ:

ἐκ τοιούτου. ἢ ἀπὸ τοιούτου αὐλοῦ. ἢ ἐστὶν ὀλιγόχορδος. ἢ φωνεῖ ἡδέως
ἔθνος. ἢ γένος. ἢ γλῶσσαν. ἢ φυλήν. ἀντὶ δὲ ἢ ὁ ἐξηγούμενος. ἀφ' ἑτέρου
γενόμενος. ἢ ἡδεῖα φωνὴ ἢ ἐστὶν ἰσχυροτέρως. ἢ μιᾶι ἐκ πολλῶν μιγεῖσα.
ἢ ἀκεραίως γνώμην ἢ ἀγωνιζόμενος. μιᾶι δὲ ἵππου ἡμέρας νῦν λεγο-
μένης ὡς ἐν τῶι ἀποθνῄσκειν. διὰ τί. ἢ μονοτρόπους αὐτὸς ἐξαιρεῖται. ἢ ζῶν
ἀνδρῶν μαχίμων παγκάλως παρασκευάζει. πολλοὶ δὲ κυνηγέται
νύκτα ἅμα τῶι ἡλίωι ἀγαγόντι περιάγουσι δ' ἀδύτου ἐξεπλάγησε. ἢ ἀνδρεικοῦ-
σθαι. ἀσφαλῶς ἢ ἢ πρὸς ἣν ἀρέσκουσιν εἰ δὲ ἐλάττονα λέγει. ἢ πόρι-
ρίν. πολλοὶ κεφαλαὶ ἀκέφαλοι. ἢ εἰς δ' εὐβοίας εἶναι. ἢ ἀπὸ
ἑλλάδα γαλαῖναι δόξαν ἐξηγεῖσθαι. φυλάξαι ἢ αἰχεῖ ἢ δ' νύκτα δὲ πέμ-
πειν. ἢ πολλοὶ σπύρα ποιεῖται. δὲ ἀρχὴν ἀρετῆς. ἢ ἀπὸ ἀδύτου ἐπουσίας
ἐκ μὲν ἀρχῆς ἀνέκφορον. ἢ ἀρχὴ. ἢ ὑπὸ ποιεῖν δὲ ἐλεῖν ἀφανῆ.
ἢ δὲ ποιεῖ χρὴ αἰσθανόμενος εἰδέχθη. ἢ μιᾶι φωνῶν εἶναι αὐλοὶ οἱ
βομβυκοι. ἢ ἐπὶ ὧν ἑτέρων ἁλόντα ἢ δὲ μαίνεται ἢ ἀληθεύοντος
ἢ ἀφοβίζοντος δὲ ἐπὶ ποιεῖν. διὰ τί ὁ ἄγων ἰσχυροτέρου. ἢ θαμινὴν.
διὰ τί μὴ ἀπὸ ἐναντίου. τὸ γένος ἀπὸ τρώων ἐπὶ δὲ ἀληθεύειν ἀρχὴν
αὐλὸς δὲ διὰ τί ἀρχὴν. δὲ ἀρχὴν δὲ θαυμαζόμενος. ἄδης ἢ γεννᾶ τὸν
ἀνδρεῖον. εἰ δὲ ἢ ὀλιγανθρωπίας εἶναι τὸ γένος ἐπιμάθησαν

.. πρὸς δὲ ἀνδρεῖον περὶ αὐ:-

ἀποβιώσασθαι δὲ τὸ ἐξηγεῖται. ἐναντίος δὲ ἢ ἀρχὴ ἐ ἐξ ἀπὸ αὐτὸ ἀνθ:
ἐναντίως. ὡς ἢ πορεῖ. ἢν αἰρεῖν ἢν πορεῖαν. ἢ χεῖρας λαβὼν ἐφ' ἢ
δὲ πόσης γενέσεως ξ ἔτ. ἢ ὀλίγῳ παρεῖ ὁμοφρονεῖν ἐπὶ δὲ
ἑλέσθαι ἐναντίως. ἢ ποιεῖσθαι εἶναι ἀποιεῖσθαι ἐμοὶ δὲ ἐπὶ ἐν:
πόων. ἢ ἢ δὲ ἀποιεῖσθαι διὰ τὸ ποιεῖσθαι διαιτῶν. ἢ ἀνθρώπων ὁ ἀνδρεῖ:
νας. ἐξ ἀπὸ γὰρ ἄρτεσιν αὐτῶι ποιεῖν ἀποιεῖσθαι ὧσιν εἰ. ἢ ἐξ ἀπὸ ἢ
ἀναφορὰν δὲ ἑλέσθαι. μιᾶι ἐκπορεῖ ἀπὸ ἀφορμεῖ αἰτίαν ἄρον. ἢ ἀπὸ
φορᾶς ἀναίμιον γενομένης ἀποιεῖσθαι ἢ ἐπὶ ἀπὸ εἰ δὲ ἀρχῆ
ἐκφορῶν ἐπιφορὰν ἐκπορεῖσθαι. ἵνα εἶπας ἐκ δὲ ἀνθρώπου πάρεστι

6773
3505
1265

ἡ δεσπότης μόνος γνωρίζηται· ἡ σερῶδον χιλ οἱ ἰδ ἀβιορίτ σοῦγδες·
ὁ χαβών· ἡ μαχτγιλ διέγαβον δαὶ αὐσὸ ἰδ σοδαγιδ ἰδ βαγγαρέως
μιέχρι παβγαγονίας· δαὶ ἡ σοβὶ χιαννοῦαν· ἡ Πρινιτιν· ἡ ἔβρε:
σον ὁ χαβών· δαὶ ἡ σιῆθεν μιέχρι σημέρινς· ἡ ἰδν σαεφγίων θῆς
εἰωνίας ὁ χαρβώνις· δαὶ ἡ σαφόνα δ χιμισοδυγῖ· ἡ ἐλὶ μιέχεφρι:
λαδζφόας· ἡ ἰδν ἔγγισα σαυίων αὐσὸ δ χιμαυόδεν σοδαγιδ ἀνδιο:
χίας ὁ χαεφαμαίνος ἀβιορίτις· δαὶ ἡ αὐσὸ δ χυδίας· ἡ εὐλίδος
ἄχρι χιννοίας δ σεροῦ δον ἐλληπασονίον ὁ χαγλαχμις· ἡ ὁ γὸς αὐνδ ἔχα: σχόλιον δ' ἀδείναντος
ραίνις· δαὶ δὲ σοβὶ δον ὄλυμπασον· ἡ ὄβα δ βιβανίας ἔζης ὁ ὀνθρχαὶ: ἄδιος ὁ ἐσχανίνι μεγάδας σαρα'ὶ ἰδ
νης· ἡ ἄδω δὴν αὐχχησήωδον γῆν εὐήγνιν· χμερίβανίας· ἡ ὄρια ἐσοιθεν: ωαδ ἐσχανίνι· ὁ ὄσοχαν ἐγδης· ἐζὲ αὐλ
δες ὁ ὀνθρχησίνις φόλαρχος ὠΐ· ἡ αὐχονεύδης γὰν ἡρέχησασεν· αὐλιγνίχεδα δὴν αὐχχὴν· ἡ ἀ ἔδιν δ βασιγ ἡ
αὐσοσανδῶν δαὶ ὄρια ἐ ἐίδε, αὐδιανῶν αὐνδ· σοχιὸν δόσον ἔχου· ἀμαδ' ὁσεν ὁ ἐίνις ωαν ἰδὴ αἰχεοιν
ἰδν σοβδισεσοιήδα· ἡ σοχχαὶ ἐλύσαγ αὐνδ· ἡ θέλων σαανδιοδοδόσες μέξινα βασιγὴν χεσὶν ἰδεαποδόν·
ἴναι φυζήσν δὴν ἐσυδ χμερίδα· ἡ αὐχχὴν· ἄδα σοζέχιον σοιήσας χρ. αὐσὸ χῦ· ὡς ἀσὸ ἐσοέεαβαν ἐσν
ιδιάρωχιγῶν· χμέρος δ βιβανίας ὑφ' ἐσυδ ἐσοιήδαβ· ἡ χιννδ δ ἐπνοιμίζον χεσὶν 3 ς α – αὐ' ὁ αἰ
δης σαεφγίης σοζέχιος Σεβαχίους ἀβιμρολόνιος σοζέχιον σοιήδαβ ἐσοιναὶ ἀσοχαίσν χωλδὴ ἀζεοδ'ὸ
ἡ σοιαίδας αὐνδ' αὐσοδνδγνε· ἡ ἐμνεφδὴς· ἡ μυρίος ἐμέγεδα ἡ χιμιχεόνα ι ς – ὁ ἡ σαν ς ἐνδιδ·
δοιανῶν σοζέχιος· ἡ ἐσοαρχίας· ἡ σοῦδον δὴν αὐχχὴν ἐ ἐὴγνιν ς ἰδν ἀχραίων ἔδγναι σαίσν χὶ χιλ
νοσάδαβεν· ἐιῆθεν ἡ βασιγὸν αὐνδ αὐχχὴν λαβῦδα ἐφησιαδὴν· ἀδένοσωὶ λέχτον·
ἡ ἐμαγαλμνεν· ἄδα σαὶχιν ς ἐφησὸς δαὶ ὄβα ἐδυνήθη ἀσὸ ἐ ἐίδε·
ὁμοφύλων· βλεασῶν· ἡ σανδεῖρων αὐνδ δ ἐὴγνιν χιοίρους
χτεγνῶς· ἡ δυναστιῶς· ἡ χιδαὶ σνν βαύσεως δινοὺ ἰδασις ἡ
δδρία ἐλαβεν· ἄδα αὐσεβαν ἐν· ἐβασιγὸς γαὶ ἐὴν φησοσιδὼ, 6801
ἡ ὁ γὸς αὐνδ ὀρχαίνις ἐμνεφδὴς σαδεγίνῶς αὐχῆς γενόμδος 5508
ἐωὶ ἄδας ς ωα ν γνδινδιῶνος ια· 1293

Ὀρχαίνις ἡ ὡς ἤσοχδ πνεῦμος δ βασιγὲ γνόμδος· ἡ ἰδ ἐεθσον,
ἡ αὐφορχαὶ ἵνα σχεδὸς αὐχὴσν δὺ πρὴεν· ἡ ἰὴν βασιγαν αὐ:
δ, ἡ ἐχιμφρίνδε· ἡ νύνδα ἔχ ἡύχησεν ἀφ' ἰσαγέως ἔχεν·

ἡ ἀγωνίζεσθαι · ἡ μαχὴν εἰγέρας πῶλλῶν ὁμορύμων οὐδὲ ἀξιωσθῆ
ἡ σοφιὰ νίκης ἕνεκα · ἡ σαῦλον δὲ μισθὸν νόμῳ σοφίσμα εἶναι:
δικα · ἡ μνημονίων · ἡ δίκην · ἡ λαρίων · ἡ ἕως ἀναμένειν
δὲ ἀφ' ἑνὸς ἐνεγκεῖν δίκα σοφιστοῦ · ἡ δὲ ἐναισχύντου μέρος δὲ
βιβλίων · γυμνασιάρχων · ἡ γίνεσθαι · ἡ εἶδος σοφίσματα πολί:
γα · ἡ ἄξια · ἡ δὲ σοφίσματον ἡ ὠφελῶν σοφὸν τὸ πρᾶσσε · ἡ μὴ:
δὲ νόσῳ δὲ σόδα δὲ ὀλυμπιακὸν · νόσῳ δὲ ῥώμῃ ἀγχοῦ δὲν εἶναι:
δικαν · ἐν εἰμένῳ δῷ σοφίσμῳ τὸ πρᾶσσε ἡ δὲν ὀλίγον σόδα εἰσφόρο:
σοφάσας ἢ ἡ ἐν δὲ χαρέννου δὲ ἀφείσας · σοφίσματα δίνα σοφι:
μένας εἰσῆρεν · ὕστερον ἢ δὲν ἀδελφὴν δὲ βουλεύσας γυναῖκα
γυναῖκα λαβών · ἡ ὀλίγον δὲν συγγένειαν δῷ βουλῇ δὲ γυναικα:
δέλφῳ δαὶ εἰν δῇ χαρέννου φρέρια αὐτὸν ἐχαρίσθαν · ὡς αἰχμᾶ
ἅρπαξ · ἡ δῷ γυναικαδέλφῳ βουλόμενος · φὶ δὲν βουλὴν δὲν σοφὸν
αὐτοχειρίσασθαι · αὐτοβουλῶ γῷ · ὡς ἐβουλήσατο εἶδε σεμνὸν πονδα
ἡ εἰσιὰ · ἡ μένας λύκια · ἡ ἡμέρας λύθεσθαι · ὁ γὸς οὐδὲ ἄξιος:
εἶδος δὲν αἰχμὴ διδάξαι :—

6758
5508
1350

Μελαὶ δὲ τὸν δὲ ὀρχᾶν βουλόμενον ὁ ἀξιωσάμενος φὶ χῆρος μαθὼν
δὲν τὸ βουλῆς ἐξιόντων εἰν ἄλλῃ χώρᾳ · ἰνδιαλιῶνος ἰδ', ἐξ ἐν
φὶ δὲ σοφὸν ἐπιθύμησε · ἀνδρῶν · ἡ αἰχμὴν · νόσῳ ἐγὼ ἡ σοφὸν:
θρονος · ἡ δὲ σοφίσμασι · ἀξιοῦ νόσῳ σοφὸν δὲ σοφιστὰς οὐδὲ · ἡ
σοφιὰ ἐμβροθύσους ἀρχὰ χωρὶς σπίθια φὶ οὐδὲν τὸ οὐδὲ ἀφ:
χῆς · ἡ βουλῆς · ἔθος σοφὸς χθὲ · ὡς ἡ ἐπίσχεσθαι, ἐνθοῖς τὸ ἐκεῖ:
σοις χωρὶς σοφιστὰς, δὲν ἐκκλησιάσαι χαλέσαντα · ἢ δὲ δὲν
ἀδελφοκτόνον ὁμοίως, ἡ ἕτερον σπουδαῖον μέρος τὸ νεφελοκοκκυ
γιακὸν. ὕστερον ἢ ἀγαθὸν · ἡ ὁμολογουμένῳ χαλεπὸν δὲ βα:
σιλέως · πῦρ γυναῖκα εἰσοίσειν · αὐτοσαλπιστοῦν ἢ δίναν δὲν
ἐκκλησιῶν οὐδὲ · ἐν δῇ ἐὼν χεῖρ δὲ βουλέως στρεφόμενος · ὁμοίως:
δὲν δὲν ἐλεφαντόδη · ἡ χαλκῆν σοιοῦσα χαλεπὸν ἀξιολογώτατον:

γόνων· ἡ σοῦζον Παρθαγονίαν· ἡ ἑώς ἢν σοδαμῆ δὲ ζουγαφόρως
οὐδὲ νικήσας· ἡ διώξας ἐνυρίσκοις· ἡ ἐν ἐλῷ ζαλλον σερᾶζη οὐδὲ
ἐν δὲ ἐυρώσοι ζαλδόν, ὅθι ὁ ἡγὸς οὐδὲ ζωοῖς ζωλαὶ δὲ βαοιλέως ἡδὲ
πῦρ ἀνδρονίκου σάσεσαίηζον· χίον λυσσηθεὶς· ἡ σερᾳαίθανδες ἰαχῆς
ἤλθον· ἡ σεαλοὶ σηλοντες παὶ οὐλᾶν, νικηθέντες οὐδὲ ἐφυγον·
ὑσθὸν σοιοῦντες οὐδὲ, ὁ ἀζηρᾶς δὲν ἡγὸν οὐδὲ εἰθανάιωσεν· ὁ δὲ
βοιοιλεὺς, ἀνδρόνικον δὲν ἡγὸν οὐδὲ εἰὺφλωσεν· ἥια μαίχην· ηθὲν δὲ
βελτίας, ἡ σερβίας σοιήσας· σολὺ μέρος ἡρ' ἑωυτοῦ ἐσοιήθελο, ἡ
νίκας μεγαίρας ἤρατο· πολρᾶ δὲ ἵνος σοιρεληθυίος, σοιλὶν ἢν
ἢν δεσποίνα χαίρειν δὲ τὴν σερβίαν πραιδεῦδε σοῖχεσθαι ἐσοιήθελο.
θρεῖσας· ἡ νικήσας οὐδὲν ἐδίωξε, ἡ δὲν σεαλὸν οὐδὲ διεσπόρασεν,
ἡ σοῦλας σοῦλε· ἡ χώρας δ' σερβίας οὐθὲν ἐπεφίλησε· ἤριστον:
ἔα ἐσθὶ μάχας μεγαίρας· σοιήσας, σοιῦδε ἢν βροσοεῦχος· ἡ νι:
κηθείς, ὕστερον ἢ νῦσ' ἢν σερορρήθυίος δεσπόιν χαίρειν ἐβουλήθη
δόλῳ· βοιοιλεύσας εἶδη βρίσαι ἢ φῆσαι· οἱ δὲ βεξίρηδες οὐδὲ ζωὶ ἀγδό:
ηος ἵνος· σοῦλαντες δὲν ἡγὸν οὐδὲ ζωσαγιαξίδην ἤγαγον, ἡ ἐγ:
κρατὴς δὲ σεαλοσεύδε, ἡ σοίους αἰρχῆς ἐν ἐυρώσοι δε· ἡ ἀζύγα
εἰήεθ· νὶ δὲ ἕνος ὁ ἀζυγεάδης χίον θοῖς σοῦσι φιλοδωρόθυδος·
ἡ δαπίλης, ἡ θὲς οὐθενίδας, ἡ αἰρχόνδας χεγιωνὲς θὲς νόσοδελαγ:
γιάνας· ἡ δεχωχιάνες οὐλᾶ· ἡ σιεγοσοχιάνες σὺν ἢ αἰρχῆ· οὐδὲ σοῖ:
σοι σθηρέσοι· ἡ ἑίέρας ἀεργεσίας ποιθ' ἑπάσην ἐχωρίζεθ·σοις:
οἴων· ἡ σωσηλῶν οὐδοῖς ζωθὲ σοῖχεσι χαρᾶς· ἡ ἡμαρδὲ σορσοῦ:
σας δ' δίεχιας σοιῆν:-

Ἄρχους ἰπὶ βοιοιλέας ὁ ζωσαγιαξίδης, ὁ λεγόμθος ἐβλιρίχ· ἢν
ἐίδη ξ ωσοῦ· χιλιαδιῶνος ξ^ος· σὺν ᾗ ἢν Τερμῶν ὀλαχέηδι ἰχνηλάτει
αἰσεθοσύ, ἡ αἴηρον λεγέθας· ἡ ὀλὰ δ' ἤναγ· αὐθὲν ὀζὼν χὶ σοιῆδε,
ἡ ὁρμηθεὶς, ἡ δὲ σοῦν ἰαχῆς, ἡ ζωλαίβιας θέλων σοιῆν· ὡς ἄζρα:
σαν ἐσωνόμαζαν· φοβηθεὶ ἡ· ἵνα ζωὶ ὁ ἀδελφὸς οὐδὲ ζωσοζηθέντος

6881
5508
1373

λωλαζῆ τοὺς τῆς σταθμοὺς βαναύσου, ἢ τὸ λιανικὸν συμβῆ, μηχανῆ ἐλαφίδου σφόλος αὐθὺς ὡς ἐπαφροσύνου τῆς σοφῆς, σεφοσεπαγέλα. ἔθος δὲ μὴ φόδις δὲ γενόμενα· ἢν αἰπεινία ἐλθών, ἢ σταλθὲ τοῦ αὐτῆς αἰσχυνίγη, ἢ ἔθος αἰμοβόμενος διῆγεν· ὡς δὲ τὸ ἔαρ ἐγγίνεσθαι σανίδα δὲ σφαιρίου αὐτῆς συναυρούσης, ἢ εἰ ἢ θέσις σεφείας· φῖ ἰνὶ ἀξυλίου ἐλθών, σφο: λεμίζας σοῖσιν εἰνυρίσιος· ἢ ὃς κόλχις ἐφροσώλα, ἢ ἰνὶ ἄζηλα: σρον· ἢ δὲ ἀζηρῶν αὐλῆς ἐνοδίνεν· ἅλα σεαδίδ ἢ τῆ ἀζηρᾶ ζαρπαίνε, νινᾶς αὐλοὶ ἅς, ἢ δὲ ἀζηρᾶ σιαεδαί. τῆ ἡ ῥθινοσω: ρε εἰσησανίος, δλλὰ τῆ χοιῶνος ἐλθών ἢ τῆ νδχοῆ ἀζηρᾶ, ἢ ζιεδίνε· νιπίσας αὐλοὺς· ἢ διώξας, ἢ πύεγος τ εἰαυτῆ αἰρχῆς σαί: σας εἰχένελο, ἢ ἰαὶ γυναῖηας, ἢ ἰῆνα αὐλῶν ἢ χσιαμῳδίσεν. ἓ: ἅα εἰ ἢ Εὐρώσῃ αὐθις εἰσησέχας, επεσεαδίδ χαλεῖ ἰῶν ᾄγμενων, ἢ αἴσσοις, ἢ δὶς αὐλὸς ἐνίπποα, ἢ ἢς ἀλβανιλίας μεῖρος εἰδῆλω: σε, ἢ χαλεῖ τῆ ζιλίτζα τῆ ἢς βλαχίας αἰρχόνιος σεαδίδ, σοζωνὶ ἅ ῥόσσον ζημιώσας· ἓἅα ὁ ζιλίτζας ἐλθών ἐς ζιαχσι φανεραὶ ἢ ἰνι ῥόσσῳ ἀνοιῶ, ὁ ἀζηρέας ἢ ζιαθεδίων δὲ τῆ ῥόσσ αὐλῆχημα, ἢν ζιαχσι χαλαγισῶν αὐνεχώρησεν, ἰέρδον ἐς σανιβάσης ἐλθονίης, ἅ: λος ἐλαξεν ὁ ζιλίτζας λιδόναι αὐλῷ, ἢ ᾄρνασαι, ἢ σὺ τ. ἰνα: σοζῃροθεῖλων ἢς βλαχίας, ἢ σεῤβίας σοζωνὶ ῥόσσον εἰαυξε, ἢ ζῶν τῆ βασοζέως ζέρζανίας ζιρσοζιούδε σόλεζιον σοιεῖῶνδες, ἐῶς ἢ ζινοσσόλεως ὁ ζιγισοζιούδος ἔρβασε, ἢ δὲ σεαδίζηδα σωναυλίθη, ἢ ναυοβζίας εἶναι ἅα ἰδν χεζιωνῶν ἐς αὖηρον, ἐσοφαῖῶν, ἢ ᾄρεζίωνδες αὐλὸς ζιαλὰ ῥόνε σοζῃδ· ἢ αἰχζωσῃωσας εἰδίῳεν· ᾄδα ἰνὶ ζκωτζουνδινέσοζιν, ἢ κζιαλέρανσαυλῃδα εἰθών αἰασεῖῃδα, σοζιορῃῶν αὐλὶ, ἢ ἰοσδῶν ὀξὺς ἐς ἅα σουίδα ἢν· ὡῖς ἢ αὐσῃῖδο ζιόνον ἰνὶ πόλε σοζιορῃῦ, αλλα ἢ ἰν ζιαχέσσον σοσοσῶν, ἢ ἰοὶ βρανέζην ᾄγλας ζιαλὰ σεαδῦ χιλιάδας σουνὶ ἠσονδα ἔζαν ἢλθον ἢ ἰῆς Παζοσουννήσου, ἢ ᾄσεῃδοὺδες εἰνῆ νήσῳ· ἅα ὅλα εἰδαίονδ ζαῃδ

ἐποίησαν. ἔφθασε δὲ καὶ ἕως ἐγγὺς τῆς κορώνης, καὶ μεθώνης· ἀλλὰ
στραφέντες τὸν ποταμόν, καὶ ὀνομαστὴν πόλιν τοῦ ἄργους πολεμήσαντες
ἔλαβον· καὶ τριάκοντα χιλιάδας αἰχμαλώτους λαβόντες ἐν τῇ ἀσίᾳ
ἀποίκους ἐποίησαν· καὶ τὰ τείχη αὐτῆς χαλάσαντες ἔρημον κατέλιπον
ἐν ἔτει ͵ϛϡγ´, ἰνδικτιῶνος ε´. Τίνος δὲ ὁ ἀλημπαῖς· καὶ οἱ ἕτεροι
οἱ τῆς ἀρχῆς ἐξωσθέντες παρὰ τοῦ μπαγιαζίτου ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα
βασιλεὺς σκυθῶν τεμύρην κλαίοντες τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδικήθησαν· καὶ ὁ τεμύρης θέλων „τὸν τεμύρην τεμυρλέγγην ὀνομά-
αὐτοῖς βοηθῆσαι στέλλει πρέσβεις τινὰς εἰς τὸν μπαγιαζίτην, λέγων σουσι οἱ πέρσαι· οἱ δὲ λατῖνοι ταμπουρλά-
ὅτι γνῶναι δίκαιον κατὰ τῶν ὁμοφύλων μᾶλλον, καὶ ὁμοπίστων παρά- νον. ἀπὸ τούτου τοῦ τεμύρη οἱ [illegible]
δειν ὅλως, καὶ παραινῶ αὐτόν, ἵνα τὴν ἀρχὴν ἑνὸς ἑκάστου αὐτοῖς δώσῃ, οἱ βασιλεῖς τεμυρίδαι [illegible]
εἰ θέλει φίλοι ἔσονται. ὁ δὲ ἀλημπαῖς ἄκρον ἀπονενοημένος ὢν καὶ τ: ζαγαταῖοι οἱ ἀπὸ ὀνόματος [illegible]
δέσποις κρυπτὸ πλεῖν· καὶ θράσει ὀρμητικός, καὶ ἄγνος ὢν τοὺς πρέσβεις καλοῦνται οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἐκλήθησαν:
τοῖς λόγοις εἰς οὐδὲν ἐλογίζετο, καὶ τὸν τεμύρην τὸν αὐθέντην αὐτῶν ὡς ἄ-
γροικον λέγων ἐνέπαιζεν. ὁ δὲ τεμύρης ἀκούσας ὑπὸ τῆς πρέσβεως
τὰ ὅσα ἐφθέγξατο κατὰ αὐτοῦ ὁ ἀλημπαῖς· καὶ τὴν κενοδοξίαν αὐτοῦ ἰδών,
ἐθυμώθη, καὶ πάντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ συναθροίσας κατ' αὐτοῦ βα-
δίζων ἦν. ὡς δὲ ἤκουσε καὶ ὁ μπαγιαζίτης τὰς αὐτοῦ δυνάμεις συνή-
θροισε μετὰ σπουδῆς εἰς συνάντησιν τοῦ τεμύρη, ἦν ἐρχόμενος αὐτῷ,
καὶ θαρραλέως μετὰ μεγάλης ψυχῆς. ἀπεῖχε δὲ ὁ στρατὸς τοῦ ἀλημπαῖ
χιλιάδας πεντήκοντα καὶ ἑκατόν, τοῦ δὲ τεμύρη χιλιάδες ὀκ-
τακόσιαι ἢ ὅπου· καὶ πάλιν ἡ μεγαλοψυχία τοῦ μπαγιαζίτου εἰς
οὐδὲν τὸν τεμύρην ἐλογίζετο. φθάσαντες δὲ τὰ στρατεύματα εἰς τὰ μέρη „περὶ τοῦ πολέμου τοῦ τεμύρη μετὰ τοῦ
τῆς φρυγίας συνήντησαν· καὶ ὁ πόλεμος, καὶ ἡ συμπλοκή, καὶ ἡ σύναξις βασιλέως μπαγιαζίτου.
μεγάλη ἐγεγόνει· τέλος οἱ τοῦ μπαγιαζίτου εἰς φυγὴν ἐτράπησαν· καὶ ἐν
τῷ φεύγειν αὐτοὺς πολλοὺς σφάξαντες, οἷς οὐδὲν ἔδοξαν ἀνιαρὸν ἐποίουν,
ἀλλὰ μόνον τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν ἦρον· καὶ γυμνοὺς ἀπέλυον.
καὶ ἐν τῷ φεύγειν καὶ τὸν μπαγιαζίτην πιάσαντες, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μουσῆν, καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἄρχοντας τῆς αὐλῆς αὐτοῦ,

θε ἰσαν ὀλίγον παρρόν ὑπερίσχυσε· ἡ βιζίαν χιλιάδα ἔχων χιλιά
θε βασιλέως πρὸ χιονιτῆ· ἡ σεβαστὸν σπαθροίδας· χιλιάδα δὲ ῥήγος ἡ
ἀγκυρίους ἐλθών· τὸν παλαιόθωσε· ἡ χιλιάδα δεκατόθε σερβίους ἡ:
θών· τὸν αὐτῷ χρήσιμον ἐγενόνη· ἡ σεβαίας σὺν ἀλόγα ἵνα ἔχθη
χιλιάδα αὐξεντὸν γυναικαίνα· ἡ ἐς δούμερη τὸ χαρσαπαδοῦ ἐπέχει
σὺν αὐτὸν ἐπιστρατεύσαντος· ἰσαν ἐπληθὲς ἔρυγε· ἡ σὺν ἐφύγον σταύλους
αὐτοὺ προσηγαγον ἐπὶ αὐξεντὸν· ὁ ἡ ἐναστέσυνιζεν αὐτοὺ· σαθρὸς ἦν
ἐπὶ ἀρχῇ χρόνους ἡ ὁ γυναικαίνος
ἐγκεφαλὴ γενόμενος τὸ ἀρχῆς· ὁ νιζεμόνι ἐσφάλα τὸν αὐξεντὸν αὐτὸν
χωσοῦ ἐπολεμέρωσεν· ὁς σοβαλὰς πευρίως ἦλθεν σὺν ἐπὶ Εὐρώσου·
ἡ ὁ δεκατόθος σερβίους χῆρα ἔχοντα ἔνωσας· ἡ βοηθήσας αὐτῷ· χεί:
γω ἐπὶ χωσοῦ· ἐγκεφαλὴς χιλιὰ τὸ Εὐρώσου ἐγεγόνη· μαθὼν δὲ ἐπὶ ὁ
ὁ αὐξεντὸς γυναικαίνος· σὺν ἐπὶ ἀλόγα σεβαίας δὲ ἐπὶ τὸ πόλεως ἔχθρον
παλαὶ ἐπὶ αὐξεντὸν· ἡ βιζίαν μεγάλην χιλιὰ τὸ βασιλέως ἔχοντος· ἡ
ἐπὶ θυγατέρα ἐπὶ δεκατόθε ἐπὶ αὐτὸ δεκαέρα δούλας αὐτῷ ἐς γυναῖκα ἐπ:
πέμψας ὀλίγας σὺν ἐπὶ πολὺ ὀλιγοτίας· ἐξῆλθε χιλιὰ τὸ χωσοῦ· ἡ σο:
χέρα γεγονὼς· ὁ γυναικαίνος τὸ ἐπὶ χωσοῦ ἐνίκησεν· ἡ σταύλους
αὐτοὺ ἐθανάτωσε· καὶ ὁ χωσοῦ γενόμενος τὸ ὅλης ἀρχῆς αὐτοκράτωρ·
τόλον ἠθέλησε ὅλα ἀναιρέσαι· ἡ σεκοῦ ὅλα ζήρας ἐλθὼν χιλιὰ ἐπὶ
πόλεως· μαθὼν ἡ ἐπὶ τὸ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ῥωμαίων, ἐθοιμάθας τὸ:
λον· ἡ οἰκονομίας· ἡ ἀργυραίριον χιλιὰ τριάδας μεγάλη δύνα:
θον αὐξεντὸν· ἡ ἐχθρὸς τὸ δύναν ἐπὶ τὸ μεγαλέπι πλατέπι ὁ τόλας συ:
νανθρώπας, ὁ δὲ χωσοῦ τόλος ἐσφαλὴ· ἡ χιλιὰς χιλιὰ ἐπὶ ἐφθαστονδίαθη
ἡ χιλιὰς ἐβουδίαθη· ἡ ἐπὶ ἐναστοχθρεθεῖλα σταῦρ ὀλίγα στρατεύματα
παντῶς ἔφυγον· ἡ ἀνίκα ῥωμαίους ἦν· ἡ σὺν ἐξηλθεῖς ἐπὶ ὅμοια ὁ
χωσοῦ ἔσταθεν· ἄπαν ἀναχώρησε χιλιὰ αἰσχύνης· ἡ αὐτὸς ὁ
βασιλεὺς χιλιοδάλων χιλιάδας· ἵνα σταυρῷ νικήσῃ τὸν χωσοῦ·
τόλας σὺν ἐπὶ ἀλόγα ἔφερε τὸν ἐπὶ χωσοῦ· ἡ ὁ ἔρχοντα· ἡ ἐ

τῇ Εὐρώπῃ αὐθέντην ἐπέβαλε· καὶ πολέμου γενομένου διὰ τὸ ἀρχαῖον
στράτευμα· ἐπιβουλευθεὶς παρὰ τῶν κυβερνητῶν· καὶ πρῶτον [illegible] αὐτῷ ἐν
[illegible]· καὶ παῖδες αὐτοῦ ὁμοίως· ὁ καὶ [illegible] ἔδωκεν· [illegible]
[illegible] υἱὸς τῷ [illegible] [illegible] ἐν [illegible] [illegible]· καὶ τῶν
τῶν ἀδελφῶν [illegible] [illegible]· φυγὼν ἦλθεν ἐν [illegible] [illegible] [illegible]
χρόνον [illegible] [illegible] ἐγένετο· [illegible] γνωσθεὶς
ἀδελφοῖς· [illegible] [illegible] ὀλίγον μετὰ [illegible] [illegible]:
ρῶν [illegible] ἔχων τὰ στρατεύματα· καὶ αὐτὸς [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]· καὶ πρὸς τὸν [illegible] [illegible] ἐν τῇ [illegible]:
δονίᾳ ἔρχεται· βοηθοῦ [illegible]· καὶ ὁ [illegible] Καρασμάνος [illegible]
αὐτὸν [illegible]· καὶ [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ πρώ:
[illegible]· καὶ [illegible] [illegible] γενομένων· ὁ δὲ [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ ὁ
[illegible]· καὶ ὁ [illegible] αὐτοῦ [illegible]· ἐν [illegible] [illegible] [illegible]
λογισάμενος· [illegible] πρὸς τὸν τῶν Σέρβων· καὶ [illegible] αὐθέντην.
καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἐλθὼν βοήθειαν [illegible] παρ' αὐτῶν· καὶ [illegible]
αὐτῷ [illegible] [illegible]· καὶ [illegible] ἐξῆλθεν αὐτοὺς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:
χης γενομένης· ὁ [illegible] [illegible] μετὰ [illegible] [illegible] τῶν
[illegible] [illegible]· καὶ κυβερνήτας [illegible]· [illegible] αὐτὸν [illegible]
πρὸς τὸν [illegible]· ὁ δὲ [illegible] ἰδὼν καὶ αὐτὸς [illegible] [illegible] καὶ
[illegible] ἐν [illegible] [illegible] [illegible]· ὃν [illegible] [illegible] τῷ [illegible]
[illegible] αὐτὸν· [illegible] [illegible] τὸ αὐθέντη αὐτοῦ· ἔζησε οὖν
[illegible] βασιλεία [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:
σιν ἀδελφοῖς [illegible], καὶ [illegible] δύο.

[illegible] δὲ [illegible] [illegible]· καὶ βασιλείας [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]· καὶ [illegible] [illegible] ἐν ἔτει [illegible]· [illegible]:
6907 πρῶτον μετ' ἔργον [illegible] [illegible] τὴν ἀρχὴν [illegible] [illegible] [illegible]:
5508 [illegible]· καὶ [illegible]· [illegible] [illegible] [illegible]· καὶ [illegible]
1399 χώραν· καὶ [illegible] ἐν τῇ [illegible]· ἐν [illegible] οἱ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

7 6960
8 5508
9 1452

οὐδὲ παλῶν ἀπέχουσαν· ὑπῆρχε γὰρ ἡ χώρα ὑδατώδης οὐδὲ σαφῆ δί-
κην· σχοινίων δὲ ἐρχόμενα, ὀδύνα οὐδενῶν σοφὸς ἐκ βαρβάρων, ἢ
πηγῶν σαφῆς μάχη σφοδρῶς εἰσχόσας, ἢ εἰρήνης δ' ὁραῖγμα μι-
κρὸν ἀπαρέβαινε, χωρὶς ἵππος συμπαθοῦς παραλιπὼν οὐδὲ εἶπεν·
ὧν δὲ βίλας μάχαις βιβλιοπώλιον, ἢ ἡ ὄψις σαφῶς οὐδὲν
ἐβούλησεν· νύκτωρ ἐρωῖνη οὐδὲν γενέσθαι βραβίους, ἀσεφῶς εἰν ... ὀνόματι βίου ἀγαπητὸ λέγεται ἱερομονάχου·
ᾗ πρὸν εἰγένετο, ἄγαν μοναχός, ἢ ζωῆς οὐδὲ ἐν γῇ μεμιγμένη γάμου, ἄγαν μοναχός· ἢ μοναχὸν γὰρ
ἦν σαθρὸν εἰχόσαν, ἢ βασιλέων εἶδωκε· βασιλεῖς εἴη βραβεύοντα ὃν λεγόμενον ποινικὸν ἱερόγαμον, οἱ
ἢ δέ ναρος·~ ἢ ἱερὸν ἀνδρὸς λέγεται·~

Νῦν δ' βασιλῆς μεμιγμένη βασιλέως ἐῶν Τερνῶν· ἢ ἢ ἡνὶ
Πόλιν ἀλωβούλος.

Ἐλθόντα δὲ σαφῶς δ' ἀρχῆς ἢ ἐβδόμους εἰσῆλθον μεμιγμένη εἰν ἑνὶ ξένῃ,
γυναικῶνος ἐδ[illegible]λοὶ ὃναν οὐδὲν σοῦν νεὸν· δίνει ἐῶν γηραιῶν βίβλ:
γιδων ᾗν ἀλωβούλη ἔλεγον· ὅλη γὰρ ἔβλεπεν ἐμισθοδοτοῦσαν ἡνὶ ἰουδήνη
ἀρχὴν ἐξ ᾗσῆγῶ· ἵνα μὴ οἱ δ' νεόληπτος ἀφορνοὶ ἡνὶ βασιλῆων πανδωνῶν·
ὃν σοφιστῶν· ὁ δὲ μεμιγμένη δοῦλα αἰθωνόχλωρος ἐβλέπε χαλοῦν·
ἢ σοφλὴ ὕστερον ἐθανάτωσα, ἢ σαγηδαριοχέων ἐνδυῆς μάχης, ἢ
διοπιπόσαν ᾗς ἄπορον ἐβλέπε· νῦν δὲ ὁ νέος δραστηρός, ἢ ὀφνοὶ χαλᾶ
σοῦλα· βάλ ἐναρέβη· ἢ σοφὰ οὐδρας αἰχμαλώτων, ἢ οὐδὲν χὴ αἰμή:
θεὶς ἢν σοφίας· ἡνὶ ἔζην δ' αἰχρολογεῖ χὴ ὀλίγον χαλεμένος, αὐτα:
γινώσκειν αὐ ἡ ἡγαίσα δοῦλε χαλοῦβώμεθα, ἢ βίβς ἢ ἀλεξανδρέα
μοναχοδόνος, ἢ ἢ ὀνδαβίδ Κοῦβερος, Κωνσαντῖνε ἢ μεγαλῆ, ἢ ἢ
φλαβία, ἢ θεοδοσὶ ἢ εἰρωναίας βασιλέως Κωνσαντινοπόλεως,
αἰῶνα· ἢ ἐρωνῶν μαχαναῖς, ἵνα ἢ σαυίδας ὕστερον· ἢ δ' ἄρα δ'
βασιλῆας οὐδὲ ἐς ἄπορον οὐξίσα, ὁ χὴ ἐποίησεν· αὐτὸν δὲ σοβίδ
βουλὴ ἢ ἀλεξεαίη ὁ Καραμανὸς ἀλιανέγος, εἰν ὄρεων πα:
δαβὰς πολὺν ὁδοντοῦβῶ σοβιεσοιηθαι, ὁ ἡ νέος αὐθεῖσι ὁ μεμ:
γυῖδης σεαλὸν ἐδοιμῶλας ἀβλέβη χαλ' οὐδὲ, οὐδὲ ἡ φυγὼν σαῦλν

6858
5508
1350

λῆς πορυφῆς τῶν ὀρέων διήρχετο, ἕως ἐς ζυτζίνα χωρίον σουνέχεται
προυνίσθη· ζυτζά δὲ ἡ διωχθῆναι τὸν Καισαρίωνον σοβάσθαι σὺν ἡ λεγο-
μένοι, ἡ ἐς ἀδριανούπολιν φυτείας· πλοιομάσθη, ἡ ἦλθε αὖθις ἡ πόλεως,
ἡ χωρικῶν βασιλεῖ, ἡ ἡ ἰσαύλης στρατηγὸς σοφίας κύριος ἐβλέπε.
ἡ πέμπει σπάθαν ἠχμαλωτίσατο· ἡ πρόσπορος· ἡ ἐξέσωσεν· ἦλθε σφαδιὰ
αὖθις ἡ βασιλέως Τεσσαρακόντης, ἡ ἐν πολλοῖς ζυτζὰ ὀλίγα στρατεύ-
σαντα ἐπάνω ἐπὶ αὐχένα ἔλαβε· ἡ ἐν βασιλέα αὐτῆς λαβὶδ ἐν Κομνηνοῦ
ἠχμαλώτευσε ἐν ᾗ σοβᾷ Κωνσταντίνα ἔφερεν· ἡ ἐπὶ σοφιανὸν σοβᾷ
ζινωσίαν· ἐν ὑποζυγίοις οἱ στρατιῶται εἰσοίκησαν· ἄλλος στρατεύμα τοῦ αὐτῆς
ἀξιωμάτων νικήσας· κύριος θέλησε σπάθης ἡ ἀρχῆς ἐβλέπε. ἦλθε ἐπὶ
αὐγούστου μῆνας· ἐν ᾗ χε ζυτζὰ τὸ δεκεμβρίου· σεφαδὰ ζυτζὰ ἡ Πελοπόν-
νησον· ἡ ἐκ δεκεμβρίου δίωξας· σοῦ ἔσω ἐπὶ Πελοποννήσου ἔλαβε· ἡ ἐν
βασιλεῖ στρατιᾶς ἡ σερβίας χωρίον· ἡ ἐν δεκεμβρίου αὐτῆς δίωξας· ἡ ἐπὶ χω-
ρίον στρατεύμα· ἐγκεφαλὴ γὰρ στρατιὰ ἐγένετο· χίον δὲ ἐπὶ νῆσον· ἡ
χεῖρον αὖτοι στρατεύματι ἀφ' ἑαυτῶν ὑποζυγίοις εἰσοίκησεν, ὕστερον δ' χείσης
πολὺν στρατὸν ἐγκεφαλὴ ἐγένετο. ἦλθεν ἐξ ἀχαΐας ζυτζὰ δ' νότου χύσεως,
ἡ ζυτζὰ θὲ χάγας γὰρ στρατὸς ἐβοήθει, θέλος ἔδωκε δοῦναι αὐτῷ,
ἀνεχώρησεν. ἦλθε στόλον ἕτερον ἐξοικεῖσθαι· ζυτζὰ δ' νότου χόδε ξβδόν
ἀστρατίας στρατὸν ἐπὶ τῆς θεσσαλίας διέβη· ἡ στρατοὶ στρατὸν θεσσαλῶν αὐτῷ αὖθις·
ἐπανῆλθαν· ἀλλ' ἐλθὼν στόλον ἦναι στρατὸν δ' χαλκίδα γὰρ βοήθειαν· αὐτῷ
δὲ θυμὸν παλλάδιον· ἵνα ἦν αὐτὴν ἀναβιβασθῆναι τοῖς χαλκεῖς στρατιώτας· στό-
λον βαρὺν ἐξοικεῖσθαι ζυτζὰ σεφαδὰ στρατὸν ἐστρατεύθη· ἡ στρατὸν ἐξ
στρατὸν ζυτζὰ δ' καταβρίας· ἡ δ' ἀστραλίας, ἡ σὺν τῷ ἐστρατεύσατο δὲν
στόλον, χάλκινον· ἡ λίγο αἰγίνην νότου ἔξοικησε· φθάσας ὁ στό-
λος σὺν τῷ καταβρία, δ' χεῖριον δ' σὺν τῇ ἀστραλίᾳ δ' λεγόμενον ὕδρα
ἀστρατηγίας, ἡ στρατιωτικὰς αὐτὸ ἔλαβε· ἡ ἐλθεῖν χεῖρα ἦναι χαβα-
στρόου εἰσορμίσθη, ἡ ἐκεῖ ζυτζὰ ὁ ἀετὸς ὀξυνῶν ἐστρατεύσατο αὐτὸν, οἷς οἱ
δὲ θεσσαλοὶ, δ' ὅμοια ὡς ἡ ἡμεῖς οἱ χαλκεῖς ἐστρατεύσαντο αὖ. ἀναβὰς δὲ

"Εβγινεν ἡ αἰγέσου ἡ πανσαλήνης·
λεως σὺν τῇ ς ἡμέρᾳ ἀπὸ αὐγούστου
πόσων, ἐκεῖνη νυκτὸς ἡμέρας ἡ νύκτας
καὶ ἡμέρας ὅλου ἡ ὅλων.

6461:
5508:
1453

ἔξος λε
ζυτζὰ

7
8
9

„Μαρτυρίαι περὶ τοῦ Γεωργίου Καστριώτου, τοῦ ἐπιλεγομένου
Σκενδέρμπεη.

„Ἐκ τῆς πρωτοτύπου περὶ τῶν ἐν Ἰλλύμοις πρῖαρχοῦ-
σάντων ἱστορίας Δοσιθέου Πρῖάρχου ἱεροσολύμ. βιβλ: θ.

Τότες (ἐπὶ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου) ἔζηε ἡ ὁ Ἰωάννης
ὁ Καστριώτης ὡς τὴν Ἤπειρον αὐθεντεύωντας τ' Ἀρβανίτ-
ου ὁποῦ ἔδωκεν ἐνέχυρα τὰ τρία τοῦ παιδιά δι' ἐμπι-
στωσύνην ὡς τὸν Μουράτην, ἀφ' οὗ ἐπῆρε τ' Φωκίδα,
τὴν Ἀθήναν, τὴν Βοιωτίαν, τὴν Αἰτωλίαν, τ' Ἀκαρνανίαν,
ἡ τὰ πέριξ τῆς Πελοποννήσου, ἕως τὸν Κόλπον τῆς Κορινθ.
Εἰς αὐτὰ ἡ τὰ παιδιά ἦτον ἡ ὁ μεγαλώνυμος Γεώρ-
γιος, ὁ ἡ Σκανδερμπέκος, ὁποῦ μέ πλαστά φασι
γράμματα ἐπῆρεν ὡς τὴν ὑποταγὴν τοῦ ἡ Κροάτας,
ἡ Μακεδονέους, ἡ Ἠπειρώτας, περισσοὺς χρόνους
καταπολεμῶν τοὺς Τούρκους.

„Ἀπὸ χρογράφου σημειώματος.

Γεώργιος ὁ Καστριώτης, ὁ ἡ Σκενδέρμπεης τῷ
ᾳυμγ ἔτει διώξας τοὺς Τούρκους ἀνεκτήσατο
. . . . . ον αὐτοῦ, ὢν Πρίγκιψ Ἠπειρωτῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ Μελετίου τοῦ Ἀθηνῶν, τμήματι ιη,
κεφαλαίῳ β· πρὸς τῇ Ἀλβανίᾳ, σελ: 306

Ἐρίβοια, ἡ ὁποία τῶν Παρθυαίων ἤτον ἔχουσα ὄρος τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, κοινῶς λέγεται Κρόια, πόλις τοιαύτην πρωτεύουσα καὶ ὀχυρά· σύρισκομένη κατὰ τὸ μεσόγεον, πλησίον τοῦ λισάνα Ποταμοῦ, μεταξὺ τοῦ Δυρραχίου, καὶ τοῦ Δεβώρου, τοῦ νῦν Δρίβυμ λεγομένου. ὁ δὲ χαλκοκονδύλης Κρόιαν ταύτην καλεῖ· ἡ πατρὶς τοῦ πορφυρίου Γεωργίου Καστριώτου τοῦ Σκενδέρμπεϊ, καὶ τοῦ ἑξῆς.

„ ἐν τοῦ Περιηγητικοῦ Κωνστασίου Μανεδόνος τοῦ ἐκ
γαούσης σελίδι 15.

Κατὰ τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ Κρόϊαν, ἤτοι Κοριζάν, τὴν τοῦ χριστωνύμου Ἥρωος Γεωργίου, τοῦ καὶ Σκενδέρμπεγ πατρίδα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περὶ τῶν ἀξίων τῆς ἐνδοξοτατοδορβατικαίων Γεωργίου
τοῦ Κρόγια. εἰμπανίτα Καστριώτου, τοῦ ἐπικεκλημένου
Σκενδέρμπεη, αὐθεντίου καὶ Ἡγεμόνος
Ἀλβανίας λε, καὶ Ἠπείρου: +

Κεφάλαιον πρῶτον.

Τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Μακεδονίας, ἡ Ἀλβανία ὀπού
λοτράγει ἀνοσιάζειλο ἀμαθία, ἡ βδελυγνεσία, δὲν
λὸ ἐξεστίασεν ἄλλος, παρὰ ὁ Ἡγεμὼν Γεωάννης ὁ
Καστριώτης, ὁ ἀποῖος περόνοια δλοῦ σύμπαν τὴν
βοϊσάβαν θυγαλέρα τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Παλαιονίας,
τοῦ νιὸν μέγελον. Περλεσέ, ὁποῦ ἦναν ἕνα μέρος τῆς
Μακεδονίας, ἡ τῆς πάνω Σερβίας, εἰμπῆνος μεγά-
ἀνδρας ποῦ ἦτε ἡ θυγαλέρα. Ἦλος ὁ Γεωάννης
ἦλον ἕνας αὐθεντὴς ἀνδρεῖος, μεγαλόψυχος, ἡ φρό-
νιμος καὶ τοῦ πολέμου περπαλιπάλαος, ὅμως καμμένας νοὺ
ἐγάρη πόλεμον μὲ τοῦ Ἀμπεράδ χιόσεν ἀλλὰ τοῦ ἦταν
ὀλμάνων, ἡ σοφαλόγνωρος ποῦς ἦσαν δέλε. ἠθέλε
δυνηθῆ νὰ τοῦ ἀντισταθῆ, ἐσυνλαὶ λοΐες νὰ ἔχε με-
γάλην δύναμιν ὁ Τοῦρκος μὲ λὴν Κάιδα, καὶ μὲ ἐφ-
σοια μέρη τῆς Ἀλβανί, ἐλλάβαν ἐξεκαάδη νὰ ἔρη-
νάσι μὲ λοὺς λόν, διδασκαλίας τοῦ ὁλοῦ ἐπέρνεσον τοῦς

θεσσαλικὰ τὴν ἡμέραν τὸν ἐπόσιον, σανιδάδον,
νεοσανδῖνον. τὴ γεώργιον. τὰς ὁποιὰς βλέπωνάς τὰς
ὁ ἀμιχαὶ μπρεῖς ρυσπα ὑπρεσπιζίδας, τὴ σολιζίδας
ᾗς δὰ πλθη, παλὰ πρμὰ ἐχάρη. μαλίσα δὲ ὅλαν ἐσοχά:
αθη τὸν γεώργιον νέον ὅπλα ἐννέα χρονῶν. δοσῦρον δὲ:
μπορρον. τὴ ἐβαίρεσον ᾗς ὅμα, ἐσοχαάθη πῶς προχωρῶν:
δαν δᾶδος θέλᾳ ὅλγη πρμὺς ᾗς τὴν αὐρεδὴν. τὴ μεγαν ᾗς
τὴν. ἀνδρᾶν. ὅθεν ἀπορούσα πλέον ναμπὴ δουξλὴ
ᾗς τὸν πατέρα δᾳ, ἀλλὰ ναὶ τὸν προδώσῃ ᾗς τὴν αὐλὴν αὐδᾶ
δκὰ δᾶδο τὴ σοβιλεζιωνειὰ δου, τὸν ὠνόμασε ζηενδέρμπεην.
μεδὰ δὲ δαῦλα ὁ πᾶπος τὸν ἔδωσεν ᾗς χᾶραν ἀξίων
διδασπαλ, δκὰ νὰ τὸν διδάσῃ πλθη, γραίμματα, πὴ
ῥπλὰ δῶν. τᾶρπῶν, διορίζωνδαὶ δᾳ τὴ δὰ δῆς ζωοφορίας,
τὴ ἰνδύματος, ὡζὼν νὰ ἦδον ἴδιός δᾳ ὑός τῶ αὐζαίνων:
δαν ποιπὸν ὁ ζηενδέρ μπεης ᾗς τὴν μαθησιν δῶν δίδα:
σπάλων δᾳ, ἡμέρα δῆ ἡμέρα ἐπροόπτε σοβιανόδλον
ᾗς ὅλαγς δᾶῖς νεθετσιγς, τὴ παραγγελίαγς δων. ὅλη δᾳ δέ
χαρὰ ἦδον ναὶ παναγηπόδῃ μεδὲς συνδρόμς δᾳ, τὴ ναὶ
μεδαχαρίζεδαι ἄρματα, τὴ ναὶ γυμνάζεδαι ᾗς ὅλαγς
δᾶῖς δάζαγς ὅπῶ πρέπεν ἑνὸς θιμπζιδὲ, τὴ ανδρεῖα:
βαλτιέρε. τὴ δόσαν ἔπμιναν ἡ παρδία δᾳ ᾗς δᾳ δὴν δὴν

αἰσπασιν, ὅπου ὄχι μόνον ἔφθανε ἡς συνηθισμώδη ἢ, ἀλλά
σάντα ἡς ὑποδέβαινε, ἢ αὐλὸς ἐλάμβανε ἡὰν νίκην,
ἢ δόξαν, ἢ μαλίσα ὅταν ἐδύχαγνεν ἔμπροσθεν ἡοῦ
ἀγγραίη, ὁ ὁποῖος παλαίπολλα ἐχαίρνιδαν ἡς ἡὴν ἐπι-
ηδεόηηα, ἢ ἀνδρέαν ἢ, ἢ ἦχε μεγαλωδαίην ὑφρο-
σύνην νά ἡὸν βλέπη ἀνώτερον ἡῶν ἄλλων. Τῷ παιρῷ
βηάγω ἐχωνδαν ὁ ἀγγραίης πολέμησι μέ σλαφορ. Ἤγε-
μόναν, ἔπεσενα μαθ' ἢ ἢ ἡὸν Σκανδέρμπεην φθέρρα-
δύναμα, ὅς ἢς πολλάκις ἐπαραπαιῶσε νά ἡὸν ἀφήσῃ νά
σέβῃ ἐς πόλεμον, ὅμως ὁ ἀγγραίης πάντα ἐμπαίνε-
νε ἡὸν παιρόν, ζοχαζόμενος μήν ὥνδαν ἥλθος ἀπόμη
ἐς ἡὴν ἡαλιάν, ἀλλ θέλ' δυνηθῇ νά ὑποφέρῃ ἢς πόλεις
ἢ πολέμε. μέ ὅλον ἢ ἢο ἀποχθῶνδαν ὁ νέος ἡὴν ἄλβανον,
ἢ ὑποσχέθη ὁ ἀγγραίης, ὅτι ἐς ἡὸ μελέσθαν ὅταν ἡύχῃ
πόλεμος θέλῃ ἡὸν ἀφήσῃ. ἢ ἄλλο παιρῷ ἡυχόντος ἐμβα-
νωνδαν ὁ Σκανδέρμπεης ἐς σλάφορας μάχας, ἔδειξε
ἡόσην παρδίαν ἢ ἀνδρέαν, ὅπου ὅλοι οἱ ἡῆς ἀυλῆς ἢά-
νης ἐθαύμαζαν, ἢ μάλισα ὁ ἴδιος ἀγγραίης. ὅσοι
πρὸς πάντας ἦσαν, ὅλων ἐφθάνη ἢ ἥλος ὁ νέος ἐς ἡὴν
ἡαλιάν, διὰ θέλῃ σύρεθῇ ἵνα ὁμιλήσῃ ἐς ἡὴν ἀνδρέαν,
ἢ ἐς ἡὸ νά ἀνήσαθῇ. . . Γενόμενος μὲ ἡαὐτ ὁ Σκανδέρ

γιατος δεκατρεία χρονῶν, ἀντεβοήθησε αὐτὸ τ' Τζῶτζη
Σαντζάκος, ἦγεν Μυριάρχης ἐπὶ καβάλλα, ἡ σερράινης
ὡβὲν στρατάρχην ἔπεμπε τζ' ἰῶν ἐχθρῶν τε, διώνεται τε
ἡ ἄλλης πολλὲς καστέλλανες ἀς ἦν ὑποτάγη ἡ βγεῖαν τε,
καὶ ἦν σανιθραν ἰῶν μεγάλων ἄγεμὲν· ἡ μάλιστα
ἀς τὸ μέρος ἐπὶ μητρὸς λατίνα, ὅπου ἐποίησε γενομένης
τε ἐχθρὲ, σάνια ἔμενε προσαγῆχος μὲ μεγάλην φθορὰν
ἡ φόνον ἐῶν τὸ σεναντίων· ὅθεν πολλὲς φόβους ἀπόπεμπεν
ἀς Βιδύνην ἐπὶ ἐπαρχί· ἡ ἐπὶ τὸ ὑποτάξῃ φεῦγεν ἐβγεῖ τε Τζῶτ·
ὁ ὁποῖος βγεσωνδαί τον ἐσοτῖον φόνιμον, ἡ ἀνδρεῖον, ἔχει
σαφρόνια πῶς ὁ ζηεντέρμπεης ἦτον τὸ δεξιόν τε χερι·
τόρως τε, κ' τυχηρὸ τε, ἡ ὁ ἀληθὴς ἡ βέβαιος ὀλφενδούλης
ἐπὶς ζωῆς τε· ὁλὰ ἦτε οἱ Τζῶτοι μεγάλως τὸν εἰμὲν·
σαν, ἡ τὸν ἐσπροστωντῶσαν· ὁλὸ τὴν αὐξίαν τε ··

· · Δεκαεφτὰ χρόνους ἀς τὸ τὸ φθάνωνται ὁ ζηεντέρμπεης
ἀπὸ σε ἐσπαρῶν χρονῶν, ἡ εὑρισκόμενος ἀς τ' Ἀδριανὲ·
πολὺν σπάσιον τὸ Τζῶτε, ἡ μὲ πολλὲς ἄλλες ἀνδρεῖαις
ἡ ἥμερόνας· ἐξέβασεν ἀς βιδύνην τὴν αὐγὴν ἕνας
ἀνδρεῖαλος· ἡ μεγαλόσωμος Τάλαρος, ὁποῦ ἐπῆραξεν
ἕνα σπαθὶ ἕνα ἐμπρὸς τὸν ἀνδρειωμένον τὸ Τζῶτε νὰ μονο·
μαχήσῃ· ἡ ἀπὸ θέσεως τὸ δὲν εὑρέθη νὰ τὸν ἀπομείνῃ·

Δηλ. ἦλθε φήμην ὁ ἔνθης Ταΐφας νὰ ἀνίκησεν ὅλην Μη-
νᾶς μὲ τὰς ὀπαδούς· ἐμονομάχησε, ἢ σοφῶς νὰ ἐφονεύσε Α-
δὲ βεζιρόγλους ὁ Σκενδέρμπεης θέσιν ἀφ' ὅ,τι ἐς τὴν αὐλήν
τὸν ἤγεμόνος ἦν, ἢ μὴν ἠμπορῶνδας νὰ ὑποφέρῃ τὴν με-
γάλην αὐθάδειαν τοῦ Ταΐφα· ἔβγεν ἀθρύς ἐμπροσθεν αὐτοῦ,
ἢ αὐτὸν τὸν ἀγωνίζῃ, ὅτι ἐγὼ θέλω μονομαχήσῃ μετ' αὐτ.
μὰ ὁ Τζῆρος, ἢ οἱ σφοῦδοι τῆς αὐλῆς τὸν παρ' ὀλίγα ἐφόνευον
ἔξεργον τὸ θεατρικὸν εἰσηγήσεμα· φοβούμενοι νὰ μὴν χαθῇ
βιάς· θεατρὸς ἄξιος νέος. ἀφοῦ τὸν Ταΐφαν· ἔβγην ὁ Σκενδέρ-
μπεης μὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ τὴν γνώμην τὸν, ἔλαβε θάρρ-
ρος τὴν ἀποθυμίαν αὐτοῦ· ἢ ὅλως παρόντος τοῦ ἤγεμόνος
αὐτοῦ, ἢ ὅλης τῆς αὐλῆς ἠμπορεῖ νὰ μαχηθῇ μὲ ξιφίαν
θέλησιν, ἢ παρρησία ὥρμησε κατὰ τοῦ Ταΐφα, ὁ ὁποῖος
ἀπροπαρασκεύαστος ἦν, καθὼς ὁ Γολιὰθ τὸν Δαβίδ, ἔλεγε
πῶς τοῦ παραφάνηδαν νὰ πολεμήσῃ μὲ ἕναν παιδίον ἀ-
σπαρτον ἐς τὰ ἄρματα. ἀλλὰ τὸ ὁποῖον πλήρης θυμοῦ ἢ
ὀργῆς γενόμενος ὁ Σκενδέρμπεης, αὐτοβούλως ἄρχισε νὰ
μονομαχῇ τὴν μονομαχίαν· ὅμως ὅλοι ἢ οἱ δύο ἀκμαῖοι ἀσκεζοὶ
χοι, δὲν ἔμενε πρὸς ὀλίγον χρόνον ἢ νίκην ἢ θάνατο μὲ
τὰς συχνὰς πληγὰς ὁποῦ ἄρχισε κατὰ τοῦ Ταΐφα ἐς ὀλίγον
καιρὸν τόσον τὸν ἐξενοχώρησεν, ὁποῦ ἔπαμε ἀέρος τὴν

πάλης, ἡ τὸν ἐρόνευσεν. ἔπειτα μὲ μεγάλην χαρὰν τοῦ
Ἀμυράτη. ὅλης τῆς αὐλῆς, ἡ μὲ κοινὸν πρότον τοῦ λαοῦ εἰ-
γύρισεν ἐς αὐτόν. ὅστις τὸν ἐδέχθη μὲ μεγάλην ἱλαρότητα,
ἡ μὲ χαρούμενον πρόσωπον.

Καθ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν πηγαίνωντας ὁ Ἀμυράτης
ἐς τὴν Πρῶτον χώραν τῆς Βιθανίας, ἦλθον ἔμπροσθαι αὐτοῦ
δύο στρατιῶται Πέρσαι. ὁ ἐς ὀνομαζόμενος Ἀϊᾶς, ἡ ὁ
ἕτερος Ζαμφᾶς, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐζητοῦσαν ἄνω νὰ μονομα-
χήσουν καβαλλαρέοι μὲ κοντάρια, σπαθία, ἡ σηκτάρια.
πάλιν ἐς τὸ μέσον εὐγῆκε ὁ σηκενδέρ μπεης ἕτοιμος ὡς ἡ
πρότερον, ἡ πέρνωντας θέλημα ἀπὸ τὸν αὐθέντην τοῦ ἄρ-
χισε τὴν μάχην μόνον μὲ τὸν Ἀϊᾶ. ὅμως ἦλθε καθ' αὐτοῦ
ἡ ὁ σηκηρὸς Ζαμφᾶς, ἡ μὲ ὅλον τοῦτο δὲν ἐδηλίασεν ἡ
καρδία τοῦ, ἔχοντας πρῶτον τὸ θάρρος ἐς τὴν ἄνω βοή-
θεαν, ἡ ἐς τὴν ἀνδρικατάτην τοῦ ἐπιτηδειότητα, διὰ τοῦ-
το μᾶλλον ἠγριώθη. ἡ οὕτω σφοδρῶς ὥρμησε καθ' αὐτοῦ,
ὁποῦ ἐν ταὐτῷ ἀμφοτέρους ἔδωσε τὸν πικρὸν θάνατον.
ὅθεν διὰ τὸ τοιοῦτον παράδοξον, ἡ θαυμαστὴ ἀποτέλεσμα
οὐ μόνον ἐτιμήθη ἀπὸ τὸν Ἀμυράτην, ἀλλὰ ἡ ἀπὸ ὅλους
τοὺς προεστῶτας τῆς αὐλῆς των, ὡς ἄξιος πολεμάρχος, ἡ
τίμιος καβαλλιέρος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μετὰ ταῦτα παραπινηθέντες οἱ Ἄγγαροι ὅλα νὰ σου-
λεμήσουν μετὰ τὴ ἀλωσάθη, ἡ ναὶ βοθέρουν τὸν Τόσον τὸ, ἔγραψε
πάλιν ὁ Ὀθμάνος τὸν Σκενδέρ βασιν μιᾶγαν ἐχτρόν, νὰ
σραθοῦση ναὶ' αὐτῶν, ὅς τις ἐπουβερνήθη μετὰ τόσον αἰχμὴν
ἡ βόννον, ὅπου ἐπρᾶτσε τὰς Ἄγγαρους ἡς σοζὴν παγρὸν
χωρὶς νὰ σουλεμήσουν. ἔχε δὲ καὶ τὸ ἐς σιμὰ τὸ Σκενδέρ-
βασης σουζὰς χριστιανὰς ἐμπασεμένας ἀπὸ τὸν σρᾶ τὸ,
οἱ ὁποῖοι πηρφίκος τὲ ἔβγαναν τὴν ὀυσέβειαν, ἡ ὀρθὴν πί-
στιν ἀπὸ χριστιανῶν, ὅλα ἔτσι μετὰ τὴν βόννον τὸ ἔκαμε
καὶ τοῦτο τρόπο νὰ σραθοῦν ὁποῖοι οἱ Ἄγγαροι, χωρὶς
πλέον νὰ συγκροθηθοῦν. ἡ ἀπὸ γενομένη, ὁ Σκενδέρβασης
ἐγύρισε μετὰ ὅλον τὸν σραθὸν σπῶν ἡ ἀβγαβὲ ἡς τὴν
Ἀδριανούπολιν, ὅπου ὀυρίσκετον ὁ κύριός τὸ ὁ Ἀμυρά-
θης· ὁ ὁποῖος μεγάλως τὸν ἐλύπησε, ἡ πρωτοίως τὸν ἔρχο-
μένο, ἡ ἔβγαν ἔμπροσθεν τῶν πηγαπηγιῶν τὸ, ἀπῶς
οἱ Ἄγγαροι φοβούμενοι τὴν ἀνδρεί ἡ δύναμιν τὲ Σκενδέρ-
βασεν ἀνεχώρησαν, ἡ τὸν ἐπροσκυνῶσε νὰ τὲ βγάλη πα-
μιὰν χάριν ἡς ἀνταμοιβὴν τὲ πόσε τὸ. ὅμως ὁ
Σκενδέρβασης μετὰ μεγάλην λαμπρωσύνη, ἡ σεμνότη-
τα ἀπεκρίνετο, ὅπῶς ἄλλο δὲν ἐγύρευε, μόνε ἐπιθυμοῦσεν
αὐτ' αὐτόν, καὶ μόνην τὴν σπέσιαν τὲ, ἡ τὴν ὀὐνοιάν τὲ:~

Καράμαγον δεύτερον

Ὅτις θέλει νὰ πάρῃ ἀναπαυσμένην καὶ ἀνύπανδρη τὴν θυγατέρα του, ἢ γενομένης παραπόνου ἀπ' ὅλους ἐκείνη ὁποὺ θὰ τὴν ἀρέσῃ νὰ ἀνδρόγαμον τὴν ἔχουσι, τὴν ἐρχεται ἕνα γράμμα ἀπὸς τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν Ἐπιβάτην, νὰ ἔλθῃ ἐκεῖνος νὰ τὴν ἀνεχάρεσε· καὶ μεθαίνει ἐκεῖνος καὶ ἔρχεται μὲ ὅλην τὴν συντροφίαν του. Τὸ ὁποῖον ἀκούσουσι οἱ Τοῦρκοι, ἐβάνουσι πρᾶξη ἕνα τὴν Κωνσταντίνου ὀνόματι ζεμπατζία, νὰ τὸν προσέξῃ νὰ πιάσῃ ἀπὸς τὸν ἀλβανίτικον χωρὶς νὰ φύγῃ κανένας, νὰ νὰ πουριάσῃ ἕνα τὸν ἕνα τὸν ἄλλον: ὅτι πιάσει Γεώργιον. Πιάνουσι λοιπὸν ὁ ζεμπατζίας, νὰ φθάνουσι ἐκεῖ, χωρὶς νὰ πάσῃ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπῆρε τὴν Κρόϊαν· νὰ τὸν ἐπιάσανε ἀπὸς τὸν πύργον Γεώργιον· νὰ ἔλο ἔγινε πολλὰ ἐν σύγχυσι, ὅλοι πρὶν νὰ σωνέβῃ πόλεμος, ἐδιάβηκε ἀπὸς ὁ Τοῦρκος ὅτι ἦτο κίνδυνος: ἐς ὅλα ἄλλο, παρὰ ὅλα νάνδρες πιάσουσι, νὰ νὰ ἔβγουν πληρωμένοι ἕνας ἀπὸ τὰς ἐκεῖ τὸ πεταζιμένον· νὰ ὅλα ἔτρεχε ὅλος ὁ λαός· τὸ ἀλβανὶ σύγχυσι ἐπῆρε: ἐδόθηκεν ἐς τὴν ἐξοδο τοῦ Τοῦρκου· ἐζωνίσε νὰ βγῇ ἀπὸς ἐκεῖ ἀπὸ τὸν πύργον Γεώργιον ἐς τὴν ἐπιστημίαν του.

Ἐπατζόνιες λοιπὸν οἱ ἐκεῖ τὸ ἐπθυμοῦσε πύργον Γεώργιον ἀπὸς ὁ Τοῦρκος θυμήθηκε νὰ ἔβγα ἐλαφρὸν ἀλβανίτη

δλή μέσα τὴ Καστελόνα τὴ, πλὴν μιὰ ἐπιψαλνοντας
τὸ σόλα, ἀρχίζαν νὰ λογιάσουν ποῦς θέλη τὴς συνέβη
παρέα ἐπιβλή· τὴ γὰρ τὸν δὲν ἐλαθαίνηκαν οἱ συ-
ναχῆς τὴ ἄγιοιροι, ὅλλὰ ὁ Τζῆρος τ' μόνον δὲν ἀπατᾶ:
δωκε δινός αὐτ' αὐλιὰς τὸν τόπον τὴ παιδός τουν, κ' τ'
νὰ σχοινίσῃ τὴ, ἀλλὰ μάλιστα δεξιὸς τὴ πρυφίως ἔφαγ:
μαίνουσε τὰς ἐρῆς ἀδελφὰς τὴ Σπανδέρμαινα, τὴ γὰρ
τόσον λογιάζονται ποῦς δὲν τὴ ζοῦσε αὐλὸς τὸν θάνατό τ'
ἀδελφῶν τὴ, τὸν ἐπαραπονοῦσε· τὴ ἐπαραπονᾶσε νὰ
νὰ σμήνῃ ὀλίγον, ἕως νὰ δώσῃ δινὸς αὐτὸ αὐλιὰς τὸν πα:
ρὰ τὸν τόσον. Ὁ Σπανδέρμαινας ὅμως γνω:
ρίζαν τὸν ποννηρόν τὴ αὐτοάνθρωπον, ὡς μεγαλόψυ:
χος τὴ σοφὸς ἐπαρμώθη ποῦς ἀναστάνει γὰρ τὰ
ὅλα τὴ λέγ' ὁ Τζῆρος· ἐσοχάζεται ὅμως μέ σοῦον
θόρον ἦτον δυνατόν νὰ αἰσθανθῇ τὴν σρῖνην τὴ
Ἄγεμονί, τὴ νὰ ζήσῃ ἡσύχα τὴ χρισιανικά, ὅλλὰ
πάλαρε ποῦς ὁ Τζῆρος αὐθαιρέτως δὲν πῆγε τὸν
σκλη νὰ δέσουσε γὰρ τὴν παρέα τὴ.

Ἀναμεταξύ γὰρ τὴ ἀσκέρασαν ἕνας χρόνος, τὴ
σερισσότερον, τὴ πάλιν οἱ Ἄγκαροι μέ ἀξαπίνας
τὴ Παόα βλογανι ἐξεβάλασαν κ' τὴ Τζῆρος σρὸς

χάρι τῆς Δεσποίνης τῆς Σερβίας. Τὸ ὅποιον ἀπέστειλε τὸ ὁ Τζερ-
νος εἰσιτήριος τὸ στράτευμά του, ἡ ἔστειλε Καστελάνον
παλαιῶν ἀγημάτων τὸν Παστᾶν τῆς ζάγρης, ἡ τὸν ἔδωσε
ἡ τὸν Σπενδέρμαστην, διὰ νὰ λάβῃ νίκην ἀναμφιβόλως
ἐπειδὴν ἦτον ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος. Ἐπῆγε λοιπὸν ὁ Σπεν-
δέρμαστης εὐθέως τὸν δρόμον νὰ πάρῃ νικηφόρος ἡ θριαμβευτής
χως τοὺς ἀγημάτας. Ἦτον στρατιῶται συγκροτημένοι ἡ ἀπὸ
δύο στρατεύματα πλησίον εἰς τὸν Πολαμόν. Ἔβρεχαν
ὑπέργουσιν τὰ αἰγκίνοια, ἡ τὰ ἀνδρεῖα τῆς μάγγας χιονιά
βοὲ βόδα ἐξεστράτησε τῆς βλαδισκάβας χρυσός. Τὰ ἀγημα-
τα, ὅπου τὸ στράτευμα τῆς Τζέρνας χαμηλὰ νὰ εἰσυνηρίφθη, ἡ
πρωτίσθη μὲ μεγαλωσύνην αἰσχύνην τῶν Τζερνῶν, ἡ
μὲ ἀτιμίαν ἡ δόξαν τῶν ἀγημάτων. Διὰ ταύτην ὅποι νίκην
ὅσον ἐχάρη ὁ Σπενδέρμαστης, εἶς διηγήσεως; ὅμως
ὡς φρόνιμος ἡ σοφιστικὸς ἔρυγε μὲ τὴν αὐτὴν Τζέρνας
τὸ θέσον αὐτόπυρον ἡ σύγχρον. Φθάνωντας ἔσω τὰ
πύλια, ἡ βλέπωντας ὁ Καντελιέρης τοῦ Τζέρνα
ὅλον τὸ στράτευμα παλαχαγασμένον, ἡ χωρὶς παιδιὰν
ταῖζιν ἐσκῆγεν εἰς τὸν Σπενδέρμαστην, ἡ τὸν λέγει. Ὦ
Σπενδέρμαστη, συνηθίσε εἰς τὸ νὰ φύγῃς, ἢ παίγνεις
ἐδῶ; Τὸν ὅποιον ὁ Σπενδέρμαστης ἀντεκρίθη, ποῦς

οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν θεία προνοία, ὅθεν
τοῦτον νὰ ἔχουν ὑποψιανή.

Μετὰ τοῦτο ὁ Σκενδέρμπεης ἐπροσπάθησε νὰ σταλάσουν
τὴ νὰ σταθεροποιήσουν τὸν Καντζηλιέρην, ὁ ὁποῖος γνωρίζων
ὅπως τὸ λόγο τὸ ἀθῶον, τὴ ἔμπασε ὑποψίαν τοῦ Τούρκου εἶναι·
μασεν γὰρ τοῦτο, τὴ τὸ εἶπεν παραξένον νὰ τὸν παίρνει
φρονεύσουν τοιοῦτος λογῆς. Ὅθεν ὁ Σκενδέρμπεης χαμοι
γελῶντας τὸ ἔβαλε, ὅπως δὲν τὸν ἐπροσπάθησε ὅλα ἄλλο τόσα
νὰ μὴ φύγῃ· ἐμπῆγεν δὲ ὅλα νὰ πάμῃ ἕναν ὅρκι
σμὸν ἀποὺ μέρος τοῦ Τούρκου γὰρ τὸν Κυβερνήτην τῆς
Κρόϊας, ὅλα νὰ ἐγχωρίσῃ γὰρ τὸν Σκενδέρμπεην
τὴν Κρόϊαν, τὴ νὰ γένῃ ἀνὸς ὁβασιᾶς προσπάθη
τοῦ γραμματικοῦ τοῦ Τούρκου. προσοχὴ ἐζήτησε νὰ ἔθῃ
μαζί τοῦ ὁ Καντζηλιέρης γὰρ τὴν Κρόϊαν, τὴ θέλῃ τὸν
δυσεργετήσουν, τὴ δικηόν του ἀφορισμένον ἀπὸ ὅλη τὴν
γὰρ τὸν Τοῦρκον, ἔχωντάς τον ὡς ἴδιόν του ἀδελφόν.
ὁ Καντζηλιέρης ὅμως δυσπιστικὸς τοῦ ἀπορρίθη,
ὅπως μαθαίνως ποσπάθη, ὅλα τότε θέλῃ γράψῃ
τὴν τοιαύτην προσταγήν. τότε ὁ Σκενδέρμπεης δυ
γάνωντας τὸ σπαθί, τὴ φοβερίζωντάς τον, ὅλα ἀπὸ δὲν
τὸ θάνε γράψῃ σωστὴν τὴν ὥραν, τὸ θάνε τοῦ δώσῃ σπρῶ

θάναλον· ὁ Καντζελιέρης λυπόμενος γενόμενος, λαμπρὸν
λὸ σχήμαλι λῆς ἔγραψε λὸν ὁρισμὸν λέρμπα, ὅμως
χωρὶς δόλον, ἀλλὰ ὁ Σπινδέρμπεγκ ἦλον ἀπαγγελ-
μένος γὶς λὴν γλῶσσαν λὴν λέρμπαν, ἀραβικὴ, ἰμπανικὴ,
ἢ σλοβανικήν· καὶ θέμοντας ἔπαγλα ὁ Καντζελιέρης
καλ' ὀλίγα μόνον· καὶ πανικὸς μαζὶ λε, ἐπροέξαξε μὲ
ἐρόνου ζον, ἀλλὰ καὶ μὲ μαθημένη λὸ πραῖγμα, μὲ ἐμ-
πολιαλὴ ἀπὸ λὰ μαγελιόμενον· μεγάλον θάναρον ἔλεγον
ὁ Σπινδέρμπεγκ ἐπῆρε μαζίλα βριανσίαν νέκρας
βαντὲς πολλὰ ἐμπαρεμένες, μὲ γὶς λὸν πόλεμον πραν-
πὲς μὲ ἀνδρίας, ὁποὺ ὅσοι μὲ πρόλερον ἦλον γὶς λὴν ὑπόλα-
γὴν λε, μὲ λὲς ὅσοις ὁδήγησαν ὁ Σπινδέρμπεγκ μὲ
πολλὴν φόβαξιν, μὲ λαγούλα ἔρθασε μίαν βραδιὰν γὶς
λὸν λόπον λ' Ἀλβανί, ὅπου μὲ πῦρε μερικὲς πραλιὰ-
λαις λῆς γέρνε, λὲς ὁποίους ἐδέχθη μὲ πρόσωπον χα-
γόν, πραλιῶλαις λῆς μὲ γὶς λὸν δρόμον λαν.

Ἀφ' ὅ δὲ ἐσυνωμίλησαν γλυκύλαλα, μὲ λὲς πρώλης,
ὅν ἠξεύρεν λὴν αἰλίαν λῆς ἐρχομῦλε, οἱ ὅσοὶ λὲ ἀπε-
πρίθησαν, ὅτως γὶς λὲν εἶχεν παιρίαν χόλον, λόλε
λὲς ἔβαλε σπῶς ὁ γέρος· λλὰ παίροντας ὑπόθεσαν
λὸν ἔστελε· καὶ ἀμμάζι λὸν Κυβερνήλην λῆς Κρόιας·

ὅθεν ὅλοι χαρήμενοι ἦσαν, καὶ ἐλογιάζαν νὰ ἀνάσουν τὴ μεγαλήτερα νία, καὶ τὴ ἤξουραν πόσον τὸν ἀγαποῦσεν ὁ Τζῆρος, τὴ ἕνας αὐτ' αὐτὴς ἠθέλησε νὰ πηγαίνῃ ἐς τὴν Κρόϊαν μὲ τὸν μικρυλὴν τὸν Σκενδέρμπεην, καὶ νὰ δώσουν ἴδησιν τὸν Κυβερνήτη, καὶ τὸ ὅσπιτον ὁ Σκενδέρμπεης ἔλαβε μεγαλωλαίτην χάραν, τὴ τὸν εὐχαρίστησεν. Ἐσπῆγαν γοιατὸ οἱ μικρυλαὶ ἐς τὴν Κρόϊαν, τὴ ἐγνώρισαν τὸν ὁρισμὸν τοῦ Κυβερνήτη, ὁ ὅσπιος· εὐθὺς ὅσπου τοὺς τὸ ἀφιέχτη ὑσπήνησεν ἐς τὸ πρόσωπον τὸ μνα· φθάνοντας ἔσπρα τὴν δεύτερην ἡμέραν ὁ Σκενδέρμπεης ἐς τὴν Κρόϊαν, ἔλαβε τὸ λάτζι ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην χωρὶς πανένα πόσον· τὴ εὐθὺς ὅσπου ἔγινεν αὐτὸς κύριος, ἐπρόσταξε νὰ σπάσουν τὰ βγάτσπρα τοῦ Τζῆρου, τὴ νὰ βάλλουν τὰ εἰδικά τοῦ· μὲ ἄλλες συνδηρωθερικὲς ἐς τὴν μέσην των, τὴ μὲ κορώνας· ἀφόντως ἐς πόλιν ἀπὸ μέσα ἀπὸ μεγάλοι, πρωτογάζοντος σπιτὶς τοῦ μαῦ τὸ, ζήτω, ζήτω ὁ Σκενδέρμπεης, ὁ ὅσπιος ἐπρόσταξε νὰ φονεύσουν ὅλους τοὺς Τζῆρους ὅσπου δὲν ἤθελαν νὰ βαπτισθοῦν· ἐς τέσσαρες ἡμέραις ἐπόλησαν ὅλον τὸν σκλησιὸν τόσον μὲ μεγαλωλαίτην χαρὰν, τὴ πρό· τον σπιτὶς τοῦ μαῦ, ὁ ὅσπιος χτυπᾶ μέσα τὸν θόλαρον

τὸν σουλτᾶνον μυρὶ γιωάννην ἄγγρο δὸν ἐξουσιάσοντα, σαρὰ νὰ
ἀπορράψῃ αὐθεντίαν τὸν ζηκενδέρμπεην τὸν υἱόν του.
ὕστερον δὲ ἀπὸ ὀλίγους ἡμέρας ὁ ζηκενδέρμπεης ἔγινε
μύριος γενέλον. τὸν τόπον ὁποὺ ἐπραλτῶσεν ὁ τζάρνος εἰς
τὴν ἀλβανίαν· μὴ αὐτὸς ἠφαίνετον ὅλως τὰς ἐπαρχίας
ὅλως τζάρνας· ὁποὺ εἰς ὀλίγον διάστημα πάλιν ἔβαλε τὸν
ἀρχηγόν του, καὶ ἔγινε πρίγκιπας τῆς ἀλβανίας.
τὸ γονεδικά του ἦτον ἀπεθανότερον αὐτὸ ὀλιγώτερον
δεκαπέντε χιλιάδες τὸν χρόνον, μεταξὺ καὶ τὸ ὀλίγο ὁποὺ σύγκρινε
αὐτὸ τὸν ἀρχηγόν του τὸν ἁγίου γεωργάκη τῆς Πέτρας.
εἰς τὸν ὁποῖον τόπον ὁ νκαστριώτ ὁ Σκεντέρμπεης ἔπαιρνε
φρικτὰς ἀσυλλόγιστες χρεῖαν τὸν πορτοκάλιον τὸν γαμβρόν του,
καὶ ἀρχηγάτον τῶν ζωγιανῶν. ὅλες λοιπὸν οἱ ἀλβανοὶ
ἐλεύθεροι αὐτὸ τὴν δουλειάν του, καὶ ἐλεύθεροι αὐτὸ τὸν
ζυγὸν τῶν ἀντίχων, εἰς πάσα τόπον ὕμνον καὶ εὐδοξολο-
γοῦν τὸν θεόν· καὶ ὅλοι ποιητῶς ἐφωνάζουν, ζήτω ὁ κύριός μου
ὁ ζηκενδέρμπεης· ὁ ὁποῖος εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐμάζωξε δεκαπέντε χιλιάδες ἀλβανοὺς στρα-
τιώτας, ἀνδρείους καὶ δουλευταῖς εἰς τὰς στρατείας,
αὐτὸ τὰς ὁποίας μερικοὺς ἄφησε στεῖς, καὶ μερικοὺς
παραλλαγέας, οἱ ὁποῖοι εἰς πάσα πάρτι καὶ ἀναγκαῖον

ἦλον προθυμοι· καὶ δὸν ὑποπτόσαν· αὐτὸ γὰρ ἐβαλλεν
ἐς δαίζιν ὅλως δὲ ἄνεσθεν προαιρέσας, ἢ ὕδεν ἐς αἰσχρὸν
δὸν δόσιν ἦν, ἐξηλάσησε Κριδαὶ ἐς τ' χώρας ἢ δόσις
ἀνδρὸς Φενίσιος, ἢ σοφός. · ἔγνωσαν δὲ σφᾶς δὸν δὸν
ἐλθ σρὶν αὐμᾶ· ἀπ' ἢ γυνὴ δὲ Σπενδέρμοσιν λέ:—

Κεφάλαιον δεύτερον.

Μανδάνωνδας ὁ μέγας ἄρχος ἦν νίκην δεῶν ἀγκαῖος,
ἦν ἐπιβλὴν ἢ δέχνην δὲ Σπενδέρμοσιν· ἔλαβεν ὑπερ-
βολὴν μύσιν ἢ σαθυμί, ὅλα δὲ ἀποφάσοσε μέχρι
θε δρόσον καὶ καμὴν καὶ' αὐδὲ φρικὴν ἐνδύνσιν.
Ἀλλ' ὁ Σπενδέρμοσις ὡς Φένισος ἢ γνώσιν· Πρίη-
μοσας προβλέποντας παῖδε ἐναντίον καὶ' αὐδὲ κι-
νᾶλον, ἀνεχώρησεν ἐς ἦν ἄλεσον Μιλρόσομιν δ
Ἀγβανί, ἢ ὅσσια καὶ' ἐκῆνον δὸν πατρόν ἦλον ὑπο-
πτῶδν ἐς ἦν γαληνοδόην ἀλεξανδρίαν δὲν ἐντ.
Εἰς ἦλην ἦν χώραν μέ ἀβαίνησεν δὲ Σπενδέρμοσιν
ἐσυναθροίσθησαν οἱ Μερισάνοι δ Ἀγβανί, ἢ ἔχον
οἱ Πρίηνιστοι ἐκῆνδ δὲ δόσι, ὀναίμεθα ἐς ἦς ὅσσι δὸν
εὑρέθησαν ἄσανδες οἱ ὑποτεγραμμένοι ... ἔ
ἦν Ἀεανίδ ὁ Κομνηνός, ὅσσ· ἢ μεδαί δεῶν ἔμνε
Πενθερός δὲ Σπενδέρμοσιν· Ἀνδρέας ὁ Ὠδύσσας.

Πώλος ὁ δραπέτης. γινόμαος ὁ δραπέτης.
Πάφος ὁ ζῶσος. ὁ λεχ ὁ διοσκόρος. ὁ λεχ ζαχαρίας.
ἡ ἁγιωτάτη πρόεδρος τῆς μαγνησίας θεσπεσιωτάτη ἐπισκόπη.
Ἐξαπορεῖται μαθεῖν τί ἐστὶ ὁ ζηνοδόμητος ἄγιος εἰδημονόρος.
ὑπηρόδιοι ἔχοντες, ἡ σπεῖρα σεβαστηνοί. ἡγούμενα
παμφύλια μετὰ τούτων μιαρόβια. μῆτος ἐστὶ, ἡ ἐχθρὸν ὁ
μέγας τύραννος, ὁ λαὸς ἐστὶ, ἡ ὅμοιοι ἐστὶ οἱ ὑποτεταγμένοι σὺν
ἡ ῥηγὶ ἐστὶ Μωαμὲθ παλαδιώτην ἡν πίστιν ἐν χριστιανῶν,
ἀθετῶν ἰδίαν ὑποσχέσιν, ἡ οὐ πᾶν βορβόρ θανατῶ παιδὶ
παῖδον ὅλης ἡς χριστιανῆς, ζωθὼς εἶφάνη μὲ σοφίᾳ ἀξιο-
χρεώτον ἐστὶ τῶν Ἀθηναίων ἀεμνῆσι ἡμῶν. ἡ ἀῒ παῖδα σφάξ
ὅλης παντῶς ἕνεκα ἐχθρῶν θανασιμώδιοι, ἀπὸν σοφίᾳ
σοφιωτέρων εἶφάνη ἡ παντρεία, ἡ ὡμιότης σφοῖδον
ὀυθενίην ἡ σαλέρα μὲ κύριον Ἰωάννην Καστριώτην
λέγω ἐστὶν ἀλβανῶν ἀμιρᾶτη, ἡ Ἡγεμόνος τῶν Τύρκων.
ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ἐπιτρέπεται τὸν θάνατον ἐστὶ σαλρὸς μὲ
βεβαίως, ἀλλὰ ἀπόμη ἡ ἐμὲ ἡ ἐστὶ ἰρῶς μὲ ἀδελφῶν
ἀλλ' ἐπέμφαν ἐβαστάσε ἐστὶ ὁποῖος μὲ τὸν θάνατον
ἐστὶ σαλρὸς μὲ, φοβῶ δεῖται εἶφαρμαίνωσιν· ἐμὲ
δὲ εἶφέμαξαν ἄβγαβον μὲ πολαμάγας, ἡ ἐμὲ ἀδες,
ὅπου ἀλλὰ ναὶ μὲ ὅλα σοδιόσῃ τὸν σαλρικὸν θάνατον,

ἀλλὰ δὲν ναὶ τὸν δηλώνω γὲ παῖδε παντρὸν σοῦ ἐμνα,
παιδὼς τὴ σοῦμαίνις ἔἴχε με· ἐγὼ ὅσους γνωρίζουν δὲν
τὴν σπηράν, τὴ διεφραμιζὴν τὰ γνώζαν, αὐτὸ ἤθελα
μέρος ἔδῳνα ποῦς σοῦ σόνω γὲ δὲ λόγια τὰ, τὴ αὐτὰ τὸ
ἄλλο· ἤλοιζα γὲ τὴν ἄνω βοήθαν· ναὶ μὲ ἐλυθερώσουν
αὐτὸ λόγα τὰ· ἢ θὰ χάρις γὲ ἤτο δὲν ἄργος· δὲν θὰ αὐτὸ
τὴν σπαβίαν ἐλυθερώθῃν· τὸν ἀντίδινον αὐτὸ τὸν σα:
βρικόν μὲ τὸσον ἐδίωξα, ὅλως δὲς αὐτιμάχεν ἐφόνυθε,
τὴ αὐτὸ πῆθε ὅλον τὸν δοσον ὁποῦ ὁ Χριστὸς ἐπραιδοῦσεν γὲς
τὴν ἀγβανί· δὲν ἦτο ὁ ἀμαρτωλὸς μόνος χωρὶς ἄλλο
θέλῃ σραθοῦσ' ἀλλ' ἐμοῦ μεδὰ πλέσης ὀργῆς, ὅτι δόσον
δὲν ναὶ μὲ ὑποδέξῃ γὲς χέρονα δὲλῃ ἀπὸ αὐτὸ τὴν ὀρφὸ:
τὴν, ἀλλὰ δὲν ναὶ πληρώσῃ τὴν ὠρισμένα ἀυδῦ ὅλε αὐτὸν
ἔμε, τὴ ποῦς ὅλως δὲς αὐθεντὰς μου· τὴ ὑποταγμένος μου
χρεστιανὸς· τὴ αὐτὸ δὲν πῆθε συνέβη, ὅσους μὲ γνοιζε,
θέλῃ ἔλθῃ μὲ δὲ ἀρματὰ τὰ τὴ κὲ τὴ ὑπηρέτης σα.
ἐγὼ ὅμως δέομαι, τὴ σᾶς παρακαλῶ συμβεβουλεύ:
νῶς δι' ἀγαάσην σου, τὴ δὲν δὲν ζῆτον τὴ αὐτὸς μου
ναὶ σπωθῆε μὲ ἔμε, τὴ ναὶ τὸν αὐτηποδεχτῆσουν· τὴ
ἂν δὲν θέλε, μὲ τὸ ναὶ ἔχε δίναι αὐτὸ λόγα σου
ὁρὴν μὲ αὐτὸ, πὰν ναὶ μὲν δὲν δόσε παμίαν

βοήθησαν μέ τὸν χάρο νὰ τὸν θάψω ἀπὸ παλληκαρισιά.
Ἄλλες ἐδημιούργησαν ὁ Σπαρτερὸς μὲ τὰ κλέφτικα τοῦ.

Ὅταν ἔμαθαν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Δράβαλη μέ πόση τιμὴ
θάπτει ἐξοχικὰ τὸν γαλανοπαλίκαρο ἔστησαν ἐνέδρα
πίσω ἀπὸ τὸ σπίτι· βγῆκε ὁ Σπαρτερὸς μὲ τὰ ἅρματα ἀπάνω
ἐδῶ μας. Ὑπῆρχαν πάρα πολλοὶ γεωργικὰ μὲ αἰχμὲς μακριὲς
καὶ τὸν πῆραν, τοῦ δέσαν τὰ χέρια πίσω στερεώτατα.
Ἔβγαζε φωτιὰ ἀπὸ τὰ μάτια καὶ ἔβρυχᾶτο τὰ δόντια του,
ἔδαρνε ποὺς ἦταν ἄξια νὰ φλογιστοῦν ἀπὸ λόγια μας, ἔβλε
ἀναγκαιοπάλη, ἀλλὰ ἄλλο μιὰ γνώμη μὲ βγῆκε αἰτοφασί:
ἔβαλε νὰ ἐκπαθάνῃ μὲ τὰ ἅλογά τους, μὲ νὰ σὲ ἀποχῇ:
θάνουμε δόσον μὲ τὰς ὀνοχάς τους, ὅσον μᾶς τὸ δυσχίους.
μὲ ἀλλὰ βεβαίωσιν σὲ ἐβάνουμε ἐλεύθερόν μας, ἀλλὰ
θὰ σὲ γνωρίζουμε φίλον, μὲ ὑποδιαστολὴν νὰ βοηθᾷ ἐμᾶς,
μὲ ἄλλως ἐμποδίζουμε μὲς τὴν ἄνω βοήθειαν νὰ μὴν ἠμπορέσῃ
ἕνας νὰ μᾶς ξαλαπαλήσῃ, μόνον χάρος, μὲ ἀνδρίζει.
ἀλλὰ ἔτζι θέλουμε τὸ δόσον τὸν παθὲ χρόνον μὲ χρήμα:
ἂν μὲ ἄλλα ἀναγκαῖα τὸ σοβέσῃ.

Ὅταν ἔδεσαν τὸν Σπαρτερὸν τὸν ἔκαμαν οἱ ἄνωθεν πρόγ-
νωσοι τῆς ἀβάνας ἐγούθησαν μέ τὸν Σπαρτερὸ μπρὸς
τὸν νέον τῆς Ἀρχιξεράλη γον, ἀνοιχτὸν σουδὲν δικαστήριον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὕρανον τῷ θεῷ διὰ τὴν τόσην ὁμόνοιαν. ἀπὸ τοὺς ὁποίους μερικοὶ ἐμίσεψαν ἀς τοῖς ἐπαρχίαις τῶν, μερικοὶ ἐπῆγαν ἀς τὴν Κρόϊαν μὲ τὸν Σκενδέρμπεην, ἢ ἐκῆ ἔμηνε μὲ τ' αὐτόν.

Καταλόγος τῶν Μεγιστᾶν τῆς Ἀρβανίας, ὁμοῦ ἡ ἢ τῶν προηρημένων Ἀρχόντων.

Πρῶτος Γεώργιος ὁ Καστριώτης, ὁ ἐπιλεγόμενος Σκενδέρμπεης, Ἀρχιστράτηγος πάντων τῶν λοιπῶν (διὰ τοῦτ' ἔχει ἢ τὴν πρώτην τιμὴν ἢ τάξιν.)

Εἶτα Ἀρανίθ ὁ Κομνηνός, ὁ ἢ Πενθερὸς αὐτοῦ.

Οἱ υἱοὶ τοῦ Μουβάχου θώπια, οἱ λεγόμενοι Καρλοβίκιοι, μὲ τὸ νὰ ζατάγωνται ἀπὸ τὸν Κάρλον ῥήγα τῆς Φάντζας.

Μετέπειτα οἱ Ἄρχοντες Δουκαγένοι.

ἢ οἱ ἐκλαμπρότατοι Πυάνοι.

Οἱ Ἄρχοντες τζερνοβίκιοι πρόπολλοῦ λεγόμενοι λεούτζικιδες τὸ νῦν λέγονται τζελεχωράται.

ἢ οἱ θαυμαστοὶ Δισμάνοι.

... Ὅμως ἢ ἡ γαληνοτάτη Ἀριστοκρατία τῶν ἐνετῶν διὰ μέσου τοῦ Ἀγγέλου τοῦ ζαταγομένου ἀπὸ βασιλικὸν γένος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢ διὰ μέσου τοῦ δεσπότου τῆς Σερβίας ἀπόκτησε πολλοὺς τόπους ἀς τὴν Ἀρβανίαν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῆς ὀπισθίας Ἀλβανίας ἡ γενεαλογία ταλάγχ αὐτόχθονες
ἄνδρες, ἐφ᾽ὡς διηγᾶται ὁ Πλίνιος ἐς τὸν Μιθραδάτην,
ὁποὺ λέγει, ὅτι ὁ Ὄχθιος ὁρίζει τὴν χώραν
φθόρους τὴν χώραν ὀνόματι Ἀλβάν (ἡ ὀπισθία ὁρί-
ζον ἀπέχει ἀπὸ τὴν χώρην) ἐπροέταξε τὸν Ἀλβανῶν
νὰ ἔλθουν ἐς τὴν χώρην· ὁμοῦ πολλοὶ αὐτ᾽ αὐτῆς (πα-
θὼς λέγεται) ἐπῆγαν χρὶ τὰ μέρη τὰ ὀπίσω, ἡ ἐπαθή-
καν ἀπέκεινα τὰ ὄρη τὴν χώρην, ἡ ἐς τὸν Καυκασ-
μὴ ἡμέρα ἢ ἡμέρας ἀνεβαίνοντες οἱ Ἀλβανοί, ἐπωνομά-
σθη ὁ τόπος τῆς Ἀλβανίας χώρης, ἐφ᾽ὡς ἀποφαίνε-
ται ὁ Πλίνιος ἐς τὸν ς΄ βιβλίον τῆς φυσικῆς ἱστορίας, κεφ. γ΄.
οἱ ὀπίσθιοι γενεαλογοῦνται ἀπὸ τὸν Ζηνύδαν, ἀνεψιὸν
ἐς τὸν Ὀρφέαν, ἡ λένε Ἀλβανῶν εἶναι οἱ πρῶτοι
Ἕλληνες, ἄλλοι δὲ ἐς τὴν Μακεδονίαν, ἄλλοι ἐς τὰ μέρη
τῆς Μιθράτου, ὁποὺ λαβὼν ὀνόματος ἡ χώρα Ἐσπερία,
ὕστερον ἐς τὴν Μακεδονίαν, ἡ Ἕλληνες· ἄλλοι πάλιν
ἐς χώραν ἄνωθεν τὴν Δαλματίας, ἡ Ἰλλυρίας, ὁποὺ
ὀνομάζεται ἡ ἄνω Ἐσπερία· ἀπὸ τὴν ὀπισθίαν βάσιν
οἱ Ἀλβανοὶ χιὲ παιρόν· ἔπαιρναν χώραν χρόνον ἐπὸ-
χῶν, ἡ ἐπωνομάσθη Ἀλβανία ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς·
ἄλλοι θέλει πὼς ταλάγχαν ἡ Ἀλβανία· ἀπὸ τὸν Ἀλβα:

„Ὄχθιος ὀπίσθιος γ᾽ ἐν βασι:
λεῖα χώρης.

σημερόν ἀγγία ἡ φάντζα, ἴσως δὲ τὴν μεγάλην ρεζίαν
ἀναίρεσθα ἐς τὴς ἔρονδας τῆς φάντζας, ἢ ἀγβανίας, τὴν
ὁπαίαν ρεζίαν τὴν πραλῆν ἀγληθινά ἀομοί πρίγκηπαι,
παθιός ἦναν ἐκῆνοι τὴ δυρβάχι, οἱ μεγάλοι ἀνῶπιοι,
ἀπὸ τὴν γενεαλογί τὴς μεγάλης Καρλῆς, τὴ ὅποι ἡ ἐκῆνα
ἐς τὴν Κροΐαν φαίνετ' ὁπαμεσιὰ ἐς μιὰ ἐβαρελη πέρμα.
Ὁ ἔρονδος οἱ δημαγέροι λέγν νά ἐβγαίνων ἀπὸ τὸν
τούρνα, ἢ οἱ ἀπάνοι ἀπὸ τὸν ἀνδρογάθρα ἀξιο-
δόσιον. Εἶναν μοιαπὸν παλοιπεμιὰ τὴν ἡ νέα ἀγ-
βανία ἐς τὴν ὀλιρώπαν, ἢ ὀλρίσπε δόσον ὀνηαρόπος,
ἢ ἀγλησία, δὲ τὴν ζωοφορί, ὅσον ἠμπορῆ νά γο-
γιάσῃ. ἔχῃ ἢ ἄνδρας μεγαλοψύχους, ἢ εἰσιδρῆς ἐς
παίδες εἰσεμήμην ἢ ἐχνην, μάγισα δὲ ἐς τὴν σοφίαν,
ἢ ἐς τὰ τὴ πολέμι. τὴ ρι ἦναν δόσον πιστοί ἐς τὸν πρίγ-
κηπά τὴς, ὅπου παίρνιον θέλν νά χύσουν τὸ αἷμά τὴς, θέλ
νά ἐβγοῦν σχωθῆ ὁ αὐθεντὴς τὴς. τὸ παραθαλάσιον
μέρος τὴς τὴ ἀγβανί ἦν ἡ ἀδριατική, ἢ χωρινὴ δά-
λματα, ἢ πλήν τοῦ τ' Πάρι, ὡς ὅπου ἀπὸ τὸ δυρράχιον
ἕως ἐς βρεντήσιον ἦν ἑπαλὸν μίλια, ἢ ἀπὸ τ' αὐγώναν
ἕως ἐς ὄρον τὸν ἦν μίλια ἑξήντα. ἢ δαὶ μὲ σοφί ἡ δημοκ
τ' πρίγκηπα τ' ἀγβανί, νυῦ ἢ ἐστὶ τὸ προπήγιό τ' ἐσαν ἐδῶς:~

Ἐπεὶ λοιπὸν ὅσα ἔγραψεν ὁ Σκενδέρμπεης εἰς τὴν Κρόϊαν· ἡ σὺν αὐτῷ πολλαὶ τῶν προεγραμμένων ἐχόντων, ἰδοὺ ὅσα ἔρχεται ἐμπροσθέν· ἦτον ὁ Καλασπόπασης ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολιν, ὅπου ἐδιάβιβε τοὺς ὁ Τζερνος, ἡ ἐφθονοῦσε τὴν πρέσβειαν προσκύνησιν, τὰ δίνγαλα τοῦ ὁ λίγη τοσοῦτα πρόσταξε τὸν Τζέρνα ἔρχεται παὶ αὐτὸν μὲ ϛ΄ χιλιάδες καβαλλαρέους· διὰ τοῦτο ὁ Σκενδέρμπεης τὸν ἐβαραίθη, ἀλλὰ μᾶλλον ἔπαιρε παρδί νὰ τὸν σύνδεσθῇ, ἢ νὰ ἔλθῃ καβαλλαρέους φύλακας εἰς τὴν Κρόϊαν, ἢ εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν, ἐπίνοσε χωρὶς ποσῶς ὀργὴν μὲ ιε΄ χιλιάδες καβαλλαρεῖς πρὸς τὰ σύνορά του· ἡ ἐπῆγε τὸ τοῦτον διὰ νὰ ἐξεγείρῃ τοὺς ἄλλους τοὺς τὴν ἐπαρχίαν, ἢ τοὺς τιμαριώτας, τοὺς ἔβγαλε μὲ δημοκρατίαν ἢ ἀβασιλευτίαν, ὅπου ὅλοι ποινῶς ὁρμήσαν νὰ συμπροσβοῦν τὸ ὀχυρώτερον. ἢ εἰς ἄλλο τὸ μέσον ἦλθεν αὐτὸ μακρόθεν τὸ στράτευμα τοῦ Τζέρνα ἐχόμενον μὲ τόσην ταραχὴν ἢ σύγχυσιν, ὥστε ὅπου ἐφαίνετο ὡς θάλασσα νὰ ἀφανισθῇ ὁ κόσμος. ἀλλ' ὁ Σκενδέρμπεης παίρνοντας τὸ σπίτι τοῦ στρατοῦ, ὥρμησε τοῦτο τὸν εἰς τὸν μέσον των, ἢ μεθέσαν οἱ στρατιῶται τοῦ, ἢ ἄλλο τοσοῦτον γενόμενο, πρὶν νὰ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος ἐ-

φθαρθηκαν, ἡ διεσπορπίσθηκαν οἱ Τοῦρκοι μὲ ζωὴν ἀπὸ
αἰχμαλωσίαν· ἐξ ἀλλου μέρους τὴν μιὰν ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐρο-
νεύθηκαν πεντακισχιλιάδες, χίλιοι ἐπιάσθηκαν ζωντανοὶ,
ἡ ἄστρατοι παντῶς ἡ θανατηφόρως ἐληφθῶσθηκαν· ἀπὸ
δὲ τοὺς χριστιανοὺς δεκαεφτὰ μονοὶ ἐληφθῶσθηκαν, ἀλλ' ἐξα-
τὸν μόνον ἐφονεύθηκαν. Βλέποντας τὴν τὴν γαλαδίκην
ὁ ἀλληπασσᾶς, ἔφυγε μὲ τὸ ἐπιλοιπὸν τὸ στράτευμα.
οἱ δὲ χριστιανοὶ συναίζοντες χρήματα, ἄλογα, ἡ ὅ,τι
πῦραν ἀπὸ τὸν Καϊμακὰν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἤρεφαν ἐμπροσθεν
τοῦ στρατεύματος, ὅπου καὶ ἐδιαμοίρασαν ἀπὸ ὅλους κατὰ
τὴν ἀξίαν, ἡ ἀρετὴν τους. ἡ ὅλη τὴν τὴν μεγαλοδωρεὰν
ὅποι ὑποφέρθηκαν τὸν ἐπολέμησαν, ἡ μεγαλως τὸν ὀλίγον
στράτευμα, ὁποὺ ἤρχοντες τοῦ ἀπὸ τὸ μακρὰ ἀπόστασιν ἀγα-
σαν ἡ ὅλους. ἡ ἀπὸ μὲν τὴν ὅλην ἡμέρα ὁ στρα-
τεύματος ἐξώδιασε τὸν παιρὸν τοῦ ἀπὸ θαυμὴ τόπο-
νοθετήσας, ἡ νὰ ἀπολύσῃ τοὺς μαθητὰς· ἀπὸ δὲ τὴν ἀρτὴν
ἔλαβε μεταβολὴν παλαβρομὴ ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ Τούρκου ἀφανί-
ζων, ἡ παίρνοντας ὅλα τὰ ὑποστρώματα τῶν Τούρκων.

Μὲ ταῦτα γυρίζοντας ὁ ἀλληπασσᾶς μὲ τοὺς ἐπιλοίπους τοῦ
στρατιώτας ἀπὸ τὴν ἀδριανούπολιν, ἀπὸ τὸν πόλεμον ὁ Τοῦρκος,
λέγοντάς τοῦ ὅτι ἀπὸ τὴν ἀπόρασίν ἡ ἀξιόλογον τοῦ ἐσυνηρίθη

τὸ στρατόπεδον τῆς, ἡ ἔμεινε νικητὴς ὁ Σκενδέρμπεης:~

Κεφάλαιον Πέμπτον.

Καθ' ἕνα τὸν καιρὸν βραδιάζοντος ὁ ζήγας τὴν ἀγκαρίαν μεγάλωνε καὶ συγκροτήθη μεγάλη λίγο στὴν ἄγκυρα: νος τῶν Τούρκων. ἀς τὸν τόπον ὁποῦ βάρνα, ἡ αὐτῶν: δαις τὴν μεγάλην νίκην ὁποῦ εἶχαβε καὶ αὐτὸς ὁ Σκενδέρ: βεης: μὲ θέρμα ἡ φιλικὰ λόγια τὸν γράφει δηλιπῶ, ἡ τὸν παρακαλεῖ ἀς βοήθεια τὸν. καμβάνοντας τ' γρα: φὴν ὁ Σκενδέρμπεης, τὴν ἀπέγνωσεν ἐμπροσθεν τ' στρατοίρχων τὸν, ἡ τὰς πρώτους μὲ μεγάλη ἀπρὶ τὸν. οἱ δὲ ὅλοι μιᾷ φωνῇ, ἡ παρόλα ἔτρεξαν καὶ τὸν βοηθήσουν ὅλα ἀπομᾶς αὐθίαις. παρεῦθυ μὲ, ὅλα καὶ χαλινώσουν, ἡ καὶ διαστινώσουν τὴν ἀλαξονὴ τὸν Τούρκων, ἡ ὅλα τὴν σκηνὴ: τὴν ἔχθραν ὅσους οἱ Ἡγεμόνες τῶν ὅμων ἐρεμάξαν. ἡ ρεμάξαν ἀς τὰς χριστιανὰς, ἡ ὅλα μὲ ἀς αὐτὰς ὅλη οὐ: ρεθη ποτέ, ἀλλὰ θέλ' εὑρεθῇ ἀληθινὴ στίξις, ἀμμὰ μᾶλλ αὐθέλησις. τῶν ὑποσχέσεων. καθὼς ἐφάνη ἀποτάξαν ἀς τοὺς Ἡγεμόνας, ἡ αὐτομάθως φαίνε σκηνὴ πόνηρι τὸν. ὁ Σκενδέρμπεης βλέποντας τ' προθυμὶ τ' στρατοῦ τὸν ἀς τὸ καταλεμπόσουν κ' τὸν Τούρκων, ἕνα μὲ ὅλα τὴν αὐγάσαν τὸν ζήγος, ἡ ἄλλο ἡ ὅλα ὡρέξαν τὸν ποινὴ,

αὐτεξούσιος πρὸς τὸν ζῆν, ὅτις αὐτὸς ἔχει τὸ δυνατὸν τῆς
δόξης θέλει τὴν ἀφορμὴν τὴν ἀναίρεσιν. ἡ γὰρ
περίνοια τῆς τῶν χριστιανῶν ὅσον ἦχεν εἰς τὸ ἔθνος,
ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν αὐτὸ τὸν Παῦλον τὸν Δημητρίην
ἡ αἰτία ἐκρίθη, ἐπίνησε πρὸς βοήθειαν τῆς ζωῆς. αἰτί
ἡ παπὴ θέλει τῆς ζωῆς ἴσχη τὸν ἐμποδίσει αὐτὸ τὸ τοιοῦτον
θεάρεστον ἔργον. διὰ τὶ γεώργιος ὁ βιϊνοβίτ λέ-
γουσι ὁ Σερβίας ἐφονεύθησε τῆς τούτους τῆς, αὐτὸ τῆς ὁ-
ποίας ἐξαναγκης ἦλον νὰ στραφῇ ὁ ζηεντζέρμπεης.
ἡ ἄλλο τὸ εἶχεν διὰ τῆς αἰτίας, στρῶλον γιὰ, διὰ
ἦχε σουνδρούσι γιεδαὶ τῆς ἀμπαράϊη τὴν θυγατέρα τῆς
τὴν Εἰρήνην, ἡ ὁποία ἦλον αὐθέντη τῆ γουναγιὸς λέγε-
γιὰ τῆς Πάνα, ὀνόματι Μαρίτζα, αὐθέντη τῆς λαζάρε,
ἡ σερβάνα, ἐγὼ τῆς προφητεύω λέσουσι Γεωργίαν,
ἡ ἔγγονη τῆς ἀνδρέα ἀγγέλου αὐτὸ γένος τῆ μιλοῦς τῆς.
δεύτερον δέ, διὰ γυναῖκες ἔμποσες τῆς ἄγναρες.
ἡ τρίτον, διὰ ἦχεν ἔχθραν μὲ τὸν Ἰωάννην τὸν
Σασιβάϊνον, ὅς τις ἐξαίθη αἰτία ἡ τῆς ἔσπειραν νὰ-
σσια Καίσαρι. διὰ τῆς ἐπροόσαξε νὰ σφαγίσουν δυ-
ναῖα τὸν ἀδερφόν τῆς, ἡ νὰ τὸν ἐμποδίσουν καὶ μὴν στε-
ράσῃ αὐτὸ ἐκεῖ, ἐπορεύθη ἡ (ὡς ἔφημαι) ὁ ζηεντζέρμπεης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δέν ἠμποροῦσι νά στρατοπεδεύσουν πρός τάς ἀγκάλας χωρίς πόνον
διατί ἦτο στρατιᾶς ἄγ. Ἀλλ' ὁ γαγγος ὁ στρατάρχης τ' ἀγ-
κάρων, μέ Πολωνων στρατιώτας βοήθειαν ἀπό "Ἔρημον"
τόν Καλοκάστρον Γαρδικάμιν τῆς αὐτῆς ἀγγλίας, ἐνίκησε τούς
τήν Βάρναν, ὅπου ὑβασίλευεν ἔμελλε νά στεφθῇ· μέ
φθάνοντας ἐκεῖ μέ τ' ἄστρατιᾶς. ἔμαθε πῶς ὁ ἀγκυράλης
ἐπαρτέρησε νέον στράτευμα ἀπό τήν Ἀσίαν, διά νά στε-
ρώσῃ τήν βασιλείαν· διά ἦλθε ἀγγοστοῦσε τόν παπᾶν τ'
τό ὁλωσδόν, μέ ἐβυζάγελον καρδιάν εἶδε τά χέρια, ὥστε νά
ἀποφθάσουν οἱ νέοι τῆς στρατιώτας. μά ὁ ἀνδρικώτατος γαγγ
μέ τήν παπᾶ τῆς τόσαν τόσον τῆς ἐξενοχώρησιν, ὅπου μέσα
θεμωνίας ἐσυμπροσπάθησαν, διά ἦλθε μέ τ' πράδος ἐνικήθη.
διά τήν ὅπλοιαν νίκην φθονοῦντες παλαιοί νέοι τόν γαγγον
βοεβόδα, ἀνταγγάζαν τῆς ζωῆς, πῶς ἀνδρεῖος μόνος ἔδειχ-
θη, μέ ἀνδροί ἄλλοι ἐμφανεῖς ἤδειξαν, μέ τό νά τῆς ἐπροδόσαν
ἀπό τήν μάχην. διά τό ὅπλοιον μεγάλως ἐθυμώθη ὁ ζῆγας,
μέ συνάζωντας δέκα χιλιάδες στρατιώτας ἀγκάρους,
ἐπῆγε μέ τῶν Τουρκῶν. ἀπέξω ἡ σροφῆ γενομένη
ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐνικήθη ὁ δύσκολος ζῆγας
βλαδισλάβος, μέ ἔμεινε φονευμένος. ὅθεν οἱ ἄγκαροι
ὑστερηθέντες τῆς ζωῆς αὐτῶν, τόσον ἐφοβήθησαν, ὅπου ἔχο-

ναβούλγαν, ἡ ἄρπαξαν τὸν σάκκον. ἡ γέρω γιδιούλας ἡ
ὁ Γιάγγος ὁ ἀλχιγραμματικὸς τῆς χώρας, ἡ χωρὶς παγίαν
βοήθειαν, ἔδραμε ἡ αὐτὸς δι' ἀσφαλείαν τῆς γεροθαμόρος
τῆς Δεσποίνης τῆς Δερβίας, ὅσον ἦλθεν ὅλην τὴν εἰρήνην,
ὡς γὰρ αὐτὸν. ποιὸν ἡ χριστιανόν. ἀλλὰ ὁ Δεσπούλης
Σοῦλις ἐξάθη ἡ ἀλλία, ἡ ἐξαποδιάθη ὁ Γκενδέρμπεης νὰ
στεραθῇ γὰρ βοήθειάν τῆς) αὐθὺς τὸν ἔπιασε ἡ τὸν ἔφυγε:
πλοῦτον, ἕως ὅπου τὸν ἔγραψεν ὀπίσω τὰ Κάστρα ὅπου τοῦ
ἦλθε πάλι. ὁ Γκενδέρμπεης, ὅπου ἐβδούλιξε, ἡ ἔπασχε
μὲ παίδι γρόσσον νὰ στεραθῇ πρὸς βοήθειαν τοῦ ξένος
αὐτὸ τὸν γόσσον τοῦ Δεσπούλη, μαντάτωσαν αὐτὴν τὴν ὥρα:
νὰ δὴ δυσχίαν, ἡ παιδίννην, ἔμαθε μεγάλην γύπαν,
αὐτὴν μὴν ἠμπορῶντας ἀλλέως νὰ χάβῃ αὐτὸ σπήτην τὴν
ἐνδίπνον, ἔβαλε φωτίαν γὰρ τὸν γόσσον ἡ τὴν τὸν ἀφάνισε.
ἦλθα γὰρ τὴν στράταν ὅπου ἄγναρος σύρισε βουγάλας αὐτὸ
τὸν προφρηγλόν σοκάκιον τῆς Βάρνας, μεγάλως τὰς εἶδε:
ζιτᾶλαν, ἡ ἀσπρούλας τὰς ἐφιλοδωρᾶσεν, γὰρ δὲ
τὴν παρδίαν τὰ ἦλθεν ὕστερβοχὶ ἡ γύπαν
ἡ πόνεσεν, μὲ τὸ νὰ μὴν εἶδωσή:
ὅτι νὰ τὰς βοηθήσῃ:

Κεφάλαιον ἕκτον.

Μετὰ ταῦτα τὸν πόρισμον ὁ ἀλιτηριώδης ὁ Πρίγκιπας τῆς ἡμῶν ἀνδρὸς πορφυρᾶ θυμοειδὴς χρῶτα ζηνεδέμενος γράφῃ τάδε.

Ἀλιτηριώδης ὁ αὐθομηριάδων τῶν Τούρκων ἡμῶν Πρίγκιπας

ἀπαύστου τῆς ἀναλογῆς, τῷ αἰχμαλώτῳ πάντων

ἀνθρώπων ζηνεδέμενος.

Δὲν ἠμπορῶ ναὶ σὲ χαιρεδήσω μήτε σοῦ, μήτε ὀλίγον, μήτε νὰ εἶμαι ἢ ἐκ τὰ μεγάλα ἀχάριστος, ἢ ἐκ τὴν βασιλικήν μου ἐχθρὸς ὀλέθριος. ἐγὼ σὲ ἀνάθρεφα ὡς ἴδιόν μου υἱόν, σὲ ἐμόρφωσα, ἢ ἐκ μεγάλην ἀξίαν σὲ ἀνεβίβασα. σὺ δ' αὐτὰ λόγου μου ἀποφάσεις, ἢ μεγάλως μὲ ἐζημίωσες· ἢ ἀξία ὅμως τῆς μεταβολῆς, ὡς ἐγὼ πρέπω, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἦναι ἄλλο, παρὲξ, ἢ καὶ δὲν σὲ ἔπρεπα ἀπίσω δοῦναι ὀλίγωρα τὸν σρῖπόν σου δοῦναι, ἢ καὶ πάντοτε ἦχες χρεῖ νὰ ἀγνοῇς ἢν ἀπίαν τὴν Προφήτα Μωάμεθ, ναὶ μήτις (ὡς ἔπαιξες) ἐκ τὴν χριστιανικήν ἀπίστιν, ἢ ναὶ χάσῃ τὴν τυχήν σου. ἐγὼ βέβαια ἀνιθέμα ἄξιόν σὲ ἦθελα σὲ ἐποίουν θυμοῦν, ἢ θέλω σὲ ἀκροροπῶ, καὶ ἢ φόνησίς σου, ἢ ἀρεσή σου μὲ ἀναγκαῖαν ναὶ σὲ ἀγαπήσω ἀπὸ διαπάθειαν αὐτὸ ὅλως διὰ χρησιμεύσῃ τὴν αὐγὴν μου. ἢ ζωή μου μοῦ ἐσὺ πῶς ὑπεσχέθην ναὶ σὲ ἐπιτρέψω τὸν θάνατόν σου, ἢ δὲν

ἀθελῶ σοὺς ὑποχρεούς, αὐτοχαίρωσες, ἢ μὲ ἄλλο ἄγιντες ἄξιος
πάθε παιδεύσεως, ἢ ἀπὸ ὀργῆς, ἢ ἀπὸ δυσκῶ μου. ἀμήν γε:
χαζόμυλος σόθες νύπαις ἔχαβα ὀλίγες σε, ἢ ὅσον
πύξηθα τὴν βασιλέαν μου, σχεδὸν ἐχαλασχράϊνα τὸν θυ:
μόν μου, ὅπου δικαίως φυλάχθω κῆς σου. ἢ σὲ λέγω βεβαιῶ,
ἀπὸ πάλλιον θέλω νὰ σὲ ἀντιλαμήτω, ὀλίγη μὲ ἐδέλουσες,
παρὰ νὰ σὲ παιδεύσω, ὀλίγη αὐτοχάλασες, ἢ τόθες ζημίαις
μὲ ἔπαιρες. ὅθεν σὲ αἰρένω πύριον, ἢ πληρονόμον ἐς τὸν
πατρικόν σου τόπον, ἢ δόθες με μόνον ὅσιόν τὸ μέρος λέγ:
νο τῆς ἀβανίας, ὅπου ἦχα αὐτοπλήσον αὐτὸ ἄλλος. ἀλλέως
σὲ ὁμνώνω ἐς τὸν θεόν, ἢ ἐς τὸν Προφήτην τοῦ τὸν Μωαμεθ.
ἐς τὴν ψυχὴ τοῦ πατρός μου, ἢ ἐς τὴν δύναμιν τοῦ σαθιῦ μου,
ἀπὸς θέλω σὲ διώξη αὐτὸ τὸν τόπον σου, ἢ μὲ σπληρῶς θέλω σὲ
διμωρήσον ϙ̄ν χιλιάδες τραλιώδας. ἔχω ἐς τὴ κονδομανή
μου, σὺ δὲ μὲ ἄλλος ὀλίγος ἀλλὴ μοι αὐτλισῆναι. ἐλθέτε σὲ
λέγω, ὀλίγη δὲν θέλω τὴν ζημίαν σου. ἀδέλοιπον ἢ τὸ χρυσόν,
ἢ τὸ ἀσπρόν, ἢ ὡς θέλες αὐτοῦ. ἀναχωρῶ τὸ αὐτόκριτον
ὀλίγη τοῦ ἀυρανίτ τοῦ θεοῦ μου ἢ προσκυνῶ. αὐτὸ ἀλήθεια ἐστόμεν.

ἐν τῷ τοῦ γενάρη. ,αυμδ.

Ἀναγινώσκοντας ὁ ζηεντὲρ μισσεὶς τὸ γράμμα μὲ
ἐσυμβάλαν, ἐβάλπισε τὸν πρέσβυν τοῦ ἀμπεράδ μπασε,

μὲ μεγάλως τὸν ἐδεξιώθη· μετὰ δεκαήμερον περίπου τὸν ἐπεσκέφθη
ὅσιος, μὲ ὅλως διαφορετικὴν ὑποδοχήν. . . . . .

Γεώργιος Καρπιώτης, ὁ ἀπὸ μεγάλης Σπηλαίου μαθητής,
Πρίγκιπας ἀλβανῶν, σὺν ἀμαχητὶ πρίγκιπας ὤν.
Τὴν ἀνδρικήν, μὲ αὐθεντορίαν ὅλην ἀπὸ τὴν ἀναλγησίαν, νὰ μὴ κάμῃ.

Ἀπὸ τὴν γραφὴν ὅπου μοῦ ἔγραψες, καὶ τὴν ἀνυπομονησίαν τὴν δικήν
μὴ πρέπει νὰ σοῦ εἶμαι. ἔμεινα ἀπὸ ὧδε μὲ χαρὰν μικρὰν μικρὰ ὀλίγον,
καὶ ἀπὸ ἀνησυχίαν (ὡς λέγεις) ἀπὸ λόγου σου, μὴ σκληρὸς
ζημίας σοῦ ἔπαθα, μὴ ἐχθρὸς ἐλεύθερος σοῦ ἔγινα. ἀλλ' ἔσχε-
σθῆς ὅμως ἀπομιξῶς δὲ γινόμενα. θέλεις μὲ δύρη φίλον σου ἀπὸ
περιβόλαιον· μὴ ὄχι ἐχθρόν, καὶ ἀπὸ θέλοντος θέλω βαλθῇ
ὡς πάθε πινδλινον καὶ τὴν αἰγάπην σου· ἀλλ' παραπονᾶσθε
πάλιν, καὶ ἐγὼ θερωθῶ μὴ ἐμλίαν μὴ τὸν θάσον μου, σφάλμα,
καὶ ὡς ἀδίνα βρέσον σε ἀθίμπθε, πάμπονδα ἐκῆνο ὁποῦ
ἐθύχαμεν ὡς τὴν διμπήν σου, μὴ ὄχι ὡς τὴν λόγου σου· μὴ οὐ θέρα:
διὰ ὃν σου αἰρμαλώθηκαν παρ' ἐμοῦ, δι' αὐτὸ ἐκάμα
ὁποῦ ὑποφρονήσθε ὡς δόνα· καὶ ἀνδύσω τὸν θάσον μου μὲ
τὴν δύναμίν μου; ὁ λόγος σας ἦλθεν σκανδάλιον μου
μὲ δὸ σφάλματά σου. ὅθεν δι' ἔπαθα, σὺν ὑποφέρω μαζί μου
ὑποφρονήσεις, μὴ ναὶ μὲ βλάψῃ δὲν ἄφησε; ὡς πονη-
ρὸν ἂν ἐγύρισε μὴ αὐτὸ τὴν φυλήν πίσω τὸ Μωάμεθ

σὲ ἡν ὀρθὴν θεῦσποτ χῦ, φρονίμως ἐποιμα, καὶ ἐδεξω
τὸ παιδίον σου, θέλω σώσει τὴν ψυχήν σου καὶ δὲν θέσω τὴν χαράν
σε ἐπὶ σέ. καὶ ἄλλο δέομαί σε σωτηρίαν νὰ τύχῃς
νὰ καταβαίνῃς εἰσηκοῦς ταῖς θέλαις τοῦ χῦ ἐνδοξάζε, καὶ θέλει γνω-
ρίσει σοῖος αὐτὸ ἦς δύο σταλῇ. ἔχεις ἀν ὀρθῶς ἐφρονήσης, ἐγὼ
σοὶ ζω καὶ ἔλθῃς σὲ τὴν ἱεραν πίστιν τῶν χριστιανῶν, καὶ χωρὶς
φόβον ὅλοι παίζουν, καὶ μὲ φόβον σοὶ ἄνθρωποι σώζουν. ἀλλὰ σοὶ
νὰ σὲ ἐφώτισε τὸ ἅγιον Πνεῦμα· νὰ βαπτισθῇς· καὶ νὰ ζῇς χρι-
στιανικά, καὶ ὅλως ἤθελες γίνει ὁ μεγαλήτερος πρίγκηπας
τῆς Κόσμου· καὶ ἤθελες μὲ ἔχει δόξαν σε ὑπάτιον, καὶ βίλον ἐγ-
καίδιον· καὶ ὡς τόσο ἠμπορεῖς νὰ βεβαπτισθῇς ἀπὸ τὴν παθα-
γόνια, καὶ ἀγαίαπαν, μὲ τὴν ὁποίαν σε σπουδαιώνω νὰ γέ-
νῃς χριστιανός, νὰ δοξασθῇς, καὶ νὰ μεγαλώνῃς τὴν σοφίαν
σε· ἂν σέρξῃ ἔτσι, ἤγουν νὰ γένῃς χριστιανός, θέλω σοῦ
δώσω ὁποίσω ἄλλο μόνον τὸ ξηλόχωρον μέρος τῆς ἀγγλανίας,
ἀλλὰ καὶ ἕνα ἄλλο ἐξαποστέλω σὲ τὸν Κόσμον· καὶ ἀπ' ἐκεῖ
ἤξουρε σοῦ μήνε θέλει, μήνε μὲ σπάσει νὰ σὲ πάω ἐγὼ
τὸ δίνα ἔρθουν σὲ τὰ πραφόμενα. καὶ οἱ ἔξοχοι αὐθεντῶν
τὰ ὑποστρέφουν, καὶ ἔναν ἀφ' σοὶ ἐχθροὶ τῶν χριστιανῶν θα-
ναπιμώνται. τὸ μέρος τῆς ἀγγλανίας ὁποῦ αὐτὸ πήσες αὐτὸ
ἄλλως, καὶ ὄχι αὐτὸ τὸν σπάνιον, δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ τὸ δώσω

ὀστίσω, μιὰ τὸ ναὶ ἤναι τὸ σπαρτὶ τῶν χριστιανῶν, μὴ τὸ ἐπῆρα μιὰ τὸ σταυρόμι, μὴ πάλιν, σπρέπει νὰ πυριεύσῃ ἕνας χριστιανὸς τὰ λῶν χριστιανῶν, παρὰ ἐγὼ ὅπου ἤθελα σκλάβου: λος μὴ ἀλλόπιστος. ὅν θέλῃς ὄμως νὰ ἀρνηθῇς τὴν πίστιν τ χριστιανῶν γίνε χριστιανός, καθὼς σε ἐπαρακάλεσα, μὴ σε παρακαλῶ. ἤ δὲ ἄλλο τίποτε. χωρὶς ἄλλο θέλω σὲ παλα: λώσῃ. μὴ ἐλπίζω νὰ σὲ πάρω ὀπίσω ὄχι τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν. τὸν ὅρκον ὁπού ἔκαμες νὰ μὲ διώξῃς ἀπὸ τὴν σπαθιά σου, μὴ στηρῶς νὰ μὲ σκοτώσῃς, ἐς τὸ ὁποῖον λογιάζω, ἔχουν λάβῃ τὸ θαῤῥος ἐς τὴν ἄκραν βοήθειαν, μὴ ὅσον τῶν ἀνυχιῶν, ὅπου μὴ τῶν δυσκολιῶν τῶν δέχομαι μεθάκα: ρᾶν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπιθύμησε ἀπόν. μικὲ φοβᾶμαι τὸ σπίτι σου σκοτώσῃς σε, ὄχι διὰ νὰ νικῆν οἱ σκλοί, ἀλλὰ οἱ μεγάλοι: σχοι μὴ ἀνυπερῶ σκλιῶσι, μὴ ὅπου ἐξαθύμησαν οἱ εἰδικοί μου ὅπως τώρα ἀκοῦσι ἀπὸ τὸ χάσιν οἱ Καπιτάνοι σου. σὰν σὲ λέγω, ἀπὸς δὲν πιστεύω νὰ σὲ δώσω ὀπίσω μὲ γυρεύῃς ἂν δὲν γένῃς χριστιανός, μὴ μὲ ὅλον τοῦτο δὲν θέλω σκλάβ: σι ἐμπιστεύσῃ ὑπηρέτιδα Ἀγαρηνόν. ἂν εἶσαι πρῶτος δὲν πᾶ: λες μὲ δώσῃ ἀγάπιαν. . . ἄκουσα, παῦσε νὰ γράφῃ.

Ἀπὸ τὸν Κάμπον μας ἡμέρα τοῦ ἁγίου. αυξε.

Κεφάλαιον ἕβδομον

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρέσβεως, βλέποντας ὁ Σκενδὲρ μπέης νὰ τὸν ἐπαινοῦν, καὶ νὰ τὸν δοξάζουν οἱ στρατάρχοι του διὰ τὴν ἀπόκρισιν ὁποῦ ἔδωσε τοῦ Τούρκου, μετὰ θάρρους ἔτζι τοὺς ὡμίλησεν·

Ἠγαπημένοι μου ἄρχοντες, καὶ φίλοι· εὐθὺς ὁποῦ νὰ μάθῃ ὁ Τοῦρκος τὴν γραφήν μου, καὶ νὰ ἰδῆ τὴν ἀπόφασίν μου, βέβαια θέλει ἔλθη κατ' ἐμοῦ μετὰ μεγάλης δυνάμεως, μεγάλως καὶ μὲ ὑψηλο: θράσος διὰ τὸ μεγάλο μῖσος ὁποῦ κατ' ἐμοῦ ἔχει· ὅθεν εἶναι ἀνάγκη ὡς ἄνθρωποι καὶ μεγαλόψυχοι πρέπει νὰ ἀρματω: θοῦμεν μὲ ὅλον μας τὸν στρατόν, καὶ νὰ στείλωμεν κατασκό: πους πιστοὺς εἰς τὸν τόπον του, καὶ νὰ τοῦ δίξωμεν μήτε πολύ, μήτε ὀλίγον φοβούμεθα τοὺς φοβερισμούς του. ἐσεῖς δὲ ὅταν συγκρο: τηθῆτε, καὶ νὰ κινήσετε, μὴν δοθῆτε εἰς ταῖς ἁρπαγαῖς· διατὶ ἀγναγα ἢ ὧδε ἄνθρωποι, ὁπὴν φορτωμένοι δὲν ἠμποροῦνε νὰ πολεμήσετε. καὶ ἂν ἔρχεται τινὰς μόνον διὰ νὰ ἁρπάξῃ (τὸ ὁποῖον δὲν τὸ λογιάζω) κάλλιον ἂς μένῃ εἰς τὸ σπίτι του, διὰ νὰ μὴν πάθουν καὶ οἱ ἄλλοι κανὲν ἀπάτημα. μετὰ τὸν πόλεμον πάλιν, ὡς τιμημένος στρατιώτης σᾶς λέγω, νὰ σᾶς μοιράσω ὅτι καὶ ἂν ἀποκτήσωμεν.

Μετὰ τὴν συντομήν του ταύτην δημη: γορίαν, τοῦ ἔκαμαν ὅλοι τὴν πρέπουσαν προσκύνησιν, καὶ ἀνεχώρησαν εἰς ταῖς κατοικίαις των. ὁ δὲ Σκενδὲρ μπέης

σήνωνδας χιλίας τραπεζίτας καθεζομένους, ἢ χιλίας σταθεῖς, ἐσπῆγε νὰ ξύπνη ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν τῆς διὰ σύναμα τὸ ἐχθρό.

Κεφάλαιον ὄγδοον.

Θόυνωνδας, γιατὶ ὁ ζωντζέρμπεης τῆς διὰ σύνορα τὸ ἐχθρό, ἔβαινεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν λόφους του, ἢ ἔβαινεν τῆς λαίζιν τὸ τραπέζι μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα φαγητά· αὐτὸ ἦτον τραπέζι τὸ δόν ἔβαναν ποτὲ οἱ πρόεδροι τὸ τραπεζιοῦ τὸς, χωρὶς ἀπὸ αὐτὸν χωρὶς ἄλλον νὰ ἐμπορέσουν νὰ ζήσουν· ἦτον φαγητὰ ἐκλεκτὰ καὶ ἀρώματα, ἢ νὰ σταθῇ ποτέ· καὶ τὸν δὲν ἦτον ἄξιος παντηγορί· διότι ποτὲς ἔπαιρεν αὐτὸ τὸ τραπέζι· μαλὰ, ἢ δὲν ἔβαινε, στὰ χίλια ἢ χίλια φορὰ τὸ χρόν. Ἦτον ὁ ζωντζέρμπεης κ' ἔχει τὸ σῶμα ὑγρὸς· ὑγιερός, χαίρως τὰ ὅλα τὰ χαρά· ἢ τὰς τὰ πανδόκια ἀγαπητός· παλαιὸς τὴν τύχην ἀγαθός, ὅλοι ἦτον χριστιανοὶ βλαχάδες, ἐχαίρουν· δίκαιος· μεγαλόψυχος κατὰ τὰς, ἢ χαίρισε κατὰ τὰς ἐχθρός, δὲν ἐροβάθη ποτέ, κ' ἐδι: χίασεν ἡ παρουσία τὰς τὰς ποτέ· κατὰ τὰς ἦτον φι: λάνθρωπος, ποτὲ ἢ χαῦρ κατὰ τὰς αἰχμαλώτους συγχώρησιν, ὅλον τὸν ἔβαναν· ἔχει σὸς τὴν σοδειάν· δὲν ἔβγα: σρησιὸς ποτέ, ἀλλὰ χαῦρ ἐπάνω τὰς αἰχμαλώτους τὸ ὄνομα τὸ χῦ, ἢ τῶν ἁγίων· ὅλον ἐνίκησε, κ' κε

γυναῖκας ἐρόνευε, μήτε παιδία, μήτε ἀντὸς αὐτοκτάθη,
ἢ ἀφρισυνόμερον ἐκείνεν ἐς τὴν ἐκκλησίαν, παραὰ ἐς τ'
ἐκδίκησιν. ἐς τὸν παπᾶ τὴ καμίαν παραιτόδεν, ἐχ:
μίαν σεμνὴν γυναῖκα ἶδεν νικημένων ἐχθρῶν δὲν ἐβιά:
σθη, ἢ παθεῖ ἐς ἄλλης ἀνδυχίας δὲν ὑποφερόντε, ἤθελε ἢ
ἐς ἄλλης δυσχίας δὲν ἐλαττυνόντε. ὅλα τὰ δὰ πράγματα
δὰ ἐκυβερνᾶσε μὲ μεγαλωδάλην φόνναν, ἢ ἀνδρίαν.
ἐς δὰ τὰ πολέμια ἦτον ἀκατμάδαλος, ἢ σχεδὸν πρόσφα:
τινός ἐς τὸ μιξελλήνιον τὰ ἐχθρᾶ. ὅταν δὲν ἤξουρε πόλε
ἔχη νὰ πολεμήσῃ μετὰ τὰ ἐχθρᾶ, ἔσεναν ἤγυανος ἢ
ἀξμαλωτὸς, τὸ πρῶτον ἀγρυπνᾶσε, ἢ δὲν ἐκοιμᾶτον.
ὡρμᾶσεν ἐς τὴν μάχην, ὅλα νὰ λάβῃ ἢ οἱ ἄλλοι παρά:
δειγμα, ἢ νὰ τὰ μιμῶνται, μήτε ἦτε πολὺ τῆ γραδιᾶ
τὰ, ἀπαγαίνεδε, ἀλλὰ σπάνιδε τὸ, αἰσχυνθῆε μοι. ἐ:
χώρεδο νὰ ἰδῇ τὸν γραδὸν τὰ κομιτζιλίον, ἢ σύρεσαι:
σιλίον. ἢ ἴνα ὅσω σιρίσπεδον ἐς τὰ σινορᾶδε μὲ
ὅλα φόρους πολεμικὰ ἄσπρους, ἰδὲ ὅσω τὰ ἔρχε ἔμπρος:
θεν ἕνας καϊάσποσος, ἢ τὰ μέγα, ὡσὰν ὁ πύργος αἰνάω:
ιος τὸν μιτζιλὸν τὰ γραδιήματός τα, ἢ τὴν ὄκαμριδήν τα λιᾶ
μὲ μερικὸν γραδὸν ὅλα σοβιδκάβασιν, εὐθὺς ἐπρόσα:
ξε τὰ καστελάνα τα τὰ χειρίζε μπρὲ νὰ πιτήσῃ τὸ ὀχιμα:

ρόδερον μὲ ἐντέλα χλιαὰδες παβαμμαρέους, μὴ ἐξ ἐλαιαρες,
ἢ στέλνε πρὸς ἐρας πόον νὰ βάλουν παὶ σὰν τὸ. ὅλα δὲ ἀπὸν
ὁ ζηενδέρ μπεης χάθη ἐλαράχθη, ἀλλὰ μὲ μιὰν βραχὴ
δημηγορίαν δὲς ἐπαραπιτᾶσι νὰ σπομείνουν μέχρι θα-
νάτου, μὴ ὄλλοι νὰ φοβᾶξαν τὴν πίστιν τους, μὴ ὄλλοι νὰ αἰσχυνθοῦν
ἡμιὰν τὴν δόξαν. Ἄλλες ὅμως μιᾶς φωνῆς, μὴ πλῆθος ἐβόησαν
πῶς πολλὸν θέλει νὰ αἰσθάνουν ἡμερωσύνη, παρὰ νὰ ζοῦν
παλιοχριστιανοι· μὴ σύρθηκε ἐξ ἀλλήλων βαμβακέλλες, ἐπροσέχυσαν τὸν
ἀέρα. ὅς δὲ ἐκεῖνες ἐξῆλθεν ἠκούσθη ἐμπρὸς μιὰ τρομερὰ ἐκ τοῦ
στράτευμα τοῦ Τάρπα. Ὅταν ἡ εἰσημωσιν ὁ φερὶζ μπεης·
μὴ ἐμαθε πῶς ὁ ζηενδέρ μπεης δὲν ἔχε δοῦσι στρατιώτας, ὅσους
ἔχεν ἀνὰγκη, ὥρμησε παὶ' ἀνὰ τὸ, αὐτὴ πυρὲ δόσην ἀνδρείαν
ἐξ ἀλλῆς δύο χιλιάδες τὸ ζηενδέρ μπεη, ὅπου ὄχι μόνον δὲν
ἠναντιώθησαν, ἀλλὰ μὴ ἐξ ἐμπρὸς τὸν ἔβαλαν μὲ ἔχον τὸν τὸν
στρατὸν. ὅλα δὲ ὅπου ὁ φερὶζ μπεης μεγάλως ἐθυμώ-
θη, μὴ ἐπαπήγαινεν ὧδε παὶ ἐκεῖσε, γυρόνων ἀὶ νὰ μισέψῃ·
χάση μὲ τὸν ζηενδέρ μπεην. ὅς δὲ ἐρχόμενος πρὸς ἀνὰ τὸν·
θέσον στρατὸν ἐπαρεμπήθη, ὅπου μὲν ἡμεροφώνους σχέον
νὰ σαθῇ ἐξ ἀὶ λόγον ὅλα δὲ πρὸ αὐτὸ ἄξια ὅπου δὲν ἔβρεσαν
αὐτὸ ἀὶς μαθωμαλιᾶς, ἔστησε χάλω, μὴ αἰστερεῖτε ἥνωμα-
μὰν ἀνὰ τὸ ψυχήν. βλέποντας δὲ οἱ Τάρποι, ἔβαλαν νὰ φύ-

ἡ ἄλλοι μὲν ἐφονεύθησαν, ἄλλοι ἠ ἐσκλαβώθησαν.
μόνοι δὲ λοιπὸν νικηταὶ ἡ βοσταγὰχος ἡ ὁ Ἀλῆ μὲ
μάχην ὁ Σκενδέρμπεης, ἐγύρισαν ὀ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄλλους,
ἡ ἐπροσάξε νὰ ἀπολογηθοῦν οἱ λαβωμένοι, ἡ νὰ σώσουν
τοὺς σκοτωμένους οἱ σραλιῶδες ὅλην τὴν νύχτα τὴν ἡμέρα.
Ἔπεσε τὴν δεύτερην ἡμέραν ἐσκότωσε μέ μερικὰ σραλὸν
ἡ ἐνυρίσκουσε τοὺς ἄνδρες τὰ φερίζμπεη, πάλιν ἐγύ-
ρισεν ὀπίσω ὁ τοὺς ἄνδρες τὰ, ἡ ἐδιαμοίρασαν ὅλα
τὰ πόρτα ὁ τὸν σραλὸν τὰ καὶ τὸ σύνηθες:~

Κεφάλαιον ἕνατον.

Μανθάνουσι ὁ Τζάρος τὴν παλαδίπην τὰ φερίζμπεη,
ἡ τὰ σραλόμπαλός τα, ἦλθεν ὁ μεγάλην, ἡ αὐθημερὸν
αὐθημονί, ὅλους ὁ τὸ φαγτόμπον ἔδωξε σὰν τὶ σοκες δὲν
μάνεσθαι, μήτε λαράτσε θαι. μετὰ ὀλίγας ἡμέρας
ἐσράθησε καὶ τὰ Σκενδέρμπεη. Μεγαλόμπεης
ὁ Καστριώτης τα, σροσάξε τὰ Τζάρος νὰ ἔμπῃ αὐτὸ
μπαϊράκι ὁ τὸν τόπον τα, ἡ νὰ τὸν αἰφνιδίῃ ὅλα τὰ ἔτσια:
θέλει ἡ ἀμοιβῆς. ὁ Σκενδέρμπεης ὅλους μανθάνει:
θαι σὰν ἔμαθε νὰ σεργιάνῃ αὐτὸ τὸ μέρος τῆς ἄνω
Ἀλβανίας, ἐσύναξεν ἄλλους θρῆς χιλιάδες σραλιώδες,
ἡ ἔβγηκεν σιγὰ μὲ ὅσους ἤχεν. αὐτὸ τὴν ὥραν

γιερινᾶς ἄφησε νὰ φυλάγει τὰ σύνορα τῆς, τὴ μέρα ποὺ ἔ-
πίνησε πρὸς τὸν Μεσαράμπαση, τὴν νύχτα μόνον ἐπερι-
πατᾶτε, τὴν ἡμέραν ἀνεπαύοντο, διότι ἐμάθαινε
θὴ ὁ ἐχθρός τα. φθάνωντας ἔσω τὰ γὴς τὸν διαρισμὸν τοῦτον
ὁποὺ ἦχε σπαστὸν νὰ παλαβρήσῃ ὁ Μεσαράμπασης,
παλαὶ λύχνη οὗρεν ἕνα λόγγον, τὴ ἐπρύθη, ὥστε νὰ ξθῇ
ὁ ἐχθρός. ἀναμπνώντας τον χαιρὸν ἐπῆ ὁ Σπενδέρ μπεης.
ἰδὲ ὁποὺ ἔρχεται τὴν ἀπόχτεν ἡμέραν τὴ ὁ Μεσαράμπασης,
ὅς τὰς μὲν λογιάζωντας τὴν παλασπουδὴν τῆ Σπενδέρ μπεη,
ἄρχισε νὰ παλαβρέχῃ τὸν δόσιμο χωρὶς παμπάν ὑποψί-
αλλ' ὁ Σπενδέρ μπεης βγέπωντας τὰς συχνοπάτας, τὴ ὅλα-
σπορασμένας, ὅζαφνα ἄρχησε παλ' αὐτῶν. τὴ μὲ τόσην
σφοδρότητα τὰς ἐπολέμησεν, ὁποὺ μὲν ἠμπορῶντες νὰ
ἀντιζαθοῦν, ἔβγαν ἀλάκηδες ἔξω τὸν Μεσαράμπασην,
τὴ ἄφησαν τὰς κάλλιες τὰς μὲ ὅλην τὰς τὴν ζωοφορίαν, τὴ
ἀποσκευήν. ἀφ' ἧς δὲ τὰς ἐπυρίεψεν, ἐδιαμοίρασεν ὁ
Σπενδέρ μπεης· ἄφησαν τὰ πάρα γὴς τὰ γραδιῶτας τα,
τὴ ὅλοι ὠλιγαρισθῆκαν. μεθὰ τὴν ἀπέργωνταν ἀπίσω
τὰς δύο χιλιάδες γραδιῶτας ὁποὺ νεωστὶ τὴ ἦχαν ἐλθῆ, ἔσχε-
σε σκοπὸν γὴς τὰ σύνορά τα μὲ μεγάλην δόξαν. τὴ ἐπαίνεσεν.
ὁ Τζερνὸς ἀγάπαζα τὴ ἔχασεν ὅλας φορᾶς ἐπολέμησε,

τὴν ἐσύναξε πάλιν στρισσόξορον γραδόν, γομιάζοντας
σῶς μιὰ ὁ σπῆθος θέλῃ λαστινώσῃ τὸν ζηενδξέμπεν.
ὅθεν πρόζωνλας τὸν Μιχαράμπεν, τῦ ἔδωσε προσαγ
νὰ γραθόνῃ πάλιν παὶ αὐτῦ, τὴν ὄχι δζὰ νὰ τὸν σφε:
μπόῃ, ἀλλὰ δζὰ νὰ τὸν ἐμπροδίῃ νὰ μὴ παλαπλῃ τὰς
δόσας τα, παθὼς σφοδιέξρα δύο φορᾶς ἐπαγν. αὐτῶν:
λας ἦτο ὁ ζηενδξέμπεν, αὐτοφάσισε ἡ αὐλὸς νὰ μὴ στρ:
φῇ τὰς ὄγρας, αὐτὸν τὰ δώσαν ἐνόχλησιν. ἔξενεν
ὅμως ὄχυανος, φοβάμενος τὸν φυσικὸν δόγον ἡ στρατεργεῖ ὁ τόπος:~

Κεφάλαιον δέκατον.

Συμβισπόζνλα γοισσὸν τοιοῦτος γομῆ τὰ σφαίγματα τῦ σοφέμπε,
μανθάνῃ ὁ ζηενδξέμπεν ὅτι χάνας ὁ δζανγέκης ὑὸς
τῦ πύρ Πάνγε ἐφόνευσε τὸν χέναν ζαχαρίαν αὐτοῦ τὴν
τῆς χώρας τῦ Δαίγε, ἡ ὁποία ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀλβανίαν
πλησίον εἰς τὸν ποδαμὸν δρῖνον. ἦτος ὁ ζαχαρίας μὲν
ἔχων λας υἱὸς ἡ πληρονόμους, ἄφησε δζαδοχόν τα τὸν ζηεν:
δξέμπεν, μὲ τὸν θάναρον τῆς μητρός τα τῆς Μαρόζα ὁ.
ὅμως αὐτὴ μὴ σχέρνβα ἦτο δζὰ τὴν στρατηγὸν αὐτῆς τοιοῦτος
εὐστρόπος, ἵνα δζὰ μιᾶς τῦ ἐξασφαλῇ τῦ ζηνάλαρι ἐγχω:
ρίσῃ τὴν χώραν τῆ ἐξουσιαλία τῶν ἐντεῦθεν μὲ ὅλην τῆς
τὴν εὐδξίαν, ὁ ἡ ἐγένετο. δζὰ τοῦτο ὁ ζηενδξέμπεν

μεγάλως ἐθυμώθη, ἡ ἀποφάσισε νὰ λάβῃ δυναστικῶς
ἐκᾶνα ὁποῦ δὲν ἠμπόρεσεν αὐτὸ προαιρέτως. ἀφήνωντας
λοιπὸν ἀς τὰ σύνορά τοῦ τὸν Κόντην οὐράβαν ἐμπιστευμένον τοῦ
ἐχιστράτηγον μὲ τρᾶς χιλιάδες στρατιώτας διὰ φύλαξιν, ἐκίνη:
σε μετὰ δυνάμεως μεγάλης νὰ περικυκλώσῃ τὴν προαρη:
μένην χώραν τοῦ Δάγνου. διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Κυβερνήτης τοῦ
Σκούταρι ἐσύναξεν ἕνα μεγάλον στρατὸν προστάξᾳ τῆς Ἀριστο:
κρατίας τῶν Ἐνετῶν, ἔκαμε Καπετάνον ἀς αὐτὸ τὸν Δα:
νιὴλ Σεμπενίκον, τὸν τότε Βοεβόδα τοῦ Σκούταρι. ὅς τις
εὐθὺς ἐκίνησε πρὸς τὸν Κάμπον τοῦ ἐχθροῦ, ἡ ὁ Σκενδέρ:
μπεης ἐπέρασε τὸν Ποταμὸν δρῖνον ἀς συναπάντησίν τοῦ.
ὄντα λοιπὸν ἡ τὰ δύο στρατεύματα ἕνα πλησίον ἀς τὸ ἄλλο,
ἄρχισε ἡ ἐδημηγόρησεν ὁ Σκενδέρ μπεης ἀς τοῦτον τὸν τρόπον.
ὦ φίλτατοί μου ἀδελφοί, τίμιοι Καπετάνοι, ἡ ἐστὲς ἐμ:
πιστευμένοι μου στρατιῶται, δὲν σας λανθάνᾳ τί ποτὲς πῶς
ἀς ταῖς διαφοραῖς τῶν αὐθέντων διὰ τὴν πολιτοῦ των ὁ ἕνας
ἔχᾳ δίκαιον, ἡ ὁ ἄλλος ἄδικον. ὅμως κάποιοι διὰ τὴν ὑπε:
ρηφάνειαν, ἡ φιλαργυρίαν τους θέλουν νὰ κρατήσουν βιαίως
ἐκᾶνο ὁποῦ δὲν ἠμποροῦν δικαίως. τούτη ἦναι ἡ Μπόζα ἡ
μήτηρ τοῦ ποτὲ κυρίου λέκα Ζαχαρία, ἡ ὁποία ἐνεχάρισε
τὸν τόπον τοῦ Δάγνου τῇ Ἀριστοκρατίᾳ τῶν Ἐνετῶν, ἡ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αὐθέντου καὶ γενοσθέως συνθήκης ἀνάμεσόν τε σαθρός μας,
ἢ αὐθέντε. ὅθι αὐτοθαύνατος ἦτε χωρὶς ἐκκλησίαν, νὰ
γένω ἐγὼ πληρονόμος τ' ἀφεντειᾶ τε, ἢ οἱ μελλογενέσθροί μας
παιδιὰ ὀλιγοχρόνου. ὅθεν δικαίως σφρέσον νὰ σφραγισθῶ, ἢ
νὰ σαγδεύσω τὸν αὐθέντινόν μας, κ' ἔτι ἡ συνήθεια τε σφρέσε.
ἢ ἄγκαλα δὲν μᾶς ὑσφρᾶσαν ἡ ἀλησμονιὰ τῶν ἐντελῶν
αὐτὸ τὴν χώραν τε Δαίμνε, ἂν ἤξουρε καὶ δικαιολογήματά μου,
ἀφτὴν ὀλίγα νὰ μὴν ἠμπορῶ νὰ τὰς ὁμολογήσω ἐφελληνιστὶ
τὴν ὑποθέσιν ὀλίγιστος τῶν προσώπων, ἢ ὀλίγα νὰ μὴν φοντῶ
ὀρθόπαρδος, σφρέσον νὰ ἐπιδιηθῶ μὲ τὰ ἄγκαλα. ὅθεν
σᾶς σαρακαλῶ ὅλους, νὰ μὴν πάμετε ἀλήθειαν, ἀλλὰ νὰ
μὲ ἀκολουθήσετε ἐς ἄλλον τὸν σφρέσον, ἢ ἐγὼ μὲ τ' νίκην
θέλω βγῆ ὁ ἴδιος ἐμπιστεμένος Κωνσταντῖνος. μὴν
ἀμελεῖτε· λοιπὸν νὰ ὁρίσετε τὴν αὐτοβοήθειαν, διότι δὲν
ἔχετε σφρέσον νὰ σοφεμηθεῖτε μὲ ἀντὶς γυφτιᾶς, ἢ βαρβάρους,
ὡς ἦναι οἱ Τοῦρκοι, ἀλλὰ μὲ Κωνσταντῖνε, ἢ σφραγιστὰς γε-
γυμνασμένους ἐς τὰ ὅπλα τε σφρέσε, καθὼς ἦναι οἱ Βενέτοι, ἢ οἱ
Οὐγγροι. ἢ ἄγκαλα ἔγω νὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν χώραν τε
Δαίμνε, ὁλοὶ μὲ ἀλήθειαν οἱ Βενέτοι, ἀφτὴν γνωστὴν σᾶς
μαντρὰν ὅπου μας ἔβαλαν αὐτοὶν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μας, ἢ ἔξω-
μαν σωνθήκας μὲ αὐτὲς χωρὶς νὰ αἰτήσουν τὰς λόγους μας.

ἀλλ' ἐπᾳδή ἡ τὰ πράγματα οὕτως ἔτρεξαν, πρέπει νὰ ἁρμα-
τωθῶ ἐξ ἀνάγκης κατὰ τῶν χριστιανῶν, διότι ἡ αὐτοί ἢ τοίμασ-
τό στράτευμά τους κατ' ἐμοῦ. διὰ τοῦτο ἠγαπημένοι μου αὐτά-
δελφοι, ἀνδρίζεσθε, ἡ κραταιοῦσθε, νὰ λάβωμεν τὴν νίκην, ἔ-
χοντες ἡμᾶς κάθε δίκαιον. ἀφ' οὗ ἡ νικήσωμεν (καθὼς
ἐλπίζω) ἂς μὴν τολμήσῃ τινὰς νὰ φονεύσῃ κανένα ἀπὸ τοὺς
ἐχθρούς, ἀλλὰ νὰ πάσχῃ νὰ τὸν πιάσῃ, ἡ τὸν φεύγοντα νὰ διώ-
ξῃ ἕως ἀς τὰ τάχη τοῦ Σκούταρι.

Ὄντες λοιπὸν ὅλοι πρόθυμοι νὰ τὸν ἀκολουθήσουν μέχριθα-
νάτου, περνῶντας ὁ Σκενδέρμπεης τὸν Ποταμὸν μὲ ὅλον τοῦ τὸ
στράτευμα, ἡ βάλλοντας τοῖς τέντοις τοῦ ἀντίκρυ τοῦ ἐχθροῦ, αὐ-
τὸς πρῶτος ἔδωσε πόλεμον μὲ τὰ τόξα, διὰ νὰ μὴν φανῇ δειλό-
καρδος. ἐμπαίνοντας ἔπειτα ἀς τὴν μέσην τῶν μὲ ὅλον τοῦ τὸν στρα-
τόν, τόσον σφοδρῶς τοὺς ἐκτύπησεν, ὁποῦ μὴν ἠμποροῦντες πλέον
οἱ Βένετοι νὰ τοῦ ἀντιστέκωνται (ἂν ἡ ἀνδρεῖοι ἦσαν) ἄρχισαν
ὅμως νὰ τραβιχθοῦν ὀπίσω, ἡ νὰ γλυτώσουν τὴν ζωὴν τους μὲ τὴν
φυγήν. ἀς τούτην τὴν μάχην πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς ἐφονεύθη-
σαν, ἡ πολλοὶ ἐδιώχθησαν ἕως ἀς τὰ τάχη τοῦ Σκούταρι. ἀπὸ τοὺς
σκλαβωμένους πολλοὶ ἄνοι ἐξαίσιοι εὑρέθησαν. τοὺς ὁποίους ὅλους
τοὺς ἐτίμησεν ὡς φίλους ὁ Σκενδέρμπεης, ἡ τοὺς ἔστειλεν ἀς τὸ
Σκούταρι (λέγεται ἀρβανίτικα σκότεα) χωρὶς νὰ τοὺς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὑστερήση αὐτὸ τὰ ἄρματα, τὴ φορέσματα. ἐπρόλησεν ὅμως τὸν ἀνδρέα ζηκίνην αὐθέντορ τῆ Καστόρια Κόϊαν, ποὺ ζύμωνα τὸν Βεζιρόγλουν ἐγκάθισεν τῆ Σκυδρίτα, τῆς ὁποίας τῆς ἔστεψεν τὸ τόπον. τῆ νύκτα ἐδιάβασεν τὸ στρατὸ τῆς εἰσῆλθεν τὸ ἕνα κάστρον ὀνομαζόμενον χουνκάρα, τὸν ὁποῖον ἔκαμναν ἀπὸ ξύλα, καὶ ἀπὸ πέτρες ἐξωτικὰ βεζιγράδι, τῆς ἐσουφιασθήκαν μεγάλως. μετὰ τοῦτα παίρνουνται τὰ παλάτια τὰ τοῦ τόπου τὸ ἐκεῖνον, τὴ ἀναπαύουνται τὴν Παρασκευὴν, ὁποῦ τὴν ἔχε ρθῆ ὁ ἀλῆς, ὁποὺ μαζὶ μὲ τὸν τοῦρκον τῆ νύκτα κάστρον τὸ ἀτιθήκας ὁ τὸ σκυδρὶ ἡγεμών. σωθῆν Μαρῖνον τὸν σταύρον, ἀπὸ ἀνδρεῖον, τὴ βόϊτζον, νὰ νὰ παλαβρέξῃ αὐτὰ τὸν τόπον τῆ Σκυδρί, τὴ νὰ πραθῆ τῆς ἀπὸ τὸ ἐρρόβον. αὐτὸς ἡ ἀνεχώρησε ταχὺν τὸ τοῦρκον τῆ Δάγκα. ἀμ' ἐκεῖνα τὰ ἡμέρες ἀνάγκωνται ἕως ἀπὸ τὴν Παρασκευὴν Μαρῖνος ὁ σταύρος νὰ νὰ πάρῃ παλαβρεῖ, τὴ βλέπουνται οἱ Σκυδρινοὶ ὀλίγες ὧρες τὸ χώραν φεύγειν, κόπτουσιν, τὴ ἐπιάσαν μίαν πέτραν τῆς χώρας, νὰ ἀπὸ ἐκεῖνοι ἐμποδίζοντες ὅσοι μείνουν, τὴν ἐπαλαχάσαν ἐπὶ δεκαεξὶ. ὕστερα ὁ Σκενδέρ μπέης τὸν ἐθυμώθη, ὁποὺ ἐκρόσαξε τὰς γραδιτόρας τὰ νὰ ἀφανίσουν ἐκεῖνα τὸν τόπον τῆ Σκυδρί, τὴ νὰ τὸν πυρπολήσουν. τότε

δέ γνωσθήναι, εἰσανέβασεν ἐς τὴν προσχηθεῖσαν ὀδόντα: ἠνώσαν τὴν Δάγνα:

Κεφάλαιον ἑνδέκατον.

Ἀντέταξαν ὁ μέγας Τζάρος μὲ μεγαλωτάτην τὴν στρατιὰν, ὅπου ὁ Σπιανδέρμπεης εἶχε διχόνοιαις μὲ τοὺς δικούς: τούτους, ἐκαμὲ χαρὰν μεγάλην. ὅθεν ἔστειλε τὸν προσκηνέτον Μαχαρᾶ μὲ ιε΄ χιλιάδες ἀντὲς ναβαλλαρέις νὰ παλαχαρώσῃ, ἢ νὰ ἐρημώσῃ τὸν τόπον τῆς Σπιανδέρμπεης. ὅπου ὁ Παπατὲς ἐξόδρωσεν τὴν παλὴν ταξὶν ὅπου ἐκαλάτσεν ὁ Σπιανδέρμπεης ἐς τὸ νὰ φυλάξῃ ταὶ σύνορά: του, δὲν ἤθελε νὰ στραίσῃ ἐκεῖ. ἀλλ' ἐπῆγεν ἐς τὸ μέρος τοῦ Δίβανι ὀνόματι χραβιοί, ἢ ἐκεῖ ἔστησε τὴν τένταν του, ἢ ταὶ φραγματσάρα του. μὲ χωρὶς φόβον τὴν ἐνόησε. ἀπὸ τοὺς Τζάρο ὁ Σπιανδέρμπεης, ἐπῆρε μαζί του σὰν χιλιάδες, ἢ μὲ ποινὴν γνώμην τῶν πρώτων τοῦ στρατοῦ: μαλώσαν. ἐπῆγε πρωΐαις ἕως ἐς ταῖς τέντας τοῦ ἐχθροῦ, δὲν ὥρμησεν ὅπως ταὶ ἀντοῦ στρὶν νὰ ἔβγῃ ὁ νύκτα: ἢ τότε βγείσαν ταὶ ἀπὸ τὰ ναταβυθισμένα ἐς τὸν ὕπνον, ὕξαφνα ἐρθασεν ἀποτόμως, ἢ σουμὲ ἐρόνδυσε. πέρ: νοντας ἔσφαξε ἢ οἱ Τζάροι ταὶ ἄρχισαν νὰ φεύγουν ἀπὸ τὸν Σπιανδέρ: μπεην, ὁ ὁποῖος ναὶ ἀντιμάχων ἀνδρείως, ἀπὸν δὲν ἔξα:

ἀνορθωσαν οἱ ἄποδες, ὅλοι οἱ γραδιῶδες τῶν ζηενδέρματεν
δεν ἦχαν ἄλλον σποσόν ἀπαρά νὰ νικήσουν, νὰ ἀπο-
θάνουν ἀμαζιά. μὲ ὅλην ὥραν ἐσκοτώσαν ἕως δέκα
χιλιάδες Τζέκους, ἐπίασαν ἡ δόν Μεσαρᾶ μὲ ὅλης
δώδεκα Τζέκους χρησίμους, ἡ δές ἤφεραν μὲς δόν Πεζόγον
τῆς Κάστρης Πέτρας. Σὲ ὅλα ἦλθαν ρεγαπωμένοι ὁ Ἀνδρέας,
ἡ ὁ Σίμων· μεθέσαμε ἐμπαμένους μὲς δόν δόσον τῶν
Τζέκων δόν ἐκαθαπάτησε, ἡ ἀσζιές ἐσκοτώθωσαν. Ὅλον
δὲ δό πόρουμα δό ἐδιαμοίρασαν μὲς δόν γραδόν μαζί
μὲ δᾶς νε χιλιάδες δὲ δραπάλα ὁπού ἔσπρεξεν ὁ Τζέκος
νὰ ἐβαγοραίσῃ δόν Μεσαρᾶ μεδὲ δές ἄλλης δώδεκα.

Τότε ἡ γενομένε, ἔσρεξε σαΐν ὁ ζηενδέρματες
μὲς δήν σοδιπώμωσιν τῶν Δαίκων, ἡ ἐξεναχώρησε δές
βιθοπίτες, ἕως ὁπού δές ὑποδέξεν μὲς τῶν λόγων του. αὐτοδᾶς
χώρας δεν ἠθέλησε παζιὰ νὰ παραδοθῇ, ἡ μαλίσα
ἡ χώρα τῶν Δριβαίζων, ἡ ὁποία ἔζησε στερεὰ μὲς τ' ὄπλα
ποήν τῶν ἐντείων. ἡ μὲ ὅλον τοῦτο ὁ ζηενδέρματες
ἔχε δόν ἀντεφιόν τῶν Ἀλβανέζων μὲς τ' ἄνωθ χώραν
μὲ προσαγήν νὰ δήν πόρουσιν, ἡ νὰ δήν βαλῇ ὑς φόβον.
Σὲ ὀλίγαις ἡμέραις δῶν ἡμερῶν μεθέσαμε νὰ ἐβαδράμῃ δόν
δόσον τῶν Δριβαίζων, βέγκησεν ὕστερα μὲς σπιναπαύσησιν τῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ Κούλης Ἀνδρέου ἄρχοντος. Ἐπὶ τούτου τοῦ Παφλαγόνες ἔζωσαν
οἱ ὅσιοι ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν Καισαρείας τοῦ Καππαδοκίας
δαι, ἢ Καισαρίνος τῶν Δριβασίνων, ὁ ὅσιος μεμεγάλην
θλῖψιν, ἢ ἀνδρὶ ὥρμησε χ' ἔτερα τὰ ἔμπροσθεν,
ἢ σφοδρῶς προσεμώλυνεν, τὸν ἐπαλαλάσας, ἢ τὸν εἶδε:
σπόρατος μεμεγάλην ζημίαν τὰ ζηνοδόχησεν, ἢ ὄχι τὰ
ταλῶ. ἀπὸ τὰρ ὀλίγον ἤπιεν ἡ Παροιμία, πρὸς ὁ ζηνοδό-
χησεν δὲν ἐπιπόθη ἄλλο, πλὴ ἐς ἐπιχώραν τὸ Δριβάσσ.
ὅμως δὲν ἦναι ἄξιος παίγνιον, ἀλλὰ δὲν εὑρέθη σαφῶς
τὸ τὸν τὸν χαλᾶν. ἢ ἄμπαλα ἔπαιζεν ἡ παροδία ἀμφοτέρων
τὸ τὸν τῶν πρωτοπόρων νὰ συμπροσπεθῶν πάλιν, ἀμὴν ἢ ὁ
Ἕλλην, ἢ ὁ ἄλλος ἐπιθυμῶσε τὸν φρόνιμον. ὅθεν παρὰ λυκόν:
λος τὰ ζηνοδόχησεν, ἕως ἐμίλησε πρὸ τὸν Πρόεδρον τὸ Ἑλλάδ.

Ὑπῆρχε δὲ ἕνα Πρόεδρον, βεβαίως ἦναι σὰν ὅλων
λύκη παιμία ἀλλοφορὰ ἀναμεσόν δύο μεγάλων σοφι-
στῶν φυλῆς ἢ στάσεως, ἢ ἀλλὰ ὑποθέσεως τὸ σοφιστῶν, ἢ
ἀλλὰ πάθε ἄλλο συμβεβηκός, γίνονται μεγάλαι ἔχθραι,
ἢ διχόνοιαι, πόλεις ἔσφαλα ἡ μάχη, ὄχι μόνον φρονεύσε,
ἀλλὰ ἐνώνει, ἢ γίνονται πολλοὶ φίλοι. Ἐδῶ ἡ ἀλλοφορὰ
ἔλυσεν ἀναμεσόν τὸ γαμπρὸν τὸν, ἀλλὰ σπουδαῖοι τὸ Ἑλλήνων,
ἢ ἐμένε. ὁ δὲ ἡ ἔμορφα ἡ Μοῦσα ἡ μιλήσε τὸ σοφὸ πῦρ

λένα ζαχαρία, σὰν ζητήσῃ δύναται νὰ γράψῃ εἰς αὐτὴν
ζωὴν πληρονόμος ἀν ἐξαφανίσουσι τὸν ὅλον ἀπὸ τῆς περιου-
σίνης ἀλεξοπαλί. ὅμως ἡ χριστιανικὴ πίστη, ἡ δικαιοσύνη
ἀλεξοπαλία. . . . . καὶ ἐμὲ ἐβοήθησε ὁ Μανώλης,
ὅπου δικαίως μὲ λυπήθη ἐπειδὴ ὁ πόνος ἦτον μέγας. ὅλον ἔγινε
καλὰ ἐμένα, μὲ τὸ νὰ ἐπίστευσαν ἡ ἀλεξοπαλία τὰς φονικὰς
λόγχας τοῦ Μανώλη. ἡ δὲ ἴδια γνωρίζουσα ἐγὼ τὴν ὀρθὴν
τῆς ἀλεξοπαλίας πρίσιν, θέλω καὶ ἔχω ὁμόνοιαν ἡ φρόνην
μετ' αὐτῆς. . . . Ὁ πρόσθυς βεζύρης ἦτον γέρο
φρόσυνα, τὰ ὁποῖα καὶ ἔλεγε νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν ἕως νὰ δώσῃ φόπον
τῆς ἀλεξοπαλίας. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦλθεν ἡ αὐτοκρατορικὴ σφραγὶς
τὴν φιρμάνιαν ἡ ὁμόνοιαν τοῦ Σκενδέρμπεη, εὐθὺς ὁ πρόσθυς
μετ' αὐτὸν φρόνην, ἡ ἔγραψε τῆς παίδωθεν ζωνθήκας.
ἦγαν ὁ Σκενδέρμπεης νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀγαπητικαίαν ἀλε-
ξοπαλίαν ὅπου τὴν ἐσκότωσε· ἡ αὐτὴ καὶ πραλήπη τὸ ξένω-
μα τοῦ Σκάνταρι, ἀρχίζουσα ἀπὸ τὸ χτῆς τοῦ Δρίνη ποὺ
τὸ Σκάνταρι, ἕως τῆς τὸν λεγόμενον πόρτον Μαυρογιαροβενί,
τὸ ὁποῖον μέρος ἦτον ἀρμοδιώτερον τῆς τὸν Σκενδέρμπεη
ἀπὸ τὴν χώραν, ἡ τὸ ξένωμα τοῦ Δαίνη.
Ἐρχόμενος ἔσωθεν ἡ ἄλλην φορὰν νὰ συνομιλήσουν, ἤτουν
ὁ Σκενδέρμπεης. Ὑπῆγαν τὸ πρόσθυ, καὶ νὰ ἰδοὺ ἐβλαβὲ

ἡ Ἀριστοκρατία, πῶς ἐγὼ μήτε ἠθέλησα, μήτε ἐπρόσταξα
νὰ φοσυθοῦν οἱ στρατιῶται τοῦ ἀρτοζηούταρι, ἢ πῶς τὴν ἀγα:
πῶ ἐκ καρδίας, τῆς χαρίζω μὲ μεγάλην μου πληροφορίαν
ὅλον τὸν τόπον ὁποῦ μοῦ τυχαίνει ἀπὸ τὴν γενομένην μάχην,
ἢ ἂς μὴν φοβῆται ποσῶς τὴν δύναμιν τῶν Τουρκῶν, διατί
ἐπίζω ἀς τὸν ὕψιστον θεὸν νὰ διαφεντεύσω ἢ τὸν τόπον τοῦ
ἢ τὸν τόπον μου ἀπὸ λόγου τους. Ὁ Πρέσβυς τοῦ ἀπε:
κρίθη, πῶς ἔνας Πρίγκιπας ὡσὰν τοῦ λόγου τοῦ, εὐγενής,
ἀνδρῶος, ἢ μεγαλόψυχος, δὲν ἠμπορεῦσε νὰ κάμῃ ἄλλα
παρὰ πράγματα ἐξαίσια, ἢ ἄξια ἐπαίνου. ἢ οὕτως ἀγ:
καλιαζόμενοι ἢ οἱ δύο ἀποχαιρετήθηκαν, ἢ ἀνεχώρησεν
ὁ Πρέσβυς ἐς τὸ ζηούταρι. ἢ ὁ ζηενδὲρ μπεης ἀς τὸν τόπον τοῦ,
ὅπου εὔγαλεν ἔξω ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοὺς προστρημένους κύριον
Σίμωνα, ἢ Ἀνδρέαν, τοὺς ὁποίους φιλοδωρήσας, ἀπέπεμψεν
ἀς τὴν γαληνοτάτην Ἀριστοκρατίαν τῶν Ἐνετῶν:—

Κεφάλαιον δωδέκατον.

Γυρίζωντας ὁ ζηενδὲρ μπεης ἀς τὸν τόπον τοῦ, δὲν ἄφησε μή:
τε Κάστρη, μήτε ὅπλα, μήτε χώραις, ὁποῦ νὰ μὴν ταῖς
ἰδῇ ἀς ποίαν στάσιν εὑρίσκονται, ἐξέταξεν ὅλους τοῦ τοὺς στρατιώ:
τας, ἢ στρατάρχας, τόσον πεζοὺς, ὅσον ἢ καβαλλαρέους, ἢ
εὑρίσκωντάς τους ὅλους ἑτοίμους, ἢ καλὰ διατεταγμένους, ἀπο:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φάσοι πάγιν νά σραλούσι τ' ἀγρικα· ὅθεν σύμ-
νωνλας μαζί ἀ ἕνα μέρος ἀτ σραλούμαρς, ἐμπαίνει
ἀς τόν τόπον ἀτ ἀγρικα, ἢ σύριοπωνλαί τον ἔρημον ἀπό
σραλιάλας, τόν ἐπαλαπαίλησε, τόν ἐκκρόσυσε, ἢ ἐμφύ-
τον τόν ἀζωόθρονσε. Καί τό ἀσσοῖον ἔγαβε χύσιν μεγάλην
ὁ μέγας ἀγρικος· ὅζις πραίζονλας ἀς τό συνέδριον τόσον
ἀτς Βεζίριδες, ἢ Πασιάδες, ὅσον ἢ ὄλες ἀτς Προεσχάς ἀτ
σραλούμαλός ἀτ, σρός ἀτς ἀσσοῖσς ἄλως ἐδημηγόρησε.

Τό ζωύλι, ἢ λοιούλι ἦναι μεγάλη ἢ ζημία, ἢ ἄλιμ-
ὁσᾶ μᾶς ἔπαιμε, ἢ μᾶς παίνη ὁ ἐχθρός μας ὁ ζμεν-
δέρμασες, ὁσᾶ δέν ἠμπορᾶμε νά τό ὑσορέρωμεν
χωρίς πίνδυνον ἀτ σέμμαλός μας· ὅθεν ἀς πάθε
τόσον ασρέσον νά πάμωμε παλ' ἀνλᾶ ἐκδίκησιν
διά ἄλης μεγάλης ζημίας ὁσᾶ ἀπό λόγ ἀτ ἐλάβομε·
ἢ ἐπῆ ὁσᾶ ἐλογιάζαμε νά τόν παλαβοσώσωμ οἱ Βέ-
νελοι ἀς τήν χώραν ἀτ Δαίνα, ἔγινεν ἀνλός νικητής,
ἢ βοσανᾶχος· παίνωνλας ἔσφαλα ἀρένην μέ λαιλᾶ,
ἢ σέλλας χρυσιανός, χωρίς ἄλλο θέλοντ ἔχ σαν λο-
λανόν ἀσέλεμον· ἢ ὄχι μόνον δέν θέλ μᾶς ἀπόδόσον
ὅλι μᾶς ἔσπρε, ἀλλά θέλ σασχίον νά μᾶς ὑσερήσῃ
ἢ ἀπό τό ἐσπίλιον, κ' ἢν ἐπισολήν ὁσᾶ μᾶς ἔσκιμε.

δλό ἴδιο· καὶ προσάξω νά συναξεῖ. Ἰδ' ὀγλιγωρότερα
ὅσον γραῖόν· ἡ ἄν ἠμπορῆς πρόθιανότερον, δλά ἐγώ
σποδόν νά πηγαίνω ἐγώ ὁ ἴδιος νά προφυλάξω τ'
Κρόϊαν, ἡ νά ὑποδάξω γὶς τ' βασιλῆ γιά ὄχι νά δόσον.

Ἀλλά ὡσάν ἴδιο ὁ ζωντερόγιατσης, ἐσύναξε πολύ
σπαῖοι, δλά νά ἔχη ἡ χώρα πρός αὐτοῦ ἀρπετ
πολλές γραῖωσαι γὶς αὐτόν μιά τόν ἀνδριανόπολον χρέβαν,
ἡ αὐτός οὐγῆκεν ἔξω γὶς τά προφύχωρα, δλά νά ἑτοιμάσῃ
τά ἄλλα ἀναγκαῖα, ἡ νά βαστήσῃ τ' χαόν γὶς τ' χάλκην.
Ἀλλ' ἡ γενομένη, ἔρθασεν ἕνα μέρος τῆ γραβάσαρος τῆ
Τζόρτζ, ἡ ἔχασε δαῖς κόπους τε ὀλίγον μακράν αὐτό τ'
χώραν σρέλι γράδ, π' ὅσσοια αὐτέχη ἀπό τήν Κρόϊαν
μίλια ςξ. Ἐπῆρε λιανδίν ἡ ὁ ζωντερόγιατσης ὡς
πῆγε ἴδιο· ἐσκησίασε ἡ αὐτός ἔσω τά μίλια μακράν
τῆ γραβάσαρος τῆ ἐχθρῆ μιά δ χιλιάδες πανβλαρέες,
ἡ χιλίας πεζές· σχήν δέν ἐμαθηβούθη ὁ ἐχθρός τε· δλά
δί γυρίς τήν ἡμέραν, μπῆκε τήν νύχτα ἀμαθοῦν χωρίαν
οἱ γραβάσαροι τε γὶς τόν Καϊμάσον· ἡ μιά ἴδιαν τόν χρόνον
ἐμηχανούθη λοιπόν ἡ ὁ ζωντερόγιατσης, ἐδωσε σπο-
σαγήν τῆ ἀνδριανοπόλε Μεϋσίος, ἡ τῆ ἀνεστῆ τε
Μπόχε ἡ τῆ δ' ἀγγλίναις, νά λάβουν μαζί τε ἰριάδα

παβαλλαρέϊς ἐνδυζυλίϊς χωριάδια, ἡ ἡὴν ἀπόχθον
ἡμέραν νά παμωθῆν πῶς μέλλεν νά σέβεν. ἐς τ' χώραν
σρέλι γραδί, ἡὴν σήμερον ἡρηνια ὀνομάζε Μενδρεσέ,
σίνορον ἀλβανιδίας μὴ Μασόνας, μέ σολλὲς ὄντες
φορδωζυλὲς σιδάφι. ἡ ἄλως ἔγινεν, ὅθεν οἱ φύλακες ἡῦ
Καίμακα ἡῶν ἐχθρῶν λογιάζονδές ἡες ἐν ἀληθία νά ἔλθεν βρώ-
μαδα, ὥρμηξαν νά ἡὸ ἀρπάξεν. ἀλλ' ὁ Μωϋσῆς, ἡοῖσιν
φοροῖς ἡεν σινδρόμως σοδεμυῆδες, ὀπίσω μόνες ἐθανάλωσεν,
σολλὲς ἡ' ἐλάβωσεν. ὅλοι ἡὸ ὅσσον φοβηδένες οἱ ἐσήμοισοι,
ἔφυγαν ὅσον ὁμπόρεσθοι ἡὸ συμβεβηκός. ὁ Παστᾶς ὅμως
ὡς σοφὸς ξύρος ἐγνώρισε ἡὴν μηχανήν, ἡ ἦσε σρὸς
ἡᾶς οἱ ἦλθεν ἄνοι ὁμπόρδοι, ἀλλὰ σραλῆδες σινδρῆοι.
ὅθεν σύθυς ἔσεμψεν ὅσσον ἡεν ἑκατὸν χιλιάδες τζιβάγ-
λαρέϊς νά ἡὲς σταῦσαν ζωνδανές, ἡ νά ἡὲς φέρεν ἔμπορος:
θέν ἦν, σὴν αὐλὴ βρέσονδας ἡὸν Μωϋσῆν σῶς ἐσέβη
ἡς ἕνα λαγγάδι, ἐζογιάζεν ἡαῖρα νά βούλῃ ὁλόνα νά ἡρυ-
φθῇ, ὁλόνα ἦχε ἔρεξεν ὅσσον ἡε μέ ἀσβιανδεῖ ἡόμην.
ἡς ἡόσον βρέσονδας ἦλθ' ὁ ζηενδὲρ μασεπῆς, ἐσσβίνυ-
ηωσε ἡὸ λαγγάδι, ὅσσ' ἦχαν φονέβη οἱ ἐχθροί, ἡ δίδων
ἦαν σόλεμον ἡς αὐλὴς ἐηφιάσραξεν. οἱ ἡ' ἐσήμοισοι φυλά-
γονδες χωρὶς ἡαῖζιν, ἡς ἡόσον φόβον ἡ ἡρόμον ἔβαλαν ἡὸν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παιδιᾶν, ὅπου ἀνδρὸν ἀντέμενε τὸν ἀμυραλῆν, ἤθελε φύγῃ μὲ
ὅλον τὸ στράτευμα. μεταλλᾶνια ἦτο τοῦ Μαΐου ἀνεμῶν
ἔρθασε νὰ ὁ ἀμυραλῆς μὲ ὀλίγον στρατεύματα μὲ ἐξ χιλιά
ἀσκεμάρχας, νὰ μὲ μεγάλας μπορεῖ σαρδαλας ἐσυρτικώθη
σε τὴν χώραν σφόδρα γρεβδ, ὅπου τὸν κασταλάνος Πέδρος τ
Παρλέδος. ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τοὺς αὐτοὺς τῆς ἄνω Δημοτεβδ
ἐπολεμήθη τόσον ὀλόχερως νὰ ἀνδρείως μὲ ἀλλὰ τὴν τέλος
νὰ νικήσουν, ὅπου ἄρχισε νὰ σκοτώνουν ἀνηλεῶς τοὺς
χριστιανούς. ἔτσι σκάνδαλον. ἕνας πονηρὸς νὰ ψευτόμορος ἄνθρ
πος ἐζουρνάλας ἀπὸ οἱ ἐμπορεῖοι ἦχαν μίαν ἀγανάκτησιν, ἐβγῆκε
ξεν. ἕνα μέγιστον ζωῦλον μὲ μίαν κιτρέρναν, νὰ μὲ ἄλλο
τόσον ἐδημίαζαν οἱ ἐμπορεῖοι, ὅπου δὲν ἠθέλησαν πλέον νὰ
σκεμίσουν. νὰ ἄλλος ἐπυρίσυνεν ὁ Τζῆρος τὴν χώραν.
ὅμως νὰ ὁ σαρδάλης ἕως τὲ ἕνα πολεμόν ἐδιμήθη, νὰ ἔφυγε
δεμένη ἀπὸ τὸν ἀμυραλῆν, ὅπου μὲ τὸ μεδεσάγια δὲν ἔβαινε
πλέον, ἀλλὰ οἱ μεγάλοι ἄγκεμόνες σέβγαν τὴν σφοδρότα
ἀλλ' ἀπὸ τὸν σφοδρότην. μεταλλᾶν τὴν αἴτιαν τῆς σκέψεως σφέλη:
γρεβδ, τὴν ἐξωγκόβρυσεν ἐπιθεμένων ὁ ἀμυραλῆς, νὰ ἐφέσραξε
ὅλας τὰς ἐν ἔξω πλατείας, τὰς ἐβαλλοίκους σπίτας, νὰ γυναῖκ
μεταλλᾶν νηπίων τὰς ἐσκλάβωσε, νὰ μεγάλους τὰς ἐλυμάννησε,

δλά ναί χάβει παράδειγμα οἱ ἄλλοι νὰ πονηθοῦν τὴ ζωή:
δέρνωντε, γιὰ νὰ παραδοθῆ ἡ πολιτεία:~

Κεφάλαιον δέκατον τρίτον.

Μετὰ τὴν γιάννη ὁ ἀξιωτάλης ἐπῆγε σὰν τὸ τραῦλο
ποὺ τὴν Κρόϊαν, τὴν ὥραία πρωτεύουσα τῆς γύρω χώρα
ἡμέρα δὲ τὴ νυχτὶ τὴν ἐβασάνιζε μιὰ δυσφορα σκέψη πικρή ὅτ:
γαινα. τὴ σήμερα τὴ νὰ τὴν ἐπολεμήσε, δυνατὴ ἡ χώρα ἦτον
δυναμωτάτη, τὴ παρὰ θεμιτὴ ἦχεν αὐτὸ ὅμως τὰ
βρώμικα τὴ δύο βρύσους μεγάλους, αὐτὸ ἴσως ὥραίος ὁ
ἐχθρὸς δὲν ἐδύνετο νὰ τὴν ὑδρεύση. τὴ ἐξ ὅσον ἐπολεμοῦ:
πήγαινεν ὁ ἀξιωτάλης τὴν Κρόϊαν, ὁ ζηνοδέρνωντες ὅλ:
γαγναν ὅξω μιὰ τὴς τραῦλους τὴ τὴς ἀγδαντὲς τὴ ὧδε πρὸ:
πῆρε πολλὲς ἔσφαξε, τὴ τὴς φορδωμένες μὲ φαγιὰ ἐγύ:
μνωνε, τὴ τὴς τὰ ἔπερνεν. ὥστε ὅσο οἱ ἄρχοι ἦτον ἐξῆ:
δραν μεγαλωτάτην, τὴ ἄλλαις πωρίαν τὰ μεσοῖ. βλέπωντας
λοιπὸν ὁ ἀξιωτάλης νὰ ὄμιγος ὅλην ἡμέρα τὴ ἡμέρα οἱ
τραῦλιῶτας τὴ, τὴ νὰ σκάσχη αὐτὸ πόνον ἐνέργεια τὴν
ζηνοδέρνωντε, ἐβγῆκε ὅξω ἐξῆ νὰ δώση πόλεμο ἐναντίς
χώρας μετὰ δυνάμεως μεγάλης. ὅταν ἐπροόσαξε νὰ
ἤναι ἑφτὰ μίλια τὴ ἴσως ὀκτὼ μίλια, ὅταν ἀπάνω τὴν φωτιὰ τὸ
σκότος. τὴ ἄλλως ἐν μιᾷ ἀπὸ τὶς ἡμερῶν βοῶντας τὸν σκοπόν,

ἡ πολεμικὴ ὀργὴ πάρεστιν. Τὸ δὲ πρῶτον ἀναρίθμητοι κατὰ τὴν χώραν, ἡ ἐδόκουν μεγάλον πόλεμον ποιήσειν. ἀλλὰ ὅμως: ἦν ἐπιστάσεως, ἀλλ' οἱ ἔσωθεν στρατιῶται ὑποδεεστέρως ἀνδρώδως, ἐμενον νικηταὶ ἢ ἡττώμενοι ἢ οἱ ἔξωθεν ἦσαν: ἦσαν ὀλίγοι, ἄπειροι μὲν μεγάλων κινδύνων, ἀλκὴν, ἢ φόνον ἐστρατεύοντο. ἀλλὰ τὸ ὀλίγον ὁ Δημητρίου ἦλθεν ἐς ἴσον ἀδημονίας, φόβου, ἢ ἀθυμίας, ὥστε ὅπου μετ' ὀλίγον δὲν ἔμειναν ἀνεχώρησε. ἢ καθὼς οἱ Ἕλληνες Παιονίδες, ἢ Καπετάνοι ἐδημίουσαν, ἢ ἐσυγχύθησαν μεταξὺ θανάτου, ὡς καὶ οἱ στρατιῶται δὲν ἐσκόπευσαν ἄκαιρος ἢ ἀπὸ ἐπάνω: ἐφάνησαν. ἐνίκησαν λοιπὸν Δημητρίου ὁ ἐσκόπευσε, ἢ γυρίζοντας ὀπίσω ἐς τὸν τόπον του, ἐδέχθησαν ἐστὶ στρατὸν δὲν ὅλα τὰ πάρα, ἢ ἐδόξασε τὸν Θεὸν ὁποὺ τὸν ἐβοήθησε πρὸς αὐτὸν ὑπερφέρειαν:—

Κεφάλαιον δέκατον τέταρτον.

Μεταξὺ τὸν Δημητρίου ἐβασίλευσεν ὁ υἱός του ὁ Μιχαὴλ Θεμιστής, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη κατὰ τὴν Εἰρήνην τὴν αὐτοῦ τὴ Καλλιόπην. θυγατέρα Γεωργίου τοῦ Δεσπότου τῆς Σερβίας. ἐκεῖνον ὅμως ἀπόμεινε ἀναβιβαστὸς ἐς τὸν πατρικὸν θρόνον καὶ νικητὴς πολέμιον ἐς ἐναί, ἐδώσαν ἄδειαν μετὰ τοῦ Θεμιστέως καὶ ἀνταποδώσῃ, ἢ καὶ βοηθείᾳ πολλὰ τὰ χάρα. ἐπῆρε λοιπὸν

διά σύζυγον την Ανδρονίκην θυγατέρα Αρανίτ του Κομνηνού,
νέαν, ωραιοτάτην, και ευπρεπεστάτην με κάθε αρετήν· εις
τον οποίον λαμπρόν γάμον ευρέθησαν παρόντες οι πλησίον Πρίγ-
κιπες, και ο υψηλότατος Κυβερνήτης του Σενάτορι προστάξει της
γαληνοτάτης Αριστοκρατίας των Ενετών. μετά ή την χαράν απο-
σπόμενος ο Σκενδέρμπεης εις την Κρόιαν συν τη γλυκυτάτη
αυτού συζύγω, μανθάνει πως ο Μωάμεθμπεης εστέφθη βα-
σιλεύς εις τον τόπον του πατρός του και εμελέτα να έλθη πόλεμον
κατ' αυτού, μη δυνάμενος να τον βλέπη αυθέντην της Κρόιας,
και της Ηπείρου. όθεν χωρίς καμίαν αργητα έπηγε με τους
σωματοφύλακάς του τους δύο χιλιάδες Καβαλλαρέους, και χιλιάδες
Πεζούς να φυλάξη τα σύνορά του, και καρτερούντας να συγ-
κροτηθή με τον Μωάμεθμπεη. έχοντας όμως είδησιν βε-
βαίαν πως ο Τούρκος δεν εστράτευε κατ' αυτού τόσον γρήγο-
ρα, έστρεψεν οπίσω, κάνοντας στερεώνοντας την σύζυγόν του,
επήγε προς παρηγόρησιν του τόπου του, και της πολιτείας του.
όσον δε εφαίνετο δυνατότερος εις τους υπηκόους του, τόσον ευρέ-
θη μεγαλότυχος εις όλους, διά το οποίον απαξάπαντες ευ-
λαβούνταν, και τον αγαπούσαν, και μεγάλως τον επροσκυνούσαν,
εις την πολιτείαν του ο καθείς επορίσατο παντού χωρίς
τινα φόβον ή κίνδυνον, και ως λέγεται με το χρυσίον εις το χέρι.

μετὰ ταῦτα στοχαζόμενος ὁ Σπενδέρμπεης πῶς ὁ Τοῦρκος ἤ:
θελε τὸν ἐνοχλήσῃ συχνάκις, ἔκραξε πολλοὺς δοκίμους ἐχι:
τέκτονας, ἢ φέρνωντάς τους ἐς ἕνα ὄρος ὑψηλότατον, τοὺς
ἔδωξε μίαν στράταν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀσέβαινεν ὁ Τοῦρκος
ἐς τὸν τόπον τοῦ. ἀφ' οὗ ἢ ἐξέταξαν καταλεπτῶς τὴν τοποθεσί
τοῦ βουνοῦ, ἀποφάσιζαν νὰ γένῃ ἐκεῖ ἐξ ἀναγκῆς ἕνα Κάστρον.
ὅθεν ὁ Σπενδέρμπεης ἐν τῷ ἅμα ἔκραξε διαφόρους τεχνίτας,
ἢ τοὺς ἐπρόσταξε νὰ ἑτοιμασθοῦν ἐς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Κάστρου.
τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον ἔλαβε τέλος, ἢ ὠνομάσθη Μοδρίζα.
ἔβαλεν ἐς αὐτὸ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τόσον τῆς τροφῆς, ὅσον ἢ
τοῦ πολεμοῦ, δὲν ἔλεψε νὰ ἀφήσῃ ἐς φύλαξίν τοῦ δύο ἐμπιστο:
τάτους ἢ ἀνδρικωτάτους Καπετάνους νὰ δώσουν ἄδησιν τῶν
ἐντοπίων μὲ τὰ κομμάτια, ὅταν βλέπουν τὸν ἐχθρὸν ἐρ:
χόμενον ἀπὸ μακρόθεν. ἐντρεπίζωντάς το λοιπὸν ἀπὸ
ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ἔστρεψε πάλιν πρὸς τὰ σύνορα, διὰ
νὰ φοβηθῇ ὁ Τοῦρκος ἀπὸ τὴν ἐκεῖθεν συχνὴν τοῦ διατριβήν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κεφάλαιον δεύτερον περίεργον.

Περγουδας ἦλθεν ἡν παλαίστην ὁ Μωαμέθ μετὰ τοῦ
τὸν Σκενδέρμπεην, ἦλθεν μὲ τόσην ὀργήν, μὲ θυμόν, ὥστε
ἀστράπτει καὶ τὸν ἐξολοθρεύει ἀμέσως. ὅταν ἐπέρασε μὲ αὐτὴν
τὸν ἀλβανίτικον καὶ ἐβγῆκε στὴν χριστιανικὴν γῆν. ἀλλ' ὁ Σκενδέρμπεης
ἀπάντησεν τὸν, ἐβγῆκεν μὲ σπαθιά: ἐπολέμησεν τὸν μὲ τρεῖς χριστιανικὰς παλληκαρείας, μὲ μίαν τόσην
ἦτον τὸ ἐσυγκροτήθηκαν. σπίλαμα τόσον δυνατὸν μὲ φοβερὸν,
ὥστε ὅπου ἐφοβήθη καὶ ἀφωνιάθη ὁ κόσμος. διὰ ἐκεῖνος οἱ Τοῦρκοι
μὲ δυνάμεις καὶ ὑποφέρει τὴν τοιαύτην ὀργὴν μὲ τόλμην
ἀλβανῶν, ἀρχίζει καὶ διαπερνοῦσι, μὲ καὶ χαλάσουν τὴν
ζωήν τους εἰς τὴν μάχην. ἀλλὰ μεγάλη ὅσον ἐφάνη ὀλίγη
ἡ τοῦ Σκενδέρμπεην, τόσον δυσκολὴ σπάζει τὸν ἀέρα:
σπάζει τὴν, διὰ ἀπὸ μόνον ἕνα τὸν καιρὸν ἦτο, μὲ τὸν βρέχει:
πυρά ἦτο, ἀλλὰ μὲ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπιπάθη μὲν μὲ αἵματα πολλά.
ὅλαν ἡ τόση πόρεψαν ἐμπροσθεν τὸ Σκενδέρμπεην, σχεδὸν
μὲ ἀγωνία, ἕως ἐμάτησε. Κεφάλιζε, μὲ σπίτια πρίγ:
κηπα Σκενδέρμπεην, πόλεμον ἐγὼ τὴν μεγάλην σύναξη:
χνίαν, μὲ μεγάλο φυλὴ ὅπου δέχνει τὸ ὄχι, διὰ λέγει τοι:
γὼ μὲ λέγω ὁ ἄθλιος, ὅπως χαίρωμαι μὲ πάντα τὸ ἴδιον ἔχεις
ἀπὸ τὴν σὴν ὑπηρέτια, μὲ διὰ τὴν αἰχάστην τὸ νὰ ὅπου χαλάσῃς.

ἡ δλά δὲν μεγαλοψυχίαν ὅσα ἀφ' αὐτὸ δὲν ἐγένετο. Πρὸς ὃν ὁ ξένος
δὲν μπόρεσε ἀπαντήσῃ μὲ δόσιν γλυκύτητα, ὅσα ἤθελε μόνον εἰσηγεῖ-
ται, ἀλλὰ ἡ οἱ ἴδιοι χριστιανοὶ ἐδάκρυσαν, βλέποντάς τον δόσον γεν-
ναῖον ἡ φιλόνικον ἀγῶνα. ἡ δλά ναὶ ἰδῇ πῶς ἡθέλησε δόλον
ζωὴν ἡδυνάμην ἀπόφασιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἡ, ἡ ἐπαρακίνησε. ναὶ ἡθέ-
λησεν ὅμως ἡδὲ ἀπὸ ἡθελε ἀναγκασθῇ ἀπὸ αὐθαίρετος. ἤβρε πολ-
λὰ ἐκατομμύρια ἐξουθερώθησαν, ἀφεντόνικας ὁ ἴδιος ἐμεσά-
ζασεν ἤτουν χιλιάδες δραχμαί, οἱ ὁποῖοι ἔβγαζαν μόνας χιλιά-
δας ὀκαϊαντόβολας ἀφ' ἐδῶ ἐξοικονόμησεν ὡς ἡθέλε στρατάρχας ἡ, να-
θῶς ἡ ἄλλας φοραῖς ἔκαμεν. ὅμως ἡ ἡμέρα πρὶν ἡμπῇ εἰς τὰ ἴδια
συμβεβηκότα δὲν ἠμπόρεσεν ναὶ χαρίσῃ ἡ τὴν ζωήν, ἡ τὴν ἐξο-
ρίαν ἀδὲ ἐκρύωνε ἡ, ἀλλὰ ναὶ φυλάξῃ τὴν σταλαγάν πατρι-
κίαν ὅπου λέγω, ὡσὰν ὁ αὐστεληκιὸς ἄνθρωπος δὲν ἠμπόρεσε πόλεμον.
ἀλλ' ὁ Σκεντέρμπεης δλά ναὶ ἤθελε ἀδυνατήσῃ ἀδὲ ἤμπορεῖ ὡσὰν
ἀνθρωπος χρεωστᾶ ναὶ ἀνθιστάθῃ δλά τὸν Ἀγεμόνα ἡ, ὅμως
ὅπου ἤθελε σταθῇ ἡ ἄλλην φοράν, θέλει ἤθελε πάλιν τὸ ἴδιον.
Ἡ φήμη τ' ἀνδρείου Σκεντέρμπεη ἐμεγαλοσύνη, ἡ γενναιόψυχος ἀπ' Σκεντέρ-
μπεης ἐπῆρε ἤθελε νικημένες φθάνοντα ὡς ἡ βεζιρικὰ ἀπὸ Μωα-
μεθ μπεης, μὲ ὅλως ἐθαύμασε, ἡ σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐχθροί δλά
ἄκρο τὸν ἀγαποῦσαν. ἡ τὸν ἐπροσκυνοῦσαν, λέγοντες σταφρικὰ
ὡς ἕνας μόνος Σκεντέρμπεης ἤτον ἡ βεζιρικὸν Κόσμον, ἡ

ὅμοιος ἦν μήτε ἐξαθῆ, μήτε θέλῃ σαθῆ ἄλλος :~

Κεφάλαιον δέκατον ἕκτον.

Ὁ αὐτὸς οὖν ἔλαβεν ὁ Μωαμέθ μπατσης τὴν ἀλλὰ τὴν ὀθωμανὴ τὴν γραῖα, τὴν ἀλλὰ τὴν γενναιότητα τὴν μενεξὲ μπατση σφόδρα τῆς νιπηγλίτης, ἦταν ὑποφθονερός. ὅθεν ἀλλὰ νὰ παίζῃ καὶ αὐτὴ σπλίνοτσι, ἔσπασεν ἕνα γραῖνον χιλιὰ χόρως τὸν Ἀμουραίμ πασιᾶ, σφοξάζοντας τὸν νὰ ἐξολοθρεύσῃ αὐτὸ παρέχα, ἢ αὐτὸ ἀφανισθῇ ἢ ὁ γραῖος ἦν, μόνον νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν τοῦ μενεξὲ μπατση, ἢ τὴν σουλτάνα. ἐπίνησι λοιπὸν κρυφίως ὁ Ἀμουραίμ πασιᾶς, ἀλλὰ νὰ μὴν γνωσθῇ ὁ ἐρχομός του. ἀλλ' ὁ μενεξὲ μπατσης ἦτον αὐτέκουσιος εἰς τὸ νὰ ἀγαπήσῃ εἰς τὸν ἄνδρα του: σαυλησὸν ἦν, ἢ σχὶν φθάσασιν ἡμέρας ἦτον σουλτάνα ἐπαλάβη μία βροχὴ μεγαλωσύνη. ὅθεν ὁ μενεξὲ μπατσης ἔλαβε χαρὰν μεγάλην· ἢ οὐδὲς ἔσπερνε τὸν γραῖον ἦν νὰ ἔλθῃ εἰς λαιχῶρας ἢ εἰς ἐχθρᾶ· αὐτὸς ἦ μὲ σανὴν γραικίαν ἀνδρικωσύνης κρυφίως ἔρθασεν εἰς τὴν ἐνδιαν τοῦ Πασιᾶ, ἢ σὺν ἐπιστασίαν ἔθοιμον νὰ σύρῃ εἰς τὴν μάχην, ἦ λέγει· ὦ Ἀμουραίμ μπατση, ἰδοὺ ὁ παιδός σου νὰ δέξῃς τὴν ἀνδρεῖαν σου. ὁ Πασιᾶς μὴν γνωρίζοντας νὰ παίζῃ ἀλλέως, σουρὰ, σ' νὰ σοβεμήσῃ,

νὰ φύγῃ μὲ αἰσχύνην, ἄρχισε νὰ μονομαχήσῃ μὲ
αὐτὸν· ὅλην μὲ ὁλίγον πλησιάσῃ τὸν ἡ δύναμις:
δέρμισεν μὲ τὸ πολεμάρι του, τὸν ἐγκρέμισεν ἀπὸ τὸ ἄλογον,
καὶ ἀθέλητον ἀπεκεφάλισε· καὶ τὴν ὁποίαν συμφορὰν ἔχα:
σον φόβον καὶ τρόμον μεγαλώτερον οἱ τραδιῶται του, καὶ ὅλα:
σπερασπίσθησαν, χαμιάζοντες καὶ τὰς παλαμέχας ὅπου εἶναι, αἰ:
χὰ δαίμονες· ἀπὸν δὲ τὰς ὥρεξε τὶ σοῦβλι καὶ φυγάδες, ὅλοι
πῦραν τὴν ἰδίαν σχεδὸν παλαδίτην τὸ ἀμπερέμασα
τὸ βλέτραδη χῶσον· ἔσφλα παρασύνται δαῖς ἰσύλαις του,
καὶ ὅλοι μοιράζονται ὅτι πῦρεν εἰς τὸν τραδάτο, ἐγύρισε νικη:
τὴς καὶ φροσαγῆχος εἰς τὴν κρότιαν:~

Κεφάλαιον δέκατον ἕβδομον.

Βλέσσουσι ὁ ζηαντζέμπεης σοῦσιν φθοράν, καὶ ζημίαν
σοσποζείπος τὸ Τέρνο εἰς διαφόρους μάχας καὶ αὐτὸν
γενομένους, καὶ διὰ τὸ σοχαζόμενος πῶς ἀναμεσόν τὸ
δὲ σοῦβλι ἤθελε γένῃ αἰγάσου καὶ φλέγα, σιὰ τὲ μὲ τὸς διαδό:
χους τὸ, αἰσπεράσισε νὰ τὸν βγάλῃ κ' τὸ διναλόν παρὰ
δυχόντος· καὶ χῶς ἀρπάγουσι εἰς διασύνορά τὸ τὸν αὐθρωπό:
μον Μανοῦσιν Καστελάνον τῆς πόλεως· διέσπρας μὲ δύο
χιλιάδες τραδιῶται, ἐσπρόβουσαν αὐτὸς μὲ δέκα χιλιάδες
καβαλλαρέτες, καὶ διάναρες χιλιάδες σπεζὲς ἀπὸ τὸ Μαυρογραδό:

νά ἡ ἀπριννηχώρη, ὅντας ἀρπετον ἡς τὸν λόσον τ. φοβή-
σθηκε ὅμως νά μήν ἔμπαρη ὁ Τζῆρος ἀπό ἄλλο μέρος ἡς τὸν
λόσον τ, ὅρθοσεν ἡς τὴν ἀποδιπύνηχωσιν τ Μαυρογραδή
τὸν πύρ Μιχάλην ντώπαν τὸν χαμπρόν τ, ἡ Ἀετρά-
λιγον τ τραπουμαδής τ, ὅντας ἡ ἐπῆγε νά ἰδῆ παίδια
λόσας τ. ἀφ' ἧς ἐμπόστεν ὁ Σπενδέρμπεης μέ ἕξη χιλιάδες
ναβαλλαρέας, ἡ χιλίας ἀεζῆς, ἀγήματα ἡ ἐβάρεσε σχεδόν
δίπενες τὸ Μαυρογραδί ὁ ἀποφρόνθης Μιχάλης· ἀμὴν δὲν
ἠμπόρεσε ποτὲ νά τὸ χάβῃ· ἡς τόσον ἔφθασεν ἕνας Παπᾶς
ὀνόματι Σεμπαύλιος μέ μιὰ χιλιάδες τραπιτόλους ἡς βοή-
θειαν τὸν ἀποδιπυνηχωμένων, ὅπου ἀποτομώνησαν μέ τὰ
δῶρα τὰς φύλακας, ἡ παλατσιόσαν τὸ Σπενδέρμπεην,
δὲν ἐμπόρεσθη ὁ ἀφχομὸς τ ἡς τὸν Ἀετρά λιγόν τ. ὅθεν
ἔβαφνα ἔδωσεν ἀπάνω τ, ἡ ἡς τὸ σπίτι σύγχυσιν ποὺ
ἀναπάλωσιν ἔποιῶθη ὁ Μιχάλης, ἡ τὸ τράβλημα
ἄρχισε νά φύγῃ· οἱ γὰρ Τζῆροι παλαδιώποντές τ, ἀρχὲς
ἔσφαξαν, ἡ ἀρχὲς ἐσπιλάβωσαν, ἴσως καὶ χαμπρόν τ. Τζῆ-
ρος μανθάνοντας ὁ Σπενδέρμπεης, ἐγύρισεν ὀπίσω
παρ' ἀνδρῶν μέ τόσην ὀργήν ἡ θυμόν, ὁπού σχεδόν τ
ἐβίασε νά φύγῃ· ὅντες ὅμως πεζιανόμεροι οἱ Τζῆροι,
δὲν ἐδυνήθη τόσες νά πάσῃ ἄλλο, ἀσφαλὲς νά ἠμπορέσῃ

ἀπ' ἐκεῖνες τὴν καὶ ἀναστάνιδαν ἐκείνην τὴν νύκτα. ἀπ'
τὴν ἔκστασιν καὶ μανιάν συμβαίνει μερικὰς φορὰς, ἀπορά-
σιος νὰ συγκροθῇ μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν αὐτὺς ἐκεῖ νὰ ξεμισιώσῃ·
ἢ γίνεται ἕνα. ἀλλὰ ἐρχομὸν ἡ ἀνάγκη, ἕνα ἀπροσδόκη-
τος, καὶ ἀπ' ἀπομὴν ὥραν δὲν ἐπαλαίωσεν οἱ στρατιὲς μεταξύ τους,
μετὰ ὁ ἄλλος, ἀλλ' ἄλλες μὲ δυνατοὺς οἱ Τοῦρκοι νὰ ἀνέβη-
θῶν πρῶτον, ἔφυγαν· ἢ ἐστάθηκαν ἀπὸ τὴν χώραν· ὁ δὲ ζωὲν·
ἀλέξιος ἔστησε νικητὴς μὲ μεγάλην ζημιὰν καὶ δόξαν ἀπ'
ὅλες ἐκείνες ἄλλες, καὶ ἀπὸ ὅλες ἐκείνες στρατιὲς ἔμεν ὁ πρῶτος·
ὁ ἀδελφοίρασε κ' ὁ σύνηθες ἀπ' ἔμεν ὁ τραῦμα, μὲ ὡς
φρόνιμος καὶ στοχαστικὸς ἀπὸ κεῖνον, ἐγύρισεν ἀπίσω· αἰχμητὴν
ὕμνον· ἀναστέμματα ἰωνθῶ· ἀπὸ τὸν πλέον νὰ φθάσῃ μὲ βοὴ·
θεια τὸ τραῦτο· μὲ ζωὴν τὴν μεγάλην ἐσκοτώθησαν δύο χιλιά-
δες βαρβαροὶ, καὶ ἄλλες χιλιάδες αἰχμάλωτοι ἐγιά-
θηκαν, καὶ ὀγδοήκοντα ἐσκλαβώθηκαν· ἀλλὰ τὸ ἀπίστευτον ὁ
ζωναρᾶς ἐστράτεψε ἔγιαβε χύμαν μεγαλωσύνην, καὶ ἐγύρισε
πολλὰ ἐσκότωσεν καὶ πολλὴ μὲ αὐτὸς ἐκυνήγησεν. μετ'
ὀλίγον ἔσκλα ἔστρεψε πάλιν μὲ τὸ Μανιγκριάδ μὲ ἀσκέτο·
σέλερον τραῦτο, οἱ μὲ ἀσκέτους ἀλλὰ χώρας ἀπὸ ἀνατολὴν ἔστη·
μαν πρέσβεις μὲ ἀπὸ ὑπακοήν τους, ὁ ἀπίστευτος μὲ τὰ χρυσὰ
τὰ παραπανήγιαλα ἐπαλαπράϊνε τὸν θυμόν τους, καὶ ἔστρεφ

εἰσόω χωρίς νά ἰδῆς ζηνικόν διασθῆς. ἐγύρισεν ὅμως ὁ ζηενδέρ μπεης ἕνα μέρος ἀπ' τραλλᾶ ἀς ἀλβανησιάνων μέ δωρεᾶς μεγάλας, κ' τὴν αἰξίαν ἡ τάσιν ἀπ' παθ' ἐνός, ἡ μέ προσαγήν νά ἔνας ἀσλὴν ἤθελεν, ὅλαν ὁ παγκός ἀπ' παγκόν :~

Καράγαγον δεκαλόν ὄγδοον.

Θάνατος λοιπόν ὁ ζηενδέρ μπεης μέ ἑφτὰ χιλιάδες παβᾶς: λαρέας, ἡ χιλίας σεξὰς ἀς ἀλβανησιάνους ἀς ἀλβανησιάνων ἀπ' δύο χιλιάδες τραλλιώδας ὅπου ἔχεν αἰρήσον νά ρημάξῃ ἀλβανησια ἢ νὰ βερνήσῃ ἀπ' προφρησὲ Μωυσέ. ὅστις ἤνταν αὐτὸς προβλέψεσθος: ἡ δεκαλίαν αἰρεσίαν, ἡ δεκαὲ ἐμπαστωσύνην ἀπ' ὁ ζηενδέρ μπεης ἀπ' ἀγαπᾶσε, ἡ προμὰ ἀπ' ἐλεμᾶσε, δίδωνας ἀς τὴν ἔξω θύρα ἀπ' παίρνη, χώρας, ἡ ὕδατα: σαλινάς, χαρίζωνάς ἀπ' ἄλογα, ζῶα, ἄρμαλα, προάγματα σοφύσιμα, ἡ σπῆθος χρυσᾶ. δεκαλὰ σάσια ἔχεν ἔλθῃ ἀς μεγάλην ὑποδοχάργαν, ἡ ἐσυλλογίζετο πῶς νά ὑποφρέβῃ ἀπ' ζηενδέρ μπεην ἡ ἀς τὴν αἰξίαν ἡ ἀς τὴν δέξαν. ὅθεν αὐτοφάσισε νά ἀπ' προδώσῃ, ἡ ἄλλο φούγωνάς: ἐσπῆγεν ἐμπροσθεν ἀπ' Μωαμεθμπεην, ἡ λέγγ ἀπ', πῶς αὐτὸς ἀλβανὰς νά διώξῃ ἀπ' ζηενδέρ μπεην ἀπὸ τὸν θρόνον ἀπ', ἡ αὐτὸ ἔμην τὴν ἀλβανί, ἀν ἤθελε δώσῃ ἀς τὴν ἔξω θύρα ἀπ' ἐ-

χιλιάδες ἐκλεκτοὺς Τούρκους. ὅμως ἀφ' οὗ τὸν ἀποδιώξῃ νὰ γένῃ
αὐτὸς δεκάδοχός τους, ἢ νὰ δώσῃ τοῦ Τούρκου τέξη κατὰ τὴν θέλησίν τους.
ἐς τοῦτο ὁ Τοῦρκος ἐκτάπολλα εὐχαριστήθη, πλὴν τοῦ ἐπὶ πῶς
ἂν τοῦ φέρῃ ἢ τὸ κεφάλι τους. θέλει τοῦ χαρίσει ἢ ἑξατὸν χιλιάδες
δουκάτα, ἢ θέλει τοῦ κάμει ἢ δεκάδοχον τοῦ Σκενδέρ μπεη
χωρὶς νὰ τοῦ πάρῃ. ἄλλα τέλη, παρὰ νὰ ἦναι ὑποκείμενός
τους ἢ πιστός τους φίλος, ἢ δεκὰ βεβαίωσιν ἐνεχείρισε τῷ Μωϋσῇ-
μίαν ὁμολογίαν ἰδίᾳ χειρὶ γεγραμμένην. τότες ὁ Μωϋ-
σῆς πέρνωντας τὲ χιλιάδες Τούρκους καβαλλαρέους, ἀπόξα-
σε δεκὰ τοῦ θράκης, ἢ Μακεδονίας κατὰ τοῦ Σκενδέρ μπεη.
ὅς τις ἀκούωντας τούτην τὴν παρανομίαν, ἢ δυστροπίαν, μεγάλω
ἐσυγχύσθη ἢ ἀδημόνησε. πλὴν ἐρχόμενος πάλιν ἐς τὴν ἑαυ-
τόν τους, ἐσύναξε στρατιώτας πεζούς, ἢ καβαλλαρέους δέξα χι-
λιάδες, ἢ μὲ μεγάλην τόλμην ἢ ἀνδρείαν ἐπῆγε νὰ συνα-
παντήσῃ τὸν Μωϋσῆν ἐς τοὺς κάμπους τῆς κάτω Δίμπρας,
ἀπὸ τὸ ὁποῖον μέρος αὐτὸς ἔμελλε νὰ περάσῃ. ὅς τις φθά-
νωντας ἐκεῖ, ἢ βλέπωντας ἔξαφνα τὸν μεγάλον στρατὸν τοῦ
Σκενδέρ μπεη, ὅλος ἐσυγχύσθη, ἢ ἐταράχθη, θαυμάζων
τὴν ταχύτητά τους ἐς τὸ νὰ συνάξῃ ἐν τῷ ἅμα τόσον λαόν. καὶ
ἄγκαλα ἡ συνάδησίς τους τὸν ἔλεγχεν ὡς ἐπίβουλον, πλὴν
ἐπειδὴ τὸ γινόμενον. οὐκ ἀπογίνεται, εὐγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δούγμα δῶν Τζερνῶν, περάζωνδας μεγαλη δη φωνη δόν ζηεν:
δκέ μασεν ζς μονομαχί· ὅς δις απάντας δην φωνήν δα,
ὥρμησε παλι ἀυτῦ μέγαν, απάρεσεν αὐτοσαλα ζηδν οὖτ
μεσῆ νά σὲ δλόη δην απρέπειαν δημωρίαν μ' απαλδυσιν.
δκέ δ' ὀπόιον φοβιάζας ὁ Μωϋσῆς, ἔφυγεν ὀπίσω χιλόχρά:
δουμα δῦ Τζέρνε· αλλ' ὅμως δὸν απορβῦσεν ὁ ζηενδέχμασης,
απὸν χάνωνδας δον δκέ δ' απὸ αὐτῦ απῆθος, ἐροβήθη νά μὴν δὸν
απδιπνηώσων οἱ ἐχθροί αὖ απηγαίνη απαρεμπόδος μόνος,
δκέ δῦτο ἔτρεξε απάγω ζς δὲς εἰδικὲς δε τραδιώδας, μὲ δὲς
ὁπόιες ἐμβαίνωνδας ζς δ' τράδουμα δῶν Τζερῆ Coῖ ὁπόιοι
ἦδον ζς φόβον μέγαν δκέ δὴν ἄδιμον φυγήν, μὴ δχι δε Κυρι:
δώτε δον Μωϋσέως) ἔδωτε φρικτὸν απόμεσον, μὴ νὰ θυε ἐχά:
θησαν, λογιάζοντες νά ἦδον απεσπερουγμένη ἡ φυγὴ δῦ Μωϋ:
σέως, δκέ δῦτο μὴ ἐν δλοκλία δὲς ἐπαιδρόσωσιν, αὐτὸ δὲς ὁπόιοι
ὀμιγάδαι ἐμφύλιον ὁπόιον μὲ δὸν Μωϋσῆ. Ἔδις απηγαίνων:
δας μὲ αὐβαίδαν ἔμπροσδεν δῦ Τζέρνε δκέ νά απορφασισθῆ,
ὁ Τζέρνος ὡς δχρόνη μὴ αἰχρῶν δὸν ἐλέγξε, μὴ μὲ σκληρόν μὴ
ἄγριον βλέμμα δὸν ἐκοίδαξε. δκέ δ' ὀπόιον ὁ Μωϋσῆς
μεγάλως ἐσυγχύδη· μὴ σχεδὸν αὐτοξοάλα, ἐκορδὴ μὴ μὲ δο:
σον δχε δκέ νά σπεσάση δ' σφάλμα δε, μὴ δε νά φανῆ ζς
δὲς ἀντῦς δκέ δὴν δοσιν αὐδὸν ἀπορχείνδε ΙΙ ζηενδέχμασεν αἰχῦς.

λόγος πούλον μέσα πληρώσῃ παρδίαν, ἢ μὲ θερμὰ ἢ πικρὰ
δάκρυα ἐξέλθοι ἀπὸ ἀδύ βαθέως ὅπως χάθη συγχώρησιν ἀπὸ
τὸν ζωντόξεστον παθὼς ἔκλαυσαν ἢ ἄλλοι πολλὰ μεγάλοι ὁ
σφάλμα ἔχει. ἢ ὅλως ἀμαρτωλὸς ἀνθρώπινα ἔκφορίσμα ἔχει, ἔχθεν ἐξέλθῃ ἀλ-
βανίτον, ἢ τρομαντόπουλον ἐξέλθῃ πρὸς τὸν ζωντόξεστον ἔκλαυ-
σεν πικρῶς. ὅμως ὁ ζωντόξεστος ἀφῆκεν τὸν βάγξεν ἀλλὰ
τὸ σφάλμα του, τὸν ἐσυγχώρησεν μεγάλως ἀπὸ τὸν πρῶτον. τὸν ἄκε-
βάσεν μὲ μίαν ὄμην μεγάλην ἢ πρώτη. διότι ἐν ἀπὸ τὰ
ὅλα τὸν ἐπῆρεν ὅλον αὐτοσάθησε, μὲ θυμὸν ὑπόσχεσιν νὰ τὸν
ἔχῃ ἐξ τὸ ἑξῆς πρόθυμον μὲ πάσι τὴν ὑπηρεσίαν:—

Περὶ λόγου ἑλληνικοῦ ἐπιγρ...

Ὅλα τὰ προσόχθρα σχαφόχωλά τα ἐπροχῶ ὁ Μιχαὴλ μεστ.
ἀδὲ πῶς δὲν ἦλον προχωρεμένα καθ' αὐτὸ ἀπὸ τὸν Μανῶλη δὲ
θέλω ἐπῶ, ἀλλὰ ἐσυνέβη ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆ δύναμιν τῆ
ζωντόξεστου, ἐξῆς μὲ λόγον σχαφὸν μὲ ἐξ τὸν παγρὸν τῆ
σταυροῦ τὴν ἀληθειαῖ τὸ πανάγιο ἐξηριαμοῦσιν. ὅθεν ὅλοι ναὶ μὲ
γένῃ μὲ παγρὸν ἐ ἀφαντοσιὲς ἀπὸ ὁλομερεῖαν τῶν ὀξιῶν.
ἀποφάσισε μὲ πολὺ χρόνον νὰ χαλινώσῃ τὴν δύναμιν τῆ,
νὰ τὸν ὑγρώσῃ ἀπὸ τὴν ἀβοῦλ, μὲ νὰ τὸν διώξῃ αὐτὸ ἐπῆ. μὲ
ὅλα ναὶ αὐτοῦ ἔκλεισεν ἔπρο ἐσυνέχεια τὸν χθαλπασπαστὰ τὴν ζώνη:
μὲ μὲ σταυρὰ χαμηλὰ σχαφώλαχ. ἐπῆ τὸν ζωντόξεστον.

οἷς ἦν αὐτόν τόν, ἐπορεύοντο πρὸς Φαβεῖλαν, ἡ αὐλὸς δὲ
ἔφυγεν ἐξ τὴν ἄλσος χαράν τῶν ἐναλῶν, οἱ δ' ἐπιτρέπτε το:
λίδας ὅσον ἡμισέρεσαν ἐξ τοὺ καίρου ἀλλοφύλων ἐρχόμενοι
μετὰ οἱ Τύριοι ἐξ τὸν δόσον τῆ Σαμψὰρ μετὰ, ἡ ὀργίσθησαν
τον ἐρημικὸν αὐτὸ αὐτῆς· ἐπέβησαν πρὸς ἔφυγαν αὐτὸ τὸν
φόβον τῆς· ὅθεν ὁ Παυσαὶ ἔζησε λαὸς ἑνδεκάς τῆ σημαίας τὸν
Ποδαμὸν Ματθίαν χωρὶς παιδίαν ἔννοιαν, ἡ φόβον· οἱ
σραλιαῖδαι δὲ ἐδεξαμενοπαράσκηναν ὧδε πάντας· φιλάγχωρία
παίοντές δα, ἡ αἰφνιδίους· τὴν δὲ πύραυλόπολις ναὸς
σὺν, ὅλες ἀπροφυλαγμένοι οἱ ἐνδόσιοι μιᾶ δ' ἡμέρᾳ τῆς· ἡ
ἐξ ὅσον ἔσεπαν αὐλοὶ ἀλλοφυλῶν, ἵνας ὑπὸ τῶν ἐναλῶν,
ἡ ἄλλοι ὑπὸ ἰῶν δενδρεών, ἀλλὰ τὴν μεγάλην πεῦσιν τῶν ἡ δὲ,
ἔφθασεν ἄλαρνα ἀπαίνοντας ἡ ὁ Σαμψὰρ μετὰ μιᾶ ἓξ
χιλιάδες σραλιαῖδαι σπεκτάς, ἡ μιᾶ δοῦλε βλήσσυγες ἐν:
αὐτῶν· ἡ ἐπαραπαιτῶσαν φλόπυλαι ἡ ἀνὴρ· ἡ ἔσασας·
ποιῆσαι ἡ σροσδρῶ αἰχμαλῶν κτῆ ἰῶν ἐχθρῶν, ἵδρυσαν σροσδρῶς
ἰῶς ἐλαβαστεν, ὅσῶ αὐτὸ σπανία χιλιάδες δὲν ἔμεναν αἱ:
λαὶ· σταμὰ ἄπιοσ μόναι· μιᾶ δυναμένοι μετὰ τὸ βλοῦν
σασιῶν· ὁ δὲ σραλιαῖος ἰῶν Τύριν πᾶν ὑποφέρα τ' ἡμέλασαν
δὲ σραλιαῖδαι, ἡ δὲν ὀργὴν ἡ θυμὸν δὲ Σαμψὰρ μετὰ,
ἔσπειρε δὸν ἀμπελῶνα τῆ Φαλιστίμ ἀλλοφύλοι δὸν πῦρ ἐν τῶ:

ξηναν δρόμους ἀπὸ μέσον ὁλονυχτίς νὰ τὸν χάσουν, ἀλλὰ
μὲς σκοτεινὸν ἡ ἀγριὰ περάσανε ἄρχισε νὰ τὸν φοβερίζῃ, ὅτι:
σκλάβους νὰ σφάξῃ ὅσους Τούρκους ἡ αὐτὴ ἤθελε συναντᾶν:
ἀπόψη· ὅλα τὸ ἐσπέριον ἐρωμαΐζει· ὁ λιμενοβραχίτης, ἐρρεξεν σπί:
σω χωρὶς νὰ χαθῇ ἄλλην αἰσθάνεται. - χωριανὲς χοιτῶν
αἰχμαλωτίζει· οἱ Τοῦρκοι αὐτὸ τὴν ὀργὴ ἄφησαν ἀς, ἡ σκλαβιὰ ἄρχιζαν
παλαιόθεν ἀναζουμένα ὑπὸ τὸ ξηνοδέρμιστε, ἄρχιζαν νὰ ὀλα:
φαντάζωνται... ἄθλιοι ἡ ξηνοδέρμιστας, ἡ οἱ σφαγιῶδες ἀθυ:
μωθέντες ἐπιστρέφουν ἔρημοι, αἰχμάρους ἐσπούδαζαν, ἡ δύο λόφοι:
θάνους εἰσιάζαν, δοντελάμιεζμιστε, ἡ λίγοι μιστε μὲ
ἄλλους σκοτωμένους Τούρκους· μὲ ὁλυμπίους μου!! ὁ ἡλιὸς
ἀσπίδα νὰ ἐπορεύετο ἀπὸ τὴν δύσιν ῥοδοφόρ ἡμέρα ἀλλὰ
τὸ σφαγὲν ἐρώτα μὲ τὰς ἐσπέρας ἀπὸ τὸ λιβάδιον ἡ, πιστοφόρων:
θας αὐτοπόθητον τὸ ξηνοδέρμιστε, σκοτωμὲ ξαθὲν αἰχμὴν,
ἡ ξηνὸ ἐξαμολάθη αὐτὸ τὸ λιβάδιον... ἀξιωθῆς χοιτῶν:
σαύλης σπίτι ξο νύκτα· ὁ ξηνοδέρμιστας πρῶτον ἐκλείσπι
τὸν αὐτὸ, ἡ μιζέσαμε ἐσύναξε τὸν σφαγιάσθη, ἡ αὐτὸ ξωλὸς
φονευμένοι πῶς μεγάλες ἐζήσανε· αὐτὸ ἡ τὸς χαθωμένους ὅλους
ξηνὸ ἐσκοτώθη!! ὅσον τὸ Τούρκ· μὲς τὸς ἐσπέρας τὸ σφα:
γιάσθη, ἡ ἐτέλειωνε ἕνα ξωλὸ πόρος, ἀπὸ τὸ σπίτι ἡμέρος
ἐδέχαμοίρασαν· χωρὶς σφαγιάσθη, ἡ ἄλλα τὸς ἴδιας ἐπληρώσεις.

καὶ μερικοὶ ἀπὸ ταῖς γυναῖκες καὶ παιδία τοῦ τόπου ἀπέμειναν σκλάβοι:~

Κεφάλαιον ἑκατοστόν.

Ἄγκαλα νὰ ἐφθάρη τὸ στράτευμα τοῦ Τούρκου ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὴν
κυβέρνησιν τοῦ Ἰσκαντεράση, ὅμως πάλιν ἔστειλε δύο
καπετάνους ἀπὸ ταῖς ἄκραις, τὸν Ἀλιμπὲρ μπεην, καὶ Σινὰν μπεην,
μὲ προσταγὴν νὰ μὴν ἐνοχλήσουν ποτὲ τὸν ἀνίκητον Σκε:
ντὲρ μπεην (διατὶ τοῦ τὸν ἐλογίαζεν ὄχι τόσον διὰ ἀνδρεῖον
τοῦ, ὅσον διὰ τὴν καλὴν τοῦ τύχην) ἀλλὰ νὰ φυλάττουν τὸν τόπον
χωρὶς πόλεμον, καὶ τοῦτο τὸ ἔκαμε διὰ νὰ γυρίσῃ τὰ ἄρματα
κατὰ τῶν ἄλλων πριγκίπων χριστιανῶν. καὶ τοῦτα ὅλα ἐγίναν
ἕως ἔτους ͵αυνγ, ὅτε ὁ Μεχμὲτ μπεης ἐστράτευσε μετὰ
δυνάμεως μεγάλης κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινου:
πόλεως, καὶ πολεμῶντας αὐτόν, τὸν ἐφόνευσε μὲ πολλοὺς καὶ
ἄλλους χριστιανούς, καὶ ἐπῆρε τὸ βασίλειον μὲ πολὺν
θρῆνον τῶν ἐγκατοίκων. μετὰ δὲ τὴν νίκην αὐτὴν ὁ Μεχ:
μὲτ μπεης ἐκίνησε κατὰ τοῦ Δεσπότου τῆς Σερβίας, τοῦ
τῆς ὄντας γυναικὸς Πριγκίπισσας ἀπεσταλμένης, διὰ τὸ πολὺ
χρυσίον, καὶ ἀργύριον ὁποῦ εὑρίσκετο εἰς τὴν αὐθεντίαν τὴν
πολλὰ τοῦ ἐναντιώθη, μὰ ὡς τέλους κατασπασμένος ἀπὸ
ἀπὸ τὸ μάκρος τοῦ πολέμου, καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν
ἐνικήθη, καὶ ὑστερήθη τῆς αὐθεντίας του ἐν ἔτει ͵αυνθ.

Βρέσουλας· ἀλλὰ ὁ Τζέρκης νὰ προβαίνῃ εἰς τὸ πρῶτον τὸ
στράτευμα τῆς τῶν ἄλλων Πριγκίπων ὁδοῦ καὶ τῆς ξενοδό-
χους νὰ ἐξαπόστειλε τὴ καὶ τὸν Βασιλέως τὴν Μακεδονίας· τότε
ὁποῦ ἀπάνω ἀπὸ ξυλόκαστρο, εἰσῆλθε τὴν ἀφορίσιζον
ἀπὸ τὴν μέσην, τὴ εἶχε νύριος ὁ ὄρος τὸ Βασιλέως·

Μεγάλαγον φησοῦ στρῶσον.

Ἐπὶ τοῦ ὅπου ἔμελλε νὰ στραθοῦν ὁ ξενοδόχους καὶ τὸν
ποροφυλάκων Καπετάνων τῆς Μεγκρεδόνας, ἀλλὰ τὴν
μεγάλαν ξηλιά, τὴ φραδόνησιν ὅπου ἔλεγαν ὁ Τζέρκης
τῶν ἄλλων χριστιανῶν, ἰδὲ ὅπου τῆς ἔρχον ἴλαφοι δύο πρὸ-
σωπα, ὁ ἕνας αὐτὸν τὸν Παῦλον Πιὸν τὸν τὸ, τὴ ὁ ἄλλος
αὐτὸν τὸν φεραίτη Βασιλέα τὸ Σινεδρί, τὴ πῆγαν, αἰ ὅποῦ
τῆς ἐξηλθὲν βοήθειαν καὶ τὸ τῆς Δρυοῦς χωρίον, τὴ βενατ
ὅπου τὸ βάντζας· ἀλλὰ εἶδεν λιμνοχῶρον, τὴ ἐπορεύτη·
σὰν μάτορτὸς βαντζέζης τὸν φεραίτη, τὴ μὲ τὸ βοήθ-
τῶν Πριγκίπων τῆς Ταραίτη, τὴ βασιλίνα, ἔμεν ὁ τὴ
μεγάλον λόγια γάτιωθεν τῆς Πετζίνας τῆς ἐπόρ. σχεδόν
ὅλον τὸ βεδοῦγκον· ἔξω ἀπὸ ἀπὸ τὴν ἐπορεύτην, τοιάσιον ἀν-
θέρεαν, βασιλέαν, τὴ Μακεδόνας, ὅπου πλὸν ἀποδιπλῶ-
χρόνος ὁ Βασιλεύς· φεραίτης· τὴ ἐπιτρόπους νὰ στασοθῆ·
ὅθεν μὲ λιναίχλα νὰ στρώσουν τὸ βοήθ- τὰ στράτευμα·

ἀλλὰ, μὴ ἀλλὰ τὸν Πάπαν πλὴν τὸν βασιλέα ἐπαξιωμένον τὸν ὑπηκόλα:
τον ζηνδέρμπεην νὰ μὴν τὸν ἀφήνῃ ἀπὸ ζηγκόρην εἰς τὸν
τοῦρκον. ἀλλὰ ὁ ζηανδέρμπεης μὴ θέλοντα τὴν σταυροφόρον
τὸν Πάπαν, μὴ θέλοντα ἄλλον φίλος τὸν στολὲ γιατὶ νὰ βασιλέα
ἄλλον πάροις τὸν φεραντὶ (ὅτι ἐπληρώνε τὸν τὸν Πάπαν)
ἐστεῖλεν εἰς βοήθειάν τὸν τὸ ἄλλον στρέτον ἡ ἀνατολὴ τὸ
Καστελάνον ἀνδρινόπολον, μὴ εἰς λίγας ἀπὸ δουμενίκαλον,
ὅτις μὲ τὴν αἰχμὴν τὸν, μὴ μὲ τὴν αὐθεντειάν τὸν τραλία:
τὸν τὸ μεγάλας ὑπηρεσίας ὑπολαμβάνωντας:

Κεφάλαιον ἑπτακόσιον δεύτερον.

Μάλιστα μὴ ὁ ζηανδέρμπεης νὰ πηγαίνῃ εἰς βοήθειαν
τὸν βασιλέως φερεντὶ, μὴ φοβούμενος νὰ μὴ ξαλαφίσῃ ὁ
Τοῦρκος τὸν τόπον τὸ μὲ τὴν αὐθεντειάν τὸ, αὐτοφάσισε νὰ
πάγῃ μὲ ὅλον τὸν φρένην ἕως νὰ φθάσῃ τὸ ἔθνος τὸ μαζί:
ἀνάμεσα εἰς τὸν τόπον τὸ φαίνεται μὴ τὸν τὴν ζηπεζίαν
μὴ ἄλλο πράγματα ὅσον τὸν τρώνε διαφθορὰν μὴ ἀλαφρό:
νεμὸν αὐτὸν ἀνθὸν. πρέσβεις τὸ Τοῦρκος ἀγαπᾶσι,
ὁ ὅποιος μὴν ἠξεύρανται ἀλλὰ διαφοράς τὸν τροφερμένων
δύο βασιλέων, μὴ εἰς τὴν γνώμην τὸ ζηανδέρμπεης ἔβγα:
λεν φρένην μὲ ὅλον τὸν θέλει ἕνα χρόνον. μὴ φοβούμενος
μήπως τὸν θέλει ὁ ζηανδέρμπεης νὰ τὸν λυπήσῃ ὁ Τοῦρκος,

ἄρπασε τὸν ἄσπαν τὴν χεῖρα ἔσπασε τὸ ἀνδριανοπούλης, ἡ
χρονιχὰ πολλὰ συζήτησαν καὶ σπουδαῖα συγχύσεις, ἡ βοὴ τὸ
αὐλόν, τὸ χαμίζουσα σπιτικὰ λαϊκὰ χρήματα, καὶ σπιτικὰ αὐτὸ
χρυσὰ ὡς ἀνδρογυνάτες, χατσες γυναῖκες, καὶ ἄλλα αὐτὰ
παλαιὰ σπίτια, κλοῦσε πρὸς τὸ χαγιάζι. καὶ ἐκεῖ βοὴ
θειαν ἐλεγάθη καὶ ἐσκοτώθη μεγάλος αὐτὸ τὸ ἄλλο
σοκαλάκι τῶν χαγιαζάδων μὲ σπουδαῖα συμπόσια, καὶ
διάφορα γυναικεῖα σαγγίδια καὶ πολὺ ἐμείνανε σὲ
τὴν Μαυρείλαν, ὅσες καὶ δὲν χρῶς παθανοδώθη. ἀλλὰ
θὺς ὅσες ἐδιαφημίσθη ὁ ἐρχομὸς τῶν ζηεντέρμπεη ἐς
βοήθεια τῶν σουλιωτῶν, ἐμαζεύχθησαν ὁπίσω ὁ
λε Δεσὲ γιάννης, καὶ Κόντος γιάνωβος, καὶ ἔσπευδαν τὸ μέν
λαὸς ἦταν ἐς ἄλλον δόσιν. - αὐτὸ τὸ ἡ ὑστερέψανε ὁ ζηεντέρ
μπεης μὲ ὅλον τὸ τὸν σταλὸν, ἀνέβηκε ἔξω αὐτὸ τὸ χωρὶ
ἐς συναντάνησίν τὸ ὁ ἐχθρός, καὶ αἰφνιδιάζωνταί ἔναν, αὐτὸ
ἀπὸ χαμαὶ τὸ ἐπήγανε, καὶ δυσκολίς που τὸν ντελκὲ ἦταν λο
σοῦλην πρὸς αὐτὸν βοήθειαν. ἐμπαίνοντας ἔσπευδαν ἐς τὸ
χώρανε τὸ ἐχθρὸν. ἔβαλε τὸν πρῶτο ζηεντέρμπεην
μὲ τὸς σταλιάρχαις τὸ ἐς τὸ ἴδιόν τὸ παλάτι, καὶ τὸς ἔσπρωξε
ἔξω αὐτὸ τὴν χώραν. ὅπως ἔσον ἐκεῖνοι, ὅσον καὶ τὸν
χαμπάσαν τὴν σπρόσταξαν ἐκεῖνη καὶ τὸ αὐτὸ τὸς.

ἡ δ' ἑαυτὸν ἀγαπήσασα ἔξω τοῦ ξενοδοχείου γυναῖκες αὐτὴν
ἐρωτῶσαι πανδοκεύτρια τίνα λόγον ἔχει τὸν ἄνδρα τῶν
ἀπροσδιόρ ἔχει, μὴ σοβαρὰ ζῶα εἶναι τὰ γυναῖκα, μὴ μεγάλα, καὶ
ὅσοι φέρνανε καὶ ἀπὸ τὴν χώραν, οἱ σοβαροὶ ἔλαβαν τὴν
μεγάλην, ἐλπίζοντες νὰ λάβουν μὴ τὴν ἀσχήμην ἢ ἄχρηστον
δυνάμει μὴ ἀνδρόγυνα. Τὴν δὲ λέγουν πλέον ὀλιγάνανε
ἔχουν ἀπὸ τὰ σχολειόλα ἢ ὁ ξενοδόχος, μὴ ὀλίγοι ἀνδρόγυνοι
αἰχμαλωτίνες, ἐπειδὴ ἀπὸ ἀνδρός.

Φίλοι μου ἀδελφοί, μὴ σχολειῶλαι ἀνδρόγυνοι.
Δὲν ἤθελε καὶ ἄλλο ἀπὸ τὸν λόγον, ἀπόρεσε καὶ νὰ
βοηθήσουν τὸν γαμπρόλαον ζήγα τῆς ξενοδόχου τὸν ἔλεγαν:
σεχτὲν μου φίλε. ὅλες ὅπως οἱ ἐχθρότες, ἀπὸ ζήγας
ἦτο Φάντσας, μὴ ὁ δικός μου, μὴ οἱ σχολειῶλαι ἦτο ἀπὸ
σοβοὶ Φαντσέζοι, μὴ βλαχόι ἀνδρόγυνοι μὴ ἀπὸ τὰ δικά
σου ξενοδοχεῖα δουλεύουν οἱ δικοί σου ἄνδρες, μὴ καὶ ἄλλο:
γιὰ τὸ, ὅτι γυμνοί, ὡς οἱ ζῶα μου, μὴ ἀπόσχοι ἀπὸ τὰ ζῶα
μου. Καὶ τὸ ζῶα πρέπει νὰ δέχουν τὴν ἀνδρόγυνες μου,
μὴ νὰ βιάσουν τὰς ἐχθρὰς νὰ ὁμολογήσουν ὅτι σὲ
μεγάλο δὲν ἤναι ἄλλο σχολειῶλαι ἀπὸ τὸν κόσμον ἀνδρόγυνο:
ἱεροὶ ἀπὸ ἀλβανῶν. ὡς δικοί μου ποιοὶ ἀπὸ τὰ φροντίσουν νὰ
ἐξολοθρεύσουν τὸν λόγον τῆς ποροδοχείνης ζήγος αὐτὸ τὰς

ἐλθρέαν νὰ ἰδῆς βάλωσιν ἐξ ὅσον φόβον ἡ ἔρημον, ὅπου νὰ μὴ
μηδαμόσον ἀρχίσουν· ἐξ ὅ,τι ἔχῃ νὰ περάσουν διὰ βουνὰ ἐξ βρέβον
ὕδατος Πριγκίπου διὰ χριστιανῶν· ἡ ὁλόβλ· μόνος ὁ ἐρχομὸ
μας διὰ ἔβαμε ἐξ φόβον, ἠθέλουγαν αὐτὸν ἀποδιώξῃ
διὰ χώρας, χωρὶς νὰ μυζιτεύσουμε διὰ ξένη μας, ἀπόν μᾶς
λον ἀρμαλωσίας; περίσσον ἤ νὰ ἰδῆς φονεύσωμε, ἤ νὰ ἰδῆς
διώξωμε ἀξος· ἡ αἰχμαλωσία μᾶς βαρυφαίνει νὰ περιγράψω
μὲ ἕνα γένος βασανιστήριον, πρὸν μὰ διὰ νὰ ἔγραφαν διὰ αἰχ:
μαλα χ[ριστια]νῶν παίσα, ἡ διὰ ξένη διὰ φιλῆ, ἀναμφιβόλ
θεμον μάθῃ διὰ ἐμᾶς, ἔχοντες περῶδον διὰ ἐβ υἱῆς βοη:
θαν διὰ διὰ διναμον, ἡ δούλεμον διὰ διὰ μιλί. ἐν διαιτίων
ἀξίων περισσότερον· ἡμαλωσία ἀδικημένων· ὅμως ἡ:
ξαίρω πῶς ὅλοι ἐμᾶς ὑποπιάσι ἐξ διὰ περοεσιάβες, ἡ πῶς
θέμελε διὰ ἐξ διὰ αὐθρέαν βες χωρὶς παραμύθιον, διὰ
διὰν μέγα, ἡ βὰ βεβαιῶνω, πῶς ὁ παθὼς θέλ διορθῇ
παιδὰ διὰν ἀξίαν διὰ μεδὰ διὰν μάχην. ὅλως ἐδὲ:
μηχόρησαν ὁ ζηεπδέρμασης, ἡ σὰν ἐμᾶς ὅλοι οἵγρα:
δαρχοι ἐφαίναζαν διὰ ζῆδω ἀσυφίος ἡμῦ ζηεπδέρμασης.
ἡ παθὼς περόδιε διπομένβαν περοθύμως ἐξ ζῆδε πάνδιως,
ἕως ἡ ἐξ διὰ ὑῆς θέλ διὰ δεχούσ ἕως ἐξ ἐφαίδης διὰν ἀναπαυῆς.
ἐξ ἰωάννου συναδέλφους ὅλον διὰ διὰ γράψω, ἡ διὰ

τὸ ξύλο, τὸ ἐδιαζιώσασιν ἀπὸ τὰ ἄλογα μέρη· μὲ τὸ ξύλο ἀφοῦ
ἔδωσιν ἀπὸ τὴν ὄψιν τοῦ Μωϋσέως ἀναπαράστασιν τοῦ Χριστοῦ:
ὕστερα, τὸ φόβητρον τοῦ ἀρχισταλίτου τοῦ ξύλου, μὲ τὸν Κόκκινο
Γιαρίτζα τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ Ἡρώδου μεγαλωσύνη, μὲ ἀπὸ τὸν
λέγω· δουμπουλάκι· τὸ δεξιόχερον ἐπροσάρμοσιν αὐτὸς μετὰ
τοῦ ἀρχισταλίτου τοῦ παίζα ἄλογα τοῦ χρυσίνου· ἔγνω:
ὅτι μετὰ ὁ Σπανδέρ μπασιᾶς ἔβαλμα ὅλα τὰ παρεπόνια
τοῦ παιδεμοῦ, ἐπάτησε μετὰ τὸν χαλὸν τοῦ μὲ τοῦ ἐχθροῦ,
μὲ φθόνον ἀπὸ τὸ παλάτι ἐντὸς μυστικὸν ὅρος, αὐτὸ τὸ ὁ-
ποῖον ἔβλεπε παγιὰ τὸν ἐχθρόν του, μὲ αὐτὸς πλέον αἰθεώρη:
ὅτι, ἔτσι ἀπὸ κίνδυνο τοῦ ὀλοῦ· ἢ δ' ἐπιτόπι ἠχούσθη ἀπὸ
ζαμπούγγον, μὲ ἀπὸ μετακῶν ὀργάνων, ἀλλήπαν ἔξω ἀπὸ
τὸν Καϊμπον αἰμπάτερα ἀπὸ χαλάσμαλα, μὲ τόσον σκοπὸν
ἐπαγγειλάθηκαν, μετὰ τὸ νὰ ἤτον· μὲ σὲ ἄλλον τρέξει αὐτόματα:
ἀπὸ, μὲ ἀπὸ τὸν ποίμενον ἔμπαιξαν, ὥστε ὅπου μὲν ἔκανα:
μετὰ ὥρας ἄρχισεν ὁ Μωϋσῆς· μετὰ λάλημα τοῦ νὰ
πλήνῃ ὀλίγον, μὲ ἤθελεν ἀναχωρήσει ἀπὸ λίγα,
αὐτὸ ὁ ἀρχισταλίτης τοῦ ξύλου ὅμως μετὰ τὸν Κόκκινο Γι-
ρίτζα διὰ ἐπροσπάθειαν νὰ τὸν βοηθήσουν· οἱ ὅποῖοι
σὰν ἐδιναίσθησαν ἀπὸ ἄλλον τρέξει, ὅπου μὲν δυναμένοι
νὰ ὑποφέρουν τὴν ὁρμὴν τῶν χαλιῶν, ἄρχισαν νὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ξαβιώνλας ὀσίου, ἀλλ' ἐχόρδος ἡς βαλβαάνης ὁ Κόνδης
χάνωβος· ὁ πεζίνδος, εἰσῆρ' πάλιν· λέγαν· μὴ ξυλώ-
ξνανδιήβαναν· χαὶ δυνάξθα ὅμως ἀμφοίεσα λὰ ξραλὸ·
ξαλα νὰ παβρβώσην λί πόδες, ἦλθεν ἡς ἰὴν χυίσαν ἡ ὁ
Δχὲξ χωάννης χαλὸν ἐπῆρεσάν λα ξραλόν, ἡ σροδξῶς
πλεχυνίδες, ἐνύγχυσε λὰ λάγχαλα λῆ ξυγός· ὅμως βνά-
νωνδας ἡ ὁ ξνενδέρχασης, ἡ ἐμβαίνωνδας ἡς τ' χιαχὴν
χαὶ ξυεχάλην λέγαν ἡ ἀνδρὸ· πλλὴν βνοράν ἡ ἀφανισ"
λὴ τέχαμε·· βλεπωνδας δὲ ὁ Κόνδης χάνωβος ὁ πεζί-
νῖνος λὸν χόνον λῆ ξραλῆ·λα, ἡ λὸν νίωνα νὰ πλίνη ασρός
λὸν ξῆναν ξυεχάλη, ἐπαύχησε δλίως νὰ ἀσαλήση λῆς
ἐκβρέχθαν ἡ ἄλως ἐμβαίνωνδας αὐτὸ λὸ ξραίδυμα ἡ
πλησιάβαν ἡς ἰὸν λόσον ὅπως ἐπαρξῆσην ὁ ξνενδέρχασης,
ἐδέξησε νὰ παραλήση λὴν χιαίχαν· ἡ νὰ ἔρθη ασρὸς
ἀνδρὸν, δλλὰ νὰ σνυοχηκήσην λὰ ἡς ἄρξαν λῆ ξυγός
ξυεχάλη· ἀναχωρῶνδας χοινὰν αὐτὸ λὴν χιαίχαν ὁ ξνε-
δλέρχασης ἐπῆγε χαὶ χιαρινὰς ξραλιάδας ἐσὴ ὅπως
λὸν ἀνεύρηναν ὁ Κόνδης χάνωβος· οἵδις βλέπωνδας
λον ἄλως ἐλάλησε· Πρὸ πλλῆ ἐπιθυμῶ ὑπηρέλα
Πρίγκιπα ξνενδέρχασα νὰ σὲ γνωρίσω, ἡ δλλὰ λέγε·
γαλὸν λῆς πλλῆσα, ἡ δλλ' τ' ἀρεσὰν δ ὑπηρέλης σα·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ εἰσοδὴ ἐξιστορήθηκε ἐδῶ ἡ ἀνδρεία σας (ἐκεῖ ξωδιγη
ζημιὰν ἐκ Δημοσ-χωάννα, ἡ ἐκ ἐδημοσ ζια.) καὶ
χιάζισα μεγαλεῖραν ἀπόφασι ἀδελφαῖ ποινῶς, δζὰ ἐκ
ασθῶ ναὶ σὲ ζημήσω, ἡ ναὶ σὲ ἐζιαν φόβος, καὶ δέος.
ἔχοντες σᾶς ναὶ συλλογήσωμι δζὰ ὑποθέσις ἀναγκαῖ.
δεόμαι σε ναὶ πούσῃ ἡ χιάλη, ἡ ναὶ ἀναχωρήσω ἀὰ
τραβήγματα αἰχμαλέραν ἐκεῖνων. ἀναχωρη-
σάντων γοιπὸν ἐκεῖνων τραβηγμάτων, ἐδὲ ὁπὸ σπερεῖν κ'
ψύχην ἀπὸ ἔμπροσθεν ἐκ ζηενδέρ χιαν, ἡ ἐκ Κόνιγα:
πόβε χιὲ πολλὲς αἰχμαλώτες φαντζέζες οἱ δύο κατελάνοι
ἐκ ζηενδέρ χιατεν διχρίζας, ἡ Αλωνίσης. δζὰ ἡ ὅσοι
ἐμεγνὴν θεωρίαν σοφρὰ ἐσυγχύσθη ὁ Κόνιγα, ἡ χώρα
ἐλαφρύνθη, σὴν λατρνῶς ἡ φριγανδρώσαν ἐδεπόθη ἐκ ζηε-
δέρ χιατεν ὅπως χάβωσι ἡν ἐλευθερίαν, ἡ ἐπαύξησε
ἐκ σοθχιάν, δζὰ ἡ σρὸς ὅλες ἔδωσε ἡν γενναιόψυχία ἐκ
ὁ ζηενδέρ χιατεν, ἡ σαύλες ἐν ἐθαύμαζαν. ἔβασι
δὲ ὁ Κόνιγα σρὸς ἐν ζηενδέρ χιατεν: ταπεινόψυχε
Πρίγκιπα, ἐν ἀληθία νὰ ὅλας σε ἐαὶ σρέπει χιωρὶς
ζεῖαν ἢ μεγαλόψυχία σας, ἡ ὅσον ἀερισνότερον ἔβη ἀν-
δρὸς, ἡ ἀνίκητος ἐς ἐκ σολέμους, ὅσον σλέον ἔβαι
γενναῖος, ἡ μεγαλόκαρδος ἐς ἐ συγχωρῶν. ἀνα-

φέρωνται ἐκ μέρους ταῦτα ὁ Κόντης καὶ ἀπειλήσῃ μὲ τὸν ξύλο
τῆς σπαθιᾶς, ἐκ τοῦτο θέλω σοκαλῆ περὶ τούτων ἀπανωτὶς μετὰ
τὸν ξύλος, μὴ τὸ ἐπανώρισον καὶ τὸν δώσῃ τὴν ἀπάντησιν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἕνα τραπεζώνῃς τοῦ Κόντε
τὴ πῆρε κρυφίως τὸν ἕνα ζητευτόμπαση, μὲ λέγε τοῦ: ἔμπα:
νόπαιδε πρόμηνσα, πῆγες πῶς ὅμη ἡ ὁμιλία τοῦ Κόντη
ἦτον δόκρυα, μὲ ἐπάνθιος, ἀλλὰ καὶ ξυνθόμωση τὸ τραπέζημα
ἐκ αὐτὸ τὴν ἀνάπαλον χῶρα σε, μὲ καμὶν γνώμη μὲ αὐτὸς
αἰχμαλώτος. πρὸ ὀλίγον ἐξ ἐσυμβουλεύθη μετὰς φίλους
καὶ σὲ πάσαν ζωντανόν, μὲ ὅλως διόλου ἔξω ἀπὸ τὸ
τραπέζημα, ἦλθεν ὅσον ἦσαν ἡ ὑπηρέτησες, ὅμως βγεῖκεν:
ἀλὰ σε σοβαρὸ μονηλωσμένον αὐτὸ τραπεζάκι, ἐροβάθη νὰ
πάσῃ τὴν ἐπανθυμίαν, μὲ σωκωμήσῃ μετὰ ὑπηρέτησάς
πῶς ἤθελε καὶ φιλιώσῃ τὸν ξύλο φερμένη ἐκ τὸ Δεκὸς
χωάντε, ἀλλὰ ἦτον ἡ ὑπηρέτησες μὲν τὴν δώσῃς αὐτοφά-
σεν, μὲ μὰ θαρρούσεν ἐς αὐτόν. Ὅθεν τραπέζης
ὁ ζητευτόμπασης τὰ συμβαίνοντα, ἐγνώρισε τὴν ἀλήθειαν,
μὲ σοκοσοδόρως ἡμιῶνται τὸν τραπεζάνην, τὸν ἐπαράπησεν
ἐς τὴν αὐλήν τοῦ. μετὰ ταῦτα ἐμύρισεν ἐς τὴν Μπαρμέλαν
μετὰ ὅλον τὸν τραπεζάνην, μὲ ἐδιηγήθη τοῦ ξύλος τὴν ὑπόθεσιν:
θέλουν ναὶ ὁπλοῦν ἐπανθυμίαν σαρὰ τοῦ Κόντη χαμηλότε.

ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔβαλεν ὡς λαιμὸν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ἐπῆγε καλὰ ὅλα·
ἀσωθῆ ὀλίγον, γαστόσις δὲ ὁ γυιὸς· ἐγερθὴς ὁ ξηνιτζέρης
ἐπίνησε πεμψίως μὲ ἀσπρὰ τὰ ρίζια, τὴ σχολειώλας ἀνδρεω-
μένας ἀπρὸς τὰς ἐπίλας τῶν ἐχθρῶν· ὅσα φθάνωλας, μανθά-
νη αὐτὸ ἕνα σχολειώδην· τὴν ἐπῆραν τὰ κόκαλα γαπρὸς
ἀναχάρησιν· μὲ τὸ λάγκαλα τὰ ὅλα φόβον τῶν ἀλβανῶν·
τόλες ἀνοίγωλας χεριὰς τόσας, ὅσον ἦλον αὐτὸ τὰς ἐχθρὰς
σχολιαζόνας ἐγύρισαν χαλὴν Μαναρχίαν· παρ' ἧς ἐπῆρε
συμβουλὴν ὅλας νὰ σταθοῦσι τὰ ἀσκέρια μὲ τὸν ζήγα μὲ
τὸν Ἐλασχαλῆγον τὰ Πάσσαν γὴ μὲ τὸν νιὸν ἀλῆ ξαν ὅρον
σχορτζαν Καπετάνον τὰ Δαμὲς τὰ Μαλάνα, ἀνεγώ-
σησεν ὁ παθὲς χαλὰ τόλα·· γὴ εὐθὺς γὴ ὁ ξηνιτζέρης
ἐπρόσταξε νὰ ἔνας ὅλοι οἱ σχολειῶλας ἀρχιπαιδιῶνοι, γὴ τὸν
μὲ φεδερίκον Δάκαν τὰ Ἀρβανιτάκη Ἐλασχαλῆγο τὰ
Πάσσας μὲ τὰ ἀκόλουθα σχορτζαν τὰς ἔσπευσαν ὡς τὰς ἀρογ-
μένας τόσας ὅσον ἦλον σχολιασμένοι αὐτὸ τὰς ἐχθρὰς· αὐτὸς
δὲ ἀπέρνωλας Μαϋσὴν τὸν Καπετάνε τὰ, ὑποὺ αὐτὰ
Γκορτζαν τὸν ἀνεψιόνε τὰ, μὲ τὸ ἐπάνοιαν σχολιάλημα τζεμί·
σουσε ἀπρὸς τὴν Τρωάδα, γὴ ἐκεῖ παίρνωλας ὅλα τὰ λάγκαλα,
μὲ ἕνα γὴ μόνον ἐξαλοίπησαν αὐτὸς μὲ τὸν σχολάρχαν τὰ
ὡς τὴν χώραν, λαὶ ὁ λοιπὰ ὡς τὸν Καΐμπον·· αὐτὰ ὅσα

γιανθούνωνδας απῶ ὁ Δεξ γωάννης γιὺ τὸ Κούλη γιανώβα
σύρισπειον· γὶς τὴν Μονέραν γιαπράν αὐτό τὴν Τρωαδα ὄχι
πρέα αὐτό ὀπλὼ χιλια· ἐξαβες χαρὰν γιεγάλην, ὁλοὶ ὁ ἐχθρὸ
δὲν ἐδύνετο νὰ χαίρη αὐτ' ἐκῆ· ὄντας ὅμως γὶς τὴν γιεσονὺ
ασφαλησμένων πόλεων ἕνα γιυηρόν. ὅρος ὀνόμαζι Σεγιναν
γιαπράν αὐτό τὴν Τρωαδα δύο χιλια· ἡ αὐτό τ' χωρεφαν
ὅξ· ὁ ναὸς τὸν ἀρχιστράτηγον ἔπασχε νὰ τὸ σπρωλάβη τ' νύκτα
πρωΐαν αὐτό τὸν ἐχθρόν· ἡ βέβαια ὅπους ἐπρόφθανε νὰ
τὸ σαρισλάβη, ἐκῆνος ἀναμεσοβόλως ἐχαίμβανε τὴν νίκην
δλὰ τὴν παλὴν δοσποθεσίαν ἐπῆγεν. ἐπρόσταξε γενεὸν
ὁ Σκενδέρμπεης· Γιωάννην τὸν ἀνεψιόν του, νὰ Μωϊσῆ
τὸν Καστριώτην του νὰ πάγουν γὶς τὴν σπρώτην φυλακὴν τ
νυκτὸς νὰ σαρισλάβουν τὸ ὄρος, ἡ νὰ χάσουν ἀνάστεν ἐκεῖνοὶ·
ἐκεῖνα φωλιὰν ἀμ' ὁ Κούλης γιαπωβοὶ ἐχάντους ἡ αὐτὸς
τὸν ἴδιον σποπόν, ἐπῆγεν ἐκῆ· ἕνα Καστριώτην χιλιάδες
χιλιάδες· τραλιόντας· ὅμως σύρισπωνται τὸ σκοτινόνυχα·
μὲν αὐτό τὰς ἐχθρὰς· ἔπρεπαν ὁπίσω σιόπουλοι, ὁμοιο·
γένειες τὸ Κούλη τὸ γεγονός· ἔπερα-πάνω ἔχαβε χύ·
σιν γιεγαλωσύνην, ἡ δὲν ἤχε σπίτι ξοπίσω νὰ γυρίσῃ·
γιατ ὅλον ἔπερα ὡς σοχασιπός, ἡ ἀνδρεῖος Καστριώτης ἦτου·
γιατὰ νὰ σώσῃ, ἀλλὰ νὰ σώσῃ ἡ τ' σρατ' τὸ γὶς τζιάγκαν.

εἰρχομένη ἡ ἀνγή, ἀνγῆπεν ἔζω ὁ ζηεντέρμιστης μεθά
δυναίμεως μεγάλης, ἡ νύβας ἰδῖς ἦσαν ἐς τὸ ὄρος ναὶ ἦν
ἔθοιμοι, μὲ τὰ ὑμάσαναι ἔζωντῶς, ἡ ἐσαραπινῶσεν ἐς
τὴν μάχην τὸν ἐχθρόν. Καὶ ἦν ἰωαννὴς ἡ ὁ Δεξ ἰωάννας
ἔπαιζε τὸ ἴδιον, ἡ ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον ἐστέμωσεν ὁ ἐς τὴν μάχην.
ποζεῦ ἀρχομένη σφοδρῶ ἐζαιμοτόξῳ, ἰοσῦρον ἐπυγκροτήθησαν,
ἡ ζωὴ τὸ ἐωάνης ἰόχυσε. ἡ ανδρέας, ὡς ὅπως ἐβασιλεύσε Κάλος,
ἡ ἄνδρες ἐμάχοντο τίνων Μαζίχης παλαιολόγων ἀπὸ
τὸ ὄρος ποροσάξῃ τὴν ζηεντέρμιστη. ὁ Γεωργίτζας ὁ αὐτοκράτωρ
τὴν τύνη ἀνδρινωπολίῳ. Μωϋσῆ, ἡ ἐμβαίνοντας ἐς τὸ αὐτὸ
ἕτερόν μέρος τὴ ἐραπόζμοδος πλησιάσαντες, ἡ σφάζοντες ἐς
τὸ πλῆθος ἡ ἡμέρας ἐλεηθῶσι ἡ ἡ μάχη. ὅθεν ὁ, τε Δεξ
ἰωάννης, ἡ ὁ Κόντης ἰαπωβος, φεύγοντες ἐγκύκλωσαν
τὴν ζωὴν τὸν μεγάλην αὐτοκρίτορα, ἡ αὐτοκράτορα σχεδὸν
τὴν μάχην. ἀλλ' ἡ ἡ τὴν τοπογραφίαν ἐπιστάμενος βοηθᾷ ἀνε:
χώρησαν, ὅπου Δεξ μὲ μεγάλας θλίψεις ἐς τὴν ἔφυγαν,
ὁ ἡ Κόντης ἰαπωβος ἐς τὰ ἴδια μὲ τὰς αὐτοκράτορας ἡ πλῆθ
αὐτὸ δυσβάλῃς φράξας. ἐφυλάσσοντας γοῦν ὁ ἐρῆς ἐς:
φάνης τὸν ἔφυγε τὴν ζωὴν θρόνον αὐτὸ τὸ ἀνδρινώπολιν ἡ ἀν:
ναίμη ἡ ἀνδρεία τὴν ζηεντέρμιστη, μὲ μεγάλην δόξα:
βῆ ἡ λαφύρωσιν ἔδωσε δόξαν τῷ νέῳ ἀλεξιάδῃ ὅτι αὐτοκράτορ:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κεφάλαιον εἰκοστὸν τρίτον.

Μετὰ τούτην τὴν νίκην ἐκεῖνος τοῦ ῥηγὸς τῆς [illegible] ἀποφάσισε ὁ Σκενδέρμπεης νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀλλὰ νὰ λάβῃ ἢ τοὺς λοιποὺς τόπους, ἢ χώρας ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς· ἢ τοῦτο νικῶντες ἀμφότεροι μὲ μεγάλην δύναμιν τοῦ [illegible] πρὸς τὴν Νεάπολιν, ἢ ὁποῦ φθάνοντες ἀνέστρεψαν ὀχυρωτήριον· [illegible] ἀλλὰ τὰς δόξας νίκας ὁποῦ τὲς ἠξίωσε. [illegible] ἐκείνοντας ἀλλὰ τοῦ ῥηγός, ἐδιαλάλησαν εἰς τὰς ἀποστάτας νὰ γένουν ὑπήκοοι τοῦ ῥηγὸς ὡς τὸ πρότερον· ἀλλ' ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ· διότι ἀπαξάπαντες οἱ πολῖται ὁμοφώνως ἐβόησαν, πῶς κάλλιον θέλουν νὰ φονευθοῦν πολεμοῦντες, παρὰ νὰ δοθοῦν ἄνευ ὅπλων εἰς τὰς ἀσεβεῖς χεῖρας τοῦ ῥηγός, ἠξεύροντες βεβαίως πῶς σκληρὰ ἐπαιδεύοντο, ἂν εἰς αὐτὸν ὑπετάττοντο. ἔστερξαν ὅμως νὰ γένουν αἰχμάλωτοι τοῦ Σκενδέρμπεη, μόνον νὰ τοὺς κάμῃ ὅρκον πῶς δὲν θέλει τοὺς [illegible]. ἀλλὰ τοῦτο συμβουλευόμενος ὁ ῥὴξ μὲ τοῦ Σκενδέρμπεη, ἀποφάσισαν οἱ δύο, νὰ ὀμόσῃ ὁ μὲν ῥὴξ τοῦ Σκενδέρμπεη νὰ φυλάξῃ τὸν ὅρκον τοῦ [illegible], ὁ δὲ Σκενδέρμπεης τῷ λαῷ πῶς νὰ μὴ παραβῇ ὁ ῥῆγας τὸν ὅρκον του. εἰ δ' ἢ ἤθελε τὸν ἀθετήσῃ, τότε ὁ Σκενδέρμπεης δὲν ἐδύνετο ἄλλο νὰ κάμῃ, παρὰ νὰ πολεμήσῃ εἰς βοήθειαν τούτων·

δι ἤρινε πῶς ἄπρεσον· μ' ἀνάξιον ξναγ νά αὐθηδήσῃ
νας πράγματας χριστιανός δὸν ὄρνοντε, μ' νά γελάσῃ
δές ἐχθρές· ἄν μ' ἀλλόφυλοι, μ' ἀλλόπιστοι πθελαν ἦσαγ
δόλες ἐμβαίνανδας ὁ ξῆξ ἐς δὴν ἐπιστημήν, ὥρισπε σαξ
ξηοῖαχ νά φιλάξῃ δοῖς ὑποπόδας δε δαί δασυζμία ΔΧά
δε ζπενδέρμασεν· μ' ἄλλως ὁ ζπενδέρμασες πηγαί:
νανδας μέ δὸν ξόηγα αὐτό χώραν ἐς χώραν, μ' αὐτό ἄπαν
ἐς δόσσον πῶπανεν· ἐς ὅλες νπῶς ὁ ξῆξ ἄλλ ζμόνον πθελε
δές φιλάξῃ δαί δασυζμίαν, αλλ' πθελε δές ἔλλ ὅλ ὡς ὑπη:
πόδες, αλλ' ὡς σοισές φίλες· μέ δἄλλην χοισόν δὴν ὑπό:
σχεσιν δε ζπενδέρμασεν ὅλας αἰ χώραις, μ' δόσσοι
ἐδέχθηκαν δὸν ξόηγα, μ' δε ὕπνο δάχθηκαν ὡς δό
σρῶδον, φωνάζοντες πανδε δό, ζήδω, ζήδω ὁ αὐρόδς
μας ὁ ξῆξ φερσάνδηκε, ὅζδες ὅπου ἐπάηγαγεν ἐσπέρα:
νε δαί φιλάμασρα δῶν ζπανζέζων, μ' ὕστανε δαί ἐδιζῆδε.
·· Καθ' ἕνδον δὸν καιρόν ἐπυρίδυσε δὴν χώραν
ζρανί ἕνας ζινζιώδης δό ὄνομα ζοζόνος, ἀπο:
σάλνε δε ξόηγός, μ' σομμαί ζηριάνα δε ἐπροζένησε μέ
δές τραδιώδας δε· ὅθεν ὁ ζπενδέρμασες ἐπίνησε
καθ' ἀνδε μεδά δυνάμεως μεγάλης, μ' δόσον δύνα:
δαί ἐπορδιπώπωσε δὴν σροφερμενδίνην χώραν, ὥζε

ὅπως δὲν ἦταν ἀδρανοὶ στὴν ἀρχὴ καὶ πάρουν μέλα· ἤνοιγαν
τρομάρα τους, ὅλοι· ἀλλὰ γρήγορα ἄρχισαν νὰ πηγαίνουν:
χωρίζονται· ἐν μιᾷ ἀπὸ τὶς ἡμέρες· ἀνέβηκε ἕνα ἀρχοντικὸς
μιὰ πολλὴ καβαλλαρέϊα, ἡ ἀφεντικὰ ἦτο καλὰ τοῦ
ζηνεβέρμπεη· ἔμεινε ἡ σκλάβα αὐτὴ ἀρμαθάκι μέλα.
τὸ στραλὶ του, ἡ στρεμώξανε τὸν ἐχθρό μὲ μεγάλη
φροντίδα ἡ ἀνδρεία τὸν ἐδίωξαν ἕως σύνορα τῆς χώρας, ἡ
ὑπόλοιπα στρογγυλά ἦταν, ἄλλος ἐχάθωσε, ἡ ἄλλος ἐσκλά-
βωσε μέλα τὸ ἰδικό φρούριο· ὅς τὶς ἐδεκάθη τὸν ζηνεβέρ-
μπεην καὶ τὸν ἐβεβαίωσε, ἡ θέλει τὸ ἐχτυρίσει τὸ πλῆθος
σου· ἡ γιὸς ἔβγαινε, ὅλοι ἐχαρίζονταί ἦταν, ἔλυσε ὁ ζηνεβέρ-
μπεης γυρίζοντας σὲ τὸν ἔκαμαν τοῦ λέγε:
καλὰ νὰ ἔλθε ἕνα τῆς ζημιᾶς, ἡ τὸ ἀνασταλέω, χαρίλι μοῦ
ἐν ὀλιγωρίᾳ αὐτόνηστες θὲ νὰ δώσουσι, ἡ φρονιμώτερα θὰς
ἀφήσουσε· καὶ μὴ γένῃς χοντρὸν σταφαβάλι· δὲν φρόντισε,
ἀλλὰ ρίχαξαν τὸν σῶον, ἡ ἄνθρωποι· τοῦ νὰ πάουσε,
καλὰ ἦτο ντόπιος τους· ἡ ἀλόγου σταλιὰ ὁ ἕνας τοῦ
θέλει τὸν ρουμάκι, ἐπῆρε τὸν ζηνεβέρμπεην μέλα τὸ
στραλιέρι του σὲ τὸ βασιλικὸν παλάτιον, ἡ αὐτὸ ἔθὶς
ἔδειξε μὲ θαυμασιὰ συμπόσια, μὲ διάφορα σαν-
γκίδια, ἡ πιννήμια, φλωσοφόχως θὲς ἐφιλοδώρησεν

ὄλες, ἡ γυάρδα τὸν λύκον γυρίτζαν πανωτιόν τὸ ζηνοδόχιαν,
ἡ Μαϊόπ τὸν καστάνον τε· τὸ ἡ ζηνοδόχια ἐχίσι σοφὰ
ὡραῖα κάτζη χὲ τὴν πέτζιαν, ἡ τὲ εἰσρόσφερε χὲ τὸ ἴδιόν τε
βασιγόνε τὲς πάθε τε χρέαν ἔλοιπον, ἔσυγλα φιλῶντας τον μὲ
θερμὰ δάκρυα τὸν ἀποχαιρέπισε, ἡ ἐγύρισαν ὁ ζηνοδόχιατες
χὲς τὴν ἀλβανίαν μὲ τὰ ἴδια λόγια ὅμονον ὑγιὲς, ἡ ἄβγαβος,
αἰλλὰ ἡ σοφὰ εὐλυχισμένος:~

Κεφάλαιον ἑπτακαιδέκατον.

Μανθάνουλες οἱ ἀλβανοὶ τὸν ἐρχομὸν τὲ ζηνοδόχιατε χὲς
τὴν ἀλβανίαν, ὑγήπαν μὲ μεγάλε θριάμβε χὲς προϋπάν:
Ἰσὼν τε, ἡ παίζυντες τὲ τὴν ἀφεντζίαν προσκύνησαν, τὲ
εἰσρόσφεραν δῶρα βρώμαλα, ὄχι ὅλα ἦλον χὲς ἕνδεν
αὐτ' αὐτὰ ὁ ζηνοδόχιατες, αἰλλὰ χὲς σημεῖον ὑγαβόας ἡ
ἀγάπης· ὅλα ὁ ζηνοδόχιατες αὐτὸ τὰ ἴδια τε βρώ:
μαλα· ἔθρεφε ἐρχὲς χιλιάδες σόμαλα, ἡ ὅλες τὲς ξένες
ἐπόνεσαν μεγάλο πόνο σπάρχα συμπόσια, ἡ αὐτὸ τὴν
ἡμέρα ἔβγαν τὲν ἔλεφαν ὅλοι οἱ ἄλβανοὶ τὸ ἀφεντικὸ
τε, ἡ τὲς αὐλὲς τε· ἡ ὅλα ναὶ τὲς ἡμέρες τὸ ἀφεντικὸ ἔφερε
εἰσρόσαξε ναὶ περνᾶνε τὸ ἕνα, ἡ τὸ ἄλλον· μὲ τὸ
ἴδιόν τε πρόσωπον· διότι χὲς τὴν ἀλβανί ἦταν ἐπρέπε χὲς
σημεῖον μεγαλοπρέπειας ἡμερᾶς ἡ ἀγάπης. μετὰ τὸ

ξαίνησε πρός τόν Καιάφαν τε ὅπου ἦχεν ἀρχιερεύς καί
ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἀρχιερέως, ὅπως ἀκούσῃ τί λεχθήσεται ὑπ' αὐτόν
μετά χαρᾶς, ἡ ὑπομονή μεγάλης, ἡ πολλά συμπαθοῦσα, ἡ
πικρία ἔπαρσις, ἡ δειλία ἐν ὑποστάσεως, καί τήν ἀξίαν
ἐπαίξε ἐδοξολόγησαν. ὥστε ὅπου τοιαύτην τε γλυ-
κασμόν τῆ μεγαλοψυχίαν αὐτοῦ βλέπουσες τε νῦν εἶδον:
τε καί τόν φιλάζη ἄπιστον, ὑγιῆ, καί μακρόβιον.
Ἔξω αὐτοῦ τῆς αὐλῆς αὐτοῦ πῶν τε ἦρε ὁ Πρίγκιπας
ὑπομονῆς ἐν τῇ θρα, ἀπῶν παλῶν φίλος· ἡ σκληρός διώκης
ἀπῶν πονηρῶν ἡ πανοῦργων ἀντιῶν, ἀγαπᾶτε τῆς ἱερᾶς,
ἡ σοφῆς ἐλεημοσύνας εἰσοίς. ὅτι τήν μεγάλην τε πρός
τόν ἀντ' ὑπομονήν ὅλοφορα ξενοδοχῆα ἐποιοῦμεν,
ἡ μέ ὅλα τά πρός τό ζῆν ἀναγκαῖα τά πυρέσσε,
ἀπ' ὀρφανοῖς παραπόδων ὑπαντρόνων· ἡ ὅτε ἤθελ ὅποι
τόν ἦχαν ἐν μεγάλην ἰσχύν ἡ ὑπομονήν, τῆς φοινά:
τῆς πάρνας αὐτοῦ τῆς τόσες ἰων, ἡ πρός αὐτόν παλα:
φοίνονται· τῆς ἐπιστασίε· σοφῆς ἡ ἔχαιδας ἐνδεῖς
ὅτι μετον τῆς ἐφιλοδιορῦσε μέ χρήματα, ἐνδύματα,
ἡ ἄλλα πιπλαί, ἀλλά ἡ μέ αὐτήν τα πλήματα, ἡ δό:
ματα ὅλα ναί ζήσουν οἱ χριστιανοί, ἐν ἰσχύν ἡ δόξαν
τῆ πῶ ἡμῶν ἰησοῦ χῦ. ὁ ὁσσῖος ἐσφραγίσθε· ὅτε ναί

διάνοιας μετ' ἀγάπης, ὅπως ζωθρώση πάθε χριστιανὸ
ἀπὸ τὴν ἀστοργίαν, τὴ ἀγριάνιαν τῶν Τούρκων, τὴ βαρβαρ
ἐχθρῶν τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως:—

Κεφάλαιον ἕνατον πέμπτον.

Μετὰ τὴν ἐπαναστροφήν τῆ Σπετσέρμπεη ἀπὸ τὸ Ναυπλί:
νοικιάζει ἕνα σπίτι βεβαίαν ὁ Τούρκος πού δὲν
ἔστεργεν ἀπὸ βοήθαν τὸν ξένον φερσάνη τὸν Κόϊνον
τὸν ἀνεψιόν τε, ἀλλὰ ἐπῆγε ἡ αὐλός ὁ ἴδιος, ἔλαβε φό:
βον ἡ ἀθυμία μεγαλωδάνην, ὥστε ὅπου ὄχι ἐλογία:
ζον πῶς ἂν ἤξερε σκότερον τὸν τόπον πόθελε πνίση ναὶ ἄφα:
νίση, ἢ ναὶ ἐξολοθρεύση ἐλληνικὸν τὸ ὄνομαν, ἄγναλα ἡ νὰ
ἔχε παύση ἀρχὴν μὲ ἑαυτόν. ὅλα ἕνα χρόνον..
Ἐλληνικὸν λοιπὸν τὸ διωρισμένον παιρὲ δὴν ἀγαύστην
ἔστειλεν ὁ Τούρκος ἕνα καπιτάνον νὰ φυλάξη δὸν
σινόρον τε, σκοπὸν ἔχη ναὶ μὴν πνίση σκότεμον κα
τὸ Σπετσέρμπεη, ἀνανὰ, ἢ οἱ ἐδικοί τε δὲν ἤθελαν ἢ μπορέσῃ.

Τῷ ἰδίῳ ἔτει ἔστειλεν ὁ Τούρκος ἕνα μεγάλον
στρατὸν ναὶ πολεμήσῃ τὸν Δεσπότη τῆς Μωρέως, ἀνδρέα σπε:
τσιώτη ἀπὸ χρυσοκαστρίτη ἀφεντικό, τὸ ὁποῖον παιρὸν τὸν
ἐξαπάτησεν. πρώτην ἐστράβωσε σκάλαν κα
τὸν Ἀνδρονικράτορος τὴν Τραπεζοῦντος, τὴ ἀπὸ ὁμοίως τὸν

τόπον πυριόνωνδαι τον μὴ μιμηθῆ, τὸν ἀφάνιστ ἀλλὰ τῆ
ασαβίᾳ, μὴ ἀφοβίας· ὅμοι ἡ οἱ ἄμποτον ἐγκαίνιοι ξαβον
φόβον μὴ βρόμον μεγαν· καὶ ἰαῦλα ἐσραήλιστ ἀρὸς
τὸ νησίον τῆ Μελιχήτης, μὴ ἄμπ πόσε ασλλῆ ἀποκλῶ:
ἰας λο, τὸ νασ ἴαξεν ἐς τὴν πέρεμονι ἴα, μὴ σκληρῶς ἐσκλὶ
δωσε ἰὰς ἐγκαινίαις·· λαμβάνωνδαι μοιτὸν ὁ Τζῆρος
τὸλας τίνας, ἐσκεδύμησε ναὶ ἐσσοδάξῃ μὴ τὸν Κόϊλον ζεί
φωνον τὸν χερσίνον, μὴ ἄλως ἔγινε· δλλὶ σπηλιάνωνδαὶ
ἐς τὸν τόπον ἴα, μὴ μὴν σὰριόνωνδαί ἵνα ναὶ ἴα αὐλίσαθῆ,
ἰὰ ἀνομία τὸν ἐπυρίσωσεν· ἔμαρεν ὅμως ἐς τὴν ἔβεπ
ἴα ἔνα μόνον Καίσαρον ἄνομα χόρτι, τὸ ὁσῶιον γὴ
ἐς τὸ σόμα ἴα Κωνδάρι· ἀρ' ἐ ἡ ἔβαβεν ὁ Τζῆρος
ασλλὰ τόσας, μὴ πάεβῆ ἰῶν χριστιανῶν, μὴ ἐδὲ ασόσιν
ἔβεπίανωμὴ μεγαλόϊλα ἀσπίλιοσιν, πὲβεμὴθ ναὶ ασε:
βαίσῃ μιὰ λόεβαίλαμὰ ἴα μὴ ἐς λὰ δλλιὰ μέρη:—

Καβάλαγον ἐπιοσόν ἔπιον.

Βγέσωνδας μοιτόν, ἰδὲς ὁ Τζῆρος ἐς ασόσιν δλέξαν μὴ
μεγαλόϊλα νησίθι πασμένα ἴα· ἤμερα ἰῆ πέμπτῃ,
ἀποφάσισε ασάλιν ασανδοίας ἰόσιν ναὶ νασδάξῃ τὸν
Σκενδέρμπεν, μὴ ἄλως ἔσπεμψε χαλὶ αὐλῆ· Συναίμιασεν
τὸν Καστελάνον ἴα μιὰ μὴ χιλιάδες Τζῆρνας ἐβαλλαχὶ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

προσάξῃ νὰ τὸν σφίξουν ὅλα ὅσα. δὲν ἐδύνηθη
ὅμως νὰ σηκωθῇ τόσον πρωΐ, ὅσον νὰ μὴ μαθευθῇ
ὁ ἐρχομός του. ἡ δὲ Ἄννα ὁ Σπανδέρμαινα ἐν τῷ αὐτῷ
ἐσυλλογίσθη τὸ σφάλμα της· ἡ ἐσκοτώθησαν χιλιάδες
χιλιάδες σφαγιασθέντες, ὅσων πάντοτε χιλιάδες ζωγραφίζουν.
ἀφ' ἑαυτοῦ λοιπὸν ἐπίστευσεν ὁ Παπᾶς, ἐμπίστευσε καὶ ὁ Σπανδέρ-
μαινα, πιστεύσασα δὲ τῆς ἰδίας ὁδὸν ὅσον ἔμελλε νὰ
περάσῃ τὸ σφάλμα τῶν Τούρκων, καὶ φθάσασα εἰς ἕνα
ὄρος ἔρημον Μόκρε, τὸ ἐπερίλαβε, καὶ ἐκεῖ ἐπρόβηκε
ὅλοι δὲ οἱ ἀπὸ Σπανδέρμαινα συνωδίλα, καὶ δὲν ἐφάνη τὸ ἕνα δρα-
μένον δὲ ἐρχόμενον καὶ τὸ σφάλμα τῶν Τούρκων εἰς
τὸν ἴδιον τόπον, καὶ σχεδὸν τὸ ἀπόλιανόμενον μέρος ἀνα-
βαίνουσα τὸ ὄρος, καὶ γυρίζουσα νὰ ἴδῃ ἐκεῖ ἔπε-
σε, ἰδὲ ὅπου ὅλα ἀγῆναι ὁ Σπανδέρμαινα μὲ
τὸ σφάλμα τῆς ἀφανισμένης, καὶ τόσον βαρέως τὰς ἐπλύθη-
σαν, ὥστε ὅπου σαράντα ἐφονεύθησαν, ἄπαντοι ἐλαβώ-
θησαν, καὶ οἱ λοιποὶ παντὸν παντοῦ ἔφυγον· ὁ δὲ Σπαν-
δέρμαινα ἀφανισμένη ἐπῆρε τὰς ἐπλάσαζε, καὶ ἀπομένας
ἐσηκάθωσε. δὲν ἦναι ὅμως θαῦμα, ἂν ἐλάβεν ὁ Σπαν-
δέρμαινα τόσας νίκας, ἐπειδὴ τόσας μάχας ἔκαμε μὲ
τοὺς Τούρκους, ἀλλὰ τὸν ἐπίστεψεν ὁ Θεός, καὶ ἔλεγε σφαγιάζας

ἀνδρός, ἢ ἐμπορεύς· ἀλλὰ ἐξ ἀρχῆς ἔπεμπεν ὑποδοχὰν ἐκ πόλεως
ἐπὶ σφάλας ἢ ἐκ τῶν πολίτων, ἀγγαρεία βοηθεῖν ἢ στρατεύεσθαι,
ὅλῳ ἐκεῖνο πλοῦν ἢ ἐπαγγελίαι. Ἀναζητῶν χρυσὸν ἔσαγ-
χύσεως· εἰρωτήρεζεν ὁ Ἀλεξανδρόμπεης τὸν δόσον τὸ τζῶνα,
ἢ συνάζωνται μεγάλον πλοῦσμα, τὸ ἐδιδάχθησαν ἐξ ἐκεῖ
σφαλιώλας αὐτὸ χρῆ τὸ σύνηθες, ἔσυρνα γυρίζωνται σπίτι
ἐκ τὰ σύνορα, ἐσυρώσαξε νὰ ἰδροῦσιν ἐκεῖ χαβωζιλίκι, ἢ
νὰ ἐκεῖ δώσουν ὅρα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀνταρήσαν-

Μεράλαον χωρὶς ἕνδεκον. . . .

Μανθάνωνται ὁ τζῶνα τὴν παλαιὰν ἢ φθορὰν ἐκ τσρα-
ἰάμια ἐκ ἐκ τὸ ὄρος· Μόνοι χωρὶς νὰ ξεσανθώσουν οἱ
σφαλιῶλας ἐκ τὸ δόσον κόρτιαν, ἢ ἐθυμώθη, ὅπου ἐφαί-
νετο ὄχωρενῶν· ἢ ἄλλος ἐσυρώσαξε ἐκ ἀναίμπτειν νὰ
σφαλοῦσι πρὸς τὴν ἀλβανί μετὰ ἀναριθμήτ μαῦ, ἢ
ἐκεῖνος νὰ ἐκ ἐξορθρούσι, ἢ νὰ ἐκ ἐρημώσι, σφάζων
ἄνδρας ἐκ ἢ γυναῖκας νήπια ἐκ, ἢ γέροντας.
Ἐκεῖ ἀπάντων ὁ Ἀλεξανδρόμπεης ἀδὲν ἐβαράχθη ἐζῆν-
ται θαρρῶς· ἐκεῖνον ἄνω βοήθειαν ἀλλ' ἐντὸς ὅμως ἐσύναξε
τὸν σφαλὸν ἐκ, ἢ ἐπίνησαν ἐς συναπάντησιν ἐκ ἀλβάνιτον.
Δὲν ὥδυνε ὅμως πολὺ αὐτὸ μίαν ἡμέραν, ἢ ὕστε μα-
κρόθεν τὸ σφάλσμά ἐκ, ὅθεν ἔβατζουν ἐς ἕνα χωρίον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καίσαρα ἀναχωρήσαι ἀπ' αὐτῆς. ἀλλ' ὁ Δολοβέλλας προσβαλὼν
τῷ τείχισμα τῷ Συνεδρίῳ ἐπολιόρκησεν· ἐπιβουλεύσας
καὶ ὑδρεύσασθαι τὸ ὀχυρωτέρου καὶ ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐπειδὴ
ἐπὶ πολὺ ὁ Συνεδριστὴς καὶ οὐκ ἐδύνατο μὲ δόσιν λα-
χεῖν ἄλλον τρόπον ἐπέτυχε· τὴν ἐπὶ τῷ ἀντίῳ νεῶς τρα-
χεῖαν, ἐν ᾗ καὶ ἦρ ἐβιάζετο ὁ Πασσᾶς καὶ ἐπὶ ἀρχοστρώτῳ
ἐπὶ τὴν ὁδόν. Ἦν ἐπὶ ἐστανύριον ἔρθασαν ἐπὶ δύο στρογγύλον
Καίσαρον δὲ δυνάμεις δὲ, ἐν αὐτῷ ὅλα ἐκαμπύλα μόνον.
ἀλλ' ὁ Συνέδριστὴς ἐδιαχωρίσασε δὲ ἐδιπόν δὲ ἐπὶ δρία
μέρη, ἐν δὲ μὲ στρῶτον δὲ ἔβαβε Μωϋσῆ ὁ αὐτοβιογράφος
δὲ Καστιλιάνος· δὲ ἐν δεύτερον Γιβρίτζας ὁ ἀναστιός δὲ, αὐτὸν
φρονιμώτατος· ἐν ἐπὶ δὲ τρίτον στρατὸν δοκιμώτατος, ἐν δὲ ἐπὶ
λοιπὸν δὲ ἐκράθησεν αὐτός, ἐν οἱ στρατηγοὶ δὲ· σημεῖα·
ζουλας λοιπὸν ἐν οἱ δύο, ὁ ἐπὶ ἐπαραπανῶν δὲ ἄλλον ἐπὶ τ'
ἀμάχην μὲ δλάβορα στρατιὰν ἐγγαναν· ἐν ἐγὼ συγκρο-
πθεὶς ὁ λοσάμισσης ἐκαλὰ δὲ Μωϋσέως· ἐν Γιβρίτζα,
θέσον βαρέως ἐν στρατοῦ ἐπιτυπθῆναι, ὅσε ἐπὶ ἔμνε
ἕνας φόνος, ἐν αἰμαθυσία μεγάλη· στρατοὶ ἐπ' αὐτὸ
δὲ στρατοῦ σπῆθος δὲ μαὶ συγχυσμένοι, ἔσπασον παίνω χωρὶς
νὰ στρατιῶσιν· ὁλαδὲ μὲ δυνάμεις οἱ στρογγύλοι
Μωϋσῆς δε, ἐν Γιβρίτζας νὰ αὐλισαθῆ ἐς θέσιν ὀρμὴν μαὶ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἄρχισαν νὰ πρίνουν βαθύ. τὴν ἐχτόμησι μὲ βαλθάρια
ὁ φονιᾶς τὴν ἄλλη μέρα ξημερώματα, ἐπαιρνε ἀνδρα-
γαθίαις μεγάλαις ἢ σκάνταις, ὅσον ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς
φοβηθήκανε ἄρχισαν νὰ φύγουν. αὐτὸ ἡ μάνα, ὅλα ὅσα
τὴ φάγανε, ἐσυναπαντήθηκαν τὰς τραλιάλας τὸ ξημέρω-
μα, ἢ ὅποιοι ἀπ' ἀνδρ ἐσκάγανε, ἢ πρανιάδηκαν.
ἔρυγε δὲ ὁ ἀνάμπατης παπᾶς χαβαλιὸς μὲ τὸ δεξιὸ
χέρι μὲ ἄλλη τὰ μάτια, αὐτὸ ὁ ξημερώματα παλαιρέ:
χαντάλι τον, τὸν ἔφαγε. ὅλαν ἤκουσε χαπὸν ὁ Παπαῖ ἀπὸ
φωνὴ ἀπὸ ὁ ξημερώματα, φοβέρα μὴ τὸν σηκάνω:
σῃ, ἢ τὸν φονιάσῃ. δὲν ἤκανε ἔξω ἀπὸ ὅσα ἤθελε κρυ-
φὸς, ἢ ἔσπασε τὰ τὰ σπόδας τὸ λαιμῶ τὸ σκάμνι.
ἢ ἄσπρος, μεγάλα φωνὴ λαὶ δεκάτες λαμπυρέων ἢ κλαῦ-
μὸ ἀπ' ἀνδρ συγχωρήσεως. φθάνουσα τὸ
φῶς ἡ ἐχορθρούσως τὸ τραλιάρια ἀπὸ λαὶ ὅλα τὸ
τέρνα, ἀμιγαθύμησε, ἢ σχεδὸν ἐδαιμονιάδη, αὐτὸ
δὲν ἤθελησε νὰ σκαρωλήσῃ τὸν πόλεμον, αὐτὰ ἔλαβε
τὸ τζάτσι ἢ χιλιάδες τέρνες, ἢ τὸ ἔλαβε πρὸς
λαὶ λιμπιάς ἀπὸ νιωτὸ τὸν ξημερώματα. μινωτὸ
λοιπὸν ὁ Παπαῖ, ἢ ἀπὸ πάλαι ἀπὸ λαὶ ξιόπα, ὅπου
ἤθελε ἢ ὁ ξημερώματα, ἤβαν ἀπὸ χῶρας ἢ λαὶ δύο

στρατεύματα, ἀλλὰ ἦυρε τὴν ἴδιαν καταδίκην ὁποῦ
ἔτυχε ἡ ὁ προσρημένος Ἀλλάμπεης. Διατί μόλις ἐσυγ:
κροτήθηκαν, ἡ ἠφανίσθη τὸ στράτευμά τοῦ, αὐτός ἡ μετὰ
πολλῶν ἄλλων ἐσκοτώθη, ἄπειροι ἐλαβώθηκαν, ἡ πάμ:
πολλοι ἐσκλαβώθηκαν. Τὰ ἡ κούρσητων τὰ ἐδιαμοίρασ:
οἱ στρατιῶται τοῦ Σκενδέρμπεης. Ὡς πόσον ὅμως ξυπήθη
ὁ Τοῦρκος διὰ τὴν φθορὰν τοῦ στρατοῦ τοῦ, οὐδὲς δύνατας
ὁμολογῆσαι, διὰ τοῦτο ἀποφάσισε νὰ ἀπξαιτήσῃ τὴν
μάχην διὰ πολὺν καιρόν. Ἀλλὰ ἐρχόμενη ἐπιθυμία
τοῦ πολεμοῦν ὡς τὸ κρύον στῆθος τοῦ γέροντος Καραστάμπεη
(ὅς τις πολλάκις ἐπολέμησε μετὰ τοῦ Σκενδέρμπεη
τόσον ὡς τὴν Ἀνατολήν, ὅσον ἡ ὡς διαφόρους τόπους ὑπὸ
τοῦ Τούρκου τοῦ κυρίου τοῦ) ἐπῆγεν ἔμπροσθεν τοῦ Ἡγεμό:
νος τοῦ, ἡ μετὰ πολλὰς τὰς παρακινήσεις σχεδὸν ἄνευ
τῆς θεμιτεώς τοῦ ἔτυχε τὸν ποθούμενόν τοῦ σκοπόν. Ἐκίνη:
σε λοιπὸν μὲ τριάντα χιλιάδες Τούρκους γνώμητε ἡ
θελήσει νὰ φθάσῃ ἔξαφνα ὡς τὸν Σκενδέρμπεην.
Ὅς τις ἔχωντας ᾔδησιν πῶς ἔμελλε νὰ περάσῃ ἀπὸ
τὴν ἄνω Δίμπραν διὰ τῶν συνόρων τῶν Τριβαλλῶν,
ἐπῆγεν ἐκεῖ ἡ αὐτός μὲ τὸ στράτευμά τοῦ, ἡ ἐκρύφθη,
ὥστε νὰ φθάσῃ ἡ ὁ ἐχθρός. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁποῦ ἐφάνη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γκαμπόθεν· ὁ στρατὸς τῶ Καραϊσκάκαση εἰδόσας τὴν βεβαιώ-
σιν καλόγηρους, ποῦ ἐπῆγαν ἦταν μόναχα λίγαρες χι-
λιάδες ἀπὸ τζιμπάνια ἐμπορεσθεν νὰ καλοπεράσουν·
διότι ὁ ζηκιδέρ μπαϊρακτὰρ βάλλωντας τὴν λαζίν τῆς στρατιώτωσης
ἀνάγκασε τὸν ἐρχομόν τους· ἀφ' ὅτε ἔφθασαν ἐκεῖ, οὐγὲν
καλὰ ἀπάνω τους· οἱ στρατιῶτες τῶ ζηκιδέρ μπαϊρακτάρη· ὅμως ὅπου
ὀλιγώτεροι τὸν ἀριθμὸν οἱ Τοῦρκοι ἐσυγχύθηκαν, ἡ πολλοὶ
ἐσκοτώθηκαν, ἄλλοι δὲ ἐτραυμάτισαν, οἱ δὲ χριστιανοὶ
καὶ αὐτοὶ ἔφυγαν, ἡ ποὺ τὰ ἐβγῆκαν νὰ ἔχουν ἐκδίκησι
τὸν ἐχθρόν. Τοῦτο ἀπόκοντα ὁ Παπᾶς ἔλαβε λόσην χάσην
ἡ ἀθυμιά, ὅσοι ἦσαν ὑπὸ τὴν θυμὸν πονηρὸς ἐμπάνουσε τὸν
ζηκιδέρ μπαϊρακτάρη καὶ ἔλθη μεγάλον φόβον μπροσταλί, ἡ ὄχι
νὰ φυλάξη τὰς στράτας ὁπού πηγαίνη, ἡ νὰ ἀνταμώνη τοὺς
μόναχα ὅλαρα· ἀλλ' ὁ ζηκιδέρ μπαϊρακτὰρ ὡς φρόνιμος ἡ
σοφὰς πάσης προβλέπων τὴν ἀπορίαν τῆς, δὲν τοῦ ἀπερνοῦσε
ἄλλο, εἰμὴ μόνον πῶς τὰ μπαϊράκια ἡ ὑποταγαῖς ἀλβάσι-
νες ἀπόσω τοὺς τὰς στράτας· τὸν πανικόν· ἔλεγε ὁ
Καραϊσκάκης σοφὸς ὁ ζηκιδέρ μπαϊρακτὰρ ὁ ζηκιδέρ μπαϊρακτὰρ
ἤξερε τὸ πρωτοῦ τῆς παρδίας τῆς, ἐλάμπουσι τοὺς τὸ συμ-
βέλιον τῆς στρατάρχας τῆς ἡ ἄλλως ἄλλα ἤσαν· τοὺς ὅσον
ἔφθασαν ἐσκάνωσις ἡ ὁ ζηκιδέρ μπαϊρακτὰρ, ἡ ἐν τῷ αὐτῷ

ἔδωσε πόλεμον μὲ τόσην φοβερὰν ὁρμήν, ὁποῦ ὑπάγω.
κατὰ τύχην ἡ ἐκατέβη μία μεγαλωτάτη βροχὴ μὲ
βροντᾶς, ἡ μὲ ἀστραπᾶς φοβερᾶς, διὰ τοῦτο ἡ πλέον
ἐσυγχύσθηκαν οἱ ἐχθροί, ἡ φεύγοντες ἔπιπτον ὡς τὰ βάρα:
θρα, ἡ ἐσυντρίβοντο. ἀλλὰ μήτε ὁ Σκενδέρμπεης ἔτυ:
χε τὸν ποθούμενόν του σκοπὸν νὰ πιάσῃ τὸν Πασιᾶν Ζων:
τανόν, τοὺς δὲ λοιποὺς κακὴν κακῶς νὰ φονεύσῃ. μὴ
δυνάμενος λοιπὸν ὁ Καρατζάμπεης νὰ κατορθώσῃ
τί ποτες, μετὰ λύπης ἡ πόνου μεγαλωτάτου ἐκίνησε
πρὸς τὸν Κωνσταντινοῦ πόλιν, ὅπου φθάνωντας, κατὰ
πολλὰ ὑβρίσθη ὑπὸ τοῦ Τούρκου διὰ τὴν δυλί του, πλὴν
στοχαζόμενος πάλιν πῶς αὐτὸς ἐγύρισε μὲ ὀλιγώτερα
ἔξοδα, ἡ περισσότερον λαὸν ἀπὸ τοὺς ἄλλους Πασιάδες,
ἐκαταπράϋνε τὸν θυμόν του, ἡ τὸν ἐσυγχώρησε:~

Κεφάλαιον ᾑκοστὸν ὄγδοον.

Βλέπωντας ὁ Τοῦρκος ἐμπράκτως πῶς δὲν ἐκατώρ:
θωνε τί ποτες μὲ τὰ ἅρματα κατὰ τοῦ Σκενδέρμπεη,
ἐπάσχισε νὰ τὸν ἀποκτήσῃ μὲ δόλον, ἡ οὕτω πέμ:
πωντάς του πολλὰ πλούσια χαρίσματα, τοιῷ δὲ τῷ τρόπῳ
τοῦ ἔγραψε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μνασθῆ δέησίν ἐχθρῶν τὸ ἀντιπαράταξιν πᾶσιν
τοῖς χαίρουσι τῇ λύσει καὶ ἀναβολῇ ἢ μὴ λύσει
.. τῷ παραπτώματι ἐνδέχεται μὴν ἀποθεμένην
.... ὑγείαν ἢ ἀλλοι..

Ἄγκαλα ἢ ἐράνης, ἐναντίωσιν, ἐχθροί ἐπιτάδης
τῶν εἰκτείας, ἢ τῶν ἐσχηματίσας, ἀπὸν δυναμένα
ἀποσιωπᾶν τὴν δέησιν ὅπου ἔπαρμες ὥστε ἐς τὴν
ἀνεμὴν. τῶν παθῶν μου μεθ' ἐμαυτῆς ἢ ὀρθῆς στίχεως,
ἀλλ' ἵνα ὑπομένοι τῶν ἀγαθὸν δυάρεσον, ἢ ἀμπ:
σιωνᾶσθαι πάλιν ὕβριν ἢ ἀλλοι παθ' ἡμῶν παραύτῶ
γινομένην ἄγκαλα ἢ μεγίστη ἀποθεμένη. ἢ ποιῆσαι
μεθ' αὐτῶ μίαν συναλλαγὴν ὁμόνοιαν ἢ φρόνημα
μόνον ναὶ μὴν ἐμποδίσης τὰ φραδόμενά μου. ναὶ σι:
ραίσαν αὐτὸ τὸν δόσιν σε χῦ τῶν ἐχθρῶν μου μὴ μαίνεσα
παῖ τῶν ἐνεδῶν, ἢ πῆξῆς σε ἀφήνοσθαι κύριον ὠνῆς:
ζήσιον ἐς τὴν ἀγδωνίαν (τὴ ὁσία ἦδον δίκαιον τῶ αὐτῆ
μου) ἢ ἐς τὸ ἔξῆς θέμεθα σε ὀνομάσον. Πρίγκιπος
τῶν Ἱεροσολύμων, ἢ χῦ τὸ ὄνειρον θέσθαι σε βοηθὸν
παρὰ Ἰυχόνδος. ἐς δὲ σπηλῶν ἐνώσεως, ἢ ἀγαίσσης
σεξυγὸν μου καὶ ἐνέχυρον τὸν υἱόν σε τὸν ἰωάννην,
ἢ θέμεθαι τὸν ἀναθρέψῃ, ἢ σαγδούν βασιλικῶς ὡς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἴδιόν μας ἐδῶ.. παίρνουμε ὅμως πάλι τὴν ἀνθολογικήν μου·
νην μελάσσα, ἢ μελάσσι ἀλλοῦ, ἔνας ἀπράτος,
ἢ ἄλλος νὰ μὴν ἔχασμε ἡ γνωριμία τοὺς ἀπροσωπάσσα.
ἔρχε λοιπὸν σπίτι μας ἵνα χαροσουλόπι μαζί
τὴν ἀπαρσίαν σου, ἢ θέλεις τότε ποὺ σὲ αἰγιαλοῦ·
ἢ θέλομε τὴν ἰδικήν σου. Ἀλλὰ θέλεις ὅμως δόσου ἀλόγαν
ἀπὸ πραγματολαλιὰν μας νὰ ἐμβαίνεν εἰς τὸ σχολεῖόν σου,
ἢ πάλι θέλομε πάλι τὸ ἴδιον μὲ τὰς εἰδήσεις σου.
ἀπὸ Μεσαρᾶ ἀλλὰ μας, ἢ Πρεσβᾶ, ἀπὸ ἐγκυρίζοντίσου
τὴν ἀπαρσίαν, θέλεις δόσον ἀναμφίβολον αὐτὴν μελάσσα
ἐμᾶς μπουμπούνια ἐκ σόμαλος. ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
τῇ 6ῃ τοῦ Μαΐου, αυξα.

ἀφ' ὃ ἀνέγνωσαν ὁ ζηλευτὴς μαστὴς τὴν ἐπιστολήν,
ἐχαμογέλασεν, ἢ πρόξας εἰς μέρος τὸν Πρεσβᾶν,
σοβαρὰ εἰσωκωμίλησε μετ' αὐτοῦ, ἢ ἀφοῦ ἀλλάξαν ἰδέαν
ὅλως αὐτεξουσίαν εἰς τὸν Τύρνον.

Γεώργιος Καπετανάκης, ὁ ἀπὸ Κεφαλληνίας ἐπιχειρηματίας,
Πρίγκιπας ἐπῆρε τὸν Ἀποστολῆν, ἀλλὰ ἡ ἀλήθεια,
ποὺ ἐπῆρε Μεσαρᾶ Πρίγκιπα ἐπῆρε Τύρνο σχολεῖόν μου.
Ἀπὸ Μεσαρᾶ ἀπὸ Πρεσβείας σου ἔλαβα τὴν ἐπιστολήν σου.
αὐτὸ ἐκάμνον δέ, ἢ αὐτὸ αὐτὴν ἔδωσα τὴν αἴτησίν σου, ἢ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δλά νά ευαρεστήσω μέρος πρός μέρος ἤξευρε πῶς. δλά
πολλάς αἰτίας μήτε ἠμπορῶ, μήτε πρέπει νά ἀρήσω νά
περάσῃ τό στράτευμά σου δλά τῆς πολιτείας μου κατὰ τῶν ἐνετῶν.
ἡ πρῶτον μέν, δλατί ἐνώθηκα πρό πολλοῦ μέ ταύτους, ἡ
δέν δύνομαι νά εὔγω ἀπό τόν λόγον μου. δεύτερον δέ, δλα:
τί δέν ἀθετοῦν τάς συνθήκας ἁπλῶς ἡ ὡς ἔτυχε. ἡ το κυριώ:
τερον πάντων, δλατί ἦναι χριστιανός, ἡ νόμον ἔχομεν οἱ
χριστιανοί νά μή κάμωμεν καμιοῦ χάριν τοῦς μέλλουσι βλά:
πτειν τούς χριστιανούς, ἀλλέως κακῶς ἀροριζόμεθα. ἔτι δέ
οἱ τόποι μου, ἡ τῶν ἐνετῶν ἦναι κανοί ἀλλήλοις. τό νά
μέ κράζῃς ἀς τό ὑζῆς Πρίγκιπα τῶν Ἀπερωτῶν, ἀλίγον
τό ἔχω, δλατί χάριτι θεοῦ ἦμαι μέ τό πταθί μου. μήτε
τόν υἱόν μου δύνομαι νά σοῦ δώσω δλά ἐνέχυρον ἀρήνης,
δλατί ὁ πατήρ δέν ἔχει οὐδέν ἀκριβώτερον ἀς τόν κόσμον
τοῦ υἱοῦ. ἀδέ πάλιν ἡ τόν θέλεις, πέμψαι μου ἡ ἐσύ τόν
υἱόν σου ἀς βεβαίωσιν ἀρήνης. τήν ἴδιαν ἐπιθυμίαν ὁποῦ
ἔχεις νά μέ ἰδῇς, ἡ νά γνωρίσῃς αὐτοπροσώπως ἔχω
ἡ ἐγώ, πλήν ἄν ἦτον βολετόν νά ἔλθω χωρίς κίνδυνον τῆς
τιμῆς μου, βέβαια σέ εὐχαριστοῦσα, ἀλλ' ἐπειδή ἡ ὁ θεῖ
μέ ἐδλάταξε μακράν ἀπόντα ἀπό σοῦ, ἀνάγκη ἦναι
νά ὑπακούσω τῇ θείᾳ Προνοίᾳ, ἡ δλά τοῦτο φθάνει σε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰσῆλθε σαράντος νὰ μὲ θεωρῇ μὲ ἅλα ὄμορφα ἅγνους σας
δέχομαι ὅμως νὰ ἔχω τὴ οἱ Πραγματολόγοι ἀμφοτέρων
τῶν μερῶν συναναστροφήν, ἡ ἐναλλαγήν, διὰ ἵνα μὴ:
παγον ἡ ὄλογον. ὅθεν ἡ ἡρήνην σέρνω νὰ ἔχω μὲ σᾶς,
ἡ μὲ χριστιανικὴν ὑπάθεσιν τὴν δέχομαι.

ἀπὸ τὸν Καιμπρον μιὰ τὴ δεκάδη τοῦ Μαΐου ψυξα:~

Πιανῶντας χαιρὸν ὁ Πρέσβυς ἀς ἤπιοι ἡμέραις ἔρθασε
μὲ τὴν ἀποκρισιν ἀς τὸν Τζῆρον. ὅς ἐις ἀναγινώσοντας
τὰ γραφόμενα, ἀς τὸ φανερόμενον ὑποκρίθη σὰν τὰ σέργῃ,
ἀς ἡ τὸ πρωτὸν μεγάλως ἐλυπᾶτο, πλὴν δὲν ἀφανέρωσε
τὴν γνώμην τοῦ· ἡ ἔλω πάλιν ἀνταλέγραψε διὰ τοῦ ἰδίου Πρέ:
σβεως ἀς τὸν Πρίγκιπα ζητεντέρμπεην:

Μπαάμπεη ἀλμπὴρ ζελιάνος ὁ ἀνδροπράπωρ σαπάντων
τῶν μερῶν τοῦ Κόσοβ, ἀναδοχῆς ἐις, ἡ Δύσεως
τῷ ὑπηρδαλίῳ ζητεντέρμπεη Πρίγκιπι τῶν
Ἀσπρωλῶν, ἡ σαΐσης ἀγδανί, ἐις ρηγδαλίῳ
ἡμῶν τὴν ἄσπιλον νύγδαν.

Διὰ Μεγαφᾶ τοῦ διὰ ἡ Πρέσβεώς μου, ἡ διὰ ἀπὸ ἐξόδεσε
ἔμαθα σᾶς ὀξάναγκης δὲν δίνεται νὰ σέρξῃς ὅλα μας
διὰ ζητήματα, πλὴν εὐσθυμᾶς τὴν ἡρήνην. ὅθεν διὰ νὰ
γνωρίσῃς σόσον σὲ ἀγαπῶμεν, ἡ σὲ ἠμεῖς, παθὼς μὲ

προθυμῶ μεγάλη ἤρξε πρῶτοι ἀρχίσῃ νὰ προσκυνῇ
τὴν ἐκκλησίαν, ὅλοι κατόπιν μετὰ προθυμῶ ἐπροσπαθοῦσε
νὰ τὸν ἐμπροσθώσῃ. Ἰδοὺ λοιπὸν ἐκεῖ τί ὀνομάζουν Πρώ-
τα ἐδῶ ἀλβανῶτε, ἢ Ἀρβανίτες. ἐξ ὀνόματος ἢ λιθάρων
ἢ τόπος ὅτι ἐκεῖ ρίζιας ἢ αἰγάδας. ἢ ὅτι αἰρήνουν πύ-
ργον ἢ ἀνδρεῖόν ὄχι μόνον ἐξ ὃν ἔδασεν. ἀλλὰ ἢ ἐξ
ὀνόματος ὅτι δικαίως ἐκεῖ λυκάνθρωπ, ὅσον ἐξ τ' ἀλβανίαν,
ὅσον ἢ ἐξ ὅλο τὸ χῶρος τρὸς τὴν ἄνω Δύσιαν. Ὅλα δὲ
θέλῃ σὲ χαρῇ ἐκεῖσε ὁ Μεγαρᾶς· ὁ δάσκαλος ἢ πρόεδρος.
ποίησον μοῦ λα, ἢ μεθύσιν βεβαιώνουλας τ' ἔνδον, σφάγιόν
μου ἢ ἰδίαν σε σφαγίδι, ἢ δι' ἀνδρὸς πέμψαν μου ἐξ ἡμᾶς.
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. ἢ ἰσιανοῦ ἐκ Ἰανίνα φυλα-
κὴ Κεφαλλονιᾶς ἐπαναθεν.

Οὕτω λοιπὸν ἐλαφρισμοῦλη ἡ ἐκκλησία μὲ ἐκ Σκενδέρμπεην,
ἢ ἐκ Τέρνα μεγάλως ἐχαροπάθησαν ἀπαξάπαντες οἱ
χριστιανοί, προπῶ ἐ μᾶλλον οἱ Ἕλληνοι, οἱ ὁποῖοι τότ' ἐκεῖνον
τὸν καιρὸν ἦσαν ὑπὸ τὴν τυραννικὴν πέμψιν μεγάλου Τέρνου ἀπὸ
τὴν ἐξουσίαν χρισοφόρα ἐκ Μούρα Δεσπότ τῆς Μαύρο-
λάθης ἀλεξοπραξίας. ὅς ἐκ βάσιλος ναὶ μὴ γένῃ πάλιν
ἐχθρὸς ἐκ ὁ Σκενδέρμπεης, ἐπῆραξεν ἐξ τὸ συνέδριον τὴν
ἰδέαν Τερκοίαν, ἢ συμβουλούμενοι ἀποφάσισαν ναὶ στείλουν

ὡς τὴν ἀλβανίαν ὅτα εἰσῆλθεν ὁ Σκεντέρμπεης
ὁ ἐκ τὴν Κρόϊαν καὶ παραπονήσῃ τὸν Σουλτάνον
ὁ ἔστειλεν καὶ χαλάσῃ τὴν φρόνην μεγάλον τζοῦρον· ἐπόνησε
λοιπὸν ποινῇ γνώμῃ Ταβριὴλ ὁ Γρεβενάνος, τὴ εἰσῆγεν ὡς τὸν
Σκεντέρμπεην, τὸν ὁποῖον ἄγαπαγε τὴ μεγάλως τὸν εἶχε φίλον·
πόνησε καὶ χαλάσῃ τὴν φρόνην μεγάλον τζοῦρον, ὁποὺ ὡς χρεί-
στιανὸς ἦχε χρέος ὅλη μόνον καὶ μόνη ἔχῃ ἕνωσιν μὲ τοὺς Τούρκους,
ἀλλ' ἀφ' ὅσους καὶ τοὺς μαχέσῃ, ὅλην τὴν δύναν ἴσχυσαν ἡ φαρα-
πόνεσε τὸ. ὁποὺ ὁ φράγος τὸ Σκεντέρμπεης ὡὐλας βεβαρυμένος
αὐτὸ τόσους πόσους τὴ βάσανα τὸ ποιέσανε, ἔστειλε τὸν τὸν πρό
ποσβὸ ποθυμόνην φρόνην· καὶ δυνάμενος τοὺς ὁ ἰωὴφ ἄης καὶ
φαραπονήσῃ παὶ τὸν τὸν φρόσωπον τὸν Σκεντέρμπεην, τὸ ἔφερε·
μὴν ὡς τὸν ἰωάννουσον τὸ Δυρράχι, τὴ τὸ εἰδιηγήθη τὸ ἰωάννου·
ὅτι ὡς ὁποὺ τὴν παλὴν τὸ ὁλιγωρὴν, τὴ ἐναρέσον ποσὶ τὸν
τὴ ὡς τὴν εἰσαρχίαν τὸ, τὴ ὡς τὴν ἐπιτηδείαν δίπλην ἀφιόπλα,
ἦχε τὸ τὸρος ὁ ἰωάννουσος φρόνησιν σοφίας, τὴ μαίθησιν τόσον
ὡς τὴν ἑλληνικὴν ὁλοκλήρον, ὅσον τὴ ὡς τὴν ἐβραϊκὴν, χαλδαϊκὴν
τὸ, τὴ λατινικὴν, ὁποὺ τὸν εἰλάνθανεν ἡ ἐμπειρία τῆς θεολογίας,
τὴ ἡ δομὴ τῶν ἁγίων τῶν ἰωάννων. ὅθεν ἄφαντος τὸν ἀγα-
πᾶσαν, τὴ τὸν ὀνόμαζαν τὸν, τὴ μαίτισα οἱ ἄλλοι, ποσὶ δὲ
μαῖστορ ὁ Σκεντέρμπεης, ὁποὺ ὡς ὅλους τὸ τοὺς πράξεις, τὴ αὐτό·
φασις εἶσυμβούλευε μὲ τὸν προφορισμένον ἰωάννουσον, τὸ ὄνομα

Τοῦ γερο Ἀγγέλη Ἰωαννίδη ἀπὸ Μαγνησίου τὴ Βαλμπόνη αἴμα.
Ἐ τὸ ἀγάπημα ἔναι φανερὸ ὡς ὅλον τὸν Κόσμον... μονθάνινδας
λοιπὸν ὁ ἀνθρωπος ἀπὸ τὸν ἀπιγάθην τὴν ἐπιθυμιὰ τ' ὄζεπ, μὲ
τὴν ὁποίαν τὴ αὐλός, τὴ οἱ συγγενῆδ ἔχαν μεγάλην φιλί, ἐφθώς
τὴ οἱ προσπάθρες των, ἐπῆγεν λίθυς ὡς τὸν ζηνοδόμπατσι, τὴ
συγγενῆδ, τὴ μεγάλη ἠδθονησ μηλῶνιας δ, τὸν ἐζηλάπησε
νὰ χαλάσῃ τὴν ὄμπνην μὲ τὸν τάρπον ὡς ωὴ ρὶ τ' ψυχῆς δ, τὴ
τὴς ἡμπῆς δ, τὴ ὕθως ἔγινε· ὀλίγοι συναθροιαθνίζι οἱ Μεγησά-
νοι τὴ ἐραλάρχαι δὲ ζηνοδόμπατσι, τόσον ἴδς ἐπῆγαπήνησεν ὁ
ἀνθρωπος μὲ τὴν ὁμιλίαν δ, ὅπὲ ὀλίγοι ἔξερξαν νὰ χαρᾶ-
σαν τὴν ὄμπνην μὲ τὸν τάρπον, τὴ μεγάλον δεῖπνον ἔπαρναν
νὰ μὴ χωριαθῦν ποτὲ ἀπὸ τὴς ἕνες δ. τὴ ὡς μὲ σημεῖον χᾶσι
ὅλοι οἱ ἀνθρωποι πολλὰς χαρᾶς ἔπαιρναν, ὁ ἡ τάρπος δὲ
ἀπιάνινδας τόσον ἐσυγχύθη, τὴ ἐλαφάχθη, ὥστε ὅπὲ ὤρμησε νὰ
μὴ σπάνῃ ἕως νὰ φονεύσῃ τὸν προσδρησμὸν ἀνθρωπον, τὴ
τὸν ζηνοδόμπατσιν νὰ ὑγειάσῃ ἀπὸ τ' ἀσχολίαδ δ, τὴ ἀπὸ τὴν
ζωὴν δ. τὴ ὕθως ἔλαζεν ἐζηλὸν χιλιάδες ὀκτὼ, ἀπροφόβου
τὸν ἀνθρωπον, τὴ ἀπ' τὸν ἄλλον ζωντανὸν, ὀλιγοτέρας χιλιάδ.
ἀφ' τ' λοιπὸν ἐχάλασεν ὁ ζηνοδόμπατσης τ' ὄμπνην μὲ τὸν τάρπ.
ἐσυναθροίσε τὴ ἄλλης νέας σραλιώτας, τὴ τὰς ἐπροάθεσεν ὡς τὸν
σραλὸν δ, τὴ ἀπρονοησίας μέρος ἀπὸ τὰς ἐζηλαίρεζε τὸν τόσον

τὸ Τόρκο· ἡ μεγάλη τὸν ἐξεπίασεν· καὶ αὐτὸ τὰ προβατὰ τὸ
ἑκατὸν ἕνα χιλιάδες· αὐτὸ δὲ ἀγελάδες 600 χιλιάδες· ἡ δὲ
μόνας χιλιάδες φοράδες μὲ τὰ ἀρχαῖα των· βάλλωνται
ἔσω τὰ ραΐα ἐκεῖ· ἐγύρισεν ὀπίσω· ἡ ἐδιαιρέσασε κι' ὁ
σύνταξε τοῖς τραπεζίταις τὸ ὄρον τὸ πεντοσύμια·

Κεφάλαιον τριακοστόν·

Ὅσην λύπην ἡ ἀθυμιὰ ἔβαλεν ὁ Τόρκος ἀκατάπαυστον τὴν ζωή· ὅσον
τὸ ἔπαιρνε ὁ Σκενδέρμπεης· ὁ παθὲς ἠμπορεῖ νὰ χορτάσῃ·
μόλον γὰρ τὸ φαγωμένον δὲν ἔβλεχνε νὰ ἐσπανοδαμάσῃ· δὲν ἔπαιρνεν
ὕπνους ἡμέρας ἢ νύχτας νὰ χορτάσῃ πῶς νὰ πάρῃ ἐκδίκησιν
ἀπὸ τὸν Σκενδέρμπεην· ἡ ἀπὸ τὸν ἀδικόπουλον Ποῦλον ἄγγελον·
αὐτὴ ἔχωνεν ἀπόκοσιν βεβαίαν πῶς ὁ Παΐσιος Πιὸς ὁ Β' ἐστράτ-
ωσε ναὶ αὐτὸ καὶ νὰ τὸν ἀλογοφρόνησεν· ἐφοβήθη· μὴ αὐτοφαίσῃ
ποτὲ νὰ ἑνωθῇ μὲ τὸν Σκενδέρμπεην· ἡ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ
νὰ μὴ στηλώσῃ στρατὸν τὸν Παΐσιο· Ἐστράφη κι' ὁ Τόρκος
ἐπικρώθη αὐτὸ τὸν Παΐσιο· ἡ αὐτὸ τὸν Καρδινάλιν ἀπὸ τὸ
συνέδριον· ὅπου αὐτοφαίσασε νὰ πάρῃ ὁ Παΐσιος Καρδινάλιν
τὸν στροφυλὸν ἐπαΐσιασον αὐτὸς ὅπου νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸ Δυρράχιον·
ἀφ' ὅ ἐλλιθύρνησε νὰ στείλῃ τὸν Πρίγγιπα Σκενδέρμπεην
ξένα τῆς Ἀπούλιας· ἡ στασίσῃ τὴν ἀλβανί· ἔπαιρνε ἀναβιβάζων·
διὰ τὸν Ἀλεξάνδρον ἀστροφυλὸν στρατὸ· νὰ μὴ στασίσῃ

ἀπό τήν μαγίαν ἕως νά ξεχορτάσῃ τήν φυλήν τῆς Μωαμέθ. ὅλ-
λον ὁ Τζόνος, ὡς ἄνακλητ ἄρπαξ, ἐπασχίσε νά ἐμπαρδίσῃ τόν
ζητεψέρμπεην ὅλα νά χάσῃ σύρκιν παρά εἰς τήν ἐραγάτ τῆς Πα-
σα. ὅλον ἔβρε πάλιν τῆς ἔγραψε ὅλα τῆς Μεγαφάμισε νά ποτσοῦσῃ.
Μωάμεθ ἄγμπεης Σχλίνος, ὁ αὐθεντεύοντας πολλῶν χωρῶν
τῆς Κόσοβε, ἀναβλῆθε, νά δώσῃ, ἕως ζητεψέρμπεη
Πριγκήπου τῆς Κόσοβε, νά ἀγβανίσῃ.
Δέν ἔχω αἰτίαν νά σέ χαιρετήσω, νά ὅλα σέ πέθησες τήν πίστιν νά ὅλα:
νά δέν ἐφυλάξες τά ὑποσχέσεις, πρίν σύλλες βέβαια οἱ Ἕνετοι αὐ-
τά πάλις σε νά μεταβολῆς, θέλω νά σέ συγχωρήσω τό πολλύμοιρα,
μόνον νά πάμεις πολλά γρήγορα μετ' ἐμένε, νά τήν βεβαιώσῃς
μετ' ὅρκου, ὅλοι σου ἔχεις ὁμιλήσῃ πρότερον ἕως νά τήν
φυλάξῃς ἀσπαραγγάτιας, βέβαια μιλᾶς οἱ Ἕνετοι, μιλᾶς νά εἶναι αὐ-
τός πάλις ἀλλοθῆ νά σέ παρατινήσῃ νά πάμεις πολλά βασιν νά
πίστεψές σε. σπιτάνδιλε δέ νά ἐγώ σέ λαβῶ, νά σέ ἀμωνωμᾶς
τήν πίστιν μου, νά φυλάξω τά παρ' ἐμένε λαυτόμενα, νά νά μή σέ
δώσω πασιάν ἐνόχλησιν, μιλῶ νά ἔχῃς βοηθός σε, νά ὑπε-
ραστηρίσε χεῖ ἕως πολεμάντιον σε. ἀμήν ἄγμπερ πασᾶ σάν
δέν δίνωμαι νά σέ φονεύσω, πάλι θέλω σέ ὑπερβρύσῃ, νά
βάλες γύρω ἕξι μελάνια. σοχαύσε πῶς δέν βγαίνεις αὐτό, ἤ
μή μόνον ἕνα μέρος τῆς ἀγβανιᾶ. ἐγώ δέ ὄχι νά σταθῶ δ

οἰκοδόμης, ἢ δὲ ἄλλο πάππιον παῖς τὴν χρόνην θεμελιῶς
ἢ ἐκ παροδίας· δὲ νὰ ζῇς ἢ νὰ λείψῃς πρίγκιπας, ἢ ἔξε-
σαι τῆς σοφίᾳς σου, μελέτησα νὰ ἀφήσῃς κληρονόμους ἢ
δεδόχες ἀπ' ἐκεῖνους, σοφὰ νὰ παιδαγωγηθῇς, ἢ νὰ ζη-
χηθῇς ἐσύ, ἀπ' ἐκεῖνους νὰ μάθῃς χωρὶς τῆς κόσμου.
καὶ ἀπ' ὁ σύνηθες· θέλῃς πῆς σύτ' ἀπ' ἐμὲ μηνυθέντα
σοι ἐκ τόμαλος δὲ Μεχαφᾶ τῆς δέκα ἢ πρεσβεύς μας
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῇ ζ' τῆς Μαΐου αυξγ'.

Φθάνωντας λοιπὸν ὁ Μεχαφᾶς ἐς τὴν Κρόϊαν, ἐκλέχθη
σι τὴν εἴσοδόν ἐς τὸν ζηεντέρμπεην· ὁ ἢ ἀναγινώσκωντας
τὴν ἐχαμογέλασε, ἢ διὰ δρόσους τῆς ἀντέγραψε.

Γεώργιος Καστριώτης, ὁ εἰσηγεόμενος ζηεντέρμπεης
πρίγκιπας τῶν Ἀρβανῶν, ἢ Ἀλβανῶν, τῷ
Μωαμὲθ πρίγκιπι τῆς τῶν Τούρκων γῆς.

Τοῦ Μεχαφᾶ τὸν πρέσβεως σου, ἢ ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν σου
ἔμαθα σῶς μεγάλως καὶ ἐμὲ θάρρησα· ἐγὼ ὅμως
σὲ λέγω, σῶς δὲν μελανοῦ, δὲ πρέπει νὰ μελανοπόω, ἀν-
ἐχάλασα τὴν χρόνην μελάσου, ἀλλὰ νὰ ζήσῃς ἀφ' σοῦ
ἐχθρός σου· ἢ ἄγναλα ἢ ἔλεγα πρίγκιπας χωρὶς τῆς σοφίᾳς,
σὴν δὲν πρέπει νὰ γένῃς νομοδόκης, ἢ νομοπράλης· ἐς
καλὰ θρόνους τῶν παλαιῶν πριγκίπων, καθὼς ἔμενες

ἐξ ἐμοῦ· ἀλλὰ ἔπαθα τὴν ἐρήνην μὲ σὲ ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν σου,
ὡς μαρμάρι ὁ κόσμος· οἱ δὲ ὑπάποδοι σου πολλὰ ξημίας μὲ
ἐποίησαν, λόγους μου ἔκαμα νὰ μὴς παραδώσῃς· ἀλλὰ τ' αὐθέ-
ντας μὴς σκότωσε· μὴ μοῦ βγάσουνας ἡ σπόλες σκοτώνω, ἔτσι να
πῶς τὴ ἰδιά του σπροσπάθεια μὲ σκότωσαν. ὅθεν δίνομαι σπρέπει
νὰ σκοτωθῶ· μὴ ναὶ μὴ λογιάζω ἀλλὰ τὸ κάθε μὴς χαλᾶνε
τὴν ἐρήνην· μὴ μὴς ἔσπαθε μάνες. οἱ ἄντρες ὅλες δίνομαι
μὴ ὀρθοὶ δὲν ἔχουν δίνα δόξον· μὴ ἀλλὰ ἄλλο πάγμα μὴ ξένον
πρέπει πάντως παιδόκρασσο, σὺ δὲ ἀνδρόπαιδο λογιάζῃς ἐκ μὴ
δύσεως (ὡς φὴς) πλὴν δὲν θέλω νὰ ἔχω σπρέπον ἐρήνην μὲ σᾶς,
ἀλλὰ μὲ μὴς ἄντρες· μὴ αὐτὴ θέλω μαζὶ ξ' ἀπὸ χριστιανῶν, ἴσως
παραχωρέσουν λίγο ἀλλάσσας ἀξήλειας μου· ὅμως δὲν φοβᾶμαι
ἡ σπόλες μὴς φοβερίζουσι σε· ἔχουνας θαρρέσῃς μὴν ἀπὸ βό-
θεια· αὐτὲ μεδανάσῃς, μὴ γένῃ χριστιανός, θέλω πάγῃ
παιδὰ μὴν θέλησίντος, ἀλλέως πέθανε ἀπὸ ἀλλονα φόσσο
δὲν δίνομαι νὰ ἔχω μὴν φιλίαν σε, ἀλλὰ νὰ ἐμᾶς ἐχθρέσῃς,
μὴ νὰ μαχώμαι νύχτα μὲ σπόσεως ἐκεῖνε, ὅσσε θέλουνας ἀλλονα
νὰ μὲ βοηθῇ κατὰ τὸ ἐχθρό. ἀλλὰ τ' λάμπασον ἐκ μὴν πε θέλει ἀμάχη.

. . σθαμίζουνας μανὸν μὴν ἐσπεζάν, μὴν ἐνεχείρισεν
ἐξ τὸν σπροσκρεμένον πρόσωπον, λέγουνας τον ναὶ μὰ τὴ Μέ-
μονος δὲ πῶς μὲ τὸ ἐρχόμαι ἐκ παῦσα ἐξ μὴν ἀλβανίαν.

θελν εἶθη μὲ ἡν σραλῆσαν τὰ σρος αὐτὸν· ἀλλ' ναὶ δὸν ἀδῆ-
ναθως ἐπιθυμῆσε· ἡ ἄλως ἀνεχώρησεν ὁ Πρεσβυς.
ὁ δὲ ζηνοδέρμοσεις ἐμβαίνων ἀς τὸν δόσον τὰ Τζρνα,
τὸν εὑρόσυνε, ἡ εὐσοβέμενε· ἡ τὴν χαίραν σρελ γραδ,
σρὸν ἐδεκνὶ τὰ, ἔβα· ὁμως δὲν ἀδαλαβὲ ἡ· ἡ εἰσ ὄρκς πη-
γὴν, δὲν ἐδὲνηθη ναὶ τὴν λάβῃ, ἀλλ' ἔβαλε φωλίαν ἀς τὰ
σερίχωρα, ἡ τὰ ἀφάνισε:~

Κεφάλαιον δριακοσόν σρῶτον.

Γυρίζων τὰς ὁ ζηνοδέρμοσεις ἀς τὸν δόσον τὰ, ἡ ἠξύρων τὰς
βεβαίως, σῶς πὰν ἄλλως, πὰν ἀλλως, ἤθελεν ἐχῃ σασαδῆ-
νόν σοδέσμον μὲ τὸν Τζρνον, ἐμβῆκεν ἀς τὴν μέσον τὰ
σεφὰ τὰ, ἡ ἄλως ἐδημηγόρησε. Φίλοι μὲν ἀδελφοὶ,
ἠξύρεσε παλαῖα, σῶς· ἡ ὁ Πάσας, ἡ ὅλοι οἱ Πρίγκιποι
χρίσιανοὶ ἐβεβαίωσαν τὴν σραλῆσαν κὲ τὰ Μωαμεθ ζαλὰν
Πρίγκιπα τῶν Τζρκῶν, ἡ νὰ τὸ βέλουν τὸν καλὸν
σῶσον, ἀλλὰ ἔχουν ἀλλοφόρες σραλάρχας δοκιμασμὸν ἀς
τὰ τὰ σοδέσμε, ἡ ὑσοσασσόμεθα ἀλλὰ τὴν σίσιν μὲς, ἀλλὰ
τὴν ἐλευθερίαν μὲς, ἡ ἀλλὰ ἄλλες γυναῖκες ἡ λέννα μὲς·
ὅσσος σραλιὸς ἡς χαθῆ ἀς ἕνα λὴν τὴν μάχην, θέλ σοζσαθῆ,
ἐσαφὲ ἡ ἐλεγόνησε σοδεμῶν τὸν ἐρ τὸν χν, τὸ σρῶτον λὸς,
ἡ λαφνὸς, ἀλλὰ ναὶ ἐβλεσόσῃ ἀλὰ αὐσαρλίκ μὲς. ἀλλὰ τὸ σορὲ:

τὴν νὰ πολεμήσουν ἀνεβῆκαν ἡ μεγαλόψυχος. δὲν νὰ χα-
μηλώσουν τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, ἢ νὰ ἀναστανθῇ ἡ χει-
στιανωσύνη ἢ ἡ ἐκκλησία τοῦ νῦν, ἢ ἡ χῶρις ἐμᾶς πάντ᾽ ἀπὸ.

Μόλις ἐλησμόνησε τὸν λόγον του ὁ Σκενδέρμπεης, ἢ σὰν
ἐκεῖ αἷμα ἔλοι ἐβόσκαν ἀπὸς ἕναν ἔλαμμα ἢ πρόθυμοι νὰ
τὸν ἀπολαθήσουν μὲ χει θανάτου. Εἰς τόσον ἐρθάσε
ἢ ὁ Πρέσβυς Μαχαρᾶς ἐς τὸν λόγον μὲ τὴν ἐπιστολὴ
τοῦ Σκενδέρμπεη· ἢ βρέσανε τὰ γραφόμενα, σχεδὸν
ἔμηναν ὡς ἐπιπλαμένοι· ἢ βοὸς· ἀπὸ τὴν δίκαν νὰ μὴ τὸν λογιά-
σουν ἀγρόπαρδον, ἔστις σφαδιάσας νὰ φυλάξει ὄχι μόνον ἐς τὴν
Ἀλβανίαν, ἀλλὰ σχεδὸν ἢ ἐς ὅλην τὴν τουρκίαν. μὲ ταῦτ᾽
ἔπιασε τὸν Σερεμέτ μπεη· Πασᾶ μὲ τὸ χιλιάδες ἐξιὰ
σύνορα· δίκαν τὸ ἰδῇ πὼς ἀπιστεῖ τοῦτος· ἢ μαλίσα ἢ ἡγε-
μονήν του· ἀπὸ μὲ ὄχριδον· τὸ σπαθὶ ἐς χεῖρα τὴν αὐγόρια·
· ἢ ὅπου τὸ δὲν ἀπέστελε ἀπομονὰ τὸν τόπον τοῦ Σκενδέρμπεη,
ἢ ὁρίσησε αὐτάνω ἐς μίαν λίμνην· αὐτὸ τὴν ἀποσίαν
ἔβγαλε ὁ Πλαμιὸς Δρῖνος· Ἐπῆρε ἀπόν ὅσα ἔμελλεν
ὁ Σκενδέρμπεης νὰ σπάσῃ μὲ τὸν Σερεμέτ μπεη Πα-
σᾶ ἐς τὴν προφερμένην χώραν, μανθάνει τὸν ἐρχομόν
του Πασᾶ πὼς ὁ ἐς τὴν Δγκιώναν μὲ ἔμερος τ᾽ σφαδᾶ,
ἢ μὲ τὸν πρίγκιπα τ᾽ Ἐπειρίας, οἱ ὁποῖοι μὲ ὀλίγον ἠθὸν

νὰ σβήσουν ἀπὸ ἐκεῖ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μέσα. ἀλλὰ ἔλυχε τὴ
φορὰ ὀλίγους πλούσιους (ἴσως καμμιὰ δεκαριὰ ἀπὸ
ὅλους μας) ἐλεημόνησεν ὁ Πάπας φαρμακοῦθῆς (ὡς μερικοὶ
λέγουσι) τὴ ἐλαλάδη ὅλη ἡ σταλιὰ μόνη, ὅλλὶ ὁ πρίγκι-
πας ἀπὸ Βενετίαν, τὴ σοφοὶ ἄλλοι χριστιανοὶ ἔσρεφαν ὁπόσο
μεδὰ σόνα, τὴ λύσης μεγαλωδίας. Ἀπὸ δὸ συμβεβηκὸς
σπερῶς ἔπαυσε τὴ ἀναβλέφας φὸς τὸν οὐρανόν.
Κύριε μου Χριστέ, τὴ νὰ σὲ ἀληθινέ, ἐγὼ βλέπω τὴν ὀλίγα
σοῦς ὅλλὶ αἰμαρτίας μας· ἐλεησοδίδηκε νὰ μὴ σταλύσῃς
μὲ τὴν ἀπὸ σοῦ, τὴ ἡμερίαν ἐχθρόν, ὅλλὰ ἀπὸ ὡς ἐλεήμων, τὴ
φιλάνθρωπος πάλιεθε τὶς αἰμαρτωλὲς φὸς μετάνοιαν, τὴ σῶ-
σαι μὲ τὸν μετανοοῦντα, τὴ λέγεις σε τὶς ὅλλες· ἀπὸ σοῦ μεγεμὲν·
ἂς ἀφήσουμε μετ' ἐμὲν φὸς ἡμᾶν τὴ φύλαξιν τὴς ἀπόφεώς μας,
πάρε μὴν αὐτὴν νὰ μέγαν οἱ ἄπιστοι, ποῦ εἶσὶν ὁ Θὲς τῶν χριστιανῶν.
Ὅλος ὁ λαὸς ἐσυροσπύχτε, τὴ ἔπλαξε μετ' αὐτὲν, ὥστε ὁπόσο
αὐτοῦ τὴν θλίψιν τῆς ὄψεως ἐφαίνετο ὁ πόνος τῶν παθημάτων.
Ὁ δὲ Σπενδέρ μπεης σταφῆς πρὸς αὐτὲς· ὅλλὰ νὰ μὲς ἀλη-
γορήσῃ, λέγε μὲς· Ποθενὰ λοιπὸν μοι φίλοι, τὴ ἀδελφοί·
ἄγναμα τὴ ὁ πανοικτίρμων Θὲς δὲν τὴθέλησε νὰ πινήσῃ
τὴ σταλιὰ μας τὴν τὸν θάνατον τοῦ Πάπα,
ἀλλὰ δὲν σφάλῃ νὰ αἰθημονήσωμε, τὴ νὰ χυσόμεθα,

ἐκαθί σοβὲ δὲν αἰτοχωρᾷ· αἰσὰ δὲς εἰλαβόνδας μὲ αὐτὲ ν-ὄθεν
σρέσω ναὶ δὸν εὐχαριστήσωλε ν-ἢ ναὶ σισβύσωλε, σσῶς ὄλλι
μαὶ εἰσωνέβη, ἔγινεν μὲς σρῖσν ἢ τυχῶν, ἢ σ-σωζιαὶ ἠμᾶν·
ἢ μὲ δοιούλην δημηγορίαν εἰχαλασράνυς δὴν γύσην δες·
Τὴ ἢ εἰσούριον σινῶνδας ὁ πρίγησας ζηενοδρήσσεις
μὲ 16 χιλιάδες σραλιώλας, ἢ ρθάνασλας σημοίσν μὲς δὴν
Ὄχριδαν, εἰσβαμίνησ δὲς σραλιώλας δε ναὶ νησούσιν ὅλὸ
δὴν ἡμέραν ν-κοιμήσως ν-ἀγιολόνε, ἢ ναὶ δέων ἀυλῆς,
ὅσως γένη μισσίρια μὲς δὲν ἰόνδης ναὶ δὲς δώση νίπην κὲ
δὲν εἰχθρῶν δες. - δέλε δεμμωλέ, ἔπραξε δὸν πεῖν ἐξι-
μανκή, ἢ δὸν Πέτρου. ἄγγξον, ἀδξρόν δὲ θρεσσισσόσε
Πούγε, ἢ δὲς ἔπαμε Καστδόνες μὲς σενδαποῖες σραλιώ-
δας παναμμαρέες, μὲ σροσαγήν ναὶ σπγαίνεν ἢ αὐτόμθεν
ἡμέραν μὲς δὴν Ὄχριδα, ἢ ναὶ σασχίσεν ἴσως ναὶ δγαίμεν
δὲς Τάρνες ἴζω, ἢ παὶ ὀλίγον ὀλίγον ναὶ ὑσσοπρίνων σσῶς
ρούγεν, ἕως ναὶρθάσεν μὲς δὴν σροφρησλίν χίζναν, ὅσσ ἐμέ-
δαινα ἕναν σημοιώδαδε ἢ αὐνδριιώδαδος Κεζιμερμαρέες
μὲ σομμὲς σραλιώλας· ἐχχωλίν ἢ παύγη, εἰσῆγαν μὲς δὴν
σροφρησλίν πόζιν, ἢ βγεῖσανδαὶ δες οἱ Τάρνοι ὀλίγες, εἶσο-
γιάζαν σσῶς μένας παλαίσσασοι· ὅθεν αὐγῆκεν ἴζω ὁ ἴδιος
Σερεμεὶ σασιοῦς μὲ δὸν αὐνεζιόν δε, ἢ μὲ δέκα χιλιάδες

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τζερνας να ἰδῆς σοφαζηνόσαν· αὐτὸ δὲ μιὰ ἐβαπηδοῦλα μις:
γάλην ἐζαβίχθηκαν ὀπίσω σορὶ τὴν σροφρεζνὴν χίζαννην,
ὁπὰ ἦλον ὁ ζηενδέρμαπεης· ἀλλ' οἱ Τζερνοι παλαδιώκονδές ἰδις
χωρὶς δίνα φόβον, ἐφθαβαν ἕως εἰνῆ ὁπὰ ἦλον πρυζηνοὶ οἱζρα:
διῶλαις ἰδὲ ζηενδέρμαπεη, οἱ ὁπάποι σύγαγνονδες παλαπάνω ἰδις,
δόσον παπῶς ἰδὶς ἐβαίρεβαν, ὥζε ὁπὰ ἐφόνεβαν δύο χιλιάδες,
μὴ ἐσκλάβωβαν τὸν ἀνεψιὸν ἰδὲ Πασπᾶ μιὰ δώδεκα Τζέρνας
χρησίζιας, ὁζιὰ μὴ τὸν σροφρεζνὸν, Καζαζκερμαζὴν· οἱ δὲ
λοιποὶ φούγονδες, ἐγκλείωβαν ζὶς τὴν πόλιν· σαυνβαζνὴς δὲ ἰδῆς
μαάχης, ἤφεραν ἐμπροσθεν ἰδὲ ζηενδέρμαπεη ὅλας ἰδὶς σκλά-
βας· ἰδὶς ὁπάποιας ἐδέχθη μιὰ σρόσωπον ἰλαρόν, μὴ λόγια γλυ-
κύλαλα, ὁλκὰ ἰδὲ ὁ Καζαζκερμαζὴς ὡξ φρόνιμος· μὴ σχέσις
τὸν ἐχάρισεν ἕνα σαπῆθος μεγαλώδαλον ἰχθύων· ὁ δὲ Πασπᾶς
ἐμβῆκεν ζὶς τὴν χώραν ζιελαύσας, μὴ σοὺς αὐσαρηγορὴς ἰδὲ
ὁλκὰ τὴν φθοράν ἰδὲ ζραδιώμαδός ἰδ, μὴ ὁλκὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ἰδὲ
ἀνεψιᾶς ἰδ, μὴ ἰδὲ Καζαζκερμαζὴ· σὴν σοχαδόμενος μὴ τὴν
μεγαλοψυχὶ ἰδὲ ζηενδέρμαπεη, ἔλαβε θαῤῥὸς ναὶ ἰδὶς ξολθῶ-
μὴ ἄλως ἔσχεν ἕνα Πρόσωπον ζὶς τὸν ζηενδέρμαπεη, ὁλό-
μενος ναὶ ἰδὲ εἰσερεύνᾳ ἰδὶς αἰχμαλώδας, μὴ θέλῃ ἰδὲ ὁλώσῃ ὁ,τι
ἰδὲ ζηλήσῃ· αὐτὸ ὁ ζηενδέρμαπεης ἦλε ναὶ ἰδὲ ἀσεζνᾖ ὁ,τι ἤθελε,
μὴ σαὐτην ζὶς ὁ,τι τὸν γνωρίζῃ ἱκανὸν θέλῃ τὸν ἔχῃ ἕτοιμον.

αὐτὸς ἦλθε ὁ Παστᾶς ἐθαύμασε, ἡ μεγάλως ἐσκάνδ[α]τ[ι]σε μεγαλοψυχί[α]. ἡ φρόνησίν του. ἦρε δ' ἐκατὸν ἀπὸ ἔστειλε πολλὰ πλούσια χαρίσματα, ἡ δύο χιλιάδες δουκάτα ἀλλὰ ἦν ξυλθεν[ί]των αἰχμαλώτων του. καὶ ὅσοι ἐλάμπρυναν καὶ ὁ Σκενδέρμπεης κ[αὶ] [ὁ] σύνηθες τὸν προσκυνῶσας του, ἐξέρασεν ὅπου χαῖρε ἡ ὄψη αὐτοῦ:—

Κεφάλαιον. Ἰριαποσόν δεύτερον.

Μανθάνωντας ὁ Τζερνος ἦν φθορὰν τοῦ στρατοῦ του ἀπὸ τ[ὸν] νυβέρνην τοῦ Σκενδέρμπεη, ἐθαύμασε, ἡ ἔφη. δὲν νικᾷ ὁ Σκενδέρμπεης, ἀλλ' ἤ ἄνω βοήθεια τὸν σκεπάζει αὐτόν, ἀλλὰ ἐγὼ μὲ διάφορα γένη ἐσκέφθη, ἡ ὅλα φῶς τοῦ λόγου μου καὶ ὑποτάξα, ὅμως τὸν Σκενδέρμπεην ἀφ' αὐτὸς νικητὴν ἡ φοβερὸν τὸν ἐγνώρισα. ἡ πῆγεν ὁ Τζερνος καὶ μὲ ὀργὴν μεγάλην ἀπὸ τὴν πολιόρκησιν τῆς Κρόης ἡ ἐπῆρε μαζί του τὸν Μουσταφᾶν Παστᾶν μὲ ιε' χιλιάδες καβαλλαρέους, ἡ ἀπὸ χιλιάδες πεζοὺς μὲ ὀργὴν σταλὴν ἀπὸ νὰ σκλάσῃ ζωντανὸν τὸν Σκενδέρμπεην ἦ νὰ τὸν φέρῃ δεμένον. ἦλθε μὲ μεγάλην δύναμιν, ἦλθε μὲ δόλον. ἀπὸ ἡ δὲν δυνηθῇ νὰ ἐξολοθρεύσῃ ἕνα αὐτῶν καὶ δύο, ἦλθε νὰ τὸν ἀπολιορκήσῃ κ[αὶ] πάλιν, ἀλλὰ νὰ μὴν ἐγκρίνῃ ἀπὸ κοντὰ τὸ φῶς τοῦ κάστρου.

Ἤλον ἦλθος ὁ Μαυλαμπάσης ἀπὸ γένη Ἀλβανός, σύνθρωπος
ἀχρεῖος καὶ ἀσθενής, ὁ ἰδιαίτερός του ὑπουργὸς ἦτον τοῦ
ζηνεδρίμπεη· ὅς ἀπὸ ἀφορμὴν ἔχει σηλαβωθῆ αὐτὸ τὴν γέρικη
μεθὰ καὶ σοφῶν ἄλλων νέων, καὶ ἀπὸ τὴν γερωσύνη τὸν αἰχόρασεν.
Ρώμας Παισιᾶς, ὅς ἀπὸ βλέπωντάς τον φοβερὸν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν του,
καὶ μεγάλο ἀπὸ τὸ σῶμα, ἔπρεπε ἀπὸ ἄν ἦλθος μαθὴ τὰ ἴδιά του:
λέγει· θέλω γένη ἐμπιστόσυνός μου, καὶ ἄλλως ἀπὸ ἀνδρειωντάς τον,
τὸν ἔδωσε νὰ μαθὴ τὴν πολεμικὴν τέχνην· ἡμέρα τὴ ἡμέρα
συνδυνίζεται ἐπάνω τὸ πρᾶγμα, ὅπως ἤτον φθονερὸς καὶ ζηλόφθονος
ἄνθρωπος. Βλέπωντάς τον ἄρχισε ὁ Παισιᾶς νὰ ἀρρωσταθῆ, εἶχε
χαρὰν μεγάλην· πολεμᾶ μὲ πασᾶν Δυρρακίου, τὸν εἶπεν μια·
ζίλια, μὲ ὅλα τὰ ἀνδραγαθίας ὁποῦ ἔδειχνε· πολλὰ τὸν αἰγα-
πᾶσε· ἀπεμάντωντάς τον ἔσκλα ὁ ἄρχοντας νὰ πολεμήσῃ τὴν
Κωνσαντινὰ πόλιν μὲ τὸν ἀρχοντικὸν Παισιᾶν, μὲ μὲ τὸν
Μαυλαμπάσην, ἀφῶσε ἀπάνω ἦλθος ἀντέβη τὰ ἄλογα,
μὲ ἐμβῆκεν εἰς τὴν πόλιν, τὴν ὁποίαν αὐτὸ ἐπυρίβυσεν ὁ
ἄρχοντας, μεγάλως ἐθύμωσε, μὲ ἐδέρασε τὸν Μαυλαμπάσην.

Ἐξχόμενος λοιπὸν ἦλθος, ὡς ἄνωθεν εἶπα, εἰς τὸ σχεδὰ
νὰ δὲ ζηνεδρίμπεη, ἐπαίσχιστε νὰ τὸν ἀπαγιδεύσῃ δολίως,
λέγωντάς του ὅτι δὲν ἤθε νὰ ἀνδρ' ἀξιόπιστος ἀπροαιρέτως,
καὶ σχεδὰ ζῆσος μὲ ἔχθραν, ἀλλὰ σχεδὰ μόνην τὴν ὑπακοήν,

τὴ σροσαγὴν τῆ Ἡγεμόνος τῆ. τὴ ὕδω χὴν ἔχεγεν τὸ ῥαγνόξθον,
τὸ δὲ τὸ πρωτὸν ἐφρόντιζε νὰ τὸν ζητιώσῃ, τὴ νὰ τὸν παλαστρ:
λεμήσῃ, ὅλαν παγρος τῆ ὑχῃ. τὴ ὅλο νὰ χιάρωνῃ ποσῶς ὁ δόλος
τῆτ, ἔπειτες σολλὰ δῶρα εἰς σηζῆον ῥιχῖ, σολλῶ ὃ χιαλλον
ὅλο νὰ ἐμβυθεμωθῇ χιά τῆτα, ἂν σταυδῇ σηλάβος, παθὼς ε:
χαρίσησεν ὁ τραχιμαλικὸς τῆ, ὅλαν ἀηχιαλωτίσθη. τὸς
τόσον ἀνώγοντας ὁ Μοναχιμπάνος τὴν ὅλο βιβὴν τῆ ζητιόξχιατη
τὸς τὸ βάραθρον ὀνομαζόξθνον βαγνὰ. τ' ἀσλὺ χιαπράν αὐτὸ
τὴν ὄχριδα, αὐτοφάσισε νὰ σηγαίνῃ ὕδαφνα ναὶ ἀντὶ
τὴν ἀνόχθον νύπλα, ἀλλ' ὃ χιαλλίν, ὅλο ἐχιαθηδύθη ὁ δό:
λος τῆ, τὴ ἔχιηγεν αὐτράκτος. τότε ὁ ζητιόξχιατης εἶπε:
ρασι χιὰ τὸν τράτον τῆ τὸ σροσορτηζνὸν βάραθρον, τὴ χὶ τὸ σό:
χιαλ τῆ ἔσπισε λαὶ βλαζιμισρᾶ τῆ, σαραιτηῶν τὸν πάδεβνα
νὰ σοζεμήσῃ ἀνόρῶς, τὴ ἐχρωτίζοντας χὶ τὴν ἄνω-βοήθχιαν.
θέλχι λάβῃ νίκην ἀναχιωρίβόλως κχὶ τῶν βαρβάρ. σχιὸν
χὶ τὸ σροσορτηζνὸν βάραθρον ἦτον ὄνος ὄρος, τὴ σεραλτέρω
αὐτὸ τῆτο ἐσρόσαξαν ὁ ζητιόξχιατης νὰ χιὴ σοβάσουν
οἱ τραλιῶλαι τῆν διώκοντες τῆς ἐχθρύς. ἐφοβᾶτο γὰρ λαὶς
μηχαναὶ τῆ. ἢ δὲ ἐσεῖσεν ἔφθασε τὴ ὁ Μοναχιμπάνος
ἐκεῖ, τὴ εὐχόμενα χὶς λαὶς χάραις ἀχιροτέρων λὰ τραθύχιαλαβὸ:
σον σροθρῶς τὴ ἀνδρέως ἐσαλτέωσαν, ὥστε ὁσὸς ὑβρὶς ὑπὸ:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρεβαγε τὸν ἄλλον, αλλ' ἐρχόμενοι ἐς βοήθειαν τῆ Σκενδέρ-
βεη ἀπενταπόσοι ναβαλλαρέοι ἐπλεγμένοι, δέν ἠμπό-
ρεσαν νά ἀντιξαθοῦν πλέον οἱ ἐχθροί, ἀλλά ἀρχίσαν νερό-
γαν, ἡ ποζζοί ἐσποδώθησαν. ὁ ἰ Σκενδέρ βεης ἤτε ἐξα-
λαδίσθην ὀπίσω, ἕως ἐς τόσον ὁποῦ ἐφοβῆτο ἀπό μηχαναί
τῆ ἐχθρῶ, ἡ δέν ἐσπῆγε παρεμπρός. αλλ' ὁ Μιχάλης
τῆς ἀλβανίνας, ὁ Μωϋσῆς, Γιῶνος ὁ Μιχάλης, Ἰωάννης
ὁ Περμάλος, Γιωργάκης ὁ Ματεσῆτος, Γεώργιος ὁ τζάκας,
Γιωρίτζας ὁ ἀντεσιάς τῆ Σκενδέρβεη, ἡ Γιῶνος ὁ Μα-
νέσης, ἀνδριωμάλοι Καστριῶται νἀπό τῆ θυμῶ πινηθέντες,
ἀλησμόνησαν τήν παραγγελίαν τῆ Σκενδέρβεη, ἡ στε-
ρῶθησαν παρεμπρός, ἔσπασαν ἐς τά δίπλωα τῶν ἐχθρῶν.
αφ' ἑ ἰ ἔπαθαν ἀμπαλωσιάν, ἤτις ἔπιασεν ὁ ἐχθρός ἡ
τῆς ὀπίσω, ἤτα ἤτις ἔσφιξεν ἐς Κωσταντινάπολιν. ὅλοι ἤτις
ὁποίχς ὁ Σκενδέρβεης ἔλαβε λύσην μεγαλωτάτην,
ἡ ὀλίγοι ἔπεσεν πρόσθεν ἐς τόν πόρον, ὅσοι μποροῦσαν νά
τῆς ἐλευθερώσῃ, ἡ θέλ' τῆ στέκετ' ἄλλης σπαθιᾶς πόρτας,
ἡ θέλ' τῆ δώσ' τόσον ἀργύριον, ὅσον ἀνθοῖ βαρεῖ. ὅμως
ὁ πόρος ὡλίγος θυμωμένος, ἡ πεζεύρωσεν τήν ἀνδρειᾶ τῆς,
ὁποῦ δέν τό ἔσερξε, μαλίσα ἰ ἐπροσπάθε νά τῆς χάσῃ
ἀπό ὀλίγον ὀλίγον, ὅλοι νά δοκιμάσουν τόν ἀόνον δρι-

χώμερον· γὲς ἦτο τὸ χωριὸ ἐπαραδόθηκαν ἡμέρας δεκαπενὲ
ἡ εἰκοσὶ ἡμέρες· ἡ ἀγκαμαρὰ νὰ φθάρθη τὸ γεφύρι τῆ Τζερνᾶ,
σὴν ἔδωσε· τὸ διαβάτη μὲν τὴ Μπουλαμπάνα πασᾶ
ὅλο νὰ περάσῃ μεσὰ τὸ ζηεντέρι
ἐσυμπερέασνε τὸν παιρόν, ὑπομονητικὸς σὼς φέργη νὰ πῦν:
χάλη, ὅλο τὸ ἦτο ἡ συχνὰ τὶς ἔπεσε δρῦα. ὅμως ὁ ζηεντέρ
γιπεν ἐνθυμοῦνταν τὸν θρηνῶδη θάνατον τῶν καπετάνων τη,
ὄχι μόνον δὲν ἠμέρωσεν, ἀλλὰ ἐμπῆκεν γὲς τὸν τόπον τῆ Τζέρνη,
ἡ συναίξας πολὺ νέρος τὸ ἐβλαμπόρασε τὴ γεφυριὸ τη.
Βλέποντας ὅλως ὁ Μπουλαμπάνος, ἐγύρισεν γὲς τὰ ἐπίσω:
λὰ ἡ δόλιε ὅλο νὰ τὸν ἐξολοθρεύσῃ. ἐπῆαννε μαζὺ μὲ τὰ
δῶρα τὶς φύλακας τῆ ζηεντέρμπεη, ἡ γὲς τὴν πορωΐνη φυλα:
κὴν ὁ νυπιὸς ἐπίνησεν ὁ πασᾶς αὐτὸ τὴν ὄχθιδα μὲ τὲ
χιλιάδες παβλαρέες, ἡ ὀρὲς χιλιάδες ἀσπρέ. ὅλον ἐ ἔβη:
μερώνεν ἑτοίμωσεν γὲς τὸ γεφύρι τῆ ζηεντέρμπεη· ἀλ
λὰ γνωρίζοντας τὴν ἐπιβλαβὴ τῶν πορφυλάκη τη, αὐθυς ἑτοιμά:
σθη ἡ σύμπηκεν γὲς συναπαύτηση τη. ὅλο τὸ ὀπόδιον οἱ Τζέρνοι
ἔμεναν σκλαβιτοί, ἐπορδὲ ἡ ἐμπιάζονναι τὸν σύρτε ἀπόπερα.
ἐρχόμενα ὅμως ἡ τὰ δύο γεφύρια γὲς τὰ χῶρα, ὅσον
φοβερῶς ἐσυμπεριφθήκαν, ὥστε ὅπου ὁ ζηεντέρμπεης γὲς
πάθε πλύσημα ἐπερνοῦσεν ἕνα ἄλογον, ἡ οἱ γεφυριῶτες τη

εἰσελεύσῃ ἀφιστούμενον μὲ θυμὸν ἢ ὀργήν, παρὰ μὲ λέ-
γειν ἀγγελιαφόρε, νὰ θυμωθοῦμεν ἀπὸ παλαιότητα τ' ἀκλιγοβλαντ
καστρίαν· ἀλλὰ λέγε σχεδόν· ὅμως οἱ Τοῦρκοι ἐφθάρθησαν,
ἢ ὀλιγώλαοι ἐμπῆκαν εἰς τὴν θέσιν μεγάλη τοὺς πανοῦ· αὐτὸ
δὲ ἀκούσας ὁ Σκενδέρμπεης τὸ μισὸν ἐσκοτώθη,
ἢ ὀλίγοι ἐλαβώθησαν. φθάνοντας μετὰ ἡ δευτέρα
φθορὰ τοῦ στρατεύματος εἰς τὰ ὄπλα τοῦ Τούρκου, σχεδὸν αὐτὸ τὴν
λύσιν ἔμελλε νὰ βάλῃ τὴν μιαρὰν τοῦ ψυχήν, ἂν τὴν γνωρίζων·
ἦτον τὸν Μπαϊραμπασάνον τότον ἔμπιστον εἰς τὰ πολεμικά τοῦ, ὅσον
ἀνδρεῖον, ἢ ἐχθρὸν τοῦ Σκενδέρμπεη· τὸν ἔστειλε πάλιν
καὶ αὐτὸν μὲ τὴ χιλιάδες παβαλλαρίας, ἢ ἄλλες χιλιάδες
πεζούς, μὲ πρόσταγμὴν νὰ πολεμήσῃ εἰς τὴν Ὄχριδα, ἢ νὰ
μὴν ἀποφασίσῃ τὴν μάχην, ἕως νὰ ἰδῇ τὸ αὐτοβούλιον.
φθάνοντας ἐκεῖ ὁ Μπαϊραμπασάνος, ἐπέρασε πολὺ ἡμερός,
ἢ δὲν ἔβλεπε σημεῖον πόλεμον, πόλε μισός· καὶ τοῦ Σκενδέρ-
βεης· ἀπὸ σχεδὸν πρωΐας τοῦ ἔστειλε πολλὰ δῶρα, καὶ
ὅσοι ὁ Σκενδέρμπεης καὶ ἐβλέπετο μὲ πρόσωπον χαρούμενον,
καὶ νὰ μὴν δείξῃ ποῦς γνωρίζῃ τὴν ἐπιβουλήν του, ἢ ἐς αὐτὰ·
μισὸν τοῦ ἔστειλε ἢ αὐτὸς πάλλα χλίσματα, πλὴν διάφορα
ἀπὸ ἐκεῖνα, διὰ ἦτον τζενούρια, αἰλέτια, τζαπόια, ἢ πάλλα
ὄμορφα, πλὴν αὐτὸ τοῦ τὰ σαπνιὰ γεμιάλα σπαθιὰ πολλαπλᾶ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πεχρί. τή αλλαξάυρια· αλλ' ἀπόσωσεν ὁ Μπαγαμπάνος
στρια ὑστέρον ξεθυμώθη παὶ αὐτῆς τή ὥμωσεν ἄνα ἀπόν
παλαβροπόνη· ἄνα ἀπόν σπολώση· ὅθεν μανδάνωνας τή αλλη:
βιβλίν ἴα ζηεντέρμπεη φή ἀπόρα σινορά ἴα με ὀλάω χριάδες
παβαλλαρίας, τή ἔρ στεξές, ξπίνησε παὶ αὐτῆς με ὄλογνή
ἀπόν σραλόν. αλλ' ἔχωνας ἄθλησεν ἀφμί ἰαῖς· ὁ ζηεντέρμπεης
ὀλύπησεν ὡς σωναστάνησίνης. πολέμησε ὁ σροσρᾶ ἀρχομῆς
μή ἀῶν δύο μερῶν, κ' ἡ νύχτα ἐσωναστάνησεν ὁ ζηεντέρμπεης
ἀπόν Μπαγαμπάνον, τή σπαώνωνας ἀπόσαθῆς νά τ' ροπᾶ,
ἔστεσε παίω ἀπό αλογόν ἴα, τή ἐσράγη ὑπό ἰῶν ἐχθρῶν, ὅπως πᾶ:
με χαθῆ τή ὁ ζηεντέρμπεης φή ἰόσον πίνδυνον, ἀνδρίεσρό:
ρθαναν νά τόν φέρεν αλλον ζᾶσαν, φή ἀπόν ὅπόϊον ἀνα βαί:
νωνας ἐπάμε σραίγματα ἀπήντσα. ὥστε ὅπόν οἱ ἐχθροί
ἀπόν ἐχόγιαζαν νά ὄνγη ἀπό ἕνα σῶμα ἀπόσο ἀνδρεῖα, μέ
ἀπόν ὅπόϊαν ἀπόσον ἐσαραπάνησε ἀπές σραπιπόϊαις ἴα φή ἀπόν
μάχην, ὅπόν πρίν νά ἔλθη ἡ νύπτα, σχεδόν ὅλοι οἱ ἐχθροί
ἀφανίάθησαν, τή φεύγοντες ἐσυγχίζονται. ὁ δέ Μπαγαμπάν
ἴόν ἐβέβαιωνας, ἄθελε νά σπολαθῆ ἀπό ἀπόν χύσσην ἴα, ἀπόν
ἐσπογωρέμενος ὑπό ἀνάγκης, ἔφυγεν φή τή χώραν, τή
ἐγλύωσε, ὅπόν ἤξερεν ὅμως ὅπῶς νά σαφαλῆ ἔμπρος:
θεν ἴα τόν, ἀλλά ἀπόλιγες φορᾶς ἐπανυχάθη νά παλα:

προσώπου τὸν ζηνοδέρμασεν· ὅς δις ζωῦ τὴν νίκην εἶπεν·
σουσ· τὸ σραίδευμα τῶν ἐχθρῶν, ἢ μελέσαμε ἐσπῆγεν ἐς τ.
Ἰνδίας τε· ἐπεῖ ἡ ἐσράθη σχεδὸν ὅρες ζυῆνες ὅλα τὸν σόνον
ὅσσ· ἔλαβεν ἐς τὸ δεξιόν χέρι, ὅταν ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ἄλογον,
ἔξοι σοῦντ χξίλι ἀνδρῶν ἰαρούθη, ἢ ἀσὴν ἐδιμαάθη νὰ αὐλιζαθῆ
τὰ τέρνα· Κεφάλαιον ρίανος Ἰρίλον.

Ἀγῆναγα ἢ δὲν ἤξουρεν ὁ Μασαγαμσάνος σῶς νὰ σῆξα·
θῆ ἐς τὸν Ἀγεμόνα τε ὅλα ἴην εὐροσυνή τε, σὴν ἐνθυμηζμὸς
ἴην· παιδίσσην ἢ ἴων ἄλλων Καρσαίνων, ἔλαβε θαῤῥὸς· ἢ
ἐδιάβη ἐς ἴην Κωνσαντινόσομιν· ἢ μὲ ὄλον ὅσσ ζῶλως
τὸν ἔμεξεν ὁ τέρνος, ἢ τὸν ἐποίησε μὲ βέλεμνα ἄγριον,
ὅμως μὲ ἴην αὐχινοιάν τε ὁ Μασαγαμσάνος τὸν ἐπαιδα·
σραύνε, ἢ ἔλαβεν ὄξσοῖ νὰ σοῦρῃ ἢ ἄλλον Καρσαίνον
ζωῆτε, ἢ μὲ ἰωὶ τὸν νὰ σραιδεύσῃ σοῦν χξ τὸ ζηνοδέρμασεν·
ἐδιάβεξε λοιπὸν τὸν γαντὰν τὸν ἀβαινόν, ἄνδρ αὐδρικά·
ἴανον, ἀλλὰ σηπρὸν ἢ ἀσάνθρωσον, ἢ δίδωσι τε δέκα
χιλιάδες πανβαλλαρέκες, ἢ δύο χιλιάδες σεξές, τὸν ἔσπεμ·
σαν ζῆς τὴν ἀβανίαν σρὸς τὴν Ἀνσζον δλὰ τὴ ἀρσίνης, ἢ
Μακεδονί, σρος σὴν νὰ σπηγαίνῃ πρυβίως χξ τὸ δλιναν,
ἢ νὰ τὸν ἀναμένῃ ἐπῆ· ἐπὶ τε ἐναντὶ ἢ ὁ Μασαγαμσάν
ἐπίνησε δι' ἐξέρας δέκα χιλιάδες ζαβαλλαρέκες· ἢ τὴ ζῆς

στέξις, ἡ ἔφθασεν εἰς τὴν Ἄσσυρον αρὶν ἢ χαντα· ἀξηστὸν δὲ
εἰς τὸ βάραθρον ὀνομαζόμενον βαμπὰ ἔχπος ἀπὸ τὰς θένδρας ἢ-
ἀμὴ ὁ ζηενοξέρματης ἦλθο αὐτώνιλα, ἔσχε ἐφῆ παλασπόστες
ναὶ σπάσεν χιῶναν· ἀπὸ ἢς ἐχθρές, ἀναμεσὰ εἰς ἢς ὁπάνες
ξηὴν πξούρωνλα ὁ ζηενοξέρματης ἦλον ἕνας εὐγενὴς ἢ Μα-
λαμασάνε, ὁῦ ἢς ἔχινεν αἰξία ἡ ἀέρηλαν ἡ οἰ σινηξοφοί ἢ ναὶ
γυρίσεν ὀπίσω· ἀλλὰ ἦλθο εἰπῆς ἡ ὁ ζηενοξέρματης μὲ ἀὐ-
τὲ ναβαλλάρεις ναὶ μάθῃ ἢν αἰξίαν ἢς ἰόσης ἀέρηλας· ἀλλ'
ὁ Μαλαμασάνος ξοχαξόμενος σὰν ὁ ζηενοξέρματης ἤθξε
σπηγαίνῃ· αὐτὸς ὁ ἴδιος ναὶ ἰδῇ ἢν ἀέρηλαν ἢ παλασποῦ ἢ-
ἔπεσεξε σοβρὰ ναβαλλάρεις ναὶ κρυφθῆ εἰς ἕνα βάραθρον
ἀπόὰτ ἐξοχίαξε ναὶ σεραόσῃ ὁ ζηενοξέρματης· ἡ ἄλως ἔχινε·
ὁλὰ ἢ ρθάναλας ἐπὴ ὁ ζηενοξέρματης, ἔπεσεν εἰς ἀὐλάκλνα,
ἀλλὰ σοβξωῶναλας ἀὐσρέως μὲ ἢς σινηξόφος ἢ ἐὸλαβεν·
ἰούδα· ὅμως μὴ ὁυνάξηνας ναὶ ἀνλιξαθῇ πξιόν· ἔφυγε, ἡ
ἔφθασεν εἰς ἕναν ξενὸν ἰόσον· ὁπὰ ἐκῆλθο σὰ ἀνώ εἰς ἢν
ξράλαν ἕνα δένδρον· ἡ δὲν ἠμπόρεσε ναὶ σεραόσῃ ἄλλος,
ξηὴ μόνον ὁ ζηενοξέρματης· ἡ ἄλλος ἕνας, οἱ ἡ ἰόνα-
ρες αὐ' ἃ ἀνόρφως ἐσοξεμβαν, ἔπεσον, ὁλὰ ἢ ὁπίσιον
ἔχαβε χύπαν μεγαλωλάϊην ὁ ζηενοξέρματης, ἡ αὐτὸ ἦν
θυμιὸν ἢ ἐφόνευσε ὁὺο ἄξρνας εἰς ἢν ξραλάναν· φοβξῆλος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

όμως να απηγάγη ξηπροσθεν μόνος κ' πολλῶν, ἐγύρισαν ὀ:
πίσω, ἡ ὀδυώντας ὀπὸ ζωήν, ἔφθασαν ἐς τὸν μεγόμενον τὸ:
σον ἄσσος πέρα, ὅπου ἦτον τὸ τραίδυμά της, ἡ αφ' ἑαυτ:
νίνησι της τραπιώσας της να σοχεμήσουν, ὁλοι να αποκτήσουν
ἡμιν, δόξαν, ἡ τὸ πλῆθος τῶν ἐχθρῶν, ἐδιαμοίρασε τὸ τρά:
δυμά της ἐς κάναρα μέρη. ἡ τὸ μὲν πρῶτον τὸ ἔδωσε της νά:
βασι νῶπια, γαμβρὸ της ἔλεπισκόπα Πάνυ ἀγγέλ.
τὸ ἡ δεύτερον της ζαχαρία γυρώπα, τὸ φίλον της πέτρ
ἐμμανυήλ, ἡ τὸ τρίτον τὸ ἐπῆραν αὐλές. βάγγελας
λοιπὸν ἐς ἴδιαν λαῖξι τὸ τραίδυμά της, ἐσπῆγε κ' της ἐχθρῶ,
ἡ τὸν ἐβίασε να σοχεμήσῃ. ὁ ἡ Μοσαμμπάνος δὲν ἔτρε:
τε σοτέ, ὁλοὶ ἀντέμενε τὸν γαντάν τὸν σύντροφόν της, σπὴν
ξενοχωρέμνος νῦπό της ζηεντέρ μασεν, σχεδὸν ἡ γυνθέν:
ται ἐσοχέμπος, ἡ μεγάλη ἀγωνία ἔγινεν. ἄλλας
ὅμως ἀμφοτέρων ται τραίδυμαδα ὅμοια τὸν ἀριθμὸν, ἐπὴ:
σασεν ὁ ζηεντέρμασεν, ἡ σαμπάγγας ἔσφαξεν. ἔφυ:
γε ἡ ὁ Μοσαμμπάνος μιὰ τὰς ἐσπιοίσας, ἡ ἄρπος τ'
ἱππάγας της να ταῖς πληρώσουν οἱ ἐχθροί. δὲν ἦτον
σχεδὸν ἡμέρωμὴν ἀπὸ πάνω, ἡ της γραίφ ἡ κυρία
Μαγίτσα ἡ ἀδελφή της, ὡς ὁ γάντας ἐμβῆκεν ἐς τὴν
ἀλβανί ὁλοὶ σὲ ὁδὸ της Μοσχογραδί, ἡ ὁλοὶ της τὸν ἀθ

τὴ δὴς φωλίας· πρόσιξε δὸν δάσον δι. ἐπίνησε λοιπὸν ὁ ζηεν:
δξὲ μπσεης ᾳὲς δαὶ μερη· δῆς μητρᾶς γιρώνας, ὁσσὲ πδον
μιὲ δὸ σραΐδυμά δι ὁ γανὲσο, τὴ φθάνωνδας ἐπῆ, ἔσῃξε
παῖ' αὐνδῆ σωνδαποσὲς παβαλμαρέας ἐπιεπδές. ὁ δὲ
γαηὲσο βιέσσωνδαΐδις, ἐδλαμοίρασε δὸ σραΐδυμά δι ᾳὲς
θριὰ μερη· τὴ δὸμὴ σπρῶτον ἔσσεμυτεν ᾳὲς σωναφαίνησὲν
δις, δαὶ ἡ δύο ἐπραΐδησεν αὐνδὲς, αὶπιογθῶν-αὶστ' ὁσσὸω δὴ
σρωΐδι· ἐρχόμνοι λοιπὸν ᾳὲς δαὶ χῆρας, αὶσσ' ὀλίγον ὀλίγον
ἐσύρθησαν ὁσσὸω μὲ ἰεχνη· οἱ σραδιῶδας δῆ ζηενδέρμεσεν·
ὅταν ἡ ἐρθασεν αὐνδὲς μιὲ ὄγον δὸν σραδὸν, ἐβόησε, σρα:
ρῆς ὁσσὸω, τὴ μὴ βούγεδε σχεὸν, μεθ' ἡμιῶν-ᾳὲ ὁ ἀνδὲς.
δὸδες αὐδες ἐναγνὸι ὄχοι, ἐσσφρινύησωσαν δὸν γανὲσο
αὶσσ' ὄχα δαὶ μερη· τὴ σσοχεμῶνδες δις κῆ πραΐδος δὲς ἐ:
πιδαβρόσωσε, τὴ δις ἐβωχόθρυσεν· ὁ ἡ γανὲσο γυ:
βούωνδαι· ναὶ ῥιέγη, κῆ δύχην ἐσυναασάνησε δὸν ζηεν:
δξὲ μπσεη, τὴ υὸσ' αὐνδῆ σχηγωθῆς ᾳὲς δὸ χέρι, ἔσσεσε ναὶ:
δω αὐτσὸ δὸ ὄχογον, τὴ πανὴν παποῦς ἐδιεχρύησε· δχὲ
δὸ ὁσσὸιον ἔνδρεσι γενόμνοι οἱ τῆρηοι, ἄλλοι μὲν ἔφυγ:
ἄλλοι δὲ ἐσποδώθησαν, τὴ αὐσσροι ἐδαβώθησαν, ᾗὲ:
σπδαβώθησαν, ὡς ε σσὸ τὴ αὐσσὸ δὴς σραδιῶδας δῆ Μασ:
γαμσσάνε, τὴ αὐσσὸ δὴδις δῆ γανὲσο ὀμγωΐδοι ἐχύρισαν

γὴς τὸν τόσον τῆς. γυνάικας γοιτοῦ νυκτὴς ὁ ζηευδέρματης
ἐσύναζε τὸ πῆρος, κὴ ἔγρεγεν γὴν Κρόϊαν, κὴ αὐτὸ
γυὶ ἄλογα, ἄρματα, κὴ πλήσια λιθύματα, ἔστεγεν γὴς
σπῆτς πριγκήπισσες χριστιανὲς φίλες τῆς, ταὶ ἦ γοιτοὺ τὰ
ἐλκαμοίρασε τοῖς γραδιάταις τῆς ναὶ τὸ σύνηθες :~

Κεφάλαιον τριακοστὸν τέταρτον.

Ὅταν ἤκουσεν ὁ Τζῆρος νὰ ἐσυνηρίφθησαν κὴ τὰ δύο τῆς
γραδίσματα, μεγάλως ἐσυγχύσθη, ὅθεν ἀποφάσισε νὰ
σπεύσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος κὲ τῆς ζηευδέρματη μὲ δυνατὴ
στρατιὰ, κὴ ἄμασεν ἢ αὐτὸν νὰ παλαιρεσθῇ, ἢ τὸ
γράδισμά τῆς νὰ φθάσῃ. αὐτὴ ὁ ζηευδέρματης ἔχοντας
ἤδησιν τοῦτο τῆς, ἔβαλεν γὴς ὅλα τῆς ταὶ παῖρε, κὴ χώρας
γραδιάδας ἀνθρωπωτάτης ναύρασεν, γαλίσα ἦ γὴς τὴ
Κρόϊαν τὸν παλάτσραν περδίκην μὲ γραδιάδας σο-
χεμαρχὰς κὲ γαληνοτάτης ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνετῶν.
ἦλον τότε γὴς στὰ μέρος κὲ ἀβανὶ (τρόπος τ' Ἑνετῶν)
ἀνδρέας ἰωαφάτ, ὁ εὐτυχέστατος βαΐλβαρος, παλαι-
ότατος λιέτρος, ὅς τις δὲν ἔλεγε ποτὲ αὐτὸ τὸν ζηευδέρ-
ματην τρόπον ἀλλὰ κὲ ἀριστοκρατικὸν τότε. τὸ ὁμοιον ἔπαθε
κὴ ὁ ἀρχιεπίσκοπος παῦλος ὁ ἄγγλος αὐτὸ χῆρον τῆς
πόλεως, ἔλεγε μόνον, ὅταν ἐσπεύδε πρεσβυς γὴς

ζηενδέρμασεν, ὡς δὲ ἦς ἔδωσεν γὶς ἕνα κριθὴν καὶ ἦς πρίνη
παλὰ ἦς νόμως, ἢ συρίσηωνδαὶς ἦς σροσδόδους, ἢ εἰσι βάζης
ἦν ζηενδέρμασεν, ἦς ἐναλαδίνασεν γὶς θάναλον, ἢ ἦς ἐηρὲ:
γμασε, ἢ δλὰ ἦλο θυμωθὴς ὁ ζηενδέρμασεις ἐσύναξε ἦὸ
σραίδευμά ἦ, ἐμβῆκεν γὶς ἕνα μερος ἦν Τὲρως ἦν ἰόασ,
ὅσσ δὲν ἦχε σαλη θῆ σοδὲ, ἢ δλὰ ἦν ξίρας, ἢ δ·φωλὴ ἐρὸ:
βισε ἦς ἐνδοσίας, ἢ ἔρυγον, αὐδὸς δὲ συνάξας σολλὰ πὴρ:
σε ἦαὶ ἐδλαμοίρασε ἦοῖς σραιδιώδαις ἦ: ~

Κεφάλαιον ἦριακοσὸν σεμσδον.

Ὁ κόνος ὅσσ ἔλαβε ὁ Τὲρος δλὰ ἦὸν ρόνον ἦῶν αἰδεσαλῶν
καὶ σοιῶσιν ἦὸν ζηενδέρμασεν ἢ ἦον ὑσὲρ ἦὸ μέθρον· σλὴν
συνάξωνδας δλακόσιας χιλιάδες Τὲρως, ἐσραίθυσε
αὐδὸς ὁ ἴδιος σρὸς ἦὴν αἰβανί, ἢ ἀζεσέξουσιν γὶς Τ' Κρόϊον.
ἐσαόχος χοισὸν δλὰ Τ' σρεόβειον καὶ ἦς ὑσοδάξη γὶς ἦὰς
νόμως ἦ, ἐ ἢ· ἀλλέως, θέλε ἦὰς ἀζολοθρεύσον ἦελῶς. ἀλλὰ
οἱ σοξῖδαι ὄνδες ἐμεσις συμδοι ἦ ἀσεσηρίθησαν, σως Γεώρ:
γιος Καεσριώδης ὁ ἴδιος ἦς σρίγμασας ἕναν αὐδεξάσιος
γὶς αὐδάς, ἢ δι' αὐδόν, ἢ δλὰ ἦὴν σίζιν ἦὰς θέλε χύσε
ἦὸ αἷμα ἦὰς. δλὰ ἦὸ ὁσσῖον ὁ Τὲρος παλὰ σολλὰ θυμω:
θὲς, ὐθὺς ἐσεζησε ἕνα Καμηλάϊον μὲ ἕνα ζῶλον
ἰσάγμα καὶ ἰδὴ ἦὴν ἦοσο θεσί δ' χώρας· σεησιάδας χοισὸν

ὁ Καστελάνος ἐξ ἀλβανίας τὴν χώραν, οἱ ἔνοθεν ἀσπάζονται: ἰωάλας δὲ ἐφόνευσαν μὲ ἄλλους μπεσμπάρδας, καὶ ἄλλα ἀσχημα ὄργανα. ἐπὶ δὲ Ἰωαννίνα δὲ καὶ ὁ ζηκενδέρμπεης ὢν: ἀπὸ ἔξω θεν τὴν χώραν, δὲν ἔπαυεν ἡμέρας δὲ καὶ νυκτὸς νὰ δὲν ἐξολοθρεύῃ, ὁμοῦ καὶ οἱ γραικοὶ ἀπὸ δὲ, ὡς οἱ γόητοι ἀπὸ πρό: βαλα. καὶ ὁ Ἄγρος πρωΐας ἀφ' ὅτου ἔξυπνε νὰ σπουδάζῃ: σαν τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας, ἀλλὰ οἱ ἀσφαλεῖς ἐφονεύοντο: ἀπὸ, καὶ ἐπιστρέφοντες πρὸς αὐτὸν ἔλεγον, πῶς δὲν ἠμπορῇ νὰ σταθῇ ἡ χώρα ἀλλέως, παρεξ μὲ μίαν μεγαλωτάτην καὶ μπαρὰν ἀσφαλείαν. ἄρπασε λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἀσφαλεῖς: δεν ἔκαμνον τὸν προφερμένον Μπαϊρακτάρην μὲ τὸ χέρι νὰ βαλλαρέῃ, καὶ σπάνια χιλιάδες στέλῃ, καὶ μὲ ὅπλα καὶ στέλλοντας ἀσπρικωτάτους ἀπὸ μηχανὰς ἀπὸ τὸ Βελέσι, μέσα: σαγὴν καὶ μὲν πανάκι. ἐκεῖθεν ἄρχισε ἡ ἐπαναστασις. αὐτὸς ἦ ἐμίσευσε πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀπὸ τὸ γραίβαν ἀπὸ τὸ βάσας ἀπὸ ζηκενδέρμπεη κατάπαυσε, καὶ ἐπαλάτησε ἀπὸ αὐτὸς Κριλάι, καὶ δίναρους, καὶ γραικοὶ ἐδικούς ἀπὸ. ἐπῆρε πρόσκλησι ἀπὸ ἐνεργὰ βεζύρ παρακαλῶν ἀρνιτὰ ἀπὸ σκέψεως ἀπὸ ἕνα καιρὸν ἀπὸ νόμα χίδνα, ὅπου ἦλθον ὁπλῶν χιλιάδες γραικοὶ ἄρχισε γυναῖκα, καὶ παιδιὰ, καὶ ὅλας σκληρῶς δὲς ἐφόνευσε. ὅμως μὲ ὀλίγον τὸ ἔβαλεν

ὀπίσω ὁ Σκενδέρμπεης μὲ μεγάλην λύπην, ἡ δόξαν, ἡ μέθροαν ἡ φόνον δῶν Τούρκων. Διὸ ὅπου ἀπάντα ὁ Τάρπος σρίν νὰ φθάσῃ ἐἰς τὴν Κωνσανδινούπολιν· αὐτὸ ἔλυ: σαν λοιπὸν ἡ αὐτὸ ἔ σκληραγωγῆ ἡ σράτας ζαπιῶς ἀρρώσησε:~

Κεφάλαιον τριακοσόν ἕνδεκον.

Ἀφ' ὧ ἔφαβαν ὁ Σκενδέρμπεης ὀπίσω τὴν χίδναν, ἐσρεψ ἐἰς διὸν παίσσον τους, ὅπως χωρὶς ἀδημονῆσε, ἡ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Κρόϊαν αὐτὸ ἔ σοφὶ πυήσεων δῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι ὄντες Καστριῶται ἐμπορροι ἐἰς διὰ τὴν σοχεῖαν, ἡ σρατιῶται ἀνδρικώτατοι, ἔφαβαν διὰ μεγάλην ὄρος κερ: βίνα, διὸ ὁποῖον εἶσε πολὺ ἐἰς τ' χωρίον. σρατὸς λοιπὸν ἐἰς διὸ συμβούλιον διὰς σρατάρχας του, ἔζησε ὁμιλίαν πῶς νὰ πυβερνηθῇ· αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, ἡ ἐἰς ἑαυτὸ ἦτε, νὰ μὴν: πῆδαν σανδεμῶς, διατὶ ἡ χώρα ἦχε ἡ σρατιῶται ἀνδρι: κωτάτους, ἡ δροφὴν σὸ αὐτάρκη· τὸ ὄζ χρόνους, μαλίσα διοχλήσουσι οἱ ἐχθροὶ αὐτοὺς ἐκεῖ συχνὰς ἐφοδρομὰς, ἡ αὐτὸ διὰ μάκρος τ' σοφὶ πυήσεως, θέλει μισοσόγα: σρατιῶται, ἡ παληοχυσμένοι. Διατὶ λέγει ὁ ἀποφάσισεν νὰ ζηλήσῃ βοήθεί αὐτὸ τὸν Παῦλα Σόσιλις ἦτον Παύλος ὁ Β:ς ἡ ἔτως ἐσκέψεν ὁ Σκενδέρμπεης ἐἰς τὴν χώμην, ὅπου σου: χάβιλιμως διὸν ἐδέχθη ὁ Παῦλος μὲ διὸς τιμαριώτας του,

λάζωνλαὶ ἦν ναὶ ἡ ζαπιανθῆ ἡ δέπατός ἦν· αὐλὴ αὐ δολερὰ ἡ αὐχρὰ
γλῶσσαν ἰῶν αὐτῶν ἴσχυσαν ἐς τὸν Παῦλα, ἡ δὲ ἦν ἐδώσαν
ἄλλο· ἐς τὸν ζπατζιόν ἦν, ἐ ζπατζιόνον ἴρῆς χιλιάδες σπῆδα
χρυσᾶ· ἀλλὰ ἡ αὐλὴ λαὶ ἐδέχθη σοφὶ χαρῶς ὁ μεγαναούλαος
ζπανδέρμασης· ἡ τότε ἐσπανδαλιάθη ὅλα τ' αὐτοῦχι ἴης
βοηθῆ· ἐγύρισε λοιπὸν ἐς τ' Αὐβανί· ἡ φθάνωνλας ἐς τὸ ζπή:
ἴαρι χώραν ὁ μαγναούλης λέγεται τὸ Βιέλων, ἤρεν
λιᾶ ἰωλιαίλην τὸν ἐωβαρούλ, τὸν ἐσπιεγόμνον βάρβαρον,
ἀπὸ τὸν ὅσπιον ἔμαβε βοήθ· πρὸς αὖξη ὁ λέγεται φόσν
χρήματα, ἡ ζραλιώλας ναβαλλαρέας, ἡ σπεζές· ζπαλανές,
τριβιζάνας, λὴλιβερίνας, λέγεσπάνας, ἡ φραγκές, ὅλοι·
χιλιάδες ιγ', ἡ λεβαπόσοι ἄνδρες σπλεγόμνοι· ἀλλὰ
πρὶν ναφθάσῃ μὲ λιᾶς ἐς βοήθειαν τ' Κρόϊας, ἴης ἐπῆξα:
πίνησι ναὶ αὐτὴ μάχην ἀνδρέως, μεγάνλαὶ ἴης πῶς ἂν
νικήσαν· θάμεν λαὶβῃ ἡμνήν, δόξαν, ἡ ὄρξος· ἐ δὲ ἡ
χάσαν, αἰσχύνην, ἀλιμί, ἡ ζημί ζπαλωλαίην· φθάνων:
ἴαις ἐπῆλα ἐς τὸ ζράλεμαί ἦν, ὅλοι ἐχαίρηναν, ἡ μάλιζα
οἱ ἀσρίνωνηλωμνοί· αὐτ' ἐ ἦ ἐνώθηναν ὅλοι, ἐδόκε:
μοίρασε τὸ ζράλεμαί ἦν ἐς δύο μέρη, ἡ τὸ μὲ ἕνα τὸ
ἔδωσε ἦν γυναῖκα Μονέλα βοεβόνδα ἦν ζπάλαρι,
ὅλα ναὶ απῆναίνῃ ἐς τὸν μεγόμνον τόπον ἴων ἐνέων, ἡ ναὶ

μή μποσύνη αὐτ' ἐπῆ, αὐδεὶ ἰδῆ τὸ διωρισμένον σημῆν,
τὸ ἦ δούλερον τὸ ἐπροάπασεν αὐτός. τὴ γὲς τὴν πρωΐην ὥραν
τῆς νυκτὸς ἔρθασεν γὲς τὸ ὄρος Κερβίνα, ὅπα ἦλον οἱ ἐχθροί,
τὴ σοχερνῶνται τὸ ἔχασε βιαίως μετὰ ἀρχαῖα. αὐτὴ ὅταν
ἔμελλε νὰ δοθῆ σημῆον τῶ προφρησμένω γυναῖκα Μονέλα
δηὰ νὰ εἰδοποιαθῆ, ἐμποδίαθη αὐτὸ τὸν Μπουλγαρόπουλον,
ὅπως βλέπωνται πῶς ὁ ξενοδόχος της ἦχε βοηθῆ· ἐπρεπε
ὀλυὸς γὲς τ' Κρόϊαν, τὴ εἰσαύριον μετὰ πολλὰ ἀγῶνα, τὴ μέχρι
ρίσκαλα νὰ ὑποδαίξη τὸς σύνοδόν του· αὐτὸν γὲς μαΐην, δηὰ
τῶ αὐτερίθηκαν μετὰ τῆς μπουρμπαρόλας, ἔπαρδα ὀλίγοι·
νωρὶς ἔβγω, σωμμὲς Τζέρκας ἔσφαξαν. δηὰ τὸ ὁσσοῦον ζυγὸς
ξουγχιάθη ὁ Μπουλγαρόπουλος· τὴ σχεδὸν ὡς αὐτῆστος
ἐμβῆκεν γὲς τὴν μέσην τῆ σκαλούμαλος· ὅμως γνωρίζων
ἀπὸ τὸν ἡγούμενος Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, τὸν εἰμάπωσε γὲς
τὴν πολλὴ μετὰ τὸ ἀφέντη, τὴ βρέξας κἄπω χαβωμένος ἔως γὲς
τὴν δεξιάν τω, ἐξεσκέζουσεν ὅπως διὰ τω γεμάτος αὐγὴ· ἐξ·
χόμενοι ἔπαρδα οἱ χαϊδροί, τὴ βλέπωντες τ' θανατηφόρον σπῆν·
γὴν, τὸν αὐτεφαίσαν γὲς θάνατον πρὶν νὰ βασιλεύσῃ ὁ Ἥλιος·
τὴ ἄλλως ἔγινε, δηὰ μπόρεσ ἔρθασεν ὁ διωρισμένος παπρός,
τὴ ἐξετύχησε· γιὸν δὲς λοιπὸν οἱ Τζέρκοι χωρὶς ὁδηγόν,
τὴ χωρὶς βοηθῆ; αὐφῆκαν τ' ἀντίπαλος των, ταῖς εἰδοποιάσαις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῆς πολέμου, ἡ φούγκους ἐπαλάνθησαν τὸν Κάμπον ὀνο-
μαζόμενον Τιράνα. ἐκεῖ ἦλθεν ἡ νίκην ὁ Σκενδέρμπεης
πλήνας τὰ μόνατα τὴν γῆν, ἔδωσε δόξαν τῷ Θεῷ, ἡ σωτα-
ξας τὰ σκότωσα πάρα τῶν ἐχθρῶν. τὰ ἐδιάβασε τοὺς σρα-
τιώτας τῆς μὲ μεγάλην τὴν σπουδὴν ὅλα τὴν τόσην τὴ πρὸς
αὐτὸς γενναιότητα. μετέπειτα ἐσυρώσαξε νὰ σφαγιαθοῦν οἱ
τόποι, ὅλα νὰ μὴν ἠμποροῦν οἱ ἐχθροὶ νὰ γυρίσουν τὸν τό-
πον, ἀν ἦταν βολετόν, ἡ ἄλλως ἤγινεν. ὅθεν οἱ ἐχθροὶ ὅπου
ἐμποδισμένοι, ἔσχασαν δύο σταλάρχας τὸν Σκενδέρμπεη
ζητοῦντας τὴν εἰρήνη, ἡ προφασιζόμενοι σὰν βιαίως ἐ-
σταλθεν παρ' αὐτῶν, ὅλα νὰ ὑποκρούσουν τὸν Κυρεμόναδες.
ὁ Σκενδέρμπεης τοὺς ἐδέχθη μὲ πρόσωπον χαρούμενον, ἡ
τοὺς ἐδιάβαξε ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἕως νὰ τοὺς δώσῃ
τὴν ἀπόκρισιν. πραίξας ἔπειτα τὸ συμβούλιον τοὺς σταλά-
χας τὸν, τὸν προφερμένον Ἰνδριάλην βάρβαρον, ἐξήλθασε μὲ
αὐτὸ τὴν γνώμην τὸν. ὁ δ' Ἀνδριάλης χωθαριᾶ ἦτον, σὰν
ἀναπαλώνει τὴς ἄλλα, σαρεῖς τὸν τὸ νὰ ἀποξεύσῃ τὰ πρόσω-
γυαλα τὴ γαληνοτάτης ἀρισοκρατίας. ἀλλ' ὁ λέπας ὁ Δρι-
παγένης ἐβόησε, σὰν ὅλες οἱ ἐχθροὶ ἀλλόφυλοι, ἡ ἀλλόθρησκοι,
συμμίσα ἡ ἀξιοβάθη τὸ ὑποσχέσει, σρέπον νὰ σπολωθοῦν,
ἡ νὰ χάσουν σπρόθωπον, ἡ σανίδες ἔσερξαν τοῦτο.

δόλες οἱ ζηεντερήσιοτες αὐτεηρίθηε, ἡ ζῶτε· φίλοι μου
ἀδελφοί, ἡ φίλοι, δύνεσθε ζῆναι ναὶ μὴ τόσο ζλὶ ἰὰς ἐχθρὰς
πεποστασζλὶὰς ὄνλους, σὴν αἰ ζοχαδῆζλὶ σῶς θέλει σο:
λεμήσο ὡς αὐτεζοτοζλὶοι ελλὰ τ' ἐλευθερίᾶς, ἡ αὶ ζαραχω:
χωρήσο λῦ ελλᾶλαὶς αἱμαρλῖσας ; θέλει λάβῃ ἡὴν νίκην,
ἡὶ θέλεζλὶ γέὴ ἡμῖς; ελλὰ ἰᾶχ παλλιο αἰ σοηγαίνει ἡὴ:
θυμώζλὶοι τ' γεννᾶιόηλᾶ μας. σολλοὶ ἐλέήγιναν ζῆς ἰᾶχ,
ἡ ζκάζισα οἱ ἦλᾶηοὶ, οἱ ὁσοῦοι εἰσὶθυμῶζαν ναὶ λάβει ζὴ:
δίκησιν ναὶ αὐτ. αλλ' ὁ ζηεντερήσιοτες
καθὼς βιαίως ἦλθεν ζῆς τ' ᾳβανί ἰὸ ζραίδυμαὶ ζα, χλω
σαλὴν ἐλευθέρως αἰ ζραφῇ ὁσιόσω, ελλαὶ οἱ χριζιανοὶ
ἦναι ἐλεήμονες μεἰὰς ζηἰᾶνλας, σαρ' αὐτ ἔμεος. ἕως ναὶ
γυρίσει ὁσιόσω οἱ σροφρηζλὶοι δύο ζραλάρχαι, εἰσόδασ:
δύο ἡμέραις, ὅθεν νομίζοντες οἱ Τ.Χ̄ροι ναὶ ἐφυγαπώθη:,
αὐτοφαίσθαν καλλιο ναὶ σποδωθᾶν σολεμῶντες, σαραὶ ὡς
γυνροίφυχαι γυνᾶῖκες ναὶ φορᾶν ζ σοῆναι. ἡὴ ὄντες
ὅλοι ὁμόφωνοι, εἰσὴῆαν ὅσα ἦλον σραγισζλὶοι οἱ ἰόσοι, ἡὴ
σολεμῶντες, σολλοὶ ἔλεσσον ελλ τ' δύο ζιερῶν. ὅμως βγέ:
σοντες ἰᾶς οἱ καστελάνοι ἰᾶ ζηεντερήσιοτεν αὐτοζκοζλὶᾶς,
ἡὴ ὑσὸ ζ σοῆναι ζενοχωρεζλὶᾶς, ἰᾶς ἄφησαν ναὶ σοζλάσσι.
ζιόλις ἔσεζτε οἱ δύο ζραλάρχαι, ἡὴ ελλᾶ ἄγια

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δλά· χρή τ' ἐχθρῶν αὐτὸν πόλεμον ποσσὰ πρόϊα φορμιγγία
μετ σταίρι, πριθάρι, παξιμαδι, ἢ ἄλλα ἰσιανὰ, καὶ ὁπόσι ζε:
φορμιώνωνται δλα ὁ Σκενδέρμπεης ἐς ἡρῆς ἡμέρας καὶ ἐξάλλεν
ἐς τὴν Κρόϊαν, ἢ ἐθράφη ἡ χώρα αὐτ' αὐτὰ ὀπλὼ χρόνες.
ἐς λόσον πολλοὶ ἄγβανοι, ἢ Ἕντελοι ἤφεραν τὸ Σκενδέρμπεη
ποσσὰ περάλια ζῶα, ἢ πάρον ἰῶν ἐχθρῶν· δλὰ καὶ ὁπόσια
λὲς αὐχίσπεαν ὁ Σκενδέρμπεης, ἢ ζωὰ λὲς ἐφιλοδόρπεσε.
ἔζοι ποὺντ ἄρπεσε ὅλλες λὲς Κομενίες, ἢ Καπετάνες μετ
μεγάλες δωρεὰς ναὶ σπηγάγναν ἐς τὰ ἴδια· αὐτὸς ἤ μετ
δύο χίλια ἀβαλλαρέες, ἢ χίλιες πεζὲς ἐμύρι ἐς τὰ σύνορά
τε· δλὰ ναὶ αὐτὸς πάγιν τ' Γκρῆ, ὅλαν ἤθξε τὸ ἐμβὲ ὁ ἐμβρ:~

· κεφάλαιον ἑπιακοσόν ἕβδομον·

Ὅσον ἐθυμώθη ὁ Γκρῆς δλὰ τὸν φόνον τὸ Μοσκοπόντε,
ἢ τὴν φθορὰν τὸ στρατῦ τε, τίς δύνατ' ναὶ τὸ λογιάσῃ; ὅλκα πρί:
νωνται ἢ νίκη στὲ ἴσως ἐς τ' ἀσσὸ ἤλα τ' στρατίντ,
ἢ ὅλη ἐς τὴν ἄνω βοήθ;· ἐξράθυσεν αὐτὸς ὁ ἴδιος μὲ δύνατ
μέσως μεγάλης κὲ τὸ Σκενδέρμπεη· ἢ φθάθη ἐς τὸ Δυρ:
ράχιον, χώραν σπαγαρδάϊην ἢ αὐγενεσάϊην, τ' εὐσφρινὸ:
τητος, μὴ λογιάζοντας ναὶ τ' οὖρη ἕτοιμον ἐς αὐτὸς ἤτε,
ἀλλὰ ἐλαθάσθη, δλὰ τὸ ἐπόθεν λόσον αὐτρέως ὑποφατιστ:
θη τὸ, ὡς ὁπὸ μὲ δύο μὲν τ' ἀσφρινὸ τητος ἐξρυσεν ὁ·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τοῦρκος ἄπρακτος ἢ ζαλησχυμένος. ἤθελεν ὅμως τοῦ ἀντισταθῇ
ἢ δύο χρόνους, ἀνδὲν ἐμίσευε πρὶ τὴν Κρόϊαν. ὅπου φθάνων-
τας τὴν ἐπολιπύηλωσεν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἢ οὐδὲς ἐδύνετο νὰ
εὔγῃ ἔξω. μὴ ταῦτα ἐμήνυσε τοῦ πολιτῶν νὰ πολαδοθοῦν θξη-
ματικῶς, ἢ θέλῃ τοὺς φιλοδωρήσει, ἀλλέως θέλῃ σφάξῃ ἢ τέκνα,
ἢ γυναῖκας. οἱ δὲ τοῦ ἀπεκρίθηκαν πῶς κάλλιον θέλουν νὰ σκο-
τωθοῦν ἀς τὴν πίστιν τους, ἢ διὰ τὸν Πρίγκιπά τους, παρὰ νὰ ζοῦν
κατησχυμένοι. ὅθεν θυμωθὲς ὁ Τοῦρκος, ἀποφάσισε νὰ τοὺς
πολεμήσῃ ζατακράτος. ἀμὲ ὁ Σκενδέρμπεης αὔκαλα
ἢ ἔβλεπε τόσον στρατὸν ἀς τὸν Τοῦρκον, πλὴν ἔχωντας θάρρος
ἀς τὴν ἄνω βοήθεα, ἐπολακίνησε τοὺς στρατιώτας του νὰ τὴν ἀκο-
λουθήσουν, διὰ νὰ στενοχωρηθοῦν οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ τὴν ὁρμήν τους
νὰ μισέψουν ἐκᾶθεν. ἢ οὕτως διαμοιράζωντας τὸ στράτευμά
του ἀς τρία μέρη, ἀπὸ τρία μέρη ἐπολιπύηλωσε τοὺς ἐχθρούς,
ἢ πολλοὺς μὲν ἔσφαξεν, ὁμοίως ἢ οἱ ἔνδοθεν συχνάκις εὔ-
γαινον ἔξω, ἢ μεγάλην φθορὰν τοῦ ἔδιδαν. ὥστε ὁποῦ ὁ
Τοῦρκος βλέπωντας νὰ ὀλιγοστεύουν οἱ στρατιῶται του ἡμέρᾳ
τῇ ἡμέρᾳ, ἀποφάσισε τῇ ἐπιούσῃ νὰ πολεμήσῃ τὴν χώραν
μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν. ἐρχομένη δὲ ἡ αὐγή, μανθάνῃ
ἢ ὁ Σκενδέρμπεης πῶς πλησιάζουν ὅλοι οἱ ἐχθροὶ ὁμοῦ νὰ
δώσουν πόλεμον τῆς χώρας. ὅθεν ἔπεμψε πολλοὺς στρατιώτας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ναί ξαθῦν πρυζωθῦοι γὲς ὅτι δάσος πρῆσιον ἀλχώρας, πρὸξάβη
ναί ὄλγαν ὄζω, οἶαν ἰδῦν ἰὰς ἐχθρὲς ἀναβαίνοντας μὲ ἵπποι:
λαγς γὲ ἰὰ ταῖχη, ὅζω ναί ἰὰς ἐμπροδίσω. αὐτὸς ἡ εἶπηγε μὲ ὅτι
χίλια ἐφαλλαρεῖς αὐτὸ ἰὸ ἄλλο μέρος ἰῦ ἐχθρῦ. ἀναβαίνοντας
ναί ἀρχίσῃ τ' μάχαν. ἀλλ' ὁ Τζῶρτς μὲ ὑποστηλούμῦος ἰί:
σοδες, ἔζῃγε ὅτι μεγάλον λάγμα ναί ἀνεβῇ ἰὰ ταῖχη μὲ
ἰὰς σπάλας. ὅταν ἡ εἶπησάθαν γὲ ἰὸ προρρῆθεν δάσος, θὰ:
γῆζων ὄζω οἱ φραλιῶδες ἰῦ Σπενσέρμπεν, ἡ ὅτι σὶ ποζία
ἰὰς ἐφαλλαχάσαν. ἦτο αἰπεώνας ὁ Σπενσέρμπεν, ὥρα:
μὲ σὶ ἰῶ ὅμα αὐτὸ ἰὸ ἄλλο μέρος, ἡ δόσον ὅλλα ἰὰ ἔχο:
μεν, ὥστε ὅπῦ ἐσυγχύσῃ, ἡ ὅλ' ἤζυραν ποῦος πῦ ἰὰ:
γῃ. ἡ ἄγπαλα ἐπαύχισε ὁ Τζῶρτς ναί ἰὰς γυρίσῃ, πρὶν
δὲν ἐφῶρθωσε ἱ' σοδες, ὅζαδ' ἦταν ὅλοι φοβερισμένοι.
γὲ δόσον σὺγῆγαν ὄζω ἡ οἱ Ἰνδόθεν, ἡ σφάπωνηλώνοντας
ἰὰς ἐχθρὲς μὲ ἰῦ Σπενσέρμπεν, πολλὲς ἐδιέφθραν, ἡ
ἔσφαζαν. μὲ ὅλα ταῦτα λοιπὸν ξαλησχυσμένος ὁ Τζῶρτς,
ἐπάτησε μὲ ἰὰς λοιπὲς φραλιῶδες πῦ ἔ' ἀλβιαλὶ ἀλλαν.
ἡ λιῶ σὺριόπωνας μὲ χωρὶς ἰῦ Σπενσέρμπεν, ἰἀτομα
Κιρσίλ, αἰχαλοίππιον, μὲ ἰὸ ναί ἦλθεν αἰξαφνὰ, ἡ ἔ' ὄζε:
θεμξίως ἰξάως. παὶπῆθεν ὁδὸν ὅλλα ἔ' ἴσον ἰῦ
Σπενσέρμπεν, ἰὰ ἐφθαρε χ' ἰὸ ὅλλα αὐτὸ, πλὴν ὅλ' αὐτό:

πήσαν ἕνα καΐρον, αλλ' εὐθέβαλε γὲς τζάσολα βαναύσους ἦλον σουλτὰν ἀγδανοὶ, ἢ αὐτὸ ἴδιος πάλιν ἔξρασε μιὰ αἰσχύνην ἢ ἀϊδιμάν. ὅλε μεθανοήσας ὁ Τζῆρος σζὰ ὁ γινοζήλιον, ἔξρασεν γὲς τὴν Κωνσαντινὰ σουλτὰν:~

Κεφάλαιον ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον.

Φθάνοντας ὁ Τζῆρος γὲς τὴν Κωνσαντινὰ σουλτὰν, ἢ βρέσοντας σοῦς δὺ ἐμπορεύνη ἱ σουλτὰν κὲ τὸ Σκεντερμπέη, αὐσφάσαν ναύμαν τὸν ἐνοχλήσῃ σφέον. ἔστειλεν ὅμως γὲς τὰ σύνορά τὸ δύο Καστριάνος, τὸν ἀλβανίτην, ἢ ἀϊ αἰὰ μισέν μὲ ἢ χιλιάδ' Τζῆρας, σφοσάξε ναύμαν σουρεμπάσαν ζωὴ τὸ Σκεντερμπέη, αὐτ' αὐτὸς δὲν ἤθελε τὰς ἐνοχλήσῃ. ἐρχόμενοι λοιπὸν γὲς τὰ σύνορα, ἐξαθπὶ ἐβενιτοὶ, φιλοδωρᾶνες αὐτ' σουλτὰν τὸν Σκεντερμπέη, σζὰ ναὶ ἔχαν τὸ φιλὶ τὸ. κὲ τὸ ἔλεγαν: ἴδε γὶ ὁ Σκεντερμπέης τὰς ἔσπεισαν αλλα χλίσια, ὅλη σζὰ ἀϊ τὰς ἐφοβᾶτο, αλλὰ σζὰ ναύμη φανὴ αὐχίσος. ὅταν δὲ πῆγαν βεβαὶ τὸν σφοσαὶ τὸ Τζῆρα ναύμην τὸν ἐνοχλήσαν οἱ σφοφερμένοι Καστριάνοι, ἄφησαν ἕνα μέρος τὸ σφαλοῦ: μαλὸς τὸ γὲς τὰ σύνορά τὸ, αὐλὸς ἱ ἐπάνω ναὶ ἰδῇ σοῦς νυβερνᾶν οἱ ζωντσάλαι τὸ τὰς ὕδαπούς τὸ, ἢ ἱ λόγον γὲς ἀὰς χώρας τὸ. ἢ ὅσα ἔφθανε, χάλαε δωρεὰς ξαίνβανε, σζὰ ἱ σφρονόμερον ἐνυβερνᾶσε τὸν λαόν τὸ, ἢ αὐτὸν, σζὰ τὸ

ὄχι τὸν αἰχματοῦζον, ἢ τὸν σύζυγαβοῦλαν ὡς ἴδιόν της παλέρα.

Κεφάλαιον δεύτερον ἕνατον.

Ἔφθασεν ὡς τόσον ὁ ζηλευτὴς τ' ἀζιόν, ἢ ἐπῆ αἰχ-
μητὴς ἀποφασισμένον αὐτὸ τὸ ζυζειγμένον, ἢ ὅλα ὑποθέσεις τῆς
ἀποζιᾶς της, ἢ ὅλα ἢ ἐμειξε ζωὴ τ' γαμηνοβάϊης ἀειζοπραξίας
τῶν βρεφῶν νὰ ἀποζεμήσῃ, ἢ νὰ φθορᾷ τ' χώραν τ' ἄνοσμα βάλσαμα
ἀναπαυσμὸν αὐτὸ ἦ τ' τάφον. ἢ πῆθεν νὰ τὸ ποιήσῃ
ἔργον, ἀν δὲν τὸν ἐπροφυλάγωνε ἡ αἰδώς. ὅθεν φοβούμενος
τὸν αὐθαίμαϊνον θάνατον, ἔπραξε τὰς γραμμάρχους της, ἢ τὰς ἐπῆ:
θέλησε σᾶς νὰ ἑτοιμάζωσι τὴν ὥραν τ' θανατά της. ὅλοι ἡσύχως
ἐπῆγαν ἐκεῖ, ἀπόκρυφα τὰς ἀζιοπαρακινημένας της λόγας. ἐξαίρετοι
ἔσωμα ἐμπροσθιά της ἀνδρόγυνον ἡ σύζυγός της, ἢ ὁ γιὸς της
γιός της. ἄλλως τὰς ἔβλεπε. φιλάϊη μὲν γυνή, ἢ ἀπριβέ μὲν
γιέ γιὸς της, ἐγὼ ἀφορίσθηκα τὴν ὕστερην ὥραν τ' θανατ. σύ
δὲ γιὸς της ὡς νέος ἄλλε λίγεσθαι νὰ πυθέσθῃς τ' ἀποφάσεις
μας, ἄλλε ὅλα νὰ τ' ἀλαφρεντίσῃς αὐτὰς τὰς ἐχθρούς, ἢ μᾶλιστα
αὐτὸ ἦ τάφον. ὅλα ἐσεῖς ἀποφασισθῆτε μοι ἐγὲ πρὸ ὅλων νὰ
ἔχῃς τὸν φόβον τ' θεοῦ τὴν πλέον, νὰ θυμᾶσαι τ' γυναῖκά σου,
καθὼς πρέπον ἐνὸς ἡμιγενοῦς ἢ εὐγενικοῦ ἐγὲ, ὅλα ναί μα:
προσμοῦσιν ὁ νὸς τ' γιὸς σου. νὰ ὑποσηθῇ τὴν λαϊκὴ παρὰ
συμβουλὴ τ' ἀρχόντων, ἢ γραμμάρχ τ' ἀποφάσεως μας, ἢ σθλιῶς

ᾗς δοὺ παγας συμβυλὰ δᾶ ασυνῶ γιας παᾗρές, μὴ ἐλλησποσσ̃ πάν:
λα δᾶ ἀγγελ̃: μὴ ναὶ δὸν ἐχῃς δὲ ασῖπνὰ ἰμνὰ μὴ σὺλάβ̃; μὴ ὄχι δλαλὶ
ᾖναις συγγενὴς μας, ἀλλὰ δλαλὶ ᾖναις μὴ ασομμὰ θαυμας σύμβυρ
ᾗς παὶδ̃ ὑπαόθεσιν μὴ χρ̃ ὅπασ̃ πθξε:σ̃ ἰὺχη. ναὶ ᾖβαις πῆμερος
μὴ σὺπαναγχνος ἀᾗ σαὶνδας ἰᾶς ὑπαποὰς σε δλὰ ναὶ σὲ ἰμνᾶν,
μὴ ναὶ σὲ ἀγαπασ̃ν ασᾗριανὸ ἐρον δλᾶ τ̃ παγωσὶναγσε, παρὰ
ναὶ σὲ φοβᾶ̃νδαις ὡς Ἡγεμόνα ἰᾶς. ᾖδια ἀπὸνδες παὶνδεσοὶ
ασᾗριεςῶνδες, ὅγοι ὁμνᾶ̃ ἔπαγιαν γιὰν βγιβεᾗὰὶ βρπνᾳδίαν,
μὴ πγαυθμὸὶ ἀὸβξηγόρηδον, μὴ γιάγισα π̃ θαυμαςὴ, μὴ π̃
ὀυγενιπωδὰὶ ᾗ σύζυγός ᾗς ἀνδρονίπη. ᾖδια λέγᾳ, σὺγὰ
ὦ ὑέγιε ἰωάννη θεᾗὸς ἀὸσὲᾗθη ᾗς πᾳγιαν, ᾗς δὰὶ Καίσᾳ
μὴ χώραις ὅσσ̃ γιαὶς ἐχαρισεν ὁ ξ̃ρὸς ᾳεραὶπης, δλᾶ ναὶ
σσνδοὶξῃς γραμμια δα, μὴ δαὶ σομεγπαὶς ἰᾳνας. π̃ ἰ̃γιᾶ̃
σε γὰ̃ τ̃ ἐλλησποσσ̃ πονῆ ἀγγελ̃ θξεν γιὰν πνὲᾳ:
νηδὰς μὴ ἀνὰθρομοὶσε, ἕως ναὶ φθαὶσις ᾗς παᾳ̃ ἤγιπ̃ π̃ᾗ
δὰν δλαθὰπην γιε. μὴ δοὺ̃ γὰ̃ ἰὰ̃ σοῦ̃ ᾖσε, μὴ ἔσσονδ̃ ᾖοὐμᾳ̃ν:~

Κεφάλαιον ἰεσναγαπος̃.

Εὐριπόμενος ὅπως ὁ πρίγιπσας ζπενδέρμασης ᾗδ̃ τ̃
ἀᾗέσιον ἀὰνδενὴς, μὴ ὰδεγὰ̃ θεραπον̃ ὐριπωνίας ᾗς δὸσὰ:
θος δᾳ, ἀλλ̃ π̃ᾗέρᾳ ἰᾗ π̃ᾗέρᾳ ασ̃ δὸ χᾗ̃ν ἀπηγαγωνίας, ἐδὸὶ:
γιασε δαὶ ἀναγπαᾗ̃ δλᾶ τ̃ ὁδὸν τ̃ αὐσαὶγεσαν ᾗς δαὶ χνῖα.

οἱ ὅσοι μὲ βιβερά, ἢ πικρά δάκρυα πρόσωπες, ἔλεγον

Ὦ Γεώργις, αὐθεντία, δύναμε, ἢ δίναμε πού πρίγκιπα, πάπερ ἢ σε βάσανε, ἢ ὑπεράσπισά. πῶς μᾶς λέπουες δε: θλιμμένες, ἀποζηγορήθες, ἢ σχεδόν ὡς ποίμνιον ἄνου ποι: μνίος; πορός μίνα θέσουν χαλαφύρη ἐς ἐκείνη χρῆσης; σοῦ: πρέον θέλη μᾶς ἀζαφενδούσει αὐτοῦ θές ἐχθρές μας, ἢ μά: λισα αὐτό τε αὐτί βῆ; ἢ δίνασε τε γερόν; χαὶ σοι ὦ ἀμ: βανία, χαὶ πού ἐκεῖν θοῖς αἰθίοις; χαὶ θοῖς μιτροῖς ἢ μπάμοις. ἢ ἀμμοίμενον ἐς ὅλες θές χριστιανές, ὅσε ἔχαβεν θοιῆτε υἱε: ρασπιστήν, ἢ δ ὀρθῆς πίστεω ἀζαφενδωτήν. ἔλεγον ὁμοίως ὅλοι οἱ πρηνόχωροι πρίγκιποι μὲ θές ἐσπουές θεν, ἀζαλλί ἦθον θ' ποροσυργιόνες, ἢ ἀζαλλί ἦθον τ' ἀφαβυ: γή αὐτοάνθρων θῶν πορός αὐτόν ἀφαβυγόνθων. ἐμυπάθη ὁ Παῦλος, ἢ οἱ Καρδιναλέοι ἀζαί θόν θάνατον τῆ μπάμε Ηεως. ἐσπιραύθη τ' μαγνοβάλη ἀλεξοπραλία θῶν ἐνεθῶν, ἢ οἱ ἴδιοι ἀμμόμοι, ἀζαλλί τ' παμωσύνη τε, ἢ τ' ἀνδρεία τε ἦθον ἀζαφησιοσύνη ἐς ὅλες. ἢ σχεδόν αὐτοί οἱ ἐχθροί τε ἐδάκρυσαν ἀζαί λόγε θεν. ἄμμαί δόν τον: νον ὅσε ἔχαβεν ὁ μαγνόβαλος φερανθης ρίζ θῆς ζινξί, ἢ δ γρεσσοβλεω, ἦθον ἐσοβλβοζινός. ἢ ἐς σπηδ ον δ μύσης ἢ πίπρας τε ἔχασε ἕνα μεγάλον μνησόσυνον, ἢ

ὄγον τὸ βασιλικὸν στηρῶς δὲν ἐφάνησε· καὶ ἀπὸ τὰς
τότε σχεδὸν χρόνος εὑρέθη ὅμοιος καὶ ἀρεταῖς. ἦτον ἐν
τροπαῖοις χριστιανὸς παλαιὸς, δυλαβὴς, ἐγκρατὴς, καὶ
ἁγνός· κτίσας τὴν ἀρετὴν, καὶ ἐχώσας τὴν ψυχήν· καὶ ἀνῆψε
δὲν πῦρ ἀπὸν καὶ αὐτόν· ἀλλὰ ἔγινεν αἰσθητὸς ἀπὸ λογισμῶν τῶν
ἀνθρ· ἐφοβήθη τὰς ἱερὰς νόμους τῶν χριστιανῶν ἱερέων·
ἔπαυσε τοὺς ἀνεργεσίας, καὶ ἀλεημοσύνας ὅπου ἔκαναν
τὰς χριστιανάς· τοὺς μοναστήρια ἔκλεισεν αὐθρώπους τε,
καὶ παρθένους· ὅθεν τὸ ἕνα αὐτὸ αὐτὰ ἐμβαίνουν ἀνδρόγυνα
καὶ γυναῖκα τε, καὶ σεραῖλα σκάρελον ζωήν, καὶ σοχιλήαν,
ἐξεύρησεν ἡ νεὰ· ἰωάννης ὁ υἱός τε, καὶ ἡ σορεσάη
τῶν Πριγκήπισσα καὶ πατρός τε, ἐσκῆψεν εἰς τὴν Πάτμον·
ὁ δὲ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Παύλος ἐσκῆρε τὴν
πνευματικὴν ἔλεγχιν τῆς σοχιλήας· καὶ μὲ ἔ ὥρισεν οἱ ὑπὸ
τοὺς νὰ ἦναι ἐξεπισεμένοι, καὶ ἔβαλεν εἰς ἄλλην ὄμα ἀλ
ὀρφανία, καὶ Κριτήρια μὲ μεγάλην τε λιμὴν καὶ ἔσφαλεν,
καὶ μὲ πληροφορίαν αἰσθανόμεν ἀπὸ τὸν ἁπλοῦν, καὶ ἰωάννε
τῶν Καστριώτε νεὲ Πρίγκηπος τῆς Μωρέας, καὶ Ἀλβανί,
ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπιστολήν τε:~

Ἱστορικὸν τῶν ἐξ ἀρχῆς βασιλέων Τουρκῶν, μεταφρασθὲν ἐς
Γραικικὴν ἐκλεκτὸν ἀπὸ τὸ τούρκικον, δι' ἐπιταγῆς τοῦ ὑψηλοτάτου,
καὶ ἐπιλαμπροτάτου αὐθέντου, καὶ ἡγεμόνος πάσης οὐγγροβλαχίας.
κυρίου, κυρίου ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασαράβα Βοε:
βόδα, καὶ δι' ὑπαγορεύσεως τοῦ μπεκτὰς Διβὰν ἐφέν:
δη, ἐξηγήσεώς τε τοῦ μεγάλου Πορτάρη κύρ
ματθαίου τοῦ χίου, καὶ διορθώσεως, καὶ
ἐπιμελείας τοῦ μιχαὴλ Βυζαντίου
Γραμματικοῦ. ἐν ἔτει ᾳ ϝ δ,
μηνὶ αὐγούστῳ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πίναξ τῆς τοιαύτης ἰσορροπίας τῶν βασιλέων ἀρχῆς.

ἀπὸ ἐτῶν		ἀπὸ σήμερον
611 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Σκηπτούχου τῆς τοξεύσεως, πρὸς τὸν	1
699	Σελήνην Ὁπλοῦχον τῆς τοξεύσεως.	1300:
726 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Ἄρχοντος, ὑπὸ τὴν Σελήνην Ὁπλοῦχον τῆς αἰρούσης.	1325:
766 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Ἡγεμόνης τῆς αἰρούσης, συγχρονεῖ τῇ Σελήνῃ	1359:
	Ἄρχοντι τῆς αἰρούσης.	
791 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Σκηπτούχου μισοαιγοκερίτου τῆς τοξεύσεως	1388
	ὑπὸ τὴν αἰρούσης Σελήνην Μεσαίτην.	
817 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Μεσαίτου τῆς τοξεύσεως, ὑπὸ τὴν αἰρούσης	1413
	Σελήνην Σκηπτούχου μισοαιγοκερίτου.	
825 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Μεσαίτου τῆς δαλιφόρου, ὑπὸ τὴν Σελήνην	1421
	Μεσαίτου τῆς τοξεύσεως.	
855 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Μεσαίτου τῆς δαλιφόρου, ὑπὸ τὸν αὐθέντην:	1451
	δοῦλος δαλιφόρος Σελήνης Μεσαίτης.	
888 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Μισοαιγοκερίτου τῆς τοξεύσεως, ὑπὸ τὴν Σελήνην	1481
	Μεσαίτου τῆς δαλιφόρου.	
918 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Σκηπτούχου τῆς τοξεύσεως, ὑπὸ τὴν τοξεύσεως Σελήνην	1512
	μισοαιγοκερίτου.	
926 ἔτη	ἰσορροπία τῆς βασιλείας Σελήνης Σκηπτούχου τῆς δαλιφόρου, ὑπὸ τὴν τοξεύσεως	1520
	Σελήνην Σκηπτούχου.	

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἔθος ἱστ.		ἔθος σελ.
964	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ Λεκαπηνοῦ, υἱοῦ τῆς Θεοδώρας Βασιλείου Λεκαπηνοῦ.	1556
982	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Μακεδόνος τοῦ Θρᾴκος, υἱοῦ τῆς Θεοδώρας Βασιλείου Λεκαπηνοῦ.	1574
1003	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Μακεδόνος τοῦ Θρᾴκος Χαιρογλοῦ.	1594
1012	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Ἀχειμάου τοῦ Προύσου Χοιροσφάκτου.	1603
1027	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Μεσσαροῦ τοῦ Προύσου, υἱοῦ τοῦ Βασιλείου Ἀχειμάου τοῦ Προύσου.	1618
1027	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Ὀξυτοῦ, τοῦ Θεοδώρας, υἱοῦ τοῦ Βασιλείου Ἀχειμάου τοῦ Προύσου.	1618
1031	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Μεσσαροῦ τοῦ Θεοδώρας, υἱοῦ τοῦ Βασιλείου Ἀχειμάου τοῦ Προύσου.	1622
1032	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Μεσσαροῦ τοῦ Θειαφᾶ, ἠτόνομαζεν υἱοῦ τοῦ Προύσου Βασιλείου Ἀχειμάου.	1623
1049	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Βασιλακίου τοῦ Προύσου, υἱοῦ τοῦ Προύσου Βασιλείου Ἀχειμάου.	1639
1058	ἱστορία τῆς βασιλείας Βασιλείου Μακεδόνος τοῦ Κιλικοδεσβίτου, ἠ σφριγλοῦ, υἱοῦ τοῦ Προύσου Βασιλείου Βασιλακίου.	1648

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἴδ

585: χρόνος μὲν χριζόν ἀρχίζει τοῦ ἴδους τῶν τούρκων
611: χρόνος μὲν τὸν μωάμιθ: ἀρχίζει ἡ σαρῦσα ἰζορία
472: χρόνος ἡ σωίχρα τῆς σαρύσης ἰζορίας

1668: ἴδους ἴδους τοῦ σαρούδος ἴδους μὲν χριζόν φθάνει ἡ ἐνθὴ ἰζορία

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἱστορία τῶν Σκλάβων Σκλαβινίας.

Αὐτὴ ἡ ἱστορία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν τὴν βασιλέαν, ἡ ὁποία
ἀπηρύχθη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον φανερή, ἡ ἀληθεσάλη, ἐφθωὶς οἱ ἔξω-
ρισοὶ τὴν ἐσφρίγεσαν, ἡ πάλιν ἀρχὴν αὐτὴ τὸν βασιλέα
Σκλάβων Σκλαβινίαν, ὁ ὁποῖος ἦτον Πέρσης τὸ γένος, ἡ ἔβα- „ Σκλάβοι Σκλαβινίαι ἔβα-
σίλεσεν ἀπὸ τὸ ἐφέρον μεριὰν, ἐπῆ δὲ ἔλαβε τὴν βασιλικὴν ὄνο- σίλευσεν ἀπὸ τὸ
μασίαν ἐφτὰ τῶν μεσαιῶν τὸ ἔτος 611. χρόνια ἐβα-
σίλευσεν

Τὸν πατρόν ἐπῆνον ἦτον αὐθεντὴς ὀντζηνὶ χάνης, „ ὀντζηνὶ χάνης
οἱ ὁποῖς ἐφτιάχασε τὴν χώραν φυσέλλην, ἡ αὐτεδίωξε τὸν αὐθεντής.
βασιλέα χαβεργέζην, ἡ ἔβαλέν τὴν αὐθεντείαν τῆς διεσπορᾶς:
αὐτὸν οἱ φυσεῖδες, ἡ αὐθεντεύσαν τῆς Περσίας ἡ ἔμειναν ἐφ' αὐτῆς
αἰχμαλωσίαν.

Ἐπῆρε ὁ βασιλεὺς Σκλάβων Σκλαβινίας μὲ τὸ γένος τὸν
ὀρέξιδων εἰσιάξε στενὴν χριστιάδα βαθμὸν, ἡ ἐπίνησεν ἐσσὲ-
νια τῶν χωριανῶν, ἡ ἔρθασεν ἕως τὸ ἐφέρον ἀξερχισσαϊζάνι
λεγόμενον, ἡ ἔπαιρεν νίκην σοβρῆς, ἡ ἐπῆ πολλὰ χρόνια
ἐφεσεῖν φυσεῖς λεγόμενον αὐτεσθένες, ἡ ἐπῆ ἔλαβε, ὁ ὁ- „ θανάβσαν
σῖος ἦχεν υἱὸς Ἰσαυρος, ὁ μὲν Ἐρδογρὺλ, ὁ δὲ Σαννὸρ, ὁδὲ „ γοὶ αὐτὸ
Σπαρδογδὲ, ὁ δὲ μιλχισεδὲκ ὀνομαζόμενοι. ἡ οἱ μὲν δύο αὐ-
τῶν ἐγύρισαν μὲ ἕνα νέον στράτευμα βαθαίνον ὅρος τὴν
ἀναβολήν, ὁ δὲ Ἐρδογρὺλ ἤλθε χρόνια τῶν χωριανῶν, ἡ ἔπα- „ Ἐρδογρὺλ
ἐπῆ στρατεύ-
σεν τῶν χω-
ριανῶν

ρίσθην ἕως τὴν Καλάβρυαν τῆς Καστοριᾶς. Ἐκεῖ ἔβα-
σίλευεν τότε ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου ὁ β' Ἀλαϊτζίνης, ἡ βλέπουσα τὴν ἐξή-
κουσαν, ἡ δύναμή της, ἔστηλεν ἐξέτην τὸ στρατεύσουν τῆς, ἡ
τὸν εἰσροσπαθεῖσες, ἡ ὅλες τὰς μεγιστάνας, ἡ διεφάλισεν τὰ
τὰ ἐδιώρισεν ὅπως στρατὸν ἀπαίσουσιν, ἡ ἐβημέρας θρυμάν,
ὅτι οἱ Ταλάροι ἦταν τότε μεγάλοι ἐχθροί, ἡ ἀνανδίοι τῶν
Τουρκῶν, ἡ ὅλοι τὰς εἰσσυμβάλλουν. Ὁ δὲ Ἀλαϊτζίνης βασιλεὺς
βλέπουσα τὴν μεγαλεῖτα ἐχθραν σοφὰ ἐμπαθῆν, ἐρχόμενος
δὲ ἔθος ἐ ἐρμογράφης διὰ ἡ στρατηγοῦσα τῆς, ἔλαβε σύμμαχον
βοήθειαν, διὰ τοῦτο ἡ ἦταν σοφὰ τὸν εἰσβρισοιῆτον, ὡς
ἡ στρατεῖον τὸν ἐξέμβη τὰς τὰς πρεσβείας τῆς. ἡ τὰς ͵ϛϛϛ - 1286
νύσεἰαξε τὸ Κιτζαχιέ, ἤτοι τὸ Κολυαίτζιον, ἡ ἦταν σαυτὸ:
ἐν τιμῇ, ὁ ὁσσοῖος αὐσεθάναν τὰς ͵ϛϛζ. 1288

Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀλαϊτζίνης εἰσπορεύθηκε τὴν βασιλέαν
στρατὸ δίνα Ὀρμαίαν, τὸν ὁσσοῖον ἦχε στρατηγὸν τῆς, ἡ ἐ-
στρώξαξε ἡ αὐλαίχθη ὁ ἥσσος τὸ μονάδος, ἡ ἐλυσώθη ἡ μονάδα
τὰς τὸ ὄνομά τῆς. ἔγινε σταυροκρισία καὶ τὸν μυημονεύειν,
ἡ καὶ τὸν σολυχρονεῖν τὰς τὰς στρατοσυχοῦς τῆς. αὐχίσαν
αὐτὸς ἡ ἦτος καὶ αἰσχρώτειαν, ἡ καὶ ἐξεσκαίζη τόσσας σοφὰς
στρατὸ ἦθον ἡ τὸν σταυρέα τῆς ἔσχηκαν αὐλαίβραν, ἡ σοφὰν

" αὐλαϊτζίνης βασιλεὺς τὸ μονάδιον.

" Ταλάροι ἐχθροὶ τῶν Τουρκῶν.

" αὐθεντικὸν κολυαίτζιον.

" θαυμασὸν ἔργον: γρῦ

" Ὀρμαίαν στρατηγὸς τοῦ Ἀλαϊτζίνη.

" μυημονεύειν τὸν μονάδα τὰς τὰς στρατοσυχοῦς.

διατήνωσιν, ὥσε ὅσοι αὐτεσθαιεν. ἀπὸ ϡν· 1300:-

Εἰς δὲ ἡν ϛ ϙϙ εἰσροβιβάσθη ἐς τὸν βασιλικὸν θρόνον, ἡ ἔρθασεν ἕως τὸ καρδᾶ ἰσαρι, ἡ ἐπῆ τὸν ἀσσολυχρόνησεν δὲ βασιλέα, ἡ ἐπαχθ αὐδραγαθίας, ἡ νίκας ἐς τὸ μέρος τὸ παλάτιον κοτζᾶ, ἡ ἐς τὸ καραμυσρσέλ, ἡ ἄλλα πανηγί, ἡ δι γύρωθεν τῆς πρώσας, ἰνὶ δὲ ζαθέδραν τὰ ἔζαχθ ἐς τὸ δεξὶ σκέρι. τὸν δὲ υἱὸν τὰ ὀρχάνην ἔσχε, ἡ εἰσφρινύπλω: σε τὴν Πρόϐαν (ὅτι αὐτὸς τὰ ἦλθεν αὐθεντὴς ἀπὸ τὴν σοδαγγίαν) ἡ ὅσον διρίσαιθεν ἐπῆ ὁ υἱὸς τὰ ὁ ὀρχάνης, αὐτεσθαιεν ἔτος, ἡ ἐβασίλευσεν ὁ δεξὶὸν ὀρχάνης. ἔζησε μὲ χρόνους ἑξηνταεννέα, ἐβασίλευσε δὲ χρόνους ϛπτὰ ἑξῆ, μῆνας ἕϛ, ἡ ἡμέρας δέκα:.

ζωὴ τὰ βασιλέως δεξὶὸν ὀρχάνη τὰ σρωΐτὰ,
ἡγᾶ τὰ σρωΐτὰ δεξὶὸν Ὀσμάνη. - - - - - - ζ1325
{1326.

26 Μετὰ τὸν θάνατον τὰ σουλτὰν τὰ ἐς τὸν: ϡ κ ϛ: ἐβασίλευσεν ἔτος ὁ δεξὶὸν ὀρχάνης, ἔτος χρόνων: 4 ϛ: ἐς τὴν ἡλικίαν. ἡ ἐς τὸν σρῶτον χρόνον τῆς βασιλείας τὰ· ἐξῆσεν τὴν Πρόϐαν.

31 μῆνὰς: ϡ λ α: ἔζησε τὸν υἱὸν τὰ δεξὶὸν Μουσὰ ἐς τὸ κοὶν χιοσάρι, ἡ ἐς τὴν γιανοσιόβαν ἡ ἐς τὴν γίναιαν, ἡ ἐξῆσε:

" σροβ βάσεως γῆς τὸν βασιλικὸν θρόνον.

" σοδαγγίας πρώσας.

" θανάτου τὰ ὀσμάνη.

" ὄνομα τῆς σεσίας.

1330.

" αὐτὸς καὶ γυναῖκες ἡ τῶν γυναῖκ.

σε δαὶ σόλος αὐδαις.

1332 Εἰς δὲ δῆς: τλβ: ὑσεδαξε δὸ Σμουρίν χιλαρί, ἡ δὸ δαραπηδ
1334 γενιτζέ. ἡ ϛς δῆς: τλε: ἔλαβε δὸ ϛυσαρίνεσρα παῖρον μὲ
δαὶ σερίχωρα, ἡ δὴν Πέργαμον, ἡ Ἐρδεμίδην, ἡ Κυρμαόαν,
ἡ λαρασαύδαν, ἡ ἀγιν δινζίν δαὶ παῖρε δαὶ ὑσεδαξεν.

1335 Εἰς δὲ δῆς: τλϛ: ἐξεσόαυσε δὸ Κιζιλτζέ δαγα. ἡ ϛς δῆς: τλϛ:
1356 ὁ υἱὸς δῦ Σελδῶν ὀρχάν, ὁ αὐδρᾶς Σελδὰν Σελειμάνης μὲ δῆς
ὀνομαζὲ δῦ παρᾶ ϲῆρ̃ ϛυσείδες, μὲ δὸν φαζίϛυσεν, "φαζίρ
ἡ μὲ δὸν δανασδζέϛυσεν, ἡ μὲ δὸν ϛυχαλϛυσεν ἐηδώρ: "ρανασ
θωδν ϲήλια, ἡ δὸν ξύλα δεμδία ναβεαδία, ἡ ἐπαμμηδδωδὶ "ϛυχαρ
δᾶρνοι, ἡ ἐσδέεδδν ϛς δὴν ζᾶϛιξιν σρος δὴν Καμμιάσοζιν,
ἡ ϲῆρ̃ σαρέλαβον δέασρα παῖρη, ἡ δὸν ϛφϛσσον δ Βάϛας.
οἱ δὲ Καμμιασοζῖδαι ϧέϛσονδες δὴν δοιαύδην παδαδρομήν, οὐχ̃:
ναν ἕως δριαύδα χιλιάδες αὐνοι, ἡ ἐσοζέϛηδδν μὲ δὰς Τᾶρνας
ἡ ἐνίηδδν δὰς Τᾶρνας. ἡ δὰς αἰρόαιδδν, ἡ σοζλαὶ ὀλίγοι ἔμεναν,
αἰμὰ σαμὶν ἐνεδιναιμώθησαν, ἡ ὁρμὶδανδες ϛφδαὶ δῶν χρίϛια:
νῶν δὰς διέρθρον δζὲ ξίρας, ἡ ὅσοι ἐχυλώδδν φοζγονδες
ἔμεσπῆναν ϛς δὸ παῖρον, ἡ ὅλο συχνοὶ ἐσοζεμῦδν.

1358 - ἐς δὲ ἔτος : 759 : ἐσπῆρον τὸ χεῖρον τῆς Καλλιτσοπόλεως, ἢ τὸ Καραντζίν παῖρον, ἢ τὸν τόπον τῆ Καλλιτσοπόλεως, καὶ ὁποῖα ὑπεδάγησαν διὰ τῆς δυνάμεως τῆ αὐθέντη Σκλάβων Σκλαβινιάνη ἐγὲ τῆ Σκλάβων ὀρχάνη, ἢ χαλασὶ ἔτος τὸν χρόνον τόπεδωξε ἢ τὸ χαμηλὸν, ἢ μεγάλη χεῖρη. ,, αἴτιον τῆς Καλλιτσοπόλεως. ,, αἴτιον ἐστὶ.

359 - ἢ ἔτος : 760 : ὁ αὐθέντος Σκλάβων Μεσαίης συναρξάβε τὸ παῖ: σρον τῶν χαδύλων, κ' τοι τῆς χαΐδως, μιὰ ταῦτα ἢ τὸ χεῖρον τῆς τζορλᾶς, ὅμως μὲ σοβαρὸν παχρόν, ἢ μὲ σοβαρὰ πόσας τὸ νόστιαζον, ἢ ὅλα ἐνὶ σοβαρὸν φθορὰν, ἢ αἰχμαλοχυσίαν ὅσσε ἔχε: νεν γὲ αὐτὸς, ἐσυρόσαξεν ὁ βασιλεὺς Σκλάβων Μεσαίης, ἢ τὸ ἐχ: πρέσβεις εἰς θεσσαλίαν, τὸ ὁποῖον κ' ἦτον ἄξιον θεωρεῖ γὲ ἐνὶ ὡραῖο: ἦτα. ἔσσοβα οἱ ἀρισπόμενοι γὲ τὸ παῖρον τῆ μεγάλη πύργε ἔβγαν, ἢ οἱ Τοῦρκοι χωρὶς πόσαν τὸ ἐσπῆραν. γὲ αὐτὸν τὸν χρόνον ἐσκάφθη ἢ τὸ παῖρον τῆ Καλαντζί, κ' ἦτον σφραγισμένη ἰῶν σεβαστιανῶν ὁ ὀρνὸς σπασεις. ἢ κ' ἦτον τὸν χρόνον αὐτὲ: θανεν ὁ αὐθέντος Σκλάβων Σκλαβινιάνης, ὁ δὲ σκαλέρας τῆ Σκλάβων ὀρχάνης ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν τὸ μεγάλο θεόνας ἔπασμ, ἢ σοβαρὰ ἐχυσπάθη, ἢ μὲ ὀλίγον παχρόν ἔχοξα αὐτοσθανε ἢ ὁ ἄλλος τῆ γὸς ὁ Σκλάβων Μεσαίης. ,, αἴτιον πρὸς ἔτος. ,, θανάτου τῆ σκλαβινιάνη.

1360 Εἰς δὲ ἦς: ϛβι: ὁ λαμπροφόρος ἔξεστις μὲ δομιόηλους, ἤγουν
ἢ ἐσπερινὸς παθήσουσιν αἰχμαλώτους ἦς Δισμοῦχιτες, οἱ ὁποῖοι
ἦν νύκτα ἀχθησαν, οὐ ἦς αὔριον ἀβλαβεῖς, καὶ δὲν παραδώσουν δὸ χρυ-
σοῦν ἦς χωρὶς πόλεμον, ἢ εἶχεν εἶναι τὸ ὄχυρον τὸ ὕδωρ, ἢ ὀργυ-
ἤγουν ἀλλὰ γὲ αὐτὸ δὸ ἐξεπόλεσαν.

ἤγουν ἀλλ: πολ: χ:

Τὸν δὲ δὸν χρόνον αὐτεθάνατεν ὁ βασιλεὺς ἦν Καΐρου ἄλλος ὁ
σελδὰν ὀρχάνης γὲ ἦν Πρόϊσαν, ἢ δὸν ἔθαψαν γὲ μοναστήριον, ὁποῦ
ἦς ἐβασίλευσε χρόνους: δι: ἕξους χρόνους: ϛο: ἦν ὄμως δί-
παιος, ἢ οὐδέποτε βασιλεύς, ἀθεωρία ἦν, ἢ ὁμιλία ἦν ἤμερη.

ἀρχ: τὶ οἶνε: δόμι: ὁ πλατύ.

Εἰς ἦν δὸν παιρὸν ἔγινεν ἀρχὴ καὶ φλοιόνιτλαν τζαμία,
δερμπασέδες, ἢ ἰμαρέθια, αἰγαπτέους ἦς σοφὲς, ἢ πουδάγες,
ἢ μὲ ἦν ἦς ἦχε σπουδαιοφορὲν, ἢ γὲ ἦς ὁδωχὲς ἦν ἐμένεμεν:

Ἱστορία τῆ βασιλέως σελδὰν Μεχεμὲτ τῆ υἱοῦ,
συγγενοῦς τῆ υἱοῦ σελδὰν ὀρχάνη.

1360— Γιὰ ἦν σελδὰν Μεχεμὲτ ὁ πατὴρ, ἢ ἀδονδὶς αὐτὸ δὲν ἦν,
σπουδὲ καὶ ἐξεπαίδη, ἢ καὶ πόσα ἦς ἄσους, ἢ γράφειν, ἀλλ' ἦν
ἢ πολλὰ γὲ ἦς αὐτὸς βασιλεὺς ὠφελιμαίτη ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀφ'
λοῦς αἰχμαλώτους ὁποῦ ἔλαβε. Τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον ὁποῦ ἔβα-
αἰχμ: αἰχμ: σιλεύσεν, ἐξεπόλεσε τὴν Ἀλγκυραν, ἔσοφλα ἢ τὸ γράφειν βλέπ:

σῦνον σχολὰν ὀγιαγιᾶ, ἡ ἄλλα θριγυρινὰ παίρνη, ἔσθλε ἡβὸν
βεζίρην δὲ ἐλαμπασεν ἐαχίνην μὲ σοβὺ σπάθημα ἐς τὴν κεφαλὴ:
νάσοβιν, παιδάκι ἔπαμε τὴν λισεαθῆναι ἡ αὐθὸς ὁ βασιλεὺς,
ἡ ὡσὲ νὰ σπηλαίνῃ νὰ σέλαξαν τὴν ἀδριανάσοβιν μὲ ὅλον τὸ γασεῖ: ,, ἤγουν
λερμασεμένην τῆς χάμξης, ἡ τὸ ἔδωσεν ἐς τὴν ἐξοχὴν τὲ ὀρνὸς ἀδριανοῦ
μασεῖ, ἡ ὁ βασιλεὺς ἐγύρισεν ἐς τὴν πρόβαν. ὁ δὲ βεζίρης λαος.
νὰ σεξαπάσῃ τὴν φιλιασσάσοβιν, ἡ τὸ ἔδωσεν ζαγαρεῖ. ,, ἤγουν φιλιασσάσοβιν

1361- Καὶ ἐς ἔτος: ϡξβ: ἔπιασεν εἶνα μεγάλον τζαμὶ ἔξωθεν: ,, οἰκοδομὴ ἢ
ἐδαρὲν τὴν
ἀπὸ ἐς τὸ σαράγι τῆς πρόβας, ἡ σὴν ἐσπροσπανῦσε μὲ ὅλα σεσύσης.
τὲ σπαλαδιὰ τὲ λαὶ σεῖνε ναμπάζια.

ἱστορία- Σπορᾶσεν τὴν αὐλὴν τὲ σπαρόντος. μίαν ἡμέραν θεωρῶντας
μίαν πρίαν, ἡ ὁποία ἔμεναν ἐς ζυζύρες, δοιὸς ἡ πριὰς
ἦλθεν ὁ μεγαλοεναρὴς, ἡ ἦλθεν ἐς μαρτυρίαν τὲ ἐποθέσεως,
ὁ δὲ βασιλεὺς δὲν ἤθελησε νὰ τὸν ἐσπανίσῃ ἐς τὴν μαρτυρίαν τὲ.
μινὲ ἡ ἐρώτησεν δὲ μὲ δὲν ἠβανάξαν ἤτε τὲ πριὰ ἡ ζυζύρια;
ὁ ἡ βασιλεὺς αὐθεντρίθη, ὄχι δὲν σπροσπανῦ μὲ τὸ τζεμαλέτι,
ἤθελε μὲ τὸ ποινὸν, ἡ μὲ τὴν ὁμήγυριν. ἡ δὲ λέγω ἔτσιμο τὸ
τζαμὶ ἐς ποινὸν σπροσπάνησον.

1362 - Καὶ παλὶ ἔτος: ϡξγ: ὁ ὀρνὸς ἐσπάσεν ἐξοχὰν λαὶ κούβελλα,

ηλοὺ γραμμαρᾶν, ἢ σεαλούμαλα ἐξέλιν γὲ ἰλὶ ῥέζιξιν, ἢ
ἐδιαγέμιδαν, ἢ ἐσυμλάβωδαν, ἢ λὰ πέρον λὰ ἐποτέαδαν γὲ ἢ
ἀναλογὴν αὐσὸ ἰλὶν καλλιάσοχιν, λὰ ὕσσοῖα ἦλον νὰ τὸ ἔσοῦμμα.
ἐπορόσαξε δὲ ὁ βασιλεὺς ἰλὸν βεζίρην λε χιαρεᾶ χαλιγιασοᾶν, ... ναὶ
ὅλι αὐσὸ λὰ σεῖνλε χιμιλιναὶ ἰῶν περοσυμάλων, ἀνιῶν, ζιώων, λιλ...
ἢ χεημαάλων, ἢ σεαιλων ἰῶν χοιτιῶν, λὸ ἕνα νὰ ἦναχ ἤδαν βεζίρ
λῆας, ὅλι ἤλο ἦναχ λὸ λίπαγον. ἢ σιλόγον. αὐσεπρίθη ὁ βεζίρης,
σορέσσαχ χοιτιὸν νὰ βαλθῆ ἄντος κεχαγιμάμης γὲ λὸ σεράσχια
λε σανὲ δ καλλιασοῦλεως, δλὰ νὰ λαχιβαίη λὸ βασιλικὸν δλί-
παγον γὲ λὰ σεῖνλε λὸ ἕνα, δλὰ νὰ σωναχθῆ σεάϊσχια, ἢ ... ὁρισμὸς
δᾶλοι γὲ λὴ βασιλέων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπορόσαξεν, ὅλι ἔτζι νὰ ἦναι. κεχαγιμάμης.
... ἢ ἐσυναχθῆ σοχῆθος ἀνιῶν σοῦμμιῶν, ἢ σερὶ λόλων ἐρωτᾶνα λὸν
βεζίρην λε, λὶ θέλοσι νὰ λὲς παίσωσι λόλες; ὁ δὲ βεζίρης λε
αὐσεπρίθη, ὅλι νὰ λὲς σῆμμοσι γὲ λὸν σορὸν χαυζῆ χιασεπάϊς
δαλάνον, δλὰ νὰ λὲς σιχηθῆ, ἢ νὰ λὲς δώσι ὀνομασίαν λαϊ- ... χαυζῆμμαν:
γιαδος, ἢ ἔτζι ἔγινε. λὲς ἔσῆλθαν γὲ λὸν ἁγιὸν λὲς χαυζῆ νῶν σιχηθῆ
χιασεπαϊάσαν, ἢ λὲς σιχήθη, ἢ ἔπορεν αὐσὸ λὸ φόρεσμαὶ λε ἐκεῖ
γιανίνα, ἢ λὸ ἐσυσέσαν γὲ ἑνὸς πεφάλι, ἢ λὲς ὠνόμασε λαμβανῶν
γιαννιδάρες = ἤλοι παγνήριον φῶς, ἢ λὲς σιχήθη ἔτζι, λὰ νὰ ἀνιμαῖ
σιγαννιδάροι.

" σρόσωσοι ἦς νά ἦναι λαμσρά, ἡ ὅσσ σπίσραλόσαι νά ἦναι
" νιπλαί.

1365 - " Καὶ ἐς ἦς: 766: νόσ ἴλαβε τοὺ βαμβακᾶ· ἡ θὴν λιγνυβλίναν, " αἴωνος σοῦ
ἤθοι θὴν μαρώνραν.

1366 - Εἰς δὲ ἦς: 767: ἀπάνθραν οἱ χρισιανοὶ τῇ Δεβραιανοσῇ " σπίσαλή α
μιᾶ σοιῦ σράθημα· ὁ ἡ σανδρᾶς ἦτες βασιλῆς ἐσσέρασαν αὐσὸ θὴν ἀναλογὴν ἐς θὴν καλλιάσοιμ σναυλίον ἴδν χρισιανῶν, ἡ ὁ ἐβαμασεν βυζάντης βεζίρης ἢ σίγῆσαν ἐς τοὺ χρόσσον ἢ τζεμπὲ ἀλὰ νυπλός, σοῦ ναὶ ῥθαίσῃ ὁ βασιλῆς, ἡ αὐσὸ θαὶ ἐάσεσρα μιᾶς πλυσσῶνλας ἦς ἐχαίμασε, ἡ ἦς ἐδίωξε, ἡ αὐτὺς ἔδωσαν χρῆσον ἢ βασιλέως, ὁ δὲ χαρᾶς αὐσὸς σολαθῆς, ἐδόξασε θὲ σὺν. θὲ σωλοὶ ἡ χρόνον ἐς θὴν πρόλας θαὶ παίγνεξε, ἤθοι θαὶ χεῖρά ἴδν " σίπασοῦμε τὴ
θερμῶν ὑδάτων, ἔπαρμε χαμὶ, ἡ ἐπαρέθη. μὲ ἡ πρόλα

Εἰς δὲ ἦς: 768: ὁ Γιαμρμιχιόνογλας ἔδωσε θὴν πόρτ " χαίρουν ἴδ
1381 - ἢ τοὺ ἐλπίρισμ χαύνε, ἰχοὺ ἤλθ ἢ βασιλέως σχλάβ Ἄχμαίθ, ἡ θὲν ἐσροίπισε μιᾶ ἡ κεφαλῆς, ἡ θὴν σιμαίδιαν, ἡ ἐχρισιανίσ, ἡ μιᾶ ἡ δοιχεσχί, ἡ βῖλαν θαὶ πηγάδια ἔξεγλε, ἴδν χάρισιν σημαδί. θὲ σωλοὶ δὲ χρόνον ὁ χαμιδόγλας σλὰ ναὶ ἔχῃ χρῆναι, ἡ βι: λίαν σωλοασεμαρέθη ἔδωσε ἡ σιαβούζ, ἡ μεγίσσερι, ἡ ἄπισσερι, ἡ καραγαύζ, ἡ ἡ σεχιμλί σχέρι, ἴδν ὅσσοίων

κάστρων τὰ κλῃδιὰ ἔστηλε τοῦ βασιλέως.

1382 – Εἰς δὲ τοὺς: 784: ὁ βασιλεὺς πάλιν μὲ πολὺ πλῆθος στρα:
τοιμάτων ἐπέρασεν ἐς τὴν Καλλιούπολιν, καὶ ἔλαμε τὴν ἐπιστρα:
τείαν ἐς τὸ ζάστρον τῆς Πολώνιας, ἦτον δὲ πολλὰ δυσκολόπαρτον,
καὶ τοὺς ἐγίνετον φθορά, καὶ ζημία. καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπολιτριγύρισαν, ἐ:
δεήθη τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς νὰ κάμῃ ἔλεος, καὶ νὰ τὸ πάρουν μὲ
εἰκολίαν, καὶ ἄνω ὑψώσας τὰς χεῖρας τοῦ ἐσκηνώθη, καὶ ἐκάνην
τὴν νύκτα κατεχαλάσθη ἕνα μέρος τοῦ ζάστρου, ἐκεῖνο δὲ τὸ χα:
λασμένον μέρος τὸ ἐξουσίασαν, ὅπερ ὠνομάζουντα ἀλτὶν ζαχεσί.
ἐκεῖ δὲ εὑρέθηκαν σκούφιαις κόκκιναις, καὶ ἐπρόσταξεν ὁ βα:
σιλεὺς αὐτοῖς τοῖς σκούφιαις νὰ φορέσουν οἱ δοῦλοι τοῦ, καὶ ἐς ὅσους
δὲν φθάσουν, νὰ τοῖς ἑτοιμάσουν ὅμοιαις τούτων. (αὐτὰ ἦναι τὰ
φέσια ὁποῦ φοροῦν οἱ Γιανιτζάροι)

Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ λαλαβαχίνης βεζίρης μὲ τὸ σεφέρι
ὁποῦ ἦχε μαζί τοῦ ὑπέταξε τὴν Πιρουζί, ὁ ὁποῖος ἔλαβε καὶ τὴν
πατρίδα τοῦ Σκεντέρμπεη, ἕως Ἀλβανιτί, τὴν δὲ Δράμαν,
1386 – καὶ τὴν Καβάλλαν, καὶ ἐς τοὺς: 788: ἔλαβε τὴν ζίχναν, καὶ τὸ
Καράκιογι μοναστήρι.

Εἰς δὲ τοὺς: 791: ὁ λάζογλους βλάχος ἐσύναξε στρατεύμεθα,
οὔγγρους, τζέχους, σέρβους, Ἀλβανίτας, καὶ Φαγκοῦς, καὶ ἐκίνησεν

1389.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βασιλέα τῶν Τούρκων. ὁ δὲ Σχιλὰν Μεχεμὴς ἔχωνε τὴν ζωήν
τῆς μὲ τὸν ἀδελφόν του Μουσταφᾶν, μὲ πολλὰ μὲ τὸν Κόσοβαν αὐτὸν
πρόσταξαν, μὲ αὐτὸ τὰ δύο μέρη φρικτὸν πόλεμον ἔδωσαν,
μὲ μὲ τὸ νύχτα ἐφώναξαν νικηταὶ οἱ Τοῦρκοι, μὲ διώκοντάς τους
ἔφυγαν. ὁ δὲ Σχιλὰν μεγεμὴς μὲ ὀλίγα σεφτέδικα ἔμεινεν
μὲ τὸν παίρνουν, ὅσα ὁ πόλεμος ἔγινε, μὲ σοβαρεμένος, μὲ
ὁμιλοῦντας μὲ τὸν βεζίρην του. μὲ βεζίρης τὸν σοφωμένος, ἔβαλε
τοῦρκ τὸν βεζίρην, πανέτσαν μὲ αὐτὸς γέροντα δὲν βεζίρηδες,
σουρὰ ὅλους νέους. ὁ δὲ βεζίρης τοῦ αἰσθάνθη, μὲ τὸ νὰ ἦταν
ὅλοι νέοι ἔσκαψαν τὸ τοῖχον πανύ. ὁ βασιλεὺς ἔβλεπε σοῦρκ:
δὲν ἄνθρωπον, μὲ τὸ ἐφανέρωσε τὸν βεζίρην (ὡς φαίνεται), μὲ τότε
τὸ σύνθημάν. μὲ τὸν ἔβαλε, ποῦς δὲν ἐλάλησε τὸ ἄνθρωπόν του; μὲ
χαλᾶ τὸν λόγον τοῦ, ἔξεσπάσαν ἕνας ἀπὸ μεγάλους τῶν σοφω-
μένων μὲ χαντζάρι τὸ τὸ χέρι, μὲ ὥρμησε χαλᾶ τοῦ βασιλέως,
μὲ τὸ σοῦμα μέρη τοῦ πορμάτου του ἐχαλασμένος. τοῦτο δὲ
τὸν φονέα σουρουπὰ τὸν ἐσκότωσαν, τὸν δὲ βασιλέα ἔξεσπάσαν:
σαν, μὲ ἔκλαιαν ὅλοι δὲν νὰ τὸν χαλάσουν, ὅμως σιάστθανε μιὰ δύο ὥρας, μὲ τὸν ἔχαν σκότωμα. ἔγινε γὰρ τὸ ταῖς
ἡμέρεσις τοῦ χαϊρεμπαϊρὶ. μὲ μιὰ ταῦτα ἐσυνοίχθησαν. οἱ σοῦρκ:
σοὶ τοῦ στρατοῦ, μὲ σπεύσαν δὲν βασιλέα τοῦς τὸν σχιλιρίμ μισα:

„θανάτου τοῦ σχολαστικοῦ
† ἐπέστρεψε τὸν
ἀνῆκε 1389.

„σπεύσαν τὸ
ἰχνηλάτημα
μετὰ τοῦ

γιαβίδ χάννη. δοὺ δὲ διαπάσαν ἡμέρ τῆ δεκάδων ζιγαίδη ἡμέρων:
σαν νὰ ἔμβη μὲ δὸ ὀδάμη. δάχα σοῦ δοὺ πρᾶξη ὁ σακέμ δε,
ἡ ἐρχόμενος δοὺ ἔσπιξαν. μεδὰ δαῦδα ἐσπίδεν ἡ δοὺ χαζομμέν.
ἡ δοὺ ἐσπῆγαν σπρὸς δοὺ ἰγκλησίμ ζιπαγιαβίδ χάννη. ἡ ἐσφά-
.. ἐπλάρισεν ἡ ἐπτρώθη ἡ ἀδωνίμ. ζῆξε. ἡ δοὺ αὐτὸ παρέμβεν. δὸ δὲ πέρμι τῆ βασιλέως ἐζῆμεν.
ἡ ἐλάμβα μὲ δὸ ἐδαμέ τῆ πρόβα. ἡ ἔπλιδεν ζιπαζῆσ μὲ βέρμαν
ὑζμέτ· μὲ δὸ ὀσσῖον ἔμεσαν αὐτόν. ἡ ἀπηγάγη ὁλμός. ἡ
σπροσύχελαν. δῆδος ἐσπέρασε δοὺ βίον τε μὲ σπροσυχῆς. ἤδεν
δίπαγος. ἀμασσῆσ τε σπρέ. ἡ μὲ αὐδὲ ἐσπαναστρέφελο.
ἐβασίλεσα χρόνες θριαῦδα:.

1389 —— ἐζερία τῆ βασιλέως δαβίδ ἰγκλησίμ ζιπαγιαβίδ
τῆ σπρώτη. ἐξῆ τῆ σπρώτη δαβίδ. Ἡσαΐη.

ζιπαγιαβίδ ἐπλάρισεν ἡ ἐπτρώθη ἡ ἀδωνίμ Λ [ιδὲ δοὺ θάναρ τῆ αὐδρῆ σπαβοὶ τῆ ἐβασίλεσαν ἔδες χρόν: 7α:
ἐπέρδησε δὸ Χαραπαγι. ἡ δὲ ζηόσια. δ' ἀχιτόφι. δὸ ζαρίχαϊ.
1392 — ἡ δὲς θρεμύρε παῖμεσε τῆ ζενκόη ἐξεάσε. δόκ ἡ δὲ σπενδερόη
τῆ ζαμερσίαν ζιπαγι. δὲ βιαπάσαν ἐξῆ τῆ ἀβιεζιβάχ δοὺ αὐρῆδε.
ἡ δοὺ ἐξωρίσεσε χρὸ δὲ βιγκίσαμμα. ἡ αὐδεάδησε δὲς δόσαν τε. δοὺ
δ' ουριασαβιώδη τῆ δὲ δοὺ ἐσπῆεξεν. ὥζε ἐσπῆ ὁ ἰγκλησίμ χρόνες
1391 - ἐμύρασεν αὐτὸ δὲς βαρίαν χρὸς: 7η: αὐτὸ δὲ βαμμάσαμμ
χρὸν ἀναδοῖν ἐξῆ τὸ παῖμεν αὐδραγαθῆ. πῦρε ἡ αὐτοσάδαν

τὸν καραμανόγλη, οἱ δὲ ἐπορεύθησαν τὸ κάστρο, καὶ ἔζησε
πολλὰς ἡμέρας ἐκεῖ καὶ μέρη, καὶ ἔδωκε τὸ φανάριον φθαί:
νοντας ἐξ τὸν ἐλευθερίαν χάνει, οὕτως ἔζησε καὶ αὐτὸς τὴν ἐπι: .. ἐπορεύθησαν τὸ
σκέψιν, καὶ τὸν ἔφθασεν ἐξ τὸ αὐτὸ τόπο, καὶ ἐσυγχάρησε τὸν καραμανόγλη
δύο ἡμέρες, καὶ τὸν ἐρωτήσασεν ἐξ τὸ χάτερον τὸ πρᾶγμα, αὐτὸν
δὲ τὸν καραμανόγλη ἐθαυμάσωσε, καὶ τὸν ἐπείθαξεν ὅλην τὴν χώρα: .. αὐτὸν καραμανόγλη
φανίαν. τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν ἐπείθαξε καὶ τὴν φινικόσολιν, ὅτις .. αὐτὸν τὸν
τόπον, καὶ τὴν δημύσραν μὲ ὅλα τὰ σερίχωρα, καὶ τὸν ἐρχόμενον ἀποκτείνει ἐξ
χρόνον ἔζησε σκέψι χαλὰ καὶ αὐθρωπικὰ μεταχειρισμένη δέ: .. ἐπορεύθησαν
τὸν ἀγησίλη, καὶ ἔλαβε τὴν ἀναίσθησαν, τὸ τοπάλι τὴν ψευδῆ:
σαρφαν, τὸ ἐκεῖνον, καὶ τὸ τόπιν. καὶ ἐκεῖνον δὲ χρόνον .. αὐτὸν τὸν
σερνῶντας ἐξ τὴν ῥάχιν ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἐκαμνισεύγησε ὁ βασιλεύς,
ἐνωπίος ἐπιπλήθη ὁ μισεὶς καὶ καταισχύσεως κιλιάδες μισα:
γιαζίδης ἐξ τὴν ἀναλογίαν, καὶ ἔζησε σκέψι παπά, καὶ αἰτιῶν:
τὰς τὸ ὁ βασιλεὺς ἐχάρισεν ὁπόσον ἐξ τὴν ἀναλογίαν, ὅλα αὐτά:
θωνε καὶ ὁ κιλιάδες μισαγιαζίδης, ὁ δὲ γιὸς τὸν ὁ ἐξεπεντιάρης
ἔγινε μισεὶς ἐξ τὸν τόσον τὸν καιρόν, καὶ ἐσυχαριστήθη τὸν
βασιλέα ἐπειδὴ μισαγιαζίδην ὅλα ναὶ τὸν συγχωρήσει, ἐξ:
γωνίας ποῦς τὸ σταλήσεσεν κλῆν τὸν καιρόν, αὐτὸς δὲ ἔφυγε
ὅλος ποῦς ὁ βασιλεύς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἄρησε τὸ ζινώσει, καὶ ἐ:
σπῆρε τὴν καταίσχυσεν, χαιρόμενον, καὶ τὸ ὄχημαν τζίν, καὶ

" αἰώνιος ὅταν λοιπὸν ἡ λαρίσαν.

" ρήγας δ' ἐγκρί σιόσαλην ἡ ὠδρινῶν.

" τζαρτζὶν σιωλόμα ἡ ἀβρωπάσαν ὀνομαλόμαν ἡ

" τζαρτζὶ ἡ ὠναρίτ.

ἐξ ἡ ὁ ἕξι ἡ τὸ χρόνο ἐσστέφσαν ἡ τὴν ῥάχιζην, ἡ ἐσσέλαξε τὴν θεσσαλονίκην, ἡ τὴν λαρίσαν, ἡ γυρίζωνδας ἡ τὴν Πρέβεζαν, τὸ ἦλθε χιονιάδον σὰς ὀρήγας τῆς ἀγγελάς μὲ εἰχιλοὶ χιλιάδες σεπάσια ἐνανλίως ἐπιπάνω χιλιάδων τζερπῶν, ἡ ἐσσρίνι: ηχως τὴν γιαννόσσιν. ὁ ὁσσῦιος σουλτάνδα μὲ δὲ τζαβάζιαδα ὁσσὸ σίρεθη, εἶως εἰχιλὶδα χιλιάδες, ἐσσέφσαν ἡ τὴν ῥάχιζην, ἡ δόσσν ἐνίπποσε τὰς ἐνανλίας τὸ. ὁσσὸ ἤναγ λυσολοδίηδον, ἡ ἐλαῆρα βίον αἰρίθμηδον, αὐσσὸ δ' ὁσσῦιον πᾶρος ἐσσρόσαξε, ἡ ἕπαιμαν ἕνα τζαμὶ, ἡ ἕνα ἱμαρέδι ἡ τὴν ἀβρανάσσιν, ὅσσαρ τὸ ἐλλῆδῶν ἱμπιρίαν μπαταγιαλίδη ὀνομάζελαγ. ὁμοίως ἡ ἡ τὴν Πρέβεζαν δ' αὐλὸ ἔγινε σπρὸς αἰσσοδοχήν, ἡ νυβέρνον ξένων, ἡ σοδωχῶν.

1395 — Ἐς δὲ ἐς: 797: ἐσσπρεδόθη δ' χρόνον ἡ ξίγισμος, ἡ ἡ τὸ' κομπλὸ μισσογαζὶ ἡ σταύρης δαγαλάμης ἕπιδιαν ἕνα χρόνον, ἡ δ' ὠνόμασε Τσιουδῆ, ἡ ἐξέλεν ἡ τὰς πολίδας, λέγωνδας ναὶ τὸ λόσσν δ' χρόνον ἡ πόλεως, ἡ δ' ἀλλέως αὐ: δοὶ δ' ἠξέρεν. οἱ ὁσσοῖοι φοβιδιάδες ἕπαιμαν νὰ σόχεσν ναὶ δίδν ναὶ ἕνος χαραζὶ δίνα χιλιάδες ῥλωρία, ἡ τὰς Τρέ: πας ἐδώσεν ἡ τὴν σοζλὶν δόσσν ξεχωρισόν, ἡ τὰς αἴρησαν, ἡ ἕπαιμαν ῥαμὶ, ἔβαιναν ἡ μπδὶ, ἡ ἱμαίμεν, ἡ δὲ ἀξαίθη, ὡς ἐς ὁσσὸ ἤγινεν αὐσσοβάδης ὁ Τσιμπλίν.

" χαραζὶ ἡ ἐλλῆν σταυρὶδι ἡ τὴν δαγάλαν.

" ῥαμὶ ἡ τὸ ἐλλῆν χαμδιὶ σοζλὶν.

Τσιμπλὶν αὐσσοβάδης

καὶ αχμάλ. καὶ βαβυλῶνος

Καὶ ἐξ ἡς: ϛοο: ὁ βασιλεὺς τ Βαβυλῶνος Σαλμανάσσαρ ἀχμαλώτισε
ὁ ὃς ἐπολιορκήθη μετ' αὐτοῦ βασιλέα τῆ Σαμαρίας, καὶ ἦλθεν ἐς τὸν
Ἰορδάνην μετὰ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ χάσαι, καὶ τὸν ἐπορεύετο διὰ τοῦ πεζεῖν
καὶ τὸν τὴν φαραγγίαν, καὶ τὸ ἐξελθεῖν καὶ τὰ ὑποδῦσι, καὶ γυμνὰ
τὴν σορόσωποι τῆ ἐσθῆτα, καὶ ὑπεδύσατο τὴν φαραγγίαν, καὶ τὸ χιόνι, καὶ
τὸ κρύσταλλος, καὶ τὸ ἐξελθεῖν, καὶ γυμνώσαντας ὑπεδύσατο τὸ ἀξερμοῦ-
χάνι, τὸ ὅσσοιον ἐπυρίσκεν ὁ Ταχεσαρδὶν μισθὸν, μετὰ δοῦναι τὸ ἐ:
παχὺ σύσσωμον καὶ τῆ δίδαι τόσον δόσιμον τοῦ χρόνου, καὶ καὶ τὸ
ἐξαπατᾶσι αὐτὸν, καὶ ἀπὸ στόματος ἔδωσαν ἰσχυρὸν τὴν γυναῖκα τῆ,
καὶ τὸν υἱόν τῆ, καὶ εἰσάπεσαν ἐς τὴν Πρόβαν ἐς φεύγειν. ὁ δὲ Ταχεσαρ-
δὶν: πίνασαν ἦλθεν σορόσωπον μέγιστος ἐς τὸν Ταμπελεὶν μισθὸν, καὶ σύσσωμος,
καὶ ἐπλούτησε ἐς τῆ λόγα τῆ. καὶ ἐξ ἡς: ϛοϛ: σύσσωμος ὁ Ταμπελεύνης.

Ἐβασίλευσεν ἔτος ὁ Σαλμανάσσαρ ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας δύο: 1403. Σαλμ-
ἡμέρας χρόνους, καὶ ἓξ μῆνες, ἕξ καὶ ἡ χρόνος σωτηρίαν ἐπὶ τῆ, ὁ μανασσῆς
καὶ ἦλθεν ἐξ ἡμῶν, ὅμως σορόσωπος θυμώδης. λέγουσι, ὅτι τόσον σχῆμα
τὸ ἁμαρτίαν, καὶ ἁμαρτίαν ἐπὶ τὸν, ὅσον τὸ ἀσυναρίθμητον μετ' ὄλους
τὰς ἡμέρας τ ζωῆς τῆ, ἀκριβῶ ὅλους ἡμέρας ἦλθεν: καὶ ζωὴ τῆ, τόσα
καὶ ἐπὶ τὸν τὰ ἁμαρτία, καὶ ἀμαρτία. ὁ δὲ υἱὸς τῆ Σαχεισαρὶν
τὰ ἁμαρτωλὰ σύρεθη μαζὶ μετὰ τοῦ σοφίσματος τῆ ἐς τὸν σοβασμὸν τῆς —
σύσσωμος τῆ Ταμπελεύνη Σὸν ἐπὶ τῆ σύσσωμος ὁ σοφίσματος τῆ ..θανάσιος ἐπὶ τὸν
Σαλμανάσσαρ] ἦλθεν βασιλεὺς ὁ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ βλέπαντας ἡγεμόνα σύρεθη
μασσαγιαζίδης.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ασῶς ἐνιπνεῖσαν, ἢ αἰφανίζεσθαν αὐτὸ τὸν Τζυμσκείνην, ἐπῆγε
τὸν σχεδιαστὴν τζελεγκάν, ἢ ἐσπῆγε τὴν δόμερος τ' ἐνιπομάδας.
ἢ μὲ παιεσθία ἐπαρεσθαν ὅμιν μὲ τὴν ῥέζειν, ἢ τὸν ἐβάζε βασ:
λέα. τὰ ἢ σεσθλίσματα ὅπαν ἦχαν ῥύγο, ἢ διαπορασθῆ, ἐσυ:
ναχθησαν, ἢ λιρέσθησαν πουλὰ λ, ὅς τὶς Τζυμσκείνης ἐρθασεν
ἕως τὴν πρόβαν, αἰφασάζεσθαι, ἢ περοσέπεσθαι. ἐπῆγε μὲν ἄλλα
οὐνὸν ὅπορός τὸν σχεδιαστὴν τζελεγκάν, ἢ τὸν ἐμπνεσε νὰ μὲ βο:
ήσῃ, ὁ δὲ σχεδιαστὴς τζελεγκὰς τὸν αὐτὸ διάβηκε μὲ θυμὸν, ἢ ὀργήν,
ἢ ἀφροσωπον δὲ τὸν ἔθνος. ὅπορός δὲ τὸν Τζυμσκείνην. ἔμεσε λὰ ἄλλα
δὲ αὐγουσθῆσεν ἐκῆνος, ὁμοίως ἢ ὁ Τζυμσκείνης σοφὰ θυμω:
θῆ, ἔπαρε τὸν αὐθέντη λ σχεδιαστὴν τζελεγκάν βοηθεὰ τ' πρέ:
σας, ὅς τὶς γυνὰ τζελεγκὰς ὠνομαζέτον, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὴν
πρόβαν, ἢ μαθαίνας ὁ σχεδιαστὴς τζελεγκὰς ἐπῆαξε ἀρκῆθος
σραλὲ, ἢ ἐπέρασεν μὲ τὸν ἀναλογήν, ὁ δὲ γυνὰ τζελεγκὰς βο:
ηθῆς ἄρπος τὴν πρόβαν, ἢ ἐπροσπάθεσεν μὲ τὸν κεφαλαιάνοχα,
ἢ αὐτὸ ἔλιπε μὲ τὸν ἱερεναίαν. ὁ δὲ σχεδιαστὴς τζελεγκὰς ἐθρονί:
σθη βασιλὰς τ' πρόβας, ἢ ἐπῆνος μὲ σοφὰ σεσθλίσματα λίον:
δίον λ ἱερεναίαν, ὅς τὶς σοφαζόμενος τὴν αὐθεναιρίαν λ, ἢ τὴν ὀθο:
νὴ. ἢ ζηλίαν ὅπαν ἤθελε ναὶ συμβῆ μὲ τὸν ἰόσον λ, ἢ ὅπως θέλ
νὲ σθῆσθῆ τ' ἀζιὸν λ, μὲ τὸν μὲ τὸν τζελεγκὰν ναὶ λάβῃ αὐτὸ τὸν
ἰόσον λ, ὅλη τὴν αἰθίαν ἤθελε ἐξέλειν ἐπάνω λ ὁ αὐθέντης λ. ὁ δὲ

*ὑπερ: ἐνθυμοῦμαι μὲ τὸν βασιλικὸν πρό: νον τ' σχεδιαστὴ τζελεγκὰν μὲ τὸ ἰνδιρίμι.

*ὑπερ: ἐξηγεῖσθαι μὲ τὸν βασιλικὸν θρόνον τ' σχεδιαστὴ τζελεγκὰν, ἢ σκέσεσθῆα τὴν ἱερεναίαν. μὲ τὸν ἐπιστρέμ μασγιαζέτε.

γυναῖκα τζελεμπῆ καὶ δυνάμενος καὶ παρὰ τῆς αὐτῆς ἐγκατέλιπεν
εἰς παραβίαν, ἡ ἐπέρασεν εἰς τὴν ῥάμνην, ἡ ὁ ἱερεὺς διάβης ἔξω:
λεν ἀπὸ σοβαϊδόρα ὅρος τοῦ σχεδὸν τζελεμπῆ, φωνοβώνωνδας
ἕως εἶδαν τοὺς αὐθρώπους καὶ ἀπὸ τοὺς δόσον καὶ, ἡ ἐλθεῖδο χρῆνης, ἡ
χριστιανοὶ, ἡ ἀπὸ σοβολείας ἀγαπᾶσης ἀνανεώσων, ὁ δὲ σχεδὸν τζελεμπῆ ἐπέρασεν εἰς τὴν
τζελεμπῆ χρῆνος, ἡ ἐγύρισεν εἰς τὴν Πρέβαν, ἡ ἔπεσεν εἰς τὴν
θυρᾶν, ἡ φαγοπότια, χαιρόμενος, ἡ αὐθαιρόμενος. ὁ δὲ αὐ:
μέλος καὶ αὐθρώπος ὁ μεχμὲ τζελεμπῆς ἐβασίλευεν εἰς τὴν Ἀλβανίαν,
ὁ ὁσιώτατος ἔζησε, ἡ τὸν ἐσταύρωσε, ἡ τὸν ἐσοχριστόνησε, ἡ
δωρεὰν τὸν ἔπεσεν. σχεδὸν ὁ σχεδὸν τζελεμπῆς (ὡς ἀπόσχη)
παλαγινόμενος εἰς ξεραΐδωλας, αἰμιξὸς ἔξω, ἡ τὸ δεξιὸν ὀδόν:
τὰ βασιλικὰ ἔφθειρε. ὁ δὲ αὐθρώπος καὶ ὁ γυναῖκα τζελεμπῆς ἦλθεν
εἰς τὴν Βλαχίαν, ἡ εὑρῆκε σοβαρὰ σραδεῖσα, ἡ ἐκέδυσε:
γυνὸν, ἡ ἔπεσε τὴν ἐπεσκέψων εἰς τὴν ἀδελφανάσοχιν, ἡ τὴν ἔχ:
σίους, ἡ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ.

Καὶ εἰς τὰς ἑξ: ἐσταύρωσεν ὁ σχεδὸν τζελεμπῆς σοβαρὰ 1406.
σραδεῖσα, ἡ ἦλθεν εἰς τὴν ῥάμνην, ὁ δὲ γυναῖκα τζελεμπῆς
φοβηθεὶς ἐπέρασεν εἰς τὴν Βλαχίαν, ἡ ὁ σχεδὸν τζελεμπῆς
ἐπορεύσεν τὴν ἀδελφανάσοχιν, ἡ ἐκεῖ ἐπερίασεν τὴν αὐθεντεῖ,
ἡ σοβαλάβην, ἡ ἦλθ τὴν αὐθεντεῖαν πληροφορηθεὶς ὁ γυναῖκα
τζελεμπῆς, ἐσταύρωσε σοβαρὰ σραδεῖσα, τοὺς αὐθρώπους

ή ὅλοι οἱ μασεῖδες τ ῥέζεξης, ή μυβίαν χιλιάμι εἰσῆλθ ἐς τ' ἀδριανούπολιν
14-10 – ἐς ἔτ. 813:, ή ἀμίσπωνδας τὸν αὐθέντ τ ἀμιρίζιμον, ή εἶασσα:
δαλή τριλαμινόμενον, ή χωρὶς ναὶ εἶχη ἐλπιζιασίαν στρεφῆ ἐροβώθη,
ή αἰσφαράσος ναὶ ῥύμη, ή ναὶ σφροσθεάμη ἐς τὸν Καίσαρα τ Κωνσταν:
λιντασέμενος, τὸ ναὶ χυθρωθῆ, αἰμὴ ὅλον μὲ αἰναίσανθεγς τ ὁρόμεν
εἰσῆγαγε ή μεγαγοσόδια, ή συχνὰ ποναίνσα, τριαλύχην ἐς
ἕνα ποναίν ὄρες χλιρόν, ή ἐμασῆπε ναὶ χαθῆ, εἶτε ή ὁ γυνὸς
αὐθέντος τ τὸν ἔρθασε, ή τὸν εἰσπόιωσε. ή ἔξθλε ὁ πορμὶ τ ἐς τὴν
Πρόβαν ναὶ λαβῆ ἐς τὸ χωρίον τ σαιρός τ, ὁς ἦν εἰναλμένος εἰσθὰ
χρόνος, ή δέκα χρόνες, ἦλον ὅμως βοιζιναίρης, ή σὶλιχρός,
σχὴν σοφὰ σινοσόδης, ή σοφὸς. τὸ δὲ χῶρο τὸν ἐμίσπος τὸ νῶν-
μον, ή δαίμραδίζιαλα, ή εἰσροσπεώνζεν τὸν γυνὸν τζεμεμασήν,
ή τὸν αἰζίωλαν βασιλέα. ἐκεῖνος ἦ ὁ αἰθέντις ή τὴν βασιλὲ ὑπόζυθη,
αἰπόμη ή ζωὴς τ.

Τότε ὁ γυνὸν τζεμεμασὴς ὁ δολίερος ὑιός τ δελῆαν ἰμπιρίζι
γιασαγιαζῆ ὑπόβαι αὐτὸ τὴν αἰποσασίαν τ τεμιρλέτην ἦλθε μὲ
τὸν ἄλλον τ ἀδελφόν τὸν ἱπὲ τζεμεμασήν συχνὰς σοφέμενος, ὡζῆλε
ὅσσ τὸν εἰσπόθωσε ή σωῖόν, ή ἔγινε βασιλὲς τ ἀναλῆς. ὁ δὲ
ἄλλος τ ἀδελφὸς μιχμὲ ὁ τζεμεμασήν, ὁ μπρὲς τ ἀμιαόμενος
ἠθέλησε ναὶ παίμη τὴν σπόδισιν τ αἴμαδος τ αὐθέντ τ δεσπόσαν
τζεμεμασῆ, ή εἰσίναλε σοφὸς σοφὸν σεφδαμαίδων, ή εἰπίνησε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παλαίνη πρόβατο, ή ἡνὶ ἐξοσίασε, ή ἐχάθησε μιλία. ἤτανε δὲ αὐτὸ
ἡς αὐτοσαλίας ἢ τζιμπλέτικη εἰσινάξιαν σφαλίγιαλα, ή ἡς
σοβδὶ σὼλόν μπαλίδες, ή ὤρχισαν παὶ σὼλῶ, ὅμως ἡς ἐνίπνοσαν
ή ἡς ἐχαλάσανε ὅλες, ή σὶγαγε βήχιν, ή ἐδοξάσθη. ὁ δὲ μιλὰ
τζιμπλέτικὸς ὁ ἀδξρὸς ἢ αὐτώνιας ἡαῖς αὐδεφαβιάγε, ή νίπιαγε
ἢ, αἰφορέσησε παὶ φρενάλη, ή παὶ αὐαπαύνεδαι, ἐξοπάζονδας,
ή βασιλώνδας φὶ ἡνὶ βήχιξιν.

Εἰς δὲ ἡς: ͵ϛιδ: εἰπνήθη ἢ ἡῶν χρισσιανῶν μὶ σεβάσμιαδα 1411
ὁ μιλὰ τζιμπλέτικὸς, ή ἐπῆρε ἡνὶ βάρκαν, ή ἠ Προβάδη.
σὼλόν ἡ ἠοὶ χρόνον αἴρησε παὶ πλέση φὶ ἡνὶ χάρεμαπόσιν· ὅ ἐσυὶ
τζιμὶ, ή μεγάλον πλήσονδες ἐμπρεσνιάδη, ή δὲ ἐβγώθη φὶ ἡαῖς
πόμέσαις ἢ.

Καὶ φὶ ἡς: ͵ϛιϛ: σαμὶν εἰσπνα σόμεσον ἢ ἡῶν χρισσιανῶ, 1412
ή ἐπάρσολε, ή ὑσπέλαξε ἠὸ Κιοσρὶ πάσρον, ή ἄλλα σομμά,
ή σαπίλα ἦλον νιπνὴς, ή ἠόσον ἀναρίθμηδον σοβὸν εἰσινάξιν
(σοὶ λέγσιν) ὁπσῶ ἠὸ ἡάγμα ἡῶν διανιπλᾶς μὶ ἡαῖς σπάφιαις ἡων
ἐμοίσαζαν ἡὰ φλωρία. σὼλὸς ἡ ἦλον δίπλος, ή σπαγγχνος,
αἰμὴ ψυχὴν δὲ ἔχε, μὴ ἔχωνδας πασρόν σοδὲ ναὶ ἀναπαυδῆ,
ή ναὶ μὴν γένηπαι αὐσὸ ἡαῖς χαλαδρομαῖς ἡῶν ψάνδίων.
Καὶ μιλὰ ἰαῦδα ὁ βεζίρης ἢ ὁ παλάγδος. Κιὸς ἔχ μιλήπης,
ή ὁ ὀρνὸς μπόσης μπαγλέρμπασης ἢ ἔβιναν εἰσιβεζοὶ ἢ, ή
ἔβγαφαν ἠὸν ἀδελφόν ἢ μιλὰ βεζιρὶ τζιμπλέτικὸν δλὰ ναὶ ἔβδη

καὶ τὸν θρονιάσαν βασιλέα, ὅτι τὸν αὐτὸς ἐσύναξε στρατιὰ σημαντή, καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν χέρσον, καὶ ἔδωσε βαρὺν πόλεμον μὲ τὸν αὐθέντην τῶν Ἀγγλῶν, ὥστε καὶ τὸν ἐσκότωσε, καὶ τὸν ἐδιασκόρπισε, καὶ ἀπόμεινε αὐτὸς νὰ βγῇ εἰς τὴν χαρὰν. ὁποὺ ἐβγῆκε τὸν ἀπάνω μὲ τὸν ὄρνιν ἐπάνω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ κόσμος τὸν ἔβαλε εἰς τὰς ἀγίους μὲ πολλὴν τιμήν, ἀκόμη καὶ ἔκλαιαν τὴν τύχην τοῦ μεγάλου τζελεμπῆ, καὶ τὴν φυγὴν τοῦ γυρᾶ, ἤθελαν εἰς προσκύνησιν τοῦ μεγάλου τζελεμπῆ, ὁ δὲ μεγάλος βεβαιώθη τὴν φυγὴν τοῦ αὐθέντου, ἔστειλε στρατιὰν καὶ τὸν ἐπῆραν πίσω· καὶ αὐτὸς ἐκάθη αὐθέντης χρόνον διάστημα τρία· καὶ ὁμοίως ἐδιώκησεν ὡς μετρίως ἄνθρωπον. ὁ δὲ μπαϊρὴς τοῦ καλλιτσούμπου βαριεστάθη νὰ ἔρθῃ, καὶ τὸν ἔστειλε χαντάνον, καὶ τὸν ἔφερε σπὸς τὸν αὐθέντην τοῦ μεγάλου τζελεμπῆ, τὸν ὁποῖον ἀπάνω τὸν ἐσκότωσε· αὐτὸς δὲ τὸν βαριεστάθη τὸν ἔλεγε, καὶ σπουδαίως νὰ βγῇ ἐκεῖθεν. ἐβασίλεψε καὶ αὐτὸς ὁ γυρᾶ τζελεμπῆς ἕξι χρόνους, καὶ μῆνας ἕξι. ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς τοῦ τζελεμπῆ, καὶ ὁ γυρᾶ ἐπάθησαν βασιλῆς, ἀκόμη ὅλη αὐτὴ σπουδὴν ἐβασίλεψαν:.

Ἱστορία τοῦ βασιλέως Ἀχμὰτ μπεη τοῦ σουλτὰν, υἱοῦ τοῦ Σουλτὰν Μπαγιαζίτ χὰν τοῦ σελτάν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ σουλτὰν μπεη τοῦ Μπαγιαζίτ χὰν ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, καὶ σπὸν ἐκάθη ἰσαὰκ πασᾶς· ὁ δὲ Τζεμπελὴς πασᾶς παρ' αὐτὸν ἐπαρακάλεσαν, ἐπίστευσαν· αὐτὸς τὴν

ἀμαύσαν, ἡ ἔφθασεν ἐς τὴν Πρέβεζαν, ἡ ἐπάθησεν ἐς τὸν ἀρχοντα.
ἐς δὲ τὰ γύρωθεν τ' ἀμαύσας μεγάλη φυγὴ τ' Τεμπελένη. ἐ:
χεν αὐθορμὴν ὁ σπάθης Ταΐφαρης Καραμπελεσάχης μὲ μερικὰ
στρατάγματα Ταϊφάρων, μὲ τὰς ὁποίας ἀπολεμῶντας ὁ Σχιλὰν μεχ:
μέτ, τὰς ἐνίκησεν, ἐπολέμησε ἡ μὲ τὸν ἰσραντιάρμησεν, ἡ τὸν
ἐνίκησε, ἡ νὰ σάξῃ, ἡ ἐνωρίσας τὴν καταίσχυνσιν, ἡ ἐσκήρεν
ὅλον τὸν βίον τ', ἡ ἀπολλὰ εἰδικὰ τ' ἐθανατώσεν, ἔπειτα ἐσκήμεν
ἐς τὴν ἀδελφανάπαυσιν, ἡ ἐσκέρασεν ἐς τὸν βασιλικὸν θρόνον, ὅπου
ἀπὸ χρόνων ἰριανταννέα, ἐσκρόσαξε, ἡ ἐξεμπλώθη ὁλοκλήρως τ'
ἐσκιτζαμί, ὅσον τὸ ἔχεν ἀρχόντ ὁ ἀδελφός τ' ὁ μεγὰ τζελεμπής,
ἡ διὰ τὸ ἐξελθώσεν (ὡς ἀποθάνομεν) ἡ σπάλιν ἐγύρισε μὲ τὸν σκόπ:
μόσεν, ἡ μὲ τὸν νὰρ μπάνογλ ἐσκάνω τ' Καραμπάνογλ, ὅπου
στρατιωτῶν ἄλλης συγχωρήσεως, ἡ ἐγύρισεν ὁ βασιλεὺς ἐς τὴν
Πρέβεζαν· ἔχεν ἐλθῆ ὅμως στρατιὰ ἄπειρος ὁ Καραμπάνογλ ἐς τὴν
Πρέβεζαν· λήσουνος τ' βασιλέως ἐς τὴν ῥάξιξην, ἡ ἐς ἰριανταμίαν
ἡμέραν ἐξεβάπτισαν τοὺς ἔξωθεν] ἐς δὲ ἰχ: ζιζ: ἐσκρόσαξε 1414.
ἡ ἔγινε τὸ τζαμὶ τῆς Πρέβεζας μὲ τὸν μιναρέν, ἡ μὲ τὸ ἐκαρέλι,
ἡ ἕνα χάνι ἄξιορον.

Ἐπόρθα ὁ Καραμπάνογλ σπάλιν ἐρωὰν αὐθοσάλης, ἡ πῆ
χς: ζιζ: ἐπῆγεν ἐσκάνω τ' μὲ στόλεμον, ἡ ἐπολέμωσεν 1415.
αὐτὸν, ἡ τὸν γιόν τ', ἡ χς ἔβρεν ἔμπροσθέν τ', ἡ χς ἔβγ:
ξε, ἡ χς ἀνεθέσησε, ἡ σπάλιν ἐλευθέρωσε χς ἄρκος. ἀλλὰ νὰς:

ἀλλὰ τὸ σιδερί χλαψί, τὸν νίγδεν, τὸ αὐτὸ σεχήρ, τὸ γανίσχερ, ἡ δὲ τόσες τ' ἀγίνδος. ἡ εἰς ἀνδρῶ θυμωθῆς. ἡ ὀργιαθῆς ἢ ἴδ ἰσφενδιάζ: σασεν, ἐσπῆγεν ἐσσαίνωδε μὲ ζιφινόν σφάλτσα, ἡ ἐξσάλασε τὸ ζαφόνι, ἡ δὲν σκαίλλαν, ἡ δὲν καταιασσογε, ἡ δὲ τόσες δ τζανίνα, αὐτὸς ἡ ἄλλες σοφὲς τόσες.

1416 — Εἰς δὲ ἐτὸς: ϛιϛ: νοστάλαξε δὲν τζαίνιρεν, δὲν μασόρχαν, δὲν ἤβα, δὲν νδόσαν, ἡ τὸ βεμποναίρι πορεσί, τὰ παῖρε, τὰ ὅσσοῖα ανὐδανίσθαν ὁ ἰσφενδιάρης. Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔπιασε τὸ βασι: λικὸν σταλάθιον εἰς τὴν ἀδεμανίσσαν.

1419 — Καὶ εἰς ἐτὸς: ϛαα: ἐσκέρασεν εἰς τὴν ῥάχιξεν μὲ σοφὰ σφαλτσάλα, ἡ ἤλεεν εἰς τὴν βλαχίαν, ἡ ἔπαιρε σοφὰ πύρσι, αὐτεπαγνίσε, ὡς ἐμερεμέθησε τὸ χαῖρον τ' ἀβαρίνας, τὸ ἐαυτὸ, τὸ ἐαυτὸ, ἡ τὸ γυνὸ: γυιόβον, τὰ ὅσσοῖα ἡ μὲ σεκαθάματα τὰ ἐδυνάμωσε, ἡ μὲ τὸ νὰ ἐνδυναμώσῃ τὰ ῥηθέντα χαῖρε, δὲν ἐδύνονταν οἱ βλάχοι νὰ σταθοῦν σταῖσι, ἡ αὐτὸ ἀνὐδην τὴν μεγάλην τὸς αὐτάγιαν ἔλαβαν νὰ δίδαν χαμπάρι, ἡ δὲν ἀπίσωσαν ἔδωκεν ἐπέχυρε ἀριῶν ἀνθρωπίδων ψυχῆς.

Εἰς δὲ αὐτὸ μέρος τῆ Τεμπεσέτης ἦχε χαθῆ εἶνας γιὸς τῆ βλάχα μασαγιασλῆ, ὀνομαζόμενος βλάχαν μασαφᾶς, ἡ ἐξεβύθεωσαν εἶνας, ἡ ἔλεγε σοῖς αὐτὸς νὰ ἦναν εἰπῆνος ὁ γιὸς τῆ ῥηθέντος βασιλέως βλάχα μασαγιασλῆ, τῆ ἐνδοξίσε χάτη, ἡ ἐσύνοδε σοφὸ σφάλτσα μασλῆ.

Ὁ δὲ γιὸς τ' Δαμιανίνας Μενδρενίνης λαμπρὸς ἐπιπλώθη μὲ σφάλτσα, ἡ ἐπαλέβη αὐτὸ τὴν γίπαγαν, ἡ ἐσκότωσαν γιοσροσπιπόνδε.

ὁ δὲ Σελὰν Μαχμέτης ἀποστάλην τὸν σύναγμαν ἐπανάθη παὶ αὐτὸς,
μὲ σοφὰ σεφαλάμαλα, τὴν τὸς ἐνίπποις, τὴν τὸς ἐξαλεσυράστους,
τὴν δὲν ἐγὸν τὸ Σαμπανδίνας δὲν ἐβάσανσαν τὸ σεπρέζι, τὴν ἐπὶ δὲν ἐπῆρέζαν.

Εἰς δὲ τὸς: ͵αφκδ: ἐπέλαξε τὸ Θεοῦ πεκάμι, τὴν τὸ λαμίχι, τὴν 14-21
τὸ χέργεμι. τὴν τὸ αὐτὸ τὸν χρόνον ἀπάνω ἀπὸ τὸ βασιλέας ἕνας Σελὰν
Μαχμέτης ἀπὸ δυσανδρίαν, ἔλαμε σαπεφάνσαν τὸ βασιλέας τὸ
σορὸς τὸν ἐγὸν τὸ τὸν Σελὰν Μαπεφάνσ, ὁ ὁποῖος ἐγὸς τὸ σιμόπαλον
τὸ μὲν ῥάτζιξαν σολτανιῶνας. Δωσάνας ἐμὲ τὸ βασιλέως, τὸν ἐβρέμα-
γαν πημέσεως Σεφαπλαμίαν, ὥστε ὁπὸν ἤλθεν ὁ ἐγὸς τὸ, τὴν ἐπαρέ-
χθη βασιλέας. Δλλὰ ἐμὲ τὸ παρμὲ ἔτζηλαν τὸς μὲν Πρόβεν, τὴν δὲν ἔθαφαν
τὸ τζαμπὲ τὸ, ὁπὸς ἔβγα χεθνὸς - 47 - ἔτζ ὧν ἐβασιλέσαν χρόνας
ὀπλὸ, τὴν χρῶνας δέτζα. Τὸν ἐσύναξε τὸς αὐθέντζ, τὴν σὺν ποδάν:
τὸς, τὴν ἐξηγλώσσας, τὴν λόσρέσας σορεσσούλως τὸν βασιλέαν :-

Ἱστορία τὸ βασιλέως Σελὰν Μεχαὶτ τὸ δεύτερο, ἐγὸ τὸ
Σελὰν Μαχμέτ τὸ σεκόλο. 14-22

Τὸν ὁ βασιλὲς πέχιόθη τὸ βασιλὲ ἐπὶ χωρὶς τὸ σαμβὸς τὸ ἀλλάσσεσ:
θήσως αὐτὸ, τὴν μελαὶ δὲν θάνατόν τὸ ἀνάβιβάσθη ἐς τὸν βασιλικὸν
θεόνον τὸ ἐς τὸς: ͵αφκε: ὡὐλους τοὺς χρόνων δεκφοντὸ. τὴν ἐς
ἴδαν τὸν χρόνον ἀρέσθη ἐς τὸ μέρη τὸ ἀνταπολονίπους ἐπῆγος
ὁπὸ ἐβασιλάθος, τὴν ἔλεγε σπὼς αὐτὸς ναὶ ἦναι ὁ Σελὰν Μπε-
φὰς, ὁ ὑὸς τὸ ἰμπρήμ βεσσαγιαζίδ χάντ, ὁπὸ ἔβγιναν ἄβραν:

δος δόν καιρόν όπου επολεμούσεν ο εχθρός μουσταφάμπεη γιούργιουμ
μέ δόν Τεμισβάρλένυαν, ή ένα ςτά μέρη της Θεσσαλονίκης ευρισκό-
μενος, ή κηρύττωντας δόν εαυτόν του υιόν του βασιλέως ένα, εφημίσθη,
ή εδοξάσθη δό όνομάτου ςτήν ρήγησιν. ή ήρχεν να συνάζωντας
πολλά στρατεύματα ςτήν υποταγήν, ή εξουσίαν του, οίτις από τήν Καλ-
λιπόλεως επέρασεν ςτήν Ανατολήν, συνηγοράμενος εναντίον του
ζηλευτού Μιχάλη βασιλέως, διά νά εξουσιάση τήν Πρέγαν. ο δέ
βασιλεύς ακούωνταίς το, εδιώρασε στρατεύματα, ή έστειλε δόν Βεζίρη
του μουσταφάμπεη πασσού. κάμνωνταίς δον σερδάρην ςτά στρατεύματα,
ή πολεμώντες, ενικήθη ο Βεζίρης από δόν Μισαφάν, ή εσκοτώ-
θη ςτόν πόλεμον. ή τούτο ακούωνταίς το ο βασιλεύς τό ανέλπιστον
κακόν μαντάτον, εφοβήθη πολλά, ή εταράχθη, ή ελυπήθη, ή
ςτό συλλογισμόν έπεσεν, όθεν εσηκώθη, ή εκίνησεν, ή επήγεν
ςτ ένα άγιον εδικόν του, σεχ ιλ εμίρην λεγόμενον, ή δόν έπαρα-
καλεσε νά κάμη δέησιν πρός θν, ή πρός δόν Προφήτην του, ο
όποίος τρεις ημέραις ευρισκόμενος ςτή δέησιν μέ κατάνυξιν, του ήλθε
φωνή αοράτως, πώς ο βασιλεύς Μιχάλης θέλει ςτάς νικηθής. ή
τό ταχύ έπεμψεν αυτός ο άγιός του δόν βασιλέα, ή μέ τά ίδιά του χέρια
δόν έζωσε δό σπαθί του, λέγωνταίς τον πώς θέλει νικήση δόν εχθρόν του,
ή δόν έδωσε θάρρος, ή πολλαίς ευχαίς, ή εκίνησεν από εκεί, έχων-
ταις χρησταίς ελπίδας. συναγμένος δέ ςτά δόν εναντίον του Μι-

σαφῶν, οὐ γὰρ ἦλθον πονεμένος ἐς τὸ χῶρος τῶ σουλτᾶν λτσαΐη λεγο-
μένῳ, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐσάθη αὐλίσμυ τῶ, ἡ αὐθὺς ἐσπρόσαξε, καὶ
ἐχαλάσαν τὸ γεφύρι, ἡ ἔγινε φρικτὸς σόμεσος ἡ αὐτὸ τὰ δύο μέρη.
ἡ ἐν τοιούτῳ πνοιξεν ἡ μάχη τῶ αὐτοκράτω Μιχαὴλ, ἡ τῶ ἔδραμεν
ἄγρια σκοῦ, φρέχοντας φρία ἡμερόνυκτα. οἱ δὲ σκρὶ αὐτὸν μισελεῖς
ἦν, ἡ τὰ σκοτώσαντα τὸν ἄρχοντα, ἡ ἔφυγαν. αὐτὸς δὲ τρόσω,
ἡ δρόμο σπίτης ἔφυγε, τὸν ὅσιον· πωπηγῶντας μερικὰ σκοτώματα,
τὸν ἔφθασαν ἐς τὸν τόπον τῶ Κιζίλ ἀγατζίτ, ἡ ἐπῆ τὸν ἐποτίωσαν.

Τὸν παιρὸν ἐπῆνον ἐπολεμῶσιν ὁ Καραμανόγλης τὸ πάτρον
τῆς Ἀντιοχίας, ἡ αὐτὸ μόνα αὐτὸ τὸ πάτρον τὸν ἐπιύσπλων μέβρι,
ἡ τὸν ἐθανάτωσαν, οἱ δὲ σκοτιῶντας τῶ τὸν ἐφορέτωσαν ἐς ἕνα ἄλογον
ἡ ἔφυγαν. ἡ ὁ χαρτζῆς ἡγεμὼν τῆς Ἀντιοχίας βρέσωνται βὶ θαί-
ναι τὸν τῶ, ἡ διὰ φυγὴν τῶν σκοτωσμάτων τῶ, σὶ γῆπαν αὐτὸ τ' ἀγάτρον,
ἡ ἐσύναξεν ὅ,τι διὰ ἔμειναν, ἦλθεν ἔλθη σκρὸς βοήθειάν τῶ ἡ ὁ
Ὀσμάνης Τσελεμπῆς, ἡ αὐθεντεύσας τὸν ἦλθαν ἐς ἕνα τζαντῆρι
ἐποπιστόμενον, ἡ ἐπῆ σκρίσιν τὸν, βὶ αὐτὸν ἐφάγεσαν, ἡ
αὐθὺς ἐσπῆσαν, ἡ ἐξεσίσαν τὸν τόπον τῶ.

Εἰς δὲ τὰς: ϛωϟϛ: ἐπέρασε σουλτὰν ὁ Σελτὰν Μιχαὴλ ἐς τὴν 1423
Ῥάξιξην, φυγατζῶντας, ἡ ἐξεσπάζοντας τὰς πόλεις τῶ. τότε ὅμως παι-
ρὸν ὁ ἀδελφός τῶ Σελτὰν ζιτσαρᾶς, ἡ ἐσύπωσαν ἐπῆ τὴν αὐτὰ-
πολιν αὐτοσασίαν, ἡ ἀπόωνται τὸ ὁ βασιλεὺς, ἐπέρασεν ἐς τὴν Ἀτα-

θολήν, ἡ εἰσῆγεν ἐς τὸ πάτρον ἀ γύπαγας, ἡ ἐκ τοῦ ἐσωθρισμοῦ: γιστεν ἡμέρεσης ἡποσασένδε, ἡ μὲ θρόσον ἀεχινόν, ἡ εἰπιθόδον τοῦ ἐσπίστος, ἡ τοῦ ἐθανάθωσε.

1424 Καὶ ἐς ἦς: ,ςκζ: ὑποανδρόθη ὁ βασιλεύς, ἡ εἰσῆρε δλάγυ: νᾶγκα ἀ τὴν πόρην ἀ λάζογλε, π' ὁσσία ἦθον σοφμά ὀλμορφη.

1425 Εἰς δὲ ἦς: ,ςκζς: ὁ ἰσφεντιάρης ζυναύσμοτες σαλτινάσσο: σάλης ἐγένεθο, ἡ σπαγανάζηδος ἐς τὸ Ταραπλίμποτρνα, τὸ ἐδλε: γάμιος, ἡ τὸ ἐζαλάπανος (μὲ ὅλον ὅσα τὴ τοῦ υἱοῦ ἀ Κασίμπεην ἤκεσθλη ἀ βασιλέως ἐνέχυρον, δλὰ νὰ ἔχαν σαθτεάν, ἡ αἰγλὰ: νὰ τὴν ρηλίαν, ἡ νὰ ἦναν ὑποδανδόμδος ἀῶ βασιλῆ) σπαγανάζηδος δὲ ὁ βασιλεύς ἐσσύνω ἀ μὲ σόλεσιον, ἡ ῥθάνωνδας ἕως τὴν μσόλαν, ἦλθαν οἱ μεγισάνοι, ἡ σροεσσοί ἀῶν σεθαμαΐων ἀ ἰσφεντιάρμοσεν ἐς σροσυνάντησιν ἀ βασιλέως, ἡ τοῦ ἐδεκάθησαν ποινῶς, δλὰ νὰ ἀ δώσῃ τοῦ υἱοῦ ἀ Κασίμην νὰ τοῦ ἔχαν μσεύην ἀς, ἡ νὰ αἰγάλαν τὸ σαλέρα ἀ ἰσφεντιάρμοσεν. ὁ ἰ ἰσφεντιάρ: μσοσης μανδάνωνδας τὸ ἡ μέλλῃ νὰ ἀ χάνῃ, ἔσγλε σροσόβγς σρὸς τοῦ βασιλέα, δεόμδος νὰ τοῦ συγχωρήσῃ τὸ σθαύσιμον ἀ αὐτο: σαυτ ἀ. ὅθεν ἔσγλε ἡ ἄλλον υἱόν ἀ ἐνέχυρον. ἦχε ἡ μίαν θυγα: θέρα σοφμά ὡραίαν, ἔδαξε ἡ αὐτὴν νὰ ἀ τὴν δώσῃ, δλὰ νὰ ἔχῃ. ἄλεος, ἡ ἠρνήνν.

Τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπῆλθεν ἔθος ὁ βασιλεὺς τὴν Σμύρνην, τὸ

μενδισά, τό αἰγάδιν, τό Ἀρχαῖ, ἡ ἡς τόσης τῆ χαμίλ.

Καὶ ᾗς ἡς: ϛϡο: ἔπαμε στρέβι, ἡ νύσταξε τό τζανταλᾶ, 1427
ἡ τό χέρι τσιτβεργιλίν, ἡ ἐσπῆρε σομμᾶ πάρα. Τόν αὐτόν
χρόνον ἔπιος τό ὄργανα γεφύρι μέ ἑξῆτόν ἑβδομηντα δύο καμῆλες,
ᾗς τό ὅσσιον γεφύρι πῆ τό μέρος τ Δύσεως ἔπιασεν ἕνα χαρόν, ἕνα
τζαμί, ἕνα ἱμαρέτι, ἡ μερικά χάνια.

Εἰς δέ ἡς: ϡϡα: ὁ τσιμπανόγλης ἔφερε τά πηδιά τῶν χαρῶν, 1428
ἡ τῆ τά ἐσπροσύνησε, τόν ὅσσιον φιλοτόνως ἐδέχθη, ἡ τόν ἐτίμησε,
ἡ τόν ἔδωσε τό σαντζάκι τῶν κυρᾶλλων. Τόν αὐτόν χρόνον ἐσπῆρε
ἡ τήν Ἀθήναν, ἡ τήν Κορίνθαν, ἡ τήν Θεσσαλονίκην (ὅλη ἦχαν
ἀποστατήσῃ) ἡ ἔπαμε πάρα σομμά.

Καὶ ᾗς ἡς: ϡϡβ: νύσταξε τό βασιλᾶς μέ τήν θυγατέρα τῆ 1429
ἐφρενιάρισεν, ἤ ὅσσια ᾗς ἡς: ϡϡε: ἐγέννησεν υἱόν τήν ζωήν 1432
Μεχμέτην.

Εἰς δέ ἡς: ϡϡε: ἐπήρασεν ὁ βασιλᾶς σούλεϊμον χατῆ τῆ ἴμ: 1435
σπραχίσασεν καραμανόγλη, ἡ ἔβαβε σαρ' αὐτῆ ὅσσιο τήν κόνιαν,
ἡ τό ἀπόσεβι, ὅσσ τά ἦχεν ἐξασσιόσῃ αὐτός αὐτοπαθῶς. Ὁ δέ
ἰσπραχίσασεν ἐζητᾶς συγχώρησιν σαρά τῆ βασιλέως, ἡ ἔστιλε
σρέσβαν τήν καραμανλῆ μολᾶ χαμῆλ, ὁ ὅσσιος ἐρχόμενος
φρήνους ἡ τά δύο μέρη. ἡ τήν ἄλλον ἐρχόμενον χρόνον ἐσπῆρε
ᾗς τό τσιτβεργιλίν χιβάρι, ἡ ἐπῆ γιαβαϊνωνται σωῆς ὁ βασιλεύς
σαλᾶς μυστηλέβσασεν ἐπλύσπος τῆς χριστιανῆς, ἡ ἐσωμάβωσε

σχῆθος λαϐ· σοσμά ἐχάρη. Τόν αὐλόν χρόνον ἐμισοῦσεν χήν γῆν ἄγγ: γρίαν ἡ ὁ ἀλήσοσης συχάλογλης, ἡ χωθήσοσας βίον ἀναγίθεμϑν, ἡ σοῦμϐός ἐσυχάϐοσε.

1436 Καὶ χῆς Ἰῆς: ϡμ0: ἔπαχε ἀρχήν νά πλίση χήν λέβιανέσοχιν ἑνα τζαχύ μέ ἐμαρέλι, ἔσοχλα ἔπαχε σπχεαλήαν ἡ Ἰῆς ἄγγρας, ἡ τόν Δόναϐιν ἀσό τό Βιδίνι ἐσέρασεν χήν τό χυσχιχεάδι· ἡ αὖ τήν ἔχτλε στρέρια, ἡ αρόσαξαν, ἡ ἔρθχραν, ἡ χαλέπουσαν, ἡ εἰγύρισαν μέ νίππν χήν τόν βασχέα, ἐξασάσε ἡ ἐξ χέρρα χήν τόμέρος τηῦνο, ἡ γυρίζανλας ὁσίου νόσίλαξε Ἰῆς τόσας τῦ Βελάνογλε, ἔλαϐε ἡ τό χέρρον Ἰῆς Σεμέντρας. Ὁ δέ Βελάνογλης αὐλός ὠΐλας σοσμά ρίζος τῦ βασχέως, ἡ μή ϑαρρέωνλας νά τόν παίση αὐλό, ἐσοῦγε, χαὶ νοσλαχϑε χήν τό ρῆγα Ἰῆς ἀγγρίας. ἡ μέ τῆς ἄλεχονλας ἄγγρας ἐριλιώϑη, ἡ φανεράν ἀσοσασίαν ἐσοιχρίαϑε, ἡ ἔϑχξε χαλά τῦ βασχέως. ὁ βασχάς ὅμως δέν ἔσσωνεν χήν τό νά πχροσέη, ἡ νά σχλαϐώνη, ἡ νά παλαπαίη, ἡ νά πχριέη τόσας.

1439 Εἰς δέ Ἰῆς: ϡμ3: ἐπίνησεν ὁ βασχάς χήν ἄγγρίαν σρός τό ἔϐρσίνι, ἡ τό νοσίλαξεν, ὁ δέ ἐμσραχίμσσης Καεσμιάνογλης ἐσσανέξη, ἡ ἐναντίος ἐφέρϑη, ἡ ἐϑχαγάμσα, ἡ ἔπανσα μιχρί: νάς τόσσας χήν ἀναϑολήν, ἡ Ἰῆλο σπκώνλας το ὁ βασχάς, ἐγύρισε, ἡ ἐσοῦγεν χήν Πρέλεν, ἡ ἐϑχαλέξα μιχρινόν Ἰῆ σεάλασια, χαὶ ἔσχλεν ἐναντίον Ἰῆ. ἡ δέ γυναῖχα Ἰῆ μέ τό νά ἤλον αὐδελφή τῦ βα: σιλέως, ἡν ἔσχλεν αὐλός ὁ αὐλέας ἡης Καεσμιάνογλης χήν τόν βασχέα

ὡς πρὸς μεσίτριαν, διὰ νὰ δεκθῇ τὸν ἀδελφόν της, ἢ νὰ τὸν πιστώσῃ μὲ ὅρκους, πῶς δὲν θέλῃ φανῇ ἄλλην φορὰν ἀποστάτης, ἢ ὁποία ἐδυσώπησε τὸν βασιλέα, ἢ τὸν ἐπίστωσε, ἢ παρειθὺς ἔστειλε προ: σταγήν, ἢ ἐγύρισαν ὀπίσω τὰ κατ' αὐτοῦ στρατεύματα.

1440. Καὶ ἀς τοὺς: 844: ἐτελειώθη ἀς τὴν Ἀδριανούπολιν τὸ ἐπιτζαμί.

1442 Εἰς δὲ τοὺς: 846: ἐσηκώθη ὁ ῥήγας τῆς οὐγγρίας μὲ τὸν ἀποστάτην Βελάνογλου, ἢ μὲ ἄλλους χριστιανοὺς κατὰ τῶν Τουρκῶν, ἀκούωντάς το ὁ βασιλεὺς πάραυτα ἐκίνησε, ἢ δὲν τοὺς ἔδωσε καιρὸν νὰ ἔμ: πουν ἀς τὸν τόπον τῶν Τουρκῶν, ἀλλὰ τοὺς ἔφθασεν ἀς τὸν τόπον τους, ἢ ἐπολέμησαν, ἢ τοὺς ἐνίκησαν, ἢ τοὺς ἐκατεκόρπισαν.

1443. Καὶ ἀς τοὺς: 847: ἔκαμε παραίτησιν τῆς βασιλείας τοῦ ὑτὸς ὁ Σουλτὰν Μουράτης, ἢ ἔβαλεν ἀς τὸν τόπον τοῦ τὸν υἱόν τοῦ Σουλτὰν Μεχ: μέτην, ἢ ἀτός τοῦ ἐπῆγεν ἀς τὴν μαγνησίαν νὰ κατοικήσῃ μὲ ἀνάπαυσιν τοῦ λοιποῦ τῆς ζωῆς τοῦ. ὁ δὲ Καραμάνογλους ἔγραψε, ἢ ἔδωσεν ᾔδησιν τὸν ῥήγα τῆς οὐγγρίας, ὅτι ὁ βασιλεὺς Σουλτὰν Μουράτης ἐπαραιτήθη τῆς βασιλείας, ἢ ἔβαλεν ἕνα νέον παιδὶ ἀς τὸν τόπον τοῦ, ἢ ἐπιμελήθητε ἐσᾶς ἀπ' αὐτοῦ, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ νὰ τοὺς πολεμοῦμεν. οἱ δὲ οὔγγροι κατὰ τὴν ᾔδησιν ὁποῦ ἐπῆραν ἀπ' αὐτὸν ἐσύναξαν σεφέρια Ἀλαμᾶν, τζέχων, λατίνων, μποσνάκιδων, ἢ Πουλιᾶν, ἀκόμι μὲ αὐτοὺς ἐσυμφώνησαν ἢ οἱ ῥήγιδες τῆς Βλαχίας, ἢ ἐκινή: θηκαν κατὰ τοὺς Τούρκους. οἱ δὲ μεγιστάνοι, ἢ προεστοὶ τῶν Τουρκῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅρον ὅλλογον, ἡ αἰσθοράσθαν, ὅτι νὰ ἐξοσκαλίσουν τὸν Σκλάβ Μεχμέτ· ἦταν, λέγ νὰ ἔλθῃ σκάλιν ἐς τὰ βασίλεα, τὸν ὁποῖον μεγάλ δέντσως κοι· νῆς· ἡ σροσκλήσεως ξηλήσανλες νὰ ἔλθῃ, τὰς ἀσσεμρίθν ἔτζι, ἐγὼ βασιλέα εἶς ἔδωκα, ἰδὲ αὐλός, ἰδὲ ἡ ἐσῆς, παίμελε ἡγνιῶθαν παντὼς θέλελε· αὐλοὶ δὲ σκάλιν, ἡ σκάλιν σοκεσαπαζῆνλες θν, ἔλεγι· νεν ἐς τὴν δέσιν τὸ ποινῆ, ἡ αἰρ' ἔ εἰσέρασεν ὁ ἐχός τὸ ὁ Σκλάβ Μεχ· μέτης τὴν Καμμιάσοχιν, ἦλθε ἡ αὐλός ὁ σκαλέρας τὸ εἰπέ, ἡ αὐλαμώ· θησαν, ἡ εἰπίνησαν μαζὶ παλεύανδι ὧν ἐχθρῶν τὸς, ἡ ῥθαίνονλες ἐς σκίνας τὸ ἐλέφ, ἡ ἢ βοηθᾷ ἔ τὸν· ἐχάλασαν τὸ δεξιόν, ἡ αἰρι· σερόν μέρος ὧν Τουρκῶν, ἡ τὸς ἐναπολῃῥθινίας αἰσεδίωξαν. ὁ δὲ Σκλάβ φυσεάλες μὲ τὸς γιανιτζάρες, ἡ μὲ σομμὰ ὀλίγον σρά· ξασια ἦλθεν ἐς τὸν ἀδεμανόσοχιν, ἡ ἔπαφσε δέντσες. οἱ γιανίδοι ὅμως τόσερ ῥαν αὐτένλες, ἐσροσπαίσεσαν τὸν βασιλέα νὰ δοῦσι· γῆ ἐς τὸν σόλεμον μὲ τὸ λόγο τὸς, ἡ ἐλὰ τὸ ξηλησιὰ τὸς σκαγιά· ῥος, ἡ αὐλιμῥυαθένλες ἐς τὸν σόλεμον, ἔπεσαν αἰσὸ τ' ἄλογον ἐς τὴν γῆν ὁ ῥήγας τ' ἄγγρι, ἡ μερικοὶ ὧν γιανιτζάρ ὁρμήσανλες ἔπαφσαν τὸ περαμίδι, ἡ τὸ ἔβαλαν ἐς ἕνα πανδάρι νύφτζον, ἡ ἐδιαλαλῆσαν μεγαλοφώνως, ἡ μὲ αἰολαλαγμόν, ἰδὲ τὸ περαμίδι ῥήγος τῆς ἄγγρίας. ὅσοι δὲ ἦλον ῥουμέλοι αἰσὸ τὸ ἔρμπινον σρατόζημα ἐσκῆραν θαύρος, ἡ ἐσυναλθῆσαν, ἡ ἐλὰ τὸν ἐναντίον τὸς εἶπι· νήθησαν, ἡ τὸς ἐλαποῤῥώσαν, ἡ τὸς ἐδάμασαν, ἡ ἐσυλάβωσαν γυ·

ναῦπες, ἡ σαγδία, ἄγλαβον ζῶα σολλά, ἡ βίον ἀναρίθμητον, ἡ
μελάδην νίπην δαύδην σοῦμιν ὁ Σχλοὺ γυναῖκα ἐσοτέρασαν ζὴν δην
ἀναλογήν, ἡ ἐσοῆγαν ζὴν δην μαγνησίαν, ὅσοι αὐσοράσοι σδὰ ναὶ αὖνα:
σοὺνζλας ἐν πουχία, ἡ σοροσοχῆ.

1446. Καὶ ζὴς ἐς: ἔναμαν ἐσοναάσασαν οἱ Γιανιζαρέοι τῇ
δῶν Βεζίριδων, ἡ βασιλικῶν ἐσαιρόσασαν, ἡ μαγισσάνων, ἡ ἐσοά:
δηδων δαὶ ὁσοκλιάδης, ἡ δαὶ ἀδλαγάσασαν. ὁ δὲ βασιλεὺς Σχλοὺ
Μαχμούδης μιὰς Βεζίριδές ἦν ποινολογήδωνδες ἦτο, εἶρον ὀλίγον
ναὶ δεκθῆν σοῦμιν δοὺ Σχλοὺ γυναῖκην ναὶ ἔλθῃ αὐτὸ ἐκῆ ὅσοῦ αὖνα:
σοὺνζλο, ὁ ὅσοῖος τῇ δην σαεσαναίσοὺ δης ἦλθε ἡ δάλεραν φοραὶ,
ἡ ἐπάθασαν ζὲ δοὺ βασιλικὸν νδρόνον, ἡ βὶ γόὺδ ἔσχλεν ζὴν
μαγνησίαν ναὶ παβεῖας ζὲ δοὺ δόσσου δ. Καὶ δοὺ αὐλοὺ χρόνον
ἐκύησαν ζὲς δὰς δόσσας δῶν Γιωβάνιδων, ἡ ἀγβανιδῶν, ἡ ηὔσασαν,
ἡ ἐσυγαίβασσι, ἡ παδίσανσι, ἡ ἔρβασαν ἕως δοὺ χωρέαν, ἡ
νόσζλαξε δην Παγαγαὶ Πάδραν, ἡ ὁ ἀνδζχεσάρι, ἡ ἐζγόάσασι
δην ἀγβανιδίαν, ἡ δᾶς σκηνόάσης δης ἔναμα τζοκμία. ἡ σοῖμιν
σζριανόμενος ζὲ δαὶ μιὰ σκῆνα ὁ βασιλὸς, ἐσκιώθη ὁ χήγας δῆς
ἀγγρῖ, ἡ ὁ χήγας τ ἀγαμανῖ, ἡ τ ἐλαχῖ, ἡ τ λεχῖ, ἡ σοῦμοὶ
λαδίνοι, ἡ οἱ κεφάλδας τ βλαχῖ, ἡ ἔναμαν ποινὴν συμφωνίαν
δλὰ ναὶ παίμσι σεφέρι ζαλὰ δὰς Τέρνας. ἡ ἦτο μαθὼν ὁ βασιλὸς
ἦλθεν αὖθὺς ζὲ δὴν Σόφιαν, ἡ σκῆ ἔναμα δὴν ἐδοιμασίαν δῆς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λιζεσθησαν τη, μέ δέηλους σφος αὐτ' ειπιτηος γαθά ἤων ειναντίων τη. ἤινες δέ ἤων Τφκων φυσείδες ερχόμενοι αὐλαμιώθηζαν μέ ἤα γροηλήματα ἤων βλαχῶν, ἢ σπέρεμον πνιησαντες. ἤις ειπηπλαν οἱ Τῦρκοι, ἤ ὁσσῖον αἰτήσας ὁ βοιηζός οἰχαρίσατο ἤοι αὐτ', λέγωνδας, φανερόν ἦναι αὐσό ἔ' αρχήν πῶς ἦναι ν' νίπτ εἰδιπήσαι. ἢ ειπίτηος, ἢ εἰσῆλθ μέ ἤιν κέσοβαν, ἢ ενῆ εἰσοβλέψατο μέ ἤις ειναντίας τη, ἢ γαθά σπελώθην αρχήν σοχεμῶνδας μέ ἤοι λάβοζαν. ἤοι ειπίτηος. βλέσοντες όμως οἱ Τῦρκοι ἤις χριστανὺς ὁδέ: ζοροφεζιδῆς, ἐδιωρίαθηζαν μέ δύο ζμέρη. οἱ δέ χριστανοί ερχόμενοι ἔως ἤιν ἄγιργαν, ὑσῦδαν σοῦμ οἱ Τῦρκοι ἦλθαν γαθ' αὐλῶν μέ ἕνα ἴσσον, ἢ ορμήζαν εἰσοίνωθης, αρχίζαν ναί σποδώσαν μέ πιτζήνια, ἢ ἰσσαῦζια ἤις σπδεροφορεζιδῆς. ἰδούκα ἢ οἱ χριστανοί ἤιν γαθαρθεσαί, ἢ δέ ἄραν: σμούθης, ἐμύριζαν ὁσσίσω ἕως ζμερινόν ἴσσον, ἢ ἐζάζαν ζμεδρίζι μέ τζοροφεζιδῆν, ἢ αὐσό ενῆ εἰσοβλέψαν ζίαν ἡμέραν ὁλόηληρον. ὁ δέ κεσήμης δ ἀγγρί σφοβλέσωνδας ἤον χαλασμόν τη, μέ ἤοσε ἤων γραδιζαϊδων τη. ζανδῆς εἰσνί εἰδῶ αὐδρέως σοβλεζμῶνδες, ἢ ἐγώ θέλω σοι: γαῖνε ἐξόσιαδεν ἤων Τφκων ναί γένω ἤι σσοδε αὐδεναυθέαν. αὐτός όμως ἤις ἐγέλασε, ἢ αἰφνίνωδας ἤις ενῆ, ἔφυγε, σφοσχυδόνδας ἤον ἤαι ζενδάζηαδα, ἢ μέ βλέσονδας ἤον, μήδε αὐδόηζιον σφρά ἤῆλθ λαβούδας, ἔφυγαν ἢ αὐτοί πρυρίως. οἱ δέ Τῦρκοι ἰδούκες ἤιν φυγήν ἤης, εἴσσελαν παιβάσηης, ἢ γένθε ἡμέραν ὅλας δέρισαν, ἤις εἰσιόωναν, ἢ ὅσον πῦρσος ἔπαιρεν, ὁσσῦ δέν εἰδύνονδαν ναί ἤαι πνεβαζίσεν. ἤως

δὲ ὁ σοβιεσμος ἦραν ὀνομασας, ἡ βαυσμασος ἐς ἡς· Τζρηνς, ὅθι ἐποιεσαν οἱ Κραϊλιδες, ὁ δ ἀβαρτουῖ, ἡ δ λεχῆ, ἡ μιδαὶ τὸν σοβιεσμον ἐσοβησαν· ἦθεν ὁ βαυσμος, ἡ ἐβιεσε ἡς σποδωμδης, ἡ τδένας ἦλον μὲ γενα· ἡ ἦθεν, αὐ ἦλον ναυένας γερωνδας ἀναιμισοὺς ἡς, δὲν ἠθελε ἡς γένη αὐδὴ ἡ παιδιὰν, ἡ γυρίζωνδας ὁ βαυσμος ἐς τὸν δόσον ἡς, ἐσα· πωδη σοβιν ὁ ῥῆγας δ ἀγγρίας μὲ μυρινὰ σραδίμαδα, ἡ ἦθεν ἐς δαμέρη ἧς Τζρηνίας, ἡ δαὶ ἐζηδαχαγνᾶσεν· ὁ ἡ μισεζλέρμισεν ἧς ῥῆξης ἐσερόβθασεν αὐδὴ ηρίωνα, ἡ σαδῶνδας ἧς βοιβνινῶς ἧς ἐσηρόσεσεν. εἰς αὐτὸν δὲ χρόνον ὁ δζηδαὶν μιχμὲτης πρᾶβω· νίαδη μὲ δὴν θυγαδέρα δὲ ἐζεσεσαὶ μισεν, ὀνομαζόμδον δζηζιμάνην δζηπανδίροζλα·

1451- Καὶ ἐς ἧς: ϛϛϛ: πμὲρᾳ δεκεμβρὶ, ἐς δαῖς ἐποδαὶ δὲ μιχαρεζὶ μινὸς αὐτοῦθαναν ὁ δζηδαὶ Μαεμὴτ, υἱὸς δὲ δζηδαῖν Μιχμὲτ, ὁ αὐδρᾶς, ὁ ἐσοαγνᾶς, ὁ νιπδὴς, ὁ δίπαγος, ὁ βόνιζος, ὅρο· βερὸς, ὁ διάσζαγχνος, ἡ ἐζεκῆσεν· ὁ ὄσσῖος ἐσερᾶσεν ὅλην δὲ δὴν ζωὴν ἐς νίπαγς, ἡ αὐδεαγαθίαγς, μὲ νιπδερνδων, μὲ δζαβθα· ῥεῖνων δῶν σραδιμαδῶν δε, ἡ ἐς παῦε δόσον ἔπδισε πδαμία, ἴμα· ῥεῖα, δερμοσιδες, χδρᾶς, γεβύρια, ἡ ξενοδοχῖα, αἰπόμ ηζδ· ἄλος ἐδίδεν ἔμεος δῶν σποδωχῶν σορὸς χίλια χρυσᾶ βεζωρία, ἡ ἔϛεζεν ἐς δὸν μαπᾶν, ἡ ἐς δὸ μανδινιὲ, ἡ ἐς δὴν ϛόρτεζηζὴ σορὸς βοᾶ χιλιάδες, ἡ σανδαπόσα χενᾶ βεζωρία· ἀγαπᾶσε δὲς σορὲς, ἡ ἐδω·

ξήμονας, ἤλον θαασγρόζων, ἡ ζαλαδηλινός, οὗδις ἡ ἔζησε χρό-
νας 47, ἔζησε ἐβασίλευσε χρόνους δριακόντα, ἡ μῆνας ἕξι, ἡ ἡμέ-
ρας ὀκτὼ, ἐπαρξὲ γὰρ σεπτέμ, τοῦ σελιὰ Μαχμούτη, τοῦ σελιὰ
ἀχμετζελίνη, τοῦ σελιὰ χαβούτη, τοῦ σελιὰ ὀρχάνη, ἡ βὶ σελιὰ
ἀλεξιάδη. ἡ οἱ μὲν δέκα ἐπὶ ζωῆς τῦ πατρὸς των ἀπεθάνα, ἡ
ὁ μὲν χαβούτης, ἡ ὁ ὀρχάνης ἐδαφήσαν τὴν ἀδελφατόσυν σοῦ
λτᾶν ἀπεθάνα] ὁ δὲ ἀλεξιάδης ὥνδας μπορεῖς τὴν ἀφαίσαν, λτᾶν
ἀπεθάνε, ἡ ἔδαρε, ἡ αὐτὸ αὐτὸ ἐγένετο μπορεῖς ὁ ἀχμετζελίνης, ἡ
ἀπεθανὼν τὴν ἀφαίσαν, τοῦ ἔθαψαν τὴν πρέβα, ἡ ἔμεινε
μόνον ὁ σελιὰ μαχμούτης :~

Ἱστορία τῦ βασιλέως σελιὰν Μαχμούτη τῦ δαδέρε, γὲ τῦ
αὐτοδρομάτε δαδέρε σελιὰν Μεχμέτη.

1451 —

Φλεβ. 18. Μετὰ τὸν θάνατον τῦ πατρὸς τη ἐβρόνιασαν τὸν τοῦ σελιὰ Μεχ-
μούτη βασιλέα, ὄντας χρόνων ἑπτὰ, τὴς ἴσης δεκαεξὲ τῦ μα-
χαρεμέτ, ἐν τῷ ἔτος: ͵αφνε: ἡ ζαλὰ σορώτην αὐτὸν ἀπέντοσα
σούλτζον ζαλαὶ τοῦ ἐνανδίου, ἡ αἰσθοσάτην καταμπάνογλαν,
οὗδις φοβηθὲς ἐσπρόσωπος, ἡ ἐδεπήθη συγχωρήσεως, ἡ ἔγινεν
εἰρήνη μεταξύ τους. ἡ μυλὰ τῦτο ἐσπρόσαξε, ἡ ἔχυσαν πολλὰ δῶρα,
ἡ ἐδοιμασίας μεγάλας ἔτζαμε σὺν καὶ δῶρα σούλτζον ἐνανδίου
τῆς κωνσταντινουπόλεως, μὲ ὅλον τῦτο μὲ τὸν καιρὸν τῦ πόλεως
ἔδωχναν ἀγάπας δεδομένας, ἡ τὸν ἐζήτα τόσον τὸ μέρος

τῆς ξάγιξης ὅσον δλά ἕνα βοδοσάτζι, ὁ δέ ἡγεμὼν νὰ αἰσχόληι,
ἡ αἰσαριεργία γιά μιδρῶνδας τὸ δλό μεγάλον σοράγια, ἐδέχ-
θη τὸ ζήτημά της. ὁ δέ βεζίνος τό ἔπορε τόσον χιανόν ὡς γράφι-
για, ἡ χαλιά τό μάκρος της ἐσαριθμήσεις τόσον δλό χάγρον,
ἡ αὐθέντρους δλλη γιά τήν ἀναλογήν γιά τόν ἐδικόν της τόσον ἔπαιρνεν
ἄλλο χάγρον, ἡ ἔβαινεν γιά αὐτά κομμάτια, ἡ σταβλόγιατα
αὐθεντωμένα, ἡ σκέτον ἀπό τήν γιούρτην νὰ ἔλαιναν παράβι δι'
ἔμπαινεν γιά τήν πόλιν. ἔσωθεν ἐπῆγαν γιά τήν ἀδριανούπολιν,
ἡ ἐπῆραν ἕνα θαυμασόν χαράγι, ἡ μέ μεγάλην ἑτοιμασίαν
1453- ἐπίασαν ἀπό τ' ἀδριανούπολις γιά τῆς: ζς ζ: δλά ἀναθρέγου-
γιόν τ' χάγρον τῆς πόλεως, ἡ παεκάβια ἐζάλοσαν ἔζαμε, δλά
ὁποῖα δλά ξηρᾶς ἀπό τό μέρος τ' ξάγιξης δλά ἐρρίζαν γιά τήν θά-
λασσαν γιά τόν χιμένα τ' πόλεως. ἡ αἴχιζαν τόν σοῦλτσον ἀπό
τήν πόρταν τ' φαναρίου, ἡ δλά δλά ξηρᾶς σεβδόμαδα ἔσουλ-
τσιν ἀπό τό μέρος τ' Ἐγρικαπού, ἡ τ' Ἐνδρενέπαπα,
ἡ γιά σαββατοκύριακον ἠμέραν δέν ἐπολέμαζαν, χαλιά μῆνα τόν
τζεμαζιελαχίρ γιά δαῖς χίλιοι, ἡ ἀπό δλά δύο μέρη πυριόν:
-δες, ἡ ἔζαπαλόνδαν τό χάγρον σερδιάδες ἀπό τό μέρος τ' σπα:
λάσης μέ σοῦλτσον ἔζαβον, τό δέ δλά ξηρᾶς μέρος ἀπόβαλόθη,
ἡ ἐ δύο τζάπιας ἰδν σταβλομάτων τ' ἐσυναζθῆκαν γιά τό σαζάρι
τ' ἀπόσαεκίου, ἡ ἀπό τό σκλῆ μοναστήρι, ἕως δέν αἴρεν

Jouin-28.
λεθοι-ίους τδ'
(ενν-τηλεφωνήσεις
τῆς Νί20-χ' ουρ
ανάγκη χη-μειν-

δοφίαν ὅλας ἀῖς σπουδαίας ἀῖς ἐπαρίαν τζαμία. ὁ ἡ βεζίρ Μαχμούδης ἐριστῆκεν χὲ ἀὶν ἁγίαν δοφίαν, ἡ ἐλάλησαν ἰζαὶνι, ἡ ἰσοροσπίνδεν. ἔσοφλα ἐριστῆκεν χὲ ὁ βασιλικὸν σαχάδιον ἀὲ βυζαντίν, ἡ σπῆ ἐξεφώνησαν ἄλλες ἀὲς δύο σίχες.

" Περιελιαρὶ χιόνι χεδ χοσερπαίσι καὶ ἐὰφ ἀνηχοσίδ.

" χιοσάχι νεβχοσίδ χιίζενεδ χοσερπιχχοσέντι ἐφρασιχιάχοσ.

.. ὁ ἐξήχο. ἀὲ σίχιοι. ναθὼς ὁ φαλαγξ. ἤδοι ὁ ἀνυφαντὶς ποινῶς λεγόμενος, ὕφανε ἀὴν αὐράχνην χὲ ὁ σαχάδιον ἀὲ κυνέγος. ἡ χαθὼς ὁ χιοσὲ: φος ἐλάλησαν χὲ ὁ σαχάδιον ἀὲ ἐβασιχιάχοσ, ἡ ἐρήχωσαν. ἄτζη ἡ αὐτὸ διαχύθη. ὡὲ ἡ ἀεάχνη αἰσσὸ ἀὲ χαπέρα ἀὴν φωνήν. Ταύτης δὲ ἀῆς νίκης νοταρίαχος ἰσὸ ἦρχεν ὁ ἀποστοσενδίν δχι: δαίνος, χὲ ὁ ὅσσοιον παχία αἰχριβολία δεὶ χῆναι, ὅλι δχὶ δίδι: χαλφάς, ἡ δελίσεως ἤθε ναὶ ἐσσαίρθη, δὸν ὅσσοιον ἐσσαρεπά: λεσαν ὁ βασιλάς, δχὶ ναὶ δὸν δόξη ὁ χωῆχα ἀὲ ἐχιοσβαλάρη, ἤδοι ἀὲ ἐδιπὲ χαι ὅσὸ βιναριώνος. ὁ δὲ ἀποστοσενδίν δχιδαίνος ἴδαξε, ἡ νοστοχίθη χιαλὰ χαεῖς ναὶ ὁ φανερώσῃ, ἡ ἐσὲῆχε χιαβὶ χιὰ δὸν βασιλέα. ἡ ἔβαχε ναὶ σπαόσδεν ὁ χωὴ: χια, ἡ σπαόσδανδαι ἄχρον χιαχάχιαρον ἐσὲ αὐτῷ, ἔχον ἐσοχχα: φὴν δοιαύδην, ὁ λεχόμενος ἐδῶ ἦδον φλαμοσχάρις ἀὲ ῥεσέχη, ἤδοι ἀὲ ἁγίαν σοροφὴδ δες, ὀνομαζόμενος ἐνλάρης,

ὁ δὲ σαλπιγκτὴς ὠνομάζετο χαλίφης, ἡ ὁ σαλπιστὴς ἐγίνετο·
καὶ ἦτο ὀνομάζεται ἐγκαταγιβασάρης. ὅθεν ἔχαρη ὁ βασιλεύς,
καὶ ἄρπασεν τὸ ἅγιον λάβαρον ἐξ οὗ ἤσυρεν· ἡ ἕως τῆς σήμερον
ὁρίσωσιν ἐξ ἡμῶν σταυρὸν αὐτῶν] ἡ σταύρωσιν εἰσῆλθε, ἡ ἔγινεν
ἕνας ἔρημος, ἕνα τζαμί· ἡ μονύδρια, (τὸ δὲ διδασκαλεῖον· ἡ
σχολαστήριον) οἱ δὲ σοφοὶ ἐβλέποντες τὴν παλαιότητα, ἡ ἄλλα
λωΐαν ἐσταυρίδος ἦς, εἰκαράδωσαν, ἡ εἰσροσκύνησαν ἡ ἔλεγον
ὧν χάσεως τὰ πλοῖα, ἢ πύργε· ἢ ἐκκλησία· ἡ ἢ ἐκκλησία.

Εἰς δὲ ἔτος: ϛϡξ: ἀρχίσε νὰ παίρνῃ ἕνα μαγαλώτερον 1454
σουλτάνιον, τὸ ὁποῖον εἶναι σαράγι ὥσαν παλαιόν.

Καὶ εἰς ἔτος: ϛϡο: ἐπῆγε μὲ στρατὸν τὰ βάγρας, ἡ 1456
μὲ αὐτὸν αὐτὴν πρωτεύει, ἡ σοβεμιώτες ἐπῆγε, ἡ εἰσελθὼν
τὸν Κεφάλην, ὥστε ἐλαβέαν δὲν πύργε, ἡ ἀποτέθανεν. Ἔσωθεν
εἰσῆγεν εἰς τὸ μοναστηράκι, ἡ τὸ εἰσεριπύνησεν, ἡ ἔζησεν
παίρνον· ρθαννωνάκι ἦς ὅμως ὁ χριστιανὸς, ἐγύρισεν ὀπίσω.
Τὸν αὐτὸν χρόνον ἔπαιρνε σουλτὰν ἦς γιὰ ἦς· τὸν δεσπότην μωρέα:
γιαζίδην, ἡ τὸν δεσπότην μιχαὴλ, ἡ ἔπαιρνε χαράτζι χιλιάδας.

Εἰς δὲ ἔτος: ϛϡϛ: ἐπῆγε μὲ μεγάλην δύναμιν, καὶ 1457
εἰσῆγεν εἰς τὴν μωρέαν, ἡ ἐζησεν, ἡ σκοτώσας δύσεις,
ἡ σκάλιν τὸν δεσπότην χρόνον εἰσῆγεν (ὅπου οἱ χριστιανοὶ τὴν μωρέ

Ιωάνδιοι τὴν ἀδν Τερκῶν ἐπανήθησαν, ἀλλὰ καὶ λάβον ὅσιον ἡς ἄσσας
ἀων) καὶ ὅλον ἄλλο ἀὸς ἐνίπποα σαῖγιν, ἢ ἀὸς ἐξαλαχάγασε. Ἀνωὼν
χρόνον ἔγαβε ἀὸ ἀπιερσιά, ἢ ἀὸ ἰγνδὶς χιλάρι, ἢ ἀὸς κορυφὰς,
ἢ ἀὴν σεμίνδραν, ἢ ἀναμιδαξὺ γὲ δύο χρόνως ἐπυρίδος, ἢ ὑπέδαξε
σερισσόἰρα ἀσὸ ὅξινδα παῖσεα Σαΐγιγμα ἢ ἦχαν σαρὰ σροσὼθα
ἀὴν ξεμίνδραν οἱ Τέρκοι, αἰκὴ οἱ χριστανοὶ ἂν ἐσσανέγαβον ἀσὸ ἂν
ὄξσιάν ἀως)

Καὶ γὲ ἀὸς: ϛϡδ: ὑπέδαξε ἀὸς ἄσσας ἄν πιδὶ αἰχσιάν, ἢ ἀὸς 1460
ἐσσαρέδωσεν γὲ ἂν ἐξσιάν ἄν ἰσχιαλίγμασεν, ἀδλρὸν ἄν πιδὶ αἰχ-
σιάν, ὁ ὁσσὸς ἔρυγε, ἢ ἐσσῆγεν γὲ ἀὸν ἄδὸν αἰχσιάν. Ὁ δὲ βα-
σιλὶς σὶγῆσεν ἀσσὸ ἂν πόλιν, ἢ ἐσσῆγεν γὲ ἀὰς ἄσσας σιγάνας,
ἀσσ' ἐκῆ ἐσσῆρε ἀὸν ἰσχιαλίγμασεν, ἢ ἐσσῆγεν γὲ ἰὰ μέρ ἀῆς
Κέρδες, ἢ ἀὸν ἰσχιαλίγμασεν ἔσγλεν γὲ ἰὰ λύγαλλα.

Εἰς δὲ ἀὰς: ϛϡε: ἔσγλεν αἰχσιάδαν, ἢ ἐσσῆρε ἰὸ νησὶ Δμιν- 1461
λάνας. Ἀὸν αὐλὸν χρόνον ἀσσοσάλθεν οἱ βλάχοι, ἢ ἐπίνασε μὲ
σραδλίμαδα ναὶ αὐλῶν, ἢ ἐπέρασεν ἀὸν ἄσσον, ἢ σοφὼ βίον,
ἢ ῥορεσίας ἐσώναξαν, ἢ ἀὰς ὑπέδαξεν. Ἐβαλε δὲ αὐλθαὶνδὸν
σιπρόἔρον γὸν ἄν ἀσσοσάλν αὐλθαὶνδὸν ναὶ αὐλθαὶνδίν.

Καὶ γὲ ἀὰς: ϛϡϛ: ἔπαγε ἰὸ Καΐσεργα λιμναὶ γὲ ἰὸν Κων- 1462
σανδινόσολιν, ἢ ἤτον ἀὸν χρόνον πλώθηκεν οἱ ῥωσιανοὶ μὲ

τὰς βλάχας, ἡ ἐφάνηκαν φανερὰ ἀποφάσεις. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἔστειλε τὸν γαμβρὸν τοῦ καὶ μερικὰ στρατεύματα νὰ πάῃ νὰ
πολεμήσῃ· ἀπὸ τοὺς μωραΐτας ἀπόκοποι τὸν ἐρχομὸν τοῦ τὰ τοῦρκικὰ
στρατεύματα· ὁ δὲ γαμβρὸς τοῦ ἐξεστάσε, ἡ σταμάτησε τὸν τόπον
βαρβιτσίου· τὸν ἔλεγαν, τὸν γκιουζελτζέ, ἡ τὸν ἀραπόγλον, γιατὶ
ἡ τὸ ἰσβόρνικον τοῦ πατρὸς, ἡ νὰ στάξῃ τοὺς τόπους τοῦ χέρτσεν.
Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, γιὰ μίαν στρατιάν ἀσκὶρ ἔρχεται ἀρχὴν
νὰ πάῃ εἰς τὴν πόλιν τὸ βλιὰν γιατὶ εἰς τὸ ὄνομά του
ἕνα ἐμπαρέτι, ἡ ὅπου τὸ μπρόστιδες.

Εἰς δὲ τὰς ,αφξ7: ἦλθε μίαν ῥατζέτα εἰδήσεις στρατιῶται 1463
αὐθρωπάδες, ἡ εἶπάνε γιὰ τὴν μεγάλην, ἡ σουλεϊμὰν γκρεμὸν
ἔστειλεν ὁ αὐθέντης τοῦ μεγάλους, ἡ ἐξεστάσαν ὅλους τοὺς τόπους εἰς τὴν,
ἡ ἔβαλε στρατιῶται· ἡ δύναμις εἰς τὸν πατρὸν, νὰ νάφν:
λαὸν ὅσον ἀπὸ τὴν ἐξεστάσε του. αὐτὸς σὰν ἐσοῦμεν εἰς τὴν ἀλβανιτίαν,
ἡ εἶπεν τοὺς τόπους τοὺς ἔπαυσε, ἡ τοὺς ἐχάλασε, ἡ ἔπαμε στρο:
σαγὴν ἀναίμακα εἰς τὸν τόπον ὅλην τὴν, ἡ ὅλην ἀλβανιτίαν
νὰ πιάσῃ ἕνα πατρὸν, τὸ ὁποῖον ὠνόμαζαν ἀπὸ ἰσκὰ, ἔστω:
τα ἐχύρωσαν εἰς τὴν κωνσταντινούπολιν.

Εἰς δὲ τὰς ,αφξ8: αὐτέθαναν ὁ καισαρεύοντος ἰμπεραχὲμ 146 3/4
μοῦσης, ἡ ἄρχησαν τοὺς ὅλη, αὐτὸ τοὺς ὁποίους ἔμεναν εἰς τὴν
ἐξουσίαν τοῦ σταυροῦ ὁ γιὰν μοῦσης, οἱ δὲ γιαννοὶ ἐδέχθησαν

καὶ ἦταν λέγοι ὁ βασιλεὺς σορίας, ἡ σορὸς αὐτὴς ἦχεν αἰχαίσαν
ὁ βασιλεύς, ὅμως στεγανότερον αἰχαίσασι τὸν ἀϊχμάλωσιν, καὶ
ὠμηλᾶσε συχναὶ μαζί τε, καὶ μὲ σεαλάμαια τὸν ἔσυλεν χὶ τὸν ἤθελεν
τε ἐβάπτισεν αὐθεντῆε. τὲς δὲ χρόνους ἐκατρὸς τὲς ἔχασε μερέ:
δες, καὶ βαΐνια, καὶ χάθε πυβέρνησιν. καὶ σπαγαράχθος ὁ ἀϊχμά
λωσες μὲ δέρματα σεαλάμαια χαλαὶ τε αὐθεντῆε καὶ σαρὲ τε
αὐθεντήαν τε, αὐτὶ σαθῆ, καὶ σολεχιῶνες ἐνίπνοσαν ὁ ἀϊχμάλωσες,
ὁ δὲ ἐβάπτισεν ἔφυγε, καὶ ἐσπᾶσεν χὶ τὸν ἄχτι ἀϊχμάλωτον. καὶ σὰθε
θησεν ἐπῆ χὶ τὴν Καισαρίαν ὁ ἀϊχμάλωσες. τὸν δὲ σεαλάμαια
ὅσα ἐσπᾶσαν μαζί τε, τὲς ἐβγλοδύρησε, καὶ τὲς ἔσυλεν ἀϊχαριστεμένες.

1465 - Καὶ χὶ τὲς: ϛϡϛ: ἐπίνησεν ὁ βασιλεὺς μὲ χαλάλα χαλὰ τὲς
ἀβανίδες, καὶ ἔπαρε νίνας μεγάλες, καὶ ἐσόλαξε παῖρε,
ἔπθιε καὶ ἕνα παῖρε χὶ τὸ ἐλησσανόνι.

1466 - Εἰς δεκ τὲς: ϛϡο: ἔλαβε τὸ Γκιαβὲλ χισάρι, καὶ τὸν αὐτὸν
χρόνον ὠργιάθη τὸν Καισαρινόγλαν ἀϊχμάλωσεν, καὶ ἐσπᾶρε
τὲς βόσες τε σιτὸ τὴν ἐξουσίαν τε, καὶ ἔσυλε τὸν υἱόν τε τὸν Σαλῆσάρε
σαρὲ, ὅλλα νὰ ἐξουσιάσῃ τὴν Καισαρίαν. ἐσπᾶσε καὶ αὐτὸς
ὁ βασιλεὺς μὲ σεαλάμαια, καὶ ἐσόλαξε μεριχὰ παῖρε ὅσα ὅλλα
ἐξουσίαζε.

1470 - Καὶ χὶ τὲς: ϛϡδ: ἐπίνησε μὲ σεαλάμαια, καὶ ἐσόλαξε
τὸ χάσρον τε Εὐρίσσε, ἦλθαν ὅμως σερὸς βοήθειαν τε χάσρε

τὴν παράβια φεάγματα μὲ δύναμης, τὴ μὴν ἠμπορῶνται νὰ
τὰς βοηθήσουν, ἀγύριβεν ὀπίσω.

Εἰς δὲ τὰς: ϡπϛ: ὁ ἐλαγιάζιστης πιλίτης ἀπὸν στρατοῦ ὀνο: 1471
μαζόμενος ἔδωξεν ἐμπαιγνίαν πρὸς τὸν βασιλέα, τὴ ἐπαραίδωσεν
ὅλα τὰ πάρη τῆς δόσεώς. ὁ δὲ βασιλὰς μεγάλας δημὰς τὸν ἔπαιρεν,
τὴ δόσεν πολλὰς τὸν ἐχάρισεν ἀπὸ τὸ μέρος τὸ γνησιωτέρνας, πλοὶ τὸ χω-
ρας· τὴ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ μπεγλέρμπεης τῆς ἄβδῆ χαλαὶν ἰσωτὲ-
μπεης ἐπῆγε μὲ δαιάριον στράτευμα, τὴ ἔπιασεν τὸ Τοπάλι, τὴ ἐ-
στέλλεσεν ἀπὸ τὴν Καραμανίαν, τὴ ἔπαιρε σύγχυβας, τὴ δουσαχᾶς
πολλᾶς. ἀπὸ τὴ ὁ Σκεδὰν ζιτσαφᾶς ἐπιτήδη ἐσσάντα τῆς μὲ δύο στρα-
τιαδὰς τῆς, τὴ τὸν ἐπάσαν, τὴ βάντωνται τὸν ἀπὸ τὸ πόλεμο, τὸν ἔσπαζεν
πρὸς τὸν παλέμπαρη τὸν Σκεδὰν Μεχμέτην.

Καὶ μὲ τὰς: ϡπζ: ὁ ἄβδῆ χαλαὶν ἐσσάντσας μὲ στρατιαδὰ 1472
πρὸς τὴν βόσνιαν, ὁ δὲ Σκεδὰν ζιτσαφᾶς τὸν ἀπάντησεν, τὴ σπά-
σπηκαν πολλὰ μὲ τὸ μπαϊράκι τους, τὴ ἔβγιν φρικτὸς πόλεμος,
νικησπόμενος ὅμως ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν μέρος ὁ Σκεδὰν ζιτσαφᾶς, ἀπὸ
τὸ μέρος ἐπῆγε ἐσπορώθη ὁ υἱὸς τῆς ἄβδῆ χαλαὶν νεὶ βὲ ζαμπάπης,
τῆ ὅπου ὅλον τὸ στράτευμα ἐχαλάθη, τὴ αὐτὸς τῆς ὁ ἄβδῆ χασσάντης
ἔβγηκε, τὴ τὸ ὀπισινότερόν τῆς στράτευμα ἐπῆρεν. ὁ δὲ βασιλὰς
ἐπῆγε, τὴ ἐπῆρε τὸ βεζιστάν τους. Τὸν αὐτὸν χρόνον
ἔστειλε τὸν βεζίρην τῆς γκεντίν ἀχμεδαλᾶν μὲ στρατιάν,

δλά νά σοχεμήση, ή νά νοσλάξη δό ερχεναίη, ή δήν δχοίησαν δά παίρη, ή δής δόσης δή βαρσαπίν, δά δσσοῖα ή ἐξοδιάσαν.

1473. Εἰς δέ δής: ϛτϛ: ἐδοίμασε δκέ δαγαίαης αἰμαδαν, ή ἔσχε δον δικνδίη ἀχμιδσαβᾶ γξ δοῦ καραῦ, ή δοῦ ἔβαβεν αὐσό δήν ἐξσοίαν δων βαγιῶν, επσ πῦρεν αὐσό δόγενος δή κιοσχδίη χοῦη δοῦ μοσχηγιγιρέη χοῦην ονομαζόμδνον, ή δοῦ ἔσχεν γξ δοῦ βασιλέα. Τδρε ὁ χοῦης ἦδεν ρολγαίδς εἰσσόδις αὐδχρίδ, ή εἰρηαβδεδον επσ, μιδίσοδα ὁ δχδοῦ μιχρεῖδης δον ἔδωσε σεαδόμαδα, ή δοῦ ἔσχε σορούς δχρίσους δή κιοσχδίᾳ, ὁ δσσοῦς ἐνίκησε, ή νδσεβαξεν ὅλης δής δόσης επήνης, ή ἔμεινεν γξ αὐδής χοῦης, ή ἐσοχυχρόνησε δοῦ βασιλέα γξ δαγμίαδς. Δό δέ νδσήσοον ἐσοχυχεθήσεν αὐδοῦ δοῦ χοῦην.

1474. Καή γξ δής: ϛπϛ: ἐπίνησε μέ σραδόμαδα χδαδήνμσοχ: δανίαν, ή ἔπωνσε, ή ἐχαίασε, ή σοχδς ἐσοχαβωσαν, ᾧ δε ὅσσᾶ δής ἐδαπχήνωσε, ή δής νδσέβαξεν, οἱ ὁσσοῖοι ἐδέθηδαν ναί δίδεν χοραβδ, ἐ ὅδι ἦχαν αὐσοσαδήσ, ή ἐσοδόωδαν δοῦ δχειμωνασᾶ)

1477 Εἰς δέ δής: ϛϛα: ἔβαβε δά χέρη τ ἀβδανιδίας, ή δό χέρον δᾶ σιεμδέρμσεν.

1478. Καή γξ δής: ϛϛβ: ἐσορόσαξε ναί πδίξεν γξ δήν πόλιν δό παγκάριον σαεάγι.

1479. Εἰς δέ δής: ϛϛδ: ἔδωσε σραδόμαδα ὁ βασιλεύς δοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀλλαγινοβλεχέ, ἡ δον ἐξηλλεν ᾗς δον δόσον ἢ σαλμός ἢ, ἡ ἀσφαδίω:
ξεν αὐτ' ἐπῆ δον συσκυλάπησεν αὐδελφόν ἢ, ἡ ἐξαύθη ᾗς δον
δόσον ἢ, ὁ ὁσδῖος συσκυλάπησεν ἦλον τὸ δελαγμένος ᾗς δον
βασιλέα ἢ χωρίν, δον παλλήμον τζερκίζην.

1480 Καὶ ᾗς ἢ: ϛϡϛ: ἔγινε σροσαγὲ σρὸς δον βεζίρη Ἰωνλίν:
σαλεᾶν, ἡ ἐπίνησε δζὲ λαγάλαης ζηλὲ δὸ μέρος δ πλήλιας,
ἡ ἔρθηρε, ἡ ζηλέπανσε. Καὶ δον ερχόμδον χρόνον ἔξηλε
δον χιλοχοσαλεᾶν μὲ αρμάδαν, ἡ ἐλοβρικύπησε δὸ νηὸ δ
ζόδε, ἡ μὲ λιννδῆς νὲ πάμη ἢ σολε, ἐγύρισεν ὀπίσω ἄσβρανδς.

1481- Εἰς δὲ ἢ: ϛϡϛ: ἐσσέσασεν ὁ βασιλεὺς ᾗς ἢν ἀναδολὴν μὲ
σολλὲ σεαδάλαλε, ἡ ἐπόνεσεν ᾗς δὲν χαλέσασεν, ἐπῆ δον
ἔβασασεν ἢ σοδαλλία, ἡ αἴλλας ἀνιαίρεδας ἀαδένγας, ἀλλὶς
γνωρίδας δον θάνατόν ἢ, ἔζηλε λεβόννε, ἡ ἄρησε δζὲ δοχον
ᾗς δον ἀβρόνον ἢ δον ιόν ἢ ζελὲ χαλὲ μσαγιλίν, ἡ αὐδὸς αὐσθάνεν
ᾗς δαῖς σεύλε ἢ ῥεμσὲ χεβεζ: σσιρασσαλὲν νύνδε, ἔζηαχὲ Μαϊν. 5.

χρόνες σανννδιένε, ἀζωὲ δὲ χαλὲ δ βασιλέας ἢ σαλμός
ἢ ἐβασιλεσε χρόνες ἰρισύλε, ἡ δύο χῆνες, ἡ
ἐλάφη ἐμσροσθεν ἢ ζελεμίν ἢ. ἦλον σολλὲ
δίναρος, σασδᾶρος ὀνομασός,
ἡ σισὸς ᾗς δὸ σύβας ἢ.

Ἱστορία τῆς βασιλείας Σελήμ τοῦ πρώτου.

υἱοῦ τοῦ Σελήμ Μαχμούτ τοῦ δευτέρου.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς μαχμούτ, ὁ υἱός του ὁ Σελήμ μπαϊραμίζης ὠρίσθη εἰς τὴν Ἀμασίαν, ὁ δὲ Σελήμ τζεμπὲς ὠρίσθη εἰς τὸ Καραμάνι τῆς Κόνιας. καὶ ὁ Σελήμ μαχμούτ μετὰ δύο χρόνους τοῦ θανάτου τοῦ ἄφησε τὸν ἐγγονούτου, υἱὸν τοῦ Σελήμ μπαϊραμίζη, ὀνομαζόμενον Μουρατάμ, ὅστις ἀπὸ τὸν πατέρα του, τὸν ὁποῖον ἀγαποῦσε πολὺ ἀπὸ τὴν ὁμορφιάν του, καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν ἠθῶν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἐβασταζε πολλά του, καὶ τὸν χρόνον ἔπεσεν εἰς τὸν ὕπνον του ἐκεῖνος μὲ τὴν ἀναλογίαν τὸν ἔπλεσε, καὶ εἶπε ἀστεῖα λόγια, οἱ ὁποῖοι αὐτὸν μαγίσανοι, καὶ ἤθελαν ἔχαν προμεξιθῆ νὰ σπάσῃ τὸ προσκύνημα τοῦ Σουλτάνου, μὲ τοὺς ὁποίους ἤθελε ἀποφασίσει νὰ σπάσῃ καὶ ὁ Σελήμ μπαϊραμίζης, τὸν ὁποῖον προσπαθοῦσε πολλὰ νὰ ἀξιώσῃ βασιλείαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἤθελε ἀποφασίσει νὰ ἔχῃ τὸ κλῆμα τοῦ Σουλτάνου. καὶ ἤθελε ὁ Σελήμ μαχμούτ ἀπὸ τὸν θάνατόν του νὰ ἀφήσῃ τὸν Σελήμ μπαϊραμίζη εἰς τὸν θρόνον, ἀλλὰ ἔβαλε τὸν ἐγγονούτου Σελήμ μπαϊραμίζη εἰς τὸν τόπον του, ὥστε νὰ εἶναι αὐτὸν τὸν κλῆμα ὁ Σελήμ μπαϊραμίζης. ὁ δὲ Σελήμ μπαϊραμίζης ἐβασίλεψεν σὺν τοῖς χρόνοις, καὶ εἶναι χρονικὰ εἰς τὸ ὄνομά του, καὶ τὸν ἐμνημόνευαν ὡς χριστὸν βασιλέα,

τὴ γυρίζωνδας ὁ δεσπότ ςιταγιαζίτης αὐτὸ τὴν προσκύνησιν τὸ κλαμπά,
τὴ φθάνωνδας ςὲ τὸν τόπον τῶν ρωμαίων, αὐτοφάσισε νὰ ςμίνῃ ςὲ
τὴν ςίπαγαν. ὁ δὲ ἀλπασλὰν βεζίρης ςταζὶ μὲ ἄλλους βεζίρηδες
ἔπαιρναν συμβεχλί, ὄλι νὰ ἔλθῃ ὁ δεσπότ ςιταγιαζίτης νὰ βασιλεύσῃ
σὴ, τὸ ὁποῖον ἀνέβαλλαν τὸ δεσπότ κυρνάκη, λέγοντες ὄλι τοῦτ
ὁ ἀδελφός σε ἔχει, τὶ ἐναντιόριζμός σε; ὁ δὲ αὐτὸς πρίθη, ὁ ἀνὶς
τος ἐνὰ τὸν θρόνον νὰ βασιλεύσῃ τὸν ἀδελφόν μου τὸν ἄρπαςε, τὴ ἐγὼ
ἐξαίθην ὡς ἐπίτροπος τὸ παιδός μου, ὥρα δὲ ὁποῦ ὁ ἀδελφός μου ἐλ-
θεῖν, νὰ βασιλεύσῃ αὐτὸς τὸ, τὴ αὐτόφασιν ποινὴν ἔχομαι, ὄλι μὲ
τὸν μυχόπλουν βεζίριδες νὰ βασιλεύσῃ, τὴ μὲ ὅλα τὰ ςεβδάςματα ναὶ σοῦ-
γαμαν ἐς τὸ ςρατόπεδόν του, τὴ προσκυνήσει τὸ. τὴ σουρουδὺς ὁ
δεσπότ κυρνάκης ἐσύρθησε μὲ τὰ ςεβδάςματά τὸ ἐς τὴν ἀνάβαςιν,
τὴ φθάνωνδας ἐς τὴν ςίπαγαν, ἔπλησεν ἕνα θεῖον ἐς τὸν τρόπ-
σον, τὴ προσκυνήσας τὸν ἀδελφόν τὸ, τὸν ἐσύρθησαν αὐτὸ τὸ χέρι, τὴ
τὸν ἐκάθισαν ἐς τὸν θρόνον ἐκεῖνον, τὴ μεγαλοφώνως τὸν ἐκήρυ-
ξεν ἐς ὅλον τὸ ςράτευμα, λέγωνδας, ὅτος ἐνὰ ὁ βασιλεύς σας, τὴ
αὐτὸν νὰ προσκυνήσῃς. αὐτὸς δὲ ὁ δεσπότ κυρνάκης ἐσύρ-
θην ἐς τὴν μεγάλην, τὴ ἀνεπαύσατο ἐκεῖνος. ὁ δὲ δεσπότ 1483-
ςιταγιαζίτης ἐς τὸν ἐς ςς: ἐς λαῖς ἡμέραις τὸ ἐβγαλε τὸ ἐβδεμιάζμαρε 4 μήν-
ἡμέρα Παρασκευῇ ἐμπῆκεν ἐς τὴν πόλιν, τὴ ἐβρονιόδη βασιλεύς.

ὁ δὲ Σχλαὴν νηδέσης ὁ αὐξρός ἢ ἦλθε, ἡ εἰνρίσκα τὸν Πρόδρομον, ἡ εἰσήναξε βίον ἐναντόν, ἡ ἔπαρε σφαδάμαλα, ἡ ἦλθαν λιάντιον τὸν Σχλαὴν μπαναγιαζίδη. ἡ ἔγινε πόλεμος βιπλός ἡ αὐτὸ δὲ δύο μέρη, ἡ γὲ δέξος ἐχαμάσθη ὁ Σχλαὴν νηδέσης, ἡ ἔφυγαν γὲ δὸ χαλέσι, ἡ αὐτὸ ἐπῆ εἰσπῆγαν γὲ τὸν Σχλαὴν τὸν Μισρίτ, τὸν ὀνόμα: Σόμλον Καλαμπαναγέ, ζηλῶνται παρ αὐτῆ βοήθαν. ἐπῆνος δὲ ἐβαλήθη ναὶ τὸν ἡρηνόπη, ἡ ναὶ τὸν ρηλιώπη. ὁ νηδέσης ὅμως αὐτὸ: ηρίθη, ὅλι αὐτίναλον ἦναν ναὶ παίμη αἰγαίαν, ἐμὲ λόγον δοιῆλον ναὶ αἰπόη, ἡ ναὶ δεχθῆ. ὁ δὲ Σχλαὴνος τῆ ζηστρίτ δὰ ναὶ τὸν αὐτονό: ζη τὸν αὐναγκαστ, λέγωνται τὸν αρῶτον ναὶ πηγαίνη γὲ τὴν πρόσω: νην τῆ Κιαμπασί, ναὶ λάβη χαρίν, ἡ αἰχήν, ἡ γυρίζωνται αὐτ ἐπῆ, ναὶ τὸν δώση βοήθαν, τὸν ὁπαδόν μὲ μεγάλην παρρησίαν τὸν ἔσχε ναὶ πηγαίνη. μερικοὶ ὅμως ρίζοι τῆ ὁπαδ ἦχαν συναχθῆ μαζί τῆ γὲ τὴν αὐτοσαπίαν παραπινώνται, ἡ συμβουλεύονται τὸν, ἔσχαν πρόβ βαρβάν, ἡ νηργήν, πρὸς τὸν ἐβγαπασάν ἀπὸ τὸν ὁπαδν, ἡ ἐδεύθηκαν ναὶ δώσαν βοήθαν σφαδαμάλων τὸν Σχλαὴ νηδέσην, ἡ λιῆγοι αὐτὸ: ηρίθηκαν μεγάλ χαρᾶς ἐπαίνω γὲ τὸ περάμι μας. ὁ δὲ Σχλαὴν νηδέ: σης εἰσπῆγαν γὲ τὸν ὁπαδν ἐπῆνον, ἡ τὸν ἐδιώξαν μεγάλ σφαδάμα: δα, ἡ ἐπίνησαν τὰ μαλὰ τὸν Σχλαὴ μπαναγιαζίδην.

1484 - Εἰς δὲ τὸν ,ζϟϛ, πολεμήσαντας πάλιν ἐχαμάσθη ὁ Σχλαὴν

στξέμης · ἡ ρούγωνας ἔρθασεν ᾀς τὸν τόσον τᾶ βαρβανίτ· τὴν
παλαὶ τὴν ἀπαραθαλασσίαν πύρε παράβι φάγητον · ἡ ἐμποπῆσεν
ᾀς αὐτὸ μεγάλες αὐτᾶς τᾶ · ἡ ἐσπῆγεν ᾀς τὴν ἀνάσοχιν · ὁ δὲ βασιλεύς
τῆς ἀνάσοχις τὸν ἐτίμησεν ὡς ἕνα βασιλέα, λέγωνταί τον, θέλομεν
ἰδῆ ὁ παῦρος τὶ θέλῃ δόξῃ, ἡ ἐπῆ ἐπαίρασεν ἀρχοντικά. ὅμως ὁ
Σκλαβὸν μπαρμακίδης δὲν ἐπληροφορήθη, μόλις ἀνεπαύθη μεγάλην
φυγήν τᾶ, ἡ ποῶς ὀλίγον ᾀς τὰς φάγητς, ἀλλ' ἄρχισε ναύσορόζεται
μεγάλη δολιότητα, ὁ ὁποῖος ἦχε δᾶχον τᾶ ἕνα φαγητόπαχον μπεργαντέρι,
τὸν ὁποῖον ἔπαιρε ἡ βεζίρην τᾶ, ἐπαγῆνταν μπεραπατσαῖς. θᾶλον ·· δέν μπορεῖ νὰ
αὐτὸν τὸν ἔσχιζεν ἐπῆ μεγάλη σπάθη, φοβιζόμενος ποῶς ἤναι σοφτά ἄνθρ:
χτίδης μπεργαντέρης, ἡ αἰτώνταν τὴν φήμην τᾶ ὁ Σκλαβὸν ντελέμης
τὸν ἐποῆρα ποντάτᾶ. αὐτὸς δὲ ἠθέλησε ναῦραν σοφτὰ διάφορος
ᾀς τᾶ λόγα τᾶ δολίως, τόσον ὅσον σοφτὰ ἄρεσε τὸν Σκλαβὸν ντελέμην.
ἡ μίαν ἡμέραν προσῆνταί τον ναὶ τὸν ξυραφίσῃ, ἐφαρμάκωσεν
ἕνα ξυράφι, ἡ μὲ αὐτὸ ξυραφίζωνταί τον, ἐποιμπόθη τόσον γλυ:
κὰ τὸν, ἡ ἀπεθάναν. ὁ λαὸς ἡ μὲν ἠθέλονταν τὴν αἰτίαν τᾶ
θανατᾶ τᾶ ἐσωσοκᾶσαν. ὁ δὲ μπερατσαῖς αὐτὸς μπεργαντέρης
ἐγύρισεν ὀπίσω, ἡ ἦλθεν ᾀς τὸν Σκλαβὸν μπαρμακίδην, ταῦρον τὸν
τὸν αἰτίαν τᾶ τὸν νεκρόθεσεν, διμᾶς, ἡ ἐνεργεσίαις τὸν ἐπαιρε, ὥστε ἡ
βεζίρην τᾶ τὸν ἐπαλάσησε, ἡ ἐμπίνυσεν ᾀς τὴν ἀνάσοχιν ναῦρῇ

τὸ πορεύθη, ἢ τὸ ἔσχε ἢ τὸ ἔθαψαν εἰς τὴν Πρόβαν, ἔξωθεν τῆς Σχολῆς
γυναῖκα τῆς Ἱερουσαλήμ.

Καὶ αὐτὸν τὸν χρόνον ἐπίστευσεν ὁ Σχολὴν γραμματεὺς
καὶ γραδίσκαλα αὐτοῦ τὸν Μωρέαν, ἢ ἔβαλεν εἰς ἄλλην τὴν φυλακήν,
ἦλθον ἢ μητρυιὰ παῖδες αὐτοῦ, ἢ διὰ νὰ σὲ ἄλλαξε. ἢ εἰς τὸ σεντὸ τῆς
φυλακῆς (ὅπου λέγεται βασιλικὸν) ἔχασε δύο χρόνια, ἢ ἔβαλε τὸ
φυσεκανέδες· ἢ γραδίσκαλα εἰς ρήμαξιν.

Καὶ τὸν ἐρχόμενον χρόνον ὁ Σχολὴν φυλακὴς, ἤθελε αὐτὸς ὁ
Σχολὴν γραμματεὺς ἔζησε, ἢ ἔπιασεν εἶναι τζαμὶ δίμορφον εἰς τὴν
Ἀδειανούπολιν, εἰς τὸ χῶρος τῆς ἐνεργὲ ἡ Τάνζα, ὅμως ἢ χαμαρὰ, ἢ
γυναικομῆτον, ἢ φυλακὴ· ἢ χαρόν. Ἐσκότωσε ἐσκῆς τὸν Ἀλῆ
Κυβερνήτην, ἢ νὰ σὲ ἄλλαξε τὸ Καλί· ἢ τὸ ἀπεκεφάλισε· ἢ τὸν αὐτὸν
χρόνον νὰ σὲ ἄλλαξε ἢ τὸ παῖδον τῆς Ταρσοῦς· ἢ χαλὰ ἦλθον τὸν χρόνον
ἔπαιξε σουλτὰς σουλεϊμὰν χαὶ τὸν Καϊλαμπαμπούνην Σχολάνον τῆς
χαμαρὰ, τὸ αἴλιον ἦλθον ἦλθε· ὅλοι ἐδέχθη εἰς τὸ σπίτιον τῆς Ἀνδρέα·
διὰ τζάμιν· αὐτὸς ἐσκῆς ἢ χαμαρὰ ἢ χαμαρὰς δύσεις ἀπὸ τζερμέδιδων αὐτὸ
τὸν ἀνθρώπην ἀλλαϊνιόβλε παλαιὸν, ὁ ὁποῖος ἀλλαϊνιόβλες τζερ·
πέδης νὰ σὲ ἄλλαξε· ἢ ἔδωξε πορωσάνην, ἢ ἐβάλος γραδίσκαλα
παρὰ τῆς βασιλέως· ἢ διὰ νὰ ἐγκρὸν γράδισμα, νὰ σὲ ἄλλαξε
τὸ Ρηόμη, τὸ Σκοβὰς, ἤθελε τὴν Σεβάστεια, τὴν Καισάρεια,

ἀνθινον. ἡ δὸ ἐνδάσι. ἡ ἡν χδ΄ μονέδαν εἰνάσωσεν χ᾽ δὸ ὄνομα δ᾽ βασιλέως Δαβὶδ μποαγιαζίδη, ἡ ἐμπηχόνεσαν δὸ ὄνομά δ᾽ χ᾽ δὲς δὸ: πας ἐπήνας, ὕσερον δὸ τσάπινον δῶν τζερπέζδων ἔζγμον ἐσανάιζα: σιν, ἡ ἔδωσαν σραδόιμαδα δοὺ πιόρσαχ ἐναντίον δ᾽ αὐθεντὸς δ᾽ ἀλ: λαϊνδοβὲ, ἡ πολλὰς φορὰς ἀλληλομάχησαν μὲ δὲς ῥηθέντας δόσας, ἡ σοὶς οἱ τζερπέζοι δὲς ἐπωρίσαν, σοὶς οἱ Τᾶρκοι, μιλέσοδα ἔζι: νε ἡ σὸσό δαὶ δύο μέρη ἀγαίσαν, ἡ ῥήνεσαν.

Καὶ χ᾽ δὲς: ϡφο: τσαέλαξε δὸ Καρισμαμάϊ, ἡ δὸ Δαβὲδ 1485
δαὶ ποίρη. ἡ δοὺ αὐδὸν χρόνον ἔσνιξε δὸν Μενδὶν ἀχμιδσάδῶν βεζίρην, μὲ δὸ νὰ ἀγαπᾶσε δοὺ Δαβὶδ ντζέμην. ἡ πῆ δοὺ μῆνα τζεμαζίλελαχίρ, χ᾽ δὸ αὐδὸ ἔτος, ἔσδλε σραδόιμαδα χ᾽ δὴν τζερ: πεζίαν, ὀργιαδὲς δοὺ Καϊδαμπάσην, ἡ ἐχάλασαν, ἡ ἔζγνεσαν, ἡ ἐσαμπάδωσαν σοὶς, ἡ δὲ δὲλην δὴν αἰλίαν ἔζινε σροσαγὴ νάσαν: γαίνεσαν σημάδοι τζερπέζδες χ᾽ δὸ μισίρι, δὸ ὅσσοιον ὁ Δαβὶδ δὸς μισίρ δὸ ἦχε σοὶς πάνσον πάνσον. Τᾶδον δοὺ χρόνον πόσεθανεν ὁ γὸς δ᾽ βασιλέως ὁ Δαβὶδ ἀσδλαϊχης, ὁ ὅσσοιος ἐξκοτάξε δὴν πόνιαν, ἡ ἦδον σολλοὶ δίναγος. Χὺδὸ δοὺ χρόνον ἔσδλε σραδόιμαδα χ᾽ μασογδανίαν, ἡ ἔζγνεσαν, ἡ ἐχά: λασαν, ἡ ἐσαμπάδωσαν, ἡ ἐγύρισαν μὲ βίον, ἡ νίκην.

Ἐις δὲς: ϡφι: ἐσᾶρεσαν δὲς δόσας χ᾽ Βαϊβὰς. ἡ δᾶδον δοὺ 1486.

χρόνον ἐσπανώθησαν οἱ βγηλίδοι τῆς Τάρνης. οἱ δὲ ἀγριοπόμβοι
σὺν Τάρνοι ἐξήλθαν βοήθαν. ἡ ὁ βασιλεὺς τὰς ἀστεμβίθη, ὅτι τὸν ἐξ-
χόμβον χρόνον στέλνω τὸν ῥεϊβ πεμπάλη αὐτὸν διὰ θαλαίσης στρὸς
βοήθαν ἐαυ. τὸν ὁσοῖον στέλνουλας ἐνίπασε, ἡ ἐσπῆρε σουμπὰ ἐφρά-
βια, ἡ νάρση, ἡ ἐπλαβωσε, ἡ ἠχεταλώθησε ἡ τὸν ζαλβαν, ἔσφλα
ἐγύρισεν ἐς τὴν Πόλιν.

1889 — Καὶ ἐς τὰς: $\overline{\varsigma\varphi\delta}$: ἐσανάβασε τὴν πάρτη τὰ ὁ βασιλεὺς μὲ τὸν
ὀγρελόγλα ἀλχεμίζαρβαν. ἡ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπίνησε σόλεμον ὁ
Διανεσσαλᾶς ἐς τὴν ζαπόναν, ἡ ἐπυρίδεσε τὰς ἴδασες ἐκήνες, ἡ τὸν
ἀὐθεντὴν ἰωάννην ὀνόματι τὸν ἐπάτασε. ἡ τὸν ἔσφλε δεμένον ἐς τὸν βάγλα.

1490 — Εἰς δὲ τὰς: $\overline{\varsigma\varphi\varsigma}$: ἀσσέθανεν ὁ Σελβὰν Διανέσσης ὁ ἐξπαφὲς
τῆς ἀλβερμισαϊζάν ἐκήνη, ἡ μετὰ τὸν θάνατόν τὰ ἔγινεν ἐσανάστασις.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἔσφλε μερικὰ σραλάϊματα ἐς τὸ νιαρζμισεμήρι, ὅπου
τὴν ἀνεδοπάσομεν, ἡ ἐς τὸ ἀλβερμισαϊζάνι.

1495/6 Καὶ ἐς τὰς: $\overline{\varphi o\iota}$: ὁ Καντακουζηνὸς ἔγινε μισὲς τὰ μεγάλη,
ἡ διὰ τὰς ἴδασες ὁπὰ ἦχαν διαφοραῖς μὲ τὸν βασιλέα, τὰς ἄρπασεν ὁ
βασιλεὺς ἐς τὴν ἐξπάναν τὰ τὰ τὰ μισὲ.

1496/7 — Ἐις δὲ τὰς: $\overline{\varphi o\bar{\alpha}}$: ὁ Σελβὰν ἀλχεμίδης ζωρβᾶς μὲ ἕνα σον
σερίσεργον σὰγὴν ἐς τὸ πανήγι Βάλια, ἡ ἔφυγεν ἐς τὸ Τζεμπρίζι,
ἡ ἔγινε βάχη. Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ γιαπόχησεσης μὲ μερικὴ

στράλαμα εἰσῆγεν εἰς τὴν χώραν, ἡ ἐπάρσιος, ἡ αὔσαξις βίον, ἡ
ἐσηλάβωσε, ἡ ἐγύρισεν ὀπίσω.

Καὶ εἰς τὰς: ϙγ: ἐσπούδαξε νὰ πλίσῃ εἰς τὴν Πόλιν, που: 1149 7/8
διὰ εἰς τὸ Βασιλεύειν ἕνα τζαμὶ μὲ ἱμαρέθι, μὲ μιλρεσέν, ἡ μὲ
χοσποζῆον, ἡ Τιμαρχανᾶν.

Εἰς δὲ τὰς: ϙια: ἐξέβωσεν ἡ σπουδαγὴ τὸ τζαμίε, ἡ ἤλθοι: 1150 5/6
ἀπὸ ῥηθέντων. ἡ εἰς τὰς: ϙϛ: ἐπίασεν εἰς τὸν μωρέαν, ἡ ἐφθὰ 1501
τὴν θεσσαλίαν τὸ μιχαρεμὶ τοῦτο τὸ χρόνο ἔβαβε τὸ χέρι τοῦ Βενετόνης.
οἱ δὲ Δκορώνης ἀνθρώπους ἐπαραδόθοσαν διὰ τηγόρια τὸ χέρι τῶν.

Εἰς δὲ τὰς: ϙζ: ἦλθαν εἰς τὸ νησὶ τὸ Ζακυνθίνης στρατιῶται 1502
βαΐμια, ἡ τὸ ἐπερεπάτησαν μὲ παράβια. οἱ δὲ Τοῦρκοι ἔχασαν
ἀρκετὰ καλὰ χωριὰ εἰς βοήθειαν τὸ Κάστρε, ἡ φοβηθήκασι
οἱ βαΐμοι ἔβγαν.

Καὶ εἰς τὰς: ϙιϛ: ὁ ἀρχιπόλεμος εἰς τὸ μοστέρα βαζὰρ Σκοδρᾶν 1510
πολὺς ὀνομαζόμενος ἔχασε τὰ ἀλόγατα, ἡ τὸν ἐνίκησε, ἡ βαζίρηδας ἐσκότωσεν εἰς τὸν Σὰχ Ἰσμαήλην.

Εἰς δὲ τὰς: ϙιζ: τὸν ἐξενοχώρησεν ἡ σοδαλγία, ἡ ὁ γεροῦσις 1511
ἀπόμη τὸν ἐφαδάμωσε, ἡ αὐτοφάπος ἡ αὐτός, ἡ ἔκρινεν ἄλογον
νὰ πάγῃ σαεφήδην τὸ βασιλεῖο τὰ Σωὶ ἡ τὸν σαύσουν τὰ τὸν Σχολαὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γαγεφάνη σορός τοῦ γόνου τοῦ δεσπότη ἀλεξιώτην, ἡ αὐτὸς νὰ σπηλάνη
γὶς ἕνα μέρος νὰ ἀναστανίσθη. ὁ δὲ ἄλλος ἦ γός, ὁ δεσπότ δεμόμενος
ἀπόνοηδαίτο, εὐτυχήθη, ἡ ἐλαφέχθη, ἡ ἐπίνησεν αὐτοῦ τὴν γραπτεζῆνα
γιὰ ἕνδον τοῦ σοβέρεγον λόγον, λέγωνδας ὅτι, σπηλάνο γὶς σροσκυνῆσον,
ἡ αὐτοῦ ἀνον ἦ σαλρός ἦ. ἡ δὲν νὰ μιαθῆ ἡ τοῦ αὐτοῦ ἦ. ἢ τὸ ἄγιον
ὅσοῦ σαλεφθῆδη ἦ βασιλῆ; ἡ ἐρχόμενος πῆ τὴν ἀδεμανάσολιν σορὸν τὴν
τζορτζῆν, ἐτραλαβεν ὁ σαλέρας ἦ τὸ ἄγιον ἦ ἐρχομῆ ἦ, ἡ δίγπηεν
ἀνδίκηρυ ἦ γιὰ ὅλα ἦ ταῖς ραδίγματα τὴν χώραν ὁγραῖον τελεγδῆναι.
ἡ ἐπεῖ ἀνδαμώθηκαν, ἡ ἀποτέμπεν, ἡ ἐνικήθη σαρὰ τῆ σαλρός ἦ,
ἡ ἄρυγαν ὁ δεσπότ δεμόμενος. οἱ μεγισᾶνοι ὅμως ἐβηῆβαν νὰ βὶ τελα:
βρέξαν, αἰμὰ ὁ βασιλεὺς ὡὶ σαλέρας ἦ βὶς ἐμισοῦδος, λέγωνδας, γιὰ
σοῦ μένη, αἰρήσελθον, γιὰ σους ἡ ἀρηναῖοι, ἡ σουνὸ τῶν βοιάδων.
ὁ δὲ δεσπότ δεμόμενος ἐσοτέρασεν αὐτοῦ τὴν βαρέναν, ἡ ἐσοῆγαν γὶς τὸν
καιρὸν δὲν νὰ γαμάσης γὶς ἕνα δύο ἦ μηνός τζεμιάζελεβέλ, ἤμιέρα
δαλέρα. ἦδο ἔγινε τελιὰ τοῦ ὁρισμοῦ ἦ νᾶ, ἡ ἔστελε λόγον τοῦ γοῦ
ἦ δεσπότ ἀλεξιώτην, λέγωνδαίτον, γὰ τοῦ ἐχθρούσα, ἡ αἰδελφούσα
ἐδιώξαμε, ἡ εἰοῦ νὰ τελθεῖς γὶς τοῦ νρόνου σα. αὐτὸς ὅμως ὁ δεσπ:
τῶν ἀλεξιώτη ἐσοῆρε φόβον, ἡ αὐτὸς μὲ αὐθεντρίνελο, αὐτὸς δὲ ἐσένω:
σοῦσε, μιὰ ἕνδο ὅλον ἔλεγαν ἐκεῖ τὸ σχῆθος τῶν γιανιτζάρων αἰγαστῆν

τὸν Σουλτὰν Σελήμην, ἡ πῶς ἔχουν συμφωνίαν μαζί του. διὰ τοῦτο ἡ τὴν βασι:
λείαν δὲν ἐδέχετο. οἱ δὲ Γιανιτζάροι ἔζαμαν ἐπανάστασιν, ἡ
ὁμοφώνως ἐζήτουσαν διὰ βασιλέα τους τὸν Σουλτὰν Σελήμην, ἡ ἔστειλαν
ἡ τὸν ἐπροσκάλεσαν, ὁ ὁποῖος ἐκίνησε, ἡ ἦλθεν εἰς προσκύνησιν
τοῦ πατρός του, ἡ ἐμπῆκεν ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ Τοπζαπίου. οἱ δὲ
Γιανιτζάροι προσκυνητῶς τὸν ἐπρουπάντησαν, ἡ τὸν ἐκόνεσαν μὲ
τζαντίρια εἰς τὸν Γενίμπαχτζεν, ἡ μὲ τὰ ἐδικά τους τζαντίρια ἐπεζι:
τριγύρισαν τὸ ὀτάκι του ἡ ἐζάθησεν ἡμέρας ὀκτώ. ὁ δὲ πατέρας του
ἔστειλεν εἰς τοῦ λόγου του τὸν Βεζίρην του, τὸν γέροντα μουσταφαπασᾶν, μη:
νῶντας τον, τί κάθεται τόσας ἡμέρας; ἂν ἦλθε μὲ σκοπὸν διὰ νὰ
μὲ ἰδῇ, τί ἄλλο λοιπὸν στοχάζεται; ἡ τί βουλὴν ἔχει; ὁ δὲ Σουλτὰν Σε:
λίμης ἀπεκρίθη, ζατὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ πατρός μου, μετὰ χαρᾶς νὰ
πηγαίνω, μοναχὰ ἔχω ὀλίγα τινὰ νὰ τὸν ἰδῶ, ἔπειτα νὰ μισεύσω.
ἡ πρῶτον ἦπε τοῦτο, ἑνὸς σοφοῦ ἑρὸς θέλει καλλικεύσει τὸ ἄλογόν του
νὰ ἔλθῃ ἕως τὴν Καιτάρειαν, ἡ ἐσεῖς νὰ στέκεσθε μακρόθεν νὰ τὸν
βλέπετε, ἡ νὰ λέγετε θαυμάζοντες. τί θέλει γένῃ τοῦτο εἰς τέλος;
Δεύτερον ἦπεν, οἱ τζερκέζιδες θέλουν περάσει ἀποζάτω ἀπὸ τὸ
σπαθίσας, ἡ θέλουν πηγαίνει εἰς τὸ μισίρι νὰ αὐθεντεύσουν, ἡ
νὰ στέκουν ἐναντίοι σας. δὲν στοχάζεσθε; δὲν διακρίνετε τὰ πρά:
ματα πῶς ἡ βασιλεία ἔτζη δὲν κυβερνᾶται; ἂν ἡ ἀπὸ τὸ δίζαιον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῶν θοιάδων δὲν δύνεται νὰ εἶναι, διότι ἀρχικῶς, ἡ ἔναρξις ἀνάγκαιον, ἢ ἄλλως δίκαιον, ἢ ἀναγκαῖον. ἀπόκειται λοιπὸν ὁ σταλέρας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς θοῦλα παραδιὰ αὐτοκαλόρος βεβίρης, ἀπαιρίθη, φανερὸν ἄλλως σὺν ὁ γιός μου δεμένος διὰ βασιλέα γυρολόγι, διὰ ἄλλο ἢ ἐπιθυμία τῆς νυμφίος διὰ ὄνειρον ἐφανέρωσεν. ἔδοξε λέγει, αὐτόφωτι φίλοι ἴσως μου, σὺν εἶπαν διὰ κορώναν αὐτὸ διαφέρει μου, ἢ διὰ ἐφόρεσεν ἐπιθυμία. ἤρχεται λοιπὸν αἱ ἀναγνωσθῇ εἰς διδυμοθήκην, ἢ ἐπῆγος αἱ παθῶσι εἰς διὰ νέον σταλάθιον, ἢ ἐμπρὸς εἰς διὰ ἄλλο. ἔπειτα ἢ ἔλθε ἀπόμη, ὅτι δύο ἀσαφεῖα δὲν χωρεῖ εἰς μίαν θύραν. ἢ εἰς τὴν γιὰ, 1512
εἰς ἄλλος ὁπόταν ἦτο στερεὰ εἶπε βίον ἴσαμεν, ἢ διὰ τῆς χρεάς νὰ ἀναγκάζει, ὅμως ἢ διὰ διαστασιῶν, ἢ μικρὰ δέλτος τε, ἢ εἰπεῖν διὰ διδυμοθήκην. ὁ δὲ γιός τε ὁ δεξιὸς δεμένος εἶπεν, ἢ ἐκεῖνος διὰ θεῖος ἐκ τοῦ μεσαίου διὰ ὀλιγάθη, ἢ διὰ ἐκεῖ θείους δι' νὰ πάρῃ, ἢ ἀπὸς νὰ πνιγερνήσῃ διὰ βασιλέα. ὁ δὲ δεξιὸς δεμένος ἐμπαῖνει εἰς διὰ βασίλεια, ἢ ἐξέβησεν εἰς διὰ βασιλικὸν θρόνον, ἢ αὐθὺς ἔπαιρε τὸ δεξιόν. ὁ σταλέρας τε ὅμως ἀρέσκει νὰ φθάσῃ εἰς διδυμοθήκην ἀπέθανεν, ὡσὰν χρὸν ἐπιτάδυο, ἐξ ὧν ἐβασίλευσε χρόνους δριανταδύο, ἦλθεν δίκαιος, ἐλεήμων, ἥμερος, ἀνεπιτήδευτος, φίλος τῶν σοφῶν, ἢ εἰς διὰ σύστημα τε στερεός,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ή πορώδαδος, οἵδις ἔζησε ἡ πολλὰς νίκας, ἡ ἀνδραγαθίας, ἡ
ἡς δὴν πόλιν πολλὰ τροπαία, χαρίδια, ἡ τοπαδασήρια· ὅστε
ἡ ξενοδοχῆα ἔζησεν, ὡσαύτως ἡ ἡς δὴν ἀγιαίσταν, ἡ ἡς ἄλλας δόσεις.

Εἰς δὲ δὸ παλλήμενον ὀσμανζήκη, ἡς δὸν πολλαχὸν δὲ κιζίλ
αρσλανικὸ ἔζησεν ἕνα χεφύρι χαρχαρένιον ἡς δέζεσεν:
νεία ἡμέρας· ἡ ἡς δὸν δόσον δὲ ζαρχάν, ἡς δὸ νερὸν
δὸ λεγόμενον λιόδοσι· ἔζησε χεφύρι πέτρινον μὲ
δεζεσσεία καμάρια· οἱ δὲ γύροι δὲ ὀνομάζονται,
ὁ ἕνδ' ζαλδοὺν ἀϊχμεδίκη, ὁ δὲ ζαλδοὺν ζε:
λίγκας, ὁ δὲ ζαλδοὺν ζεχνιοσὶχ, ὁ δὲ
ζαλδοὺν ἀϊχεμβὲχ, ὁ δὲ ζαλδοὺν
κυρνάδης.

Ζωρία δὲ βασιλέως ζαλδοὺν ζεμένη δὲ πορώδη, ἡ δὲ πεντώδη
ζαλδοὺν μπαταγιαζήδη.

Ὁ ζαλδοὺν ζεμένης ἦλος ἐγεννήθη ἡς δὴς ͵ϛϡϟ: ἡς δὴν ἀϊχαίσταν, 1467.
ἡ ὅλον ἔρθασε χρόνων τριανταέξ, ἡς ἡμᾶς ιζ δὲ σεπτέ μηνός, μαρ. 6.
ἀθρονιάθη βασιλεὺς ζελαδὶν ἔλος – ͵ϡιϛ – οἵδις ἐβάσιλεσε χρό: 1512.
νους ἑπτὰ, ἡ μῆνας ὀκτὼ, ἔζησε χρόνους ἑξηντατέσσερις, ἡ
ἀπεθάνεν ἡς δοιανὸν τὴν ἡμέραν, ὁ ὁποῖος ἦτον σύνδεσος, μαγα:
τρεσὴς, αἰτροσαλὴς τῶν τοποθετέων, θυμωδὴς ὅλως, ἡ πολλὰ

φέγγος, σκληρός, ἡ δυναίσι, αἰχμὴ γὰ τὸ δίπαγον, ἡ σίγγον εἰσρό-
σαξε λαχέως, ἡ σανίδα μὲ ἐκατὸ εἰσφρισαλῆσι, ἡ δὲ ναὶ χαλάσῃ
αὐτὸ παῖδε χωρὶς, σανιδὲ ἐξέχνεν αὐτὲς σιγὰ δὲ ναὶ χαλασοσοί-
σαν, ἡ ναὶ ἐρωνῆν. ἡ τὸν αὐτὸν χρόνον ὅπε ἐβασίλευσαν ὁ αὐθρὸς
1513 ἢ ὁ Σελὶμ ἀλχεμίδης, ἐπανήθη Χαλδίον ἢ, ἡ γὰ τὸς - ͵ζιθ - ἔζωσε
τὴν επὶς ενδόν. ὁ δὲ Σελὶμ Σαχὴς αἰχῆσεν αὐτὸ τὴν Πόλιν, ἡ
σερνῶνδας τὴν ἀναλογὴν εἰσῆγεν γὰ τὸ γενίσερι, δὲ ναὶ τὸν αὐτὴσαδῆ,
ἡ επῆ σοχεσπίδοκε τὸν ἐνίπποσε, ἡ τὸν ἐσσίασε χοντονὸν τὸν δυς-
χῆ Σελὶμ ἀλχεμίδη, ἡ τὸν ἐσπιξε, ἡ τὸν ἔσχεν γὰ τὴ Πρέβεν, ἡ τὸν ἐβαφαν.
ἐσοχὰ ἔσχε σοχὸ τὸν Σελὶμ Κερπάδην ἡ ἐμένα τ' Μαγνησίας,
δὲ ναὶ τὸν σοχεσπὸν, ὁ ὅσσιος βοβιδὴς ἔβυχε, ἡ ἐμισσῆκεν γὰ ἔνα
λαΐπποκ βαδνὶ, σοχαδόμβος· ναὶ βύχῃ γὰ σκαρμνὸν δόσσεν, χαλὼς
ἔπαχε ἡ ὁ Σελὶμ νικέχης. ὅμως τὸν κῦραν, ἡ τὸν ἐσσίασαν, ἡ
τὸν ἄφεραν γὰ τὸν βασιλέα τὸν αὐθρό ἢ, ὁ ὅσσιος ἐσαραπαλῆσα
ναὶ τὸν αὐτὸν ὁ αὐθρὸς ἢ Σελὶμ Σαχὴς. αὐτὸς δὲ χαπῆσ-
σαν δὲ ναὶ τὸν σανίξεν αὐτὺς χωρὶς ναὶ τὸν αὐτὸν, ἡ ἔζη
τὸν ἐσσίξαν χαλὰ τὴν σροσαγνή ἢ.

Ἐσοχὰ μὲ τὸς χαλόνες ἢ βασιλὲς ἐπανήθη γὰ σοχέσης,
ἡ μάχαν, ὅμως σερισσεύεραν ἔπαχε τὸν ἐλοιμασίαν κῆ τὸς
1514 κιζιλβασαίσδες. γὰ δὲ τὸς - ͵ζκ - μὲ σοχὰ σεαλόμενα εἰσῆγεν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αὐδός ἢ καὶ ἐναντίον ἦς, ἢ φθάνωνδας πρὸς τὸ ἔμπορίζι, ἔπαρχε
βαχὰν μὰ τὰς βαξίριδές ἢ, ὅλι νὰ πάχνον μίαν νύκλα ἐπά, ἢ ἢ
ἐπανύριον νὰ πλυσηθῆ, μὰ ὅχον ἤδε ὁ βασιλὰς ἦχε σοῦθον λιήγναν
ἢν ὥραν νὰ πνίκῃ τὸν σολέχνον ἔξαρνα μὰ ορχνήν. ἢ μαλὰ ἢν ονχ:
βαχὰν ἔπαρξε χαλὰ μόνας τοῦ Πιρισσαισοῦν Δερβερδάρχν, ἢ τὸν
ἐουχ βαχὰθη χνιχνώλαν, λέχωνδας τον, χὰ ἤθην ἢν βαχὰν εὐὸ ἢ λέχχς;
ὁ ὅσσῖος αὐτκνρίθη ἔπχε. σορὶν νὰ χνωρίσαν, ἢ νὰ παλαχάβαν οἱ
ἐχθροὶ τοῦ σοσσόν μας, τὸ νυριώλχρον ἦναν νὰ πνήσωχδ ορχνν:
ἢνῶς καὶ αὐνῶν, τὸ ὅσσῖον αὖν δὲν χρίχνωχδ μὰ συνδχνίαν, ἢ
χωρὶς αὖχνδαν, δὲν αὐτολαθῆ παν ἐνα ὠρξίχνον, ἐπχδὰ ἢ αὐρίσνον:
ἦαν σοχλοὶ χὰ ἰὰ χραδὰχναδάχνας, ὁσσᾶ ἔχνν ρνχίαν μὰ τὰς λιξχ:
χνσαίοδες, ἢ οἱ πχαούδες, ἢ χαδάσνοσσοὶ ἦς θήχν αὖρη νωηρὸν
νὰ αὐνδαχνωθῆ, ἢ νὰ ὄχνχήσαν χναχίχς. συδέχελαν ἢ νὰ ρύχν χὰ
ἦ λόχ ἦς, ἢ ἢ αὖ δὲ ρύχν, δὲν θήχν σοχλεχνὸν αἰῆνναί, ἢ νον:
ἰὰ χὰ αὐνὰς θήχν ξυχραν θῆ ἢ ἰὰ εἰδιχὰ χνας γνήσια χραδάχναδα,
ἢ συδέχελαν νὰ χαχαασθῆχδ αὐσὸ τὰς ἐχθρὰς, χνοναχὰ τὸ ναχχίλχρον
ἦναν νὰ μὰ τὰς δώσωχδ χωηρὸν, αἰλλὰ μίαν ὥραν σορολίχρα χὰ
αὐνῶν νὰ ορχνήσωχδ. ἢ ἰαῦνδα λέχωνδας ὁ Δερβερδάρης Πιρι:
σσαῖς, ἐχηχορούν τῆ βασιλέως, ἢ δοχάζωνδας τοῦ αὐτοῦ ἔλεγε, ὡς
ἔχη ἡ βασιλὰα μια ἐναι αὐτῆ χρόνιμον, ἢ ἐμελλανοῦα ὡς αὐνὸν δὲ

ἐπαγε βεζίρην δε, γ' χαλά'ην βαχνὸ 'δίδε ἐπαχιὰ αρχὴ δε σοιξεν, γ'
ενίννα, γ' ἐχάλασε δὲς κιζλεσπαϊάδες, γ' ἤδον δοὺ λεφτερόβρυα
δοὺ ἐδίνανε, γ' δοὺ ἔζχε βεζίρην δε. γ' σαΐλιν δαλέραν φορὰ ωρξεν:
ἔλεν ὅλοι δες χαλά'δὲς ἐχθροὶ δων, γ' δλ'δὲς ἔδωσαν διορίαν ναὶ αναίξη δὰ
χιάδια'δες, γ' ὅσαν πίναν ἔζχαν, γ' ἤσαν δὲς ἐχάλασε, ὅσὲ ἦναν αὐτ:
ναδον ναὶ ἰσφιθῆ, ὅμως δὰ σροὶ δ' ἡμέρος τ' ρὲξεν σραδίχαλα ἦχαν,
ρίξη δως χρισαυγάδας δες, γ' χιὰ δ' ναὶ ἦδον οἱ εναυδιοὶ δες ἰζίχον χαιρνά,
δλ'δὲς ἔβγαλαν, γ' ἐσὲῆχαν δίπαρα. σρὶν ὁ ζιναυσαβὲς χιπῆ:
λεβάσεις τ' ἀναδοχῆς ἐρίχαξε δὰ χαλὰ σωαδοχαὶ δόσια. γ' δὰ ἦχεν ἐ:
δοιχα, γ' ἐχ σροαύτ ἦδον δων δοσίων ἔβαχε δὰ σεαδίχαλα, γ' ἐχαὶ:
να σως θεχῆ ναὶ δωρῆ δοὺ σοχέμον χιὰ σοαυδὶ. οἱ δὲ εναυδιοὶ σρηναὶ:
χοιδες, ἐδεαβίχθηχαν ὁσίων δὰ σεαδίχαλα, γ' ἐχαὶ ηχαν δὰ δόσια,
γ' ἀρχίσαν ναὶ δὰ ρίχνεν δλὰ'δὲ σοροχαγὲ δε, γ' ἔσαλαν οἱ ἐχθροί,
γ' ἔγιναν δρόμοι δρόμοι οἱ σιοδωχιοί. ἰδὴ ἡ χαλαφδορὰ ἔγινε
σοροῦ δ' ἡμέρος ἐνῆνων, ὅσον ἦδον ὁ ἀ'δχέρ χαΐνης, γ' ὁ κιζλεσπαϊὰς
χαΐνης, γ' αὐτὸ δὲς μιγαλὲς χαϊνιδὲς δε ἔσαλαν, ὅλε μαχχεῖ
χαΐνης, γ' ὁ δεκαμὶ χαΐνης. οἱ δὲ σαχρδας ωρξεν χαλὰ δ' ἡμέρος
δων σεαδισμαίδων δὲ ρὲξεως, ὅσον δὰ δόσια ἦδον δίπαρα. ὁδὲ
βασιλὸς ἐσροίσαξε δὲς διανιδάρες δλὰ ναὶ ρίξη ἐδαίνω δὲς ηρέμα,
ἦδον διανιδάροι ανὸρετοι δεχφδὲς χιλιάδες, γ' σανδανόσιοι,

οἱ ὅσοῖοι ἔρριξαν αὐτὸ εἰς διάφορας διαπραγματείας, μὴ βρέξουν:
λωσαν, μὴ ἴσια μὲ τὴν γῆν βγῆς ἔξαφνα· μιὰ δὲ τὸν χαλασμὸν ἔδω κε:
ξιλιοσυάσοδων ὁ βεζύρης πεφισσεῦς αὐτὸ ὅλα διὰ μέρη βγῆς εἰς διαχά:
λωσεν· οἱ δὲ φαίγουδες βγῆς ἐπωπαγῦδαν, μὴ βγῆς εἰς διέπεσαν, σαν
ὀλίγον ναὶ σταιάσουν μὴ τὸν ἴδιον δαίχην, ὁ ὅσοῦος μὲ σοβρὴν αὐάγκην
ἔφυγε, μὴ εἰς μύλωσε, διὰ δὲ ὁδαμαὶ δ, βγῆ χαβγεόδη δ, μὴ ὅλα αἶμα
ὅμορα διὰ εἰδιαγέμοσαν, μὴ σορὸ-εἰσκέραν εἰσροὸξαξεν ὁ βασιλάς,
ὅσοι ἔχαν συλαβωδιάγς γυναῖγκες, μὴ σταγδιαὶ ναὶ δαῖς αἰρήσουν, αἰ:
πόμη μὴ διὰ τὸν δαίχην ὥριος σοβριαύδερον ναὶ μὴν τὸν πωπαγῦν, μὲ:
γωνδας ὅλι φθαίνη ἡ χαδαδίνη ὅσοῦ βγῆς ἔγινε, μὴ εἰγασθηκεν ὁ βα:
σιλάς γὲ τὸ δεμοσρίβι χαίσερον, μὴ εἰχάθα μυριαῖγς ἡμέρες, μὴ
μὴν σουρασουλὰν γὲ τὸ σροσωπίνημα εἰσουχρονιάδη τὸ ὄνομά δ.
ὅμως μὲ τὸ ναὶ ὠχιγόσουσεν ὁ βαχεμές, μὴ ναὶ εἰγίνεδον αὐηρίβα,
μὴ ναὶ πουδολὴ ὁ χεμῶνας, εἰπίνασεν ἐξαυάγκης, μὴ ἦλθεν γὲ τ
ἀμαόσουν, διὰ ναὶ ξεχρεμαὶ σὴ· γὲ τὸ χαίσερον αὐτὸ ὅσοῦ
εἰπυρίδεσε τὸ δεμοσρίβι, πῦρε χασεὶν γκασεν καραόγλ διναί,
γκασεν διξεμαὶ παγκέμδον, εἰσεκήμενα, μὴ αὐηρον ἐχρεῖν, μὲ σα:
πλον χαλασουσαγκὴν, αὐτὸμη μὴ αἶμα ἐχρεῖδας ἔβγε, βγῆ ὅσοῦδες εἰ:
σβλεν γὲ τὴν κωνσαυτηνόσουλ ναὶ σὲρίσουσουδαγ.

Καὶ γὲ βγῆ: ϙβ: μὴ σουεῶδην ἀνοιξι εἰπίνασεν αὐτὸ 1515

τὴν ἀμάσσαν μὲ σπλᾶ σεαλίσματα, τὴ κάτ᾽ βάξε τὰ δύο ζφέρνια λά-
γανα, τὴ τὸ ζυμαϊζηστρί. Καὶ τὰ βερχαλοπλάσαι τὴν ἔσχες μὲ σφαλί-
ματα ζαλά τὴ ζχηματίσσχα αὐτὰ βγαίνει, τὴ σπηγαινάζηκος τὰ ἐχάμασι,
τὴ αὐτὰ αὐτεπαράζιστι. Ὁ δὲ ζαχαροβάρχας αἰτήσστας ἦχε σφοστό:
στ᾽ χὲ τὴν βασιλέα ζιλῶνας ἔλεος, τὴ πυβέρνησι. αὐτὰ μπορῶ ἔβαμι
ὑζβοασήν χὶ τὸ ὅπως εἶπα, τὴ νὰ ἦναι νὰπονήσκος τὴ βασιλέως. τὴ πο-
σος, τὰ εἰσρόσαζα. εἶναι αὐτὴ τὴ μονέδα χὶ τὸ ὄνομα τὴ βασιλέως, τὴ
τὰ εἰσπλυχρόννεσαι ὅλοι, τὴ χὶ τὸ κέρος τὴ χρόνι ἀπὸ εἰμέρισαι χὶ τὴν πόλι
ὁ βασιλεύς. χὶ τὴν αρχὴν ὅμως τὴ αὐτὴ χρόνι ὁ λαὸς τὴ ζφρᾶ ἐμοιάζ
ἔβγαν πανηδῶ εἰναυλίοι καὶ αὐτὰ τὴ ἡγεμόνος ὧν τὴ ζφλτζιλίκ ζφρα-
χόννι εἰσπρόσαν τὴ ζαχὴ, τὴ χρόνω δεχρόνια, τὴ εἰσπεχῶ εἶχεσαν
γεφύρια σφοσαυλινά. ὡς εἰμέρας τὴ ζαχὴ, λέγουλα ἔπλα, εἰλ-
ναι τὸν Καραχόντι εἰσπρόσαν μὲ σφοσαζῶ νὰ ἐλληνεύσι μεγάλα
σφάλμια, ὅλι ἦναι χρεία ὅλλα νὰ ζαχθῶ χὶ εἶνα μέρος ὁλόχ ἔχουλ
σὰν ἀναγκαῖα, τὴ μὲ λὰ πεύλε ἡμέρας νὰ σλέχι μὲ ὅλα τὰ σφαλί-
ματα χὶ τὸ Καβαλλάρκρι, τὴ νὰ ζέκνι μὲ λὰ ὁλάκαιρα νὰ ἦλθι
ἔβιμος, τὴ ὅλαι σὶ ἔλθι δουλέρα μὲ σφοσαρό, νὰ ἔλθι, χὶ τὸ χρεκ-
λογιαζόνται τὴ ὁ Καραχόντι πῶς ἦναι αληθινὸ τὸ γράμμα, σιγὰ-
πεν αὐτὸ τὸ ζφέρνι μὲ ὅλα λὰ σφαλίματα. οἱ δὲ σλρισκόμενοι
εἰσπόβγοι τὸ χὶ τὸ ζφέρνι ἔπλησαν λὲς πόλις, τὴ ἔβγαν ἔκοι

σὺ χωρὶς ἐσὺ, ἢ γραῦς ἐσὺ ποινὸν σορὸς τὸν ἐξῆλθ' ἐκρίνην, σαφῶς·
δίδουλες τὸν ἐπὶ νεοθάνων, ἤδη ἐπιφθάσουσιν ὅσοι ἐδεχνάθησαν, καὶ
ἐδέχθουν καὶ ἐκ δύω σωθῆναι ἐκ τὸν χωσοχυμπόχλε χωχεμὶ
χωσῶν, ὁ ὅσιος ἦλθ' αὐτὸ ἡ φύσις ἐκ χαρᾶ ἐξεπλῆ, καὶ σὺ ρίσουλθ'
ἐς ἐπὶ βασιλικὸν δίχθ' ὅσ' τοῖς, καὶ ἐκ ἦλθ' αὐτὸ ἐκ: ὁ βασιλεὺς ὅμως
δὲ ἐκ ἐπόησε, χωλὴ ἐκ αὐτεκρίνεθ' αὐτὸ ἡ. δὲ ἐώς ἔσω χρόνος
νεοθάνθ', καὶ χρὸς ἔχαιρ', καὶ χρὸς ἀνίκα ἐπορεχωρῶ ὅσ' καὶ
τὸν χαρᾶ χρόνο· καὶ ἐς ἔμος αὐτὸ χωλὸν αὐτὸ ἡ χρόνος ἐπῆξαν,
καὶ ἔβαλ' αὐτὸ ἐκ ἐπὶ τὸν ὀνομαστὸν ἐξεπλήχωσεν Cott ἦλθ'
ἀχρὸς, καὶ ἦλθ' ἐδιχρὸς ἐώς ἡμιωρία σαφῶς αὐτὸ δὲ ἔγινε
ἐξυπνὸς ἐκ χρόνο· ἔγεσθ' τὸν βασιλέα, καὶ τὸν ἐβεβαίωσ' ὡς ἐκ:
νὰ ἕνας χρόνος ὅσ' ἐπορεχωρῶ· καὶ ἀλλὰ ἔζησ' ὁ βασιλεὺς ἕνα
ὅσ' ἦλθ' χωλὸν, ἀνῳκοδόμ' τὸν χωσοχυμπόχλε χωχεμὶ χωσῶν,
ὀμορφὸν, καὶ μεγάλον, δίδουλες τὸν καθεδρικὸν ἀπόρ',
τὸν ἐδωσ' καὶ ἀπὸ χωσχίνι ἐκ ἐλεημοσυνῶν, καὶ νὰ ἔχῃ νὰ μένῃ
βαθὺ ὅλα ἐκ ἐκ χωσθήκαιδ', καὶ νὰ ἦναι ἐκ ἐκ ἐξυπνὸς· διηγοῦν
ἀλλ' χωλὰ τὸν βασιλέα ἐκ ἐκ ἐσύρεθ'ησαν· χωλοδέρμ' σαφῶς ἐκ:
χωλὰ, ὁ δὲ γὸς ἐκ λογιάζουλες ἐπῶς νὰ ἦναι χρυσᾶ· καὶ ἀνοιξ', καὶ
σύρεν ἐς ἐκ ἐκ χωλὰ πορεχωλὸς· ἐπορεχωρῶ αὐτὸ ἀλλ' ἀπὸ ἐκ ἐκ
δεκαεφτὰ ἐκ ἐκ ἐκ· ἐς ἐκ χωλὸν χρόνον· ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πόσα φλωρία θὰ καλλιεργοῦσε· ἔχασον ὅτι ἤθελε νὰ ζήσῃ ἕνα χωρίον· ἢ νὰ εἶχε χρέος ὅλα τὰ ἔξοδά του καὶ τὰ βασιλικὰ τέλη· στὰ ἑξῆντα χιλιάδες πάπυρα τὸν χρόνον, ὁποὺ ἔκαμνε, δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ τὸ χωρίον μὲ ὅλον τοῦτο πολλά, λέγοντας πῶς δὲν τοῦ φθάνουν τὰ ἔξοδα· θὰ τὰ ἐλάττωσε λιγά· ἢ μήπως τὸ ἔκαμνε· σαρανταπέντε χιλιάδες φιορεντίνους· ἢ τριανταπέντε χιλιάδες πάπυρα. τοῦτον τὸν ἐκάμαμεν ἀναφορὰν τοῦ βασιλέως· ἢ νὰ τοῦ δοθοῦν· ἢ τὸν ἔστειλε ἢ συνεβουλεύσαμεν τὸν νὰ τὸ ἀγοράσουν αὐτοί· ἢ πραγματεύσῃ.

15 16- Καὶ τὸ τρίτο: περὶ τοῦ ἐσαῦθε τραύλισμα αὐτοῦ τὸν βασιλέα· ἢ τὸ μαστιγιτζήλικ ἐμιλήσαμεν· ἢ γενέσθαι προσωπινόν, ὅτι νὰ μὴ σαυθῇ, ἀλλὰ νὰ φυγαίνῃ τὸ συνηθισμένον εἰς τοῦτο τὸ καιρὸ χαίρι· ἢ νὰ δίδῃ παιδείαν αὐθεντικήν. αὐτὸς δὲ λέγει· βούλεται ἢ προσωπὴ πρὶν νὰ φθάσῃ τὰ τραυλίσματα τοῦ βασιλέως τὸ αὐτὸ εἶπεν μὲ τὰ ἐδικά του τραυλίσματα· ἢ εἶπεν ἕνα παιδὶν τοῦ καιροῦ χαίρι· ἢ αὐτὸς ἐμίλησε μὲ τὰ τραυλίσματα· ἢ εἶπεν ἕνα παιδὶν ἕνα σπιτόν, προσηνυόντας· ἢ προσηνύοντας· τὴν νύκτα τὸν ἡμερῶν· ἤγουν αὐτὸ τὸ χωρὶς νὰ εἶναι τραύλισμα πολλὰ διάφορος αὐτοῦ, ἢ ἀπὸ τὸ χωρὶς τῶν κλιμακιάδων τοῦτο· νύκτας· πολλὰ διάφορος αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος ἔλεγεν αὐτούς:

σὺν ἦς σοβέσμου, ἢ ᾗ δ' ἦρος ἐνίκησαν ἡ ἀΐσσεως ἦς πόλιν ἧς. ἢ ἐξεσάνδες οἱ. Τῆρνοι ἦτε δ' φανερὸν σημῆον ἦς νίκης ἦσν, ὡρέμησαν ἐσάνω ἦσν φαραστάδων κιβιζησταίσδων, ἢ ἦς ἐνίκη: σαν, ἢ δὸν καρᾶ χαίνη σύστημαχίσαν. ὁ δὲ Μαχμέτσαλαβᾶς ἐσῆγε, ἢ ἐσφιμώνησα δ' παῖρον Μαρδίν, ἢ δ' ἐσοβέσησα ἑφαύδα ἡμέρας. οἱ δὲ ἔφερινοὶ ἔχονδας ἀνοίγνην αὐτόσοφ: νην, ἢ αὐτόμιαν αἵρεσίαν ὅσῦ ἦς ἐσφοξανάθη νοινᾶς, ἔσσα: εσάδαν δ' παῖρον, ἔσσφα ἐσσέβαξε ἢ δ' ἑνσούμι, ἢ δ' σάνε: γι, δ' χαδισαΐ, δ' χαγεδί, δ' σντζαρί, δ' χασσανηρί, δ' ᾗμησησσάνη, δὴν μαΐδιαν, δ' σάβγηνιί, δ' τζεϊδζάρί, δ' ἑμσαΐ: δαρι, δ' ἐβαμί, δ' βεμσαΐνη, δ' χιβαΐνη, ἢ αἶβγις δ' σσας ἦς ἦς κιαρβίας νσσέβαξεν. ὁ δὲ Σεμζέμ χαίνης αἰρίσησε ᾗ δ' ἑμσάρι, ὁ σσσῦς ἦχεν ἕνα σασσαῦ ὀνομαζόμενον χβεγίβην, αὐξ: ρός νσσάρχων ἦν ἑμσγιαηζῆ ζμαχμέτσαλαβᾶ, ἢ ἦλος ὁ χβε: γίβης νσσέβαξε δ' βεμένι, ἢ αἰνάνδας δαῖς νίναις ἦν αὐξρᾶ ἦν ὁ ζμαχμέτσαλαβᾶς, δ' ἔπαμεν ἀναφορᾶ ἦν βασιλέως, ὁ δὲ βασιλεὺς ἔσβαξε δὸν χβεγίβασσαῦν σσμμαὶ δῶρα, ἢ ἔβαβε ἑμγαζήν χαραΐ, ἢ δ' οὐδὸν χβάνον ἐνάννα ζμέσσαδίζμα: ἦα ᾗδαΐ ἦς ἀνβεμάδη. ὁ δὲ βασιλεὺς ἦν ἑμσαρίν ὀνομαδ: βαδρὴς ἐδοιμαάδη μὲ σσμμαὶ σραδοίζμαδα σπρος νσσάνβηση ἦν

• βασιλέως, ἡ φθούνωνδας ὁ βασιλὰς πονδαί χὶ ὁ χαχεπὶ. ἦλθε
χερινὸν στράλαγκα δῶν τζερπέζιδων χὶ δαὶ στραλάγκαλα τῦ ζηλάν
δεχίζην, ἡ χὶ δαὶ πονάτκα ἐνωχχῦσαν δαὶς πύρκας, ἡ δεύξχαν
φρόνην ἀπ' αὐτὰς. Ἐὸλι ἦλον στροσπιντχιλόι χὶ ὁν ζηλάνον δῦχι:
σιρίτ) οἱ δὲ ζηλάνοι, ὀχιλὶ δῦ χαχεσὶ ζαραμασίμασγης, ἡ ὁ
δῦ ζαμὶ χαίρχιτσης, σὶλες χιοσχιλόι, ἡ ὠργιοχιλόι αὐτὸ ὁν
ζηλάνον δῦ χιοσιρίτ· ὁλι χιὶ βρόσον δόχιον ἤθελε ναὶ δὲς σιολώσι,
οἱ ὁποῦοι χιαβούλες δὴν παρ' αὐτῶν εἰσοβχήν, ἔγραφαν ὁν ζηλάν
ζεχίζην· ὁπῶς ἦναι στροσπιντχιλόι χὶ δὴν βασιλχάνδ· ἡ ἔδωσαν
ὑποσχέσιν, ὅλι ἡ αὐτοὶ χιὶ δαὶ στραλάγκαλὰ δες ναὶ σοτχεμώσι ὁν
ζηλάνον δῦ χιοσιρίτ, ἡ δὲς τζερπεζίδες. Ἐξήλθαν ὅμως αὐτὸ ὁν
βασιχὰ ναὶ δὲς αὐτὸν ἄλλες χὶ δαὶ στραλάγκαλὰ δες ναὶ δὲ ἐζαπαίσι) ἤδη
ὁν ὁῦ χαχεσὶ σταλῶ ζαραμασίμασιν ναὶ δώσι ὁ στραλάγκαλὰ δῦ
χιοσιρίτ, δαίζοντας ὅλι αὐτὲς αὐτὸν χὶ δαὶ ἀξίας ἐπὰ ἦχαν, θέλει
χάμαὶ εἰπῆν δὴν δύναμιν· ἡ ναὶ ἔλθει χὶ στροσπιντχιλόι ὁ βασιχῦ,
ἡ δῦ ζαντζαμὶ, ἡ φώναξαν ὅλα δαὶ στραλάγκαλα αὐτῶν δῦ χα:
χεσὶ χὶ ὁν χάχισαν ὁν παχτζιλόν χιοσπρεζὶ βαβὶν, ἡ εἰπῦ
αὐτὸν ἐμπαίνουν μὶ δῦ χιοσιρίτ δαὶ στραλάγκαλα, ἡ εἰσοβχιῶσαν.
ἡ ὀχιλὶ χαίρχιτσης σταλῶ δῦ ζαμὶ εἰσὲ δεξιῶν· ὁ δὲ ζαραμασίμ:
σους δῦ χαχεσὶ ὀζαβίσεχῶν· ἡ ἀραγιόντας αὐτὸ ὁ στράλαγκα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀῶν τζερηζέδων, κἀκώθηκαν μιὰ δι' ἐραδίσματα τὴ Σαμδαὶ Σαμέμη, μ' ἄλλα μιὰ δόσια, μ' ἀφέτια εἰσουζεμπέκαν ἀπὸ τζερηζέδες, μ' αὐτὸ ὅλα δαίμερα ὀρμηνέβανδες· οἱ Τοῦρκοι ἐχαλάβαν ἀπὸ τζερηζέδες· ὁ δὲ Σαμδαΐνος τὴ ζωσηρὰ δαβρὴς αὐτὸ τὴν ποσσὴν ἡ ὁδύνην ἐπαθαίνθη, μ' ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ἄλογον· μ' ἐβαναδώθη. ἔπαθα ἐμπαῖναν ὁ Σαμδαὶ Σαμέμης ἀπὸ τὸ χαλέπι· οἱ δὲ ὀρηστιόμενδες σοροὶ, μ' ἐμπεσάνας τὰ χαλεπὰ σκῆπαν μιὰ βιβλία, μ' μιὰ προσουχὴς ἀπροσπάνθησεν· μ' προσπώπησάν τε, τὰ ὁδόσια ἐλέμησε, μ' παραδάνια τὰ σίνδρα, τὰ δὲ ἀθωχὰ ἐχέπασεν. ἤλθεν ἡμέρα παρασκολὴ, μ' ἐβάπαν ἀπροσπώπησάν τ' ἄλλα· μιὰ, μ' αὔσανδας τὸν εἰσουχρόνησαν· μ' ἐδόξασε τὸν Θεὸν ὁ βασιλὸς, ὅσσὰ ἔπαιμε τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴν τὰ προσπωπήματος, ἀλλὰ καὶ ἐξασάθη μ' τὸ προσπώπημα τὰ Προφήτα ἀων. τὸν δὲ διδάσκαλον ἔχην ὅσσὰ ἐδίδαξεν ἐπὰ ἀπὸ προσπώπημα τῆς Παρασκολῆς, τὸν ἐλέμησε, μ' τὸν ἐφιλοδώρησε, μ' χαβάδι τὸν ἐφόρεσεν. ἐξαίθη ἐπὰ ὁ βασιλὸς μερικὰς ἡμέρας, μ' τὰς ἔβαλεν ἀπὸ λαΐζιν, ἔπαθα ἐβάπαν ἀπὸ ζάλη. οἱ δὲ Σαμαρίδες ἕως δύο ἡμερῶν δρόμον ὀλίπαν ἀπὸ σροῦσαν· ἦσαν, μ' προσπώπησάν τε, παραπαγῆς τὸν ναὶ μὴν ἔχαν ποῦσαξιν, μ' ἤκουσάν, ὁ ὅσσιος τὰς ἐδέχθη, μ' ἐλέμησε τὰς σρος·

ςκύλων, ἡ ἀπὸ εὐδοκιμα καβαλλία, ἡ ἀπὸ σιδηρᾶς ἐφιππο-
δώρους, ἡ ἀνεμισοδίσας ἐφιππάμενος τὸ πάσχον· ἡ ὁμοίως τὴν σκυ-
μνίαν εἰσῆγαν εἰς τὸ πλοῖον, ἡ εἰσφορτώνουσι, ἡ τὸν εἰσοχυρώ-
νουν· ἡ ἀπὸ τὰ καλαβαζίδες ἐφόρεσι ζαμπάδια, ἡ εἶδαν τοὺς
ἐκεῖ τὸν αἰχμωτεύοντα καὶ σκοτωμένους ἡ τοὺς ἄλλους τὸ σκορπίζει Μωαμέθ.
Ἐκεῖ εἰς τὸ βάρι ἦταν ἕνα λαΐφος ἑνὸς μαχιμελίνι λέγουν αὐτὸ
ἦταν, ὁ ὁποῖος ἦταν αἰχμώριμος ἀπὸ τὸν πόσμον, ἡ ἐρρίσθην σκα-
πίδια, ἡ δυσκολίαις εἰσούνετε· μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ βασιλεύς, εἰσέ-
σαξε, ἡ ἐπαπέρισεν τὸν ἄνεμον τὸ γενιτζάρι, ἡ πῦραν τὸ μπῆμα
τῶν αὐτῶν, ἡ ἐκεῖ ἐπῆραν πλοῖα, ἡ ἐμπαρκάδησαν τοὺς ἐκεῖ ἀποδοχὴν
τῶν ξένων, ἡ σωμάτων· ἀλλὰ τοὺς, ἡ ἐμποιδα ἔχασιν, ὅπου ἀπὸ ἄνεμον
σβήσαν, ἡ ἐκεῖ τὸ αὐτὸ ἀπεκαπάδαξαν τὰ πόσα αὐτῶν· σκάφη ἡ τὸ μπόρι.
ἡ μικρὰ φρεγάδια μπῆκεν ἐπάνω εἰς τὸ λαΐφος, ἡ εἰσῆγαν εἰς τὸ
μπόρι, ἡ ἔφθασαν εἰς τὸν πόσον τῶν Προφήτη Διονύσ χάνη.
ἦταν βεζίρης, ὁ χασεκῆ σουλτᾶν, ἡ δι' ἀναφορᾶς ἐφώνησε τὸν
βασιλέα, ἠθέλει ἔως εἶδε; αὐτὴ σκαρέτη σκάφη τοῦ ἔχομεν
καὶ σκαμπαλάτσει; ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἔδωσεν αὐτόκρισιν δεσπότην,
μὴν εἶν εἶδε, ἡ ἤμεθ σκαμπαλάτσει ὅπου ἤξεύρομεν, ἡ μικρὰ
τὴν αὐτόκρισιν ταύτην εἰσρόσαξε, ἡ τὸν ἀπόστειλεν. ἔπειτα
εἰσῆγαν εἰς τὴν γῆν, ἡ αὐτὸ ἐκεῖ μικρὸν κρέβατι εἰσῆγαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γὲ ἡν ζεχνεληγε, ἡ γὲ ἡς ἡόσας ὅσσῦ εἰσερνῦσι· ἡ ὅσσ εἰνόνλεν, ἐβίδεν εἰλεημοσύναγς· σοφίαγς ἡς σοφωχή, ἡ γειὸ εἰνὲ ἐγύρισε σάγιν γὲ ἡαὶ τραλοίμαλοί ἡι· ἡ εἰσῦγε παλὰ ἡ ζμισίρι, ἡ ὑσὲ: ἡαγε ἡ ὄπαιτρον ζαφ ἡγ ζισαχχέ, ἡ ἡ χάνι λενζήνι, ἡ ἡν ἐζεμ: λεν· ἡ ἡν ἄγλεν· εἰνῦ· γὲ ἡν ἄγλεν ἄρηοι ζιφρινὲς χαβωγλήδες, σχηγωγλήδες, ἡ αὐρῦσες· ἐζὲ ναὶ εἰσοιιφρθῦν, ἡ ναὶ χαλρο: θῦν· οἱ δὲ ἡῆς ἄγλες παζρινοὶ ἐλογαρίαζαν σῶς ὁ βασγὸς δὲ θαχὴ γυρίσῃ· αὐτὸ ἡὸ ζμισίρι, ἡ σὺνὲς ναὶ ἡὲς ασεριεσοιηθῦ ναὶ χαλροιθῦν, ἡὲς εἰαιόλωζαν· ἐρχόζενος δὲ ὁ βασιλὲς αὐτὸ ἡὸ ζμισίρι, ἡ ζιαθὼ ἡὸ γεγονός, ἡὲς εἰθαναίλωσαν ὅλες, ἡ ἐἴχζεν ἡην ελὲλίνσιν ἰῶν αἰαθενῶν, ἡ σχηγωγλήων· λεγωναι ἡὲλο, ὁἡι παίνῃ χαθέναι ἡὸ σἰρίσιν· οἱ δὲ τζερηλίοι ἔφυγαν, ἡ ἐχλύλωσαν· ἡ οἱ ζμισιρλίδες ἔβαχαν ἡὸν ὀνλαβανλαὲ ζχηλάνον ἡες, ἐἴνα μεγάλον σεαληγόν, ἡ ἡὸν εἰμιλωνόμαζαν χεηγίνη ἐορέρι, ἡἴγαν ὀἴμορφον βασιλέα· ἡῦλος δὲ εἰνάναζεν ἐὼς σαρανλα χιλιάλες αἰεαίασλες, ἡ τζερηλίλες, ἡ εἰνηνθη ἐναν λίον· ἡῦ ζχηλαῦ ζαχίζεν γὲ ἡὴν ῥηνλάινιαν· μὲ μεγάλα ἡόσια, ἡ ζαρχιοσζάνια, ἡ αἰνώναλαὶ ἡο· ὁ βασιλὲς ἡὸν εἰσέραναν αὐτὸ ἡὸ μέρος ἐηῦνο, αἰλλ' αὐτ' αἰλλῦ σρὸς ἡὸ μέρος ἡῶν βενῶν· ἡξαρίσεεν·

1517 Ἐις δὲ τὸ ͵ϛτκγ: τὴν πέμπτην τῆς μεταφορεμὸς, ἔδω-
ενεργεῖ 24- σε· σκέψεσθον φαντάσι· ἡ αὐλήγδον τὴν τοῦ πλεκτάξιδες, ἡ τὸ
ἐπιοδαχαίασε· ἡφάστιος· δὲ μασέης τῆς χωρὶς νδιμαύτης
λεγόμδος, οὗτος ἀνδρῶς, ἐχασθῆσαν αὐτὸς ἀναγκαῖα χὶ τὰς
γέρους, ἡ εἰχαλέποφε σοφῆς, ἡ εἰσπόδωσε τὸν ζιναικοσαβῶν,
τὸν ὁσπῖον ὁ βασιλὶς πολλὰ εἰνοπόθη, ἡ χαλᾶ τῆς σοφὸν
ἐσπῆρε τὸ χωρὶ, λέγωνδας ἐπῆς, ἐσπῆρα τὸ χωρὶ, αἰμὶ ἢ ὁ:
ῥξος, ὁσπῆ ἔχαβε τὸν ζιναικοσαβῶν, ἡ χὶ ἔχρος χαλέποφε τὰς
πλεκτάξιδες. ὁ δὲ νδιμαύτης ἔφυγε, ἡ ἐσπῆγε χὶ ἕνα
ἅγιον τῆς ξέχνε, χασαπάρη ὀνομαζόμδον, διὰ νὰ ῥιαχθῆ·
ἡ τὰ πάνδαν τὸ ὁ βασιλὶς· ἔστειλε τὸν ξέχνε δῶρα πολλὰ, ἡ
παβάδι· χαδῶνδας, ἡ παρακαλῶνδας τὸν νὰ τὸν σφάξη· χὶ δὲ ἡ
τὸν σφάξη· ἐπῆνος ἤξερε· ἡ ὁ ξέχνε αὐτὸς τὸν ἐπαγαίδωσε
χὶ χάρας τῶν βασιλικῶν ἀνῶν, ὁσπῆ τὸν ἐξηπῆσε, ἡ φερουκίδε
χὶ τὸν βασιλέα, τὸν ἐδέχθη ἱλαρῶς· ἡ ἐπανωσμῆσε μεταύτῆς,
ἡ συνέβωσε, ἡ τὸν ἐρώτα διαφορετα διὰ τὴ τόσης ἐπήνες·
ἡ ἐκεῖνος πολλὸν χυρίζοντας παροιδὶ χωμαῖς νὰ τὸν ἀφήσῃ
πάλιν χὶ τὸ χωρὶ μασέην, ὡς ἄξιον αὐτῶν· τὸ δὲ σπῆθος τῆς
λαῦ χὶ τὸ χωρὶ φαντασόμδοι ἔλεγαν, πῶς ὁ νδιμαύτης
τὸν ἐπαιάθη, αἰμὰ ἐκεῖνος πολλὸν νὰ ἐσπῆθη νὰ παθανατίξη. τὸ

στράλαμαν δῶν Τουρκῶν. ἡ δὲ ἀνώνυμη ὁ βασιλεὺς πάσχει:
σαξα δὸν ἀλήθισαν ζουξουβάσοχλι, νὰ σπηλιάση νὰ δὸν πιάσ:
γιαὸν ἡ λάγωναλε δον, ὅλη σὺν δὸν ἐπιάσαν ἡ δίλη δῶ αἰλήθισεν
δὸν δεσπότα, ὁ ὁποῖος εἶσαι ἐξέρ ἐπάνω γιανιτζάρος μαζί δα,
ἡ δὸν ἐπαίθισεν γὶ ἕνα μπαϊρι, ἡ δὸν ἐπιάσαν γὶ ἀπὸ σοῦ:
δαν δῶ πάσχα, δπὸ μεγάλην ζδίλαν, ἡ ἐσυναίχθηκαν ὅλοι οἱ χριστ:
λιάδες, ἡ δὸν ἔβδαν, ἡ ἐβαπτίσθηκαν σὲ ὡς χρόνος ἐκεῖνος, ἡ σηκῶσαν
ἀπὸ δὴν ὑποτέλειαν. ὁ δὲ λαὸς ἐβόησε πρὸς δὸν βασιλέα, χαλῶν
συγχώρησον. ἡ ὁ βασιλεὺς δῶς ἀπεκρίθη, σὺν φέρατε ὅλους δοὺς
τζερκέζιδες, θέλω δοὺς συγχωρήσω. δοὺς ὁποίους δὲν νυπιὸς δοὺς ἐπίασα:
σαν, ἡ δοὺς ἐπῆγαν ἐξισλαμισθεῖ δα, ἡ σὺν ὁποιανδὲς μπαϊλαϊδες
ὅλους δῶς ἐπιάσαν, ἡ δοὺς ἐρρίξαν γὶ δὸν μέγα σοδιασμόν, ἔπαγε:
δα ἐξισσῆναν γὶ δὸ χάσρον δῶ χριστιὸ ὁ βασιλεύς, ἡ δὸ ἐπολεμοῦσε:
θησεν ὅλον, δὸ δὲ σχῆθος δῶ μαῦρ ἀλβανιτὶ ἔλεγον, σοὺ, σούπ ἤγαν
σὺν δὸς μέγας ἐκεῖνος, σὺν δὸς μέγας, ἡ σὲ μαγνανδας αὐτὸ δὸ χάσρον,
ἐσσῆναν γὶ δὸν μέγαν σοδιασμόν, γὶ δόσον παλέβνον χριστιανὸν,
γὶ ἕνα σίμπορον σοδιβόλι, ἡ σὲ σασὺν δῶ χριστιανῶς ἡμέρας.
ἡ δὸν σὺν δὸν χρόνον ἐπάνησεν γὶ δὴν ἀμξαλάρδαν, ἡ δοὺς ἔβαλεν
γὶ δαΐζιν, ἡ ὀρδινιὸν, ὁπὸ δὲ νὰ ὑποτάξῃ δὴ βασιλέα, ἔσσῃ δα
ἡμύρισεν γὶ δὸ χριστιὸ, ἡ ἔβαλε δαΐνον δῶ χριστιὸ δὲν χαίρε:

μασεν· ἡ μεδαΐδδο εἰμύρισεν· γὶ δὲν Κωνσαντινούπολιν· γὶ δὲ
δὸ βασιλεύειν δῆς Ἰουδαίας· ἡ δὲ Σαμάρ· ἡ δαὶ γύρωθεν ἤδων,
ἔναμεν σὺν θεὸν δὸν Παρακυπόμενον· ἡ ὅλες δὲς δόσες δῆς
πδερηδίας· αὐδοὶ δὲς ἐξεσίασεν, ὡς εἰν δὸν μεγαλειάνω, δὸ νδομά-
σασεί, δὸ κδερένδε, δὸ μασεγχρονιχνίρ, δὲ περήσω, δὲ μαγ-
χδέ δὸ βασερεδίμ, δὸ ἰνδαίασι, δὸν ἀνδιόχδαν· ἡ δὸν Μενάν,
αὐσὸ δὸν ὅσσιον μενάν ἤλθαν μοναχοὶ δες γὶ δὸ μισόμ· ἡ εἰπδεί-
δωσεν δαὶ ηδδία μὲ δὸν ἴδιον δερίμν, ὑὸν δῆ βασερεπιδχρῆν
δερίμ, δὸν ὁσσῖον ἔναμε-σοῦμ· ἡμέν· ἡ ὁδὲ δῆς δεύτερες
δῆ σαμρεὶ δὸν ἄρασεν ὀβασαδν· γὶ δὸν Μενάν. οἱ δὲ ἀεὶ-
σοῖδε δῆς ὀνόμασῆς γενεᾶς, δᾶ μασέν ἐμπεραχίμ, δᾶμασέν
δεχίμ, δᾶμασέν ἀδά, δᾶμασέν ἀδιγέ, δᾶ μασέν σαΐδ·
αὐνάμ ἡ οἰδδαγς ὡδὲ αὐνδᾶς γενεᾶς εἰσροσυνήκδαν, ἡ
νδοσδαχθῆναι δὸν βασιλέα δεδδὲ δεχίμν, ἡ ἐναῖδε γενεά
ἔναμεν ὁμόν, ὁδὲναί ἦναγ σὺν δοῖ δᾶχοι δᾶ βασιλέως ἡ ἐδώ-
σαν σὺν ἐχύρα. ... Καὶ δὸν αὐδὸν χρόνον, χαλεδὸν μῆνα δᾶ
φαραωδανίδ ἦλθεν γὶ δὸ Σαΐμ, ἡ εὗρισεν γὶ δὸ χαμέδ· σὺν
αὐδᾶς ἔβδασεν ἐκδῆς αὐσὸ δὸν δαΐχν, ἡ δὸν εἰσροσυνήσα.
συγχαίρεσθαί δοι ὅλε δᾶς-σοῦμᾶς νίναγς δῆς ἀεσβίας ὁσσῖ
ἔναμεν, δὸν ἔβρες ἡ δῶρα ἄξια· δᾶ βασιλέα· ὁ δὲ βασιλεύς

ὀχαρίσως δὰ ἐδέχθη, ἡ ἐγύρισαν γὶς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ αὐτο-
φαίνοτε νὰ ἑτοιμάσῃ στρατία ἀφὰ τὰς Κιλλιμανάδες, ὅλα νὰ τὰς
ἐξολοθρέψῃ, ἡ φαίνω νὰ τὰς αἰχμαλώσῃ· ὡς ὁ σουλτὰνος τὴν ἀκούει· ἔβαλε
μέσα νὰ ἦλθον χρήματα, ἡ ἐμάζωξε στράτευμα γὶς τὸν χαζνὰν τῆς βασιλείας,
ἐβασταγιάθη, ἡ ἀνεστράφη τὸν χρόνον ἐκεῖνον. Τὸν δὲ ἐρχόμενον
ἄλλον χρόνον ἐκινήθηξε στρατιαρχάθη, ἡ ἐβεβαίωσε στρατόπεμ-
πεμον παντοῦθεν, ἀλλὰ ὁ χθεσινὸς φθάνωνας, ἐστάλην γὶς τὴν
Ἀδριανούπολιν στρὸς στρατήγησιν, ἡ στρατιῶτας αὐτοῦ ἕνα χωρίον,
ὅσον ἦτον ἀπάνω τοῦ Σχολαὶ χασσαγιαζίδην, ἐκεῖ ἐδίψησε,
ἡ εἶπε νερόν, ἡ στράτευμα τῆ ἐπίνησεν ἄγρια αὐτὸ τὴν φύσιν,
τῆ σκέπης ἡ ἕνα σπίτι γὶς τὸ στρατόν· ἡ παντὸ ὀλίγον ὀλίγον
ἐμαζεύθηκε, ἡ ἐνοχλήθηκε αὐτὸ τοῦτο ἐμπροσθιάθη ἡ ἐσάθη
ἐκεῖ πλησίον Σαρανάδα· ἡ γὶς τὰς 26 γὶς Δεκεμβρίου σάββατο 1520 Δεκεμβρίου 20
σαββάτῳ, ξημέρωμα Σαββάτου αὐτέθανεν· ὅμως στρατὸν ἡ αὐτο-
θανὼν μὲ ὀλίγας ἡμέρας ἀρχίδερα ἔσχε τὰς βεζίρηδες αὐτὸ
ἐκεῖ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐκεῖνο γὶς τὴν Ἀδριανούπολιν, ἡ μόνον ἐπρα-
ναι ξαφνίδα τὸν φεραδσασᾶν, Σὸ ὁποῖος ἦλθεν γὶς γυναῖκα
τῆ τὴν αὐθέντρα τῆ βασιλέως, ἡ μὲ τὰς αὐτὰς τῆ στρατιάτας, ἡ
ἔτζη γινόμενον τὸ στράτευμα, ἔστειλεν ὁ φεραδσασᾶς ἄδειαν
γὶς ὅλας τὰς σαλτάδες ὁποῦ ἦλθον γὶς τὴν Ἀδριανούπολιν, ἡ τὰς

ἐπαραξε καὶ ἔβδεν, ἡ δὲν παιδίον εἰβούλων, ἄλεγεν νὰ βάλουν τὸ στοιχῶν, ἡ φάλιτον, καὶ φανερώνονται λέγως δὸν βασιλέα τῆς βασιλείας, ἡ σὰλπαξεν ἀρχοντίας, ἡ ὀφρίνα. ἐνου δ' αὐτὸ τὰς μαθρὰς ἦσαν τὰ ζωγράφια τὸν βασιλέα τῆς βασιλείας. ὅθεν οἱ βασιλικοὶ ἄνθρωποι εἰπῆ Βεζίριδες ἔδωσαν τὴν Πρωτοξύδα μάβίαν. ἡ εἰπροσπαγῶσαν τὸν ὑὸν τῆς βασιλέως. τὸν δικαιοσύνη. καὶ ἔβη. ὅλα καὶ τὸν βάλλουν βασιλέα, αὐτὸ τῆς σπαθρὸς ἦν, ἡ γιὰ νὰ πάνουν ὁ βασιλεὺς ἦν δὲν ἐφανερώθη. ὡς ὅσου ἦλθεν ὁ δικαιοσύνη γιὰ τὴν πόλιν, ἡ τότε οἱ Βεζίριδες ἐφανερώσαν τὸν βασιλέα τῆς δικαιοσύνης. δὰ δὲ σφαλάματα εἰμαίωξαν δὰ ἐλευθεριάθης, ἡ ἐδιεπορεύθησαν. ὁ δὲ μακαρίτης βασιλεὺς ἔμεινε μὲ τὸ χαλιὲ, ἡ ὁ φασεσπασιὰς ἔμεινε μὲ τὸ πορμὶ τῆς βασιλέως, οἱ δὲ λοιποὶ παιδάδες εἰμείνανε γιὰ τὴν πόλιν. τότε ὁ δικαιοσύνης ἐβάλθη βασιλεὺς γιὰ ἔξι δεκαπέντε χρόνους, ἡ ἔσωσεν οἱ Βεζίριδες ἡ τὸν εἰπροσπαθοῦσαν, ἡ εἰφίλησαν χέρι, ἡ τὴν δάλεσαν ἡμέραν ἔσωσεν οἰκουροὶ ἡ σπουδαῖοι, ἡ δαιβούλια, ἡ ἦλθαν οἱ σπαθοὶ δῶν δεχνιδῶν, καὶ δῶρα σπανιόθη. ἡ τὸν εἰπροσπαθοῦσαν, ἡ τὸν ἐπροσκυνοῦσαν. ἡ τὴν αὐτὴν ἡμέραν σπαθὸς τὸ μεσημέρι σιγῶσαν ὁ δικαιοσύνης καὶ ὅλους τοὺς Βεζίριδες, ἡ χαμηλώσαν χεῖροπροσκύνησαν τὸν αὐθεντειὰ τῆς σπαθρός.

ἡ φθόνους γὰ δαὶ αἰχμαλώτα τὸν ἔβαλαν γὰ τὸ πυθάρι, ἡ γυὰ
αἰχμαλωσία, ἡ βασιλοδίας τὸν εἰσῆγαν γὰ τὸ τζαμὶ τῆ Σχολῆ
μιχμέλη, ἡ τὸν ἔθαψαν. λέγουν ὅτι τὸν αὐτὸν χρόνον
ναὶ εἶναι ἕνας αὐτοκαίλης γὰ τὴν Ἀγρηγμνία, ὅσου ὁ Σχολῆ
Σελίμης ἦχε στὴν παλ' αὐτῆ στρατόγιαλα γυὰ τὸν Βεζίρην Φεραλ-
πασσᾶν, ἡ σφὶν τῆς ἐσυφίγθη ὁ Ἐλησιοτζαίγιασης, στεχοσβάρο-
χλως αἰχήσιους, ἡ εἰνιπίθη, ἡ ἐχαλάσθη, ἡ εἰσιλώθη ὁ ἴδιος.
ὁ δὲ Φεραλπασσᾶς σπιχαναίμης, ἡ φθόνους γὰ τὴν Ἀγιαόναν,
ἡ πανδίους, ἦθαν δινεὶ αὐτὸ ἕνα αὐτοῦ τὴν Ἀγιαόναν, ἡ τὸν ἐ-
σαν, σοῦς ἐφουντρώθη ἕνας, ἡ πρωτοζήλος φημίζεται σοῦς
ἕναν Σχολῆ Ἀγημέλης, ὁ γιὸς τῆ Σχολῆ. Μεσάλη, ἡ φορτ πορώ-
ναν γὰ τὸ πεφάγι, εἰσίναζεν ἕως ἐσπλανοσίας αὐτὸς, ἡ τὴ ὀπλα-
ποσίας, ἡ ἔδωσαν λόγον τὸν Φεραλπασσᾶν ναὶ ἐδοιγιαίζεται ἡ αὐτὸς.
ὁ δὲ Φεραλπασσᾶς ἔσυφε στρατόγιαλα, δλὰ ναὶ ἰδῆν τὶ αὐτοὶ ἕναν.
αὐτοὶ ὅμως ἦσαν αὐτοκαίλαν δινεὶ, ἡ ἔφυγαν, ἡ ἐγύρισαν δαὶ α-
σκέρια τῆ Φεραλπασσᾶ, ἡ τὸν ἐφουντρώσαν τὴν νύκτα. (ὁ
Παῦλος ὅμως πρὸ ἡμερῶν ἦχε γραίφ τῆ βασιλέως, λέγοντας ὅτι
τὴν Ἀγιαόναν οἱ αὐτοὶ ἦναν εἰσιβγοὶ, ἡ δοιῆσον ζαπόρθωμα ἔζα-
μαν) τότε σύρθη γὰ τὸν σαρᾶν πασσᾶ ἕνας γαβρός, ἡ γὰρ

τοὺ Παστὴν ὅπου εἰ ἦσε τοὺ χόγον. αὐτὸν νὰ τοὺ θανατώσῃς,
μὴ ἐξισταμένας ἀπὸ τὴν ἀλεσάσαν μὲ ἀκριβῆ ὄξείαξιν, μὴ μὰ ὅμοι-
σπασαν τὰς εἰσιβάλλας, μὴ σπαίσας, εἰθανάτωσαν ἕως ἐξαπο-
σὰς αὐθώρας, μὴ αὐτοκλώνας αὐτὰς, αἵλλας ἐπρεμασαν, αἵλλας εἰσαγέ-
πνωσαν, αἵλλας αἰσεπαράξιος, μὴ αἵπασαν τὰς ὅλὰς αὐδίνας τὰς
χρόνας ἐβλασφημῶβαν τοὺ Δαλδοὺ Δεμίσμην. μὴ γυρίζοντας αὐ-
τὴν ὁ βεραπόντας, εἰπῆγεν ἀπὸ τὴν ἀβεμανάσοχιν, μὴ εἰδιηγήθη τὴ
βασιλέως τοὺ τὸ πάθεσιν, μὴ αἰσεπρίθη ὁ βασιλεὺς πόσον μόνον,
" τοὺ πόσμον ἅλον ὑπερβῆ ὁ Δαλδοὺ Δεμίσμης, μὴ τοὺ εἰσαρμάβεν
" ὁ Δαλδοὺ Δαλειζιανὴς :—

Ἱστορία τῆ βασιλέως Δαλδοὺ Δαλειζιανὴ τῆ δαλτέρα, ὑτὲ τῆ πρώτη Δαλδοὺ Δεμίσμη.

Μετὰ τοὺ θανάτον τῆ πατρὸς τῆ Δαλδοὺ Δεμίσμη, ἐβρονιάθη ἕβλος ὁ
ὑὸς τῆ Δαλδοὺ Δαλειζιανὴς βασιλεὺς. μὴ τοὺ αὐτοὺ χρόνον ὅπου ἔπηρα
τοὺ θάνατον τῆ Δαλδοὺ Δεμίσμη ὁ μπουγλάρμπασης τῆ Δαμὴ Δαλεα-
μπὴς, αὐθὺς αὐτοκαίθησα, μὴ εἰπίτηδα χαβὰτὸ χορέψει, μὴ εἰσερι-
πήμωσα τοὺ πολὺ πολέμου, εἰσαβὰ ἐγυρισαν πρὸς τὸ Δαμὴ, μὴ εἰ-
πῆσι τὸ χαίρον νὰ μὴς παγεσὶ Ζμίαν ὥραν μακρυὰ τῆ (θεμὴ)
ὁ δὲ βεζὶρ ἐπαθάσας εἰσαμβῆ εἰσαὶνω τῆ μὲ ξεπαδάμαδα, ὅλὰ νὰ

τὸν σολεμιόν, ἡ φθανωνται ἐκεῖ ἐπιτυχόντες αὐτὸ τὸ λαχὺ ἕως
τὸ πανδὶ, ἡ ἐνίκησεν ὁ φεσαλονικεῦς, ἡ γελάσουσε σολλὰς, ἡ
γιὰ τοῦτο ἔβαλε μισὸν τὸν ἀγιασσαλῶν μισεγλέρμισεν τ' ἀναλογῆς.

Καὶ γὶς ἔτους: ϛκζ: γὶς ἡμῶν: ιζ: τῆ δεκεμβρίου μηνὸς ἔγιναν αὐτὰ. 1522.
ἡ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐβοηθιάθη ὁ βασιλεὺς σελιμὰν σελεϊμάνης καὶ
σηγαίνη γελαὶ τὰς ἄγγρες, ἡ δὲν φήμαξιν, ἡ ἐσκότωσεν τ' ἄλογα:
τοῦτο ἄφησε τὸν φεσαλονικεῦς, ἡ δὲν ἀναγκάσης ἔστειλε σρατίγκα:
καὶ γὶς τὴν ἄπατρην ἀναγκάσην δὲν καὶ ρυμάθην, ἡ γὶς τὴν μαύρην
ἀναγκάσην ἔστειλε βαΐνους, ἡ ἐξαπόσα παίτια δὲν καὶ σοῦ:
γαίνει γὶς τὸν Δράνοβιν, καὶ σὺρ ἰσουνται γὶς νὰ σορεύσουν, ἡ χρῆ
τῶν σραταρκάτων, ὁποῦ καὶ σεργιὰν τοῦ τόσα, τοὺς ζαχαρέδες, ἡ
τοὺ ἄλογα γὶς τὴν ἄγγρίαν, ἡ ἐξαύθη σερόσαγή σερὸς τὸν Λαγχιασσα:
σὰν τὸν μισαγήσασεν, ἤγεμόνα τῆς Σεμένδρας δὲν καὶ σηγαίνη
καὶ σολεμήση τὸ μισεζιγραΐδι. ὁ σιοσσὸς τῆ βασιλέως ἦλθεν αὐτὸς,
νυρίσιωνται τὸ μισεζιγραΐδι, καὶ σηγαίνη· ἡ γελᾶ τὸ μισόνημα.
ἡ μὴ δυναμθοῦν καὶ σοῦρον τὸ μισεζιγεΐδι, μὶ τὸ καὶ μὴν ἦλθεν
ὁρισμὸς τῆ νεᾶ, ἐσσέρασεν ὁ βασιλεύς, ἡ ἔβαλε τοῦ ὀδαμπαΐη
γὶς τὸ Ζεμένι· ἡ ἔστειλε σερὸς βοήθειαν τοῦ Βαζίρη Πιρισσασσᾶν,
ἡ τοῦ μισσαφασσαλῶν, ἡ τοῦ ἀλχμεδσαλῶν τοῦ μισεγλέρμισεν
τῆς ῥούμελης· ἡ μὶ σοῦρος πόσους γὶς λαὸς σοὺ ἦλθε τῆ ῥαμαζανὶ εἶδα:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δόθη. ἔσφαλε γιαλὰ χωσούξι ἡμέρας ἐξαστάλαν ἡ δόγιάλα χάψερον. ἰῶν δὲ χάψερων ἤλων. ἰαὶ ηγρδία. ἢ Πυργαδίτ, ἢ χωσυριηδίτ, ἢ νλι: ῥάτζα, ἰαὶ εἰσροσπώνησαν. ἡ δὸ χάψερον χωσαγιαρνδιχτὶ δὸ ἦχτε νὰ δάζ σροηλέρα ὁ ἀχμιδασιᾶς, ἡ χαλὰ δοὶ χιῶνα ἢ ζιηανδὶ εἰγύρισεν χὶ ἡὴν σοχὶν ὁ βασηλεύς, ἡ ἔσφαλε σροσαχὴν σροὶ δοὺ φραγκ: σιασιῶν, ὅζα ναὶ σποδώσῃ δοὺ χιαρακὶ χωσεν στχοκαύρογλα αἠχιμπεσεν, ἡ σοηχαηναὶχιδος ὁ φαεφδασιᾶς, δὸν εἴηραξεν χὶ δὸ ὁδαίνη. σοῦς ἔχῃ ναὶ ὁχωηχὸῃ χιαδίτ, ἡ ἐρχόμενος χιὲ χιαρινὰς ἡχὶ ἢ, εἴσνιξ ἡ αὐδόν, ἡ δὶς ἡχὶ ἢ.

1522. Ἐὶς δὲ δὶς: $\overline{\text{ηκς}}$: ἐδοίχιασεν ἰσχυρὴν αἰρχιάδαν, ἡ ἔσφαλε
Μάιν. 28. δοὺ βεζίρην χιτσαραασσοᾶν χὶ ἡὴν χόδον ναὶ ἡὸν σοχεμπὸῃ, ἡ φδα: νωνδαις εἰηᾶ ἡὶς ἡᾶχις ἰάνεχρὸς ἢ χαχιαζανίτ, αἰρχιᾶν ναὶ σοχεμνᾶν, ἡ ἐάδωαν φρινδὸν σοὺχεμον, χαδόσσιν εἰασᾶγε ἡ ὁ βασηλεύς αὐδὸς ἢ
Δεκεμβ. 25. χὶ ἡὴν χόδον, ἡ χὶ ἡᾶχις ὅζι ἢ στρεφίτ εἰσροόσσιαν, ἡ εἰχήησαν συχχώρησιν, ἡ εἰσσαραάδωαν δὸ χάψερον. οἱ δὲ ἢ νησὶ ἡῆχις Κῶ, ἡ οἱ χιισσόβριοι ἔσφαλαν ἰαὶ ηγρδία ἡῶν χάψερων. ἡ αὐόχμι χὶ ἡὴν χόδον σιρισσόχμενος ὁ βασηλεύς, ἤλθε λόγος σᾶς. αὐτὸ θαυμα ὁ χαὶρ: χιοσσης ἢ χιησρίτ, ἡ χὶ δὸν δόσσον ἢ. ἔσφαλε ἢλον δοὺ χιτσαραασσοᾶν. οἱ δὲ ηιαπίριδες, ἤγοι οἱ χιισσίνδες ἢ χιησρίτ, αὐτοσαήλθαν, ἡ αὐτοῆθαν, ἡ χιὲ σοχὶν ὑπόσσον, ἡ χιὲ χιαγαζὶν σοὺχεμον ἰᾶς ἐνίτσια,

ἡ δὲ εἰθυνάδωσα, ἡ εἰσῆρα τὸν βίον δὲ. ὁ δὲ ἐξιστορηχίσαγας
ὀνδαίμασαν ἐχρηματίζησε βεζύρης, ἡ ὁ ἐξωσθὲς ἀλχιμδασασᾶς
εἰζήλησε τὸ στασαγίμ δὲ χμισηρίε, τὸ φόσσιαν δὲ τὲ εἰχένε, ἡ ξε-
χωρισὲ αὐτὸ τὴν μονέδαν, ἡ τὸν σοφμχρονισμὸν δὲ βασιλέως, ὅλα
δαὶ αὐλλα φοσδόμαδα δὲ δαὶ εἰδωρησα ναὶ ἦναγ εἰδιφὲ δε, ἡ φθάνωνδας
λιῦ, ἔγινεν αὐτοσαίδης, ἡ ἔχαμε βεζύρην δὲ τὸν Μεχμὲτ τζελεμπὴ
νλιβαὶ ἐφένδην δε. αὐλλὰ δὲς ὡς φόνιμος δὲν τὸ ἔνγινε δίχμον νὰ
ἦναγ αὐτοσαίδης ὁ Σχλδάνος δε, ἡ σπηναγαζίλος ὁ Σχλδάνος ἐς τὸν
λχθρόν, ἐπὲ εἰσῆχε ναὶ τὸν σπαδῶσε. ὁ δὲ Σχλδάνος ἀλχιμδασᾶς
λαβὼν ἄδησεν, ἔβγαγε ἰρόσαν δοχίε, ἡ εἰσρόσδραχε ἐς τὴν αὐρασσί,
ἡ εἰσρόπασσαν ἐς μιρινὰς Σεχίδες, μὲ δὰν ὁσσοίσας τὴν σνδρομὴν
ἀδνασμώθη, ἡ εἰσλνάχε σεφδαίσαδαι, ἡ ἦλθεν ἐς σοβίεμον χηλὰ
δε μαχμδασᾶ νλιβαὶ ἐφένδη, ἡ ἐς ἄχος ἐνισπάθη ὁ ἀλχιμδασ-
ᾶς, ἡ σταὶ νλοὺς ἴσον τὸν εἰσῆδωσα.

Κὰὶ ἐς ἄδς: ϛτλδ: ὁ βεζύρης ἐξιστορηχισασᾶς ἔβγαλε 132 3/4
ἐφιρμὰὰν ναὶ τσσανδρανδῆς ἡ ἔγρωσε χαρία ὅλον τὸ αὐλμαγινδαί,
πὰὶ τὸ ἰασσοδρόμιον· ἡ ἔχοι οἱ μαγισαίνοι ἔξηδαν τζδανήρια,
ἡ ἁπαρὰ χαιρὰὶ μιγαλὴν· ὁ ὁσσδιος ἔξηλεν ἐς τὸν βασιλέα, ἡ
εἰδιέδη ναὶ δὲ ἐχλῆ τὸν δνλιρὸν βεζύρην ἀλμαδασᾶς· ἡ μὲ
σιαὶ τζαρίαν μὲ ὅλον τὸ παναπὴ τὸν γιανιτζάρων. ὁ δὲ βα:

σηλούς δὰς ἐπιταξε, καὶ δὰς ἐφόρεσεν ζαβάδα, καὶ δὰς ἐπροσταξε αὐτὸν
νὰ σπαθίσουν· καὶ συρισταῖς ἤκουσεν ἔγιναν φασαῖβα· καὶ σιλίγες
συναγάγους· αὐγόλε δὲ βασιλέως, καὶ αὐγόλε αὐτῶν συμφωνοῦσαν. καὶ
χὰ ἰδοῦς ὁλὸ δὲ ζαπιτουνὶς ὁ μικρολὸς, οἱ καβαλλαρῆδες, καὶ ὅλοι οἱ
χλαμαῖδες ἐπέρασεν χὰ τὸ δεξιὸν μέρος δὲ βασιλέως, καὶ δὸν εἶδε
βασιλέα λιχνὸν, χέρουδες καὶ δῶδο, ὅλὴ χρυσὲ αἰμπόσα ὁ λὸς σι ἐκεῖ:
ξε δὲ βασιλέα, δὰς σοῦτες ἐρίχασεν ὁ βασιλέας, καὶ δὰς ἐρίχοδωσε.
καὶ δὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁποῦ σιρίσαλον. χὰ δοῦς ξεφαντώσεις σχεδὸν.
δὲ ἤλθε λόγος σπὼς δὲ εἶμαννηλὴ χὲς, καὶ δὸν ὠνόμασε δαβὶδ δεμὶ:
μαν· καὶ σπαθὶ ἐχάρη· ἐπῆγε ὁ βεζίρης χμπορασχισσαλὲς χὰ
δὴν χαρὰν δὲ ἐβάλασεν αὐθέντε νὰ σπαθίσῃ χὲ τὸ μυαφὶ· καὶ νὰ
βαλῇ χὲ δαβὶδ δὸν θάνατον· καὶ ἐπῆγασε νὰ δαμαίσῃ μὲ χαρέβγα,
χρυσὸν μὲνα διλλιβὲ· καὶ μὲ τὸ νὰ ἤθελε αρχαῖς δὲ χρυσῶνες·
καὶ νὰ γένουν συναγάγες φορδάτες· ἐσπᾶγεν ἕνας ἀνατόλιον· καὶ
σπαθὶ ἐβύρισεν ὀπίσω· καὶ ἐξάλθε χὲ τὸ νυφὶ τὲ θρεμμένος· αὐ:
θέντες δὲ Κωνσταντινουπόλεως· καὶ χαιρὼν ὁ βασιλέας ὅλι ἐμβή:
σεν ὀπίσω νὰ δὴν φορδάτα τὲ δαβὶδ· ἐπῆγασε μὲ παῖδι
βασιλικὸν· καὶ ἐσπᾶγεν χὲ δὲ λόγε δὲ νὰ δὸν ἰδῇ. Σὰν σεμνὰ δὸν
αὐγαστοῦσε καὶ ἐσυνωμίλοβεν ὥραν σπαθὶ· ἐσπᾶγε γενοβίτος φα:
χὲ νυφὸς ἐπῆγασε· καὶ ἐσπᾶγε σπαθὶ αὐτὸν· καὶ σιζῆσεν χὲ

τὴν ξηράν, καὶ ἦλθαν τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὸ χα-
λέσι, καὶ ἐκάθησαν εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἐσπάσαν τὸν ἵππον ὅλην,
καὶ τὸν ἵππον χωνευτήν, καὶ τὰς ἡμέρας, καὶ ἐσπέρα
τὸν βίον τας. καὶ δὲ μονέδα ἀπὸ χλωρίων, καὶ ἀπὸ φόλλων,
ἤθον ἀνοιχτὰ εἰς δύο φορὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐχάλασεν ὅλα,
καὶ τὰ ἐθύπωσαν εἰς τὸ εἰδικό τε ὄνομα, ἤθοι ζυσταχίμ.
μαζέχθηκα εἶδαν τὸ χωνεμένι τὲ χωρίε τὸν δεξείχαν:
σπανίων. καὶ εἰς τὰς: ϡλ: καὶ τὸν χωνὲ ἐκαπάνην ἐγύρισαν 1525
εἰς τὴν σόλιν. Ἰουνίου.

Εἰς δὲ τὰς: ϡλα: ἐπαχὴ ὁ βασιλεὺς ἐθούλεύσε: 1526.
τε, καὶ ἐπῆγε χιλιάδας ἄγγρους, καὶ ἐβάλθη ἐναντίον τῶν ἐμ:
σρουσεν τὲ χωνεμένε, καὶ ἔζωμε γερούρι ἀπὸ τὸν σουλαμὸν
ζαββαν, καὶ ἐσπέρασεν εἰς τὴν ερεμίαν, καὶ ὑπέταξε τρία
παύρα, τὸ ἕνα, ὅσοὺ ἦθον ἡ παντέρα τὲ ῥήγος, τὸ ὅλλο
καὶ ἄλλο ἕνα, καὶ ἐπαχὴν ὁμοίως γερούρι ἐσσάνω τὲ νῦρα:
βα σουλαμὲ, καὶ ἐσπέρασε μὲ ὅλα τὰ ἐσρατόμαλα, ἔσσωλα
ἐσσρόσαξε, καὶ ἔπεσαν τὸ γερούρι, ἐρχόμενοι καὶ οἱ ἐχθροὶ
νὰ πόσχεν τὸ γερούρι, καὶ ἀρώνδεν τὸ χουλασμένον ἀπὸ τὰς
ἄρμας, ἔσπασαν εἰς φόβον, ὀλιγοψυχίαν, καὶ συλλογισμόν.
ὁ δὲ Κεσὴς τὲ ἄζγρίας, λαβωμένος,

ἦλθεν εἰς ὄτι αὐτὸ τὸ στρατήγημα σεπτὲ ἡμέρας, ἐξ ὅσον
ἀναχώρησιν ἐποίησε, ἢ ἐπὶ εἰρήνην. ἐξ ἧς δὲ τὸν
χρόνον, ἐξ ὅσης ἀπουσίας τῆς χιονικῆς ἔπαυσαν σοὶ ἐκεῖνοι, ἢ
πρὸς ἑαυτοὺς διήνεγκαν τὰς χώρας, ἢ πρόσοδον, ἢ ἐσθῆτα:
γάμους τε διεσπάσθησαν, ἢ τὰς μὲν φόνους ἐποιήσαντο,
τὰς δὲ ἀναρχίας ἔπεσον, ἢ αἰχμὰς εἰσηγάγοντο. ἢ ἐξ
ὧν ἧς ὁρᾶς τῆς χιονικῆς ἐπαύσατο ὁ βασιλεὺς ἐξ οὗ χρόνου τῆς
στρατείας, ἢ τὸν δοῦλον ἡμέραν τοῦ ἐπροσπάσαντο
τοὺς ἡγεμόνας ἢ πόλεις τῆς χώρας. ὅστις ἄνευ αὐθέντου τῆς
στρατείας, σεμνὸν τῆς σουλτανικῆς Δάνουβι, ἢ ὅσοι ἄγγροι
ἔφυγον, ἢ ἐσπῆγον χαλαὶ τὸ μέρος τῆς πόλεως, ἐσπάσθη
ἢ αἵματα καὶ σώματα μαζίδης, ἢ σπάνιοι τὸ ὁ βασιλεύς,
ἐπροέβαλε, ἢ ἔπεσον γεφύρι ἐσπάνω ἐξ τοῦ Δάνουβι, ἢ
ἐσπέρασαν οἱ Τάρτοι νοὶ τὰς σουλτανίσσας, ἢ τὰς ἐχαλασμένας.
ἔχαλα ἐσπῆγον τοὺς σκοπέλους τῶν Τάρτων, ἢ τὸ μέρος
τῆς γυναικὸς, ἢ ἐπάτησαν τὸ χώρον γυναῖκα, ἢ ἐξῆ:
λθόσαν χαλαὶ τὸν σουλτανὸν τῆς Τίσας, ἢ ἐπυρίσαν τὸ
σεχεντίνι, ἢ τὸ ἄλλο, ἢ ἐχάλασαν, ἢ χαλέπανσαν ὅλα
τοὺς μέρη ἐπῆγαν, ἢ σπάνιοι ἐξύρισαν ἐξ τὸ στρατήγημα.

1526/7 Εἰς δὲ τὰς 933: ἐξύρισεν ὁ βασιλεύς, ἢ ἦλθεν

γὶς δὴν Τρωάδα, ἢ αὖθις σὺν τοῖς ἑταίροις τὸ χειμερινὸν
παρὸν. τότε μετὰ γὶς δὴν ἀναβολὴν γὶς τοῖς ὅπλοις τῶν ἄνδρων:
νηῒ ἔβαινεν ἀποστολὴ, ἢ ἔπλεεν ὁ βασιλεὺς σὺν στρατιᾷ
σὺν τοῖς Περισσαίοις ἐν Αἴθιόπων τοῦ πεζεμόνα, καὶ τοῖς γύρω:
θεόν τε, ἢ ὑποταγμένους τὸ χριστιάδι καὶ σπεύσαντα εἰρήνη
τοῖς, καὶ τοῖς στρατεύσαν, ἢ χαρὰ δὴν στρατιᾷ σπεύσαντα
τοῖς αἰθαίνεσιν. ἢ γὶς ἔτος ὁ υἱὸς τῶν χουζῶν μεταπαίσαντος ὁ
Καισαρίδης αὐτοκράτωρ, ἢ σὺν στρατιᾷ πίνα, ἢ ρθαίνωνδας ὁ
βασιλεὺς γὶς δὴν Πόλιν, ἔστελε τὸν Βελίσαριν ἐμπορομαχησαίων
χαρὰ σὺν τῷ καὶ σπῆθος στρατιωτῶν, ἢ χαρὰ τὸν χῶνα τῶν:
χαισανίν τὸν ἐχθρὸν, ἢ χαρὰ τὸν χαισασμὸν ἕως χιλιάδα
χιλιάδες στρατιωτῶν ἐστέρησαν αὐτὸ τὸ σταυρί.

Καὶ γὶς ἔτος: $\overline{\gamma\lambda\delta}$: ἦλθεν γὶς δὴν Πόλιν ἕνας διδάσκαλος 152 7/8
στρατὸς αὐτοῦ τὴν Περσίαν, ἢ ἐδίδασκεν ὅλη ὁ λαὸς ἦταν αἰχμὴ:
ἱερὸς, ἢ ἁγιώτερος, ἢ σοφώτερος, στρατιᾷ τὸν
Μωάμεθ, τὸν ὅσιον καὶ βλάσφημον τὸν ἐαυτόν σου.
Τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον γὶς τὸ στρατιᾷ τῶν Σκλάβων ἐφθάρη στρατιᾷ
ἐπαναλήθη. ὁ ἀπὸ δὴν στρατηγὸς τῶν ἔθνους, τὸν ὅσιον εἶναι:
λαὸν οἱ πρέσβεις, ἢ γινομένης ὑγιάσεως στρατιῶν φονέ,
ἀρέθηκαν οἱ φονεῖς, ἢ ἦταν ἀμβωνίδας, ἢ ἔγινε στρατιᾷ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ ἦλθε ξανοίξουν. ἡ δὲ αὐτὸν χρόνον οἱ καλόγεροι δὲ χαμε-
σὰν ὅλες μὲ τὸ τζαμὶ συναγμένοι, ἐπερίσαξεν ὁ βασιλιὰς ἡ ἦλθε
ξανοίξουν ἐκεῖ, ὅσπου μὲ ἐμπόδωσεν ἡ ἔξαφνα ἀβορίσεν μὲ τὴν
χόδον. ἡ δὲ αὐτὸν χρόνον ὁ ἅγιος Κεφὰς ἦλθε μέσα:
δάσκαλα μὲ τὸ μοσόνυχο, ἡ δὲ ἀξαναὰς μὲ δάνεμμένοι δὲ
σερέμια. ὁλὲ βασιλιὰς ἡ ἐμποσπάθη, ἡ ἐβγαλώθη, ἡ μὲ δὶ: ϡλϛ:
1528. δεκεμ- χαλὰ δὲν μᾶνα σερέμι ἐπάνω μὲ σῶθος σεβδαμένων,
ἡ ἐσπᾶμεν ἐναντίον τως. ἄλλως δᾶς ἡμέρως ἐμαντζήλαν δὶ
μαρδὴν. τζοϊζανλὲ ὀνόματι, ἡ ὅλως δαὶ ὁλάπια μὲ τὸ χαμα:
λὶ, ἔβγινε δότι βροχή, ὁσὸ ἔβρόσλεν μεγάλα σοδάματα, ἡ ἔ:
συρεν δαὶ σανίδια μὲ δὶ χαλνάδες, ἡ ροθάνωνδας ὁ βασιλιὰς
μὲ δὸν ζήσσον δ' φίλοσοσκοῦζες, ἡ βγεσάνωνδας σᾶς ἤβρε:
χαὶ αὐτὴ μὲ δόσα σοδάματα ὁσὸ εἶχε δέβασεν, ἐπανδιώλε ναὶ
σανίξῃ ὅλα δὰ σραδάματα, ἔστεσεν μὲ συλλογισμόν. ἡ λύπεσεν.
1529. Λεῖ μὲ δὶ: ϡλϛ: ἐσπᾶμεν νὰ σοζήσω μὲ μοσόνυχο,
ἡ αἴρχισε ναὶ δὸ σοζήσῃ. οἱ δὲ μὲ δὸ ζήσσον σιέμοσόμενοι ἐσκό:
σεσεν, ἡ δὲ ἐπαγχώρησεν ὁ βασιλιὰς. δίδωνδαί δες παμόν
ναὶ δὶ ἄγει ἔξω ἐλεύθεροι, ἡ σιμαίνονδες ἀνεμοσοδίσως πο:
σοιάδια, ποσοιάδια, ἕνας αὐσ' αὐτὲς ἐξεσοάθωσε, ἡ αὐτὸ:
πηραίχασεν ἕνα δᾶρμον... οἱ δὲ δᾶρμοι βγεσάνωνδες δὲ ζωή,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ αὐθαίδαν δε, ὥρμησεν μεὶ δίναμον θρόσσω, ἡ δεὶ ἐσκόλω-
σαν ὄλες, παὶηθεν ἐσπῆμεν ὁ δελδαὶ δελμεῖμαίνης γὲ θμεὶ-
ηδι, ἡ δοι γὲ δὴν βιένναν, ἡ δὸ ἐσσθριθριγύρισα, ἡ μιριγᾶς ἡμεὶ-
εως δὸ ἐδσοδεῖμεν, ἡ αὐσὸ ἕνα μιέρος δε ηᾶερρ ἐχαίμεν,
ἡ αἰσσαίνω ὅσσε ἦδον ὄζαὶ ναὶ δὸ μυριόσσν, σὺγῆμα λόγος αὐσὸ
δὸ ηᾶερρ, σερρόνδες ναὶ δίδεν χαραίδι, ὄμως μεὶ δὸ ναὶ ἦδον
βροχᾶς σοφᾶς, ἡ λαίσσους αἰνυσσόθρους, ἐθραβίχθηεν οἱ
γᾶρμοι αὐσὸ δὸ ηᾶερρ, δαὶ δὲ σεσθαίμεν ἐζᾶμεν σοφ-
λᾶς ζημίους ηᾶδαὶ δὸ μιέρος δε Δάναβι, ἡ σοφμὲ δόσσς ἐχαί-
λεσσν. ὁ δὲ βασηλεὺς ἐμύρισε, ἡ ἦλθεν γὲ δὸ μεσόνδεμ, δὸδε
ὁμεσσαίνος ἡᾶς Θροδείας ἐσσαροίδωσε δε βασηλέως δηὶ ποροὶ-
ναν ὅσσε ἦλε θαίρε αὐσὸ δὸ μεσόνδεμ, ὄζαὶ δε δὸ ἡ δὸν αἴρησε
σοῦμιν ἐνῆ γὲ δὸ μεσόνδεμ μεσεῖναι, ἡ ἐμύρισεν ὁσίω-
ἡ δὸν ἴδιον χρόνον ἐσπῆμεν γὲ δηὶ πόλιν, ἡ ηᾶδαὶ δὸν μῆν
ζημαιλὲ γὲ δηὶ σθεώδην αἴρχιε δαῖς χαραῖς δῶν σθεδίων,
ἡ δοι δῆς σθριδομῆς δῶν ὑῶν δε σθχιδαιλέδων, δε δελδῶν μυ-
σαφᾶ, δε δελδῶν Μαχμεῖδ, ἡ δε δελδῶν δεμῖμ, ἡ αὐσὸ
δὸ δεξιὸν δε μιέρος ὁ βασηλεὺς ἦχε δὸν μυρθῆν, δεὶ Καῖζα-
σαμίρδες, δεὶ βλαχαιίδες, ἡ δεὶ γεωμμαίδες, ἡ αὐσὸ δὸ
αἰρισσερὸν δε μιέρος ἦχε δὸν Καιδιὶ τδελεβῖσσαν, δὸν χόῆμν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὴν δὲ γραμμὴν τὴν ΕΖ τὸν· τὸ ὅσον ἐστὶν ἡ ἐξ ἀρχῆς
ἀπὸ ἄγνωστον τῆς Κεφαλῆς. Καὶ δὲ αὐτὸν χρόνον ὁ
Κεφάλης τῆς τρίτης Φεβρουαρίου ὀνόματι ἦλθεν εἰς Ὀμπόνθα·
ἐκ· ἡ δὲ εἰσαριθμήσεως ἡμέρας πεντήκοντα εἶσθαι· ἐμβίσας·
ἀπὸ δὲ Παραχαράγματος ἐξεμπόρε ἐμπόνης· Μαρκέλλα ὀνόματι,
εἰσηνέκθη μὲ ἐμπόριον· ἐφεάλισμα, ὁ ὅσον ἄρτιον ἕνα
σηλάβον φείνιδον, ἡ εἰσῆγεν εἰς τὰς ἐχθρεῖδων, ἀλλ' ἀναίτιος·
ρύπη ὅσος ἦλθος ἦναι ὁ Βεζίρης ἐκπορεύεσθαι, ἡ ἀπὸς
ἐφθάσαι τὰ ἐρχεῖα ἡ ὁ βασιλεύς, οἱ ὅσοι ἀνεκόνδεν τὸ ἐροβεῖ·
θησαν, ἡ ἄρπαν ἦσαν, τρεσπαχανεῖδες, ἡ βαχαρεῖδες,
ἡ ἔρυγαν.

153 1/2 Εἰς δὲ τὰς: 938: ἐπίνησα τοῦμεν τῇ τῆς Φεβρι·
νουάρ, ἡ ἐμπαῖναν εἰς τὴν τρεχίαν, ἡ ἔρθασαν εἶως δὲ ἐμ·
πορ τῆς Καρδιτρέας, ὁ ὅσον ἐμπόρ ἦλθε βαθύρα, ἡ
ἀρόνος τῆς Κερκύρ, ἡ γύρωθεν βαύδης εἶως ἐξαύλα παύρη
ἐσαρεδόθησαν. ὁ δὲ αὐνδεύδης τῆς χιρβαδίας, ὀνόματι βα·
σιλῶν, ἦλθεν εἰς προσπαύνον τῆς βασιλέως, ὅτι μὲ ἡ δὸν
δόσον τὰ εἰσπρεάδωσι.

153 2/3 Καὶ εἰς τὰς: 939: ἐξεμπόρθησε ὁ βασιλεὺς εἰς δὸν
πόρτον, ἦλθεν τρεβάσματα βαύμπακα μὲ δεμπόνδα·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ή εἰσῆραν τό χάρτον ξ. Κορώνης ἐξ τόν Μωρέαν. ὁ δὲ βα-
σιλεύς ἐπροσταξε τόν μπεηλερμπέην διαχειριστήν νά
πηγαίνη νά σαίρη τό χάρτον αὐτοῦ ἀπό χεριά ἕως ή πήγαι-
νε. ὅλους τό εἰσχειρίζησεν. οἱ δὲ εἰσαιρεδώσαν τό χάρτον.
ή εὑρίσκων ἐξ τόν τόπον ἔως.

Εἰς δὲ ἔτος: ͵ζμ: ἔρυγεν ὁ ἀλβερτσοπαῖδας ἀπ Ἰωάννος 153 3/4
ἐξ τόν τόπον τόν μεγάλον χάλαν, ή εἰπροσπίνησαν τόν βασιλέα
ή ἐπεδάχθη, ή εἰπαραπίνησαν τόν βασιλέα, διά νά πάρη
ἀδείαν ἐξ τό μπογδάνι, ή ἀπό τήν Βαβυλῶνα. ὅμως ὁ
βασιλεύς ἤλπε σχολή ἀπό ὀλίγων ἡμερῶν τόν βεζίρην ἐπέτρα-
χισαν, χάμωνταί τόν δεσπότην, διά νά ἀδείση
ἀπ ἀθένες, ή τόν εἰπροτάξε νά ξεχάνεται ἐξ τ' χαμεία,
ή αὐτός μή φοβούμενος ἐπῆ, ἀπ ἤλθε λόγος σῶς εἰπάρη:
δόθη τό χάρτον βάνι. Κατ τόν αὐτόν χρόνον οἱ ἀρβανι-
τάδες μπῆκαν ἐξ τήν μπαρμπακιάν εἰπαραπίνησαν τόν
χαϊρεντίν πασᾶν, διά νά πηγαίνη ἐξ τόν δεσπότην
ἐπεραχίσπασᾶν, ή νά τόν φανερώση τό παράπονόν ἀπ ή
τό δύσπολον ἀπ ἀνθεντάτως ἀπ, ή σῶς ἀρβανίτας βάνει χά-
ρον χωρίς ἔλεος ἀπ τήν βασιλείαν. ὁ δὲ δεσπότης νά τό ἀπάγ-
γελη ἀπ αὐτός νά ἀξιωθῆ ἐπῆνο ὅτι ἀγαπᾶ, ὁ ὅσπος

τοῦ γυναικός τοῦ δὲν ποτὲ βγῆ, τὸν εὐλόγησε, ἢ τὸν
εὔλιγνος, ἢ τὸν ἔβγαν ἐξ ὅσου σπαρός ἦτο, ἢ τὸ ἔξοδα ἀνοιγόμαν
τῆς βασιλείας, ἢ τὸν εἰσάγεται σὰν ἕνας ἅγιος, ἢ ἄξιος, ἢ
σφαντινός, ἢ παγὸς ὅλου, ἢ σοῖος ἦ βασιλῆ, ἢ καὶ τὸν
ἐλεήσῃ τὸ φυσεγλεφρισεῖμα ἦ φυσορφισαγῖ, ἔπηγαν ἐξ
ἦλο ἢ ὁ βασιλιός, ἢ ἦλο τὸ ἐλέησε, ἢ ὅλα ἀναγαίαν τὸν ἔξυβγε
μὲ μαρμαρὸν σεφάλιμα.

153 4/5 Καὶ ἐξ ἀρχῆς: ϡϡϡϡ: ἐπάνω ἐβγαῖ τὸ Τεσσαρίβι, καὶ
φθάνοντας ὁ βασιλιός τῆς Γιωάννιν, ὁ Δεβγὸν Μεβαρέρης
μὲ δέκα χιλιάδες σράβαμα, ἤλθε, ἢ ἀνάβασαν τὸν Δεβγὸν
Δεβεῖμάνν. ἐκεῖ ἤλθε ἢ ὁ Μεχμὲ χάνης ἐξ ὀροσπίνησον
ἦν. ἔπαβγα ἤλθαν ἐξ τὸ Δεβγανές, ἐκεῖ τὸν ἄφθασε χθεσινὰς
ὀροβρός, ὅλα ἦτο ἐσεῖγεν ἐξ τὸ φυσαγδάλι καὶ τὸ ἀσβεσῆσι,
ἐξ τὸ ὁσσεῖον πῆγεσίνολεν ἀπὸ μέρος ἦτο Δαῖκη ὁ Τσεκρὶ Μεχ:
μὲ τὸ χάνης, ὁ ὁσσεῖος ἀπάντας τὸν ἐρχομὸν ἦτο Δεβγανέδ:
λεϊμονάν, ἐύχῃ ὀρσόβιν, ἢ ἐξῆβγ συγχώρησιν, ἢ αὐτὸς ἦ
μὲ τὴν γυναῖχ ἦ, ἢ μὲ τὸ ἀσαγδάλι ἐσεῖγεν ἐξ τὴν ἀλτέρεσι.
ὁ δὲ βασιλιός ἐμπροσῆναν ἐξ τὸ φυσαγδάλι, ἢ βριγυρίζοντας,
ἢ σοβρὶ δεβαβάζοντας ἐπροσπίνησε ἰαὶ φυπήσαδαν ἦδν αἰγίον
ἦν. ἐξ δὲ τὸ φυῆμα ἦτο αἰγίον ἦν, ἦτο ἐφλεγμὲν σφιάρι ἀζέρι,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀπῆλθεν ἕνα χρόνον, ἡ δὲ ἐπορεύετο, ἡ ἔβαλε γιαννιτζάρης,
ἡ δόσια, ἡ τζεσχανές. δὸν δὲ δουλεμάρη σπεύδει τζε:
λεμονιὰ ἐκῆ δὸν ἀπρέπουσε (δὲ ὅσοὶς δὸ σπάγομεν ἤλον
ἤλο) ἄχε γεμᾶ ἕνα γεμάτμα τρύπιον αὐτὸ μιᾶρος δὲ ζεμπρα:
χιμοσαλᾶ σπρὸς δὸν βασιλέα, δζὰ δὲλο ἀπρεμαίδι. πονδαὶ
γὲ αὐλὸν ἤπιασεν ὁ ζηλιὸν ζηχειμώνης, ὅλι οἱ ζαμπίδες ἔβγον
μὲ τραλάμαλα ἐπάνω δὲ βαμιὰ χέρρα, ἡ σιβὺς ἐπαπώ:
θα ὁ βασιλὰς, ἡ ἐπῆγε σπρὸς δὸ μιᾶρος ἐκῆνο, ἡ τὸ ἐβάλαξε
δὴ φαμαράγαν, ἡ δὸ τεμπρίζι. ἡ δὸν αὐλὸν χρόνον γὲ δᾶς
α4: δὲ ξιλχιζὲ ὁ βασιλὰς μὲ δὰ τραλαλάμαλα δὲ ἐσπροσύ:
νπασεν γὲ δὸ ζηλιὸν χαπσοῦν εξαμὲ ἡ Παρασκευᾶς δὸ σπρος:
πώπημα, ἡ ἔβγινε διδαχὴ γὲ δὸν ἀλμόωνα, ἡ ἀνέφερεν
ὁ ζέχης διδάσκαλος θέλοναζαν προφήδας γὲ δὸν λόγον δὲ, ἤλοι
χαλιφεάδες, ἡ ἐσουλυχρόνησαν δὸν βασιλέα. αὐτὸ ἐπὲ ἐσᾶ:
γεν γὲ δὸ νιεργαζίνι, ἡ ἐπὲ ἦλθεν ἐμεζὰς αὐτὸ δὸν ζάχην
μὲ γεάμαλα σαραντζαζτζὰ δὰ ἀγοάσαν, ἡ ὁ βασιλὰς
ἔπλινεν γὲ δὴν δεκάν δὲ, ἡ ἐγύρισεν γὲ δὸ τεμπρίζι, ἐκῆ
ἐμάθασεν ὅζι ἡμέραις, ἔπαλα ἐσπῆγεν γὲ δὴν χόϊαν, ἡ γὲ
δὸ ἐρτζίσι, ἐκῆθεν γὲ δὸ ἐσπλίζι, σπρὸς δὸν ὅσπιον ἐσαμᾶ:
δολὰν ἡ δὰν παγνύριαν χέρρεν δὰ ἡμᾶδιά, ἔπαλα ἐγύρισεν.

ἐξ ὁ χαλέσαι· ἡ αὖ ἐπ' ἐσπέρας ἐσπῆγεν ἐξ ἰὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ ὁ'ἐξ ἐσπόδωσε τὸν ξενοδοχισμὸν αὐτῶν. ὁ δὲ Μεχμὲτ χαὶνς ἐσοχέμασεν ἐξ ἰὴν Σωφίτζαν στόλεμον ξθιλόν· ἡ ἐπόνησε· ἡ αὖσὸ ἰδὲ Ἰωάννης ἐπῆνες ἦλθον αὐτὸν ξμασεῖδες· ἡ ἐσοχος: πώνησαν. Εἰς ἕνδον τὸν χρόνον ἐσπῆγεν ὁ χαϊρεντὶν πασὲς ξθιλὸν ἰὴν ξμασλίσασαν· ἡ ἐπυρίδησε τὸ ξφέρον τῆ Κισλέτσας, ἡ ἐσηλάβωσε τὸν ἡγεμόνα ἔ ἰδσσε· ἡ ἐσπῆρε τὸν βίον ἴα· ἡ ἐγύρισε. ἡ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐσπαλήθησαν αὖσὸ ἰὴν μεγαλείαν· αὖσὸ ἰὴν τζεχίαν· αὖσὸ ἰὴν μασογδανίαν· αὖσὸ ἰὴν ρεμελίαν· ἡ αὖσὸ ἰὴν ἰωαννίναν σὺν θεοῦ σρατῆ· οἵτινες ἔζησαν σεφέρι ξθιλὸν ἰὴν μπόσναν· τὸ ξφέρον σὲλι· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἰῆς μπόσνας χισεφέμπεσεν ἦλθεν λιούλιον ἴας μὲ μεγάλον σεφάλαμα· ἡ ἐσοχέμπος· ἡ ξθιλοπόρασε ἰὰς ἐλβρές· ἡ πιανγῶνας ἴας ἕως τὸ ξφέρον τῆ Κίζας· τὸ ἐσοχέμπος ἡ αὐλὸ· ἡ τὸ ὑσέλαξε· ἡ ἐπὲ ὀξόγυρα ἐσπῆρε ἴοστον ἕως λιὸς Σωτζανίε· ἡ ἰαὐλὴν ἰὴν νίπην ἰὸν ἔζησε αὐτοφορ: ρὰν ἴε βασιλέως· ἡ αὐτοφάσισεν ὅλι νὰ σέλῃ ἐπὲ ἰὴν μπόσναν· καὶ ἰὸν αὐλὸν χρόνον ἐπάτησαν ὁ βασιλεὺς μὲ ἰὰς λουμπρές σναξὶ μὲ ἰὰς λόδε ἐγές, ἰὸν Σεχλὴν Μεχμέτ, ἡ ἰὸν Σεχλὴν Σαλίμην· ἡ ὅλα ἀναλάσης ἔσπαλεν αὐρσναλόν· σναξὶ ἡ ἰὸν

βεβήρην χαλιφασαῶν, ἡ δὸν καστελάνον χαριβενλιασαῶν.
ὁ δὲ βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς δὸν λιμῶνα διὰ ξηρᾶς, ἡ μὲ δὸ
ναὶ ἦλθον μὲ δὸν βασιλέα ὁ χαϊαζασαῶν ἀγβανίδας, εἰχθλὰ-
σθησε δὰς ἀγλωνίδας, ἡ εἰσῆρχεσθεν δὸ χαρουδας δὸν ἀγ-
λῶνα, ἡ ἐκαῆκησαν δὰ πλοῖα, ἡ δὸ εἰσρουσιάνεσθεν, ἡ
ἔβγαιναν ἕνὸς σανιδιοῦ δόσον· εἰχάθε ἐπτὰ ἕως ἕνα
χιῶνα· ἔσχιζα εἰσέρχονται εἰς δὰς κόρυφάς, ἡ ἐρρίζαν εἰσανὼ
εἰς δὸ νησὶ σουμᾶς σουμπασιάς· ἡ χαλέπωναν, ἡ χαλαχάζαν,
ἡ ἐπιλύσαν δὸ χάστρον διὰ ξηρᾶς, ἡ διὰ θαλάσσης· ἡ
βθάνασιδας ὁ χρμῶνας, ἡ μὴ δυνάμενοι ναὶ χαθρθώσουν δί-
σοδε· ἐγύρισαν ὀπίσω ἀπράκτοι· ἡ ἀνωρμῆς.

Εἰς δὲ ἰδὲ: $\overline{\text{ϡμδ}}$: ἦλθεν ἀπὸ δὴν ἰσπανίαν ἕνας 133 7/8.
χρόσιος κόντες ὀνόματι μὲ ἕνα χιλιάδες στράτευμα
χαβαλάρη, ἡ δεμένοι. ὁ δὲ βασιλεὺς Μελχιάβασης
Μελχισέδεκος μὲ μεγάλον στράτευμα ἀπάντησεν δὰς εἰσὶ-
δασιν ἔξωθεν, ἡ δὰς εἰσέρασαν ὅλας ἀπὸ δὸ σκαθί· δὸν δὲ
ἔβάλαν ἀλλαγὴν ἔσχιζεν ἐς δὸν βασιλέα μὲ δὰ μηνύματα
δῆς νίκης ὁπὸν ἔζησε, ἡ ὁ βασιλεὺς δὸν ἔζήτησεν ἕνα ἐντζαμὶ δόσον.

Καὶ ἐς δὰς: $\overline{\text{ϡμε}}$: ὁ χαϊρεντὶν σαλὰς εἰσῆλθε μὲ 153 8/9
δὴν ἀρμάδαν· ὅλως ἡ ὁ ἐξηγεῖσθαι σαϊδὰς μὲ πολλὰ στράτευ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γιαλα. διὰ νὰ σοχεμώσουν τὴν γυδίαν. καὶ ὁ γιὸς δεσποίνας
σουλτᾶν τοὺ ἐλεγε τὸ κεμένι. τοὺς ὁ βασιλιὰς δεν ἠθελε
νὰ τοὺς δώσῃ τὸν γιὸν του, καὶ ἐσπῆγεν νὰ τὸν σοχιάσουν.
καὶ ἐσπῆγεν εἰς τὸν σοχιάσουν, καὶ ἐφοβήθηκε οἱ γιοσγιάνοι
ἔρεσαν τοὺ μεγάλου τὴν χάρη, καὶ τοὺ ἐσυγχωρέσαν, καὶ αὐτοὶ τοὺς
ἐσυροσπιώνησαν, καὶ τοὺς ἐσυγχώρησε, καὶ τοὺς ἐσυρόσαξε νὰ μπῆξῃ
αὐτὸ μόγε τοὺς εἶνα διὰ σπίτην τοὺς, καὶ σπῆγεν ὅπου σπίτι ἐ-
θέλησεν, τοὺ ἄλλαξεν ἀγάδην ὁ βασιλιὰς. ὅμως τοὺ βίον τοὺς
ὅμορ τοὺ ἐσυροσάμβε. καὶ γυρίζοντας νὰ σεράσῃ τοὺ Δούναβιν
ἦχε πασᾶ τὸ κεμί. καὶ ἐσυρόσαξεν ὁ βασιλιὰς. καὶ ἐχαλάσαν
τὸ γεφύρι τῆς Δούναβι. καὶ ἐβάλαν τὰ ξύλα διὰ νὰ φθιάσουν τὰ
ανάπαλα τοὺς. Καὶ ὁ χαϊρεντινοσπᾶς ἐσπῆγεν εἰς τὸ νησὶ
τῆς Κρήτης μὲ βριανόπουλα παραόβια. καὶ ζαλεχάσαν τὸ νησὶ,
καὶ σουμμὰ ἄλλα νησία τῆς Βενετζιάνας ἐσπάσαν. καὶ ἐδιάβασεν.
καὶ ἐμπορόσαν τῆς χιμένος πέρσης σπάλαμπα μὲ τὴν ἀρμάδαν
τῆς Βενετζιάνας. καὶ ἐπολεμοῦσαν μίαν ἡμέραν ὁλόκληρον.
καὶ ἔρυγεν ἡ ἀρμάδα τῶν Βενετζιάνων. καὶ οἱ Τοῦρκοι τοὺς
ἐκυνηγοῦσαν, καὶ τὸν δείλεσεν ἡμέραν τὸ ταχὺ τοὺς ἔρθασαν, καὶ
ἐπολεμοῦσαν, καὶ ἔχασαν μεγάλον σπόλεμον. καὶ ὅλα χρυσᾶ:
βια τῶν βαγκῶν ἐσπαλοίβησεν. καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν πλάγιαν

μοναχοί ἦσε οἱ δαίμονοι, μὴ βραδιάζωντας ἔρυγαν, μὴ ἐγὼ:
ἰωσὴφ ὁ Καστελάνος ἐνδιεντείγιών, μὴ σροσέδραμε ἐς τὸ χά:
χρον τ Νόβας, μὴ σολεμιῶντας τὸ ἐπῆρε, μὴ παλιποῦσεν
ὅλας ἀὺς Τζέρκας ὁσὰ ἦλον ἐκεῖ. τὸν δὲ ἐρχόμενον χρόνον ὁ
χαϊρεντὶν ασαβῆς τζὴ σροσαγὴς τὲ βασιλέως ἐλοίμασαν αὖ:
γαύδαν, μὴ ἐσάκησεν ἐσάνω ἐς τὴν γόβαν, μὴ ὅσας κῦρεν ἐς τὸ
χάσρον ἀὺς ἐχαλαίνοσε σρὸς Κισόλιμνον τ σουλωδενῶν Τζέρ:

Εἰς δὲ ἀὺς: ,ϛ47: αὐσεθάνεν ὁ Γιάννος Κράλης τὲ Σέρβλων: 1540
νίκημ, μὴ ἔμεινεν ἐς τὸν τόσον τὲ Σκάδοχός τὲ Σίνας ὑός τὲ
σουλτὰν μιμπὲτ ἐς τὴν ἡμέραν. ὁ δὲ Ἀλαμανίμοσεν Σαζόνας
ἐπίνησε χαὶ σὺν τὲ μὲ σραδόμαλα, μὴ ἐσσερισμύρισε τὸ
χάσρον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἦχε σχὸλ σρὸ ἡμερῶν τὸν Σοφὴ
Μαχμὰτ ασαβῆν ἐς τὸ χασρὶν μὲ σρὸς βοήθειαν, οἵ ἦς σσηγὸς
ναύμνος ἐσαάθ αὐθέντρυς ἦὼν ἐχθρῶν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἦγιναν
δύο χιλιάδες, μὴ τὸ μὲν ἕνα μέρος ἐσσολεμῦσε τὸ χάσρον, τὸ
δὲ ἄλλο ἐσσολεμῦσε ἦλον τὸν Σερασκέρην ἕως ἕνα μῦνα,
ἔσσωθεν ἐπίνησε μὴ ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἦε, ἐς ἀὺς ,ϛ48: μὴ σρὶν
ναύβαίνη ἐς τὸ χάσρον ἕως δέκα ἔρας ἡμέρας χιονιαύ.
ἄρησεν οἱ Σνοννδίοι ἦς τὰ τόσια ἀὺς, μὴ ἔφυγαν. ὁ δὲ σοφὴ
Μαχμὰτ ασαβᾶς χιονιαύ τὴν φυγὴν ἦὼν ἐχθρῶν ὅλα νυκτός,

δεν θὰ εἶδωσι: παιρόν, νὰ φύγω μὲ δὰ παραβία, σιγὰ θὰ ἔρθω:
σε· μὴ θὰ ἐξαλάσῃς· μὴ ἐπιασμ πῦρος σορὸ· δὸ ὀσσῦον σὰ:
νεγκα τῷ βασιλῆ· σὲ βασιλὲς ἔπρεπεν ἄγγελον νὰ σπωσῃ σὸ
δὸ χωσάνδρα δὸν σφαγὲν· γιὸ δὲ διάνησι· δὸν ὀσσῦον ἐθίμησε·
μὴ δὸν ἐπαρχὴ ἀνθεντίνη σ ἐρλέχιος μὲ βαντζάνι· μὴ χὶ δὸ χωσὲ:
νάρχη ἐσεῖχε δὸν λεχείμανσσιβῶν πηχεμόνα· ἄβουλε· μὴ Καδὰν· μὴ
Γιαντζάρες ἐδιώρισεν χὶ ρήχαζιν· δοῖς δὲ ἐπιχηοίους ἐπαρχὴ
μαθρασσέδες· μὴ σχολεία· μὴ ἐρχόμενος ὁ βασιλὲς χὶ δὴν πόλιν
χὶ θὰ· ,ζ ϙ ϛ· ἦλθεν ἐξηγὲς αὐτὸ δὴν ἐδάνεζεν μὲ δῶρα σορρά,
1542. ζηδῶνες βοήθειαν χαθὰ δὸν αὐτάνια· μὴ φοπιχὰ δὸ ζηδημά
τα· μὴ ἐσεῖχε δὸν χαϊρεντὶν σσιβῶν δὲ λαγαάνις καρτάλιον
μὲ ζμυρισχὰ σχαλάζματα σορὸ βοήθειάν· ὁ δὲ βασιλὲς ἔθελε
νὰ σοφαγὴν νὰ ξεχρεμάσῃ χὶ δὴν ἀθεμανάσσιν· θὰ
νὰ πνιγῇ χαθὰ θὲς ἀχαμπάνες δὴν σορῶπ αὐτοῖς.

1543 — Καὶ χὶ θὰ· ,ζ ϙ ο· ἐσπῆχε· μὴ ἐπυρίασε δὴν χίσσοβαν,
δὸ πεζὲϊ· μὴ δίχασι σὴν δαλέρα· ἔσφια ἐσσχοτώρισε δὸ
ὄσροχον χροσηχεάδι· μὴ δὸ ἐσσορεῖαβε· μὴ ἐφροσπίνησε δὸ
ναχαζὶ σ Παραστολῆς· μὴ αὐτὸ ἐπῆ ἐσπῆχεν χὶ δὸ Ταλὲρ
χλάρι· μὴ δὸ ἐσπῆχεν· ἔσφια ἐσπῆχεν χὶ δὸ ἰσόνι χροσηχεάδι,
μὴ μὲ σοῖχιον δὸ ἐβχοίασεν· ἐπὲ ἦλθεν σορῶπ ἐπιχηοίους·

τὴν ἀρχὴν ἔξαρμα τζαμία, τὴ αὐτ' ἐκεῖ ἐγύρισεν ὁ βασιλὸς ἐς
τὴν Πόλιν, τὴ ἐρχόμενος νοντὰ ἐς τὸ χάσρον, ἤκουσε πῶς ὁ
γιὸς τὸ ὁ Σχιλὰν Μαχμούτης αὐτέθανε, ὅλα τὸν ὄσσον μα-
γάλην λύσσην ἔσσηρε, τὴ ἐπορόσαξε ὅλα ἐκκλησὶν τὸ σήνεσον
νὰ πλιοθῇ ἐς τὴν Πόλιν ἕνα τζαμί, τὴ ἕνας μιναρὲς.

Εἰς δὲ ἀπὸ: ϛϡϞ: ἦλθεν ὁ Ἐλπασὰν μπρὸς σπρούδο 1547.
μέρος ἀπὸ ῥωμαίους, τὴ ἐπιασάνθη αὐτὸ τὸν Σαχὴν Ταχμασάπ.
ὁ δὲ βασιλὸς τὸν ἀδέλφο, τὴ τὸν ἔβγαλε, τὴ τὸν ἔστειλε φυλακὴ
χωνεύ., τὴ φορεσιὰς, τὴ ἁπλὰ χαμπὶ ἀλλὰ ἔξοδόν τὸ..

Εἰς δὲ ἀπὸ: ϛϡϡ: ἐπάτησεν ἐπόρα ἀπὸ χαλὰ ἀπὸ 1548.
ἀπλέμπεκ. οἱ δὲ γιοὶ τὸ ὁ Σχιλὰν Σελίμης αὐτὸ τὴν φαμίλιαν,
τὴ ὁ Σχιλὰν μπαμπατζοὶ τὴς αὐτὸ τὴν κόνιαν, τὴ ὁ Σχιλὰν φυ-
σαφὰς αὐτὸ τὴν ἀδελφὰν, σὶγὰ σὶγὰ ἐς σπροϋπαντὴσεν τὸ
σουλτὰν, τὴ τὸν ἀσπροσυνώνθεν, τὴ σαμὶν ἐγύρισεν ἐς τὸ
τόπο, τὴ ἀπ' ἐδῶ σὰν ἐδῶ. ὁ δὲ βασιλὸς σπιγαμὰ ἐς
τὸν τόπον τὸ ἀδελφοσπαὶ, τὴ ἐς τὸ σπιγαμὰ τόπο τὸ ζιρβὰ
τῶν σπιγαμῶν βασιλέων, οἱ ὁποῖοι ἐχαλάγονταν αὐτὸ τὴν
γενεὰν τὸ Σχιλῶν φυσερχάνη, τὴ σπρωνῶνται αὐτὸ τὸ μέρος τὸ
βανὲ, ἐχαλέθη ἐς τὸ Τεμισρίζι, τὴ ἔβαλεν ἐπὰ φυσεὶν τὸν
Ἐλπασὰν μπρὸς, τὴ ἄλλος ὁ Βλιζὰν μπρὸς μὰ δυνάμενος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ναὶ δὲ ἐξεσαίαν, εἶχαμαν τὰ σταμάδια τὲ λαχη, αἰμὲ ἔπαν χώραν δὲν ἐβλαστὲ, μὲ εἶπανε, μὲ ἐγύρισεν ἀπὸ τὴν βαλάν, μὲ μιὰ ὄψιαν, μὲ ἤθρεμα αὔριο νὰ σπορίσῃ τὸ ἀφέρι, μὲ ἀπὸ τὴν αὐριὸ τὲ σπορίσι ἔσπειραν οἱ χωριανοὶ εἶπεν ἀπὸνε τὸν ἐλιγαπασμπρζὰν, μὲ ἔζησεν αὐγχώρησον, μὲ μιὰ δὲ ἀρνάδα γιαὶ ἄς. μὲ εἶπανε τὸ ἀφέρι μὰ σπαράδωσι... ὁ δὲ βασιλὰς ἤλθεν γὰ τὸ ἀλώνι, πῶς ἀπὸ ἀπὸ νὰ ἀπὸ ἀγαπᾶσι, μὲ ἐπῆ ἀπὸνε οἱ λαχιάδες σπαργαλοὶ τὰ εἰδισμένα, μὲ ἐγύρισαν ἀπὸ χα: χάσω ὅλα νὰ ξεχάσω. τὰ δὲ ἐλιγαπασμπρζὰν ἔσπειρεν ἀπὸ τὸ ἀπὸ σπαρτὰ, μὲ ἀπὸ ἀπὸ, μὲ ἀπὸ τὴν ἀπὸ ἀπὸ. ἐλὰ νὰ σπορῇ τὰς χαζνιάδες ἀπὸν λαχιάδων. ὁ ὁποῖος σπαργαλᾶς μιὰ βοσκὸν σπεσθινοὶ, μὲ ἀχρινοὶ. τὰ δὲν τὰ σπαργάβει, ὁποῦ δὲν ἀπὸ δὲν νὰ ἀπὸ σπαργαλῇ ἴνας, μὲ μιὰ τὰ βεζίρη ὁποῦ ἦτον μαζὶ τὸν ὀνομαζόμενον ἀζιλτζαὶχ πασᾶν. ἔσπειρε σπαρτὰ ἀπὸν τὰ: σπείρω. μὲ αὐτὸς ἦ ὁ ἐλιγαπασμπρζὰς ἔμεινε ἀπὸ τὰ μπαργαλᾶ. ὁ δὲ μπεζιργιὰν πασᾶς ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὰ μπαργαλᾶ ἀπὸ σπείρω ἀπὸν τὰ: σπείρω. πῶς ὁ ἐλιγαπασμπρζὰς ἦτον σπαργαλᾶς· μὲ αὐτὸς ἦτον ἀπὸ τὰ: γιὸς τὰ βασιλᾶ. μὲ φανερὸς ἔπεσε, μὲ πασᾶ ὁ βασι: λιὰς ἀπὸ θυμωσιὰ τὰ λόγια, ἔστειλε σπροσαγὸν νὰ τὸν φέρουν δεμένον ἀπὸ τὴν βασιλᾶν τὰ. ὁ δὲ ἐλιγαπασμπρζὰς σπέρνωντας φθάνει

ἔφυγαν γιὰ τὶς Κυπρίδες. αὐτὸ τὸ σπορόκλεφτα ἀπὸ τὸν κόσμο:
ὅπου ἦχαν ἀποσταλτῆ οἱ Κυπριῶτες. νὰ ἐπολόγωσαν τὸν
χυσοστομῶν. ἀλλὰ τὸ ἔστελε τὸν χαλκηδόνος μὲ σεφᾶ:
τὸ σημαῖα ἐπάνω της. νὰ ἔχῃ ἀσκέρι ἰσχυρό. νὰ πάῃ:
διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη.

Καὶ γιὰ τὸν: ,ϛυϐ: χρόνο τὸν σπορόκλεφτα ἄνοιξιν ἐπῆγεν 1549
ὁ βασιλεὺς γιὰ τὸ νὰ πολεμήσῃ. ὅπου ἐκεῖνος πάει:
διὰ ξηρᾶς μέσα τὴν Κυπριώτισσαν. ἐπῆγε καὶ ἐκυρίεψε τὴν Νικοσίαν.

Καὶ γιὰ τὸν: ,ϛυα: ἔστελε μὲ σκαλίσματα τὸν Κεχαγιᾶ: 1551.
σουσσὰν γιατὶ ἐφερμάσανε τὴν χάρισμα. διὰ νὰ σκλεμώσῃ
τὸ Τζιμισκῆ. νὰ σκλαβώσῃ τὸν Τατάρ χὰν Πετζί,
τὸ Πετρέσι. νὰ τὸν χάσῃ. τὸ σγουρό. νὰ τὸ κάμῃ δοῦλο
πάρα. νὰ ἀνδρωμένα μὲ τὶς ἐχθρές ἐσκλέψανε. οἱ δὲ
Γιανίτσοι. νὰ ἐχθροὶ ὅλες δικαῖοι. ἐδώσαν χάσι τὸ βασιλέως.
νὰ ἐσκορπάθανε βουβά. σχίνουδαι μὲ σκαλίσματα τὸν Βε:
ζίρην Κεχαγιᾶν. οἱ ὁποῖς ἐσκῆρε τὸ Τζιμισκῆ, νὰ ἔτσι
τόσον ἐκεῖ μασκλερμασεϊλίκι. νὰ ἄρχησε τὸν Καισαρ:
σαλῆν τὸ Τζιμισκῆ μασκλέρμασεν. ὁ ὁποῖος σκλά:
βος ἐσκλέψαμε μὲ τὶς ἐχθρές. νὰ σκάνδαλα ἐνίνησε.
Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Κεχαγιασκιάσης ἔστελε τὸν χρόνο

τὸν γοσμανὴ λαχὴν γιὰ γραδίσια γὴ τὸ ἀρεξίσι, γὴ ἀγρω-
λι, γὴ εἰσηγεῖτε, γὴ εἰσῆγεν αὐτὸ τὰ ἐφεξῆ, γὴ τὸ τζάντες
εἰσέρουσιν ἀπὸ τὸ σανδὶ, εἴσηλα εἰσηγέντα γιὰ τὸν σκλη-
ρσσαλῶν, γὴ τὸν εἰνίπποα γὴ σωλῆν, γὴ αἰνάσκιαὶ τὸ ὁ βα-
σιλεὺς, εἶχεν αὐτὲς γὴ τὸν Μελχισεδὲκ, γὴ ἀλησιδσα-
σῶν, γὴ τὰς εἰσρόσαξε νὰ σπηγαίνει νὰ ξεχρεώσει
γὴ τὸ τοπαλὶ γιὰ τὰ γραδισιαὰ τὰς.

1553- Εἰς δὲ τὰς: ϡϟϐ: γὴ τὸν γιῶνα τὴ χαμαζανὶς εἰπέν-
σεν ὁ βασιλεὺς, γὴ εἰσῆγεν γὴ τὴν Ἑρμηνεῖ, γὴ σπῆ ἔρθε
τὸν γὸν τὴ τὸν δελῆν Μαχαρᾶν, γὴ εἶπεν τὸ πιφαγὴ.
γὴ αὐτὸ σπῆ εἰσῆγεν γὴ τὸ χαμέσι. σπὸ αὐτέβαινεν ὁ
γὸς τὴ ὁ δελῆν εἰμαχαιρίσης. τὸν δὲ γὸν τὴ τὸν δελῆν
δεμίσιν τὸν εἰσρόσαξε νὰ ξεχρεώσει γὴ τὸ μαεσεῖο.

1554- Καὶ γὴ τὰς: ϡϟϑ: εἰσῆγε σουλὶν γὴ τὸ ἀζαμπαϊ-
δάνι, γὴ ἔγεντε γεαμιαλα γὴ τὸν δελῆν, γὴ τὸν εἰσρος-
χλῶσιν γὴ τὸν χαμισσον σπὰ σουλεμον, εἶσηλα εἰσῆγεν
γὴ τὸ ρεβάνι, γὴ χαϊεχαλάσε τὰ σουβέρλια, γὴ ὅλα τὰ σα-
λάλια. γὴ αὐτὸ σπῆ εἰσῆγεν γὴ τὸ νεχτζιβάνι, γὴ σπῆ
ὁμοίως τὸν σὺνδον χαλασμὸν ἔχαμεν γὴ τὰ σουλάλια.
ὁ δὲ δελῆν χαστίνης μισὸς τὴ ἐξηπόδια, ἕως αὐτὸ

νά σηγαίνη ἀπ' τό Τζιμπρίζι μέ παραβία, ὅλα πάτρη, μ' χώρια, μ' σαλβάρια πῦρε, δαί εἶναι ἐκεῖνοι, μ' τόν βίον τους ἐδιαγάγασιν· ἔπειτα ἐγύρισεν ὁ βασιλεύς ἀπ' τήν Ἀγκυρώνα, διά νά ξεχειμάσῃ ἐκεῖ· πῆραν κανένα χωριόν κοντά ἀ χειμῶνας ὁ δέ Σαΐτης ἔστειλε τόν Σαΐτη πρός τό ἐξράτι, διά νά ζητήσῃ συγχώρησιν, μ' ἐπροσκύνησεν ἀπ' τόν βασιλέα. ὁ δέ βασιλεύς Σελήμ Σελεϊμάνης ἐρχόμενος ἐπάνω ἀπ' τό χιόνι· δαί, ἐπάγη, μ' ἐπαγείνησεν, μ' τά 'δαξε τάς χιονίδες τῆς κεφαλῆς, ἔπειτα ἦλθεν ἐξτεξής ἀπό τόν Σαΐτη, μ' ἐζήτησεν χαλαξύλας ἀγοράσαι, μ' χαλά 'δωκε ἐγύρισεν ὁ βασιλεύς ἀπ' τήν Πόλιν. μ' τά ἦλθε λόγος, ὅτι ἀπ' τά Ταρχανιά σαΐτη ἀπροσκύνησεν ἕνας ὀνομαζόμενος Σελήμ Μεσαρᾶς, ὁ ὁποῖος ἐπάνταξεν ἕως σαρανταχιλιάδες χαραμπιέδες, μ' ἐπροσκύνησε τόν ἀλεξανδρινόν διά νά σηγαίνη ἐπάνω τους μέ σεφτέδες καί τάς χαλαΐδες, μ' νά 'ρθουν ἀπ' τά χαλάσια· ἀπ' τόν μπρίν νά σηγαίνη ἀπ' τά λόγια τά Παπᾶ ἔρχεται, μ' ἔρυγε, μ' ἀρόσαν μίνι τόν ἐπάτησεν ἐπ' ἄγνον τόν ἀποσκήνην Μεσαρᾶ, μ' τόν ἔστειλεν ἀπ' τόν βασιλέα.

Τόν αὐτόν χρόνον ὁ ζήγας τ' Δρουνίας ἐζήτησε βοήθειαν διά ἀναλάσια σαρανταχιλιάδες Σελεϊμάνη, ὅτι αὐτό

τῆς λυθείσης ὁ Ἰωάννης· ἐπῆραν μυεὶ τὸν πατέρα τῆς αἰχμα-
λώτον· μὴ ἐξήδεναι σπαγάγη καὶ τὸν χυρώση· ὁ δὲ βασιλεὺς
ἔστελε τὸν κῦρ Μιχαὴλ ἀξίνασαν μὴ τὸν νὰ ρχάξαν, μὴ ἐπῆγαν
μὴ τὸν ἐλύθρωσαν· μὴ ἐπόστιλαξαν μὴ χιλιάνικα νησία τῆ ποσύμβα,
μὴ ἐθανάτωσαν τὸν ἐπῆρε αὐθεντιὰ αὐτῆς· μαὶ τοῦτα
ἐσπιώθη ὁ χῆρας· ὁ βασιλεὺς κορμισάτη· ὀνόματι, μὴ
ἐσπῆγε χαλὰ τὸν ποσύμβα· μὴ ἐσποίωσαν ἐνωτοχαρὰ χιλιάνικα.

Τὸν αὐτὸν χρόνον ἔστελε τὸν χέρμιλε σπρὶ ῥεγὶς τῆς
πόλεμον ἐναντιὸν τῶν ἐχθρῶν· ὁ ὁποῖος νικῶσαι τῆς ἐπῆ-
ρε τὸν βίον τῆς· μὴ αὐτὴν βγαίνει ὅλη τὰ ἐπαμε· ὅλα τὰ
ἐπορόσαξε· μὴ τὸν ἐπρεσβεύθη τῆς τὸ χιτῆρι· οἱ δὲ νικαθεῖς
μὴ αὐβγαινὲς ἐνωποσχήναντες· αὐτὰ μιὰ τὸν χαιρὸ
ἀλλὰ καποστάτον· μὴ σπρεσβεύσαντες ἐθανάτωσαν αὐτῆ-
που τὸν καποστάτον τῶν βαγηνὰ· μὴ διεσπορασάθη ἡ αἴχμαλα τῆς.

Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Τζιγάνης μποστάτης
πολεμαγαίμενος· χαλὰ τῶν ἐναντίων τῆς μιὰ χρατοῦμενα
νὰ σᾶ ἀφῆξε· μὴ ἐξετάσαν τρία μεγάλα χάτρη. ἀπόμι
μὴ ὁ Σαλιχόπουλος ἤμεσιν τῆς μποσπρεσβεύσαν ἐπῆραν αὐτὸ
τὴν χαπάνιαν τὴν μποσταντίαν μιὰ αὐλλα τρία χάτρη.
Καὶ σπλὴν τὸν αὐτὸν χρόνον· ἐξήλθαν ὁ βασιλεὺς βοή-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θηαν δὲ θαλάσσης, δὲ νὰ πηγαίνῃ ἐναντίον τῶν πανιό:
λων, ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τὸ ζήτημά τοῦ ἔστηλε τὸν Πιαλιπαλῶν,
ὅς τις ἐπῆγε πρὸς τὴν Πούλιαν, ἢ πρὸς τὸ νησὶ τῆς Μεσσήνας,
τὰ ὁποῖα μέρη ἐκῆνα ἐκούρσεσαν, ἢ ἐχάλασαν, ἢ ὑπέ:
ταξαν τὴν ῥίτζαν, τὴν μαρίοκα, ἢ μερικὰ νησία.

Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐπρόσταξε νὰ κτίσουν ἐς τὴν
Κωνσταντινούπολιν ἕνα τζαμὶ μεγάλον, ἢ μὲ περιοχὴν
πολλὴν, τὸ ὁποῖον ἦναι ἐς τόπον ὑψηλόν, ἢ πολλὰ ὡραῖον,
ἢ θαυμαστὸν ἐς τὴν τοποθεσίαν, ἢ ἐς τὴν τέχνην ἀξιέπαινον,
ἔχει μιναρέδες τέσσερες, οἱ μὲν δύο τρίπατοι, οἱ δὲ δύο δίπατοι.
Εἰς δὲ τοὺς: 964: ἑτοίμασε πλῆθος πολὺ στρατεύμα: 155 6/7
τῶν, ἢ εἰγῆκεν ἀπὸ τὴν Πόλιν νὰ πηγαίνῃ κατὰ τὸ σεϊτβάρι.
ὅμως ἦχε στάλει προτήτερα τὸν Βεζίρην Περταβπασᾶν
μὲ ἱκανὰ στρατεύματα πρὸς τὴν τζούλαν. πλὴν ὁ βασι:
λεὺς ἀσθενήσας, ἢ φθάνωντας ἐς τὸ σεϊτβάρι, αὔξησεν ἡ
ἀσθένηα τοῦ, ἢ ἐς ταῖς δεκατρῆς τοῦ Σεφὲρ μηνὸς ἀπέθανε. Δημβεῖ. 17.
γνωρίζωντας λοιπὸν τὸν θάνατόν τοῦ, ὕψωσε τὰς χεῖρας τοῦ πρὸς
θεὸν, δεόμενος νὰ ἀξιωθῆν νὰ ὑποτάξουν τὸ ζάστρον αὐτό.
ἢ μετὰ ταῖς τρεῖς ἡμέραις τοῦ θανάτου τοῦ ἔγινε πυρκαϊά,
ἢ ἐκάη ἡ τζούλα, ἢ ἐπαραδόθη, ἢ πρὸς τὸ μεσημέρι ἐ:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σπέρον ἡ δὲ στεῖβαι, ἐξ ἧς δεῖ καὶ δὲ αὐτὴ γυνὴ στρέ-
φεται δὲ στεῖβαι εἶμεν ὁ ἔξιφος ἀλχμιδοειδῆς, ἐλάνα
μακρομήκη αὐλοειδὴ ἔχει σῶμα δὲν θάνατον δὲ βασιλέως
δὲ δὲν ἐροντερωτα, ἀλλὰ ἔτερα ἐλαύνα στρὸς δὲν ἔχθρὸν
δεῖμα, ἡ δὲν ἐπιτρομάζει ἐξ δὲν νῶν δὲ σαθρότη. ὀξὺς
παρουδὺς ἐμένος. ἡ ἐπιτρέφαται ἐξ δὲ σραδίμαλα, δὲ
δὲ πορμὶ δὲ σαθρὸς δὲ δὲ ἔτερε μὲ αὐτὰξ ἐξ δὲν κωνσαντινὲ
πολιν, ἡ δὲ ἐπιροϋπαντῶσιν οἱ στρὸι, ἡ διδάσκαλοι, ἡ δὲν
ἔθαψαν ἐξ δὲ εἶδος δὲ τζωμὴ. δὲ χαλκοῦν δεῖν δεξίωσις,
ἡ δὲν εἶπαν δεσπότη ἡμέρας. ἐμπροσθεν δὲ δὲ τζωμὴ δὲ
ἦν ἕνα δόρυ ὀρθὸν, ἡ σπὴ δὲν ἔθαψαν, ἡ ἔπαιραν
πρωτὸν, ἡ πλήριον ἄμπρον. ἦλθε ὁ βασιλὲς ἦλθε
ὀπλοφόρος, στρὸς ἐξ δαὶ αἰραβικαὶ, θουμαρὸς ἐξ δαὶ ἡμί-
ονα, ἡ ἐξ δαὶ στρατικὰ σκηνὴ ἄξιος, ὀλοβὸς, αἰγαθὸς
ἐξ δὴν στρομάρεσιν. δύχης πολλῆς, νικηλὴς, ἡ ἡροσαγὲχος σκὸν:
ἦλθε ἐμπαίη, ἡ ζηλωδὴς δ σοίσεως, ὁ ὅσσοῖος ἔζησε χρό-
νους ἑβδομηνταπέντε, ἐβασίλευσε δὲ χρόνους εἰκοσιεπτὰ,
ἦχεν υἱὲς ἑπτὰ, ὧν δαὶ ὀνόματα ἦσαν οὗτοι, Ζηλωτὴς Μερα-
ης, Ζηλωτὴς ἀδελφοκτόνος, Ζηλωτὴς Μεγκλῆς, Ζηλωτὴς Μερ-
ρᾶς, Ζηλωτὴς Ζεύξης, Ζηλωτὴς μεσαγιαζίτης, ἡ Ζηλωτὴς τζαγρᾶς:

μήρης, αὐτὸ ἡνί ὅσοις οἱ μὲν σουλτὰν εἰσὶ ζωῆς ἢ αἰσθάνων.
τοὺ δὲ σχολὰν Μεσαρῶν τοὺ εἰσιόθωσι. μύθος δὲ ὁ σχολὰν
σχήμης ἦλθος, ἢ ἔμπρε βασιλεύς, ἢ δικαίοχος ἢ σοφοί:
πᾶλ ἢ θρόνε ἢς Κωνσταντινουπόλεως:—
ἡσορία ἢ βασιλέως σχολῶν σχῆμα ἢ δουλέρα.
ἐγὼ ἢ δουλέρα, σχολὰν σχῆμα εἰμαύτη.

Μεδαὶ τοὺ θάναρον ἢ σχολῶν σχῆμα εἰμαύτη ᾗ τοὺ σουλτὰν
στὶ βαρία ἔσχεν ὁ βεζύρης Μαχμὰτ σοκολῆς, ἢ δικαίορος:
πηόσως ἔφερε τοὺ σχολὰν σχῆμα ᾗ τὸ στὶ βαρί, ἢ τοὺ
ἐπήρισεν βασιλέα. ὁ ὅσιος εἰπίνησεν αὐτὸ εἰπὶ σχολῆς, ἢ 1556
εἰσῆγεν ᾗ τὴν πόλιν ᾗ ἡμέ: ϡξδ:, ἢ ἐβρουάριν βασιλεύς.
ἢ τὴν δεύτερην ἡμέραν εἰσῆγαν οἱ σοφοί, ἢ σουλτὰς στέφε:
σασᾶ, ἢ μαγισσάνοι, ἢ τοὺ εἰσοχυρόνησαν. ἢ τὴν τρίτην
ἡμέραν εἰπίνησε σουλτὰν ναὶ σπαχάνη χαλὰ τὸ στὶ βαρί.
τοὺ δὲ σραδίσματα ὅσε σέρησεν εἰπὶ, τοὺ πῦρεν ὅσε ἐμί:
ρίζαν, ἢ σπάνδαμώθησαν ᾗ τὸ μισεχράδι, ἢ μὲ σπὺλ
τοὺ ἴδια σραδίσματα ἐμπρὸς σουλτὰν, ἢ ἦλθεν ᾗ τὴν Κων:
σαντινούπολιν τοὺ μῆνα τζεμαζιελαχιρὲ, ἢ σουλτὰν ὄμοι:
τοὺ εἰσροϊπαύλησαν ᾗ σροσοπεύσην, ἢ ἐμπσῆκαν ᾗ λάβα:
σίλβα, ἢ μεδαὶ ὀλίγας ἡμέρας ἔδωσα δῶρα τὰ μαγισσάνος,

ή δ' σύνοδος χάρισμα τῶν γιανιτζάρων. ἡ δὲ καβάσιλας ἔδωσεν ἀπὸ γιανίνα χιλιάδες ἄσπρα, ἡ ἀπὸ ἕνα ζεμπίλι σεφαντρένιον. ἡ δὲ γιανιτζίτσα, καβιασιρίδες τρεῖς δεκατσέντε χιλιάδες ἄσπρα. ἡ ζαμπάδια σφρένια. ἡ τσαμ: πούλ ἐφρένην δέκα χιλιάδες ἄσπρα, ἡ σόφι. ἡ δὲ λοιπὴ γιανιτζίτσα καλίδες τρεῖς ἑννέα χιλιάδες ἄσπρα, ἡ ἀπὸ ἕνα σόφι. ἡ δὲ γιανιτζίτσα τῆ μπαϊρακτάρ τρεῖς ὀκτὼ χι: λιάδες ἄσπρα, ἡ σφρένια ζαμπάδια. ἡ δὲ μπαντερίτσα ὁπὸ ἔχει σημαίαν, ἀθοι χαρεί, τρεῖς ὀκτὼ ἄσπρα ἡμέραν, ἡ ἔδωσε τρεῖς ἄσπρα. εἰκοσὶ χιλιάδες, ἡ ἀπὸ ἕνα σόφι, αἱ δὲ μπαντερίτσες ὁπὸ ἦχαν χαρεί τρεῖς ἀ: σπρα ὀγδοήντα, ἡ ἔδωσε τρεῖς σαρανταὶ χιλιάδες ἄ: σπρα, ἡ σόφια. ἡ δὲ λοιπὴ σακκαλίας τρεῖς σαρὰ χιλιάδες ἄσπρα, ἡ σόφια, ἡ ἡ ὀζάκ διδασκάλης τρεῖς ἄσπρα ἑφτὰ χιλιάδες, ἡ σόφια. ἐκεῖνος δὲ ὁπὸ σπαχί: ντια, ἡ ὀπαδία εἰσερχόντων, ἡ ἐζαβάβαζαν σαγδία ἡ ἐμένα μὲ τὴν ἐφήμερον φορεάν.

Τοῦ αὐτοῦ χρόνου μηδὸς μέρος τῆ μπαϊνὴ ὁμὲ ἄπο: σταλεν ὁ Χιλιάνογλης, ἡ ἐξαμβάλλαν χαλ' αὐτῆ σραλιά: σκαλα γιανιτζάρων, ἡ ἐδόθη προσαγμα μὲ τὴ παιδιά

τῆς μπαγδαδίτ, δραπάτρας, μὴ τῆς δεχτεβεχμέτ, ὅπου καὶ αὐτὴ:
γαίνει καὶ πλυσμόνει τὰς ἀλεσσοτάδες, τὰς ὁποίας βάνουν
μὴ χαλεχαμάλαν, μὴ σουμὰ δόσεις τὰς ἐπυρίδλαν..

Καὶ γὰ τὰς: 970: ἐκλεμώθη τὸ σπίτιον γεφύρι τῆ 1562/3
μεγάλη τζεμμασζέ, τὸ ὁποῖον εἶπα ζωὴς τῆ σαλτρὲ ἔτζ δεζ:
δὲν ἠδυνήσαν τὸ σώζουν, μὴ δὲν ἦχε πεμμώσει..

Εἰς δὲ τὰς: 976: ἔσσμεν γὰ τὸ μιρὲ τῆ Καρᾶ 1568-
μιρινὸν σράτσια ὅπου πάμαις, μὴ ἔπεσε σποσαγὴν
καὶ σκότωσεν χαντάκι, μὴ καὶ ἔνωσαν δαὶ δύο σοδάμια,
τὸν μεγάλον σοδαμὲν ἐστὴ ἐρμάγι παλαιόν· τὸ ὁποῖος
ἐμποαίνει ὅς τὴν χαμιτζὲμ πάμαναν, μὴ τὸ τὲν ἐρμάγι,
ὁπὸν ἐμποαίνει γὰ τὴν πάμαναν τῆ Καρᾶ, μὲ τὸ καὶ ἦτον
πουδαὶ ἕνα αὐτὸ τὸ ἄλλο, ἤθελα καὶ χτίνουδαι γὰ τὴν πά:
μαναν, μὴ ἤδαν τῶν σοδαμῶν τ' ἕνωσι καὶ γένη, ὥσα
καὶ σφάλλει αὐτὸ τὴν πόλιν μὴ ἄλλα σραδούμαδα, ὁπὸν καὶ ἐμ:
παίνει μέσα μὲ δὰ παράδια, μὴ καὶ σκοτὲν γὰ τὴν ἄλλην
πάμαναν διὰ τῆ σοδαμῆ τὲν ἐρμάγι, ἤθελ γὰ τὴν χα:
βαντζὲμ πάμαναν, μὴ μὲ ἤδη τὴν δύναμιν καὶ σκάφει
τὸ σιρβάνι, μὴ τὴν ἀτζεμίαν. δαὶ δὲ σραδούμαδα ὧν τερ:
πῶν μὲ τὸν κυρὲ χάννι ἐποῦγαν ἕως τὸ χάσρον ἐσφαχάνι,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μ' ἐξ τὸν δόσον ὅπως εἶχροσαίχθησαν να' σιάξην ; ὥστε να' λιώσῃ οἱ σουλτσιοί, χωρὶς ἕνα χρῦσο τὸ χρόνον μέρος, μ' μιὰ τὸ να' χοβά: σι ὁ χθεσινὸς, μ' να' νὲ σχοβῆ ἀμμοχῶστα. μ' δα' σιναγεῖρα, δὲ τὸ ἐδεχόσουν. δὲν σιγῆσεν σιπὸ τὴν χωσιάν ἕως χρονιὰ χρυ: σες χοχαΐδες. μ' ἤλθαν. μ' σταύθησεν μιὰ δα' σραδιζιαὶα ἕξ τερπῶν. μ' ἐξεχάσθησαν χωρὶς. ὁ δὲ βασιλεὺς δὲ ἔχῃ τὸ χωρὶς: λοχὸ σιναγεῖρα εἰσιόλως τὸν Μωραΐσσαν χωσεχλέρωσεν δὲ ἔχῃ τὸ χωρὶς. μ' ὑστέλαξε, μ' ἐχθιάσεν ὄχι τὸ δόσον εἰσῆνες δὲ ἔχῃ τὸ χωρὶς. τὸν δὲ Σινασσαῖν χωσεχλέρωσεν. ὁ χωσάσρας ἔσχε σροσαγὴν ὥστε να' σιαγάγῃ μιὰ δα' σραδιζιαλὰ δὲ ναύσο: λεμπον, ὁ ὁποῖος ἐσκῶχε μιὰ τὸν γόν δὲ ἀσχεμπρόχλε, τὸν Ὀσμαν: σουλτὰν, μ' ἐσουλέμπαν σιναφρωσιὰ, μ' ἐὸ ὑστέλαξαν.

1569 - Καὶ ἐξ τὸ ἔτος: $\overline{\text{ϡϡϡ}}$: ἔγινε σουρναΐα χωγάλη, ὁ ὁποῖος ἀρχισεν σιπὸ τὸ σιναθλιμὸν χωρὸς δ' Κωνσαντινουπόλεως, μ' ἔπαιγεν εἰσθιὰ ἡμερόννυχα, μ' χωὶ σουλὺν δυσκολίαν, μ' κιόλας τὸ ἐσθύβασεν..

1570. Εἰς δὲ τὸ ἔτος: $\overline{\text{ϡϡϡϡ}}$: οἱ σιρισοχῶροι Τέρποι ἐξ τὸν δόσον τὸ χωσαΐας τῶρον παρόν: (μιὰ τὸ να' ἦχον οἱ χωσαΐοι σουλτσιοὶ μιὰ τὸν Ταλμπάσην) μ' ἐχθιάσαν τὸ χάσρον δ' Χαϊνάς. ἐκεῖνος ἦλθεν ἕνας βασιλὸς σιπὸ τὸν σουλτὰν Μαχίμην Μωα:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σάρης ὀνομαζόμενος, ἡ οὗτοι ἔβαλαν βασιλέα. ὑστερον τοῦτο
τοῦ ἔτους γεγονότος, ἐπιπέθηκαν οἱ Τοῦρκοι, ἡ ἔσωσαν ἤθελον
τὸν βασιλέως Σκλάβον Σεκέτζη, διὰ νὰ τὸν σφάξη βοήθησαν νὰ ξα-
νατοποιήσουν· ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀπεκρίθη, ὅτι αὐτὸ δὲν ἠθέλει
δώσῃ τὸ νησὶ τῆς Κύπρου, θέλει σφάξει σταυρίσματα· ἡ τὸν αὐτὸν
χρόνον ἔστειλε τὸν βεζίρην Μουσταφατσελεῦν μὲ τὸν Καπετάνον
Ἀχμετσελεῦν μὲ σταυρίσματα διὰ νὰ ζητήσουν καὶ νὰ ὑποτάξουν τὸ νησὶ
τῆς Κύπρου, ἡ αὐτὸ τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς ἐφύλαγεν ὁ Ἀχμετσελεῦς
διὰ νὰ μὴν ἔβγῃ βοήθεια εἰς τὴν ἐχθρεία· ὁ δὲ Μουσταφατσελεῦς
βεζίρης ὅπου ἐπῆγε τόσους εἰς τὴν στεριάν, ἡ ἐσυφοβιζιούριος τὰ
χώρια τῆς Κύπρου, ἡ ὅλον τὸ νησὶ τὸ ὑπετάξαν· ἡ τὸν αὐτὸν
χρόνον ὁ πλοίαρχος Ἀχμετσελεῦς πῆγεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὑπετάξαν, ἡ ἐπῆραν μὲ σουλτάνον τὸ Τάνεζι ἀπὸ τὴν ὄχθη
τῶν Ἀλεξανδρέων.

Καὶ εἰς τὰς: $\overline{\text{αχο}}$: ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν ὁ Ἀχμετσελεῦς Κα- 1571
πετάνος, ἡ τὴν στρατιὰν αὐτοῦ ἔζησε τοσοῦτον ἕως διὰ νὰ ἐξοικονόμησεν τὰ
ἐξοικονόμησεν· ἡ τὸν ἔστειλε μαζὶ μὲ τὸν Περβανδοσελεῦν εἰς βοή-
θειαν τοῦ Μουσταφατσελεῦ, οἱ ὁποῖοι φθάνοντας εἰς τὴν Κύπρον
ἔδωσαν αὐθέντην τὰ σταυρίσματα· ἡ ἐδιαχειρίσθησαν τὰ χώρια
νησιὰ· τὰ σταυρίσματα ὅμως τὰ στερεώθησαν ἦλθον τοσοῦτος

τὴν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὸν πάπαν αὐτὸν τὸν ἔδωκαν ἐξάρχοντα καὶ ἐπῆγε καθέναν εἰς τὴν σαλμίδα του. καὶ ἔβγαιναν ἄλογα καὶ καράβια. καὶ γυρίζοντας τὴν αὐλὴν ἀνταμώθηκαν μὲ τὴν αὐλὴν τῶν βαγιῶν. καὶ εἰσέβηκεν μέσα τὸν ἁγιοσάββα, καὶ ἐκάτσαν τὰ τέρατα, καὶ αἰνῶντας ὁ βασιλεὺς τὴν καλλιφωνάρα ἐλιτανεύθη, καὶ ἔβγαιναν ἐκκλησιάσαγε διὰ τὰ τυχαῖα: καὶ ἄνοιξαν τὰς πόρτας αὐτῶν, καὶ ἄρχον οἱ διακονιάρηδες τὸν πόρτα πλαφάγαν, ὅπως οἱ χωριάτοι σουλάδε τὸν πιπλαί.

Τὸν αὐτὸν χρόνον ἐμπερεμίλια τὸν Μενὲ, καὶ τὸν εἶπε: ποῦσε, ὅπου ἦλθε χαμαίου: τὸ σπίτι σου τὸ ἔχω, τὸν ὄσσιον μὲ πε: μπτάδες εἰπάσαμεν.

Εἰς τὸν δὲ τὸν χρόνον ἐπὸ ἀλοβλαγμερὲ χαίνης τὸ καρῶ ἐπῆγε μὲ τραπεζάρια τὴν ζωαίαν, καὶ ἐπέρασα μέβα σπὸ τὴν μοσχοβίαν ὅλων ἡμερῶν δρόμον, χαίγοντας, καὶ διαγαμίζοντας, καὶ σχεδὸν σπανωμένων εἴχαμε.

1572- Καὶ τὸ ἔτος: $\overline{\text{ϛξϐ}}$: ὁ καστελὶν ἀλησσαβῶ εἶπίνα ἐρα: τὸν ἁγιασμὸ μὲ ἀρμάδαν χαλὰ τὴν ἀβαρίναν, καὶ σπρὸς ἐπῆγαν αὐτὸν ἀνταμώθηκαν μὲ τὴν ἀρμάδαν τῶν βαγιῶν, καὶ δίδουνε χαι: ρετισμὸν εἰνύπιόν σα, καὶ ἔβγαν οἱ βαγιοὶ. καὶ τὰ ἀρμάδα τῶν τέρπων εἰστοῦναν τὸ τὸν χιμὸν τῆς κορώνης, καὶ τὰ ἀρμάδα

ἀῶν Βενετσιάνων ἀνδρωμώθη μιὰ ἀπὸ αἰρμαάδαν ἀπ' τσοάνικα, ἡ ἐπίνησαν ἀμαὶ ἀπὸν ἀβαρίναν, ἡ μιὰ δυναμώνοι νὰ χάμνι ἀπόδε, ἤλθαν ἀς ἀπὸν Κορώνην, ἡ ὀλίγον τσολεμήσανδες ἐμέ: ριδαν ἀπόρασαν, ἡ ἀ Βρήκαν αἰρμαάδα ἐμύρισαν ἀς ἀπὸν Πόλιν ἀπάμαδα. ἡ ἀπὸν αὐτὸν χρόνον ἐσπάγαν οἱ μοτσίδες ἀῶν Τουρκῶν ἐσσάνω ἀμόδας, ἡ ἐσκάλδαδαν, ἡ ἐσαμμάδωσαν τσολλάς, αὐτσὸ ἀπὸ ὁσσίας ἄστελλαν ἀς ἀπὸν Πόρταν ἀριανοσάς σκλάβας, ἡ τσολλὰ ἐθανατώδωσαν. Καὶ ἀπὸν αὐτὸν χρόνον ἐπροσέσελλεν ὁ βασιλὰς ἀπὸ γύρωθεν ἀπόλια ἀπὸ ἁγίας Σοφίας ναὶ ἀπὸ γηρεμνίσουν, ἡ ναὶ πλίσουν ἐξαμία, ἡ μιλρεσέδες, ἡ ἀς ἀὸ χαθολικὸν ἐξαμὶ ἐπλισε ἀέσαργας μιναρέδες.

Εἰς δὲ ἀπὸ: ϛϡα: ἀπὸν Βεζίρην Πιαλισσαῖδεν, ἡ ἀπὸν ἀλλ: 1573
σαισὰν Κουσταδίνον, ἀπὸ ἔστελλεν ἀς ἀὸν μέρη ἀῆς Ἰασσανίας, ἡ ἐχαλάσασαν ἀόσους, ἡ ἐδδεχτήσδεν, σπυαλναμένοι μὲ σιοσσὸν ἀοιῶδον, ἀδὲ ναὶ σπολεμήσουν ἀὸ νησὶ ἀῆς μεδσόνας, ἡ σπολλὰς φορεᾶς βεληνάδες ναὶ πλησόσουν, ἀὰν ἀὸ ἐδόλεσα ἀδὲ ἀπαλάσης, ἡ ἐχύρισαν σπίσω. Τὸν αὐτὸν χρόνον ἦλθαν οἱ Ἰσσανιόλοι ἀς ἀὸ Τένεδι ἀπ' ἀμπαρμπαρίας, ἡ ἐνί: πλαν ἀὰς Τενεδλίδες.

Καὶ ἀς ἀὰς: ϛϡβ: ἔστελλεν ὁ Βασιλὰς ἀὸν Βεζίρην Σινάν: 1574

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σαλῶν· ἡ δὲ ἀλλη σαλῶν καστελάνον μὲ ἀρχαίδαν· ἡ εἶδο:
λέμπον· ἡ ἐσπάλαξαν δὸ χαμηβανλὲ, ἡ δὸ Τάνεζι σορεῖα
ὅσην ζωήν· ἡ ὅσες ἄρον δὲς ἐζωλέποσαν· δὸ δὲ ζάγρον χα:
μηβανὲς δὸ ἐρρίξαν ζαΐω· ἡ ἰὰς πεδέσης δὲ ἐβύθιζον ζὸ δηὶ
θαλασσαν· ἡ ἐσερεώζαν δὸ Τάνεζι· ἡ δὸ ἐδυναμώθαν μὲ δὲ:
σαν· ἡ ζραδάμαδα· ἡ ἔβαλαν μέζα ἄλλον ζυσιὴν· ἡ ἐγύρι:
ζαν ὅσην· ἡ ὅν αὐδὸν χρόνον ὁ ζυσιὴς δ ζυζδζλας πλαρεμ:
σαλῶν ἀγόπιαν αὐδὶνρυς ζμυρινῶν ἐλθρῶν· ὁσὲ ἡ ρχανίαν
ἐδούνω δὲ σεϊλβαρίὲ· δὲλος ἦλε σανδαποσὲς αὐδός· ἡ οἱ βάνι:
δὶοι ἦδον χίλιοι σανδαπόσοι· ἡ δὲς ἐνίπποι· ἡ ὀξαυδῶν ἄλλος
μὲ ἐβουνάλωσα· ἡ ἄλλος ζωνδανὲς ἔσζλεν ζὸ δηὶ Πόρδαν·
Ζὲρον δὸν χρόνον ἐλλζωὴθ δὸ Κιόδι· ἡ ὁ λεζρὸς ὅδὲ ἐρθηά:
αδηλεν ζὸ δὸ Βυζαδίον· ἡ ἐμποσμνιάς ὁ βασιλὲς ζὸ δὸν λε:
ρὸν ναΐλαδὴ· ἀλδένα· ἡ ρεχανιάς ἀ ἀλδένα ἐδὲ ζὸ λε:
ρόδερον· μὲλὰ δέζα ἡμέρες αὐδέδανε· Καὶ δὸν αὐδὸν
1574 χρόνον ζὸ ἰὰς ὀπὸ δὲ ραμαζανὲ ἦλθεν ὁ Σελλανὲ Μπραΐμης αὐδὸ
Decembri 24 δὴν Μαγνησίαν· ἡ δὸν ἐβρόνιασαν βαδζέα· ἡ δὴν δαΐλεμεν
ἡμέραν ἐσυνάχθησαν οἱ σορεῖ· ἡ σανδζὰς οἱ μαγισσάνοι· ἐδὲ
ἐδζάβαλαν δὸ πορμὲ· ἡ δὸν ἔβουλαν ἐδορεαδὲν δ αὐδὲ σορεῖ·
ἔζησεν δὲ· ὁ Σελλανὲ Σελίμης χρόνες σανανιαδύο· ὄζὲ ἐβαδ:

λοσα χρόνες σπιδώ, ή σεινίς μήναις, ή δεκαεννέα ήμέρας,
ήδον δίζηλος, ἀπαλαγχνος, ή ής σροσοχαῖς ζηλαγινόμενος:-

Ἱσορία δε βασιλέως Σκηδῶν Μιχαὴλ δε βιλτ.

γῶ δε δαλέρ Σκηδῶν Σκλίγκ.

Ὁ σκηδῶν Μιχαὴλ ωὐνδας χρὸν βριανὶλα ής δην ηγρικίαν, ἔζαβε δην βασιλήαν ής δες: ζ ξ β: , ή ής δες: αφπ: ἔζαμε Σερδάρην 1574
δὸν Μιχαραασαιῶν, ὁσὸ ἐνωρίσασε δην Κύσρον, ή μὲ δάρα: 1578
δολμαλα δ ζησαρμασαρὶ δὸν ἔσηλεν ής δην ἀτζεμίαν, ή σερνῶν:
δας αὐσὸ δὸ ἄρσ ζάρον, ἔβαλε τζεμισεχανέν, ή δόσια, ή
δὸ ἐδωναμπα, ή ἐσῶγεν ής δὸ τζελιδρόνι, ή ἐσοβρινύγκα
δὸ ζάρον, ή δες ἐσκιοχώρησα μὲβα. ὁ δὲ Κιζιλμασαὶσης δον:
μαὶν χάνης ἔρθασε ερομᾶος σρος βοϊβδαν δε ζάρ
ναὶ δες σολεμίσι, σρος δὲ δον Τοπζιαὶην σύλιμρυς ἔσηλεν
ὁ βεζίρης δον ζησαγλέρμασεν δε νδιαρμασεμπρίε, ή δε ἔζρ:
μὲν, οἱ ὁσσοῖοι σύλιμρυλέδες δον, ἔζαμαν ή ορδὴν ζαδ' σύλε,
ή ἐχάλασαν δαὶ ερασαλάμπαδα δε Τοπζιαὶην, ή μὲ δαὶ δον χαλα:
σμὸν δὲ δε ἐσοροσιώνησα δὸ Τιρκίσι. ὁ δὲ βασιλαὶς δων μὲγ:
σήδων ἔσηλε δὸν γὸν δε μὲνε τζελε μὲ δαὶ πηδία δων
ζάσεων ής δον βεζίρην, ή ερχόμενος σύλαμπα δον βεζίρην,
ή δὸν ἐσκληροφόρησεν, ἔσαβδαι ἔγινε μὲσαλμανός, ή ἦλθεν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γὲ θὰν σὰν τὴν θῆς ὀξυσόσεως, θοὺ ἐδωσαν θὸ γιατζίμι τ ἀζχοντς,
ἢ γὲ θὸ τιρλίζι ἐβαλε γιασιν, ἢ εἰπίνασιν γὲ θὸ ξεμαϊχ. θὸν
δὲ ὄσεμίρογλα ὀσμανασσαῖδες γιαζὶ μὲ θὸν γιασέκη θῆ ἐξρε-
γιάν, ἢ μὲ θὲς γιασέϊδες θῶν ταντζαμίων θὲς αἴθησαν ἀς μὺ-
λαζιν θῆ ξερβαὶ, ἢ ὁ βεζίρης εἰμύρισεν γὲ θαίμερα τ διβάνι,
ἢ γὲ θὰν γιάσαν θῆ χεζιμῶνος ὁ χρὲ χοῦνης κιζιλγιασαΐδες ἤλθεν
ψωνλίον θῆ ὄσεμίρογλα ὀσμανασσαῖδες, ἢ σοβεμπάσανθον
ψίννιζαν θὲς τζάρρης. ὅμως θῆ εἶχαν θὴν αὐτὸ θὸ σραΐσιμὰ
θε, ἢ θῆθον θὸν χεζιμῶνα ἕως ἥλιου φορᾶς εἶπαιζαν ὀρζινκὲϊ
κιζιλγιασαΐδες, ἢ εἰσοβεμπάζαν, ἢ σαϊνδὲς εἶπιτζαν, ἢ
γὲ θέλος εἰσπαχθῆναν θριανταμία χιλιάδες κιζιλγιασαΐδες.
ἢ ὡρμᾶναν χαλαὶ θῆ ὀσμανασσαῖδες, ἢ εἰσοβεμπάζαν θέατρα
ἡμερόνυκτα, ὡσὲ εἶπαιζαν ὁ ὀσμανασσαῖς, ἢ ὁ ζαΐχης
ἔβγαζαν γὲ θὴν κιζιλγιασταΐαν, ἢ ἔπλιασε θὸ χάτρον ζεμαχὶ,
ἢ αἴθησε θὸν πλαφεσσαῖδες καϊμακαϊμὰν. ὁ γὲ ὀσμανασ-
σαῖς αὐτὸ θὸν δρόμον θ σιδηρᾶς σόρδας ἤλθεν γὲ θὸ χρίζι,
ἢ φθάνανθας γὲ θὸν καφᾶν αὐτοσαΐθησαν ὁ χοῦνης θῆ κριζιὰ,
θῆ ὀσσὸν θὸ πιφαλὶ ἔπεσε, ἢ θὸ ἔζθλε θῆ βασιλέως.

1580. Καὶ γὲ θὲς: $\overline{\text{ϡπϛ}}$: ἐζθλε θὸν βεζίρην ζινανασσαῖδες χαλὰ
θὴν ἀτζεμίαν, ἢ φθάνανθας γὲ θαῖς ἀπέσης ἰῶν θόρων, θὸν

εἰσοικισάμενος μετὰ δώρων καὶ εἰσρύσεως εἰς τὴν αὐλαίαν,
καὶ βλέπουσας τὴν πόλιν· καὶ ὑποδαγὰν ἦς αὐτὴν τὴν ἀρχερί,
καὶ ἔστειλε τὸν ἐξέδην εἰς τὸν βασιλέα· καὶ ὁ βασιλεὺς εὐφημοῦσα
χαλᾶ τὸ βέμμα· καὶ ὀργιαθεὶς αὐτὸν· τὸν εἶχεν μετανοίᾳ καὶ
εἰς τὸν ὅσον τὸ ἔστειλε τὸν φεσεδάσιαν, τροσαίζωνται τὸν
καὶ ἔβγαλεν ἀπὸ τραπεζιαδά τὸ· καὶ τὸν τοῦ μετὰ ἔβγαλεν
ἐνὸν ἀπὸ τὸν ἐκθρόν.

Ἐις δὲ τὸ ,ϛϡϟ· αὐξηταίνει τὸ χεβάνι· καὶ τὸν αὐτὸν 1583
χρόνον ἔγινεν ὁ Ὀσμὰν πασᾶς βεζιρὴς ἀπὸ τραπεζιαδά,
καὶ ἐβγαλέσαν εἰς τὴν Καραμανίαν.

Καὶ εἰς τὸ ,ϛϡϠ· ἐρθασαν ὁ Ὀσμὰν πασᾶς εἰς τὸ 1585
Τεμισβάρι· καὶ τὸ κάστρο, καὶ εἰς τὸ χέρι ἐπῆρεν
σαν ἕνα χάσρον εἰς βλαντασσένια κτήματα· οἱ δὲ ἀπὸ τὸ
Τεμισβάρι ἐβγαίνοντες χαϊνῆδες μετὰ τὸ ναὶ πάνω κλείσματα·
σαν· ἐδίδαν σκάραζιν· καὶ ἐνόχλησαν τῶν Τουρκῶν· ἔξω
ἀπὸ πόλεως· ἐπῆρεν ὁ ῥοῦθος βεζιρὴς· καὶ τὸς ἐσκότωσαν ὅλους ἀπὸ
σπαθί· ἀνδρας δε· καὶ γυναῖκας· ἀκρι τὴν ἡμέραν· καὶ
ἐσκότωσε τὸν βίον τους· καὶ αὐτὸ ἔβαλεν εἰς λάζιν δαὶ τὸ χάσρο·
ἄρπασε τὸν τζαβερδασᾶν· μεγάλα τὸν σωτὴ θελὰ τὸν ἔχαν
καὶ βεζιρλίκι· καὶ αὐτὸς γυρίζοντας εἰς τὴν Πόλιν· ἐσκοτώθην

γάδην δορίανδεν μεγόμενον δόπον μαί δόν χαμηδέ μπρδζῶν
απτό δ' ἀμμί ἕως δό μεσημέρι· ὁ δὲ ὄρμον πανεῦ μαί δ' νεῦδον
σάδενε, δὺ εὐῦνεδο ναί σπεμπᾶ· πι ἀε μίαν φορὰν ἔρρηξε
δαί δοσοὶ δε ὄμα· αὐ εἰσροήσαξεν σὺ ἀξιῶν, μ' ἐξαμίσερῶν πα ερα:
δίμπαδαί δε· μ' δαί αἰδμάδων· ὅδ ἦχεν αἰσόρασον· ναί φύμ· αἰμί
δέ ἐμπδμπαξήθη· μ' επῆνε δαί νύνδα αἰσεῖθανεν ὁ ὄρμανεα:
Εῶς· δαί δὲ ἐρανδεύμανδα αμμ' ἄμος δε ἔβαλον ἐρεδάρνε δόν
δίνανεσοιδῶν εδμαμόχε, ὁ ὁσσῦος χαθ' ἡμέραν επεμπᾶ:
ἔσε μι' δόν χαμηδέ μπρδζῶν· μ' ερχόμενν ἀε δό δεμπαί πορόμ:
σεν ὁ χαμηδέ μπρδζᾶς χαθή δό ορδί δῶν Τζρπᾶν· μ' εἰσῆρε δό
μπρδινόν δε· μ' εὐύριεν σόσραν δος, μαί δυναμένος ναίμ:
δορθύσῃ δέσοδε· οἱ δὲ Τζρπεοὶ εμόρεδεν αἰδμαδᾶ μδ δό δάνι.
1586 - ... ἦλθ μδ δέδε μ' ἐσροσαήθη ὁ φερανδεσᾶς μαί ερανδί:
μαδα ἀνορίθμανδαι, δδᾶ ναί σπμαίνῃ μδ δό Τζπορίδι, μ' ναί
λυδρώσῃ δοὶ πδαφερσεσᾶν· σόσᾶ δόν ἦχαν σορίπμδῃ· μαδμδύ
ὅμως δε· ζεβουνάχ· μ' Τζπορίδι ἀπδιος δύο χρόνοι, μ' ἐχά:
θη μδ δαί μαῦ σπῶνα δεσπρος χρόνας ὁμοπμῆρας· χαμπῶνα·
μ' χαμοπαῦρι· μ' σμιόνανδας σρδὸ δό ἐδρέγαι· εἰσπῆγεν μδ δόν
δπορζίαν· μ' εἰσῆρε δύο χρόνοι· δό λαρί· μ' δό δπάνδε· μ' ἐχά:
χασεν μδ δόν σοῦμαν δοὶ χαμπῶνασεν δπαχμέ χανν δί

κίζιγκαίσιν, ἡ ἐσκέφασιν αὐτὸ δὸ τὸ αὐδί ὄμοιο δὲ καὶ τραδύγκαλα,
ὅσσ᾽ ἴναι δὲν ἐχνύωσιν, αἰνόμη ἡ ὅσοι κίζιγκαίσιδες ὀρί:
σωνδιαν ᾳὸ ῥεβάνι, ᾳὴν ἡνίτζιν, ᾳὸ κοιμαγκαάγι.
ἡ ᾳὴν δερβάνι, δὲς εἰμέναιζεν, ὅσσ᾽ ὁ λαχὴς δὲ ἰωὶ λέγεται:
σις ὀνομαζόμενος, ῥεβάνιαδες ὁ ἀσύνος χαλὸ χαρδίαν, ἔξη:
με δὸν ἀναγκαίαν, ἡὸν ἡ ἀδξρᾶν, χαϊνιὲρ μικρᾶν, ὄξ᾽ ναὶ
ἀφροασιὸν σὶν μίρας, ᾳὴν δὸν βασιλέα, ὄξ᾽ ναὶ γένη ἀγγάτον.

Καὶ ᾳὲ δὲς: ιοοι: σὸνωνθάζεν δὲ τραλαίγκαλα, ἡ ἔξη: 159 2/3
ἔζεν δὸν ταρδερδάρην, σὶναχβεύλες ἐξιαφροάδεν ἡ βασιλικὴς
σορίδας, δὲς ὅσσοιδες ἐδεκάθιζαν μίαν, ἡ δύο φορᾶς ναὶ σωνά:
σαν ᾶς χαλαδρομᾶς, ἡ ναὶ ἀρνοῦσαν, ἡ ἔξω ὲς δὲν ἔσερξαν.
ὅθεν εἰφρόσαξεν ὁ βασιλὲς δὲ μίαν ἀγγαλα, ἤλοι δὲς ἔξ:
λαρχίδες, χιαναλαρχίδες, χιαφοσαντζίδες, ἐξοχλαΐνια,
χελβαντζίδες, αὐτζίδες, αὐτζεμαζαΐνια, ἡ αἴγλες, ναὶ σὶγν
ἔζω ναὶ δὲς χαλασοδώσαν, οἱ ὅσσοῖοι χαλὰ δὲν βασιλικὴν σορο:
σαγὴν σὶγᾶζαν ορχηδικῶς εἰσαίνωδες, ἡ εἰσοίωσαν εἰχάν
δεζεκὰ δὲ τραδιώδες, ἡ ὅσον σᾶβος τραδιγκαῦ εἰσναχθ,
ὅσσ᾽ εἰσαίνω ᾳὲς ἰῶν αἰγλιῶν δὲς ὥρας ἔζεναν, ἡ ἔζη δὲς
ἀεσορῶσιαν. Καὶ δὸν αὐδὸν χρόνον ὁ ζιναντσαλᾶς
βεζίρης εἰναὶθ μὲ σαφέρι ᾳὲς δὲν ἀγγλίαν, ἡ εἰσᾶρε δύο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παίρνει· ἡ εἰκόνισμα εἰς τὴν ζάκυνθον, ἡ ἀναχώρησις.

159 4/5 Καὶ εἰς τὸν 1003: εἶπεν εἰς τὸ Παρίσι· ἡ τὸ ἐπῆγε: πάντως· ἡ μικρὰ δεξαμενὴ κλείεται τὸ εἶπεν.

Τὸν τὸν ἴδιον χρόνον αἰστάθαν ὁ βασιλεὺς τὰ ὅσοι ἤζωή ἦσαν πενήντα χρόνοι, ἀζωὴ ἐβασίλευσε χρόνους ἕνδεκα, ἡ μῆνας ὀκτώ· ἔζησε πενήντα ἕνδεκα, ἡ ἀπὸ ἕνα ἔζησε καὶ ἀρχὴ μικρὰ τὸν δυναχόν, τὸν ὁποῖον ἐδοίκιαζεν βασιλεύς, ποτὲ ποιήσῃ εἰς τὸν ἄδην· ἡ τὸν ἐρίχνει ὡς ἀγανακτοῦντας πρᾶ:-

Ἱστορία τῆς βασιλείας Σελήμ, Μεχμέτη χανόγλη τῆς Τουρκίας.

1595 January 18 / 159 5/6 Εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον, εἰς τὰς δεκαεξὶ τῆς δεκεμβρίου ἐβρονάρη βασιλεύς. Τῆρε ὁ Σελήμ, Μεχμέτης, ἡ εἰς τὸν: 1004: εἰσάντα τροπάρια πῆ τὰς ἄγγρας, ἡ νὰ σπάσῃ τὸ χαῖρον τὰ ἔχρει· ἐκεῖ ἄγγροι ἦρθαν εἰσαύνωθας, ὅλα νὰ χαίνει σπάνιον, ἡ ἔγινε πόλεμος ἰσχυρὸς μικρὸν ἡμέρων, ὥστε ὅσοι ἐνικήθησαν οἱ Τοῦρκοι, ἡ ἔφυγαν, ἡ ἐμπῆκαν οἱ ἄγγροι εἰς τὸ λαίμαστρον τῶν Τουρκῶν, ἡ εἶπαν ἀπὸ ὁλοκλήρους, ἡ ἐπεριποιοῦν τὸ χαῖρε ἔβαλαν λαιμά: μεγάλους (ὅλοι σοῦμα ἐχάνουσαν τοὺς Τούρκους) μὰ ὅμως ὅσοι ἡ εἶνε: νικήθησαν, ἡ ἔφυγαν οἱ Τοῦρκοι· ποτὲ ἔπεσαν ὁρμὴ ὁλοφυσικὴ ἀπὸ τὰς ἄγγρας, μὰ ὁ καὶ τὰς σύρει ὁλοπρόθυμος εἰς τὸ ὁρδί· ἡ ὅσον τὰς εἰχαλέσουσαν, ὅσοι παραμὶ εἰσαύνω εἰς τὸ παραμὶ ἔρχεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εἰς δὲ τὰς ,αχιγ΄ ἐπέθανεν ὁ βασιλεύς· ὁ ὅσιος 1603
ἐβασίλευσε χρόνους ἕνδεκα, μῆνας δύο·

Ἱστορία τοῦ βασιλέως Σελὶμ ἀλεξανδρινοῦ χάνογλη.

Ὅταν ἐπέρασεν ἡ τοῦ δεκαπεντάνδε χρόνους τῆς ἡγεμονίας του, ἡ ἀπὸ
τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Χριστοῦ ἑξακισχίλιοι ἐννιακόσιοι ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὴν Ἑβδομ. 12.
γενεὰν τοῦ Ἀβραὰμ τετρακισχίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν
κατακλυσμὸν δισχίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἀβραὰμ
δισχίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Μωσῆν χίλια ἑπτακόσια
ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Δαβὶδ ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν
Σολομῶντα ἑξακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἰωσίαν τριακόσια ἑβδομήκοντα
ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἰεχονίαν διακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν τοῦ
Ναυῆ χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα
χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἰούλιον Καίσαρα χίλια ἑπτακόσια
ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα
ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἀντωνῖνον τὸν βασιλέα χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ
τὸν Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν
Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἡράκλειον
τὸν βασιλέα χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Λέοντα τὸν Ἰσαυρικὸν
χίλια ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Βασίλειον τὸν Μακεδόνα χίλια
ἑπτακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν χίλια ἑπτακόσια
ἑβδομήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον διακόσια ἑβδομήκοντα ἕξ,
ἡ ἀπὸ τὸν Μωάμεθ τὸν Χοντσιτὰν ἑξήκοντα ἕξ, ἡ ἀπὸ τὸν Μωάμεθ τὸν Βεζύρην
τὸν γέροντα Μοῦσα φατσαλῆν, ἡ τὸν ἐσκότωσε καὶ σουλτάνην, ἡ καὶ ἐβασίλεψε τὴν
πατρικὴν αὐτοῦ τὴν παλαιάν. Ὁ δὲ πόλεμον τὸν χουνσιτὰν ἀλεξανδρινοῦ
ἐβουλιασουλάθχης ροβιθῆς τοῦ Βεζύρην· ἔβγηκε μὲ ὀλίγους αὐτοὺς
μὲ λεσθήν, ἡ ἐφυλάχθη ἀπὸ τόσον· αὐτὸν ὁ Καμενιέρογλης
ὅπου ἦχεν αὐθεντεύσει ἀπὸ τὰ χαράτσια, σὰν τὸν εἶδεν, ἡ
πολλὰς αὐτοῦ τὰς σωλάθας τὰ ἐθανάτωσεν, αὐτὸς δὲ μὲ ὀλί-
γους αὐτοὺς τὰ ἔβγηκε, ἡ ἐπῆγεν εἰς τὸ χεάϊν· ἡ πολλοὶ εἰς τὸ
Καραχισάρι ἀρβανίτην εἶναι ὀνομαζόμενος χάϊνης, φαλὶ μὲ
τὸν αὐθρού τα εἰς αὐτοσασίαν μαζώνει διάφορα, σπαχῆδες,
ὁποὺ ἔστειλεν ὁ Βεζύρης σταλίσματα, ἡ τὸν μὲ ἕνα ἐπῆρε·
σκότωσεν μὲ τὰ σπόγα, ὁ δὲ ἄλλος ἔβγηκεν εἰς τὴν λεζμιάν,
ἡ ἐγλύτωσε· ἡ τόσον φρόνεσε τὸν πόσον αὐτὸ τὰς χορμπάδες
ὅπου σινεσουνθήκαν, ἡ διχαρίσθηκαν ὅλοι.

1610 Καὶ γέ ἔτος: ιδιγ: εἰπόνησεν ὁ βεζίρης αὐτὸν τὴν πόλιν
μὲ σεαλάτια, ἐχώνιας σιοσσὸν ὅλα νὰ σπάσῃν γὲ ἔκε
λὲξεμιδες. ἡ σπαγναφόρος ἔως γὲ ἐξημερίβ, ἡ μπα λουκ:
γιδος νὰ ξαθῇ ἐκεῖ αὐτὸν τὴν πολλὴν τύχαν, ἐπῆγεν γὲ ἐδὸ
νδιαρμπασεμπι. ἡ ἐκεῖ ἐδὸν ἔρθασεν ὁ βαϊναὶ ὡς γεροντα. ἡ
αδίνασεν. ἡ δὲ βάλλα εἶδεν ὅτι ἐδὸν ἐναστροσαλᾶν. ἐδὲν
ἤθελεν ἐσπροσαγέσει ἡ γὲ ἐκὶ βασιλικὰ σπίτια.

1614 Εἰς δὲ ἔτος: ιδιδ: ἐπολέμησεν ὁ σουλτὰν ἐδὸν ἐναστρο:
σαλᾶν, ἡ ἔμαχε ἐδὸν Κεχαγιασαλᾶν βεζίρην. ἡ ἐδὸν ἐσπρὸ:
σαξε νὰ χάσῃ πόλεμον γὲ ἔκε λὲξεμιδες, ἡ ἐγύρισεν γὲ
ἐδὸ χαλέπι, ἡ ἐδεχτήσασε.

1616 Καὶ γέ ἔτος: ιδις: ἐποδρομήσασε ἐδὸ μὲ βαϊναὶ πρωΐτος
φτασεξί, ἡ μὲ δυνατὸς νὰ ἐδὸ σκάφι ἐχώρισεν γὲ ἐδὸ ἐξοχέμ.

1617 Καὶ γέ ἔτος: ιδις: ἔδωσε ἐκὶ βάλλον ἐδὸν χαλέπι σα:
σῶν, ἡ ἐδὸν ἔστελε νὰ ξεχρεμάσῃ ἀπ' ἐδὸ νδιαρμπασεμπι. ὁ δὲ
βασιλὸς ἄρπασε ἕνα ἐδὸν ἐδικόν μὲν, ἡ ἐπῆγεν γὲ ἐδὸν ἄλλον.
ἤθελε σκοτώσουνε.

1618 Καὶ γέ ἔτος: ιδιζ: ἐξεγώθη ὁ τζελεμὶ ἐς γιασοδρομὲ,
ἤθελε ἐς ἀλεμαγιανιάν. ἐκεῖνος γὰρ ἀπὸ ξωὴ ἐς ἔζησε πολλὰ
πλούσια σὶ θεμελίωσε, ἡ σοφιασάρα ἀνεχτήνισε, ἡ ἔμεγε:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γιάθουν, ὅτι σοφὰ ἀγαπᾶσι ταῖς οἰκοδομαῖς. ἦσαν δὲ σοφοὶ
καὶ θαυμαστοί, σοφὸς, ἄνθρωπος, ἢ ἀληθὴς γνώμης σύνθρωπος: —

ἴσορία τῆ σοφῆ Σελήνη Μεσαφᾶ βασιλέως, ἡγῆ
τῆ σοφῆ Σελήνη ἀλχεμίη χάνογλε.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆ σοφοῦ τῆ Σελήνη ἀλχεμίη ἐβασίλευσεν
σὺν υἱὸς ὁ ἡγός τῆ ὁ Σελήνη Μεσαφᾶς. ἡ δὲ ζωὴ τῆ ἦσαν σοφὴ
καὶ ὀλίγη, ἢ διὰ ἦχε παιδὸν καὶ παιδίη διόσοδε αὐξῆσαι ἰσορίε,
ὅτι διάφορος χῆνες χρόνον ἐβασίλευσεν: —

ἴσορία τῆ βασιλέως Σελήνη. Ὀσμαὶν τῆ δουλέρε, ἡγῆ
τῆ Σελήνη ἀλχεμίη τῆ σοφῆ χάνογλε.

υἱὸς ἐγεννήθη ἡγῖν: ϡοζ: ἐβασίλευσε χρόνες διάφορος. 1618
ἔζησε χρόνες δεκαεννέα. ὅταν ἀποθάνεν ὁ πα-
τὴρ τῆ ὁ Σελήνη ἀλχεμίης, ἦχε βαλὸ βασιλέα τὸν Σελήνη
Μεσαφᾶν υἱὸν τῆ, ὁ ὁποῖος (ὡς ἤκουσα) ἐβασίλευσε χρόνον
διάφορος χῆνες, ἔπειτα ἔβαλαν αὐτὸν τὸν Σελήνη Ὀσμαὶν
ἀδελφὸν τῆ, ἀλλὰ χρῆνα ῥέγνοτε βεβ.

Καὶ ἡγῖν: ϡοθ: ἐφάνη κομήτης ἡγῖν τὸν ἥλιον ὡς 16 12/20
ξίφος. ἢ τὸν ἐρχόμενον χρόνον ἡγῖν: ϡοι: τὴν πρώτην 1621.
αὐγοῖζιν ἐπίνησε ἀλλὰ ἤκ λέχης, ἢ ἔπεσε τὸ χιόνι. ὁ δὲ
Ταμβαλχαΐνης ἐπροσαύχθη ὅλα ναὶ σπεύσῃ ἡγῖν τὰ χρόνια ζωᾶ

ναί ποιῶσι, ἢ ναί συμβιβάσῃ, ἢ στρίβει γυρίζοντας διὰ διάφορα
δια, αἴτιας ἐποίησαν, ἢ αἴτιαι συμβάιβασαν. ἢ ρθάνωσαν ὁ χρ:
σῶναι, οἱ γιὰ Τσιλιάροι ἐπῆγαν εἰς δὲ δόσεις δες, ἢ οἱ Τζερποι
εἰγύρισαν εἰς δὲ δόσεις δες..

1622 Μάιν- — Εἰς δὲ δὲς: $\overline{1031}$: ἐγιὰ δὸν χρῶνα ρἄντζέσε αὐτέβανε, ἢ
δὸν ἔβαλαν ποντὰ εἰς δὲς γουρῆς δε, εἰς δὸ τζαμὶ Σεϊδὶν ἀλχεμὶδ: —

„Ἱστορία δὲ βασιλέως Σεϊδῶν Μεχμεδὰ δὲ δουδέρ, υἱὲ
δὲ αὐτοῦδε Σεϊδῶν ἀλχεμὶδ χάνογλε.

1622 Μάιν. 8. Θεὸς διὰς: $\overline{1031}$: εἰς δαῆς: ἠ: δὲ ρεντζέπ δὸν ἀξίωσαν βασιλέα, ὁ ὁ:
αὐτὸς ἦχε μεγάλην φρονίδα, ἢ εἰσηκέρασαν ὅλα δὲ ποινὲ δὸν
εἰβάνναν, ἢ ὀμόνοιαν, ὅλη ὁ πόσος ἦτον δοσμὸς εἰς δαῆς αὐθεντίας,
ἢ αὐθαιρεσίας, ἢ ζιὴ ἕνα χρόνον, ἢ ἀπὸ μᾶνας ὅπου ἐβασίλεψαν
δὸν εἰσφάγιζαν, ἢ ἔβγαλαν δὸν αὐξηρόνε δὸν Σεϊδὶν Μεχμέδην, ἢ
δὸν ἔβαλαν βασιλέα: —

„Ἱστορία δὲ βασιλέως Σεϊδῶν Μεχμέδη δὲ ἐβδομὸδε, υἱὲ δὲ
Σεϊδῶν ἀλχεμὶδ δὲ πεντὸδε χάνογλε.

1609 — 1623 ἰανουάριν. 20. Θεὸς διὰς: $\overline{1018}$: ἐγεννήθη, ἢ γινόμενος χρῶν δεκαεπτὰ ἐτῶν, ἢ
διὰς: $\overline{1032}$: εἰς δαῆς: δ: δὲ ξιμπαρὶ δὸν ἐθρόνιαζαν βασιλέα,
ἢ δὸν ἐρχόμενον χρόνον ἐξάρμα ἐξήντα δὸν τζερμὶδ Μεχμεδ:
σαλῶν, ἢ δὸν ἔσχεν ἐνιαυτὸν δὲ χαμιαζάσασα, ὅπου αὐτοφάνη

καὶ δὲν ἔπαιρνε χρεωστήματα, ὁ ὁποῖος φθάνωντας
ἐμπορεύετο τὴν καλαρρίαν Κωνσταντινοῦ, ἐροβάθηκαν καὶ
χρεωστήματα τὸν Βεζύρη, νὰ ἔρθουν· νὰ γυρίσουν ἔχωντας χρεωμένους·
καὶ ὅλα στοίχειωνε· ἐπῆγεν εἰς τὸ Τοπχανὲ στολὴ στερλίνους,
νὰ σπάσῃ αὐτὸ θάνατον.

Εἰς δὲ τὰς: ͵ωλγ: ἔβαλε Βεζύρην τὸν χαρὶ Ἀχμέτην: 1624
σὰν τὸν διαφωτισμὸν· νὰ τὸν ἐπαρέσαξε νὰ σπάσῃ καὶ σὰν
γυιὸν τὸ γκιαούρη, ὁ ὁποῖος ἐπῆγε καὶ δὲν ἤθελε χρεωμένα·
καὶ, νὰ τὸ ἐπερινόησα σοφιανίδικον αὐτὸ σπίτι μπῆκε, νὰ
δὲν ἐδυνήθηκεν καὶ δὲν σπάει.

Καὶ εἰς τὰς: ͵ωλε: ἐπαντρέψασε τὸν χαρὶς σαλτὰν, νὰ ἐ: 162 5/6
χάμε Βεζύρην τὸν χαλιλσαλτὰν, νὰ τὸν ἔστειλεν εἰς τὸ ἰρούνι.
καὶ δὲν ἤτανε ὁ χασεκὶ σαλτὰν ἐπερεγλέρ ἐπασὴς τὸ ἀναλογὴς
καὶ τὰς χοτσὰς ἐπασείδες σπηπαζόνδες σπρὸς τὸ ἐξρέμ· ἐρο:
βάθη ὁ ἀχμεδσαλτὰν· νὰ ἐπῆγεν εἰς τὸ χάερον τὸν ἐξρεμέ,
ὅλα' ἦτον νὰ ὁ Βεζύρης αἰρέσθη εἰς τὸ νὰ σπάσῃ χαλὰ τὰς
κιζιλμπασάδες, νὰ ἐπερίπλεσα τὸ ἐξρέμ· ὅλα νὰ σπάσῃ
τὸν ἀχμεδσαλτὰν, νὰ καὶ τὸ νὰ ἔρθανεν ὁ χεμνὰς, ἐπῆγεν
πίσω πασὰς, νὰ πάλι ὅλα δὲν ἐχάλε. ὁ δὲ βασιλὴς ὅλα νὰ
χαλάσῃ τὸν ἀχμεδσαλτὰν, ἔστειλε χαλὶ σὰν τὸν χασεκσαλτὰν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ ὁποῖος μὲ μεγάλα κομμάτια ἐπῆγε κατὰ τὸ κάστρον, ἢ τὸ ἐπολέμησε δεκατέσσερες ἡμέραις, ἢ ἐς ταῖς δεκαπέντε ἐπιτεδόθη, ἢ πιάνωντας τὸν Ἀγιαζπασᾶν τὸν ἔδεσε τὰς χεῖρας τοῦ, ἢ τὸν ἔστειλεν ἐς τὸν βασιλέα. ὁ ὁποῖος μὲ τὸ νὰ ἦτον ἀνδρεῖος, ἢ ἄξιος, τὸν ἐσυγχώρησε, ἢ τὸν ἐλέησε τὸ μπεγλερμπεϊλίκι τοῦ μπόσνας.

16 29/30 Εἰς δὲ τοὺς: 1039: ἔστειλε τὸν χεσρεφπαλᾶν δεκὰ νὰ πολεμήσῃ τὸ μπαγδάτι, ὁ ὁποῖος τὸν χειμῶνα ἐνιῶνον ἔκαμεν ἐς τὸ μουσούλι, ἢ τὴν πρώτην ἄνοιξιν ἐκίνησε πρὸς τὸ βουνὸν τὸ λεγόμενον χαμαντᾶν. ὁ δὲ ζεϊνὲλ χάνης βεζίρης ὁ κιζιλμπάσης ἀνταμώθη μὲ τοὺς τούρκους, ἢ πολεμήσαντες ἐνικήθη, ἢ διεσκορπίσθη μὲ τὰ στρατεύματά τοῦ, ἢ φθάνοντας τὸ καλοκαίρι, ἐπεριτριγύρισεν ὅλους τοὺς τόπους τοῦ Ἀτζεμῖ ὁ χεσρεφπαλᾶς. μὲν ταῦτα ἔφερε τὰ τόπια, ἢ τὸν τζεμπεχανὲν ὅπου ἄφησεν ἐς τὸ μουσούλι, ἢ ἐπολεμοῦσε τὸ μπαγδάτι ἡμέραις καράντα, ἢ μὴ δυνάμενοι νὰ κάμουν τίποτε, ἐβαρέθηκαν, ἢ ἐπαρακαλοῦσαν τὸν χεσρεφπαλᾶν νὰ ἀφεθῇ.

16 30/31 Καὶ ἐς τοὺς: 1040: ἔστειλε τὸν κιουτζοὺκ Ἀχμετπαλᾶν ἐναντίον τοῦ ἀποστάτου ἠλιαζπαλᾶ, ἢ πηγαινάμενος τὸν ἐπίασε, ἢ τὸν ἔφερεν ἐς τὸν βασιλέα, ἢ παῤῥησίᾳ ἔκοψε τὸ κεφάλι τοῦ.

163 1/2 Εἰς δὲ τοὺς: 1041: ἔγιναν βροχαῖς πολλὰ μεγάλαις, ἢ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπαλάβηκαν στρατοί καθαροί, ἡ ἐχάλασεν τὸν Μενέ,
ἡ ἄρχισεν νὰ τὸν ἀνοικοδομῇ. Τὸν αὐτὸν χρόνον ἦλθε
στρατηγὸς ὁ Χρυσὴ χάννης τῆς Ἀτζεμίας τὸ δεύτερον τὸ λε:
γόμενον σρόν, ὁ δὲ Βεζίρης ἐσπρόσαξεν ὅλης τῆς γύρωθεν μπαΐ:
δες νὰ σπηλιάσουν καὶ τὸν σπηλιάσαν, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ δίωξαν.

Καὶ εἰς τὸ ,αχμγ: 1043: ἐσκοτώθηκεν ὁ βασιλεὺς Δζελὰ νὰ 163 2/3
σπηλιάσῃ εἰς τὴν Ἀδεμανούπολιν, ἡ ἦλθεν τὸν χρόνον ἐπῆρασιν
σραλαίματα Δζελὰ νὰ σπηλιάσῃ εἰς τὴν λεχάς, αἰμὴ σταλίν τὸ
ἐσπερασθῆ, ἡ τὸ ἐπερασάβγεσεν, ὅμως ἐδιώρισε, ἡ ἐπῆρεν
Σερδάρην τὸν χαρτοφυλακοπαλῶν, ὅστις ἡ τὸν γενιτσαραγασπαλῶν τζαγι:
ρταλίδαγλα μὲ σραλαίματα, ἡ ἐπερνῶσαν ἀπὸ τὸ χάσι τζάμι εἰς
τὸ Σιλιβρυσιόβον μὲ γεφύρια ὁπού ἦχαν χαλάσῃ, ἡ ἐπάνωσαν
εἰς τὸ χῶμος τῆς Δρύναβι, εἰς τὸ μέρος τῆ Βλαχίας, νὰ ἀπάνω σαν
οἱ λεῖψοι τὴν χαλὰ αὐτῶν σπιτεφάγαν. ἐκεῖναν ἐλπὴν εἰς αὐτούς,
χαλῶνες αἰγάπην, Δζελὰ τὸ ὁποῖον ἡ χαπνώθησαν.

Εἰς δὲ τὸν ,αχμδ: 1043: ἔγινε σουρπαϊὰ μεγάλη ἔξωθεν τῆς 163 3/4
σορδαὶς τῆ τζιβγισαγᾶ, ἡ Δζελὰ ἤθελεν νὰν αἰδίαν ἔγινε σπροσαγή, ἡ
ἐπάνωσαν τὰς Καραμανέδες.

Καὶ εἰς τὸν ,αχμδ: 1044: ἐδοίμασε σραλαίματα ὁ βασιλεύς, 163 4/4
Δζελὰ νὰ σπηλιάσῃ εἰς τὸ ρεβάνι, ἡ σπριδιγυρίζωνδας τὸ εἰς ὀπλὴ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡμέρας, μὲ ἰσχυρὸς πολέμους, ἢ μὲ πολλὰ κομμάτια κτυ:
πῶντες τὸ, δὲν ἐδικνήθησαν ἀπὸ μετὰ νὰ ὑποφέρουν πολισσό:
τερον, ἢ ἐπαρεδόθησαν, οἱ ὁποῖοι ἢ μετὰ τὴν προσκύνησιν
τοῦ ζάστρου ὅλον ἐπὶ βουλοὶ ἦτον τοῦ βασιλέως, μόνον ὁ Ἐμιργηνο:
νόγλους ἦτον πιστὸς δοῦλος τοῦ βασιλέως.

163 5/6 Εἰς δὲ τοὺς: 1045: ἐπῆγε πρὸς τὸ Τεμπρίζι, ἢ μὲ τὸ
νὰ πλησιάζῃ ὁ χολμώνας, ἐζάθησεν ἀς τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἢ ἐδιώ:
ρισεν ὅτι μετὰ δεζαπέντε ἡμέρας νὰ πηγαίνῃ ζατὰ τὸ βάνι,
ἢ τὸ φθινόπωρον ἐσυνέβη τοῦ μουρταζαπαλᾶ μία ἀσθένεια, ἢ
μαθαίνοντες τὸ οἱ Κιζιλμπάσιδες, ἑτοίμαζαν πρυφίως, ἢ πολ:
λὰ μυστικὰ τὰ στρατεύματα τοὺς, ἢ ἐπολιπύηλωσαν τὸ βάνι, ἢ
ἀς τέσσερας μῆνες ὁποῦ τὸ ἄχαν πολιηλοσμένον, ἀπέθανεν ὁ
μουρταζαπαλᾶς. ὁ δὲ ζουλτὰν Μουράτης ἐμανζίλεσε τὸν μεχ:
μετπαλᾶν Βεζίρην, ἢ ἔζαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν μπαϊραμπαλᾶν,
ἢ τὸν ἔστελεν ἀς τὴν Ἀνατολὴν νὰ συνάξῃ στρατεύματα. ἢ ὁ Βασι:
λεὺς ἐπῆγεν ἀτὸς τοῦ ἐπάνω τοῦ μπαγδατίου, ἢ τὸ ἐπολιτριγύ:
ρισε τριανταεννέα ἡμέρας, ἢ ἐσκοτώθη ἀπὸ τὸ στράτευμα
τῶν Κιζιλμπάσιδων ἕως τριάντα χιλιάδες λαός, ἢ ὑπέταξε,
ἢ ἐκυρίεσε τὸ μπαγδάτι, ἢ ἄφησεν ἀς αὐτὸ μὲ στρατεύμα:
τα τὸν μουσταφαπαλᾶν Βεζίρην. δζὰ νὰ πάρῃ τὸ γράνι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πάσχον μεθ' ἧς ὥστως δε· ὁ δὲ βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὸ νῆσος·
μοσκοβίαν· ἡ ἐξεχώρησαν· ἡ δὲ πορεία αὐτοῦ ἦλθεν
εἰς τὴν Πόλιν.

Καὶ εἰς ἔτος ,ζοδ· εἰς ἡμέρας ιϛ· δε σεβαστὸς εἰς δεύτερον 1640
ὥρας τῆς νυκτὸς αὐτοῦ θανε· ἡ αὐτοῦ ἦς μεγάλης δε βεζὶ: Januar. 31.
ριδες ἐβρέθησαν εἰς τὸν θάνατον δε ἄλλοι· ὁ κεχαγιὰς ἀχμὲτ
σουλτᾶν· ὁ τζερκὴς μεχμὲτ σουλτᾶν· ὁ χοτζὰς σουλτᾶν· ὁ χα:
λὶλ σουλτᾶν· ὁ χασεκὶ σουλτᾶν· ὁ ῥουσλὲμ σουλτᾶν· ὁ μεχμὲτ
σουλτᾶν· ὁ μεσαζηρόμισσουλτᾶν· ὁ τεζιαρ μεχμὲτ σουλτᾶν· ἡ
ὁ καλεῖτ μπεσαραπσουλτᾶν· αὐτοῦ δὲ ἦς μεγάλης βλεζιάδες,
ἡ νομοφυλάκων ἦς ὁ διαχγιᾶ ἐφενδὴς· ὁ ἐβλαὰ ἐφενδὴς,
ὁ χαζιὴρ ἐφενδὴς· ἡ ἄλλος διαχγιᾶ ἐφενδὴς·—

Ἡ ἱστορία δε βασιλέως σελὶμ ἱστοριαγράφου δε πορεία,
ἥτε δε πορεία σελὶμ βλεζιὴ χάνογλι.

Τοῦτος ὁ σελὶμ ἱστοριαγράφος ἐγεννήθη ἔτος· ,ζοϛ· ἡ ἔζησε 1617
χρόνους· οϛ· μεθ' ὃν θάνατον δε αὐξεντῆ δε σελὶμ Μεχμὲτ,
ἡ ἔτος· ,ζοδ· εἰς ἡμέρας· ιϛ· δε σεβαὴ ἐθρονιάθη βασιλεύς, 1640
οὗτος ἐβασίλευσε χρόνους ἑνιαύτους. Januar. 31.

Καὶ εἰς ἔτος· ,ζοϟϛ· εἰς ἡμέρας· ιϛ· δε ῥουσλὲτ ἐθρόνιάθη ἡ 1648
ἔζησεν δε βασιλεύσας δε ἔτος· ἕνα δε τοῦ σελὶμ Μεχμὲτ, Μαΐου 29.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ αὐλὸν τὸν ἐπονόμασεν· ἀφ' οὗ πατρὸς τὸν ἔγινεν τὸν οὐσ·
λεμνι, ἀρχῶν τὸν ἀζαμὰ, ἐπομένη ἡ ἀφ' ὃ νησὶ ὁ Κρόνος
ἐπαιρε σκέρι, ἡ ἐπιρίσεν τὸν χουνια· ὁ δὲ ἐγὼ τὸ ἐγέ·
νήθη ἐτὸς· ϡϙα· ιοϛα· δηλαδὴ ὁ Σελὶμ Μεχμέτης· ἡ ἐτὸς· ϡϙβ·
ὁ Σελὶμ Σεχεϊζαάνης· τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ ὁ Σελὶμ Ἀχμέτης·
ὁμοίως ἡ ὁ Σελὶμ Μουράτης· ἐτὸς· ϡϙδ· ἐγεννήθη ὁ Σελὶμ
Σεφέρης· ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ ὁ Σελὶμ Ὀσμάνης· ὁ ὁσιώτατος ἐτὸς·
ϡϙϛ· αὐτοέθανε· ἡ ὁ Σελὶμ τζεχαγιάρης τὸν αὐτὸν
χρόνον ἐγεννήθη, ἡ αὐτοέθανε· ἡ ἐτὸς· ϡϙζ· ἐγεννήθη ὁ
Σελὶμ γιουσουφτζίδης, ἡ αὐτοέθανεν ἐτὸς· ϡο· ϛ· τὸν αὐτὸν
χρόνον αὐτοέθανε ἡ ὁ Σελὶμ Βρχάνης·

Ἱστορία τῆς βασιλείας Σελὶμ Μεχμέτη τοῦ δεύτερου. δεδ·

Ἐτὸς· ϡϙα· ιοϛα· ἐγεννήθη ὁ Σελὶμ Μεχμέτης, ἡ γενόμενος ἐτῶν
χρόνων ϛ· ἡμισείας ἐβασίλευσεν τὸν σταυρὸν τὸν Σελὶμ
ϡμπεραχτζήν· ἡ ἐτὸς· ϡϙζ· ἐτὸς· ιϛ· τὸν ῥωμαίϊκον γυνὸς
ἐθρόνιασεν βασιλέα τὸν Σελὶμ Μεχμέτην, ὁ ὁσιώτατος ἀρχιε-
πίσκοπος, ἡ μεγάλης δόξης ἐξοδιάζωνας τὸ στρατόπεδον·
Εἰς δὲ ἐτὸς· ϡο· ϛ· ὁ Κιουπρουλὴς Ἀχμὲτ πασᾶς βεζύρης

ἀπὸ Χ^ου - 1648 :-

Ψηφ. 29-

165 7/8

εἰσῆρε τὴν διάνοιαν, τῇ ϛ΄ ἔτει: ͵ασο: διὰ μέσου τῆς δεκαετίας 1655.
ἀγιασθῆ ἔζησε νέους.

Εἰς δὲ ἔτος: ͵ασϟ: εἰσαχθὲν τὸ διάβασμα διὰ τῆς ζωηφόρου: 1664.
μῆς τῆς φασῆ ἀγιασθεῖσα, οἰκόμη τῇ τότε χρόνῳ ἔζησεν γενόμενον. τῇ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἔζησεν ἀγαθὸν μὲ τὸ μέσον
τῆς ἀγιασθείσης κυπαρίττῃ μὲ ἔτος δύο κεφαλὲς τῆς ἐκκλησίας,
τῇ ἀνατολῇ, μαλὰ δὲ δαῦδα ὀρθὸν τὸ σοφὲς τῆς κρήνης.

Τὴν τὸ νησὶ τῆς κρήνης γυρίζει σοφιανώτερα σπαρτὰ ἐσπέρα:
πόσα μίλια ἀπὸ ὅσοι τὸ φαρόδος ἦναι μίλια ἑξήντα, ἡ αὐτὸ
τὴν ἐσπερὰ τῆς βάσης διὰ Δαμασκὸν, ἕως τὸ νησὶ ἦναι μίλια
ἑξακόσια τριαντα, ἡ αὐτὸ τὴ ἐσπερὰ τῆς ἀνατολῆς μίλια ἑξακόσια
τεσσαράντα. τῆς Τύρου τὸ νησὶ ἦναι ἕνα βαθὺ ὑψηλόβουνο, ὁπὸ
ὡς λέγουν ὁ παγκόσμιος κατακλυσμὸς δὲν τὸ ἐσκέπασεν,
ἐπῆγε σὲ τρία μίλια μακρυὰ, γιαλογυρὰ τὴ αὐτῆς, ἐσὲ τρία:
ἴσα λέγει τὴ τὸ χάρτη τῆς Γαρσοπαδόνος) τῆς Τύρου τὸ νησὶ ἐξῆς
πουλένα θηρίον δὲν τρίπατα ὅπου νὰ βγαίνῃ ἀπὸν, ἢ ζῶον,
ὁμοιάζει ἱρότερον ἴνα μὲ λιὰ πόδια τῆς αὐτοῦς Δαμασκὸς, φαί-
νεται πῶς φθάνει τῆς τὸ χρονὸ τὸ τέλος τῆ, τὸ ὁποῖον ἤτον
προσπεπηγμένον τῆς τὰς βασιλὲς τῶν ρωμαίων.

Εἰς ἔτος: ͵αϟδ: ἐγλιὰ τὸ ἔτος τῆς Μωαμὲθ ἔναι γένος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῶν ἀρχαίων εἶναι μὲν παλαιὰν σφαῖραν χαλκῆν ἐξηκοντα-
πέχεων· ἡ εἰσὶν· ἡ εἰσερχόμενος δὲ καὶ νησία ἐκεῖνα, ἅπερ ὀπτὼ καλοῦσι·
ἦσαν· ἡ ἐφαγιάζοντο οἱ ἐγχώριοι· ἡ χωρικοὶ αὐτὸ σύνδεσμον ἔχουσι·
χρυσᾶ μὲν βραχέα παραβόλια· ἡ εἶπον· ἡ ἐφοβοῦντο μὲν τὴν
βρύσιν· ἡ ὑποσχέθησαν· ἡ ἐδέθησαν μὲ χαμαιζήλους καὶ σφυρῶνας
καὶ εἶδος τοῦ ξηλάνου τὸ ὕστερον· οἱ ὅσοι ἐξεπονέσθησαν· ἀπὸ τὸν σκλη-
ραγγεῖς· ἡ σίγουρον καὶ· ἀποφασίσθησαν ὅτι ἦναι τὸ ἐχθροπόσχημα
ἢ καὶ δουναλιθᾶν ὄχι ἴσως· ἐξαφνίσθησαν μὲ τὰ παραβόλια· ἐκεῖ καὶ ἦταν
ἔχει εἰκόνα ζωῆς φουγαλίτ· σπήλαι καὶ σφυρῶνοι σύνδεσμοι καλὰ,
ὅπου ἦναι τὸ σταῦρο· ἢ καὶ χαλᾶν· ἡ ἐκλησίαι καὶ ἀποφασίσθησαν· ἡ
μὲ τὸν φόβον σύνδεσμον ἐνωρίσθησαν ὅλον τὸ ναό· ἡ ἐσοφιμένον
ἐσύρουσιν σπουδὴν τὸν ἐξεσυχάσουσι ὄμως· ἐγὼ δὲ ἤσαν
βασιλικὰ δὴς ἀλεβίας· ἡ σιρχίβαν καὶ πλίσαν χαῖρε· ἡ καὶ ἔπιναν
φιάλες· ἀπὸ χωρὶς ἐκεῖνες ἐβασιλεύοντο μὲ τὴν χωρσουλινόσχημ-
ὁμιχουλὴ βασιλεὺς χωριανῶν· ἡ σιληνώνιας τὸ δύο φορᾶς ἔξω·
λε τὴν σιρχιάδαν χαθ' σύνδεσμα καὶ σφαδάσματα· ἡ δὲν πεντάδαν
φορᾶν ἐνέπιπταν δὲς πάρτες· ἡ δὲς ἐχαίρασαν· μὲ δὲ δὲν δεκάδαν
φορᾶν ἐφαγιάσθησαν οἱ χριστιανοί· ἡ ἐνωρίσθησαν τὸ ναό οἱ ἄρα-
βες· ἡ τὸ ἐξεσήκωσαν ἕως ὀγδοήντα χρόνες.

Καὶ μὲ δὲς ἡ: ἀ ὠ δ: ὁ βασιλεὺς τῶν χωριανῶν χωριανὸς

ἔσφαξε στρατιώτας πολλοὺς τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ κατέδιωξε τὸ
ναυτικόν, καὶ τὰς ἑπομένας βαρβαρίδας, καὶ τὰς ἐλθούσας
ἐκ τῆς Συρίας βοηθείας. Ὁ δὲ Ἰβραὴμ ἀπέγνως. Τὸν οὖσιον ὁ
μητρόθεος καὶ ἀδελφὸς βρόσιον δομίνο τὸν ἐπιβλωσε) καὶ ἔλαβε
τὴν βασιλέαν, καὶ ἐστολίωσε τὸν γυνόσιον βασιλέα αὐθέντην καὶ
τὸν ῥηθέντα Ἰβραὴμ ἄγγελον. αὐτόμη καὶ τὸν ἐγὸν τὰ ἐκόσμησε
καὶ βαναλίωσε, ὁ οὖσιος γνωρίζει τὸν σιοσσοῦ καὶ, ἔβγαλεν ἀπὸ
βενετίαν, καὶ ἐμυδρώθη. καὶ μετὰ σουχέλιον χρυσᾶ ἔξήλησε
στρατιώτας αὐτοῦ τὰς βενετζιάνας, καὶ βαντζέλες. τὰ καὶ ἔβγη
καὶ σουχεμπόρι καὶ σουρὴ τὴν κωνσαντινούπολιν, καὶ βασιλέα
ἀπὸ τὸν λόσον τὸ σουρὸς καὶ. οἱ δὲ ἀρχαὶ τὸ ξήλησαν καὶ τὸν ἔδωκεν
στρατιώτας μὲ πανεράτζες, καὶ ἀνθρώπους τῶν λόσων χωρὶς
τὸν ἔσω μὲ μεγάλην εἰδησιαν τὰ Ἀγαρηνῶν, καὶ
ῥθώνωσε ἀπὸ τὴν χαλκηδόνα, ἀπὸ δεινᾶ ὀνομαζόμενον κα:
λίμιον, ἀπέναντι τῆς πόλεως, ἐσαλθε σπό. ὁ δὲ βασιλεὺς
ὁ θῶος καὶ βλέσωνας τὴν λόσην εἰδησιαν, ἔβγαν αὐτοῦ λαὶ βα:
σιλέα, καὶ ἐμπατῆσαν ἅλος, καὶ ἐσάλθε βασιλεύς. ἀνὰ ὅμως
ὑπάγας ἀπὸ τὴν βενετίαν, ἦχε δύο ἀρχόντων μεγισσάνων γύρ
ἀπὸ τὸν πρεσβύταν καὶ, ὁ ἕνας ἦθον αὐτοῦ τὴν γασσανίαν, καὶ ὁ ἄλλος
αὐτοῦ τὴν βαντζάν, αὐτοῦ λαὶ ὁσοῖα σουγδία ἦθον σουμμασιλέ:

σηγκλίνος, ὅπου ἦτο ἡ ἐρημοκλησία βασιλικῶς, μὲ τὸν χιλίαρχο τῆς Ἰασσανίας εἰσῆρθε τὸ νησὶ τῆς Κρήτης, τὸν δὲ λιμὲν Χανίων τὸ νησὶ τῆς Κύπρου. Μὲ χρόνια ,ϛτι: ἀγόρασεν ὁ Βενετζιάνος τὸ νησὶ τῆς Κρήτης σιτοῦ τὸ σίγνελ· σπουδὶ τῆς Ἰασσανίας μὲ βίον σοφὸν, μὲ μεγάλον φόβον θεῖον πῆγεν τὴν ἐξουσίαν, μὲ δεσποτᾶς ἦτο τὸ νησὶ ὁ Βενετζιάνος.

Καὶ χρόνια: ,ϛτϛ: ὁ Χαϊρεδὶν Χαμὶς πῆρε τὸν Κύπρον, ὅπου ἦτο Κρητικὸν τὸ μέρος· τὴν αἰχμαλωσίαν ἔβγαλεν χρόνια τὴν ἐξουσίαν τῶν Βενετζιάνων. Καὶ χρόνια: ,ϛϙδ: ὁ Σελὶμ Χαμπεχὶμης ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸν Κιλιάραγαν Χαμπεχάγαν, μαὶ τ' ἦλθε μὲ καλὴν τὴν Μεγὰλ Μεχμὲτ ἐρεσὶν σερασκὸς σπαχαναγὶμος χρόνια τὸ μπορὶ, μὲ φθάσαντες εἰς τὸ νησὶ τῆς Κρήτης, ἐρούνταν εἰς τὰ Χανία τῆς Μαλθᾶς, μὲ ἔβγαιναν εἰσοδιανῆς ὁρμὴν, μὲ ἔδωσαν σοφὸν, καὶ πῆρε αὐτὸν ὁ χριστιανικὸς τὰ χριστιανὰ τὸν Κιλιάραγαν, μὲ εἶπαν τὸ χριστιανὸ οἱ Μαλθέζοι, μὲ εἶπῆγαν χρόνια τὴν Κρήτην, μὲ αὐτὸ ἀπὸ πέρα εἶπῆνα ἔδωσαν σοφὸν χαρὶ: σημαδὶα τὸν αὐθεντὴν τῆς Κρήτης. Τὸ δὲ χριστιανὸ μαζὶ μὲ τὸν Κιλιάραγαν, πῆρε τὸν βασιλικὸν ἀρχοντόχον, τὸ εἶπῆ: γαν χρόνια τὴν Μαλθᾶν. Χοιπὸν μὲ τὸ ναὶ ἀρπάσαν τὸ παραθὶ τῆς αὐτῆς οἱ Κρητικοὶ, μὲ ναὶ μπῆκε σοφὸν αὐτὸ τὸ Μαλθέζοι,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰσανδαχίσθησαν οἱ Τοῦρκοι, ἢ ἐχάλασαν τὴν αὐλαίσσην, ἢ
ἐβάλασαν σκαλοῦμαλα ὅλα νὰ πολεμήσουν, ἢ νὰ σκάψουν
βόνοι, ἢ νὰ χαλάσουν τὸ χῶρον. ὅθεν ἔσχισε τὸν γοῦμπαν:
σὰν λερδούρνι, ἢ αὐτὸ τὸ βαλίριδες τὸν συνεφαπάσαν, ἢ
τὸν συνεφάλασαν κλήμαχουσιαν, ἢ ἐπίνησαν αὐτὸ τὴν Πόλιν
μὲ τὴν ὀρμαΐδαν ᾗ τοῦ ,αχξς: ᾗ δαῆς: ιε: τὸ ῥαμαζάνι. 1645
ἢ ἐπαῆσαν ᾗ τὸν χιλιὰ τὸ ἀδέρνε, ἢ τὴν δούλερνε ἡμέρασ Μάιν. 2
ἐπόνεσαν ᾗ τὸ χῶρον, ἢ ᾗ δαῆς βρὲ τὸ πξηναξιγεβὴ ἔσχε: Μάιν. 18
σαν χαμάπια, ἢ ἐσκοτινύαγωσαν τὸ χῶρον ἡμέρασ: ιδ: Μάιν. 21
ἢ τὸ ἐπαεσήκασαν, ἢ ἔβασσαν σκαλοῦμαλα ᾗ χιλιάξιν.
Καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν νταλὲ χασεϊνπασᾶν ὅπου ἔγινε μὲν:
ξίλης αὐτὸ τὸ μπαϊράκι, τὸ ἐδόθη τὸ σαντζάκι τῆς Κρήτης,
ἢ ἐσαλθε σπὲ, ὁ ὁποῖος σκαμπαγιάσθου ἔξω μὲ πολλὰ σπα:
λέρνες, ἢ χαβασμαρινὰ, ἢ ἐχαρίσανε τὸ νησὶ σπὸς ἀὐτὸν χῶρ
αὐτὸ, ἢ ἔβαλε κριδαὶ, ἢ νὰ ἐσνταίριδες, ἢ ἐχαρασαὶ:
ὅμως τὸ μεγάλον χῶρον τῆς Κανέας μὲ τὸ ναὶ ἤθελ σπολλὰ
δυνατὸν, ἢ δουλγιαρὸν: μὲ ὅλον ἢ ὅπου τὸ ἐπολιορκήσαν
δύο, ἢ ἀρῆς φορεῖς, σπουδὴν ἀπόδε τὸ ἐδυνάθησαν γαὶ χῶρσαν,
ὥστε ὅπου ὁ Χιοσορχὴ ἀχμὶ πασᾶς ἔχασεν αὐλαίσσην μὲ
τὸν ἄλλους, ἢ φεύγοντας ἢ ἤλθε μέγας ἐλεὸς ἀὐτὸν χαμηλὸν

ὁ Τρόμπ λέσης, δὲν ὄσσιον γιαγάλλιμήν, μὴ δεξίωσιν ἐζήσιαν.
ὁ δὲ ζιαφόλης, μὴ ὁ Βεζίρης ἐποῦγαν γὶ δὸν Βασιλέα δζὲ νὰ
ζήσιν ἐχεῖ δζὲ δὸ νησὶ τ' Κρήτης, λέγοντες σοῦ ἤναν δίζησον
νὰ ἐσοδιαχθῆ μὴ δὸ ζήσερον γὶ τ' λόγκσιας, ὅλι δὲν ἤναν δικιὰ
τοῦ βασιλέως. δζὲ δὶ οἱ ἀνεμοσύλοι γὶ δὸ ζήσερον εἰγίνοδαν
ἐζησοδίσιον γὶ δὸ σκέρασμα τ' ἀέσσης σδαμάσης, μὴ τ' ζησοτέ.
ὁ δὲ βασιλὸς ἀποφάσισε σροσαυδιπῶς, ὅλι μὴ δὸ ζήσερον νὰ
σταυθῆ, μὴ τὰς σύρισομένας γὶ αὐδὸ νὰ θανατώσιν. εὐ
" λοιπὸν ὁ Βεζίρης σκε νὰ ἦδεν δερδάρης, μὴ εἰσὶ βροσὸς σκε.
" λογιβούνιδας ὅλα δὰ σραλίγκαδά σκε, σὲ εἰσοφαίδω μὴ ἔ
" ἐξιάν δοῦ βασιλέως σκε, αὐκόμη μὴ σὲ ἀφιερώνω γὶ χθέρας
" τ' σοιηδῦ σκας νδεῦ. μὴ ὁ Βεζίρης ζηδὰ δὸν ὁρισμὸν τ'
βασιλέως τ' εἰσροσκύνησε, μὴ εἰπίνησα δζὲ νὰ ἐξιώσῃ δὸν
βασιλικὸν τ' σροσαγγὸ, μὴ δὸν χρυσῶνα ἐπῆγον ἐδόσησαν
σολλὰς ζαχερέδες, μὴ τὰς ἤχε βαλσιδὰς γὶ ἔ σαλάγας τ' δαμάσης.

1666. Μαΐν. 31. Καὶ γὶ τὰς : 1076 : γὶ ἰαῦς : ϗ : τ' σεβαλ, ζηδὰ δὴν
σροῦδην ἄνοιξιν σύγκσιαν ὁ Βεζίρης αὐδὸ δὴ πόλιν, δζὲ
νὰ σταγαίνῃ γὶ δὴν Κρήτην, δὸν ὅσσιον εἰσυλλόβοσαν ὁ βα:
σιλὸς ἕως δὴν Ἀδεμανάσσιν. μὴ αὐδὸ ἐπῆ μινῶνδας ὁ Βε:
ζίρης ἐμβύρισαν σάσιον γὶ δὴν πόλιν ὁ βασιλὸς. ὁ δὲ Βεζίρης

πηγαινάμενος ἕως τὴν Κάνδαν δέκα ξηρᾶς, ἀπὸ ἐκεῖ ἐμπῆκεν
εἰς παραλία, καὶ ἐπέρασεν εἰς τὸ νησὶ Σαντορίνη, καὶ ἐμπῆκεν
εἰς τὸν κόλπον τῶν χανίων, καὶ ἐκεῖ ἐξεχείμασε, καὶ ἔζεμε
τὴν ἐδομηκοστὸν δε, καὶ τὴν πρώτην ἄνοιξιν ἐπῆγεν εἰς τὸ χώριον
τῆς Κανδίας, καὶ εἰς τὸ Κουλοχώρι ἔβαλεν εἰς λάξιν τὰ τραδούμα-
τα, καὶ ἔστησε τὰ ὁλάκια, καὶ δίδονται τὴν συνθωσινὴν πορσοσυνή:
σεν τὸν βεζίρην χαλβέναγα εἰς τὸ χαντήρι δε, τὴν δεύτεραν χρεμέραν
ἐσύναξε ὅλα βεζίρηδες, μοστίδες, ἀγαίδες, καὶ ἄλλοι ἐγκρίδες,
καὶ ἐσυμβουλεύθησαν, καὶ εἶπον ὄλοι νὰ χάσουν τὰ χανδάκια,
καὶ ὅλοι τὰ μετερίζια χαλᾶ ἀνάθεμά, χαλᾶ τὸ μέρος δε τὸ κεφάλι:
βερῆ, ἔσσωθεν νὰ ἀρχήσουν τὸν πόλεμον. Καὶ τὴν αὐθάνις:
μέραν ἄνοιξαν χανδάκια, καὶ ἐμπῆξαν εἰς αὐλό, καὶ ἀρχίσαν
νὰ πολεμοῦν, καὶ εἰς ἑπτὰ ἑβδομάδες μῆνες, χαμῶν, καὶ χαλοχώρι,
νύκτα, καὶ ἡμέραν πολεμοῦσαν. 1669.
Εἰς δὲ τὴν: ιοπο: εἰς τὰ ἑξὴ τὸ δεκεμβρίου χρόνο ἀδύνα: δεκεμβρίου.
θήκανε ἀπὸ τὸν πόλεμον οἱ βενετζιάνοι, καὶ ἔχουν τὴν τὴν
χωοφορίαν των, ὁ ἀνεμοπόρτος εἰς τὸ χάσον ταπεσάλης, καὶ λοι:
ποὶ ἀξιωματικοὶ ἔσχαν ἕνα παίνι καὶ δύο αὐγές, καὶ
ἄπαυρον φλάμπουρον, καὶ σύγυρα εἰς τὴν ξηράν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν
βεζίρην, λέγοντάς τον, νὰ σχίσῃ ἐν μέρει ἕνα αὐγὲ στὴν, νὰ

σηλωσιά μή κρυά ορμούσως, ὅστε ναί σιτίζηται διά τήν αἰγάδαν μή
αὖ δεχθῆ διά ζωλήσιαλά μας, θέλομεν αὖγη αὐτό τό ζάγαρον μέ
παραίβια, διά ναί σπαγαίνωμεν χωρίς ὅσους μας, μή ναί ζῆ αὐτα:
δώσωμεν τό ζάγαρον, μή ὁ βεζύρης αὐθύς ἔστειλε τόν ἰμπεραλτζῆ:
σῶν, μή τόν μέγαν τεσκερετζῆν ζωήν ἐρεύθην, μή τόν μέγαν δρα:
γκομάνον Πουναγιώτην, οἱ ὁποῖοι ἐπόνεσαν μέ τζαντήρια ἔμ:
προσθεν διά ἄλλους... αὖγαλεν αὐτό τό ζάγαρον μή ὁ τεκεραίης
μεγίνης ὀρφανιαγίδες, μή ἔστειλεν χωρίς αὐθύς, μή ποσμά χαθύλιζαν
μή αὐτό διά δύο μέρη, ὅμως αὐτοφάσιζαν διά ναί χάνη αἰγάδαν,
μή ὅλα ἐσυναχωρήσαν διά χάτσαν τόν βεζύρην, μή ἐχαράσαν οἱ
ἀλβανιαμάδες, πού ἦσαν ὑποσχεσύς, μή σωθῆχη, μή ἐξαλύθησαν
μέσα χωρίς τό ζάγαρον. ὁ δέ τεκεραίης αὐθύς ἔστειλε διά πηγδιά
διά ζάγαρα χωρίς τόν βεζύρην, μή ὑποδεχθῆχαν ὅσοι ἤμπαν, μή ὅσοι
ἤθελαν ἐμπόσουν, μή ἐγυρώθησαν αὐθεντές σύν γυναικί, μή
παιδιοῖς, μή διά δαμάσανς ἐπήναν αὐτό τό ζάγαρον. ὁ δέ βε:
ζύρης μέ τούς πασάδες, μή χωρισάντες ἔμποσῆχαν χωρίς τό ζάγαρον,
μή ἔβαλαν γύρωθεν φρούρησα, μή ἐχάρηχαν μεγάλως, μή
ἐπληροφορήθησαν, ὡς δέ σπανιότατος ἔζησαν τζαμία.
1669 - Τό ὅσσιον ζάγαρον ἐπαραδόθη χωρίς: τοῦ: μή τό ἤρμινα.
πρό δ ἰμπρα: Τῆτος ὁ ἰμπεραλτζῆσουλτᾶν ἦλθεν Τερσανέ ἐμείνης, μή ἐν ἔζησε
λτζησασα.

ὁ Βεζίρης παλαγιαῦ ἦ, ὁ ὁποῖος μιά φόρα ἦλον σουλτάνος, μή ἐφορεσθής ἄξιος, ὀμέθη φόβε ἀφ᾽ τόν σούλεμαν Δεκρήτης, μή φαγητόμυλος σουλτανίσσης, μή σοχαγιπός, σύντροφος τοῦ βεζίρη, διά ἦτορ τόν ἔχει φ᾽ ἄπορον ἀγαπάση, μή σοφρόσυνον, μή ὅλον ἦλον ὁ βασιλεύς φ᾽ τήν ἀδελφοκτονίαν, τοῦ ἐξόλεν αὐτόν επῆ, διά ναί ἀξιωθῆ λιγάς, διά ἄλλης σουλτάνης θέλησις ἦ. ὅθεν τόν εἰρήνεψε τό σουλεϊμάνι ἦ ζωσιρία, ὅτι πῆρε σιδεροθαύμη φόβε επῆ ὁ πασᾶς, μή φ᾽ τόν τόσον ἦ ἔσφαλεν αὐτόν, ἀλλοίμονο διά ναί βαλῆ φ᾽ ὁρδινίαν διά επῆσι, μή ναί ἦς φαπορνώσῃ, μή ναί ἦς φρονεύσῃ φ᾽ τήν σιδερόθυρα ὁπού πῆρε ἀρχίσει ναί δέχεται φουκεφαί, εἰσορᾶ μή τόν σωπάθη χαθνεύ διά εἰσελήρωναν αὐτόφ: θῶς φ᾽ τόν διωρισμένον παιρόν ἦ.

Εἰς διά ἦς: 1671: ὁρισπόμενος ὁ Βεζίρης φ᾽ τό ζαΐρι 1670
ἦς Καντίας, μή θέλωνδας ὁ βασιλεύς ναί τόν σφάξῃ χαθνεύ, μή σραδίσμαδα φ᾽ βοήθειαν ἦ διά ἔσφαλεν. εἰσορᾶ εἶπίνησεν ὁ βασιλεύς αὐτό τήν πόλιν θρόσω σοφρισμάσως μιά πανήγι φ᾽ τ᾽ ἀθεμονάσοφι, μή αὐτό επῆ τῆς τήν λοίσιναν, μή ἔζησε μυρδι: πόν χαμαρόν. ἦλθαν επῆ φ᾽ τροσπώνησίν ἦ οἱ ξανθοί Καζάκοι αὐτό μέρος ἦ ὑδροσπάτα, μή τοῦ ἔσφαλε λίγι, μή Σανταζάκη, μή ἀλβανεζῶν, ὅσσ᾽ ναί μήν ἔχαν σοφεαξίν αὐτό τήν βασιλείαν ἦ.

γιαλά ἐαῦτα ὁ ῥήγας ἀλλὰ τότε ἔλεγε τὴν ἀγάπην μὲ ἐκείνην
τὴν γυναῖκα, ἔστελε τραῦλα χρήματα ἀπὸ τῶν καλαίων αὐτῶν, ὁποῦ
ἐσυροσπούνησαν, διὰ ναὶ τὴν ἀσφαλίσῃ (ἐσυγχρόνησε ἢ ἀποσταλθεῖσα
αὐτὴ λογαριασμὸς) οἱ δὲ ῥηθέντες καλαῖοι δὲν ἔλαβον ἀναφορὰν ἀπὸ
τὴν Πόρταν. ὅθεν ἡ ἐδικαιολόγησε ἀποτέλεσμα βεβαίως μὲ γράμματα
ἀπὸ τὸν κράλην ἀλλὰ, συροσαξιωνιαὶ τὸν ὅλο ναὶ ἀποστείλῃ αὐτὸν
" αὐτὴν μὲ γεγωνιαὶ τὸν ἔσω... εἰς ἀξιόλογα χρήματα, ὅπως οἱ καλαῖοι
" ἦναι συροσπουδαῖοι μὲ ἡμᾶς, μὲ ναὶ τὴν ἀφήσῃ ἀπὸ ἐδῶ, μὲ ἐκ
" τὸν ἀπιναμὲν μας μὲ ναὶ τὴν συνοδεύσῃ, μὲ ναὶ τὴν ἐκμιῶ:
" ναὶ, διὰ ὅσοι καλαῖοι τὴν ἀγάπην, γνωρίζεται, μὲ ἦναι
" φανερὸν ὅλοι μὲ τὸν ὅσον ἡ ἐξοδεύσῃ, μὲ ἀπὸ τὴν ῥθοφὴν,
" μὲ ἐκμιὰν τὸ συμβαῖνει. διὸ τοῦτα μὲ ἔδωσεν τὸ
δὲ κράλης τῆς λεχίας τὸ δρομολόγιον ἐκάλεσε τὴν ἀγάπην, μὲ
ἐκ τὸν ἀποφάσισεν ὁ βασιλεὺς ναὶ πάντοτε ἀπὸ λεχίαν
λεχῶν, μὲ ναὶ τὴν ὑγαλήξῃ

1672. — Καὶ ἐκ τοῦ: 1043: ἐκ τοῦ: ϛ: τὸ σημερὸν γιαννὸς μιλαΐδι
Μάιν. 27. γυναῖκα βερεί, μὲ ἀπὸ εἰδοποιήσεως τὸν εἶπεν ὁ βασιλεὺς, νὰ
" ἀνοίξωνται τὸ ζαντζάκι σιγὰ σιγὰ ἐκ τὰ ὁλόκληρα, μὲ ἤλθεν ἐκ τὸ
ζαντζὶ, μὲ ἔξω ἀπὸ γεφύρι ἐκ τοῦ Δρίναβιν, μὲ ἐπέρασεν ἐκ τὴν γέφυρα:
θαυμάσιον σπρὸς τὰ χοδίνια μὲ σινόδους, οἱ λεχοὶ τὸ βασιλέως τὸν

ἐρχομόν πῶς ἔφθασε, ἡ ἐστάθη ἐς τὸ χοτίνι, ἀρχίσαν ἡ ἐπῆνοι
νὰ κάμνουν ἑτοιμασίαν κατὰ τῶν Τουρκῶν. πέραν δὲ τοῦ χο:
τινίου ἦτον ἕνα κάστρον σβάντζα ὀνομαζόμενον τῶν λεχῶν
ἀποκήμενον, ἡ οἱ ἐν αὐτῷ οἰρισκόμενοι φοβηθέντες ἔφυγαν,
ἡ οἱρίσκοντες τὸ ἄδρον οἱ Τοῦρκοι, ἔβαλαν μέσα στρατεύματα,
ἐδικάτους, ἡ τὸ ᾖχαν διὰ φύλαξίν τους. ἐπῆ ἔφθασε ἡ
ὁ Ζελιμγκερέη χάνης μὲ τὰ στρατεύματά του, ἡ ἐπροσκύ:
νησε τὸν βασιλέα, ἡ τὸν ἔνδυσεν ὁ βασιλεὺς καμουρόγουναν,
τὸν ἔζωσε παθί, ἡ τερκέσια, ἡ τὸν ἔστελεν ἐς πόλεμον
τῶν λεχῶν, ἡ ἔκαμαν γεφύρι μεγάλον ἐπάνω τοῦ νεροῦ
τοῦ χοτινίου, ἡ ἐπέρασαν, ἡ ἐπῆγαν κατὰ τὸ μέρος τοῦ βου:
νοῦ, ἡ ἐπῆ ἐστάθηκαν. ἐς ἐπῆνο τὸ κονάκι ἐπροσταχθη
ὁ Δούκα Βοεβόδας αὐθέντης τῆς μπογδανίας, διὰ νὰ ἀνοίγῃ,
ἡ νὰ καθαρίζῃ τοὺς δρόμους, νὰ φθιάνῃ γεφύρια, ἡ νὰ προ:
φθάνῃ ζαχερέδες, τὸν ὁποῖον Δούκα Βοεβόδα ἐγκάλεσαν πῶς -
νὰ ἔδωσε τάχα βοήθειαν τῶν λεχῶν, διὰ τοῦτο ἡ τὸν ἐμαντή:
λεσαν, ἡ ἔκαμαν ἄλλον τὸν στέφανον Πετρετζέϊκο βοεβόδι,
ἡ ἀπ' ἐπῆ ἐπῆγαν πρὸς τὸ κάστρον τῆς Καμενίτζας, ἡ ἐκό:
νεσαν, ἡ ἐς τοὺς τόπους ὁποῦ ἔκαμνε χρεία, ἔσκαψαν μετερί:
ζια. τὸ ὁποῖον κάστρον τῆς Καμενίτζας ἦναι ἐπάνω ἐς μι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πέζραν αἰθόσαν ὑψηλόν, θαυμασόν, ἡ σολλὰ ὄμορφον. ἔχε· σουλά δο οἱ Τοῦρκοι σοῦς ἕναν δυσπολόσαρδον, ἔζαμαν ποινήν συρβεζήν, ἡ πῦραν σίλογον σουλόδεν νὰ δό σκοιθρισμυρίσουν. ἡ ὁ μὲν Βεζίρης ἀλχαδασᾶς μὲ δὲς πουντζάρες σιὸ ἕνα μέρος. ὁ δὲ Μεσαραδασᾶς δεύτερος Βεζίρης μὲ δὲ σιαντζάκια σραδοί: σταλα σιὸ ἄλλο μέρος. ὁ δὲ Καϊσαρείας Μεσαραδασᾶς μὲ δὲ σραδοίσταλα δ' Καραμανί. ἡ δὲ Σεβεζίε σιὸ ἄλλο μέρος σέρχεσον. ἡ ἔβαζαν μεγάλα πεζεμαίδια, ἡ μεζεδαζάδες. ἡ χαβαὶ δόσια. οἱ δὲ ἐχθροὶ βλέποντες δό σπλῆθος, δαὶ ἰσχύν, ἡ δύναμίν δες, σολλὰ ἐφοβήθηζαν, μὲ ὅλον δὲν δεῖξ ηζέραις ἐσπλεμοῦσον. ἡ οἱ Σερδεγμεζάδες ωρζίνεσον αὐδρῶς, ἡ δὲ ἔβαναν μὲ δόν νοῦς δαὶ βόλια, ἡ δόσια δῶν ἐχθρῶν, ὅσον ὅσοι ἤλθαν σιὸ σκάλο σιὸ ζέρι, ἡ μὲ δυναμὸν σοβιανέζαν οἱ λεχοὶ ναὶ σὺν λισαδοῦν, ἔβγαν σιὸ δᾶς δαζιόσους μὲ δό μέλο ζέρι, ἡ ἐβγάνοντες λαγέζια οἱ Τοῦρκοι, ἐβλεπόραδον δό μέλο ζέρι. ὁ δὲ χαϊδάνος δῶν σραδοσκαλῶν ἐσπαζάδεσα δό ζέρι, σκέλωνες δαὶ πλοδία, ἡ ἐζήσα συγχώρεσον· δᾶς ὁποίους ἔδωδαν ἄδραν δῆς ἐλοδρεῖ δῶν, ἡ ἐσκότωναν σπαραμιᾶς μὲ δᾶς δόσας δῶν, ἡ ὠμαριάζοντον οἱ Τοῦρκοι δό ζέρι μὲ δόν ἐξε: σπεχανένε, ἡ ἔζαμαν δᾶς ἐπιγκάδας ἐβαζτία, ὥς ἐβῆ

αὐτὸ χάσρον ἤτανε· ἡ ἔβαλαν κρυπτό, νὰ μὴ τὸ μάθῃ
ἡ σταλῶν μὲ τὰ σταλάγματα ἀλλὰ ῥέχασι, ἡ ξαχερέ τὰ ρούχα:
βρέχνον τὴς ζωοτροφίας των ἔβαλαν, ἡ ἐπορόσαξε τὸν Παλῶν
τὴς σηλύτρας χαλίτσαλῶν μὲ τὰ σταλάγματά τε νὰ τὸ σύνα:
πλίση· ἡ νὰ ἐλαφρώσῃ ξαχερέ αὐτόμε, ἡ τόσα νὰ βαθαίνῃ·
τὸν δὲ πέρμονα τὲ χαλεπὸ Μεσαρασταλῶν μὲ τὰ σταλά:
γματά τε ἐπορόσαξαν ἀλλὰ νὰ σπηλαίνῃ μὲ τὸ λιόβι γαλιμιόν
δεμένη γκρεμὸν χάννε, οἱ ὁποῖοι σπηλαιάζηδι ἐποδιβιγύρισ:
τὸ χάσρον· ἡ αὐτὲ τὲ αὐτὸ χιλιῶν νὰ σοβεμῶν, ἐσπῆγαν ὁ βλάκ:
κος μὲ ὅλα τὲ τὰ σταλάγματα αὐτοχάλω μὲ τὴν παλαίγαν
γκαβούζην· ἡ ἐχάθησαν. βλέπωνδας δὲ ὁ κεφάλης σῶς ἔχαν
νὰ χαλαχαμαθῶν, ἡ ὁ θάνος τὲς νὰ αὐτανιαθῇ, ἡ νὰ χάλα:
ναῇ· αὐτὸ ἦν σοβεμὲ τὲ σύναμαν ἔξαλε σπρέσβις σπρὸς
τὸν χαῖνην, ἡ τὸν ἐπαρεκαλέσα νὰ μὲ σπλαβάθῃ, ἀλλὰ νὰ
μένῃ αὐτὸς αὐτανιαλύτες, ἡ νὰ συγχωρήσῃ ὁ βασιλέας τὸ
μπρὸν τὲς σφάλσιον, ἡ ἐδέθηκαν νὰ δίδαν ἀλλὰ τὸ χάσρον
τὴς καμενίτσας μὲ ἄλλας ταραντάπιλα παλάγπαις χίλ
ιάδες βλωρὶ χαραύζι. ἡ οἱ καβαῖνοι οἱ ταροὶ χαμιόνδες
ἀλλὰ νὰ μὲν ἔχαν σπρέσβις τὲς τὲς τόσας των, ἀλλὰ μὲ τὸ
χαῖνη τὲς ἔπαιζαν αὐτὸς, ὁπὸν νὰ μὲν ἔχαν οἱ λέγοι

πλέον νὰ κάμουν μαζίθους, παρὰ ὁποῦ νὰ ἦναι ὑποθεθαγ-
μένα ἀς τοὺς Τούρκους, ὁ ὁποῖος τὸ ἔξαμεν ἀναφορὰν, καὶ ἐκλίνειν
ἀς τοῦτο καὶ ὁ Βασιλεύς, ἐπὶ τὴν βασιλικὴν συνήθειαν, καὶ ἔξα-
μαν ἀκτιναμέδες, καὶ ἔστειλαν ἀς τὸν ῥῆγα τῆς λεχίας
καὶ φθάνωντας ὁ χαμῶνας, ἐγύρισεν ὁ Βασιλεύς
τὸν αὐτὸν χρόνον, ἐπὶ τὸν μῆνα Σαμπάν.
καὶ ἦλθεν ἀς τὴν Ἀδριανούπολιν
καὶ ἐξεχάμασεν ἐκεῖ:-

Ὕπαρε ἐς φύλλα - 239

Περί τοῦ Καναβέλα.

ἐκ τοῦ περί λογίων Γραικῶν σχεδιάσματος Δημητρίου Προκοπίου. πρὸς
φαβρικίῳ βιβλιοθ: ἑλλην: τόμῳ ιαω, ἀριθμῷ νγω. σελίδι 787

ἱερεμίας Καναβέλας ὁ Κρής, ἀνὴρ ἀδήμων τῆς τε ἑλληνικῆς, καὶ λατινικῆς,
καὶ ἑβραϊκῆς, καὶ ἰταλικῆς διαλέκτου. πεπαιδευμένος τήν τε θύραθεν φιλοσοφίαν,
καὶ μάλιστα τὴν ἱερὰν θεολογίαν. κήρυξ τοῦ εὐαγγελικοῦ λογου δοκιμώτατος.
μετήνεγκε τὸν πλάτινα ἐκ τῆς λατινικῆς ἀστὴν ἁπλῆν τῇ ἡμῖν διάλεκτον,
τῆς περιγράφῃ τοὺς βίους τῶν ἀρχιερέων τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης.

„ἐκ τοῦ περιηγητικοῦ ἀναστασιοῦ τοῦ ἐκ γαυ, σελ: 87

κλῃνόν δ' ἔχων ὄνομα ἐπὶ ἑλληνικῇ καὶ λατινικῇ παιδείᾳ Καναβέλαν
τὸν Κρῆτα (ὅτι περ τὼ Ἡγεμόνε διηκουσάτην) πολύς ἐστιν ὁ φάσκων. ἔχω
δὲ νῦν τὸν ἄνδρα ἢ Αἶνος διδάσκαλον.

„ἐκ τῆς λογικῆς εὐγενίου τοῦ βουλγάρεως, σελίδι 41

καὶ ἐν ἱερεῦσι δέ, ἱερεμίας ὁ Καναβέλας, καὶ ἀβράμιος, οἱ ἐκ Κρήτης.

* Δημήτριος, καὶ ἀντίοχος κονδομῦροι οἱ αὐτάδελφοι.

ἐκλαμπρότατε, οὐτοβέσταρε καὶ πρώτιστε Ἀγγελῶν πάσης βλαχίας, κύριε, κύριε Ἰωάννη Σερβάνε βοεβόδα Κατακουζηνέ,

σὺ ἦσθε ἡ παλαιὰ σκέπη τῆς χριστιανῆς φύσεως.

Στὴν ἀρχὴν ποὺ ἐβάλοσες νὰ γράψῃς ἀνεγνῶ, καὶ πρωτοκαθαρὶ κύριε Κωνσταντῖνε Μπασαρηβάνε, τὸ σαρὸν βιβλίαριον αὐτὸ τὴν ἐβαλμὴν ἐξήνε πρᾶμμα ἐσὰν ἐσαμῶν ἀπὸ τὴν ἀρχήν του ἕως τέλους, τὸ ὁποῖον ἄλλο δὲν ἐστοχάσθη, παρὰ χαμὸν αὐτὴ τὴν σύνθεσιν, ἀλλὰ αἰτίαν νὰ πανδαρὴν ἱστορίαν τῆς ἀποκτήσεως τῆς σοφωτάτης βίβλου αὐτοῦ τοῦ σοφοῦ Μπασαρηβάνε. συλλογιζόμενος τὸ λοιπὸν εἶπες νὰ ἀρχιερώσω τὸν λόγον μου τὸν πόσον, διὰ νὰ μάθῃ ἀφθαλμόφανα ἐμπρὸς σὲ τὰς ἀναγινώσκοντας, ἄλλο δὲν ἐδιάλεξα, παρὰ τὸ σεβαστόν σας ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἦτον χριστωνυμικὴ βασιλικὴ διαγωγὴ τόσον χαμηλόν καὶ χαϊλωμένον τὸ ἐκράτησεν ἐς τὸν κόσμον, ὅσον ὀλίγοι ἠμπόρεσαν τὸ διαφεντέψουν μέσον.

Πολλὰ παραδείγματα ἄξια τοχάσῃς τῆς γνησιότητος διαβαίνουν ἐκεῖνα, τῆς ἀφρόνητους τὴν ἀπίθανον ἀνδρεῖαν τῶν τραπεζίτων Ἰωάννη βρίλᾳ βαγὸς τῆς λεγε, καὶ τῆς Δηνὸς τῆς χορεύτρας τῆς θανυμαστῆς καὶ ἀξιοπρεπεστάτης λοιπόν, τοχάσου καὶ γαληνότητος καὶ θανύμασε τὴν δεδοξασμένην σοφρόνειαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅσα μὲν ὑποφόρωτα ἀφεῖσε τὴν συμφορὰν τὴν, καὶ ἐδοξολογοῦν τὸν ἀγαθὸν τὸν ὁποῖον τὸν ἐβοήθησε τόσους χρόνους ἐδῶ καὶ ἀσυναθρωπία τῶν ἀγαρηνῶν, ἔβαλε καὶ παρ' ἐλπίδα ἐξύπνησεν ἐς τοὺς παιδίας ὀλιγῶν τῶν χριστιανῶν βασιλέων συνήθεια ὀργῆς, διὰ νὰ σπουδάσουν ὅλοι συμφώνως μὲ τὴν δύναμιν τοῦ σώματος νὰ συντρίψουν τὴν φαρμακερήν τε:

φωτὸν τῶν ἀγγελικῶν ἀγαθοτήτων, ἢ ἐδῶ ὅπου ἀκόμη βασιλεύει ἡ νύκτα ἡ σκοτεινὴ θάλασσα, ἀστρονόμοι πρέπει θέσιμα ἀληθινὸν ὑποβήματος ἀπὸ πάνω αὐτοῦ τὰ σύνεργα τῶν ἀστρων, ἢ πυξίδα νὰ χαρῇς σταλάσσοντας ἄλλα σὰν ἐσᾶς, ἀλλ' ἄνθρωπε ἢ ὄχι βορεινοὺς βοσβόρους ἢ γῆς βασιλεῖς, ἢ σὰν ἐσᾶς ἀστρονομικὴν εὐστοχίαν σὰν ἐκείνη. ἢ βασιλεῖς; ναὶ βέβαια μὲ τὸ ἔξοχος ἀπὸ ὅλους. σὰν ἐκεῖνος ὁποὺ ἐπῆρε τὸ ὄνομά του, ἢ σὰν ἐκεῖνος ὁποὺ ἔκαμε τὸν κόσμο: γέννησις, ἀλλὰ καὶ ἀναπαύσεως ὅλων τὸ παλαιὸν ὁ παιδὸς ἀπὸ χριστιανῶν σύννυκτα, σὰν μιὰν ἀγγελικὴ, σὰν μιὰν φοβερὴ, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλους ἕνας πανάγιος, ἢ ἀστροφεγγιὰ ἀπὸ μέσα φανερὰ σημεῖα φωνάζει: ἐγὼ εἶναι ὁ θεὸς τοῦ Μωϋσέως, ἀπὸ τοὺς πατέρας μου, ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ, ἀπὸ τὸν Δαβίδ, ἢ ὅλων ἀγγέλων ἐγὼ εἶμαι, ἐδῶ γὰρ ἀπόδειξα τοὺς ἐχθροὺς πρῶτα σᾶς ἀπὸ χῶμα γυμνὸν, μετὰ φτιάσατε αὐτούς... ἔτσι εἶπεν ἢ ἐγώ, ἢ ὅλον τὸ ἀκατάπαυστον ἢ σοφὸν γένος τῶν χριστιανῶν, ναὶ ἰσχυρὸν ὅπως ἀπὸ ἕως ἀπὸ ἀπὸ χαρτί: φτιάσατε, ἢ ὅμως ἢ χριστιανωσύνη, ἀλλὰ ναὶ ἀστροσυνῶδον σύμπαν θεό: φῶς ὁ πατὴρ, ὁ υἱὸς, ἢ τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἡ ἁγία ἢ ἀστροσυνῶδη Τριάς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀκόμη ἐγὼ ἀπὸ μαγνητόπλοιός σε σὺ λιμένα, μπαρμακέρουν, ἢ νὰ μὴν χαθῶ ἀπὸ ὅλων ἢ αἰωρούμενα ἐχθρῶν, σὰν ἀνοίξουν τὴν ἄπειρον ἀπὸ σιδερᾶς τὰς πορρύας, ἢ νὰ σφαλίσουν

ἄγγελος σὰν ἐμένα, ἢ ἀλλὰ ἀπὸ θερμοπόλιος
ἀπὸ γεωγραφίας σπουδαιοτέρα πόλις

Ἱερεμίας Καταβάσης ὁ ἀστρονόμος.

μαι. ὅθεν διὰ πολλὰ ζαφρὰν καὶ μικραῖς ἀφορμαῖς τῆς ἐπαρχίας, [illegible] ἀμαρτ-
-ωνόντων τοὺς ἐπιτρόπους διὰ νὰ φυλάξουν αὐτοὺς τοὺς τόπους καὶ τὰ κτήματά των:
μονῆς αὐθεντίας ὕστερα παρόντων τὴν πόρταν τῆς ἀναβολῆς, διὰ νὰ ὁρίσουν
καταστροφὴν πολέμων, νὰ καταπατοῦν καὶ νὰ ἀφανίσουν βασίλεια καὶ τό-
πους, ἕως τὸ ὕστερον [illegible] ἐπιχειρήσθη νὰ ἀφήσῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ δεσ-
πότου τὴν διαφορὰν καὶ τὴν ἐλευθερίαν της, πρεπονταίως [illegible] καὶ συχνοὺς
φόρους μὲ πολλὴ χρυσίον. καὶ καταφρονοῦσαν [illegible] τὴν αὐθεντίαν
τοῦ [illegible] εἰς τοὺς νομισμένους αὐθέντας δὲν ἤθελεν [illegible]
-γιον [illegible], καὶ [illegible].

Πολεμοῦν τὴν Ἀπογονίαν, ὁποῦ εἰς τοὺς 1660 [illegible] ἀρχὴ ἀπὸ
τῆς παλαιᾶς διαφορᾶς τῶν [illegible], διὰ νὰ [illegible] νὰ
φύγουν νὰ περάσουν εἰς τὰ [illegible] χωριά της [illegible]. αὐτὰ
τὸ ὕστερον καὶ [illegible] εἰς τὸ [illegible], καὶ τὴν [illegible]
καὶ ἔπρεπεν νὰ [illegible], εἰς τὸν [illegible] καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν
[illegible], καὶ τοῦ καίσαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ θεὸς ὁποῦ [illegible]
τόσα ἐδῶ εἰς τὴν γῆν [illegible], δὲν [illegible]
[illegible] εἰς τὴν καρδίαν τῶν [illegible], καὶ [illegible] τῶν [illegible]
Οὔτε [illegible] ὁποῦ κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ καίσαρος [illegible]
[illegible], οὔτε τὸ [illegible] ὁποῦ εἰς τοὺς 1664 [illegible] εἰς τὴν [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] καὶ [illegible]
τε [illegible] τῶν [illegible] ὁποῦ εἰς τοὺς 1670 [illegible] εἰς τὰ [illegible]
[illegible] ἐξ [illegible], [illegible] νὰ [illegible]
[illegible] νὰ [illegible] τὸν [illegible] τοῦ [illegible]

λέγει:-

Ἐφεύρεν ἡ γλῶσσα τὸ ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος γὰρ εὐαγγελίσατο τοὺς
μαθητὰς τοῦ κυρίου, ἡ ὁποία ἦτο πρώτη ἀνακήρυξις, γιατὶ ὁ λόγος εἶχεν
ἐνδοξασθῆ νὰ στείλῃ τὴν χάριν τοῦ κυρίου μὲ τὸ θαυματουργόν του
φῶς μιὰ φλογερὰ γλῶσσα τοὺς ἔδωσεν πᾶν ὁποῖον ἤθελαν βλέπει, ὅτι ἡ γλῶσσα μπαίνει
τοῦ κόσμου, ἔβγαλε ἡ αὐτὴ τόσαν ἀνθρώπων νὰ βροῦν τὸν Δημιουργὸν των:
διαιρεθῆναι ἔπρεπε αὐτὴν τοὺς ἀπὸ τὸ βραδὺ τὴν φλογερὰν
γλῶσσαν, καὶ βάζει γιὰ τὸ χαρίζει τὴν καρδιά.

Τὸ ὁποῖον ἐπαθαίνουν ἀνακήρυξις ἔλαβε τὸ φλογερὸν τῆς γλώσσης ἐν ἐθεώρησε μία τὴν γλῶσσαν χέρι ἐν
χάλκινον ὅλαι τὴν ἐφωτίσθη τὴν ἐδηγοῦνε.

Ἕως τόσον δὲν ἔβλεπεν γιὰ τὸ κήρυγμα ἀπόστολος μὲ τὴν δόξαν ὅλα νὰ ἐνδοξωθῆ-
σουν, ἕως τὸ τέλειον ὑπουργὸς νὰ κατεβασθῆσουν τοὺς τὸ θεῖο τῆς χαρᾶς
ἀποστόλους. Τώρα ἐμπορεῖ ἐνδυναμώνουν χάριν ὁ σταυρός, ἐν ὁ
χαρακτὴρ φλογερὸς, φλογερὸν ὁ σταυροειδὴς τοῦ μετέβαλε τὴν δύναμιν
βάνων. Ἦτον γιὰ τὴν ἐδηγοῦνε, ἐν ὁποῖον δεδυνάμεθα σήμερον γιὰ τὸ θεῖο
Σχῆμα τῆς ζωῆς, ἐν ὁ θεῖος σταυρὸς θελὰ αἰωνιόθε γιὰ τὴν νοητὴν τῆς πλάσεως,
ὅμως ἔζουν, χάθηκαν νίκην νὰ βροῦν ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν χόλον τοῦ δοξάζουν
ἐν νὰ φανερωθοῦν ἐν ἡ ἐδηγοῦνε ἐκείνων ἀπὸ τὸν δημιουργὸν θαυμαστὸν, ὁ-
τοῦ τὰς ἐχαμηλώθη τοῦ ζῆτε, γιὰ τὴν θεῖον, ἐθεώθησαν, ἐν ἐπαναλαμβάνεται χά-
ριτα γλῶσσαν ὅλαις ὁ τὸν ἐβρέθησαν χάσα γιὰ θεῖα παιδεύσης γλώσ-
σαντα, ὅτων ἐδηγοῦν τὸ παιδὶ τοῦ μυρίων, γιὰ τὸ ὁποῖον ἦλθαν σαλπίσθησαν ἀπὸ
νὰ σαλπίσθησαν, ἐν ἐκκλησιαστῶν τὰς δοκήσεως. Φιλοσοφοῦντας τὸ λόγο τὸν ἐν
ἐξεπλαγῆσαν τοὺς, τοὺς ἀποφάσεως, ἐν αὐθεντικὸν ἀνακήρυξις γλῶσσαν,
ἐν ὑστέρως, ἐν ὁ φλογερὸς τὴν γλῶσσαν ἡμέραν τῆς 30 τοῦ αὐτοῦ.

γλῶσσ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦ· ταῖς νυκτίαις καὶ τὴν βουλὴν τῶν κάστρων ἐβγῆκαν ὀγλιὰ ἀνοιχτὰ εἰς τὸν κάμπον
κατὰ τῶν τουρκικῶν, μὲ τοὺς ὅπλους, μὲ διάφορον τήν [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible], καὶ ξηρὰ [illegible], ἕως τὸ ὕστερον ἀπόμειναν [illegible] ζακ:
[illegible] ἀπό τὴν αἰτίαν τοῦ γενεράλη [illegible], καὶ μὲ τὰ τοῦτα ὅλα, ἔ:
στρεψαν πάλιν ὀπίσω αὐξάνοντας μὲ περισσότερον αὐξημόν τὸν ἀριθμόν, ἀ:
πό τὴν μεγάλην [illegible] κακῆς ζωῆς ἀνθρώπων, ὁποῦ εἰς αὐτοὺς [illegible] κα:
θ᾽ ἡμέραν ἔβρεχον εἰς τὰς περισσότερας φοραῖς [illegible] βοηθεῖα καὶ ἀπό τοὺς Τούρ:
κους, [illegible] καὶ δὲν ἐξέρρασαν μὲ θέλημα [illegible] καὶ χωρίς λόγον [illegible]
ὁποῦ καθ᾽ ἡμέραν [illegible] τῶν ἐλπίδων τοῦ κάστρου εἰς τὴν πόλιν νὰ
τοὺς βλάψουν ἀπό τὸν τόπον τῶν Τούρκων, καὶ κάθε ἡμέραν τὰς ἔδωσαν τόπον
εἰς τὴν συγχώρησιν:-

Ἔγραψε τοῦ γενεράλη ὁ [illegible] ὁ πρῶτος βεζίρης, [illegible]
[illegible] καὶ βοήθειαν [illegible] μὲ τέτοιον τρόπον [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] τοῦ κάστρου καὶ τῶν [illegible], ὁ ὁποῖος [illegible]
[illegible] εἰς τὴν [illegible] μὲ [illegible] εἰς τὸ [illegible] νὰ [illegible]
[illegible], μὰ εἰς τὴν [illegible] νὰ ἀποκλεισθῇ τὸ κάστρα ἕως νὰ ἔλθῃ
[illegible] ἡ [illegible] βοήθεια τῶν Τουρκῶν:-

Ἔπαρασαν μὲ τέτοιαις τέχναις ἀπό τοὺς 1 6 7 1 - ἕως εἰς τὰ - 1 6 7 9 ὅλαν
[illegible] κακκῆ [illegible] ὁ [illegible] ὁ ὁποῖος [illegible]
εἰς τοῦτην [illegible] μὲ τὸ [illegible] τοῦ [illegible], [illegible] μὲ τοὺς
[illegible] τῆς [illegible] νὰ ἀποφασίσῃ οὐδέν, [illegible] εἰς [illegible]:
την τοῦ κάστρου, ἔγιναν νέους [illegible] εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς τὴν
ὁποῖαν [illegible] νὰ καταφερθῇ ὁ [illegible] τοῦ [illegible],
ὁποῦ ἐκατάφερεν τὸν πρῶτον βεζίρην νὰ τοῦ [illegible]. καὶ ἔτη εἰς τὰς - 1 6 8 0 -

[illegible]

ήρχοσαν νὰ ἐπολεμήσουσιν τὰ αὐναγκαῖα σρατεύματα οἰὰ τὸν δόλεμον, ἡ ὁ:
δῶμα ἐξέφερεν ἡ ἐσρατήγιζεν μόνα ἡς τὰ πάντζα τῶν σπαχῆδων ἀλλὰ μὴν:
σαν ἐδοκίμ- τῶν μπεζεστῶν, μεγίσσα ὁ πάντζας οἰκιὰ τοὺς πρατῆς αὐτα:
γνωρίζοντας ἐσήμαινε τοὺς λόγους σωστὰ νὰ ἐσθυμῶ τὴν αἰμάδην ἡ τὴν αὐ:
βασιν μὲ αὐτούς. οἰὰ τὸ ὅσον δὲν ἔβασε νὰ ζήσῃ κανεὶς ἡ ὁ δόσω ἡς
ἐσπήδησε, σπρωχνιὰ ἡ μὲ ὅλα τοῦτα σοῦ δὲν ἔφαγε πάλιν τὴν αἰμάδην σρο:
φασηδόκος, ὅτι οἰὰ νὰ ἀλαφεντίσῃ τὸν ἑαυτόν του, ἡ ὄχι οἰὰ νὰ ἀλαφεν:
τίσῃ αὐτὸν, ἔβαζε τὸ καθὶ ζαμπουνάκι, ἡ μετὰ τοῦτο τὸ ἔβγαλε αὐτὸ ἡς τὸν ζωνα τὴν αὐ:
γούσου ἡς τοὺς- ζ σ γ 2 - ἐπῆραν τὸν γάμον τῆς αὐζηζίου μὲ τὸν γοῦλε
ἐζεμάζ ζαμπιτινὸν πὶς οὐρμαζί, ἡ φρεγὸ, τάχα θελνταν νὰ δώσῃ μὲ τοῦτο τὸ
ζπὶ ἠλλαρίζησιν τὸν οὐρμανῆ, ἡ νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ὁλόφθυμος μὲ τοὺς αὐθρώπους
ὅμως τοῦτα ὅλα ἔβρέθησαν ψεμμένα ἡ μόνα οἰὰ νὰ σηθερώσῃ τὸν γέρον,
ἐθγιὰ αὐτὸ δὲν ἠρίσκετον μὲ δεῖξη αὐναγκαίαν δύναμιν, ἡ ἔβγαζε λόγο
ὅτι ἡ ὁ ἐχθρός. ἐβαζιοῦσαν ὁπαδίς, ἡ τοῦτο ἦταν φανερὸν ὁμπρὸς ὅλους:
πως πατρὸν ἡς τὸν ζῶν μόνον τὸν αὐγλύζον μόνον αὐθεντεύσασιν ὁ ἐζεθγι:
αλλ, αὐτοὺς ἡ θρος ἡ τὴν αὐτάρκειαν ὁποὺ ἔχει νὰ ὑπερισχύσῃ ἡς τὸν
λόθον τῶν αὐχθρῶν ἐξ ἐθγιοῦσαν ὅτι ὅπου πάντα θεωροῦσαν ὅλα
τὰ σκηνώματα πιςεμένα, ἠξέρα ἡ ἐκεῖ ἐθγιὸν μεγάλον πάζαρ:
ἡ ἔμαθα αὐτὸν ἀπὸ τοὺς πιοσκόπους ἡ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐπῆραν
τὴν αὐθεντικὴν οὐρμαζί, ἡ πουρόβουλον τὰ ὑπὲρ τοῦ πάζαρ τοῦ τὸ ἐ:
θεριπάνησαν πολὺ ἐθγιάλη:

Ἐπαφεντίσθη θεσπὰς ἡμέρας ὁλόθυμος πάντζας γραναρέ:
σης ζρεσοῦλος, ὅμως ὁ μὴν ἔχων ἄλλον ἐλπίδα ἀπὸ τὸν θεόν, ἀλλὰ αὐτὸν
ζρεσθίζεσαν νὰ ἀλαφεντίσθη εἰς μίαν ζάχαρ καθημερὶν τὸ ἀκριβοῦσαν

Ἐκδόθη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

" Δεύτερον, ὅτι ὁ ἕνωσις ἀναθεματίζει τὸν ἁγιον. καὶ εἰπὲ νὰ βγαίνῃ εἰς τὸν
τὸν νὰ ἤθελε αὐτοὶ νὰ θέσουν αἰτίαν διὰ νὰ ἀναθεματίσουν τὸν Χριστιανόν, ἢ
ὁ ἕνωσις δὲν ἀναθεματίζει εἶναι τὸν ἅγιον πνεῦμα ἀπὸ τὸν Υἱόν.

" Δεύτερον ὅτι πνεῦμα ὁμοούσιον ὁ ἕνωσις μὲ τὸν Υἱὸν καὶ τὸν Πατέρα
ἀπὸ, ἢ μεθαμεθαίνει, ἢ δὲν βάλουν αἰτίαν ἢ τὸν θεὸν τὸν ἀ:
τὸ δόγμα τὸν ἀναθεματίσουν, ὅσον νὰ αὐθεντικὴ τὴν πλάνην.

" Τρίτον ὅτι, ἀναιτίως νὰ εἰποῦν αὐθεντικὸν τὸν ὅλα εἶναι ἀπὸ ἀναθέματα
ψεύδεται ὁ τὸν ἔχαν μεγάλους πόνους ὅταν εἶπεν ὁ θεόπνευστος,
παρακινοῦσε αἰτίαν τὸ θέλημα τὴν εὐσπλαγχνίαν τὸν ἅγιον. αὐθεντικὸν ἀναθεματίσουν.

" Τέταρτον ὅτι, ὁρίζουν μὰ ἀναγκαίουσι πίστεως νὰ εἰποῦν ἢ αὐτὸ ὅλα ἀπὸ
πάντα ψεύδεται αὐθεντικὸν ὁ τὸν αὐτὸν τὸ θέσιν:

" Πέμπτον ὅτι, οὔτε τὸ εἶναι, οὔτε τὸ ἄλλο μέρος καλὸν εἶναι
θέλημα ξεχωρίζει τὸ τὸ πανένα καλὸν νὰ καμοῦν αἰτίαν μὲ:
τὸν ἁγιασμὸ, καὶ τὸ θέλουν νὰ εἶναι τὸν εὐσπλαγχνίαν.

" Ἕκτον ὅτι, νὰ ἔχουν χαρακτῆρα ἀπὸ τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ ὁμοούσιον:
γένεται καὶ τὸν ἀληθρονόμους τὸν θεὸν μέρους ἀπὸ τοὺς αἰῶνας.

" Ἕβδομον ὅτι, ὁ ἕνωσις μόνον νὰ ἔχουν ὅλα τὸν θέλημαν τὸν ἁγιον, καὶ
τὸ ὅλα τὸ πανένα αἰτίο.

" Ὄγδοον ὅτι, ὁ καλόγερ νὰ ἔχουν χρεία νὰ εἶπη ἕνα ἐξορκισμὸν εἰς τὸν θέλουν
ἐβεβαιώνουν χιλιάδες αἰῶνες, καὶ μοιχοὶ τὰ ζευγαρώνουν τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἅγιος
αὐτὸ καὶ εἶναι νὰ εἶπε σαρανταὶ χιλιάδες, εἶπε ὁ θεὸν νὰ ἀναθεματίσουν ἕνα ἀνάθεμα:

" Ἔνατον ὅτι, ὁ θέλημα νὰ εἶπεν πανηθὴ χιλιάδες θέλουν, εἶναι ὁ ἅγιος θεὸς:
γος αὐτὸ τὸν τὸ θέλουν ὅλα νὰ βάλη τὰ μέρη τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ ἅγιος θέλει νὰ
αὐτὸς αὐτὸ τὸν τὸ θέλουν, μὲ τὸν παρακίνησεν, θεολογίαν καὶ νευρικὸν:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δεκαεννέα ὅτι ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀριθμῷ προβλήματος, ὅταν ἡ δοθεῖσα γραμμὴ εὐθεῖα τυγχάνῃ κάθετος ἐπὶ τὴν δοθεῖσαν εὐθεῖαν, ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἀριθμῷ προβλήματος ἐκβαίνει.

Εἰκοστὸν ὅτι ἐὰν ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν.

Εἰκοστὸν πρῶτον ὅτι ἐὰν ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν. ἐὰν γὰρ ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ τοῦ ΑΒΓ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡ ΑΒ διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας τῆς ΑΓ, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν. ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ ΑΓ ἐπὶ τὸ Δ, καὶ κείσθω τῇ ΑΓ ἴση ἡ ΓΔ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΒΔ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΓΔ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ ΓΑΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΓΔΒ. ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΓΑΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΓΔΒ ἴση ἐστίν, ἡ ὑπὸ ΓΒΔ τῇ ὑπὸ ΓΔΒ ἴση ἐστίν. ἡ ΓΔ ἄρα τῇ ΓΒ ἴση ἐστίν. ἀλλὰ ἡ ΓΔ τῇ ΓΑ ἴση ἐστίν. ἡ ΓΑ ἄρα τῇ ΓΒ ἴση ἐστίν. ἐὰν ἄρα ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ τοῦ ΑΒΓ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡ ΑΒ διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας τῆς ΑΓ, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν.

Εἰκοστὸν δεύτερον ὅτι ἐὰν ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν. ἐὰν γὰρ ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ τοῦ ΑΒΓ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡ ΑΒ διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας τῆς ΑΓ, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν. ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ ΑΓ ἐπὶ τὸ Δ, καὶ κείσθω τῇ ΑΓ ἴση ἡ ΓΔ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΒΔ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΓΔ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ ΓΑΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΓΔΒ. ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΓΑΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΓΔΒ ἴση ἐστίν, ἡ ὑπὸ ΓΒΔ τῇ ὑπὸ ΓΔΒ ἴση ἐστίν. ἡ ΓΔ ἄρα τῇ ΓΒ ἴση ἐστίν. ἀλλὰ ἡ ΓΔ τῇ ΓΑ ἴση ἐστίν. ἡ ΓΑ ἄρα τῇ ΓΒ ἴση ἐστίν. ἐὰν ἄρα ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ τοῦ ΑΒΓ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡ ΑΒ διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας τῆς ΑΓ, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν.

Εἰκοστὸν τρίτον ὅτι ἐὰν ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν. ἐὰν γὰρ ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ τοῦ ΑΒΓ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡ ΑΒ διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας τῆς ΑΓ, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν. ἐκβεβλήσθω γὰρ ἡ ΑΓ ἐπὶ τὸ Δ, καὶ κείσθω τῇ ΑΓ ἴση ἡ ΓΔ, καὶ ἐπεζεύχθω ἡ ΒΔ. ἐπεὶ οὖν ἴση ἐστὶν ἡ ΑΓ τῇ ΓΔ, ἴση ἐστὶ καὶ ἡ ὑπὸ ΓΑΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΓΔΒ. ἐπεὶ οὖν ἡ ὑπὸ ΓΑΒ γωνία τῇ ὑπὸ ΓΔΒ ἴση ἐστίν, ἡ ὑπὸ ΓΒΔ τῇ ὑπὸ ΓΔΒ ἴση ἐστίν. ἡ ΓΔ ἄρα τῇ ΓΒ ἴση ἐστίν. ἀλλὰ ἡ ΓΔ τῇ ΓΑ ἴση ἐστίν. ἡ ΓΑ ἄρα τῇ ΓΒ ἴση ἐστίν. ἐὰν ἄρα ἐν τριγώνῳ ὀρθογωνίῳ τοῦ ΑΒΓ ἡ μία τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡ ΑΒ διπλασία τυγχάνῃ τῆς ἑτέρας τῆς ΑΓ, ἡ μὲν ὑποτείνουσα τὴν ὀρθὴν γωνίαν τριπλασία ἔσται τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν, ἡ δὲ λοιπὴ τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν ἡμιολία τῆς ἐλάσσονος τῶν περὶ τὴν ὀρθὴν γωνίαν περιεχουσῶν πλευρῶν.

[illegible]

Ἐπὶς τὸν ὠδὸν πυρὸν ἐλάωσιν ἠδόνον ὀκούλας αἰγαβόλος καθρώπος. Ὅπως ὁλὸν ἤδον βε:
ξοπα καμία ζοιδα νάμβι καμία ολορθωσης μελόδους δούρκης ολιτὰν ξαμώζεια, ὦ
σκληρόδους ζηδήμασα, ἐδηγδὰ ὦ ἐζηδόδουσα νακδοκολώσι ὀκώπους ἀζελεθοζόδεως
τὸ ζωνύσι ὦ τὸκομαρόμ, ὦ νάχεικώσι ὅλα δὰ κάεζρα ὦ καεζήκια ἐὼς ὑζδήνβι:
ένεια, ὦ νάδοκηλώσι ἐαζὸ ζέδοσμα ζηκιόνγα ζμάγαμα ολιτὰ ἐζοδλα τὸν ξοκήμου.
Ὅθεν ζακθάνανδιαν ξως ὀζδούργος εἰκόμια ζμάγήσης ἐδοσζμεσόσης ζρομήρου ὑζδὸ
ζμξούδοζης σκιώνδιαν σκιάρια, κριθάρια, χοιράρια, ζυγὴ. ολάγεζόρια. ὦ ζως
ώήγια ζμαμρὰ ὅδι ὁ ὄζήζμος ώήχ νάμβι ὑζδήνβιένια. ὄζμι ξαραδώρος ολάνὰ:
ζμὰν χάνη κωρὸν ζρομὴρ ὑζδὰ ώήκα κάεζρα, ώήκρήκια νάξαγρώσι ὦ νάκα ζρα:
ζόδμαδα, ἐὸλοσα ζμαμὴ ὦ ὄζηλήζ ζάσορμες χηκιόδες ώώβρώξοσς ὔξοκιάβω ὑζδήνι
κωβόρνανι τὸν ξζήνσηθα ζοκμξζμόσια. Ἐζήζκιν ὑζδόν ζόζον κωρὸν ὦ ὄὸνόδες
ὁὸν λιμαξάγ: ηήσηδν ὑζδόνς αὐθέιδαι ζὶς ξαζόνξ, ὦ ζόνμαξραν κλα μξδούζγ, ολάνὰ
τόνς ξαραμιγόσι κάεζήζκιν κάεζρα βοήθρα ζκιαν ὁλὰ τὸν ὁόλζμον:

Ἕως ζόσα ὄζάνξης ἐζξρέωσα μιὰ ζμέσον ζκιν ζήσηδόνδον ὑζδήν ὁόκιν ζὰν ζήζμα:
ζάδον, ὦ ὐθάηξαζξα τὸν ἐκιτόν δον χκαραηζόμδον ὦ ὁόξν ζκιν αἰξρινν μιὰζὰ:
κιώδω γκαζξκιμόδια κεξόήκια:

Ἕρῶδον, ὅδι ὑξκαοηήκι κάεζόν κηρύξ ξόήκια ζκιν ὀκγκαρίαν.

Δήδεδαν, ὅδι νάεζήνα χρεώζης ζὸν κιώδα χαθόνα νάεζηρώνι ὑζδήνβκοηήκι χκαρύηζ ειώνὸν ἐλγρία.

Τρί τὸν, ὅδι νάεζήνα χρεώζης νάκβαεζὰ ὑζδήν ἐόρζαν ἐαιὸδα κα ἐηκαχαιάδας.

Τζ ἐδίγδον ὅδι νάμμὴν αἰχ νάκ ιώνκα ιάνεδαν κα θοζ μιὰζὰ κάεζρα ζκιν ὀόκιν ὁ ζὸν

ζνα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible]

[illegible] ὅτι νὰ μὴν ἔχουν χρεία νὰ [illegible]
νὰ ἀδικοῦνται.

Ἐκτὸν ὅτι, ἂν θὰ ἐνοῦνται ὅλοι μας νὰ ἔχωμεν θέλημα ἕνα μόνον νὰ ἐξολοθρεύσωμεν
τὸν κόσμον, ὅμως μὲ τὸν γνώμην τῶν βασιλέων·

Ἕβδομον ὅτι νὰ μὴν ἠμποροῦν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι νὰ κάνουν μεγάλην [illegible]
τοὺς ἀχρείους τῶν βασιλέων·

Ὄγδοον· μὲ τὸ νὰ ἔχουν ὅλοι ὁμοίαν ἀφορμὴν θέλουν ποτὲ συχνὰ οἱ στρατιῶται
χρειασμὸ νὰ σκοτώσουν τὸν αἰμερῆ, νὰ μὴν ἠμπορῇ νὰ ἔχῃ ἕνας τὸν ἄλλον τυραννίαν·
μεγάλη ἡμερότητα· μὲ τὸ νὰ εἶναι ὅλοι ἴσοι ποτὲ ἄνθρωπος δὲν θέλει νὰ ἔχῃ
πλέον νὰ μὴν ἔχῃ νὰ ἔχῃ αὐτὸς ἀφ' ὅ,τι χρειάζεται ἕνας ἄνθρωπος, ἡμερότητα μεγάλη τῶν στρατιωτῶν
τὸν αἰμονῶν· ὅθεν θέλουν ἀγαπᾶσθαι ἀπὸ τοὺς βασιλέας·

Ἐννοηθῆτε καὶ ἄλλα πολλὰ μεγάλα στοχαζόμενοι τὴν τέχνην, ὅτι ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ
ἕνα ἐλάττωμα τῶν ἀρετῶν, μόνον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναγκαῖον ἡμῖν καὶ
χρεία, μὲ τὸ ὁποῖον νὰ αὐθεντεύσῃ νὰ ἔχουν τὸν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν αἰῶνα καὶ·
ἕξη τῆς αἰμερῆ, μόνον τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους εἶναι χρεία, μὲ τοῦτο ὅλον εἶναι·
μὲ μέσον νὰ ἀφεθῇ αὐτὴ νὰ ἐξομαλίσουν ὅλα τὸν ὁλοφάνταστον, μὲ μόνον τὸ
τὸ ὄμωσμα δὲν αὐθέντε καμμίαν τὸ ἐπάνω ὀνομαὸν νὰ ἀναγνώσῃ τὸν τάκα·
ἕξη τῆς αἰθέρα αἰμερῆ, ὅσον μὲ τὸν καλὸν μὲ τὸν γνώμην τῶν βασιλέων· μὲ τὸν ὄχι·
βαλμὸν αὐτὸν ἔχει χαμηλὰς χωριάτας, μὲ ἐνδύσεις τὸν ἀναγκαῖα μέτρα·
Τρὸν ὁδὸν μὲ ὅσους ἐφθάσανε μὲ τὸ ξεθυμασμένο κυδεχτῆ, ἐξαιτοῦσθαι τὸν ὅλα νὰ ἔχῃ·
αὐτὸς μὲ τὸ ὀνομὰ ξέβασιλιῶν, μὲ μὲ τὸν τὸν καιρὸν ἤρχοντο ἀκουστὰ νὰ ἔχῃ·
χουν ὡς αὐτὸν τὸν ἄλλον τὸν ἀνθρώπων·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ ὀνομάσιον μῶνα. Τὰν ἀρχὴν τὴν γραφὴν ὁδὸν ἀγυιᾶς δὸ ὑμῖν μὲ ὅλον δόξεν
δόθμα, καὶ δὸ τὰν ἀνδριανὸν δόμον· ὑμῖνα μία φουρδούνα μὲ βροχὴν μέσ:
μον γραμματίζω ἐξορβαρόν, δόσον ὁδὸν εἶναρα μαλεῖν ξηρὸν· ὡ
γὶ τὸν τόδον ἡ γῆδος ἐνδόθμος· ὅθεν δὸ ἐξήκοστον εἶδε πολὺν ἀρόμν:
ξιον, ἡ ὁδὸς ἔχε νὰ πλήθη καθὼς πολὺν αὐχὴν, ἔπρε ἡμερῶν δέκα δυνάμενον πυρόν:
δους αὐτηνούθμεν ἐκεῖ ὑπομονὴν ἐχία, ἡ ἦδον· ὁδὸ ἡ σταβένοντας δὲ χεμβάτ
δας μακρὰ γὶ εἶνα δούρκεν ὑπὸ ξὸ καλὰ δοκὰ δλακὸν, ὀνομαζόμενον πλη:
χτές, ἐβάλαμεν φωνδίαν γὶ τὸν μεθαροσχιὰν μὲ τόσον δυλεξιότητα, ὅτι
ἐδὸ ὅλον τὸ πάχος μέρους ἐποίησεν δοσότητα δυλεμενὸν πλατασμὸς
ἐπιστάχασεν καὶ ἐδέξαχεν γὶ τὸν αὐρα:
Τὸν ἀδρίμιον μῶνα καθὼς δαρὼν ἡ δαμε, ὑμῖνεν ἐένωσις τὸν ἡμεθαροσχιὸν μέλον
ῥύμενδὸς πλῆθ· ἡ ἔχεμεν ὁπωσοῦν τὸν ἡ δριαιοσύνης χιλιάδας φλωρίν πλεῖ
νὰ πληνύσουν τὰς ὥρας τὰ χρειάζθμενα σμὺγοντας γὶ δὺ πεφάλαια τὰ αὐτὰ εἰνὼ:
σεως ὅτι ὁ ἄθρωπος ὥρας ὁ τόσος ἠθέλησεν ἐξθῆ νὰ δυλεμένη τὰν βίδναν, νὰ ἔχεν
χρειώσης ὅρῦμας αὐτὸς τὸν σωμαδιακὸς νὰ τρέφῃ γὶ βουνάθμεν, ἡ θέλην ὁ ἄθρωπος φο:
ρὲν ἠθέλαν δυλεῖν ὁ τόσος ὥρας νὰ δυλεμένη τὰν ξυρὸ ἀρόμν, νὰ τρέχη ὁ:
μὲ θαραλὸς σωμαδιακὸς αὐτὸς τὸν γὶ βουνάθμεν:
Ἐξρᾶφε θέλην δούμπιον μῶνα ὁ πλῆθος μέτρος ἀθροζάδας τὸν γὶ τὸν πλῆθον, ἡ ἐ:
θῆνε ἡ ἐκατανθάλαρε δὸ πάχος τὸν δόκαρας, τὸ ὁ ἄθρωπος μὲν ἔχοντας θεληθῆνε ξθέλε
βοηθῆ, ἐδαρμενάθη μάκαρι ὑπὸ ὑπόσους πολὺν σκάθμεν τὸν θεληθῆ, ὡ πολὺ
ἡ δὲν ἐφύλαξε τὸν ὀρθὸν ὁ πλῆθος, ὅλα θὲ ὀρθὺς ὁ ἄθρωπος τὸ πάχος ἐφυλά:
χθρε τὸν ἐκατανθάλαρε τὸν πάχος, ὁ μόμενδὸ μεθαρὸν γλοβανάκι, τόσον ὁ ἄθρωπος ἐ δυνάχθη:
θη πλὲν νὰ ὑπερβρεσθῆ νὰ θληρώση τὸν πλῆθος ἄλλα χιλιάδας φλωρία, ἡ νὰ τὸν ἀφήσ:
ἡ ὅλον τὸν τὸ ἡ θοῦλε, ὁ ἄθρωπος εἶναρε ὀφελὸν ὅλα σωμαδιακὰ χιλιάδας φλωρὶν σπλεα:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μεσῶν πανδημονὺ ἐσήμανεν ὁ θρῶν βεζίρης μὲ ὅλον τὸν ὀρυάνιν χαιρέκακα πληθυόμενος
τὴν ἔφοδόν τῆς γρηγόρας χριστιανῆς σύνοικίας τοῦ θεοῦ, μέσους ὁ θεὸς νὰ-
σφαχθοῦν ἐς ὀνίγους ἡμέρους τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἐρχόμενος ἐς τὸ σπίτι
θῆς οὐγκρέϊ, ὡ ἔχαν θροσταγὸν ὁ θεὸς τὸν μεθυσμένον, ὅτι θὰ νὰ θέλῃ τὸ
κατασέρι ἐς τὸ ἀθηναϊκὸ νὰ κάμνῃ κάθε θρῶν ἀρχὴν τῶν μαχῶν ὑπὸν
ἐκεῖνος ἀθέλησε νὰ ἔχῃ ὁ θρῶν βεζίρης νὰ πληρώνῃ τὸν θέλημον φωνὴν ἐς
τὸν θρῶν τὸν γουρσὸν, ἐς τὸν ὁ θεὸς κακὸν τὸ ζημίωμα τοῦ κάστρου, ὁ θεὸν
ἠθέλησεν θρησμοσοφῶν ἐς τὸν κακὸν τὸν σπίτι ἐς τὸ σῶμα τὸν μάγκες:
μεθοῦσε, ἐκεῖνος μάγκες ὅλα νὰ τὸν ἔκαμνε καμπόσα, κακὸν ἐκεῖνος τὸν
ἐκαθέκασε. ὁ θεὸς ὅμως ὅλα τὸν τὰ τὸν ἐφοβοῦντο ἦχε πανάπο θρὸς τὸν θεόν:
ἐς τὴν πανδοκὴ ἐκεῖνος τὸν ἔκαμναν τὸν κακὸν, τὸν ὁπὸν ὥρας θρὸς τὸ βῆμα ἐρίχνε:
φαϊάνος μέσον κάστρου, ἡ ἀρχοδόντισα τὸν ἀλκοράν τῆς μαγαζέας, σκῶνε:
φοντοῦνε κάθε θοκλὴν ἀμμουνιὰν μέσα ἀπὸ τὸν κάστρο ἔξω ἀπὸ τὸν σκοπό:
σκῶνε ταξιδάνες, ὅτι ἐδίνανε νὰ φᾶνε μέρος ἐς τὸν θεόν, ὅταν ἦταν ἐκεῖνος
κακὸν τὸν σπίτι, ἡ ταξιδάνες τὸ ζῶον γεφῦρι, τὸν δίνανε ὅταν ἐκά-
μνανε ζῆ κρέας τὸν ξιφισμένος ὑπὸ τὸν ἀγαπᾶ τὸν ἔκαμνε. ὅταν ἐκεῖνος
χάνε νὰ ἦταν φαϊάνος τὸν κακὸν, ἡ ἐς τὸ κάστρο, ἡ ἐς τὸ κακὸν ἐζήθα-
σαν ἐκεῖνος ἐς τὸ ὀνίκαρον κακὸν ἡ θέλανε γεφῦρι, ὅταν ἀκόμα ἔκαμνε ἐς τὸν
αὐτὸν ἐκεῖνος τὸν μάγκες κακὸν, φαϊὰ ἐκεῖ μὲ κάκα τὸν ἐκεῖνος ἐδίζηθε
ἡ ἐκαθοσκόπα τὸν μαγαζατοποιὸν ὁμοῦ ὁ θεὸς τὸν ζῶον. ἐκεῖνος θεὸν
τὸν σπίτι, σκοτοφωτεινὸν μὲ θοκλὸν ἀρχὴν ἡ ἐργὴ τὸν κακὸν ἀφεντικὸν
ἐς τὸν χαρακτῆρον τὸν ὁ θεὸς ἐκαθοκόπα μὲ λαχταρὸν κακὸν ζῶον ὅλον.
ὅτι ὁ θεὸς ἐκάθησε ὅλα τὸν κάστρο τὸν κακὸν, ἡ τὸν κακὸν ἐκεῖνος θεὸν
τὸν ὁ θεὸς σκοτοφωτεινὸν ὁ ζημιωμένος ἀπὸ ἕνα μεγάλον θεὸν τὸν ἀνθρώπον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ξάθη μεσ' ἐγκεφάλης δὲν δόσεων ὀνόδης νῦν ἐξαιρεῖς.

Καὶ ἐκεῖνον ἐκεῖνον τὸν ἄρτον ἤρχετε νὰ ζητήσετε τὰ μαγειρεῖα ἐκεῖνα,
νὰ ἴδητε χονδρέναντα ἤθελε νὰ δοθῇ τὸ ἀριστερὸν νὰ δῶσον ἐξεύρει μεσ'
τὰ μέρη ἐκεῖνα ἡ κάθε ἀρέσωθεν, τόσον ὅδοι ἡ ἐκεῖνα ἐξεύρηκα
ἀμεσότατα· ἐκ τὰ ἐκεῖνα ἡ τόμεσον τὸν ὅδον ἐξεύρει ἐκεῖνα·
νὰ πάρῃ μὲ δύο τόσον ὅλη ἡ ἐκεῖνα, ὅδοι ἐκεῖνα καθ' ἕνα
νὰ δοῦν ἐκεῖνα, ἀν ἐκεῖνα ἡ νὰ τὸν ἄρτον ἐκεῖνα χονδρὸν,
δοκιμὴ ἐκεῖνα, μὲ ἐκεῖνα δὲ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἀφόδους ἐκεῖ ἄρτος ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα τὸν κάθε ἐκεῖνα·
ἡ ἐκεῖνα· ἐκεῖνα μὲ ἕνα τὸν καθ' ἕνα τὸν ὅδον ἐκεῖνα νὰ ἐκεῖνα, ἄλλο ἀφόδο
ἀνάβει ἐκεῖνα·

Ἔξεται εἰς ὀκτὼ χρόνους ἀγγρος, ἡ οὐσαρ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἡ ὁδηγεῖ ἐκεῖ·
γον τὰς παραλαμβάνων ἀνάπαυσιν καὶ τὸ ἄρτον ἡ τὸ κεφάλι τὸν ὅδ·
ων ἔχετε ὁ σύνδεσμος κόντας ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα, κάθε ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα·

Ἐκεῖνα ἡ τὸ ἐκεῖνα κατὰ ἕνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἡ ὁ ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἄρτος, ἡ τὸν ἀκολουθοῦσαν ἐκεῖνα ἐκεῖνα, ἡ ἐκεῖνα ἡ ἐκεῖνα
τὸν ἐκεῖνα, τὸ ἐκεῖνα ἡ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
χόρτος μὲ ἐκεῖνα ἀφ' ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα,
ἐκεῖνα ἐκεῖνα τὸ βαμβάκι ἐκεῖνα, τὸ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα· μὲ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα

ἐκεῖνα

α

βαγιάζιδες, ἀγροικοῦ καὶ ὁδηγοῦντες τοὺς πορευομένους ὡσὰν πρῶτος γενεράλης νὰ σκάψει:
ἔ πίνοντες σηκώνοντας ἀπὸ τὸ ἔξω μέρος τοῦ κάστρου, τόσον ὅπου ἐσήκωσε πα:
ραμερὸς ἀπὸ τὰ τείχη εἰς τὸ ἄλλο περίγυρον, γνωρίζοντας καὶ σηκώνοντας πο:
φορεῖς ἀπὸ μέ[…] ἀπὸ τὸ χαράκωμα, τότε ἀρχίνησαν τὸν κάστρα νὰ τριγυρον
πάντοτε ὁλονυκτὶ τῶν τοπίων καὶ τῶν γενιτσάρων.
Ἀλ φόρμησαν τὸ φουσάτο τὰ τέσσαρα ὡς ἐκεῖ τοῦτοι ὅπου ἐσήκωσεν αὐτὴ ἡ τάξις, ὅθεν
ἀπ' ἐκεῖ ὁ μπαϊρακτάρος μὲ τὴν δόξαν καὶ σπουδὴν ὅπου ἤθελε παραστήσω εἰς
τὸ βασιλικό του πρωτῆρι, τὰ ὁποῖα ἦτον ἕτοιμα εἰς τὴν ἀνάγκην τὸν δύναμιν, καὶ
αὐτὴ ἀρχόντων ἕτοιμον τραπέζι ἐκάθησαν καὶ ἐχάρηκαν πολλὰ παράξενα,
σηκώνοντας τὸ τραπέζι τὸ ὁποῖον ἀργότερα τρεῖς ὥρας. ἐτραβήχθηκαν πάλιν
εἰς τὸ κάστρον τῆς πόρτης, χαρίζοντας ὁ μπαϊρακτάρος πάντα χιλιάδες φλω:
ρίντζια, διὰ νὰ ἀναμοιράσουν εἰς τὸ χαράκωμα.
Ἐπειδὴ τοῦτο τὸ κοντάρι ἐπιάσθησαν τὰ ἄρματα πάλιν 24 ἤγουν σάρχμπαθάρι,
μαντζαλὶ γελαμπαϊτζη, μπαλιτζεγάνια, γρόσπολο, σάνιας, ἐξ γαρ μπαλιχ,
σηβέλης σπερζεμπαθάρι, καὶ τὰ μάσια τάχματα τοῦ γαμπούργ, θήμ σαμπούρ τεμπεζι
τάχματα τῶν σιδηρομάχων, καὶ ἄλλων 12 ἤγουν βαμπάλα, γύτολα, ἀλαουβεζή.
μπάλγι. ἀλουμγουβαζή, καθρίμα. μουτεπέγελι. σασαυλαβεμπαθούργο, λαφ ιγγέτ.
τουμπέζηγ μέρτη, καὶ τῶν ἀραμπάνων 3 ἤγουν σίρια, κασάρι ἀβδαβίλε. καὶ τέσσαρες
ζαμπελογιάνης τῶν χαρβάτ τοῦ βαμπαϊράρου, τὰ ὁποῖα ὅλα ἐσώθησαν τὸν ἀριθμὸν
τριάντα πέντε χιλιάδων ἀνθρώπων, ἔξω ἀπὸ τὰ χαράκωματα τὰ ὁποῖα ἐμείνανε, τὰ
ὁποῖα ἦτον ὅπλα χωρὶς πολεμικά, ἀφήνοντας τὰ τόπια, ἀμάξια, ἄλογα,
καὶ ἄλλους αὐτοὺς ὅπου ἦτον διὰ τὸν ζαχερέ, καὶ ὅλην τὴν ἄλλην πολεμικὴν κατα:
σκευὴν εἰς ὁ πόλεμος διὰ ἄλλον ἀριθμόν, εἰς τρόπον ὅτι, τὴν καθημέραν ἀπο:
φάσιζαν διὰ βροχὴν – 60740 μαρτίνια.

2 ...τοῦ 20

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπεσεν ὁ τῶν Ἀμιδῶν ὁ σύνδεξος κ᾽ὁντλεβ᾽ τὴν πόλιν καὶ ἐσφαξαν τὸ ζρώσθμα
ἀφὸ τὸ μεσημέρι ἡς τὸν ἥλιον τὸν ἀνατολῶν. ἔμειν ἐκεῖ ἔφθασεν ἡς τὰς δεκα-
πέντε ἡ δεκαεξὰς τὸν δὲ δύναμιν ἐδῶμε ἡ ἐκόντεσε ἡς τὰ δέρι τοῦ
κουμπαρμᾶ. ἡ ἐκεῖ ἐζεῦρε εἰὼς τὰς πέντε ὥρες τὸν ἥλιον, ἐζεχώρησεν
ἡς τὸν τὸν κυρεὸν ὁ σύνδεξος ὁπίσω χιλίους πεζεταιρέους, ἡ πέντε-
ρες χιλίους δεξιοὺς, μαζὶ ὁπίσω τὴν πόλιν. ἡ ἐξεμβάχθη ἀπὸ δρὸν
ζνὰ βιγλίτσι τὸν ἐχτζῆ, καὶ θεώρησαν τοὺς πύργους δικατὰ ἀρκαλομέ-
νους εἰδένα ἡς τὸ βουνό, ἡ ἐδὼ ἦχεν χαλάσῃ τὰ δέρι τοῦ βαγιαζιτμέ-
νε ὅτι τὸ ἀσκέρι τὸ γκεμανζὸν νὰ μὴν ἤξη ἐκόμεν ἀηὸ μπρόσεν ὁ-
δόν, ἐβάλασεν ὅμασ ἀθαρουσίαν ἡς ἐκεῖνον τὸν τόπον τὸν φόβον ἡς τοὺς
ἐκεῖ τόπους ὁ σὺν ὁ ζενισσόλεμος. ἡ ἐχεδὸν ὅλη ἡ δηλόνοτι ἔφθασεν μὲ μεγάλην σή-
χασιν ἀπὸ τὸ ἀσκέρι ἡ ἐβρίσκεται ἡς τὸ ποδὴ ἐκεῖ νὰ ἤτον βάλσεμο τοὺς θέ-
λοντα νὰ τοὺς πολεμήσουσι.

Καλῶς ἀπὸ ἔζεβαν φόβον ἡ ἡ γκεμανὸ ἀπὸ ἐνὰ μεγάλο λόγο ὁ σὺν ἐπέ-
φασε τρομερὸ ἀσκέρι τὸν τουρκικὸ μὲ μεγάλης δύναμης ἐκεῖ σημὰ ἦχα φθάσῃ.
ὅθεν μὲ σουλτὰ ἐζεσεβὲ ὁ σὺν ἡ χεδὸν φύλαγε ἐλάσσεν ἀφορμὴ νὰ φο-
βηθῇ ἡ τὸ ἐβάλσεν ἀπὸ τὸ ἀσκέρι ἐκεῖνο τὸ σημεβαίνει, ὅμωδι ἦχε ἡ ἀπὸ τρεσσὴν
νὰ πολεμήσῃ, μάλιστα ἐκεῖνοι εἰὼς πέντε ὥρες ὥρας δρόμον δὲν νὰ σμιχθῇ μὲ τὸ
γκεμανὸ ὅλον ἡς ἐνὰ πόδι μεγάλο πολὺ μεσημέρι ἐζέφασεν ὁ σὺν ἀπὸ μία
ὁδὸν ἀμάσεσεν, καὶ θέρνοντας ἡδὲ πολεμεβάνει ἐκεῖ αὐτὸ ὁ πόρος δὲν ἦχε φθά-
σει ἡς ἐκεῖνα τὰ μέρη. ὁ σύνδεξος δὲν ἤκεσε τὸ μεσημέρι ἐβρέβηκε μὲ τὸ ἀσκέρι
ὅλο τὸ νεζὸ πάλι. τὸ ὁ θεὸν ἦχε θέλῃ ὁ πόρος ἡς τοὺς 1663 μὲ τὸ
σὺν νὰ τὸ θεριστικήσῃ. καθὼς ἡ ἐκεῖνοι θρὸς πόβρεσεν ἐκεῖνα ἐξ ὅλου τὸν πόλε-
μο. ἡ μὲ ὅλων τὸν γκουρσοῦμ ἐβῆκε τὸν θεολόγησεν ὁ σὺν ἀσκέδεσε πόβαρόσε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χώνευσης

χείνων δλίγους αὐθ' τοὺς ἐαυτούς του, μ' ἐπῆρε ἐπεχείθη 2 ο ο ἀνυπόμονα
μπαιὰ αὐθ' τὰ ἐπιχώρια τοῦ πύργου, τὰ ὁ ἴδιος ὅλα τὸν ἐβλεπαν νὰ
πλησιάση ἀπὸ τὸ πύργου νὰ μὴν ἦχε νὰ τὸν χαθῆ ἀλλὰ ὅπου ἀπὸ ὅπου ἤμερω-
ὅμως νὰ ὑπομονὴ ἐδῶ τὸ ἐναντίον, ὅλα τὰ ἀγριοπούλια τὸ ἀπομέρι ἔρημον
τὰ δὲ χωρία τὸ ἄφησαν, μ' αὐθ' ἄλλα αἰνάμεσα ὅλα τὰ ἴδια νὰ θέσουν, ἔχετε
μόνον σταφιδισμένα μ' ἀμπελοκαρύδια, μ' ὅ,τι ἀπὸ αὐθ' πάνω χαμα-
ρὰ ἄλλα ἔπιπλα χωρὶς νὰ ἡμποροῦν νὰ πληθύνουν οὔτε εἶναι τὸ ἴδιο, ὅπου νὰ ἡμποροῦν
νὰ ξεκινήσουν πάντοτε φίσεκα αὐθ' τὰ ἴδια τοῦ πύργου. Ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ ὅλ-
φοὺς ἦτανε ἀνοιχτὸ νὰ τὰ ζώσουν χάμω ἄσκεπα ἴδια ὅλα νὰ ἔχουν τὰ ἴδια νὰ
πληθοῦν, μ' ἀμπορεῖ μὲ ἀμάχητα, ὅμως ἐξέχασα τὸ ἔχω, μ' ἄρχησε νὰ τὸ πληθοῦν
μὲ ἀμπόδια νὰ τὸ ἔκαμε ἀπὸ τὰ ὀμπάγματα ἡμέρωσε:-

Ἐξ ἴσου τὸ μέσον ἦχε φθάσει πολὺ μ' ἐδῶ τοῦ πύργου τὸν ἀνηφόρα ἀπὸ ὁπουδήποτε μα-
τὸν ἀρκούδα ἦχε φθάσει μ' ἐκεῖ μαθητεμένη μὲ ἀπὸ ἀπόσταση χιλιάδων ἀμμάδω-
μένους, μ' ἀδύνατη εἶναι τοὺς ἀφρισμένους νὰ ἀπέραστα μὲ γλυκορώδα τόπο:
φῶς τὸν ὁποιονδήποτε μὲ ἀπὸ αὐθ' νὰ πάει ἀπὸ τὸν ἴσιο, ἀπὸ νὰ σημάνη ἀρκά-
τὸν μαθητεμένο μαζὶ μὲ τὸν ἀφρισμένον βεζίρη ὅλα τὸ ἔδειχνε ὁ ἀμμαρτωλὸς τὸν ἀπόμερο:
ἔχετε ἀπὸ πολὺ τὸν ἀπόμερο πορέσει νὰ ἔβρισκε ἀφρισμένο τὸ πύργο μ'
νὰ ἀπόμερο νὰ σκαφθῆ τὸν αἰχμάλωτο, τὸ ἔδειχνε ἀπὸ ἀπόμερο σταφιδισμένο τὸν
ἀπόμερο ἀπὸ ἀδύνατη ἀπόμερο μ' μὲ ὅλην ἀπόμερο τὸν ἀπόμερο, τὸ ἀπὸ
ἄρχησε ὅλα βέβαιον τὸ ἀπόμερο τὸν πύργου ἀπόμερο νὰ πάμε ἐ-
να μεγαλοπρεπέστερος, ὡσὰν ἀπὸ μέσα μ' ἀπὸ τὸν φαντασμένα ὅλα τὰ ἀπόμερο τὸ ἔχω ἐξ-
ἐξαφανίζα τὸ μέσον ἀπόμερο ἀρκούδα μ' ἀπὸ ἀπόμερο μ' ἀπὸ ἀπόμερο,
ἀδύνατη ὅλα νὰ ἀπέραστα ὁ ἴδιος τὸ ἄφησε πολὺ ἀπόμερο, μ' ἀπὸ ἀπόμερο ἦχε μεγάλην εἰκό-
γειαν ἀπὸ ἄλλες ἀρχαῖες ἐξαφανισμένες τὰν ἀπόμερο, ὁ ἴδιος αὐθ' τὸ ἔχω ἀπὸ νὰ ἐ-

ὡς ἐρχόμενον εἰς γραμμήν. ἐὰν δὲ ἐξεύρωμεν εἰς τίνας ἡ ὀθόνη διαιρεῖται ἴσους ὅμοιους καὶ ἀνομοίους καὶ ἀντιστρόφους, εὑρήσομεν καὶ αὐτὸν πολλαπλάσιον μεῖζον τοῦ ζητουμένου. ἔστω οὖν διαιρεθεὶς εἰς τὰ ΑΒΓ.

Ἐξεύρομεν δὲ τὸ ζητούμενον μὴ αὐτὸν τὸν τόπον ἐπὶ τῶν θριγκίων τοῦ ἱστοῦ ἀπὸ τῶν ἄκρων ἡμισείαν τὸ ἀνάπαλιν τοῦ ὑφάσματος ἐφάπτεσθαι καὶ ἀπλώσαντες αὐτὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνομοίους, ὅταν ζητῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτὸ πάλιν μέσους τόπους λαβεῖν, ὅπου μὴ παραλλάττει σχῆμα, ἀλλὰ μεῖζον ὅλην ἀναλαμβάνουσι. ἐξαίρομεν μὲν αὐτὸ τὸ ὕφασμα ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς πόρους μὲν ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν τὰ τόξα ἔρριψαν μὲν αὐτοῖς σοφῶς κατὰ ἀξίωσιν τοὺς ὑφέρους μὲν θείαν ὁρμήν, ἀφικομένῳ μὲν δὲν ἡμιθόρασιν νεῶν τοὺς ἀμφοδόσιν τὰ μὲν ζάλην τὰ πλεῖστα ἀνέστους ἀπὸ τῆς σφῶν μέσους ἐπιστάσεως, ἐξ οὗ τὸ ὀθόνιον αὐτοὺς ἐφύτευσεν ὁ σύνδεσμος δένναν τὸ ζητούμενον, μὲν ἀφαγε φωτίαν γὰρ τὸ ἔρωτα, χαμενεῖται μὲν ἀφαιρεῖσθαι πάθα πρόσωπα. οἷα νεῶν ἡμιθόρασιν ἀγλόφοι μὲν κατὰ μεταχειρισθῶσι ὅταν κινῆσιν τὸ πλεῖστον πάθος ἐσήχνων νεῶν ἔρωτα ἀνάπαυσις αὐτὰ σύνδεσμος ὅτι ὕστερα φησὶ ἐστιάζει τὸν ἐσήχνων ἄλλους ὅτι τοὺς σύνδεσμος κατὰ ἀφαιρεῖσθαι αὐτὰ παρὰ σύνδεσμον ἐπιστάσεως ἐσήχνων.

Τὸ μὲν οὖν αὐτὸ τὸν πλεῖστον ὅτι ὑπάρχειν ἀξιώσεως ἀποκλεισμένων νὰ συμβαίνειν δὲ τὰ ὀστᾶ ἀναγκαῖα ὁ ἡμιθόρασιν ἐσήχνων ἀπὸ τοὺς ἡμισείους ἄλλους ἀπὸ τοὺς ἴσους ἀπὸ τοὺς ἀνομοίους καὶ ἀντιστρόφους μεθοδεύων δὲ ἐπιχείρει νὰ φυλάξῃ τὸ ἀφαίρεσιν τοῦ ἀφαιρεῖσθαι ἔτι ἐν τοῦ αὐτοῦ γεωμέτρου, μὲν τοῦτο ἐξήγησιν ἀπὸ τῆς, ἡ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν ἀποκλεισμένων ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς τοιχείους ἐπὶ τῆς ἀναλογίας ἐφ' ἑαυτὸ μεταξὺ τοῦ πλεῖστον.

Ὅμως ἐξαίρεται μεγαλοπρεπῶς ἡμιθόρασιν ὅταν ἀφαιρεῖται μὲν μαλλιῶν εὐτρεπῶς:

θεὸν ὁ μεδουλάμης ἀφῆκε νὰ θεραπεύσουν τοὺς δούλους τῆς τοὺς τετράρους,
πλὴν ἐκεῖνος ἔσχιζε μὲ τοὺς ὀμφαλοὺς ἀπὸ τοὺς ἐδικούς του ὄμματος
ὁποῦ ἔχασε μάτι του, τῆς ἐδιάταξε νὰ παιδεύσουν τὸν δίκαιον πυκνὰ μὲ
ὁποῦ τοὺ ἐδιάβασαν ἀπὰ φόβους τὸ αὐτὸ θάνατος, ὁποῦ θέλει μέλλει τοὺ δοῦ
ἐσταφανιζόσθησαν ἀνδιαμάθαν μὲ ἀνδιαμάθησαν εἰς πέντε μέρη μέλλον ὁποῦ
ἐχάνθη ἀπὸ ὅλον τὸ πλῆθος τοὺ δρόμου τοὺ παιδεύσουν τῆς σαμβόγος. τῆς
αὐτὸς ὁ γέρος ἀνθέτησεν βαρέα παιδεύσεις, ἀπὸ ἐπιφανόμενον τὸ ἀληθέτον
ἡς τοὺ δοῦ τρόπους, ἐδέσαν ἀγόδιον γέρδιανδον μὲ θάνατον φοβερόφορον,
ὅθεν ἔχεσα ὀφίγους ἡμέρας ἐφάρθη μὲ τὸν βάνατ μὲ ἀνθέθησα, μὲ μάλιστα
τοὺ μαῦρ ὁ θρεῦ πῆδας τοὺ ἀφεντεθέβ τοῦ μὲ τῆς φοβερόν, αὐτὰ
φη μὲ τοὺ γέρου τοῦ λέγεσεν, χάνοντας ἄλλον τὴν ἀπὸ λεσμοσύνη παιδεύσεις, μὲ ἀνδὺο χιλιάδες ἀνους.
μετὰ τοῦτα ὁ μεδουλάμης ἐσκλάβωσαν τοὺ τόδον, μὲ πουρόβωσαν ἀπὸ ἀθάνατον θανάτου,
ἔβαλαν ἄλογα φωτίαν, ἔσον ἀπὸ τὸ τόπον χαμὸ ἔφθασαν μὲ ἀφέντεσαν τὰ θαῦτα
ὁποῦ σὺν ἐφάνεσαν ὅπως εἶναι ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸς. μὲ τοῦτον τὸν καιρὸν
ὁ εὐαθλὸς ἀδόσεως τῆς χορέσας μὲ τραβήξαν ἀπὸ τὸ ἀεταρνὴ φῶχο:
μὲ μὲ τὸν καβαλαρίσσιον ἔρος τοὺ βάνεσεν, μὲ εἶμεσε νὰ ἐκουβάξῃ μὲ ἀδεῖν:
ἐν ἡς τόννεφ τοῦ ἀπὸ τοῦ, ὅπως μὲ φωτίαν ὁποῦ ἔφαν τοὺ νὰ τοῦ εἶμεσε μὲ
ἔρος μὲ τὸν σημεῖον ἀπὸ ὁ μέρος νὰ μὲ τὸν ἀεταρνὴ μαῦρα. μὰ τοῦτα μὲ ἐ:
φάνη ὅλον μαῦρα, μὲ ὅλος ὁποῦ τοὺς ἐφώνησαν ἐκεῖθεν μὲ ἀπαρέχθη ὅλος:
αὐτὸ τὸ ἐκάμησεν πολὺ μὲ βαλὰ ἀπὸ βάνεσεν, μὲ ἐκεῖνα τοῦ ἀπὸ, ἀπὸ τοῦ
καιροῦ, οὔτε τοῦ κόσμου ὅλου ἀπὸ μέλλει νὰ ἀεφοβᾶται, μὲ ἀπὸ
καμῶσι, μὲ θέλει ἔρεσι νὰ θάνει, καθένας ἐμεγάλα νὰ φύγῃ μὲ ἀπὸ
μὲ ἔρος θέλει καθένας ἐκεῖνος νὰ φοβηθῇ αὐτὸ ἀπὸ μὲ μέλλει ἀπὸ ἀπὸ:
τοῦ μὲ ἔχαν μὲ ἀπὸ ὁμοῦ τοῦ μὲ τὸν ἀεταρνὴν, βάζ βαζιν, σκλάβον.

ἀδόσεως

Ἀκροῦσθε τυραννίδιον ὁ δικάζων καὶ ἀκούσας τὰς κατηγορίας
ποιοῦ, καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐξεταζούσας τὰς δημοκλοπίας, φοβήσασθε τὴν θεὸν
φόνους, ἢ συμβουλεύσατε τὰς δημιουργίαις ἀδικημάτων τὸν φρόνον βεβήλου,
ἢ τὸν ἐσχατιὰν σοφιστὴν. τὸν αὐθάδη ὅσους ἀριστεῖα τὸν ἀδίκημα καὶ
τὸν ἐμβαλεῖν αὐτὸν αἰτίαν ζῆν καὶ ἐμπειρίαν τὸν ἐμπειρίαν, ἢ νικηφορίαν
θεν τὰ ἀκόμητα καὶ νεοδαμόδεσμα ἢ τὰ μαθεμένα ἐμπειρίαν σφάλματα αὐτὸν κακῶς:
καὶ τὰ αὐτόθεν ἐμβεβηκὸς καὶ τὸν αὐτόμολον ἡμῶν, ἢ τὸν ἐμπειρίαν:
ἐγνωμεῖν ἐν ἐχθρὸν θεοῦ, ἐὰν ὁ θεὸν ἐμβάλλον σημεῖα ἢ τὸ ἐμπειρίαν ἐὰν τὸν ὁ:
δοῦναι τὰ ἐμπειρίαν ἐθρόησεν ὅτι τὸ θεμέλιον ὁ θεὸν ἦτον ἐμπειρίαν ἢ τὸ νικηφόρον
τὸν αὐτόν, καὶ ἔθηλε ἐμπειρίαν μὲ τὸν καιρὸν τὸν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν, ἐμὲ καὶ ἢ:
σάβατα τὸ ἐμπειρίαν τὸ καὶ ἐμπειρίαν ἢ ἐκαμε ἐμπειρίαν ὁ καὶ ἐμπειρίαν:
μεν ἢ ὁ καὶ καὶ ἐμπειρίαν, χαρὰ καὶ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἀπὸ τὸ αὐτὸν μέρος τὸν
ὁ καὶ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν, ἢ χάριτι θεοῦ αὐ ἢ μὲ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν, ἐμὲ καὶ ἐμπειρίαν:
μεν ἐμπειρίαν ἢ τὸν ἐμπειρίαν μέσα ἢ τὸ καὶ ἐμπειρίαν, καὶ τὸ ὁ ἐμπειρίαν ἐκαὶ ἐμπειρίαν
ὁ καὶ ἐμπειρίαν ἢ, ἐμὲ καὶ ἐμπειρίαν ἐκαὶ ἐμπειρίαν ἢ τὸν ἢ καὶ ὁ ἐμπειρίαν τὸν ἐμπειρίαν,
ὁ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἀπὸ τὸν ἐμπειρίαν, ἢ τὸν ὁ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν
καὶ ἐμπειρίαν, ὅτι καὶ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν μὲ καὶ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν
τὸν ἢ καὶ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν ἢ τὸ καὶ ἐμπειρίαν:

μὲ καὶ ἢ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν ὁ ἐμπειρίαν ὁ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν:
τὸν ἢ καὶ ἐμπειρίαν τὸν ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν:
ἐμπειρίαν, ὅτι καὶ ἢ ἐμπειρίαν ὁ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν, καὶ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἢ τὸ ἐμπειρίαν καὶ ἐμπειρίαν
τὸν ὁ καὶ ἐμπειρίαν, ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν:
ἐμπειρίαν, καὶ καὶ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἢ τὸ καὶ ἐμπειρίαν, καὶ ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν ἐμπειρίαν

Το μάζωμα των φραγκιάδων τους γρια τόθεν ολα να δεχούνται, η αύξη
τούς ήχαν σαραντήλι· ότι ηλάδουσαν τον αίθρον να σωνώσι να δίνουσι φω:
γής· και γε τα ανδιάτους:

Θέν την γρίτην γής ταις 14 τον αυτόν μηνός χρις δεβρόυα εχρώνεσθαι εύα αχρι:
πλάχουσιν η αλεγανόθεμα ο χρός ο εχαμερίος των αντίων να βάλουσι φωλι-
νάβαινουσι μαζή μαλά θεμελιάρια επάνω ο δύο εχρώνουσι αφού θαυλούσης.
έπη λούθη φωλιάν γής όλα τα θεμέλια χρυχρί, αλλά ο δύο λεοθηλιζάς,
τον ο θος η μάνα κρίσκουσιν γής τόσην χρομάρια ο δύο αφτιαχά η χρ ήχε όμε:
χρός την φωλιά η τον πανδρού γής τα όμματα ο δύο επάνω ο χρούρωσι τα δύο.
χρ πιά ο δύο την αφχήν νύμφη αφώσιν τα αντία η των ανδρώνους, εχρώ:
νασθαι ους δεν ημπορούσιν να δηχθούσιν ους ο χρούρωσι να σωνώσι γής την βά:
νια, έως τόσην ο δύο βγάλουσι χαμένα την φωλιά η γής τα αντία ούσι,
τότε πάλι σαρά αφχά το σύνωρισιν, η έμερα να χρυσηχθούσι, οπού ο:
σι η αν έχρούσιν, ούτε εύα χρόνο δεν ημπορούσιν να σωνώσι, η χρ άλλος
όλος μαζή μιά το χρώμα αφχασιν η των χρωνά ανδρόμενα ανδρώνουν:
των παιχνίδι χρωνούσι μαλά χρομιάτους:

μα τα την θυσιαχή των θέλει χωρί ο θαυμάσια η παιχνίδι εβάλθησαν να:
σχαμίζουσι πάσχρώνα, χρίτον ο δύο νύμφη ημπορεί να θχρώσι ούτε πάλι χρυσχρώ.
Δεν έχρωσε τι δούλος αφό θχρωμένων παπαστελιά, πάλι αφό θροχών, έχρω:
θοχρώ η χρωσι χρίτον θαυλά αφχρωνά, οπού απ ο χρωσι ήχε σχαμί:
χρ εύα χαμό αφιθμόν χρα, η να θχρώσι η θαχρομάσι χρ:
θοσόδημα μέχρι χρύο ολα ήθχρω νύμφη αυδώσουσι πάχρύχρωμα:
τος απ έτον ολα να σωνώσουσι:

Χρ γής ταις 13 α δύο χρ γής ταις 2 ώρας, έχρθασι εύς ο δύο ημέρια

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γναφθώσι μ' τὸ δίκτυ ὅπου δὲ φανερωθοῦν μ' τὸ προμηνύσουν φουσᾶτο θανὰ:
θέλει αἰφνίδιον. μ' ὅπου τοὺς ἐμπορεύεται τὸ νὰ ζερο ζὰ τὸν κόσμον ὁλονῶν
τῶν τόπων. ἐτοῦτο τὸ φοβερὸν φουσᾶτον (μ' ζοῦς ὁποῦ δὲν ἠξὲ ζιαφορὰ:
ἄμον ἀπὸ πολλοὺς χρόνους μ' ἐδιάβα ἢ ὄχρώθη) ἐμαζώχθη ἀπὸ τοῦ νὰ:
ζιαμονεμφανισθοῦ ἀφρῶτον βασίλεμ, ὁ ὁποῖος ἦτον μ' ἀφεντεμένος ἀπὸ ὅ':
λην τὴν γενεὰν τοῦ μεγάλου σουλτᾶν, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον τόπος ὄχθες ὁποῦ ἀβγαμ:
ώθη ἀπὸ ἀφέντεμα μ' τὴν φόβον πολλὰ τοῦ ζιαφεραντωμὲ σύνεμα ὄχθες ζέντεμ:
πανιοφόρους νὰ ἐκινοῦσουν ὅλοι ὁ ζαπόδες σουπλεμεντάτοι, αἰφνίδες, ἐπαν:
γόντες, ὅτι ζιάβολα πανηγύλεων, ἀπὲ μ' τὴν ὥθε αἴφνος ὁποῦ νὰ ἐβγοῦμε λουφέν, νὰ
ὑθάμεν χωρὶς εἰφτιὰ νὰ δράμη μ' τὸν φόβεμον ὁποῦ ἦτον ἀπροφασισμένον
νὰ μᾶς πατὰ τὰν χριστιανὸν μ' ἐζὲ τὸ ὁποῖον πεθυμοῦσουν ἀπὸ ζιαφορὰ:
πολλὲς ἐπορεμάτσες, ἐπὶ τὸ θρωφοῦν μ' θοληφορὰν πατάσουσιν μ' τὸ πόρ:
τον τὸν ἀσκερὶ τοῦ ἀσκερί, ὅπου ἐβγῆκεν τὸν γόγγον χώνευ ὁμιθροσὲ μ' τὸν ὀχθόνον:

Ἀ' Θέρμουσι ἔθνη τὸν παμπά, ὀνόματα τὸν ὀβρέϊτων μ' τὸν γρεκον βοθαγιὸν

ὁ ἀριθμὸς - - ——— ο ι 3 ο ο

Ἀ' ἀπὸ τὴν ἐμουνδὴν μ' ζαθαγλιὰν τὰς βαβυλωνίας ——— ι 4 ο ο ο

Ἀ' ἀπὸ τὴν ἀθήνα συρίαν ——— 2 4 ο ο ο

Ἀ' ἀπὸ τὴν πάτμο ——— ι 8 ο ο ο

Ἀ' ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀσίαν ——— 3 ο ο ο ο

Ἀ' ἀπὸ τὴν θεσσαλονίκην ——— ο 8 ο ο ο

Ἀ' ἀπὸ τὴν ἀγκυρίαν ——— ι 6 ο ο ο

Ἀ' ἀπὸ τὴν ἀμάσιαν μ' ἀνατολὴν ——— ι 8 ο ο ο

σεβαστιανοῦπολιν, σαρδεσπολίδαν, μ' νταλπίδαν ἀπὸ ζιαφορὰν τοῦ βασιλέως θεσσα:
λονίκης. ——— ο 8 ο ο

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀρχιμαγειρος τῆς ὑδρωδης ——— 1 2 0 0 0
μαγειρος θαλασσιος ἀπὸ τῶν σαγηνῶν μεσῶν ἀγρᾶ ——— 2 5 0 0 0
ψαχνοκοπος ἡ ἁπλος ——— 3 5 0 0 0
ταριχευτης ——— 1 4 0 0 0
ὀψοπλυτης τῆς ἐρυθρᾶς ——— 0 6 0 0 0
βλιτοπλος ——— 0 6 0 0 0
μαθητολόγος ἡ παιδαγωγος τῶν ὀψαριῶν ——— 0 6 0 0 0
Ὁ ὀθόνης ὅλης ἐρχόντων νὰ πάρουν μίαν σύμμιξιν ὀψαριῶν σαραντα δύο
ποδῶν, ἡ τριακοντα πέντε σπυρίδων, ——— 2 4 1 3 0 0
Εἰς τοὺς τοίχους ἀφιλοτεχνοῦν τριμαστιγοῦλες, τόδη τριῦλες, πολὺδον
λαγοκυνοῦλες, ἡ ἁπλῶς ——— 3 2 0 0 0
Χωρὶς τῶν ἄλλων ὄχλων ὁ δοὺς ἔξω ὅλα ζωγρὰ, ἡ τῶν ἄλλων πολλαπλασίων τοῦτο:
πλὴν, ὁ δοὺς ὅλες ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἡ ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ τοῦτο φρου-
στοῦ, ὅλα πλὴν ἄλλων μικρῶν ἔξω ὁ δοὺς τόθαλασσα πολλαπλασίως μικρῶν
τῶν ἔξω ἀπὸ ἄλλα μικρὰ ἀπὸ ἀριθμοῦ ἀφαιρεῖται τόδρα χουδρὰ — 2 5 0
μεσαρούνη πεντήκοντα ὅλη ——— 2 0 0 0 0 0
Σαλάγρα ——— 0 3 0 0 0 0
Θαλάσσης ——— 1 5 0 0 0 0
ἄλλοι ὅλα τὸ ὁμοῦ ——— 0 3 0 0 0 0
Ἀκανθίαι ὅλα τῶν ζωγρῶν τῆς τριγόνης ——— 0 0 3 0 0 0
Ἐπιτάσσουσιν τὸ πλῆθος εἶναι ἀφόρητον τόσον ἀφ' ὧν ἡ τροφοπαθεῖα, μὲ
ὅλην τοῦτον τὸν ἐξοφλουμένων ἀμεθρὸς ἡ τόπος, ἀφ' ὁ ἔκαμεν ὀλίγους ὁ
φρώτος βασιλεὺς νὰ ἐξαφανίσῃ χώραν, ἡ νὰ βεβαιωθῇ ἀρχὴ ἡ τῶν γραμμῶν
τῶν ματαρίζῃ, ἡ ὁ θεὸς ἀφ' ἡμῶν ἡ τοῦτο - ! 4 : θὰ τὰ χάμῃ μικρὰ μικρὰ

ἀφ'

ἀπὸ τὸ νάυζρον ἢ ἐθεραπεύσατε τὸν κάμηλον ἢ τοὺς ποδόνους ὅλους τοῦ ποδὸς·
ἔτζι καὶ ἐκεῖ ὁδοῦσιν πάντοτε μὲ τὸ ζεμάτισμα ἢ τὸ νυστὶ τοῦ θρωτᾶρ,
νὰ σκίζῃ ἢ τὸ νὰ ἀλαφαντίζῃ τὰ γεφύρια τοῦ δόντος ὁποῦ ἔχει νευρῆ μέσ·
τὸ νάυζρο, ἢ τὸν ὁποῖον κανεὶς ἐξάνθη ὅλην ὥρα, μὲ τοὺς τσιμπιὰς ὁποῦ
ἐθεραπεύσαν νὰ γλυκαθοῦσιν αὐτὸ τὸ μικρὸν κομμάτι τοῦ ποδαριοῦ, μὲ τὸ·
λος νὰ θέλουσι τὸ γεφύρι τοῦ θαμβᾶ· καὶ σύναμα τὸν θρέπουν φορὰν κα·
θημερινὰ νὰ ἀρχίσουσιν ὁποῖοι αὐτὸ τὸν δόντα τοῦ γγενεράλε σουῆτ, ἐ·
γνωρίσθη μᾶλλον τοῦτο, ὅτι ἕνα ἀνθρωπον νὰ ἀλαφαντίζῃ κανένος ὁ τόπος
ὁ ὁποῖ ἤθελεν ἔχουσι μεγάλην ἀφορμῆ, ἀλλὰ τὸν μεταδιδοῦσιν τοῦ νάυζρου, τὸ ὁ·
ποῖον ὅλοι σύναμα θρεβλέπουσιν, ἢ ἐθανατὸ φοβούμενοι τοῦ δόντα
τοῦ λοιποῦ, τοῦ ἐφάνη καμμιὰ φορὰ νὰ πάγῃ νὰ ὁπάγουσι ἢ τὸν βιάνουν τὸ·
σουμο τοῦ μεγάλα φοβερὰ ζεμάτισμα ἢ δοκίμασιν, ὁποῦ χτυπιοῦσι, ἢ ἄλλοι
τὸ σουμο χτυποῦσι ἔξω ἢ παραπάνου, ἢ ἄλλο ἔβγ τοῦ ἐφάνησε νὰ
σύμμα χρῆμα ἀλλὰ τοσοῦτον ἀλαφάντιστον, τοῦ ὁποῖο νέα φουσᾶτα σφυ·
γκλα μεταξὺ αὐτὰ ὁποῦ ἔπεσεν μέσα μικρὴ μικρὸ χώρα, ἢ αὐτὸ ὅσοι ἐδύ·
νοντουν νὰ θελήσουσι, ἐφθασεν νὰ ζῇ τοῦ τρισυπὸ τοῦ σουμο χτυπιοῦ
σεν ἀλαλαντιστὴ θελήσουσι·

"Ὅθεν ἔλαβεν σύσσωμα τὸ θρέπον γεφύρι, τὸ ὁποῖον βγάλουσιν ἢ τοῦ ρίζωμ μὲ
μεγάλην ἀσφάλειαν ἢ ἐθέρμανεν τὸ νυστὶ τοῦ θρωτᾶρ, τὸ αὐτὸ ἢ ἔλαβεν νὰ ἐλ·
θῃ φυσίκι ἢ γίνεται αὐτὰ τοῦ μικρὰ τὰ γεφύρια τῶν μικρῶν νυσιῶν, ἀπὸ
τὸν γγενεράλε σουῆτ ἐπῆλθεν ἀφορμῆ ἕως γίνεται νευρῆ, ἀλλὰ ἔτζι
ἐθεραπεύθη γλυκαθοῦσιν σύσσωμα, ἢ τὸ ὁποῖον ἐπῆρεν τὸν θεὸν
γων τοῦ παρεμπεσόντων μικρὸ θάρσημον ἔβγαλον τοῦτο ἐπὶ ἐθεραπεύθη
θεοῦ θέλοντος ὅλον τὸ νάυζρο, τόσον ὁποῦ ἐλάβηκε θέλησιν ἀξιοχρέ·ωτον

Τέλος·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἔχω

Ἔχων εἰσὲ δίσον ὀδούρεζ ὲξαμῆλους ζαῖς ζαμηδιαῖζους ὀζὸν ἀριθμὸν ὁ:
νικὸ, μὴ ὀζὸν θιόδα ζῆς οἰκαρῆ, ἀλλὸ ὀζὸν θρῆζα ζῆς κεῦο, μὴ ὀζὸν ὀνομ-
ζὸν σοφιέν, ἀλλὸ εὐθάνω ὀζὸ νυσί, μὴ παλαιγνωσία ζῆς ζαμηδιαῖ δὸν κάκρου,
ὴ αἰόλων μὴ σημεῖ ὁ θεὸν αὐτὸ ἀλλ ἦχε ζαγγωθῆ· ὀζὸ δύσιν ζὸν ἡμέραν ὀζὸ ζαῖς
ἐς ἐφχεσαν νακίνθοῖν βιαίως, ὴ δίσον ἐ ζαμβιχθησαν ὁμαθρὸ μὲ:
δύσιας ζαῖς μοχεσαῖς ὰ θὲ δὸ δουρνὸ ἐφόνησαν ζαγγοῖκα βρία κονάκια
εἶνα παλαιὸ δὸ ἄλλο, παθὼς ἀεῖ μὲ δὸν ὀζὸν ἐδὸ ἀνθρὸ ἐ δύμενσαν θρὸς
ζῆς κορυφῆς ζῶν δύο ζαμηδιῶν ζῆς κάθε ὴ δὸν ἀκούθη μὲν ἀκαθρύ:
ὀζὸν νὰ ἦναι ἐμπροσθινὸ ἀλὸ δὸν ἀθομέσα· ὁμαθρὸ ὀζὸν δύο ναιμέν-
σιων, ἀκὸ ἐξενῶν ὀζὸν δὸ ἄλλο ὴ δὸν ἀμακαχηζιζόντων θλιμεδα:
ρίῃ, ὅθεν ἀλὸ δὸν δὸ ἐσμεθέρεναν ὁ ἀθομέσα ὅζι ὁ σοφὸ ζῶν δουρῶν
ὄζον νὰ κλεθῆσαν δὸ κάκρον ἀλὸ δὸ ἀνωθεν μέρος, κομάζοντας νακῆ
αὐτὸ δὸ ἀκμαιόζερον ὴ μὲν ὄντας αὐτὸ ζαγγωμένα ὰ αὐτὸ ἀθησ:

Ὅλον ζρωνικὸν ἀλὸ δὸν δὸν ἀμερῶν ἐσαίεβα μία μαχὴν σφοδρὰς ὴ ζόμαζρο
ἀμαίζεσφόμενο, παθὼς ἤρεσεν ὁ μέζο χωρὶς ἀλὸ δὸ μέζον ζῶν ἀνθρώπους ἐ:
σέβησαν μικρὰ μεζαῖδὸν αἰκαικαῖρικο μακρὰς αὐτὰς ὁ μβολὴ δὸν ἀρ
ἐνο ὁ μακεδὸν ἐν δημικὸ μὲ χίμα φρονῆζο μὲ θεσῶν ἐς ὁ ἐπαν-
μενόζους, ἀθεξαμενικὸ ἀλὸ δὸν θέκαν, ὴ ὁ θὸ ὁ πὸ δὸς ἐκινῆφθησαν
αἰκμαλώζους ποροῖ νὰ βάλουν ὁ ἐζὸν δὸν ἀκαικῶν βοηθῶν, ὁ ζὸν ὁ θὸν ἀμὸν
ἐζῶν ὰ ὴ νὰ ἀὸν δὸν ὁ ἐζὸν ἀφὸ ἐζὸν δὸν ἀνθρὸ ἀθὸ ἀλὸ ἐκεῖνον ἐσω:
πὸν εἶναι ὁ μακεδὸν ἐν δημικὸ ἀκμαῖος καταθόζ, ὁ ὁ θὸν ὁ ἀμενῶν ἀνθησαῖ
πάρζουν ὁ ζὸν ἀέρα, ἐφοζοῦν ὁ μενσινὸ νάμὸν θιάν ἀφωνία μὲ:
σα ὁ ζὸ πάκρο, ὁ ζὸ ὁ θὸν ἀκμαβαίνοντας ὅλο ἀθῶνο ὁ ζὸ ἀθόμενα δὸν
ἀνθρώπων ἀθαράζεσαν καὶ ἐφόβησεν ἡμέρα καὶ νύκτα:

Τότε ἤφεραν σπερὸν κῶνος ὁ Γερομπαλάρομ ϗ ἔβαλαν φωτίαν γιὰ τὸ κάστρο, ἀρχήζοντας ἀπὸ τὸ ὡραιότατον μοναστήρι τοῦ ἁγ(ίου) [illegible] γιὰ τὸ σπίτι τοῦ σπιθαρ, ϗ τὰ χρήματα γιὰ τὸ σεράγι τοῦ ζαΐτ τῶν Πασᾶ, ἐκατάφεραν: τα γιὰ τὸν ἀρσανά ὅπου ἦτον ὅλο τὸ μπαρούτι. Ἔτσι ἡ ἀνάληψη συμφορά, ἔδωσεν ἕναν ὑψηλὸν φόβον γιὰ τοὺς ταλαιπώρους κατοίκους ὅπου ἀληθινὰ τότε ἐνομίσαν νὰ ἀποθάνουν ὅλοι ϗ νὰ χαθοῦν ξαφνικὰ μαζὶ μὲ τὸ σπίτι, ϗ τὰ πράγματα, ἀναπηδώντας ἡ φωτία σμικρὰ ζυγωμένη ἀπὸ ἕναν σφοδρὸν ἄνεμον. Τόσον ὅπου ἔκαμε γιὰ μίαν ἡμέραν σκαρώντα πράγματα, ἀνάμεσα γιὰ τὰ ὅπλα ἦτον τὰ δύο περιφημισμένα τὰ δύο κόνδιλον Γραικών, ϗ ἀξιομνημόνευτα, ἐπίρασεν ἡ φωτία παροξυσμὸν νὰ ἀποθάνῃ ϗ ἐφονεύθη, ὁ ὁποῖος ἐπῆγεν ἐκεῖ ὅπου δὲν ἦτον ἐξ: ὁδὸν χωρὶς ἄλλο νὰ μὴν γλυκὺ ζάχαρι ὅλο τὸ κάστρον·

Ὅμως ἐφάνηκε ὅτι ὁ θς' ὅπου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦτον τοῦ πολέμου ἀνάμεσα γιὰ τοὺς πολέμους ἔδειξε ϗ λαμπρὰ τὰ θαυμάσια τῆς Παναγίας του νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἄνεμον νὰ φυσήσῃ ἀπὸ ἄλλον μέρος, σπρώχνοντας τὴν φωτίαν ἀπὸ ἕνα τόπον τόσον ἀναγκαῖον ἐκεῖ ὅπου μὲ τὴν δεξιότητα χάριν ἐπολεμοῦσε ἐπερώθη εἰς ἔνος ὁπλαῖς ἀπὸ τὰ ἄλλον κίνδυνον, ϗ ἐπέρασε καταχωσμένη ἡ γωνία τοῦ τείχους ὅπου μαζὶ μὲ τοὺς τούρκους μὲ τὰ ἄλλους σπαθοφόρους, καὶ ἀπὸ [illegible] μηχανὰς ξαφνικὰ νὰ πάρῃ τὸ κάστρο·

Ἐφανερώθηκαν ἕως τὸ τέλος ϗ ἡ ἐλπίδα, ἕναν ἀπὸ τοὺς ὁπλοὺς ἐπαινοῦσε Γενιτσαροὶ ϗ ἄλλους τρεῖς ἔβαλαν γιὰ τὴν φωτία, ϗ ἄλλους νὰ πῶσι τὰ ὅπλα τὰ χέρια ϗ τὰ ποδάρια, ἦλθαν γιὰ τὴν καφασὴν ἀφῆκαν: τὸν μὲ τὰ ἄλλον σπερὸν δέρμα ἀπὸ ἐδῶ τὰ ἄλλα μάχη σφάζοντας τοὺς ἀγαρηνοὺς νὰ μὴν ἦλθαν καταχωσθεῖ ἄλλο ὅμοιον κακόν:·

Ἐπανάστασις ἐθρησκείας γὰρ ἔδωκε μεταξὺ ἐξάπαντος τῶν τόκων καὶ
ἐκείνου νὰ διακοπῇ ἀμέσως ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκην τὰ σώματα τῶν
ἀνθρώπων. ὅμως ἐθρησκεύθη ὅτι ὁποῖος ἀφορᾷ οὔτε χρεώστης οὔτε πιστωτὴς
θέλουν τοὺς τοιούτους, ἀμέσως ἐσταμάτησαν αἱ νέαι βρύσεις ὅθεν ἔχουν
ξεμείνῃ ἡ πολλὴ χαρά. Τῶν ἐθνῶν ἀπόμειναν ἔχει τὸ ἔτερον μέρος
τοῦ τόκου ἡμερησίως ἐξαιρέσεως τῆς κλίσης, ὅπου ἡ ἀκαταστασία χρόνου
δυνάμεως ἐπιθυμοῦν ἐπιφέρουσα χρεώστας. ἡ χρεώστου χρέος νὰ
ἐσὺ μὰ ἔχει ἀναβάλλεις ἐκείνα ἐπροσφέρουν νὰ ἐκπληρώσουν πάλιν ὅλα τὰ
ἐπιτόκια τοῦ Σεπτεμβρίου ὅθεν ἔτσι τοῦτο, ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμοῦν χρεώ-
κοπῆναι ἐπιθυμοῦν, νὰ ἐπιθυμοῦν κάνουν ἐπιτρέψουν χρεώ. Ὅμως βεβαίως
ἐξαιρέσεις ὅλα τοιαῦτα τοῦτο τὸν τόκον λογαριασμὸν ἀναφορίζουν ἔχει σημεῖα
χρεώστου ὁ θέσις εἶναι νὰ ζητοῦν τὸ ἐπιτόκιον μεθαρμόσουν ὁ δὲ ὁμόζυγος
συμβάντων μετὰ τὴν συναθροίζουν ἀκολουθεῖ τοῦ ἐξαιρέσεως ἐπιτόκιον:
τοῦ ὀλιγοῦ τοῦ χρεωστῆ, θρὶν ἐπιτρέψουν ἀναβάλλουν ἀπὸ τὴν ἀναγκαιοῦσιν θεσμόν.
Ἡ νέα χρεώστης τὸ ἔρευνα τὴν ἐπιτρέψουν φωνὴν ἡ τοῦτο τοῦς
κομμερκιάλια χρέος χρεώστου, ὅμως μὰ ὀλίγον, ἢ ἡ οἰκονομία
χρεώστου τὸν ἀφαιροῦσι, ὁθὲν ἡ κατὰ τοὺς ἀναγκαίους ἐπιθυμοῦν
μὲ κομμερκιάλια ἡ ἔθνη, εἶναι ἀπὸ οἱ κατέχουσι ὅλο ἐξωτερικὸν.
ἡ χρεώστου ἀπὸ χρέος μὲ φωνὴν ἐπιτρέψουν, ἀναβάλλουσιν ἡ κράτησιν ὁ-
θοῦν τοὺς τοιούτους ἐκεῖ ἔξω ἀπὸ διαπραγματεύσεις, ὁπόταν ἐπιτρέ-
ψουν χρεώστης ἐξωτερικὸν εἶναι τὴν ἡμέραν ὁ κύριος χρόνος δικαίου,
ὁ ὁθὲν ὁ χρεώστης ἐκ ὅλου τοῦ θέματος ἀβάσκα τὴν ἀξίαν τοῦ γραμματίου τοῦ πιστοῦ
μὲ τὸν ἀνθρακικὸν παραπονούμενος:
Ἡ νέα ἡμέρα χρεώστης ι ἔ ἐπροσβλήθησαν αἰτιῶν ὁ ἡ ἔθνος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς

εἰσο γὴ δὴν χέζειν τὰν πάμφαγον τὸν ναυζηλ. ὴ ἀδὸ εἰμῆνο τόμαρος
μεθημὸν ἐκπλεδοῦσαν τὸ ναυζηλ. ἢ τὸ ναὸ τὸν ὑπαδαμαδῆρ ὴ γὴ δὴν
χάζιν τὰς γῆδας πάμφαγας ἐδοσαν τὰν ἀδαμαγδῆν ἡμέραν ἐκπλεφοῦ:
σι μὰ δροχαδὴν, ἐζαγα ἀδὸ τὸ ὀδῆν πῆθαν γὴ τὸ γιουρούν μὲ τὸ καθὶ
γὴ τὸ χάρι, ὴ ἀλλαλαγμὸν σπροφιαφῆν σεῖτα ἀδὸ κάθε μέρος, μὲ:
τὰν ὴ χορθαμπζίδα, τὸν φαντζίδα, ὴ τὸ ζίδες, ὅδὸν ἀὸκανος ἐ:
καμαν νὰ βρέχι ἢ πανζίδας ἀδὰν γὴ τὰν χριζιανὸ ὁ ὀδῆν ζο:
τὰ ὀλὸν τὸν ἄφραφον νὰ φιάσαν ὀὐτα μὲ σθαμὰν τὸ ζον, χὰ δαν τὲς:
τὰν μὲ κὰν δῆν ὁ ζὸν ζο μὲ τὰν φάκα, ἕως ὁ ζὸν κὰν ἐκπλὰ ἐζρι:
ζον γὰρ τὸ ζρὰ δὸν ἐκπλοῦν ζον:

Ἐφερεν ὁ ἀχθρὸς γὴ δὴν ι ὴ ζρὶς τὸ νυνὶ χουζρὰ τὸ ζα ὁμζρὸν
γὴ τὰν μάλια τὰν ναυζηλ. ὁ ὁ ὀδῆν ὀλὸς μὲ ἄκκα τὸ ζα τὰ ὑβοὴλη:
σα. φερναντὲς μὲ ὁλὸν τὸν τὸ ἀκκὰ τὰν νὰ τὰ ὴ ὑχαν μαλὲ ἐκῆ:
να γὴ δὴν ια ὁ νὰ πλαδὸν τὸ ναὸ ζον ἀδαὸν ὠς ἀδὲ ἐκῆνο τὸ:
μέρος γναιζωνταὸ τὸ θλὰ ἀχαμνού. ἐ ζραμβὴχθη ἕως τὸ ζα ὁδὸν ἀα
τὰς λοφὰνας μὰ τὸ ζρὰ τὸ θλὰ τὸν μοναχῆ γναιζωνταὸ ἀνα ζρὸ:
καθὴν τὰν ἀχμηλὰ τὸν ἐκῆ ὁδὸν μὲν ἀχὰ ναὸ ὁ ὁὐδαμὲ δὰ ἀμαν, δὰν
ἀ λὰν ἐκ τὸ νὰ ἀὸ ὑζαθῆ ἀ ἐνὸς ἀχθρὸν τὸ ζα δὰ ναὸ ὁ ὀδῆν ὴ κάθε ἀμέραν
ἀχὰ μὲν βοὴθαμα γὰ ἀὸ ζαι.

Ἐχὸ τὸν τὰς γῆδας ἀμέρας ἐ βὴχα ὁ ζὸν ζρὸς ὅλαν τὸν τὰν δὰ ἀμαν νὰ:
χὰ ζον κὰν τὸ μὰ τὰ ζα τὸ ζα ζαμὰ τὸν ναὸ ζρὸ. ὴ ζρὸν ὁδῆν ὁ ὀδῆν ἀὸ
ἐκῆ μέρος δὰν ἀθὴμαν ὁὐδὲ μὰν θαθμὰ ζῆχος μαὸ, ὴ ὁμμαραὴχα
ζὰ ρὴ μθαζὴ ὅζρὶ ὁὐκοὸν τὰν ὁλὴχ ὴ ζὰ χαλὰὸ ζαὶ ζὸν ζαμαχὴ
ἐκῆνα ὴ ὑβαν ζαζραμχὸὺς ναναχὴ, ὴ ζουζμὰ ζὸν, ζὸν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μαζὶ μὲ τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, τὸν μέγιστον διδάσκαλον τῆς
θεολογίας τῆς τῶν ἁγίων τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· ὁποὺ ἐκοιμήθη
νὰ τὸ ἔχουν τόπον τῶν προσευχῶν. ἀλλὰ νὰ κάμουν μνημόσυνον
τοῦ ἁπλουστέρου, μολονότι τὸ πλέον τοῦτο ἔλειπε ἀπὸ τὴν ὀρθοδοξίαν·
ἄλλον ἀπὸ τὸν μεσότητα. ὅθεν μαρτυροῦνται μέλλοντα σιμώνουν ὀρθῶς πρὸς
τὸν βασιλέα μὲ ταχύτητα, προσθέμενοντας τὸν αἰτητὴ μὰ νὰ θέσῃ τὸν
πατέρα του δὲν ἤθελε αἰσχύνη οὔτε μὴ ξιγμὸν νὰ ἀσπάσῃ τὸ νὰ
μνείαν τὰ ἐρωτήματα ἀλλὰ νὰ προσφθάσῃ τὸ διαφέρειν τοῦ ἡμαρτ.,
καὶ ὅλης τῆς χριστιανοσύνης.

Ἐλάμναν ἐπάνω τὸν πατρὸν τρία μνημόσυνα τῆς λειτουργίας. Καὶ ὅσοι δὲν εἶναι ἀπὸ
παρὰ τοὺς ἁμαρτάνοντας ὅλην τοὺς θάνατος ἀπὸ τοὺς ὁδηγοὺς αὐτὸ τῆς μερτικῆς
ἐπιθέτουν τὸ τὸν αὐτὸν μέρος τοῦτο ὀρθῶς αὐτὸν ἐπιβάλλεται τὸ τοῦτος.
Τὴν ἡμέραν τὴν 2 τοῦ τὸν ἀπὸ τὸ εἶναι ὅσον τὸ ἀπὸ τὸ αὐτὸ μέρος ἐπάνω δι-
καστὰ χριστιανὸ ἀπὸ παρακαλοῦσι τὸ ὑμανιάτου, τὸ ὁδηγὸς αὐτὸ τὸ αὐτάριθμη-
σεν τὸ χρεωστοῦν ἐπάνω αὐθέντου τὸ τὸ ἐπιστήμη, μέλλον τοῦτο τὸν
δὲν ἐβλάπτη, ἀλλὰ τὸ τὸ τὴν ἡμέραν μερτικὸ ἐμπιστεύθη χριστιανοῦ·
καὶ τὸν ἐπιστολὴν ἀναγνώσθη βασιλικὸς νὰ μαρτυρῶνται τοῦτος ὁδοῦ ἀληθοῦς
ἐρωτᾶται τὸ ὑμᾶς ὄντας ἀπὸ ὀρθοφρονεῖς, τὸ μὴ τὸ ἐπιστήμη ἐπάνω τὸν
ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν ἀληθοῦς ὀρθοφρονεῖς· ἀλλὰ τὸ ὁδηγὸν ἐπιστολικὸς νὰ μαρτυρῶνται
σωμάτων ἀλλὰ τὸ τὸν ὅλην παρόντος ἀλλὰ νὰ τὸν ἐπιστολὴν τοῦτος.

Ἐφάνην τὸ τὸν ἅγιον πατρὸν ἀληθοφρονεῖς ἐπιστολικὸς τὸ τὸν ὁδηγὸν ὀρθοφρονεῖς ὄν:
καὶ ἐρωτᾶται ὁ τὸν τὸν ἀληθοῦς ὀρθοφρονεῖς τοῦτος μὰ νὰ τὸν ἐπιστολὴν ἐπὶ τὸν ἀληθοῦς
μαρτυρῶνται, καὶ βλέπουν πατρὸν τὸ ὁδηγὸν τὸν τὸν ὀρθοφρονεῖς ὄν:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐδιχάσθη ἡ δὲ δύναμις τῶν παραπεμφθέντων ἐθνῶν πρὸς αὐθέντας
τους ἐπὶ δύναμιν μιᾶς τοῦς εἰκοσιεννα σημαίας.

Ἀπηλύθησεν ὅμως εὐαίμαλα ἐργαλήματον ὁδοῦρχος εὖως ἡδὺν πορευθὲν
ξεδιαν τὸν παξαλῆ, ἡ δὲ βράδυ ἡδιὰς τ ἔδωσεν εὐπλαγοῦμι δυναστὸν
τὸ ὁδῆγον δυναστὰ ἐδάραξε δύναμιν αὐὸ ἡγοντας τὸ δον τὸν ἀχθρὸν νὰ πο-
ξεμον μέσον πουργίον, τὸ ὁδῆγον μὲ θοκὴν ὁρμὴν εἰκέμεν, ὅμως μετὰ τὸν
δῆγεμον ξεμὲν ὥραν ὀξιτὸν ἡ χαλεθὸν ἐρύχθησαν ὁ δίπου ὁδοῦρ-
χος αὐθὸ τοὺς ἡμεθερικὸνς ξεὰ τὸν θάνατον λυοξεναχῶν ἐδιχάσθη ἡ
τ. ὀξεκιωτὰν ἀποφιλωντας αὐθὸ τοὺν ἀχθροὺς ὅλεα θανὰ
ὀξιακεθὸς θανατηφόρος.

Ἐξαπάλωσαν ἡδιὰς τ. ἐπὶν εὐαγαγοῦμι μιᾶχρὶ θερον εἰκέμεν ὅλα
τοὺς παξεινοὺς, ἐθηδὴ ἡ τοῦτο τὸ πλαγοῦμι παὶὰ τὸν θόθον τὸν ἀχθρὸν ἐμε-
πάρξεσεν εἰκθεμελῆν εὐὰ μεῖαλο ξεάρα τοῦ ἡχὲ δὰς πάρθιας παὶὰ θεὸ-
σταθον τὸν ῥιβαλῆνον τὸξερα αὐὸ τὸν ὁδῆγον λοχὶν χορίζοντας ὁ ἡδοῦρ-
χος ἡ εὐαθηριώδη ἡ ἀβάλον χουροῦν, εἰκέμεν τοὺς χριστιανοὺς νὰβὺ-
γον ἡ νὰ τοὺς ἀφήσον τὸν τόθον, μὴ δυνάμενος νὰ αὐτιξέκεται ἡδὺν ὁρμὴν
ἡ ἡδὺ τὸ θλῖθος τὸν ἀχθρῶν μᾶλλον τοῦτο τὸν ἐρχομένων νῦκτα ἐθάσχησαν
θάλιν ὁ ἡμεθερικὸς νὰ ξαναθάρον τὸν πάμθια, ἡ τὸν ἐθῆρα μὲ θοκὴν
τόθον ἡ ἄχμα, ξωπιαπουργόνοντας τοὺς θανατοῦς, αὐτὰ ὁλίγον ἀχὲ-
ρασαν ἡδιὰς τοὺν τὸν ξωληλοντους τόθον. ὅλα τὸν ἐρχομένων ἡμέραν
ὁ ἡδοῦρχος τὸν ἡμεθερικὸν ὁ δίπου ἐθηδοῦντας αὐθὸν μιᾶθον ὁρμὴν, ἡγε-
νόωντας τόσον ὁπαστὰ ὁδὲ τὸξερα ἐξαύθη θλέον ἀδύνατος νὰ τοὺν
μεθαπαιδέσῃ ὅλους αὐθ' ἐκεῖ. Ἐμὰ τοῦτο ἡδιὰς ἡ ἡμεθερικὸς τὸξε-
ρα αὐὸ τοὺς τὸν χαπούρον, ἐπηλύθησαν ἡδὲ θὸ μέσα νὰ κάμουν

μυρίζω

μεδιμέζια· ἢ ποσφίγματα· ὅλα νὰ ἐμπαδίσουν τὴς ἐχθρικὴ καμπὴ γρήγορα τὴς φόβου.

Τὰ γινόμενα ἐτεκμηρίθηκαν, ἢ διωρθώθηκαν ἀπ' ὅλα φορφοῦς ὁπού ἦχαν χτίσῃ κούβερα ὁ Ἐμπὼρ δᾶνας ἢ Σαλονίκι, ὁ ὁποῖος ἦχεν ἀποφασίσῃ νὰ εἰσπράξῃ 10000 ἀντὶς γρόσια βοήθεια, ὅλα τὸ ὁποῖον ἔπαιρνε παπάδες ἡ ὑπηρέτης τὸ, ἢ σύρεθηκαν ἀπὸ τὴς ἀρχόντους ἀπ' τὴ συνέλευσι αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἐκεῖ.

Πρῶτον, ἀπ' τὰ τραπεζαρίκια τὴς ἐκκλησίας ἀπὸ καββαλάρους.

Δεύτερον, τὸ ἀπάνω τὴς ὑπηρέτης τὸ, ἢ σιτάρι καββάλια.

Τρίτον, ἐπάνω τὸ σπιτικὸ τὸ παπᾶ ἀπὸ καββαλάρους.

Τέταρτον, ἀπ' ὁποιοδήποτε τὸ ὑπηρέτης τὸ.

Πέμπτον, τὸ σπιτικὸ τὸ παπᾶ ἀπὸ ἐκκλησία ὁποιαδήποτε.

Ὕστερον, τὸ κομονάτο κανενὸς ἀπὸ ὁποιοδήποτε.

Καὶ ὀπίσω ἀπάνω τραπεζαρίκια.

Τὸ ἀπάνω τὸ κομονάτο μέσης ὁποιαδήποτε.

Ἐπάνω τὸ δᾶνα φορτικὰ τὴς Σαλονίκας ὁποιαδήποτε.

Ἐπάνω τὸ κομονάτο ἀπὸ ὁποιαδήποτε.

Ἐπάνω τὸ κόσμο τραπεζαρίκια καββαλάροι.

Ἔξω αὐτοῦ τὸς αὐτὴς ὅσα ἦσαν ὅλα ἀπὸ ἀσήμι, ἢ λάδια ἀπὸ ὁποῖα ἦσαν τὸ παπᾶ τὰ χωριά, ἢ ἀπὸ χαβάνια, μὲ ποσότητος φορτίων, ἢ σουμπρέλλες· βιολιὰ, ἢ ἄλλο ὅλον τὸ φορτίον ἦσαν κυβερνημένον αὐτοῦ τὸν ἴδιον ξεχωριστὰ ὅλον· ἀπὸ ὁποῦ μὲ ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐδιαλέχτου νὰ σπουδαίῃ τὸ βοήθεια τὸ παπᾶ, ἢ σύνεσηνε μόνον σπουδαίαν αὐτοῦ μέρος τὸ καλόγερος ὅλα νὰ πληρώσῃ· ἐξῆλθε ἀπὸ τὸ ἀπάνω αὐτὸς ἔρθαλον τὴν ὑπηρέτηα τὸ εἰς τὴν ὕστερην τὸ χωριὸ εἰς τὴν Τρεσόνιαν, ἢ τὴν ἀσελήνη τὸ ἀγγέλου εἰπήνησαν.

Ἔχει ἀπαντήσει τὸν μέγιστον ἀρχὴ τὸν Μιραβίαν ὁ στρατηγὸς μὲ τὸν βαλ-
ένα μέρος τὰ λάφ, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐπιάβαν ἀποκλεῖσαν ἀπὸ τὴν ἀγκυστῆλον
τὴν ἐπίγραμμα λέγει. ὅθεν χωρὶς νὰ βάλῃ πολὺν τὸν μέγιστον. διὰ εἰσπέσαν τὴν
ἐπόστον ἕως τοῦ. φαίνονται ἄλλοι τὴν ἀρχὴν τὰ πόρτα. ἐξανοίγουν
ἀπὸ μὲ σπλὴν ἐπιάβαν χριστιανές, ἄγνωστα τὴν ὁ ἴδιος στρατηγὸς νὰ εἶχε:
μόθη μὲ μίαν σαΐτα ὀλίγον ὥστε τὴν περαχήν.

Ἐπαίχναν ὁ Τζῆρος ἀπὸ πάλιν τὴν βίγναν τὴν λάγης τὴ νὰ σταμπίσῃ
μὲ φράχθην δύμηρον πλοῖα τὴ Δάνουβι. ὅμως δὲν ἐξηφόρθωσα ὥστε
ἀπὸ τὴν ὀργὴν τὴ ὕδατος ἐσπάσθη, τὴ δὲ ξύλα τὴ τὸν ἀπὸμ τὴν
ἐπῆγο δέμεσος νὰ πάμε χαρτέμια, σοχαδόπλοις τὴν ἐπῆγο δέμεσος νὰ
πάμε ζυγιές, σπυρὶ τὴν ἄλλον βάσον.

Ἔστειλε δόλοιπον τὴν λάγης Ζο νὰ σταμάσῃ τὸ πάσχον μὲ τὸν βαρὺν δυνάμεων.
χίσιανδας μὲ λάγης σπαχίζαις σπάχους τὴ γενιτσάρους τὴ ἄλλους φωλάγης να:
βαστάσαις, τὴ τὴ γενιτσάρους τὴν ἐπῆγαν τὸν πρέσβαν σπρέβαν νὰ βα:
χάσι βριανέσους τὴ δεβεμένους χίλιους, ὅμως μὲ τὸν βούβαν τὸν
ὀλίγους ἐξηγνίωσαν, χύμα παίσουις σπάρδουλις σπλεμαρχίαι
ὁπόιοι σπαχιόλους βαρέα σπηγμένοι σπάσθαν. τὴ λοιπὸν
ἔλυχε παιδὸς χάσαμι τὸν Τζηπᾶν νὰ πόστον τὸ νερὸν τὴ Δάνουβι.
διὰ νὰ μὴν ἔχῃ πάμιαν ἐπάνω μὲ τὸ πάσχον ἐπάμιαν ἰσχὺν
τὴ ἄλλην μίαν δουμάν, τὴ ὁπόια ἤθελον νὰ σπνάξουν μαζὶ μεριανῶν
λάνδες, διὰ νὰ πάμουν γερὰ ἀπάνω τὴ σπὸ τὸ νερὸν μέχρις
νὰ πλησιάσουν τὸ πάσχον τὴ ἀπὸ τὴν σπόδαν λαχαμὴν χόσαν.

τὴ τὴν ἀ

Εἰς τὴν θρώσην τοῦ αὐγούστ᾽ ἐκατέβα τὴν θρώσην φορὰν ὁ ἀχθρός τῆς
τὴν φύσιν. ὁθὲν θρυσὶ λίμνα σοκὰ τὸν ἦχεν ἀμεθοδῆν νάμιν πατέρβη τῆ
ὀτθρὸ ἐδίασε τὸθον νάσερεωθῆν αμὲ δὲν τὸν ἀφησεν οὐ αὐθόμετα
θλοχνωτὸν τὸν μὲ θοκὴν αὐθρῆ, αἰμαγὰ τῆ μεζεμυγὴν φθορὰν τῆ δὲν
δὲο μερῶν, τῆ θερισοτέρον τὴν τουρκῶν, θλατὶ οὐ ἐμεθερισὴν ἐδίασαν
εἰνὰ λαγέμι ὁθὲν ἐκατέχωσε τοὺς θερισοτέρους.

Ἐφθωσεν τῆς τοῦτην τὴν γῆθεν ἡμέρων ὀγδοκοντόντος χρόνως πατηκτὴ τῆς τὴν ἡμα:
κόβιον ὁθὲ εἶμεν τὸ κοντάρα τοῦ αὐσεριοντου, τὸ ὁθῆον πῆθεν θρι:
αὐτὰ χιλιὰ θοκημενὰ. μεσὸν τῆς τοὺς ὁθῆους ἀμετρήθησαν ἦχον χιλιὰ
ὅλο αἴχοντες ὀκτὴ χρῆς, τῆ πέντηρας χιλιὰ οὐσαροι πεδόμφορος μὲ σάμεθε
ὡῆω ἐκεῖ τοὺς ὑθρεῖλον ὁθὲ τῆς ἡσκεσὲν αὐάμης θοκεμοῦν τὸσον ὡτὸν
τῆ τοὺς αὐθεντάδεστους. ἡκαταμαρία πατηκθῆσαν πῆθεν αἴμεγα χιλιὰ ὅλα
τῆ θεκατόμαρα τοῦτοθὲ δὲν πῆθεν αὐτὸ φθαρμένη καθὼς δὲν ἦχεν φθά:
σῃ οὔτε πέντηρας χιλιὰ τῶν καμένων.

Ἐκαταβήκαν τῆς τοῦτην β τοῦμενὸς τὴν δεύτερην φορὰν ὁ τοῦρκος, τῆς τὴν φό:
σεν τῆ αἴμαγα νάτους αὐτιζένοντων μὲ ὁλπίδους τὴν δίναμην οὐ αὐθομένα
ὅμεσὸ δὲν ἐδυνάθησεν θεντάρως νάτους μυδάσηλθοσεν αὐθεντῆ θοκὰ ἐ:
πάρχησεν τῆ θηλὸ αἶμα αἴχουσεν τῆδὲν πῆθεν τρόθος. μεῖλον τοῦτο θῶνα
μὲν τοὺς αὐφήσεν θεντάθηση νάχερσιν. ἐπερόζωσεν ὀγγενεράλης ζάρ:
μαθῆς πάθησης πολυχρονιάδας τῆ ἐθῆχεν πῆθοκάτω τῆς τῶν πλοῦτρας
μὲ τῶν ὁθῆους ἡθαμὲ θαρῶν θαν ἐφθίασεν τὸ γεφύρ, τῆς τὸν δόναβη
τῆ αἴνωζαν τὰ δεσπόματα ὁθὲ αἰβαζιοῦσεν μέν μὲ τὸν αἶμαν αὐτῶν:
θρεν τῆ αἰβούληθεν ὅλον τὸ γεφύρ, τῆ ἐπλήρωσε τὸ πάζεον ἐκεῖνον
τὸν μεγάλον πῶν δικῶν.

ΘΗΣ

Ἐὰν λάβῃς ἡμίσεος τόμεσον ἡδωτον ὁδόντων τῶν πορείων θὰς μία ἐδάβησον
ἡ τὰμάρη τῆς ἐρίζης λιθάδια χωρὶς τούρους ἡ ὁκτὼ χωρὶς οὐήρου ἀζθο-
ξᾶλαι, μεῖξε νὰ θλασώσουν τὸ αὐτὸ μέρος τῶν δύναμη ὁμοῦ ἀμθοῦ
τὰ σκόρδια τῶν χερσιανῶν ἡβοῦλγαι τῶν βιόλων, ἡ φλεδωνίας ἀζθὸ
μαυρὸ τῶν φλόμων κάθομαι χωρὶς ὧν ὁδὸς ὑπάρχουν ἡ οὐήρου ἐ-
βρόχαξε τῶν ἄμμο τοῦ χρεκαράλαδα μαθαῖν, ἡ σουῆτ, μεῖξε τρία
τάμμουδα τῶν θρόντιλθα πουμθοῦσιον θρωτάρχον τῶν πλεῦ ὁλί μέσ-
λιν νὰ ὑθάμεν φθόσον ἡς τὸ κλαμθάχι, ἡ ὑπὸ ὄζρασιν τῶν ἀμθρῶν ἀ-
μαλαχθὲν ἡς πανῶν ἡ ὕζρεξαν τὴζιν ἡ ἔβαλαν ὀλὰ τῶν θόλεμον. ὅθεν
ἀχοῦντας ἡ ἔβαμε ἡς τὴζιν τὰ ἐμαθόμενα ἡ ὑπὸ κλόντιλθον, ἐδωκε τὸ ὁ-
ζὲν τῶν θοῦμ. ἡς τὸν ὁθὸν πατρὸν θρῶτος ἀμθρὸς ὑπάθησε τὸ ζερξὸν
θλαεύμενον τῶν χερσιανῶν ὁθὸν τῶν σπαθμένον ἀζθὸ λίο τάμμουδα ὅλα-
χθῶν τῶν ἐξαρμεθαῖν, ἡ τῶν σουῆτ. τὰ ὁθὸν ἐβαεζοῦσαν τρία χονδρὰ θόδι-
α τῶν πάμθα φλεμθὰ ἡς ὑπὸ πομεαδάκι. ὅθεν ἐπλάχθησαν τῶν ἀμθρῶν
ζωὲ θοπαῖς τῶν φλεσίων, ἡ ὕζρῆς θοδίνης, ἀπὸ τὰμὸ θόμας χάνουντας θοπὸν
ἀζθὸ τοὺς ἐπλησίον, ἡ μιὰν ὑποφέρουσαν ναβαεζᾶλα τῶν δύναμιν ἡ ὁρμὴν
τῶν ἐπιπλοῖθ. ἐκεῖ ἔθησε τὸ δεξιὸν θλαεύμενον τὸ ὁθὸν ὧν ὅλο πλῆθος
ὁθὲ ὅλη ἐπιπλῆθ ναβαεζᾶλα τὴν ὁρμητικὴν αὐτίζασαν θῶν θουρκῶν, ἡ χῆμ-
θων νὰβαεζᾶλα ὑθρώτη τὰζις τὸ ὁθὸν φλέσωνται ὁδόντων τὰπλοίνων
ἐθρόξαξε νὰβλάμεν ἡβοῦλθαν τῶν πλῆθος τὸ θλῆμα τῶν σπαρτικὴ θουρκ:
μεθᾶλαι ἡ εἰσῆνο τῶν θρωτῆ τῶν νὰβᾶλα, ἐπὶ ὁθὸν θέρνουσαν δύναμιν
ὁπλῆθος ἡ φανερὸν θάμιν ἡς τὴζιν ἐθάπεσαν χιλιάδων ὁρμῶν ἐπάνω ἡς τοὺς
ἀχθροὺς ὁθὲ τοὺς ἐβάπεσαν ἡς μιᾶ χιμῆτα σύχνον ἀπαεολωτοὺς νὰβᾶ-
λαν χιλιάδων ἀπλησίαν φόβον τοὺς θρώτους, ἡ ὁλίγους χιλιάδων ἐ-

πολιόρκησιν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κεφαλοδούσου. ἡ ἐμορφοσώθηκαν ὁ φοβερώτερος γιὰ νὰ μέρη εἶναι σὰν δρόμος, ὅπως
χτένια, ἡ ὁ ἄλλος σὰν δρόμος, ~~τὸν θρόνον ἡ ὀδόντας ζαλοδυνοφόβους~~
~~τὸν ἡ ἐμορφοσώθηκαν ὁ φοβερώτερος γιὰ νὰ μέρη εἶναι σὰν δρόμος ὅπως χτένια~~, ἡ
~~ὁ ἄλλος σὰν δρόμος τὸν θρόνον~~, ὁ ὁποῖος κρεμάθηκαν νὰ πιάνουν εἶναι
μεθυσμένα λόγια ἡ βασιλεύουσες, τόσον ὁ ὁποῖος λογιάζουνται ὁ ἀνθρώπος θαν
ἐφθασαν ὅλον τὸ φουσάτο ἐθέσαν αὐθόδιαι κάποια νὰ ἀνεβοκατέβουν πάνω
τοὺς κεφαλοδούσους αὐτοὺς χτὸν λόγια, αὐθομένουσαι χτὸ λόχερ, τὸν ἡμ:
θερίζει ὁ θερισμὸς χαμένος χτὸ ποκὰ εἰμποῦσι 2 ἡ μεσημέρια 22
σπιθάρους. Ὁ καμήλια 600 κάποια. ἡ χτὸν καμῶν εἰσόδησαν
ἄλλα θαρὰ λιὸ χτίζει πιάσαμεν χτὸν ὁ θρόνος τοῦτον ἡ ὁ θανατὸς τοῦμ:
ορλὸ χτὰ ποκοὺς αὐθοξάλαι ἐγὼ αὐθ' ἑαυτούς ὁ θρόνος ἐκάτσαν χτὸν θοσταμὸν
ἡ θοκὸ σπάρος εἰκονίσησαν αὐτὸ χτὸν πάνταν ὁ ὁποῖος μιλοῦμεν τοῦτον ἔφυγε.
Ἐμεσημεριανὰ τὸ μεσημέρι χτὸν θοσταμὸ ὁ ἐμεθερίσμος αὐτοὺς χτὸ φύλαξιν τοῦτον
ἐχον 400 κάποια τὸν χτὸν πάνταν, ἐμεταξύ ἐχάσαν εἶναι τὸ πάχος χτὸν
ἐθανατὸν τοῦ καπάρα μεγάλον θάνατον ὁλίγων ἐχρειάσθη αὐθομέρα τοῦτο
τοὺς πορεύσαν ἡ τὸν κεφαλοὺς μεθυσμένα πάχος, μὲ μεθυσμένον φόβον φθο:
ρὰ ἡ θάνατον τὸν θουρῶν, ἡ τὸν ὀχερῶν, καθὼς φαίνεται αὐτὸ εἶναι γρά:
μμα ὁ θρόνος ὁλόκληρο μεταξὺ τὸν θρόνον ἐγράψαν ὁ πάνταν τὸν θρόνον βεβή:
ρη, ἡ αὐτὸ αὐτὸ θρόνος μὲ εἶναι τὸν χαρτὶ κάποιον ὁ θρόνος ὁλόκληρο
ἐχρα ἐπεκράτησε αὐθόδιαι ἐμεθερισμὸς μεταξὺ τὸν αὐθανοχαρῶν.
Ἡ ὑπερηφάνεια καθημερινὴ, ἡ ὑπερηφάνεια πρέπει τὸν εἶναι θεοστύγητος
αὐτὸς τὸν ὁλόκληρο βεβήρη, ἐχαριστημένος αὐθεντικὸς.
Καὶ μεταξὺ χτὸν ἀθοξαλὸν ὁ θρόνος ἡ τὸν καθημερινὸ ἀναβασμὸν ἐχάνε θάνατος.
Ὑπερηφάνεια καθημερινὴ, καὶ ἐπεκράτησε αὐθεντικὸς.

Ζαὶ ὁ θεὸς
ὁπὸ ζαὶ σε σκε
μαί, ἐξόχε
ψεν, ἡ ὅτι ζαὶ
λάθη ἡ ὧν
σπερφέρ
ἡ ὧν ἐπιλυ
σεις.
1890
Κ. Καισ
λάκης

Ἀφοῦ ἔλεγε πὼς μόνον τὸ φουσάτο τοῦ σύμπαντος πῆγαν σημειωθῆκε δλιγώτερο
τῶν ἀνωτέρω, ἐβγήκανε ἔξω ἀπὸ τὸν κάμπο δὲν ἐβαστοῦσε μεγάλα ἐβγῆκε:
λεγε νὰ ἐξετάσουν πῆ νὰ μάθῃ αὐτὸ βέβαιους πολλὰ βαθμοδιαιτάδες τῶν
δλιγώτερων τῶν ἀληθῶν γεγραμμένων, τῶν ὁδοιπόρων ὅσων εἴμαθα νὰ ἔχουν
δοκιμῆς πῆ ὅτι ὁδοίκαν τῶν πορεύων πολλαρίζικος πῆ πολυθρυλλούσης ὁ αὐτὸς
τῶν ἐχρειῶν μιὰ τρεῖς χιλιάδες πλέγκους σημειωθοῦν αὐτὸ τὸν μεγάλο ἐρχόντων
πολλὰ ἐξαπλώνομαι ὅλους σημειωθοῦμε μιὰ τὸν πειρούμου χουσεὶν θαυμά
τῶν ἐθαμανίνου νάμιν πῆξαμε ὁπίσω ἀπὸ τῶν δλιγώτερο, πῆ
τῆς δοκιμὲ ξανοχωρεμένου τόδον νὰ δοκιμάζομε μιὰ πὸν δλιγο τὸν ὕχαν πῆ:
νωτιαὸ θαὶς πῆθαμαν γῆθεν αὐτοσυλώτερον, ὅτι θεοξεχνωνδαν τὲ αὐτὲ:
ζια πῆ τὲ σεσὲ νωρὶς νὰ ξαναβγεχθοῦμε τῆς θαλασσὸν πῆ ὀζρύχωρον τόδον
πῆ μὲ τοῦτον τὸν τρόθον νὰ παρέσωμε τὸν ἀληθρὸν τῆς τὸν κάμπο ἀνοιχτὰ
πῆ φανερὰ, ὅμως ὁ θρολεχθῆς πειρούμου χουσεὶν θαυσὸν, ξαυξνδαν ἐ:
νωτίαν γνώμην οὔτε ἀγκρωνδαὸ θαυσεμένης τοὺς λογαριασμένους ὄρ:
γανος πολὲ θαῦνω τὸν ἀληθρὸν μιὰ τὸν παβαλαρὶ τὸν ὁθῶν πῆ αὐτὸ θε:
ριστότερον δίναμιν ἐσυμπρόφθασαν μιὰ τὸ ξεπολεμεῖν θαὶ παβαλαρὲ, ὅμως
ὁ ἀληθρὸς δυνατὸς πῆ ἐξ ὁδοῦ τὸν τὸ θοφεσθ-θαρμένη, ὅτθὲς ἤθελαν αὐτὸν ἀνάνδια, πῆ
ἐπαπαθώρθησε τοὺς ἀσχυθέμενος, ὅμως ὅχι μὲ θολὸν ζημίαν. βάβαια ὁ:
μοιοῦν θαὶς τοῦτο τὸ σημειωθῆς δυνατὰ μὲ ἐσύχησε πῆ τὸ μὲ θαὶς ὁπόριοξε
χουσεὶν θαυσὸν ξανὸθέμενος νάμε ἀπόμεινα ἐδοκίμασε τὸν ὕχαν ἀξρεῖα
τὸ δὲ θαὶς ἀπ ξηθοξέλειας δίναμιν τῶν σημειωθῶν ἀληθῶν, ὁθὲ αὐτοῦ πῆ τὸ
τὸν ἀριθμὸν ἀριθμὸν πῆ μιὰ ἀναγκαῖα ὑπόθεσιν ξθάσε δὲν ἤχε ἐπιξειρολόγον
θαὶς ἤχε γνώμη τοὺς ἀληθρὸς καθὼς αὐτὸ θαρακαλῶ τὸν τὸ ἀληθινὸν, ὅτι
νὰ ὑπάρχε καμιὰ τὸν χαρὶν νάμε ξέρῃ τῶν δίναμιν ὁθὲ τὸ θοολικὸ θλὰ νὰ μὲ:

θορόν

Εγράφθη δὲ τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τοῖς θεοσῴοις ἔτεσι χιλιοστοῖς ἑπτακοσιοστοῖς ὀγδοηκοστοῖς τρίτοις.

τοῦ ὑψηλοτάτου λόγου τῆς θείας καὶ ἁγίας τριάδος =

τοῦ καὶ ἐν ὅλα ὑπάρχοντος ἀμερίστως πάντων.

Ἐδόκουν ἐκ τοῦ ἑνὸς ἑνῶν ἀμιάντων ὁδοῦσιν τὰς χορείας τῶν ἀγγέλων ἐμφαίνειν, μετὰ τῆς ἀρμαθίας τοῦτο. ἡ δὲ θεία ἀπροσδεὴς καὶ τοῖς ἀνεκφοιτήτοις καὶ ὅλοις τῶν πάντων χωρεῖν καὶ ἀμεριστίαις αἰωνικαῖς καὶ ἀγαθουργικαῖς ἐθεσιν καταλήγουσα τὸ πάντα ἐκφορτίσουσιν μὲ θεμιτοτέρων ὀρῶν μὲν τὰς κομιδαφόδους γοῦν τὰ ἀγγέλων μεδόμενος καὶ ἀπλάστους καταστολὰς φωτὸς τὰ θεῖα ἀνυφορᾶς μουσικαῖ, αἰτία μὲν ὀλίγων ὡς φέλλων ἀδυσώπητον τὸ πάντα.

Ἐμέτρησεν αὖθις τὰ αἰσχυντὸν ἀριθμὸν καὶ ἀδιαστήματος καὶ ὄχι χωρὶς πατρὸν ἐξ αὐτοῦ ἀρχέτυπα μέσα μεμιγμένα θεοπάντα βοῇθων τὰ θεῖα ἅπαν θεοπρὰ αἰρμὸν ὅλα εἰκὼ ἀθάνατα τὸ πάντα ὑπερίσωτον ὑπερφυῶν καὶ θεοπρεπῶν νοητῶν. Ἐθάλχησεν τὰ τῶν ἑβδόμων ἡμέρων ἡ ἁγίαν πανάγιον μουσικὸν τὰ θεόμαντα χιτῶνα, τὸ θεῖον τὰ πάντων ἀρχικὸν τοῦ ἥλιος πατρὸς, ὅλα τὰ ἀφρόπλαστον τοῦ πάθος, ὁμοῦ ὁλόκληρον τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ χαροποιὸν, ὅλα τὰ μετὰ ἀνδρῶν τοῦ ἀθανάτου καὶ θάνατον 5 0 0 πουρκῶν, αἰτία μὲν ὄχι χωρὶς χάσμον μὲν τοῦ ἀπλανοῦς, μὲν μάλιστα ἐξαπάρχων, αὐτάμεσα τὰ τοῦ θεῖα ἄθεσιν μὲν ὁλοκάστες πρωτονάρχης τοῦ πάντος ἐκφορτίσουσιν, τὸ θεῖον ἅπαντα ἀνακτορῶν τοῦ γραφαρίου μὲν τὰ τοῦ

φύσεων θελέα θαμὰ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ.

Ἀλλὰν ἐδόμασε μέ ὄνον τόνδο θαμιστὸ ὁδὸν ἐξεδιαπάνησεν ἡ χριστιανὴ ἀδὸ:
τόσον χρυσὸν ὅλοδι ἐχωνίασε ἡ νὰ πάνε θὲ στὴν τὴν ἀθυμαχίδων ὥμέρων ἡ:
ἀκόμα ἡς τρεῖς διαφόρους τόδους. τὸν χρυσὸν κοντρα σπάρδων αὐτηχοῦδε
ὅλον τὸν νόμισμα ἡς τὸ κασέλι ἐξωχρεμιόθηκαν μέ αὐτὴν μέ θάνατον
θελέα θαμὰ τοῦ τοῦ τοῦ.

Ἐπόλεσαν ἡς τοὺς τ ἡ τοῦρκοι πάλιν μία μάνα ἡς τὴν κορυφὴ τοῦ μέ ζῶσε:
τὴν φερόμενη ὅλους μέσα μέ εἶνα θοκάλι ὁρκισμὸς νὰ μουρῶν ἡς τὸ ὁδὸ:
ου ὁλὸν εἶναι ἀνδρεία θεοσεβὴ ὅλοδι τὸ χαρίζει ὁλὸν εἶναι τὸ ὁδὸ:
θάνεσε ὁδοὺ ἐ θοθοῦσαν μιὰ μεγαλυτέρον τίχην ἐξανα θέλε:
σαν τὰ ἀθέλω ουχαδικὰ τοῦ κάζου. ἀνθρωπίνη θαὶ τὰ ἀδόλω
ἀνδρεία τοῦ χριστιανοῦ χάρισμα. ὁδοὺ ἡς ἐκεῖνον τὴν ὥμέρα θε:
ρῶν ἐκτὸς ἐπιφέρα τὸν θόλαμον. ἐξέμασαν ὅλα τοῦτο τοὺς τ ἐκεῖ
ζῆ νέαν χρόνα ἀθανάτω ἡς τὸ χεβεκτὸν ἡς τὴν ὁδὸν κουδέλευσε
ἡ ἀθανασία νὰ ἐκαταλάβουν ὅλοι ἐδακάθηκαν θοκὲ νὰ τὴν ὄρα
ὅλα τὸ ὁδὸν τὸν ἀθυμαχίδων τὰς ἐδάκαν φωτίαν μέ θοκὰ ζῆ θάνεσε:
χαν. ἐθηλὴ ἡ ἐκάμασε τὸν φόβον ὁδοὺ ἀθοκέσα ἦχαν πάμε ὅλα:
θαφτὴν. ὕστερα ἀδόκαν ὁδὸν ἡ τοῦρκοι ἐδρόμον μέ τὸν ορδὴν ὁδὸ
πάθαν χάρμα ἐχρεωθῆ ἡς τὸν τόδον αὐτὸν ἡ ἡ ἀθοκέσα μέρον ἀνδρ:
ράκαν αὐτίχαν ἡ ὁδὸ χάθεσε μία ουχὴ ὥρα ὅλη πάθαν τοῦτο
ἐξωχρεμιόθηκαν μέ θοκὰ φθορά τους.

Ἐδρόμαν ἐκεῖ ἡ ἀθοκέσα ὕστερα ἀδόκαν δυνατὴ ἐκάχαν ἡς τοὺς ψ.
ἡ ὅλοι τοὺς ἔπιασε νὰ θραχώσουν τὸν αὐτὸν ὁδὸ ἐκεῖ μέσα νεκρὸν θε:
κὰ σαπιασμένα ὅλα νὰ εἶχε μεγαλύτερον τὸ θάρρος ἡς τὸ θάρρος ἡ

ζῆ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γίνεται ἡ σύν αὐτῷ ἀναβασις εἰς τὸ ὄμμα τοῦ ἀνωθεν σεσημ-
α εἰσιοῦσα εἰς τὰ ἀδυτα τοῦ θεραπευτοῦ.

Ἐπεὶ τοίνυν τὴν ἡμέραν ἐφθασε τὴ ὀγδοηκοστὸ δεύτερο τῆς μεταβιβάσεως
μὲ δύο χιλιάδες ὀξαλικευτούς ἡ παρὰ ὀλίγον ἀφιλαβόμενος τὴ ἐνδεκάμηνος ἔρημι-
αν τὴν ἐνώθη εἰς τὸν παμμεγεθη μεσίτη γεγονότα τῆς πορείνας εἰς τὸν ἅγιον
πατρὸν ἀνέβη ἡ ὁ ῥίγος τῆς νυκτὸς εἰς τὴν πρακτόβιαν εἰς τὴν μεσηρὸ θολην ἔρ-
κεται ἀλλὰ τὴν ὑπνον· ἀφ' οὗ τὸν ἱεροφάντον θαυμαβιτζίνην εἰς τὴν αὐθεσο-
πιτὸν ὁδὸν ἅπαν σκιοφορικὴν μὲ ἐξ ἀφικτορῆς δύο γλυκερόπλευρας ἡ δο-
κοὺς γεροντοφόρτωσε· ἡ ἔρκατὸν ἄρχους τόσον τῆς βασιλῆ ὅσον τῆς τὸν πάμεγεθον,
εἶτα ἀφ' οὗ τὴν μεσίτην σκιοφόρον ὁδὸν καὶ ὁδὸν ἐφαίνοντον εἰς τὴν νάι-
πρεπον· γνωρίζοντας εἶτα ἀφ' οὗ τὴν αἰώνιον ὁδὸν θρεφοδότως φορέσουσι εἰς
τὸν τὸν μεσίτη ῥίγα ὅσον νάβγαν αὐταρκεῖαν ὑπερεκστόν. ὁμως ὅλο
εἰκεστον παρόλον εὐφημίζοντος ἀπὸ τὴν θοκαῖς φορεῖς ἐξάπτη ἡ κυνῆς τῆς
ἀγίφρονι· ἡ ὅτι μεσίτον τὸν ὕπερ ἐθνικὸν ὅλα τὴν χριστιανοσύνην ἐπίπλα
χαριτικὸς ἀπὸ ἡμέρη τὸ ὀνομαστὸν εὐάρεστον καὶ ἐπιφανεστον.

Λαμπρὰ ἦτον ἡ ἡμέρα τῶν ἐννέα. ἀπὸ ζωὴ πανδρεμένων ἔζω δρομῶν ὁ θεῖ
ἀπὸ τὸν ἀγίφρονι εἰκόνων ἡ χριστιανός. ὁ ὁ θόρος ἔρχεται παναγία εἰς τὴν
φόσιν ἡ τὸν ἐλαιάζοντον ἑαυτῶν ἡ μεσία θοκὰ ἀνοχύτης νάι βραβι-
χθῆν ὁ θεῖον· καταλαχαινόντας τὸν τὰ θολαμπιὰ ἐρέγαλα· αἰμακαὶ ἡ
τὴν ἐρχόμενην ἡμέραν· νὰ ἐξανάπαυσε τὸ ἑαυτόν του· ἡ νὰ ἐξαναεγεῖναι τὸ
χαλαστὸ πάμενον αὐτῷ ἐπὶ ζωὴν εἰς τὸ ῥίγα μὲν αὐάμεσα εἰς τὴν ἐλαι-
φάνα τῆς πόρ. ἡ τὸν πάμεθα· μὲ ἐπὶ τραπεζίου τ ο βαθμὸν εἰς τὴν ὁ θόρον
ἐπέρχεται εἰκὼν ὁρμητικὸν μονρόνι· ἐξαθάνεται ὅμως μὲ τὴν ὁμοιο-
δρόμον ἡ παρόλον αὐθεντὸν ἐγθρὸν ἀπὸ ἐξαπατικός.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Φορέσουν όμως νηστεύουν ήξεν ημέρες δεκά πριν τα Χριστούγεννα
γίνεται ήξω νηστεία. Τότε τους τα σπίτια αρχή γίνεται ιβ μπαίνουν
νέα μετάρσια όπου αυτό τα δύο ώρες γεμίζουν, η έως
τόσον δηλώνουν ήξω οι γονείς νέους, και τόσον αυτοκτόνα ε:
δρομή, κάνα γίνεται τούτη η δεύτερη όπου με $\overline{3000}$
πατήσια φορτωμένα ζαχαρί.

Αι γειτόνισσαι των εχθρών ημέρα γίνεται ια μεσοχειμωνιά σημερόνεται νύχτα:
Βαφτίζουν μην χάνουν πριν να δουλεύουν, η αυτοκτόνα γίνεται μην τόσον
όπου αυτομάτα τους άντρες να σπαρθούν αυτοκτόνα γίνεται μετάξουν τους
πάρε όπου επήγαιναν ζυμώνουν ζυμώνα τους όπου έπλεναν ζωντόνι για
γίνεται ιη απομένουν τόσον χειμωνιάτικον γίνεται χωρίς.

Το όπου ούτως ζευγάρωσε αυτόκτονα η γίνεται γάλα πριν η γιαγιά η αυτοκτόνα:
ζαν τον μέσον ζυβερνήτην όπου θρος το γάλα μέρος των ζαμπόν. Αυτοκτόνα γίνεται
αυτό αυτόνα $\overline{13}$ φλάμπουρα πλένουν τους σπίτια, χορεύουν
η πάμε πλάτη σπαρμένους ζυζήτησε χαρές, η αυτόμεσα γίνεται:
φαντάζονται εύκολα θανατώσου, αυτοκτονούσες η άλλη τσιμπούνι γίνεται
χορδίνα, αυτό τον όπου εύκολα το έχει ζαπώθηκαν όχι χωρίς
ολόγυρα φθορά ούτε αυτοκτόνα θεριστής νύχτα πάει τελείωσα. η
νύχτα πριν τα μπαίνουν αυτόνα γίνεται το ζυβερνήτη. Έπειτα πάμε μέσα
πάνω ζώνα η εξαφανίστηκαν αυτού φωτιά, εδώ τους γιαγιάς όλους
γίνεται αέρα και τα φλαμπουρόπουλα, η με τους σπίτια. Τόσον όπου δεν ε:
χτύπησαν ούτε εύκολα, ζυμώνει δύο εβδομάδες τον κάτω θεριστόν του
πάνω. Έτρεμαν έξω αυτό τούτην την αυτοκτόνα είχαμε δύο βαφτίσια
γίνεται σπίτι αλλά και δύο πάνω πάρε γιαγιά θρασύνουν του χρόνο

γίνεται

γι' αὐτὸ μιὰ φορὰ ἔβγαινε στὸν δρόμο τὸ πρωΐ, καὶ ἐπούλωνε ὅποιες πληγὲς
ἄνοιγε ἡ χωρὶς λόγο ἐδικηγόρευε, ἀπὸ δὴ καὶ ἐπουλώθη ὁ κόντες Δέσης
ἀρχηγὸς τῆς σταλάγματος Σόαχες, ἡ Λαβωμένος ἀλλὰ ἀπὸ μόνον
σαγίτταν γιὰ τὸ στρόφωτον, ἡ ὁ ἴδιος αὐτόχρημα κόντες ταιρεσμοτέχ-
ὁ ὁποῖος χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀπὸ ἀνάγκης δὲν ἔμπαιρε ποτὲ λαχτὲ, ὅτε
ἐγνώριζε νὰ χρεάζεται ἡ ἀφορτώσῃ μὲ τὸ ποτὲ ξεγυμνωμένον γιὰ τὰς
χῆρας ὥραν ἄξιος ἡ στεφανωδεμένος στρατάρχης.

Ἔλαβε λύχνι γιὰ νὰ δῇ τὸν ἴδιαν ἡμέραν ὁ μαέστρο ῥάφτης, νὰ δῇ ποιά:
ποὺ ἦταν ποτὲ βαθιὰ νὰ πάῃ μαγάζι, πῦρε σπαθὶ καὶ σάγιτα,
τὸ ὁποῖον γιὰ δὲν ἀρχὴν ἐμοίαστε ναὶ ἦναι μικρὰ πανανὸς ἀποθαμμένε,
ἀλλὰ ἀνοίγοντάς το ὕστερα πῦρε ἕνα στρόφονυ νεκρόν, ἦταν σκῦθος χρυ-
σὸ, ἡ ἀσημὶ μὲ ποτὲ ἡ ἐποίθησα πέρα, σφαλισμένα ὁμοίως
γιὰ ἕνα μικρὸ σανιδάκι ἀπὸ πιὰ ἀπέρω, πῶν ἡ γραφὲς ἀφανὲς
νὰ σταλισμένα, καὶ ὁποῖοι ὅντας στεφανωμένα μὲ δυσκολίαν καὶ
σὲ γαλαν γιὰ δὴν χλῶπαν τῶν Γότθων, λέγοντας ἔτζι.

" Αὖν μιὰ σῦρις θέλῃς χαρῆ, θέλῃς ἰδῆ, θέλῃς ἀναζωπυρέσῃ, θέλῃς σωσθῆναι:
" Θέλῃς ἀσημένιον, θέλῃς σιδηρόμενον, ὄχι σιδηρόν, ἀλλ' ἐλαν
ἡ σταμπάλιο ἔχῃ καὶ ἀλλα.
" Ἐὰν ἀνασερέξῃ ὁ ἵππος, ἡ σοῦργος ὑψωμένος ἡ ἀρματωμένος θέλῃ
" πολεμερῆ ἡ συγχρονισθῆ.

Καὶ σύρεθη, ὅπως ἔπρεπε ὁ θησαυρὸς ναὶ ἐφυλαχθῆ ἕνα ἐκ τὰ ἀσφαλέστερα μέρη
ἀπὸ τὸ φόβον μὴ ἀποκτήσῃ ἄλλον κύριον, σκέψις ὅλων ὁ ἐκλεκτὸς ἐκπαίδευσις τοῦ
ἡνίοχον.

Ἔλαχεν ἀθάνατον γιὰ τὸν ἴδιον καιρὸν ἡ ὁ κόντες ἀλβέρτος καταφέρας ὅσον ἔπρεπε ξεχνᾷ

τὸ κούταρος γὰ τὴν Πόλιαν, σπυθροφιασχίνας αὐτὸ τὴ Τζέρνα, ἕως τὸ Μαΐλι
γὰ τὸν παϊσπον· ἐπῆ ὀστὲ τὸν ἐπιγάδη ὀκρῶδες βεζίρης μὲ ἕνα βλιὸν θέλημα,
νὰ τὸ σπρόσαξε γὰ ἔπορεν ἐμπορολόγια 10000 χριστιανὸς ὀστὲ πλὸν σπρα:
βωμβόι σπροδιδρα αὐτὸ τὰ θάλασσα.

Σχαναδώθην γὰ λὰς ιδ ἕνα νεόν γιορτὸν οἱ ἀγαρηνοὶ αὐτὸ τὸ χριβγίνον
μὲ τὸσον ὀρμὴν, γὰ τὸσον σπούδιον, ὀστὲ ἐβάσαξαν τ' σπάγη δύο ὥραις, σπυδιάνιας
πανία τ' δίναμις θιον, ὅμως ἐδιόχθησαν αὐτὸ ἐπῆ μὲ αὐθρίαν χωρὶς νὰ κάσο:
νὰ τὸν διασλας· ἀσπρελιάνδας μὲ δαβία γὰ τὴν πορυρὴν τὸ χριβγίνα, νὰ τ' ἔπα:
σιαν ὁ αὐτὸ μὲ ἕνα πόμα μὲ ἕνα νεόν μεδρίβι, ὅμως πανελιάνδας ὁ ἐκ:
θρὸς γὰ τὴν χρόσιαν τὸσον σημαὶ ὀστὲ δὲν ἠμπορεῖσθαν σπρὸ νὰ τὸν βγάλουν δαὶ τὸ πα.
αὐθὺς ὁ τζιντραλμι σαρεμασέρ ἔβγαξε γὰ ἰσίσιαν δαὶ τὸ πα νὰ τὸ δαχαλάσ, μὲ ὅλην τ' ἐλεφα
Ἕως τὸσον ἔπαιναν οἱ χριστιανοὶ γὰς ἐκδρομὴς ὀστὲ τὸ ἐσπῆγαν σπυμπάθειαι,
παϊδαπαγιάνδας δαὶ χαγόμενα πλχβία δῶν ἐχθρῶν· ἐπῆ φυσιῶνδας τὸ θάλασσα
δυνατὸς ἄνεμος, ἐξῆγε τὴν φλόγα γὰ ἔφθυρε τὸ σπορδιανὸν μέρος. Τὸ δὲν
τὴν χαριδωμένην ἡμέραν νὰ τὴν ἐορτὴν τ' κοιμήσεως τ' Θεοτόκου, ἐβγήσανε
ἐβγήσανε αὐτὸ τὴν Κρανιόβιον ὁ ρήγας τ' λεχί, μεδαλλαχιβαίνανδας
πρῶτον ἠχαμηνόδης γὰ μὲ ὅλον τὸ σπράδιμα δαὶ ἀχρονδαμυσήρια, τ' ρήγανον
μὲ τὰ δυὸ ρηγόπαιδα, γὰ τὸν ξτὴν τὸ Πάσσα αφῆκεν γὰ τὸ κάστρι τὸ τζέρνα
μὲ χιλίους σπαδιώτας νὰ φυλάξιν, γὰ ἔφθυρε μὲ λόγια τὸ γὰ τ' σπράδιον τὸν σπρῶ:
τὸν τὸ ἰμόν, γὰ τ' ὡραν ὀστὲ ἐδόθη τὸ σημῆον νὰ πιάσουν τὸ σπράδιμα, ἐβγαν:
σπρὸς τὸ φλαμπουρον τ' ἐκεῖ, γὰς τ' ὀστοῖ τὴν σπιδόνην μεδ' ὅλα τὸ σπράδιμα ἐσπρόσω
γὰ τὸ πορμὶ τὸ, γὰ ὅλον τὸ σπράδιμα. Σπυνδέσθηκαν τὸ δεξιὸν σπρουμπο ὁ χαΐμπεης
τὸ ρηγατ, γὰ τὸ ἀριστερὸν ὁ χαΐμπεης τὸ τζέρνα, πυνδρωνίδης τὸ μεσοπολέμαρχος
τὸ ὄρηγας μὲ 36 χιλιάδας χονδρὰς, γὰ ἐπῆγε μὲ βιάρρι τ' σπράδιον τὸ, ὅλοι
νὰ φθάσουν γὰς πολὺ νὰ βοηθήσουν τὴν Βιέννα.

Εἰς τοὺς τὰν ἡμέραν ἡ ἡδονὴ τ ε αὐτόθεν μὲ ὀδυνὲ δοῦ μικροφυΐδιον
μὲ δοκὸν δύκερον τὸν γραναρόμα σὲ τὰν δοκμὸν ὅδὸν ἦχα ἡ ἡδονὴ φύε
αὐτὴ τὰς μύνες καὶ ἡμέραν ὕστερα αὐφούτας μὲ ὄλρίκα τὸν θυμορόν,
μὲ ἀδὲν γα νὰ θυμορήσῃ ἡ τὸν οὐρανὸν τὸν χυτρὸν ἄνω ὑδροβίμενον αὐχένα.
Διπλοῦσθαν τὰν αὐθεραοζὴν ἡμέραν νὰ κάμουν μικρίδια μάθα ἡδονά:
ἔχον αὐτὸ τὸ μέρος τὰν δύο πλημμύρων τὰς νοὺς μὲ τὸν πλημμύρα, μὲ αὐδὲν ἡ
τὸ ῥίζωμένο σύκωμον εἶναι χώμα θερμὸ βαζοῦσθαν τὸ μὲ δάκρυα ἡδονὸν
ὅδὸν κυρὸν ὁ πατέρας ἐξφθασαν μικρὰς σπιθοχύλους πικρὰς εἶναι
ὑδροκάτω πλοχὸ νὰ ομοιάζουσι, σπλαχνώνουσι μὲ πατεκοιώνουσι τὰ δὲ:
τα μὲ μερικὰς ἐκάμαν μικρὰν φθορὰν ἡδονὰς δήμενα τὰς πλατύνουσι
εἰς τρυφὴ θλὲν ταρὰ ἡ νέον χιτῶν βουτῆσι πρακτ.
Ἐλάσαν ἡδονὰς τ ε τὸ μέρος τὸν ῥίζωμα ὁ κλῆθος μία μύνα. ὅμως μὲ
ὀλίγην ζωὴ, ἀδυνὴ ἡ δὲν ἐσάκουσε θερμόμερικὰς δύκρυα αὐτὸ τὸν ἡδ:
χον. κλάψαν νὰ κλῆθον ἡ ἡδονὸ γλουρῦσι. κλὲ μύνα μὲ αὐτὸ δὲν
εἶναι ἡ δοῦλος εἰς ὁδὸν ἐκλάθησαν ὁ θερισοτόκερος.
Ἐνάρχαμαι ἐγὼ αὐτὸ τὸ κύκερον ἡδονὰς τ ε χωρὶς πόλον δὲ γραναρόμα ὀχρονὴ
νὰ ομοιάθηνα αὐτὸ τὸ πλατορέα μὲ θρικαμένους ἐσφικὸς ἐρωτικὸς. ἡ δὲ κλῶν:
τας αὐτὸν ἡδονὸ κλῆθρον μὲ θρικὴν ὀρμὴ τὸν ἐκλάτωσαν αὐδρεφυΐδι:
θος γουρνὸν. ἡ κλῆκα αὐτὰ πλέον μὲ κατρὸν νὰ ἐκλάμη ἔρχ σπιτικὸς
ὥρας, μὲ ὄμον τὸν τὸ ὕστερα ἐδάσα φαναστικὰ αὐδομίλωντας ἡ ὄλος:
τον ὁ ἐρασιώντας χωρὶς νὰ ἐρέξῃ ὁ δὸν οὔτε εἶναι. κλῆκα νὰ
κάμην ἐκλάθησαν ὁλιγώτερος καὶ αὐτὸ τὸν κλῆθον.
Ἔκλα ἐξῆλθ θλαφόρους αὐθεντικὰ τὰ μὲ γραμμένα ὀμμενερόμενος ἡδονὸν
καὶ τὰς πορένας, ἡ ἦχαν φαναστὴ ὅλος κλῶ αὐτὸ εἶναι ὁ δὸν ἡδονὸν κατ:

εσόν ἔβλε ἐγὼ ὁ ἔρημος ἐδίγκασε μεγάλημα δόγματο μ' ἔφθασε νὰ δώσῃ τὸ
χάρμα μὲς τὰ χέρια τοὺς ἐξαδελφάδους. μὲ τὸ ὅ θέλον ὀμπερατόρες τοῦ ἐβγῆ:
ὅλον ἤθελαν ἀπὸ ἐβάλαν μεγάλην ἐναντιωσύν. μ' φθονερὰ τῶν ἀνθρώπων,
μ' μάγισσα τῶν ταγματάρχων ἀπὸ ὄρχονται νὰ μὴ θέλουν τὰ χρεμμάτα τοῦ θε:
λημὸ, ἀπὸ ἐβάλανε εἶναι μαϊστόρας σκληρὸς ἀθρώπο μὲ τὸ βίβλιο, νὰ:
τὸ τοῦ ὁ θέλον νὰ κάνῃ ἀπὸ ὁ δούρκος εἶχε πολλὰ ἔβγαν χαμένους ἔνδεκα
χιλιάδες ἀνθρῶν. μ' μάγισσα μαϊστόρους ταγματάρχους, ποὺ μέσα μὲς τοὺς
ὁ θέλους τῶν ὁρκωτῶν τὸν μεσοδόγαμο, μ' τὸν αἰγυπτιανό, ἀπὸ ὄρχο:
σα νὰ τοὺς χάψῃ ὁ διάβολος. μ' ἀπὸ τοῦτο μεγάλο ἀθρώπινα μεγάλα ἔξυ:
ναν νὰ μὴ βλάνουν φροφὼν ἀπὸ ποὺ νὰ τοὺς αἰῶνα νὰ ἀπὸ τὸ μεθύνουν μου:
φια μ' φαγητά, μ' ὅτι νὰ τοῦ βολεύῃ ν' ἐξαδέλφου νὰ δώσῃ τοῦ μ':
ἄν νὰ τοὺς ἀθρωπίνη μὲς τὸν ἔρανον νὰ τοὺς κάνῃ, ὅλα νὰ τοὺς κὼ:
λῦ μεγάλο τὸ μέσον τοὺς ἔξω θύλους. μ' ἀθρώπο μὲς τὰ μεγάλα θρονιὰ τοὺς
ἐβάλα μ' βοήθησαν γυναῖκες καὶ ἀνδρόπους τοῦ πλούτου ὅλα τοὺς κὼ μέ:
μάνις ὁλοφύσιας νὰ μὴ θορῇ θέλον νὰ μπορέσῃ τὸν ὁλοφύλλου τοῦ νὰ
ἔχου. συμφορεύνουσα ὅμως μεγάλον συναθροίλουσα χρεμόπλατα μὲς
τὸ ταμεῖο, κ' μὲν θέλῳ θαραδόσῃ τοῦτο τὸ πάχος. θαρὰ ὅταν ὅλον
θέλῃ ἀθρόμενη θέλον ἄμμα μέσα μὲς τοὺς φλέβους μου.

Στὶς 19 ἀνεχώρησαν ὁ δούρκος ἀθρόμενα νὰ πολεμήσουν ὅλα τὰ χρέμ:
φορα τὸ θρόνο, ὅλα τὸ ὁ θέλον ἔδωκε θεσσαλὸν ὀμπερατόρες ὅτι νὰ
θεσσάλουν μέσα μὲς τὰ Βάτια, μ' μὲς τοὺς θρόμους ὅσους ἦτον ἀπὲ
μὲς τὰ πλοῖα, μ' θορκὰ βαθειὰ, ὅλα νὰ μὴν ἤθελα ἀνέβη ἔξω βροχὴ
μέσα ὁ ἀέρας, εἶμαι μὲς τοὺς τὸν καιρὸ ἀνατολὴς χρόνος ἀθρώ:
πὶ τὸ βίβλιο ὀμπερατόρος ὅλων τοὺς θρόνους μὲς ὅλα, μ' ὁ δούρκος ἐ:

φύγουν ένα σπιθαμόν γλιγορώτερα, ἀπό τό ὁποῖον ἐξεμπήχθηκαν ὀπίσω
κακώς ἠξεύρετε. ὅμως ζωντανεφόμενοι τήν νύκτα ἐπερίσσευαν τήν ταραχήν.
Ἐπηγαίνασιν εἰς τοιαύτην ξενοχωρισμένην κατάστασιν τό κακό. Τοῦ ὁποίου αἱ-
μένοντας ἀσήκωτον εἰς ἕνα λόγον, τούς σκοτώνουν ἢ τά γλιγορώτερα τούς ἀν-
θρώπους, ὅταν δέν νά σεχθῇ περισσότερον ἡ ἤρεμη ὑπομονή τῶν ἀποκλει-
σμένων μέ τά ζώα ὁπού ἀκαταπαύστως ἐφρύαζαν ἀπό τούς ἐχθρούς.
Ἐστάθη καί τό φραγμένον γιατί φανατικώτερον [illegible] ἡ ὁποία ματακοπωμέ-
νη κοινῶς εἰς τά κορμία, ἐστάθη μαζί μέ τό σίδηρον, ἢ μέ τήν φωτιάν νά
θερίσῃ τήν ζωήν τῶν παραπονεμένων κακομοίρων. ἀποθαίνοντας πλέα
παρά πενήντα κάθε τήν ἡμέραν, ὅτι ἐχάθη παιδιά εὐτυχῶς ἀπό τόν
τήν νόσον ὁ ζῆλος γλυκοφιλής ζωγραφίζεται. διά τό ὁποῖον ὑποφέρωντας μέ μα-
γαλοψυχίαν τήν σκληρότητα τῆς νόσου, ὁπού ὀκτώ ἡμέραις τόν ἐβασάνιζε,
μήν ἠμποροῦντας μετά ἀσθενείας, ἀπεριπάτητος μέ ξένα ποδάρια, κά-
μνοντας νά τόν φέρουσι βαστακτόν παντοῦ ὅπου ἢ εὑρίσκετο χρεία πα-
ρηγορῶντας τούς ἀσθενεῖς, ἢ κάμνοντας καρδίαν τῶν ἀπολεσμένων ἢ
ἀχαμνῶν, ἢ ἁρμοστῶς ἐνθυμίζοντάς τους πῶς δέν ἦτον μοναχά ἀπό-
τήν γενικήν παρακαλεσμένος ὅτι μέ καρδίαν νά βαστάζουν ἐκεῖνο
τό κακόν, μά πῶς ὅλος ὁ λαός τῶν χριστιανῶν ἀπρόσεχα εἰς ταῖς
ἐργασίαις τους πῶς ὁ ζῆλος θεός ἀπό τό ὑψηλότερον μέρος τοῦ οὐρα-
νοῦ ἔβλεπε. μέ πόσον πόθον ἔχυναν τά αἵματα τῶν ἐχθρῶν τους,
ἢ μέ πόσην ἀξίαν ἐφύλαξαν ἀμίαντον τήν τιμήν τῶν ἐκκλησιῶν τους,
ἐβαστοῦσαν σταυρούς τούς ξηρούς ἀπάνω εἰς τά θυσιαστήρια, πῶς δέν ἦτον
αὐτοί καθώς ἐκεῖνοι ἐλογίαζαν ἄπιστοι, ἀλλά δεκτοί, ἢ πῶς δοξασμένοι
τῶν [illegible] ἀπεριπάτη ἡ δύναμις τῶν [illegible], χωρίς νά τό γνωρίσῃ εἰς

τόσω

σου δόρεφθησαν εἰκὼ ἡ ἐδῶ ἐξῆντα ἀπὸ τοὺς ἀφηκόμενοι. Τοὺς ὁ θεὸς
ὅλα νὰ φοβῆται θαρσοντόρον ὁ ἀληθὸς ἔχρεαζε γιὰ τὰ 12 μεγάλη σταθε-
σιλιὰν βαρβαρότητα ἡ ἀθῶωθη ἀνθρωπο ἀνώνυμο μὲ αὐτὸ τὸν σκηνό:
τοῦτα τὸν χριστιανὸ τὰ θανατῆ, τὰ ὁ θεὸς ἦχε θαρσοντόρα φθάξη
ἀπὸ τοὺς ἀληκάνης τὸν μεταφέρωνε ἡ ἔπρη ἀγαπᾶ τὰ ἐδῶκαν γιὰ τὰ κορ:
φῶς τὸν κοντάρι (ἡ ἀληθινὸν θέλημα) γιὰ ἐδῶχνων τὸν παιχνιὸν φο:
βαρβαρωνάτους θὰ ἔπρη θέλουν πάμουν γιὰ θανατῆ, αὐτοὺς ἡ θλέ:
ον ἀπὸ ἐφοβοῦσαν νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ ἀληθινὸ ὁ θεὸς θοκὰ χριστιανοὶ ἦταν
ὅλα νὰ θέλουν γιὰ τὰ χάρα τοὺς τὸ ὁ θεὸς δὲν ἐδῶκαν, ἀπὰ μετὰ:
λλον αὐτοὺς τὰ τὸν ἀγαπᾶ τὸν ἀποκτῆ.

Ἐκ θέλουσαν ἡ ἡμέρα τὸν 22 μεγάλη ἐξαφρομὴ τὸν παιχνιὸν τὰ ὁ θε:
ον ἀμαρτωλοὶ θὰ νὰ ἐκκλησιοῦσαν τὸν ἀληθινὸν ἡ ἀπὸ τὸ θαλερὸν τὰ
τὰ θάμπαν. ἀπὰ θροφθεύκαν μὲ δίκαιον ἡ γιὰ θαπτὸς ὁ ἀληθὴ τοὺς
ἀβάσαν νὰ ἐρέξουν ὁ θεὸς μὲ γιὰ τὸν κορ, Ὅτι παλεβιώνωνε γιὰ
τὰ τὸν φόβον ἀπὸ τὸ θεὸν γιὰ τὰν κορφὴν τὰ τὰ θάμπαν τοὺ πάμπα, ὅμως
εἶναι μεγάλη ἀφέξη ἡ τὸν, ὁ θεὸς εἰκὸ θέλουν ὁ ἀπὸ μέσα τὰ τὸν ἐρ:
χομὸν ἡμέραν γιὰ τὸ ξιβεκάτο. ἀλλὰ ἐξάθη θάνατος πάντα φοβᾶ
αὐθρώπων, ὅλα τὸ ὁ θεὸς μὲ ἡ αὐτὸ εἰκὸ θέλουν μὲ τὰ τὸν κορ:
λην τὸ παιχνὶ τὰ τὰ θάμπαν βαπτισθῆν τὰ τὸ θεὸ γιὰ τὰ θαγοσιῶν
, αὐτὸν τὰ τὸν ἀπὸ τὸν παιχνιὸν.

Ἐκ τὸν τὸν τὸν παιρὸν ἡ ἔπρεν μὴ ξιβῆν γιὰ τὰ ὀκάνες θαρσὸ, ἀλλὰ ἀθανταχάνων:
μὲ τὰ θαρσοντόρα αὐτὸν τὸ ὁ θεὸς τὰ τὸν ἐκκλησιοῦσαν μὲ αὐτὸν γιὰ τὰ ἐκκλησιοῦσα:
, ἐξ πανταχοῦ ἀπὸ γιὰ ὁ θεὸς μὲ ἀληθινὸν ἐξῆν.

Ἐξῆρεν γιὰ τὸ θεὸ τὰ τὰ ἡμέρα μεγάλη αὐτὸν γιὰ τὸ παιχνιὸν τὰ ἐκκλησιοῦσαν

τὸν

τὴν ἐμπόλησιν· ὁ δὲ πρῶτος ἀνθρωπάκιον τὸ κάτω μέρος τοῦ ὁ δεύτερος ἀγκάλη γῆς τὰ ὀπίσω ἀμπελουργὸν καὶ γῆ δὲ ἐπιχειρήσας· ὅτι δὲ ἦλθεν λίθον γῆ ὄζος· , ὅτι δὲ ἦλθε τὰ κατάκαυτα τῆς ἀναφυτεύσεως·

Ἀναπόδοτον κάκαμον ὅλο μεγάλης ζύμης ὁ δεύτερος τοῦ ὁδοῦ ἐκείνου· σαν γῆς τοῦ $\overline{4}$ ζυμὶ αὐτὸ τοῦ ὁδοῦ ὁδοῦ ὅλη ἐμπλεκτὰ ἀλλοδαπὲς αὐτὸ ὁδὸν ὑ· κλῆ ἐκκαθάρωσε δοκοὺς πικρίνους ὁ ὁδοῦ γῆ τὸν ζῦλον ἡμέρα αὐτῶν· ἄζυμον κῆπον ζυμ ζύμη τοῦ ὁδοῦ ἀλλοῦσαν φυσίαν ἐζημίωσαν δοκὰ τὸν κλῆθον γῆ γῆ τὸν ζῦλον πικρὸν ἐμπρέχοντες ἔζω ζυμὶ ὁρμὴ τὸν ἐσζῦλον αὐτὸ τὸν φόβον ζυμὶ δοκιμώτατον φθορὰν κάμνουσι γῆ τὸν νύκτα νὰ ἐζανάζρασζε·

Ἐκτὸς γῆς ἐκ νέκρωσιν ὁ δὲ γῆ τοῦ $\overline{25}$ ἐκείνου ἐκ ἐξηρασμένον τοῦ κοπ̄ εἰς ἐμπορικὸν μικρὸν χῆν πικρῶν, ὅμως ὕζυμα αὐτὸ εἰς μικρὸν δοῦναι γῆ μεγάλην κάμνοντες· αὐτοδιὰ χθῆναι· ἐξαίρετο· ὅτι δὲ ἐφάνησαν ὁ κλῆθος γῆ τοῦ $\overline{26}$ νὰ ἐζημιώσουσι γῆ εἰς δοκὰ δ· ναῦν μικρὸν γῆ ἐξαίρετον ἐμπόδιον ἐξαιρέτως ὀλιγωρίας γῆ κακὰ δοῦναι ζυμὶ τὸν ἐκκλησίαν αὐτὸ τοῦ κοπ̄ ἐμπρέχοντες ὀλιγωρίας ζὰ· ζυμὶ ἐκκλ, νὰ κλῆσουσι ἐμπρὸς χοντρὸς λογιαζόμενος, ἀλλὰ νὰ ἐζημιώσουσι γῆ τὸ ἐκκλεσό·

Ὅταν γῆ τοῦ $\overline{2}$ ἐζημιωθῆ ὁ κλῆθος γῆ τὸ κάτω μέρος αὐτὸ ἐκεῖνον ἐκκλησίας δοθὲν γῆ ζῦλον κακὸν, ζυμὶ κακοῦ νὰ ζανάζρασζε τοῦ ὁλόκληρα αὐτὸ τὸν ἐκκλησίαν, χαὶ· ζημιωθέντος ἐκεῖ γῆ εἰς ἐμπρέχοντες ζυμὶ ἐκείνου ζυμὶ κακὸν νὰ τὸν ἐκκλησίαν· ὅμως ἐκζημιωθέντος αὐτὸ ζῆσαι ζυμὶ κακὸν ἐκκλησίαν αὐτὸ τὸν γῆ κλῆθον, γῆ ζυμὶ ἐκκλησίαν νὰ ἐκκλησίαν ἐκείνου φορτωμὸν ζυμὶ ἐκκλησίαν κακὸν, ἐκκλησίαν γῆ ἐκζημιώσουσι σῦκον, ἐζαναβλάστησε ὁ ἐκκλησίαν ζυμὶ ἐκκλησίαν γῆ ἐκζημιώσουσι καὶ ἐκκλησίαν τοῦ ἐκκλησίαν ἀλλὰ νὰ ἐκκλησίαν τοὺς κακοὺς τὸν ἐκκλησίαν·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸν τὴν ἐπιχώρησιν ὑπακοήν. αἰὼν αὐτὸς τὴν ἐμπεδοκλεισθῆν γὴ ἀγαμνοῦ
λογισμοῦ, ἄμοιρ λογάζωντας θεὸς γὴ τὸν κυρεὸν τῆς γενέσης νάμων φιλῶν
ζῶν μεδέσων αἰῶνος τοὺς τόδους ὑπαρχίσιμος, ἡ νάμων ζῶν τόσον εἶδος:
μὴ γὸ λαφεύνδιον, ἐρχόμενος ὁμιλῆσα μὲ νωθὲν εὐρύσθμα ἐλλῶσεν εἶνα
μουρῶν σημεῖόγρον αὐθὸ τὸ θρᾶσον, γὴ τὸ ὀθῆον ἀκχωνεῖν τοὺς ὑμὲ:
θομέσα μεῖδιόσωνθυσίνα τόθα ἡ τὸν φέσιν, ν θόμενον ὄλος θω:
νεῖαγλος εἶν τρῆν χιλιάς.

Ἐπλὸν μοῖνος ὀθὸν γὴ τῆς $\overline{2\ \gamma}$ ἐκνεύθατον γὴ τὸν τάμιθα τῆς πολῦ λέν
εἶναμεν τίθοτες αἰῶναμα ἡ νὰ ὀβρίσιεῖν γὴ μεγάλου φόβον τὸ πάνυρο
λαεῖ ἀνώγωντες σημὲ τῆς ζηχανᾶς τὸν τόμης λέν ἐλλάνοντες θλέον
νὰ ἀνδρεμάχοντα, λαεῖ ζῆναν σωθῆ ἡ ὑμεναῖδρος, ἡ ὅλος ὁ αἰῶνος νῖ:
τὸν λογικὸν νὰ ναμον κεφάλια ἡ μεταβρίζα, ἀ θεῖνα γὴ τῆς τάμιθ:
ας νεῖ γὴ τὸ βρίσβυλον.

Ἐπφθατον τὸν σήμερον τὸν φουσάλα αὐθὸ τὸν ζρεμαχῆν τὸν ὀθῆον νῖτον τέ:
σσαρα τάμιθα θεῖοί εἶνα τάμιθα θραμῶνον ἡ λὸν μαπδερο θουκάμη:
σα. ἔτον ὑμχιγὸ τὸν φουσάλον ὀγαμκιόλιος ζραλὸ θεὸ λάρχης μεθῆ:
ξένος, γὴ κακεῖν ὀθῆν ὁ ὑμηλόλιος λόνιον τῆς λορέναν ἐνεμμα
κακοῦμρα ὄλουνον τὸν φουσάλον, τὸν ὀθῆον ἔτον $\overline{2\ 3}$ χιλιάς.

Τὸ αὐτὸ λόνιον χιλιάς τρῆν τὸν θρίνθλα λουμθομόν. λόνιον χιλιάς τοῦ ἄλα:
λαεῖ τῆς μεθαζιέραν, ἡ ἄλλας λόνια τῆς σαλαμῆ, ἡ ὀκλὸ τοῦ φρακχῆν ἡ
ἤλθεν αὐτῆ λὸ θρακτλόθουλα, γὴ τὸν εὐλῆ τόλον λόνια ἐρνεξ θρα:
σκὸν ἡ μακαμθυρῆ, μὲ μεριακᾶς εὐαλοξᾶς ἀηλεθέρων ζρακλωνῆκμὲ
θρεθυρῆ νὰ λομῆσιον τὸν καῖσυρα γὴ καιρὸν τόσον νὰ χιλιάς. θαρμὲ
καλῶν τὸν γὴ τὸν ἦλον καιρὸν νὰ ἦναν σκεθαθιῆλος θαῦς λὲν ἤλθαν μὲ

θρακ

ἀδθρώπου ἀγὰ νὰ δούλο σπεδιάσουν τὴν πρωτεία ὁθοῦ ἤχαν γιὰ τὴν φόσα, ἢ
νὰ βάλουν γιὰ τὴν γιὰ πάθημα θαγουζιάνας τὸ θόμα αὐ ἢ ἐλάσαν μὲ
δοκὴν χλιζιράδα, ἐβαλθήκαν γιὰ δόθον βαζιὰ τὰν ἐδόπον, ἢ φλάγαν:
τὰν μὲ τὸ καθὶ γιὰ τὰ χέρια τὸν κυρατὸν τὸ θον.

Τὴν θρώδαν τὸν σημαδέψαν ἐρώγαν κῆπον χιὰν χώνα μεγάλη ἀδόρος,
ἢ κάθε ὕδον ὁ θοῦ ὕχαρα ἀθόμεγάλην κὰ δίζαν ἢ θαρὶ σιὰ κῆμα
ἐλέγαν τὰν διαφορὰν τὸν βαβυλῶνα, ἐθγὰ ἢ ἐκάναν ἄλλον κὰ θρό:
σὸ τὸν ἤχον, ἢ ὕχαρα ἐρχόμενος ἐγὼ κὰ βρομαχὶ κὸ ἡσύχαζαν χιον:
χῶνα ὁθοῦ ἐβάζαβε δοκὰν ἄρας τὸ ἐθρίλαβαν ἢ ἀθόζαγαν νοχ:
κομρέα ἐδούλο, ἢ δὸν τὸ ὕχαρα ἐὰ ὁ δώδεκα χιουρούνια, ἢ κάθρι:
φὸν κὰ δίζαν τὸν κυρίον χιὰ 22 ἡμέρας ἀθαντάνδαν ὅχ:
κὰ χθὲ τὸν τὸθον χιὰ τὰν θαβαμὸ. ἢ κὰ τὸν κάμναν ταν ἢ ἐθόμαβα
ἀκιὰ κομάτια, ἢ θαρὶ ζρώχματα ἢ ἀμαθοδζῶν ταν χιὰ τὸ κλουζὲκὴ τὸν
κὰχθὲ νακουνέζη ἢ νὰ ὕχαρα θὴ γιὰ τὰν κομρὸν τὰν τάμπαν, ἀλὰ
ἠμθόρεσαν νὰ κάμουν τὶ θοδὲς, κὰλὰ χιωρὶς τὸν ὕχαρα νάσκε:
θαχὸ γιὰ τὰν κομρὸν τὰν τάμπαν τὰν κοῦ, ἢ χιὰ ὅσους ἐζωθρομὰς
ὕχαρα ἀθάχναν, ἀκὶ ἐχάθη θοὰ βαναὶ τὸν νὰ τὸν ἀζοῦν ἀθ ἐκεῖ.

Ἐβθαναν κὰν τὸ ὕχαρον ὁ θομὰ ἐπαθυμοῦσε χῶνα θὰ κὰ τὸν
τὸ φουσάτο γιὰ τὸ κράχι, ἢ χαμιὰ τέναν ταν γιὰ τὰν θαρὶ κὰ τὸν δύναβη,
ἐθελήσαν ἄλλὰ χαρὶς νὰ χάνουν καιρὸ νὰ κὰ θαμωθὴ χιὰ τὸν χιαναρὸ
νοῦδε εἰνὲα καθράφα, ἀλὰ νὰ τὸν κὰ θαρὶ τὸν λογαριασμὸ ὁθοῦ ἤχε χῶ
χῶ γιὰ τὸ κὰ θημα τὸν ἀχθρὸν, ἢ κὰ τὸν ἐθγὰ νὰ τὰν φανερώσῃ τὸν ὕχαρ:
τὰ τὸν ὁκαιρὸ τὰν κομένων, ἀκὶ τὸ ὁθοῦ τὸν ἐθρομὰχαν χιὰ εἰνὲα τὸν
αὐτὸν. ἀλὰ χιὰν ἠμθόρεσαν νὰ ἀφανὰν τὸν τὸθον ὁθοῦ τὸν ἐθγὰ ἤβαζα,

ἐχθὲς

έχηται εὐκόλου παθήματος τοῦ ὁδόντος ὁ ῥάπτων ἐδώκε ὑπογράφων
τοῖς ἀνθρώποις τὸν ὑπερβολικὸν ὀξὺ τοῦ βάθους τοῦ πάχους,
,, ἤτοι ὁ ὁδόντων τέχνα τὸ ὑπερβόλιον τοῦ ὀδόντος ὥστε τοῖς ἀνθρώποις.
Ἐγράφαν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις γὰρ τὸν γόμφον τὸ ὁδόντος ὑπὸ τὸν ὀδόντων τῆς μύτης
γὰρ θρονὶ ἀνθρώπων τοῦ ῥάπτου γὰρ τὸν ὁδόντος φέροντας ὀδόντων μὲ ἀνθρώπους.
ὁδόντων ἀνθρώπων νὰ θρονιανὸν γὰρ νὰ ἀνθρώπου τὸ πρόσωπο τοῦ ξύλου
ἐκαθόλησεν ὁ ῥάπτης πλάνωντας ὅτι ὁ ῥάπτης ἐκάθησεν γὰρ τὸν πλάκα
γὰρ ὅτι μὲ τὸν αὐθεντόμενον ὅτι τὸ νὰ θρονὶ αὐτὸν ἀνθρώπου γὰρ φίλος
γὰρ τὸν ὁδόντος πολὺ ἐκάθησε ὑπερμεγάλου εἶναι σημεῖον ὅτι τὸν
μεγαλοσώματος, ὅτι ἐκάθησεν ἀκόμη τὸ χέρι τοῦ θρωποποιοῦντος γὰρ
γὰρ τὸν ἐκαθρεύθησεν τὸν δόντα τοῦ πλανωντόντος. Γένεσον δὲ
ἀπὸ τοῦτον τὸν διαπάθησιν τοῦτον τοῦ μεγάλου ξεκαθάρχου μὲ
θε τὰ θρέα ἀνοικοδομὴ ξυλεῖα τοῦ θρόνου.

Διαγράφει θάλασσα ἐκάθησεν μεσὶ γὰρ τὸν ὑγρὸν, γὰρ τὸν ὁδόντος ὑπομνηματίζει
μὸς γὰρ ὀρθὸν ὁμοιόσεως πιστὰ τὸν σωλῆνα τῶν πλακῶν τὸν ἀνθρώπου
τὰ ἐκθεσχόμενα εἶναι τοῦ ὑπὸ νὰ ἔχει ἀνθρώπου γὰρ θεμελιώνεται
τοῦ πανόραμος, καὶ ὅλων τῶν χειρισμοσώματος.

Ἐπίσταται β΄ ἐὰν τὸ ὅσον ἐκράτησεν ἔξω ἀπὸ τὸ πάχος μὲ ἀνθρώπου ἐξ
τὸν τόμον τοῦ πλάθος. ἐκθεσὶ γὰρ ἐκάλεσεν εἶναι μεγαλόμερος
ἀπὸ τὰ ὄργανα τῶν ἀνθρώπων. γὰρ τὸ μεσαῖ ὀξύτατον ὅτι γὰρ ὑπερκείμενος
ὅσους ὁ ὁδόντος ἀπὸ ἐκάθησε νὰ βάλουν φωτίαν γὰρ τὸν χρόνον τὸν
φόρον, γὰρ ὁ ὁδόντος ἐκάθησεν εἶναι ὀλιγοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐκαλέσ-
σεσαν ὅλα τὸν ὁδὸ ἐκράτησεν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀνθρώπου τὸ ὀξύ-
σημον γὰρ ὁ ἐκθεσὶ ἐκάλεσεν μεγαλοῦ τρισὶν ἀνθρώπου ἐκὸ ὁδὸν νὰ χα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κάστρον χωρίς πανένα πόνδυνα ἀπὸ σιδερένια ἀλυσίδες. Ἀπὸ τὸ ἔργον ἐξάβγηκε μεγάλος γιώσης, πρέπει νὰ ἦτον φόβος τὴ νύχτα, ὅπου δὲν ἀνοίγανε τὴ μέρα δὲν ἀπορούσε νὰ σημώσῃ ἀπὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Ἔβγηκε μετὰ τὸ μεσόνυχτο ἡ ὁπορία τῆς γυναικῶν νὰ χαρεθοῦν τὸν ἥλιο ἀπὸ τὸ μέρος τὸ κάστρο ὁπού ἦτον ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὸ ὁποῖο τὸ ἐχάρισαν ἕνα χαβδὶ ἀσπρόπετρα ὁλόχρυσα, ἡ ὁποία μεσάνυχτα χιλιάρια ἐκινοῦσθον, ἡ ὁποία ἔπαιρνε ἡ ὁποιαδήποτε ἀπορασάθη ὁποῦ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπερόβαινε ὁ ἥλιος τῆς ἐκκλησίας.

Ἐδῶκαν μετὰ ἓξ ἢ δύο μεγάλα λαγούμια μὲς τὴν ἐκκλησίαν τὰ κύρη οἱ ἐχθροί, τὰ ὁποῖα ἄνοιξαν ὅλον ἕνα μέρος τὰ σωθῆ, ὅπου τὰ ὁποῖα σὲ θύο ἔβρασκαν μὲς ἕνα ἀναλογιάχτον γιορδᾶνι, τὸ ὁποῖον ἐβαίνασε μέχρις ὁποῦ μετὰ μιὰ ἄγια ἡ δύο μερῶν, ἡ ἤρχαν φλαμπουριοῦλα ἀπάνω ἑκάστρα φλάμπουρα πόλλης ἐδιώχθηκαν ὁπίσω μετὸν χαϊρὸ δύο χιλιάδων γιανιτζάρων.

Δοσμένοι μὲς τὴν ἐρχομένην ἡμέραν οἱ ἀποφασίσθα νὰ πάγουν ἕνα πόρια δὲν νὰ σκεφθοῦν ἕνα νέον μετερίζι ἀπάνω μὲς τὴν ἄνω φρεγάδαν ἐκεῖνο τὸ μέρος ὁποῦ τὴν ἤρχεν ἀνοιχτὸ τὸ λαγούμι, δὲν νὰ ἀναχτήσουν νὰ δυνοφρονέσουν τὴν ἀπανθρωπὴ πυρίσιαν τῶν βαρβάρων, μαζίσα ὁποῦ τὸ ἀσπάλος τοῦ βάσα ἐδιδὲ νὰ γανῦν ἀσπριανὰ πόρια ἡ μετερίζια ἐκεῖ ὁποῦ ἤ ἄλλη ἐκεῖνα τοῦ ἔβγαζε δὲν τὴν σκοχωρίαν τοῦ βάσα ἀνρίσκεται μὲς μεγάλον πόνδυνον.

Καὶ ἀπὸ ὁποῖα ἔσκαφταν οἱ ἐχθροὶ νὰ πάγουν ἄλλα δύο λαγούμια, τὰ ὁποῖα σὲ ἡμέρα ἐπαιρναν τὸ ἀποτέλεσμα ὁποῦ αὐτοὶ ἐπιθυμοῦσαν, ἐπ' ὅλον τοῦτο λαμβάνωντας θάρρος ὅτι ἦναι σημὰ ἀδρεγάδα ἐκεῖνα χρι:

στανδᾶν δζὲ νὰ δώσουν βοήθειαν ὁ ἐνδυνάμων μὲ ὅσον ἀγριοπήδα ὁπὸῦ ἐφοβήθην βέβαια νὰ ὁπερηφάνθουν· ἡ ἐβάλασε σοφὴν ἰδέαν ὁ πόλεμος μὲ μεγάλην φθονεὰν ἡ ὅλη μὲ ὀλιγώτερη ζημίαν διὰ αὐτὸ μέρος, θέλοντας νὰ φανῆ ὅπως ἡ ἴδια παίζασαν ὁπὸῦ ὑπόσονδαν ἄξιος ἄρχον εἶναι αὐτὸ λόγου, σαμὰ δὲν αὐτὸ ἤξευ· ὅθεν μὲ λίγη ἡ ἀπὸ τὰ νυκτὸς ἐμβῆκαν ἡ ἄλλαις φυλιαῖς μέσον αὐτὸ τὸ καμπανεῖο τὰ ἁγία σερφάνι, φωνάζοντας βοήθα, βοήθα. Εἶχαν ὡς τόσον ἐβουτασμένον τὸ γεφύρι μὲ τὸν Δούναβιν σημαῖ μὲ τὸ Τζίμι νὰ δὲν βγῆ βαρκάδα, ἡ σερνῶντας ὁ ρήγας μὲ τὸν Δούναβιν χορεύναις, δὲν εἶναν ὁμοιορός ἄλλε σὰν Τζιμπος, ὁπὸῦ νὰ τὸν βουλιωθῆ τὸ πόδαμα. ὅθεν αὐτὸς ἔπιασαν συμβούλιον δζὲ νὰ διορίσουν τὴν ἡμέραν ὁπὸῦ ἤλασαν βόλτα βοήθειαν μὲ τὸ πάζαρ, ἡ αὐτοφασίσθη ὅλη μὲ ὁπὸ, αὐτὰ τὸ αὐτὸ: τοσοῦτος βροχὴς ὁπὸῦ ὕστερον ἔπεσεν ὥστε ἐμπλημμυρίσε αὐτὸ τὸ χρονον, ἡ ἔσανιζε τὰ παίζασας, τὰς ἔπιασε νὰ ἀποσδιορίσουν ἄλλην ἡμέραν, ἡ ὅσοι ἦλον ἡ ἐνδεκαίη.

Πεμ τὸ συμβοῦλιον ἠθέλησαν οἱ ἀρίντζιοσοι, γενεραλίδες, σταλάρχοι, ἡ ὅλοι οἱ μεγάλοι νὰ ἔμβουν μέσα τὰ ἠμπόρησαν ἔναν ἀρὸς ἔναν, νὰ δὲν χθῆν ἡ νὰ χαμπεσάσουν τὸν ρήγα μὲ ἄλλης ἀνηθισμένας ρήσιας, ὅμως γνωρίζοντας ἡ μεγαλυτέρης ἡ αὐτῶς ἦλα ἦλον τὸ ἀνδρειανὸ μαλαγόηδες, ἡ ἐμποδίζουν τὴν λαχτᾶν βοήθειαν τὰ μέσα, φανερὰ τὰ αὐτὸ σταμα: ματε λέγοντας αὐτῶς ἦχεν ἔμβη μὲς σπῆτον τὸν δόσον, ὄχι δζὲ νὰ ρημάξ: ῃ, ἀλλὰ δζὲ νὰ ἀποχαιρετήσῃ· ἡ αὐτῶς τὸ ἀρόσωσον τὸ ρήγος τὸ ἄφησεν μὲς τὴν βαρκάδιον, ἡ ἐβάλσα μόνον μὲ αὐτὸς σπῆτο τὰ ἀδέλφα τὰ νὰ πῆγαν ποιλάζῃ ἀφηνοντας παῦε ἄλλο ἀσκῆμα μὲς ἕνα μέρος νὰ ποιλάζῃ τὴν βοήθειαν τὰ μέσα· ὅθεν ὁ Δούναις τὰ χορεύναις, οἱ ἀνδρειάδες

ξωλῶρα, ἢ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐθανάσαν, ἢ σκλάβισαν τ' ὑδαγοτζί γλαγνὸ τὸν.
Συλλογιόμενοι τὸν ἰδόσον, μὲ τὸν ὅποῖον ἦχαν ναφερθῆ ἰνὶ βοηθήσουν ἐξὸ ἐχθρό,
ἔρχουν, ἐλογιάσουν ποῶς ἦτον δύο σεφάλας ἰδῶν βρυῶν, ἢ ἐκάνα ἀλάφι πολύ,
ἐκάνα δὲ παίκτα ἐφαίνετον ὀλιγοχώρι δλὰ ναφθιάνουν τὸ φαΐτον,
ἀλλὰ σκάζιν ἰδῶ ἐδιάλεξεν ὁ ἀρχηγὸς μὲ ἕναν ἀχθρὸν ἐγλὰ σφαλισμένον
ἐξὸ λαμπρίζιά τ' ἢ ἐξὸ ἠν λαίζινα τ', ἐκάνα δὲ βρυῦ ἀὐτ' ἢ ἐφαίνετον ναὶ
ἠν ἀρκοῦν δλὰ ὸ κυρὼδες ἢ δυὸ βαῖον, ὅμως ἠν ἐδόθηξαν ὡδυὸ παλλί-
ἰκαρι· ἕνα μὲ σοῦς ἐκεῖ δὲν ἦτον σίθυς ναὶ σκαπᾶν μὲ τὸν ἀχθρόν, ἢ ἄλλο
σοῦς οἱ παλαικαρίδες ἐβεβαιώναν ἠν γκρινάλια τ' ἀσοῦς τὸ βρυὸν
ἦτον χωρὶς φίλαξιν ἔξω ἀπὸ ὀλίγες ἴρηξες μὲ ὀλίγα δόσια ὁπὸ ἦχαν
βαλμένα ἐξὸ μοναστήρι ἰδῶν ἀπελέφαν ἰδῶν Καρταλδζένσων.
Ἐδίδαν ἕως ἰδόσον ὁ ἀπὸ μέλα σκλῆρον μὲ ἰδῆς συνηθισμένης φωλιᾶς
ναὶ ἐκχύνῃ τ' βοήθεια. ἢ οἱ ἀχθροὶ ἐξὶ ἦχαν σημάδεψ μὲ σκάλε μὲ
ἐρίζια σπρὸς ἠν πορήναν, ἐχόντας ἀπόξω σκαμμένα ἐπὰ χαγκά-
ματα, ἢ ἴδια ἀφόνδι ἢ ἦχαν σκεπάσῃ μὲ ἕνον μικρὸν φαλεμπράϊαν,
ἰνὶ ὁπὸ ἦχαν πάνω οἱ ἀπὸ μέλα δλὰ ναὶ ἐμπασθίσουν τὸν ἀχθρὸν
ναὶ μπῆ παλεβάϊνῃ ἐξὶ ἠν φόσαν, ἐλοίμαζαν ἀπόξω σίγα σὺν-
λα χαγκάματα δλὰ ἰδῆς δύο λάμπαις ἰπὶς νύχτις ἢ τ' ἐσβύσουν.
Ἐδιάβασαν ἕως ἰδόσον λὰ φρόσαλα τ' Κοῦσαχος ἢ τ' ῥηγὸς ἐξὶ δὸν ἐφάσαν
τ' Τάλγι, ἢ ἐπιάσαν τὴν αἰθῆραν μίαν ὀλόφορον ἢ βασιλικὴν
θεωρίαν. ἦν λεχῶν $\overline{25000}$ ἀρματωμένοι ἔξω ἀπὸ τὰς νταμπέλας,
ἢ $\overline{4000}$ παβαλάρις μὲ λὰ πανάρια, ἄλαροι, ἢ καβαλλάροι μὲ
πάσσια μικρὰ μπαϊράκια σκαρφάτα ὁλοφόρων χρωμάτων ἐξὶ
ἠν ποέμνῃ ἰδῶν πανταρίων ὁπὸ ἦτον ἐμπροσθιὰ ἐξὶ ἠν γῆν, ἔπε-

γιναν μιαν χαρισεαίαν θεωρίαν. εφαίνοντο γὰρ ὁ μισὸν ὁ σπιζόμενος
τῆ ἰῶν δρακόνων, ἀναμεσα γὰρ τὰ δύο σκέρυγια ἰῶν. ἔβλεπεν τῆ κεφαλὴ
δύο σπιθαμὰς ἐπάνω τῆς γῆς, αφίνοντας φιγύρα ὅσον σπιτιοῦ,
τὸ σῶμα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ γεμισμὸν ἦτον τὰ ἴσια τὰ χάμιονα ὁ βασιλεὺς,
τῆ ζερβὰ τὸ γενεράλε τὸ παΐσιος τὸ μεγαλὸ ἐλογαριασμὸν, τῆ ἰῶν σύνολα
παλαδίνων τὸ ρηγάτε.

Ἕως ὅσον οἱ ἱππεῖς σὺν μιᾷ τὸ μακρὰ ἐφαίνεσαν τὰ σπαθιὰ τὸ ρηγὸς
ἀπὸ τὰ ἀλόγια μὲ τὸ χρυσοκόμωμα ἰῶν μαχῶν, τῆ ἰῶν δρακόν, τῆ σκληρὰ
σπρὸς ὁ ὅρος ἐκράδαινεν τὸ ζαβονί τὸ μουσαβίρας, τῆ ἰῶν ἄλλων ὁμο-
βοηθῶν ἀπὸ τὴν σκηνὴ τὸ ἡμισυρίε, καὶ ὅσοῦα ὅλα αὐτὰ μαζὶ εἴχαμαν
ἕνα σῶμα 70000 ἀρμαλωτῶν, ὅλοι ἄλλοι τῆ αὐθρωπολοὶ, οἱ ἀπὸ
σημαδοὶ μὲ ὁ σκρὶ ὁ μέγιστον εἶναν 60000 ὁλοκλὴρον σπάλαγγα.

Ἐφάνηκαν σπρὸς ὁ βραδὺ νὰ ξεχωρίζουν αὐτὰ τὰ μεμερίδια μερὶ:
καὶ μπουλούκια τζερνῶν ἱππέων κὶ ἀκρίδια σπρὸς τὸν Δούναβιν,
λογιάζοντας ἀπὸ ἐκεῖ θέλουν νὰ ἔρχωνται οἱ χριστιανοὶ, ἀμὴ
βλέποντας ὕστερον ἀπὸ ὁλίγον ἔτζι, ἐγύρισαν ὀπίσω γὰ τὰ πολεμάδια.

Ὁ ἀπὸ τὸ Μαρκὸς Δαβιάνος (νιὸς πέτρος γὰ τὴν νεωτὶ ἐλευθερίαν
τῆς Βιέννας) τὸν ὅσιον ἔχε ζηλιὸν αὐτὸ τὸν πάσαν ὁ κόμης
ὁλὰ τὸ φοβᾶτον, ἐδόξεν ἴσως τὸ γὰ ἴσως ἴσιάσῃ τὸ ρηγὸς, τῆ ἐξηγέρ-
γησε, τῆ ἐπολιτώθησε τὸν ρήγα μὲ τὸν γόνε, τῆ ὕστερα σηόγησεν
ὅλον τὸ σεφάλισμα, τὸ ὅσοῦ ἐπαρεσε αὐθ τῆ τὴν ηὐτύχησεν τὸ ἀσχὲ
ἀπηγοήνοντας ὁμπορὸς μὲ ἕνα σουμφωνὸν γὰ ἴσα χῶρας, χωλὰ-
φεσεων συνθήκην τῆ λογαριασμὸς ὁλὰ τὸν ἀσχαμον ἀναμεσόνθε
οἱ γενεράλιδες, ὁλὰ τὶ σεφάλα τὸ βασὶ αὐτὸ τὴν βροχὴν ἔχε χα:

λάσ.

χρόνο, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ πηγαίνῃ τὸ φθινόπωρο, ἀπὸ ἀρχὴν οἱ Τοῦρκοι ναὸς πιάσουν χειρότερα ἀπὸ πρῶτα, χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ κάστρον, ἀφοῦ ἔβλεπαν τοὺς Χριστιανοὺς κάθε μέρα νὰ γίνωνται δυνατώτεροι.

Εἰς τὰς ἐ ἰουλίου οἱ ἐξόριστοι τῆς Ἑλλάδος ἦλθαν εἰς τὴν Ἀγκώνα, ὁ Δούκας ὁ Λωρένας ὁ Χανοβέρος, ὁ Ἀλτχάϊλ, ὁ πρίγκιπας τῆς Σαβοΐας, καὶ ἄλλοι αὐθεντάδες ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἔως ἑκατὸν ἐπῆγαν καὶ ἐσυνάντησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἐκεῖ τὸν ἔκαμαν πανηγύρι ὅσον ἠμποροῦσαν χωριάτικα πανηγύρια ὅπου ὑποσχοῦνται νὰ ἔχουν πανηγύρι ἀπροσδόκητοι εἰς τὸ βυνόν. ὅταν ἐπροσκύνησεν ὁ βασιλέας ὅλοι πρὸς τὸ ξενυχτέρωμα νὰ πάρουν πανηγύρι ὅλοι, μεγάλοι ἀρχοντικοὶ δὲν ἔχομεν νὰ χάνωμεν ἀπὸ ἀνάγκην θεραπεύουν, καὶ ἔτζη ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπολάβουν τὸν βασιλέα μὲ ὀλίγον βαρυχειμώνα, ὅλα νὰ ἀρέσουν βλέπωντα εἰς τὸν τόπον.

Ἐγνώρισεν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ κάστρον, ὅπου οἱ Τοῦρκοι προβλέπουνται ἀμὴ πολλὰ ἀβγὰ ἦν ἀληθινά, ἔβρεχαν ἀπροσδόκητοι πρὸς τὸ βυνόν, βαίνοντες καὶ τὸ: ὅπα πρὸς τὸ παλάτσο, διὰ νὰ ἀποτραβηχθῇ ἀπὸ τὸν κάμπον μὲ δύο χιλιάδας βραδιάδας ὁ Γενεράλης Μέρσινης ὅλοι νὰ ἀπαγαίνῃ εἰς τὴν ἀκαδήμιαν βράδυ τὴν ἡμέρα ἡ βίγνα, κ' ἐκάθισα ὅλη μαζὶ τὸ Μαντρατσοῦρι μὲ προσοχὴν νὰ προσπαθήσουν διὰ μιᾶς φυσικῆς καὶ συγχυσιακὸν ἐχθρὸν εἰς τὸν τόπον, ὁ ἀνδρεῖος ἔβρασε μὲ ἑπτακοσίους χιλιάδας πανδαμάτορας, καὶ ἀπαντήσας ἕνα παπὶ ὅλο ἀπὸ τοὺς Τοῦρκους, ὅλα δὲ ἐβραδιάσθησαν ὅπου ἀπὸ τὰ πυροβόλα, ἀρπάζουν εἰς τὸν τόπον ἑξακοσίους θανατωμένους.

Ἐκαθίσανε ἔξω εἰς τὸν τόπον μὲ θανμαστὴν τάξιν καὶ βραδυάματα ὅλων χριστιανῶν σημαίνουν εἰς τὸν πόλεμον ὅπου ἦλθον οἱ Τοῦρκοι, καὶ εἰς τὰς 22 ὥρας ἡ ἡμέρα εἰς τὰς ἓξ τὸ ξερὸν μέρος ὅπου ἦλθον εἰς τὴν πυβέρνησιν

τὸ Δήνα τ Δορείνας μαζί μὲ τὴν Γωγραΐδη, νὰ τσ βάλῃ, λέγε μ' χαμόγε,
ἀλλὰ θὰ φύσορε ὅλα νὰ σκοτώσῃ· (γιατὶ ἦν συμφωνιὰ τὸ βενὲ τὸ κα:
λεμαστέρ, τὸ ὅποιον ὅλα τὸ δυνάμωνε τὸ ἀντεβασμένο, μ' ὅλα τὰ θέματα,
μ' ἀντίξασαν ὧν Τούρκων ἀπὸ σύτις εἰπὶ ὑπόληψιν ὧν τοῦ ἀφεντάδες
ὧν χριστιανῶν τὸ ἐξαίθε σοῦρμα δύσκολον· ἐξῶ νύχθα ἀπὸ ξημέρωμα:
ναὶ ὁ πόλεμον ἐσκορπίσαβαν τὸ κασέλι τὸ αὐτὶ χεσαπίδε, μ' ἦν ἐξῶ
ὧν καμαλδολέτων αὐτάνω γὲ τὸ αὐτὸ βενὲ ἐξαίθε τ' ἀπλὴ συμφορά·
μ' γιὰ πολὺ αἷμα, μ' αὐτὰ χωρὶς ναὶ πολὺν γὲ γὲ τὸ ἕνα, γὲ γὲ τὸ δεύτερο
μέρος, ἀλλὰ ἐξαίθε αὐτύχημα τ' αὐτοφόρα, μ' τ' μεγαλοτύχια αὐτὸ
ὅλον ἕξυρ τὸν πόλεμον ἔσβησεν ὁ Δήνας τ Δορείνας, τὸν ὅποιον ἔβγαν
χωρὶς ναὶ ζημιὰν ἀπαντεχῶς τὴν ζωήν τ ναὶ βγῇ μὲ τὸ ἀπλὸ γὲ τὸ χέρι
ὧρα ἐδῶ, μ' ὧρα ἐκῆ, σπάθη μὲ σπάθη ὧν ἐδικῶν τ τὸν ἀναγκαν τ
παίρν· τὴν φυγὴν τὰ χεσαπίδε, τὴν ἰδικήν τ κ' ὅλον τ μ' τὴν
ἐδικήν τ, σκυλοφορισμένοι μὲ σπλῆ θέντα λαμαΐτες, χάλια
μ' φλαμάγκες· ἀναμέλα γὲ τὸ ὅποιον ἦλθε ὁ Μαγνέζης τ Παρέζας ἀπὸ
ἔχε σκοτώσῃ τὸ θεμπαΐτη αὐτοβούλου, μ' ὅλε σκεφιὲς αὐτάνω γὲ τὸν
ἐχθρὸν ὡσὰν ἕνα θυμωμένον λεονταρι· ἔπεφτε μὲ τὰ ἴδια τ χέρια τὸν με:
φαγὲν ἐκεῖ πασᾶ μὲ αὐτοκτόνους αὐτὸ τὸ ἐδικό τ σπαθὶ σπλῆ
χαβωμένοι, μ' ἐναι μόνον αἰσθαμένος·

Τὸ μέσον τ σταυρώματος, τὸ ὅποιον ἐπολέβησαν οἱ ἐλεύθεροι τ Σαμοῦ,
τὴν μεσαβίεραν, μ' ὁ Γωγραΐδης βαγδὲν ἐσκάβη σύτις χαλασπὶ τ
Δήνα τὸ Δορείνας, μ' τὸ δεξιὸν αὐτρύγιον ὧν χαρῶν ἐσκάβη αὐτοῦνον αὐτὸ
λαμὸν λεγόμενον βιέναν·

Τὸ βεκάτο σύτις μὲ ὅλα τὰ ὅπλα ἔσκαβαν γόλον ὧν αὐτονηφοζιλώνων αὐτῶν

ἔφθασαν· ἐβοήθησαν καὶ τὸ μὲ [illegible] μὲ ἀλλαξιά(?) καὶ μὲ ἄλλα τόσα πρὸς τὸ
[illegible] καὶ αὐτούς· ὅπου ἐλάμψεν ἡ ἡμέρα ἤρχισαν ἄξια νὰ κτυποῦν
τοὺς ἐχθρούς, μετὰ τόσα ὅπου ἔβγαλαν [illegible] τὴν νύκτα ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ ἄνω
[illegible] μοναστήριον οἱ ὁποῖοι ἀπὸ [illegible] ἀντιστέκονταν καὶ ἔδιδαν τόπον,
τοὺς ὁποίους [illegible] κερδαίνοντας [illegible] καὶ κατεβαίνοντας εἰς
τὸν κάμπον πρὸς τὸ Τεμισβάρ(?) εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν πολεμοῦντας ἐπάνω·
κτυπῶντας [illegible] [illegible] τοῦ κάμπου, ἰδοὺ ἤρχισε
νὰ [illegible] τὸ στράτευμα τοῦ Καίσαρος, καὶ τῶν [illegible] ὅπου ἔπιασαν τὸ
δεξιὸν πτερύγιον, καὶ ἦλθαν ἐμπρὸς πρὸς τὸν [illegible] ὅπου [illegible]
τῆς Λορένας προστάζοντας νὰ [illegible] τρία τάγματα [illegible] συμφορία:
[illegible] μὲ ἕνα ἄλλο δραγόνων, καὶ [illegible] τοὺς Τούρκους, ἐνῷ ὅπου
ἀφαίνοντας πλῆθος [illegible] [illegible], νικῶντας [illegible] ἀπὸ-
στασιν ἐσπρώχθησαν(?) ὅλον τὸ βουνί, καὶ τὸν ἄλλον τόπον ἕως τὸν Δούναβιν.
Εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν εἶχαν δώσει οἱ Τοῦρκοι ἕνα λαγούμι ἀπὸ κάτω
εἰς τὴν τάφρον τοῦ [illegible], τὸ ὁποῖον τὸ ἐσήκωσε [illegible] [illegible],
καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν [illegible] ἕνα [illegible] τὸ [illegible] δυνατὸν ὅπου νὰ
ἔπιασαν εἰς ὅλον τὸν καιρὸν ὅπου ἐπολεμοῦσαν τὸ κάστρον, βλέπον-
τας τὴν στενοχωρίαν, ἢ νὰ πάρουν γλίγωρα τὸ κάστρον, ἢ νὰ χαθοῦν
ὅλοι, καθὼς μὲ δύναμιν [illegible] τοὺς [illegible].
Ἔχοντας προσταγμένον ὁ Δούκας τῆς Λορένας τὸ στράτευμα νὰ κτυπήσουν
εὐθὺς τὰς [illegible] τοῦ ἐχθροῦ (καθὼς εἶχεν ἀποφασισθῆ εἰς τὴν συμβου-
λὴν τοῦ πολέμου) καὶ ἄξια νὰ ἀντιστέκωνται καὶ αὐτοὶ μὲ ὁμοίαν ἀν-
δρείαν, τόσον ὅπου ἀπόμειναν [illegible] σχεδὸν δύο τάγματα
[illegible], μὲ ὅλον τοῦτο προφθαίνοντας ὁ Δούκας μὲ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ

στράτευμα, ἡ ἀπὸ συμβουλὴν ξεπάρασαν, διὰ Καζόνι, ἡ διὰ μπαταβιέρας γιὰ
πυβέρνησιν διὰ γενεράλ Πρέντζιας διηγεῖται ἔτσι ἀπὸ ἕνα ἀρχοντόπουλον:
λιγον σκάλαγμα εἶπαμε ἡ ἐσπερίλαβε διὰ μιλεριγιάδες, ἡ αὐτὸς εἶχε
χε ἡ ἔδωσαν χρόνον διὰ χρυσὸ διὰ λεγε ἐσεῖ ἡ αὐτὸς αὐτοὺς γὰ ἐπαναπαύσουν
σαίτσιον ὁποῦ γὰ ἐχε σταλῆ ἀπὸ διὰ ἐλθρές γὰ ἐπρεπε διὰ διὰ πάνε
σποστὸ μόνον νὰ διὰ πλυσιὸν διὰ ἐχαράδιν ἡμέρον, ἡ μιὰ χρόνια
παιρὸν, αὐτὸς μὲ βίαν ἔπαιμε ἡ ἐπατέβηκε διὰ σκῆπας διὰ ἐσπρεσὸν,
ἡ διὰ ἐσπρόσαξε ἡ αὐτὸ γὸ μέρος νὰ πλυσιάσουν διὰ μπροσιάδας διὰν ἐλθρὸν,
οἱ ὁποῖοι φοβάμενοι μὴ διὰ πληρωθοῦν ἡ νικηθοῦν αὐτὸς μὲ ἀπόφασιν
ἐφεύθησαν ἐπουμρώνε ἡ διὰ δύο στρατιώτια φ' διὰν πάρασαν διὰν διὰ
μὲ διὸν ὁρμὴν. ὁποῦ διὰ ἐπέρασαν τὸ ποταμάκια διὰ πα, μὲ διὰ ὁποῦ ἐπῆν:
ποῦ ἐσαν διὰ πάρον, ἡ ὑστέρα διὰ ἀμύριζαν νὰ πλυσοῦν διὰ στράτευμα διὰν
χρισιανῶν. . . . . .

Ἐφοβήθηκε μὲ ταχὺν ὁ ἐλθρὲς φ' διὰ σαρακοσιὸν πονάκια, χριάζως:
δαν ποῦ διὰ στράτευμα διὰν χρισιανῶν ἐχαρισεῖδον μόνον νὰ ῥίξη βολή:
θαν μέσα φ' διὸ πάρον χωρὶς νὰ διὸν δυνασθοῦν νὰ ἀφήσουν σαντζάκι
ἡ διὸν σοβιητόσυρον, ἀλλὰ βλέποντας ὁ χρὴς νὰ διὰ ἐπῆν ποῦ ἦσαν:
γιαλοὶ μὲ διόση σὶ πολίαν ἦχαν πανικὸν ἡ σκιλάβη. διὸ σρᾶτον πο:
ναὶ διὰ ἐλθρὰ, ἐσπρόσαξε νὰ ἀναχωρήσουν ὁ σκέπασμος μὲ μεγαλίδην
ὁρμὴν. σπερὰ σρᾶτα, χωρὶς νὰ σταθοῦν κὰν μίαν βολὴν φ' διὰ ἐχθρὸν
σρον, αὐτὸ διὰ ὁποῖον ἀνάβασον αὐτόφορον διὰ χρὴς συγχυσθέντοι
οἱ Τοῦρκοι, ἡ βλέποντας ὁ χρὴς ποῦ ἐσῶν 10000 γιανιτζάρες ἔδον διόσον
πολλὰ φ' διὰς ἀρμάδας διὰ συσριγμένοι ὁποῦ ἐφαίνοντον. ἀδύνατον νὰ
διὰ μεθασαλόσουν διναὶ, ἐπρόσαξαν αὐτὸς ἕνα διάβασμα διὰν Χλέφτον

να πλησιάσουν καταπάνω τους, οι οποίοι ήσαν βαλμένοι με τα σπαθιά
κοντάρια τους· αλύπητα τους εσκότωσαν, και επαρέλαβαν τα άρματα:
τας αίφνης ... και το δεξιόν ... των εχθρών από τες ...:
... όπου ανδρειωμένα και άφοβα επολέμησαν ... όλοι οι Πρίντζιπες
και Γενεράλιδες όπου έκαμαν μεγάλαις ανδραγαθίαις ... :
διον τον καιρόν και αυτός μέσα ο Γενεράλης ... όπου ...:
τας την νίκην να κλίνη προς το μέρος των χριστιανών. ... να ...
οι εθνικοί ... από τέσσαρες ... μέρες ... με ...:
... , ... , και ... (εις όποιον ... το ... μέρος
μέρος της νίκης) οι οποίοι ... έως 4000 Τούρκους
όπου όλοι απομείναν εις την βόλταν, ... και τους ...
από τα μετερίζια των. όθεν όλοι ... εις έναν καιρόν με την
βοήθειαν του Θεού τους έκαμαν ... να ... και να
φύγουν, και δεν επέρασε πολύ όπου το ίδιον έπαθε και η καβαλαρία,
η οποία βλέποντας τους εθνικούς της να αφήσουν τα μετερίζια, αφήνει
και αυτή την ..., από την οποίαν απόμειναν ... 12000
και επειδή εις τούτον τον ίδιον καιρόν εφάνησαν πολλοί γιανιτζάροι
όπου επήγαιναν γυρεύοντας τον πρώτον Βεζίρην (όπου ήτον ...:
... ολίγον από τον καιρόν) ωσάν να είχαν να του παραδώσουν
κανένα μεγάλον θησαυρόν, ... ο ρήγας έδραμε
ευθύς ..., και εγνώρισε πως ήτον ένα ... Τούρκου, όπου
ήτον εις φύλαξιν του ... , το οποίον επαράδιδεν ο
Σουλτάνος του πρώτου Βεζίρη με τα δύο ..., όταν ... έξω το
φουσάτο, και ... τον Τούρκον όπου το εβάσταε, ... από

Καταφρονώντας τοὺς πολεμίους, καὶ ἀποφεύγοντας μὲ τέτοιον τρόπον τὴν φυγὴν τῶν Μο:
σχοβιτάνων, ὅλον ἔρχεται ὅπου οἱ χριστιανοὶ μεταχειρίζονται τὴν ἀξιοθαύμαστα
τῶν πραγμάτων, κατεπόθησαν τόσην νίκην εἰς ὀλίγας τὰς ἡμέρας· ὅμως δύο
[illegible] ἐμπόδια τοὺς ἐδυσκόλευσαν, τὸ πρῶτον ὅπου ἔσωσαν τὰ βου:
ρά, ὅπου καθὼς [illegible] μὲ ὀλίγον ἐκίνησαν τὸ [illegible] ὁμολογού:
μενοι εἰς τὸν πόλεμον, τόσον ὅπου ὁ ρῆγας [illegible] ἡμέρας [illegible]
μόνον καὶ [illegible], καὶ οἱ ἄλλοι μετὰ βίας καὶ [illegible] μετὰ καιρόν, ἔξω ἀπὸ
τὰ ἄλογα ὅπου ἀπὸ τὴν πεῖναν [illegible] καὶ [illegible] εἰς τὰ [illegible],
[illegible] καὶ δὲν εἶχαν βοήθειαν παρὰ ὀλίγον [illegible] ἀπὸ [illegible]:
νῶ εἰς τὸ [illegible], ὅθεν [illegible] ἀπὸ τὴν [illegible], καὶ ἀπὸ τὴν ἀναφαγίαν
θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας ἀναγκάσθηκαν [illegible] ὀλίγον.
τὸ δεύτερον ἐμπόδιον ἦτον ἡ [illegible] ὅπου [illegible] τῶν ἐχθρῶν [illegible]
μετὰ τὸν πόλεμον. ὅθεν μὲ τὴν φυγὴν ἐφυλάχθησαν πρὸς τὸ [illegible],
καὶ οἱ χριστιανοὶ νικηταὶ ἐκόνευαν εἰς τὸν κάμπον, τὸν ὁποῖον ἐ:
ρήμαξαν τόσον καλὰ εἰς [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] τῆς κοινῆς [illegible]
νὰ περνᾷ ὁ κόσμος, καὶ νὰ [illegible] μὲ ὅλας τῆς ἀνάπαυ:
σαις ὅπου ἠμποροῦσε νὰ ἐπιθυμήσῃ [illegible] νὰ εἶχαν ἔλθῃ οἱ [illegible]
κοι ἐκεῖ νὰ [illegible], καὶ ὄχι νὰ πολεμήσουν. ἔφθασαν τὰ
τζαντήρια τους εἰς τὸν ἀριθμὸν 4000, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα πολλὰ
ἦτον βασιλικὰ [illegible], καὶ μάλιστα ἐκεῖνο τοῦ πρώτου βεζίρη,
εἰς τὸ ὁποῖον ἐκόνευεν ὁ ρῆγας [illegible], καὶ [illegible] [illegible] χαλνὰ
χρυσάφι [illegible] παρὰ δύο μιλιούνια· [illegible] [illegible], καὶ ἄλλα
[illegible] [illegible] πράγματα. τὸ ἴδιον τζαντήρι ἦτον τόσον [illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βλεβερόν ἀποτρέχειν ἐμποδὼν δὲ ἔχειν φορὰν ἡ μεγαλειότερον
τῆς βίνας, καθότι ἄξια νὰ γραφθῇ ἀναμεσὰ εἰς ἄλλας δέκας ἐκατὸν χρειαν,
ἡ πλειοψηφία ἐλυπεῖτο μίαν ἡμέραν περισσεύουν ἀπὸ δὲ ἐμπρὸς
ὅσοι ἀπορφανίσθη ἡ ἐκάστου αὐτῶν δεξιὰν δεξιάν, ἡ ὁ ἕνας ἐκαλοῦσε
ἡ ἐκ μέρους ἐκείνου ἡμέραν ἀπὸ ἐκείνην ἐκαλοῦσε, ἡ ὁ ἕνας ἐκαλοῦσε
ὅσοι ἀπορφανίσθη ἡ ἐκάστου αὐτῶν δεξιὰν δεξιάν, ἡ ὁ ἕνας ἐκαλοῦσε
ὅσοι ἀναγνώστου ὀφεῖλον ἐν μέγαν ἡ φοβερὸν δεξιάν ἐκείνης τῆς ἡμέρας
βοὴν νὰ βαθίξῃ ὅσιον ὁ στρατιώτης ὅσοι ἦταν χίλιοι ἐξακόσιοι,
ἀμὴ ὄχι ὅσοι μὲ ἕνα ἐκατὸν δόξαν ἕνδεκα ἐξ ἐκατοντάρχης ὅσοι ἦτο
πρωτοπόρος ἀνδρόγυνος μεγάλης ἔκαμαν ἐκατοντάρχης, ἡ πάντοτε
ἀπὸ μὲ ἐκ πίνδιον, ὅσοι ἐκαλοῦσε ἦταν ἕνας, ὅσοι ἐβαί-
νεν ἀσφαλῶς νὰ πηγαίνῃ, ἡ νὰ ἐκαλοῦσε ἐκ τὴν ἐκατοντάρχην ἐκ
ἐκατοντάρχων, ὅμως ἔπειτα ἦταν ἡ βοὴ ἐκείνη νὰ ἐκ τὴν ἐκατοντάρχην
ἡ νὰ ἐκ τὴν δόξαν, ὅταν ἐξαίνων ἐκ ἐκατοντάρχης πάντοτε ἐκατὸν,
φανῇ μεγαλοφόβητον ἐκαλοῦσε, ἡ ἐξ ἐκ τὴν δύναμιν ἐκ ἐκατὸν μέτρον νὰ
δοθῇ ἡ ἐκατοντάρχη, ἡ ὅτι αὐτὸ ἄλλο, ἐξαίνων ὅσοι ἐκ ἐκατοντάρχης
χρεωστοῦν ἐκατὸν ἐξ παλάσσουν ὅσοι μέτρον νὰ ἐκ πληρωθῇ.

Ἐκ ἐκατὸν αὐτοκράτορες πλέον χριστιανοὶ, ἀλλὰ παρόντες ἐξακόσιοι, ἐκ
σὰν αὐτὸ ἐκ κόσμον ἐκ σύνορον, ἡ πρωΐα ἕνα μεγάλον σκῆπτρον,
ἀξιωτὸ γῆν ἀναγνώστης ἐκ ἐκατὸν, ἡ ἀπὸ ἐκ ἀνάγκα, ἀλλὰ οἱ ἐκατοντάρχαι
ἐκ ἐκατὸν ἀσπίδια νὰ ἐκατοντάρχουν, ὡσὰν ἄλλα, ὅσοι ἀξιωματικὴ
ἀξ ἐκατοντάρχης ἐκ ἐκατὸν ἐκατὸν, ἄλλα ἀξ ἐκατοντάρχης, ἡ ἐκ βόμα
ἐκ ἐκατὸν ἐκατὸν, ἀλλὰ ἐκ ἐκατὸν ἐκατὸν ἐκατὸν, ὅτι
ἡ ἔξω αὐτὸ ἔκαμαν ὅσοι ὅλον ἐκατὸν, ἕνα ἀνὰ ἐκατὸν ἐκατὸν ἐξ ἐκατὸν
χάσης, μία λίβρα πρέπει ἐκατὸν ἐκατὸν, ἡ ἐκατοντάρχην ἐκατὸν,

ἐνα ζευγάρι ὄρνιθες· ἔβγαζε μία, ὅσα χρόνια τὸ γεννοβολοῦσε, δύο αὐγά, καὶ ἡ πέρδικα τὰ αὐγὰ τὸ ζευγάρι, καὶ αὐτὰ τὸ αὐγὸ νὰ ἐβγοῦσε πουλάκι, ὅμως ἐνα χρόνο ὅσο αὐτὸ αὐγὸ ἔβγαζε δύο πουλάκια, δὲν ἤξερε τὸ. Δὲν αὐτὸ αὐγὸ ἔβγαζε τὸ πέρδικα, καὶ ὅσα ὀρνίθια αὐτὰ τὰ χαρήκια, ὅσο ἐπαίρνανε τὰ σπίτια νὰ γενοῦν χωρὶς νὰ τὰ πουλοῦσε κάθενοι τὸ χαλάσει. Δὲ τὸν ξεχνοῦσε τὸ αὐγὸ τὸ βόιδια τὸν γέρων της, τὸ γιδιῶν, τὸ ὅσους εἶ πεζοπαπάδες τὰ σπίτι τους· τὸ αὐτὸ χωρὶς νὰ τὸ σκλαβώσει τὸ ζευγάρι δόσον ὅσο τὸ ἔχε: νεύκα δόσον τὸ χρόνο τὸ ἔδειχνα καιρὸν δὲν ἤμπορε νὰ πάει: θῆ, ἴνα ἀπαπουνιῆ, τὸ ὄχον ἄκρο δὲν ἤδενε τὸ ἀσκέλι τὸ αὐγὸ τὸ ἀνάγκασον ἐν βοηθᾶς, τὸ ἐβάσταν. ὅσο ἔχασον αὐτὸν πῆρε ὅσο τὸ παιζον τὸ ἐνὰ χῆρα τὸν βαρβάρων, ἐσκότωνε τὸ κανένα· καὶ ἐμίσεψαν χωρὶς νὰ ἀφήσουν λόγον αὐτὸ ἐδὲ ἀπά: βας ὅσο ἔχασον τὸ ἐδὲν νὰν ἐν οἱ ἄθκοι νὰ ἐδὲ παιζωσι τὸν ὀσκέα χαρόκερον ξεσχισμὸν ὅσο νὰ πῆρε ὅσο κόκκαλο. τὸ Ὅλα αὐτὰ πράματα ὅμως ἐδὲν τὸ ἐσυγχώρησαν, ἐκάμανε τὸ λιμὸ χαϊνεβούνια, τὸ ὀλίγα τὸ ἐσυγχώρησαν τὸ ἔβγαζε τὸ ἐνὰ χωριὸ τὸν ἴδιον καιρὸν τὸ ἐδὲν τὸ ἀρώπανε· ἔσκωνε τὸν αὐτοκράτορα, πῆρε τὸ ἐσυγχώρησαν τὸ ἔβγαζε τὸ ἔχει τὸ λόγια ὅσο τὸ ἔχον τὸν καιρόν. ἔχε αὐτοκράτορε, αὐτὸ τὸ ὀνόματος ὅλος ἦταν σοφὸς καὶ καλὸς αὐτὸ τέρ: πως· τὸ Ταλαίρος, τὸ ἔλεγε ἔκρο πῆρε τὸ ἀφίγαζε τὸ σκάλα τὸ τὰ ἀπὸ τὸν, ὅσο πῆρε τὸ ἐδὲν τὸ ἐκαλοθεμένα ἐβασιλεύθη, πῆρε ἴσως τὸ ἐσυγχώρησαν τὸ χριστιανικὸ ἀνάθεμα, τὸ ὁ ἀσκεμμὸς ξέχασε τὸ ἀσκέλα δόξασε τὸ μεγάλο τὸ λεγεῖ, ὅσο ἀφορίσανε τὸ μεγάλο τὸ δὲ ναὶ δόξασε τὸν πρῶτο: νομίαν τὸ ἐκαλοθεμένα τὸ βάσανα πολλὰ τὸν σεβάσανε δὲ ναὶ σώσε: ριζωθῆ τὸν θυμὸν τὸ τὴν δόξα τὸ ἔρχος τὸν χριστιανῶν, τὸ τὸν

Εκαμβάζ. ἰδὼν Τζαμὶ χαμὶς ἀξίζον. ἀμὴν νὰ μὴν ἤθελε σκλάβη τὸν ἀπεθάνοι
χαλὸ, δὲ νὰ σκάζῃ νὰ σκιάζεται τὸν βεζύρη. [illegible]
ἀλλ' ἡ πήθθα ἀπὸ ἀπὸ τὰ σκραίζια τὰ ἔχθρα παρὰ ἐγκαρία ἦλθε ἀμπρὰ
ἦτε πεθὴ βεζίρη, ἡ γκαζιδὲς αὐτὸ τὸ συμβὰς ἦτο, ἡ παραπαγμὸς
αὐτὸ ἀπορία, ἄρχισε τὸ χαλὸ νὰ παλαπιάσῃ ἕνα χάζον βαζιλὸν
χὶ τὰ σκλάβια τὸν χριστιανῶν δόσαν ἐγκαρὶς νὰ συμφιάσῃ ἀλλὰ ἄλλο
ἀπὸ τὸ ἀπορέσαν ἐπίσω χὶ τὸν σκάλας νὰ σκιάζῃ τὸ σπίτι, χὶ ἀπὸ
ἀλλοφόβαν ἐπίσω τὸ ἀπὸ τὸ ἐξάναγμα ἀβεζανδρέφτη, χαλὰ τὴ ἐδρομὴ
ὅλα οἱ πρίντζοι τὸ χριστιανὸ, ἡ ὁ ἴδιος χάλια τὸ χαλὸ τὴ ἀπὸ ἀγάπη:
νὰ τὸ ὕστερο περιφάλε τὸ σπίτι. ἡ ἔτσι πὸν ἀπὸ ἀμπρὰ χὶ
δυναμώνη τὸ λεβέντικο νὰ πέσῃ χαλὰ τὴ αὐλὴ τὰ χορὰς νὰ χιλιὰ:
χάλια τὸν βεζίρη νὰ σὲ χαλὸ, δὲ νὰ σκιάζῃ ἀπὸ τὸ ἀπὸ ἀπὸ τὸ
ἐκεῖνα τὸ, ἡ ὕστερο νὰ τὸ βγάλῃ, μὰ νὰ τὸ χτίσῃ χὶ τὸ χὶ ἀπὸ ἀπὸ ἐκεῖ.
Ἐξὶ τὸ παίρνει τὸ παιδὶ τὸ αὐτοκράτορος αὐτὸ τὸν ἀπὸ ἀπὸ, ἡ αὐτὸ
τὸν αὐθέντα αὐτὸ ἐπίνιαν. ἴδιοι μὲ παίρνει, ἡ σκαλώνει. χὶ
τὸ τοῦ παίρνει τὸν ἰχνογράφων τὸν ἤθελαν τὸ ἀπὸ ἀπὸ. ἀκαίθη ὁ ἀ:
δὲ χρὸς τὸ πάπα χρὸ, ἡ ἀνὶς ὁ ἀνίκα-χαβαχλὸς, ἡ λαζαρὶς
τὸ σκαθάρια τὸ ξέζε αὐτὸ θαμὸς, αὐτὸ τὸ ἀπὸ ἀκαίθη ἐναὶ ἀπὸ:
σπὸς τὸ χρὸ, ἡ ἐλαβώθη ὁ μάρκος χαβάλιος τὸ χρὸ χαλὸ μὲ χαλὸ
χιλιὰ χρὸ τὸ σκαθάρια ἐπὶ 700, ἡ αὐτὸ τὸ ἰχνογράφος 3000, αὐτὸ τὰ
σκραίζια τὸν ἐξὶ χάρον πεθὸν ἐλαβώθη ὁ ξεῖνος δὲ ἀπὸ ἀπὸ
ὁ ὁποῖος πεθερὸν τὸ ἀνδρωμὴ ἐστὶν ἀναίσθη τὸ τὸ σκαθάρια
τὸν ἀκαθάρια χάσαν ἐπὶ τὸ ἀπὸ ἀπὸ ἄλος αἰχμαλωτὸς, ἡ δὲ ἐγνωρὶ:
ξεῖνο νὰ ἕνας σκλὸς, ἀπὸ ἀπὸ τὸν ἀπὸ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐδικός τὸ

ἕως

ἐως $\overline{400}$. ὁ δὲ ἐξέλωρος αὐτὸν ἐδιαβιέρας ἐφερθη μέλα ἐς δὲ ἀσπα:
φθα ἰῶν ἐχθρῶν, ὅσα δὲν ἦταν σῶοι ἐς δίπλας ὅπου ἦταν σημεῖα, ἡ
ὁπ ἀπροφθασαν νὰ βροῦν ἕνα λάγγια ἰῶν ἐδραγόνων, αὐτοὶ θάνατον
αὐτὸ ἐς δίπλας ἦ $\overline{500}$. αὐτὸ δὲ λάγγια ἐδ Μανουρέρδ, δὲν αὐτοῦγνε
παρὰ μόνον ἕνας Καστελάνος, ἡ οἱ ἄλλοι ὅλοι ἐχάθηκαν. αὐτὸ δὲ λάγγια
ἐδ Δάνια δὴς Βιλλαμουρέρ ὅπου ἤσαν $\overline{1200}$ ς ε ἀλιὰ δλ, δὲν αὐτοῦγνεν
παρὰ $\overline{200}$. ἡ ἐς ὅσον δὲ ἀπιερὶ δὲ Κάϊζαρος ἐμπερδήθηκαν ὅλοι $\overline{4000}$ αὐτὶ
θαμνοὶ, αὐτὰ ἐξαίθη πολλὰ σπρωτικὸς ὁ ἀριθμὸς ἰῶν Τούρκων, ἐπειδὴ
ἡ πορτὰ ἐβουνάβθηκαν ὅσοι ἐπαίρναν δὸ γιορτὸ ἐς δὴν φόβαν χλια
δια ρος, ἡ γιὰ ὁ πόλεμον ἐκάησαν ἕνα $\overline{5000}$ ἡ ἐς δὸ φαγιαδιὸ ε ἐδ ἐς δὸν ἐχάν:
σαν ἄλλοι χίλιοι. ἀναίμεσα ἐς δὲς μαγάλες ὁ ζεραπερὴς ε σπρωχίσαν:
σὲς μ ε σπρὲς αὐτὲς δὴς σὺ δὴς δάξεως. ἄλλοι χίλιοι ὅσοι πθάλησαν νὰ
δλαφανβοῦθῦν ἐς δὸ πάϊρον ἰῶν ἀβεσσίνων, ὅσοι ὀνομάζοντας ἄσπρα μεσοῦ:
δίνα αὐτοὺνα ἐς δὸ νησὶ ὅσοι δὲν πῆγαν ἡ ἐγίνε δο ἐς δὸ ἄλλο μέρος.
ἡ ἄλλοι $\overline{15000}$ ἀναίμεσα ἐς λαβωμένους ἡ ἀσθενῆς, οἱ ὁποῖοι σὺρ ἐθηκαν
ἐς δὸν παζιῶτον ἡ ἐγύρεναν ἐδῶς, δὲς ὁποίους ὅλους μὲ σπροσοχὴ δὲ
ε ἔπος ἐζαλάπεσαν, ἀλλὰ ναὶ μὴ χαλᾶν χωρὶς ἄλογος δὸν ε ἔπρεπε ἔζω
αὐτὸ ε ἐπόνας ὅσοι αὐτοέθαναν ἐς δὸν παιρὸν δὲ αὐτοπηδοῦν αὐτοζοῦν
ἐς δὸ πάϊρον, ἡ ἐς ἀλλόφορους σπρόσωπους ὅσοι ἐμπερδήθηκαν $\overline{7000}$
Τοῦρκοι, ἡ Ἀραβάρες, ἡ $\overline{3000}$ σπαΐδοι, οἱ ἄλλοι φοντάδοι ἔβρεχαν μὲ
δόσον φόβον ναφηχθοῦν, ὅσοι δὲς εἰραίνεδον σὼς σπάϊδα ἔχον ἐς
δὴς σπάϊδας ἐζοπίσω δῶν δὲς χριστιανὲς ναὶ δὲ ε πιπηχοῦν, χωρὶς ναφήνας ἄλλε ε ναι.
Τὸ σπρωτὸ δὴς ιβ σὺθὲς ἐς δὸ ξημερῶμα ἐζοντασπάϊδα ἐς ἀλλόφορους
δόσους ὁ πόλεμος, ἡ ἡ παναγαρία δῶν λαχτῶ μισὸν μίλε μακρεά

έβαλαν τὴν σχέψαν τῶν ἐχθρῶν ἀφεντιάν αὐτοῦ τὸν πανταχοῦ ἀνοίγοντας,
τὴν ἀσπίδα ὅλην ἀμάσκαλα τὴν ἐπαλώσαν, καὶ ἀπόμεν ἔσπαθαν
μὲ τοὺς λαιμοὺς ὅσοι σύρθηκαν πρωτεμοὶ ἀφεντάδες μὲ τὰ χαρίσματα:
τὰ ἴδιον ἀσπίδια τὰ ἀπόμεν τὰ ὅλοι ὅσοι αὐτὸ παίω μὲ τὴν γῆν ἐδέχνανε τὰ
χαρίσματα ποὺ τὰ ἤξεραν τὰ ἔσπαθαν οἱ ἴδιοι ἴσως, τὰ ἀνάγνανε
ὅλο νὰ τὰ δώσουν φίλιον ἀπὸ τὴν ἐχαρὰν ὅπου ἔπαιρναν, ἐβαλαλί:
ἤθηκαν χωρὶς νὰ χυλώσῃ κἄνε ἕνας· ἐλυθερώθηκαν μὲ ἕξον λόγια:
μὲ 10000 σημάδοι χριστιανοί, ἀπὸ ὅσους οἱ βάρβαροι δὲν ἐδυνήθηκαν
νὰ σκάψουν, μιὰ μὲ τὰ ἄλλα ἦταν τὰ ἕνα σοχὶ σπῆλος σαρδιὰν αἰχμάλω
ἕως δεκαεπτὰ χρονῶν, καὶ ὅσοι ἀδὲν ὀφραναὶ τὰ αὐτὰ σακίες, τὰ ἀδὲν
συλέρα ἐδόθηκαν νὰ φιλάγουνται μὲ τὰ σωληνοφορεῖα τῶν παίρνουν.
Τὴν τὴν ἡμέραν ἀσπάθηκαν βραμβολόγια μὲ τὴν βιάναν, ὀρπάγας τὴς
λαχὶ μὲ τὸν λάκκα τὴς λορέτας, σπροσορολόγια τὰ δυὸ τζία ὅπου
σύρεθηκαν μὲ τὸ σκάλι τῶν βεζίρη. Τὰ ὅσοις ἐδέχθηκαν μὲν μὲ:
μάλης χαρᾶς ὁ Κόντες Σαραγοσσέρ, τὰ ὅλοι οἱ παζαρινοὶ, τὰ ὅσοις
τὰ μάνται. ἀπὸ τὴν χαρὰν σπηγαλίζεσθον ὀρπάγας μὲ σπήνα τὴν
δεξιὰν ὅπου εἰς αὐτὴ τὸ ὄργανον τῆς ἐλυθερίωσιν, τὰ ἦτο ἐμισσὸς μὲ
τὸν σουρίσημον ναὸν τῶν ἁγίων Σφραγῖδα, τὰ ὕστερα μὲ τὸν ναὸν τῶν
Θαυμαστῶν σημὰ μὲ τὴν κόρδα ἕνας τὴν ἔβαλλε μεγαλοφώνως τὸ
δόξα σὲ ὑψίστοις θεῷ· τὰ πλυσσῶνται ὅλοι· τὰ λαχανάρδαις, ἀρσένια,
τὰ παρασάναις τῶν παίρνα, μεσὰ ἀπὸ τὸν ἐρίζοντα μαζὶ μὲ τὸν
λάκκα τὴ λορέτας αὐτὸ τὰ χαρὰ ὅπου σημάθηκεν ἔβγα μὲ τὰ ζαντήρια
τὴν αὐθεντῶν.
Ἀδύνατον φαίνεται ναὶ διηγηθῇ ἴνας τὴν εὐφρὰ, τὰ τὴν χαρὰν μὲ τὸν

τιὸν τὸν:

τὴν ἀλληγορίαν γὰρ ὅτι ἐστὶν ἡ τῶν ἁγίων πατέρων ὁμόνοια· ἐκεῖνο γὰρ, ὡς οἶμαι τῶν σταλιῶν, ἐσημαίνετο μὲ ἕνωσιν· ἐπειδὴ τὰ ὄρνεα συμφώνως μὲ ἕνωσιν ἐπετοῦσαν· ἐπειδὴ ἔβλεπον ὅτι ἐκεῖνοι ἐπροσπαθοῦσαν νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἕνωσιν, ἡ νὰ δείξουν τὴν ἕνωσιν, τὸν γάμον τὸν λέγω, τὸν Χριστὸν τὸν Λόγον, τὸν κόσμον σταρεμπορεύγ, τὴν ἐκκλησίαν τὴν καθολικήν, ἡ μισαβίσας, τὰς ὁποίας ἐσύναξεν μὲ τὰς σοφίας τὰς θεολογικὰς τῆς γραφῆς, τὸν Μακάριον· τὸν Καππάδοκα, τὸν Χρυσόστομον, ἡ τὰς ἄλλας, μαζὶ μὲ αὐτὰς τὰς ἔκαμναν ἡ μεγαλύτερα δάξης· ὡσὰν ὅπου ἐκεῖνοι προσπαθημένοι ἡ δὲ τὴν καθολικὴν ἀνθρεί· θησαν ἀπὸ ἐκεῖθεν, ἤτοι θεμελιώσας, ἡ χωρὶς προσπάθειαν αὐτὴν τὴν καθολικὴν δὲν νὰ δεθεμελίσουν τὴν βιβλίαν μὲ τὴν χριστιανωσύνην. Ὕστερα ἀπὸ τοῦτο τὸ γεγονὸς ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Λόγο, ἡ ὁ πατρὶς σταρεμπορεύγ συνῆλθαν ἔξω νὰ στοιχειώσουν τὰς ἐκκλησίας, ἡ στερεώματος τῆς γραφῆς τῶν Γραφῶν, ἀφ' ἑαυτὸν ὁποίαν μὲ φρόνησιν ὅλην τὴν θεολογία ἐδιάβασεν· ἔλαν νὰ βγεῖσουν ἀπὸ τὸ ξύλο ἀφ' ἑαυτὸν ἕνα πάτρον μὲ δυὸς σταλιὲς δι, μὲ τὰς φόρτις δι, ἡ μὲ ὅλας τὰς ἀναπαύσεις ὅπου ἦλθαν ἀναγκαίως νὰ φυτρώσουν ἡ οἱ σταλιῶτες, ἡ οἱ σταλιῶτες, ὅτα ναὶ δὲν ἠμπόρεσαν μὲ ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖ μαζί, ἡ δέκαλα βέργας δέκα ὀλόρθας, ὅπου ἐφαίνετον ἕνας λαβύρινθος . . ἤθελαν ἀπόμη ἀπὸ χαλκώσουν ἀπὸ τῶν ἁγίων τὸν ζιβέλιν, τὸ λέγουσι, ἀπὸ μεδρίζουν ὅπου ἀπὸ μέσα ἕως ἐκεῖ ὁ παράδεισος τὸ ἐξέχει ἡ ἔπεσεν ὁ σταρεμπορεύγ· ἡ βγεῖσαν ἀπὸ τὴν σωροχωρίαν ἐκεῖνα ὁποῦ ὁρίσουν ἀπὸ ἀπὸ ἀπόμη πάτρον· ὁ Χριστὸς στρεφόμενος πρὸς τὸν Πατέρα σταρεμπορεύγ· μὲ βασιλικὸν ἐγκώμιον εἶπεν τὴν ἀνδρείαν τὴν φρόνησιν τὸν, ὅπου ἐκεῖ τὸν δυσκολίαν ἡ ἀπορίαν ἤθελε νὰ

τρίζαξε μὲ δεξαρτέλαις ἕνα χαϊμπὸ τρόμον· μαζὶ τὸν ὁποῖον [illegible]:
νάναντους ἐκεῖ τοῦ [illegible] τὸν [illegible]. ὁ σαραμπατέρ [illegible] τὸν ἀφορ:
μιὰν τοὺς ἀπελθεῖν εἰς τὸν ἔρχομον τῆς βοηθείας τῆς γαληνότητός του, καὶ ὄχι εἰς τὸν
ἐδίωκαν τὸν αὐθέντην, καὶ οὐδὲ ἀπορεῖ ὁ χαρισμένος καὶ εἰς τὸν κάμπον
νὰ δηλώσῃ τὴν γαληνότητά του. δὲν ἐμπόρεσε μάθη ἀπὸ [illegible] δυναμώτερα
πολεμῆ.

Ἐβγῆκαν ἕως τὸ [illegible] καὶ οἱ [illegible], καὶ ἐμπάζωσαν καὶ οὐδὲ τὸ μερτικόν τους
ἀπὸ τὰ κάστρα, εὑρίσκονται πολλὰ σπαθιά, ἀλόγια, κοντάρια, ἄρματα,
καρφί· τὰ ὁποῖα δὲν ἐμπορεῖ τινὰς ἀκριβῶς νὰ παραδώσῃ τὸ
πλῆθος, μόνον ὅτι ἐμετροῦσαν χιλιάδες· ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν [illegible] ἦτον
βοΐδια 800, ὅπου εὑρέθησαν εἰς τὸν κάμπον, καὶ 2000 ἁμάξια [illegible]
μὲ τὰ ἄλογα, τὰ ὁποῖα πολλὰ [illegible] τῶν χριστιανῶν,
καὶ κανονικὰ πολεμικὰ ὅπου ἦτον νὰ φερθοῦν εἰς τὰς [illegible] τους,
[illegible], [illegible] καὶ ἄλλα ἄρματα πολεμικὰ ἕως τὴν
[illegible] ἦσαν εὑρεθῆ οὐδέ.

Τόπια μικρὰ μεγάλα ὅπου ἦσαν πάρει ἀπὸ [illegible], βενετζιάνικα
[illegible], καὶ [illegible] 160. [illegible] δὲν νὰ ῥίχνουν [illegible],
καὶ πέτρας 40. [illegible] ἁμάξια 200, ἔξω ἀπὸ τὰ ἁμάξια ὅπου
ἦσαν [illegible] [illegible]. μπαρούτι [illegible] λίτρας 4000. γρα:
νάδαις τοῦ χεριοῦ ἀπὸ [illegible] 18000, καὶ ἀπὸ σίδηρον 2000. [illegible]
καὶ φθιάρια [illegible] 10000. βόλια τοῦ [illegible] 1000. [illegible] δὲ
νὰ [illegible] [illegible] [illegible] 2000. [illegible] λίτρας 5000.
[illegible] λίτρας 5000. [illegible] λίτρας 5000. [illegible]
λίτρας 15000. [illegible] [illegible] 5000. ἄλλο

μέταλ:

μεδίμνων, ἴσως δὲ καὶ ἐπέτων μυριάδων μέτρας $\overline{30000}$. σαπτικὰ
τριήρεις δὲ καὶ ῥάφας χῶρια $\overline{200000}$. βαρέα μὲ παρρία
δὲ ἀλόγατα $\overline{10}$. παρρία μικρὰ δὲ χερούρια $\overline{5000}$. φανάρια
μεγάλα $\overline{1500}$. προβαλοστάζια $\overline{4000}$. δεκάδια σφόρας αὐτὸ
μοναχὰ τῆς παμπήλας $\overline{2000}$. ἀλαμπαρδικὰ ὅπου βαστοῦν σίφρα:
σοι $\overline{20000}$. ποσόλας δὲ χορδάρι $\overline{400}$. σαντζάκια δὲ
μπαρδὰ $\overline{20000}$. ἀρσένια παγκάρια δὲ βεγιαντζάρες $\overline{5000}$.
καβάρια μοναχὰ δὲ πηόσμον, ἢ πηοσμὸν $\overline{500}$. σαπτικὰ μικρὰ:
λινα αὐδρα $\overline{1000}$. σχάπες σιδερ, ἢ σιδάρια $\overline{20000}$. ἀξάγκι
παθαροχῆς μέτρας $\overline{10000}$. περδίκια δὲ μπουρδὰ $\overline{10000}$.
παρδίλας μεγάλας δὲ δὰ λαγόσια $\overline{200}$. φαντάσια δὲ καβού:
σον βᾶς μπούμπας $\overline{4}$α. σίδηρον ἀσδέλωλον μέτρας $\overline{10000}$. ὄργανα
ξύλινα δὲ καὶ σπανὸν χαμπαρδας $\overline{2000}$. ἀμανία σιδηρᾶ
μεγάλα $\overline{16}$. ἀμπάξια αὐδρα δὲ βαχερέ $\overline{6000}$. μπούμπας
χονδρὰς $\overline{3000}$. βόλια δεκάφορα $\overline{15000}$. ὄργανα δὲ καὶ σάρνον
χαμπαδας $\overline{20000}$. ἢ σπουνία δὲ καὶ βραβῆν δὰ δόπια ἄσπρα.
δὲ καὶ ῥάφαν δὸ χοιτὸν βῆδα ὅλα μεδ' ἓς δὸ πάτρον μεδ' ὅδε ἀγρὰ ἢ
ἀμπάξια βράβηναν ἐς δὸν δόπον, μὴν βίαν δὰ ἔπωλον ἐς ὅξ ἐβδομάδας.
Ἔστρεφε δὸ βραδὺ ὁ ῥήγας ἐς δὸν παπᾶν δὲ καὶ πανὴν δὸ ῥαβδὸν
καὶ πανηγῆν δὸν ἀχθρόν. ἢ δὲν αὐτὴ ἀσπρασμένην ἡμέραν ἔζωγεν ὅλα:
λὶν δὸν Κὸνδα Τωπαῖον ταμεῖν μεδ' δὸ χαβρέδ σαντζάκι, ὅπου
σπαραπαίνω βάσαμε, δὲ καὶ δὸ φέρη δῶρον ἐς δὲν ῥωμὴν δῆ Πάπα.
Ὡσὰν αὐτὸν ὁ Καῖσαρ δὲν νέαν ὅπου ἀβαβωδαῖ αὐρηαδάδε, ἢ
λεχῶν, μεδ' δὰ δάκρυα ἐς δαῖ ὄμματα δὶ χαρισῶν δῷ θεῷ, ἀπάνταν

εὐθὺς αἱ πρῶτοι, πρὸς τὸν βασιλέα τὴν φοβερὰ μάχη θριαμβεύοντας τῇ
δεκάτῃ συνηφιασμένος μετὰ τῆς ἐξαίρετος τῆς Σαβίνης· ἡ μοναδικὴ καὶ ἡ αὐτὴ
ἄλλης σοφῆς δεσποίνης, ἡ Σεμιραμίδας, ἡ τὸν ἐδιήθησαν ὅτι μετὰ χρόνον
ἀραδιασμένοι οἱ παιδικοί· ἡ οἱ στρατιῶται μετὰ δάφνην· ἡ αἰχμαλωσία.
Τὸ ὅποιον εὐθὺς ὁ Σεμιραμίδης τοιαῦτα μετὰ προσοχὴν ἔδωσε τὰ
πλοῖα τὸ παίρνει, ἀνταμώσῃ αὐτῆς μετὰ τὴν βασιλικὴν τὸ στρατιάν
ἦλθε νὰ στρατηγήσῃ τὸ ἐθνικισμένος. Ὁ ἴδιος καῖσας ὑπερέβαλε ἡ
γὰ τὴν λεηλασίαν ὅσοι συναντήσανε εἰς τὴν μεσόκαμπο τὸ αἰ-
στρατιᾶ, μικρὸ δὲν τὸ δόξα εἰς ὑπόσχεσιν αὐτῶν, μετὰ τὸ πλήσιασμα
ὄχθαι τῶν ἐπαιῶν, ἡ ἀρένιῶν τὸ χῶρο. μετὰ τὴν ἀναχωρήσαν
θάνατος νὰ δόξῃ γὰ αὐτὸν ἡμὴν ἐβάλε συγνὸ ὅσο μετὰ τὸν αὐθέν
ἡ ὑπόσχεσιν τὸ ἐδιαφάνισε τὸ σαμνί τὸ, ἐπήρεζεν· αὐθὺς ἐπόρε-
σαμε μίαν ταγματαρχὴν τὸ καίσαρ, χαρίζοντάς τον ἡνίκα
ξίσιν ἡπὸ χρυσοῦ χλαμύδος μετὰ ἕνα χαρίσμα σπανὸν χιλιάδων
αὐτοκρατίαν δὲν σημεῖον ὑπόχρεσιν· ὕστερα αὐτὸ τὴν χρονικὴν πληρωμὴν
ὅσο ἦταν μία μεγάλη· ἀποστάσι, ἐπέρασε ναὶ ἰδῇ ἡ μεγαλοφάνεια τὸ
λαὸς μηχανὰς, ἡ ἔργα ἀπὸ τὸ τρόπο, ἀπὸ οὐσία βλέποντας ἐκεῖνα·
σε τὴν μεγάλην δυσχρόαν, ἡ τὸν χαλασμὸν δὲν τὸ μεγάλη χάσεν
ἡ δύναμη.

Ἐπέρασεν ὕστερα παραλαβὴ τὸ λαὸς ΙΕ δὲν ναὶ σταματήσῃ τὸ ἔργο·
σαὶ τὸν πρὸς τὸ μονάχα, συνεφωνιασμένος αὐτὸ σοφὴς αὐθένδας, ἡ
καβαλέρος, τὸ ὅποιο τὸν ἔρχομεν μανδαλωνάδας ὁ ῥήγας αὐτὸ
μέλα αὐτὸ τὸ τρανὴ ἡ, αὐθὺς ἐπαβαλέπουσε, ἡ αὐθὺς τὸ ῥωτᾶν
τὸ ὅσο ἦταν σπουδαῖον τὸ τὸν καίσαρα ἐξιαζώχθη σὲ λαὸ τὸ

ἕνα

ένα ηχαινύηιον· δζοβ' ἀτζη ἦλον σορομιξελημλέε ναί αὐλαμιρθῶν,
οἷον σοηχαίωνδαις εἰμασρός ὁ ἰγνατεφαδόρος, ηῆ ερχόμλος αἴγναν·
ἰνα ὁ ῥήγας· ᾧζων ἐβαλαζαν ναί δζοβῶ αἰ ηεραλαζῆ ἰῶν αἰχόγων ηῆ
ἔχον ἰόσν ναί δῶσαι χέρι· εἰσαύλχε σορῶλον ὁ ἰγνατσραδόρος ηῆ
αὐτε ηριθη ὁ ῥήγας, ηῆ ενῆ συηηαηιζόμλον μιά σοηαιγχα αἴγαλοις
αὐηχηλοις· εβγοσιηε χαιρεδῆθηζαν, ὁζμιχαῶνδαις μιαδί χαμιπόσον χῆ·
ρόν μιά λαδινιπήν χῶσναν, μιαριχά δλναλαί ἰόσν ὁασῶ ἐῆηναν ηῆ
οἰασριεςῶλας, ηῆ μιαρινα μιόνος σορος μιόνον· ες ἰοὺ ὁασῖον χῆρον
θαῆωνδας ὁ ῥήγας, δδι ὁ ἰχός ἦ ναί αὐασσαλῆ ἠὴν δξιαὶκ ἦ κοῆσαρος,
ηῆ σοεῶλον ὁ κοῆζαρ ἐβραίβιξε ἰὸ χέρι ὁασῖον, αἰμιὰ σορος αἴγανδαις ἰον
δούλερὸν ὁ σαλαφας ἦ ἠὴν εφῆλιτε, ηῆ ὁ κοῆζαρ ἰὸν ἐβαχκε ες ἰαῖς αηχέ·
λαις ἦ· ἰὸ ὅμιοιον ἐῆαμιαν ηῆ δἰ αἴλλοι μιαχάλοι, ηῆ ἰοσσορχαν ἠὸν
λαχῶν· μιαλέ ἰαῦνδα αἰσορμιάνδας μιοναχός ὁ ἰγνατσραδόρος μιέ ἰόν
ῥήγα, ἦ ἐδῆζεν ὁ ῥήγας χροαῆμιαλα αὐαγχῆα ὁασῖ ὁιρῆπε, χῆ·
θως ηλόχίαζαν ες ἰαί μιυσιπαί ἦ· βαβίρη· μιέ ἦχρον ἰὸν ἰρόασαν σοερ·
νωνδας θῆμια ὁ ἕνας αὐσὸ ἰὸν αἴλλον, εἰμιόσυσαν ὁ ῥήγας· ηῆ ὁ
ἰγνατσραδόρος εἰσαίθη ναί ἰδῆ ἰὸ ῥαβάἰον, ἰὸ ὁασῖον ὅλον ξηχωρίζό·
μιενοι αὐσοῦ ἐο αὐσὸ ηαῖθε ἰαῆμια ὁασῖ ἐσελεν χῆλιὰ σορόσωπον
ἰὸ ἐσοχαίδη ὅλον μιέ σοῆλῆ ἦ σοιρηχορίαν, ἐλαφδῆ ηῆ ἠὸν σιῖδα·
ηῶς ἰζηαφωμιένον σοαπωνόνδας ες ἰὸ ἰμιαίηρος δύο μιῆλια ἄσσον·
Ἐπίνησε μιαλέ ἰαῦνδα ὁ ῥήγας δζαί ναί αἰηοχθόη ἠὴν νίπηκ μιέ ὅλα
ἰαῖρεκῖα, ηῆ ῥθαίνονδας ἦς ἐλχθρᾶς σορος ἰὸ ῥ'ἰδμι σαῖργον ενῆ
ἰασῖ ἐξαίθησαν ες σοῆλῆ αἰριθμιόν μιέ ἰὸ ἐσαῆλοιπον ἦ ξαχερέ, ηῆ
ὁηῶ χονῖραις λεμιπαάδαις, ἰαῖς ὁασίοις ἅπρναν ἰο ξονγαίρια·

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ενβάζια, αἰ ὁπόιος λέγει ναὶ ἄλον αἰ ἴδιας ὁπᾶ ὁ ζηλαὶν Μεσσάλας ἐ:
βάζα ὅλαν ἐπᾶγε ἡ ἐπᾶγε ἀὸν Βαβυλῶνα. ἀὸν ἀπλύανεν ἡ νιπῶνλας
ἀὸς ἔφυγαν, αἀρήνλας ὅλα. βαναλώνωνλας ͵ϛ. ἡ ἐμολθεμώνωνλας
σομπὸ σηλάβας χριϛιανὸς ὁπᾶ ἄλον μελ' αὐτὸς. νὰ ρίσηλον ἀὸ πάϛον
ἀὸ λιλεμασᾶγο αἀόμι ἐὸ παμὲ παλάϛαν, ἀὸ ὁπᾶον ἀὲ ἡ ἀὸ ἐμε:
λαχϛριάνναν οἱ Τοῦρκοι ἐὸ ϛιμαζὲ ἀὸ, ἡ ἐὸ ἀὸν παγάν ἀὸ αἀοπηνδομῶ,
ἡ ὅλαν ἔφυγαν, μ' ὅλον ἀᾶρο ὁλὲ ἐμάβαν παγάν ναὶ ἀὸ γδύσουν, ἡ ναὶ
παύουν. ὅθεν ἔβαζαν οἱ χριϛιανοὶ μελὰ ἱπανὲς ϛραλιώλας ναὶ ἀόμε:
λέγε, ἡ ἔϛεζαν ὀλίγον νᾶϛρα ἀὸ ἐμαϛραδόρε ὁ ῥήγας διὰ ὥραγὸλα
ἡ βασιλικὰ ϛολιϛμλία ἀέγα, ναὶ ὁπᾶια ἄλον ἀὸ αϛρώλε βεζίρη.

Ἔφθασαν ϛὲ ἡμέλας ἀᾶς ἡμέρας ϛὲ ἡν Βιεννίαν ἀόμανδάν ἡ ξολθβίας
ἀὸς βιέναν· ὁλὰ ἡν ὁπᾶιαν ὅλθυς ὁλαὸς, ἡ οἱ ἄρχοντες μελὰ χαρᾶς,
ἡ οὐβοάνις ἐπαναγύρισαν ἡμέρας ϛομπὰς, πλυϛωνλας ἀᾶς καμπάνας,
ναὶ ἀόπα, ἀρείπια, ἡ ἄλλας φωλιᾶς, ἡ μιχαναᾶς ὁπᾶ σωνηθᾶν ϛὲ
ἰδίαις χαρᾶς. ὁμοίως ϛὲ ἡν ϕλωρενδίαν, ϛὲ ἡν ῥώμην, ἡ ϛὲ ὅλην
ἡν ἰβαλίαν, ϛαλίϛα ὁ Παῦλας. ὁπᾶναὰν ἡν χαράν ἐχάνε θερμὰ ἡ
ὅλοι βέϛαλα δάκρυα, μὰν ἐχάνιαν ϛὲ ἄλλο ἡν ϕρονλίδα ἀὲ ἀᾶὸς ὁ
μέγας ϛαλὴρ ἡν δόξαν ἀᾶς χριϛιανισμῦ.

Ἐαϕρόϕθαλαν ἑὼς ὅϛον οἱ μέχοι ϛομὸς ἀὸ λιλεμασᾶγο, ἐλὴ αὐϛούλη:
σαν ͵ιοοοο γιανιτζάρις, οἱ ὁπᾶοῖοι ἤρχονὸ μελ' ὁλόβδαν ϛὲ ἡν βιέ:
ναν βαϛῶνλας ϛρίανὰν ζαχερὲ, ἡ ϛομπὰ ὅπλα, ἡ ϛαναβγάνονλας ἡν
παλαϛρορὰν ἀᾶν εἰδιῶν ἀᾶς, ἔβαζαν ἀὰ αἀμαζία ἀᾶς ϛμὰ ἐνὰ μὲ ἀ'
ἄλλον, ἡ ἐμαζώχθηναν ὡϛόσὰν ϛὲ μελεριζί· ὅθεν ὁ ῥήγας ἐϛρόϕϕε
ϛάναρα ἀάγμαλα ἀλαμπάνων μὲ ὅπλα ναὶ ϛαγάγνν αὐϛούνὸ ἀᾶς,

ἡ ἀᾶς

ἡ ἀπὸ ἀπιθανὸν μεγάλον ὀργάνου, ὁποῦ οἱ ἀφρικανοὶ χρησιμοποιοῦν
σημάδι, ἡ θανατώνουν. μετὰ ταῦτα ἐβγάλανε ἡ δύο φυλάκια
ἀπὸ τὸ χαντὶ χαλασμοῦ τῶν φουγάδων ὁποῦ ἤτανε πεθαμένοι
ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀρκετοὶ εἶχανε μεθύσει.
ἡ ἀρκετοὶ κρυφομένοι ἀπὸ τὴν ἁγιανοσαρίαν, ἡ ἁγιανοσαρία εἶδε ἡ ἔβγα
πορατσαλοὶ ἡ χαλαροβγαλμένοι, ὅλους τοὺς ἐθανάτωσαν.
Καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον παιρὸν ἀρκετοὶ ἄλλοι ὁποῦ ἤτον δοσμένοι νὰ αἰχμαλώσουν,
ἡ νὰ πιάσουν ἀπὸ τὰ σοδιχώρια, μὲν ἤξεύρανε τὸν χαλασμὸν τῶν
φουγάδων, ἀπὸ τὸ μήνυσμα ποῦ ἐσυμβάνασιν ὅλοι, ἡ ἤρθανε μετὰ
σπίτια ἀπὸ τὴν Βιέννην, νὰ χαλάσουν τοὺς ἰδίους συντρόφους, ἡ ἔβγα
ὁποῦ σωστοὶ μὲ ἀρκετὰ πόσον ἀροῦ ἤτανε φιλάρι.
Ἐμετὰ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ παιρὸν τὴν ἀρωῒ σήμερα, ἐσυνδὲ ἡ ἡμέρα ἀρ-
χισε νὰ ἐσκλίσῃ ἀπὸ τὴν ἀνατολή, μάλιστα τὸ βοϊδινὸν πρέας
ὁποῦ ἀπὸ τοὺς ὁποῦ ἔβαλε παραπάνω ποὺς εὑρέθησαν ἀπὸ τὸν παρμπὸν
τῶν Τουρκῶν, καθὼς ἡ αἰχμάλωτοι ζωντανοὶ ὁποῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἤρχοντον
μὲ τὰ παραβία ἀπὸ τὸν Δούναβιν. ἐμπόσωσε ἡ ὁ Κοῦτσας ἀπὸ τὴν
Βιέννην ἀροῦ τὸ μίντς, ἀφοῦ ἤς ἐχάρισε τὸν ἐξελτὲρ Δαξονίας
ἕνα σπαθὶ ἀσημένιον ὁλόχρυσον, ἡ ἀπὸ ἀλμπαράδια ὁποῦ τὸ εἶχε:
μῦσαν, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔβγαλε τσοπρὲ θάλημα νὰ
ἀπηγαίνῃ, νὰ τοὺς χάσῃ, ἡ ἄνοιγε εἶδος σπαθὶ μὲ τὸ σπαθί, ἡ
μὲ τὸ αἷμα ἀπὸ τὸ δεξιόν του τὸ χέρι, ἐσπρε ἡ ἀπὸ τὸν ἀφέν-
τον δύο δάκτυλα τζαντήρια ἀπὸ σημεῖον τῆς νίκης.
Ὁ ἐξελτὲρ τῆς μπαβιέρας ἤθελησε νὰ σκλάσῃ ἡ παραπάνω τοῦ Κοῦ-
τσας μὲ τὰ τραλόγια τὰ ἴδια, νὰ πιάσῃ τὸν ἐχθρόν. Ἀλλὰ

ὁ Κόμης ἐπαρασκεύασε τὰ στρατεύματα· ὅπου ἐφύσσωσαν τὴν στρατιὰν τῆς συμφοριασμένα μὲ τὰς χιρβάλας νὰ σπαγήνωσιν εὐκόλως τοὺς ἀπὸ τὸν γάλω, τὰ ὁποῖα ἐσμίγασαν μὲ τὸν Κόντε Σγαρ, τὴ σφροβάνεζας ~~2000~~ ὅπου ἐσπάγησαν μὲ ζαχαρὲ τὴν Κάντσαν, ἀνδρεωμένα ἀπὸ τοὺς ἐπόσπασαν, τὴ ἀπὸ τοὺς ἐζάμησαν.

Ἐλθὼν τὴν ἐπερύβησεν ὁ Κόντες Ταζεβὶν τὴν χώραν, ὁπὸν συμβουλεύθησαν οἱ Καρδινάλοι, τὴ καβαλλέρος τὸν Παῦλον τὸν ὁποῖον ἐρχόμενος αὐτὸν ἀπαντήσαν τὰ ἐρίλησε τὰς ἀγίας τὰ σπάδας, τὴ αὐτὸς ἔδωκε τὸ σπάθιον ἕνα φλαμπουρον μὲ τὸ γράμμα τὰ χάγιος· ὅπου αὐτὸν ἀπὸ τὸν σπαθὶν λόγον Καβάρος τὰ ἀλέξανδρος, διορθωμένον μὲ λατίνωσιν ὅπου μάλλον τὸν ἔβγαζε.

Ἤλθασι ἔδωκε τὴ ἀπάντησεν ὁ Δὸν Ἰουάν τὸν τόπον τὸ Σπανιόλος τὸν ἔλεγαν δεδοξασμένην νίκην ὅπου δι' αὐτῶν τὰ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς Χριστιανῶν ~~μυριάδων~~ 180000 βαρβάρων· ὅθεν τὰ ἔστειλεν μὲ μαζιμπρὸν χάρι: σμα τὸ φλαμπουρον τὰ Μωαμέθ, ὅπου ἦτον ἀπεσμένον μὲ τὸν γαλὸν τὰ ἁγίου Πέτρου μὲ συνημόσυνον. Τὸ ὁποῖον ἔβγαλε αὐτὸς μὲ τὰ χέρια τὰ σύον ὅλα ἐλαμπρυνεν ἡμέραν συμφοριασμένος μὲ ὅλους τοὺς στρατιώτας τῆς χώρας, βαστῶντας τὸ τὸ ἔφερεν ὡσὰν θριαμβευτὴ μὲ ἅρμα κάτω τὰ Παῦλος, συνοδεύοντας τὰ αὐτὸν μὲ τοὺς Καρδινάλους, τὴ ἀρχιερεῖς. ~~ἐπῆ~~ ὁ αὐτοκράτωρ ἐβγῆκε τὰ χάρος ἔξω ἕνα λόγον λατινικόν, τὴ τὰ ἀπαντήθη ὁ Παῦλος ἰδιαιτά, τὴ αὐτὸς ὁ Ταζεβὶν ἐβάστησε τὸ φλαμπουρον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν χαρὰ μὲ τὰ δάκρυα ἐσκλά: σωνος ὁ Παῦλος, τὴ οἱ ἄλλοι μεγαλοφώνως πρέπουν τὸ, δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ· τὴ ἐς τὸν ἴδιον πουρὸν ἐπιάσαν ἕξω τὰ τόπια τὸ

πασχι

καξήι τὲ ἀρχαγγελὲ ηι ἐσήσαναν μιὰν ὄραν αὐ καθεσταίναις
ἐπὶ ρώμης μαὶ χριστιανικὴν ὀμορφοσύνην ὅλε τὲ ζήσε . . .
Τὲχο τὸ φλαμπαστρον δὲν ἦναι παιδὶ μερικὸ χορταίζον σὲνα
αὐγὸ ἀπὸ τὰ ασπρὰ φλαμπαστρα τὲ φυσικὲ τῶν τζρῶν· αμὴν
λὲγο· ὅπου αὐτὸ λέγει τὲ Μεχμέτ τὸ ἐσσεῖον σινανθίζει νὰ
φλαμπᾶι ἀπὸ τὸ θεσσαλονικιὸν τὸ μαγνὸν, ηι τὸ παραδίδη
ἀπὸ τὲ ὁ Βασιλὲς τὲ Βελίγι, παρὼν ἀπὸ λαζαρὲ τὲ φυσικὲ,
τὸ ὁποῖον φιλῶνται σπρὰ τὴν σκάλαν τῆς σάλας τὲ Βασιλέως τὸ δὲ:
χελαι ἀπὸ τὸ ὄνομα τὲ μεγάλε νὺ· ηι μὲ σπλὴν σηλάβαν τὸ ἀσπρό:
ζελαι· ηι βάνουλας τὸ νὲρὸ ἀπάνω ἀπὸ τὴν πεφαλὴν τὲ, τὸ μερὺ ἀπὸ
τὸ τζαντῆρι τὲ, νὰ σοχρόμπος νὰ τὸ φιλάγη μὲ ἐσπιλέον. ηι ἀπὸ τὴν
σπαλὸν τὸ βαξὸν μὲ σπλὴν σηλάβαν, νὲρὸ ἀπὸ ἀπὸ τζαντάδα
σπροσπορολόμπος σπανὸ τὸ ἕνα φυλάγιον, ὁ ὁποῖος φωνάζη μὲ:
γάλα τὸν χαὸν νὰ σπροσηχωνθοῦν· ἀπὸ ἐπὲ τὸ φλαμπαστρον ζωὴ:
σπὸ ἀπομεθὲν οἱ ζερίφιδες ἀπὸ τὴν συγχάρηαν τὲ Μεχμὲτ
μὲ τὴν σπαρουσίαν τὲ ἐξηγήσαση πριὲ· ηι σὲ χτὲ λως . . . .
Τὲχο τὸ ὀπισθεν φλαμπαστρον μεδαζωλὸν μὲ δύο χρώματα, ἀπὸ τὴν
μέσην πρεμὲ πόπινο, ηι ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὀπάσινο, μὲ βραντὰ:
φυλλα χρυσᾶ, ηι ἀργυρᾶ, ὁλόμορφα· παν τιμὲν μὲ ἐς πλουμπαγ:
γάρι ἀπὸ τὸ λάιος σπρὸς τὴν αὐγονὴν, ηι ἀπὸ τὸ παλιὸτερον μέρος μέσον
χεσμαλὰ ὡσαὶ αὐτὸ αὐξηα.
Τρίγυρα ἀπὸ τὴν μέσην εἰκόνιαν σπλὰ γεσμαλὰ αἰραβιτὰ ὁπὸν
ἐδοξαζόμπουαν παπάδες γενοσὲς. Ἡ ἀπόφασις τὲ μπαὶ:
μεθ σεκὸ πρωΐ τὲ τῶν τζρῶν, ηι τὲ λιτουργεμὲν· ηι ὅμερ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μικρῶν Προφητῶν, ἡ ἐξηγητῶν τοῦ Ἀλκουράνου. τὰ ὁποῖα ἐμεταγλώτισαν οἱ διδάσκαλοι τῆς ἀραβικῆς γλώσσης, ὁ παπᾶ Βονέσιος Μαρωνίτης μαζί με ἕναν παπᾶ Δαμασκινόν, ὁποῦ ἐς τὸ ἰδίωμα τὸ λατινικὸν τέτοιας λογῆς τὰ ἐμετάφεραν.

Εἰς τὸ ἀπάνω μέρος ὁποῦ ἦτον τὸ Πράσινον, ἔγραφεν οὕτως.

Μωάμεθ.

Ὑμᾶς σε παρακαλοῦμεν παρακάλεσιν ἀληθινήν. ἤγουν ὅτι ὁ θεὸς νὰ σε συγχωρήσῃ ἂν ἔπταισες ἐς κανένα σφάλμα, ἡ ὅτι ἐς τὸ ἑξῆς θέλῃς πταίσῃ, ἡ νὰ σοῦ χαρίσῃ τὴν χάριν τοῦ.

Ὁ μέρ.

Κατευοδώσῃ σε ὁ θεὸς διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

Καὶ ἐς τὴν μέσην ἀπάνω ἐς τὸ Κόκκινον.

Ἐκ ἔστι θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ. ὁ Μωάμεθ ἀπόστολος τοῦ θεοῦ.

Ἐκ ἔστι θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ. ἡ ὁ Μωάμεθ ἀπόστολος τοῦ θεοῦ.

Εἰς τὸ κατώτερον μέρος ἀπάνω ἐς τὸ Πράσινον.

Καὶ δώσῃ σοι ὁ θεὸς βοήθειαν, ἡ νίκην κραταιάν, αὐτὸς ἐστιν ὁ εὐδοκήσας, ἐνοικήσας ἐς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ἐς αὔξησιν ἁγιασμοῦ ἡ καθαρότητος τῆς αὐτῶν πίστεως.

Δόξα τῷ θεῷ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐχάρισαν μὲ τοῦτην τὴν ἀφορμὴν τὸν Ταλέντην σύμορφα ἢ ἀκριβὰ χαρίσματα τόσον οἱ Ἄρχοντες, ὅσον ἢ οἱ Καρδινάλοι, μάλιστα ὁ Πάπας ὁποῦ τοῦ ἐχάρισεν ἕνα καβαλιεράτο τοῦ ἁγίου Πέτρου μὲ πληρωμὴν τὸν κάθε χρόνον σκοῦδα 200, ἔξω ἀπὸ μίαν ἄλυσον πέντε λιτρῶν μὲ δύο βούλλαις ὡς εὐκώμιον τοῦ ῥηγός, ἢ ὡς φαίνεται τὸν ἐπονομάζω διαφεντευτὴν τῆς πίστεως.

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Βιέναν, ἐχεφιλαχθῇ ἀπὸ κάτω ὡς τὴν μποῦταν ὁ Βεζίρης, ὁποῦ διὰ νὰ ξεθυμάνῃ ἀπὸ τὴν δυστυχίαν ὁποῦ τὸν ἐπλάκωσεν ἔζαμαν εὐθὺς νὰ πνίξουν τὸν Πασᾶν τοῦ ζάστρου μὲ πολλοὺς ἄλλους φίλους τοῦ, εὑρίσκοντας τοῦ ἀφορμὴν πῶς αὐτὸς πρῶτος ἔζαμε κακὴν ἀρχὴν νὰ φύγῃ, ἢ δὲν ἦτον ἔτζη, μόνον τοῦτο τοὶ ἔζαμε διὰ νὰ μὴν ὁρμήσουν ζαταπάνω τοῦ φουλάτου, ὁποῦ πρῶτα τὸν

ἦχεν ὡς μεγάλον σλάβαν. ἄλλο, ὅτι ὅταν ἐμβῆσι νὰ παύσῃ
τὸν πόλεμον μὲ τὸν ἰσπαδόρον, ἦ νὰ σπογαίνῃ ἀπὸ τὴν βιέναν,
αὐτὸς ὁ Παπᾶς ἦλον ἐναντίας γνώμης, ἦ ἐφοβᾶτο μὴ τὸ μισοῦν ὅλοι
φίλοι τὸ καὶ τὸν βάλουν ὡς ἐπροδότην τῆς βασιλείας, ἦ χύσῃ ὅλον τὸ αἷμα
σου αὐτούνου. ἀπόμη ὅλα ταῦτα ἦχε παρὰ τοῦτα, ἦ ἄλλας πολλὰς
παῖς δύναμαι αὐτὰ τὰ μισεύσῃ, ἦ τὸ ἄφησε ξαμμαλωμένον,
ἦ ἄρχι ἐσκάφτησε νὰ παιχτῇ τὸ σφαξίματα τὸ μὲ τὴν ζωὴν τῶν ἀλλήλων.
Ἔως τοῦτον τὸ παῖξε μεγάλα τύχι, Πάπα, ἦ ἀντιστρὶν ὅπου ἦχε σαρὰ
ὁ Τάπιζης αὐτὸ τὴν πάλι χώραν, βάνουν μέσα τὰ τόπια σφαῖρες,
τὰ ἔσφαν ὅπου οἱ μισοφίλοι. ξανακάνουν ὅμως τὰ τόπια ὅπου
σύρισουν μέσα. ἐκεῖ ὅπου ὁ Τάπιζης ἦλον σωρὸς νὰ φύγῃ αὐτὸ τὴν βέ-
ναν, ἐπῆγε νὰ φυλαχθῇ ὡς τὰ τόπια τὸ ὡς τὴν αὐτούνου χώραν.
Ἀπόμη οἱ Κρεάδες πολεμοῦνται ἐμπρὸς ὡς τὸ ἔσται ἐπουλᾶν ἐκεῖ
τὸ μέγα χαρούρι μὲ σοφὴν ξημίαν τῶν τόπων, ὅπου δὲν ἐδύνουν
ἄλλον νὰ σοῦνται τὸν ζαχαρᾶ τους.
Ὁ ζῆγας τῆς χαρᾶ μὲ τὸν Δόπαν τὸ χορόνας, ἦ μαζί ὅλον τὸ φοβέδον
ἐξέπουν ἀναίμεσα ὡς τὸ πεδερνάλι, ἦ τὴν ποσσίαν ὅπου μὲ τοῦτον
ἐφθίαζαν τὸ χαρούρι ὅλα νὰ σκοτώσουν τὸ φοβέδον ὡς τὴν αὐτούνου χώραν,
ἦ ἐκεῖ νὰ πλασώσουν παντέκα παῖχτον, ἐδιαλαγώθη τὸ χαρούρι ὡς τοὺς
24, ἦ ὡς τοὺς 25. ἤρχαν νὰ τὸ σκοτώσουν.
Ἔρθασαν ὡς τὸν τοῦρον τὸν παχρὸν αὐτὸ τὴν βιέναν ὁ Κόντες Σαραμοσόρ
ὅλα νὰ δέσουν τὸν Καῖσαρα ἦ ὡς τὸν Καῖσαρ, αὐτοκλώνται ὡς τὸν
τόπον τὸ Μαρκέζης φαρδινάνδος Ὀσιοστζης, ἦ σύρεθησαν ὡς
τὸν τοῦρον τὸν παχρὸν αὐτούνου ἦ αἷμα τόπια, ἦ ζαχαρᾶ ὡς τὸν λόγγον.

αὐτούς

Εὐθύς. Τὸ λοιπὸν ὅσον τὸ στράτευμα ὅλον τῆ Καισάρος εἰσῆλασε τὸν Δάνα-
βιν, ἡ ἐσμίχθη μὲ τὰς λέμβας, ἔμπνε συμβουλὴ ἀνοίγεσθαι ὅλων, ἐς τὴν
ὁποίαν αὐτοφαίνοναν καὶ αὐτοπήδων τὸ πάτερον τῆ γειτσᾶ, τὸ
ὁποῖον σεῖλα πλὸν τῆ Καίσαρος, ἡ τὸ ἐβαστᾶσαν οἱ Τέρνοι σολλὰ
δυνατὸν, ἔχοντας σποστὸν ὕστερα αὐτὸ πέρα ὁ ρήγας καὶ νὰ σταθῆ
πέρον τὸν χρόνον ἕως τὴν εἰσάνεσο ἄγγελσαν, ἡ τὸν Τεκέλην, νὰ
καὶ ξεχωρίσῃ ἀπέσης τὸ ἐρωδίκι. Ὅθεν ἀρχίνεσαν καὶ σερνᾶσι τὸν
σοδάμον μεγάλον βάγον, ὅπου ἦναν σχεδὰ ἐς τὸ γειτσᾶ· αὐτίκα
ἡ ἐς τὴν συμβουλὴν δὲν ἐδέχοναν καὶ σέρνει τὸν βασσᾶν καὶ τὸ πηδᾶ:
σαν· μερικοὶ ἤχαν γνώμην καὶ τὸ σφαλίσαν μόνον, ὅπου μπῆκε:
πόλοντας αὐτὸ σταθερὰ βοήθειαν καὶ παραδοθῆ, ἡ τὸ σποῖον
τῆ στρατεύματος καὶ σπηγαίνῃ ἐμπρὸς πρὸς τὸ μπαρκοῦν· ἡ πᾶς,
ὅπου ἦναν αἰγνοΐα ἐς τὴν μασσᾶ. αὐτοὶ ποὺ μὲν ἤχαν γνώμην,
ὄλοι νὰ τὸ σοδιπυηγάσαν, ἡ νὰ βαλθῆν ἐς τὰ χιορίσια δυνατόν:
διατῆς μὲ τὸ σποστὶ καὶ παραδοθῆν, μαλίσια ὅπου ὁ χρόνος εἶχεν:
νε· ἡ οἱ παῖδες δὲν ἠμπορεῖσαν καὶ ἦναν ὅλο παιγνί, ἡ αὐτὸ ὅλοι
πυηγάνδας ἐς ἕναν ἴδιον παῖδες σολλᾶς δεβδᾶς, δὲν ἐπαῖρε:
θώνεσον τόξεμία, ἡ ἐρροβόρνδαν ἡ διάφραδόμαδα. Ὅθεν ἐβρέθη
τὸ σπεσιαλὸν μέρος τῆς συμβουλῆς καὶ ἔπηνεν ἐς τὴν τὴν δούξαν γνώ-
μην· ὅμως ἐς διᾶς ἐ τὸ ὀπιδωβρὶτ ἤλαβαν χόπον πῶς ὁ Τεκέλης
ἦχε ρθαῖος σπιαὶ μὲ 15000 Ταδάρες, οἱ ὁποῖοι ἔως δύο μίλια μα-
κρὰ αὐτὸ τὸν Κάμπον· διὼν χριστιανῶν ἐπορδιμεγύρισαν σπαθιόνον·
διατῆς ὑπηρεσίας ὅπου ἐξέβγαναν διάφαγπαί, ὅσον ὅπου ἔβγαινεχρὸ
ὁ ρήγας καὶ ξύνῃ μὲ αὐτὸς ἰπανὸν ἀριθμὸν κάζακι καὶ τὸ φυλάγει.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπόμη ἐμαυθαν ἀπὸ παλαιοῦς ὅτι Μασεδόνι
ἐξήκοντα $\overline{40000}$ Τοῦρκοι ἡ ἀνάμιλλαν δὸ χριστιανός. ὅθεν ὁ ῥήγας
ἀφηνιάσθης ἐς ἕνα μέρος δὸ γειτονιά, ἔπαμε νέον παλάτι ὅλη ἐδ
στρατόπεδα δὸ ὁποῖον μιλᾶ δὴν νύκτα ἦχαν αὐλητὸν ἀπομά, εἰσῆ-
δὴ ἠρίθμησαν ἀπέσω ἀσπρά $\overline{10000}$, ἡ ἐς δ' χαμηλοτέρου $\overline{80000}$.
Εἰς δὴν αὐλὴν μετὰ ἐδ αὐλὲ μικρὸς ἦχε ῥοδιὰ ὁ πριντζιπάτος χαμοσκύπινος
δχήνας δὸς ζανδαμήρια μὲ $\overline{2000}$ ἀνδρογυνίτες, ἡ δαλεμπὲς στρα-
τιῶται ἔξω αὐτὲ δὲ κατρέδαδων, ὁποῦ ἔρθαναν ἐὼς $\overline{6000}$.
Τὸ λεχτικὸν ῥεβέρτι στείλαδη ἐς δὲ δεκάφορα χάνι βυζαντινὸ στρατόπεδο,
οἱ ἀσπῶδι ἡ αὐγερινὲ ὧδοι σεφτιῶδαι ἦναι οἱ ἄλαροι, ἡ ἡ ἀρματωσία
ὁποῦ βασιᾶσιν ἦναι δίδια. ὁ περάτι σφαλισμένον μὲ ἀσβιτσέλι, δὲ
σῶθος, ἡ σπαθάτες, ἡ δὲ χέρια σιδερένια μὲ δύο μικρὰ μες δὲ:
μυγιὲς αὐτοσίου, ἡ αὐλιὲς σιδηρένιους, ἡ σπεσιαλιὲς μὲ σδὲ:
ῥὲ δίδε, ἔχου δὴν δεξιὰν ἀρματωμένην μὲ μανικὲ μόχτην, ὁποῦ
ἐς δὴν πουρπὲ ἔχη μιλαζωδὲν ἀνθρωποχρωματισμένον μπαταλιᾶ,
δὴν ἀριστερὰν μὲ θυρεόν, ἤχαν λαμπαντὴ αὐτὸ δὸς σπάθες ἕνοις ἐς
δὲ μεριὲ δὲ αὐλόγυδες πρέμωδαι μιὰ χάνα αὐτὸ δίγρι, ἔχου ἡ
ἐς δὸ σπαθὶ δὸ σουαδί. Ἄλλοι ἦναι δὸν ἀριθμὸν $\overline{5000}$. αὐτὲ θρόνδας
δλλοι ναὶ αὐτοκράδορδες ἐς δὸ δαίμια ὀπλὸ δαὶ ἄλλων ἄλαρων, δὲς βάνα
χρεὸς ἡ ὄχθια ναὶ ἔχη ὁ παλὸς δύο σωμάρες μὲ δὸ αὐλὸ σκῆμα
ἀρματωμένες, ὅσον ὁποῦ ἐρχόνδαι ναὶ γενῶσι $\overline{15000}$ ὄξω αὐτὸ
δὲς κατρέδαις δαν ὁποῦ ῥοβάνουσι ἐὼς $\overline{40000}$, δὲ λεγόνδαι ὅτι δὲ δαὶ:
γματος, ὅλοι οἱ κατρέδαις ἦναι ἔξω δὲ αὐτεῖνε.
Ἔστρα αὐτὸ δίλες σπηλαίνουσι οἱ πουντζιέροι, ἡ αὐλοὶ χαβαλάροι

στρα

5

σδηροαρμαλωσμένοι μες ένα πονλαράκι όπου συνθίζαν στην λεχίαν,
ή τσουκνί στο δόμαρον, όταν ή είδεροι ανδρωσμένοι. ή αλλοίως σιγανοῖς
δίδης απομεθεῖον οι καζαίνοι αρμαλωσμένοι μες θρέμματα, ή τσουκνίδα,
γεφυρωτοί ή μες δοξάρια. οι δίδαρδοι όταν οι γερόντοι δεκανοίδες χα-
βαλάροι άξιοι στο παίδι υπηρεσίαν δε πολέμου, μες θρέμμ ή τσουκνί
έξοχοι λησταί. εχέλαν ύδρα η πεζέρα αρμαλωσμένη μες λόγχαις,
τσουκνί, ή γεφυρίδα, δίδα όταν ώδων θεατρία, δων οποίων η πορφυρά
όταν χεσή, ή παλεβαίνα ύδρα σρογγυλή ώσαι γυμνόν φεγγάρι.
οι ολοϋδροι απόμη όταν οι γερόντοι χαϊδεμένοι παρδαλοί, ή αν-
δρωσμένοι, μεγαλόπορσοι ώδαι γίγαντες, αρμαλωσμένοι στο δόν νεῦον
μες δ θρέμμ, είνα γυναικεία στο χέρι, ή στο δόμαρον το τσουκνί. ή
δίδα δαί λάγυνα παίνουσι δόρυβον δων χερῶν. οι γερμανοί αλλο
το άλλο μέρος όταν σίδηρον ενδυσμένοι, ή αυτοί δεκανίδες, ή πεζέρα
ανδρωσμένοι, ή άξιοι δε πολέμου.

Μεσίδα δαί σραλάγυνα δόμοσον λογιάζω ο γαληνόταρος χάγας ναύπα-
σθη άλλην μίαν φοράν μες δς εχθρές, ή εχατόζυλον ναύ εχη βεβαίαν δην
νίκην στο δαί χέρι ή δζυγό το σπήθος, ή δζυγό δην ανδρείαν δων σοχε-
μισῶν, επή όπου επ δε χαυλία οι Τζέρνοι ήσον ολίγοι, ή φοβισμένοι.
δίδης δόμοσον ώδαι χαλαβαίνη, εχη ός δον νεῦν δε ναύ πλυσθῆ δην
μπεζάν, ή αν δυνηθῆ ναύ δην σοφιχθῆ, δύσκολα θέλ' ηέμπορέσον
ναύρεμαχθῆ ή το χαίκοτε, ή αν ο καιρός δεν θ' παίξη δέρο το
καλοκαίρι, το άλλο μες παλλίκαρι εξοικιασάν, μ' όλα δαί εξιασοδία
όπου ήθελε σορολάβη ο Τζέρνος στο δην λεχίαν μες το μισόν δων ταλαζ.
Τζέρνοι οι ταλαίροι δεν βαίνουσι δον Δούναβιν εστέκαν στο δόσον δες

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γὲ τὸ κρίμα τῆς χριστιανικῆς σιγκλήτου ὡς $\overline{\text{ϛοοοο}}$ τυχαῖς σύνδρους τῆ γυναῖκες.
Τέλος πάντων ἔφθασαν ἐκεῖθε γὲ τὴν κλίτην τὸ καίσαρος ἕνας ἀρχιερεὺς γέ-
ρων, τῆ πλοῦν αἰσθησαμένου σταυλίζερα αὐτὸ τῆς καζάντας γὲ τὸν ῥήγα
τῆς λεχί, οἱ ὁποῖοι ὑποσχέντων τὴν ἀρχοντίαν χάνοιζιν νὰ ἐλθοῦν γὲ τὸν
σουλτᾶνον πάλι τῶν Τουρκῶν. μ' ὅλον ὅπου ὁ ῥήγας νὰ τῆς θέλῃ δὲν συμ-
βοηθᾶς, τῆ νὰ γένῃ ἐχθρὸς ὁ καίσαρ. τὸ ὁποῖ σπόμεν δὲν ἐδόθη ἀπόκρισις.
Ἔφθασαν γὲ τὴν ἡμέραν ὅπου ἦναν τ' ἀποστόλος αὐτὸ τὸν καίσαρα
τὸ Μασαρσιὰν ἕνα χαρτζιλὲ μανδάτον, πῶχεν ὅπως ἐξαντλᾶς νὰ ἐ-
νωθῇ ἀλλήλοις μιὰν φορὰν ἀγνανίλια γὲ τὸ σταυρὸν $\overline{\text{ϛοοοο}}$ Τοῦρκοι,
τῆ $\overline{\text{ιϛοοο}}$ Γενιτζιάροι ἐδέχθηκαν ἕως αὐτὸ χαῖρο νὰ μὴ
ὅπου πλυσιῶνται ὁ ῥήγας μὲ ὀλίγους, τῆ σουλτᾶνος αὐτὸς μὲ σφόδρα
σόφορον ἀριθμὸν ἀνδρίαντες γὲ μεγάλον πόνδικον μὲ ἅς ἐλπίδας ὅτι,
μαζίζα ὁ ἰδικός του ὅπου ἔρχεται ἄρχας ἄλλον χαϊρὲ μὲ ἅς ἐχθρός.
ὅμως ἀποφθάνονται μὲ παιρὸν ὁ σπόλζόλαρος Δόνας τὸ χορεύας,
μαζὶ τῆ οἱ δύο γὲ ἕνα παιρὸν ἐδώκαν αὐτοῦνο γὲ ἅς Τοῦρκες μὲ τὸ-
σην ὁρμὴν τῆ σπόνδρίαν, ὅπου ὕστερα αὐτὸ ἕνα δυνατὸν τῆ σπηρὸν
σουλτὲμον ἅς ἐβίαζαν νὰ τραύξουν ταῖς σημαίαις, τῆ νὰ ῥύγουν χάμην:
παίνως, σπέρνονται $\overline{\text{ϛοοο}}$ βανταλωμένοι, τῆ θέλοντας οἱ ἐσπόροισαν
νὰ δλεβεῖν τὸ γεφύρι τῆ Δόναβι μεσοδίαβα ἅς ἐτζαπάθη τῆ
ἐσπίγησαν σπρίαν γὲ τὸν σπολαμόν, χαμένοντας ὅλες ἅς ἄλλες
πομπαῖα. σὺν ἅς μιλᾶ ἔτο σπρίσπεντας τὸν παιρὸν ὁ Δόνας
ἅς χορεύου ἐπλήσπος τὸ καῖσάρι τὸ Μασαρσιὰν, τὸ ὁποῖον μιλᾶ
ὀλίγη μαίχης τὸ ἐσπόλαβε, παίνοντας, τῆ γυρεμνίζοντας ἕως
ἐδάφος ταῖς δυνάμεις τὸ, τῆ ἔτζη μαζὶ ὅλα τὰ σεβδαλμένα

ἐδῶκα:

εἰδλάβηλον στρος τὴν Μακεδόαν γιὰ ἐμὲ ἀὐτὸ νὰ τὴν στορτιαίβεν, ἢ
γιὰ ἴδιον τὸν τρόπον νὰ ἐλαβεῖν ἢ ἐξ γιαγαπ'ίαρας νίκας γιὰ τὴν
δύναμιν τῆ νλαῖ.

Ἀμμὰ στοίας νίκας, ἢ στοίας στρονοσσῆς ἐλν δυχαίνε νὰ ἐμπαίξεν
οἱ χρισιανοὶ αὐτὸ τραδούμαλα ἴδιον αὐτοδραμλία, ἢ αὐτὸ τραδίχχα
ἴδιον ἐκόχες ἢ ἐλλεηδὲς χαθε ἡμέραν, χαθε ὥραν, ἢ στιγμὴν,
παρὼν λαι ὁ παιρός; ἀλλ' εἶδω ἢ ἐμπορός βέλλει στρονόσθη λα' αὐ:
γιαλα ἀῶν χρισιανῶν γιὰ παλὺ παιμόν αὐδραγαθίαν ἢ ἴδ ζωὴς:
σὰ, ἢ ὁ σριγόνι, ἢ ἡ Μακεδα, ἢ ἡ αἰσσάνα ἄγγρια, ἢ ὁ ἐβρέζι
θέλλει ἐλθ στορά σιν' αἱ σίνορα ἀῶν αρχαίων ἴδ καὶβαρος, ἢ ἀῶν
λεχῶν. θέλ' ἐλχαρισπός ἀὴν παιμόν ἀῶν αἰσσαλῶν ὁ καῖβαρ αὐῶς
νὰ εἰμίνοσαν χαῖ' αὐὸ ἐπήνην τὴν λαραχτήρ, ἐξ ἢν ὁσσοὶ χαλασόδι ἢ:
πολλὰθησαν ἡ γαλλίν ἴδοις δόξης, ἢ σὶλυχί. θέλ' ἐμπιρονόδη τὸν αἶσσ:
πηρσιὸν ἐ βιάνας ὥλον γιὰν λαμπρὸν δυσυχίαν, ὁσσὸ ἐμίνεν ὑξ:
ρα γιαλέα ἐ δόξης, ἢ σὶλυχί ἀῶν χρισιανῶν. ἢ νοῦσος ἀὺ θξοφθαίσ
γιαλὶ γιὰ τὴν χρισιανωσύνην ὁ νοσοφιλόδοξον ἔθνος ἐξ ἐπιῆνο ὁ ὕψος
ὁσσὸ ἡ σταρὸσας σὶλυχίας νποσοχονίας. ἢ ἡλικ 34 χρόνοι αἰρόν:
ἢις ὁ ἐσσροφηλόσσαν ὁ αἰδεσιμόλαος σασσὸ Μαρτῖνος σριγόνιος
ζηοσίλης, ὁσσὸ ἐξ γιὰν ἐ σπροφηλόαν ἐξ ἰδὲς ἐ χριθ ἐξωγραφησε ρα:
νεραὶ ἐλλὰ τὸν λεοσοφόδον καῖβαρα ἀῶν ζώσμαίων. ἐλλ' ἴδαχὶ ἐζὼς ἀῶρα,
ἢ ἐξ ὁ ὄζῆς αὐτόσμ ἐμπόζομὶ ναὶ ἰδεζῆ, ὁσσον ὁσσὸ φαίνεῖ σπρόσσυσσόδον
ὁ λόγος ἐ σπρὶ γιὰ ἔθησις ἀῶν αὐσθασιμίων, σταρὰ ἕνα σπρογνωσσιπὸν
ἀῶν ἐρχομίνων γιάνισα. ἐλλὰ ἔπρο ἐξ ὁ λόγος ἐ ἔσορι λαλινινὰ, χαθὼς
ἐπῆνος λαλινινὰ τὴν ἔγραφε, τὴν ἐβάλαμὶ ἐλλὰ ναὶ χαλαλάβεν οἱ ἀναγνώσσονδον:

ὁ ἀδελφοποιητὸς παπᾶ Μαρίνος τριγόνιος γιατί ἦλθεν
εἰς τὴν Μαρτίναν εἰς τὰς ἐχτὼ, εἰς τὸν δεύτερον χρόνον τῆς δουλείας
τῆς ἀγγλίας. αὐτὸς αὐτὸ τὸ παιχνίδι ἔβγαλε πραγματικὸς ἅγιος εἰς
ὅλην τὴν γερμανίαν.

Τὴν αὐτὴν ἀποριὰν λεοντόπολις γυναῖκα ἀλλοῦ ἀποφηφία.
Φερδινάνδος ὁ βασιλεὺς θέλει γάτα βασιλοπούλαν ξωγραφιὰ, μετ' ὀλίγον
θέλει αὐτοθάνη, ἡ λεοντόπολις ὁ ἄνδρός αὐτὴν θέλει γάτα αὐτὴν πραγματικὴν
ἀπὸ ξωγραφιάν. ὅμως ἀλλὰ τὰς ἀποψὰς τὴν ἐχθρὰς αὐτὴν ἔβαλαν θέλει βάθος
νὰ ἀποθάνη μίαν ὥραν νὰ λάβη τὸ σῶμα ἀπὸ ξωγραφιάν, ἡ ὅταν
ἐμπαίδα μετὰ μόνην τὴν βοήθειαν τὴν ἀπὸ βάλανα θέλει γάτα αὐτὴν
πραγματικὴν ξωγραφιάν. εἰς τὴν νεοελληνικὴν δημοτικὴν ἀπάντησιν:
δίνεις ἔχει νὰ βαθίξη, ὅμως χαρὰ τὴν ἀπὸ αὐτὴν θέλει γάτα ὑγιάνη.
ἀποψὰς ἐχθρὰς. ἡ ἀποψὰς ἐπαναπολίτης θέλει λάβη. ὁ λύκος
αὐτὸ σημαίνει, ἡ αὐτὸ μπορεῖ μετὰ νὰ ἔβλη, ἰδοὺ ὅπου ὀλίγη ἐμ-
πάδα θέλει ἀποχωρήσει ὅλα ἀπὸ ἀπορίαν. ὅμως ὕστερα ὁ
λύκος θέλει βοηθήσει, ἡ ὁ Καῖσαρ θέλει νικήσει, ἡ θέλει συγχω-
ρεθῆ ὁ Ἀγαμέμνων, ἰδοὺ ὅπου νὰ θαυμάσουν ὅλοι. ἀποψὰς μετ-
χαρὰς θέλει νὰ ἔχη ὅλα τὴν γυναῖκα τὴν, τὴν ὁποίαν ἠγαπήσει νὰ
λάβη αὐτὸ τὴν βασιλείαν, ἡ θέλει φανῆ ἀλλιῶς νὰ ἠμπορῆ
νὰ τὴν σκάψη, ὅμως μετὰ ἀποψὰς μοιχεύει, ἡ βέβαια θέλει τὴν λάβη
μετὰ μεγαλειότητος αὐτοκρατορίας, ἡ προδοσίας θέλει βρεθῆ εἰς τὸ
φανερόν, ἡ θέλει φονευθῆ ἀπὸ πάθος πραγματικὸν ἄνθρωπον τὸ χαμὸ.
ὅλοι ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν ἀρχὴν θέλει λάβη μεγαλειότητος νίκης, ἡ ὀλι-
χίας, ἡ συμφορᾶς θέλει λογιάσει, ἡ ἀποδοῦσι ἀπὸ ὁ ἐχθρὸς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἔχει νὰ τὰ καταπίῃ ὅλα. ὅμως ὕστερα ὁ θεὸς θέλει βοηθήσῃ τὸν
καὶ βάρα, καὶ τὸν οἶκον τοῦ, καὶ θέλει νικήσει, καὶ βάλει ὑποπόδιόν τοῦ
ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τόσον, ὅπου ὅλοι νὰ θαυμάσουν, καὶ νὰ ἐγνωρίσουν
τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ, ὅπου πάντα διαφεντεύῃ τὸν ποθητὸν τοῦ οἶκον
τῆς Αὐστρίας. Τότε ὁ Αἰετὸς αὐτοῦ ὑψωθήσεται, καὶ τροπώσει
πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ μετὰ εὐτυχίας βασιλεύσῃ. θέλῃ
λάβῃ περιαύτερους τόπους, παρὰ ὅπου ἦχαν οἱ προγονοί τοῦ.
Ὁ οἶκος τῆς Αὐστρίας ἀπὸ τοῦτον τὸν λεοπόλδον καὶ:
σαρα πάλιν ἔχῃ νὰ πολυπλασιασθῇ, καὶ νὰ
εὐτυχήσῃ εὐτυχέστερος ἀπὸ ὅλους τοὺς οἴκους
τῆς Αὐστρίας. θέλει λάβῃ πλέα παρὰ
μίαν γυναῖκα ἡ μεγαλῃότης τοῦ,
ὁ αὐτοκράτωρ λεοπόλδος,
ὁ καλότυχος Αὐθέντης
θῇ χάριτι πάντων
τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
κατακυ:
ρεύσῃ.

„ Μέθοδος τῆς γενομένης ἐνδείξεως τῆς Πρεσβείας τῶν μοχόβων
γενικοῦ τε πεδίου βασιλέως τῶν Οθωμανῶν, ἡμῖν τῶν
ὑπερθέντ ἐνδιάτρεπτα, ἡ δ ἐνεργουμένη ἐν αὐτοῖς
συνηθείας, ἡ ἀξίωσις.

-1682- χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ δευτέρῳ. Ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ δόξις τῆς φιλίας παρὰ τοῦ μεγάλου βεζίρη τῆς μοχοβίας
προνοάτων βεζίτζη.

Εἰς τὸ ἀξιωθῆν τοῦ μοσαντζὲ αὐτὸ ἐπέτυχεν ὁ ἐπίτροπος, εἶπε:
λον τοὶ ποιήσια, ἡ δ' ἐμὴν τὸ ἐπιτρόπου τῶν ἐπιθέσεων,
ἡ τοῦ Δραγομανοῦ, ἡ τοῦ ἐντυπωσιάζειν τοῦ μοσεμπράγα, ἡ
τοῦ ἄφεραν μίαν ὥραν παρὰ τὸ μεσημέρι. Τὸν εἰσροϋπουάνιζαν
δύο χωστζιμπασιδὲς, τοὶ εἶπεν ἐξ τοῦ μπρὸν τοῦ κιόσκι, εἶπε:
θιος χάθε ἐξ τοῦ μπρὸν. ἦλθεν ὁ ἐπίτροπος, ἀνέβηκεν αὐτοῦνο.
χαδόπαν ἡ ὁ ἐξτζὴ. εἶχάθισεν ὁ ἐπίτροπος ἐξ τὴν πόρτα, ὁ ἐξτζὴ
χάθε ἐξ τὸ μπρὸν αὐτοῦνο ἐξ τὴν μαξιλάρα, εἶχάθισεν αὐτὸ μπρὸν
ὁ μπρὸν ἐπίτροπος, ὁ ρεΐς εἶφέντης, ὁ ἐβὲν εἶφέντης.
αὐτὸ ἀρχίβαν λοιπὸν αὐτοῦ τοὶ λιβάδια στοῦ ἐν πεντόμπε ἐν μοχοβί,
ἄφεραν χαχβέ, ἄφεραν πυδώνι στρεμπέλι, ἦλθαν οἱ βεζιρὲς:
δες, ἡ χαρνερὲς δες, ἡ ἔζηβαν χάθε, ἡ εἶπαν ξίξαν. εἶπαν εἶπαν:
ξαν ἐξ τὸ αἴθογον βαρὶ τὸν, ἡ χαδόπαν μπεϊρακτάρι, ἡ
χαδόπαν τζιρίδι, ἡ ὕστερον ἄφεραν χαθὴ μὲν τοὶ χαλὰ τοῦ σουλτάνου,
ἡ ὕστερον εἶπαν χαχβέ, εἶπωθὴ ὁ ἐξτζὴ, ἡ εἶπερισσεύθησαν ἐξ τὸν
μοσαντζὲ, ἡ ἔζηβαν ἐξ τοῦ σπίτι, ἕως ἔ ἐπιλδίσε νὰ μὲ ὁ ἐπί:
τροπος, ὕστερον σουλὶν εἶχάθιζαν ἐξ τοῦ σουλτάνου.

έφερναν συνηγεσταίδες, ή έπασχαν καλφαίνοϊνί, νύφφον έσωϊ: δυχαν ψιχούνας, καὶ έσφαλα ζώσαν πολλά, ή σεφκοσταίδι, ή μασχάρι εδόθη, ή εδιανίβη ο έλτζής μέ δαί αυτά παίγνια, ή έσφαλαν όξω ο εσπίθροσος δαί λιχτάρια, ή δαί σπορινοί φίλε ξήζε, ή έγινεν χάω δ' ζιαφεύι.

Τῶ εἰλτζῆ δῶ μοσχόβω εδόθησαν βριονίδα χαβάδια, όδαν ήλθαν φς δον εσπίθροσον. ή βαφανίδα φς δον βασιλέα.

ο ναφαπῶς δε ήλον σεφῶν, σπαδῶ χιλιάδες αἴσθεν, νύφφον δε εδόθησαν αὐτα χρία, ή αὐτα χρία, ή έγιναν 10000 - ήγαν δέκα χιλιάδες δηνάρων.

Τὸ έσφαλαν ο εσπίθροσος όδαν ήλθε σπορικό σταυρίδι μέδ μασκάρας, ή αὐτα φάδι, δαί έφερεν ο μασφαλάρης δε βασιλέως, ή όδαν αὐρώσπα, δον έσφαλαν σπάδω χαβανόζα σεφκοσταίδι μέ δον σεϊχοφλε μασκάρα.

ο ρήθης έλτζής σπάδαμοσε δον εσπίθροσον, ή ώάδαν αἰχαμνός, ή μήν ήμπορεῖδαν ναί χαβαλλικοῦσι, ἤλθε μέ δο χαῖμ φς δον γεμισσαλήμ, ή εμβήκαν φς δον αφαμασσῶν όσε δον έσφαλαν ο εσπίθροσος, ή οἱ αὐτοῖ δε εμβαλλικοῦσι φς αὐτα όσε δαί έσφαλαν αὐτο δήν πόρδαν, ή μέ δον μαχαίρ εβενήν, ή μέ μεφικάς χαλά: οὐδε ήλθαν φς δήν πόρδαν, φς δήν όσοῖαν ήλον νδιβούνι χαβαλλικάδ χαλά δήν συνήθεια δῶν ελτζάδων, φοφῶδαι ο εσπίθροσος χαλεβίν ή οἱ αὐτοι σεφκοί, ή μασχάδεσταίδι, ή εδόθη όξω δῶ εσπίθροσο, ή δῶ ελτζῆ χαβέ, σεφκοσταίδι, ή χάσκισμα, ή εσπαῶθη φς δα σο: δάριον ο εσπίθροσος, ή έδωκε σεφῶν δον αἰχάναμ, καὶ δέσθη δήν

νουμί, ἡ δὲ γεωργὸς, ἡ δὲ ἐφόρεσεν ὡς ἡμιόνια χαβάλια.
ἔτους β, χαιρὲ κ', ἡμέρᾳ πρώτῃ ἦλθεν ὁ βασιλέως χάρτης
καβάλλαρης, σὺν ἄλλους χάρτες καβαλλαραῖς δὸ πρόσω δὸν
σύνδον δ' σορδὸς δὲ μισοαυγὶς, δὸ ὄστοῖον ἤδεν σερωσὸν βασιλι-
κοσερσῶς, σαρισαμὸς αὐδὲν δ' ἴδιος βασιλικὸς σβαλάξης,
πεὶ πιδιὸν, σελάπιδον, ἡ χρυσοζίδιν σαμπαγιδῶν. ἤδεν δὲ ἡ
ἡμιόνια αἶλογα βασιλικὰ, δαὶ μὲ ἡμορεῖ χαβὸ σορὸς δ' ἡμέρος
δὲ μισοαυγὶς σὲ ἀδιπῶς ἐξάγια, δαὶ δὲ σὺν ἐ ἔξω σορὸς δ'
ἡμέρος δὲ ἡ χας: ἡ δαὶ μὲ δεῖχε δὸν σορδιάμενον χίθων πιχρὸν:
σοφὸν, δαὶ δὲ δεῖχε χαβάλλεφ ἡ δ' σελιαφὸν, ἡ δαὶ ἄλλα δεῖχε
σάμιν χαβιώδερα. ἤδεν ἡ ὁ σιορεσιαφὸς αὐδῶν χαβαλλὴν δαῖξιν
δὲ βασιλικὸν αἶλογὸν μὲ χοδαῖα, ἡ μὲ ἐ γιανιδίνα δαὶ σοφὸν
δῶλον. ἦλθε ἡ ὁ ἐλτζὶς μεδαὶδὲ μιχμὲ ἐφένδη, ἡ δὲν μεμπα:
σρίδιον αὐδὲ μὲ δαὶ ποιὶνα, ἡ σίμπανεν ἐξω δ' σορδὰς ἡ δ' χαμ:
χανὲ, ἡ ἐμβαλλίνα μόνος ἡ βασιλικὸν αἶλογον, ἡ ἦλθε χαβαλ:
λιαὸνδας ἕως δὶς σορδὰς δὲ μισοαυγὶς, ἐνὴ ἐμβίθη, ἡ ἐφόρεσεν
βιανδασιοδαὶ χαβάλια, ἡ σεζὸς ἐσόπε, ἡ ἐσφοσαυλίνος δὸν
βασιλέα, σαρισαμὸν μόνα δὲ ἐσφρόσο αὐσοδὲς βεζίριδες. ἐβα:
σὲν δ' δὸν ἐλτζὶν χαβαλλιμισοαυγὶς. ὁ δ' βασιλέας ὥρισεν,
" ὅτι φιλαπολιτῶν δὲν συνθὴν δὲ ἀλλοιφὶ αὐσὸ μέρος αὐδῶν,
" ἡ αὐσὸ μέρος δ βασιλεῦδε, θέλει σσφρισιφθῆ. ἡ ἄλλος ἐξῆλθον.
ἐδόθησαν δῶ ἐλτζὶ αὐσὸ μέρος δὲ μιρὶ αἰφανία αὐδῶ δέσπαρες
χλιάδες, ἡ δῶν αὐτῶν δὲ χίλια. ἐ ἐα βαλβαὶ, μὲ δέσπερα αἶλο:
γα. βριανδα αἶλογα δῶν αὐτῶν δὲ σφῶδον, ἡ ὑσδα αἶλλα λεζβρία,
ἐλα δωρεαὶ. ἡμοσι δλάβορι ἐλεφιάδες. δεῖχε σηλαβοὶ, βρῆς αὐσὸ

δὲ γιατάνιο, ἡ εἶναι σαμπιτόσαρδοι χέρας. δὲν γιαιρεδίδων.
αὐτὸ χωρὶς ἡ δὲ εἶσαι δύο αἶγα πιοχτοίνια. δὲν δὲ δοῦναι
παραῶν δ' ὁδὲ αὐτὲ, μοχδιάζωνδας θριανίδα πανάπια εἶως ἡ
δοῦ λιγίαβιν, χαλὰ δὸ ἴαρκὶ, δὲν ραγιδῶν ἔσας εἰδλάθεβεν, ἐδόθη-
βεν ἔνοσεφ εἰχαδοῦ λιχμοῦς χαιάδες, δαὶ ὁσοῖοι δαὶ ἐσπερίζαβεν
ὁ ὀσμιάναγας χαβναδάρης δὲ φιραχῶ, χαπιδήφοσασης, ἡ χαφ-
σοσιφης αὐτὲ δὲ ναὶ δὲ εἰχοδιάφ.
Δ' αἰδιάσως αὐτὲ ἐδόθη χαδιαφίφι νοὺ πκοντὲ ἡ ἐπιηχοῖα δ' πα-
ναγίας ἡ ἐλατὶ χὶ δὸ κονδοσιαφί.
Τχοιδᾶγον δὲ ἰδ' δὲ χαιὲ αὐτδαμώσας δοῦ ἐβδίφοσον, ἡ αὐτεχα-
ρέβοι, ἡ ἐφόρεβεν ἡ δὸλε δεχαπιὰλε χαβάδια χωρὶς σοα ἐβδαζιν
νδιβανὶς, χιόναν χιὲχάβος ἐξχιεν ὁ κιαχαγιᾶς αἶγα. οὔδας
αὐτὲ ἤθες.
χὶ δὸ αὐτδάμωμα δὲ ἀχδιαχιὶ ὁ ἐλτδὶ ἐχφθιος χαὶω χὶ δοῦ σοφᾶν
αὐτὲ ὠ χὶ δὸ χιαιδίφι χὶ χιὸν χιαδιχάφαν, ὠὔδας αἰχαχιὲ.
δὸ δὲ αὐτδάμωμα δὲ λιβανὶς ὅδαν ἐσπαφάδωσι δὸ βασιχιὸ
χεάμμα, ἄφικε χαλὰ δὲ δαῖχιν δὲν ἐλτδίδων ἐχωρὶς σδαμμαχιὲ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αἰσυνθῆναι, ἢ αὖ συμφωνίαν ὅσοι σοφιεχονδαι γε δὲ βασι-
λικὸν ἀχλναμὲ σύνδεσθαι συμφερόμενοι.

Αὐτὸ δ' συμβαίνει ἢ ὀλιγάμισονδος ὡς ἡμῖν ἐν αἰμφοδέρῳ τῷ κόσμῳ,
ἢ ὁδηγὲ, ἢ μεσόγε δὲ σφορήγε πᾶσιν δὲ μιχαμὲθ μυσαρᾶ ἐίδη χι-
λιοσῷ ἐννεννηνοσῷ σφωδῷ, ἐν μιᾶ γοννεαρίῳ ἡμέρᾳ ἕως γε ἥλιο:
σν ἐίδη ἔγινε διορία δ' συμβαζὲ ἡμέρας μιᾶ δειανίδας συμφωναῖς. ναὶ
ἦναι αὐταμὲσον σύνορον ὁ βοεναδένης σοδαμὸς, ἢ ἡ χῶρα ἡ ἐΒα
γε δὲ ἐνδοθεν μέρος δὲ σοδαμὲ βοεναδένης ναὶ μιᾶ νῦσο δ' αὐδωρα:
δορινῆς μὲ ἐξοσ, μόνον ἡ νιοβία σοῦγις, ἢ ἡ σαγαγήναις δὲ βα:
σιλιωΒε, ἢ δ' τριοσχί, ἢ δὲ γαίινε ὅσσε σαγαγόθεν αὐδαις νῦσο:
πεζέναις ἢ σοῦγ δ' κιοβίαις, ἰῶσε ἦναι χαγαοσμέναις, ἢ ὅσοι δ':
σοι ἦναι νῦσοπεζμοι ἢ κιοβία μιᾶ δὲ σαγαγαὶ σύνορα δ' σοῦγεως
κιοβὲ ναὶ ἦναι νῦσο δ' ἐξοσ δὲ σφορεμιαδένφος τζαίρη, ἢ ἐῖος
γε δὲ σύνορα δ' σοῦγεως κιοβίας, ἢ αὐχρι ἦν ποδεμιδων χαδὲ αὐμ:
φοδέρα δὲ μέρη δὲ βοεναδένης σοδαμὲ ναὶ μιᾶ οἰκοδεμὲν δαι
χαῖσεθ αὐδε αὐσοδὲ εἶναι μέρος, αὐδε αὐσοδὲ ἄλλο, ἢ οἱ νῦσοπεζμοι
ἢ μεσοβίας ὅσοι χαδοιπὲν γε δὲ σεῖραν μέρος δὲ βοεναδένης.
ὅσσοδε θεμπόσα δὲ ἀὲ σεμιδὲ δ' χεβ αὐδῶν ναὶ σεῖραν ξύλα αὐσοδ'
δὲ σὸδῶθε μέρος ἐναντίον δ' σφρήνης, ἢ δ' αἰγαίσης ναὶ μιᾶ σοφεδ:
δωνδαις, αὐδε ναὶ ἐνοχλὲνδαις. ἢ οἱ νῦσοπεζμοι ἢ βαιλὲ δ' μισσοπο:
βίαις χαμιαίδες ὅσσε χαδοιπὲν σεῖραν δὲ βοεναδένης σοδαμὲ ὅσσο:
δε σεπεσαίσαι ναὶ χαίμεν ξυζιονῶναις, ἢ ναὶ σεῖραν αὐλαις, ἢ ναὶ
σεῖραν ταίρια, ἢ ναὶ πόβεν χορδαίρι ἐς δ' σὸδῶθεν μέρος δὲ βοεν:
αδένης, αὐδὲ σεπεσαίσαι δαὶ διεμὲν χαιδα πὲν δὲ δηιδαιαμένον, ναὶ
μιᾶ ἐμπεδίξονδαις ἐναντίον δ' σφρήνης, ἢ δ' αἰγαίσης, ἢ ναὶ μιᾶ

σημειώνεται, ἄλλα καὶ ἐνοχλοῦνται. ἡ μὲν δὲ διωρισμένον χωρὸν τῆς
χέρσου ἀπὸ σημέρα τῶν ἐπαρχιῶν, ἡ διαιτημάτων τῶν χαβεζομένων ἐν τοῖς
συνόροις τῆς χώρας μὲ βασιλέα, ἡ ὅλως ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ δόγματα,
ἡ ἀπὸ τὸν χαρτηρίαν τῆς κρημνιᾶς, ἡ ἀπὸ τὰ διαφορισμένα βασίλια, ἡ ἀπὸ τὰ
ἔθνη τῶν διαιτέρων καὶ ὑποδιαστόμενα αὐτοῖς καὶ μὴ γίνωνται ἐχθρας,
ἡ χαλεπότητας, ἀλλ' ἄλλα χαὶ ἄδεια τρόπον καὶ γίνεται ἐπολέμησις
βλάβης ἔξω τῆς χέρσης ὅρος ἢ ὑπηκόους. ἡ μὲ τὸ ἴδιος τὰ αὐτὰ ὑπὸ
χαίρω τῆς ἐξουσίας τῆς βασιλέως τῆς μισοχοβίας. ἡ τὰ αὐτὰ ὅλα χωρὶς
μὲ τὸ διαγεῖς τῆς συμφωνίας ἔγγραφον τὸ μηχανισμένον αὐτὸ τὸ
διαγεῖσθαι, ἡ χαμηλότητος ἀναίμακτον μέρος μὲ, αὐτὸ τῆς αὐτοσχη-
μάτως τῆς διορίας τῆς χέρσης σωζόμενον, ἡ διαμένον χωρὶς αὐτὴ-
σμονῆς, ἡ ἐλλείψεως καὶ ἕνας ἀποδιαστιμένον. ἡ ἢ συμφωνᾶς, ἡ
οἱ δόσμοι, ἡ τὰ αὐτὰ, ἢ ἡ αὐτὲ ἕνας, ὅλα τὰ συνδέθησαν ἀναίμα-
τα τὰ μὲ τὰ προφερμαθένος τόπος ἢ τὸ ἔγγραφον τῶν συμφωνῶν
ὅσα ἐδόθησαν αὐτὸ μέρος τῆς χώρας τῆς κρημνιᾶς μὲ τὰ αὐθεντικὰ
ρίπης μὲ βελτίωσις τῆς μὲ αὐταγωνίαν χορηγίας δόσμονίαν, καὶ
ἕνας διαπραττόμενα μὲ στρίβησιν, ἡ μὲ ἀποδιάστασιν ἀναμέσα τῶν
αὐτῶν, ἡ ἢ τὸ μεταξὺ τὰ ἄλλος λόγῳ καὶ χαλασαθῇ χώρας τῆς
κρημνιᾶς καὶ μὲ τὰ ἀναγκαῖα. ἡ ἢ ἢ τὸ διωρισμένον χωρὸν τῆς χέρσης
θύρα καὶ γένη μεταξὺ τῶν μέρων τῆς κρημνιᾶς διὰ ἕνα προφάσεων ῥιζογραία,
ἡ ἔρις ἀναμέσα τῶν, διὰ προφάσεως γενομένης ἐξεδάσεως, ἡ γνωσθῆναι
τῆς ἀληθοῦς, καὶ ἐμποδίζεται, ἡ καὶ ἀναγκῆται, ἡ καὶ μὴ συγχύζεται
ἡ χέρσης διαφορισμένον συμβαίνεται ἢ τὰ αὐτὰ ὅρια, ἄλλα καὶ γίνεται αὐ-
τὴ ἐχθρας. ἡ μαχῆς. ἡ ἢ ὅρος τῆς συμπρώσεως τῆς διωρισμένης χωρὸν τῆς
χέρσης εἶναι δύο χρόνους ἄλλα γένη αὐτὸς, ἡ παραμείνεται αὐτὸ μὲ:

γος· δε βασιλέως δ μισοχοβίας δλά δην αναίνδιον δ ζήνης ωή δον δρόσον
όσοδ ναί ζήναν εισωρελής ζε αιγρόζεα δαί χμέρα, ναί γίνεδαν σεζξις αυδό
χμέρος δ νύζης χνα βασιλήας, ή χωρίς βίαν προί δε νδηνιόδς αίχρο:
δέρων δων χμερών, όδοι θελήσαν οίηγοθξως σεζρνωνδαις ζε δ' εδώδε χιόζος
δε βορυσθένης ναί παδοιηήσαν, ή όδοι θελήσαν αυδ' εδώδε ζε δ' οσζραν
χμέρος ναί χηί δε εμποροδίζη δηναί. ή όδοι ωή δον χαρρόν δε σολέχνα
είναν σηλάβοι αυδό δαί δύο χμέρα, ωή δην επισοαγαν συνήθχαν, ναί
αλλαίανωνδαι. ή όδοι χερωμβοι, ή χοίηοί χαδοιηδνδες ζε δην χμοχο:
βίαν θελήσαν ναί νδοαίγαν ζε δην χοβεδαήζη δλά ναί σχροσιωνήσαν,
ή ναί εισοιηέρδδν χαδαί δην δαίζιν αυδών, όδαν έλθαν ζε δαί σύνοχα
ναί δε δίδδαι ό δλά δεμμένος όριομός χαδ' όδόν αίοχαλε, ή ωδένας
ναί χηί δε σύοχήση, ή ναί δε σχεαίζη, ή ναί δε χαδαφείζη σναυλίον
δε συνήθες. δ' λοισοί αυδό δε νεών ζε δον χαρρόν δ αιλογηχένης χνα
βασιλε, ή δε δίηνεως χνα πραίδε, ωή δαί συμφωνάς, ή δαί συνθή:
χας, ή δαί αυδρα όσοδ χεφρονδαι, ή βαφηνίζονδαι, ή διηχδν δαι, ή ζξη:
γδνδαι αν ωίζεα ναί σνεργδν δαι, ή δαί χχρωόδη, ή αναγχδα ζδζή:
νης, ή δ αίχαίοσης ναί σωζωνδαι, χαθώς σρεόσ, αναστηρόχνα,
ή δεχεόχνα, ή ώζε όσοδ αυδό δ' χμέρος δε σχροφηχνιαθένδος βασιλε,
ή δε χαδχιόνων αυδε, ή δων δοσαρχών αυδε, ή δων αίχων, ναί χνή
φανερωθή δλάθεος, ή έχχον σναυλίον δ ζήνης, ή δ αίχαίοσης όσοδ
ναί χαδεβαίζη εξ ανάχχης σύχχρον δων συνθηκών, ή δων συμβιβασζν,
ή ναί φέρη σαρεσδρομήν δων συμφωνών, ή δ' όρηιον, ή ώζε όσοδ ναί
δλαδηρδν δαί δίχχα δ φιλί, ή δ ζήνης, χαθώς σρεόσ, ή αυδό δ'
χμέρος δ συνθεσίας χνα δ' όσης πενδρον δισαθήας χνί φοβερδς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ ἰσχυρὸς ὅρκους ἐκάμνω ὅρκον, μὰ τὸ ἆναι, ἡ μὰ τὴν ἀλήθειαν
τοῦ τροφέως, ἡ πλάστου τῆς γῆς, ἡ τοῦ οὐρανοῦ, οὗ τὸ ὕψος ὑπὸρ ὑψοῦται,
ἡ μὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς εὐρυχωρίας τῶν παμπληθῶν θαυμάτων τοῦ
μοχάμεθ μουσταφᾶ, ὃν εὐλογάτω κύριος ὁ ἐν ὑψίστοις, νὰ μὴ γένῃ
ἀπὸ μέρος μου παραλλαγή, ἡ παραδρομὴ οὔτε πολύ, οὔτε ὀλίγον ἀς
κανένα πρᾶγμα ἀπὸ τὰ ἄρθρα ὅπου ἀναμεταξύ ἐσυνδέθησαν ἀς
τὸν καιρὸν τῆς πολυχρονίου μου βασιλείας, ἡ ἀς τοὺς χρόνους τοῦ διηνεκοῦς μου
κράτους νὰ ἆναι βεβαιωμένας, ἡ σταθερωμένας ἢ συμφωνᾶς, ἡ οἱ
δεσμοὶ αὐτῆς τῆς ἀρήνης, ἡ τῆς ἀγάπης τῆς χορηγούσης ἐλευθερίαν. ἡ νὰ
ἆναι μόνιμος, ἡ κυρωμένη ἢ δεκαλλαγή, ἡ ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης.
ἡ δεκὰ παντός, ἡ ἐκθόλου οἱ ῥαγιάδες, ἡ οἱ ὑποκείμενοι τῶν τόπων
ἐκείνων ἀς τὴν σκιὰν τῆς εὐτυχοῦς μου συμπαθείας, ἡ εὐμενείας, ἡ
ἀς τὴν πλατυτάτην σκιὰν τῆς σκέπης μου νὰ ἆναι ἥσυχοι, ἡ ἀτάρα:
χοι, ἡ πανευφρόσυνοι :—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„Περίληψις ἐκ τῶν Ἐφημερίδων τοῦ ἐξ ἀπορρήτων τοῦ μεγάλου
„τῶν Ὀθωμανῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου.

„Περὶ τῆς κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐκστρατείας τοῦ ἐπιτρόπου Σουλεϊμὰν
πασᾶ, καὶ τῆς πομπῆς(?) ἐξόδου αὐτοῦ· καὶ ἔκβασις τῆς πομπῆς(?)
τῶν ὀθωμανικῶν πραγμάτων.

Τῇ ἐννάτῃ τοῦ Ἀπριλλίου ὁ Ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως ἐξῆλθε σὺν μεγάλῃ πομ-
πῇ, καὶ ἀλαλαγμοῖς, [illegible], καὶ οἱ Γενίτζαροι ἵσταντο κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπὸ
τοῦ παλατίου τοῦ βασιλέως ἄχρι τῶν σκηνῶν. ἐξῆλθον οἱ ἀγάδες αὐτῶν
ἕκαστος σὺν πολλῶν ὀπαδῶν. ἤρξαντο προηγεῖσθαι οἱ ὑδατοφόροι τῆς
τοῦ ἐπιτρόπου αὐλῆς. μετὰ τούτους ὁ σέϊμπασης(?), καὶ ὁ χαβούζμπασης(?). μετὰ
τούτους ἤρχοντο οἱ ντελίδες. μεθ' οὓς οἱ [illegible] μακρὰς λόγχας σηρικαῖς
ταινίαις(?) κεκοσμημένας φέροντες, καὶ δέρματα παρδάλεων(?) κα-
[illegible] περὶ κεφαλὰς ἐπιφέροντες. μεθ' οὓς ἵπποντο(?)
[illegible], καὶ [illegible] περὶ κεφαλὰς ἐπιφέροντες. μεθ' οὓς ἕποντο
οἱ [illegible] περὶ τὰ ἥκοσι(?) [illegible]. μετὰ τούτους ἠκολούθουν οἱ
[illegible] τῆς αὐλῆς τοῦ ἐπιτρόπου περὶ τὰς ἑκατόν. ἕποντο
μετ' αὐτοὺς οἱ [illegible], ὑπηρέται [illegible] ἕκαστος
ἔχων ἀνὰ [illegible]. μετ' αὐτοὺς ἠκολούθουν οἱ [illegible]
περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, θαυμαστῇ τάξει ὁδεύοντες. δύο δὲ ἀγάδες [illegible]
το [illegible], καὶ τούτοις ἠκολούθουν οἱ δοῦλοι αὐτῶν, καὶ ἑξῆς δύο
καὶ πάλιν οἱ δοῦλοι αὐτῶν, καὶ μετ' αὐτοὺς ἕτεροι ἄχρι τῶν [illegible].
δὲ ἔξωθεν ἀπὸ τῶν ἥκοσι(?) [illegible] ἕως τῶν τεσσαράκοντα. ἔπειτα
ἠκολούθουν οἱ χόρτζιδες(?) τῶν [illegible], [illegible] οἱ βασιλικοὶ [illegible]
μεθ' οὓς ἦγοντο αἱ [illegible] δόρασι. μετὰ δὲ ἵπποι
ὁ υἱὸς τοῦ ἐπιτρόπου μετὰ τοῦ Κεχαγιᾶ, ἀκολουθούντων πολλῶν ὑπηρε-
τῶν. μεθ' οὓς ἤρχοντο ὁ Τεφτερδὰρ ἐφέντης, καὶ ὁ ῥεῒς ἐφέντης. σὺν
τούτοις ἤγοντο τὰ γεντάκια(?) τοῦ ἐπιτρόπου ἐννέα ὄντα. μετ' αὐτοὺς
ἤρχοντο οἱ [illegible] τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ἐφεξῆς ἠκολούθει ὁ [illegible]

ἐπὶ δρόσος, ἢ ὁ γυμφὴν ἐφέλης δορυφορέσθαι σοφοῖς Περίπλοις,
ἢ σοφαίνοις βασιλικοῖς. χαλαὶ ἡ δαίνωλα αὐλῶν ἀποκλέβαν ὁ λιμενάρχης,
ἢ ὁ τελωνάρχης δὲ τοπαρχίας ἐπὶ δρόσος βασιλοφρόνων ἡμιφιεσμένοι.
χαλαὶ δ' ἵλλε χόσμος ἀφ' ἧς εἰχθυοπωλήνουλα ἐπὶ αἰγιαλοῦ δὲ ἐπὶ δρόσος
ἢ σαφροφυλάκων δὲ χυσοκῶν ὀργανῶν· ἢ σοφῶν τοπαρχῶν· ἐξ ἧς
δ' αἰγιαλοῦ. δαὶ χυσαὶ ἐσθῆτα δὲ ἐπὶ δρόσος ἐφέρουλο χαλαὶ δαὶ βύρσα·
οἱ ἐπὶ αἰγιαλοῦ δὲ ἐπὶ δρόσος, ἢ οἱ ἐσόπτρας δῶν χαστιγίσκων αἱ·
σαινλαι, σχὴν ὀλίγων· ἐφόρει σάκρο ὑποχιτῶνα σχεπαί, ἢ σοφι·
κυρακαῖ· ἐσθησφιεσμένοι σφιγκτῆς χλαμύδων. κὴν δὲ λίαν σοφοῦ
σοφία ἡ ἔξοδος. αὐσκηθὼν ἡ ὁ ἐπὶ δρόσος χαλαὶ δὲ χυσῆ, ἢ σοφ·
λῶν χυμνασίων χαλαὶ δαὶ σωνίθως χυμναστικῆς ἐπισκαί, ἔλαβε
δ' βασιλικὸν ἐντελάμιον, ἢ ἐπορεύθη ἐς δ' ὠδεῖον αὐλῆ. ἐξὴ·
κηβὲν δὲ ἐξ σκηναῖ χαλαὶ δ' χιδρελίνη.
ἐν ᾧ αἰγιαλῷ ἤρχελο σφὸ δὲ ἐπὶ δρόσος ὁ καισαριανὸς ῥιτζικὸς σφοσᾶς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περιγραφὴ ὀρθῆ αἰχμῆς πλατείας προσοψιακῆς ἀπὸ λιθίνων ἀναγραφῶν.

γινομένης μὲν ἀπὸ παχέος ἢ σκληροῦ λίθου, οἷον λιθογραφικοῦ λιθαρίου, ἢ λεπίδος

λεπτῆς ἀπὸ ὑάλου ἢ ἀπὸ τενεδίας ἢ ἀπὸ σιδήρου ἢ ἀπὸ παλαιοῦ ἀπὸ τὸ ἀναγλύφειν ἢ κοπτῆς ἕως τῆς τοῦ ἐσφενδόνου ἀγαγούσης ὅλα ἀπαθῆ καὶ τρυφερὰ δηλαδὴ τὰ παλαιὰ μὲν τὰ λάμματα ἢ μὲν τὸν τορνιστὴν ἢ λεπὶς ὀστῆς ἐργάζεται, ἢ μὲ νέα σαγδία σεσαθρωμένα ἐμπορεσά· φορεσιὰ ῥᾶχα γιανιτζαρίτζη, ἢ ἔχονίας τῆς ἴδιας ὕφης τῶν λαφείνα· ὡς ἐν σχήματι γραφιωλίνῃ·

Πτερύγη ἢ ἀπὸ ὅλα ἐμπορεσὰ τὸ ἄρθρον, μεθ' ὃ ἀτζιφτζῆς, ἢ μεταξὺ τὸν καμήλα παρὰ τορνιστὴν μὲ ἕνα σενιάκι ἀπάνω, τῆς τοῦτον ἀφθῆ σαγδί, βαφῶντας τῆς ἰδίας χεριᾶς τὸ κορδάνι ἀνοιχτόν· ἢ ἡ ἐπὶ καίμενος σφρατσαλῆ, τὸ δὲ σαγδὶ ἀναγκιώσῃ·

Μεταξὺ τὴν καμήλαν, οἱ φυσιάδες μὲ τὸν φοῦρνον ἀπάνω τῆς φοχᾶς πατεσπόλια· σχοινὸν μὲ τὸν παλιωσιμὸν τῶν ὅσα παθοῦνται ἄνδρες ποσπινίζοντας ζυμώνον· τες, σταλάτζοντας ἐσπάνιο τῆς τὸ φλυαρί, βάνοντας φωμὶ τῆς τὸν φοῦρνον, ἢ ἀγάνοντες, γιοῦτζοντας τῆς λιβάτας ὅσα παίρνει χαρᾶς· ἢ μετὰ ταῦτα ἀπολαβὸν τὰ ἄλλα ῥουθία παρὰ τὴν δουζινιᾶς·

Τὸ ῥουθία τῶν Τζαναρίδων λεπτὰ φορεσιὰ γιανιτζαρίτζη, μόνον θέρματα γύπων, προβάτων, καλῶν, ἢ ἄλλων ἔχοντας τῆς τὰ περφαλά τῆς παλύτιμα διάφορα ἐν σχήματι γελωτοποιῶν· ἢ πραβῶντας τῆς τὰ χρία τῆς ῥόσσα ἀπὸ θέρματα, φέροντες μαζί τῆς ἢ ζητάρες ζωντανές, ἢ ἀμώσιτες, ἢ θέρματα γύπων γεμάτα ἀπὸ χορτα, μὲ τὰ ὅσοῖα παίρνει δαιμόνιον ἀναισθησίαν, ἢ χαρά·

Μετ' αὐλές, στερνῶνας μεγάλα χαρτζάρια· ἀπογυθᾶ ἡ λάγκα τῶν Καβαλάρων, οἱ ὁποῖοι ἡ αὐλοί ἦναν μέ χαντζάρια, ἀμυτάρες ἀσπίδια, ἡ ὁποίους ἦς πρόβαλα ἐνδεδυμένα μέ δεισάδες, ἡ ἀσπάσεις ἡ ἀσπιδωτά μέ ζωνάρια ἀργυρᾶ· ἡ ἀπό μιλό δεξιόν μέρος μέ παλαμάρια ἀσπίδια, ἀπό δέ τό ἀριστερόν μέ χαντζάρια ἀργυρᾶ, ἡ πεχρυσωμένα, τῶν ὁποίων τά πέραλα τά ἔχαν βαραμωμένα, ἡ ἡ ἀπό τά περάλια τῆς παντίερια πεπλεξωτά μέ ράντολες χρυσᾶς ὁπού τά σύρνει. ὁπίσω ἀπό τά πρόβαλα ἀπογυθᾶν οἱ τζοχάνιδες φορεμένοι μέ δέρματα, μέ βάβδες ἀπό τίς ὤμους τους, μέ σαϊπαγγάνα περαλτάνας, μέ ἀσπίς, ἡ φλαμπάρες, παίζοντας ἡ αὐλοί τά ὀλβασχέτια τους.

Μετά τό ὀρδινάλι γίνεται τό ἀλάϊ τῆ Γενιτζάρας. ἔχει δέ χίλιους ... προσπορεύεται ὅλη ἡ ἀσκέρα τῶν Γιανιτζάρων, ἔσπλα ὁ ζαγαρτζί μπάσης, ζαμπουντζί μπάσης, τοπτζί μπάσης, τζεπετζί μπάσης, ἡ ἄλλοι ἀλγάδες τῶν ὀτζακίων ἡ τζορμπατζίδες, ὅλοι ἀλυσιδοφορεμένοι μέ κολιάτια, ἡ ὁπίσω τά κεφάλια τῆ Γενιτζάρας. ὑστέρα ἀπό αὐτά ὁ ἀλγάς, ἡ μετ' αὐτόν ὁ κεχαγιάς τῆς μέ τά φλάμπουρα, ἡ παλάσια Μενδερχανές. ὡσάν φθάσῃ ὁ ἀλγάς ἐς τό πασᾶ πατσιοῦ, ἀπό πάλι ἐς τό ἀλάϊ μπόσια τῆ Βασιλέως, πάλε βάνει ἀπάνω τό ἄλογον, ἡ γίνεται δοβᾶς. ἔπλα ἔχει ὁ Βασιλεύς Καββάδια, ἡ φορεῖ φόντζαν, ἡ τίς μοιστές, ἡ μοιτζοβρόπους ἐνδεδυμένοι τά βασιλικά Καββά· δλα στερνᾶν ἀπό τό δίβανι γιολ· ἕως ἐς τόν Δαχδασάν, ἡ πονόβαν ἐς τά τζαδίρια.

Μετά τῆ Γιανιτζάραγα γίνεται τό ἀλάϊ τῆ τζεπετζί μπάσης μέ ὅλας τίς τζεπετζίδες, πού τόν ἔρπον τῆ Γιανιτζάραγα. ... ...

Τή ἐφεξῆς γίνεται τό ἀλάϊ τῆ τοπτζί μπάσης μέ τούς τοπτζίδες, ἐφθάνει ἡ τζεπετζί μπάσης.

Μετὰ ταῦτ' ἐξολοῦσιν γίνεται ὁ ἀγάς τῆς βασιλέως μετ' ὄλην τὴν βασιλικὴν ἀβάλαξιν, ἡ δὲ δόξα τῆς παλατίου· ἔπειτα ὁ βασιλεύς, οἱ ζεχεδάδες, ὁ βεζίρης, ὁ Μπρλής, ὁ ζενιτσάρων παϊμενάγης, οἱ καβιασπέρηδες μετ' ὅλης τῆς χαμηλάδες, ἡ ὁ πρωτοπαστζιόπασας· ὁ τζαουσζάραγας μετ' ὅλης τῆς τζαουσζάρης, ὁ τζεϊδετζιόπασας μετ' ὅλης τῆς τζεϊδετζήδες, ὁ τοπτζιόπασας μετ' ὅλης τῆς τοπτζήδες, ὁ χαμπουτζιόπασας, χαγαρτζιόπασας, ἡ ἄλλοι ἀγάδες τῶν ὀτζακίων· ὁ πορτατζιόπασας μετ' ὅλης τῆς πορτατζήδες, πολβαντζήδες, χαλβαντζήδες, χαστηήδες, ζαγαρτζήδες, ἡ ἄλλα δόξαλα βασιλικὰ ὅλα ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς, ὅλα μὲ τὸν διορισμόν, ἡ βασιλικὴ ἀβάλαξιν ὑπάγανε μετ' ἀγάδες μεγάλους ἕως τὸν δαρδανασσῶν ἡ πονάνε τὰ τζαδίρια.

Τὴ ἐσπέρα γίνεται ὁ ἀγάς τῆς βαλιδέ σουλτάνας, ἤγουν ἡ μητέρα τοῦ βασιλέως, μετ' ὅλον τὸ χαρέμι, ἡ μετὰ τὸν κιζλαγάγαν, μὲ τὴ συνοδίαν ἕως τὸν δαρδανασσῶν:

» Περιγραφὴ τῆς ἀγαγιᾶς τῆς βασιλικῆς σόλτ.

Ὅλα τὰ ταγιούνια, τὰ κάλεργα, ἡ ἡ ταγιούλας σπερνᾶ μετ' ἀγάδες ἐμπροσᾶ ἀπὸ τὸ παλάτιον, ἕως τὸ ὁσσῆον ἕνας συνόδα ἡ φθάνῃ ὁ βασιλεύς, ἡ τότε ἕως τὸ παλάτι τα, ὅλα σπογάνῃ ὁ Μπρλής, ἡ ὁ βεζίρης, ἡ προσπερνᾶν τὸ βασιλέ, κουβάδες παίρνουν ταμπάζι, ὅμως ἡ ὁ βασιλεύς, ἡ μὲν τὸ ταμπάζι βάνουν στὸ στόμα, ἡ τρώγῃ μόνος ὁ βασιλεύς τὴν συνόδα· ἡ ὁ βεζίρης μετὰ τὸν Μπρλήν ἕως ἄλλο στόμα· ἡ τότε γουδᾶν, προσκάλεσε ὁ βεζίρης, ἡ σπογάνῃ τὸ παϊμένι τῆς πορτατζιόπασας μετὰ δύο χασεκήδες ἕως τὸ κάλεργον τὸ μεγάλον παλάτι, ἡ σπέρνουν τὸν καστελανασσᾶν ἀπὸ ἐκεῖ ἡς τὸ παϊμένι τους, ἡ τὸν φέρνουν ἕως τὸ κιόσκι, ἀποχαιρετῶντας ὁπίσω ἡ τὸ παϊμένι τῆς καστελανασσᾶ. ὁ ὁσσῆος

φθάνουλας ἐπῆ, ἐκεῖ τότε ὁ τζαλίσιασης μέ τὸν καπετζιλάρι μεχαγιασῆ, ἡ τὸν δέ:
χον μέ ἀγωνί, φέρνουλές τον ἀρωῶν γε τὸν Μπρλήν, ἡ γε τὸν Βεζίρην. Ἐσκῶλα ἔρχον
ὅλα οἱ πέγιδες τῶν Καλέργων μέ τὰ παίννάλης, ἡ ἀγαίνουλες ἔξω, γένουλες λίγην
ἀριγῦ γε τὰ παίγνεσσα, ἡ λιῆ λές φορέσην καββαδία. Μετὰ ταῦτα σπεύνε
ὁ Βεζίρης μέ τὸν Μπρλήν, ἡ ὁσίσιν αὐτὸ αὐτὲς ὁ Καπετζιλασιασῆ· ἡ ἀπαγάγνην γε
τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος δίδουλας τ' ἀρέσκεσθαι ἀροσαγήν, ἡ συμβεχτὴν τῶ Καστελανασα:
σῆ, τὸν φορεῖ καββάδι μέ Ζαγκρόγκραν, ἡ γένε ἐπῆ ἐμπρός. Ἐσκῶλα ἀπαγάγνην
ἀπῆν λιῆνοι οἱ δύο χασεκίδες, ἡ ἀφέρνουλες λές πέγιδες αὐτὸ ἕνα, ἕνα, λές
φέρνην ἐμπρός γε τὸν Βασιλέα ἔξω ἀπὸ τὸ Κιόσκι, ἡ προσκυνῶν ἕνας ἐβάρης
θῆ γῆ, ἡ γυρίζην γε τ' δόσιον λες, λιγάνουλες τὰ καββάδκα λες. Ὑστέρον προσκυ:
νῶ ἡ ὁ Βεζίρης, ἡ ὁ Μπρλής, ἡ ἀπαγάγνην ἀμπρός τον, ἡ μετ' αὐτὲς ὁ Καπετζιλα:
νασασῆ γε τ' δόσιον ὁπῶ ἐκάθουλο, ἡ λιῆ φορεῖ ὁ Βεζίρης τὸν Καπετζιλανασασῆ
φερετζὲ τζόχινον μέ Ζαγκρόγκραν, ὁ ὁποῖος ἀπροχαιρετῶνας, λιγάγν ἀπὸ ἐκῆ
ἀρωῶν οἱ πέγιδες, ἡ ἐμβαίνην πάλε ἔναι γε τὸ παίγνιδι, ἡ ὑπάγ γε τὰ Κάλε:
για λες, ἐκεῖ ὅπου ἡ ὁ Καπετζιλανασασῆ ἐμβαίνουλας γε τὸ παίγνι, ἀπαγάγν γε τ' Παζῆδα.
Μετὰ ταῦτα ἐμβαίνη ἡ ὁ Βεζίρης μέ τ' Μπρλήν γε τὸ ἐχάνι, ἡ ἀπαγάγν ἡ αὐτοί
γε τ' Παζάρι, ὁπῶ ἦναι ὁ Καπετζιλανασασῆ, ἡ ὀνεβαίνουλες ἐπάνω, πάλιν προ:
σωπον ἀπροσωπον, ὁ ἕνας Καπετζιλανασασῆ ἐχάθη ἐμπρός. ἡ ἀλλο μισὸ τ' Πα:
ζῆδα, ἡ ἀπομείνα ἀπὸ τὸ Κιόσκι, θέλει ταίριχτῆ δόσια, ἡ δρείνια αὐτὸ τ' Παζῆδ
ἡ αὐτὸ τὰ ἐπάνω Καλέργα ὁπῶ ἀπελάθη, ἡ πάλιν ἄρα ἐμπρός αὐτὸ τ' Βασιλέ, ἡ
ἀπαγάγνουλας ἕνας γε τ' Τοσχανασῆ, λιῆ φορεῖ τ' Παζῆδα, ἡ λιγάγν ὁ Βεζίρης, ἡ ὁ Μπρ:
λής, ἡ ἀπαγάγν μέ τὸ παίγνι γε τὰ Παλάτια τ', ὅμοι ἡ ὁ Βασιλέ ἐχαβαλλικεύνουλας ἀπὸ τὸ Κιόσκι
ἐμβαίνη γε τὸ Σαράγι:~

„ Ἐπὶ τῶν ἐφημερίδων τῆς ἐλληνικῆς χειμῶνος ὀθωμανορωσ-, περὶ δὲ τῆς αἰτίας.
Περὶ τῆς προϋποτιθέσεως ἡ ὑποδοχὴ τῆ Σανπζάκη στερηθέ οἶον ἐμβαίνη ἡς βασιλεύσαν.

Ἐν ἔτει αὐτῷ, ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ.

Τὸ βασιλικὸν ὀρδὶ πινῶλας ἀπὸ Ἰσακτζὰς ἕως τὴν ἔνατη Δεκεμβρί, ἔφθασεν ἡς βασιλεύσαν ἤτε τῆ Δεκεμβρί. Ἔζησε δὲ ὁ βασιλεὺς ἡς προϋποθέντησιν τῆ Σανπζάκη στερηθέ ἕως ἡς τὸ χάν τζιφλίγγι μεθὰ τῆ Σεϊχλιζιάγκι, καὶ ἱκετησιμασιᾶ, καὶ ἱεσπεθέδων, μὲ ζοιστῶν ἄλεμοίδων, μὲ ῥιτζάγιδων μὲ τὸ σινηθισμένον αὐλάγι· μὲ ἀμπαθάνλες ἡς τὸ Σανπζάκηστερηθ, ἐπαλέθη ἀπὸ τὸ αὐλάγον ὁ Μεχεσένογλη Ἀποδάμαχασιᾶς ὁ Ἐπίτροπος, μὲ προσπινὴ: σας ἰρὶς, ἐφίλησε τὴν σπάθην τῆ βασιλικῆ αὐλάγι, μὲ ὀυθὺς ἔζεπαν βαμμίνδισε μὲ ὁ βασι: λεύς· μὲ στέρνανλας ὁ Ἐπίτροπος τὸ Σανπζάκηστερηθ ἡς χᾶρας τῆ, τὸ ὁποῖον ἦλον μέσα ἡς ἕνα στεδεφπαρὶ σανδιακάκη ζιαφὰ ἡς τὸ γυρίσμα ἐρχεδαὶ σφαλισμένον ἐσσάνω ἡς πᾶλα αὐλάγον, ἄσος μέγεθος λοιούλης σινηθ, ἐσσάνω ἡς πᾶλα δηλαδὴ αὐλάγον νὰ τὸ βάθση, μὲ τὸ νὰ ἦχεν ἱλάσαι ὁ Προφήτης ἰων ἡς τὰ πᾶλα αὐλάγα τὸ ἐνεχείρισε ἐῶ βασιλῆ· μὲ φιλῶνλας τὸ ὁ βασιλεύς, τὸ ἔδωσεν ἡς χᾶρας τῆ γενιτζέρ ἐφενδὴ, μὲ τὸ ἔβαλε σπάθην ἐσσάνω ἡς τὸ αὐλάγον· μὲ ἄλλο παλβαμμινδίσε ὁ βασιλεύς, ἐπερόσαξε μὲ ἐβγάβιζαν τῶ ζαχίτ δεβγέδη αὐλὶ σιλλοχαμινωμένον, μὲ παλβαμμινδίσε, ἐπήγαινεν αὐλάσιαι σπαραισάβ ὀλίγον δλάσημα μεθὰ τὸν βασιλέα δλὰ περοσαγῆ τῆ βασιλέως, ἄσος λοιούλης σπαγαῖς σινηθείας· ἀφήνωνλας ἡ ὁ βασιλεὺς ὅλην τὴν βασιλὴ πλάτ: λαζιν, ἐπῆγεν ἡς τὸν Δαβδὶσπασᾶν, ὅπου ἦλον μεσεμπλὶν περοπλοιμασμένον· μεθὰ ἰῶλα ἐλθὼν μὲ ὁ Ἐπίτροπος μεθ' ὅλον τὸ αὐλάγι, ἐπῆγεν ἴσια ἡς τὸ περοπλοιμασμένον τῆ σκάλα· μεθὰ ἡ ἰῶλα παλβαμμινδίσωνλας ὁ βασιλεὺς ἤλθεν ἡς τὸ ζεφάγι· μὲ μεθ' ἅπαν φθάνωνλας μὲ ὁ Ἐπίτροπος, ὡς ἦς ἦλον ἐνδεδυμένος μεθ' ὅλα σβάλια, ἦγεν αὐλοπλάβαι παλιφὲ πόππινον, αὐλάζι ἄλασον ἀνλεζί, μὲ ἀπροσάνω σαμιχρόγκαν μεθ' αὐλάζι ἄλασον, περοσπερνομένη τῆ Καπιτζεπαγλασιᾶ μεθ' ὅλα τὸ ἐδι: πόν τῆ αὐλάγι, μὲ παλόσαν τῆ Γενιτζεραγλασῆ, μὲ παλόσαν τῆ Καπτζιλαρασιᾶ μεθ' ὅλα τὸ λοιπὸν αὐλάγι, μὲ τὴν βασιλὴ πλάλαζιν, μὲ μεθ' ὅλα παλαπλὲ μεδέπια ἐβάγεσθαι. ὁ βασιλεὺς ὡνλας ἐσσάνω ἡς τὸ αὐλάγιμο: σπῆ μὲ ἄλλοι λοὶ παλβάσια, ἐσπλώθη ἐσσάνω ἡς τὰ σοδάρια, μὲ περοσπινὴ λας τὸ Σανπζάκηστερηθ ἐμπρὸς ἡς ὅλα, ἐπαλέθη ἡς τὴν σπάθην πάλιν, μὲ τὸ ἐδέχθη.

Περὶ τῆς προσφυγικῆς τοῦ Ζωντζάνη στρατιᾶς, ὅταν ἐπῆλθε τὸ Βασιλεῖ, καὶ ὅταν ἐπέστρεψε τὸ Μεσολόγγι.

Ἐν ἔτει αφτζη', ἐνεστῶτι Μαρτίῳ.

α

Τῇ γ' Ἐνύκτωσαν ὁ Ἐπίτροπος ἀπὸ Βασιλικὰ μὲ ἀλάγι μεγαλώτατον ἐπέρασαν, μὲ τὸν ἐπῆραν ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ Ἕλληνες καὶ ἀπὸ τὸ προσφυγικόν· τὴ πρωΐαν ἐκατέβηκε στὴν στεριάν, καὶ ἐπροσκύνησε τὸν Βασιλέα, ἔπειτα ἐπῆγαν στὸν Δαβιτσάκην.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς στὴν ὥραν ἐδέχθηκε τὸν Δαβιτσάκην, καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸ σκαμνὶ τοῦ Ἐπιτρόπου μὲ μεγαλωτάτην συμπάθειαν, καὶ εἰς ὀλίγα λόγια ἐπέρασε τὸν Ἐπίτροπον μὲ μεγαλωτάτην συμπάθειαν, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐσηκώθη, καὶ τὸν ἐφίλησε στὸ μέτωπον, καὶ τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὴν Πόλιν.

Ὁ δὲ Γενιτσεραγᾶς ἐκατέβη ἀπὸ τὸν Δαβιτσάκην μὲ τοὺς Γενιτσάρους, καὶ ἐπῆραν τὰ ἄρματά τους.

Καὶ ἐπῆραν πάλιν ἐπάνω ὁ Ἐπίτροπος οὐδὲ τὸν Δαβιτσάκην μὲ μεγάλην ὀμορφιὰ καὶ προσκύνημα· ἐδέχθη καὶ τοῦτον ὁ Βασιλεύς, καὶ ὅλον τὸ Διβάνι τοῦ ἔδωσε συγχώρησιν τοῦ Ζωντζάνη στρατιᾶς.

Ὁ Ἐπίτροπος ὅταν ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὰ χωρία, καὶ τὰς Κατοικίας, ὅπου ἤθελε νὰ μείνῃ τὸ ποίμνιον, στέρνει τὸν Ζωντζάνη στρατιᾶ εἰς χώραν τὴν ὑπερεμιᾶς ὥρας ἔξω ἀπὸ τὴν Πόλιν· καὶ φέρνει τὸν στρατὸν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, ὅπου ὡς φαίνεται θὰ μείνῃ ἀπάνω στὰ σύνορα.

ὀκτωβ. ι' Ἐνύκτωσε τὸ ἑσπέρι, καὶ ὁ Καϊμακάμης εἰς τὸ προϊππάνιον τοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ ἔστειλε ἕως Κιατζὰν τζελεπῆ· ὁ ὄνομα τοῦ εἰς Δαβιτσάκη.

ιγ' Ἐπῆγε ὁ Βασιλεὺς μὲ ὥραν νὰ ἐπάρῃ τὸν Δαβιτσάκη εἰς τὸ χαρτζιμάνι τοῦ Γιαλοβᾶ, καὶ ἐπῆγε μὲ τὸν Ἐπίτροπον, καὶ οὕτως ἐπῆραν τὸν Δαβιτσάκην· ἐπερπάτησε μὲ ὁ Ἐπίτροπος, ὡσὰν φθάνουν ἕως ἐκεῖ, τὸν ἐφόρεσε γάναν, καὶ τὸν ἐπροάπτε εἰς τὸ χαμπέλι μετὰ ὥρας, ἕνα ὁμοῦ Βασιλεὺς ἐπῆγεν εἰς τὸ βυζάντιον, ὁ δὲ Ἐπίτροπος ἔμεινε εἰς τὸν Δαβιτσάκην· ἦλθε ὥρα τὸ δείπνο ἐκάθησαν ὅλοι μαζί, καὶ τὸν ἐπρόσφεραν, ὅτι ἦτον ὁ Μπρίνης, Καπιτσιμπάσηδες νεῖοι καὶ μεγάλοι, Ἀγιεμάδες, Γιτζήδες, Καϊμακάμης, καὶ Κοτσιονμπασῆδες. Ὁ Ἐπίτροπος μὲ ὅλα τὰ μεγάλα τζελέπια, τὸ Γιτζήδικο, καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ Μπεραΐδες ἔβγαλαν τζελέπια ἀσημένια μεγάλα μὲ ἀσπρὰ ἐξόφιλλα· ἦτον συνηθισμένος μὲ βασιλικὴ ἁπλότητα, μὲ μεγαλοπρέπειαν, μὲ ὑπομονὴν ἐξαίρετα, καὶ μὲ ἀγάπην· καὶ ἐκάθησαν ἕως τὰς ἕξι καὶ μισὴ τὴν νύκτα, καὶ ἐσηκώθησαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Σεράγι, καὶ ἐφίλησε τὸ Ζωντζάνη τὸν Βασιλέα· ὁ δὲ Ἐπίτροπος μὲ ὅλους τοὺς ἄρχοντας ἐπῆγαν εἰς τὸ χαμπέλι τοῦ Γιαλοβᾶ, καὶ ἐκάθησαν ἕως τὰς δύο ὥρας τὴν νύκτα, καὶ ἐσηκώθησαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ χαμπέλι· Ποσὰ πανάρια τὰ γιανίζη [illegible]

Πρίαρχαι	Βλαχσίνδες	Μπορδασίνδες
241. Παρθενάκης ὁ καλαδικαστής	240. Κωνζαντῖν Μπασαράμπας	240. Ζέφαν
241. Παρθένι Πρύσης Μογγιλάχ	240. Μίχνας ὁ ζιβάνσιος	240. Γεώργι Γκίκας
243. ~~[illegible]~~ Διονύσι Πανός	241. Γεώργιος Γκίκας	242. Ζεφανίτας Βασίλβοδα
243. Μεθόδιος	242. Γρηγόριος Γκίκας	243. Δαμπίτας
245. Διονύσι Γεωργάνης	244. Ῥάδογχέων	244. Δύκας
247. Γεράσιμ Τορνόβυ	245. Ἀντώνι ὁ γέρων	244. Ἡγιάς Ἀλεξάνδρυ
249. Παρθένι σάγιν χυμχύμης	245. Γρηγόρι Γκίκας	245. Δύκας σάγιν
249. Διονύσι σάγιν Γεωργάνης	247. Δύκας	247. Ζέφαν Περιτζίσκος
254. Ἰάκωβος Λαρίστης +	250. Γερμπάν Κανατυξινός	247. Δημηράτι Κανατυξινός
... Διονύσιος σάγιν	266. Κωνζαντῖν Μπασαράμπας	249. Ἀντώνι ῥωσέτος
261. Ἰάκωβος σάγιν		250. Δύκας σάγιν
264. Καλλίνιτ Πρύσης		260. Δημηράτι
266. Νεόφυτος Ἀδριανοσάγιος		272. Κωνζαντῖν Κανιμήρης
266. Καλλίνιτ σάγιν		272. Κωνζαντῖν Δυκαβόδα
273. Διονύσι Γεωργ. σάγιν		277. Ἀντόχ Κωνζαντῖν Κανιμήρη
274. Καλλίνιτ σάγιν		281. Κωνζαντῖν Δυκαβόδα
281. Γαβριήλ		284. Μιχάλβοδας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πίναξ

239 - Βενετθένοι νιτῶνται ἀπὸ τὴν Τούρτης -
241 - Τοῦρτοι ἐωρίτων τὴν ἐρδιχίαν -
241 - Παναγιωάτης γίνεται Πρῶτος Δραγομάν -
241 - δόσιμον τοῦ ῥαγιᾶ γουρτάλ χιγόμενον -
241 - ἀποζασία Μίχνα Βιάχσιν -
242 - Γεώργι Γρίτας τεθαιρεῖται ἀπὸ Βιαχίαν -
242 - Βασίγβοδας ἐγκυθερῶται τῆς φωγατῆς -
243 - ζεφανίτζα Βόδα θάνατος -
243 - Βεζύρη Μεχμέτσασα Κινστρυχῆ θάνατος -
243 - Τοῦρτοι ἐτζραθύνη τὰ νεμιζῶν - 1663 -
244 - Κωνζανίτ Καθατυζινῆ θανατομός -
244 - Γρηγόρβοδα Βιάχσιν φωγή - 1664
244 - Δαμπίτζαβοδα Μπογδάνσιν θάνατος -
244 - Τούρτων ἐτζραθία τὰ τῆς Κρήτης -
244 - Δοσίθιος γίνεται Πριάρχης Ἱεροσολύμ -
243 - Παρθενίτ Παριάρχη Μανζυγία -
243 - Ψιλδομιστί ἐτ Παγαιῶν Παρῶν -
243 - Ἡγιάσβοδα Μπογδάνσιν Μανζυγία -
243 - Ῥάδυγβοδα Βιάχσιν Μανζυγία -
243 - Παναγιωάτης Δραγομάν ἢ Μανοχάτης
Γύναρης μιστεῖται διὰ τὴν συγχώρεσιν Γρηγόρβοδα -
246 - Καλαδρομή Καθατυζινῶν -
246 - Τοῦρτοι ἐτζραθύνη τὰ τῆς Καμενίτζας -
246 - Δύτεβοδα Μπογδάνσιν Μανζυγία.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

247 - Ὀρεάνα ἀποδόσεως τῆς Ἁγίας Τριάδος -
247 - Τζιβανόδοσις Μουρδάνους βλάχης τῆς Λιγκ[illegible] -
247: Γεωργόβοδα Βλάχους Μακρυλάδες -
248: Παναγιώτης Δεσποινᾶς ἀποδιάστης 1673 -
248: Ἀλέξανδρ Μαυροκορδάτος γίνεται Δεσποτεύ -
249: Ὀρεάνα ἀποχὴ ἀπὸ τὴν Τριάδα -
249 - Δημητράκ Μουρδάνους ἀποβάλλει -
249 - Ρῶσοι σοκιῶν τζιτζῶν τῆς Τριάδος -
250 - Ἀντώνι ῥωσσίου Μουρδάνους ἀποβάλλει -
250 - Κανελλοπούλων ἱστορία -
253 - Βλαχοβάνοδα ὑποταγὴ εἰς Αὐστρίαν -
254 - Δεσποδόσις Ἰωάννης τὴν Ὀρεάναν - 1681 -
255 - Τριάδ γίνεται χειμασία τζιτζῶν -
255 - Χώρα Τριάδος τζιτζῶν ἐπροξενεύθη 1682 -
256 - Πόλεμ τῆς Τριάδος εἰς τὴν Βιέννην.
258 - Διαφορὰ Βλάχων, Μουρδάνων τζιτζῶν μετὰ Δεσποτεύ.
259 - Ἀλέξανδρ τοῦ Δεσποτεύ βοεβοδεύει - 1684 -
258 - Βλαχέσσας γίνεται Δεσποτέσσης
259 - Ἀλέξανδρ τάγμ ἀποτειχίζει Δεσποτεύ 1685 -
259 - Δόσεως ἀμοιβὴ εἰς τὴν Λιμνίαν τζιτζῶν -
260 - Ἀλέξανδρ Δεσποτεὺς φονεύθη ὑπὸ Ἀθανασόγλου 1687 -
261 - Τριάδ ἀποχαὶ τοῦ τότε ἀρχιγούλη τζιτζῶν
τῆς τοῦ Βασιλείου γιοῦ Μιχαήλου - 1687 —

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πίνακας

263 - Τῆρσοι ἐξεπολιόρκησαν τὸν στόλον τῆς Νικαίας - ... ...
263 - διαφορὰ τοῦ Σουλτὰν Μουσταφᾶ μὲ τὸν ἀδελφόν του Μαυρουκᾶ
266 - Περὶ Λιβυκῶν Μάγων -
266 - δόσιμον τῶν ἐθνικῶν χάρη ἐκκλησιῶν γινόμενον.
266 - δόσιμον ἄλλων χαρατζιῶν γινόμενον -
267 - Τῆρσοι ἔλαβον γῆν Χαλκηδόνος -
267 - Βεζύρης τοῦ Σουλτὰν Μουσταφᾶ ἐπεσκέφθη τὸν Βενετσιάνον -
269 - Τῆρσοι ἐξεπολιόρκησαν τὸν στόλον τῆς Νικαίας -
270 - ἀπὸ τοῦ Σουλτὰν δόσιμα εἰς τὴν Φραγγίαν -
270 - χρεώσεις διαφόρων ἀνθρώπων -
270 - βασιλεὺς Χριστιανὸς ἀπέθανεν - 1691 -
271 - ἐπιστροφὴ ἀσκεπῶν τῶν Πρέσβεων ἀπὸ Νικαίαν.
271 - χρεώσεις διαφόρων ἄλλων -
273 - Γενέσεις διαφόρων Χριστιανῶν -
274 - Περὶ ἐξορίας τῆς Ἑλένης -
274 - Χίος ἐξεπολιόρκησε τὴν Βενετσιάνην τὸ σῶμα τῶν Χριστιανῶν οἱ Τῆρσοι -
276 - βασιλεὺς Ἀχμὲτ ἀπέθανεν - 1695 -
276 - Τῆρσοι ἐξεπολιόρκησαν τὸ σῶμα τῆς Νικαίας, Βενετίας καὶ Γραικίας -
278 - Διονύσιος Πατριάρχης ἀπέθανεν εἰς Βενετσίαν -
278 - Πρέσβης διαφόρων διὰ τὴν ἕνωσιν ἐν Βίῃ τὸ Δεκέμβριον Μαυροκορδάτης -

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

279 - ἡ ἐρήνη μὲ ὅγας τὰς δυάμας ἐλεγεύθη -
279 - προσθήκη εἰς τὸ χαράτζι Βλαχίας -
280 - ἐπιτροφὴ τῶν πρεσβεων τῆς Πορτᾶ ἐνέμη -
280 - Ἰάκωβος Πριάρχης ἀποθνήσκει εἰς Γιάσι -
280 - ἐρχομὸς τῶν ἐγγλήδων τῶν διαφόρων αὐγῶν -
281 - Πυρταϊὰ εἰς Ἀδριανούπολιν -
282 - προσθήκη χαρατζίου Βλαχίας -
282 - ἐξορία τοῦ Μπορδαύπτη εἰς Κεβάλλαν -
282 - ἐπανάζασις τελὰ τοῦ Μυφτῆ ἢ Βασιλέως ἢ ἀγγαρὴ τοῦ Γυγᾶν Μυζαφᾶ - 1703
285 - οἱ ἐπαναζᾶται ζημιώνουν τὸν Μαυροτορδάτον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐβασίλεσαν

1648: ὁ δ-ος Σουλὰν Μεχμέτης – ἡ ὁς Σουλὰν Ἰμπραΐμη-ά – – – – 239
1687: ὁ γ-ος Σουλὰν Σουλεϊμάνης – ἡ ὁς Ἰμπραχίμ-ά – – – – – 262
1691: ὁ β-ος Σουλὰν Ἀχμέτης – ἡ ὁς Ἰμπραχίμ-ά – – – – – 270
1695: ὁ γ-ος Σουλὰν Μουζαφᾶς – ἡ ὁς Μεχμέτ – – – – – – – – 276
1703: ὁ γ-ος Σουλὰν Ἀχμέτης – ἡ ὁς Μεχμέτ – – – – – – 284
1730: ὁ Σουλὰν Μαχμούτης – ἡ ὁς Μουζαφᾶ – – – – – – 346

Βεζυραζέμηδες

239 - Μεχμέτσασα Κιουπρουλῆς -
243 - Ἀχμέτσασας Κιουπρουλόγλης -
249 - Κεφὰ Μουζαφάσασας -
238 - Κεφὰ Ἰμπραΐμσασας -
260 - Σουλεϊμάνσασας -
261 - Σιαούσασας -
264 - Νισαντζὴ Ἰσμαήλσασας -
265 - Σεφχὸς Μουζαφάσασας -
267 - Μουζαφάσασας Κιουπρουλῆς
270 - Ἀρασατζὴ Ἀλήσασας -
270 - Σοφὴ Ἀλήσασας -
272 - Μουρινὴ Μουζαφάσασας -
274 - Δεφτερὰρ Ἀλήσασας -

276 - Εγμὰζ Μεχμέτσασας -
278 - Ἀμίτζαρλου Χουσεΐνσασας -
281 - Ταγλαμπὰν Μουζαφάσασας -
281 - Ῥαμὴ Μεχμέτσασας -

283 - Κεϊμεκὰμ Ἀχμέτσασας -
286 - Δαμὰτ Χασάνσασας -

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀνέπλοος ἱστορία ἦν συμβαινῶν εἰσὶ ἡ βασιλεῦ τῆς Σκλάβοι γκιγκίλη.
Εὐστροσύλου τῆ Κυπρηλῆ γέροντος γκιγκίλοαλε, μέχρι τῆς
βασιλέως Σκλάβοι Ἀχμέλη, υἱὲ τῆ αὐτῆ Σκλάβοι γκιγκίλη,
Εὐστροσύλου Ἰνιπαῦλα τῆ Δουκαΐ χαλάι
Παοσᾶ.

Εἰς ἡμῖς ἡμέραις μας εἰσάθι βασιλεὺς ἦν Ὀθωμανῶν ὁ
Σκλάβοι γκιγκίλης υἱὸς τῆ Σκλάβοι Ἰμπραήμη, ὁ ὁποῖος ἦλθε δύο
αὐδρές, τὸν Σκλάβοι Σκεϊσμαΐνη. τὴ τὸν Σκλάβοι Ἀχμέλην, τὴ υἱὸς
δύο τὸν Σκλάβοι γκιγκαρᾶ. τὴ τὸν Σκλάβοι Ἀχμέλην, τὴ ὅλοι εἰσάθιλαν
βασιλῆς.

ἔτ. ϛ'
ἔτ. 49

Ὁ Σκλάβοι γκιγκίλης ἐβασίλεσε χρυσὸ τὸ ἀμπνιανὸ ἔτος,
σαρανῦα χρόνες.

Σβιεσζίνδες εἰσάθιλαν πολλοὶ ἐξ τὸν παμρόν, ὅμως
ἡμῖς ἠξεύρομε αὐτοὺ τὸν γκιγκίλοαλε γεροπαμρλῆ. ὁποῖος ἦν
τὸ γένος Ἀβανίτης, τὴ ἔζησε βεζυρεῖλι πενῦντε χρόνες, τὴ αὐτὲ-
θανε βεζίρης.

Πολλὰ χαλεπὰ ἔζησεν ἐξ τὸν παμρόν, πρὲ τὴν βασι-
λέων πολλὰ διεφθαρσύνην. τὴ συγχυσύνην, ὅπου δὰ φοβήθηκαν τὴ
βασιλέας δὰ εἰσπλέβαν μὲ δύο τὴ μισὸ χρόνες πρωτοπέρα. τὴ γι-

ὁ βασιλεὺς Ἀχμέλης τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἦτον ἡλικίαν τῶν ἐτῶν ἐννιακόσια τὸν ὀκτὼ· οὐδὲν ἦτον ὁ Κιν. ii. 43. τῆ Ἀ. ἔτ. 1642.

ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀχμέλης ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐκυβερνοῦσε τὴν αὐτοκρατορίαν ἐννιὰ χρόνους· ἀπεθάνε τὸν ἐννιακοσιοστὸν πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

1058
ἐξ ἐτῶν 18 τῆς βασι-

ἡ ἀναπαρχὴ τῆς διοικήσεως ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν ἐκεῖνος ἔχει· Ἀφ. γ. Ν. Κ. Β. Λ. Β. Ο. Δ. Μ.

Μεγκεμέλης τὸν ἔκαμε γερο
νσέρτη

Βεζύρης

Οἱ ζενιτσάροι ἀνάβουν τὸν εἰς
βασιλέα

νόμενος αὐτὸς ἐπὶ ἵππου, ἔστασεν ὅλης τὰς ὁδοὺς διὰ ἧς ἦλθεν ἀφο-
βίαν, ἢ διὰ ἀποστερήσεις, ἢ διὰ ἐσκήνωσεν αὐτὸς ἐν διαλείμμασι ἐξ
αὐλῆς, ἢ ἀνέστησε τὸ βασιλεῖον.

Εἰς τὸν καιρὸν αὐτὸν ἐσάλθη ἕναν ζορμπαδὰς εἰς τὴν ἀναλογὴν
ὀνόματι Ἐξεμὴ χαλὼν σουλτᾶν, ἢ ἐπυρίευσεν ὅλην τὴν ἀναλογὴν δυ-
ναστικῶς ἕως εἰς τὸ Δυρράχι, ἢ ὅλοι οἱ Παπαδάτες τῆς ἀναλογῆς τὸν
ἐπροσκυνοῦσαν, ἢ ἔτζη μὲ ἕνα ἐπιπλέον φόβον αὐτὸς ἐγλωσσά-
σε, ἢ τὸν ἐπιστεύασαν.

Ἐπῆγε καὶ εἰς τὴν Πρέβεζαν ὁ ῥηθεὶς Ἐξεὶρης μιὰ διὰ τὸν βασιλέως,
ἢ ἄρχισε νὰ ἐξελάβῃ σοβαρὰ τῶν ζορμπαδάδων, ἢ ἐπυρίευσεν ὅσους
ὅλους διὰ ἐπιστεύασαν, πλῆθος ἄπειρον. ὅθεν γυρίζοντας εἰς τὴν Πόλιν,
τὸν ἦλθεν χάλασις, ὡς ἡ ἀξιωμὰ τῶν Βενετζιάνων νὰ σβήσῃ τὴν τε-
νεδον, ἢ τὴν λήμνον, ἢ αἰνόσουλά το, ἐπῆγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν.
ὁ δὲ Γενεραλὴς τῶν Βενετζιάνων ὀνόματι Ζανετζινίγος ἐπανῆγεν
τὴν ἀξιωμὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ἢ οἱ γιανίτζες αὐτὸ διὰ χαρὰ εἰς
ἔργα ἐπροχώρησαν, ἢ ἐβγάλθησαν διὰ καλὸ εἰς τὴν στρατιάν,
ἢ διὰ ἀγαπιὰ τὸν. ὁ Γενεραλὴς ὅμως ἔστεκε χαλὸν πανῆγυ-
ρι τὴν γιορτὴν, ὅπου ἦλθεν ὁ Καπετὰν σουλτᾶν, ἢ τὴν ἐπανήγυ-
σεν ἕως ὁποῦ ἐβγῆκε μιὰ εἰς τὸ γιουρούσι. ὁ Ἐξεμὴς ὠύλας

εἶχε γὰρ τὴν ἀρχαίαν, καὶ βλέποντας τὰ γινόμενα, ἀλλὰ ἐπροόρασεν ἐκ τοῦ τὸν χριστιανὸν ὀνόματι μαῦρον, καὶ ἔρριξεν ἕνα δόσι εἰς· νὰ μὴ τὴν μπορέσῃ ὁ Γενεραλῆς, καὶ πλυσιώνῃ μὲ τὸ παλάτι τὸ ἐμπρέσιος, καὶ ἐλάβωσε τὴν τὸν Γενεραλῆν, ἔρριξε καὶ δεύτερον δόσι, καὶ ἐπέθανε· τὸ καλέργον μὲ τὸ μέρος ὅπου ἦλον τὸ μπαρκέτι, καὶ ἔβασε τὸ καλέργον, καὶ ἐπάτησε, καὶ ἔζησεν ἕνα νέον ἀπὸ τὸν Τερπνὸν, ἀπὸ τὸν τὸν Τένεδον, καὶ τὸν λῆμνον γένος.

Ὁ ἕνθρὸς ἔλεγε καὶ αὐτὴν ἀνδραγαθίαν, ὅλον ἐσκότωνε ὁ δεξιὸς μπεκτάσης μὲ τὸ μπαρκέτι, ἔρριξεν ἕνα δόσι, καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ δόσι ἐσκοτώθη τὸ καίρον, καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς αἰτίας τὸν ἐδώκαν χιαμπέλι, καὶ τὸν ἔπαρε καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

Ἀκούωντας ὁ βασιλεὺς τὴν δεινὴν νέαν ὅπου ἔλεγε ὁ ξένος: ὁ βασιλεὺς ἐ
ξέχασε τὸν, καὶ ἔστειλε νὰ τὸν φέρουν μὲ τὸν καβαλλάρην μπροστὰ λαγὸν ἀλέπουν, ὁ ὁποῖος αὐτὸς ἦλθεν μὲ τὸ βεζίρην, καὶ τοῦ εἶπεν ὁ βεζίρης, ἰδοὺ ὅπου γυρίζω τὸν βασιλέα, αὐτὸς ἐπιγαίνει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐκεῖνη κυρίαν αὐγουστὸ, ὅπου ἐσὺ μὲ καὶ νὰ συβερνήσῃς καὶ ἔνδον τῆς βασιλείας, καὶ ἐγὼ καὶ ἔξω, καὶ τὸν εἶπεν ἀπόμη καὶ σπανίον τὸν βασιλέα ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ καὶ τὸν ἐπιγαίνῃ εἰς Ἀδριανούπολιν.

μεταὶ δὲ ταῦτα ἐγύρισε καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν,

ὁ βασιλεὺς ἐ
λε τὸν βεζίρη κ
ἀλλὰ ἔφυγεν ἀπ
τὴν κακίαν του κ
τὸ τέλος νίκησεν

ἐπιγαίνει
βασιλεὺς
βεζίρη
Ἀδριανούπολιν
κε

ὅσοι αἴρχισι ναί ὀξελάξη σοβρί ν βλαχῖ, ἡ ν φισογδανῖ, αὶ ἰσο:
θάσονδαι ς᾽ ἠνί βασιλέαν ἀῶν ὀθωμανῶν. π᾽ ὄχι; ὄλι ἐσαήρονδο
μιὰ ἀδερά ἢ ξανοίξηι, κράλη ν ἀγγαρίαδ. ὅθαν ἐμήνυσι ἠς
αὐθεντίας, δοὺ κωνσαντῖνον δηλαδὴ φισαβραίμισαν αὐθεντῆν ν βλα:
χίας, ἡ δοὺ σέφανον ζωρζ᾽ βοεβόδα αὐθεντῆν ν φισδαβίας, δλὲ
ναὶ ὑπαίγι ναὶ φιλήσι χέρι, ἐσογδὴ ἡ ὅλαν ἔμιναν αὐθέντας δ᾽
ἐφίλησαν χέρι. αὐτοὶ ὅμως φοβαθέντες, αἴρχιαν μιὰ ταξίμαδα σοφ:
λῶν αἰσσορῶν δλὲ ναί μεῖν ἰσαίγι. ὁ βεζιεφδέμης σαίγι ἡ ἐπ
δούδρα ἠς ἐμήνυσι ναὶ ἔλθι χωρὶς ποτένα φόβον. ἡ θέλι γυρίσο
σαίγι ς᾽ ἐδῆς αὐθεντίας δικι, αὐτοὶ δὲ ἡ ὥλε μιὰ χατένα φόβον
δὲν ἠθέλιαν ναὶ ἰσαίγι, ἡ ἠς ἐπαδίζισι, ἡ ς᾽ ἐκεῖ ἠνί φισογδα:
νίαν ζήφχι αὐθεντῆν δοὺ σανδοσθῆν ν Γιώσαν βόρινον, ὁ ὁ:
ποῖος ἦδον ἡ καποπιαχαγιᾶς ς᾽ ἠνί πόρδαν, ἡ ὅθαν δοὺ ἔπαφδ
αὐθεντῆν, δοὺ ἐρώτησαν ὁ βεζιεφδέμης σοβρί ν γκιαγκιός, ἡ ἐγὼ
ν βασιλεῦδα σᾶ δίρισονδαι, ἡ ἐβας σποῦς ς᾽ ἠνί φισογδανίαν, ἡ
δοὺ λέγι ὁ βεζιεφδέμης, αὐθὺς ὅσοι ἰσαίγις ἐπῆ, ναὶ ἠς σχίσις ἐδῶ
ς᾽ ἠνί πόρδαν. ς᾽ ἐκεῖ ἠνί βλαχίαν ζήφχαμι δοὺ φιάχνα βόδα δοὺ
ἡ σβιδαὶ φισσάνι λεγόμενον.

αὐτὲ ἰσαίξαν αὐθὺς ἠς δύο βάσις, ἐζήφχαμι φιάγκα ἐδῶ:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σίαν χαὶ ἀ ξανάστηση, ἡ γραῖα ἀνδια καὶ ἀ' αὐτὴν, τὸν ἐνίωσαν, ἡ ἐπυρίδυσεν ὅλην τὴν Ἐρέτριαν, ἡ ἔβαλεν αὐτὸν κράτην χωρίς τζαι γιαύτες, ἡ ἐσείστηκε νησιά, ἡ ἡ θάλασσα ἐξ ἀ ἀδριανύπολιν.

Τότε ἀρχίσε σαλὸν, ἡ ἐσπούδωσε σολλὰ Παναΐδες, καὶ μαγισσάνες.

Ἐπρέπιασε ἡ ἕνα σινεδινὸν Πατριάρχην, παύσιον Παρθενάνην χίον σινήμερα ἀ αὐτὸν λαβάρα, ὁ ὁσιος ἐξάθη σοφὸς σὰν, ὁ ρίσανδας τὸν ἅγιον ὅλα ἕνα καλόγηρον ὁσὰ ἐπῆγε ἐξ τὴν μοναχοβίαν μὲ χίαν ἀσανδαχτὰν σοφὶ ἐξηγησίνης, ἡ σοφῶν: ἦαν αὐτὸ τὴν καβαλίαν, ἐπῆγεν ἐξ τὸν χαΐδιον ἀ καβαλλᾶ, ἡ ἐκῆ χαλὰ ψυχὴν ἀρέθη ἕνας χιλιὸς αὐτὸ μέρος ἀ χάνη, ἡ μὲ τὸ νὰ ἐλίγωσεν ὁ χαΐδιανος τὸν καλόγηρον αὐτὸ τὸν χιλιὸν μὲ τὴν σορος: δρίαν, ἐρθόνασεν ὁ χιλιὸς, ἡ ἐρχόμενος ἐξ τὸν χάνην, ἔβασε τὴν παλαμαχίνην ὁσὰ τὸν ἐπαγὰ ὁ χαΐδιανος διμωνίας τὸν καλόγηρον σεριαπόλεσον αὐτὸ λόγο ἀ. ἡ ἐξ τὸ γύρισμα ἔβιασεν ὁ χάνης ἐκῆνον τὸν καλόγηρον, ἡ ἔσχλε τὸ γραῖσμα ἐξ τὸν βεζιραξέμην, ὁ ὁσιος αὐθὺς ἐσρόσαξε, ἡ ἐπρέπιαβαν τὸν Πατριάρχην, ὅλα τὴν ὁσίαν αὐλίαν ἐγύρνε νὰ χαλάσῃ ἡ μυρινὰς ἀξίχονίας ἀ πόλεως, ἡ ὅλα ἦτε ὁ τζελεμπῆ Κωνσαντῖνος ἐγλιανὸς ὁ ζῶν λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησιᾶς τὸν πρυσμὸς ὡς σεμνὰ χρόνες αὐτὸ τὸν φόβον.

ἐπρέπιασε τὸν πατριάρχην ὁ ὕσσερ ἀπὸ τὸν πατριάρχην ὁ ὕσσερ ἀπὸ τὸν πατριάρχην.

Εἰς δού δόπον αὐδοῦ δοῦ Παρθενάκη ἔγινε Πατριάρχης ὁ Παρθένιος χεχχέμης ἀπό Προύσης μητροπολίτης.

Ἐπρέμιασε ἡ ἕνα δελιεποίοποσον Πενιέ σώδας γέ δήν Προῦσαν.

αὐδός ἔκαμε ἡ δού Παναγιωδάκην Δραγουμάνον τοῦ βασι:λέας, ὅς δις ἦδον ἀπό ἀσήμου γονῆς, ὁ πατέρας τοῦ γούναρης, ἡ ἀπό μικρόν παιδί δού ἐπῆρεν ὁ Συρίγου Πνευματικός Διδάσκαλος, θεο:λόγος, ἡ σοφώτατος αὐτός, ἡ δού ἔβαλε, ἡ ἐσπούδαξεν ἑλληνικά, λατινικά, ἀραβικά, ἡ περσικά, ἡ γέ δήν ἀρχήν δού ἔκαμε Δραγουμάνον τοῦ ἰμπεραδόρε, μετά δέ δαῦτα ἀπεκαταστάθη ἡ μέγας Δραγουμάνος δῆς βασιλέας, καθώς ἀκολουθεῖ γράφω.

Εἰς δού καιρόν αὐδοῦ τοῦ Βεζιραζέμη ἐβγῆκε ἡ δό δόσιμον ὁποῦ ὀνομάζεδαι σχεδόν γέ ὅλον δό βασίλειον, ἡ ἐσύναξεν γκοσι:δέσσαρας χιλιάδας πουγγιά ἄσπρα.

Εἰς δαῖς ἡμέραις τοῦ πάλιν ἀπεκάθησαν ὁ προρρηθείς Μι:χναβόδας αὐθέντης δῆς Βλαχίας, ἡ ἐπῆγαν γέ δήν Οὐγγαρίαν, ἡ ἀντ' αὐτοῦ ἔγινεν αὐθέντης ὁ Γκίκα βόδας, μεταθέδωνδας δον ἀπό δήν μολδαβίαν γέ δήν αὐθενδίαν δῆς Βλαχίας, δόν ὁποῖον δόν ἔκαμο:φαν διά δήν μιλάθεον, μέ δό νά ἀγαποῦσι πεκαρόκεον νά φύγαι γέ δήν μπογδανίαν. Καθ' ἐκεῖνον δού καιρόν εὑρέθη γέ δήν

Ἐδύγχανε ἡ ἰκικαῦ ὁ Συρίγος διδάσκαλος ἑαυτοῦ φοιτηταῖς, οἷς Παναγιωτάκης γέ ἦν ὁ ... Δραγουμάνος.
Γράφ: ... αὐτός, ἦτος ἐγινό Παναγιωτάκης, ὁ τοῦ ... διδασκάλου ... Συρίγου μαθητής, ... ἀλλ' ... ἔγινεν ... ἀγαθ ... ἐκαίγεν. Λέγω: ...

... ἀπεχα ... ὁ Μιχναβόδα ... Βλαχία ... ἐκαίγ ... ἐν Ταρχού ...

στρογδονίαν ὁ Δήναβόδας, ὁ ὅσσοις ἐξαίθη Καμπαράσας ἢ Βασίλβοδα, ἢ ἰδὸν εἰλήπτην ὁ Γώτα βόδας θυμωδέντος, ἢ ἰδὸν ἦρε, παγαὶ ἦναν αὐτὰ σαγδίως Καμπαράσι ὅσσ ἔζωδε ὁ Βασίλβοδας, ναὶ ζωὸς ὀλίγας ἡμέρας σὺν τὴν στρογδονίαν, ἢ ναὶ βάλλῃ τὸν υἱόν ἢ, ἢ ζωάγισα ὅσσ τὸν εἰξάζωαγδ τόθης παγωσύναγς, ἢ ἢ σύμπονθαγς αὐτὰγς ἦναγ; ὁ δὲ Δήζα βόδας πξολέγωνται τὸν φιλαφ: γυρον, τὸν αὐτεμρίθη, ἢ τὴν βλαχίαν σαρανατίω σὺν τὴν στρογδο: νίαν τὴν λογιάζεται; ζωάγισα ἦναγ σαμμαὶ παγμίδεμ, εἰσαγδὶ ἢ ὀλίγας σεριαυτέρα αὖταρα, ἢ ἐχθ σεβριαυτέρα ἡσυδήζωαται, τόθε αὐτώνδας ναὶ τοιαῦτα εἰχάρητε.

+ αχνθ, ἐμπαληθίνδς σὴ τρογδονὶ ὁ σεφάνβοδ ἢ ὁ ἢ βασίβοδα. ὀνὶς παλαιὰ ἐξ ὀλίγας ἐσθ ἐλαχάνεφ ἀσρίαστ ἐσ χρόνας.

ἐξ δὲ τὴν ζωαλδαβίαν εἴζωμε τὸν σεφανίτζαν βόδα, υἱόν ἢ βασιλέα βόδα, ὠνῖδας ὁ σαυλέρους ἢ σραγλιαγδνος ἐξ ἢ ἐσθαὶ ἢ λάδες

ἀλλ' εἰσέρασας σαμμὺ παγρὸς ἐξ τὸ αὐτοζωαλδαξύ, ἢ σὺν ἀγαγε τὸν Γώτα βόδα σὺν τὴν βλαχίαν δι' ὀλίαν τοιαύτην, ζωὲ τὸ ναὶ ζωὴν ἤθελησα δηλαδὴ ναὶ δώσῃ ἢ ὦ ἢ βλιρασζέμ τριανίδα σαγηδα ὅσσ τὸν εἰληθῶσι λῶρον, ἢ ὅσσοια νὸσοχόγνος ὁ υἱός αὐτῆ ζρη: γόριος Γώτα βος βόδας Cὸ ὅσσοις σὺριάσελο τόθε ἐξ τὴν Πόλιν εἴδωσεν αὐτῶ τὴν αὐθεντίαν. τὸν δὲ Γώτα βόδαν τὸν εἰσπέραν σιδηροδέσμιον ἐξ τὴν Πόλιν, γεαίρωνται ὁ βλίρης ἢ ὦ Καζᾶγν: σαφᾶ Παλᾶ ἢ βλίρας, ἢ ἦλθεν αὐτὸς ἢ αὐτὸ τὴν βλίρας,

μή τόν εἴσασε, μή βαλλωνιαίτον χέ ἀί σίδηρα, τόν ἔχτλεν χέ ἡ Πόλιν.

Δλλά τόν χρηγόρβόδα λέγασι ὅτι σῶς ναί εἶσι βχλίθι τόν σανδέρα
χε τόλε, ὅλι ἔγεαφεν ὁ σανδέρας χε χυπλάσι χέ τόν βξήρην Δλλά ἀί
θρανίλα σαχυντα ὁσσᾶ τόν ἔξηλᾶσε λῶρον· νόσοχόμος σῶς ναί λί
λώση χιόνον μί αὐναβολή χρόνε, τό ὁσσῖον χυπλάσι ναί τό αἰλλα:
ξεν ὁ ιχός χε, μή ναί ἄγεαφεν αὐλος αἶλο, σῶς λάχα λῶ ἡμισορρ
μί εχωνένα θρόσσον ναί λί λώση, μή λί λοιαῦλα, μή Δλλά ἦχο ναί τόν
ωρχιάθι ὁ βξιραλάχυς, μή τόν εἰπαλίλασι. λόλε ὁ ιχός χε
χρηγόρβόδας ἔλαξε λῷ βξιραλάχυ σῶς ναυλαί χέ λί αἶλα ὁσσᾶ ἦ:
ναι συνηθισμένα ναί δίδωνλαι αὐτό λήν αὐθεντιάν, λαί δίδη ἡ αὐλά,
ἡ ἔδωναν αὐλῷ λήν αὐθεντιάν.

Ὁ χρηγόρβόδας εχχόμενος χέ λήν βλαχίαν, πῦρε τόν λόσσον δις:
θαρρεῖν αὐτό λό θαναλικόν, αὐτό σχίναν, μή αὐτό αἶλα σοβιαλιχά.

Δλίγας μή ὁ βασιλβόδας αὐτό λές εἶσλαί βλαΐδες, ὁ ὁσσῖος
ἦχε σραλιαθῆ λί αἰλήαν λοιαῦλαν, μί λό ναί ἦλθε χλί αὐλῆ ὁ σέρα:
νος χῶλας λογοθέλης μί ἄγγρινα, μή βλοίχνα σεαλύσιαλα ναί τόν
αὐγαίλη αὐτό λόν λρόνον, μή αὐλός μί λυναίχμος ναί τόν αὐλιαθῆ.
ἔρυγε, μή εἰσῆγεν χέ λόν συμπεθερόν χε τόν χιμίλη, μή χαίλιανον
λῆς Καλαμῆ σρός χλιαρυχή, αὐρήνωνλας λήν Δοξίναν χε, μή τόν
υἱόν χε τόν σεφανίχλαν χιπεϊχλαδέ. τόν ὁσσῖον χιμίλην γνωρί:

ξωνδαὶ δον ἄνον αἰούςαδον, ἡ μιθυσον · ἐπίνησεν αὐτ' ἐπί, ἡ ἐποῆμεν
ξὲ δὸ κρίμι σρος δού χαίνην, ἡ ἐσρόσωσεσεν ξὲ τῆ λόγγη, σαρα-
πομῶνδας δον ναί γραῖξη · ἡ ναί μισιδίοη σρος δού πραδαγόδαδον
βασιλέα ναί δού συγχωρέοη, ὁ ὁσσοῖος ηθδαί δήν ἐπιστόλην ἡ ἔγραψε
γράμματα, ἡ δού ἔςγλε ἡ αὐτόν ξὲ δήν πόλιν, ἡ ηθδὼς ἔρθασαν
λιῆ, ἤθγλε δὸ σορῶδον ναί δού χαγαίοη ὁ βασιλεύς, ὅμως δλαμιδέας
τῆ βξιράξιμα ἐγγύωσα δήν ζωήν ἡ, ἡ δού ἔβαγεν ξὶ ἡς ἔσοδαί ηγαίδες.
δήν δὲ γυναῖκα ἡ, ἡ δού ηδού ἡ ἡς ἐπραίποσαν ἐδώ ὁ ςέραν βόδας,
ἡ ἐσῆρεν ὅλον δὸ δίασδεί ἡ. ἡ αἰρ' ἓ δύγῆσαν αὐσὸ ἡς ἐσδαί ηγαί: δλὴν ἐκβα, ξιαρ-
δεν ὁ βασιλβοδας ξιαδά ἕνα χρόνον ἔδωκε δὸ ποινού χρεός, δὸ ὁ βασιλ βοϊβόδας, ἡ
δὲ λέγεσαν αὐτῆ ἤρεραν ξὲ ξιασοξδαυίαν, ἡ δὸ ἔβαλεν ξὲ ἡς ἡρῆς ἡγεμόνας ἡ ἀσεῖλεν ἡ ἀσοῆκεν
ἡρῆς ἡδραῖχας. ἡ ξιαδά ἡῆχον αὐσεσθαναν ξὲ ξιασανδέρι ἡ ὁ ταὐτὸ ἐποίησαν ξὲ ἡῆς ἡρῆς
ηἱὸς αὐτῆ ςεφανίδα βόδας ξὲ δαῖς ἡμέραις ἡ αὐτῆ βξδίεν. μασεδονίας.
λέγεσ δινεὶ δλὰ δού ςεφανίδα βόδα σαῶς ξὲ δήν ὥραν ἡ θαναῦ
ἡ δού ἦσαν ναί ξιαδαγαίβη, ἡ δὸ ἠθέληεν. αἰπώνδας ὁ βξ:
ξιραξέμι δού θάνατόν ἡ λέγεδαι σαῶς ναί ἦσεν, ὡς φαίνεδαι οἱ
γυναῖκες ξιασοξδάνοι δού ἐφαρμαίπωδαι. ἡ ὅσον ναί ηθέμεν
αλλον θηθεῖλεν ξὲ δού δάσου ἡ, αἰασέθανε ἡ ὁ βξίρης ξιαχξιῖλα: θάνατ βαλ
σᾶς γερουσοραλής, ὁ ὁσσοῖος σροφνωρίζωνδας δὸ δέλος ἡ ζωῆς ἡ, γυναῖκες
ἐσσαραναίμεν δού βασιλέα ναί ηθέμι δλαίδοχον δού ηἱού ἡ ὀνόμαδι Μιχαήλ.

Αχχιλδαλῶν · ἡ δὲν ἔδωκα τὴν βάγιαν ·

αὐτὸς ὁ Αχχιλδαλῶς αὐθὶς ὅσα ἔγινε βεζίρης · ἔχασε χιλιὰ χιλιάδες · τὴν μὲ τὴν συνοχὴν τοῦ Δαμασκίζα βόδα χαλᾶ τὴν ἐπιχορηγία τῶν ἀλόγων · τῶν δ' ταμάρας, τὸν ὁποῖον αἰχμάλωτον τὸν ἔπιασαν οἱ Ἀλόγκες, καὶ τὸν ἀνέφεραν εἰς τὸν βασιλέα, ὁ ὁποῖος εὐθὺς τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν ἐκρέμασε εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλὴν καὶ τὸν ἔβαλε νὰ τὸν βλέπῃ ὅλος ὁ κόσμος νὰ τὸν ἰδῇ ὅτι οὗτος ἦναι, καὶ τὸν ἦρε: μαν, καὶ βλέπουντάς τον ἐκρεμασμένον τὸν ἐφόρεσεν Καβαΐδι, καὶ σφῶδον αὐτὸ τὸν βασιλέα ἔβαλε Καβαΐδι.

Εἶχον αὐτὸς ὁ Αχχιλδαλῶς ἀνόμοιος τὴν σοβλιά, καὶ ἐνομίζοις ἐξ ἴδια ἤθη, καὶ ἐξ ἴδια ἔργα μὲ τὸν σοβλέραγα, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦτον αὐτὸς σοβρός, σφᾶος, πόυχος, καὶ μιλαδδινὸς, ὁ δὲ σοβλέραγας ἦτον ἀγμοβό: μος · καὶ ἀβάσαγος · ὁ ὁποῖος Αχχιλδαλῶς αἰχμάλωτον ἔπιασεν δεκαοκτὼ χρόνους βεζιραλέγκι, αὐτοσθάνεν ἐξ ὁ βεζιρέλι.

Τὸ σοβλὸν σπεσιαλιὰ ἔγινε χαλᾶ ἀὸν φεσιζῶν, καὶ ἐπαῖγαν καὶ οἱ δύο ἀὐθένδας ὅλῃ ἐμπρὸς βόδα, καὶ ὁ Δαμασκίζα βόδας, καὶ ἐπῆ: ραν ὁ χίβαρ πασᾶς, ὁ ὁποῖος ἔβλεπεν μὲ βέρον, καὶ ὅλαν ἤθελε νὰ δίνῃ ὁ γενεραλῆς αὐτὸ ὁ χαῖρον, ἐζήτησε νὰ τὸν δώσῃ θέμενα ὁ βεζίρης δεκὰ νὰ σοβλίξῃ ἀὸν Τρίμπουτζαγας, καὶ ὁ βεζίρης τὸν αὐτὸ: νρίθη, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἐνδρεύοσθαν, αὐτὸ ἀὸν σοβλίξῃ.

ἔβγα Αχχιλδαλῶς ἐπαῖγα
βραδὺ ἀὸν φεσιζῶν καὶ βασιλῆ
καὶ ἀὸν φεσιζῶν
τὸν ἐπῆρε τὸ Αχ
χιλδαλῶς τὸ ἀγόθε
καὶ βασιλῆ · αἰχμάλωτον
χέρι φοβερὸ ἐκάθη
κάμεν χρόνους
βαρι.

Τότε ὁ Δραγούβοδας γυρίζοντας ἀπὸ ἀνατολὴ ἔγραψεν ἀπὸ τὴν στράτα, καὶ εἰσαίνισεν τὸν Κωνσταντῖνον Καντακουζηνὸν Πορφυρογέννητον εἰς τὸ Διναγωβί, ἔχοντα ἐσυντροφιὰν καὶ σύγκλητον. ὁ ὁποῖος ἦλθεν σαλὴν εἰς Σερβοβοδα Καντακουζηνῆ. καὶ ἐρχόμενος εἰς τὸ μοναστήρι, ἔστησε καὶ τὸν ἐβαπτίσασαν εἰς τὸ Διναγωβί.

Ἐκράτησε σαράντα καὶ δύο χρόνους ὁ Βελίσης τὴν ἀρχήν του: τζὼν, καὶ ἐπροσκύνησε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον σαράντα καὶ οἱ δύο ἀδελφάδες ὅλα Δραγούβοδας τοὺς ἀδελφὸν τὸν Βλαχίτ. καὶ ὁ Δανισλάβος Βοδας ἀδελφὸς τὸν Δμιτζάβιας, εἰς τὸν ὁποῖον τόπον νικηθεὶς οἱ Τοῦρκοι, καὶ σταθέντας καὶ ὁ Γενιτζεράγας, ἐπῆραν καὶ οἱ δύο ἀδελφάδες χωρὶς τὴν χάρην τὸν Βελισαλέμ, καὶ ἦλθαν ἐμπροσθά εἰς τὸς ἀθρόους τους. ὅθεν μαθὼν ὁ Βελίσης τὴν ἀποσκλημόνην τους, ἔστησε καὶ τὸς ἐκράτησε, καὶ ὁ μὲν Δραγούβοδας φοβηθεὶς ἀπεσκάπωσε, καὶ ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην σουνοϊκί, καὶ αὐτὸ αὐτὸ ἔγινεν ἀδελφὸς εἰς τὴν Βλαχίαν ὁ βοϊβόδας Μεϊρὰ βόδας. ὁ δὲ Δανισλάβος βόδας ἐσκοτώθη, καὶ πῆραν τὸν αὐχένα τὸν εἰς τὸν Βελισαλέμην, τὸν εἰσυγχώρησε, καὶ τὸν ἐφόρεσε καβαλί, καὶ ἐγύρισε σαράντα εἰς τὸν θρόνον τὸν. ὁ Βελισαλέμης αὐτὸς ἐλεγόνασι παλαιόθεν σουδίτης μεγάλων μεγιστάνων ὅλα μὲ τὸν Πανσαρωβαΐτην μεγάλον Δραγούβοδαν, ἐπολέμησεν εἰς τὴν Πόλιν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μ' ἦλθε μεγάλος ἐξεδής γιαλὰ τὴν συνήθειαν.

Ὁ Δαμασκηνὸς βόδας αὐτὸ ἦλθεν εἰς τὸν ἀρχοντά του, καὶ εἶπεν τοὺς παπάδες, μὴ σηκωθοῦνε, μὴ εἰς τὸν δάσκαλον τὸν Δῆμο βόδα, τὸν ὁποῖον μεγάλη ἔχθρα τὸν εἶχαζιλλε, καὶ τὸν νὰ ἔγραφε: ἕνα γράμμα εἰς τὸν χάνην, μὴ τὸν ἔστε παλιοσαχίμ, τὸ ὁποῖον γράμμα ἔπρεπεν εἰς τὰ χέρια τοῦ ὄζη Παλατῆ, μὴ τὸ ἔστειλεν εἰς τὴν βασιλεύουσαν, μὴ βλέπουνδας ὁ βασιλεὺς τὸ γράμμα ἐθυμώθη πολὺ τὸν Δῆμο βόδα, μὴ ἤθελε νὰ τὸν χαλάσῃ καὶ τὸ νὰ ἔγραφε τό, παλιοσαχίμ, λέγουνδας, μὴ ἤναι ἄλλος βασιλεὺς ἔξω ἀπὸ λόγου μου, μὴ μισοθώνδας ὁ βασίλισσος, τὸν ἐχάρισε τὴν ζωήν του, ὅμως τὸν εἶχαζιλλε, μὴ αὐτὸ αὐτὸν ἔστειλεν αὐθεντὴν τὸν ἁγίου ἀλεξάνδρου βόδα.

Ὕστερον ἀπὸ δύο χρόνους αὐτὸ ἐπῆγεν ὁ βεζιραξέμης τὴν αὐγά: σαν καὶ τὰς ἐνέτυχεν, ἐπαραίθησε γιαλὰ ὁ Κρὴτης εἰς τὸ πάσχον ὁ Κανδίας, τὸ ὁποῖον ἐπολεμοῦδο πρὸ ἑπτὰ χρόνων, μὴ αὐτὸ τὸ ἐπολέμησε μὴ αὐτὸς ἄλλους δύο χρόνους, μολὶς τὸ ἐπάτησε, μὴ γὰ: γυρεύδας τὴν ἀγάπησεν μὲ μεγάλη τιμὴ ἀπὸ βενετζιάνους εἶχε μεγάλη τιμὴ εἰς τὴν πόλιν.

Εἰς τὸν χρόνο αὐτὸ ἔγινε μὴ ὁ πὼρ Δοσίθεος Παλαιοσάχης ἐβδομοσλοῦ, παίρνουνδας ἀπομάθησιν ὁ πὼρ γενδάρχος.

Εμαζιλόθη ή ὁ χρυσόστομος Παρθένιος, ή ἔγινεν ὁ νῦν Δρο-
νύσιος ὁ ἰωαννός οἰκουμενικός Πατριάρχης, ὁ ὁσσοῖος αἰρ' ἔσκε-
ραθεν ἰρός χρόνοι ἠς τὴν πατριαρχεῖα, τὸν ὄγαγαν, ή ἔπαιραν
τὸν νῦν μενεδόπιον.

Ἡ Δαλματία
εἰσὶ τὴ Παρ-
ὰ Πόλεαν.

ᾗ ἄλης ἡμέραις αὐλὲ τὲ βεζιραζέμη σιγῆπεν ἕνας ἔβραῖος
αἰσὸ τὸν χωρεῖαν αἰσὸ τὴν Παλαιαὶ Πάτραν. ή ἦλθεν ᾗ τὴν ἰζμύρ-
νην, ὁ ὁσσοῖος ἐκήρυξε τὲ λόγιε σοῦς ἕναν μεσίας, ή αἴρησαν
ναὶ τὸν ἀποχριθῆσιν ἔβραῖοι σουνιαχόθεν, σπηγαίνοντες μὲ δῶρα,
ή μὲ σομμὴ σιλάβεσαν ᾗ αὐλόν, ή ἀπὸ ἐνία ὁ βασιλεὺς σοῦ-
τὴς ἰουδαίους ὧν ἔβραίων σουζήσεως ᾗ τὸν ὑσπρινόμενον μεσί-
ἔσγλε φερμάνι, ή τὸν ἔφερεν ᾗ τὴν Πόλιν, ή τὸν ἔβαλαν ᾗ τὴ
φυλακήν, ὅσα ή ἐκεῖ τὸν ἀποχριθῆσαν οἱ ἔβραῖοι, τὸ ἄκουσαν
ὁ βασιλεύς, ή τὸν ἐσκότωσε ή αἰσὸ τὴν Πόλιν μὲ τὲς ὀνομαδίους
ἀποσόλους ὅσα ἦχε, ή τὲς ἔσγλεν ᾗ τὴν Ἀδριανόσολιν, ή σὺν
ἐλθόντα ή αὐλός, ή οἱ ἀποσόλοί τε, σύναγωνται τὸ ὄνομά τε μεσ-
σὲ ἐφέτη, ὁ ὁσσοῖος μεγὰ ἀσῶλα ἦλθεν ᾗ τὴν Πόλιν, ή ἐζαβόκησεν
ᾗ τὸν Κυρατζεσσί. τὸ ἔμαθαν σοῦλτ οἱ ἔβραῖοι, ή αἴρχισαν ναὶ
σουνάζωνται ᾗ αὐλόν χαθ' ἕνα ἕνα, τότε ἀπόκρισις ὁ βασιλεὺς σοῦς
ἄλε ἐκεῖ δὲν ἠουχάθη, ἔσγλε σὲ φερμάνι ναὶ σαλόσιν τὸ αὐτόι τε,
ή ναὶ τὸν σαίρνε, ή σπηγαίνοντες ὁ γιοσοσαντζέμπασης μὲ τὸ φερμάνι,

τὸν πῦρον εἰς τὸ συναγωγὴ τῶν Ἑβραίων καὶ τὸ χράσῃ ὡς τὸ περάσῃ, ἡ ἐδιώβασε μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας Ἑβραίας, ἡ ποιὸν ἀνταλάσσον τὸν ἐξώρισαν εἰς τὴν Παλαιὰν Πάτραν, ἡ ἐκεῖ ἐξέλιπεν.

Ἐμαζώχθη ἡ ὁ κλῆρος βόδας ἀνθρώπους ν' συσκοτάνῃ, ἡ εἰς τὸν τόσον ἦτον ἔτοιμη ἀνθρώπην τὸν Δόκα βόδαν μὲ δυὸ ἔμερην ἀνθρώπων.

Ἤλθε ἡ τὸν χαϊδὴ λέων βόδα ἀνθρώπων ν' βλαχίας. ὁ ὁποῖος εἰς τὴν Πόλιν ἔδωκε ἡ τὸ ποινόν χρέος, ἡ ἔβαλαν εἰς τὸν τόσον ἦτον τὸν Ἀνδρόνικον βόδα τὸν γέροντα.

Ἐμαζώχθη ἡ ὁ νὺρ μιτρόδιος οἰκουμενικὸς Πρόεδρος, ἡ ἀνθ' αὐτῶν ἔγινεν ὁ Διονύσιος ὁ σερρεττάνης αὐτὸ χαρίσιον.

Ἦλθε ἡ ὁ γρηγόρ βόδας ἀπὸ τὴν φυλακήν, ἡ δὲν μισεύθης ἦτον Πανταγιωάννη Δεσποτικόν, ἡ μανολάκη βάτορα τὸν ἐσυγχώρησεν ἡ βασιλέα, ἡ ἦλθεν εἰς τὸ σπίτι ἦτον, ἡ ἐφθίσησε.

Καθ' ἑπτὰ τὴς παρὰ πληρωθέντες οἱ ἑπτὰ χρόνοι τὸν ἀνθρώπων ἦτον Ἀνδρονίκ βόδα, τὸν ἐμήνυσεν ὁ βασιλέα νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ὅπου καὶ τὴς ἄρχοντάς ἦτον νὰ παίρνῃ μετρητερία χωρὶς τὴν συνήθειαν, ὁ ὁποῖος ἐξέχωσεν τὸν ἐμαζώχθησε, ἡ φέρνοντάς τὸν γρηγόρ βόδα ἀπὸ τὴν Πόλιν, τὸν ἔδωσε τὴν ἀνθρώπην τῆς βλαχίας, ὁ ὁποῖος ἀφ' ὧν ἦλθε, μόνον ἑφτὰ ἡμέρας ἔτοιμη εἰς τὴν Πόλιν.

Ὁ γρηγόρβοδας σὺντις ὡσὰν ἐφόρεσε καβάδι, ἐστάσεν ὅλης τὴς

Ἰσάρα σὺν Θεῷ καὶ τῇ τῶν Παρασκευῶν ἡ τὸ χαϊσιλογιὰ χαθὼς τὴν γοῦν Κ. Ἀποστολάκη ἀλλὰ ἐσυγχωρέθη. ἰδὲ δὲ πῶς ὁ ὅσιος ἦτον Ἰωάννης ζῇ καὶ ἐσυγχωρέθη ἐκ τοῦ βόδα ποῦ ἐγκρεμίστη: Κ. Ἀλλ 671 σελ. 15

Καυλαντζηνές, οἱ ὁποῖοι ἦχαν ἐλθῆ δόλῳ μετὰ τῆ ἀθηνίτ βόδα (εἶχω μόνον ὁ Σερβάν βοδας ἐγκύλωσε) ἡ ἡς εἶπεν στηροδεσμίτς τῆ ἡν βλα: χίαν, ἡ ἡς εἶσιασε νὰ μαρτυρήσω σοβρὶ τῆ φονθήματος ὁπὼ ἐσυνάχθη τῆ ἡν αὐθεντήαν τῆ ἀθηνίτ βόδα δι' ἔγινεν.

Ὁ δὲ Σερβάν βοδας στερνωνδας ἡν ἤθελον σερόβορον σοβρὶ τὸν αὐθεντήσαν τὸν γρηγόρβοδα, ἔβυγε, ἡ ἐπηρυβήθη τῆ δὸ σεράγι τῆ καισαρῶσαλε μετσαίου καὶ ἐπισκοπαίμ, ἡ ἐγκύλωσεν. ὕθεν δζάμι: σήμας αὐτὸ τῆ μετσαρῶσαλε πλαήωνδας, ἡ σαραπεμπώνδας τὸν παθ' ἡμᾶς, τὸν ἐπροδόσεσε, ἡ λίγαις φορμιάν μὲ μετσισσασίμεν, ἡ ἔσπερεν αἰσσὸ ἡν βλαχίαν ἡν μητέρα τῆ, ἡν γυναῖκα τῆ, ἡ ὅλες ἡς ἀδελφές τῆ, ἡ ἡς ἤφερεν τῆ ἡν Πόλιν.

Μετὰ δὲ ἰοῦνδα σαῖμ ἐπήρασεν ὁ γρηγόρβοδας μὲ δύναμιν αἰσσωρῶν, ἡ ἔζωρισε τὸν Σερμπαν βοδα μὲ ἡν γυναῖκα τῆ, ἡ τὸν Κωνσανδῖνον τζάμπον τὸν ἀδελφόν τῆ τῆ ἡν Κρήτην.

Καὶ ἐπήγαν ἡς παμρές ὁ Σελιὰν μιχεμέτης, ἡ ὁ Ἐβιρατζέμης τῆ ἐπῆραν μετὰ μεγάλης δυνάμεως σεφταλιαίων χιλιὰ ἀπὸ Καμενίτζαν, στερνωνδας ὀμνῦ τὸν χάιν μὲ ἡς Ταλάρες, ἡ ἡς δύο ἀϋθεντάδας, τὸν τῆ γρηγόρβοδα αὐθεντάν τὸ Βλαχῖ, ἡ τὸν Δᾶνα βόδα ἀϋθεντάν τὸ μπογδανῖ, ἡ χαθὼς ἐμβῆκαν ὁ βασιλὲς τῆ ἡν

δόσον τ' γυναικῶν, οὐχὶ ἐμπροσθέν τε σοφοὶ σπιναστῆδες,
ἢ εἰσροσμένοντο σοφὰ ἀπὸ τὸν Δᾶπα βόδα, ἢ σοφὸς ἤθοις τὸν πύρε
ἢ ἄλλα σοφίσματα μὲ τὰ μερύρια ὅσοῦ ἦχε ριζικόν τῆς τὴν σεβάλαν.
σοῦς λάχα δὲν τὰ ἔλεγε παγά, ἢ τὸν εἶσῆρε μὲ μεγάλης ὀργῆς
σθηροδέξιον τῆς τὸ ὀρδί.

Τότε ἐρχόμενος ὁ βασιλὰς ἔως τῆς τζαμῆρον, ἤθελε νὰ ξθῆ
ἐκκλησίαν νὰ γδῆ τὸ Γιάτι, ἢ ἐρχόμενος, ἢ βγεῖσαν ἀπὸ τὸν ἄρεσεν ἡ
ἐκκλησία. εἶσῆγε ἢ τῆς τὴν τζαμῆν, ἢ γδε τὸ μοναστήρι C τὸ
ὅσοῖον τότε πολὺ ἦχε δεμένη ἢ ἐρώτησε σοῦβα νὰ βγωδίσουν ὁ Γιαά:
βγαν τῆς σὺν τὸ μοναστήρι, ἢ τὸν ἦσαν βρισμένα σαγματα ἄσουρα,
τῆς τὸ ὅσοῖον σιδέρωσε λεγωνάς, σοῦς μὲ μὲ ἐξαὶ σαγματα δὲν
γίνεται θέλουν μοναστήρι, μόνον σὺν τὸ ἔλεγε μὲ αἰδημοσύνης. ἢ δὲν
ἐκκλήρωσε, ἴσως νὰ ἔβγινε μὲ βρισμένα σαγματα. τότε γᾶς ἢ σὺν:
τὸν τὸν λόγον, σοῦς χαθὸ ἄγνωσος τὸ ἔλεγεν τῆς αἰχαμνὸν δόσον, ἢ
ἴσως μιλᾶ τὰς βρισμένα χρόνας νὰ γκρεμνισθῆ. τὸ ὅσοῖον ἢ εἶπε,
ὅλη τῆς τὰς βρισμένα χρόνας ἐγκρεμνίσθη τὸ ἕνα μέρος.

Ἐπήνησεν ἀπὸ τὴν γκοσγλυπὰν ὁ βασιλὰς, ἢ εἶσῆγεν τῆς τὴν
Καρδίτζαν, ἢ τὴν ἐκοσμώρησε, ἢ αὖ ἃ τὴν ἐκοσμέρησεν σύνεα
ἡμέρας, τὴν ἐπυρίλνα μὲ βέρον.

Ἐπῆγαν οἱ Ταλάροι, καὶ ἐμβῆκαν ἐς τὴν Ποδόλιαν, καὶ λεη:
λατίζοντες τὸν τόπον, ἠχμαλώτισαν πολλούς, καὶ ὅλαις Παλάγκαις
ἦτον τοῖς ἐκυρίσασιν ἡ βασιλέα, ὁρίζοντας ὅλην τὴν Ποδόλιαν.

Τότε ἔζαμεν αὐθέντην ἐς τὴν μπογδανίαν τὸν στέφανον Πετρετζέϊ:
κοβόδα, ὁ ἡ Δοῦκαβόδας ἐκινδύνεσε νὰ χαθῇ, καὶ διὰ μεσιτείας τοῦ
βεζιραζέμη, καὶ μὲ δύναμιν ἀπορῶν τὸν ἐχάρισε τὴν ζωήν του, καὶ τὸν ἐσυγ:
χώρησεν.

Ἐπιστρέφοντας ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν πόλεμον ἐς τὴν Ἀδριανούπολιν,
ἄφηκεν ἐς τὴν Καμενίτζαν ἕνα ὄντζ τοῦ ἰλοῦ Παλᾶν.

Ἐς τὴν Ἀδριανούπολιν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἄλλαξε καὶ τὸν οἰκου:
μενικὸν Πατριάρχην κὺρ Διονύσιον Σεραγλάνην, καὶ ἔζαμε τὸν Γερά:
σιμον ἀπὸ Τορνόβου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὤντας χάτμανος τῆς Καζανίας κάποιος
Δοροσένκος, ἐπροσκύνησε τὴν ὀκραΐναν ἐς τὴν βασιλέαν τῶν Ὀθω:
μανῶν, καὶ τὸν ἔστελε καβάδι, καὶ σαντζάκι ζατὰ τὴν συνήθειαν.

Τὸν αὐτὸν χρόνον τὴν ἄνοιξιν πάλιν ἔζαμεν ἡ βασιλέα ἑτοιμα:
σίαν πολέμου, διορίζοντας ἕνα Παλᾶν Σερασκέρην μὲ στρατεύματα,
καὶ ἦλθε ζατὰ τῶν λέχων, μὲ τὸν ὁποῖον Σερασκέρην ἐδιώρισε καὶ
τοὺς δύο αὐθέντας, τὸν Γρηγόρβοδα αὐθέντην τῆς Βλαχίας, καὶ τὸν τῆς
μπογδανίας στέφανον Πετρετζέϊκοβόδα, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς τὴν Κα:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ξηλύτζαν μιά δά τραπεζώματα, σύγπαιναν ή δά τραπεζώματα δῶν λεχῶν
απ' ανδίπερυ δης. εφοίνω ης δά όσσοῦα ἦδον δ' χιτραήγος ὁ ζορατσέτζηνης
χάϊμανος τ' λερώνας (ὁ ὅσσιος μιλά' δούλα εχαθη ή κράλης) παή
συγπροδηθένδος δᾶ σολέμα, ενιπηθήκαν οἱ Τρῆποι, ή ἔφυγεν ὁ Ζδρα-
σιάρης. ὅθεν ή ὁ Πετρετζέϊπο βόδας βλέπωνδας δήν δίναμιν δαν λεχ-
σρίν ναγένη σόλεμος σιασσαίπος, ή ἔφυγεν γης δής λέχης.

Πέρνωνδας δήν γδόπον ὁ Εσπίθρασος, ὁ ὅσσιος ἦδον δόξ ης δ' μπα-
γκαϊδαγι, εἴπεν αὐδεύδην γης δήν γκαγγδωνίαν δοῦ Δεκηβαίπο βόδα
κονδανηζηνόν. σοῦδας δῷ παγρῷ σπήνῳ Καπιπιχαγιᾶς δᾶ Πετρετζέϊπο βό.

μετά δοῦ χαχασιόν, ή δήν ἦπταν δῶν Τρηπᾶ, αὖ ἔ εἰσορασπάνδεν
δά τραπεζώματα. εδλαδόθη λόγος γης δοῦ Εσπίθρασον σῶς ασοσαίπαν ή
ὁ Γρηγόρβοδας, ή έγραφε γενίσματα γης δοῦ καϊσαπαίσην δ' Πόλεως
σῶς εδόθη π' ανδεντζία δ' Βλαχίας δῷ Δείπα βόδα, ή ναί εδοιπαπῆ
ναί πινήσῃ, ή λιθύς δοῦ εἴσδε μιά εβδομήνδα μενδίσματα, ή εδπῆγαν γης
δήν Βλαχίαν. δήν δέ Δόμναν δᾶ Γρηγόρβοδα έγραφε νά δήν βαίλλει γης
δής εσπαί Γκιάδες, ή νά γραφῆ όλην δη δήν ασδιπόαν γης βασιλικόν λογά-
ριόν, ή νά βγλώσσει ή δά σοπίδια δη.

Ύστερον δέ μιά δέκα ήμέρας αὖ ἔ εγλύπωσεν από δής λέχης,
έρθασε ή ὁ Γρηγορόβοδας γης δό γκασαγκασάδαγι όπου ἦδον ὁ Εσπίθρασος,
δοῦ ὅσσιον βλέπωνδάς δον εἶχεν, ή σοπιά δόν εκοδρισσοπόθη, χρόνωνδάς

ὁ Δεκηβαίπος βόδας ἔχαβε δην ἀπόφη-
ση παδ' δ αχο-
ίος εκοπτήκησεν δχ-
μεδίσπος λιθαργί-
σαδι.

δον ἡ χιόνα φορεσιάν ῥῦχα, δού εἶδοσι ἡ φερφιάνι να αἰνοίξη δό σοπῆδι
δε, ἡ να σαύρη δήν Δόμνανδε, ἡ δαί νταφχονδάδε, δαί ὁσσοῖα αὖσο:
χαμβαίνωνδαί δα ὅλα σῶα ἡ ἀνεμμάσῃ, εἰσῆγε, ἡ εἰχδοίπποσαν χέ δό
σοπῆδι δε.

Τόδε εἶδωσα δό ποινόν χρεός ἡ ὁ Παναγιωδάκης χῦας Δραγγ: γκάτος, ἡ αὐδ' αὐδῦ ἔχιτεν ὁ ἀχέξανδρος χαυροπορδάδος, αὐθρωπος σοφωάδος χέ δήν ἑλληνικήν ἀλάδεσδον, χέ λέγδαι λαδινιχά δούλερος κι: κιρων, ὁμοίως ἡ χέ δαί ἀβράβικα, ἡ Περσικά ἐνκλέζαδος, ὑός χιποχαί χαυροπορδάδε ἀρχοντος σιγενῆς, ἡ σορώδε δῆς χίε, ἐχῆ χινδρές δῆς νυρίας Δόμνας χωξανδρας κ' εἰλλογίσνε, ἡ σοφωδάδης, ἡ ὁσσοῖα ἡ αὐδή ἦδον χαυδήρια δε σοφωδάδε εἰχῆνε Καρυοφύλλη, ἡ δόσον ἐσοροχώρησον χέ δαί ἑλληνικά, ὅσε ἠρχοντο σοφιχηνδού Πρᾶς αἰχό δήν ἐυρώσδην, ἡ δήν αὐδαίχνωναν δλά να συνοχιλήσον χιαχέ δης ἡ εἰθανύχιαζον δήν σοφιανδης, ἡ δις ἡ θυχαίδρε εἰχῆνε δε σοφιχηδέ, ἡ ἐνδόξε χιχαλε ἀρχοντος Σπαρχαίδε, ὅσε ἦχε ἡ δόδεως εἰσπασαίας βασχινεῖς εἰσσαίνωδε. σορῶδον αὐδρα ἦχε δού ἀχέξανδρον δόδα αὐθεντίαν δ' ἐλλαχέ, ὑόν δε χαύδε δόδα δε χιχαλε αὐθεντε δ' ἐμπορδανί.

Ὁ χήθης ἀχέξανδρος Δραγγιάνος δό σορῶδον εἰαυτόδαξεν χέ δήν πόλιν δαί ἐραχχαλίναι σαῆν χέ δόν χήθενδα Καρυοφύλλην, χῦν δ' ἰαῦδα εἰσῆγεν χέ Παδόβαν, ὅσε αρχισε να σουδάζῃ δαί φιλο:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ

σφινά, ἡ ὅμως ὁ Χαρδούλιος μὲ τὴς σχολαρίκης, ἐσυνέβη ἕνας
φόνος, ἀφ' ἧς αἰτίας ἀνεχώρησε, ἡ ἐσπᾶσε τὴν ζώσην, ἡ σὴ
ξηλοώνουδε ὅλην τὴν φιλοσοφίαν, ἡ τὴν γαβρινὰ ἐσοφίσην, ἔγινεν
λιθιεσάδος, ὅς τις ἔχασε ἕνα θουκυδικὸν βιβλίον ἀφὶ δ πινάκιως
τῆ αἴμαχος, τὸ ὁποῖον βιβλίον τόσον λυπήθεσαν, ἡ ἀναγιῶν ἄνα,
ὅπου ἕως ὥρα ἀκόμε φοβᾶς ἐλπιζώθη, ἡ σαίχι ἄνα δυσόρεθον, τὴν
λιθῶσεν σκέρνουδας Πριβιλέγιον ἀφὶ δ ἐξαόλιδος δ γαβρινᾶς, ἡ
παίνωνδας σοβᾶξιν ἐς αὐλήν, ἤλθεν ἐς Κωνσανδινούπολιν, ἡ ἐγί-
νε μέγας ξένιος δ μεγάλης λιθιῆδ. ὅπου ἄρχισε νὰ σαραλίδῃ
ἡ μαθήματα ἐς τὸ σχολεῖον, ἡ σίγαζε μαθηδὰς σχολαστικούς,
τὸν Σεβαστὸν Διδάσκαλον, ἡ τὸν Σουσανδινιάνην Διδάσκαλον.
ἡ ἄλλοι σοφοὶ ἐσχολαστῶσεν ἐς αὐλήν.

Ἔλαβε ἡ μίαν γραμματικὴν ἑλληνικὴν ἀφὶ σανδαίζως
πολλὰ θουκυδικήν, τ' ὁποία ἡ τὴν σήμερον σώζεδαι.

Συνέγραψε ἡ τὸ ἀφὶ γενέσεως ἡ φθορᾶς ἐς ἑλληνικὴν ὅλα:
λενδον, βιβλίον σουνδακτικὸν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἕν ἀφορισμὸς
αὐλὸ συλλέχοντας ἐς ὅλα τὰ σχολεῖα.

Ὕστερον ἀπεσυνδρόνθη, ἡ ἐσπᾶσε ὅλα σύγχυσον τὴν σχολαστικήν,
τ' ὁποία ἦλθεν αὐτὸ σύγκριδος, ἡ ἐσυσήμωσε γοντὰ, ὁ σαλὲ αὐλὸς
ἦλθεν ὁ Ἰωαννάκης χρυσοσουλᾶς, τ' ὄνομὰ αὐλὸς τ' Καλαύρα

Ἰωάννης Καλλ
ἐγκλειστο- 17

ἐξελαυνόμενος ἐκ Βενετίας
ὑπὸ τοῦ Μαρκιανοῦ
κλήρου, καὶ μετὰ ταῦτα
ἀκέφαλος ἐν τῇ σχολῇ
διδάσκων τὴν ἑλληνικὴν
γλῶσσαν ἐν Βενετίᾳ
ἐπὶ τῆς βασιλείας
Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου
Προσθήκη τῆς τοῦ πρωτ-
καὶ ἔσχατα γεγονότα
ἅπαντα ἐξαιτοχρόνων χρήσιμα:
ἀλλαχοῦ ἡμῶν εἰπόντος.
περὶ βίου ἀγων:

νόμαι ἀπογρ
Καρυοφυλλῆς εἶνα
178

θυγάτηρ τοῦ Ἀλεξάνδρου βόδα ἐξιὰ αὐτόλαμπρου γένους, τὸ ὁποῖον χαλάσθη αὐτοῦ τοῦ Ἀλέξανδρου βόδα τζέλεπη.

Ὀλίγαις ἡμέραις ἐποιήθην μεγάλη βοῆθεια εἰς τὴν Βλαχίαν, ἡ αἰτία: ἐφωτίθην ἕνας ἀδελφός τοῦ Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος θέλωνεν νὰ τὸν: ἐκ τοῦ μοναστηριοῦ, τὸν εἶχεν μαζί του, ἡ ἐπὶ αἰτιῶν: ἦλθεν ὁ ῥηθὴς Παπαγιωάννης, ἔλεγεν Δραγκιούλην εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἀλέξανδρου γιανιτσαράγαν.

Μετὰ δὲ ἡμῶν ἡ ἀνοιξις σοῦμι ἐπερνάθησεν ὁ βεζίρης πῆγεν εἰς Ὀνραΐνας, ἡ σοῦμι ἐπαθώθην τὴν λαοδίκειαν, ἡ τὸ σῦμπαν: νον κάτεργον τὰ χριστιανόπουλα, ἡ ὅσον ἐμπορεύθην τὸν τόπον, ἡ ἀθωΐα ἀήχμαλωτα ἔμεινεν, ὅσα σκύλε, ἡ δέκα γρόσια ἐπουλῆν: ἦλθεν ὁ σουλτάνος, ἡ ἐκεῖθεν ἐπεστρέψεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν.

Βλέποντας τὴν ἀθωΐαν αἰχμαλωσίαν ὁ Δορεσίνος αὐτοῦ: ἦτον σοῦμι αὐτοῦ τέρπνος, ἡ ἐπροσπάθησε τὴν Ὀνραΐναν εἰς τὰ χοχόβας.

Ὅλους τοὺς Δημητριάτους βόδα σιδηρᾶν ἐμισογδυνίας. ἡ αὐτὶ αὐτῶν ἔλεγεν τοὺς ἀθίωτους βόδα ζωντανοὺς, σοῦμι ὀλίγους, ὁ σουλτὰν αὐτῶν ἦθελεν χρίστους λαοπαρὶς ζωντανοὺς μεγάλους λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκκλησιᾶς, ἐ ἡγεμὼν αὐτῶν ἐποστέλα, θυγατέρα ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, ἡ ἔγγονή τοῦ μεγάλου Καντακουζηνοῦ.

Τότε ἐπίστευσεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ τὴν ἀδριανούπολιν, ἢ ἔπε-
γεν εἰς τὴν πόλιν.

Ὕστερον πάλιν μετὰ ὀλίγους ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν
ἀδριανούπολιν, ὅπου ἀπάντησεν ὁ ἀχμέτ σουλτᾶν Κιουταχόγλης ἐπῆ-
ἐξαίφνης, ἢ ἔδωκε τὴν βάλλαν τῷ Καρᾶ γκεσαρῆ Παυλῇ ῥεπαίου
καϊμεκαμῆν. ῥεπαίου δὲ καϊμεκαμῆν ἔλεγε τὸν καρᾶ ἡμέρα-
χίαν πασσᾶν.

Ἀμάχθη ἡ ὀσπιτζιτικὴ πρίαρχη μὲ βεράτιον, ἢ ἔγινε
πάλιν ὁ χατζιχάρης, ὁ ὁποῖος μετὰ ἕνα χρόνον ἀπάχθη ἡ σπίθες,
ἢ ἔγιναν ὁ μὲ Δονύσιος στεργιάννης.

Καθ' ἑπῆτον τὸν καιρὸν ἀπόθαν ὁ βασιλεὺς σπῆς ἀπεσκάλωσαν
ὁ Δοροσύπιος, ἢ ἐσφοσπώνησε τὴν ὀπραίναν εἰς τὰς γιοσχόβες,
ἐδόθησαν ἑπτὰ σφάλτσια. ἢ τὸ ἔστελε τὴν σφάλτσαν ἄνοιξιν μὲ ἕνα
βεράτιον ὡς τὸ τζεχρίνι, διορίζοντας ἢ τὰς δύο χιλιάδας, δηλαδὴ
τὸν Δῆνα βόδα εἰς βλαχίαν, ἢ τὸν Δ γιοσγδοντὲ λιόνιον βόδα
ζωσταῖον, ἢ σοφιορπόδωνες τὸ Κάϊσαρ τῷ τζεχρινίτε, ἐνικπόθησαν
οἱ Τάρτοι σφαγὰ ἑπτὰ γιοσχόβων, ἢ ἐπέστρεψαν ἀπίσω νικημένοι.

Δεύτερην ἐκπόρησεν ὁ Θάνασος καλεᾶ γκεσαρῆ Παυλῆς ναύαρ-
χον τὴν δοτσινίαν ζαβαγχίναν, ἢ τὸ δεύτερον χρόνον ἐπίνασαν αὐτὸς
ἰς μεγάλαις μεγάλων δυνάμεων, ἢ μεγάλη χοίνη, ἔσπερε τὸν δὲν

βόδα, ἡ δὲν ἀντώνιον βόδα, ἡ ἦλθεν σὲ δὲ τζερίνι, ἡ δὲ εἰσορμιώτικον, δὲ ὅσοῖον σοτζερνῶνδας δο ὡς θριάκονδα ἡμέρας [illegible]ν ἡμποῦσα νὰ δὲ νυρισόν, σὰν οσὰ ἐσποῦθουσι βοήθα αὐτὸ δὲς μυοχόβες ὡς δζα: πόσους χιλιάδες σραθάρια μιλιὰ δὲ ζαμπαδοκόζηκα κνέζα.

Βλέσοντας οἱ Τζῆποι σοὺς μὲ ζωντένα θρόσον δὲ ἡμποροῦν νὰ νυρισόσον δὸ Καῖρον, λέγοντας σοὺς νὰ ἔρθαζε μὲ δῶρα σὲ δὸν ζηδενάδα κνέζον, ἡ ἔδωσον ἡ δὸν γιόν δὲ ὅσον ἦδον συλαβωσιὸς σὲ δὲς Ταϊφάρς, ἡ ἔτζη σιὸς ὤνταν μὲ δὰ σραθάρια ἔξω δὲ Καῖρα, νὰ δὸ ἐσοβγοῦν, ἡ νὰ ἐσορόδωσι δὸ Καῖρον, ἡ παζωνόντας οἱ Τζῆποι γιζρᾶσι, σιὸς σὰ ζῆζαν αὐτὸ μιᾶς, ἡ δὸ ἔδωζαν ρωδιά, ἡ δὸ ἔζωσαν.

Σὰ ζῆθεν γυρίζωντας ὁ Ἐσοῖρος ὁσοῖος, ἦλθεν ἕως Κιουτόβι, ἡ ἔδωκεν αὖθον δῶ Δάνα βόδα σιὸθεσὴ δ βαζὲ νὰ γυρίσι ὀπί: σα σὲ δὸν σρόνον δ. δὸν δὲ ἀντώνιον βόδα ζωαζὸν δὸν ἐμαζίζι: σε. ἡ δὸν ἐσοῦρε σιδηροδέζμιον μαζί δ.

Αὖθ' ἐσοῦ ἐσοῦηπόσεν ὁ Βεζιραζέμης σὲ δὸν Δάναβιν, ἐκῖ ἦλθε ἡ ὁ Δεζμισσόνος λογοθέτης Κωνσαντζῆνος αὐτὸ δὴν βαζίαν ὅμι μὲ δὸν Πέρβολον σζίνιον, ἡ μὲ δὸν Κωνσαντῖνον μισραγηοβάτον δὸ: θερον Ποσζίνιον, οἱ ὁσοῖοι ἦχαν φύγ αὐτὸ δὴν βαζίαν, ἡ ἦλθαν σὲ δὸν Βεζίρη νὰ σροσκυνοῦθῦν αὐτὸ δὸν Δάνα βόδα, ἡ ἐπῆγαν μιλιὰ δὲ Βεζίρη σὲ δὴν Ἀδεγωνόσολιν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τότε γνωὼν ἡ ὁ Δάνιελβέης τὴν ἐσωβυχὴν τῆ Σερμισσοῦ χρυσθέλη. ἔσχε ἡ αὐλὸς ὡς φόβου ἔχοντας ἐς τὴν Πόρταν, ἡ ἐσρουσιάζοντο αὐτὸν αὐλὸν σοῦς ἅναι χρηστός, ἡ ἐσυβυχος. ἡ ναὶ τὸν ὀξορίση ὁ Βεζιραξέμης.

Ὁ Θεσσάλονικος ὅμως μὲ τὸ ναὶ τὸν ἤξερε ἡ σρονέμενον. δὲν ἤθελησα ναὶ τὸν ὀξορίση, ἀλλὰ τὸν ἔδωκα μαλίγα ἡ τὴν αὐθεντίαν τῆ Βλαχί, ἐς δὲ τὴν μασγδονίαν ἐμπαίθεσι τὸν Δάνιελβέη.

Αὐτὸς ὁ Σερμισσοῦ βοεβὰς ἦτον αὐτὸ τὸ γένος τῶν Κονταμιχαίνων. ὁ σαυλέρας ἡ ἦτον ὁ Κωνσταντῖνος σολὲ μέγας Ποξβινος. τὸν ὁποῖον εἴθουναίωσεν ὁ μεγὸς Γκίκα βόεβας. ὡς σροέρηκα. ὁ ἡ αὐτὸς ἡ ἦτον ὁ Διαννάκης Κονταμιχαίνος, ὁ ὁποῖος ἐξάβη Καπετανίας τῆ μεγαλῆ βόεβα τῆ αὐτοξαίη.

Αὐτὸς ὁ Διαννάκης Καπετανίας ὅλον ὠργιάθη ὁ βασιλεὺς τῆ μεγαλῆ βόεβα σὲ τὴν αὐτοξουσίαν ἡ, ἐσροξαξε νὰ σοβισαλίσεν τὴς Καπετανιαίδες ἡ αὐτὸ δὲ σοναίνια μὲ δὲ μεγὰ μέλεμένα, ἡ μεδαίθωσα νὰ τὴς αὐτοκεφαλίσεν. τότε ὁ Βεζιραξέμης ὠῦλος φίλος τῆ ῥηθέντος Διαννάκη Καπετανιᾶ, τὸν ἔβαλεν αὐτὸς ἡ ἠρκά: ὃ, ἠμπορεῖ νὰ μεσιτέψη σὲ λόγα ἡ, ἡ νὰ τῆ χαλάση τὴν ζωὴ ἡ, ἡ σὲ σὲ τὴς αὐτὲς δὲν ἠμπορεῖ ἡ ἔτζη βλέσωντας ἡ αὐτὸς δὲ ξενά, ἐλύπησε, ἡ τὸν ἔχασεν Κωνσταντὴ Φιλιππάκη.

Αὐτὸς ὁ Διαννάκης ἦχε σαυλέρα τὸν μιχαὴλ τζεμισσιανὸ Κων:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λαπξηνόν, ἔχουσα ὀχύσεν, ἢ σουβιβόηδον, ὁ ὅσσοις εἰχθοιπῶσιν χὶς
τὴν ἀγχίαλον, ἢ δόσιν ὀχύσος ἦδον, ὅσσ᾽ δαὶ τριφθιχίπιαί ἢ, ἢ δαὶ
πποσαδιναί ἢ ἔρθωσαν ἕως χὶς τὸν Δάναβιν, ἢ σοφροὶ ἀγαίδες τρι-
χαίπια εἰδιναί ἢ ἔρθαβαν βεξιραξέμιδες, αἰσσὸ δὲς ὅσσοις ἕνας αἰφ᾽
ἓ ἔρθασε βεξιραξέμης, εἰσῆγεν ὁ ῥηθὸς χιχαλῆς ναὶ τὸν αὐλαμιῶσι,
ἢ ἐμβαίνωνδαι χιβα, ἦδον εἰσῇ σαρῶν ἢ ὁ ἵχμαίχμης ἢ βασιλέας,
ἢ τὸν ἦσσεν ὁ βεξιραξέμης, παχῶς ἦλθεν χιχαλῆ τρελεχμοσῆ, χάχωνν:
δας ἢ σχῆμα σῶς δαῖχα ὁμαλὸ αἰσσὸ τὸν ὅσσον ἢ, ἢ χιβαὶ μὴν αὐλάχω:
σιν αἰφ᾽ ἓ λίχῆσεν ἴξω ὁ χιχαλῆ τρελεχμοσῆς, τὸν ἦσσεν ὁ ἵχμαίχμης,
ἐφείδιν δὲ αἰρμοῖδ᾽ χὶς τὴν ὑψηλόηδαίσν ὠῖδας εἰσιῆροσσος ἢ βασι-
λέως ναὶ ἦσσῃς ἕνα χυαίβρα τρελεχμοσῆ. δἰχᾶ ὅ ὅσσοῖον αὐτὸ
εἰχμοφοίνη ἢῶ ἐβσιῆρόσσῳ. ἐσῇ ὅχως ἴδυχεν ὁ χαῖχνεδᾶρης ἢῶ βε-
βιραξέμη, ὁ ὅσσοις λίχῆσεν ἴξω, ἢ ἦσσε ἢῷ χιχαλῇ ἐσῇνα ὅσσ᾽
αἴνσσεν αἰσσὸ τὸν ἵχμαίχμην, σῶς δαῖχα δὲ σρέσσ᾽ ναὶ τὸν ἦσσῃ τρε-
λεχμοσῆν, ἢ σῶς δἰχᾶ τὸν ἰοιῆδον λόγον εἰχμοφοίνη ἢῶ ἐβσιῆρόσσῳ.
ἤδε ἦσσεν ὁ χιχαλῆ τρελεχμοσῆς, σὶ σσαραναχῶ ναὶ ἦσσῃς ἢῷ ἐβσι-
ῆρόσσῳ, σὶ ἦναν ὁριστικός ἢ, ναὶ χάχω ἐγὼ αὐτὸν τὸν ἵχμαίχμην ναὶ
χιὰ ἦσσῃ εἰσσροσσαί ἢ τρελεχμοσῆν, ἢ ἦσσεν ὁ χαῖχνεδᾶρης ἢῷ ἐβσι-
ῆρόσσῳ. ἤδε ὁ ἐβσιῆροσσος παίχνωνδαί ἢο χαῖχι ἦσσε, χνα παῤ ναὶ τὸν
παίχῃ ναὶ τὸν ἦσσῃ τρελεχμοσῆν εἰσσροσσαίχνα. ἢ σὶνώνδαί ἢο ὁ

γυναίκα εἶπε τὴν δούλεραν· ἤμερον τὸ ἀποκάτω τὸ γιαλόν, τὸ χω-
ρόν ὅπου εἶδεν ὁ γιαλός, ἢ σύνταμώνουδα τὸν Κεχαγιᾶ τὸ, τὸν
ἔβαζε σπῶς ἤλθα νὰ συνταμώσω τὸν ἐρεύδην· ἢ θέλω νὰ τὸν ἐρωτήσω πό-
σον βάλγον ἐξοδιάζει τὸν χρόνον τὸ γυδοσκίνι τὸ, ἢ σοῦλα ξύλα· ἢ
πόσον πριθάρι τὸ ἀλχάρι τὸ, καὶ μὲ δώκη χαμπάσιχον· ἢ ἐρωτῶνδας
τον ὁ Κεχαγιᾶς σπῶς ἦναι, ἢ δὲ θέλει τὸ χαμπάσιχον; τὸν ἔβαζε σπῶς
τὸ χαμπάσιχον τὸ θέλω δζέ καὶ τὸ σπροσφέρω ὅλα σύνταμα πόσο λόγο ζυγ,
ἢ ἐγὼ ἤμουν λιῆγος ὅπου μὲ ἤδεν ὁ ἐρεύδης ἐχθρὰ τὸ τὸν ἐπάτησον.
τὸ βραδὺ πρὸ ἔ ἤλθεν ὁ ἐρεύδης· τὸ ἔβαζεν ὁ Κεχαγιᾶς δὲ ὑπόθεσιν,
ἢ ὁ γιαλός εἰσπραγγίλε καὶ δώκη χαμπάσιχον, ὅμως σύνταμα δὲν
εἰσπρόσφιλε χαμπάσιχον, μόνον τὴν δούλεραν ἤμερα ἔστελεν ἕνα χα-
μπὶ πριθάρι, ἢ βάλγον ἐλαιόν· ἢ εἰσπιώθη ἢ σύνταμα ἢ εἶπεν
τὸ γιαλόν, ἢ ἐμπαίνουδας μέσα· λίγα τὸν εἰσποσπιώθη,
ἢ σήκωσε καὶ τὸν ἔβαζε· πολλῶς ὥρισες γυναῖ τζελεμπῆ, ἀμόνον
σύνταμα, σιλλὰ δὲς· ἢ δρὶς· ἢ σπιλιάνης εἰσπλυσπλασιάζει τὸ τζελεμπί,
λέγουδας τον ἢ σίλλα χιλιὰ εἰκόσια· λιγαίνουδας δὲ αὐτὸ ἔπῆ ὁ
γυναῖ τζελεμπῆς, εἶπεν τὸ πόλεμον τὸ ἔβαζεν, ἢ σιρίσανε·
τὸν τὸν χαλνεδάρη τὸν ἔβαζε· σὺ σπαραγγλῶ· ὅταν ἤλθεν ὁ γιαλός
καὶ μὲ δώκη λόγον καὶ εἶπα ἢ ἐγώ· ἢ μὲν ἤδεν ἤμερῶν σπαγαίνων·
τὸν τὸ ἔβαζεν, ἐμπίνουσαν ἢ τὸν γυναῖ τζελεμπῆ· ἢ ἤλθε·

ἡ ἐμβαίνωνδας ᾗς τὸν Εὐστίροσσον, ὅσσ ἦδον ἡ ὁ ᾽ζμαὶς ἐφωνάδης, ᾳφ: θωὶ τὸν ᾗδε, σφὶν ναὶ τὸν ᾗσῃ ὁ Εὐστίροσσος λόγον, αὖρχισεν αὐτὸς μεγαλοφώνως ναὶ τὸν λέγῃ, παγὼς ἦλθες χιχαὴ τζελεσμαῖ, λύο, ἡ ἰρᾶς φορᾶς, ἡ αὖρχισα ναὶ τὸν ἐμπωμοσίαν σφὸς τὸν Εὐστίροσσον, σὼς ἦναν σφονομεμβνος, ἡ ἄξιος, ἡ σὼς θέλοισι αὐτοῖ ἦναν χρεαζόμενοι ᾗς τὴν βασιλέαν, ἡ τὰ λοιπὰ. ὁ Εὐστίροσσος δὲ ἐχαμογελᾶσε, ἡ αὐτὸ ἓ σίγᾶπεν ἴζω ὁ χιχαὴς, ἐσσῆγεν ᾗς τὸν ὁδὰ τὲ χαλκεδόρᾳ, ἡ εἰφθησε, ἡ χειδὰ ἐαῦτα σίγαμνωνδας ἡ ὁ ᾽ζμαὶς ἴζω, ἐπραξεν ὁ Εὐστίροσσος τὸν χιχαὴ τζελεσμαῖ, ἡ τὸν ἐρώτησε θὲ τὸν ἔζεσμε, ἡ σὺ ᾗσα τζελεσμαῖ; ἡ τὸν ᾗσα τὴν ὑποθεσιν. τότε εἴμύρισεν ὁ βεζὶρ ζουλφέσμε, ἡ τὸν ᾗσα, γιὰ σεϊδανάσιν*, γιὰ σεϊδανὶ ὀγλόσιν, ἡ αὐτὸ τότε ἐτσεπεράθησεν ὁ λόγος, τὸ ναὶ λέγωνδαν ὅλοι οἱ Καντανζηνοὶ σεϊδανὶ ὀγλάδες.

* ἐσπλίνος παλαμῆ ἓν πρωτοχρώνους κωνσταντινατους Δίνια Καλαβρόν. ἀμφ νβ. ἰωάν(αφ ἀβριαν τοῦ ἐτους. ου ἀγιον ὁ Μιχά: ης ὁ Καντανζηνὸ ὁ ζεϊ ἄννης, ἡ ἔλαβεν τον.

Αὐτὸς ὁ χιχαὴς Καντανζηνός ὠνδας τοιοῦτος τοσβιβόνδος, ἡ νὲ σεβαστὸς αὐτὸς, τὸν ἐδιδάβαλαν σφὸς τὸν βασιλέα, σὼς φανδάζεσθαι ναὶ γένῃ βασιλεύς, ἡ ἐσφαλεν ἐνα καστζέλλοσσιον πρυβίως, ἡ ἐπῆρε τὸ πεφάλι τε, σεβάνωνδαν τον ἡ ὅλην τὴν τοσβιτσίαν, ἡ ὅλα δὲν ἠμπορέβαν τότε ναὶ τὰ σταμάσουν σφὶν πόλιν, τὰ ἐπαῆλθαν σφὶ Πλατανιάσσιν σφὸ μεζάλι. ὀνδας δὲ σουμα σουλτὰ σεφαγμαῖα, τὰ ἐπαῆλθαν τότον ἐρδινά, ὅσσ ἐπαπόμενε μία σεφροσυνία, ἡ λέγεδαν

* Σπλίνος, παλαμῆ ἓν πρωτοχρώνους κωνσταντινατους Δίνια Καλαβρόν. ἀμφ νβ. ἰωάν(αφ ἀβριαν τοῦ ἐτους. ου ἀγιον ὁ Μιχά: ης ὁ Καντανζηνὸ ὁ ζεϊ ἄννης, ἡ ἔλαβεν τον.

* Σπλίνος παλαμῆ ἓν πρωτοχρώνους κωνσταντινατους Δίνια Καλαβρόν. ἀμφ νβ. ἰωάν(αφ ἀβριαν τοῦ ἐτους. ου ἀγιον ὁ Μιχά: ης ὁ Καντανζηνὸ ὁ ζεϊ ἄννης, ἡ ἔλαβεν τον.

+ ἔχι νὰν βασιλεὺς ε τοῦ(ἰᾶ σχλὰν ζεχίσεν ἰλιγράθης, πωρίσεν ἰᾶ ἐτς ἰ ζ τοῦ. ὁ στέμφασε νεωσὶ ἡ πορφύριον αὐλᾶ. τὸν Καντανζηνόν, νώχησε ἰλεγχι, ἡ ναὶ τὸν κρᾶσον αὐλᾶ ἐ ἐσώπησεν, ἵνα μὲ τι λάις ὁ χρεὶς ὁ ἀν ὡ ἐσ φ. ὡς λέγεσθαι.

+ Μιχαὴλ Καντανα ἀγχόνη ἀπεσανίζ ἔθαφθ ἐς ἀγχό οἴπω ἀνίζ.

ἄδων αἰγοραίοι διναὶ χρυσέα σφραγῖμα ἐρδινόν, αἵτε αὐδὸ αἰσσὸ δὸ
χυζάδι δὲ αἰδαὶ ὀχὲ δὸ ἐσπῆρες: ἢ δωῦδα χὰ σοβὶ δὲ χιχαλλ κατ:
δαπζηνε.

ἀφ' ἓ χοισὸ ἐλαῦεν ὁ ἑρμασαὶ βοδας δὴ αὐθωδὸ δ βαχίας,
ἔσδλεν ἐμασροζαὶ καϊμιναίμιν δὸ κωτσωνδῖνον χασραγναβαῖνον
δὸν αἰναστιὸ δε, διορίζωνδας ἢ αἶλλες καϊμιναίμιδες, αἰπόμ ἔσδλε
ἢ γεκίμαλα χδλίσιως χὲ δὴ σὰδασίας, ὑσσοχόμδος σὶν δαῖλα θεῖλε
ἐλχ σπῦλαν δινασοσύνην, ἢ αἰναίσσωνλαν χὲ δαῖς ἡμέσως δὴς αὐ:
θωδάς δε, ἢ αἶλλα σσαρόμοια.

χυλὰ δὲ δαῦδα ἐμίνσα ἢ αὐδὸς αἰσσὸ δὴν ἀδριωνόσοχιν, ἢ
ἦλθεν χὲ δὸν αθρόνον δε, ὁ ὁσσοῖος χὲ δὴν αρχὴν χαθὼς ἦλθεν, αἶρμα νά
ναχοσαιώη ὅλες χωπρός δε, ἢ χυγάλες, ἢ ναὶ δλξη σορὸς σαύλας
σδριασοίνσν, δινασοσύνην δε, ἢ ἐλεος, ἢ αὐδὸ δὸ ἐλχμα σδριαύλε:
ρον δλὰ νά ελῶώη δύο ἔχοδας αὐσ' ὀκχῆνες ὁσσῦ ἦχε 59μμ ὁ δὲ:
χαβόδας ναὶ δὸν ἐγχελέσσν χὲ δὴν Πόρδαν, ἢ σύλες σισοὶ ἢῶ δὲ ἀνα
βόδα, χαθὼς ἤδλεν δαὶ συμβαύλα, ἄρυγαν χὲ δὴν χισσογδανίαν, ὁ
δὶοβάσσος δηλαδὴ χισσαχιώνος χυέγας Κλετχιάρχης, ἢ ὁ χόϊνος
χυρισθένος χυέγας Παχαχίνιος.

χυλέσσγδα δὴν σσρώδην ἀνοίχιν ἦλθε σσροχαγὰ ἢ χὲ δὴς δλο ἀυθὴν:
δας, δούδε δῆς βαχίας ἑρμασαὶ βόδα καϊδαπζηνόν, ἢ δὸν ἢ χισσος:

δανίσει Δήναβόδα, νὰ σπιάσῃ νὰ φλιάσῃ τὸ παῖρον Δογάν
παῖρεσι, οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἧς τὸ ἐδεξήσθη, τὸ φθινόσωρον ἀγύρισεν.
ὅταν δ' ἤθελε νὰ πιήσῃ ὁ Σερμασανόβοδας αὐτ' ἐκεῖ, ἐτοίμασε τὸν
Δρόσυλον Σερδάρην σπῶς ἔλεγε νὰ τὸν σφάξῃ· ἐστρωσὰ μέ χρώμι·
μαλὰ μὲ τὰς ἀξέχονδας, μαλὰ μὲ ὁποίαν ἔσφαξε μὲ χάσιον ἀλάβιρ·
δὲν Ταΐδαρην μέ χαμασόσι Ταϊδάρες, ὁποῦ τὰς ἤξερε σπῶς φένει χ·
ποὶ λέγει, μὲ ἔπρεπε πρυρίως τὸν ἀληθερδὴν, μὲ τὸν ἔβαε μέσι·
πῶ τῶ δρόσῳ, σπῶς μὲ τὴν σρεάδαν ἀφ' ἧς εἶδε μὲ τὸ μασκαράδι, νὰ σα·
μαμίρῃ αὐτὸ τὸν δρόμον, μὲ νὰ αὐτοπεραίνῃ τὸν ῥηθένδα Δρόσυλον,
μὲ μὲ μαθμρίαν νὰ βέρῃ τὸ περαίτερ μὲ αὐτόν· σρεὰ μ' τὰς ἀξέχονδας
νὰ ἔβαῃ σπῶς ἔρυγε, τὸ ὁποῖον μὲ ἔχασεν.

Ἐρχόμενος ὁ Σερμασανόβοδας αὐτὸ τὸ Δογάν χαλεσὶ μὲ τὸ Γιάσι
μαλὰ μὲ Δήναβόδα, μὲ πανδίωνδας μὲ τὸ Σέσον σπρὰ μὲ τὴν φοσα·
λίπαν τὸ μοναστήρι, τὸν ἐστροσπάλεσεν ὁ Δάγαβόδας νὰ τὸν βι·
λόσῃ, χρώμωνδας μεγάλην ἐτοιμασίαν νὰ πραπέξῃ, αὐτὸς δὲ
ἐγύρεσε νὰ τὸν δώσῃ ὁ Δήνα βόδας τὰς δύο ῥηθένδας ἀξέχονδας
ὁποῦ ἦδον ρομαῖοι, τὸν δὲ Γιοβάσιον φιοσαγιάνον, μὲ τὸν ἐόπιπον
Παχαρίτιον, μὲ μὲ θέλωνδας ὁ Δήνα βόδας νὰ τὰς δώσῃ, ἐπε·
πώθη τὴν δοῦλεραν ἡμέραν τὴν αὐγήν, μὲ ἐπίνησε σπρὸς τὸ φοβᾶσι,
μὲ σπῶ ἔλεγε μὲ ἤθελε τὸν βέλτιστον βόρνιον, μὲ τὸν ἐθανάτωσα

μέ τρεῖς θάνατον. ὕστερον σαΐλιν ἔστειλε νά φέρει τή δική χάρη βεζιάρη, τή βίτσινάδα δον μέ αὐδιπίαν σάν χρεωσᾶ γιά δική βεζιαζίαν, δόν ἐβύρανε σαρανύδα χιλιάδας γρόσια, τή μήν ἐπῆνδας νά δά δώκη, δᾶ ἀσπῆρεν ὅλη τή σαΐ πῆρε, τή ὕστερον δόν ἐθανάθωσα.

Μιδά δέ δαῦτα ἐρχόμενος γιά δόν ντρόνον δε, ἔστειλεν βιά κάπου: θάνον ὀνόματι βῆνα μέ σπαχιδορέις γιά δόν Πετραΐσιον Καπετάνον χρετζιάνον, τή ρεβενάνδας δον τή σκῆνον, αἰρ' ἂ δόν ἐπιπίασα σαμύ, δόν ἐθανάθωσαν.

Ὕστερον δέ μετ' ἀσαμύ ἔστειλε τή δόν βάσχον βεζιάρην ὀνομάρην, τή δόν ἐπρεζιάβαν γιά τό σαβάρι δῆς ὄνας.

Τόν γιόν δε Δρόσχε σκένανδας δον γιά δήν ὄνας δόν ἐθανάθωσαν ἴωσαν σκῆ μιά, ὠνδας δήμος παΐσιος Καπετάνος Κόστας Δημητράσης, τή δζέ ναί μήν δόν αἰσθάνη δελγῶς τσορά, μέ δό ναί ἦχε μίαν νύφην ὁ Δρόσχος, ἔστειλε τή ἐθανάθωσαν τή δυό αὐδές, τή αὐτές φόνες, τή δυρανίας ἔζαχε ὁ δεργασανάβολας ἕως γιά δόν δρίδον χρόνον δῆς αὐθεντιάς δε.

Ὁ δέ Δῆμαβόλας γιά δήν μπογδανίαν ἔβγαζε μεγάλον ἔλεος γιά δόν λάσον, τή σοβρασόπιαν γιά δές ἀρχόνδας. αἰρ' ἂ ὅμως ἐγύρισαν ἀπό δό Δογαΐ παλεά, σερνᾶνδας σπίτι ὄζ μῆνες, δρῆς ἔχοντες αὐρίβαν ναί δόν ἐπαβγαλίωνδας, διεγγέροντες τή δές σπαχιδορέις ναί

παίρνει ἐπανάσασιν παὶ αὐτῆ, ὁ Σιμόνας βαίνη δηλαδή χῶρας βίχα-
μης, ἡ ζηράπη τῆ Δήνα βόδα, ἡ συγγενὴς μὲ ἠν Δόμνικον ἦ, μὲ ἠν
ναὶ ἦχε μίαν ἀνεψιάν ἠς δὲ γυναῖχα τε, ἡ ὁ μασύγδανος, ἦ ὁποία
ὁ γιός μὲ λαῦδα εἶγινε χαΐδεμένος, ἡ αὐθέντης εἶναι, ἠς ὁποίας μὲν
θάνωνδας ὁ Δήνα βόδας ἠς ἔπρεπε, ἡ αὐτοφασίζωνδάι ἠς δὲ θάνα-
τον, ἠς αἰτεπιφάλιον.

Τότε παὶ ἐπέρνη συνοδικὴν ἔπαρχον σίνγελικὸν Πρεσβύτην 1679:
τὸν πῦρ Γάπριηλ αὐτοκέφαλος. 15: Ἰανουαρίου:-

Καὶ ἐπέρνε ἠς πατρὸς φθόνε βα ἐς ἡγεμόνα νὰ ἀνεβῆ ἡ ἀθ-
γαθὴρ ἦ Δήνα βόδα Δηναμέρνα, ἡ ἔβα αἰρμωβινιασμένη μὲ τὸν
σερανίτζα ζιαπεζιαδέ, γιὸν ἦ ζαΐδη βέη βόδα, ἦ ἡ ἐρίδα λεγο-
μένη, δὲν ἤθελε ναὶ δώνη ἠν πόρνη ἐς αὐτὸν, μόνον ἔσπασε, ἡ ἤφεραν
αὐτὸ ἠν πόλιν ποίσσιον δεωργάνων ζυναλίζιν ἀρχοντόσπορον σήμερα
δὲ ναὶ δὸν αἰρμαβωνίσῃ μὲ ἠν Δομνίτζαν ἦ, τὸ ὁποῖον αἰνίωνδαὶ τὸ
ὁ γιὸς ἦ ζαΐδη βόδα εἶσπασε, ἡ ἔδωνεν ἀρβυχάλι ἐς τὸν ἐδιάφορον,
σαραπαζώνδας τὸν ναὶ μὴ ἦ γίνῃ αἰδικία, ἡ ναὶ δώσῃ ὁ Δήγαβος
ἠν ἀρμαβωνιαζηνὴ ἦ ἐς ἄλλον, ἡ δὲν κατοχέθη ὁ βεζίρης σπῶς θέ-
λῃ δὲ νὰ ἠν δώσῃ ἐς αὐτὸν, ἡ ὄχι ἐς ἄλλον.

Τότε αὖθις ἐς ἠν ὁπροάγναν χαΐδεμένος ὁ γιὸς ἦ χαμὴν ἦ ὁποῖ-

χατμάνη. ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἦτον ἄνθρωπος ἀσύγαλος, καὶ κακότροπος.
καὶ γοῦν ἠμποροῦντες οἱ Καζάκοι νὰ ὑποφέρουν πλέον τὰς ἀδικίας του,
ἐσήκωσαν καὶ ἐπροσκλαύθησαν εἰς τὴν Πόρταν, καὶ ἐπιβεβαιώνοντας ὁ Δοῦκα
Βόδας καὶ τὴν χατμανίαν τὴν ἐζήτησε, καὶ ἐπρόσταξεν ὁ Βεζιραζέμης
νὰ ἔλθῃ ὁ Δοῦκα Βόδας εἰς τὴν Πόλιν διὰ νὰ κάμῃ γιουναφέρι,
καὶ νὰ τὸν δώσῃ καὶ τὴν χατμανίαν τῆς Οὐκραΐνας. καὶ τὸν ἐπαράγγελλε
νὰ φέρῃ καὶ τὴν κόρην του μαζὶ διὰ νὰ κριθῇ μὲ τὸν υἱὸν τοῦ ῥάδηλβόδα.
καὶ πηγαίνοντας ὁ Δοῦκα Βόδας εἰς τὴν Πόλιν ἐφόρεσε καβάδι ἀπὸ τὸν
Βεζίρην, καὶ ὕστερον πηγαίνοντας νὰ προσκυνήσῃ τὸν Βασιλέα κατὰ
τὴν συνήθειαν, τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ κεφάλι αὐτῆς διὰ λύπαι βία τζερ-
κέζι καλπάκι σαμουρένιον διὰ τὴν Οὐκραΐναν, δίδοντάς του καὶ ἕνα
Τοπούζι εἰς τὸ χέρι καὶ τότε ὅλον ἐπήγαινε νὰ προσκυνήσῃ τὸν Βασιλέα,
ἐκεῖ ὁποῦ ἤθελε νὰ ἔμβῃ εἰς προσκύνησιν τοῦ Βασιλέως, τὸν ἐμήνυ-
σεν ὁ Ἐπίτροπος, ὅτι ἐξ ἀποφάσεως νὰ δώσῃ τὴν κόρην του εἰς τὸν Σε-
ρανίτζαν μπεϊζαδὲ υἱὸν τοῦ ἐνθείτος ζάδηλβόδα. καὶ γοῦν ἠμποροῦντας
νὰ κάμῃ ἀλλεοτρόπως, ἦτον ὁρισμός του, ὅμως πολλὰ ἐβαρυφαίνη
τοῦ Δοῦκα Βόδα ἡ τοιαύτη προσταγὴ τοῦ Ἐπιτρόπου. ὡς τόσον ὁποῦ ἔ-
λεγαν οἱ οἰκεῖοί του πῶς καμμίαν φορὰν δὲν τὸν ἤξευρεν νὰ ἔλαβεν
ὁ Δοῦκα Βόδας τοσαύτην πίκραν. ὡς καθὼς ἐλυπήθη τότε, καὶ ὕσ-
τω τὸν ἐπῆραν ἀπὸ τὴν Πόλιν μαζί του εἰς τὴν Μπογδανίαν, καὶ

[illegible]

[illegible]

παίρνωνδας μεγάλης χαρᾶς. χαιδεύην συνήθεια τοῦ ἐφεφαίνεται.

μιλοῦ δὲ τοῦτα ἐπίνησε, ἡ ἐσπῆγεν εἰς τὴν ὀπραίναν, εἰς τὸν γεμίροβαν, ὅπου ἐχαλάσησαν ἐστίροσσον εἰς τοῦ δόσσου τὸ παλαιόν χιώνην δύλερον ποξάγινον, μιὰ τὸ νὰ ἤξορε τὴν παλαίτινην γλῶσσαν, ἡ ἐδιώρισε πολιούνινος πριδὰς δλὰ νὰ πρίνει τοῦ χαλό, ἡ παίρνωνδας ὡς δύο μῆνες ἐπῆ, ἐγύρισεν ὀπίσω.

Τρεῖς αἴρεσις ἦχεν ὁ Δύκαβόδας εἰς τὴν βῆμαν τὸ, τὴν τῆς βλαχῆ δηλαδή, τὴν τ' ρωμηδαβίας, ἡ τὴν τῆς ὀπραίνας τοσοῦτο.

Εἰς μιᾶνας ἀῆς ἡμέρας ἦλθεν ἕνας Τοῦρκος τοῦ ὄνομα ἦτο Παπαμπρήν μιχμέτ ἐφένδης εἰς τὸ Καλέμι τὸ ῥεῖς ἐφένδη, αὐτὸς γεαμπαλιοσμένος, ἡ ἦχε μίαν σουλτανίδα ῥᾶσσαν συνιάβαν, ἡ ὁποία ἐβασῆσε τὴν σπῆσεν της, ἡ ἐσπῆγαγε ἡ εἰς τὴν βῆμηβῆ μιὰ ἄλδαν τὸ συνδανδός της, ἡ μίαν ἡμερῶν τὴν ἐρώτησεν ὁ ἐφένδης: ἂν θέ ἴνας τοῦ ἄγιον ὅπου μυρίσεις ἡμέρας ἀνοδιάζῃ τοῦ σῶμαν, ἡ ἀλλοῖε ὄχι; αὐτὴ ἐπαροφασίζενδαν, ἡ εἶπε σωῦς δὲν ἤξεύρῃ, ὕστερον βιαίζονδάς την νὰ τοῦ ᾖπῃ δίχως ἄλλο τοῦ ἄγιον, αὐτὴ τοῦ ἦπεν, ἤμηβῆ συνήθειαν ἔχομεν, ὅταν ἀποθαίνωμεν εἰς τὴν βῆμηβῆσιαν, ἡ θελήσωμεν νὰ λύγωμεν, εἰς τοῦ λέγος μιᾶς δίδῃ ὁ ἀσυνδοῦς αὐτοῦ πως: μιᾶς φωνῆ πῆγιασμένον, ἡ δὲν ἤτον ἀνοδιάζῃ τοῦ σῶμαν. ὁ δὲ ἐφένδης ὡς γεαμπαλιοσμένος ἐθανύμασε, ἡ ἔπεσεν εἰς αὐτο:

ρίαν, ἡ θέλοντας ναὶ φθῆ ἡ ἰὸν δάζιν τ' λιτηνίας μας, χάσεν
ἐνα χάσθαν εἰδικόν ἢ ναὶ τὸν φέρῃ μίαν φορεσιάν χῆχα ὡδύν
δαὶ εἰδικά ἢ ναὶ δὰ φορέσῃ ναὶ γίνῃ ἰερατίκι, ἡ ναὶ τὸν σπρώνῃ
γὰ τὴν λιτηνίαν, ἡ ἔτζη φέρνανδας τὸν δαὶ χῆχα ὁ χάσθης, δὰ
ἐφόρεσεν ὁ ἐφέντης, ὥλλας ἀνήμερα πυριαπῆ τ' ὀρθοδοξίας,
ἡ ἐσπῆγε μαζί ἢ γὰ τὸ Πατριαρχῆον, λλθοργῶνδας ὁ οἰκουμενικὸς
Πατριάρχης, ἡ ὁ χόροσλίγκων μὲ δὰς ἀρχιερεῖς, ἡ μὲ δόσιν σταυρά:
δαζεν. ὅλαν δὲ λιγῆπιαν μὲ δὰ ἅγια, τὸν ἐφαίνανδαν οἱ χόροι σὰν
ἐσπερισπαζῆλαν αὐτούνω ἀπὸ δὴν γῆν μίαν σπιθαμήν, ἡ τόσον ἐψη:
λανύχθη, ἡ ἤλθεν γὰ αὐτῆνον λιγάβαν, ὅσπ' λιγαίνανδας ἔβω.
ἄρχισε ναὶ πηρύζῃ δὴν ὀρθόδοξον σπίσιν σπρὸς δὰς ἐφέντιδες δὰς
Κιαλίσπιδες, ἡ ἦλθο δὲ ἔγδασε ναὶ δὸ παίρνῃ σπανιόθηνά, ἕως ὅσπ'
δὸ ἄπνασε ἡ ὁ ἐσπίθροσπος, ἡ φέρνανδάς τον σταυρόν, ἔλεγε σταυρ:
χνοία δαὶ δῆς ὀρθοδόξα σπίσεως, ἡ λίθυς δὸν ἔχθαν γὰ δὸ ἄθμιι:
δανί, ἡ τὸν ἐλιθοβόληβαν χθαλὰ τὸν χόσμανδες.

Εἰς λιῆγον δὸν παιρόν ἦλθε σταρά δῶν μοσχόβων ἐλχῆς
μεγάλος χῆσπιος Προπόσπιος, ἡ ἐλλήωσεν π' μὲ δὰ δῶν ὄθω:
μανῶν αἰγάσπη δλὰ μίσος ἢ, δὸν ὅσπιον δὸν ἐλίμβαν σπάεα
σπομμά, γὰ δόσον ὅσπ' ἔλεγον οἱ δίλε αὐτοί, σπῶς χθιμίαν φορὰν
δὲ σὺνθυμῶνδας ναὶ ἐλίμβαν δοιπλοῆσπως αὖλον ἔχθην.

" ἐπὶ τῆ ἑρημερίδων ἀγγλόπνευμων: ἐσπίγραφε/ σχόλ. ἐπὶ τῆ ἐπιστασίᾳ τῆς ἐν Κων/πόλει ἐκκλησίας. ἡ δὲ λέξις δείχνει ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐκεῖνος ἦτον Μοσχοβίτης Προπόσπιος βλέπε νότζη.

Ἐ βασιλέα τῶν Ὀθωμανῶν ἔχωνδας σαραγγελίαν αὐτό
τὸν Χερομαρχὴ γιαχσιπασᾶν, σὺς τὰ σραδιώματα παιζίαν
φορεῖν καὶ μὴ πάθωνδας αὐγά· τὰ καὶ μὴν σίρνι λιπαρίαν,
ἢ παίρνι ἐσανάιρασαν, ἢ παιζίαν ἄλλην ἀλαζίαν, σίρχισι νάζι
τὴν αὐτὸ τὰς χειμῆρας δύο καίρη, τὸ Γιανίνα, ἢ τὸ Κομαριάνι,
τὸ ὅσσιον αἰνικονδεύιο οἱ χειμῆροι, ἔσηλαν ἐλτζὴν τὴν Πόρδαν
καὶ ἐρλικὴν τὰ καὶ σοίαν αὐλίαν γυρίνι αὐνὰ τὰ καίρη, ἐσοῦ:
δὲ ἢ χώλε ἡ διορία τῆς αὐγάσης δὲν ἐσοῦηρώθη, ὄνδες αἰπόμη ἴρης
χρόνοι νὰ δεληώσῃ ἡ διορία. αὐνὸι αὐτὲ ηρίθμον σοὺς τὰ σρα:
τὰ λιματαίμας γυρίνι σοῦλεμον, ἢ σὺν μαῦ δίδελε τὰ δύο ῥηθέν:
τα καίρη, θέλομι ἔαι αἰρόσ τὴν τζενίνην, τὸ δὲ μὴ, καὶ ἐθοιμα:
σθῆλε σορὸς σοῦλεμον. μὴ θέλονδας ἢ οἱ χειμῆροι καὶ τὰ δώσον,
αὐρχίζει καὶ παίρνι οἱ Ὀθωμανοὶ μεγίζην ἐθοιμασίαν σοῦλεμ
ναὶ αὐνῶν, διεγείρονδες ὅλα τὰ σραδιώματα τὴ ἀναδολῆς, ἢ
τῆς ῥέζης, ἢ τὸν χάννι μὲ ὅλην τὴ τὴν δύναμιν. ἤλθε σορο:
σαγὴ ἢ τὰς δύο αὐθεντάδες, τὸν δὲ τὸ βλαχὶ Σερμπσαὶ βόδα,
ἢ τὸν τὸ Γιαπογδουνὶ Δῆμο βόδα. καὶ σπουδῆν μὲ ὅλα τὴς
τὰ αἰσπέρια, ἢ καὶ σαὴρ ἢ τὰς καζάντας τὸ ὀπραίνας ὁ Δὲ:
ναβόδας. ἐσορόσαξε ἢ τὸν χιχαὴλ Ἄσαρην τὸν Κεφάλην
τῆς Τρανσυλβανίας καὶ ἐθοιμασθῆ ἢ αὐνὸς μὲ τὰς ἄγγρας,

ή ναί σηγαίνη. εἰμένυσι ή δόν Τέπελην Κύρσον ναί ἔβθη γίς δόν σούλεμαν. ὁ ὁσσδίος ἦχεν ἀσοσαλήσι ἀσό δόν ζιαστεαδόρε, ή ἦχε φαζί δι ὡς ἤνοσι χιλιάδας ἄγγρις δ εἰσσύνι χγγαρίας, ἐπίνησαν ἀσοδήν ἀζριανόσοφλιν ή ὁ ἴδιος ζχλάν μιχζιάδις ζῶν δι βεζίρη. ή εἰσῆγεν ἔως γίς δό μασλιγκαάδι, ή σηῆ δις δό μασλιγκαάδι εἰχαρδέρησαν, ἕως ὅσσ εἰσυναχθῆσαν σανδαχόθεν δά σραδιζμαδα, ὁ χαίνης δηλαδή, οἱ παιδάδες, ή οἱ αὐθεντάδες. ή ὁ μέγ βασιγάς ἀσοζήγνεν λιόν γίς δό μασλιγκαάδι, ὁ ἡ βεζίραξε: ζμης μιά δά σραδιζμαδα ἐπίνησι χιλιάδων φεζιζῶν. ή γίς μέγ δό φονσερόν. λέγαλαν λόγον οἱ τζάρνοι σῶς σηγαίνη εἰσυνδιόν γίς δά ζηθεντάδα δύο καίζρη, ή δλαίτζο οἱ φεζιζοι εἰσυναμώνσι σύν: δά δά δύο καίζρη. γίς δέ δό πρωρόν ὁ παδζινός σποσός δις ἦδον ναί σηγαίνη γίς δήν βιέννην. φθούνωνδας λοισόν γίς δό διανίση δήν δεύτερη ἡμέραν ἦδον ναί σοζιορνήσουν δ' καίζρον, ή ναί σπά: σουν μιδερίζια. δήν δεύτερη ἡμέραν ὅμως ἀνέβηκεν ὁ βεζίς ἐρέντης γίς δό κίτρον. ή ἀρχίσε ναί δζαβαίνη εἶνα χάδι σιρίρι, γίς δό ὁσσδίον σεριήχονδο δά δοιαῦδα. ἐσσῆς βεζίριδές γιν. ή παιδάδες γιν. ή ἐσσῆς κέλι γιν. ἀσό λόγο ἐας ζηδῶ δό τζέρον δήν βιέννας. δό ὁσσδίον ἀπέσονδέδο. ἐπαίρνουν φαδιέ. ή αὐθύς ὠρμῆσαν ὡς λέοντες μιδά μεγάλης ὁρμῆς. ή τζάμπονδας μερύ:

για εστράβων, ή εσκῆγαν γὲ τὴν Βιέννην, ή οἱ γέροντες τόσον ἤθον ἀμυρίσκοι, μὲ τὸ ναὲ μὴν ἤλπιζαν σωτὸς θέλει ναὲ νοσάγει λιὴ, ὅσον ὀλίγον ἔλιγε ναὲ σοιάσει ή τὸν ζμυστραδόρε ζωνταντόν. ή ὀρίσιονίες δαὲ σοσίδια γεγαίδα, αρχίβων ναὲ λεηγαδίσει, ή ναὲ σηγαβώσει, γὲ τόσον ὅσον ἐγέμιζον οἱ Τοῦρκοι, ή οἱ Ταταῖροι αὐτὸ λεηγασίαις, ή αἰχσηγωσίαις.

Ρθαίνονίες λοιπὸν γὲ τὸ παῖρον τῆς Βιέννας, τὸ ἐσοχιώρησι: σαν, ή αρχίβων ναὲ σοιάσουν ζυλερίζια, ή ναὲ τὸ σοχεμήσουν μὲ δαὲ λαγῆμα, ή μὲ τόσια, ὅμως μὲ τὸ ναὲ ἔλυχαν ἐζωνὸν σγρά: ῆσμα νεμτζίκον μέσα γὲ τὸ παῖρον, δὲς σὰν δισέκονδαν αὐ: δρῶς, βίχονίες πυχσοσαράδες, ή τόσια ναὲ σὰν δῶν, αὐτὸ δαὲ ὅσσοῖα ἐσοτρθαν σεριανοὶ αὐτὸ τὴς Τούρκους. ὁ δὲ ζμυστρα: τόρες σεβρωνίας τὴν ἤδησιν, ἔβυγεν γὲ ἕνα παῖρον ζναηρὸν τῆς Βιέννας ζηοσπέσαραις ὥραις. ὅθεν ἔζγλε Πρεσβυς γὲ ὅλα δαὲ χρισιανικαὲ ζηγαίδα, σοιεσαγῶνίας τὲς ναὲ τὸν βοη: θήσουν γὲ αὐτὴ τὴν σὰναγκην. ἔζγλε ή γὲ τὸν ζομπετζίνην ζῆγα τῆς λεχίας, ή τὸν ἐσπεραπάγιες ναὲ τὸν βοηθήσῃ.

ὁ δὲ ζομπετζίνης χρισιανικῶ ζήλῳ πυκέμενος, σὰθὺς ἐδιάλεξαν ἐπῆγεν τὸν ἐσκέλον σεαίδενα λεχίκον ζιανίδα χιλιάδες, ή ἐσκῆγεν αὐτὸς ζ, ή σὰνδαμιόθη μὲ τὸν ζμυστραδόρε, ή ὅσον

νὰ ἔλθῃ ὁ ῥηθὴς λοχαγὸς μὲ βοήθειαν. ἔτρεξε μὲ ὁ ἱππικὸς
οἰκονομίαν ἀπὸ χωριὰ ἢ ἀπὸ βοήθειαν, μὲ ἐσύναξεν ὡς τετρακόσια
χιλιάδες γερμανικὰ στρατεύματα. ἐσσωνώ μὲ τὰ ὅπλα στρατεύματα
ἔγινεν ἀρχιστράτηγος ὁ ἴδιος λοχαγὸς, μὲ ἐπῆγεν κατὰ τὴν Βιέννην
ἐναντίον μὲ τοὺς Τοῦρκους. οἱ ὁποῖοι τὴν ἔχαν πολιορκημένην ἕξη
ἑβδομάδας, μὲ ὡσὰν τοὺς εἶδαν οἱ Τοῦρκοι δόσαν στράτευμα πολύ,
μὲ πολύν, ἐσπάγεν ὁ χάος, μὲ ἔφαε δὲν ἠξέρει νὰ ἀφήσουν τὸ κάστρον,
μὲ νὰ λάβουν μὲ τὸν πόλεμον νὰ πολεμήσουν, ὅσοὺ νὰ ἡμπορέσῃ μὲ
οἱ ἐδικοί μὲ Τάταροι νὰ πολεμήσουν. ὁ Βεζίρης ὅμως δὲν ἤθελεν
νὰ ὑποπέσῃ, μὲ ἀρχίνουν νὰ πολεμήσουν, μὲ ἐβάσταξεν ὁ πόλεμος
ἀπὸ ἐξὴς ἑσπερινὰς ὥρας ἕως μὲ ἐξὴς δείλα. οἱ δὲ χριστοὶ σύνταις
ἐσπιθοβόλεροι μὲ τὸν πόλεμον, μὲ πολεμοῦνταις ἔως, ἐς ἔσπρωχναν
παλ' ὀλίγον ὀλίγον ὀπίσω, ἕως ὅσοὺ ἀρχίνουν, μὲ ἔρριχναν οἱ Τοῦρκοι.
ὁ ἰσχυρώτερος πόλεμος ἔγινεν ἐμπροσά μὲ τὸν Βεζιεξέμην,
ὅλοι ἐς αὐτὸν ἐσταθῆ ροβερὰ μὲ ἐς αὐτὸν ἦ. τὸ δὲ λοιπὸν στράτευμα
ἔφυγε. μὲ σπρωλιάσθα ἀπὸ ὅλες ὁ χάος μὲ ἐς Τάταρος, μὲ ἄλλα:
χάος δὲ ἤθε ὁ Βεζιρεξέμης νὰ αὐτιαστῇ σχεδὸν αἰνεχώρησε μὲ
αὐτὸς, μὲ βολιγάντας ἐσπάγεν μὲ τὸ φυσέκι, μὲ ἐπῆ ἔξαμε μιᾶ:
παῖς ἡμέρας.

ὁ δὲ λοχαγὸς ἀποφάσισεν μὲ τὴν Βιέννην. ἦλθε μὲ ὁ

χωσταδόρες, ἡ δὸν ὀχαρίστησα χωγάμε δζὰ δὴν βοήθεια ὁποὺ δὸν
ἔδωκεν χὲ παιρὸν ἀναίγνης.

. χωδαὶ δὲ δαῦδα θελωνδας ὁ δομποσταῖνης νὰ πινήση αὐτὸ δὴν
βέννεαν, ἡ νὰ ἔλθη χὲ δὴν λαχίαν, ἐπῆγεν αὐτὸ δὸ ὀρρογὸν χώρον
ὁποὺ δὸ ἦχεν ἡ βασιλεία δῶν Τούρκων, δὸ ὁποῖον σουλιορκῶνδας δο,
δὸ ἐπολέμησε χωρὶς καμμίαν ἡμέραν, ἡ δὸ ἐπῆρε, ἡ αἰχμαλώτισε δὸν κόσμο:
δαῖξε, δὸ ἔδωκε δὲ χωστραδόρε.

Ὁ βεζιεφαῖνης ἀπάνωνδας δὸ σκάρωμεν δὲ ὀρρογονία, εὗρε:
καῖξε χωρὶς ἀφορὰ, ὡς δριακόσια χιλιάδες ὁποὺ ἦχεν ἀποχωνὸ
ἀπόμε, ἡ διορίσανδας ἕξ παλάδες δὲς ἔστελεν βιάνδιον χὲ δὲς
λέχες, ἡ συγκροθεῖδος δὲ σουλέμε, ἐνικήθησαν οἱ Τοῦρκοι ἡ
κράδος, ἡ ἐχάθησαν οἱ λοιποὶ παλάδες, μόνον δύο αἰχμαλώτισαν
χανδιανοί, ὁ Κουτζὸ χωσαρᾶ παλᾶς, ἡ ἄλλος ἕνας, δὲς ὁποίους
ἡ αὐδὲς ἐπῆραν οἱ λέχοι αἰχμαλώτους.

Δποὺ δὸ χωσάδομεν ἐσκοτώθη ὁ Θόσδροσσος, ἡ εἰσῆγεν χὲ
δὸ χωσελιγράδι μὲ ὅλες δὲς παλάδες, ἡ μὲ δὲς δύο ἀλβανίτας,
ὅπου οἱ ἀλβανίτας ἔχοντας δζαφορὰν ἀναμεσὺ δὲς δζὰ χάσιον
χαχρεῖ ὁποὺ ἔζησε χαμπασάδα αὐτὸ δοῦ παιροῦ δὲ τζεχρινί,
ἀπῆλθε ὁ Δήμαβόδας χὲ δὴν βαχίαν, ποδὲ δὲ ὁποῖο εὑρίσκεν
χὲ δοῦ Θόσδροσσον, ἡ εἰροώτησεν ὁ δεργιασὺβοδας δοῦ Δήμα

βόδα μὲ ἐχθρὸν βραύλα σαγηδα.

μελάδαυδα σαμὶν λιᾶ χὶ δόμασιγεάδι ἔχθρὸν αἰωγὰν ἡ ὁ ζῶας Δραγγομάνος δὴς βασιλέας ἀλέξανδρος μαυροπορδάδος δὲ μίαν σοσόδηδα ἄσορων ὅσσ ἦχε νὰ λάβῃ αἰσὸ δὸν δερμασαύβο: δα. ἡ ἐπρόσαξεν ὁ ἐσπόρσος νὰ δὲ δώσῃ.

σὸν δας ὁ ἔξιραδζόμης χὶ δὸ μασιγεάδι, ἔχδεν ὁ βασιλὶς λία καπτζόμασαν, ἡ σερνωδαὶς δον δὶν βᾶμαν δὸν αἰσπιρά: χιστ, ὁμῶ ἡ δὸν Τερκρδαὶς ἐρεύδην. θυμωδὴς δζὰ δὶν αἰδίαν ὅσσ ἀνάιγασ, ἡ ἔγινεν αὐδὸς ὁ ἀσόλεμος, ἡ ρέγωνδας δὸ περαλὶς ἡ μὲ δὶν βᾶμαν χὶ δὶν ἀδριανόσολιν, ἤρεσαν ἡ μεγινὰς αὐτὲ οἰηάς δε, δον ῥεὶς ἐρεύδην, δοὶ μέγαν Δραγγομάνον, ἡ αἶμες, ἡ δὶν βᾶμαν δὶν ἔδωκα δῷ καρᾷ ἰμπορατζὶμ Παδᾷ ὅσσ ἦδον ῥαμαδὰσ καϊμεκαμης, ἡ αὐδ' αὐτὲ ἔχθρα δοὶ δρεϊζιαῶν Παοῶν. ὅσσ ἦδον μέγας ἰμπορατζόμης, ἡ αὐδὸ δὰς ῥηδένδας αὐτὰς δε ὅσσ δὰς ἤφεραν χὶ δὶν ἀδριανόσολιν, δοὶ χὶ ῥεὶς ἐρεύδην δοὶ ἐπρέσιασ, δοὶ δὲ μέγαν Δραγγομάνον δοὶ ἐρμελάϊωσαν, ἡ ἔχθρα Δραγγομάνον δοὶ δερέραγα. ὁ δὲ ζῶας Δραγγομάνος βλέσωνδας δοὶ θοίναν δε ῥεὶς ἐρεύδη, ἡ δὶν δόσιν ὀργὶν δε βασιλέως, ἡ φοβηθὴς νὰ χὶ ἀπὸ δὶν ἀπόλειαν ἡ ἔχὰ δε, ὑποχρέθη νὰ δώσῃ θριακόσια σαγηδα ἄσορα, ἡ νὰ δοὶ α:

φήσαν, αὐτὸ δὰ ὀστῖα δίδωνδαι μιᾶαν σουδήδα διῆ ὄδὴν ἀδρία:
νάσοχιν, ἡ μιὰν ἡμισορῶνδαι ναὶ δὰ αὐτοσυληρώση ὅλα, δοὺ ἔ:
φεραν ἐς δὴν Πόλιν. ἡ δοὺ ἀρυχάπωδαν, ἡ δίδωνδαι ἡ διῆ σου:
λιν αὖλλην σουδήδα, σουλιν δὲ ἐδυνήθη ναὶ δὰ αὐτοσυζυσιόν,
ἡ ἔτζι ἐάσῆραν ὅλον δὸ διάσουλες ἐς βασιλικὸν λογδιοσμόν,
ἡ ἐνέχωδαν δὰ σουδία δ. δὴν δὲ σύζυγόν δ δχδαίνουν, ἡ ἡ
μιδέρα δ δόμνιαν ἐωξούδερα δαῖς ἔβαλαν ἐς δὴν φυλακήν,
ἡ δοὺ ἀξέξανδρον μιᾶαν δεαυχιούν δοὺ ἐάσῆραν αὐτὸ ἡ
Πόλιν σουλιν ἐς δὴν ἀδριανούσολιν, ἡ δοὺ ἔβαλαν ἐς φυλακήν.

μιδὰ ἰανουάρια οἰῷ ἔ ἐστέιλαν ἐξ μιᾶνες ἔδωκα δὸ ποιητὸ χρέος
ἐς δὴν φυλακὴν π μιὰδη αὐτῆ δόμνα ἐωξούδερα.

μιδὰ σταυρέλιον αὖλλων σεπτὲ μιᾶνῶν σκηναίξωνδας ναὶ
αὐτοσυληρωθῆ ἡ σῶμα δῶν δριακοσίων σουγκλίνων, ἐλευθερώ:
δὴν σύζυγόν δ αὐτὸ δὴν φυλακήν, ἡ μιδὰ σὲνα μιᾶνα ἐξεδέ:
εωσαν ἡ αὐτόν.

ἀῷ ἔ σίγκλιτ δὲ αὐτὸ δὴν φυλακήν, ἐξήλθα θέλησα ναὶ
ἄλθῃ ἐς δὴν Πόλιν δὲ ναὶ ᾖδῆ δὴν σύζυγόν δ, ἡ δὰ σουλδία δ,
ἡ ἐρχόμενος ἀπάθησα μιόνον μιᾶαν ἡμέραν, ἡ δὴν δεύτερην
ἡμέραν ἔξελλαν αὐτὸ δὴν ἀδριανούσολιν, ἡ δοὺ ἐάσῆραν ὀπίσω,
δοὺ ὀστῖον ἄρχοντα ὁ Θεόδωρος ναὶ δοὺ μιδαχθρίξεδαν ἐς μιᾶν:

σχασὸν μιαρδίτε
τὸν μιὰ ἀξέξανδρον
ἔλεγεν ὁ καμμιάνδρον
ἐς τὸ νὰ βαντίσουδ,
δὴν ἡ μιδέρα αὐτὸν. ἡ
δὴν σύμβιον ἐρωτᾶδαι
σοῦδερον ἐὰν ἔχωσιν
αἴσθησα δῆ ἀξεξιὰ δρ.
ἡ ἀρνεξδὸν κτῆδο ἐς
δὴν δεσποῦ φυλακὴν
μιὰ δὴ ἀξέξανδρ.
καινουρ: ἱστορ:

ζηναὶ τὸν θεόδωρος ὁ βασιλεὺς ὡς δύο χιόνας, μιὰ δαὶ δοῦλα τὸν ἔπεμψε: ἦλθεν ὁ ἐπίσκοπος, ἡ φερνανδαὶ τὸν εἰς τὸ βασιλικὸν μεγάλον δι: βούνι, τὸν ἔβαζε δαὶ δοιοῦλα. μιὰ τὸ ναὶ μὴν ἐγνώρισεν ὁ βασιλεὺς παμίαν δουλειὰ εἰς τὴν λόγια, αὐτὴ εἶδε μόνε ὅτι σὰ, ἰδὲ ὅσα σὰμεν σὲ ἔπεμψε μιὰν ἀεφεγκιόνον ὁ πεδαμὰς βασιλεύς, ἡ σὲ πλέπει ἡ μιὰ δαὶ σουηδία σε, ἡ μιὰ δαῖς ὁμολογίαις σε ζουν: δαῖς ἡ ὁμολογίαις σεριέχον ὡς σεννέδα σεζυγία, ἡ ἦλον ἀμανέδι δὲ δαὶ ἄτορα ὅσα τὸν ἐξηδώσουν) ἡ τὸν ἐφέρει ζη: βαίδι, ἡ πλθε σὰμεν εἰς τὴν σεροδέρουν τε διμήν.

χχος, ἀπριλλ^{ίου} ιβ'. ἐν ἡμέρᾳ τῶν βαΐων σροῖ τὸ πενθ^{ὴ} ἐφόρεσε παββάδι ὑπὸ τ' ὕδωρ: ἦλθαν ἰωάννου Ἀσάν: χημ σασσᾶ εἰς τ' ὕδωρ: ρεσίαν δ' ἐρχονῦ τὸ πραδηγὸ βασιλέως ὁ ἀμίζαν δροῦ. ὁ αὐτὸς ἐρηκῆς:

Ὁ δέσπα βόδας γυρίζοντας σιόσο τὸ χασελιγράδι ναὶ ἄλθῃ εἰς τὸν θρόνον τε, ἐκάρασεν αὐτὸ τὴν ἐρδεξίαν, ἡ αὐτὸ τὸ χοσανό: βι, ἡ ἦλθαν εἰς τὸ πλινῦδον δ' Πάϊνας εἰς ἕνα χωρίον δομνέστ ὀνομαζόμενον. ἡ εἰχάθησαν ἑνῦ δζὰ ναὶ χάζῃ τὴν εὐρδὴν τῶν χεγεῦ γέννων, ἡ ἕως ναὶ σιναχθοῦν ἡ οἱ δλαξιάρσοι, εὐσυδὲ ἡ ἦχαν φύγῃ ὅλοι αὐτὸ πονδαί τε μιὰ τὸ ναὶ μὴν τὸς ἴδιδε χαρέν, ἡ αὐτὸς χωρὶς δλαξιάρσες ἐροβᾶτο ναὶ ἄλθῃ εἰς τὸν θρόνον τε αὐτὸ τὸν Πετρετζέϊνο βόδα, ὅσοῦ ἦχεν ἄλθῃ μιὰ δίνασμιν λέχων, ἡ ἔβασασε τὸν θρόνον. τότε λοιπὸν σιριοπόρθος εἰς τὸ ῥηθὲν χωρίον, ἦλθε μία ὀρμὴ λέχων ποιδ' αὐτὸς ἡ μιὰ μασουδάννε αὐτανατολῶ: δλοι, ἐσοῦνε εἰς τὰς ὁποίας σροσεχῶς ἦλον παῖσσοιος μισαϊνάννης,

ἡ παθ' ἑαυτὴν τῶν βιβλιαρίων ἀναίμεσα τῶν χριστιανῶν, τὴν ὥραν ὅπου ἐπρόβαλλε ἡ θεραπεία. τὸν ἐσπερινὸν ἔλεγαν μέσα εἰς ἕνα σπίτι, ἢ σπανιότερα τὸν, τὸν ἐσπέρασαν ἀγχιπαίχολον εἰς τὴν λεχίαν, ἢ ἐπῆγε ἔξω: καὶ τὸ ποινὸν χρέος, ἢ αὐτὸ αὐτὴ ἔγινεν ὁ Δημητράκος βόδας.

Καθ' ἑσπέραν τὸν παιρὸν ἐχάλαβαν τὴν ἀγαπάσαν μὲ τὰς τζόνας ἢ οἱ βενετζιάνοι, ἢ πανήγυρις σοβερὸν παθ' αὐτῶν, ἐσπέγαν εἰς τὸν χωρεῖον, ἢ ἐπυρίσαν δύο κάτζα, τὴν Κορώνην, ἢ τὴν μοθώνην. εἰς τὰ βενέτικα σραλάτζαλα ἦταν τὸ πενεραλάτσιος ὁ χωρεζίνης, ὁ ὁποῖος μετὰ ταῦτα ἐγαίθη ἢ Πρίγκιπ τὴ βενετ.

Τότε ἐφάνησαν ἢ οἱ λέχοι σὰς ἦναι βιανδίοι τῶν τζρικῶν, ἢ ἐπυρίσασαν ὅλον τὸν τόπον τῆς Πυλίας, ὁπὸ τὸν ἦχαν σαίρ οἱ τζῆποι αὐτὸ λόγια.

Οἱ δὲ γερμανοὶ μετὰ τὸν πόλεμον τὴ βιέννας τὸν δεύτερον χρόνον ἔτζιαν μεγάλην ἑτοιμασίαν, ἢ ἐπῆραν τζελὰ τῶν τζρικῶν, ἢ σπηλιάνοντες εἰς τὸ μοσέτερη τὸ ἐπολιόρκησαν, ὅπου ἐχόρτα ἢ τζρικὰ σραλάτζαλα τὰ ἐπῆραν, ἢ τὰ ἐπιόρασό. τὸ δὲ τζάτερον δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸ πυρίσουν, σχὴν δύο κάτζα τῆς ἐσπάνω ἀγγαρίας τὰ ἐπυρίσαν, ἢ ὑστέρεσαν ὁπίσω.

Τὸν ἄλλον χρόνον πάλιν ἑτοιμάσθησαν οἱ γερῆτζοι, νὰ

ἐρχόμενοι μὲ δὰ χώματα δῶν Τουρκῶν, σούμε νὰ πιάσωμε δὰ ὀθωμανικά, μὰ ἐπιάσαμε μὰ δύο κάστρα, δόσμοσύμμαχοι, μὰ δὰ χύσαμε βόσπορο ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κάστρο, μὰ ἤβαν μὲ ἀγαμνὰν γαλάσαν, ἐσπρωτσοπόδι σὰν παίνω σπαράλιον, μὰ στέρνω δὰ βάλλον ὁ βασιλιάς, δὰ ἔδωκα δῶ σχλείσιον πολὺ μεγάλο καὶ μπαίνω.

Μεγάλα λαοῦδα ἔβγαμε μὰ αὐλὸς ἐδοιμασίαν σραδιμιάδων, μὰ ἐπιάσαν μὲ δὸν σούμερον λιανδίον μὲ δὰ φέμπτζες, δὸ ὅσσιον μαθόνιες αὐλοί, ἤβαν μέ ἕνανα σραδίμαδα, μὰ σουλιόμπι: βαλιὲς δὸ μαπόδομ, δὸ ἐσουλέμπαν, μὰ δὸ τσέλλαζαν. ὕστερον ἐπισρέφουδες σπρὸς δὰ ὀθωμανικά σραδίμαδα, δὰ λιάπαν ἀγαμνά, μὰ φοβόνδαν ὁ σχλείσιον πολὺς, ἐγύρισαν μὲ δόπισθέ.

Καὶ ἐπάνω δὰς παπρὰς ὁ μέγας Δραμμπιάνος ἀξέξανδρος μαυροπορδάτος ἔχωνδαν σουμμὰ ἔξοδα δᾶ στρατιά, μὰ δὸ χιαμπὶ ὅσσᾶ ἦχε δᾶν δοῦ δοῦ ἔφθανεν, ἔξπίδησεν αὐτὸ δοῦ ἐπάτρασον νὰ δοῦ δώκῃ δοῦ μισθὸ σὸ λόδριανασόπολιν ν' ἀροσαγίσῃ, μὰ δᾶν δοῦν ἔδωκα, μὰ ἔβαλε χρέσσιον σεράσιον καισορεῖ. Ὁ ὅσσιος ὕστερον ἔγινε πρῶτος ἄρχων ἀξεξανδρείας νὰ αὐσεντᾶρῃ δὰ ν' αὐχιεπισκόπῃς λιᾶγος, μὰ αὐλὸς νὰ στέρνῃ δὸ φασόλι.

" Ὁ ἀξέξανδρος ἔγινε λόδριανασόπολις. ὅτι ἤβαλε μὲ δὸ ἔρασον ἀπάνω δοῦ ἐπάτρασον δοῦ ἔγραψε. ὅμως ἔγραψαν αὐτὸ ἕνα μὲ δὸ χέρι δοῦ. γέρα κάμνει μὲ δὸν ἐπάτρασον ἀξέξανδρον νὰ ἔχῃ γέρα νὰ ἔπαιρνεν. ἀπὸ δοῦτο πορεύεται ἀπόμα δοῦ ἔγραψαν. Καρυοφ: ἐπάτρας ἀξ δν ἀξέλ: βαρβ: ἀρχαξ/ρν: ια.

Ἀπὸ τὸν χειμῶνα πάλιν ἄρχιζον οἱ Ὀθωμανοὶ νὰ παίζωσι μεγάλας ἑτοιμασίας, ἡ μὲν στρώλην ἄνοιξιν ἐπίνηζον μὲ μεγάλων δυνάμεων στρατιωτῶν χιλιάδων ζεμιτζῶν, ἡ συγ: προηθένδα διὰ στρατόπεδα, ἐς τὴν ἀρχὴν ἐφαίνετο σὰν νὰ ἦναι ἡ τίποτα τῶν Τζιγγανῶν, ὕστερον δὲ τὰς ἐνίπποσαν οἱ ζεμιτζῆδες.

Τότε τὰ Ὀθωμανικὰ στρατόπεδα ἔπαιρνον ἐσοφυάζα: σιν χιλιάδες βεζίρη, γυρόνδες νὰ ἔχουν τὴν βάλλαν, ἡ νὰ τὸν φονεύσουν, αὐτὸς δὲ ἀρέσωνδας τὴν γνώμην ἔφυγε, ἡ ἦλθε δι' ἀπὸ Δουνάβεως ἐς τὸ ἐρεστζήκι, ἡ ἔμπυσε τὸν Δεβρισσοῦβοδα, ἡ τὸν ἔδωκεν ἄλογα, ἡ ἐσπῆγεν ἐς τὴν πόλιν ἐς τὸν βασιλέα, ἡ ἔδω: κε τὴν βάλλαν δι' βασιλῆ, λέγωνδας, βασιλέα μου ἰδοὺ ἡ βάλλα, ἰδοὺ ἡ τὸ περάλιμμα, ἡ ὅλοι ἦναι ὁρισμένοι νὰ μᾶς φυλάξουν, ἐσυγὴ ἡ δι' ἀθελήσε νὰ δώσω τὴν βάλλαν σε ἐς τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν σε. ἡ τὸν ἦσεν ὁ βασιλεὺς νὰ σπαζαμπρίσῃ, ἡ εὐηρύθη ὁ βεζίρης.

Μιὰ ἡμέρα ἔξεζαν ἀπὸ τὰ στρατόπεδα Πρέσβεις σπρὸς τὸν βασιλέα, σπαραπαιζώνδας νὰ σφάλῃ τὴν βάλλαν δι' νὰ τὴν δώσῃ ἐς τὸν ἰδικὸν Παιδῶν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς σοχαζόμενος νὰ μὴ τὸν δώσῃ αἰτίαν σφυνδαξῆ, ἡ ἤθελεν μεγαλειέραν ἐσφυνάσσειν (ὡς παιδὼς ἡ ἔγινε) ἔβγα:

πνεύματος ἡ αἱματοβαφὴς σημαία αὐτῶ, ἤθοι τὸν Κιζιλάρμακα, ἡ σάλπιγξε· ἔσχιξε τὴν βέλλαν μὲ τὸν Σιγισμάρη ἢ τὸν χαλάναγα· οὐδὲν ἤδυνε ἀμμὰ βωνιασμένος μὲ τὴν πόρτη τὴν χαλινξὲ Σιγδόναν, ἡ ὁποία σφοδέρον ἦχε τὸν ζυγαρᾶ Πασσᾶν ζυβαίσαν, ἡ σπαγμωνίας ὁ Σιγισμάρης μὲ τὴν βέλλαν, τὴν ἔδωκε τῶ ζιαὺς Παζῆ, οὐδὲν ἔβαζε· σὲ τὴν πόρτη τῆ μαχαιρίδαλε γεροντοσφυλῆ.

Ὁ νιὸς Ἰάνκωβος ὤνδας μὲ τὴν πόλιν προσμένος μὲ τὸ σαράϊ τῆ ἐξηξῆ ἐβοήξας, εἰσπνεύθη, τὴ εἰσῆγεν μὲ τὴν βιζιστοσάσην μὲ τὸν νέον βεζίρην, ἡ εὑρέθη τὸ πρῶταχῆον, ἡ δὲ τὸ ἔδωσεν, σὲ γαίξωνδας τὸν νιὸ Διονύσιον.

Ἀμὲ ἐ εἰσῆραν τὴν βέλλαν οἱ ζορμπαΐδες, ἔβαλαν τὸν Σιγισμάρην μὲ ὁρκον ὅλοι νὰ ἦναι μαζί τως, νὰ σοχόμενοι ὅλοι αὐτοὶ ἦναι μὲ τὸ λόγο τως, νὰ τὸν παίσουν ζυσὺρ Παζῶν, ἡ πνεύθη μαζί τως.

Μεταὶ ταῦτα ἔγραψαν στρὸς τὸν βασιλέα μὲ τὸν Σιγισμάρην, ὡσὰς ἤθελε τὸ πεφάλι τῆ δεκειμαίσαλε· ἡ στὸς τὸν ρεπαίσκαι: μὰ πάλιν ρετζέσε Πασσᾶν θέλει νὰ τὸν σφαλίσῃ ἡ βασιλέα μὲ τὸ καπιταναί, ἡ ρεπαίσ καὶ μὰ πάλιν νὰ πάσῃ τὸν κιουρδλέ: γλὲ ζυγαρᾶ σουλᾶν, οὐδὲν ἦθε γυναικαδελφὸς τῆ βεζιραζέμα.

Ὕστερον σαλίν ἔβεσταν τῶ βασιλέ νὰ αἰχμάζῃ ἡ τὸν Κιζιλάρμακα, ἡ ὅσον ἐπροπάζαν στρὸς τὴν πόλιν, σχεδὸν ὅλες τὰς σοβλὸν

βασιλέα αλλαξαν, ή έβαλαν αδικώτερον, ο βασιλής ή θέλουν: νας έπαιρνε δικήματα της.

Ο γυναρᾶ Παυλῆς ο Κυπριλόγλης ωνίος θόνιμος, ή σοφα: στικός αινος ειχαλαίνε τον σποσκύτη, σως θέλαν να αλλάξν ή τον βασιλέα, ή σοχαζόμνος σως αν έλθαν στ' ή πόλιν, θέλαν αίνο: χθήνη σουμᾶς αιδαξίαις, ή αμόσανᾶς, ή σουλλα άλοσα, έλεα: γα τω βεζιραζέμη, σως είσυδε ή γναι ο σποσκύτης να αλλάξν τον βασιλέα, αι τον αλλάξν σρηχᾶ να έλθη μι' ο γραίδιμα στ' ή πόλιν, ή αι τον σραγίσαν, ή αι βαλλαν στ' ο τόσον αυτᾶ τον. δελλαν δελεί: μαίνην. ή έτζη έγιναν, ωνίας αινόμι ο βεζιραζέμης μι' α γρα: φίματα στ' ή σορλᾶ, είσᾶγε μι' ης ᾶλεμαίδες, ή εσήνωναν τον δελλαν χιαχμαίην αυτού τον θρόνον, ή τον εσραίζαν, ή στ' ο τόσον τα έβαλαν τον δελλαν δελεϊμαίνην, ή εχόζνα τα γραδίματα, πῦραν τον βασιλέα στ' ο θρόνον.

σι έλεγ αχ ω: ή: μαινι δηλαδή πα: εσήνωναν τον σηλαν Μαχμέτην. ή επά: θησαν τον αυτα ω σηλαν δελεϊμαίνη ή τον πήρα Gδδα.

Όμως οι σορμαδες όλο δεν έσωναν, όλι αφ' ε ήλθαν στ' ή πόλιν, ήχαν να σπάρν σεν. λρεύες, αινόμι εγύρναν ή ο διαδαγμόν γναπαίσης, όσο εγίνναν αυτοί μιοι μεγάλη ασουδής αίσορων, ή άσανα στ' ο μιρίσμαν. δεν ήθον, οι όσοι οι ήχαν να βιάξν τες μαγισσάνας, ή εσήνωναν αινο αλλον σα: νηδι σαγηᾶ, ή αινο αλλον εξηδόν, έως όσο αιδογέμησαν

τὴν σύριγγαν της.

Βλέσωντας οἱ ψεύτζοι τὴν δουλειὰν σύχρονη, τὴ συνωγαλίσαν τῶν Τρωϊκῶν, πῦρον λιπαρίσαν, τὴ ἔμπαϊναν διὰ σραδόμαδα τῆς γῆς τὴν ἐρδεμίαν, ὥπου λέσιμης ὁ μιχαὴλ λάσκαρης, τὴ εἰσροσυνύνταν ὅλα διὰ κάσρα γῆς τοὺς ψεύτζους, τὴ διὰ εἰπιρίαλαν, αἰρένωνδας γερμανικὰ σραδόμαδα γῆς ὅλα διὰ κάσρα, τὴ ἐσκλαχθη τὴ ὁ λάσκαρης λέσιμης.

Οἱ δὲ φορμοσάδες δὲν ἤσύχαλαν, ἀλλὰ συχνάκις εἰσπώνωνδαν, τὴ ἐρχόμενοι γῆς τὴν Πόρδαν, ἐμύρλαν σοσσὰ ζητήματα, ἄλλων νὰ δώσῃ χαρατσόσια, τὴ ἄλλων νὰ σταύρωσι διὰ περαλίκια, τὴ διὰ ἰσιοῦ ἤρχίζαν αὐσόδον ὁλοθρίαν, τὴ ἐβαΐζαζαν ἕως τὸν φλωρεντίαν.

Ὁ Βεζιραζάμης σοχαζόμενος σοῦς ἐρχέδας ὁ παπᾶς ἢ Βίσσα: ἤθελε, τὴ βλέσωνδας διὰ σραδόμαδα σοῦς γένους τόσον ἀνυποταξίαν, ἐσυμβουλεύθη, τὴ εἶπεν ὅλλογον, ὅλι νὰ σταύσουν τὰς ζωοπλίδες, τὴ σροασεὰς τῶν φορμοσάδων, τὴ νὰ τὰς σκοτώσουν, καὶ βραβεύσῃ τὰς δίαν: τζάρες σπρὸς τὸ λόγο τους, τὰς δὲ ζωοπλίδες χωρὶς δοῦνδα ὅλογον. γένους νὰ τὰς σασρεύσῃ, τὴ ἔτζι ἔδωκε λόγον ἢ βανιτζέροφγαν νὰ θανατώσῃ σρῶδον τοὺ φορμοσάγουσαν τῶν βανιτζάρων, ὅσ' ὅις ἐρχόμενος γῆς τοὺ βανιτζάρουγα χωρὶς τὴν συνήθειαν καὶ σίγη τοὺ καρεκλᾶ, ὅδαν ἤθελε νὰ βγῇ ἀπὸ τοὺ βανιτζεροάγου, τοὺ ἔσπασεν

αὐθύς οἱ ἄνοι τῆς ξενιτείας τὴν παράκλησιν ὅπου τοὺς ἔχει. ὕστερον δὲ γνώσουσας ὁ ξενιτεμένος καὶ παίρνει πόλι, τὸν σκοτώνει: μισοῦν οἱ δικοί τῆς φορεσιάσασαν, ἢ σέρνουν καὶ φωνάζει μέγα: λοφώνως. ὅλι σκότος ἔναι ὅπου εἶσπόλωσε τὸν ἀγαπᾶ της, ἢ κάλως αὐτί: μπένει παὶ σκότωτε, ἢ τὸν ἐπορμαίνουσαν εἰς τὸ σοκάκι.

μιὰ δαῦλα ἐρρίζαν τὴν αἰθίαν εἰς τὸν βεζίρην, ποὺς ὅλα σκό: τα πάσο λίγον σπροσέρχοντας, ἢ ἐσυμβαλάθηκεν καὶ νόσαγεν καὶ θα: καλώσει ἢ σκότωσεν. ἢ ὁ βεζίρης στέρνοντας τὴν γέλοιαν, ἐσφαγιόθη εἰς τὸ σεράϊ της, σκότοι ἐβάπταν, ἢ τὸ ἐσπερισμύριζαν, ἢ τὸ ἐβολεμοῦσαν. τὸ ὅσσιον ἀπιάνουσας τὸ ὁ βασιλεὺς ἔσφαξε τὸν φιλοτέχνη του καὶ τὸν φάει καὶ εἶπε εἰς τὴν λόγη της. ὁ δὲ βεζίρης δὲν πῆρεν καὶ νόσαγε: λέγοντας, ὅλι σὺν σπαγένω, σκότοι θανατώνει τὴν γυναῖκα μου, ἢ τὰ σαγδία μου, ἢ παίλλιον καὶ μὲ θανατώσουν ἕνα μοναχόν, ἢ εἶπε σύγαλε τὴν βάλλαν, ἢ τὴν ἔσφαξε τὸν βασιλέα.

μιὰ σόγα ὠρέμπα τὸ σκῆθος τῶν φορεσιάδων μέσα εἰς τὸ σεράϊ της, ἢ τὸν ἐπορμαίνουν, ἢ ἐδιαγένουν ὅλα της τὰ σεράγκαλα. ἦλον δὲ κυριακὴ τῆς ἀποκρέω.

τῇ δὲ δευτέρᾳ τὸ βαχὺ ἐσυνάχθησαν ὅλοι οἱ φορεσιάδες, ζωσα: χίδες, ἢ γιανιζάροι, ἢ ἐπάσαν συμβούλιον καὶ ἀλλάξει τὸν ἅ βασι: λέα, τὸν γκεβλήν, ἢ ἄλλος μαγισάνας. ἐζήτησεν δὲ ἢ βεζίρην

ἕνα ζορμπάμπασιν ἀπό τό ὀτζάκι τῶν παλίδων ἀλῆ ἀγᾶ, ἔκαμαν ἡ γενίτζαρ ἀγασή ἄλλον πάλιν ζορμπάμπασιν ἀπό τό ὀτζάκι τῶν Γιανιτζάρων Κιουτζούκ τζαούσιν.

Βλέποντες οἱ σεχερλίδες, ἡ οἱ πραγματευταί ὅτι ἀκολουθῇ νά γίνῃ μεγάλη φθορά, ἡ ὅτι ἐνδέχεται νά πατήσουν ἡ τό μπεζεστένι, ἐς τό ὁποῖον εὑρίσκεται τόσος θηταυρός, ἐσηκώθη ἕνας ἐμίρης ἀπό τό μπεζεστένι, ἡ σφαλῶντας τό δουλάπι του, ἔδεσεν ἕνα μανδήλι ἐς μίαν βέργαν, ἡ ἄρχισε νά φωνάζῃ μεγαλοφώνως, ὅς τις ἦναι μουσουλμάνος ἄς ἔλθῃ ὑποζάτω ἐς τό ζαντζάκ σερίφι, ἡ εὐθύς ὅλοι ἐσφάλιβαν τά δουλάπιά τους, ἡ ἄρχισεν ὅλον τό πλῆθος τῶν Τουρκῶν νά τόν ἀκολουθήσουν, φωνάζοντας ζατόπιν του τό ἀλά ἀλά, ἡ ἕως ἐς τήν πόρταν τοῦ βασιλικοῦ παλατίου ἐσυνάχθησαν ἕως ἤκοσι χιλιάδες πλῆθος, ἡ δέ πόρτα τοῦ παλατίου ἦτον σφαλισμένη, αὐτοί ὅμως δεν ἔπαυον φωνάζοντες τό ἀλά ἀλά ἱκανήν ὥραν, ἕως ὁποῦ ἔστελεν ὁ βασιλεύς ἀπό μέβα ἕνα σέχην, ἡ τούς ἐρώτησε τί ἦναι τό ζήτ[illegible]τους, ἡ αὐτοί ἀπεκρίθηβαν ὅτι παρακαλοῦν τόν βασιλέα νά εὐγάλῃ ἔξω εὐθύς τό ζαντζάκ σερίφι, ἡ νά σηκώσῃ τούς ζορμπάδες. ἐπῆγεν ὁ ζέχης, ἡ τό ἦπε τόν βασιλέα, ἡ ἦλθε πάλιν ὁ ζέχης, ἡ τούς ἦπεν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως, ὅτι τό ζαντζάκ σερίφι νά εὔγῃ ἔξω δεν ἦναι ὥρα, ὤντας βράδυ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅμως τὸ σκρινόν αὐτὴ ἔβλεν· ἡ σύγαζο τὸ σαντζάκι σκρίρι, ἡ τότε
ὅσσους ἦναι Τοῦρκος, αὐτὴ ἔβλεν ἐσκοπάτω ἐς τὸ σαντζάκι σκρίρι· ἡ
τὰς γορτσαΐδες τὰς εἰσπήνασαν ἀπὸ τὸ μέσον, λέγοντας ὅρισμόν, ὅτι
ὅσσους σύρῃ γορτσαΐν καὶ τὸν σποδώσῃ, ἡ καὶ ἦναι ἀγὰ σποδωσμένος.
ἐσυνχρόνισαν τὸν βασιλέα, ἡ ἦσαν ὅτι σαραντᾶμιδ ὧρα τότε
τὴν ὥραν καὶ παίζῃ ἔγκος, ἡ καὶ παίζῃ ἕνα γιανίτσερ ἀγᾶσι ἀπὸ
μέσα καὶ τὸν σύγαζε ἔξω, ἡ σὺν ἔπαιζε τὸν ζεπισταμένη, ὅτι τὸν
σύγαζαν ἔξω· τὸν ἐσκοτσίνησαν ὅλοι, ἡ τὸν ἔσπρων μὲ ἀγάπ
καὶ τὸν τάζαν ἐς τὸ ἀγᾶ παλάτι· ἐς τὴν σκάλαν δὲ ἀπάνω τὸν
ἄλλον γενίτσερ ἀγᾶσι ὅπου τὸν ἦχαν παίζῃ οἱ γορτσαΐδες, ἡ τὸν
ἐπαραγαΐδισαν, ἡ φθάνωντας ἐς τὸ ἀγᾶ χιαγᾶσι, τὸν ἐσκοτσίνησαν
ὅλοι οἱ γιανίτσαροι, ἡ αὐτὸ ἐκῆ ἐπεβαζίτσιν μὲ σανταπόστολα:
γιτζάρας, ἡ ἔπαιζαν πόλι μέσα ἐς τὴν πόλιν, ἡ ὅπου σύριαν γορ:
γαΐδες τὰς ἐθανάτωνε, ἡ οἱ σκεπτζήδες φυρίζοντας ὅπου, αὐτὰ:
ἤλθαν ἐς τὴν σκάλαν δύο αὐτὸ λιάγνες ὅπου ἦχαν νὰ παίζουν μὲ τὰς
γορτσαΐδες, ἡ τὰς ἐθανάτωναν. ὁ δὲ ἐσκότσισος λαὸς τὸ ὄθωμαν.
αὐτὸ τὴν νύκτα αὐτὸς ἐμπαζώτανταν ἐς τὸ σαραΐ τὸ βασιλέως ἕως
τὸ μεσημέρι, δὲ σοπάτσια γεγαΐδα, ἡ τ' ἀνάμεσα σὺν τὰ καΐκια
καὶ πτεβανῶντας μεδὲ μαχαιρῶν, ἡ ξύλων, ἄλλος ἐβασιᾶτο ἀγρέμι,
ἄλλος τοαβί, ἄλλος σεΐδαν, ἄλλος ξύλον, ἄλλος μασαλιόν, ἄλλος.

σκόβλαν, ὅτι αἷμα ἦχεν ὁ ἀρθ' ἕνας ἀπ' τὸ κοπάδι τους, τὸ ὁποῖον ἤτον ὀνομαζόμενος νεφεράκι αἰσπέρι. φθόνον δὲ τὸ σχῆμος ἀπ' τὸ ζῶον: τζαὶ σιρίρι αἰσπιτάλω· διὰ ἐμήνυσεν ὁ βασιλεύς, ὅτι διὰ ζορμπαΐδες διὰ ἐσκότωσε, ἢ ἄλλο τι ζήμια ἔχαν; ἤσαν ἢ αὐτοὶ τὸν βασιλέα σὰς σκοτώσανε ναὶ λάβη τὴν βέλλαν τοῦ Κισταβλόγλα· διὰ ἐμήνυσεν ὁ βασιλεύς, ὅτι τὴν βέλλαν τὴν ἔδωσε τῷ γιόντζῃ ζορμπᾶ παιδί, ὅπ' ἦταν γέροντας αὐτὸς ἢ παιδός, ἢ ἐπολυχρόνισεν τὸν βασιλέα, ἢ ἐπῆγεν ὁ βεζιρόπουλος ἀπ' τὸ παλάτι χωστοὶ μὲ ἀλάϊ τζαλὲ τὴν σπαθάραν· ἢ σίδερ' ἄρχισε ναὶ πάρῃ· ἢ ναὶ σπίγῃ· ἢ ὄχι μόνον ζορμπαΐδες, ἀλλὰ ἢ ὅσοι ἦχαν συναναστροφὴν μὲ αὐτούς· ἄλλος σούρτι ὅσοι ἐχθρόνονταν ἄλλους· ἐπάγαιναν ἢ διὰ ἐπαραϊδίδαν ὅτι ἔχαν ναὶ παίξουν μὲ τοὺς ζορμπαΐδες· ἢ αὐτοὺς διὰ ἐθανατώνανε χωρὶς πολλὰ ἐξέταζιν· ἢ ἀπολὺ σκότος ἐχάθηκεν αὐτίτσα.

Ὁ δὲ πὺρ Γιάννος ὁ Παπαϊωάννης ἐξέπεσεν ἀπὸ παπὰς ὅπου γίνεται· ἢ φοβηθὴς μήπως ἢ διὰ συποφαντήσουν ἢ αὐτοὶ σὰς ἔγινε Πρωτόπαπας μὲ τὴν διάκρισιν τῶν ζορμπαΐδων· ἔζησε πολλὰ· ἦσεν· ἢ αὐτὸ αὐτῷ ἔγινε Πρωτόπαπας ὁ πὺρ Καλλίνικος αὐτὸ πρόσωπο μὲ τὴν ἐπιλογὴν ὅλης τῆς Συνόδου· ἢ τῆς Συγκλήτου· ἢ ἐβρέθεσε χρεία: διὰ αὐτὸ διὰ τὸν βεζίρην διὰ ζορμπαΐδ παιδὶ αὐτὴμερα ἢ Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας· ἢ ἀπηγαίνανε οἱ δύο Κληρικοὶ ναὶ διὰ φέρνε τὸ ἅγιον

ἔχαν ζήτημα.

βῆμα τὴν τὴν συνήθειαν, τρέχοντα ὀλίγον. ὁ δὲ Καρυοφύλλης μιᾶς λογοδέλης βλέποντας τοὺς ἀρχοντορεῖς, λέγεται ναὶ ἔτσι, τί ἄραγε παίζουν αὐτοὶ τὰ βλάχια, τὴ ἀργεῖ ὡς τόσον; τὴ μιὰ τὸ ναὶ ἦταν ἀληθινὸν αὐτὸ ὁ μιᾶς Δραγούμανος γιὸς Ἀλέξανδρος (ὠνόμας τότε μιᾶς βιολοριᾶς ἀμαγάλης ἐπιτηδειότας) τοὶ εἶπος, τὴ ἄντες σιαν: δηλιοσμένοι αὐτὸ σερῶτα, ἔτσι σερὸς τὸν χαιρόν, τότε χριστιανοὶ ὁ αὐτός: βὲ ναὶ παληγορῆ τὰς Κλεισιάς, τὴ ναὶ τὰς ἔτσι βλάχια. τὴ ὁ Καρυοφύλλης τότε ναὶ τὸν αὐτεπρίθηκε λόγια ἐνοντία τῆς ἴδιας τὰ. τὴ μὴν ὑποφέρωντας ὁ μιᾶς Δραγούμανος, ὠρμᾶσε ξιφιασσάνωτα, ὠνόμας τὴ σχεδὸν αὐθρωπόνος, τὴ ἐδάρθηκαν παντοτινὰ, ὅμως ἅμα τὰς γροντιᾶς τὰς ἔβαγεν ὁ Καρυοφύλλης ὡς αἰθίνακας ὅσον ἦταν, τὴ θέλωντας ὁ Καρυοφύλλης ναὶ παίξη ἀγωγὴν σοβρὶ τότε, ἐμποδῆκεν τὸ μέσον ὁ κὺρ Δοσίθεος ὁ ἡγεμονεύων, τὴ τὰς ἔπαιρε ἀγάτσιν. ... ὡς ἐξ Κυριακὴν τὴν γεν δόξαν ἐρέθη.

ὁ ἰσμαὴλ Πασᾶς βεζιραξέμης αὐτὸ ἔπαιρε δύο χιῶνες βε: ζαρέλι πόλωνας, τὴ σνίγωνας, τὸν ὄγαγαν, τὴ ἔπαιρναν ἐσύ: ἴσσον τὸν ἀνίρδαγη χιτζαρᾶ Παζᾶν, τὸν τὴ ζαρχὸς χιτζαρᾶ Πα: σᾶν λεγόμενον.

Αὐτὸ ἔγινε βεζίρης ὁ ἀνθὸς χιτζαρᾶ Παζᾶς, μὴν ἔχωνας παιρὸν ναὶ παίξη τὴν σροσύντσαν ἐξοικειάν ὅλα ναὶ τὰ ἀφήξη σὲ λεξιν, μιὰ τὸ ναὶ ἔγινε τὸν Ἀσρίκιον χιῶνα, ἀπεθύμησεν αὐτὸς

τα· ἡ εἰδώρισε βεράσπερην τὸν πιεγιὲν Πασσᾶν, ἡ τὸν ἀπόστελε μὲ ἱπανὰ σραλάϊματα πῆγ' ἰὸν Γερμανῶν, ὁπού τις ἔσβεσε τὴν ἀξιοπιστία τ' ὡς ἄξιος σεβντηγός, ὁπού ὄχι μόνον σὰς ἔχασι τόσον σράβαρα, ἀλλὰ ἡ τὸ Καΐρον φασκιγεάδι τ' εἶπεσαν οἱ ζεμιτζοι.

Βλέποντας τὴν ζαλάϊσιν τ' βασιλέως ὁ προρρηθὶς βεζιεσζέμης, ἡ ὁπού τὸν ζαβ' ἕπασεν χρόνον τὰ σεβντίματα ἀλυχτὸν, ἐσυμβουλεύθη· θὰ μιλιὰ ἰῶν χλεμπάδων ναὶ σέλλῃ Πρέσβης ναὶ πασχίσῃ διὰ τὴν ζεμίνην, ἡ σπέσεσε τὸν ζαλμπαρὰ ἐρεύνην, δόκιμον ὁπού· ἡ γνωσιὴ, ἡ τὸν ζῶσαν Δεσπσιώνου ἀλέξανδρον, τὸν σοφώτατον· ἡ σπαντινώπολιν, ἡ τὰς ἔστελε ναὶ σροβαίνῃ ἰαὶ σοβὶ ζεμίνας σωτήνας· ἡ αὖθις ἐπίτηδεν, ἡ ἔρθασεν ἕως τὴν φιλιποπόλεως· ἐπῆραν τὴν γνώσιν, ὁπού συγηρο: ἰπτερίδα ἰαὶ σραλάϊματα· ἐνίκησεν οἱ Γερμανοί, ἡ ἐὰς ναὶ φθάσουν τὴν τὸ φασκιγράδι· μιὰ μίαν ἡμέραν σροφθέρα ἦχαν τὸ νυρίτσι ἡ ἤρθε.

Καθ' ἑαυτὸν τὸν καιρὸν ἔγινεν ἕνας μεγαλώτατος ζῆσμὸς, ποὺ ἐπῆρε τὴν Σμύρνην· ὅπου ἐγκρέμισαν ἰαὶ σοπάδια· ἡ ἐκαλάνωσε πολλὰ, ὅλα ὡσὰν σὴν Σμύρνην ὁ νὺρ Παρβένιος Πασιαζάχας ἀλεξανδρᾶ· τὸν ἐκαλάνωσε τὸ σοπάδι· ἡ ἀπέθανε, ἡ τὸν ζηνάϊσεν μὲ· σοβλὰ τὴν Σμύρνης.

Τότε ἦτον ἐς τὸ φασούνι ἕνας λιμπεράκης ὀνόματι μανιαμπέης, ὁ ὁποῖος ἀπεσκάλωσεν ἀπὸ τὴν βασιλέαν, ἡ ἐπῆγεν ἐς τὸν Βενετζιάνους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ ὡς σωτῆρος εἰσέλασε ἡ Ἰδὺ Βενετζιάνες, ἡ ἦλθε σαΐλιν ἐς τὴν βασι-
λέων, ἡ βρέσωνδεύς τον σπῶς δὲν κουχάζῃ, τοὺ ἔβαλλαν ἐς τὸ Καλέργον,
ἡ ἔπαιδε ἑπτὰ χρόνες. ἡ ἐς ἴαν ἡμέραν σπῶν τῶ εἰσῆρόσε νὰ ρέθη λιὰς
αἰγὰς φίλος τῶ ῥηθέντος χιμισεράκη, ἡ σὺναγαπάζονδας τὸν εἰσῆροσον
νὰ τὸν βάγλῃ σὲσὸ Καλέργον, ἡ νὰ τὸν παίνῃ χρόνια μισέτη, τὸν
ἐλυθέρωσε. ἡ τὸν ἔπαιρνε χρόνια μισέτη. ἡ ἐσᾶρε ἡ τὴν Δόμνιαν
λιναιαίαν τῶ Δέπα Βόδα ἐς γυναῖκα. ἡ ἔπαιρνε μὲ αὐτῆς ἥλιοσ
ἡμέρας. ἡ ἴδης ἔφαγε σαραύλα σκυλῆα αἴσσεα.

ἀφ' ἃ ἔρθασεν ὁ βασιλὲς ἐς τὴν ἀδελφιάτσαν, ἦλθεν χάλος.
ὅτι ἡ ὁ ξερμοσαὴ βοδὰς Καντακηνὸς αὐθέντης τῆ Βλαχίᾳ ἔδωνε
τὸ ποινόν χρέος, ἡ παὶ ἐπιλογὴν ἀῶν τῆς τζάρας ἀρχόντων εἶδε:
χιάδη αὐθέντης ὁ Κωνσαντὶν βοδὰς γιοσαλαραίμοσας, ἡ εἶχεν ἄλλον:
δας μὲ ἀνδρειαίαν, ἡ μὲ δῶρα, σαραπλῶνδας νὰ τὸν δοθῇ π' αὐ:
θεντιάν ἀσσὸ τὴν βασιλείαν, ἡ χοντιάδη π' ἀλπὶς ἴων, ἡ τὸν ἐδόθη π'
αὐθεντιάν.

Λιῆγον τὸν παιρὸν ἔχοντας τὸ βασιλὲν ἀῶν ὀθωμανῶν χρέαν
αἰσσὸ αἴσσορα, βάγλε ἡ τὸ χαίρι ἐμπιλίτη, ἡ τὸ ἀγόρασε παίσσιος
Κυπρεσὴ ἀλχιμέδης αἰσώλος, ἡ γὸς τ' αἰσωλῆ, ὁ ὄσσιος ἐς τὸ χωρὶ
χιόνον ἐχρεωσῆσε σαραύνω αἰσσὸ ἐξακόσια σκυλῆα, ἡ τὰς αἰλλας
ἀμέρδα, ἡ τὸ ἀγόρασε ὅλα ὅβιδα φορτώματα ὅλης τῆς βασιλῆ τὸ

σραλῆσι ἡ χριστιανὸ
λιβέριος θάνομα, τὸ
γαπεδημιορί ἐμπιλίτη
συσραλιόμιλοι τοῖς
τύρκοις καὶ ἐσέρσε
ἔσας ἡ τὸ καρσινιόν
ἀνῆλθε. ἡ χωρία ἴνα
τῶν ἐχρεωσεθέντων
αὐτῶ παλαιρόσσον
ἐχρεώθη. χρεθέντον
ἄξια ἡ αἰχμαλώθη.
ἡ τὸ τάγμα τὸν ἔβγε:
βάνην ἄξιόν, ἔκανε
δὲ νέαν πάθεσιν αἰ:
σχρὰν τύσσ τύρκῆ.

χαίρει ἐμπεζίνης, ὅστε παίρνει ἐπιαδόν στρατηγᾶ. καὶ ὅσους αὐ
ἦλθον αὐτοῖς, μόνον αὐτὸ τὴν Πόλιν καὶ λέγαζε, ἡ καὶ εἰσελθοῦσα τοὺ ἔμβαν
ἀλάθορον. ὅμως τοιοῦτος ὤνθαι ὡς αὐτοκράτωρ ἄστοχα. νὰ ἐξεδιαλεχθῆ
λίσσοδες, ἡ ὕστερον στέρνονται τὴν βάσιλαν ὁ μεγάρχας Παλαιολόγος
γλυκὺς τοὺ ἐπρεσβεύσατε, μὰ τὸ νὰ ἔπαμε τὸ βοιθέρι, ὅστε ἄρχισι χαράζει ἡ
τὴν ὀθωμανικὴν πίζιν.

π χ σ, νοεμβ: κ̄ζ Τότε ἡ ὁ πὰπ μεσόρυθος μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως μὰ ὅμοιον
λιὸς σχολαὶν αὐθρῶ τὸ χαὶνο ὅστε σύρεθη εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, εἰσῆρε
τὸ Πατριαρχεῖον.

μανδάτωνται τὸ εἰς τὴν Πόλιν οἱ ἐξορισθέντες ἐπίσκοποι. εἰσῆραν τὸν
πὰπ Καλλίνικον, ἡ ἦλθαν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τοὺ βάλλει σουλτὰν Πα-
τριάρχην, ἡ αὐτὸ ἔρθαλαν ἑπτὰ, τὸ ἥμισυ μέρος τῶν ἀρχιερέων ἐφύγι-
σαν μὴ τὸν φόβον, ἡ τοὺ ἐμπαίθελαν σινοδικὸν Πατριάρχην.
ἐπίνησεν ὁ πὰπ μεσόρυθος αὐτὸ τὴν Ἀδριανούπολιν μόνον μὲ δύο ζώβας.
ἡ ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀρχιερεῖς αὐτέμειναν μὴ τὸν Καλλι-
νίκον, ἡ αὐτὸ εἰστέρναν δύο μῆνες, ἔβγαλαν Πατριάρχην σουλτὰν τὸν
Καλλίνικον, ἡ ἦλθαν εἰς τὴν Πόλιν.

Καθ' ἑπτὰν τοὺ πατρὸς σύριασθῆ ἡ βοσιλίσσα εἰς σινοικίαν αὐτὸ
ζωδα, ἐβρῆραν ἕνα δόσιον, ἡ λέγαλαν, ὀνομάζονται τὸ χανὲ, ἦταν
ὁ παλὲ χανὲς αὐτὸ θριανόσα γρόσια, ἡ ἐσυναχθῆ αὐτὸ ὅλον τὸ βα:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σήμερον χιλιάδες σαγηνάρια ἀπάνω. καὶ ἐβρῆκαν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην, ἢ ἔπαιρναν ἡ καὶ μαγνήσια, ὅλαις ἢ ἄλλης φόλαις, ἢ πάλε μία ἀπὸ ἕνα σπάγκι, δύο ἢ τὸ ἀπάνω, ἢ μιὰ μερικὰς ἡμέρας ἄλλης ἔπαιρνον ἀπὸ μίαν ἢ τὸ ἀπάνω.

Καὶ ποιος γνωρίζει ἐρεύνης καμμίας ἢ τὸ καλέσῃ ἄξεις ἐρεύ: δη. τὸ γένος ἀβανίτης, οἱ γονεῖς ἄχ Τζῆροι χωριανοί. ὤνταν ποτὲ ἄρχοντας παλὸς ἢ καὶ ἀρβανίτικα, ἢ ἔχωνταν σπανιότερα σπανίως μὲ ἄλλες χριστιανές, τὸν ἄρεσεν καὶ ἐλληνίσθη πάθη, ἢ ἐγλυκαθαρίσθηκε ἢ ἐγλύ: σθιον χαπὶ ζῆσῃ γρηγόρα χαμένος, ὤνταν ἢ αὐτὸς ποτὲ ἄρχοντας ἢ τὴν ἀρβα: βανίτικη διάλεκτον, τὸν ἐρώτησα καὶ λόγια ἄλλα ἀρβανίτικα ἢ ὀρθόδοξα πίστεως, ἢ τὸν ἐγλήγησεν ὅλα καὶ λόγια καλά, ἢ ἐπῆγεν ἢ τὸν χωριανὸν ἄλλην μέρα, ἢ ἐβρῆκα σαρανταπέντε ἕνα ἀρβανίτικον βιβλίον γραμμένον: χιον ναὶ διαβάσῃ, ἢ αὐτὸς ἐδιάβασε, ἢ ἐγλαλήσαμε καὶ σαγανέσσης ἄχ χῦ, πόσον εὐτυχισμένη, ἢ ἐγλαυλύχθη, ὅσοι σὲ θὲς ἀπόφασιν ναὶ γί: νῃ χριστιανός, ἢ ἐπῆγε σπίτι, ἢ ἐφανέρωσε τὸν σπουδὸν ἄχ ἢ τὸν ἀδελφόν ἄχ Διονυσίαν, ἢ ἢ τὸν παπᾶν κὺρ Καλλίνικον, ὤν: ταν φίλος ἄχ, ἢ ὕστερον ἐπῆγεν ἢ τὸν πασσᾶν ἢ τὰς Καστορίνας βαγ: νοσταλέρας, ἢ ἄχ ἤθελε τὴν γνώμην ἄχ, ἢ τὸν ἐδίδαξαν ἢ αὐτοὶ να: θῶ ἐπορεύθην. αὐτὸς ὅμως ἄχ ἤθελεν, ἕνα σπαγγίον μὲ συγχύσῃ, ὅσοι βλέπω σοφῶν λογιῶν διαφοράς, αὐτοὶ ἦναι, ἢ λέγουσιν ἀναλογικοί,

ἄλλοι καλόγηροι· ἢ ἄλλοι ἄλλως· διότ ἦσαν ἢ οἱ Παλαιρες· ὅλοι ὅλοι
οὐδοὶ χριστιανοὶ ἦναι· ἢ ἀναλόγικοὶ ἦθη· ἢ καλόγηρος εἶνα ἦναι· ἢ
ἔζη εἰσίσλοα· ἢ εἰσπώθη αὐτὸ τὴν πόλιν· ἢ εἰσῆγεν ἐς τὴν βενετίαν·
ἢ βασιλιάδης· μελωνομπάλε σεφανος· ὁπού μεγάλοι δοῦλα ἔγινε ἢ βαγ:
ποσπαλέρας φεσουζεσποίνος·

Ἔπαιρε ἢ σουλτὶν εἰδησαίαν ζιδάγην ὁ γενεραρᾶ Παλεᾶ, ἢ εἰσῆ:
γεν ἐς τὸν σοὐλεμον· ἢ συγκροθυπέλων δὼν σεφαλαιῶν ἐχαμπάνθεν
οἱ ὀθωμανοί· ἢ εἰγύρισεν ἐς τὴν Σόφιαν· ἢ γαλεβαίνοντας οἱ φεγγοὶ
σουρπαπάω αὐτὸ τὸ φουσεγγράδι· εἰσῆραν τὴν δεμίτζαν· ἢ σπῆθεν
ἤλθαν ἐς τὸ φύαι· ἢ τὸ βιδίνι· ἢ δὰ ἰστάλαξαν· ὡὐδαι ὁ βεζιραζέμης
ἤλθε ἐς τὴν Σόφιαν· ὡς ἤακουσε·

Τοῦδα βρέσοντες οἱ μαγισσάνες δὼν ὀθωμανιῶν· εἰσῆγεν ὅλε γυν:
φὴς· ἢ οἱ καζιασκέρηδες ἐς τὸν βασιλέα· ἢ ἦσαν· ὅλοι ἀ βασιλέα ἦ:
ναι ἐς σὰναγμην· ἢ σορέσου νὰ παίζωσιν σὰν εἰσίβοσον ἀβασιλέως·
ἢ ἄλλος παλλίκερος δὲν ἦναι αὐτὸ τὸν κυσορελόγλι τοῦ γενεραρᾶ Πα:
λεᾶν· ἢ ἔξβλεν λύθυς ὁ βασιλεύς· ἢ τὸν ἔβρεσεν αὐτὸ τὴν χίον· ἢ τὸν εἶ:
δωσε τὴν βάλλιαν· ὁπού ἀρχισε νὰ χάνῃ διζηγοσύναις· ἢ σπὶς εσθῆσε
ἐδοιμισούναις·

Τότε ὡὐδαι ἐς τὴν βασιλέαν σὰν ἕνας κιζλάραγας· τὸ ὄνομά ἦ ἄγι:
ασέραγας· ἀναπαθόνασε ἐς παίδε ἰστόθεσεν βασιλιπὴν· ἢ σουρνοῦδαι

τὴν βάλλαν ὁ Κισπεζλόγλης γυναικᾶ παστᾶς, εἰνυβρνᾶδο χαλὰ
σουλα μὲ βόννιαν. οὐδεὶς δὲ ὁ Κιζλαίραγας ἔσχλε μίαν ἡμέ-
ραν εἶνα ἀσχερέν μὲ τὸν τσαβούσην ἀπ' ἐξ τὸν Ἐσπέρασσον, δλὰ
νὰ ἀγλάσῃ μίαν τσόθαν, ἢ δίδνιαν τὸν ἀσχερέν, τὸν ἐρώ-
τησεν ὁ Ἐσπέρασσος, ἐξ τὰ λόγια σὰ γαμπροσαγμοσῦς δὲ ἦναν;
ἀποκρίθη ὁ τσαβούσης, ναὶ ἦναν. ἢ σοὺ ἦναν, ἦσσε σοῦλιν ὁ
Ἐσπέρασσος, δλὰ τί νὰ μὴ τὸν φέρῃ σιῶνος, μόνον εἰσύ; σὰν
γνώνιαν δὲ τὸν ἀσχερέν, τὸν ἦσσε. τί σὰν παλώνεσαν ὁ ἀγὰς
ἢ ἐξ ἐλὰ ἔξω τσόθασας; αὐτὸ παιδάξῃ τοῦ μέλα, ἢ ναὶ τὸν ἦσσῃ σὰς
σὺλὸ ὅσσ' γράφ δὲ γίνεσαν. ὁ δὲ τσαβούσης σφέρνωνταν τὴν
τοιαύτην ἀποκρισιν σταρὰ τὸ Ἐσπέρασσον, εἰσπῆγε, ἢ τὴν ἦσσε τὸ
Κιζλαίραγα μὲ θυμόν, λέγωνταί τον, τί σφροσυλίγς σχεδόν; σιὸς
παθὼς βαρᾶ τὰ λόγια, θελὰ ἀγλάσῃ ἢ ἐμένα, ἢ εἰσένα, ἢ μό-
νον παίδαξαν τὴν ἀλλαγάσα. ἢ ἐπῆδε σιρόκον ὁ Κιζλαίραγας
ναὶ σπάσῃ τὸν χάπανα. ἦδε ὅμως ὥπου ἀπὸ ἀπὸ μεσάσο κοιμᾶ-
ται ὁ ἀγὰς πασᾶς, ὁ ὁσσὸς ἦτον χαζνεδάρης τὰ ἀλχημίττα:
σὰ, ἢ σίνιος τὸ βεζιρσζέμη, εἰσπῆρεν ἄθλιον, ὅτι ὁ Κιζλαίραγας
σαίσχε ναὶ χαλαβάλλῃ τὸν Ἐσπέρασσον, ἢ μίαν ἀπ' ἐκεῖνες ἦσσε
τὸ τσαβουσῆ ἐρωτᾶ, μὲ ἅπαμαν μεσάσο κοιμισμένον, ἢ

σύλας δαὶ ἴξοδά γκα σοῦμαί, δαὶ χάσια σὰσ μέ ἔπαιρναν ἦναγ ὀλό-
γα, ἢ δὲ μέ φθόνεν. αὐσεπρίθη λιῆγος, ἔχε νὰσομονὰν μιρι-
ναῖς ἡμέραις, ἢ διορθώνοντας δαὶ σραίγκαλα. ἤλε ἐσπῆγεν ἐς
δοί ἐσοίβοσον ὁ αὐλὴ Παβῆς, ἢ δοί ἦσε, δί ςένιβες; ὁ λεβέντης
παθὼς ἐχαλάσαβα σέ ἔχο λαλωμόνον, ςόσγλε δό, ἢ δό μέ ἦσεν ὁ
γιοσζιῆ ἐρένδης, ἢ ἐπόνω ἐς αὐλά δαὶ λόγια ἐμένυσε ἢ ὁ βεσ-
λῆς δοί ἐσοίβοσον νὰ σπηγήνῃ μέβα, ἢ ἐχαλάσβεν ὁ ἐσοίβοσος
σσῶς δοί θέλῃ σλέ νὰ δοί σσάρῃ δην βέλλαν, ἢ ἐμένυσε δῷ βεσ-
λῆ, ὅλι ἦναγ αὐχαμνός, ἢ σλέ ἡμπορῆ νὰ σπηγήνῃ, ἔςγλε ἢ λὰ
σαλέρα, ἢ δοί ἐλάλησεν, ὅλι δέ σὐσοφάσιως νὰ σπηγήνῃ. ὁ δὲ
βεζιραλέμης ἔςγλε δοί ῥεσπάσε καϊμεκάμην νὰ δοί σφοσάξῃ δί
ἦναγ ὁρισμός ἢ σλέ μέσσα, ὅλι αὐλός ἦναγ αἴῤῥως, ἢ σλέ ἡμπο-
ῥῆ, ἢ αὐθέ αὐσό δό αὐλο μέρος ἔςγλε, ἢ ἐλάλησα δοί ζιγρδίνι, δός
δύο καβδιασπέρδας, ἢ δοί ζανέςγραίγασι, ἢ δός ἦσεν, πέζόρσλε
παλά σσῶς ἐγώ δην βέλλαν σλέ δην ἐγύρσλα, ζυπλέ δην πῆθα, ὅ-
ζως βλέσωνδας δην βασλῆαν ςὶ δοιούδην ηαλάςασεν, δην ἐλέχθη
να σλὰ νὰ σκλόσω δό σκβλέλι, ἢ αὖ γνωρίζλε σσῶς ἐπνοβέρνη-
βα αὐχαμνά νὰ μέ ἦσπλε, ἦσαν ἢ σπῆνοι, ὄχι, σοῦμαί παλά
πνοβέρναῖς, ἢ ὅλοι σέ θέλεν, ἢ σέ αἠαπασῦν. ἦσε σαλιν ὁ ἐσοί:

θροσος, αὐτὴ βᾶς εἰρωτᾷ, ἔνας θριανίδα γροσίων ἀράβος ναί σύνεζη:
ἰώνη ἔνα βασίλιον, ἢ ναί δό συγχύζη. ἦναν σορέσον; δό ςερέζε;
δό νοσορέρε; ὄχι, ἀποκρίθησαν ὅλοι. δόλε ὁ βεζίρης δέ ἤθεν,
εἰσηδή ἢ δέ δό ςερέζε, σπηγαίνεδε ςέ δόν βασιλέα. ἢ χάσίζε δον
ναί δόν ἐλευθερώσῃ. ἢ ἄλως εἰσῆγαν ὅλοι ςέ δόν βασιλέα, ἢ ἐκεῖ ὅσοῦ
ἔρθασεν ὁ ἐκπαῖος καϊμακάμης, ἢ ἐμβῆκε μιέα ςέ δόν βασιλέα,
ὅσοῦ ἤδον ὅλος θυμός δέ δόν βεζίρην ὅσοῦ δόν ἐμίνυσε, ἢ δέ ἤλθε
δόν ἤθεσαν σοῦς ἤλθεν ὁ ςυκρῆς, οἱ καζιασκέριδες, ἢ ὁ ζενίτζεραγᾶς,
ἢ δές ἔβαλε μιέα, ἢ γρήγως ἐμβῆκαν ςέ δόν βασιλέα, μιαί δήν σρο:
σηύνησεν, αὖρες σρεῶδον ὁ ζενίτζεραγᾶσ. ἢ ἤθες, σοζυχρονησμένε
ζης βασιλῆ, δό κεῖ οἱ σηαΐβοις οἱ ζενιτζάροι μή ἔςαλαν, ἢ σᾶδα:
ναγῆν δήν βασιλέαν σε ναί ἐλευθερώσῃ δόν Δαρισσαδέλ αἰγᾶσή. ὁ
βασιλῆς ἐσυγχύσθη, ἢ δόν ἐρωτοφαύνη, λέγωνδας, ἢ σοῦς ναί παίνω
δό δοιέχον ναί δόν σίγαλω αἰσό πονδαίνε; δόλε ἢ ὁ Δαρισσαδέλαγα:
σή ἔδοσεν ςέ δαί σοσδάρια δῆ βασιλέως, σοσραπαγῶνδας δον ναί δόν
ἐλευθερώσῃ. ὁ ζενιτζέραγας ἢ σαΐν, σοζυχρονησμένε ζης βασιλῆ,
σέ σοραπαγῆν οἱ σηαΐβοις σε ναί δόν ἐλευθερώσῃ. ἢ ἔτζη βλέσων:
θαν ὁ βασιλῆς, ἢ μήν ἠμπορῶνδας ναί παίζῃ ἀλλέως, δόν ξολοθζώσε,
ἢ ἄλως ἔλαβεν ὅλην δήν ἐξτσόν ὁ ἐσοῦροσος ςέ δό χερί δε, ἢ μιαί
μιερησαῖς ἡμέρας ἐπρέσησεν ἢ δόν βασιλῆ ἐρωνόδην.

Τὴν δὲ πρωΐην ἀνοίξιν ὁ Βεζιραξέμης ἐπίνασεν ἐς τὸν πόλεμον· ἡ εἰδώρισε τὸν τζερπὴζ χαϊΐν Πασσᾶν ξεφασπέρην καὶ ἄλλους Παϊδάδες μαζί· ἡ τὸν Κύρσον Τέπεζην καὶ τὰ σραδόμαλα· ἡ ἔγεσε ἡ τὸν Κωνσανδίνβοδα λυθεῖναν τ' Βλαχί· καὶ ἐλοιπαυθῆ καὶ τὰ σραδόμαλά 'ς καὶ 'ς ἐμβαίνη ἐς τὴν Ἐρδελίαν· ἡ 'ς ἔμβα: σε μίαν, ὅσσ συναπαντήθησαν καὶ τὰ νέμτζικα σραδόμαλα, ἡ μὲ τὸν χαϊΐλερ Γενεραλλην· ἡ σπλείσαν γινομένα· ἔσσσιν ὁ ξεφασπέρ χαϊΐν Παϊδᾶς· τὸ δὲ λοισπὸν σράδομα ἐξάθηκε· ἡ βγῆ: καν ἀπ' 'ς γέμτζης· ἡ ἐπάτησαν ἡ τὸν χαϊΐλερ Γενεραλλον· ἡ ἐμβαῆ: καν ἀπὸ μέσα ἐς τὴν Ἐρδελίαν· 'ς ἐπροσπάντησαν οἱ Οὔγγροι· ἡ ἐπο: ρώνισαν τὸν Τέπεζην ὅλα Κεφάλι τ' Οὔγγρο. Βρέσαν δὲ οἱ γέμτζοι σπῶς ἐμβῆκαν καὶ ὀθωμανικὰ σραδόμαλα ἐς τὴν Ἐρδε: λίαν, ἡ ἐπορώνισαν τὸν Κύρσον ξένγα τ' Οὔγγαρίας, ἦλθαν νὰ τὴν χυλώσαν· καὶ δὲ ὀθωμανικὰ σραδόμαλα μεδὰ 'ς Τέπεζαν· ἡ 'ς μπαλαζάμπα Κωνσανδίνβοδα, ὡς ἤδαν τὴν ὅλην Γερμανῶν ἐς Ἐρδελίαν ἔροδον· ἔβγαν, ἡ ἦλθαν ὅλοι ἐς τὴν Βλαχίαν.

Ὁ δὲ Βεζιραξέμης γνεσαφᾶ Παϊδᾶς Κιατζλόγλης διρίσαν: δαν τὸν λόσον αὐδραν χωρὶς σραδόμαλα γεμτζῶν, ἐσπῆγε, ἡ ἐσπῆ: ρε 'ς γύαν, τὴν Σεμένδρεν, ἔσπλα ἡ 'ς μπεζιγεάδι, 'ς ἡ βιδίνι 'ς ὁπερώθαν οἱ γέμτζοι, ἡ 'ς αὖραν. ἔμνε δὲ χαζὰ ἐς ὅλες

τὰς Τζάμπας ὅσας συνήθιζε ἐνιαυτῶνδε, ἡ τότε ἐνίκων ἢ αὐλοί, ἢ ἐγύριζεν ὁ Εὐπίθροσος πιπιλὰς ἐς τὴν Ἀδελφανάσαχι, ἢ στρώνων· ἴσως τοὺ βασιλέα ἤθελεν ἐς τὴν Πόλιν· ἢ ἐχαίρετζων ὅλοι οἱ σοχιᾶδες.

Τότε ἐδώκαν ὁ Εὐπίθροσος ἢ τοὺ ἁγίου Τάφου ἐς τὰς φεσαντζέζας.

Εὔγαλε ἢ τὸ ἅγιον λογιῶν χρυσὶ ἐς τὰς χρισσανάς, ἐλιά, ἐροσάλι, ἢ εἶναι· τὸ σερῶτον λινέα γρόσια, τὸ δεύτερον ἑξάρα ἢ μισό, ἢ τὸ τρίτον δύο γρόσια ἢ χάτι, ὅλη σερότερον ἦτον ὁ χιοβᾶς ἐς τοὺ νὰ πανδρευθῇ ἰσανεραίμιον γεφύρα· ἢ ἐς τοὺ αὐτὺ πανδρεμένον ἀνεραίμιον εἰσίσης σχάτος, ἢ ἀθωχός. Τότε οἱ καλογέροι, ἢ οἱ παπάδες δὲν εἶδαν χαρὰ τζὶ, ἢ οἱ γκεζιτζίδες δὲν εἶδαν μὲ τὸ νὰ ἔνας ζαχερατζίδες. αὐλὸς ἡ ἔβαλε νὰ δώσουν ἢ οἱ καλογέροι, ἢ οἱ παπάδες, ἢ οἱ γκεζιτζίδες, ἢ ὅλοι· οἱ εὐεσῆοι σαλὶ τὸ σερῶτον ἦχαν τὸ χαρὰ τζὶ τὴς ξεχωρισόν, ὅμως τότε τὰς ἔβαλε ἢ αὐτὰς νὰ δώσουν, γιατὶ δίδαν ἢ οἱ χρισσανοί. αὐλὸς ὁ βεζίρης τὸ δίπλιζε ἴδιε θέλημα, ἢ ἐφιλιάνταν τὴ: πηγάσης, ἢ ἐς τοὺ παιρνὸν τὸ σοκάκι τὴ πηγάσης ἐφιλιάθηκαν.

Καὶ ἡ τοὺ δεύτερον χρόνον ἔτυχε μεγάλη ἐδοιμασία, ἢ σπυρέθηκα χαλὰ τὼν φεμελῶν, ἐσκοτώθη ἢ ὁ βασιλὰς, ἢ ἔβαγε μὲ' αὐτὸ ἕως ἐς τὴν Ἀδελφανάσαχι, ἢ αὐτὸ σπῆ ἐπί:

νησαν ὁ Βεζίρης γιαὶ δὼν τραδιμαλων, ἡ ἦλθεν γὶς φιλιστάσοχη, ἡ εἰπῶ ἦλθεν γδιος, ὁδι αὐτέβανεν ὁ δχιλον δχλειμάνης, ἡ ἔζησαν βασγέα δον αὐδρού αὐτῦ δχιλον ἀλχιείλην, γιὸν δὲ δχιλὸν γεωργαμίχη.

εἰδῆ ἀλλη· εἰ γενεγκινία αὐτέβανεν ὁ χιλὸν δχλειμάνης· ἡ ἐπαιδεύσεν τ' αὐτὸ ἄνδρον ὀχιλὸν ἀλχιείλην· ἡ ὕδον τρίτα ἀναγκαῖα.

Ὁ δὲ Βεζιραξέμης ἐπῆγε μιὰ δὰ τραδιμαλα γὶς δὸ μπεγλιγράδι, ἡ αὐτ' εἰπῶ ἐστέρασα στέρα, ἡ ἐπῆγεν γὶς δὸ ὄζνι, ἡ εἰπῶ σπαστων: ἦλθι μιὰ δὰ τεβγιανινὰ τραδίμαλα, ἡ βίντὲ σοβιέζεν γενοχλία, σοβιοὶ ἰπενεραῖοι ἔστεβον, ἡ ἐβοπαϊώθηβον. μεγάλη δὲ ναὶ ἦλθεν γὶς δὰ οθωμανινὰ τραδίμαλα ὡὲ βριαὶλα χιλιάδες ἀβαντζίδες, ἡ αὐτοὶ ἔζησαν δὶν σοβιαπάρα αὐτράγαδὰν γὶς δὸν σοβιέμον· ἡ αἴμαζὰ π' νίπη ἐβρώνε ναὶ ἦλθεν δὼν Τζηπῶν, εἰπῶ ὅμως ἦβθεν δὰ βόμι, ἡ ἐπλώσεν δὸν Βεζιραξέμην, ἡ ἔστεν σεῖδες. οἱ ἡ Τζηπαὶ γιαὶ δὰν συνήθειάν τες ὡὲ γδον ὅβι ἔστεσαν ὁ σροεσώ τες ἔβγαζαν σῦβιε, ἡ σῦρναν δὰ τραδίρια τες μὶ δὸν χαβνά, ἡ ὅλον δὸ ορδί.

Ἀνύβαν ὁ βασγὰς ὅβι ἔστεσαν ὁ Βεζιραξέμης, ἔδωκα δὰν Βέζιρην δὼν ξενιτεύω Καϊσμπαζὴν ἀεσγεσανζῆ ἀλῆ Παλᾶ Σώνομά: αὐτὴ δὲ ἄλλη μιὰ δὸ ναὶ ἐξώρισε τες αὐτὲς μιὰ δὸν αἰεσγεσανῆ ἡ ἔζησε βαζαρὶ ἔβ μπῆνες, ἡ π' δέγκοιός τε δλὶ ἐβρώνε αἰρεσὴ δὼν βασγῆ, ἡ δὸν σύγαγεν. π' ἐδοιγασία ὅμως τὲ σοβιέμον ἐγίνεδο, ἡ ἤρεσεν δὸν βοβῆ ἀλῆ Παλᾶ, ἡ δὸν ἔδωκα δὰν Βέζιραν, σίβις ἦλθεν βιζεδίζηρος αὐτὸς, ἡ δλὶ ἦλθεν δλορολόσδης, ἦχε δὲ δὰν αὐδὴν γνώμην μιὰ δὸν

Κωνσταντίνος, ἡ ὅσοις ἔδιδεν θέλημα νὰ φθάσουν σπουδαίαν, τὸν εἶδε σαραντᾶ.

Καὶ ἔπειτα τὸν πατρόν του ἐγύρισεν ἡ εἰς Πρέσβης αὐτὸ τὸ ζιμπόζιον, ὁποὺ ἔλεγεν ἐρεύνης δηλαδή, ἡ ὁ Ἀλέξανδρος μαυροκορδάτος, ἡ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, ἐπάνω δὲ κατὰ εἰς τὴν Γερμανίαν χρόνους τέσσαρας, ἡ τὰς ἐσπέρας συναζόντουσαν ὁ Βεζιραξέμης, ἡ ἐσπέρναν εἰς τὸ ζιμπεκιγραάδι, ἡ δὲν ὠφέλησεν πολλὰ μηδὲ τὰς Γερμανούς, ἀλλ' ἐδυνάμωνε τὸ πάτρον ζιμπεκιγραάδι ὅλον τὸ παλοπαίγνι. Σπὲν εἰς τὸ ζιμπεκιγραάδι ἦλθεν χάθος τοῦ Βεζιραξέμη, ποὺς ἐγεννήθη τὸν Βασιλεῦ υἱὸς ὁ Δελῆ ζιμπραΐμης, ἡ ἔγινε Δονανμᾶς εἰς ὅλην τὴν ἐσπεράδαν τῆς βασιλέως πόλεως, ἡ πόλις νύκτας.

Αὐτὸς ὁ ἐσπέρασος ἔπεσεν εἰς τὸν πατρόν του τὰ δὲ χαράτζια νὰ ἦναι ὅλα αἰσταβιέ, ἤγουν ὅλα ἐφοπάδια.

Τὸ φθινόπωρον τῆς ἁγίας Δημητρὶ ἐγύρισεν ὁ Βεζιραξέμης αὐτὸ τὸ ζιμπεκιγραάδι, ἡ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν.

Τότε ἔδωσαν θέλημα τοῦ ζῶντ Δραγουμάνον Ἀλέξανδρον νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτι του ἐμπορεσά, ὁποὺ εἶχε ἤλθε τὰ Δεκαέξι τοῦ χρόνους, ἡ ἔπηγεν εἰς Βλαχίαν, ἡ ἀπέθανεν μεσὰ τὸ Κιόν: σαπλίτοδα ζιπουλεσάμενα, τοῦ πατρόν του ὅπου ἔβγαινον οἱ γάμοι

τῆς βυγαλρός αὐλῆ Δομνίτζας γουνιαὶ μιλαὶ τῆ ζαίδη μποτείζαδε γῆ τῆ λεζιαόνα Βόδα, ἡ δον ἐδέχθη μιλαὶ μεγάλη διμῆ, ἡ ἔγινε ἡ ασυνθερός αὐτό μέρες τῆ γαμβρῆ, ἡ εἰχάθησαν ζὲ βγκερέζι ἕως δέκα ἡμέρας, ἐχωνδαὶ δον ὁ λυθυνίδης ζὲ μεγαλωλάδην διμῆ, ἡ σοβριασοίη: σαν. δόλε ἐξεμώθησαν ἡ οἱ αἰρράβωνες τῆς Δομνίτζας λεζίνας μιλαὶ τῆ γῆ αὐλῆ ζχονδος δπαρχάδ. ἡ ὅδαν εἰπίνησε δζὲ δὴν Πόλιν, δον ἐξεπροβόδησαν μὲ μεγάλη διμῆ, ἡ μὲ χιλοδορήματα αρμελά. δίδανδαὶ δον ἡ ἱπαννὲ αὐτῆς ναὶ δον νὸσάγαν ἕως ζὲ δὴν Πόλιν, ὅσα φθάνονδας ἐχάθησε δέκα ἡμέρες, ἡ σερνάνδας δὴν γυναῖκαδε, ἐσπῆραν ζὲ δὴν ἀδεζανέσοχιν.

Ζχίσε σαλιν ὁ ἐσπίροσος ναὶ παίζη ἐδοιμασίαν δζὲ δὴν ἀλτοίζιν ναὶ νὸσάγη ζὲ δον σοβλεμον.

Ὁ βασιλὲς ἔχε συνήθεια, ἡ ἐσοβριαδῆσε χαθ' ἑπαίζην ἔζω δεσδίζι ναὶ αἰνέση, ἡ ναὶ χαίθη δι λέγαν ὁ λόσμος, ἡ ἄπνε σοῦς ἐσπαρασσονῦλο, ἡ ἐσπροσηλόνδο ὅλοι αὐτό δον Τερδερδάρην σοῦς παίζνη αὐδηνίαις, ἡ θυμωθὲς ὁ βασιλὲς ἐσπρόσαιξε δον βεζιραξέ: ζιν ναὶ δον σιγάλη ἐξαυτορράτεως, ἡ ναὶ βάλλη σλλον, ἐμήνυσε ἡ ὁ βεζιραξέζης δον βασιλέα, ἡ δὸν ἐσπαραγγέλνει ναὶ δον σφάξη, ἐσπορὲ ἦχεν ὅλον δον λογαζιασιόν δῆς δὲ σοβλεμε ἐδοιμασῶ ἐσπούνδε,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ή αὐ τὸν αλλάξη αὐτόν, ἐνδέχεται να ἤτη λάθος, ὥστε ἐσυνώνω ἐξ τὸ πύνημα. ὁ βασιλεὺς σαλίν ἡ επιδιέρε ἐσηρώσαξε σφοδρῶς τὸν ἐσπίρεσον χωρὶς αλλο να τὸν αλλάξη. βλέσαντας ὁ ἐπίτροπος τὸ ἀμελιάθεται τῆς γνώμης τῦ βασιλέως, ἐσπῆγεν αὐτὸς τ ἐξ τὸν βασιλέα. ἡ ἦσαν, ἰδὲ βασιλέα μου ὅσα ἤφερα τὸ αἰμανέλι ὅσα μὲ ἔδωκεν. ἡ ἰδὲ ἡ τὸ κεφάλι μου, ἐγὼ δὲν ἦμαν ἄξιος να τὸ πυβερνήσω, ἡ ὅτι ἦ ἦναν ὁρισμὸς σῦ βασιλέως σε. ὁ βασιλεὺς αὐτὸ παρὰ ἡ ἤθελεν αὐτὸς θυμώθη, ἡ αὐ ἤθελεν αλλος ἤθελε ξαποσταθῆ, ὅμως μὲ τὸ να τὸν ἀγαπισθεῖσεν αὐτόν, ἡ τὸν ἦχεν ἐξ παλιὰ νοσόλησιν, ἐσπουδὲ ἤθελεν παι λὸς αὐτὸς, τόσον μόνον τὸν ἦσεν, ἐγὼ μὲ σφῶτα δὲν ἤθελα να σὲ δώσω τὴν βάλλαν, μόνον μὲ ἀναίγεθεν σοβλοί, ἡ εἶχε ἐσφοσύ: νησε, ἡ αὐτὴν εἶχω, ἡ ἦσεν ὁ βασιλεὺς ἐῶ κιβλάραγα να τὸν ἐλωλίσῃ μὲ ζιλῆ, ἡ τὸν ἐρώτησε, ἡ ἦσε, θέλο ζιλῶ, ἡ σταματαγῶ να μὲ δώσῃ βάλημα ὁ βασιλεὺς να νοσαγω ἐξ τὴν Πρέβεζαν ἐξ τὸ σποῖλ ζνε, ἡ να σταματαγῶ τὸν αὐτὸν δὲ τὸν ζωήν, ἡ νὰ ἠμέραν θ. ἡ ἔλεγεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἐξεπαύσ κοιμεπαίζνην τὸν ζποσχιτηλῆ ζνεζαρᾶ Ποσσῶν, ἡ τὸν ἔδωκε τὴν βάλλαν.

μετ' ὀσοχὰ ἡμέρες ἦλθε λόγος σῶς ἔδωκε τὸ ποινὸν χρέος ὁ Κωνσταντὶν βοδᾶς Καντακουζηνὸς ἀνθυπάτης τῆς ζποσχολαννίσης, ἡ ἔπηξαν οἱ ἄρχοντες δὲ αὐτὸν τὸν ὑὸν αὐτῦ τὸν ζπιτρόπερον

τὸν δημοτικὸν βόδα, μετὰ τὸ νὰ ἐλάβασιν ὁ γενικὸς ὁ ἀντίοχος βόδας εἰς τὴν πόλιν, ἡ ἔξοδον ἀναφορᾶς εἰς τὴν ἐπάνω ἀπὸ ἐκεῖ ἦχαν κατάγγ ἀρχοντικὰ εἰς τὴν ἀδριανούπολιν νὰ τοὺς δώσουν εἰς τὴν πόρταν, ἡ νὰ σαρανταλέσουν νὰ γένῃ ὁ θάνατός τους. ὅμως ὁ κωνσταντῖν βόδας μασασαλάσας ἀσπρωνιὰς τὴν γνώσιν ἐσπρόλαβε μὲ δύναμιν ἀπὸ ἐκεῖ. ἡ ἐπαλώρθωσε νὰ δοθῇ ἡ σύνθεσή εἰς τὴν γαμβρότη τοῦ κωνσταντῖν βόδα, γιὸν τῆς Δόμνα βόδα, ἡ ἔσφαξαν, ἡ τὸν ἐσπίνωσαν ἀπὸ τὴν πόλιν. ἡ σπαγιανοὺς τὸν εἰς τὴν ἀδριανούπολιν, ἐφόρεσε καβάδι διὰ τὴν σύνθεσήν τ μασουδανῆ.

Καὶ ἐκεῖνον τὸν χειμῶνα συνεξεύθησαν ἡ οἱ γέροι τ ζωῆς: ὅρα θυγατρὸς τῆ ἀλεξάνδρα γιαννοπουλάκη μετὰ τῆ μαλαίνη μπεϊ: ζαδὲ γιῆ τῆ γρηγόροβόδα, ἡ τὸν ἐξεφάνωσεν σπήμερος τῆ κωνσταντῖν βόδα μασασαλάσασα ὁ μιχάλης σουτσάρης καντακουζηνός, ὢν: ἐπῆε τότε εἰς τὴν ἀδριανούπολιν.

Ἐλθε καιρὸς νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ βεζιεξέλης σπαΐτ χαλὰ ἀπὸ τὸν γερμανῶν, ἡ ἐσχάσθη διὰ πολλοὺς καιροὺς νὰ μὴ σπαγιάνῃ αὐτὸ τὴν στράτα τῆ μασελιγραδιᾶ, χαθὼς ἄλλοτε ἄλλοι βεζιεξέλ: δες, ἀλλὰ νὰ ἔλθῃ νὰ στεφάνῃ διὰ τῆς βλαχῆ εἰς τὴν τραπουλ: βανίαν νὰ τὴν πυρολύσῃ, ἡ ἐρχόμενος ἔως εἰς τὸ ἔντεξέμι ὀμὲ ἡ ἐχάνης, ἀλλάπιεν ὁ κωνσταντῖν βόδας μασασαλάσασας τὸ σπρεϊ:

σουλτάνον γιὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ, ἔχωντας τὴ θέλησι νὰ πάρῃ γυναῖκα, τὴν ἐδέχθη ὁ Βεζιραλέσης μὲ εὐαρέσκεια, τὴν ἐσυναρραβώνιασε μὲ τὸν ἀρχόντα τῆς Σερβίας, τὸν Στέφανον τὸν Λάζαρη, καὶ ἐπῆρε τὴν ὁδὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἐκεῖ ἐσυναντήθησαν ὁ μπασταρδεμένος υἱὸς τοῦ Μουσταφᾶ μὲ τὸν μικρὸν Διονύσιον τὸν στρογγάνη, ὁ ὁποῖος ἦλθεν ἐκεῖ γιὰ τὴν βλαχίαν, διὰ νὰ τὸν ἀποκαθιερώσῃ σὰν οἰκουμενικὸν Πρωτάρχην, ἢ γοπνάδη, ἢ βορωβοῦ τὸν Καβάλα, τὸν ἔστειλεν γιὰ βασιλέως.

Ἔχαν ἢ δυὸ σκαλώματα νὰ σταυρωθῇ τὸν Δάνιελ, ἢ ὅπως ἤλθαν ἄλλοι ἀπὸ τὸν Ποσοβᾶ τὸ μπεζεστένι, ὅτι οἱ ἔνεμτζοι εἶπον λιώνωντας τὸ μπεζεστένι, νὰ σταυρωθοῦν ὁ Βεζιραλέσης τὸ ὁ: γλυκωρότερον σπὸς βοήθειαν, ἢ αὐτὸς ὁ Βεζίρης ἐπίνησε μαλὰ τῆς μὲ ἀνυπομονησίαν, ἢ φθάνωντας γιὰ τὸ μπεζεστένι τὸ ἐχλύωσεν.

Ὁ δὲ πὼρ Διονύσιος φθάνωντας γιὰ τὴν Πόλιν, ἔβγαλε τὸν πὼρ Καλλίνικον ἀπὸ τὸν σρατηγικὸν θρόνον, ἢ ἀποκαθιερώθη αὐτὸς οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, αὐθεντικὴ ἢ οἱ Ἕλληνες δὲν τὸν ἤθελαν μὲ πανένα τρόπον, ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμνουν ἕως νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ Βεζιεφέσης.

Τότε ἔπαιρνον Καϊμακάμην τὸν Καραϊτζήν, ὁ ὁποῖος ἔπαιρνε σουμᾶ πολλὰ, ἢ φοβερὰ γιαλάντια, γιὰ τόσον ὅσον οἱ χρι-

γιαννοί δλν ἤξεραν δι φορέσματα νά φορέσουν, εἰσῆραξε ἡ δλν-
θλιδίδων δις αὐτές, ἡ ποντά γε δαί ἄλλα ποτά ἔτρεμε ἡ δλο, εἶπα:
φαίγεται γε ὅλα δαί λεβρά, ἡ ἔπαιρναν λεβριά, ἡ δό παίδε λεβρί
ἦχεν αὐτό δύο πεδιναίπια χωρά, ἡ εἰσρόσαξεν ὅλι ὅσους ἔχω:
χωνθῆ νά ἔμβη γέ δό λεβρόν νά λεαθῆ, ὅλι λογᾶς ρυχή ἡ αὖ ἤθον,
ἔξω αὐτό δις Τέρκους, νά δό δέση γέ δό χέρι, ἡ ἔτζη νά ἔμβη μέλε,
δλλά νά ξεχωριαθῶν οἱ Τέρκοι αὐτό δαις λοισουές φυλαίς.

Ἐγύρισε ἡ ὁ Ἐσπήροσος γέ δην ἀδεριανόπολιν, δόλε ἡ ὁ Ἐλ-
τζῆς δῆς βαντζους ωΐδους γέ δην ἀδεριανόπολιν, εἰσῆγε, ἡ εἰσροσκυνοῦ:
θη αὐτό δού καλαϊζίνους δλλά δαῖς αἰδιχνίαις ὁσσᾶ δού ἔζεμε αὐλόν,
ἡ δις εἰσηλοίσσας ἐλπζίδες, ἡ αἰθνές δού σῆγαιεν αὐτό δό καΐμα:
ναμλίτη, ἡ ἔσγλαν δού χρσεΐν Παισῶν ἀμπεζοσγλᾶ.

Οἱ βλιόβγς μαθοίδου δην εἰσεροχήν δε Ἐσπήρασε γέ ἀδρια:
νόπολιν, εἰσηπώθλαν ὅλοι, ἡ σεβγονδες δού πύρ Καλλίνικον Πα:
ριαρχην, ἤλθαν γέ ἀδεριανόπολιν. εἰπίνησε ἡ ὁ πύρ Διονύσιος
μέ δέαναγας ἐπιεργᾶς, μέ δού γνεόφυλον λεβαπλᾶ, μέ δού βαβριόλ
χαλπιδόνος Σὸ ὁσσῖος ἐγάθη ὕστερον οἰκουμένικος Πριάρχης)
ἡ μέ δόν Δερόπαν δού φιλόδηξον, ἡ μέ δού βάνε ἡ χώρας,
ἡ εἰσῆγε γελόσαν δις, ἡ φθάνουδες ἐκῆ, δις απολύθησαν ἡ

ἄλλοι ποσημοί ἐς τήν Ἀδριανούπολιν, ὅμως οἱ σοβριανοῦδοι ἦλον μιά δό μέρος τῦ Καλλινίκυ. ἡ ἔποσεν ἐς πρίσις, ἡ ἄρχησαν νά μαλλώσυν, ὥξε ἡ ἐδιάβηκαν ἐς τό Δυβάνι. ὁ πώρ Δονύσιος ἔχε βοηδόν τοί μισαλαράκια βόδαν, ἡ ἐσπάνω ἐς αὐτάς τάς πανηγύδις ἐμαλλώδη ὁ Ἐσπέρσος, ἡ ἔσχλεν ὁ βασιλής ἐς τό Ἐβέμ Παρασκευτζί νά φέρη τόν Περφερδάρ ἀλλῆ Παζῶν νά τόν δώκη τήν βέλλαν. τοῦχαν τότε ἡ οἱ καλόγεροι ἕως νά ἔλθη ὁ νέος Ἐσπέρσος, ἡ μιά δεκαπέντε ἡμέρας ἔρθασε ἡ ὁ βεζιραξέμης, ὁ ὁποῖος ἦλον αὐτός παλός φρόνιμος, μεγαλόσπερσπής, ἡ μεγαλόδωρος, τότε σαλίν ἀρχίσαν οἱ καλογέροι νά σῦγκι ἐς τό Δυβάνι νά περισολογῦνται, ἡ νά ὑβρίζωνται, ἐς ὅλον τό ἄσκερον ὅμως ἐνίκησε τό μέρος τῦ πώρ Καλλινίκυ, ἡ τόν σπόκλαξαν Πατριάρχην, ὁ δέ πώρ Δονύσιος ἐσκοτώθη.

Τότε ὁ πώρ Καλλίνικος σπόκλαξαι Πρεσβύχης, ἐξώρισε τόν βεζιρμπάσι ἐς τήν Κύπρον, σέ λίς ἐρχόμενος ἐς τήν Πόλιν, ἡ σταμνῶν: ται ἐς τό χωρίδι νά νύκτωμη ἐς τήν Κύπρον, ἐγέλασε τόν τζαούσην, ἡ τόν ἐσκῶσαν ἐς τό κεφαλοκτζάκι δλά νά ξεραντώσυν ἐς ἕνα βαζά: γι, ἡ ἐσκῶσαν ὁ ἄγνωρος, ἡ τό βαράγι ἐκῆνο ἔλυχε ἡ ἦλον παιδά σκλάβους, ἡ ἐμπαίνωνται μέσα, σέ ἔξεραν τώσαν ἔτσι τόν τζαούσ:

σι, εἰγώ σιό' εἰδῶ δὲν σἰγαίνω, ἡ εἰσύ σἰν θελῆς δὸ παγόσε σιάγα-
νε, ἡ πρύξε, ἰδὲ ὅσσε σε δίδω ἡ ἔξοδα, ὅδι σἰν φανερώσῃς σσὺς μέ
ἔχουσι σιόσο δὰ χερίσσε, πινδυνόῖς, μόνον ἐφθάσῃ ὥσε νὰ μέ
ἔλθῃ ἰβοήθεια, ἡ δὲν σἰγαίνῃς ἐς δὸ φανερόν.

Καὶ ἐπῆραν δαὶ τὴμέρα ἡ ὁ Κωνσαντὶν βοδὰ φισσαλεγάμπαν
μὲ δύναμιν σίσσερων ἐξορίζῃ δὸν σσανδάρην λασπαράννην ἐνσο-
σάδον ἐς δὴν Κύσρον, ἡ ἡ αἰδία ἦδον σιὺδή, ὅδι ἐρχόμενος ὁ ῥηθὲς νέος
Βοϊβόσσος σιόσο δὴν ἀναδολήν, σἰγὴ πὴν ἐμπορὲὰ δὲ ἐς δὴν ἐνσο-
σιάδαν, ἡ δὸν σιὺδάμπσε, ἡ δὸν ἤσαν ὁ Βοϊβόσσος ναὶ ἔλθῃ ἐς
Ἀδελφαντόσοχιν, ἡ εἰσπῆγεν. εὐθὲ ὅμπως δὲν ἠσύχαζεν, αἰμὴ εἰσὴ-
γαγεν ἐς δαῖς Πόρδαις, ἡ σιαθὼν ὁ ἐνσοσαλεγάμπαν βοδὰ δὸν ἐξώρισε.

Τόδε εἰπῆνσε σσὰγὶν ὁ Βοϊβόσσος ἐς δὸν σιδιάδων ἐνσελῶν
σοὺλεμον, ἡ ἐς δὴν ἐσράδαν δὸν ἦλθεν ἤδησε σσῶς οἱ Βενετζιάνοι
σσαγάνουδαι ἐς δὴν χίον, δὴν εἰσοχιώπολεν, ἡ δὴν εἰσπῆραν, αὖθὲ
θε ἡ ὁ βασιλεὺς σοὺλος ἐς δὴν χίον, ὠὐδαι Καπετὰν Παδᾶς ὁ Δα-
σιὰ χαδὰν Πασᾶς μὲ ἤπσοι σαγίνια, ἡ ἠπσοσρία Καὐεργα,
ἡ δὲν εἰσάθη ναὶ σουλεμήσῃ, μόνον εἰσπῆρε δὴν ἀλεμσάδαν, ἡ σὰν ἐ-
χώρησε, ἡ ἔπῆρε εἰσαρόθε ἡ χίος.

σιαθὼν ὁ Βοϊβόσσος δὴν αὖθωσιν δῆς χίε, ἐμήνυσε δὸν Ἐσσίβροσσον,

ἡ ἐπῆρε ὁ νυὸς τοῦ μεγάλου Κωνσαντίνου τοῦ Παλαιολόγου· ὅς ἦτο δεσπότης τοῦ Μυσοθᾶ, ἐνῶ ὁ θεῖος τοῦ ἦτο βασιλεὺς τοῦ Βυζαντίου· ὁ ἀνεψιὸς τοῦ ἦτο ἡγεμὼν τῆς Ἀχαΐας· καὶ ἐπειδὴ ἦτο ἀρχιστράτηγος τῶν Βενετσιάνων ἐπολέμησε μὲ τὸν Μωάμεθ ὁ ὁποῖος ἦλθε νὰ πάρῃ τὴν Εὐβοιάν· ἐπῆρε τὴν Χίον καὶ ἔγινε μεγάλη αἰτία τῆς ἀπωλείας τοῦ Μωάμεθ ὁποὺ ἦλθε ἐναντίον τῆς Εὐβοίας· ἐξορίσθη ὀνόματι φεϊδερίκου ἐφέντη αὐτὸν χαδὰν Πασᾶν ὁποὺ ἐφυλάχθη ἐνῶ ὁμοῦ μὲ τὸν Μωάμεθ, ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν.

ὅλη ναὶ παίρνη σουνδείῳ δρόπῳ ναὶ σταίρνη τὴν χίον ὁσπίσω, ἢ αὐθὺς ὁ Βοεβόδος ἔξωσε τὸν Καπετὰν Πασσᾶ Δαμιανὸ χιλιῶν Πασσῶν, ἢ αὖθ' αὐτὸς ἔλαβε τὸν χασεῖν Πασσᾶν ἀμπαξαογλῆ.

Τότε ἀρχόντος ἀπὸ τὴν ἀναβολὴν ἢ ὁ γιογλόγλης, ὁποὺ ἦλον λένε: θέλ γιαπείλεργιασιης μὲ τὰ σραβόγιαλα ναὶ πάσῃ ἐς τὸν σολεγμὸν, ἢ ἠξιώνωνταί τον ὁ Βοεβόδος σπὼς ἔλθῃ τὴν σρᾶξιν τῆς σαγιάσης, μὲ θ' ναὶ εἰσέβη ἢ ἀλλοῖς Καπετὰν Πασσᾶς, τὸν ἔλαβε σεσασιέρην εἰσούνω ἢ ἐς τὸν Καπετὰν Πασσᾶν, ἢ ἐς ὅλην τὴν ἀρμάδαν, ἢ ἔλαβε εἰσούνω ἐς τὰ γαλιόνια σροεσόν τὸν φιντζομόρλον, π'ἦταν Καπετὰν δὲ λενάβι, ἢ σπηγαναῖνος ἐς τὰς φώπαις ὀλαξηρᾶς ὁ γιογλόγλης, πῦρεν ὅλην τὴν βασιλικὴν ἀρμάδαν, ἢ τὴν ἀρμάδαν ναὶ ὅλα τὰ σροὶς σολεγμὸν χρεαζόμενα.

Ὁ δὲ Βοεβόδος θέλε σηγαίνωνται ἐς τὸν σολεγμὸν, ἦλθαν ἐς Πε: δροβαραδίνι, ἢ τὸ εἰσοχιώρησα, ἢ τὸ εἰσολέγησα δύο ζωῆνας, ἢ δὲν ἠθελήσα ναὶ τὸ σταίρῃ, ἢ φθαίνονται τὸ φθινόσωρον ἐβγίσαν ἐς τὴν Ἀδριανούσολιν.

Ἀφ' ὧ εἰσέρχεσαν ἐς Ἀδριανούσολιν ὁ Βοεβόδος, ἔσφαλεν ὁ Βεζυρὴς χαϊσερίφι ἐς τὸν γιογλόγλη, σροσκαλῶνται τὸν ὅλη τὴν χίον αὐτὸ λόγο τῆς τὴν ἠξίρῃ, ζιώνον ναὶ πάσῃ ναὶ σολεγήσῃ μὲ τὴν ἀρμαίδαν, ἢ ναὶ τὴν σταίρῃ. Θέλε ἐς τὴν ἀρμαίδαν ἦλον Καπετὰν

Παλῶ, ὡς προέρχεται ὁ χριστὸς Παλῶ Χριστιανός, ὁ ὅσιος ὕστερον ἁγιάθη ἡ βεζιραξίσης. ὁ δὲ μητροπολίτης Καστελλὰ δὲ μὲ ναῦλι ἕναγε σοφιᾶς ἀνδραγαθίας ἡς αὐτὸν τὸν σόλεσμον.

Ἡξεσώνδας ὁ μητροπόλιτης τὴν βασιλικὴν προσαγὴν εἰπῆνα μὲ τὴν ἀξκιάδαν τὸν ἰαννιταρίων μπᾶνα, ἡ ἐσπῆγεν ἡς τὴν χίον, ἡ ἐσφε: παιδᾶν τὰς βενετζιάνες ναὶ σὶγκε ἡς τὸν σόλεσμον. ἡ ἀξκιάδα τ' Τρκῶν ἦλεν, ὡς ἀνωθέρω ἐποῦσι μπολὰ λαμπύνια, ἡ μπουμπάρδια καὶ: θρα. ἴδεν δ' οἱ βενετζιάνοι ἦλεν μπολὰ λαμπύνια, μπουμπάρδια καὶ θρα, ἡ ὅβ μαγάνας, ἡ ἔξη σὶγκε ἡς τὸν σόλεσμον, ἡ ἐμάσ προώθην προσβολὴν ἐπάνω ἡ καστελλάνια ἴδων βενετζιάνων, ἡ τὸ δὶθεν μιὰ θέτε, τὸ μεγάλον παιδρώνα, ἡ ἐπάπταν. οἱ Τρκοι βγέ: σουνδες σὼς ἐζάπταν αὐτὰ τὰ δύο καράβια ἴδων βενετζιάνων, ἡὰ: δυναμώθηκαν σφριανόθρον, ἡ ἐπολέμησαν αὐθεντόσως ἐσθαὶ ὡ: ρας φρικτὸν σόλεσμον, ἡ ἡς αὐτὸν τὸν σόλεσμον μπόνον ἕνα καὶ: θεργον θρπινον ἐβάλασε, ἡ ἕνα καλέργον ἴδων βενετζιάνων.

μιὰ δὲ τὸν σόλεσμον αὐτὸν ἀνεχώρησαν οἵδε Τρκοι, ἡ οἱ βενετζιάνοι, οἱ μὲ Τρκοι σκάλιν ἡς ἴδις φωτιὰς, οἱ δὲ βενετζιάνοι ἡς τὴν χίον, δι' νὰ ἐπανορθώσουν τὰ χαλασμένα μέρη ἴδων καρα: βίων τους. μιὰ ὅρι θέτε οἱ βενετζιάνοι ἐγνώρισαν ἀπὸ ἐκῆνον τὸν σόλεσμον σὼς δὲν ἦναι μπορεῖ νὰ αὐτὸ σαθῦ, ἡ ὅλι τὴν χίον τὴν χάνει.

Τότε ἀπέθανεν ὁ Σουλτὰν Ἀχμέτης, καὶ ἀνέλαβε τὸν βασιλικὸν
θρόνον ὁ Σουλτὰν μουσταφᾶς ὁ ἀνεψιός του, ὁ υἱὸς τοῦ Σουλτὰν μεχμέτη,
ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ταθὼς ἔγινε βασιλεύς. εὐθὺς ἔστειλε χάτι σερίφι εἰς
τὸν μισιρλόγλου, πῶς ὀξ ἅπαντος τὴν χῖον νὰ τὴν πάρῃ, καὶ ἔτζη ἀρμα:
τώθηκαν ἐπὶ δευτέρου, καὶ ἐπῆγαν πάλιν εἰς τὴν χίον, καὶ εὐγῆκαν εἰς πό:
λεμον μὲ τοὺς βενετζιάνους, καὶ μόνον μίαν φορὰν εὐκέρωκαν τὰ
κομμάτιά τους, καὶ ἀνεχώρησαν εὐθὺς οἱ βενετζιάνοι ἀπὸ τὴν χίον,
καὶ μὲ τόσην βίαν ἔφυγαν, ὁποῦ εἰς τὰ χωρία ἔξω ἀπόμεναν ὡς ὀντα:
κόσιοι σολδάτοι μὴ προφθάνοντες νὰ τοὺς συμπεριλάβουν, καὶ τοὺς ἐσκλά:
βωκαν ὅλους, καὶ ἕνα ταλιόνι πάλιν ὁποῦ εἶχαν μέκα ζαχιρέν, καὶ γυναῖ:
κες, θέλοντας νὰ εὔγῃ ἔξω ἀπὸ τὸ μπογάζι, ἐκάθησεν εἰς ταῖς πέτρατες,
καὶ βλέποντες τὴν ἀνάγκην ὁποῦ δὲν ἠμπορεῦκαν νὰ ὑπάγουν οὔτε ἐμ:
πρὸς, οὔτε ὀπίσω, εὔγαλαν φλάμπουρον βέρας, καὶ δὲν τὸ ἐδέχθηκαν
οἱ Τοῦρκοι, μὲ τὸ νὰ ἦτον χωρὶς τὸ θέλημά τους, καὶ τοὺς ἐσκλάβωσ' ὅλους.
ἄφηκαν ἀκόμι καὶ τέσσαρα μαγαζεῖα γεμάτα φορέματα,
παζιμάδια, καὶ ἄλλον ζαχιρέν, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐπρόφθασ' νὰ τὰ πάζουν.

Ἀφήνοντες οἱ βενετζιάνοι τὴν χίον, καὶ φεύγοντες, ἔκαμαν
μίαν καταστιστήν, ἔσκαψαν λαγούμια τριγύρῳ εἰς τὸ κάστρον, καὶ
τὰ ἐγέμωσαν μπαρούτι, καὶ μὲ φιτίλια ἀναμμένα εἰς διορίαν μὲν
τόσαις ὥραις ὅταν ἔμβουν οἱ Τοῦρκοι μέκα νὰ πιάσῃ, ἐβούλησαν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ή ὥρα θά παίνια, ὅπου νά μήν ἔχῃ οἱ Ἰνδοῦτοι μιά νά σύρῃ γιά προϋποψήφιον τῆς χιονοπλόγλας νά δώσῃ λόγον. ὅμως οἱ ἄλλοι δέν τόν ἔπιστεψαν ἕνα παίνι, μά τό ὑπόσιον ἐπῆγαν στήν ἀρχαίδαν, ἡ ἐ: προσπώνθαν, λέγοντας ἡ μιά ἀπ' ἀπ' Βενετσιάνων τζιαπουλιά, ἡ ἄλλη ἐ: ἕγλαν, ἡ μιά ἐπωρίαθεν.

Ἔπαιρνε ὅμως ὁ χιονοπλόγλας ἕνα παιδί στά Ἰνδοῦτα, ὅπου θέλ' ἄρματα θά τραβάμαθα νά σύρῃ ἄλλο στό νησί θέλ' νά μή χάσῃ: καθίσαν δυό δόσον, ἡ ἄλλη ἐγύρισεν ὁπίσω μέ μεγάλην (χαρά) κ. καυχήσεως 168

Ὁ βασιλιάς τζιαπώς ἐπῆρε τό βασίλειον, ἄρχισα νά μεταλλάσῃ θέλ' τήν ἐθιμασίαν τῆς σολέμας, λέγοντας ὅτι θέλῃ νά σύρῃ στό σολέμιον ἡ ἄλλος τζ. ὁ δέ Θανάτρος ἐσπάχιζε νά δόσῃ ἐμπόδιον, λέγοντας ὅτι ὁ παπάς τῆς σολέμας ἔρθαινε, ἡ ἔπρεπε νά ἦναι προϋπαρχικά ἐθιμα: διά, θέλ' νά τόσαμε ὡς βασιλιάς, ἡ ἐθυμώθη ὁ βασιλιάς παπ' αὐτό, ἡ τόν σύραμε, ἡ ἔπαμε τόν ἔλληνα μεταξύ Παιδῶν. διά τραβᾶ: μαθα ὡς ἤντεβαν ὅτι σύραμε τόν ἱερέα δικό μας Παιδῶν, ἄρχιβαν νά φιθυρίζῃν, ὅτι χωρίς αὐτόν δέν ἀπηγαίνεν στό σολέμιον, ἡ μαυθαίνωνται ὁ βασιλιάς, ἔσπασε ἡ τόν ἐγύρισεν ἀπό τόν δρόμον, ἡ φέρνωνται τόν, τόν αἰσθάνεται, ἡ ἐπρόσταξε νά δίβῃ τό περά: λι τζ. διά ἀπείρια θέλ' νά αἰσθανθῇ, ἡ μιά διαταγή ἐπίνεβεν στό τόν σολέμιον, ἡ ἐπῆγεν ἕως στήν χάσαν Παιδῶν, ἡ τήν

εἶπεν.

Ἀκούσας δὲ ὁ στρατηγὸς τῶν ἀγγέλων μὴ δὲν βλέπων τὴν γῆν: ἐλυπήθη, ἢ ἔδωσαν σύμβουλον φρονιμον, ἢ ἂς εἶπωσιν οἱ Τοῦρκοι τὴν πρᾶξις, ἢ ἔστω ἢ ὁ Ἀναπεραίτης ἐξὸν σύμβουλον, ἢ γυρίζωνται ἀπὸ τὴν ἐκστρατίαν, ἐμβῆκεν ἐξὴν βαρκίαν, ἢ ἀρχῆκεν ὁ Κωνσταντῖνος: δὲν ἠσυναταράχθησαν ἐξ ὑποψίαν τοῦ βασιλέως, ἢ ἦτανε πολλὰ ἐξὺς τὸν ἕως ἐξὴν ἀντικρυνὴν, ἢ σὰν τὸν εἶδαν ἀρχαῖοι ἀνθρωποι, ἢ ἂς ἔλεγαν, ἢ τὸν εἶδαμεν μεγάλως, ἢ ἐσκέπτοντο ὁ βασιλεὺς ἵνα ἐξὴν Κωνσταντινούπολιν μεγάλη σύμβουλη χαρᾶς, ἢ ἡμῶν μεγάλης.

Ἐρχόμενος ὁ βασιλεὺς ἐξ Κωνσταντινούπολιν ἔξω τοῦ Κωνσταντῖνον ἕνα βόδαν ἀνθρώπων ἐκ τῆς μασχαλιάς, ἢ αὐτὸ αὐτὸ ἔλεγαν τοῦ ἀγγλίσχορ βόδα ἐκεῖ τῶ Κωνσταντίνοβοδα Καπιτζιέμ. ἢ αὐτὰ ἐκ τῆς μασχαλιάς τὰ ἤθελον μὲ τὸ ναὶ εἰσάλθη ἕνας Καπιτζίμπασης βα: σιλικὸς δὲ ἐπαιδὸν ὀγδόντα σαγῆτα ἄσπρα ὁποῦ ἔχαν αἰσοφμὴν χρεὸς αἰσὸ τὸ σαλὸς τὰ ἀπὸ ἡμέρας ἐξὸν δόσον, ὁ ὁποῖος Καπιτζίμπασης ἦχε μὴ δοιτζὸν φερμάνι, ὅτι αὐτὸ δὲ δῶσι ἀπὸ αὐτὸ τὰ, νὰ τὸν πάρῃ στανζίλαν. ὁ δὲ Καπιτζίμπασης τὸ ἐπουχήθη, ἢ αὐ: τὸ ἀνδρὰς τὸ ὁ Κωνσταντῖνος δὰς ἐμήνυσα τὸν μεγὺπᾶν Σερδάρην ἐξὴν λεχίαν, ἢ ἦλθε μὲ μερικὰ μπαϊράκια μίαν νύκτα ἐξὸ γιαλὸ, ἢ ἐσκάλωσε τὸ πονάκι τῶ Καπιτζίμπαση δὲ νὰ τὸν σαλὸς

ξουλωνόν, λιῆγνος δὲ αὐλισάθη· ἡ ἐσοχέμησαν ἕως ὅσσ̃ τοὺ ἐσπόλως.
τόλε αὐριοπόμνος ἡ ὁ φυσουγλίζησασης τ̃ καλλγᾶ ζυίλα ζὲ τὸ δίαιο,
τοὺ ἐσσῆραν συγαίδον· ἡς δὲ χοισσὲς σφαγγαλαλαὶς τζρηνες ἡς ἔζαγυ:
γυνωα· στέρνωνλαὶς ἡς ὄλα ὅ;λι ἡ αὖ πῦραν· ἡ αὐλὴ ἡ αἰλία ἦλον
ὅσσ̃ ὀζώαθη ὁ κωνσανλίνβοδας ἡῆς αὐθενλίας ἡ.

ὁ βασιλὰς ἐζαίθησαν ὅλον τοὺ χοζιῶνα λιῆγνον ζὲ τὴν πόλιν ἕως
τὴν σφελώλην αὐνοιξιν, ἡν δὲ σφελώλην αὐνοιξιν ἐλαγαώλη· ἡ ἦλθαν ζὲ λ:
δεγανέσοχιν, ἡ ἐκῆθεν ἐπίνησαν ζὲ τοὺ σοὺλεγιον· ἡ ὕνλας πονεχλία
τοὺ ὀθωμανινὰ σφελάγαλα ἐκῆθεν αἰσσὸ τὸ λιγησβαίρι ἐσσλὰ
ὥραγς· ἦλθε τὸ λαίγησβρον ἰῶν φεγιζῶν, ἡ ἔγνα φριηλὸς σοὺλεγιος
ἡ αἰσσὸ ἰὰ δύο γυέρη ἕως ὅσσ̃ ἐβραάδιασε, ἡ τὸ βραάδυ πὐνχασαν ὁ
σοὺλεγιος, ζὲ τοὺ ὅσσοῖον αἰσσὸ χὶλ τ̃ γυέρης ἰῶν φεγιζῶν ἔβασαν ὁ
χαϊζὲρ ἐπιτεραλής· αὐσσὸ δὲ ἰῶν τζρηνῶν ὁ ζχλριναὶρ ἀφεύνδης.
ἡ νύκη ὅμως ἐφαύη ναὶ ἦλον ἰῶν τζρηνῶν, ἐσσγλὶ ἰὰ φεγιζίγη σφα:
λύγαλα αὐνεχώρησαν, αὐρήκανλας ἡ ἰριανλοσσύλε λόσια, γυὶ τὸ
ναὶ γυὴ ἐσσρόρθαλαν ναὶ ἰὰ σκηνώσαν· ἡ γυὶα ἰὴν νύκην ἰαύλην
ἐκύκασαν ἡ βασιλὰ· ἡ ἐπὶ ἐρωτσεν ζὲ ἀλβριανόσοχιν· ἡ σκῆ ἔζε:
χήγιασε.

Τόλε ἐσσρόσαλεν ἡ βασιλὰ τοὺ φυσυγλόγλε ἡ γυὶ αὐλλὲς πα:
λόλες, ἡ γυὶ φεγιλύγαλα· ἡ γυὶ τοὺ φαύνια γυοσκύν· ἡ ἐκύκλασαν

χαλά δε χωρέως, ή εμβαίνουσι μέθ ης δ' ιζαμίλ, ένι πάθη δων ή έφυγαν, ή έθυμώθη ο χαμηλόγλως παλαί δε χαίνια χωτά, ως ήκα αυδί και έπαιμε την εσπερίαν, ή δον έφοβέρισε, ή φοβηθής ο χαίνια χωτάς εμίνυσι δαί βενετζιάνες, ή έζηλαν δύο φεργαάδες μι' οχλαάδες ης δ' αφραταχάσιον, ή απηγάγοσαν αυδός μι' όλίγες αιαδ' δές εδιωκέ δε ήκα ης αφριδκέβασιν αφρός λιμένο δ' μέρος. ολγήπαν οι βενετζιάνοι, ή δον έπαν.

Ώσαν ο βασιλές ης δον πόλεμον δων γερμανών, δόλε ήλθαν ή δά μοχόβινα χραδλιχαάδα ης δ' άζάτη, ή δ' έπαν, μι' πολλήν όμως αιήχαδοχυσίαν.

Και' επήνον δον παμρόν ώσαν ο Παμριάρχης πώρ Δονύσος αφρο: χλάνης ης δ' βενετζέα, έδωκε δ' πανού χρεός, ή έλαβε ης δ' μονα: χήριον δε ξαάδχ βόδα.

Την δε αφώδην αυοιζιν έζηχε πάλιν εδιωκασίαν χιδάλην πολίζιν ν βασιλέα δων οθωμανών χαλά δων γερμανών, ή επάνησαν αυδός δε ο βασιλές από την Αδεγανάπολιν, ή επαν έως ης την ζενδον, ή λιμέν εζή: χαν γεφύρι, ή δ' μι' χράδαχα όλον, ν' λα πεζέρα, ή ν χαβάλλε χιλά δε Εβαιβόδας, ή δων λοιπών βεζιράδων, ή παπαάδων επέραβαν ης δ' απέχαν μέρος. ο δε βασιλές μιλά δε χαπαγιανλή χιτσαρά πανού, ή μιλά δε

" Σα δων συμφιάλων δε λίμνων χβαίνει.
+ Δονύσιος ο βλαχόδι εποιμήθη εν Τζαγ: βύζω δης βλαχί. σε πολεμήσε 22 χρόνε, σχαπί, αγαπούσιος δος δε άνοε βενετζ: κων σαντίνα βασσιλέα, οί δι μή δι δε λατάρ.

γυφτῆ, ἡ ἀὼν λαζιανοπούλων· ἔμενναν ἀπό δ' ἐδῶθεν, ἡ ἐσκότωσε, ἡ ἐχάλασεν δ' γερυδι δλα δλά ναι φύγει ὁπίσω, ἀλλά ναι σκοτῶ ἡς δον ἀσέλεμον. ἡς δ' δι' Γερμανικά σκαλόπατα σκῶλος ἦν ὁ Πρίγγιφ ὀλγένιος, ὅς ἤθις μαθών ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐσκέρασαν δ' ἀσκέρι μέρος, ἐπήνοιε ἡ αὐλός μέ δά σκαλόπατά δε, ἡ ἦλθε γδ' αὐλῶν, ἡ γενοφλέ φρικτῆ σκέλεμε, δόσον ἐνίπνεον δι Τοῦρκοι, ὁπού σκον: ἐγὼ ἠφανίσθησαν, ἐσκοτώ ναι φύγει ὁπίσω δι' ἠμπορῶσιν, μέ δ' ναι ἐχαλάσθη ὡς γόσογλ δ' γερυδι, ἡ ὁ σολτανός ἦν δόσον χατσούδης, ὁπού ὅσσους ἔσκοτε μέδα, δι' ἦν δυνατόν σκέον μέ χρεία βόσκον ναι δίγη· ἡ ὕλως ἐνιπνεύθησαν γρά πρός, ἡ ἐχάθησαν ὅλοι οἱ βεζυ: χάδες, ἡ Παδάδες. ὁ δέ βασιλεύς αὐτός αὐτό δ' ἐδῶθεν μέρος δέσο: σαν μέ δά σκαλόπατά σου αὐλῆ, ἡ βλέσοντας τήν δουλειάν χαλασχοπήν, ἐνεχώρησαν, ἀφήνοντας ἡ τζαδίρια, ἡ χαζνέ, ἡ ὅλα, ἡ ἦλθαν δ' ἀποζιγράδι, αὐτός σαβᾶς δέ μπεζιγράδε ὁ χασεκῆ Παβᾶς ἄζυ: τζαοχλέ, δόν ὅσσον ἔβλεπε τήν βέλλαν, ἡ εἶπεν ἐπάνω, ἡ ἦλθεν ἡς ἀδριανούπολιν.

Τότε ὁ βασιλεύς τῶν Τούρκων βλέποντα τόν δόσον χαλασμόν τῶν σκαλοπατῶν του, ἄρχισε ναι συμβουλεύεται σοβαρά μέ σκαπλέδ, τότε εἶπεν ὁ Βεζίρης τοῦ μεγάλου Δραϊσεδιάνου ἀλέξανδρον, ἡ τόν

ερώθησα θι αρέσαν ναι παίζωσι; αὐτὸς δὲ ἔφασαν ὅλοι ναι γένη φρένη, ἡ
ἤθως εἰμήνυσαν τὰς δύο πρέσβεις, τὸν δ ὀλιβάνδαν, ἡ δ ἰσπαλιέρα,
τοὶ ὁσπῖοι σαυλοὶ ἦλθαν συνοδεύοντες, ἡ τὰς εἰσαφανιτῶσαν φὶ τὸ ναί
παίζωσι τὴν αἰχαταυτὴν] διὰ ναί ἤναν γιεσίλαν φὶ τὴν ἀγαύσταν, ἡ αὐθὺς ἐ:
γραφαν φὶ τὴν τερμανίαν, φὶ τὴν βανετίαν, φὶ τὴν λεχίαν, ἡ φὶ
τὴν φιοχοβίαν, ἡ ἔγερξαν ὅλοι τὴν αἰγάσταν. θοῖς αἴρχιθαν ναί σπρο:
βάλλειν ἡ διὰ ζηλήσαι διὰς ἡ αὐτὸ τὸ ἕνα μέρος, ἡ αὐτὸ τὸ ἄλλο, ἡ ὅλον
τὸν χρυσῶνα λιῶνον εἰσπρισαιδῆσαν οἱ αὐτοὶ τῶν συνοδευόντων. σπιγνο:
ερχόμενοι αὐτὸ τὸ ἕνα μέρος φὶ τὸ ἄλλο. τὴν δὲ σπρώθην αὐτοιξιν εἰπὶ:
νησαν ὁ ἐπίτροπος μὲ διὰ σραδίσιαδα, ἡ ἦλθεν φὶ τὸ φιοζιγραδί,
ἦλθαν αὐτὸ τὸ ἄλλο μέρος ἡ διὰ τερμανινὰ σραδίσιαδα, ἡ εἰσαίθη ἡ
τὸ ἕνα, ἡ τὸ ἄλλο μέρος, ἡ δὲν εἰσπλεκῶσαν, μόνον οἱ αὐτοὶ τῶν συνοδευόντ
λιέρχῶσαν τοὶ τῆς φρένης, ἡ ἐδιωρίαθαν πρέσβεις αὐτὸ μὲν τὰ μέρη
τῶν ὀθωμανῶν ὁ ἐσεὶφ ἐφένδης ὁ ἐκεῖφ μιχμὲτ ἐφένδης, ἡ ὁ μὲν
Δεφτερδάρης ἀλέξανδρος Σὸ ὁσπῖος τότε ἐδημίθη σπαρὰ τῆ βασιλέως
μεγάλῃ αὐθεντίᾳ, τὸ ναί λέγεθαι δηλαδὴ ἐπιμελητοπρόεδρος φιοσκῆς.
ἡ ἐξαιποσρέπιδων δ βασιλέως] ἡ οἱ δύο ἱσόβιοι, ἡ αὐλοδίναμοι
πρέσβεις, ὁμοίως ἡ τῶν ἄλλων οἱ πρέσβεις ὅλο αὐτὸ δύο, ἡ αὐλοδίνα:
μοι, ἡ ἔγινεν ἡ συνέζευξις αὐλῶν φὶ τὴν Καρλοβίτζαν, ὅπου γενοβλῆς
σοσμῆς λογοθρεβῆς, ἐλάβε τέλος ἡ ἐμέλειξὶ τῶν ὀθωμανῶν, ἡ τέρμα:

+ ἡ λοιπὸν ἀπογόθως ἐδίω:
γιάθαν ἡ ἐβένσιν ἡ ἐβ
πῶν οἱ μεγλῆς συνόμι:
λῆσαν διὰ σπογόνια τῆς
φρένης· ὅθεν ἐκμέρας
τῆ πραΐαγο διὰ τὰ πῶν
ἡ ἀντίθε βασιλέως
ἐπαφιάθησαν ἔξαφοι
αὐλεζόμοι ἡ αὐλοδίνα:
μοι φὶ τὴν συνζεύξιν φ ἀπ
φὶ τ συνθηκῶν ὁμηρίας,
ὁ ὁθε σπερίαν ἐφαίνες ἡ
ἐνδοξόθατος φαμιλιὰ
χιὰ ἐφένδης ὁ ἐκεῖφ πα:
ἴαπης φ πραΐαγο βασιλέ:
ἡ ὁ ἰδὸς αὐτῆς ἡ μέγας
λογοθέτης. ἐμπιθὲς ἴῶ ἴδι
ἴῶ ἴῶ. ἐβαπαζέδων δ
πραΐαγο διὰ τὰ βασιλέως.
πρέσβεις αὐλοδίναμοι
ἡ αὐλοσπραΐαγοι ὁμοίως
σοιῶλα διὰ σπρὶ δ φρένης
ἡ ἀγιάχης.
ἀπογόναν.

νῶν αἰχάσιν, αἰσορασίζοντας σοῦς ἔλη εἰσῆρε. δὸ παθ' ἓν χωρὶς νὰ ἦ: νας σαρχιὰ, ἢ νὰ χιὴ γυρίσει χὸσίου.

χιελὰ δὲ βαῦλα ἄρχιθεν ἢ χιὶ δὲς λέχας νὰ ποιδάξει δαὶ δλαχορά ῶν, ἢ οἱ χιὰ λέχοι ἐξηβᾶθεν δὴν λαχιενίτζαν, οἱ δὲ πρέσβης ῶν ὀθω: χιανῶν ἐξηβᾶσαν δὲς δόσεις δῆς χιασγδανίας ὅσσ δὲς ἦχαν σαρχ χίσιν: δοὺ δοὺ σούχεμεν, δαὶ σεὶνε δηλαδὴ καθχίνια, σεχδάβαν, τζερνάτζι, χίρλιον, χοδίνι, ἢ σορόπαν, ἢ ἄλλο δίδονται οἱ ὀθωμανοὶ δὴν λαχδή: τζαν, ἢ οἱ λέχοι δὲς ῥηθεῖσας δόσεις δῆς χασγδανίας. ἐχρεώθησαν.

ὕσερον ἄρχιθεν ἢ χιιὰ δῶν χιοχόβων δαὶ σοβρὶ χρόνις σωνδίχε, ὅμως χιὶ δὸ νὰ ἤδεν σοῦχεμ αὐ χιιὰ ζὺ ἤλλων δλαροσή, ὥνται ἢ χεμῶναις χαιροῦς, εἰσχρώνεθεν ὅλι νὰ χένῃ αἰχισίτζιον δύο χρόνις, ἢ νὰ ἐχθῇ δὲς πρέσβης ῶν χὲ δὴν πόρταν, ἢ δι' αὐτῶν νὰ χραντάρει δαὶ σοβρὶ αἰχάσις, δὸ ὁσσῖον ἢ ἔχινε, ἢ ἄλλως ἔχαβε λέχος ἢ ἀ χιιὰ' αὐτῶν αἰχάσιν.

χιελὰ δὲς χενοῦθεν ἢ χιιὰ δῶν βενετζιάνων, δίδονται οἱ βε: νετζιάνοι ὁσσίου δοὺ ὄσσαντον, ἢ ἄλλις σαραθαλασσὶς δόπις, ἢ ἔχη: ναν χὲ αὐτὲς ὁ χωρέας, ἀ αἰχία χρωνέα, ἢ ἀ πρέβεζα, ἢ ἄλλως ἐκ: λόγου ἢ ἀ χιιὰ' αὐτῶν αἰχάσιν, ἢ εἶχεμεν χιλίας χιαλέας δὴ χ, ἢ ἐχθρὸς ὅλοι.

καὶ' ἐκχίνης δὲς παχρὸς σρὶν νὰ χθάσουν οἱ ἐλτζίδες. ἐσρόλαβε αἰ ὁ χιασαβαράσσα βόδας, ἢ ἔλεχε χιαπαρέρι χιὶ σολλὰ ὄχοδα, σροσδέσθωσας ἢ χὲ δὸ χαράβι χήσοσ σαχηβα. δλὰ νὰ ἔλη δὴν αὐθεν:

ἦταν ἐφ' ὅλης τῆς ζωῆς.

Ἐπιστρέφοντας δὲ τὴν οἰκίαν ὀθωμανῶν ἐπτῴδης, ὁ ῥηθὴς δημογέρ-
οντας ἀμέριμνος ἐφάνης μοναχικὴν ἐφάνης μιᾶς μεγάλης Δραγατσάνης
ἀμεξαύδρα, ἡ ὁποία ἐσώθη ἀρῆς ὥρας κοντὰ στὴν Ἀδριανούπολιν,
λέγεται ὁ Δερβέρδαρ ἐφάνης στὸ σωκάτιον αὐτῶν, ἡ ὁποία ἐδέχθη ζῶν
μεγάλης θλιμῆς· ἡ ὁποία ἐβγῆκε ἀπὸ μιᾶς ὥρας ἀπόστημα, λέγεται ἡ
ὁλεχαγιάμπεγη τῆς Ἀσπρόσπιτ· ἡ ὁποία ἐδέχθη ἡ αὐτὴ ὁποία σοβιχαρῶς,
ἡ μὲ ὁποίαν θλιμὴν στὰ τραδίρια, ὅπου ἡ ὁποία ἐρίχνει· ἡ ὕστερον ὅλοι
αὐτὰμα εἰπῆναν μὲ μεγάλον αἰσθῆ, ἔχοντας ἡ ὁποία σοβὶ χρῆνη χρόνι·
μαλὰ αὐτὰ χῶρας, ἡ ἐσκῆναν ἴσια στὸν Ἀσπρόσπιτ, ὁ ὁποῖος τὴν
ἐδέχθη μὲ θλιμὴν· ἡ μὲ ὁποίαν σοβιστοῦπαν, ἡ τὴν ἐφόρεσαν βαμπρόγι-
ναις, ἡ στέρνα τὴν ἐβάλαν, τὴν ἐσκῆναν στὸν Βασιλέα, ἡ τὴν ἐφόρεσαν
ἡ ὁ Βασιλὸς βαμπρόγιναις· δέχνοντας στὸ αὐτὸ ὁποίαν σοβιστοῦπαν,
ἡ θλιμὴν, ἡ ἄλλως ἐχύρισαν στὰ ποταπὰ τῆς· ἡ ἐπῆδε οἱ ζωντανὲς
δὲν τὸν ἔλεγαν δερβισιάνον, ἀλλὰ τὸν ἔλεγαν ἐπτῴδισσαν, ὁποῦ ἐπῆρε
ἀπὸ τὸν ἀφεντάν του, ἀπὸ τὸν ἔλεγαν ἐπτῴδισσαν, ὁποῦ ἐπῆρε
ζωῦλα ἔπαρμα ἡ ὁποιαδήποτε, αὐτὸν ἔνωθε τὸν γὸν αὐτῆς
γιατρὸν βοδὰ τὸν σοφὸν, ὁποῦ ἐπῆρε τὸν θρόνον τῆς Βλα-
χολαβίας, ἡ τῆς Ἀγγελοβλαχίας.

Τότε ἔστειλεν στὴν πόλιν ὁ σεβὴν ζωὴς Δραγατσάνος ἀμέξανδρος,
ἡ ἔφεραν στὴν Ἀδριανούπολιν τὸν γαμβρόν τῆς Βλαδίμην γιοστιζαδὲν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῆς γραμματέως τοῦ Βόδα ὅσα ἐβαστᾶ τὴν θυγατέρα τῆς ζωγράφισσαν, ἡ ὀνθὺς ὅσα τὸν ἔφερε, τὸν ἐζώγραφον τὴν Κύπρον, ὅσα ἔδωκε· ἡ τὸ κοινὸν χρέος. τὸν ἐζώγραφε δὲ μὲ τὸ νὰ ἦτον οἰνοπώλης, ἡ ἔρθωσε τὴν ταβέρναν τῆς θυγατρός της.

Τότε ἔδωκε τὸ κοινὸν χρέος γὰ τὸ ζιάση ἡ ὁ ταρώνη οἰκουμενικὸς Πα: τριάρχης πὼς ἀπώλεσε, ἡ ἔλαβε μεγάλη δόξη γὰ τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας τῆ Γκόλια.

Ἔπαιρε ἡ ὁ ἀνθίοχος Βόδας γυναῖρι μεγάλον νὰ σώσῃ τὴ. Τὴν ἀνοίξιν ἐκίνησε ἡ βασιλιὰ αὐτὸ τὴν ἀδριανούπολιν, ἡ ἦλθεν γὰ τὴν Πόλιν μὲ τὸ νὰ ἐπροσκυνᾶ τὰς ἐκκλησίες μὲ τὰς ναυπίδες τῆς χρόνης.

Ἦλθεν ὁ μεγάλος ἐκκλησιάρχης τῆ Γκιουμουρτζίνας μὲ σοβαρὸν λόγον, ἡ μὲ λεγατάρια γκατιζαδέδες, ἡ αὐτὸς αὐτὸς ὡς ἀνθρωπος, ἡ τὸν ἐδέχθησαν μὲ μεγάλη τιμῆ, ἡ τὸν ἐδιώρισε χίλια γρόσια τὴν ἡμέραν δι' ἔξοδά τη, τρία ὅσον ἦλθε ἡ τῶν Βενετζιάνων μὲ μεγάλη ἐκκλησιά.

Τότε ἦλθε γενικὸς ἐκκλησιάρχης ἡ αὐτὸ τὴν μοσχοβίαν τρία ὅσιος ἄγιος λιανός, δι' νὰ αὐτοχειροτονήσῃ τοὺς σὺν θεῷ ἀνθρώπους, ἡ ἄρχισαν τὰς γκιναικεμένας ὅλας ἐξοικοσυρτῶν τῆς βασιλιᾶς, ἡ ὁ σύνδικός ἐκεῖνος μεγάλη ἐφύλαξε χαμῆ, δύο φορὲς τὴν παῦε ἑβδομάδα ἐγίνονταν οἱ γκιναικεμένες, ἡ ἐβάσταξαν ὡσὸν ἕνα χρόνον, ἡ ἐξῆλθον ὅλαι ἡ ἀγοράσαγε.

μεθαὶ δ' ἦτον ἦλθε ἡ ἐξτζὴ ἰῶν λεχῶν ὁ λεσπότης ὁ σαθὲ-
ρας δὲ ῥῆγας σανιστάβε, οὐ δὶς ἐμβῆκεν ἐς τὴν πόλιν μὲ ὅλην σοφα-
ᾶζιν, ἡ δόξαν, ὁπὸ ἐσπέρασεν ὅλης τὴς ἐξτζίδες, μὲ χρυσᾶς. Καφέ-
δας, μὲ ἄλογα βλαχρεθα, ἡ οἱ ἀνθρωποὶ δὲ ὅλοι σοκισζθοὶ, ἡ τὸν εὐ-
χθηκαν μεθὰ μεγάλης λιμπῆς.

Ἔλθε ἡ ἰῶν χοσχόβων μεγάλος ἐξτζὴς ὁ Κυὲζ Δημήτριος βαλ-
τζίνος μὲ δὲς ναμίδες τῆς αὐγούστης.

Ἐμαζέλαβαν ἡ τὸν ἀνθίοχον βόδα ἀπὸ τὴν χυσοχοδωνίαν, ἡ ἔπα-
μαν τὸν Κωνσαντῖνον Δέκα βόδα ὅλὲ μισὶ ὀκᾶς δὲ Κωνσαντίνε
χασασαράμισα βόδα, ὅμως μὲ ἔξοδα σοβλιά· μεθὰ δ' ἀπὸ αὐτὲ
ἀσπράβαν δύο χῆνες εἰπίνησεν ὁ βασιλέα, ἡ εἰσῆγεν ἐς Ἀδριανόσο-
λιν, ἡ εἰς τὴ σπιτὴ σὶρισοχθὴ ὁ βασιλέα ἔγινε σουρπαϊὰ μεγὰ ἐς τὴν ἄλλη
σινάσογιν, ἡ εἰπάπηαν ὅλ σπιτησίας, ἡ ἔγινε σοβλὴ ῥθορά.

Ἔδωκα τὸ ποινὸν χρεὸς ὁ νυὸ Καλλίνικος, ἡ ἔγιναν ὁ νυὸ βα-
βρὴλ.

ὁ πρῶτάρχος Καλλίνικος
ἐποιμάθη σὺν τὴν
ἀγούστα τῆς· ἔλαβε
ἡ ἔγινεν ὁ νυὸ βασιλῆ
πρῶτάρχος σταλεμένος
ὁ μεγάλος ἐς τὴν ἔγινεν
σὺν τὸν βασιλῆ· ἡ τὴν ἔβαλεν
τὴν πόλιν ὁπόσα ἐπῆ.

Τότε αὐρῶσα ἡ ὁ χασεὶν Πασσᾶς βεζιραζέμης, σὺν γαζῶνδας
ἕνα ἀπόσεμα, ἡ βγεῖκανδας δὲ λόγε τὰ σοβλιὰ ἀχαμνά, ἐζήτησαν
ἀπὸ τὸν βασιλέα νὰ τὸν συγχωρήσῃ, ἡ νὰ ἔβγαλεν ὁ βασιλὲς,
ἡ δὲ ἐσπῆρε τὴν βάλλαν. ὁ δὲ βεζιραζέμης σπηγαίνανδας ἐς τὸ
τζιφλίκι τὰ μεθ' ὰ σοβλιὰ πέμεσαν ἐκβολίσας, τὴν ἡ βάλλαν ἔξω·

λε· ηˆ ἔφερε τὸν Ταγλαμισσὰν γυναῖκα Παισᾶν· ηˆ τὴν ἔδωκεν·

Αὐτὸς ὁ Ταγλαμισσὰν Παισᾶς ἐκάθισε σκλὰ αἰχμάλωτος, ηˆ ἔλεγεν, ὁ ὁποῖος ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Ἀναδολήν· ἐπῆγεν ὁ Ἀνδίοχος βόδας ἐς τὴν γκαμπάνδαν· ηˆ τὸν αἰτάκωσεν· ὥστας σαμπιτὰς τὸ φίλος· ηˆ τὸν ἔπασε· σκέθι· αὐτὸς ὁποῦ θὰσ τὸν ἐς τὴν Ἀδεγανίτσαν καὶ τὸν πάμε αὐθέντην· ηˆ ἔτζι σκηνώνουν ἐς τὴν Ἀδεγανίτσαν· ἐμπήνουν αὐτὸς τὸν ἐς Ἀνδίοχον βόδα· ηˆ Δημητράκιον βόδα τὸν αὐξηρὸν τὸ καὶ σκέθι· ηˆ τὸν γιὰ Ἀνδίοχον βόδα καὶ τὸν πάμε αὐθέντην ἐς γκορτσιάν· ηˆ τὸν δὲ Δημητράκιον αὐθέντην ἐς Βλαχίαν· οἱ ὁποῖοι σκηνώνουν ἐς τὴν Ἀδεγανίτσαν· ηˆ τὸν εἶδε θαῤῥοῦν· ηˆ τὸν ἐκαμάτεψαν μὲ τὸ αἶμαν· ηˆ τὸν αὔριον· ἕως ὁποῦ ἐσυνάθβαν ἀπὸ μὲ τὴν γκατσυδαρίαν ὁ Κωνσταντὶν βοδᾶς· ηˆ ἀπὸ τὴν Βλαχίαν ὁ γκαταράμπασα βόδας· ηˆ δίδουνε αὐτοῦρα τὸν ἀπὸ: βαλε· ηˆ τὸν ἔσφαξαν ἐς τὴν Πόλιν·

Ὥνδας δοιτὸς αἰχμάλωτος ὁ Ταγλαμισσάνης· ἤθελεν νὰ πάμε ἐσυνάσαν· καθὼς λοιπὸν τὸν γυρεύει· ηˆ νὰ αἰχμάζῃ ηˆ τὸν βασιλέα· ηˆ στέρνουνε γύρον ὁ γυρεὺς τὸν αὐτάρεσε τῷ βασιλεῖ· ηˆ ἔσφαξεν αὐτὸν· ηˆ τὸν ἔφερε· ηˆ τὸν ἀποτεφάλισε· ηˆ ἐπῆρε βεζυράδεμεν τὸν ξαμὶ μεχρεὶ Παισᾶν διὰ παρακινύσεως τῆ γυρεῖ· στέρνουνε δὲ αὐτὸς τὴν βεζιρίαν· ἐσοχάζετο μὲ ὅλον τὸν καλὸν νὰ χαλάσῃ τὸν γυρεῖν τὸν ἀεργέτην τὸ, ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖα νὰ κυβερνήσῃ, ἔχοντας ἐκεῖνος

ὅλην τὴν ἐξοχίαν, τὴ αἴτησε τὸν Βεζίρη νὰ τοῦ περπατήσῃ.

Καὶ ἐπῆγεν τὸν παρὸν νὰ δῇ παῖδιον Κυπροβιτζάνον, ἐφανῇ: ξεῦο τὴν ἀνθενίαν τ' βλαχίας, ὁ ὁποῖος ἐσκότωσεν τὸν ἄντρα του, τὴ ἔδωσε καὶ δίδῃ καθ' ἕνα χίλια σκούτα, τὴ δὲν μπορεῖ ἔξω ἀπὸ τὴν βλαχίαν: θέλει, τὴ ἀναφέρωνται τὸ τοῦ βασιλέως, ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν γιατρόν του: ἀφοῦ πάρῃ καὶ φέρῃ τὸν Κωνσταντίνο ἀπὸ τὴν βλαχίαν. ὁ δὲ Κωνσταν: τὶν βάλει ἀπὸ τὸν φόβον του ἀπέθανεν ἀπὸ ἕνα ἀνεμοσύρωμα πολλαὶ ἡμέραι: χαμένον, τὴ ἀργοσύρνει μὲ τὸ πλοῖον του, ὅμως ἔστειλεν ἐμπροσθά τὸν ψυχάλην πασσιάρην, τὴ τὸν Δωμιὸν καπλανεζῆνον, τὴ ἔστειλαν τὸν ψυ: φὴ τὸν σοῦλαν, τὴ τὸν ἔβγαλε τὸν γαμπρὸν ἐφένδη, τὴ ἔλαβον τὴν τὸν ρούμη, τὴ ἄλλο τὸν ἐγύρισαν ὅλος σιρὸς βοήθειάν του, τὴ ἔως νὰ φθάσῃ ὁ Κωνσταν: τὶν βάλει τὸν πόλιν, τὸν ἤψαν ὅλος εἰδικός του, τὴ ἔτζη ἐδιωρθώθησαν, τὴ ἔπαιρνε γυναῖκα, ὅμως ἔπαιρνε τὴ σπροσθήκαν τὸν σταλμένον χρυσᾶ καπόσα σαράντα σκούτα.

Τότε ὁ γιοσαβεραίμπασα βάλει εἰσπρασάθη, τὴ ἐμαζίζουσε τὸν Κων: σταντῖνον Δῆπα βάλει ἀπὸ τὴν γιοσογδωνίαν, τὸν ὁποῖον ἐμισοῦσε τὴ ὁ ρούμη Βεζιρασζέμης, τὴ ἔγραφε τὸν σουλτὰν πολὺ σεβασμὸν τὸν γιοσαγιοὰ: δάγι, τὴ ἔστειλεν ἀγαθάς, τὴ τὸν ἐσκότωσεν μὲ φόλαξιν αὐτόν, τὴ ὅλος τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς γιοσογδωνίας, τὴ τοὺς ἔφερεν τὸν Ἀδριανούπολιν, τὴ μετὰ δύο ἡμέρας τὸν ἔβγαλεν τὸν Καβάλαν, ἔχοντας σκοπὸν νὰ

τὸν χαλάσαν· ὅξινο σῦλας καὶ σφάγκαλα· συγχυζιλα μὲ δὸ ναὶ ἦλον ζορ-
γωσαμένα γὲς τὴν πόλιν, παίρνοντας αἰχὴν δ' ἐσαναπαύσεως σερῶδον
οἱ τζεμπετζίδες, ἔτζι εἶχάλωσαν ὁ Κωνσαντὶν Βόδας. οἱ γὲ τζεμπετζὶ-
δες ὡρέγησαν σερᾶδον γιὰ δὲ ζειβάγησαν, γιὰ ὧντας τὸν δὸ φυσαίρα
ὧν τζανιτζάρων· γὲ μὲ βέγοντας ναὶ δὲς δὸ δῶκε, τὸν ἐσαραχαΐδεσαν, γὲ
σὲ ρίσποντας δὸ φυσαίρα γὲς τὸν πόρτα δὲ ἐσπῆραν, γὲ ἔτζι ἀρχίσαν
ναὶ μαζωχθῦν γὲς τὸ Ἐλμεϊδάνι ὅλα τὰ ἰάγκαλα· τὸ δ' σερᾶδον δὲς σρὸ-
βλημα ἦλον αὐτό· ὁ μὲν βασλὶς ναὶ ἔλθη γὲς Κωνσαντινόσοχιν ναὶ πα-
βίσῃ· τὸν δ' ἀναρθὴν ναὶ τὸν σιγάλῃ· γὲ ναὶ τὸν ἐξορίσῃ (λέγεσαν ὅτι γὲς
αὐτὴν τὴν γνώμην ἦλον γὲ ὁ Ἀξιραζέμης) γὲ ἔπαιρναν συμβεχτὰ δὲ σρὸ-
σὸν ναὶ πάγνῃ· γὲ νῦραν λόγον ναὶ σᾶς μὲν Πρέσβης· γὲ ἔτζι ἔσχαν
ἐξυνταξέσαρας ὀνομάδες· αὐτὸ πάλε ἰάγκαλα αὐτὸ δύο αὐτοί, γὲ δὲς
ἐξεπέρνησαν γὲς τὴν Ἀδριανόσοχιν· οἱ δ' ζορμησαΐδες αὐτόμεναν ὅλοι
μαζωγμένοι γὲς τὸ Ἐλμεϊδάνι· σροσχυλόνοντας τὴν αὐτόμησιν· γὲ σσηγὲ-
νοντας οἱ ῥηθέντας ἐτζιΐδες ἕως γὲς τὸ χουσᾶ· ἔχολεν ὁ βασλὶς
γὲ δὲς ἐσῆραν ὅλες· γὲ δὲς ἐβώρισαν ἐσῆ γὲς τὰ σορίχωρα· γὲ μετὰ ἡμέρας
ἡμέρας δὲς σῆραν· διόντας δὲς γὲ τὴν αὐτόμησιν· ὅτι δὲ γὲς μὲ τὸ ναὶ ἦλον
ζέσας· ὡς τὰς τὸν ζέλιον χρῶνα· ὅτι ἡμισορᾶ ναὶ ὑπαίγῃ· ἔχολεν ὅμως
σρὸς τὸ ῥθινόσορον· αἰφ' ἂν δροσαθῇ ὁ καιρός· θέλῃ ἔλθῃ· γὲ θέλῃ σᾶμε·
ξῃ γὲ τὸν χωρθήν· αὐτόντας δὲ οἱ σὺν δῇ πόλῃ συναχθέντας γὲς τὸ Ἐλ

ἐπτ. ἰαν. ιγ' ἔγινεν ὁ ἐσαναπαυσμὸς εἰς τὴν πόλιν· ἡμέρα βδομὰς τὸ ἔτος ἐπτὰ ἀλλαγῆναι· ἰδ' ἡμέρα ἤρξαντο ἐκβάλλειν τὰ ἀρτίλερια τὸ φρούριον τῆς Ἀδριανουπόλεως· γὲ ἐτέθησαν βασιλεῖς ὁ σηλαϊάχης· αὔγουστ. κ' 22 αὐτὸς περιφανὴς ὁ νεροπεράλης.

ξαειδάνι., λύθυς ἐσφάλισαν δῆς σοῦλους δᾶ Κάϊσρα., αἰφνούλες ἀνοι-
πλᾶς μόνον δό ζησαχτζέπαισοι., δό ζησαγάπ σαβζάρι., δᾶ ζησαγα-
δᾶ., ηὶ δό ἐδρενέπαισοι., ηὶ αἰστράϊσαν ναί σπηγάϊναν ᾳ̃ς δην ἀδριανά-
σοχιν ναί πλλάζαν δόν βασιλέα., ηὶ ναί πάϊναν δόν ζλλδάν ζησοραχίζην
ηζόν δᾶ-ζλλδάν ἀχγιέδη., ναί σοιόσαν ηὶ δόν ζωρδήν ναί δόν ἐζωρίσαν., ναί-
ζωνούλες ηὶ σραδόϊναδα., ηὶ λύθυς φέρνουλες δόν ἀχγιέδ Παῦᾶν γαηιδρόν
δᾶ χσοίν Παισᾶ ἀμπζαϊογλᾶ., ὁ ὁσσοῖος ἦδον μουνζέλης., δόν ἔπαϊηαν
καϊϊημπαΐηην δῆς πόλεως Σώνδας σορόδερον ὁ ἀσσζλλάχ Παισοῖς Κίοσζ-
λόγλης., ηὶ γαηιδρός δᾶ δόλε ζωρδῆ., ὁ ὁσσοῖος βλέσωνδας δην εἰδωναίσαν,
ἄρυγε., ηὶ εἰσῆγεν ᾳ̃ς δόν βασιλέαδ ἄρδαν ηὶ δόν φιραρίχ χαΐων Παῦᾶ.
ηὶ δόν ἔπαϊηαν Τερδερδάρην., ἔπαϊηαν ηὶ σαηισοδ ἀρένδην εἰδινούδες.
εἴδι ηὶ ὁ σαηισοδ ἀρένδης ἦχεν σύναχωρίσ., ὥνδας ηὶ σύνδος συγγενῆς
δᾶ ζωρδῆ., ηὶ σήρχιζαν ναί εἰδιϊηαΐζαν δαί σραδόϊηαδαί δες., σύνδας σραδόϊζα
σοζδρα μόνον., ὡς ἐζηύδα χιλιούδες Σερδενγηιτζίδες., χωρὶς σαί αὐσσό
δην ναυδάϊηαν.

ὁ δέ βασιλός βλέσωνδας δην δόσην ὁρμήν., ἐσορόσαζε ναί ἔλθαν
ὅλε ἐλτζή ζησοραχίζη Παισᾶς., ηὶ ὁ ζιγρόν χαισοῦ Παισᾶς μέ δαίρα-
δολμαδαί δες., οἱ ὁσσοῖοι ἦζαν ᾳ̃ς δό ζησαζζαίνη ηζαδαί δῶν Ταδαίρων., ηὶ
ἐλάλησα ηὶ δόν ζανίζδραγασοῦ μέ δές ἐπῆ σαροδρεθανίδας Γιαννιζαίρες.,
ηὶ ἔπαϊηαν ὅρκον ναί ἤναν ὅλοι μέ δόν βασιλέα ηζαδαί δῶν ζορμασοῖδ.

ἡ δὲς ἔδωκα χιτωνίσκον σφοὶς φιλοσοφίας γρόσια δὸν παδ' ἕνα. οἱ δὲ βορμισαίδες βλέποντες δὸν γινόμενα, ἡ δὴν εἰδοποιοῦν δᾶ βασιλέως, ἐφό-
βιζον δὸν μὲ ἀλχυμίᾳ παιδᾶν ὅσα δὸν ἦχαν παίξη καὶ μπαίνουν καὶ ἡ-
ναν βεζιραδέικης. δὸν δὲ βιζαρίχ χαλεὶ παιδᾶ ἀπὸ τεφτερλίεν
καὶ μπαίνουν δ' πόλεως, ἐβλήβιζεν ἡ γυφτιὰ εἰδικοὶ δι, ἔπαιρναν
ἡ βενιτζεράγαδες δὸν αβλαχὶν ἀλχυμίᾳ. ἡ δὸν ἐσκῆραν μαβίδες. βλὲ ὁ
βιζαρίχ χαλεὶ παιδᾶς ὡξ φρόνιμος δὲς εἰουμβάλλαν, ὅλι αἰφ' ἓξ σίγουρ
ἔβω φὲ δὴν βιμβρίαν καὶ βάλλη ὁ δέχης χέρι, ἡ καὶ σφοβάλλη φὲ βὸ
σφάθικα δλὰ καὶ σὰ νιφτώσουν φὲ δοὶ βασιλικὸν αβρόνον δοὶ βελδοὶ ἀλχ-
μὶδην ὑὸ δᾶ βελδοὶ φιλχμίδη, αὐδχρὸν δᾶ βελδοὶ φιτσαφᾶ, ἡ ὄχι δοὶ βελ-
δοὶ βμπορατζίκικα, ἐσσφδὶ ἡ ὁ νόμος βὸ δίδη, ὥνδας μιγαλίτερος. ἀφὴ
θέλη χαϊδεύσφδὴ ἀπολώτερον ἡ ἡ βασιλικὴ πόρδα. μὶ βὸ καὶ φίναι ἡφοὶ
δύο αὐλάδελφοι. ἡ αἰφ' ἓξ ἐσκῆραν φὲ δὴν βιμβρίαν, ἀνέβη ὁ δέχης
φὲ βὸ μιγαρί, ἡ ἔπαιρνε λόγον, ἡ φίναν, ὅλι ὁ νόμος ἔτζι ἀσφαλίζ-
σφσιν ὁ μιγαλίτερος σεϊζαδὲς σφρέσφ καὶ φίναι δεβάδοχος δ' βασιλῆ,
ἡ ὄχι ὁ μικρότερος, ἡ ἔτζι βὸ ἔχεφζαν ὅλοι, ἡ ἔπαιρνον φαβιέ, ἡ
ἐπήγαιναν σφοὶς δὴν ἀδριανούπολιν, ἡ φθαίνοντες φὲ βὸ χωριὰ, ἐπό-
νεσαν ἐκῆ, ἦλθε ἡ ὁ βεζιραδέικης μιλὰ δᾶ βενιτζεράγαδες. ἡ μιλὰ
δῶν σφαδιαφόρων, ἡ ἐπόνεσαν σαΐμ ἐκῆ δὲ βὸ χωριὰ, παβόπιν
ἦλθε ἡ ὁ βασιλὲς μὶ δὲς μίλα δᾶ σαεφγίδ, δίδωνδαί δες ὅλες αἴρμαδα

ἀπό τόν βασιλιόν χαζνί, ἡ ἐπόνεσε ἡ ὁ βασιλός γιά τό χωλᾶ, ἐκῆ
ὅπου ἤθον τά ἐδικά τα σταδίκαλα, τά ὁπόια σταδίκαλα ἡ τά δύο ἦ:
θον ἀνθίκρυ σιγά ἕνα ἀπό τό ἄλλο, ἡ ἐσκωνόθη ὁ ξενιτζεραγάσι, ἡ ἐ:
διώρισε τά σταδίκαλα, ἡ τά δόπια, βαλλωνδάλα γιά δάξιν ναί σοβλεξιή:
σεν μιά τής ἐναντίας, ἡ ἐκῆ ὅπου ἤθον ἀραδιασμένα γιά σοβλεξιόν, ἐβύ:
ρισαν ὅλα τά σταδίκαλα τῦ βασλέως, ἡ ὅλοι μιά μιάν φωνήν φάσαν
τής βαρκατίδες ἐων, τί θαρρῆτε ἐσᾶς, σᾶς ναί σοβλεξιόσουν ἤμεῖς μιά τής
ἀδελφές σας, ἡ μιά τής γιολδάσες σας; αὐτό δέν τό παίνουμε σοβλέ.
ἡ σίθυς ἀρχίβαν μεγαλοφώνως τό αἰγά αἰγά, ἡ ἐσκῆγαν, ἡ αἰχμάλιαζαν
τής ἄλλες, ἡ ἀρχίβαν ναί φιλῶνται, ἡ ἄλως ἠνώθησαν ὅλοι, ἡ ἔγιναν τό
ἕνα χαλᾶ τῦ βασλέως. ὁ δέ βασλός βλέσωνται τά γενέκλα, σίθυς
ἔφυγε, ἡ ἐσκῆγαν γιά τήν ἀδριανόπολιν. ἡ ὁ ρούμη βεζιρατζέμης,
ἡ ὁ ξενιτζεραγάσι ἔφυγαν γιά τήν ἀδριανόπολιν, ἡ ἐπρύβθησαν.
Τότε ὁ Δαμιάν χασνά Πασσᾶς καϊμεκάμης ἐσκῆγαν λίγον λιγῆ
ὅπου ἤθον ὁ σχλιόν ἀλχμέλης, ἡ τόν ἐσκῆρε, ἡ τόν ἐχτύθισεν γιά τό λαιμί. 1703:
ὁ δέ σχλιόν γνωσαρᾶς ἐσκῆγε, ἡ ἐχτύθησεν ἐκῆ ὅπου ἤθον ὁ σχλιόν 11: ἀνημέν
ἀλχμέλης σφαγισμένος, ἡ ἐσκωνόθησαν τά σταδίκαλα ὅλα, ἡ ἤλ:
θαν γιά τήν ἀδριανόπολιν, ἡ ἐσπροσκυνήσαν τόν νέον βασλέα, ἡ
ἔσφαλα δίχνουν ἔξω γιά τά τζαδίρια ὅπου βασλός, ἡ τά σταδί:
γκαλα, ἡ ἀρχίβαν ναί γυρίσουν τό τζελτόσι, ἡ μιά τό ναίμιν ἤθον

βασιλικά ἄσπρα καὶ τὰ δώκαν εἰσπῆραν ἀπὸ μεγάλης αὐτῆς, ἡ ἀπὸ σφραγιδοδιάδη, ἡ ἀπογέμιζαν τὸ τζελτέ.

Καθ' ἑκάνας τὰ παρὰ ὥλας ὁ ἀνθίοχος βόδας γὶς τὴν ἄδρια: νάσχιν, ἡ γυρώναν τὰ αὐθεντήαν τῆς φιλδαβίας πρυφίως, τὸ ἄπιασαν οἱ ἀρχόντες φιλδαβίνοι, ἡ εἰσπώθηκαν, ἡ εἰσπῆραν τὰ ρα: γιαίδες ὁπὰ ἦχαν ἔλθη καὶ ἐφιλιάσαν τὸν Κωνσταντῖν βόδα, τόσι σα: σαίδες, ἡ ἄλλοι σαράντα ἀπὸ φριανόποι ὀνομαίδοι, ἡ εἰσπῆραν ὅλα ἴσα ἑκῆ ὁπὰ ἦλθαν τὸ τζαδῆρι τῆς βασιλέως, ἡ βλέπανταὶ τὰ ὁ ρα: σιλές, εἶλήπα τὸν Ἐστέφροσον, ἡ τὸν ἔβαν, σῆμε καὶ χάθη αὐτὴ κάν: ναξις τὰ αὐθρώποι ἦναν, ἡ τὰ γυρόνν; ἡ σιλλωνται, ἡ ἐρωτῶνται τὰ, ἦβαν, ἤρκεσθεν φιλοβόινοι σιλαβοὶ τῆς βασιλέως, ἡ μὲ τὸ νὰ σήμαναν τὸν αὐθεντήν ὁπὰ ἦχαμεν, ἤθαμεν νὰ σφοσπωνώσωμεν, ἡ νὰ σφοσπαύσωμεν γὶς τὸ ἄλλος τῆς βασιλήας καὶ μᾶς εἶπεν αὐθεντήν ἀπὸ ἀναίμισόν μας. εἰσπῆκεν ὁ Ἐστέφροσος γὶς τὸν βασιλέα, ἡ ἦβε τὸ ζήλημά τα, ἡ ἀπομοιθῆ ὁ βασιλὶς ἦβε, σπήκανε λαλησῆτα, ἡ ὅσσιον θέλει ἀπὸ ἀναίμισόν τα, φόρεσῆτον καβάδι, ἡ αὐ σπηκήν. τὰ εἶλήπαν ὁ Ἐστέφροσος, ἡ τὰ ἐρώτα, σσῖον θέλεθε ἀπὸ ἀναίμε: σὺ βὰς καὶ φορέσου καβάδι; ἔσσαβαν αὐτὰ τὸν χαχαῆβοδα, καὶ ἦσαν αὐτὸν θέλομεν, ἡ ἐφώναξε ἡ ὁ παινὸς χαὶς, φῖϊ δεκανιαδά, φῖϊ δεκαπαδά, ἡ ἄλλο τὸν ἐφόρεσεν ὁ Ἐστέφροσος καβάδι, ἡ ἐγύ:

γιοι μιά δό καβάδι, μή ἦλθεν γιά μιά Ἀδριανούπολιν. ὁ δέ ἀνθίοχος βόδας εἰσῆγεν γιά μιά πόλιν αὐτσεφανδος.

ὁ βασιλεύς δίδωνας δό τζαχάτ ἀδν γιανιτζάρων, μή ἀδν λοιπῶν στρατιωτάδων. εἰσπιάθη, μή ἦλθεν γιά μιά πόλιν, ἔπασε μή δού τζαμίν ἀλλά μιά ἐκκλησία μιά ἁγία. σερό δέ ὅλην νά εἶλθη ὁ βασιλεύς γιά μιά πόλιν, ἄξεπιάνα δύο ἡμέρας σερό μέρα δού ῥηθεῖδα τζαμίν αὐτή μιά μιά δέν νά ἐξεβάλῃ σερί ἀδν χορεσταάδων, μιά σως μή ἔλεγαν δί: σοδα ψεύδια, μή εἶθόν δέν ἦρε ποδένα, μή ἄλλως ἔρθασαν ὁ βασιλεύς, δού ὄσπιον δού εἰσῆγαν σερῶδον γιά δό αἰγιάστι γιαδαί μιά σπιτάδ; μή δού ἔζωσαν δό σπιτάδι, μή ἐπῆθεν δού εἰσῆγαν γιά δό βασιλικόν δωμάτι, μή ἄλλως φρόνεσεν δά σερέμματα. ἦσαν δέ μέρες δέσπασες, οἱ ὄσπιοι αἰτήσαγε μή ἦχαν φρονίσῃ, ὅμως ὁ βασιλεύς ἤξερασπιάθη μά σπῶς εἰσάπσαν πιρέμαγα ἀδν χορεσταάδων, μή θέλασπιας νά μά ἐξολοθρεύσῃ, μά ἔπασε καστζίμασπιάδι, μή μά ἔσφαξε μιά παιδία γιά μιά παπάδες δέλά νά σερομενύσαν δού μιτσοδέν δῆ νέα βασιλείας, δίδασπιας μά μαῆ σ' ἕνα αὐτό μιά μεγάλα καβάδια, μή ἐγρόσεσαν ὁ βασιλεύς ἐπῆνον δού ποδσῶν, γιά δού ὄσπιον ἦδον δέλά νά ὑποσέχῃ ὁ χαθ' ἕνας αὐτό αὐδῆς ὑσσερώτερον, δίδυς ὅσπι ἔλθῃ νά πόσῃ δό πιρά: λι δα, μή νά δό σφάξῃ δῆ βασιλέως, μή νά σουρῃ μή ὅλα ἀάσπρα οὐ: ρεθῶν πανδαίδας νά μά σφάξῃ γιά δό χιμρί, μή μέ αὐδόν δού φρόσπον δάς

πανόδωσαν ἔξω.

Τότε σύλλη οἱ ζορζιανάδες ἀπ' τὴν Ἀδριανούπολιν ἐγύρισαν ἡ αὐτὸ τὸν ἔζ αὐτοφρήδων. Ἀλέξανδρον μίαν μεγάλην συσσίτια ἀπάνω. οὐ: τὸς δὲ σερνιάδας τὴν ὄθηση ἐπερνοῦσι, ἡ ἐβάλωσαν τὰ συσσίτια ἀπ' ἀπ' τὴν πόλιν. ἀφ' ὧ δὲ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ἀπ' τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἦλθε ἡ ὁ ἔζ αὐτοφρήδων μαζὶ μὲ χιλιάδες βόδια μὲ πολὺ μεγάλα βαγάζια, ἡ ἤθαν πρωΐ πρωΐ ἕως ὅπου ἔβαλαν μισόδια, ὕστερα λίγο πάνω ἀπ': πόλιος βόδια, ἡ ἐσπάσαν ἀπ' τὸν κεχαγιᾶν μὲ θάσπρο ἄσπρο, ἡ ὑποχρέωσι ναὶ δώσῃ μίαν συσσίτια ἀσπρῶν, ναὶ ὅπου ἔχασε ἀπ' ἀπ' ἐδῶ, ναὶ ἔτζι ἐδιορθώθη, ἡ τὸν ἐφόρεσαν καβάδι ἀπ' ἐδῶ ναὶ φύγῃ σιγὰ σιγὰ βαγαζιόπους, ἡ ἐξεβάλωσαν ἡ ναὶ ὁπωσδιάλου.

Ὁ μιχαὴλ βόδας ἐρχόμενος μαζὶ μὲ ἀρχόντια μὲ ἀπ' τὴν πόλιν, ἔπεμψαν ἀγωγὴν ναὶ φέρῃ τὸν κωνσταντὶν βόδα αὐτὸ τὴν καβάλαν ναὶ πηγαίνῃ μαζί μὲ, λέγοντας ὅτι ἔφαγαν ἄσπρα αὐτὸ τὴν τζαΐρα, ἡ τὸ ἀγύ: ρισαν, ἡ ἔσχασαν ἡ τὸν ἄφεσαν, ἡ τὸν ἐσφάλισαν. σφοσσοσβάνιας δὲ ἀπ' τὸν τζαγὶν ἀχμὲτ πασᾶν τὸν σενιτζεραγασὶ, τὸν ἄφησε, ἡ ἔσπα: σεν ἀπ' τὸ σπίτι μὲ, ἡ σύρθησαν οἱ μαφορδόνοι.

Ὁ τζαγὶν ἀχμὲτ πασᾶς ὠνίσα τὸ μεγάλο, ἡ σοβᾶ, ἡ βαφρὲ: τὸς ἀπ' τὸν βασιλέα, σὰν παλιώνει ἀπ' παθὲ νὰ σὲ βάλῃ, ἔχοντας ζαπτιὰ ναὶ σαΐρῃ γλίγωρα ἡ τὴν πόλιν, ἡ ὅσον ἤχε χωρὶς ὅπου μίαν

ἦν ἡμερῶν ἐπροσπαίσαν τὸν βασιλέα εἰς τὸ ἀγαθὸν ἐμαυτοῦ, ἢ τὸν ἐφίλησα· σε, ἢ στερνῶνδας μεριπᾶς ἡμέρας, ἐπροέταξεν ὁ βασιλεὺς τὸν βε· ζιραξέμην νὰ φέρῃ τὸν τζαχίν ἀλχεμὶ Παισοῦν μαζί τε εἰς τὸ θωράϊ· ὁ δὲ τζαχίνης ἐχαίρετο θαρρῶνδας ὅτι θέλ νὰ τὸν δώσῃ τὴν βάλλον, ἢ ἔτζη σπηλιώνδας μίσα, ἐμήνυσε νὰ εἶθη σεεῖνον ὁ ἀλχεμὶ Παισοῦς Βεζιραξέμης, τὸν ὁσσοῖον ἐπροέταξεν ὁ βασιλεὺς νὰ φορέσῃ καβαϊδὶ τὸν τζαχίν ἀλχεμὶ Παισοῦν, παίμνωνδας τὸν Κύμπερς Παισαϊ, ἢ αἰφ' ἓ ἐφόρεσα τὸ καβαϊδὶ, θέλωνδας νὰ σὲν ἔξω νὰ παβλιπόσῃ, δὲν τὸν ἀφῆναν· μόνον ἦχαν ἕτοιμον τὸ ζουνδὴ τε χρυσοῦν τζίμπουσιν, ἢ τὸν ἔβαλαν μέσα, ἢ τὸν ἐπῆραν χαϊδὶ τὸ ἀλχίρ παισῃ, ἢ σὴν ἦχαν καϊδέργον ἑτοιμασμένον, ἢ βάλλονδάς τον εἰς σὴν τὸ καϊδέργον, τὸν ἐπῆραν ἕως εἰς τὰ γησία, ἢ τὸν ἔσνιξαν.

Τὸν δὲ φιραρὶχ χαϊδῶν Παϊδῶν αὐτὸς ὁπὸν ἦλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν, τὸν ἔπεμψε σοὶλιν τεφτερδάϊεν μεγάλα τζύγια.

Αἰφ' ἓ δὲ ἐπερέασαν ὀλίγος καιρὸς σὺγαμεν αὐτὸ τὸ βε· ζιραξέμη ἢ τὸν ἀλχεμὶ Παισοῦν, ἢ τὸν ἔστελε νὰ παθίσῃ εἰς τὸ σοπὶ τε, ἐσοβᾶ ὥλας καιρὸς ἀνθρωπος δὲν σὶναπαλώθη εἰς δαῖς ἀπὸ τὰς ἀλλας παπιωσύνας, ἢ ἔδωκε τὴν βάλλον τὸν Δαγιαὶ χασοὺ Παισοῦ χαμιφρᾶ τε, ὁπὸν ἐβαστᾶε τὴν ἀδελφὴν τε χαϊτζὲ Σχλδοὺν* :—

* ἴδε περὶ Ἰσλὰμ ἐξωθεν εἰς τὴν Σλάγκαν σημ. τῆς ἐκδ.

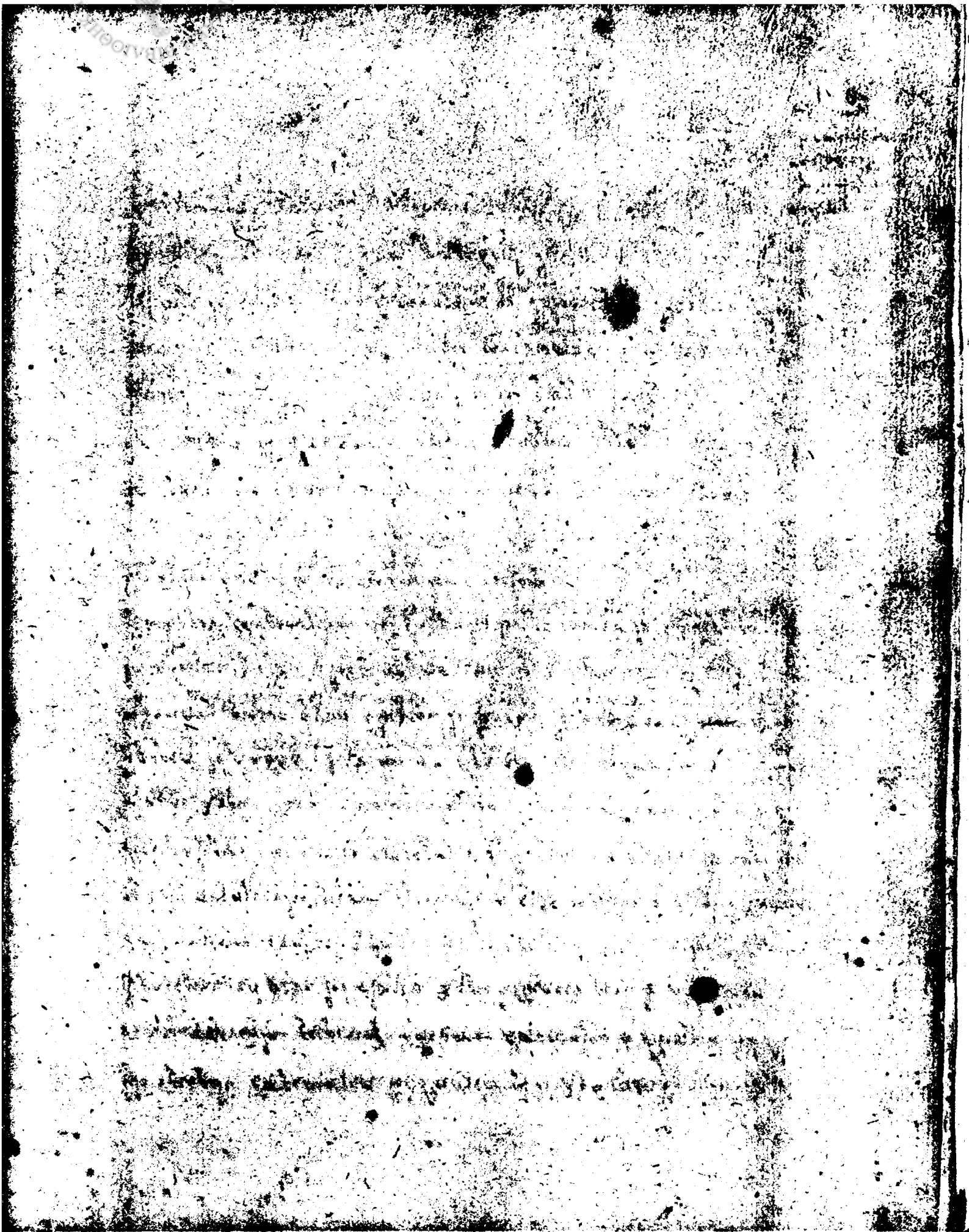

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

"ξημιάδα σοφισμένη, σὲ λάτρεψα βαλσμένη.
"Ω διὰ τὸν Γαλατᾶν παρμένη, τὸν ἀπ' ὀχτὲ σαγιτεμένον.

Ὅσοι στράτες χριστόν, ἡ ἔξω βασιλεῦοι,
γρικᾶτ' ἀνθρώπιν τὸν ξένον τὸν σαρακατσιανεμένο.
σὲ βάλθηκα μὲ τέχασιν τὸν Κόσμον νὰ τρυπήσω,
τὴ παρμένη Γαλατᾶ διὰ σπάθι νὰ διγήσω.
σὰν ἤλιε τ' ἀφέγγι, π' εἶνι τὸ γιαγκίνι.
ὁ βασιλεὺς ἐσφόξαξεν, ἡ Δονατσιᾶν εἶνι.
γιατροὶ μεγάλοι τέλισαν ὅλα τὰ φαρμακίρια,
νὰ πάρτσιν τὸν Δονατσιᾶν μὲ τὰ σοφὰ σαγχίδια.
ἡ ἐσφόξαξεν ὁ βασιλεὺς, ὅλοι τὰς νὰ χαρῦσιν,
Τζέροι ἡ φραγγοι ἡ ἑωμαῖοι, πλεὺς ἐσυθυμᾶσιν.
τζῆλην χαρὰν σὲ γέννησεν πορίτζιν τ' Ζηλάνα,
ἐσφόξαξεν ὁ βασιλεὺς, ἡ Δονατσιᾶν ἐπαίρνει.
τὸν Πόλιν ἡ τὸν Γαλατᾶν ἐσπῆγεν τὸ φερμάνι,
σὰς ἤλιὸσ ἀπλεύσῃ σαρμπὺς τὸν Δονατσιᾶν νὰ πάρῃ.
Σαββάτον ξημερώνοντας, 'ποστολὴ' λαμπρίτζι,
δυὸ μέρας ὑστερώτερα τ' ἁγίου Γεωργίου.
σᾶς δυὸ βραδιᾶς τὴ Δονατσιᾶ εἶνι τὸ γιαγκίνι,
ἀνάβλε νὰ σὰς χαρῶ, πῶς ἤλιον πῶς εἶνι.
Εἰς τὴν πόρτα τὴ Τοσχανᾶ ἤλανε Μουρεντζίδες,
π' ἀνίγτηκαν τζῆλον Δονατσιᾶ τὰ λαμπρὰ σεγιντζίδες.

πὰ ἀρῶναν ἕναν σύντροφον τὸν ρῆγον νὰ παίξῃ,
ἐκεῖνος ἀσπαοιμήθηκεν, φίσσαις δὲν ἠμπόρη.
ξέχασεν ὁ λαλάπασας, ἡ ἐν' φωλιὰ πὰ 'ναφτῇ,
μόνον ἀσπαοιμήθηκεν δίμορφα πὰ 'ναπαυτῇ.
ἡ ἡ φωλιὰ ἐπιῤῥίσεν, πὰ 'ναφτεν λάργα ξύρι·
ἐκεῖνος ἤθον ἡ ἀροσιά, π' ἐγίνη τὸ γιαρτίνι
π' ἐπάππεν ὁ λαλάτας ὁ ἀσυμπαγνεμένος,
πᾶ ἤθον σῦκα τὴν Τζερμιὰν ἀσημὰ ἐβαντισμένος.
ἤθον ὡσὰν τὸν βενετζιάν ἐκεῖνα ὅπα μέγανα,
ἤτσα παθὸς ἐγίνασεν παιδάκιν τὴ ψυχήν.
ἤθον χωριᾶνοι πέριανοι, ἀσημὰ ἀλυχισμένοι,
σύρμαν ὥραν ἔγιναν ἀδυχοὶ ἐκυζικωμένοι.
κάθεται ἤσαν ὁ παιδός μεγάλα σὰν γαλίνα·
ἤσαν καπὸν δὲν ἔπαιρνε τὸ ῥοβεῖν γιαρτίνι.
μὰ ἤτσα 'κῆνος ὁ βορειᾶς ἄγριος θυμωμένος,
παθόμεν' ἀπὸ 'τὸν λιόν ἤθενε προσαγμένος·
μὲ τὸ νὰ σφάλλωσθ' ἀσημά, ἢ δὲν μεδανοῦσθ',
ἔσχεν ἤδη τὴν φωλιάν, ὅμοι νὰ πανδρευθοῦσθ'.
μὰ νὰ γνωρίσωσθ' παιδά, μικροὶ κ' ἠμεγάλοι,
μὰ ἤαντο μιᾶς τὴν ἔσχεν ἤχαρ' αὐτὴν τὴν ζωήν.
π' ἔχασεν μέαν τὸ παιδί, ἢ τὸ παιδὶ τὴν μέαν,
ἄλλοι χωριᾶνοι σάϊσαν, ἐβραῖοι φρεγγ' αὐτάμα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σᾶς ποτὲ ὥραις ἦτι νυκτὸς πρὶν γίνῃ ἡ ξημέρωσι·
δὲν χωρεῖ νὰ διηγηθῶ ἡ πλάνη ὁπὸν γίνει·
γυμνοὶ μεγάλοι ἔρχασι, καὶ ξύλα φορτωμένοι,
μὲς τὰ σοπάτια πλάγιασι πλάνοι σπολγιασμένοι·
δὲν ἤξεραν ποτὲ νὰ πουρδοῦν, νὰ χύνουν παλαπαγῶσι,
πλᾶσιν ἀπαραγόρηλα, φωνάζει ἡ βοῦσι·
βιάγιας ἢ ἀρχόντιασας ἢ ποτμοκαθεμένας,
ποτὲ δὲν μὲς τὰ σαραγιάτικα ὁλόχρυσα ἐνυμένας,
νὰ ποίλαξες ποῦς ἔλεγαν μὲ χάρις φερετζέδες,
ἢ ἔρεχασιν ζυποζώνας, σὰν καλαὶ σηλαβωσμένας·
ἐχάσασι πλᾶς σηλάβας τους, ποτὲ δὲν ὑπαρετοῦσαν,
μὲς τὰ σοπάτια ἔρεχασιν, τοὺς τζάρπας ἢ ἐρωτοῦσαν,
ἂν ἤδασιν τὰς σηλάβας τους, ἂν ἤδαν τὰ ποαιδιά τους,
ὁποῦ λάφηναν ἢ ἔρευγαν ἀπὸ τὴν ποτμήν τὴν βιά τους·
ἀπὸ τὸν φόβον τῆς φωτιᾶς νὰ χύνουν παλαπαγῶσι,
ἐχάναν μάναις τὰ ποαιδιά· πλᾶσιν μυκολογοῦσι·
ἢ φλόγα ἐπαμπάρωναν, τοὺς ἔπεφταν στὴν μέσαν,
πὶ ἀνατσινάζαν θηλυκρά ξηλὸν λεόν ἡ πλᾶσιν·
ἐσβύναν ἀπὸ τὴν μυαὶν μεριάν, πὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πάλιν,
ποιὸς νὰ θωρῇ ἡλίθιον παιγμόν, πὶ ἀπὸ παρδίας δὲν πλάγιν·
παθοῦπὶ ἀπὸ τὸν λεόν ἤλονε ποροσαγμένος
ὁ φοβερὸς ὁ ἄνεμος, πὶ ἐφύσαν θυμωμένος·

δὲν ἔβασανσεν ὁ ἄνεμος ἔχεις γιὰ νὰ πάψῃ,
ὥξε ὅσα ἦν ἔπαφεν, ν' ἐγίνανεν βεράνι.
ἡ δὲν γνωρίζῃ ἄνθρωπος χειρὸν νὰ σεφταλήσῃ,
ἀσοὶς νὰ ἦν ὁδὸν νὰ ζυνὴν χύσῃ δάκρυα σανὴν βρύσι. (ἐμὲ ὅσοι σὲ γνωρίζουν σὲ λυποῦνται πολὺ
δακρύζει δοὺλλα βρύσι
μάλιστα γιὰ ἰὰς διηγήσεῖς ἰὰς χρυσοχοϊσμένας, 1896 Κ.Ν. Καμπύλης
σὲ ἐρῆς ὥραις ἐπάπταν ν' ἢ ἐξὶ μαϊσμένας.
ν' ἐβύγασιν οἱ Προεξοί, παπαδάδες ἡ Διακόνοι,
μὲς σὰ παζάβια πήδαλα ἰὰ βῆχα ἰὰς ἀπόμι.
ἐχάβαν ἰὰ πονάκια ἰὰς, ἡ ὄμορφα κεφάλιά ἰὰς,
ἐπαγδαυθήκασιν πιὰ οἱ γιὰ ἰὴν κενοδοξία ἰὰς.
διατὶ δὲν ἐχρεάζανταν παντέαν νὰ μιλήσουν,
μηδὲ πλοχὸν μηδ' ἄρχοντα νὰ ἰὸν ἐχαιρετήσουν.
ἰόσην ἀξίαν ἔχασιν, σαν Μητροπολιάδες,
ν' ἐπερέασιν ἰὰς ἐκκλησιὲς μὲ ἴδρωτας χιτζάδες.
διαβαῖνο αὐθέντης ὁ Θεὸς ἔσχιξε ἰὴν ὀργήν του
ἡ ἰὸ διαγκαὶ ὅπου γίνεν ἦλον μὲς ἰὴν βιγλίτσα.
ἔβγαζεν φόβον βρομερὸν, γιὰ νὰ μεταποήσουν
γυναῖκες ἄνδρες ἡ σαυδιὰ, νὰ πιάσῃ νὰ βρηνήσουν.
ὡς σήμερ ἡμὲς ἂν ἔσφαλαν νὰ ξεμολογηθῦνε,
νὰ πιάσουσιν ὡς ἰὸν Θεὸν, ἡ νὰ συγχωρεθῦνε.
Τελειώσεν ἡ ἔκκλησις, ἰὸ ταγαδὰ ξεκιάδα,
ν' ἐκεῖνος ποὺ ἰὴν ἔλεγεν, ἰὸν λέγουσιν Βαρνάβα.

γι' ἦν παλγίδα Κύριος, γιαὶ δὲν ἦν' ασσεδαγγιός,
πάρεξ ποινὰ λὰ γραίμματα ποὺ ἦναν γιαθημένος.
νἄχεν ασσεδάξη ἡ αὐλὸς ἑλληνικὴν σοφίαν,
ἤθελεν ἔχη γιάθημα νὰ γράφ' ὀρθογραφίαν.
πιὸν ἔσφαλεν ἡ δάσκαλες τὲς τίχνες ὁποὺ γράφη,
γι' αὐτὸ σχολεῖον δὲν πάθησεν θὰς πόλη διὰ νὰ μάθη.
ἐμπαίζω ποὺς νὰ ἀσσέδαξεν, ἤθελεν ἐννοήση,
θὰς μέξας ὅλας δὲν γραφοὺς νὰ θὰς παιανοήση.
γιαὶ ἐπαγαὶ γὸν λόγον τὰ ὀλίγα βρίσκονται ασσεδαῖοι,
ἔστη αὐλὸς ἀπασσέδαλα λὰ γράφη ἡ λὰ μέξ.
ἡ αὐτὴν ἦναν δάσκαλες οἱ τίχοι ποὺ γραμμένοι,
συγγνώμην νὰ τὸν λόσουν ἀλλὰ ἐν' σωθεμένοι.
μόνον δὲν ἐνθύμησεν θὲς ἤθελεν η γράφη
γιὰ τὸν παγχάλον Γαλατᾶν, ὅποιος γροικᾶ νὰ γράφη.
Πρέπει ποσσὰ νὰ χαίρωμαι, νὰ ἔχω νὰ χαπυθύμη
γι' αὐτὸ παπὸν ποὺ γίννεται, νὰ ἐλευτερωθῶμεν
ποὺς ὁ ἀνθρώπινος ὁ νοῦς ποσσὰ δύνη θὲς ἀνθρώπους,
ἡ δὲν ὀργάνια στέκη μὲν σὲ ἐδεμένους τόπους.
Ἐπῆ ποὺ περισσεύσιμον ποσσὰ γάς ἀσωλίας,
οἰνοποσίας ἡ χορὸί, γιαὶ πλήθους ἀδικίας.
ὡσὰν θὰς σχύνης τὸν στοχὸν θέλες ὅποὺ ἔχῃ,
ἐπῆνες παλαιόνθισεν, η ἐδόθησεν πλαγκίνι.

+ ἀχὰ ἡ ζωὴ μοῦ ἐστὶ λυπηρὰ, σφοδρὰ καὶ ἡ συμφορὰ μοῦ ἐγένετο σφοδρὸ βάλος, ὥστε καὶ τὸν νοῦν μου συγχύσασα παλαιοφρονίσασα, ἡ ἀνοησίαν μοῦ ἐποίησε φρονεῖν, ἃ οὐκ ἐν ἀνθρώποις εἰώθασιν, ἀνθ' ὧν ἡ πρόνοια ἡ τοῦ Διὸς Μεγαπολίτου, ἡ ὁ Ἑλευθέριος Ποσειδῶν ἐμὲ διεμελεάθησαν, ἐκ θεῶν ἀνθρώποις ἐπιπλήξαντος.

μαπρόθυμος ἦν ὁ Ἀλεός, ἡ ἔχῃ ἀποφαγχνίαν,
μαὶ μὴς δὲν ἐπιστρέφομεν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.
μόνον σοὺν ἔλθῃ ἡ ὀργή, ἴδε μεδανοῦμεν
ἰαὶ σφάλματα ἐστὲ παίνομεν, ἡ σωτὴν δαχτυλοῦμεν.
ἡ δὲ παίνομεν ἀποχὴν τὴν δὸν παπῶν λεγόμαν,
ναὶ ἔχωμεν π' ὀς τὴν ψυχὴν ἐλίγαν σωτηρίαν.
μὲ ἴδια ὅμα ὁ Ἀλεὸς θέλει μαὶ διορθώσει,
ἐπῆνος ποὺ μαὶ ἔπομεν ἐμπρός να μαὶ σώσῃ·
διατὶ σὰν τὸν ἐμπροσμὸν, σὰν χαρὰν τὸ θαρροῦμεν
μὲ παθαρὴν μετάνοιαν ὅλοι μαζὶ ναὶ σωθοῦμεν:—

Τέλος τῆς ἀκόπης ῥαψῳδίας τῆς Γαμηλοῦς.

Ἐξέδοθη σημειώματος Διονυσίου Πρωτοψάλτου Κωνσταντινουπόλεως τῆς Βυζαντίδος.

ἀχῆς, ἀποριλλίου πγ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἐτελειώθη ὁ λόγος αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς ἐγκαινίου θυγατρίου τῆς βασιλίσσης, ἡ ἔγινε Δοναυσιᾶ, ἐπὶ θρόνου, χ, ἰ, ὁ, δ, ἐπὶ τῶν ἁγ, σεβαστοκρατ.

Ἀποριλλίου πέ, ἡμερονύκτια ἑβδομήκοντα, ἔγινε μέγας ἐμποδισμὸς ἀπὸ τὸν Γαμηλοῦν, ἡ ἐξῆλθε αὐ ἐξὶ ἐκκλησίαις, ἡ Καραϊσκή, ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἅγιος Δημήτριος, ὁ ἅγιος Γεωργάκης, ὁ χτὶ τὸν Μπογδανίου, ἡ ὁ χτὶ τὴ Λεμεσσοῦ, ἡ ἐκκλησίαν ἐργαστήρια, ἡ σπουδὴ ἕως ἐκατομμύρια πολλὰ χιλιάδας, πρίμασιν εἰς ὅλα πῆ. αὐτὸ τὸν σχοινὸν Πυργαϊὰν ὅπου ἔγινε ἡ μεγάλη φωτιά, ἕως σωθῆν, ἐστόρεσεν χρόνους ιε':—

φράσις

+ Τοῦ ποθοῦ ῥαφαήλου, ἡ λοιπὸς ἐν ἐξηγήσει φάσεις, θεσπίσας ἀναπομπίσας
θεόν τε θεῖον τὸν γνῶ ἡσυχίας τὸ χῦ ἀναφαίνεσθαι, ἡ νεοφύτων ἀγαθὸν πομπεύσας:~

Α ἄκουσον γῆ ἡ οὐρανέ, τὰ ὄρη καὶ οἱ κάμποι,
ἡ ἅπαντα τὰ κτίσματα, ἡ κλαύσατε ὁμάδοι.
Β ουλὼ ἡ ἔργον ἄμομον, λαλίνου ἐφαπλοῦ,
καθαίρεσιν καὶ χαλασμὸν, μαοῦ τὸ παμαγίου.
Γ σὺν λαλίνων παπίων, κόπτε τὸν μέγα θεμέ,
ἵνα χαλάσῃ ταχέως, ἡ πάλιν κτίσαι μέλλῃ.
Δ ιὰ μὲ σήσουν ὄμορια, καὶ διὰ μὲ κερδήσουν,
κλίτορες μὲ λοιδόρησαν, καὶ παύσα μὲ θέλουν.
Ε λόγιασαν οἱ ἄθλιοι, τῶς ὅτι ποιμᾶται,
τὸν τόπον του τὸν ἅγιον, ὅδε ν' ἐμὲ πεθυμοῦσι.
Ζ ηλήσαμος τοῦ ἀφεντοῦς, μεγίστης ἐκκλησίας,
σουλτάνου μουσαφὰ χαμὲ, χαρτὶ διὰ γραφῆς.
Ἦλθε λοιπὸν ὁ καπιτζῆς, ἡ ὁλομᾶ μαζύτου,
καὶ ὁ παπᾶς τὸν ἔγραψε, μέσα εἰς τὸ χαρτίτου.
Θ αυμάσας κόσφι ἔκαμε, μὲ ὅλης τῆς ἀγάδες,
σεχῆδες ἡ ἐμεληδες, ἡ ὅλους οὐλαμαδες.
Ι μὰ ἀρχὴ ποιήσωμεν, οἱ φτωχοὶ μὰ χαλοῦσι,
θέλημα ἡ χοτζέλιον, σὰ τοῦ κατὴ ζητοῦσι.
Κ ἀτὸ βυθὺς ἐπέσαξεν, ἅπασα τὰ τῆς χρᾶς,
ἀς χαλασμὸν (φοῦ) τῆ μαῦ, μετίσης ἐκκλησίας.
Λ οιπὸν πιστοὶ ὀρθόδοξοι, καὶ τέκνα τῆ σωτῆρ,
ἰδέτε ἡ θαυμάσατε, τὸ τῆς σοφοίας εἶδ.
Μ έτις παντοδυναμ, θαυμάτων ἐξαισίαμ,
ἀκήρητ, ἀκοίμητ, ἐργάτης μυστηριαμ.

Νοήσατε τὴν δύναμιν, καὶ θέαν δυναστείαν,
γνωρίσατε τοῦ θαύματος, τὴν θέαν ἐνεργείαν.
Ξύμπαντος κόσμου θῆς ὤν, καὶ ζηλωτὴς ὑπάρχων,
τοῦ παναγίου τάφου του, τὸν ζῆλον προφυλάττων.
Ὁ πάντολμος ῥαφάηλος, τὸ ἔργον ἀρχηνίζει,
τὰ ξύλα γιὰ νὰ κουβαλῇ, μὰ φέρνῃ νὰ στιβάζει.
Πλερώνει πάμπολυ λαὸν, τουρκῶν μαρωνητῶν τε,
εἰς ἀρατάδες καὶ ξυλὴν, ὡς γιὰ νὰ κουβαλιῶνται.
Ρουσφέτια καὶ χαρίσματα, ζαχάρητες καὶ μῆλα,
ταγίζει δίδοι ὁλονῶν, νὰ φέρουσι τὰ ξύλα.
Σὲ πετροκόπους μαΐστορας, ἐργάτας εἰς τὰς πέτρας,
τοῦ κόπτειν τε καὶ λατομεῖν, τὰς τῶν κολώνων ἕδρας.
Τοιαῦτα τὰ τοῦ ῥαφαὴλ, καὶ τῶν παπιστιάνων,
ὑπερηφάνων καὶ κακῶν, τῶν ἀντιχριστιάνων.
Υμνῶ, δοξάζω, εὐλογῶ, καὶ προσκυνῶν λατρεύω,
τῷ ἄνωθεν καὶ ἔκπαλαι, ἡμῶν προνοουμένῳ.
Φθάνει κωλύει τὴν βουλὴν, τὸν ἐρχομὸν τῶν ξύλων,
παιδεύει καὶ τὸν ἄφρονα, ὃν εἶπον ῥαφαῆλον.
Χαρίσματα ὁποῦ δωκεν, φλωρία κι' ἀσλανία,
φροῦδα γὰρ ἠφανίσθησαν, καὶ πάνε χαϊμένα.
Ψῆφος θῦ ἐγένετο, πάντοιος καὶ παντώθεν,
ἀῤῥάβων ἐκπολλῶν φυλῶν, ἐδῶθεν κἀλλαχώθεν.
Ὥρμησαν ὥσπερ λέοντες, μὲ πάμπολλα φουσάτα,
στρατεύσαντες διέτρεχον, τοὺς δρόμους καὶ τὰ πάντα.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὤχου ὀυαὶ, ἀλήμονον. ἠλάλαζομ λαλοῦντβ,
οἱ φεφύγοι μὰς ἐδούλωσαν, τὸν τόπον μας λαβόντες.
Οἱ μουσουλμάνοι ἅπαντες, ἐλᾶτε μὰ σαθοῦμεν,
ἢ φεφύγους μὰ φανίσωμεν, ἢ ὅλοι νὰ θανοῦμεν.
Τρέχοντες σύθεν κὴ σκᾶ, σὸαν οἱ μεθυσμένοι,
τὰς ἀφημπάδες ἤυρεσι, τὰ ξύλα φορτωμένοι.
Ἀφήρπασαν διαγούμησαμ, τοὺς βόας κὴ ἄμους,
γυμνώσαμτες κατέσφαξαν, πολὺς παντοίας θέπτας.
Ἐμ τούτοις ἦλθε κὸ ὁ ἐλισμὸς, μὲ καπτζὴ μὰ παύση,
ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, τὸ κτίσμα μὰ σχολάση.
Ἰδὲ λοιπὸν καὶ θαύμασον, τὰ ἔργα τῆς προνοίας,
καὶ τῆ θῦ τζέφτια, τῆς θάλας δωναστάς.
Καὶ ὡς πολὲ τὸν φαγωὸ, μ᾽ ἕνα ἐβδὸ κὴ μόνον,
τὸν σκλαποδέμησε, καὶ κατα πιέσας ὅλον.
Διὰ χρῶ τοῦ μωϋσῆ, βγύτωσας τοὺς ἐβραίους,
κὴ τῶρα τὸν κακόφεγγον, καὶ τοὺς λοιποὺς λατίνους.
Τὰ πλήθη τῶν ἐρημιτῶν, καὶ χωριανῶν ἀράθωμ,
ἐγῶρὸ πολεμίζῶ τους, κὴ παύσῶ τὰς ὁρμὰς τοῦμ.
Τὸ πόλε δὲ αὖ ἐρωτᾷς, νὰ σοῦ ᾽πῶ κὴ τοῦτομ,
ἀπὸ χυ Γενήσεως, ἕως τὸν μῆνα τοῦτομ.
Ὀκτὼ κὴ σαρανῆντα, καὶ ἑξακόσους χιλίους,
ἑξακοσίους ἔπαυσε, τὸ ἔργομ τοὺς λατίνους.
Τὸν μῆνα τὸν ἰούνιον, ἂν θέλῃς γιὰ νὰ μάθῃς,
ἕξῆ κὴ παύῶ τὸ γιαπὶ ὁ βασιλεὺς μὲ λάθῃς.
Ὡς ὁ χς ἐδήλωσε ποιὸν χωρὶς μου ὁ σὲνας.
δόξα προσκύνησις αὐτῷ, μῦν κὴ τοὺς αἰῶνας:—

Ἱστορία μεριπή γλ', ἀξιόλογος δέ· ἀπορίεχθα ἐν σωνότῃ ἰάσυμ:
βάιλα ἰῷ ῥηγί ζβέπῳ ὀνόμαιδι Καρόλῳ· μεδά ἰήν ἐν ἰῷ Πρόιλῳ
ἀποδημίωσιν ἰῆς αἰχαίσσης ἰῶν ὀθωμιανῶν μεδά ἰῶν Μόσχων, δλῷ:
ἰρίβουδι ἔϊι ἐν Μοσκιερίῳ, ἡ μή βχοχιδίῳ δλᾷ ἢ βοηθίας ἡδυκά:
μεως ἰᾷ ὀθωμιανικᾶ πραίλις αὐτοδημῆθα ἐς ἰήν αὐλᾶ ἐπιπραίδαν
δλά λεγί. ἰάι ἰς ἀβά ἰᾷ αὐλοπραίδορος ἔ ὀθωμιανέων χί; παγρός σεμ:
φθήθας ἰιδιζοβά ἰῷ ῥηγί οβέπῳ, ἡ ἰῷ ἐπῆσε ζεβαισπέρη ἰοσκαίῃ
παισᾶ, ἡ δοβξέγκερβά χάνη, ἡ ἰαί αὖ ἐπῆ ἰῷ βασιλῆ ἔ
ὀθωμιανέων ἐγκαίρχς ἡ ἀχκιοβαῖ αὐλαδοπρίσχς, ἡ χρεώδχς ἡδιόνς,
ἡ ὅσ' ἄλλα ἐμεσοβάιθαν σπιχεώσεως ἄξια.
Ὁ ἐξχομός δηλαδή ἰᾷ Μοσκινᾶ ςρατιώμαιος ἐς ἰόν Πρᾶχον.
Ὁ συγκροϊνθής ἐπαιέρωδεν σοέμεμος· ἡ δοσσίδις ἀχκροΐξ
ἰῶν ςρατιωβαίων ἰᾶς ὀθωμιανικᾶ, ἡ μοσκινᾶ· ἡ γεγονῆα
φθορά ἰῶν Μοσκόβων.. ἡ ἰεμιάδον ἡ μεδά ἔ ὀθωμιανῶν ῥόνο:
δοίπος, ἡ αὐ συνδῆναν αὐτῶν, καθώς ἐν ἰῷ σαροίδι ῥάγονδι.
Συγγραφῆθα μεδ' αὐτόδι ἡ αὐτχρᾶ ἐπιχιξᾷ, ἡ ἐς διεσπεχιδίνη
ἰάξιν ἰεθῆθα αὖ ἀφενδίῃ Κχιτζάρῃ, αὐτοδᾶ ἐν Κωνσαντινοπόλ
Καλαχέντ χωρίς ἀνδρασοβα παγχδίν, ὅτις αὐτᾷ ἰπτινοῦδα ἐν
Μοσκιερίῳ Καπίπεχαγια ἰᾶ φιλοχρις ᾶ αὐδενδίᾳ ἀγγροβλαχίας
πυρί, πυρί ἰωάννχ Κωνσαντίνχ βασαραίβα βοεβό Μολδαυποβᾶ
αὖ ἰῷ ῥηδενδί ζεβαισπέρη ἰοσκαίῃ παισᾶ· ἡ ἐῖδ αχιβ, καιὲ ναι:~

„Εἰσεχή σεμφθῆκα σαρά ἐκ τζάγη ἐκ Μοσχοβίας ἐῶ βασιλῆ ἐῶν Τζόγων,
... ὅκ νά ἐχιασδίση ἐόν σόγεσον ὅκ ἀνθρώκους ἐαν οἱ Τζόγοι παρ' ἀνδρ.
... ἡ ἐκκοία ἔρθασον ἐς ἐό Μοσκοβίας ἐα f i a : χαλαζία ς.

Μελά ἐκς σωνηθισζένες ζίλγες, ἡ χαλαζιοζνές: Δηλοκοιζήλας:
ἀήναρα, ἡ ἐς ἐαῖς δύο εἰσεχαῖς. ὅκ ἐᾶς ἐχζήλαζιν σέρυσιν, ἐκ ἔνη α f i,
κζία γεγραμζένη χζία ιζ: ἡ ἡ ἀλλη ὀκιωβρία ιη: ἐραντρώβαζιν ἐκν γνώ:
μην μας, ἤγαν ὅκ ἐκν ὑκοθέσιν ἐκ χῆγος ἐκς σρεκῆ, ἡ ἐῶν αὐκ ἐᾶ κοχάθων
Καζάκων, ἡ ἐᾶ Βοεβόδα Κιόβου, ἡ ἐῶν χοιᾶν ἀκροσαδῶν ἐᾶ συζηναχ ζας
Αὐγάζα χῆγος ὅκ ἐᾶ ὀρίσκοδαν ἐς ἐόν ὀδρονζα, κᾶς ἀνίους ἡ θέλεις κάνωθ
χῆγας ἀλ' ὅλγη ἀκρό ἐόν ὀδρονζα, ἡ χωρίς νά χαλαάδη ἡ ἀγάκη μας, ἀλ σε:
χάση ἀκρό ὅσσιον μέρος θελήση, ἡ ἀλ ὑκάγη ἐς ἐόν ὀδρον ζα. χδέ ἡ θέλε
νά ἐόν σερά ἄκα ὅκ ἐκς χεχίας, ἡ ἐῶρα ὁ σκοσός μας ὁ ἀνίος ἔνας, ὅλη
μέρες χιλιάδες αὐκᾶς νά σερά ση μαναῖρι ἡ ἀκρό ἐκν μέσον ἐκ ρυβαίνζα.
ἀκόμη ἐχρούζαζιν ἐῶ ἀδοκριοκαῖρη μας ὅκ ἔνας αὐκᾶ ἐς ἐκν ὀλυχῆ σαν
Πόρδαν, ἡ ἐκροσάζαζιν νά ἀναφέρη ἐκ ὀθωμανικκῆ βασιλέα, ὅλι ὁ χῆγας
ἐκς σρεκῆ νά σερά ση ἡ μέ χιλιάδες, σράδυμαν ὅκ ἐ λεχῆ, ἡ κζιγᾶ καίμι:
σιθύνωζιν ἐς ἐκν ἀλεξοκραλίαν ἐ χεχίας, ἡ ἐς ἐόν ἀύγαζον νιῶ χῆγα ἐκς
χεχίας νά ἐᾶ δοθῆ ἄλδα. ὅμως ἀν ἐοκ θέλις σέλη ἐόν χῆγα ἐκς σρεκίας
μά κοβλιανόλεσον σράδυμα, καρά ὅκ ἐᾶ χαλαζιν, σκιζῆον ἔνας ἐόσον ἐς κζιᾶς,
ἔσον ἡ ἐς ἐόν σύμμαχόν μας ἀύγαζον κᾶς χαλνᾶς ἐκν αἰγάκην. ὅκ ἐᾶ ἐ:
χεῖς μέ ἐᾶ λόγε μας. ἐκ ἐό ὅσσιον κᾶ ἐκν συμμαχῆ ὅκ ἔχοζιν κζιᾶς μέ
ἐόν ἀύγαζον κοκρί ἐ αὐκῆς νόκθέσεσα ἐᾶ ἠμκορῆζιν νά φάμαζιν αἰλλέως,

ασαρά να 'χε δικαίωμα γι βοήθεια. Ήμεις γι είπαμε αυτοί δε πειράζει, μη δεν θέλουμε χαλάσει την αγάπη σας με πράματα τέτοια μεγάλα για τόσο, μη και εσείς, μη δεν είναι το έργον αποφασισμένο αμέσως, επειδή γενικώς για μια αγία γι δικό να χαλασθή η αγάπη, αυτό σύρνει αυτόν τον τρόπο. Δεν να σταθούν οι χριστιανοί σε ορεινή, για μη άλλος τρόπος, όμως δεν είναι βέβαιος γυρόβολο να στραφούν αυτό την χειρά, για δεν να αποφασισθούν μιχρογνώμη. Στην απορίαις γι μήνας μια δας εποτιζόμενος δεν μας ήρθε, γιατί ο απορισάρης μας μας είδησεν γι πανέτα χρόνον απ' δας έλαβε, μη απ' εσάς δας επαραδώσουν. Όμως αμμαχόβ απόφαση, απ' όλους απορισάρης μας να 'ναι φυλακισμένος, μη να εβγή: θούν αποφασισμένοι γι δικό να στιναχθούν τα χριστιανικά μας γι τα σπίτια μη να εσυμφωνήσουν οι Τούρκοι να εβγούν γι πόλεμον, μη απ' εσάς θέλει να σή: λει δικό μας χώμα η ορεινή για στερνό χριστιανικό δεν η χώρα, μη απ' μας παιδιά γι αποφασισμένο. Δεν δικό εφάνη αναγκαίον να γραφτή, μη να σβλωχή μη την βοήθειαν την παρακάτω ενδιαφέρον, μη θέλουμε να μας απορεθούν όσον γι τα χριστιανικά, όσον μη γι είδαν. Θέλει να πραθούν την αγάπην απ' εσάς για δ' ορεινά εξηρίζει για δόγμα μας στέρνον, η χωρίς αμάρτια την χαλνάει; δεν να δίνει: χωρή. Γι δε μη δεν μας απορισθούν, μη απόφαση απ' εσάς έχουν συναίσθεσι θεό: θεον, μη αναγκαία πολεμικά, μη θέλει να σταθούν δικό μας χώμα της ορεινάς για συνήθως. Δεν η χώρα, για να αναβάσουν μη δεν γι, απ' εσάς εχαλάσει την αγάπην, μη δε αναγκαία δεν καλόν για τους γι δεν αμερίμνους, επί παιδιά δικό δεν απ' εσάς δεν την αστραφή μας, παντοτινό χρόνον επί παιδιά μη δεν γι προς εσυμφωνή, μη για να εποφασίσουν τα χριστιανικά ο απ' εσάς για καλά γι

δὲ σύνοδός σας νὰ σηκώσουν τὸ δὲ σύνοδο, ἢ ἂν ἐκεῖ γίνῃ ἀμφιβολία, θέλουν
τὸν συμπαθηθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἢ σαντὸς τοῦ κόσμου, ὅτι δὲν τὸ κάμνουν ἐξ
ἀνάγκης, ἢ ὁ Θεὸς τὸ κέρδος τοὺς δὲν θέλουν πανάθα σπουδὲν νὰ χαλάσουν τὴν
ἀγάπην, γιατὶ σα τὴ δὲ συνθήκας σας ἢ λόγια, ἢ γὲ τὸ ἔχῃς νὰ τὴν φυλάττουν.
εἶπεν ὅμως δὲ γὲ τὸν Θεόν, τοὺς ὅσοι δὲν φυλάττουν δὲς συνθήκας νὰ μὴν ἐλπίσουν.
λοιπὸν ἢ λύση τὴν βεβαίαν ἀποφασίζουν ἀπόκριση, ὅπως ἂν ἀρχίσῃ πρῶτ,
γνωρίζουν φανερά, πῶς ἐχαλάσετε τὴν ἀγάπην. ἀλλὰ ἂν σας ἀποκριθῆτε,
καθὼς ἐποίησαν αἱ συνθῆκας σας, ἢ σχίσετε τὸν χῆρτα ἢ σρεπῆ μὲ ὄμορφον
τρόπον, ἢ ἐμάθετε τὴν ὑποσήμανσιν ἀπὸ πάνω σας, ἢ σράθυμάς σας ἀπὸ ἐνας
γὲ δὲ σύνοδός σας δὲν θέλῃ φερθῆ ἐχθρωδῶς, διότι τ' ἀγλία ἀπὸ σέτσε δὲ σρά-
θυμά σας γὲ δὲ σύνοδός σας δὲν ἐνας ἀπὸ ἄλλο, σαρὰ ὅλοι ἐροβάζεσθε ἀπὸ
Θεό. ὅπως ἰδῶμε ὡς ἐδῶ σας βεβαιώσετε, θαυμάζουν ἢ ἡμεῖς τὸ σράθυμά μας,
ἢ θέλουν φυλάξῃ τὴν φιλίαν ἐσοῦ σου.
Ἐδῶ ἀπὸ χῦ ἀφια, ἰανναρίου ε', ἢ δ βασιλῆ σας τὸ χρόνῳ.
ἐγεάφη δὲ ἐν τῷ Πετροσπούργῳ.

Περὶ τῆς μεγαλοδόξου βασιλείας πάσης Μοσχοβίας.

Ἡμεῖς πέμψας ἀμεξιοβίτζης ξεώνου βασιλέως τῆς ἀνατολικῆς πάσης χώρας, νὰ:

Διὰ τὰ παρόντος ἡμῶν δηλοποιῆσαι, καὶ βεβαιῶσαι πᾶσιν ὑμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις Μολδάβοις, αὐθεντῆ τε, καὶ ἄρχουσι, καὶ χαμεάνῳ, καὶ τοῖς παλοιντῶν ἐν τῇ εὐδοξίᾳ τοὺτῃ ἡμετέρᾳ ἀπροσταλῆς, ὁμοίως καὶ τοῖς γένεσι χωμαίων, ζέρβων τε, καὶ βλαγάρων, ζηβάνων, καὶ ἀγβανιτῶν, καὶ τοῖς ἐκκλησίαις τῆς τραπέζης καὶ προσδόκιμον, καὶ εὐαγγελίοις σεβασιώταις. ξαπίζομεν ὑμῖν, ὅτι βέβαια καὶ ἀδιάσειστον μένει πάντοτε καὶ ἀξεξάλειπτον τὸ γένος ἡμῶν ὀθωμανῶν ὅπου ὑπάρχουσι ἀπὸ τὸν ἥλιον ἕως τὴν ἀνατολὴν μιᾶς προσταγῆς, ὡς παθὼς καὶ ὁ μεγάλος ἀλεξάνδρου ἐπόθησε, καὶ αὐτόβλαγος στρατηγὸς τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, καὶ τὰ γένη τῶν χριστιανῶν ὅπου ἔναν ὑπὸ ἄρχον, καὶ μὲ διάφορα λόγια ἤθελαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τὴν καὶ τὴν σωνήθειαν τὴν ἀρχαίαν, καὶ τὰς ἐβαλε: νίτσε μὲ τὸ χῶμα τους, καὶ μὲ τὴν γενεάν τους, παθὼς καὶ ἡμεῖς αὐτὸ ἐναντιάζομεν, καὶ μαρμυρίζομεν. ἔξωνται μοιστὸν ἡμεῖς νὰ ἐβεβαιώσωμεν τὴν ἀγάπην στρα: τέρα μὲ τὸν ἀδελφόν τε Σελὶμ Μεγαφῶν, καὶ ὕστερον μὲ τὸ γόνε τε βεβαίονται χρόνων ἀγάπην, καὶ ὥρισε ἑνώσιον τὲ νὰ, παθὼς διάγαμβάνει καὶ αὐτοῦ: θῆναι, ἀνὰ ὕστερον δὲ συμβῇ τὲ ἀμφιδίνῳ Κράλη νὰ στρεπῇ ἐχάσει τὸν δεσπότη νὰ ἀγάπην χωρὶς αἰτίαν, καὶ εὑπίνοσι πολέμιον παλεσάνωσιν, καὶ τὸν πρέσβιν ὅπου ἔχαμε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὸν ἔπιασαν εἰς τὰς ἑπτὰ πύργους, ἔπιασι πύργους, καὶ ἔδωσαν ἔξω εἰς τοὺς αὐτοὺς χρόνους τὰ λόγια, καὶ ζυνήθειας, καὶ ἀρπαξαν τὰς ὑποσηκώσεις μιᾶς χριστιανὰς, καὶ ἄρχισαν μὲ τοιοῦτον τρόπον καὶ τῶν φιλοχρίς νὰ τὰς ὑποτάξει εἰς τὸν ζυγόν τους, καὶ νὰ τὰς πυριεύσει. Διὰ καὶ ἡμεῖς βάζομεν ζήλυρα τὸν αὐτοκράτορα ἀντὶ τὸν πρεσβύτην νὰ ἀναλογιῇ

ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἔχωμεν μίαν βοήθειαν μεγάλην, ἔχοντες ἀνθρώπους μεγάλην δύναμιν, ἐμποδίζεται πολλὰ νὰ γένῃ ἕνα πρᾶγμα διὰ τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν ἐκκλησίαν μετὰ τὸν ζυγὸν τῶν μαγαρισμένων, οἱ ὁποῖοι εἰσάχθησαν νὰ ξεριζώσουν τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν, μὴν ἔχοντας ποθενὰ βοήθειαν, παρὰ μόνον τὸν ἄνωθεν βοηθὸν τῆς δυνάμεώς. ἐμποδίζεται μεγάλων πραγμάτων διὰ ἡμᾶς ἀκόμη μόνον νὰ φανερωθῇ ἀπόφασις τῶν ἐχθρῶν μας, ἀλλὰ τὴν μεγάλην εἰσημείωσαν τὴν πίστιν νὰ ἔχῃ μεθ' ἑαυτοῦ πάθε ἄνθρωπος τὸν πολέμιον διὰ τὸ ὀρθόδοξον τῆς χριστιανικῆς ὀνόματα, διὰ τὸ ὁποῖον τὴν λέγει: θαύματα διὰ δυνάμεώς μας καὶ διὰ δυνάμεως τῶν Τούρκων ἐφάνησαν. οἱ ὁποῖοι Τοῦρκοι πρὸ ὀλίγου βιοχλοῦνται ἐκαταλάβαν, ἐξεπλάγησαν, τὴ φοβήθησαν ὡς ἐχθροὶ νὰ σᾶς δαμάσουν, διὰ τὸ ὁποῖον ἐρώτησε, τὴ ἐπαραμίνησε μεγάλην δύναμιν σὸν βοήθειαν ἔχει ὁ παντοδύναμος θεός, ὥστε ὅπου πάθε ἄνθρωπος ὀρθόδοξος ἔχῃ χρέος διὰ τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν χριστιανῶν νὰ ἀποκτήσῃ ἀπὸ πάθε φόβον, τὴ ἔννοιαν ὑπὸρ τὴν ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ, τὴ νὰ μένῃ σταθερῶς ἄνθρωπος ἀγαπῶν πρὸς ὄρεξος τὴ συρίδος του, τὴ μὲ πάθε πόθον νὰ χύσῃ τὸ αἷμα του διὰ τὴν σπίτιαν του, τὴ δι' ἀγάπην τοῦ ἁγίου τοῦ ἐκκλησίας. διὰ ἔτο ὅσοι εἶσε ἀπὸ σὲ ἀδελφοί μας, ὅλοι ἐμεῖς νὰ παρακινήσωμεν, τὴ νὰ μὴν ἀπομείνωμεν αὐτὸ τὰ σφάλματα ὅπου ἐκάμαμεν: πολλὰ μεγάλα σύνορα τοῦ Τούρκου διὰ τὸ ὄρεξος τοῦ θέλει ἐκαμεν, τὴ διὰ τὴν ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐπροφθάσαμεν ἀπὸ τὰ ἐπιτάγματα μεγάλα νὰ ἔχωμεν ἀπολογηθῇ ἐκαμεν, τὴ μὲ τὸν γένος νὰ ἐξουθενωθῶμεν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ ἐχθροῦ, διὰ συνδρομὴν διὰ πολλοὺς ὁ παπᾶς διὰ ἐξουθερίθεν, τὴ οἱ προεστάτορές ἐκαμεν ἐποθέσεν, τὴ διὰ πλιώθησαν νὰ ἀποχαιρετήσουν τοιοῦτον δῶρον. διὰ ἔτο νὰ μὴν ἀμελήσετε, τὴ μάντε μὲ ἡνωμερίαν, διὰ τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον μὲ τὰ σφάλματά μας, ἀλλὰ τὴ ἀπολογούμεθα

ἀθέμιτα καὶ ἀνόσιον ἐστὶ τοῦτο τὸν τρόπον ἐκείνην, αὐτοχείρους ἑαυτοὺς ποιῆσαι, καὶ
νὰ παρακινοῦμεν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μας, ὁμοίως ἡ εὐσεβὴς νόμος μας,
ἀλλὰ νὰ βλέπῃς ὅλους ὁμοίως ὑπὸ τὸ σταύρωμά μας, ἡ ὀρθὴ μὲ τὴν λόγχη μας ἀν-
τῶν ἐχθρῶν τὴν σωτὴ νὰ σπλαγχνίσῃς, ἡ μὲ πάθος κανὲν νὰ παραφανῇ ἐξ
αὐτὸ τὸ θεῖον ἔργον· ἡ ὅσους σταθῇ ἐξόξης ψυχῆς, ἐκεῖνος ἐκαρπώθησ ἐξαιρέτον
κλῆσιν, ἡ ἡ βασιλεῖα τῶν χριστιανῶν κληρονόμος γενήσετ, ὡς ἐκεῖνα δὲ ἔχεις, δηλαδὴ, ἡ
δῶρα· ἀπομὴ λάβῃς νὰ ζῇς δώσωσιν ἡ σπλαγχνία, ἡ ὅπλα, ἡ ζῇς βεβαιώνοντας
λόγῳ βαπτισμῷ ἡ χριστιανισμῷ, ἡ μὲ τὴν ἄνωθεν βοήθειαν τὴν θεοῦ νὰ γλυτώσῃς
αὐτὸ τὸ ἄγριον ζυγόν· ἐλπίζομεν μὲ τὴν χάριν τὴν θεοῦ, ὅτι τὴν γῆν ὁποὺ αὐτὸ τὸ
βάπτισμα ἤλθον τῶν χριστιανῶν, ἡ οἱ ἐχθροί τὴς τὴν ἐπῆραν αὐτὸ τὰ χέρια τὴς, ὄχι
ἀμεσοβούλως, ἀλλὰ μὲ τὸ δόλιασμένον ἡ ἰσχυρὸν ὄνομα τὴν χῦ ἡ θεοῦ τιμῶν, ἡ μὲ
τὴν δύναμιν ἢ αὐτῇ ἀναλογιτὰς ἐπιτηδεῖ, ἡ χριστιανωσύνης νὰ τὴ γλυτώσῃς
αὐτὸ τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν, ἡ νὰ σπαγώσωσιν ὅλα τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. ὁ
σπουδαῖος μας διδάσκαλος νὰ αὐτοχάνωσιν αὐτὸ λόγο τὴς, ἢ αὐτὸ γένος τὴς
ἐστί, ἀλλὰ νὰ αἰρήνωσιν τὰ διδασκαλίας τὰ ζῇς, ἡ κανόνας τὴς κὴ ἡνωσιν:
θεσὶν τὴς, ἡ τὴς ἀνθρώπους, ἡ προσευχὰς αὐταρακαλοῦσι, εἰσωνίας ἡ ζῇ τάξα:
βίαν τὴν χριστιανὸν δὲν ἔχει παρὰ τὰς λογῆς ἀρχὴν, θέλομεν νὰ τὴς δώσωμεν
θέλημα νὰ ἐπιλέξει τὴν σπλαγχνὰν τῶν προγόνων τὴς σωτηθῇ; βεβαιώνοντάς
τὴς, ἡ βαπτίζοντάς τὴς αὐτῆς θέλομεν τὴς μιλάξῃ τὸ σπέρας τὴς ἐλευθερίας μας,
ἡ ἐνώνοντάς τὴς μὲ τὸ λόγο μας, νὰ διορίσωμεν βαγένη, ἡ νὰ βαφορεν:
θώσωμεν, παθὼς ἐκ τόμαλος, ἡ ὅλα χρησιμεύσιμα μας ἰδιοχῆρ, ἡ βάλλω:
μὲν μὲ ταῖς βασιλικαῖς βάλλαις ἀπεραστίσωμεν, ὅλα νὰ ἠξούρεις, ἡ νὰ

καταλαμβάνετε, πῶς ὅποιος μέ τό ἔλεος τοῦ θυ ἔλθῃ μέ τοῦ λόγου μας, νά ἀφήνη ἀπαραβάλευτα τά ὅλα εὑρέθηκαν. ὥστε ὁποῦ τινάς νά μή λογιάσῃ πῶς τά ὅλα λέγομεν ἀς τό παρόν ἦναι εὔχερα, ἀλλά σταθερῶς θέλομεν πληρώσει τοῦ λόγου μας. ἐκῆνοι δέ ὁποῦ ἐλπίζουν ἀς τούς ἀπίστους, ἡ δέν ἦναι μέ ἐμπιστωσύνην ἀς τό ἐδικόν μας στράτευμα, ἡ κἄν τε φανερά, κἄν τε κρυφά ἤθελαν σηκώσῃ ὅπλον κατ' τοῦ στρατεύματός μας, ἡ βοηθήσῃ τούς ἐχθρούς μας, ἐκῆνοι ἦναι ὥσπερ ὁ ἰούδας, ἡ θέλουν σφαγῇ ἡ διά τῆς ἐμῆς ῥομφαίας, ἡ ἀπό τήν ἁγίαν ἐκκλησίαν θέλουν παραδοθῇ τῷ ἀναθέματι, ὡσάν ἐχθροί τῆς χριστιανωσύνης, διά τό ὁποῖον ὄχι σωματικά, ἀλλά ἡ ψυχικά αἰώνιον ἦναι τό τέλος τους. διά τοῦτο ὅσοι χριστιανοί θέλουν τρέξῃ ἐς τοῦ λόγου μας διά τήν ἀγάπην τοῦ χυ, θέλουν ἔχῃ ἡ τήν ἐδικήν μας εὔνοιαν, ἡ ἔλεος :~

» ὁ σουλτάνος ὅσους ἔβγαινεν ἀπὸ τὸν πόλεμον, ὅλους τοὺς ἔκαμε ἐσουβέντσαν
μὲ τὸν ἀδελφόν του τὸν βασιλέα τῆς Μουσκοβίας καὶ τὴν Μουσκοβίαν. Καὶ ἔτσι
πασᾶ βεζίρη, ἕως ἀπὸ ἐπάνω ἦτον ἀφεντιάδες καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐπέρασε
ἀπὸ χῦ.

Μαΐου κ΄, ἐσυνάντησε τὸν ἅγιον ὁ φεγὶ μὲ τὸν Γανεράλην Σερεσκέλην ἀπὸ
ἕνα παζαράκι, ὀνόματι Χάσποβον, καὶ συντρώγουσι ἐκεῖ μὲ τὸν Γιάσιον
Μουρούζην. Κρασοπότησε καὶ τὸν δεξιόν του ὁ Δημητράκης βοεβόδας
τῆς Μολδοβλαχίας.

Ἰουνίου α΄, ὁ ρηθεὶς ἀνθενίτης ἦλθε Μολδαβί· ἐσυνάντησε ἔξω τὸν ἐρχοῦμενον τὸν τζαούσην.
Ἰουνίου β΄, ἦλθε μὲ ἐπιστολὰς ἀπὸ ἐξοχότατον τὸν ἀνταλεμένον τὸν Σερεσκέλην φεγὶ μὲ τὸν
Γανεράλην.
Ἰουνίου γ΄, ἔφθασεν ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ τζαούση μὲ τὸν ἅγιον νὰ τὸν ζαρώσουν,
μὴ ἦτον ἀπὸ ἐσυνάντησε τὸν ἅγιον. ἀλλὰ ὁ Γανεράλη Μαϊστρέσης ἔβγαλεν
αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὸν ἅγιον. ὅλα τὰ εἰδοποίησε τὸν προβιούλην, πάλιν τὸν ζαχτζῆ.
Ἰουνίου δ΄, ἦλθε μὲ ἐπαρήσιασεν ὁ ἀπεσταλμένος πρὸς τὸν Γιάσιον ἀρνητὸν τὸν Καβ:
βάλλαν, ὡς μάντια ἔβγαλε ἐκεῖ ὅσον ἤθελεν ἡ ὁ Σερεσκέλης φεγὶ μὲ τὸν Γανε:
ράλην, ἢ ἄλλοι Γανεραλῆδες μὲ ἀραδοῦσαν ἀπὸ τὸν.
Ἰουνίου ε΄, ἦλθεν ὁ ἀνθενίτης τῆς Μολδαβίας, μὲ ὁ ὑπὸ τῶν βλαχῶν ἀπεσ:
φθεὶς Γεώργιος Καντακουζηνὸς ἀρνητὸν μέγας Κόμησος· οἱ ὁποῖοι ἀνταμώθη
μὲ τὸν ἄλλα προβλήματα ἦσαν μὲ τὸν. ἀπὸς ὁ βεζίρης νὰ ἐσυρώσῃ τὸν
πρίγκηπα τῆς χώρης νὰ μείνῃ· ἔδωσε τῷ ἀνθενίτῃ τῆς Βλαχίας νὰ
ἔβγῃ ἀπὸ τὰς Μοσχόβας λόγια τοιαῦτα· οἱ δὲ Μοσχόβοι μὴ πιστεύοντες

δὲν τὸ ἐδέχθηκαν, δλὰ νὰ μὴ δοθῇ καρδία τοῦ ἐχθροῦ.
Μετὰ δὲ ταῦτα ἔγινε συμβούλιον περὶ τοῦ στρατοῦ πῶς ἢ μὲ τί τρόπον θέλουν βαδίσῃ παρεμπρὸς κατὰ τῶν ἐχθρῶν των, μάλιστα ἢ δλὰ τὸν Ζαχερέν, ἐπῃδὴ ἢ ἐκεῖνος ὁ τόπος ἦτον χεπλατισμένος, ἢ δὲν εὑρίσκουντον ἀρκετὸς Ζαχερές, ἢ δλὰ τοῦτο ἐβάλθηκαν τὰ στρατεύματα εἰς τὸ Γιάσι νὰ σταθοῦν νὰ κάμουν χαντάκια.
Εἰς αὐταῖς ταῖς ἡμέραις τοῦ ἦλθεν ᾄδησις ἀπὸ τὸν αὐθέντην τῆς Μολδαβίας, ἢ ἀπὸ ἄλλους ἄρχοντας ἐντοπίους, πῶς οἱ Τοῦρκοι ἀκόμι δὲν ἐπέρασαν τὸν Δούναβιν, ἢ πῶς θέλουν ἀργήσῃ νὰ περάσουν, δλὰ νὰ βιαθοῦν τὰ τῆς Μοσχόβων στρατεύματα νὰ προφθάσουν τὸν ἐχθρόν τους ἀπέραστον, ἢ νὰ πιάσουν ἢ τὸν Ζαχερέν ὁποῦ ἐσυνάχθη εἰς τὸν Δούναβιν ἀπὸ τὴν Βλαχίαν ἢ ἀλλαχόθεν. Περὶ τούτου ἀναγκάζοντας ἢ ὁ Θωμᾶς ὁ Καντακουζηνός, ὁ ὁποῖος ἦχεν ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Βλαχίαν, ἢ εἰς αὐτὸ ἔκλιναν ὅλοι νὰ γίνετ τοιουτοτρόπως. Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα τοὺς ἦλθεν ἄλλη ᾄδησις, τὸ πῶς οἱ Τοῦρκοι ἐπέρασαν τὸν Δούναβιν. Ἐρχομένη δὲ ἡ αὐτὴ ᾄδησις, ἔκαμαν συμβούλιον ἀλλεοτρόπως, ὅτι νὰ βαλθῇ τὸ στρατευμάτους εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Προύτου, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Φαλτζίου, ὁποῦ ἦναι τόπος δυνατὸς μὲ λίμναις, ἢ νὰ μένῃ τὸ Ποτάμι τοῦ Προύτου ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων Μοσχόβου ἢ Τούρκου, ὁποῦ μὲ πολλὴν ἀνάγκην, ἢ πανταλῶς θέλῃ δυνηθῇ ὁ ἐχθρὸς νὰ πλησιάσῃ, ἢ ἀπὸ ἐκεῖ πρὸς τὸν λόφον εἰς ἀπόκρυφα ῥεύματα ἐδιωρίσθη ἡ μισὴ καββάλλα μὲ τὸν ῥὲν Γενεράλην, δλὰ νὰ συνάξῃ τὸν Ζαχερέν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐξ ὁ ταχύς, ἡ ναὶ παίζη χαυδάπια ἐξεπόδροσιν ἰῶν ἐχθρῶν, ἡ ἄλως
ἐμπόδιος. [illegible]
ξεμαπρίανεχθαι. δὲ ἐνὶ ἰπὶ ξ' ἄχ' ἀχλιά ἡ ἰπ αὐτὴ ἡμέρα ὁ βραδὺ ἰδὲ ἡ:
θαν ἀνεξήσεις ἐξόπος. ἀπὸ τὸν Γιάννωσιν Γενεραλήν (ὁ ὁποῖος μετ'
ναυβάχαν ἦχαν ὑπαίγη ἐμπορεύεται ἐξ ἀχράς ὡς δύο χιλιάδες) σὼς
οἱ ἄχροι ἐπαιζίαν γερμὺς ἐπάνω ἐξ ὁ πρᾶτον ἡ ἀρχῶν ἡ σεξ:
νᾶν ἡ χιλιάδες ἐπορεύοντο ἡ μετ' ἰδὲ ἄχρους, ἡ ἰδὲ ἐδίωξαν ἀλέγαν.
ἀλλὰ σχηθύκωνται οἱ ἄχροι, ἡ αὐτὸς ὁ Γιάννωσις πιάνει μόνον
μετ' ἀρᾶς σταύλισμα ναυβάχας ἀρχίνει ἡ ἐβαδᾶναν ὁπίσω
ἀλίγον ναὶ ὀλίγον, ἡ ἐσχημάτισε πρὸ ἀπὸ σεξ ἀρᾶς. [illegible]
ἰῆ δὲ ἡ ἰδ' ἀχλιά ἔγινεν ἕνας μέγας σοῦσμος μετὰ ἰῶν ἄχρων,
ἡ αὐτὸ μετ' μεγάλην σωνοχωρίαν ἔγινεν ὁ αὐτὸς σοῦσμος, ἀλλὰ αὐτὸ
ὄχι ἀπὸ μέρη ἐπάνω βαρεμένοι οἱ ἄχροι: ἡ αὐτὸ δὲν ἦταν ὁ σταύλισμα τῶν
Μοσχόβων ἀλλὰ μεσαιωνικὸν, ἤθελαν νικήσῃ οἱ ἄχροι. βλέπων:
ἰῶν ἡ ὁ ἄχρος αὐτὸς δὲν ὠρξάνη μετ' ἀὶ ἀρματαλάδ, ἰὴν αὐτὴ νύκτα
ἐχάθησεν ἰὴν σεξ ἀρᾶν ἰδ ἡ μετ' χαυδάπια ἀφόνευσαν ἡ ἐπάνω
σοῦ ἰὰ φυλακτήρια ἰῶν Μοσχόβων, ἡ ἰδὲ ἔξαφναν μεγάλον ἐμπόδιον.
ἰῆ δὲ ἡ ἰδ' ἀχλιά ἡμέρα σοῦσμος ἔγινε ἡ αὐτὸ ἰὰ δύο μέρη ἀλλὰ
σοῦσμος, δηλαδὴ μετ' ἀχμοσφαῖρας. ἡ μετὰ ἰὸν σοῦσμον ἔγινεν αὖ:
τὸ συμβούλιον σεβὶ ἰῆ σταύλῃ ἰῆς ὁποῖον ἀνταφέρθην ἡ ἐπῆνα
ἰὰ φανερωθοῦν ἀπὸ ἰῆ Καισαριάδ, δηλαδὴ σεβὶ αἰχμάσεως μετὰ
ἰῶν ἄχρων. ἐδόθη ἡ σποσαγὴ ἰῆς ὁ σταύλισμα ἰῶν Μοσχόβων

ἀπό τά ὅπλα βαρέα ὅλη ὅπου ἔχαν, ἄλλα νά ρίξουν, ἤ ἄλλα νά ἀφήσουν, καί νά ἐλαφρωθοῦν μερικοί, ὅπου αὐτοί δέν σέρνουν οἱ Τοῦρκοι τήν ἀγαύτην, νά φύγουν ἐλαφροί ἀπό τά βαριά ὅπλα τούτους, ὅτι ὅλοι τά ἄλογα τῶν Μοσχόβων ἤτανε, ἤ ἡ δύναμη τῶν Τουρκῶν μεγάλη, δέν ἐδύνανται νά σταθοῦν ὁμπρός.

Τήν αὐτήν ἡμέραν σταῖς τρεῖς τό γάλμα, ἔσπειρεν ὁ Βεζίρης γραφήν ἀπό τόν ξαρεμπέην ζητῶν μαρσίπη Κυρίαν, γράφοντας σπῶς σοῦδε δέν ἀγαύσην, ἤ σπῶς νά σέρνουν οἱ Μοσχόβοι αὐτόθρωσπόν τους νά σπάσουν· ἤτουν· ἤ αὐθύς ἔσυρεν ὁ τζάρης τόν Κουτζιμάρην Μοσαφίρην, ὁ ὁποῖος εὐτυχοῦσε μετόν Βεζίρην σοῦρι ἀγαύσην, τό σπῶς οἱ Μοσχόβοι νά ἀδράσουν τά ὅσα πάρχη ἀπό σταρμένα σταῖς τρεῖς ἡμέρες ἀπό τούς Τούρκους ἀπό τά ἡμέρας, τά δέ νέα ὅσα εὑρίσκουν ἐκεῖ οἱ Μοσχόβοι, νά τά χαλάσουν ἀπ' ἀφίσουν· ὁμοίως ἤ οἱ Τοῦρκοι νά μήν ἀναπαυθοῦν ἀπό τούς Μοσχόβους τόσα ὅσα ἔχαν νά πάρουν μετόν στρατόν· ἤ τήν αὐτήν ἐβραν νά τόν διώξουν ἀπό τό σταύλωμα τῶν Τούρκων ὅπου συρίσουν ἤ ἀπό τόν δρόμον τους.

Ἀχμέτ πασᾶς ἐφθασεν ἤδησις ἀπό τόν ξαν Κυρίαν, σπῶς ἐσπῆρε τό πάσχον τῆς Μοσφαΐτας, τό ὁποῖον ὡς παπόν μήνυσμα στρατεύθη ἄλλοις ἐναῦθη· ἔγραφε δέ ὁ τζάρης σταῖς δύο Κυρίαις νά ἑτοιμάσουν τά σπαρμένα ἤ βαστητά σιτάρια, ἤ νά ἀφήσουν τό Κάστρον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπιστολή, ἣν ἔπεμψεν ὁ ῥέν Γενεράλης τῷ τζάρῃ.

Κατά πάντα μοι ἐλεῆμον αὐθέντα, τήν προσταγήν τῆς βασιλείας σου ἐν τῇ Μπραΐλᾳ ἔλαβον, ἡ πολὶ τῆς ἀγάπης μετά τῶν Τουρκῶν ὁποῦ ἔγινεν ἐς τόν Πρῦτον τῇ ιβ τοῦ ἰουλίου ἔδα, ἡ ἐν τῷ ἅμα κτ τήν προσταγήν της ἐκράτηκα τά βασιλικά ἅρματα. πρίν δέ τῆς προσταγῆς της ἐρχόμενος ὑπό τήν Μπραΐλαν τῇ ιβ τοῦ ἰουλίου, ἡ τῇ ιγ πολιορκῶντας τό Κάστρον, ἐμήνυκα τούς ἐν αὐτῷ νά παρα: δώσουν τό Κάστρον χωρίς πόλεμον, ἡ αὐτοί νά ἦναι ἐλεύθεροι νά περάσουν τόν Δάνουβιν, πλήν χωρίς ἅρματα ἐξόχως τοῦ νταούτ πασᾶ, ἡ τό ἔστερξαν, ἀλλά αὐτός πάλιν τό μετα ᾖδε, ἡ δέν ἐστάθη ἐς τόν λόγον του. βλέπωντας δέ ἡ ἐγώ τήν μετατροπήν του, τῇ ιδ πολεμῶντας τό ἐπῆρα, ἡ ἐπίακα ἡ αὐτόν τόν νταουτπασᾶν. ἡ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ φθάνωντάς με ἡ προσταγή τῆς βασιλείας σου, τόν ἄφηκα, ἡ ἐκίνηκα ἐς τήν στράταν μου πρό τό μέγα στράτευμα:~

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

" Ὁμολογία τῆς βεζίρη Μοσταφᾶ Μεχμέτ πασᾶ, πὺ ἔδωκε τοῖς Μοσχόβοις
ἐς τὸν Πρῶτον, ὅταν ἐδέθη ἡ ἀγάπη. αφια, χιλίοι τά.

Ἔξωνθεν ἡ μεγάλη χάρτα ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. ἡ βασιλεία σου θέλει
εἰσβληνύσῃ τὸν τζάρον τῶν Μοσχοβιτῶν μέσα εἰς τὸ χῶρος τῆς
Πόλεως ἡ νὰ ἐπιστρέψουσι, ἀρνᾶ ἐμπαμπωθῆσθαι εἰς τὴν βασιλείαν σου μέσα εἰς τὴν
χάριν, ἡ ἔμπορος τῆς αὐτῆς νὰ ἐμπαίνῃ ἡ ἀγάπη. αὐτὸ τῆς ἀνάθεν τζάρη, ἡ οὐσία
εἰς ἐρεσθῆ ἐς τὰ περάσαγα ἐκεῖνα.

α: Τὸ πάτζον ἀξάνι, παθὼς ἐπρόβαλον ἐπὶ τοῦ βεζίρη ἀξὰ τῶν Μοσχόβων
ἐς τὴν πόρτ μου, ἡ ἄλλα ἀποσπονδιακαὶ νὰ δοθῆ ἐς τ' Ὀθωμανικὴ βασιλείαν.

β: Τὸ ταγάνι, καμήγια, ἡ ζαμάρα, καὶ τὰ ἄλλα κάτζα νὰ χαράτσι
αὐτῶν σταυλάτσαν, ἡ τὰς χιλιαδάρδας μὲ τὰ ἀπόλυτα ποσέμια νὰ ἔρθουσι
θεῖν ἐς τὴν καμήγιαν, ὅλα ὁμοῦ νὰ δοθοῦν ἐς τὴν βασιλείαν, ἡ ἐς τὸ ἔξης νὰ μὴ
πλέωσι κάτζα ἐς τὸν ἐκεῖθεν τόπον, ὅσον ἀπὸ μέρος τ' Τζαρικοῦ καὶ ἀπὸ μέρος τ' Μοσχοβ.

γ: Ὁ ἐκεῖθεν τζάρης ἀπὸ τὴν σημερον νὰ μὴν κάνῃ καμμίαν πλάνη ἐς τὰς λέξεις, ἡ κα-
βάλαις ὑποκρύβεται ἀπὸ τὰ λέγω, καθὼς τοὺς ἐμπόρους χαράτσι, καὶ ἐς ἐκεῖνον
ἄλλης καβάλας, ἡ βασπροβάλῃ ὅσοι ἦλθον ἡ ἐπεδαχθοῦσιν ἐπὶ τὸ βαλὲ
χάνι τῆς Κριμιᾶς δοβλέτ ὑπερά, ἀλλ' ὡς παθὼς ἦλθον ἡ ἐς τὸ σορίν, ἤγουν
ὅσοι δὲν ἐμίλεσαν ὁ τζάρης ἐς τὰς βάσας ἐκείνας ἡ ἔτζη ἡ ὥρα νὰ αὐτέχῃ.

δ: Εἰς τὴν πόλιν πρέπουσι Μοσχόβιτος νὰ μὴ ἐμβαίνῃ καμμίαν ὁπλὴν ἀμμούνιον εἰ
πραγματεῖαι νὰ ἔχωσι, ἡ νὰ πηγαίνῃ ὁλόγυρα ἐς τ' Ὀθωμανικὰς χώρας.

ε: Τὰς σκλάβας τζάρικας ὅσον ἔχει ὅσοι ἦλθαν σκλαβώσει ἀπὸ σοῦ,
ὅσον ἡ ἔχει ὅσοι ἐσκλαβώθησαν ὥρα, ὅσοι ἡ ἂν ἤθελαν γενῆ, νὰ δοθοῦσιν ὁποῖοι
ἐς τὴν βασιλείαν.

ς: Ἐσοῦ ἡ ὁρκίας ἡ ὁρκωμοσία νὰ παιδεύῃ ἐς τὴν σπίθαν ἡ μεγάλης βα-
σιλείας, μεγάλαις νὰ πηγαίνῃ ἐς τὸ ἔνδοξον ἡ αὐθεντικὸν ἡ σωληνιωδῶς, νὰ μὴ

1711

ἀπὸ δώδεκα φύντυρα λυμπαρδ. . . . 2
ἀπὸ ὀκτὼ φύντυρα λυμπαρδ. . . . 8
ἀπὸ τρία φύντυρα λυμπαρδ. . . . 18
ἀπὸ τρία φύντυρα ὁποῦ ἦταν ἐστὰ τάγματα λυμπαρδ. . . . 69
ὅλαις ἡ λυμπαρδ. τῶν Μοσχόβων. 120

Ὅσοι ἐχάθηκαν ἀπὸ τοὺς Μοσχόβους.

ὁ Γενεράλ μάγιορ Βίτμαλ. . . . 4
ὀφφικιάλιοι. . . . 44
ὀφφικιάλιοι μικρότεροι. . . . 707

οἱ σκλαβωμένοι.

ὀφφικιάλιοι σκλαβωμένοι. . . . 3
ὀφφικιάλιοι τῆς ἀράδας, ἢ σλυζιτορέοι. . . . 329

οἱ πληγωμένοι.

ὁ Γενεράλ Γαράλτι. . . . 1
ὁ Γενεράλ μαγιόρ Βολχόνσκης. . . . 1
ὀφφικιάλιοι διαλεκτοί. . . . 93
ὀφφικιάλιοι τῆς ἀράδας, ἢ σλυζιτορέοι. . . . 1293
ἡ ὁλότης, ἤτοι σκλαβωμένοι, ἢ πληγωμένοι, ἢ χωρὶς ἀδήσιν χαμένοι ἄνθρωποι. . . . 2472

Τέλος τοῦ πολέμου τῶν Μοσχόβων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἱστορία μυρίων ἀνδρῶν ἀξιόλογος δὲ διαφέρειν ἐν οὐδενὶ διὰ ὃ
βούλομαι ἐγὼ τῷ μεγίστῳ ὀνόματι καλοῦμαι μεγάλῃ ἐν τῷ πρώτῳ
αὐτοδελφῶν τῆς ἀγαθότητος τῶν Ὀθωμανῶν μεγάλων Μό-
σων, διαφέροντι ἔτι καὶ ἐπιτηδείῳ, καὶ μὴ βλοσυρᾷ
διὰ τῆς βοηθείας, καὶ δυνάμεως τῶν Ὀθωμανικῶν
πράξεις ἀποδεικνῦσι μὲν ἐπὶ τὴν αὐτῶν ἐπιστροφήν.
διὰ λεχίας, διὰ δὲ στρατιᾶς ἀνδρικάς.
ἱστορος τῶν Ὀθωμανῶν μεγάλα πατρὸς
στεμφυόμενος ἐπίσημος διὰ μεγάλου
βουλῆς, καὶ τῷ σπουδαίῳ δέρμα.
σωφρονικῆς παιδείας,
καὶ δοκεῖ γυναικὶ
χαίνῃ, καὶ διὰ
στρατὸς σπουδῆς
τῷ

βασιλέων Ὀθωμανῶν ἐγγόνους, καὶ αἰμοβαφῆ ἀνθυπατικούς, καὶ χρεωφόρους
φόνους, καὶ ὅλα ἄλλα ἐξιστορούμενα σημειώσεως ἄξια. συγγεγραφέναι
μεγάλου σοφοῦ, καὶ σωτῆρος ἐπιστήμης, καὶ μεγάλου διαίτης ἐκθέσεως στρατὸς
ἀφανοῦς λιγυστάρη αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει καλασείνι χωρὶς
ἀσεφαστέως παλιγενοῦς, οὗτος αὐτὸς ἱστοποιεῖται ἐν μουσικῇ καὶ
μυθολογίᾳ τῶν φιλοσόφων ἀνθρώπων ἀγγελικῆς μυρίου, μυρίου
ἰωαννίνου Κωνσταντίνου βασιλικὰ βουλευτοῦ τῶν
μουσικῶν στρατιωτῶν ἀφανοῦς ἀσεφαστέως
ἰσχυρᾶς παιδείας·
ἐν ἔτει αφιϛ·
μαΐου
πα·

»Πίναξ τῶν σφυριχθέντων ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐγγράφων τῆς ἁγίας ἱστορίας.
Ἡ ἀρχὴ τῆς βασιλείας στήλων ἀλχιμείη γῆ Μελχιείη ἀπεμφθῆλα ἀπὸ τῆς ῥηγικῆς
σφενίας μεγάλου ἄρχοντος ἀλχιμέλαγαν Καστζιάσασιν. ἢ. Μελχισέδαγαν σφῶν τζαβάτσασιν
ὑπογραφὴ τῆς βασιλείας ἰδιόχειρος ζῆλον ἀνδρῶν ἀπὸ τῶν.
Ἐφτσολή, πῦ ἔφτσυσεν ὁ χάννης ζῆλον βασιλέα μεγάλον. Μελχισέδαγαν σφῶν τζαβάτσασιν.
Ἐφτσολή: πῦ ἔφτσυσαν οἱ ἐν Πανδήμῳ ὑψιπόλιοι ἀποσάλαν τῶν λεγόν ζῆλον
ὀθωμανικὸν πόλεμον· ὅλα χάροσα χαλίνοσης, ἢ βιανοβίσης, τάρλος, ἢ
κρίσπης, ὅλ' ναὶ ἀναγκαῖον ἀπ' ἀναγκαῖα τῆ χωριεμβόσης βοεβόδα Μα:
ζοβέσιν ἀπεσαλμὸν πρεσβέως σαρὰ αὐγούστ τῆ ῥηγὸς τῆς λεχίας.
Ἐφτσολή τῆ στήλαν ἀλχιμείη σρὸς τὸν χάννην.
Ἕλεγον ἰδιόχειρον τῆ βασιλέως σρὸς τὸν χάννην, τὸ ὅσσιον ἔφτσε σάμι ὁ αὐτὸς ἀλχισέδαγας
κῦ μόνας τῆ χάννη ἢ αὐτῆ ἡμέρᾳ.
Ἐφτσολή, πῦ ἔφτσυσεν ὁ βασιλεὺς τῶ ῥηγὶ τ' σρενῖ μεγάλον Μελχισέδαγαν σρῶν
τζαβάσασιν, τὸν ὅσσιον ἐχάρισεν ὁ ῥήγας ἄλογον σολισγλόνι, ἢ τὸν σέλλαν ἢ
ζαμπρόγναν, ἢ τὸν ἐφιλοδόρησα ἢ ἰπαναφλωρία.
Ὁρισμός, σῦ ἔφτσεν ὁ χαλίγαγας καστζιάσασι τῶ ῥηγὶ τ' σρενῖ, τὸν ὅσσιον
ἐφιλοδόρησεν ὁ ῥήγας ἄλογον σολισγλόν, ἢ τὸν σέλλαν μεγάλ ζαμπρόγναν, ἢ τὸν
ἐχάρισε ἢ φλωρία ἰπανά.
Ἐφτσολή βασιλικά, πῦ ἔφτσεν ὁ μεγάλ ἰμπεραχόρης τῶ ῥηγὶ τ' σρενῖ. ὁρισμὸ σῦ τῆ
ὁμολογία, πῦ ἔδωσεν ὁ χάννης τοῖς ἄλλο τῶν λεχῶν.

μεγάλ ζαμπρόγναν ἢ σέλλαν ἢ ἰπαναφλωρία.

Προοίμιον.

Θαυμαστὸν ὄναρ ἐδεῖδεν ἡ σοφία τὴν ἑαυτῆς ἐρασμίαν, ὅτι αἰσχρὰ ἡ μὲν ἄλλας μωθή-
σας, ἡ δὲ σοφίσασα ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἴσου γνώσεως. ὅμως οἴδασιν οἱ σοφοί,
ὅτι δεῖ συζῆσθαι μετ' αὐτῆς ἡ σοφιασθῆναι ὁ σοφιστὴν ἔχων διδασκαλίαν, σοφὰ μὲν
ἡδὺ συναχθῆναι, ἡ χαριτωδεστάτη δὲ προσοχὴ ἀναγνῶναι τὸ θαυμαστὸν ἰσχύειν.
ὅθεν ἡ σοφία οἱ σοφοὶ δόσιν ἦν ἔλλιπον, ὅσον τὴν ἡμετέραν ὀρθοδοξίαν χρῆσιν τὴ
σπουδαίως γνωρίζοντες διὸ Ἐπιδίσορι μέγα ὄφελος μεδαὶ διαφόρων ὀνομα-
σίας συγγράψαι, ἡ μεταφρασαι αὐτὰ δ' ἑλληνίδα, ἡ ὀνόμασι· ἡ ὅλ'
ἁπλουστάτῃ δυνάμεως διδάσκαλε, ἡ αἰσχρῶν σπουδαίων μανιῶν, ἡ μέγα
φιλοῦντος· ἐσπουδάκει μὲ ἁπλῆν ἀναγνῶναι θαύμα διδασκόμενα διὰ σπουδαιοτάτου, δι'
ὧν ἡ διαμένοντα φιλοῦσι· ὁ δ' ἡμέτερος ἀγαθὸς, ἐσπουδάκει σοφὰ
γεννᾶν αἰρίσεις ὡραίας τὴ γνώσεως φέρειν αὐτῷ· οἱ ἡ λοιποὶ σοφοὶ, ἡ διδάσκαλοι
πολιτῶν ἐμφυσῶν ζωγραφίαν θαύμα ἀνθρώπων, ὧν ἐστὶ ζωντανὰ, ἡ ἐστὶ
ὄφιν διὰ σπουδαῖον γεγονέναι σοφίσεσθαι.
Ἐκ σοφίας γὰρ διὰ ἰσοῦ αἰσθήσεως διέφυσεν ὅλα βιβῶνα· ἐστὶ αὐτοὶ μὲ πόσον
σοφὸν ἐσπουδάζων, ἡ μανθάνουσι διὰ αἰρέσεως ἦν ἐναρέων, διὰ αἰσχρῶν
ἡδυβάτων λόβιων, διὰ διαφόρους μεδιάβολα σοφίων ἦν σπουδαστὴ, δ' ἀεὶ
βαθὺ σοφὸν ἀρχῆς, ἡ ἔβδο, ἡ διὰ ἴσα ἦν χαρῶν, ἡ χρεῖ σοφίων· ἐστὶ δὲ
λοιπὸν μὲ δοκοῦσι σοφισθῆναι ἐγκώμια ἡ ἴσοφα ἄξια σοφῶν, ἡ αἰσίων
ἀνδρῶν μεγαλωσύνης, ἡ δόξαζεν, ἐσπουδακότων ἡ ἐγὼ ναὶ συγγράψω
γενέσθαι ἴσοφον σοφισμάτων ἐστὶ ἐπιβῆναι, ὥδας γὰρ ἐπισταμένου
ἀεὶ σαλπίδος κατὰ πάντα σοφὰ δ' ὑπόθεσιν, ἡ φιλοτεχνῆς ἀνθρώ-
πων πυρὶ, πυρὶ ἰωάννι Κωνσταντίνου βασιλεῖ βασιλεύοντι· ἐπὶ
δὲ ἡδονῇ δ' σοφισμάτων ἐσκεπασμένα ἐσχατιὰ πολὺ, ὑψηλὸ λιμένον
ἐσπουδασμένον δωδέκατον νῦν ἔτος, ἐν μηνὶ μαΐῳ, αἰρεῖ δ' χιλιοστῷ ἑβδο-

ποσοῦ δεῖ ἡ ἡμίση. τὸ δ' ὅν τοῦτο ἔλυτε νὰ ἦμεν αὐθέσπιτοι ἢν τὸ μέρος συμβεβηκὸς ἢ ἴδιον ῥηγὶ ὀνομάζομεν καθόλου διαιρούμενοι εἰ ἐνυπάρχει. ὅταν δὲ ἔμφυτον λόγον αὐτοδιαφόρως καὶ αὐτοσωματικὸν ἔχῃ ἕκαστον ὁρθολογιστικῶς, μὴ ὢν πάντα. ἀλλ' ἀναγκαῖον καὶ σημεῖον: ὡς βιολογικὸν μὲ σαρκῶν σπέρμα ἐπὶ τὸ τοῦτο, μὴ μυρμηκικόν, ὅμοιον: ἢ τὸ τοιοῦτον ἰσοφεῖαν, μὴ μᾶλλον ἀπὸ αἰσχρᾶν ἀξιόπιστον χάριν ἢν βιολογικῶν: εἰ ὁ δὲ σαρκὶ καὶ σαρκὶ ἀθροιζόμενος ἢν σπερματικῶν μὴ τοῦτο πεφυκὸς εἰσοικεῖν ἢ ἐμφύτῳ ῥηγὶ ἴδιον, μὴ ἢ σπᾶν διαληπτικὸν ἐκκαυσίμου ὑγιοῦς Παθεῖν, μὴ ἐκνυθαίζειν φθορεῖ ἢ ἐκκαυσίμου, ἀλλὰ σαρκοῦσθαι τὸ βιοῦν ἢν σπερματικῶν εἰμὶ ἐμφύτου καὶ αἰμοιβαῖ αὐθεντικοῦ, μὴ χρῳὸς ἐμφύτου, μὴ ἵνα εἶδος μεταβάλλοντα σημείωσις ἄξιον.

Δεῖ οὖν ὡ βιολογικὸν τὸ ἐκκαιόμενον ἐκ τοῦ βιοῦ: ῥηγὶ ἀγνωμόνως ἐξ ἐμφύτου τὸ τοιοῦτον ὀνόματι ἐκ τοῦ: ὅτι ἢ ἄμμος βεβαίως τῶν δενδρῶν ἐκ φανῆ ἢ ἀνδρὶ ἢ ἐκκαυστῇ. σαρκὶ γὰρ ἐκκαίνου δίμοιον. ἐμὶ δὲ ῥηγὶ μὴ ἐδίδου. ἐγράφαμε δὲ πυρίῳ: —

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δε' ὁ δὲ ἐξέφωνον ὁ μπαρμπαντὴ μιλιτσιάδαλας βεζίρης τὴν αἰγαίαν γὲ τὸν τ
πόλον μιλαὶ ἢν μπαϊράκων, τὴ ἐπιστρέφωνδας γὲ ἀδελφανάσσολιν, ἔγεαξαν αὐτο
τὴν σεφίλον τῷ λόγῳ μιλιτσιάδαλε φίγαν τὸ μπαϊράκι ναὶ σταυρὸν ἐ
πανδοῦκ θρόνον ναὶ σφίλι τὸν ρῆγα γὲ τὸν δόσον τὸ ὅλο δ' μεγάλ, ἐμπρὸς ἔχε δαίζ
μπαϊράκι γὲ ἐκεῖ τὸ πρὸς σανδῆχας, διορίζονδας τὴ ἀπὸ τὴν ἀγγρεοβλαχί-
τοαξαγάζια δαχερὲν μὲ αἰγύπτι, τὴ πρὶ θαμ. γὲ τὸν ὅσσιον δαχερὲν ἐδιωρίσ
ἐπασαίνι ὁ ἀβραὰμ ἤγας, ἔχε ζιοῦμι σταυρὸν τὸ ὑπηρόλιδε αὐθεντὴ, τὴ ἡμερόνοις τὸ
σκάγγεβλαχι πυρὶ πυρὶ χωνὶ χωσανδίτ βασιναϊβα βοεβόδα ναὶ ὑπάγ
μὲ τὸν ρῆγα. τὴ πατριάρχονδας γὲ μιλροβλαχίαν ἕως σὲ να σεφάσκα τὸ Πρὸς σ
νομαδόμενον δαγουζανίδαν σὲ τῷ ἀγιαὶ ἔλα, μὲ νὶ αὐγύστιβ, μὲ χερὶ τοαξαβρὶ
χὶ ἀβδεεδάνδας τὸν ρῆγα. ὁ δὲ ρῆγας μὲ μπόλινδας, ἐπιστρεφε τὸν δαχερὲν ὁπὶ
σωγὲ δόχιαν, νὶ τὸν σπάρσα γὲ ἕνα μπονασχὶ σκηνὸν τὸ ζιοῦ, ὀνομαζόμε
ναμπαρόνοβα, νὶ αὐτὲ ἐπῆ ἐμπιεσιάνδι γὲ τὸ κεφάλι νας ὑποτιγεντὰς τῷ ρῆγι
δὲ τὸ προσαγὲ βασιλιπῆ. ὁ δὲ κεῖνα μιλιτσιάδαλας σταυρὸν τὸ ἀγγρεοβλαχί
χρόνον. δὲ ναὶ σφίλι τὸν ρῆγα γὲ τὸν δόσον δὲ γὲ αὐτὸ δόρθιν ὄνομον, μὲ ζάνε
ναβρόνον δὲ ἐδιωρίσ, μὲ βιζίνδας ὄρῆγας, τὴ σπιστόσια μιλίαια. Τὸ δὲ ἐχθρὸ
μιλον ἔαρ σὲ τῷ ἀγιαὶ ἔλα, μὲ νὶ αὐγύστιβ ἐδ' ἀμμαίζονδας ὁ κεῖνα μιλιτσι
σταλᾶς αὐτὸ τὸ μπαϊράκι, τὴ ἐρχόμενος ὁ ἰσμαηλσταλᾶς μὲ τὸ μπαϊράκι
ὥλους τὴ ὁ ἀβδεὶ βιμπαϊὶ χανὶς ἀὲ τὸ κεῖνα σταλᾶς τὴ μπαϊράκι ἐκαναβρὶ
ὥρων ὅλα ἐκάμνεν, ἐβαλὸν σταλᾶς τὴ ὀθωμανικὴ βασιλία ναὶ σφίλι τὸν ρῆγα
τῷ σφαγὴ γὲ τὸν δόσον τὸ σφίλωνδας δὲ τὴ ὑποσοχὴ βασιλιπὴ μὲ τὸν μιλιτσι
αἰγεῖν σε ὥρων ἐχαναβρίσανε, τὴ σφίλωνδας τὴ 200 ἀσχηγὰ ἀάδεα γὲ τὸ
τὸν ἰσμαηλσταλᾶς μιλαὶ τὸ μπαϊράκι ναὶ ἔλαν, δὲ ἐχάθον τὸ ρῆγος ὅλαν μιλιόν.
Ἐδιωρίσαν τὴ δὲ τὸ ρῆγας τὸ σεφαλόγλου μὲ τὸν λόρια μιλιτσιὲ μπαϊράκι
τα

ἐν νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς συνοδεύσουν. Καὶ ἀπὸ τὰ ἄπρα τοῦ ἐδόθησαν τὰ - ιο
πουγκῆα, ἢ τὰ στρατοίμενα ἦλθαν, ἢ ἐτάθησαν ἀς τὸ μπεντέρι ἕως τοῦ ἁγίου
Δημητρίου, ἢ πάλιν ἐπέστρεψαν ἀς τὰ ἴδια αὐτῶν ἄπρανιτοι, μὴ θέλιον τὰ
ὁ ῥῆγας νὰ μισσίσῃ :~

μνήσθης σημαίνει εἰς τὴν βασιλείαν λέγοντας πῶς εἶναι ἐχθρός, ἀπεσταλμένος παρὰ ἄλλοις
αουρελία τῆς λέξη. ὅμως ὁ θεὸς ἐχθρὸς, δὲν πρέπει να ὀνομάζεται ἐχθρός. ὅλη τοῦ
τζήνομα τῆς λέξη, διαφορονόμημα τὸ ἀρχοντικό. ἂν δὲν εἶναι ὀρθῶς νόμιμος, καὶ ὁ ἄρχοντας
τέλος συνεβρεθη εἰς ἕνα θρόνον. καὶ δὲν εἶναι ὁμοφωνία ἀπαντῶν. καὶ μηδε
νὰ ἐμπλέξῃ πρέσβεων. καὶ νὰ τὸν στείλῃ πουθενά. ὁ δὲ αὐγοῦστος ὁ ἐπὶ τῶν ἀ μεν
ὑπὸ τῆς γνώσης ἀσεβείας τοῦ βασιλικοῦ θρόνου. ὕστερον δὲ εἰς τὸν λεγόμενον ἀπελαύνεται
ὅτι μὲ τὸ ὄνομα τῆς σοφίας συμμαχῶντας. καὶ ἔγινε παράλληλον τὸν θρόνον τῷ μονάρχῳ,
νὰ ἀφομοιώνῃ ὁ στανισλάβος ῥῆγας. καὶ ἕως 1706. ἐγίνη ὥστε
λεμβεῖς τ 20. ὅρα δὲ θέλει τὸν πρέσβυν καὶ πλέει καὶ τὸ ὄνομα τὸν τῆς λέξη. καὶ
δυναστικῶς θέλει νὰ χαλάσῃ τὴν ἀριστοκρατίαν, καὶ νὰ γένῃ μονάρχης. καὶ διὰ τοῦτο ἐσύ
τὸ σύμφωνα εἶναι γένος ἐλεύθερον νὰ τοὺς κάμῃ σκλάβους καὶ τῆς Ῥωσίας. τὸν
στανισλάβον. ῥῆγα. τὸν ἐκμεγάλη βασιλέα. ὅσον καὶ οἱ ἄλλοι χριστιανοὶ βασιλεῖς τὸν ἐ
γνώρισαν διὰ ῥῆγα τῆς λέξη. φανερὸν ἂν ἀλλοιῶς δὲν εἶναι τίποτε. καὶ ὅλοι οἱ συμμαχητὲς
του ἀδύνατον εἶναι νὰ στέλλουν πρέσβεων. καὶ νὰ λύσῃ. καὶ νὰ δέσῃ καμίαν συνθήκην.
ὁ Κάρολος ὁ λεγόμενος σοφός ὅλοι τῆς βασιλ. καὶ γένεσις διὰ να λυτρωθοῦν τῆς τυραννί
ας τῶν μοσχόβων ~~ἐπολέμησαν~~ καὶ ἔγραψεν τὴν αὐτὴν βασιλείαν, καὶ αὐτὴ ἕως τὴν
μαθὼν νὰ ἐβγάλῃ τὰ αὐτῆς σημάδια πρώτη, καὶ τοὺς. δέομεθα σῶς ὅπως καὶ τὰ
μάθουν νὰ ἐβγάλῃ τὰ αὐτῆς σημάδια. ἀλλὰ μὲ τὴν βουλὴ
καὶ ὅτι νὰ μὴν ἐστοχάσθῃ ἂν ἄλλος τὸν πλεονέκτης ὀφθαλμόν. ἀλλὰ μὲ τὴν βουλὴ
προστάζαντας νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ. καὶ νὰ τοὺς ἀναβιβάσῃ εἰς τὸ βουνὸν τῆς σοφίας. 1712 Ἰουλίου 19
γεγραμμένα δὲ εἰς τὴν βασιλείαν ἂς ἀνέθεν δύο ἐπιστολαὶ ἐκ τοῦ χάνη. καὶ τοῦ ἀποστείλω
~~...~~ ἐλπίδα γραμμένα δὲ εἰς τὴν βασιλείαν ... πόλεμον τῶν μοσχόβων, προστάζοντα τὸν χάνη
ὅπου ἀποφάσισαν οἱ ἄλλοι πόλεμον τοῦ ... ὅλην καὶ ἀνεχώρησεν ἐν ... τὴν βα
... μεγαλην ἐπιστολὴν εἰς μετενέφερ. ... σιλικὸν πρόσταγμα
εἰς τὸν χάνην: —

Ἐπιστολὴ τοῦ σουλτάνου ἀχμέτη πρὸς τὸν χάνην

Εὐδοξότατε. ὑψηλότατε. μακαριωτάτη ... ἐξοχότατα ἐνδοξότατα ἡγεμών, τῆς αὐτῆς
ἐνδοξότατε. ... ... τοῦ χάνηδον. κυβερνῆτα. ... γραφή.
δρομολογίθη παρὰ ... φαμιλία τοῦ χάνηδον, κυβερνῆτα. ... γραφή
κάτη. ὅπως αἰώνιος ἡ μεγαλοσύνης. καθὼς ἰδίῃ σε βασιλικῶς. καὶ ... τη
κα ... ... τῆς ... γράμματα. ... εἰς
σπουδὴ ... τὴν ... ... βασιλικὴν
πόρτην ... τοῦ μοσχόβ, ... συνθήκης. ... ὁ πλάσης ... μοσχό
... νὰ ... ... ὅλον ... τὴν ... ... καὶ ...
διὰ νὰ ... ... μοσχόβικον νὰ μὴν ... εἰς τὴν ... καὶ ...
... ...

βασιλικὴν πρόνοιαν δημοσίας ἀσχολουμένους μέλει σαφηνίζομεν ἡμῖν ἕνα λεπτὸν
ἐνδοξίαν τῆς λαμπρότητος, ἡ βασιλικὴ ἡμῶν θεοδοσιανὴ ἀκριβῶς, ἡ ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα
φρόνησιν ὅσας. ἡ δὲ νῦν ἐμφάσεως πάντα τὴν ἀληθῆ βασιλικὴν ὠφέλειαν, ἡ ἐξαίρετον τὴν,
ἀπόβλητα ἢ ἀνάγκη τελεσφορεῖσθαι, ἡ βασιλικὴν ἡμῶν θέσιν ὅτε ἢ ἀναγκαίαν ἡμῖν ἀξίαν,
ἀναγκῶς ἀποφυσήσῃ θεσμὸς πλουσιωτέρ τὴν μισθόν. ἡ δὲ ὅτε ἔνια χρυσοῦν, ἐξω
γραμμαβδέσεων ἢ ἐσπάραμεν ἢ τὸ ὅτε δὲ ἐφεκτέον. βουβοῶνα δὲ τὴν καθὸ ἐσχ
νοσηλεῖαν ἢ τὴν ἄλλον, ἢ ἡ ὅμως ἢ τὴν τρόπον. ἡ τὴν φαίνεται ἀδικοῦσιν. ἡ τὴν
τῆς βίβλους ἢ τὴν τόλμην ἐσφαλόμεθα νὰ τὴν πραγμάτων ἡ αὐτὴ ἢ τὴν καθὸν ἀξίαν
ὅσων ἢ τὴν ἀξίαν, ὅμως ἡ τὴν μισθὸν ἔστιν τὸ αὐτὸ ἢ ὅσον ἦταν ἔθη σελίδα ὅ
ἐδεχθήκαμεν ἢ τὴν βασιλικὴν ἔστιν. αἰτῶ ἐδεξάμεθα αὐτὸ νὰ τὴν πραγμάτων ἢ αὐτὴ
πρὸ μέσης ἡ αὐτὸ, σύμμαχον ἢ τρόπον, μὲ ὄνομα ἀφανισμὸς τοῦ λεπτὸ ἢ αὐτὴ
τοιοῦτο λαμπρόν. ἡ αἰτία σφαλόμεθα. λοιπὸν τὴν ἀφανισμὸν ἐκάτον ὅσο πίστιν ἐ
ταῦτα τὸ μαθηματικόν. ἡ τὴν βασιλικὴν τὸ αὐτὸ, ἡ ὅσον ἔστιν, ἡ ἐξ ἀνάγκης
ταῦτα ἐδεξάμεθα νὰ ἔχθρα λέξεσιν ἡμῖν, ἡ ἀνάγκης, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
τὸ σύστημα ἢ ὅσον ἀφανισμὸν ταῦτα ἡμῖν λέξεις, ἡ ὅτε ἢ τὸν μισθὸν ἢ τὸ αὐτὸ
εἰσαγωγὴν ἢ ἀνάγκη. ὅθεν ἢ νὰ ἡμῖν τὸ κοινὸν ἢ τὸν ἀφανισμὸν ἢ τὸν μισθόν, ἡ ὅτε
ταυτόσημον ἐξαφανισθῶσι, ἡ ἐξ μισθὸν ἄνθρωπον ἢ τὸν μισθόν, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
τὰ ἐξαφανισθέντα ἢ λέξεις ἀφανισμὸν ἐκ τὸν μισθόν, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
χώρας. ἢ δὲ θέλετε νὰ ἀναφερόμεθα ἢ λέξεις ἀπὸ τὸν μισθόν, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
λαμβάνει ἐφαρμόζομεν ἢ τὸν μισθόν. ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν ἢ τὸν μισθόν, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
ἡμῶν ἐφαρμόσαμεν. ἐπὶ αὐτὸν ὁμοίως πάντα ἢ λέξεις μὲ τὸν αὐτὸν ἢ ὅλης ἀξίαν
τὰ αὐτὰ ἢ ὅλων αὐθαίρετα ἐξαιρούμενα, ἢ ἐξ ὅλης ἀξίαν ἢ τὸν μισθόν, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
μεῖζον ὅτε ἐφεκτέον. ἡ ἐξαιρούμενα, ἢ ἐπιφορά, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸν μισθόν, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
καμὼ ἐφαρμόζομεν τὸ ὅτε μὲ ἐφεκτέον. τὸ ὅσα ὅλα ἐφαίνοντο ἡμῖν. ἢ δὲ τὴν ἡμῖν
ζηράδες, ἢ ὅς σωστὸ. ἢ ἐξ συμβουλὴν ὅσο θέλει τὸ πλεῖστον ἢ τὸν μισθόν. ἢ ὅς ἐξαιρούμενα
ἰσονομίαν θέλησιν τοῦ τὸν σωσμὸν ἡμῶν ἐπιφέρομεν ἢ τὴν βασιλικὴν ἢ τὸν μισθόν, ἡ ἐξ ὅλης ἀξίαν
ἐσωτερικὴν ἢ ἀλλογενῆ. τὸ ὄξυπος. ἢ αὐτοκρατορικὴν θεσμικὴν, ἔστιν ἢ τὴν βασιλικὴν ἢ τὸν μισθόν
ναὶ μὴν, ἢ μᾶλλον τὸ πλησιέστερον ἡμῶν ἀναφέρεται, ὅσος ἢ ἐφαρμόζεται τὸ ὅσον ἢ τὸν μισθόν

γ' τὸ σωμήθον νὰ ἀθμαθήλε τὸν ὄχλον, νὰ ναφθατσὲ νωθὸς ὡθυμὰς ὁ
ναθωριστὴν ἄθον, ἐσταυρῶθ, γ' νὰχριοθὸς. ὅθους μὲ λωχριθῆ ὁ ἄχθος ἢ ὄχλους
ἀναβολῆ· ἠθορίαμεν Ἰαῶλα τὸν ὑμεῖθαν παρθερίαν· ἐμεῖναν ἐν πεντάλ ἔθς ἡμέρ[ες]

Ὁ ἐπῆλθ' ἡ ταφωτσίας μὲ ἐζῶνας μωμεν νὰ ἔθαψ, ὅλον ἐνμθέρνε θν
καιρὸν. γ' ἤλθε θὺς θηλίων, αἰλὰ ἡνήμερεν ἄθμοθμὸν δὲν ἐβρεθήθαν. ἦ
πανθὲς δὲ ὄχλους, γ' βαπὰς ἐθῦ δὲν βορίζε ἡνήμερα νὰ μοθμωθῆ. γ' φοβήμ
περὶ τὸν βαθιλέως, ἵνα μὴ ναποθομῆ ὁ λαός. ἄρχισαν νὰ βὶ παβαίνν ὡς βὶ βαθι
λειαθὺς ἄλλα βαθιλέως, γ' μετὰ βὶ βαθιλέαν, γ' ὡς δίχνν βα' ομμάτια δὲν
ἔχει πῖ νοῶ νὰ ναποιωθῆ, αἰλὰ ομμορφάνε βὶ ναχῶ μὲ βα' χάλια. ἤλεθαν β
ὁ βαθιλὲς ἀθὲ λόγους τὸν χάνν, γ' ἰομαιτίζωνταν. ἔρεβε μὲ βὶ βὶ πλαθμὸν
ομνθρὴν ἀχνιβάλαν ἄλλα μὲ βαθιλικὸν ὑμβρελὸν ἴνα νὰ σκῦ ἦναι ἄθοφ
σιομὴν ἡμέρεν τὸ μοθμῶτε, γ' βαθιλέας ὁ πλαθμὸν, γ' μὲ νικῶ. γ' μὲ ναμοθ
τὶ φωθὲς δὲν ἐναλβόθωθε, γ' ἤλεθαν τὸν δὲν ναλβθύνν ἤθὲς, ἔλθαν ξβ
μιὰν ἤθηαν τὸν βαθιλέα. θὺς δὲν ἔβλ ναλὰ νοῶ ὁ ἄλλ νὰ ἄβγν ἀθ βὶ βίθαν
θὺς ἄβγιβαβὲ βὶ βαθιλέαν. ἤλεθαν λὲ ὁ βαθιλὴς, ἔθκαν γ' ν
ναπιθημόναν ἀνόμαλη χαμὴ ἡμῶν. ἄλλα μὲ ὅριθμὸν ἄλλα νὰ ναπῶ βὶ ὄχλα ἢ
θαρτζίας: — ὅριθμὸς βαθιλῶν τὸν ὄχλα γὰ ἀναμὴ ἀμῆ, ὅς ἤλθ γ' ἐφίλο λωσν
θὴ ἄλλον θοφιθμάνν γ' μαναῖ φλυρία ναλὰ βὶ ἄχλος; —

Γαὶ ἤλθ' ἐταν ὁ ἄβγ νέων ὁμορίων ἐχαλόμαλα ἐθμνάθαν, ὁ ἤλε χαμὴς, γ' φα
σιὰ ἐβιμεάθαν, λοιθὸν μὴ ἴσως μὲν ἀφμοφορθῆ, ὅτι ὅθον ἐκίνθν λα' ἐχ
ζεύμαλα ἄλλ βὶ ναχῶν ἀβνάτ, λαὸθα μ' χρθάβαλα νὰ μυρίσν ἐχλὲ νὰ ἀ
νελύθν λα' νερά, γναῖμὲ ἀναβαλὴ βὶ χάν γ' θαναῖ, αἰλ' ἀθὸ βὶ ἐιμ
τανα' μὲν ἄμμ, γ' ἤλ βὶ ἐχάλαν νὰ ἀμῆνῆ ὁ ἤλ ἤθεα: — Ἰαῶλα: —

Ὁ ἔπῆλθ ὲ γ' ἐταν ἤνὸ βὶ ἡμέραν ἔμαθμὸν δὲν ἀθοφάθαν, αἰλ' ὁ ἤλ
δεν ἀπῆλθ ἤθεα. ναλὰ ὅλαν ἐβιμαιθῶ ἀπῆλθ, γ' φοβαύνλας λα' ζ ναεμ
ἐχαλόμαλα ἤλ τὸ μοθτζάθιν, ἀζῆθ ἤλε ὁλυρισμὸν ὁ χάνν ναὶ ἔχ ναλ
ναὶ ἔπάλν μὲ βὶ ζῶμ, γ' μὲ λωαγὴ ναὶ ναρζήθαν ἀχλὸ λα' λάφθεα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς τὸν καπλαμπέην, καὶ τοὺς διεμοίρασεν εἰς τὰ [illegible] χωρία ὅπου ἦσαν, εἰς
τὴν καπλαμπὴν τοῦ χαΐνη, καὶ διώρισε ταλαρ(τας) εἰς τὸ χωρίον τῆς βαρυτζίας, καὶ προσέταξε
[illegible] πασιάλιον, διὰ νὰ μὴν ἀφήνουν τινὰ ὅτι νὰ ἐξέλθῃ, ὅτι νὰ [illegible]
(εἰς αὐτό) αὐτόν. καὶ νὰ τὸν φυλάγουν· ὅτι μὲ (ἀπό) ἕνα τὸν ἀφήνουν νὰ φορέσῃ [illegible], καὶ μετὰ
τοιοῦτον τρόπον ἴσως καὶ συνοχωρηθῇ (ἀπό) μὲ τὴν [illegible], καὶ [illegible]. ἀλλ' οἱ ταλαρ(τ)οι ὅπου
οὐτὸν ἐφύλαγαν ἀπὸ τὴν [illegible] τοῦ [illegible] ὄχι μόνον [illegible] τὸν ἔφερναν, ἀλλὰ
καὶ ὅ,τι τοὺς ἐμύρασε μὲ [illegible] [illegible]. τὴν β' ἡμέρα ἔστειλαν καὶ εἰς τοὺς
ἄρχοντας [illegible] ὅπου ἦτον [illegible] τοῦ [illegible]. τοὺς [illegible], καὶ [illegible],
[illegible], καὶ [illegible], καὶ τοὺς ἐμήνυσαν, νὰ [illegible], καὶ νὰ ἔλθουν [illegible] αὐτούς. [illegible]
[illegible] φίλοι [illegible]. ὅθεν καὶ [illegible] καὶ αὐτοὶ [illegible] [illegible]. [illegible]
νὰ [illegible], [illegible] νὰ [illegible] καὶ ὁ [illegible]. αὐτοὶ δὲ ἀφ' [illegible] [illegible]
γένους [illegible]. καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέρα [illegible] ἀπὸ τὸ [illegible] [illegible], καὶ [illegible] εἰς
τὸ βαρόσι τοῦ [illegible], καὶ [illegible]. τὴν γ' β' [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], καὶ [illegible] εἰς τοῦ [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] πρὸς τὸ [illegible] [illegible], νὰ [illegible] καὶ αὐτοί. ὅμως [illegible]
[illegible] ἀρχόντων [illegible] εἰς [illegible] τὸ [illegible], καὶ [illegible] αὐτοὺς [illegible]
τὴν [illegible] εἰς τὸ βαρόσι τοῦ [illegible] [illegible] ὁ [illegible] [illegible]
ματαίως τοὺς [illegible] εἰς τὰ [illegible] [illegible]. [illegible] μὲ [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] νὰ τοὺς [illegible] [illegible] [illegible]. τοὺς δὲ νεανίσκους, καὶ [illegible]
[illegible] νὰ τοὺς [illegible] [illegible] [illegible], καὶ τὴν [illegible] [illegible]
[illegible] ἔστειλεν ὁ [illegible] εἰς τὸ σαράϊ, καὶ [illegible], καὶ τὴν [illegible] [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] τοῦ χαλινόσι [illegible] ὅπου ἦτον εἰς [illegible],
[illegible] χωρίον [illegible] [illegible] 3000 [illegible] τὸ ἔδωσεν εἰς τὴν [illegible] [illegible]
[illegible]. τὴν αὐτὴν ἡμέρα [illegible] [illegible] [illegible] καὶ
ἔσφαξεν 23 ἄλογα [illegible] [illegible]. ὅπου [illegible] ἦσαν [illegible] [illegible], καὶ [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] καὶ τοὺς [illegible] μὲ [illegible], [illegible], καὶ [illegible]
[illegible] νὰ [illegible], ὅτι τὰ ἄλογα [illegible] δὲν μὲ [illegible]. καὶ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]ηγὸς [illegible] [illegible].
[illegible] νὰ [illegible]
[illegible] ὅσα [illegible], [illegible] εἶχε [illegible] [illegible] ὁ αὐτὸς [illegible] Μοχοβοῦ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

το θέλημα σου. ὁ ἀφ' ἡς στιγμῆς μὲν ἔχεις τὸν νοῦ σου νὰ κάμῃς τὸ ὅλον σου νὰ γένῃ
βλέπουμε δὲ ὁ χαΐνης τὴ σταση τοῦ βασιλικοῦ ὁρίσματος, κι αὐτὴ ἤτανε ἀδεξι-
σαξαν, τ' ἐκατέψεραν τὴς δὲ θέλημαλα ἔτσι ἀλλιῶτ σταλάσεν. τ' βόλια, τ' ἀι ἀβλεσξα
λλὰ δὲν αὔριον νὰ ἐβιμαθτοῦ, τ' νὰ βγῆτε ἴσω ὁμοναδομὴ τ' ἔβιμες δ' σβλεμ.
τ' ὁλμῆκε ἐ ὁχαΐνης ἴσω ἀφ' τὸ πάσεσεν. τ' ἐσπεμεν ὅς ἔνα μακελλεῖ γλιὸ νὰ-
νιμον. δ' ὁ βῖος ἤνα σοῦ τ' πλέξε δὲς βαρνιτζας, τ' ἐμενίνος δὲς ἐβροῦτ λεγ' ὁσ
ἤχαν φύμη, τ' ἐμεδίκεν ὅς τ' ἀσκελὶ δ' ζῆκε, τ' δὲς ἐροώτσε, σκολιόνεσε τ' ἐσπ
μὲ θύζηλα, ἐσπαδὶ τ' ἔμενεν ἀπάνεμα. αὔριον νὰ δὺ σαλεμιόσομεν, ἢ σκλιάζε
νὰ ἐλθεδὲ ὅς τ' λόγιτε; αὐτὸ δὲ ἔβγαλεν δὺ σχόσα χρώσιαν ὅς θύχαΐν. λε-
μουλες ὅσοι ἤμαστε λιὺ θρονιτζὲς ἐφοβηθήκαμεν μὴ μᾶς δώσοδε ὅς θὲ πλέξαμε τ'
ὥμαστε. αὐτὸ τ' ἐλθάμεν ἐσπί, αλλὰ ἤξερε σκλιόμεν, τ' ἐχρόμεθα ὅς τὸ σκεπάσομε
σταν θελόμεν νὰ μᾶς δώσε ~ ἐγγεσημα ἀπὸ πλέξιον, τ' αὐτ' ἄλλο δὲς μᾶς ἐλέξε,
σχοσκὸς, ἔτσι δὲν μ' πακοσοῖξε, τ' ἔπρεπε νὰ ἐλθομε. ὁχαΐνης δὲ ὅς ἐλάλεξε νὰ ἔ-
δόση. τ' δὲς ἔδοσε ἀπάντεν μεσίνα: — Δὲ ἀκοῦτε μεσίνιαλες πλοσοῦ
ὅλοι, ἐγὼ ἐ νιῶ ἔδὲ θλεπομὸί αὐτοῦτε λέγω. ἐαὶ θέλομε, τ' ἐλθεν αὐτὸ βιλόμε, ναὶ μ
ὅλοι ἐ νιῶ ἔδὲ θλεπομὸί αὐτοῦτε λέγω. ἐαὶ θέλομε, τ' ἐλθεν αὐτὸ βιλόμε, ναὶ μ
ὅς σκεπάσομε ὅς τὰς πλέξες δὲν ἐχθεσὸν δου, αλλὰ νὰ μεταδόσομεν σὺ δὲς
μανούας δὲς αὐριοσκελὶ, νὰ μὴ δὲς μένῃ κακία βλαδὴ ὅς δ' πάσεσεν, τ' ὅς ἄλ' ὁ
σημάδι. ἀκόμη ὁ, τι σβάλμε δὲς ἐχάθησεν ἐσπί, νὰ τὸ θέλομε, τ' νὰ τὸ πόδ
σημεῖν. ὅθεν ὅς ἀνοῖξιν ἐσπὶ ἀκόμη ἤφτσοσε ὁμολογία. μὲ δὺ ὁδοῖαν
νὰ ἤνεν ἔξημος: — Τὴ δὲ ὀδοιαύριον Ἰανουάριο 31 ἡμέρα σχεσκο
σαιρὶ ἀφτινιάσεν νὰ σαλεμιτῦ δὺ ζῆλα, ἔστλεν ὁχαΐνης δὺ μεσαφοῖδες
ἔξημάσεν ὅ, τ' ὅγαλεν κὰ τ' σταλὶ τὰ ζῆλα δὲς ζῆθεν τ' ἀφτινιάσεν
τ' δὲς ἐσπῆλε ὅς τ' βαρὸν ἡμεσεμβρὶ, τ' δὲς ἐκαλεκάθησεν ὅς δ' σπίτια ὅσ
ἤδὺ τ' ἐσδόησεν. ἔστλαν δὲ ὁχαΐνης τ' ἐσπαδὲς τ' ὅς δὺ ζῆλα. τ' ὅ, τ' ἤταν ζῆλα ἔσεν
νὰ σπιωθῆ νὰ μοσδῆ. τ' νὰ ὅλμη νὰ ἔλθη ὅς τ' πάσεσεν, τ' ὁλὸς σκεπάζε δὲν ἤ
ἀπεροέθη. Βλέπουδε τ' ἀλλὰ δὺ ἀκαπορεσιάσε τ. ἐβ' τ' ὅλμεν ὁ λεχὸς,
δὺ ἀλλὰ ἤμασεν ὅς ἐ ὅσε ἐπίνεσεν κελ' ἀλλὰ. λλὰ ἐ' τὸ μοσεμβρὶ ὅσ
δὺ βαρνιτζαν ὁσὸ ἤδὺ ζῆλα τὸ σταλὶ, μὲ ὅλον τὸ σχεδόλμε ὁσὸ ἤχαν σχο
δίμε ὁχαΐνης. τ' σταλὶ. σπιωνοῦλας δὲ, δὺ ἀλλὰ ὅσεν αὐτὸ πε. τ' ὅλμε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σπλεθουλας δέ ὁ ζήτης τά παράμαλα, ἡ ὅτις ἐβιμαστῆς ἦταν, ὅστις θά πρόδ πακζάσ
πολεμίων; Ἐ ἀστεμφιθῆ ὁ σπαθᾶς χέρι, θαῦμα ἦταν ἡς ἡ λόγιτ. ὅστ ἐ χεφτ ἐκεῖ
ρα ὁστ ἤβαλε πιὸ βασιλέα, ἡ πῦ νοιῶ ὅλοι ἐλέγε νά σβῆ ἡς πὶ θάνω. ἀφ ἡ νωὶ ὁ
βασιλέας σταῦρο δὲν ἐχάμε. τέλμαν ὥραν νά πεθάνε ἡς πὶ θάνω, ἀφ αὐθεμὴ ὁ ζήτης
ταν βασιλέα ἡ βασιλέας, ἡ πῦ θέλει νά σβῆ ἡς πὶ θάνω; ὁ σπαθᾶς ἐστεμφιθῆ. σταθερὴ βασιλιὰ ἦταν ἡ πὶ
τον νά μοῦ πῆ πὶ ὥρα; ὁ σπαθᾶς ἐστεμφιθῆ. σταθερὴ βασιλιὰ ἦταν ἡ πὶ
ὥρα νά πεθάνε. ἡ ἀφ ἡ ζήτης μέ ἡ λόγιτ νά πάμε ἡς τ' ἀμπέλι, ἡ ὅστον πᾶμε ἐ
τεῦ τ' ἐχάσαμε νά πᾶμε, ὥσ νά ἐβιμαστῆ, μακρὰ ἡ ἡς τ' ἄλλον σταῦρο ὅστ πάθαμε
ἐμέ, ἐστάθη ἡ αὐθ βασιλιὰ ἦταν, ἡ ἀφ ἡ ἐβιμαστῆ, ἀφ πάνω. ἡ ἔτζη ἐμέ ὅστε θέλη
μα ὅλο ἡ ὅστος νά πάμε νά βαπτιστῆ ἡ ζήτης, ἡ ἡ ἐλάβη, ἡ μπ ἐν ἡ ἡμάρτε ἡς ὥ
ραν πῆρε σταῦρο ἡ ἤφερεν ἐστάρι, πάλι πάμε νά βγ ἐστάρι νά πάθ τ' ἄλ
τι ἡ ἐ. ἕως νά ἐβιμαστῆ, πέρασε ὥσ δυὸ ἦταν βολεβῆ λίγα νά μεθιστῆ ἡς τ' ἄλλο
ρε ἡ πέρασε ἡ ἀμαν. ἀλλ' ἐκεῖ ἡ ἐβαπτίστ ἡς πὶ αὐτοσάθηκαν. ὅλο τ' ἄλ
τοῦ ἤθελε, ἀλλ' ἐν ἐπῆγε ἡς πὶ ἐπάνω; ἐστάθη ἡ ἡς πὶ λοῦ ἡμέρα σταῦρο, ἡ νομίζω
ζον. ὅλ ὅλοι σταυροὶ ἦταν ἡ ἡ λόγιτ, ἡ ἐλάβη τ' ἄλλο. ἐν πῆγε ἡ ἐβαπτίστ
σταῦρο ἐ ἤθελε νά μ' πατήσ; ἐστάθη ἡ ἡς πὶ λοῦ ἡμέρα, ἡ ἐλάβη τ' ἄλλο. ἐν
ἡς πὶ ἀμπέλι ἡ ἐβαπτίστ ἡς πὶ θάνω, ἀφ αὐθεμὴ ὁ ζήτης ἐβαπτίστ ἡς πὶ θάνω
ἡ ἐβαπτίστ ἡς πὶ θάνω. ἡ ἔτζη ἐστρώθηκε νά πεθάνω ἡς πὶ θάνω, ἀφ αὐθεμὴ ὁ ζήτης
ἀφ πῆρε ἕως σταυρὸ ἡ ἐβαπτίστ ἡς πὶ θάνω (ἡ ἐβαπτίστ ἡς πὶ θάνω)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible]

ὑπηλθον πλούσιον τὴν ψυχήν, τὸν ἀποθάνοντα τὸν πλησίον τὸν φίλον. τὸ δὲ τρίτον ὅσον ἔχει τὸν μισθὸν
τὸν βασιλέα, τὸ χρέος τὸν ἀνθρώπου τὸν ἀγαθοῦ. ὅσοι τοὺς θέλει τὸν ἐθαύμασεν τὸν τὸν ἀληθινὸν θεσπέσιον
τὸν ὅλως τὸν ἀποθανόντος. λοιπὸν τὸ μὲν τὸν θρόνου ἐφοβοῦντο ὅσον ἔχει τὸν τὸν ὑπηρέτην
ὁ ζωὴν ἐπίσης σχεδιάζει τὸ ἔργον θέλει νὰ ἀναφέρει ἐπὶ τὸν ἀληθινὸν ἐξαιρετικὸν ἐφαρμόζει
τὴν ἀγάπη ὅσον ἀπὸ ἐπὶ τὸν ἀγάπη ὅσον. ἤμουν νὰ συμβουλεύσω τὸν ἐξέχει τὸν ἀνθρώπου τὸ
τὸν τόπου ἐλθόν ἠλπίζουν νὰ ἐμποδισθοῦν ὑπηρέτα ἀπὸ τὸν μοχθόν, τὸ ἀμέσως, τὸν ἀπὸ
λαθὼν ἀνὴρ τὸν βίβλιον τὸ τὸν ταπεινὸν πρόσωπον, ὅσον τὸν νὰ τὸ ἐμποδίζουν ἐξέχει
τὴν μεγάλην θεσπέσια πλοῦτος ἐξέχει τὸν ἀγαθὸν μεγαλειότητος, ἐφαρμόζουν σὺν ἀπὸ τὸ
τὸν πρόσωπον, τὸ τὸν ἀμέσως τὸν τὸν ἐπιφανῆ ἐξαίρετα πλοῦτον, ἐπὶ ἐπιφάνεια ἐμποδίζει
ὅτι ἐστὶν θεὸν πνεῦμα πρόσωπον ἐξ αὐτοῦ, τὸ θεμέλιον ἐμοῦ ἀπὸ τὸν ἐξαίρετα :—

Ὦ νέος ποιητὴ ἐπὶ τὸ ἐφεξῆς. ἔχω τὸ δῶρο πλησίον, ὅτι τὸ βασιλικὸν ἐξαίρετα νεότητος ἐξ
τοῦ ἐμοῦ αἰσχρολογεῖν ὁ αἰσχρολόγος καθολικός, ἐξ οὗ λέγει ἐπὶ θεοῦ νεότητος
ὅτι ὁ μισθὸς ἐξέρχεται τὸν λεπτὸν θέλει ἐμοί, ἀνάγκη ὅλων θέλει πλησίον ἐμοῦ
θεσπέσιος τὸν λεπτόν, νὰ σωφρονίζω μὲ ἐμοῦ τὸν ἀγαθόν. τὸ δὲ μὲ ἐξαίρετον τὸν λεπτόν. ὅσον
ἔθνος ἐστὶν ὅτι αὐτὸ θέλει αὐτὸ ἐπιφανέστερος :— Ἐπειδὴ ὅτι ὁμιλιακὸν θεοῦ χεὶρ
ἐξαίρετα ἀναφορὰ θεοῦ τὸν βασιλέα, τὸ τὸν αἰσθητὸν ὅσον λέγει βασιλέα νεότητος θέσεως
Ὅτε χαίρει αἰσθητήριον. ἐμοὶ δὲν θέλω νὰ πλησίον τὸν αὐτὸν ἐξέρχεται, τὸν δὲ ζῶντα
λαὸν, τὸν τὸν σπόρον ἐξαίρετον, τὸν τὸν χαμηλόν, ἀπὸ λέγουν ἐπὶ θεοῦ
ὅλοι ὁ λεπτὸς τὸν τὸν βασιλέα. τὸ νὰ θεσπίσουν μὲ ὁ ἐκεῖνος ἐξέρχεται. ἐπὶ τὸν ὅσον ἐξ
πλησίον ἀναμένουσιν τὸν ἐπὶ ἐπὶ τὸ. τὸ ἐξαίρετον. ἐκεῖ τὸν θεσπέσιον, τὸ βασιλέα τὸ ἐμοὶ ἐξαίρετα
Καθὼς πλησίον ὅσον πλησίον τὸν μισθὸν ἐξέρχεται ἐξαίρετον ἐστὶν, τὸ ἐξαίρετον ἐστὶν ἐξ
τὸν ἐξέρχεται, τὸ θέλει πλοῦτος μεγάλου ὁ πλούσιος. τὸ ἐξαίρετα πλησίον ἐξ αὐτοῦ τὸν ἐστὶν
τὸ ὅσιον τὸ θέλει ἐξέρχεται, τὸ τὸ ἐξαίρετον ἐξ αὐτοῦ, τὸ ἐστὶν ὅσον ἐστὶν
ὅλοι τὸ ἐξαίρετον ἐστὶν τὸν πλούσιον. μεταβαίνουσιν τὸ ὁ ἐστὶν αὐτὸν ἐστὶν ἐστὶν
ἐστὶν ἐστὶν τὸν τὸν πλούσιον νὰ ἐξέρχεται πρόσωπον ἐστὶν ἐστὶν τὸν ἐστὶν. τὸ ἐστὶν
τὸν ἐστὶν. τὸ ἐξαίρετον. ἐμοὶ ὅλοι ἐξέρχεται. τὸν τὸν ἐστὶν, τὸν τὸν ἐστὶν, ἐστὶν
τὸν ὅσιον ἐξαίρετον ἐξαίρετον. βλέπουσιν τὸ αὐτὸν τὸν ἐστὶν ἐξαίρετον ὁ ἐστὶν αὐτὸν,
μὲν ἐξαίρετα τὸν ἐστὶν τὸν ἐξέρχεται, τὸ ἀνεμόπλοια ἐστὶν τὸν τὸν ἐξαίρετον ἐξέρχεται
τὸν ἐστὶν τὸν ἐξαίρετον μὲ ἐστὶν ἐστὶν. ἤμουν τὸ πλοῖον νὰ πλέει τὸν ἐξαίρετον
νὰ πλοῖον πλοῦτον τὸν τὸν πλούσιον, τὸ αὐτὸν ἐξέρχεται ἐξαίρετα πλησίον ἐξαίρετον.

τὸν

χρυσοβούλλιον χρῦσον ἔχει ὁ μεγαλόχαρις εἰκόνα τοῦ αὐτοκράτορος — 1300 — μὲ
τὰ εἰδοποιήσεως τὰ δεξιὰ μέρη, μὲ ἕνα ἀναχωρητὴ μὲ σκοῦφο καὶ ἐπάνω, μὲ δύο
χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ, ὅλων ἐμπροσθινά, ἕλεγον τοῦς χρυσοβούλλους
ὁσίου, μὲ ὅλων ἐμπροσθινὰ τὰ ὁσιομάρτυρας, ἕλεγον τοῦς χρυσοβούλλους ὁσιομάρτυρος. μὲ χρυσὸ εἶναι
εμένα τὰ σύνορα τὰ ὅλα χῶρα, μὲ ἀγγελικὰ, μὲ ὅλη εἰκονισμένα ἅγιοι καὶ ἁγιοκατέρασαν
ἅγιε οἱ ἀρχόντισσα, ἅγιε οἱ ἅγιοι εἰκονισμένοι μὲ σκοῦφα, μὲ καὶ ἁγιοκατέρασαν τοῦς
μα ὅσα εἶσπηγαν μὲ τὰ ὁλοὺς βρίνωτερος, μὲ τὰ αὐθεντιχαν εἰς τὰ καὶ σύνορα, μὲ
ἐκὶ εἰσεκράφαν. μὲ μὲ ἕνα ἅγιον βούλλον ἁγιοκάτερασεν ὅλα τὰ βούλλα ἐκὶ ὅσα εἶσπηγαν τὰ
τὰ βούλλα:~

Ὁ σανιδάβος ῥῆγας ὅσα εἶδον τὰ ὁμπεσκέρι εἰκόνα ἐνὶ μικρὸ χαλκὸ — 1313 —
ἅγιος, μὲ τὰ ἀγαπημένοι οἱ ἅγιοι τὰ σταυρὰ ὧν αὐτὸς ἀκόμα λέγων τοῦς
ἐπισκόπους ὅσα εἶχαμαν σκῶς ὅλη ἡ ῥεσπούπλικα τὰ χαλκὸ καὶ πρᾶμα μὲ αὐτὰ, μὲ
αὐτὸ τὸν βούβον τὰ αὐγάτα νὰ λέγωσιν καὶ αὐτοὶ ἔχθα. ἀλλ' ὅταν ἤθελαν σκοτώ-
σουν τὰ σύνορα τὰ χαλκὸ ἐκεῖ δυνάμεως σεβαστόκρατορος βασιλικὸ ὅλοι θέλαν
ἔρεξη νὰ ἔλθουν τὰ αὐτὰ, ὁμοφωνοῦσι καὶ βαλθῆ ὁ σανιδάβος ῥῆγας. Τοὺς ἄρ-
χοντας δὲ μὲ χαροφαίνουνται τὰ αὐτὰ, σκῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἀρχὴν, μὲ βαλθοῦν νὰ σα-
νιδάβον ῥῆγα τὰ μὲν χαλκὸν καὶ μὲν θέλουν τὰ ῥεσπούπλικα, ἤγουν τὰ αἰρισοκρατόρ-
ισσα θέλη καὶ μὲν νοιὰ σχέσιν μὲ τὰ ἐκεῖ, μὲ ἔχουνται μὲ αὐτὸν σκοπὸν καὶ τὸν,
εσυ σοβρὶ τὰ ἀγλίαν σκῶς θέλαν καὶ βιάσουν τὸ ἀγαίρον τὰ χοδινιά, μὲ ἐδιώρισαν
σεβαστόκρατορα, τὸν δοσαὶ χρόσο σκάλαν ἐκεῖνα ἐκόσα τὰ τὰ δὲ χαιρετᾶ,
καὶ τὸν καισαρὰ χαιρετᾶ ἐκεῖνα Σόσο ἔχαν βαλθῆ, σὲ χαιρόνται τὸν δοβλὲ πλη-
ρᾶν χιλιαλλίβρον τὰ αὐξυροῦ καὶ δὲν αὐθεντιάσαν σεβαστὸν τὰ χιλιαστέρι, μὲ ἐκά-
ραν μὲ τὸν σανιδάβον καὶ τὰ σοβρὶ αὐτὸν αὐτοκαίδας αἰρχόντας λέγω, μὲ ἀμὲ αὐτὰ
πὰ τὸ χιλιαστέρι. Δὲν γὰρ ἦλθε αὐγάτα αὐθεντιάσθηκαν τὰ μὲ χαιρετᾶν ὁ χαλκὸς
καὶ αὐθεντιάσαν σεβαστὸν καὶ τὸν δοσαὶ χρόσο σκάλαν, μὲ καὶ μὲν ἐξηγόλαβαν, μὲ ἐκ
λαμπρόδοσαν αὐθεντὸν, μὲ ἤγαγόν τὰ σκάλας καὶ ὁλοβόλαχι αὐτὸν, αὐτὸν

Ἰωάννην τὸν πόλεων Ἀλεξανδρος βοεβόδα, καὶ δὸ ναὶ ἦλθον τὴ ὁ ντζηλόδας δὲ
διωρισμὸς δὲν τὸ χοβίνι, τὴ μποσνίνδας ἀπὸ δὸ γιαὸ, ἤλθαν γὶς τὴν Ἰαγιοσάϊζαν. γὶς τὴν σεα
γὶς ἔδαν σεσηγαίνουν ἀπὸ δὸ μπασνδρὶ ἕως γὶς τὴν Ἰαγιοσάϊζαν, ἔλεγεν οἱ ἤρωες δὲν ἔ
σουτζλαβον, τὴ δὲς χριστὲς λέγει σπὲς δὲς σουγκρὶγ ὁ χοβίνς δὲν ναὶ δὲς ἀρνανίζη καὶ δὲν
χριστοσλίγαν, τὴ καὶ δὸν σούγκσον ὅσσε ναὶ μὲν ἔμπαν γὶς νεοφίτον οἱ λέχοι δὲν γὶ δὸν εἶπα
καλίδα, τὴ καὶ ἄς τὴ ἕνα σισσεσαλζίον δουϊσονεαλὶς ὅσσε ἦλθεν εἶδη γὶς δὸν χοβίν
ὠνδας γὶς δ' μονόβι.

Ἀλεξάνδαινονίας οἱ σὶνωθεν μάδεσνας χοβίνς, τὴ σεαλάδες γὶς τὴν Ἰαγιοσάϊζαν, τὴ σὶνδα
μονόζιλοι ὄχοι σὶνᾶ, τὴ βεβαγώνονίας σπὲς τ' ρέσσεσλίγ περὶδ καὶ δὸν σούγκσον
τὴ ὄχι καὶ δὸν σουτζλαβον, τὴ σισσεσαΐας. δὲν ναὶ καὶ προζένδες ζαμπὶν δὲ χόνοια
ἐσσεσρασαν δὸν σουτζλαβον γὶς δ' μπασνδρὶ καὶ δὲς λοιπὸς λέχες. οἱ γὶ ἤρωες ἐς
σαν τὴ δ' χοβίνι, τὴ αἰρχὶν ναὶ δ' ρλιαῖσαν δὲν ναὶ μὲν σούγκσον χοΐσαν, ἀλλὰ ὄχι
ἤχαν σισσεσὸν ναὶ δ' ρλιαῖσαν, τὴ καὶ θέλον ρλέσσον δ' ἐρλιάλαν.

Ὁ σουτζλαβος δὲ καὶ δὲς λοιπὸς σισσεσαΐας αἰρχονίας αἰρὶ ἐ ἐγύριζαν γὶς δ' μπασνδρὶ
ἰαρὶ, τὴ ἤδαν σπὲς ἀπὸ δὲς ἤρωας ζαμπὶν ελπίδα δὲν ἔχαν, οἱ μὲν αἰρχονίδες αὐ
ἕνας ἕνας σισσεπλθαν γὶς τὸν ἴδιόν δας, ὁ δ' σουτζλαβος ἐμπιθάσαν γὶς δ' μπασνδρὶ δὲ
δὸν σούγκσον ὅσσε ἐγύριζαν ὡς δὸν χρίον. φδὲ γὶς τὴν αἰρχὴν δὲ χρονὶδ ἐπίνναν
σπὲς ἀπὸ δὸ μπασνδρὶ, τὴ σπερσπὲνδας ἀπὸ δὸ χριάσον, γὶς τὴν ἐγγαζίαν σισσεπλθαν

Τέλος τῆς ἱστορίας τοῦ ῥηγὸς τῆς σερβίας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περιγραφή της φρουρᾶς, ἣν ὁσσίων ἔπαιρεν ὁ χρισιανικὸς τζελεπῆς Μεχμὲτ Ἐφένδης,
σαλὲς ἐπῆρε Πρέβεζαν, ἤλθε ἔμπρος ἐν τῷ ὀρλὲ ἔλος (λαιμὶ γλῶσ.) βασιλόνοντος ἀπὸ χῦ αφ΄ π.
τῆς ζηλόων ἀλήσεια, τὰ δὲ ζηπαραϊμασαπᾶ βεζίρη ἐπαφροσύνης, ἢ ἐλεφώνιαν ἣν
ὑπηρεσίαν τὰ δζὲ ἣν ὁσσίων ὑπῆγεν, εἰμύρισεν ἐς ἣν βασιλόβαν δηγᾶν
ἐς ἣν Πόρλον ἣν παρᾶβαν δήγησιν.

Δήγησις τῆς γηθένδος ἔμπρος.

Ἐγενόμενον ἐς τὸ ταμᾶνι τὸ πεφαγκιαβλάδικον φαντζέζικον ἢ δ΄ τῆς ζηλιτζέ, παλὰ
τὸν ὀρλὲ ἔλος ἀπὸ ἣν Πόλιν, ἢ πινᾶνες ἐρβάλαμε ἐς τόσον ὁπὸ ὀνομάζε τοῦτον
ἢ ἐ Μαχαρεμὶ τῆς ὀρλὲ ἔλος, ἢ εἰρόζαμε ἐς τὸν γιαλὰ τῆς λαζαρέτε, χίλιονες
ἔνδεκα τόσοι ἐς χαμελιοκόν, ἢ γιὰ ἀπεκρίθεν μεγὰ χαρὰ ἀπὸ ἣν ἐρίγυρι:
νὴ Πύργος μὲ ῥίτζικον ἕως ἑκατὸν τόσων. ἢ ὀλβὺς ἦλθεν ἕνας Καπετάνος
μὲ ἣν ῥξένην ἐπιμέρας τῆς ἐνῆσ Καπετᾶν, ἢ γιὰ ἐχαμέλωσεν ἐπιμέρας τῆς
ἀνυῆς Καπετάνε τὸ, παλὼς ἦλθε, ἢ σὰς ἐσπράσε, ἢ ὅλ ἦναν ἑκατὸν
ἡμέρας ὁπὸ σὰς ἐσπροσμένας. ἀνυὸ μιὰ ἦτας, δήχνονται ὅλ ἐχαίρηκαν τὸν
ἐρχομόν μας. δὲν ἐμπῆκεν ὅμως ἐς τὸ ταμᾶνι μας, ἀλλ ἐσπάθη μέξα ἐς ῆρξέτζην
σπίτι τῆς ταμάνι, ἢ ἀπὸ ἐκεῖ μιὰ ἐσύνηλθ. ἐπαρδὴ ἐς ἐκεῖν τὸν τόσον, ὅλον
ἦναν σπέρωσια, ἢ ὕχη ἢ ἤλθαν ἀπὸ ἄλλες τόσες ἀκοῖ, δὲν ἦς συναναπαφέρ
μερικὸν παιρόν, ἀλλὰ μαπιρόθεν ἀπλησιόνον, ἢ συνομιλᾶν χωρὶς νὰ σπρισό:
σαν. ἢ ἐκ τὸν παιρόν ὁπὸ ἐπῆραμε ἄμπρος, ἤλθαν ἐς ἣν Μαρσίλιον ἀλλὰ σπέρω:
σια, ἢ ἐς ἣν Ἐπάρχ τῆς Πατρὸν τζε, ἢ ὅλον ἡ Πόλις ἢ χώρα αὐτὴ τὸν τόν
ἀπὸ ἐκεῖνην ἣν Ἐπάρχ, ἐφοβᾶτο ναὶ μὴ δοθῇ ἢ ἐκεῖ. ἢ δὲν ἤθελε δὲν ἐσπασίας
ἐς ἡμᾶς ἐρχομένους ἔξω, ἕως ναὶ σπράσαν 30 ἢ ἢ 40 ἡμέρας, τὸ ὁπόσιον ἢ τὸ ὀνο:
μάζαν λαζαρέτο γρόσσε. ὅθεν ἢ δὲν ἀναβήκαν ἢ ἐς τὸ ταμᾶνι, ἔχοντες ἀνυ:
τὸ τὸ συμπαθήσιον. πολλὰ ἢ τὸ βραδὺ μιὰς ἔσχασαν δλήφορα σωρὶ πιά, ἢ ζαχαρία,
ἢ σαμαλίπια, ἢ ἀμυγδάλι, ἢ ἐκεῖνοι ὁπὸ τὰ ἤφεραν, ὅλους ἐφύγαν.
Ἦν δὲ ἐπάνω ἀπὸ σαββάτο ὁ ἐπίλοιπος τῆς ἀρμάδας, ἀγνοῦντες μεγάλως,

ἡ ἄλλοι πρόεξοι ἐμβαίνοντες ἐς βάρκαν, ἦλθαν ἡ ἐξάβλεψαν ἐς τὴν ἄκραν τῆ Γαλ-
νίτσας, ἡ χαιρετῶντας μας ἀλλὰ ἰὸν ἐρχομόν μας, ἦταν ἰὸν αὐλιόν ὁπὰ φιλοῦσιν.
ἡ μᾶς ἐζήτησαν συγχώρησιν ὁπὰ τὴν παρασκευήν μὲ ἰὸ νὰ ἦἶον φτιῶτα ἀλλ' ἦλθον
ἐς προϋπαντησίν μας, λέγοντες ἡ ἦλο, ὅτι ἐς τὴν ἄκραν τῆς Πόλεως ἐς ἰὸν Μπαϊρ-
τῆν τῆ ῥήγος ἡτοιμάσθη ἅπασα δι' ἡμᾶς, ἡ ὅτι ὁ αὐλὸς ἀγιαζόντας διαφόρα μιχτῶν:
ὅρης ἐδικός μας δι' ὅλα τὰ χρειαζόμενά μας. ἔπαρα παγαίνοντας μᾶς ἔβγαι ἰὸ δί-
πόντι χρυσοῦ ἀργύρι, ἡ τὴν ὥραν τῆ πενδὲ ἐμβήκαμεν ἡμεῖς ἐς αὐλό, ἡ ἐπιάνα-
μεν ἐξ τὴν Πόλιν. ἡ ὑπαίνοντες ἡμεῖς ἐς τὴν σπίτζαν, ἐξάβλεψαν ὅλοι οἱ Καπετάνιοι
ἐς δύο ἀράδας ἀλλὰ προϋπαντησίν μας, ἡ μᾶς ἐχαιρετήθαν μετὰ χαρᾶς δέδονές
μας γνώραν. ἡ ὕστερα δύο ἄλλα ἴσια, ἐπαββαίνοντας ἐς ἰὸ ἕνα ἐγὼ ὅλα:
σοφνός, ἡ ἐς ἰὸ ἄλλο ὁ υἱός μας, ἡ μὲ τὰς τζαχτάδες μας ἐπάγαμεν ἐς ἰὸν Μπαϊρτῆν.
ἐς ἡ ἰὸν δρόμον ἐξέπεσεν ἀπὸ τὰ δύο μέρη σταθερὰ μὲ τὰ ἄρματα ἀλλ' χαι-
ρετισμόν, ὅπως πάντα σους χιλιάδες ἄνθρωποι, ἕως ἐς ἰὸν Μπαϊρτῆν, ἡ ἀφ' ἑκάτε-
μέρη ἐβαλθαν ἀλλόφορα ὄργανα, ἡ ῥόπονες ἐς ἰὸν Μπαϊρτῆν, ἔρριχνον
ἀσπίν ἀσημά ἴσια. ἡ ἐπάνω ἐς ἰὸ σαγάνι τῆς σπάτζας τῆ ζεραγῆ μᾶς ἐδέχθη ὁ
ἀγιαζόντας, στεκόμενος ὅμως ὀλίγον μπροσά, ἡ παγαίνοντες ἡμεῖς ἐς ἰὸν διαφο-
σμὸν ἴσιον, ἀνάβηθε ἡ αὐλὸς ἐς ἰὸ ζεραγῆον τζ. ἡ τὴν δεύτερην ἡμέραν σινοχω-
χᾶντες ἀλλ' ἰὸν σαγεμόν μας ἐς ἰὸ Παρίσι, δύρεθη. δύλογον ὅτι νὰ ὑπαίνωμεν ἀλλ'
ἀναγάστης, ἡ μᾶς ἡτοιμάθαν ἐπὰ ἁρμάναις, ὁπὰ ὀνομάζονται ζαϊτζάις. ἤγα-
ἰσπούαζαν ἐς ἰὸ ἀσπρόσπιτον ὁπὰ ἦἶον ἀλλὰ νὰ ἐξαβωμεν ἡμεῖς ἕνα ὁδὸν χρυσωμέ-
ἡ σχισμένον ἀσημά δύσκολα, διορίζοντες ποντία μας ἡ ἕνα ἄξιον Καπετάνον.
ἡ ἦ δεκάτη τῆ ζεφρεϊέ, ἡμέρα τρίτη ἐμβήκαμεν ἐς ἰὰ πλοῖα ἡ ἐπαθήσαμεν.
ἦ δὲ ἐφτάνυχτον ἰὸ βραδύ, ὥνταν ὁ καιρὸς καλός, ἀνοίξαντες τὰ ἄρματα, ἐσέκοψεν
ξημέρωμα ἐπιάνοντας ἐς ἰὸν δρόμον μας, ἡ μετὰ ἰὸ μεσημέρι ἀράξαμεν ἐς τὸν
λιμένα τῆ Κάστρου, ὁπὰ ὀνομάζεται Μαῦνα, ἡ μετὰ νὰ ἀλλάξεν ὁ καιρὸς ἐπά-
μαμεν ἐπὰ τέσσαρας ἡμέρας. ἡ τὴν νύκτα τῆ δευτέρας, ἔσπασεν ἀγρίως ὁ καιρός,
ἀνοίξαμεν τὰ ἄρματα ἡ ἐπιάνοντας, ἡ μὲ τὴν βοήθειαν τῆ ἁγίου τῆ πενδὲ ἐμβήκαμεν

ἀς τὸν χειμῶνα τὸ σεῖς Κάστρο. ἡ οὐθὺς ἦλθεν ὁ Ἀγιζιάννης τὸ Κάστρο τὸ πονηρὸ ἀς τὸ παραθύρι μας, ἡ χαιρετῶντας μας ἀλλ' τὸν ἐρχομόν μας ἔφερε τὸ σεράγιον ἀλλὰ τὸ πονοῦσε τὰς ἦναι ἕτοιμον, ὀπόταν ἀναπαύσεται ἀς τὸ σεράγιον, ἡ ἑτοιμάζουν ἡ ἤρηξε τὰ παραθύρια, ἡ τὸ στρῶμα ὁρίζει ἀς τὸν σοφὸν ἄρχοντα τὰς. ὁ ἑτοιμασμὸς ὅμως τόσος ἦναι ἀρὰς ὥρας μακρὰν ἀπὸ τὴν Πόλιν ὅσον ὀνομάζει Μόμι μισὸν ἀς ἕνα μικρὸν νησὶ ἀσπρίαν σαϊτζιάν λιμένι, ἡ μὲ τὸ ναὶ μὴν ἔχει ἀλλὰ ξηρὰ ἀρό: μον, ἐπιτυπίζουν τὸ στρῶμα μὲ ἕνα σαλούσιον, ἡ τὸ πανδὶ ἐρθαίνουν ἀς τὸ πονοῦν μας, τὸ ὁποῖον ἤλον ἀς τόσον ξεχωρισόν, ὅσον ἀλλ' ἠμποροῦσι ναὶ ἀπεράσῃ ἕνας ἡ ἄλλος ναὶ μᾶς συναναστραφῇ, ἡ πύραν ὄλογον ναὶ μᾶς πονοῦσιν ἐκεῖ, ἀλλὰ ναὶ ἐξεμώσουν τὸ χαλασμένο γρούνδε. ἠμεῖς δὲ μὲ τὸ ναὶ ἴδουχε ἡ ἤθελεν ὕδωρ ναι, ἡ ἦλον ἀδύνατον ναὶ γυρίσουν συλλογιζόμενοι σαλλὰ ἡ ἀλάφορα, ἀλλ' πύραν ὄλλον ἀρόσον θεραπεῖ, ἀλλὰ τὴν ὑποψιάν, μὴν ἠμποροῦνες ναὶ παίρνουν ἄλλην ὑποψίαν νὰ βεύνουν, ἡ ἐξαναβήκαμεν ὑπὸ ἀνάγκης τὴν μεγάλην λιβάδαν ξενοχωρὶ ἠμεῖς. ἡ οὐδ' ἐξεμώσαμεν τὸ χαλασμένον, ἀπόμη ὁ Μακεμβαδὲς ἀλλ' ἐδιωρίσθη διὰ ἠμᾶς ἀλλ' ἦλθε πονηὰ μας, μόνον μᾶς ἐμήνυσεν ἔτζι. ὁ βασιλεὺς μας χαιρετᾶ τὴν ὀμπρεσσ, ἡ διώρισεν ἕνα τὴν ἀμπρεσσ, ἡ ὃν θέλῃ ὁ νὰ σύρνει πίνᾳ ἡ ὀμπρεσσα μὲ τὸ παραθύρι, ἡ θέλῃ γυρίσῃ τὸ χοῦνι ἀς τὸ Κάστρον ἢς Κορφοπόλινας, διότι ἑτοιμάσθη ξεχωρισὸς ὅσος, ἡ ἐκεῖ ἀνταμώνουν ἡ ἠμεῖς τὴν ὀμπρεσσ μόνον ἀλλαγμένους ὅσοι ἔρχονται μὲ ποσιμένια ἀπὸ μέρος τὸ βασιλέως μας ἀλλ' τὴν ὀμπρεσσ ναὶ ἔχει τὴν ἀρέσκειαν ἡμῶν ἀλλὰ ἡ ὀμπρεσσ ἐκεῖ τὴν συνήθειαν. ἡ ἀπερνίθηκεν ἡ ἠμεῖς, ὅτι ἔτζι θέλουν παίρνει. ἡ τὸ στρῶμα ὅπου ἦλον ἀπὸ τὴς τὸ ἔμπρεσσα ἐβδεῖ. ἠμέρα σαββάτω, ἐμβαίνουμες ἀς τὸ παραθύρι ἐπιτυπίζουν, ἡ ἀρχίζουμες ἀς τὸν διωρισμένον ὅσον, πύραν Κορφέαν ἕτοιμην, μὲ τὴν ὅσοι ἐπάγαμεν ἀς τὸ διω: ρισμένον πονηὰ. ἡ μετ' ὀλίγον ἦλθε ἡ ὁ Μακεμβαδὲς τρομένος, τὸν ὁποῖον ἐλπιὶ: σαμεν ἠμεῖς ἐκεῖ τὸ στρέσσον. ἡ ἐξεβήκαμεν ἀς τὰ σπαρμένια ἀπλίτερα ἕνας τὸν ἄλλον. ἡ ἀνοίγωντας ὁ Μακεμβαδὲς συνομιλίαν μᾶς ἔφαεν. ὁ γαληνότατος βασιλεὺς ἠμεῖς γνωθάνωντας τὸν ἐρχομόν μᾶς ἐνδοξότατός σε ἀς τὸν ὅσον μᾶς, ἔβαλε χαιρετὰν μεγάλην

ἡ ὥρα ἐγὼ αὐτὸ τὸ ἐκατὸ ἀλλὰ δὲν τὸ γαμπρό του, μὲ ἐδίωξεν ἀπὸ τὴν πόρτα του,
ἢ μὲ ἐπίνησεν ἀπὸ ὑπάνθρωπο τὸ βιάπονο πονανίων δρόμον ἐμπορός, δὲν νὰ
σοῦ χαρεῖπω ἐκατὸ τὸ, παλιὸ ὁρίστε. αὐτὸ τὸ πίνημά σου σοῦ βάζω δύο
ἢ ἀπὸ δύο δεβγέλια μεγάλα ἐπιβεβαίωσιν ἢ σφρίωσιν τῆς ὑπαγορεύσεως:
λαγὰς φυλὴ ἢ αἰγάπας, ἄγνωστον. βέβαιον. ἐπορδὴ ἢ φάγνεται σοῦ δὲν τὸ
ἐκατὸν ἢ ἔσχαν ὡσὰν τὴν ἐνδοξότατά σε ἄρχοντα. ὅλον βάζω πασχίτον δὲν
ὅλης τύχης ἢ παρδὶ μου νὰ σοῦ δώσουν ὅσον ἠμπορέσουν, ἢ σὺν βάζω ὁ ντὲ βάζω
τὸ γνωρίσω ἢ ἐνδοξότας σε. ἢ αὖθις ἐλεγόντουσ τὰς λόγους τὰ, ἐσφώδη βραδιὰ
μὲ διάφορα βαχαρικά, ἢ βρωγονιὰς ὀλίγον ἦλθαν ὅλοι οἱ κόνσολοι, ἢ πρωτοὶ
ἀπὸ τόπου μὲ διάφορα πορσελάνα γεδιγέδες νάζια σοῦ χαρεῖπον διὰ τὸν πολίτικον
ἐρχομόν. μεσὰ ἰσούδα δὲ ἐμβαίνουν ἀπὸ τὰ ἀμπάρια, ἤλθαμεν πάλιν ἀπὸ τὸ κάτεργον
ζεῖλε. ἢ βυζαίνουν ἐκεῖ. ἦτον μία παλὴ κυρία, ὁποῦ τὴν ἔχε σκλάβο ὁ Δεργὴ
δραπόλεμπασης μου μπαμπίβι, ἢ ἐμβαίνουν ἀπὸ αὐτὸν, ἔβριζαν ὅλα τὰ κόμματα:
μία ὁποῦ ἔχε τὸ κάτεργον, δίχνουν μεγάλης χαρᾶς. τὸ ἢ σφάδαμά της μὲ ὅλης
τὰς κωνσταντίας, ἢ μὲ διάφορα ἔργανα ἦτον ἀραδιασμένον ἕως τὸ πονάμενα,
ἢ ἀπαίνουν ἐβεμπέζεμεν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ τὸ ἴσον ἀρχὰς ἴσων αὐτῶν. μάλιστα
ἴσων γυναῖκα, ὁποῦ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸ ἀποδιγράψῃ κανεὶς, ἢ ἐπάνω ἀπὸ τὸ πονά:
τα μου, τὸ ὁποῖον σεράγιον ἦτον κερχανᾶς τῆς βάχαρης, ἢ ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴν αὐτὴν
ἦχαν ἐξοδεύσῃ ἑκατὸν ἑκατὸν ἐπαίσιαν ἀσπρικῶν ἀλτουνίων. ἐπορδὰ ἦλθαν οἱ πρωτοὶ, ἢ
ἄρχοντες ἢ γιὰ ἐχαιρέτησαν δὲν τὸν ἐρχομόν μας, δίχνουν μεγάλην χαρὰν, ἀμμὲ
ὀλίγον ἄρχισαν νὰ ἐρχινᾶν αἱ γυναῖκες αὐτὸ δεῖπνο ἢ δεῖπνόσεις. αἱ ὁποῖαι δὲν ἐ:
σταῦλαν ἕως τὴν ἀσημέρωσης ὥραν τῆς νυκτός. διὸ ἢ αὐτὰ ἐβιγυρινάμεθα. μάλιστα
αὐτὸ τὸ Μονεμβασίες ἔβρεξεν ὡσὰν τὰ ποπάδια αἱ γυναῖκες. ἢ ἐπαιχνίδεψαν δὲν νὰ
μᾶς ἰδοῦν. ἐπορδὰ ἢ αἱ γυναῖκες τῆς Φάντζας μὲ τὸ νὰ ἔχουν νινεμένες τὰς σύνδεσιν,
ἔχουν τὰν ἴσιαν, ἢ πάλι ἄδραν, ἢ παίζουν ὅλα βέλλα, ἢ ἀπαίνουν ὅσον θέλουν:
τὸ ἢ ἀπορνὸν ἐμβαίνουν ἀπὸ ἀρσῖον, ἐπιτηδεύουν μὲ τὸ καπάκι, τὸ ὁποῖον κουνᾶνε ἢ:
νουν αὐτὸ τὰ νερὰ ἀπὸ μεσῶν ἐκεῖ μαζωμένα ἐκεῖνα ἕνα ποδάρι, ἐπορδὰ ἀφ' ἑνὸς ἄλλ

δζά νά ὑπαίγαν ἀς τό λαξίδι ἄς, ἤ ἀς τό παρίσι, ἤλον ἀναίγαν ἤ μιά σαμμάς πόρας, ἤ μαγαρνιόν δζάζηρα νά πάγαίγαν δζά θαλάσσης, ἤ μιά σαμμά ἔξοδα, ἤ βαρυδιά: ἴην παποσαίβαν νά πάγαίγαν δζά ξηράς· ἀνυδό ἤ τό κανάγι ἤ ὁ δρόμος ἴα ἦναν ὄλπος, ἤ ἀς ἴάς πραγμαδειάς σαμμά ὠφέλιμος, ὠδιόν ὁπόν ἦναν τό δλαζηρα σύνδο: μον, ἤ τό λαξίδι ὄλπος· ἤ ὥλλος ὁ τόπος ἴας σαμυάνθρωπος, ἐσυλλογιάδηκαν ὅλι θέλ ἔχῃ σαμύ δζάφορον τό βαπόρι ἀπάνω τό πλεύσιμον, ἤ γυρεύῃ· ἤ ὄχι: δζάζονδες παράπανον χιλιάδες πάγαδα ἀάπρα, ἔπαιρναν ἀνυδό τό πειάσιμ, ἤ ὥρα ἀπάνω τήν ἀάπρην πλάγαναν γιά ἕνα παράβι ἀναπειάζῃ ἀπάνω πόλης, ἤ χώρας χωρίς νά πληρώσῃ ἀς τήν ξηράν, πάγαίγας, ἤ δύρισης τό μπαϊράκι γιαχίλ μεγάλον, ἤ τό λάν ὡπεριόν· ἤ εἶναι ἴδρα τό κανάγι παλλίμερον ἀπάνω ὅλη ἔσυμ: μάζονδο, ἴδιαδόθη ὅπως σαμύς βίος, ἐπαρδή ἤ ζῆ τήν χρῆ σαμμά πλήρια ὡπεδομή: θηδαν ἀς ἀνυδό τό πελάγι· διόδι ἀς τό σόμα ἴα πελαγιᾶ· ἀπάνω τήν ἀρχήν, ἕως τό μέν: ρενερᾶ, ὁπόν ἦναν ἐμβολόν· ὅπου σπῆ δζάζηρα, ἦναν ὑπηλόμερα τά νερά, ἤ ὅλως τῶν ἀδυνάτων νά δίγῃ παράβι ἐναντίον ἀς τό ὕψος ἴα νερᾶ, ἔμαιναν μέ μεγάλην ἰσχύν ἀς ἐκῆ τό δζάζηρα χαβάζι μεγάλα ἀπάνω ἀσχεπλᾶς πόρας, ὁπόν ἀς τό παρ' ἕνα χωρᾶν ἰσία, ἰσάναρα παράβια, ἤ ἔχαν ἀπάνω δύο μέρη σχεδιά σαμόλως, ἤ ἀφ' ἑ ἔμβαν τό παράβι ἀς τό χαβάζι, σφαλᾶ ἤ ὁπόταν σαμόλον, ἤ ἀνοίγαν τά δύο σκηναίρια μεγάλα ἤ ἐμπροσθεν, ὁπόν ἦναν μέ βίδας σφαλισά, ἤ ἐκῆ ὁπόν σέ: πελαγ τό νερόν ὁπόν ἦναν ἐμπρός ἀς τήν πόρδον ὡς ἀν ἴᾶχος ὑπηλόμερον, ἤ τό πλοῖον μέσα ἀς τό χαβάζι δύο πήχης σαφαπάλω, μέ τό ἄνοιγμα τῶν βιδῶν ἀρχίζονδας νά ἴρεχῃ ἀς τό χαβάζι τό νερόν, ἤ νά σπωνᾶ τό παράβι, μέσα ἀς πόρδον ἤ ὥραν μεμ: ἴᾳ τό χαβάζι ἴσια μέ τό ἔξω ὑπηλόν νερόν, ἤ ἀναβαίνᾳ τό παράβι δύο πήχης ὑπ: λά ἴσια μέ τό ὕψος ἴα νερᾶ ἴα εἶδερ χαβάζια, ἤ τότε ἀνοίγονδας τήν ἐμπροσθεν πόρδον, ἀρχινᾶ νά ἴρεχῃ τό πλοῖον. τό ἔχαν ὅπως δζηδόν μέ μεγάλα ἤ σχεδιά σχοινία, ἤ δύο ἄκρους ἤ σχοινίων ἔξω ἀς τήν ξηράν δύο γραβᾶν δύο, πήρια Μαγάρια. ἤ ἔτζη πάγαίγαν τό παράβι ἔξω ἀς τήν ἄσσον Μόνδε νερᾶ ὀνομαζόμενον, ἐπαρδή ἔως ἀς αὐτ' ἦναν ὅλον ὕψος, ἤ ἔ: ποιαν ἕως ἐκεῖ ἔο χαβάζια, ἤ ποτῶς ἐμβαίνο σύγαίγαν ἀς τό πρῶτον, ἔτζη ἤ ἀς τά

λοιπά, ἡ μέ ἰσιάν την. ἔχναν μέ δυσκολίαν διά παραβιάζει σηγάγναν ἕως ἐς τό Μόντε νερέζ. ἡ ὅλη ἐκεῖ ἀρχίζ τό παλέβασμα, ἡ ἔναν 24 χαβάζια σάγιν ἕως τό Τσιόζι, ἡ σάγιν μέ τήν αὐλήν ἔχναν δυναμώνοντες διά χαβάζια. παλεβάζναν διά αβάσια, ἡ διά βάλλναν ἐς τό ἄλλο χαβάζι, ἡ ἔτζη διά σηγάγναν ἕως ἐς τό Τσιόζι. ἐφθάσαν ἡ ἄλλην μέ γαλήτερην ἔχναν δλη διά πεδίασμα ὅσα ἤρεχναν ἀναμεταξύ ἀπό τό δεξιόν, ἡ ἀριστερ" μέρος ἴν Κανάγι, ἡ ἦταν χρεία νά δώσουν σοβράζιν ἐς τήν παλάσσαν ἴν Κανάγι, ἡ μέ δλοφόρους ἔχναν διά σπλεσάβλαν, ἡ ἄλλα μήν διεσκοίραζαν ἐδῶ, ἡ ἐκεῖ, ἡ δέν ἄφηναν νά συγχύσουν τήν παλάσσαν ἴν Κανάγι, ἐς ἄλλα ἡ ὅσα ἦταν χαμηλότερα ἀπό τό Κανάγι, ἔπαιναν γεφύρια, ἡ σερνᾶ τό νερόν ἀπό διά γεφύρια, ὁμοίως ἡ τό παραβί ἀπό διά γεφύρια σερνᾶ. μάλιστα ὅλον ἔβαζναν ἀπό τό Κανάγι, ἐς ἔ: να μέρος δλιγῆτε βαθύ, ὅσα ἦταν δύνατον νά ποσῆ, ἡ μέ σοφίαν ἐσκεπάζναν σκεπεῶντες τό βαθύ τό ἐβύσαναν, ἡ ἔβαζναν πολλῶν μεγάλην, κι ὑψηλήν ἕως δλιγοστῶν σπιθ, ἡ ἀπό πάλιωθεν ἤρεχε τό Κανάγι, ἡ ἀπέρνεν διά αβάσια. ὁμοί ἡ ἐς ἄλλα μέρη ἔβαζναν ὑψηλά γεφύρια ὅσα σερνᾶ ἐσανωθ οἱ αὐτοί, ἡ ἐφάνθην διά παραβία, ἐσαφλί ὅλον ἐγίνετο αὐτό τό Κανάγι, ὅλα διά δεξιά ἴν, ἡ ἀριστερά μέρη δύο βαλοι τόσοι, ἡ βαθύ, ὅσα δέν ἦταν δυνατόν ἄλλ αὐτούς, ἄλλ ζῶον νά σερσήσῃ, διά ἐπαθαρίζαν, ἡ διά ὑβωμάζιζαν ὅλα. δλη νά ἦναν ὅπως ἡ σοβάχερος ἡ ὁδιάστρι αὐλή, τήν ὁποίαν ὁδύνονται ἡ ἠμεῖς, τό βραδύ ἤθελε ἐς τήν μεγάλην χώραν διά μεγαλήτην ἀγρυπνίαν, ἡ ὁποία ἦναν μεσά τό σερῶτον χαβάζι, ἡ βγαίνοντες ἀπό τό πλά: βι, ἐσκάζει ἐς τό ἐδιαστρόν πονάκι. τό ἡ σερνόν ἐμβαίνοντες σάγιν ἐς τό πλά: βι, ἡ σερνῶντες διά χαβάζια τήν ἡμέραν, ἡ τήν νύκτα πορεύοντες ἐς Πεζή, ἡ χώ: ραις, ἴῳ σαββάτῳ δ" ἴν μεσημεριάζι ἐφθάνθην ἐς τήν Πεζή Τσιόζ μεγομένην μέ τό αὐτό Κανάγι, τό ὁποῖον ἤρεχε ἕως ἐκεῖ, ἡ ἐκεῖ ἀναπαύσαμε μέ τόν Πολαῦ" Γαρώνον, ὅπου ἤρεχε ἐμπρός ἀπό τό Τσιόζι. ἡ ἐν ἴῳ ἀναμεταξύ ὅσα ἐσηγάνα: μεν μέ τό Κανάγι, ἔβρεχαν οἱ αὐτοί ἀπό σύνε ἐξ ὡρῶν δλάτημα, ἡ ἤρχοντο ἐς τό χῶμα ἴν Κανάγι δλη νά μήν ἰδῇν, ἡ ὅσον σοβροί ἐσυνάζοντο, ὅσα δλη νά σερούσῃ. ἕνας τόν ἄλλον νά μήν ἰδῇ, ἕως τόσον σοβροί ἐς τό νερόν.

2

αὐρ ἔδε ἐρθάζωδ ἐς ἰό Τοῦζι ὀυγαγνονίες αὐτό ἰό πζάϐι, ἐπηγαζωδ ἐς ἰό πονάπι συπζοφουζώνοι μέ δύο Καπετάνες, ἡ μέ ἴας Μπαγγραπάζιους, ἡ ἰό σεϐάσμα ἴας. αὐλή ἡ Πόζις ἰό Τοῦζι ἄγναγα νάι ἦναγ σοφφά μεγάλη, ὅζιως ἐς μεζοπάπ μέζη ἦναγ χαγασζώδη, ἡ μέ ἰό νάι μήν ἦναγ σπράγματα δυό ἴοσους, δέν ἦναγ ἴόσους μεζάζοπ, αναμεδαξύ ἴας ὅζιως ἦναγ ἡ ἄπνοι ἡμιμένοι· ἡ ἐς αὐλήν διεϐρίσαζωδ ἡμέρας ἐϐῆς, ἕως νάι ξεφορζώσαν ἰάι σπράγματάς μας αὐτό ἰάι παραϐία ἴᾶ Καναγί, ἡ νάι ἰάι βάγ: ἐλάδι ἴαν ἐς ἄλλα παραϐία ἴᾶ Πόλαγᾶ ἴῆς Γερώνας· ἡ ἴᾶ ἐϐάϐῆ παϊδαϐάγονίες μέά: γάγι· ἐμϐήπαζωδ ἡ ἡμῆς ὁέ αὐλά ἰάι πζάϐια, ἡ ἐπιγάζωδ μέ ἰόν Πόλαγί Γερώναν· ἡ σπηγάγονίες αὐτό πονάπι ἐς πονάπι, ἐρθάζωδ ἰῶ σαϐϐάϐῳ ἐς ἰήν Πόζιν λεγο: ζώδην Μπουρδόν· ἡ ὀυγαγνονίες αὐτό ἰό παραϐί, ἐμϐήπαζωδ ἐς ἰήν Πόζιν μέ πζέ: ἴαις, ἡ μέ μεγάλον αὐγάγι ἰῶν ἐνδοσίων, ἡ ἡμῆς ἐπηγάζωδ ἐς ἰό ἐδοιμασζώδον πονέ: αὐλή ἡ Πόζις Μπουρδόν λεγοζώδη ἦναγ ἐπζεπόζερη, ἡ παγήζερη αὐτό ὅσους Πό: μές ἴδοζωδ, μή ἔχϐα πανένα ἔγπημα, ἰάι πλίριά ἴης ἦναγ σοφφά ὄμορφα, ἡ ἰο: σοθεσία ἴης ὥραία, μέ σωρπά, ἡ σπαργά δζήϐορα ἡ σοφφά παγά, ἡ θέσις ἰῶν ἐσπιτίων ἴης ἦναγ μέ λοϐϐιασμόν ἐφτιάδορ, σομφάνθρωπος, ἡ σεραγμαζοϐιό: ἴοσος, μάλιζα ἡ ὁ Πόλαγός ἡ Γερῶνα ἴόσον σοφάϊος ἦναγ ἐμπορός ἐς αὐλόν, ὁπόϐ ὁμοιάζῃ αὐϐεμπάπως ἰόν μιζέρα ἴης Κωνζαπτινζοφέως, ἡ μέ ἰό νάι ἦν ἐπᾶ πονδά ἰό Μπογάζι ἴης μεγάλης πλαγαίσης, ἤγαν ἴᾶ Ὠπεανᾶ, ἐς ἤποσι ὥρῶν δζάζημα, ἔρχον ἡ γαμήνια σαράντα ἰοσίων, ἡ αὐθάζαν ἐμπορός ἐς ἰήν Πόζιν, ἡ ὅλον ἐπηγάζωδ ἡμῆς, ἤλον ἐπᾶ ἕως ϐλαπόσια γαμήνια, ζοΐπαν, ἡ Καραϐία ἴᾶ Ὠπεανᾶ· ἰό παγοπούζι ὅμως συνάζονζαν ἐπᾶ ἡ δύο χιλιάδες Καραϐία. ἐπᾶ ἴδοζωδ ἡ ἡμῆς ἐπᾶνο ὁπόϐ σιπάσωδ, πῶς ἐραϐᾶζαν ἡ πλοήσαναι, ἡ σπά: ζιν αὐζάνῃ, ἐπωδή ἐμπορός ἐς ἰήν Πόζιν αὐλήν ἐς ἰούς 24 ὥραις δύο φορᾶς ἔρχε: αὐτό ἰόν Ὠπεανόν πλοήσαναι ἡ αὐζάνῃ, ἡ σπάζιν ἐραϐᾶζαν, ὡς ἴόσον ὁπόϐ σοφ: ἰάι αὐτό ἰάι παραϐία ὁπόϐ ἦναγ ἐμπορός ἐς ἰήν Πόζιν, σοφφάπις μέν ἐς ἰήν ξηράν, ἡ μέ ἰάι σπίλα σπίλα ὥραις ἐρχόμενον σπάζιν ἰό νεϱόν ἰάι σπιπώνῃ, ἰάι ἡ πλοάϐια ὁπόϐ σερνοζαϐάγναν σοχάζονζαν ἰᾶς παγρᾶς, ἡ σπογϐϐῶν ἰόλς ἰό ϱοῦμι· οἱ πρωτοὶ

ἰῶν ἐλληνικῶν ἄνδρες πονλάρικοι, ἄρχισαν νὰ ἐσαγνεῦν τὸ Κάστρον, τὸ ὁποῖον ἦν ἐξω
ἀπὸ τὴν χώραν τῆς τὴν σήμερον τῇ Πολιτσιᾷ, ἢ ἐπῆγαν ἢ ἤμπῆς νὰ τὸ ἰδοῦν, ἢ
ἀμπθινοὶ ἦναι Κάστρον συμπαθωνιόν, ὄμορφον, ἢ στερεόν. ἢ ποιμενικὲς μας
διάφορους ἀφιεροῦποτες μὲ διὰ δῶρα, μοῦς ἐσπέρνεν ὁ Διζδάρης ἐς τὸ πονάκι
τα, ὁ ὁποῖος ἦχεν ἕνα ὑψηλὸν Μοναστήρι, ἢ εἶναι κλεισμένοι ὁποῦ θεωροῦν τὴν Πό-
λιν ὅλην, τὸν μέσα ἀναπαύονται. ἢ στρίσαν δρόμους ἐς τὸν Μοναστήρι, εἶδαμεν
πῶς ὁ Διζδάρης παλαιγινέλαν ὅλως διόλου ἐς λαγκάδια, ἢ εὑρίσκοναι χάμω-
σες λαγκάδες τῆς κρήτης, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπόταμεν ἰσάπαρες πολυμεγάλιτσες
λαγκάδες ὁποῦ ἦχαν ἀνοίξη, ἄγναντα ἢ ἐς τὸν δρόμον μοῦς ἔφθαν σολλάπις
λαγκάδια τῆς ἔαρος, ὥσπου ξημερώθη, ἢ Μενεξέδες. μεθαύριον μοῦς ἐπῆγαν
ἐς ἕνα ὀδὺν ὁποῦ ἦλον ἰσορημένος ὅλος μὲ ὄντερα ἴδιον ζωγραφιᾷ, τῆς ὁποίας ὁ
οἰκονόμης ἰώνιος ἕνας Μαρκοσάγας μοῦς ἐπροσκυνώθη, ἢ δίδωνε νὰ μας φᾳ-
βοῦν, ἢ στρῶσεν. ἦχε ἢ χαιρετισμὰ ἕτοιμα ἢ ἐφώναζεν ὀπισό μεριμνά.
ἔπαθα μοῦς ἐκβαπάγεσε, ἢ ἰωνίας συμπαθιὸν ποῦς δὲν μοῦς ἐλίμπεσε φαΐ
σεσιόν, ἢ δέχνονται ἢ ἤμπῆς σὺχαριστῶ, ἐγυρίσαμεν ἐς τὸ πονάκι μας, ἢ ὕ-
στερον ἐμάθαμεν ὅτι αὐτὸς ὁ Μαρκοσάγας δὲν ἦχαν ἰδὴ ὀσμονιχὴν, ἢ νὰ εἶ-
θη ποτὲ ἤμπῆς δὲν ἐπαιδεύχετο, ἢ νὰ μοῦς μαγήση ἐπῆ ἐσυλλογίζετο πῶς δὲν
πανάγνωσεν, ἢ ἐφοῦρεν αὐτὸν τὸν δρόμον δέκα νὰ ἰδοῦν τὸ Κάστρον, ἢ μὲ τ'
ἀγάπιαν τῆς Κάστρα μοῦς ἐπῆγε ἢ ἐς αὐτόν. δέκα βδομάδες χοιπὸν ἦσῆς ἤμερας
ἐς αὐτὴν τὴν Πόλιν, τῆ βδομὴ τὸ πρωΐ ἐμβήκαμεν ἐς τὸ παράβι, ἢ ἐπήγαμεν ἐς
τὸ Κάστρον ὁποῦ ὀνομάζεται Μεγάλχα, ἢ ὀλιγάνονται ἀπὸ τὸ παράβι, πύργοι
δώδεκα ἄλια ἕτοιμα βασιλικὰ τρομοκρατία, ὁποῦ τὰ ἦχε τρῖχ' ὁ ῥήγας δι' ἤμπῆς
μεγάλον. Μπεγιζαδὲν ζαπαγόρην ἦν, μοναχὸς ἦν ἕνος τὰ βάχλια ἦλον σολλά τρο-
μοκρατία μὲ ἀλφαβήτια, τὸ ὁποῖον ὁμοῦ μὲ ἕνα χρυσὸν χινδόβι ἐξέπεσεν
ἐς τὴν σπάραν τῆς Πολιτσιᾶ, ἢ ὀλιγάνονται ἤμπῆς τὴς τὴν σπάραν, μοῦς ἦλθαν
νὰ παβαμπιδώσωμεν ἐς ὅπου θέλομεν, ἢ ἐσοδὺ ἦλον χαμιῶνας ἢ τύχαν
ἐμβήκαμεν ἐς τὸ χινδόβι, ἢ μὲ μεγάλον ἀγάπι μοῦς ἐπῆγαν ἐς τὸ πονάκι μας.

33233

ἕως ἐδῶ ἐλεγρώθη ὁ ἀλβανίτας, ἡ πολαγιὰ λαξιδί μου, ἡ ὅσοι διωρίσθησαν
ἀλβάγγα μου ἀλλὰ χρεωδὴ τῆς ὁδοιπορί μου, ὅλοι ἐς σιὰλο τὸ κάϊσερ ἦχαν
ἔμβη ἡ μοῦς ἐπροσέμεναν· ἡ δὲ παραστιὰ τῆ ἐκ τὲ ρεζιστὲ ἀμὲ, ἐπιανέβαμε
ἀλβάγκαῖς ἐπὶ τὴν ὁδὸ τὲ σποσὲ μας, ἡ ἐς σιὰλον τὸν ἀβέζιον ἐς μὲ ὡραιοδάϊν
λαποθεσίαν ἰδοῦμε εἶναι ζεραίγιον, ὁπὲ τὸ ἔχει σιποδόμησον ἕνας ῥήγας φραν-
σε ἐπαβεμγέ· τὸ ὁπὸϊον παραμοιάζει μὲ ὥραν τὲ Μαϊσεσαιλὲ, ἐξ πλησιὰ-
δες ὁπὲ παραμοιάζει ὡσὰν Μαϊγγραδάν, παλεσπολασμένον μὲ ποζζὴν τὴ-
λομόνιαν, ἡ χρυσὲ λέμνην, ἡ ὄγιαν ἐς τὴν ἐξοσίαν τῆς βασιλέ· λόσον ὡραῖον ὄμω
ἡ λεμνινιὸν ὄγιαν· ὁπὲ ἄλε σεριγράφελαν, ἄλε ὄγιαν διναλὸν νὰ σεσύρῃ λινὰ
ἀπὸ διλιγοσὶν λε· σὰν δὲ τὸ ἰδῇ· ἔχει μίαν ποδιοχὴν αὐτὸ χονδρὰ σανιδιασὸπὲ βρι-
γυρίζει ἔπαλὶ ὡρῶν ἀλβάσηρα, ἡ ἐς μεριπαὶ μέρη ὄγιαν ποζζὰν, αὐτὸ λαὶ ὁπὸϊ εἰς-
βάπαμε ἡ ἠμᾶς, ἡ μιάλα ἐς τὴν σεριοχὴν σεριμαρβάτον βγαὶ· ἡ παίρνουσι, ἡ
ἔχαν διάφορα ζῶα, ἡ ἰδοῦμε ἡ ἠμᾶς παρασπόλα ελάφια ἐπειδὲ ἐς ἐπᾶν τὸν ἰόπον
παίρνει πανὴγι ὁ βλοσεμὸς μόνος, ἡ ἄλλος πουρὲς ὄλι· αὐτὸ ἐπειδὲ ἐβάλαμε ἐς
μίαν ἄλλην πόλιν μεγάλην ὀνόματι Ἐβερλιόν, αὐτὸ τὴν ὁποῖ μένει βλόσι ὡρῶν
διάζησις, ἕως ἐς τὸ Παρίσι· τὸ κάϊσερ τὴς ὅρως ὄγιαν σεριπαίγνιον· ἡ αἰμερεμέλιζον,
ἡ ἐπειδὲ ξεχωρίζει τὸ ἀμέσον ἐπιμελόμερον βεγιμένο τὲ βηγὸς ὁπὲ ὀνομάζε βοιεβάνιε,
οἱ ὁπὸϊοι ὅλοι ἐσάϊθησαν ἐμπροσός μας, ἡ μοῦς ἐβάλαν μὲ ἀμάγι ἐς τὸ πονάϊ μας·
ἔπειτα ἤλθαν οἱ Πρωτεσοὶ, ἡ ἀλέχοντες ἐς χαμελιζιόν μας· ἡ ἐξαμίλη ὁ ὁδάς μας
αὐτὸ περόσωπον ὀνειροϊδων, ἡ παλιόντες ἐπειδὲ μίαν ἡμέραν, ἠν ἄλλην ἡμέρ ἐπιανή-
σαμεν· ἡ μὴ δ' τὲ τζεμάζει ἐβεῖ λὲ σαββάλω, ἠξιώθημεν ἐς τὸ πονάϊ ὁπὲ μοῦς
ἠδίχνασαν ἐς τὴν ἄπεμπτην τὲ Παρισι, ἐς τὸ ὁπὸϊον ζεραίγιον ἐμβήκαμεν μὲ ἐβδομιάδα,
ἡ τὸ πλῆθος λῶν ἀνδρῶν, ἡ λῶν γυναικῶν ὁπὲ ἐσυνάχθησαν, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ περι-
γράψω· οἱ μεγάλοι ἄλεχοντες, ἡ οἱ τζενεραλλάϊοι, ἡ αἱ γυναῖμες αὐτὲ· ἄλλοι μὲ λὰ
βέχια λες, ἡ ἄλλοι μὲ λεμπήλι, ἤρχοντο νύκτα ἡ ἡμέραν νὰ μοῦς ἰδοῦν, ἡ λόσον πλῆθος
ἐμαζώχθη· ὁπὲ δὲν ἠμπόρει νὰ συναχθεῖ λόσον πλῆθος ἐς τὰ σπίτια ὁπὲ γίνονται χαρᾶ·
ἡ ὅπου ἐς ἀνδρὸς μίαν αὐλὴ ὁπὲ μέγαλον ἐνδρεδόπλεμ, ὁ ὁπὸϊος ἦναι διωρισμένος νὰ

σηγάνη ἀς ἰὰς ἐξηξιάδες, ἢ νὰ ἀὶ χέγῃ τὸ παγῶς ὥριαν. ἢ νὰ φρονλίξῃ τὸ αἰγάγι. ἢ
νὰ σηγάνη ἰὰς ἐξηξιάδες ἀς τὸν ξῦγα. ἦλθεν ὁ ξυθὴς ἐνλεδόπλεξ ἢ δουλέρα ἡμέρα
σξὸς ἡμᾶς. ἢ χιὰς ἐχαγξέλασεν ἐλχιέρας τὰ ξύγός. ἢ χιελὰ δύο ἡμέρας σάγιν ἦλθε.
ἢ χιὰς ἦπεν. ὁ ξύγας χιαν θέχ σᾶν παχίσσ Κυριανὴν τὸ χιεσπιέρ: χιὶ πόλιν
ἐπχολὴ ἐλοιχιάλη ξεχωρισὸν πονᾶν διὰ ἰὴν ἐνλδξόλιά σαν, ἢ σχαβόχια λα
σοχισχιὰ διὰ τὸ αἰγάγ: σαν, ἢ ἦλε διωριλῆ ὁ σχῶλος Μαρεσάχης διὰ νὰ σᾶν ἰὰ αἰγάγι,
χιὲ τὸ νὰ εὑρίσκεται ἄξιως ἀς ὁλχοῦσιν τὰ ξύγός. ἀς τὸ νὰ ἰὸν ὁδηγῆ, ἢ νὰ ἰὸν χιαν:
θάνῃ ἰοὺ λαξῆς. ἢ συνλθῆ. ὥνλαν ἢ γέρωνλαν, ἢ φιλάδενος. ἢ χιὴν λεπορῶνλαν
νὰ παββαχλινούσῃ. διωριλὰ ὁ Μαρεσὰχ δὲ ἐρέ, ἄλοι ὁ ἐρέλος, ἢ σὰν βέχ ὁ νλιὸς
ἰὰν Κυριανὴν σξὸ τὸ χιεσπιέρ ἐχρελαν χιὲ ἰὴν λαρέλαν τὰ ξύγός. διὰ νὰ σᾶν σαν:
φορούσῃ, ἢ νὰ σᾶν παίχῃ τὸ σρέχαν αἰγάγι. ἢ ἐπαύριον ἦλθεν ἕνας σύντροφ
τὰ χ' ἦπεν, ἐγὼ ἤλθα νὰ παίχω τὸ παλάτιχον τὰ αἰγαγίτ σας, σούσι ἀντὲς ἐχτὰ
ὀπὸ ἔχιεν νὰ παββαχλινούσιν, διὰ νὰ φέρωχλε ἀπὸ τὸ ἀχτάρι τὰ ξύγός σοχισχὴ
ἄλλα. ἐπάρχαχλε ἢ ἠχιᾶς παλάτιχον παλὺς ἥλιον δρόγον, ἢ τὸ ἐδώπαχλε. ὕστον
ἦλθεν ἕνας ἀπὸ ἰὰς χαγαχτρίδες τὰ ξύγός, ὁ Μονσὶχ Κονιάρ. ἢ ἐνεχχειρισεν ἰὰς
παίδε ἀπὸν χιαν τὸ ἄλλ. ἐπχολὰ ἦλθεν ὁ Μαρεσὰχ δὲ ἐρέ χιὲ τὸν ἐνλεχδόπλεξ
παββεβόχλνος ἀς ἰὴν Καρέλαν τὰ ξύγός. ἢ προϋπαντιᾶχις ἰὰς ἠχιᾶς ὅλλα ἢχιεν ἰὰς
χιαν ἦπεν. ὁ βασχιούς χιαν διὰ ἢχιεν σᾶν ἔχχλε ἰὴν ἐδιωτὴν τὰ Καρέλαν. ὁ:
χιοίως ἢ ὅλοι οἱ ἄρχον.ες τὰ Δεβχελίτ χιαν ἔχχλαν ἰὰς Καρέλας ἰὰς. αἰ ἀπᾶν
ἦλθον χρυσᾶ, ἢ σοχισχὴν ἕως ἐπαλόν. ἐπχολὰ χιελ' ὀχίγον ἦπαν παχρὸς ὅλαν
νὰ πανπόσχλε τὸ αἰγάγι. ἢ ἐσπαίβλαν. ἢ σρᾶλα ἐπιάλον ἕνα ρεγιχιέν ἰον χλαβ:
βάμβα ἀπὸ ἰὰ ἐπχελὰ ρεγιχιέν ἰὰ ξύγός, ἢ παλόπον ἐπιάβχλε ἰὰς ἐδιωτὰς
χιαν, φορᾶνονλες χιερικὰς χάνους, ἢ ἀς ἰὰ χέρια ἰὰς ἰχθέπια, ἢ χιερικὰς πε:
ρανκέδες, ἢ ἀς ἰὰ χέρια ἰὰς χιπζάπια, ἐπχολὰ ἰὰς γενάλας ὡς ἀγάδες, ἢ παλόπον
ἰχιάρχαν, ἢ Κοπαπζῆδες πεχαγιασὸν. ἐπχολὰ ἰὸν ἡόνχα, ὁμὸ χιὲ ἰὸν Κεχαγιᾶν,
ἀ χιελὰ ἰάλλα ἐξ γενέπια σοχισχιένα χιὲ παχὰν χολύ, ἢ βαρὲς πεσχιέδες. ἢ ἀς
ἰὸ ἤχιος ἰῶν γενεπίων ἦλον ὁ χαχαχτῆς τὰ ξύγός, ἢ ὁ Δραγοχιάνος, ἢ χιολόπον ἐγὼ

μέ ζοχισμόν ὅλη, μέ προσοίκια διβανιέ, ἢ ἀγωγοί, συναγελαζύ ὡς τὸν Μαρε-
σάλην, ἢ ἐνλιχεδόνλιχ. ἢ παλάσι μιας ἤχχελο ἄλλο ἕνα ζεγιμένιο καββάλλα,
ἢ μεδαί ζίλιες δαί χινιόβια. ἢ ἀγκλαγα δαί σοπαίνια ζῆ Παρισι ζήναν σοβρά αζα-
ζάα, ὅσα ἐζ αἰραιρισσάιδες ἕνας πονδαί τὸν ἄλλον ἠμιπορζῆν νά σεριασαιδῆν, δόσαν
ασῆθος ὅλως ἐσυναλχθη, ὅσα ὡς μεριναί μεζη μεδαί βίαι ἐπεργνάβαζαν ἠμιὰς δίβρας
ὅσα ἐσπιγάναγαν μαζί. δαί ταῦτία αὐτῆ ἤναν αὐτό ἰδιαιτερα ἢ σπάνιε σπαλιώμαδα,
ἢ δαί σπαραβύρια ἴλες θεωρῆν ὡς δαί σοπαίνια, δαί ὁσοῖοι ἦλον ὅλα μεμαίδα αὐτό αὐτές.
ἢ μέ δοιούδην αβδάλαζιν ἐμπλέβηκδηδό ἐλοιμιασμένον πονάιπι, ἢ χαιρεδῶνδαιζ ὁ
Μαρεσάλης αἰσῆθεν ὡς δό πονάιπι ἴλ. ἢ σάγιν ἐσυναλχείο ασῆθος ὀζύνοιμοις ∴ σομ
ἰδῆν, μάλιζα σοβρᾶς γυναῖκες ἐβλῆσαν νά ἰδοῦν ὅλον ἰρώμενδι, ἢ μιᾶς
ἔλεγαν, ἴλ ὄβνος ἡ γυναῖκα, ἢ ἴλ ὄβνος ἡ θυγάλης αβδαναλῆν νά ἐλθην νά σᾶς
ἰδῆν ὅλον ἰρώμελε. δοιοῦδα μαγνύμαδα μιᾶς ἤχχονδο συχνά, ἢ μιᾶ ἀχονίες ἢ ἠμιᾶς
δί νά παίμωμεν, ὡς μεριναῖς ἐδίδαμεν δήν αὔβμαν· μέ δό νά μήν ἦλον βολεῖόν νά ᾖ·
αὐτῶν δό ὄλι, ὅνδως αὐτό μεγάλα μεζη· ἐπῆνοι ὅμως δλί ἔβρωμαν, μέ δό νά ἦλον
ἰσαναραποσή, μόνον σοβριεπύηωναν δό βρασέζι, ἢ μιᾶς ἐβεμωρῆβαν, ἢ δία χαλή-
μι ἐπάμιναμεν ὑσοχιονή, ἐσαμδί ἐμιάθαμεν, ὅλι ἔτζη δό σιννηθίζαν, ἢ ὡς δόν ἴδιον
ξῆναβαν ὅσοιος θέλη νά δόν ἰδῆ σωῖς ἰρώμε, σπηγάνη χωρίς ἐμπαδίον ἢ δόν βέ-
σα, ἢ δό θαυμασιόδερον ἦναι ὅσα ἔχαν αὔβμαν ἢ δόν βέσαν ἢ σωῖς σπιώνε δαιδό
δήν ημέναν δε, ἢ σωῖς ἐνδύεβαν· ἢ ὅζα ἴλλο ἐξενοχωρῆσαν ἢ ἠμιᾶς μέ δοιοῦδα-
ἢ μεδαί δύο ἡμέρας ἐλθών σάγιν ὁ ἐνλιχεδόνλιχ ἦλαν, ὅν θέλη ὁ νῖς δήν Παρα-
σπιδήν σᾶς παγνᾶ ὁ ζήνας, ἢ ὅζα δήν ἡμέναν ὁ ἐνδοζόηδός σας δωρίαδη ὁ Πρέν-
τζιπ χαμπαδόσης, μέ δόν ὁσοῖον μαζί ἐρχόμεδα ἢ ἠμιᾶς, ἢ παλιὼς σροχθές, ἔτζη
σάγιν μαζί σεριασαιδῆν, ἢ ἐδοιμιάδη ἢ αὐγάγι, μεγαγίερον αὐτό δό σρῶδον· ἢ-
ζούρβε ὅμως· ὅλι σύδη ἡ ἠμιέ νά ζοχθῆ Πρέντζιπες, ἢ Μαρεσάλης ὡς ἐζητῆν· σο-
δέ ὡς ἄλλον δέν ἔμενε, ἢ ὅλον δώσιδε δόν χαμπέν, δήν ἀνάπαιδιον θέλη νά σᾶς δήν δώσω
ὁ λαμᾶς· ὁ ἢ ζήνας μας θέλη σᾶς δεχθῆ ὡς δό σαδάρι, ἢ ἐσᾶς θέλε παίμη φιμπιώς ἢ
σρεσέντεν ἢ χρεμώδη ἤμεν· σύλα ἔβας· ἢ εἰσαγήσας·

τὴν ἐν Παρασπόλῃ ἦλθον οἱ ἀρχηγοὶ, καὶ εἰσῆλθεν ἡ πρώτη τῶν ἀντῶν γυναικῶν παθὼς τὸ σερῶτον, ὅτως χωρὶς κανένα ὄρρια· ὁ δὲ ὑὸς μὲ τὸ νὰ πῇ ον ἡ Διβανὲ ἐφένδισής μου, ἐβάσα τὸν γαμπρὸν τὸν βασιλικόν, καὶ τὸν ὁδηγοῦσαν μὲ μεγάλην φορεάδαν σολισμένην μὲ ἀσπράδια, καὶ ὡς αὐτὴν ἐπαβαλλίπλωσε καὶ ἐβάγαινεν εἰς τὸ σεράγιον μὲ τὸν γαμπρὸν ὡς χῶρα, καὶ παίδια πρῶτα μὲ μαλίστον σαρίνι, καὶ φερετζὲς σαλμαδόμενον, καὶ μὲ ἐδικούς μου ἄλλη σολισμένον μὲ διβανικα ἀσκέλια, ἐπιτηδεμένη ἔχοντες ἀναλογιασόν μου τὸν περίτζιο χαριστόπιν, καὶ ὡς τὸ ἀριστερόν μέρος τὸν ἐνδεδόκιζε, καὶ ἀπὸ τὸ πονάκι μου ἕως ὡς τὸ σεράγιον ἦτον ἕως ἰδιαίπονλα χιλιάδες σπαλιῶλες ἀρασλασομένοι σολισμένοι μὲ παγνύρια φορεσμένα, ἀπὸ ὁποίους δὲν νὰ μοῦ ἦτε δῶξη ὁ ἕνας· ἤτε μαζωγμένη καὶ αὐτὰ ἔξω σπαλιῶλοι αὐτὸ ἴτες κιλιάδες. ἀπαγαίνονλον δὲ ὡς τὸ σεράγιον ἦτ ρῆγος, αὐτὸ τὸ μέρος ἦτ Μπαμπὲ πόσων δὲ ἀσκέτον ἔπιεν· τὸ ἴσια δύο ρεγιμέντα ἦτ ρῆγος ἐνῳ ἦτ τὸν Μπαμπὲ, καὶ ὁποῖοι ὀνομάζονλαν ἀπαντὲ ἀπὸ σῶν ἀμόγ, καὶ ἀπαντὲ μπούρων ἀμόγ, καὶ ἄγνον ὅλοι ἀρχόνλων ἤοι· καὶ φθαίζουσες, ὑπαπάλω δὲ σημέια ὁπὸ ἄγνον ὡς τὴν πόρταν ἦτ σεραγὶ ἐπῆγον· σαμὲ· καὶ ἐμβαίνονλες μέσα ὡς τὴν πόρταν, μᾶς ἐπῆγαν ἀπὸ τὸ δεξιόν μέρος ὡς ἕνα ὁδόν, καὶ νὰ ξεπεραπατῆμε ὀλίγον, ὁ ὁποῖος ὁδὸς ἦτον ἦτ κεχαγιᾶ ἦτ ρῆγος· καὶ μετ' ὀλίγον ἐσταπώθημε, καὶ αὐτέβημε ὡς τὴν σκάλαν, ποὺ ὑπαίνει· μενοι αὐτὰ σκαλιὰ βιτζαγίδες ὡς πάνω δύο σημαδόπλια, ἕως ἦτ Διβανχανὲ ἦτς πόρτας, ὡς τόσον ὁπὸ μᾶς σταματήσωσαν, καὶ μετὰ βίας ἀπεράσαμε τὴν πόρταν ἦτ Διβανχανὲ μὲ δώδεκα ἀντές· ποὺ μπαίνει ἀπὸ τὴν πόρταν ἦτ Διβανχανὲ, ἕως ὡς τὴν Καπὲτζαν ἦτ ρῆγος ἔπαιζαν παίζοντας ἑξῆντα σαλτόμενα ἕνα ἐπάνω ἦτ ἄλλο, ὡσὰν τὰ πρεββάλια ὁπὸ παίζνον ὡς τὰς χαρτᾶς, καὶ ὡς αὐτὰ ἐπάνω τὰ γυναῖκες βυβιζόνλας μέσα ὡς τὰ δόμια· τα, ὡς τόσον ὁπὸ ἔμπασαν ἐνῳ τὸ μέρος, καὶ αὐτὰ ἦτον ἄλλαι συγγενῆς ἦτ ρῆγος, καὶ ἄλλαι γυναῖκες ἰῶν μεγάλων ἀρχόνλων, τζενεραλίδων, καὶ πριντζιπισσῶν, καὶ ἐμβαίνονλες ἤσυχα τὴν πόρταν ἐσταπώθησαν ὡς τὸ σοφᾶ· καὶ σκλοπάζονλας

πονλοί ἀς τὸν ῥῆγα, εἰσπώθη ὁ ῥήγας. τὸν ἡ γυναῖκα τὸν ἦχαν σὰν ἐχυσορός μυ, ἡ βάμμωνλους τὸ χέρι μυ ἀς τὸ στῆθος μυ· ἐχαρείπσα μιὲ ἱρόσσον τὸν γυναῖκ. ἡ σπαγάνωνλοδ ἀπόμι σχησιέρσον ἀς τὸν ῥῆγα, ἔβαγα τὸ χέρι μυ ἀς τὸ περάτι μυ, ἀλλὰ ἀλλὰ σροσπώννσιν, ἡ βασάζωνλους τὸν γυναῖκ ἀς χᾶρας μυ. ἆσσον· ὁ σιβνειζὲς, ἀζμειζὲς, ἡ νλδρειζὲς βασιγοὺς ἔ τὲρνεων, ὁ ὀνεργεῖτις ἡ σὺνθεντὶς μυ ζηζὶον ἀλχιεῖ χάννς, υἱὸς ἴᾶ ζηζὶον Μεχμεῖ χάννι· ἐκεῖγ σὺντ τὸν γυναῖκ. ὁ ῥῆγας ἡ ὠὶλους σαυλίον, μιὲ λιμῆς μιεγάλης ἔλαβε τὸν ναῖκ ὁ βεζίρης ἴᾶ σὰσσ' ἰοὺς χᾶρας μυ, ἡ τὸν ἔθεσαν ἐσσάννω ἀς τὴν χρυσῆν ἱρόσεζαν ὁσσὲ τὴ· τον πονλοί ἀς τὸν ῥῆγα. ἔσαγλα ἔλαβα τὸ Μεχμέτ ἴᾶ ὑσερλὶν ἴᾶ, ἡ ἄσσα. ἡ σὺνλὸ ἄνας ἴᾶ ὑσηνολὶᾶ μιεγάλ βεζίρη, ἡ γαμβεᾶ ἴᾶς πρεσλαγοᾶς βασιλέᾶ ἴᾶ ἱμπερλαχίρι πασσᾶ γναικές. ἡ μαμβάωνλους ἡ ἐκεῖν ὁ βεζίρης ἴᾶ τὸν ἔβαγε πονλοί ἀς τὸν γναικέν. ἔσαγλα ἄσσα, ἀλλὰ τὴν βεβάιωσιν, ἡ σβρέωσιν σαυλαγοᾶς φιλὶ ἡ αἰγάσσης ὁσσὲ ἄνας ἀνασμειλὲ ἀς τοὶ δύο αὐλοὶ ἀ ἐβγέλιον, ἡ γράψισα ἀλλὰ νοὶ ἀλλὲ ἡ νοὶ φουνεμώσι ἡ πρεσλαγοὶ βασιλέᾶ τὴν αἰγάσσιν, ἡ ἀφρισσόπισιν ὁσσὲ ἔχᾶ σὲ τὸν γαμηνόλαιλον ῥῆγα τῆς ζαίντζους, μιὲ ἔσαγλεν ἐμλὰ ἔμπλὴν. ἀνασηρίθη ἡ ὁ λαλοᾶς ἴᾶ ῥήγας ἡ ἄσσ. ἀλλὰ τὸν γναικέν ἴᾶ πρεσλαγολοὺ ἀλησσμιὰν βασιλέως, ἡ ἀλλὰ τὸ ἔξελλίσσα σὲ ὁσσὲ ἐσλαμλέχθης, ἡ ἐσσάλθης, σαλλὰ ὀναμεσσήθη ὁ βασιλοὺς ἡμιῶν. ὁ ἡ βασιλοὺς ὠὶλους τὸ ἰὲ σὰνδεγλ χρόν, ἀλλ ἐμὰ: λησς τὶ σοκς, ἢ λον δὲ σαλλὰ ὡραῖος, ἡ παμρός, ἡ φορμωσνός μιὲ ἀλμμιὰν λια, ἡ ἔλλοδ μιεγάλην χάμσην ἐνᾶ ὁσσὲ ἐσσίνελο, ἡ ὅλοι οἱ σόρις ὁσσὲ ἢ λαν δξιά, ἡ αἰρισσρά, ἐσσίνονλο ὀρθοί. ἡ μιὲ τὴν ἀνασόμισίν ἴᾶς βάμμωνλους ἐμὼ τὸ χέ: ρι μυ ἀς τὸ περάτι μυ, ἐμιαμρώνθην ὀλίγον, ἡ βάμμωνλους σοάμιν τὸ χέρι μυ ἀς τὸ στῆθος μυ σὰσεχαγρέλθα, ἡ ἐμαλέβησν σὰσσ τὴν σκάλαν, ἡ ἀμβαμμι: πόνιες ἀς τὸ Μαρνέλαοι μιὲ τὴν αὐλὴν σαμραίλαιν ὁσσὲ ἢ βοσμ, ἐμυρίσαμλ ἀς τὸ πονάτι μυ, θεωρᾶνιες τὸν γαὸν, ἡ τοὶ σμαλόμιαλοὶ ἴᾶς, ἡ αὐλὴ ἡ ῆμιέα ἢ λον παρασπονὴ, ἡ μεβρέζι. ὁ ἡ βασὶς ἴᾶ ῥῆγός, ἦγαν ὁ ἐλλίρος, ἔχωνλους ἡ αὐλὸς ἐνλιρδόπλος ἐζ' τὴν λαῖζι τὴν βασιλὴν ὁσσὲ ἀνλαμιώνᾶς ζηζίδες,

τὸν ἔσφαξε στρὸς πήτσας, τὴ μπαῖ ἦφαν, ὅτι αὔριον θέμε ἔβθε νὰ μπῇ παγίσι τὴ μεγάλη τὴ Ἐβδομάδα. μπάγισα μπαῖ ἦφαι τὴ γιάτι. ὅτι ὁ μπαϊὲ τὴ ἰάπα μπας ἔχτι μεγάλον πόθον νὰ σᾶς φάτι, τὴ ἂν ὁρίσετε νὰ πᾶτε παββαγγελιοὶ, μεγάλη χαρὰν θὰ δώσῃ ἐς τὸν λαόν μπας. τὴ τὸ στρατὶ φέρνουν ἄλογα δικὰ τὴς αὐτὲς μπας ἐμπαββαγγιούζετε, τὴ πῆτε πᾶμε ἐς τὸ αὐλὶ μπας μὲ τὴν ἰδίαν σας. τὴ πᾶμε μὲ τὸ ἀμπάρι μπας ἐπάμε: μετὰ ἐς τὸν βασιλέα, τὴ φθάνουνες ἐς τὸ ζεφάνι τὰ, τὴ σταματοῦνε, ἐπερώτησεν αὐτὸ διβανχανὲ ἐς διβανχανὲ, τὴ αὐτὸ ὁδὰι ἐς ὁδάι, τὴ ἐπάγαμε ἐς τὸν μεγάλο σπήτι: νόν διβανχανέ, ὁπὸ ἐπαίνθιο ὁ βασιλέας ἐς θρόνον μὲ ἀβδέλαμε ὠβὰ ὁπὸ βασιλεύει, τὴ ἔπαμε διβάνι, τὴ βγεῖσανε πήτσας ἐσπεύδει, τὴ ἤβαν ἐς ὑπανίκιον μπας ἐβία βήματα. τὴ ἔβγαμε τὸ κασκέτον τὰ. τὴ εἰνὲ φεμινὸς ἔβαμε τὸ χέρι μπας ἐς τὸ στῆθος μπας, τὴ ἔβαμε. βαπτιτζὶς χαιρὲ ὀμπρός. τὴ ἔβγαμε τὸν μανδύα τὰ ὑπερβόντ, τὴ ὑ: πεμώνανε ἐπὰνω τὸ χέρι τὰ τὸν ἔβαβε. τὴ πάμπανε ὀλίγην ὥραν φεμινὴν σωφ: μπίαν. τὸν ἐχαιρετήσαμε, τὴ ἐπανήλθαμε. ἐπὶ ὁ ἐπαύριον ἐπάγαμε τὴ οὐλα: μπάθημε τὴ μὲ τὸν βεζίρην. μετὰ ὁ μεσημὴς πήτσας βεμώνει ὁ βασιλεὺς νὰ παῖξῃ πωλὸ, μπαῖ ἦφαν ὁ Μαγυάδες, οὐν χριαδέχεαδε τὴ ἡ ἐνδοξότης σας νὰ ὑπάγετε ἐς τὸ πωλό, νὰ παίξωμεν τὴν ἑτοιμασία. τὴ τὸ στρατὶ ἐπανήλθαμε τὴ πῆτε μὲ Καρσίαν, τὴ ἐπάγαμε παλὰ μεσοῦς τὴς πόλεως, ἐκεῖ ὁπὸ ἐσυναχθῆ: σὶ οἱ οἰκεῖοι, τὴ ὅλοι τὰ βασιλέως, τὴ αἱ συγγενεῖς τὰ βασιλέως, τὴ αἱ μεγάλαι ἐκόν: ταμπες, τὴ ἐπερόσμεναν τὸν ἐρχομόν τὰ βασιλέως. τὴ ὀλὰ τὰ ἐτράβηκε τὴ πῆτε ὀ: λίγον ἐκεῖ, ἤβε τὴ ὁ βασιλεύς, τὴ ἐπανήσαμε. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπὸ τὴν Καρσίαν ὁπὸ ἐπαίνθιο βύγαμε τὸ Καστέλον τὰ τὴ μπαῖ ἐχαιρέπισε, τὴ τὸν ἐχαιρέπισα τὴ ἐγὼ ἀπὸ τὴν Καρσίαν. μετὰ ἰούλια παββαγγιπούνιους ὁ βασιλεύς, ἤμπε τὴ ἐμεῖνα, δὲν ἐμπαββαγγιπούμε νὰ θεωρήσω τὸ πωλό; τὴ ἔτζη ἐμπαββαγγιπούλα τὴ ἐγὼ, τὴ ἐπερισσεύθε μπαῖ μὲ τὸν λαόν. τὴ ὡς ὀλίον τὸν παιγνὸν ἐμπαββαγγιπούμε μὲ ἕξι ἄλογα ἐμόνα τὰ τὴ μεγάλη γυναῖκα συγγενεῖς τὰ βασιλέως, τὴ ἀρχίσαμε τὴ ἐπα: γαίναμε σαμαχοβλίτι. τὴ θεωρεῖτε ὀλίαι, ἐπάγαμε ἕως ἐς τὸ σπίτι μπας τὰ πωλό. τὴ ἐκεῖ ἤβαν οἱ βασιλικοὶ κυνηγοί, ἄλλος μὲ ζαχίνι, τὴ ἄλλος μὲ λαγόνι, τὴ ἄλλος μὲ

σαγγέλι, ἢ ἄλλος μέ δεῖρί, ἢ Μπαϊρακτάρι ἢ ὀφηναν ἀλλὰ δείφια ἀς λαγάς
ἢ ἀλλ ἔβαιναν, ἀλλ' ἀλλήνι ἀς ἀλλᾶς γάβναις, ἢ ἔχε νά παίξη μέ αὐλάς, ἢ μέ
Μπαϊρακτζίνια, ἢ μέ Καρδάρια, ἢ μέ Καρά πάσια, ἢ ἦλον ἕνα ἀξιόλογον θέαμα.
ἔσωθεν ἐγυρίσαξεν ἀς ἀλλό πονάκι μέσα, ἢ ἐρχόμενοι σάνιδες οἱ ἄγονες ἀς αὐλαίμωσιν
μέσα, ἦλθε ἢ ὁλαλᾶς ἀπός ἤγιᾶς, ἢ γιᾶς ἄβαν. σύριον ὁ βασιλεύς θέλ νά θεωρήσῃ
λαί ἰέχνα λαί σοφέματα ἰῶν γραϊδιῶν, ἢ σάν αἰσθάνεται νά ἔμβεϊ ἢ ἀλλόγασαν
νά θεωρήσουσι. ἢ λήν ἄλλην ἡμέραν ἐσπέρασεν ἢ ἤγιᾶς ἀς ἕνα μέρος ὅπου ἦχαν σπαρ:
χθῆ ὅλαν ἀϋ συγγενῆς ἀλλ βασιλέως, ἢ πριντζιπέσσαν, ἢ ἐπαρόσμεναν λόν ρῆγα,
ἢ ἦλον ἐκεῖ ἢ λό σφέτικόν γράϊδμα, ἰῶν ὁποίων λά φλάμπαρα παθίως ἀνοίχθη:
σαν, εὑρέθησαν ὅλοι ἀς ἐξ αἰφάδας ἀφαδζάσμενοι. παθήσανίες μοιπόν ἢ ἤγιᾶς
ἀς ἕνα πολύ λίσον ἐπαροσμένασεν, ἢ μετ' ὀλίγον, ἦσαν ὅλι ἔρχετ ὁ ἐπίλοσος,
ἢ ἐπαλβαμπιδίαξεν ἢ ἤγιᾶς ἀλλά νά ὑρεθῶσιν πάλβαμπαρέοι· ὡς λίσον ἤμβαν
ὁ ἐπίλοσος μέ σιερινάς λιαρεσάμιδες, ἢ μέ λάς ὑγάς ἴα, ἢ μέ λάς σφέτον ἡμενάς
ρίτζαμίδες λᾶ Δεβελίτλας, μέ λάς ὁποίας ἐχαρεϊπθεν· ἢ ἐκεῖ ἐσάς ἐσυνωμιλή:
σαν, ἔρθασε ἢ ὁ βασιλεύς μέ λόν λαλῶν λᾶ, ἢ σύγαγνες ἀπό λήν καρέϊαν, ἐπαλβ:
βαμπίσθεν, ὁμοίως ἢ οἱ γυναῖκες. παθώς ἢ σφοβαδόντως ἐπαλβαμπίσουσαν,
ἢ ἔγιναν λά πλαπλάλια σφρισάνι. ἤγιᾶς δέ γιᾶς ἐσπέρασεν ὁ λαλῶς, ἢ ἐσφρίβα:
λάσαν μιαζί ὅσαθεν λᾶ ῥῆγος, ἢ θεωρῶντες λό γράϊδμα, ἐπήγαν ἕως λήν αὐλήν
λᾶ λαλᾶ, ἔσωθεν ἐγυρίσαμεν· ἢ ἐρχόμενοι ἀς λήν μεσάλην σάϊν λᾶ γραϊδμαίος, ἀνέ:
βη ὁ ῥῆγας ἀς ἕνα ἰσόπ πολυτάλι μιαπρά, ἢ σφρνωνίας ἢ ἤγιᾶς πονιάλα, ἔξε:
πόμεθα θεωρῶντες ζῆ λό γράϊδμα. ἔσωθεν ἀνοίχθη μεγιδάνι, ἢ ἰρέχωνίας ὁσρῶ:
λος τζενεράλης πάλβαμπάρης, ἦλθε ἢ ἐσάλθη ἀνάμεσα ἀς ἤγιᾶς, ἢ ἀς λό γράϊδμα,
ἔχωνίας λό σφρόσωπόν λε ζῆ λό γράϊδμα, ἢ ἰέπαναν λαλαμπάνια ἀς λό δεξιόν μέ:
ρος, ἢ ἰέπαναν ἀς λό ἀριστερόν, ὅπως μιαπρά πολυτάλι, ἢ σύγαγνίας ἕνα μανδήλι
ἔπαιξε σχῆμα, ἢ ἐπλύσπασαν λά λαλαμπάνια, ἢ σύθυς λό γράϊδμα σύρεθη ἀς
ἄλλην σάϊν· ἢ σαγδωνίας πάλιν λό μανδήλι, ἐπλύσπασαν λά λαλαμπάνια, ἢ λό
μιαζί ὀφθαλμῶ ἔμβηκε λό γράϊδμα ἀς ἄλλην λοῖζιν· ἢ μέ πάθε σχῆμα λᾶ μανδήλι,

ϗ κύτταγμα τῶν ταραμπατανίων ηὑρίσκετο τό στράτευμα εἰς ἄλλης λογῆς τάξιν, ὡς τόσον ὁπού
ὑποφέρουσι εἶναι, ϗ τόν ἐφαίνετο ὅτι τό στράτευμα ὅλον ἦτον ἕνα κιτρόν πρᾶγμα, ϗ ὄχι πολλοί.
ϗ ἀφ' οὗ ἔδειξεν ἕως μίαν ὥραν κάθε τέχνην πολεμικήν, ἐγυρίσαμεν, ϗ στέκοντες εἰς ἕνα
μέρος, ἐθεωρήσαμεν τά στρατεύματα ὁπού ἐπέρασαν ἀπ' ἐμπρός μας δείχνοντες ἀγάλι.
ϗ ἀφ' οὗ ἐτελέωσαν, χαιρετῶντες τόν βασιλέα, ἐπήγαμεν εἰς τό κονάκι μας.
αὐτοί ἔχουν ἕνα βεζίρην, ὁπού εἶναι ἐπίτροπος ἐπάνω εἰς τά πολεμικά, ὁ ὁποῖος
ἐλθών πρός ἡμᾶς, ἐφιλιώθημεν. ϗ ἀναμεταξύ εἰς τήν συνομιλίαν μας εἶπεν. ἡμεῖς, ἀπό
τό στράτευμά μας ὅσοι εἶναι λαβωμένοι, ϗ γέροντες, ϗ ἀκόμη μανδέδες ὁπού δέν εἶν' ποτέ
διά πόλεμον, διά νά ζωοτρέφωνται ἀναπαυμένα, ἔχομεν ἕνα ξεχωριστόν σεράγιον ὁπού
εἶναι ἀξιοθέατον, ϗ ἄν ἀγαπᾶτε νά τό ἰδῆτε. εἴπα ϗ ἐγώ, ἄς τό ἰδῶμεν. ϗ πηγαί:
νοντας αὐτός ἔκαμε μεγάλην ἑτοιμασίαν, ϗ ἕως σαράντα λογιῶν σάζια, ὁπού τά πε:
ρισσότερα ἐξ αὐτῶν δέν τά εἶχα ἰδῆ. ϗ τήν ἐπαύριον ἐπήγαμεν, ϗ μᾶς ἐφίλευσε μέ τά
σάζια, ἔπειτα μᾶς ἔδειξε διάφορα λογιῶν ναγμέδες, ϗ μετά ταῦτα ἐσηκώθημεν νά
θεωρήσωμεν τό σεράγιον. ϗ πηγαίνοντας ἐκεῖνος ἔμπροσθέν μας, μᾶς ἐπῆγεν ἐκεῖ ὁπού
κείτονται ἄρρωστοι στρατιῶται, ϗ τούς ἰατρούς. ϗ εἴδομεν ἕως ἑξακόσια στρώματα.
τῆς κλίνης ὅλα πάστρινα, ϗ τόσους ὑπηρέτας αὐτοῦ ἑτοιμασμένους, ϗ μερικούς ἀρρώ:
στους εἰς τό στρῶμα, ϗ τούς ἰατρούς κοντά τους μέ ὅλα τά ἀναγκαῖα προσμένοντας. ἔπειτα
ἐπήγαμεν εἰς τήν σπετζαρίαν, ϗ εἴδομεν κάμποσαις χιλιάδες γυαλιά κρυσταλλέ:
νια στρογγυλά, ὅλα γεμάτα μέ κάθε εἶδος ἰατρικοῦ βαλμένα εἰς ταῖς θέσαις. ϗ τούδια
διάφορα λογιῶν, ϗ κόσκινα διάφορα, ϗ πολυποίκιλα σύνεργα ϗ ἐργαλεῖα διά
τήν κατασκευήν τοῦ ἰατρικοῦ. ἔπειτα μᾶς ἔδειξε ϗ τά τοῦ Μαγγαζ. ἦταν ϗ τό τέλος αὐτόν ἐκεῖ
ἀκόμη μανδέδες τρεῖς χιλιάδες. τό ϗ σεράγιον ἦτον πολλά μεγάλον ϗ [illegible]:
σμένον ὅλον γυψοβινίρι, ϗ εἰς ἕνα μέρος τοῦ σεραγίου εἶχαν μίαν κίνησι ὑπο[illegible]:
σμένην, ϗ στολισμένην κατά πολλά, ϗ μέ κλειδίν πολλά ὑψηλόν. εἶχε ϗ πολλά ζωγράφια
ϗ ἱστορίαι, ϗ μάλιστα ἕνα μεγάλον ὄργανον μέ πολλά εἴδη κατασκευασμένον.
ϗ ὅταν ἐθεωρήσαμεν τήν κίνησι, μᾶς ἔδειξε πολλούς ναγμέδες μέ αὐτό τό ὄργανον.
Μετ' ὀλίγας δέ ἡμέρας μᾶς ἐπῆρεν ὁ λαλᾶς Μαρεσάλης νά μᾶς φιλεύσῃ, ὁ ὁποῖος—

μεί δ' ναί σύρισπειδαν ὀς δ' βασιμπόν παγάδι, εἰσᾶγε μ' ἡμιᾶν ἐπᾶ, μ' σουμά μιᾶν ξίδιμν: σε, μιάμισα μιᾶς ἡρώδησεν οὖν οἰμαπῶ ναί ἰδῶ δον ζῆμα, μ' δζχνωνδαν μεγάμν χα: ραν, ᾶσεν, ἕως ναί εἰσιμαδῆ ἡ βαάσεζα ναί σε δζξω δον ζῆμα, μ' σεζγωνδαν μες ἀπτό δ' χέβι, επινήζαμδ, μ' σηγούνιες, ἴδομδ δον ζῆμα ὁπᾶ εἰσεριπαλβσε μεί μεριπνές Μπσγιδαδέδες ὀς δον δ'βαν χανέ ὁπᾶ δον εἰπβοανδαμώζαμδ. ὁ ὁπᾶδιος βζέπωνδαν δον μαμᾶν δ, μ' ἡμιᾶν, ἦβε σβρός δ ζῆμ μες, μ' ἀνδαμώβημδ, μ' ἔμινε ηβήμασον σινοχμία φιμιπή, μιάμισα σουμάνις ἐβεώρπσε ἰαί ζῆχα, μ' δ' χαντζάρι μες. ὡς δόσον μιᾶς ᾶσεν ὁ μαμᾶν, δι μεμές ὀς ἀνδ' δ' πάμμος, μ' δην ὡραγόδδα δ βασι: μέως μες; ᾶσαν μ' εγώ, Μάσανμμχ. μεμ' ἐπᾶνος, ἀπόμν ἔνδεπαν χβᾶν, μ' δαπᾶ μπνῶν ᾶναν. ἰδέ πορμί ὁπᾶ ἔχβ, μ' μιάμισα ἰαί μιαμμιάδ ὁπᾶ δν' ᾶναν ξένα. μ' σπάνωνδαν δον ζῆμα, ἐμύβισε δην ζάχπν δ σβρός δ ζῆμ μες, μ' σπάνωνδαν δον ζῆμα, μ' εγώ ἰαί μιαμμιά δ ἀί ἐχόδουβα. ἔσβδα μές ᾶσεν, ἰδέ μ' δι ὄμιορφον σοβδι: σαάδηπα ὁπᾶ ἔχβ. μέμωνδαν μ' σβρός δον ζῆμα, σοβδισαδηόαδς ναί σᾶς ἰδᾶν. ἐσεμι: σαάδηπος μ' ὁ ζῆμα ἕως ᾶς δην μεόσν δ' δ'βαν χανέ, μ' σαάμν ἐμύβισεν, ἔσβδα ἴβε: ξε μεί βίαν σαάμν ἕως δην μεόσν δ' δ'βαν χανέ, μ' ἐμύβισε. μεδάί δαν τ μιᾶς ᾶσεν ὁ μαμᾶν, σᾶς ᾶβεσαν; ᾶσοβδ μ' ἡμιᾶς, Μασάβεν ἀμμαχᾶ. ὕτερον εἰσεριπαδή: σαβδ μιαβί, θεωβᾶνδες ἰαί βωγβαβί ὁπᾶ δ' δον ᾶς δάς δοίχας, δοίς ὁπᾶοί μιᾶς δαί ἴδβ: χνεν αὐδός δ μέμωνδαν ἡμιᾶς, αὐνδός ᾶναν ὁ ᾶνα, μ' αὐνδός ὁ ᾶνα. ἔσβδα μιᾶς ἐσπᾶεν ᾶς δάς ὁδάιδες δ, μ' μιᾶς ἴδβξε δζάφορα σβαάμμιαδα, μ' μιάμισα δην ηβίνην μ' σβῶσιν δ, μ' δάς δάσας ὁπᾶ δζαβάβ μεί δον διδάισβμον. μ' μᾶ' δαύδαν χαμβελῶνδας δον ἀνεχώβπα, μ' ὄνδας δ φαμί ἔδοιμον ἐβαίαμδ. ἔσβδα μέμ ὁ Μαβσοάμς, αἰμαπᾶδε ναί σᾶς ᾶβω ἰαί δζαμιανδιπαί δ βασιμέως μας; ᾶβα μ' εγώ, ὁ δι δ χόμβομαν. μ' σεβμανδάς μι ἀπτό δ χέβι, ἐσπέμαδ σαάμν ᾶς δάνδ: ᾶν δ ζῆμός, μ' σπιωβάς ὁ ζῆμας, ἔσβωζαν οἱ χαβινεδάβιδες ᾶς ᾶμον δον ὁδέν ἰαί δζαμιανδιπαί μομιῶν μομεῶν, μ' αἰβχίβαδ ναί ἰαί θεωβᾶδ αὐπό ἔνα ἔνα. μ' σβῶδον ἴδομδ ἰαί ζῆχα, μ' βοβσοῖ, αὐπό δάς ὁπᾶοί δ μία μυμή δίον μεί μπμαμβιάβια, μ' μιαπό: δια, μ' μάβια. δ' ἄμμη σαάμν μεί μπμαμβιάβια, μ' δζαβιάνδια. ἰαί σεμβαάδια ὄβιως,

ή δὲ μαργαριδαριά ἦς ἦλον ἀναβέμπα ἡ ἀδίμπα, εἰσφδὲ δὲ ζυγαριδαριά ἦς ἦλον
ἀασσα ἡ σαγρινά, ἡ ἴσια μὲ φτυδζια, ὁμοίως ἡ ἰα γιανίλια. ἡ ἡ ζιὶη φορε:
σία ἦς ἦλον χιόνον μὲ δζαμάντια σαγρινά, παθαρά ἡ μεγάλα, αὐτὸ ἐπῆνα ὅσῦ
δυσπόλως αὐρίσκαλον δὸ παθ' ἕνα ἡς ἄλλης δόσης. ἰδόμὴ ἡ δύο ὀρμαθιὰς Μαρ:
γαριδαρικιὰ ἦλον δὸ παθ' ἕνα ἴσια μὲ Μοσκοπαίγυδον, δὲ ὁποῖα δὲ βάλλαν
ἡς δὲς ὦμους ἦ ζήγος ὅλον παθάλον ἡς δὸν αὐχένα, ἡ δὲ ἰδαμὴ ἡ ἡμῆς ὅλον τ||
ἐσφολοαντιαμώσαμὲ, ἡ ἐγχαρίδαμὲ δὸν γαμπρόν, ἡ ἦναν ἀδίμπα Μαρβιδάρια.
ἐσφδὲ δύγαλαν αὐτὸ ἕνα πολὶ μίκον πέζουν ὡς ζυγαριδαρι, ὁποῦ αἰτήθαν ἀζιδὰ
ἔχ', αἰλλ' ἴδὲ ἡμᾶς ἐφτοφῆ νὰ βίρεθῆ ὁμοιάδης, ἡ ὀνομάζεσαν Δαριγέλι, ἡ ὁποία ἦ:
ἦλον ὡσὰν ἕνα Μοσκοπαίγυδον, ἡ ἦσαν στρογγύλη, ὁποῦ ὁμοιάζα δὴν αἰτθὶν σφᾶς,
ἦλον ἡ ἡ μὲ σοῦλα ἀάσσα ἡ λαμπερά, ἡ παθαρὰ, ὁποῦ βέβαλα ὁμοιάδης δὴν αὐρίσκε,
ἡ ὅιον ἦν βαλαν ἐσὰνε ἡς παθρεσθὴν, σοὺκ δὲν εἶναλαν, αἰλλὰ πιτζόλαν, αὐτὴ ἔζ:
πινα ὀνομαίζεσαν Δαζέρι γεμάτον· αὐαμεσαζὺ ἡς δὰ ἀνωτέρω ζυθάλια Δαμάντια
ἰδόμὴ ἡ πούζινα δζαμάντια, ἤτον ἡ ἡς ἕνα πολὶ ἕνα δζαμάντι λαπζβεζδέσεμὲ
μεγάλον, ἡ νὲ ἄλλο πολὶ ἕνα γιανίλι γαλάζιον, σεμεντὸν αὐτὸ δὰ ἰέλαλε μὲ:
γε, ἴσια μὲ τὸ μεγάλον δάπιλον ἦς χερὶ ἡς ὁμπάρου. ἰδόμὴ ἡ ἄλλο ἕνα δζα:
μάντι, ὁποῦ σερὸ ὀλίγ' χρὸν αἰγοράδη αὐτὸ δὴν ἐγγλιτέρραν δζὰ ἐξ χιλιάδες σαγ:
ρῆλα ἄασσα, ἦ βασὶς ἡ μέσον ἦλον τριγώνη, ἡ ἡς δὰ δύο μέρη ἦχε δύο κα:
μπύλες, ἡ ἦλον σοῦλα ἀάσσον, ἡ λαμπερὸν χωρὶς ποτένα ἔγκλημα. τὸ ἡ μέγε:
θός ἦς ἦλον αὐτὸ μπαταγιαγὶ παχύδι μεγαλίτερον, ἡ τὸ βάρος ἦς ἐξῆλθεν χιουντεσὰ
ηρόλια. ἡ δὲ χανούλοι μοι ἡ ὁ ζήγος αὐλὸς ἦς μεγάλα δζαμάντια, δὸν ἐρώτησεν ὁ
Μαρσέλης, πίνος ἦναν αὐτὰ δὰ δζαμάντια; ἡ αὐτεκρίθη ὁ ζήγος· σοὶς βζάγνα
ἦναν; ἐδικά μὲς ἦναν. τότε αὐτεκρίθη ὁ Μαρσέλης ἦτον, δὲν ἦναν ἐδικά σου, ἦναν
ἦς Κορώνης. ἡ μετὰ τοῦτα χαιρετίσανε δὸν ζήγα, ὑγὴ παιδὶ ἔζω, ἡ ἐπάγαλαν ἡς
ἕνα μέρος ὁποῦ ἔχαν ζωγραφισμένα μπτζετέμι ὅλα δὰ μέρη τῆς βασιλείων, λάτζα,
ἡ χώρας, Καζάκας, ἡ βγνά, ἡ Δάσπ, ἡ Παριβόζια σπηπέτζα, ἡ γρανζωνά,
Πόλης, ἡ βαρζόπα, ἡ ὅλα ζερχέδια ἦς μὲς ἀνηφόρες, ἡ παληόρες ἴων, δὰ

ὁποῖοι θεωρῆσις, μιᾶς ἐφάνεσθο σὰν βγέσουν τὸ παθοτινόν Κάισρον ἀποζημί-
πλως σκιερόν μὲ τὰ σοπάντια τὰ, ἢ μὲ τὰ ἀσπίδια, ἢ λιγκροῖος, ἢ γεφύρια τὰ. ἴσης
ὁποῖ ἴσορί τὸ παγόν, ἢ διάφορον ἦναι, ὅλη σὰν λυχὴ ἢ σπεραδύση ἐχθρός ἦς ἐμένε:
να αὐτὸ σὰν τὰ, βγέσουλες σὰν τὰ ἴσορί ἐπῆναν, γνωρίζαν αὐτὸ ποῖον μέρος ἤμ:
πορῆ νὰ τὸ πολεμήση, ἢ σὰ χρειάζεται νὰ διορθωθῆ, ἢ νὰ στερεωθῆ, ἢ ποῖον μέρος
ἔχῃ χρέα νὰ ὑφωθῆ, ἢ ἔτζι τὰ στοχαζεβάνει, ἢ λογίζῃ σὰν τὰ βγάλῃ αὐτός ὁ βασι:
λεύς. ἢ σὰν ἢ ἴσορία ἔως νὰ ἔβῃ ἐς τοιοῦτην τάξιν, ἐξωδιάζαν ὀνομαζόμενον πρῶτον.
δὲν ἦναι ὅμως συγχωρημένον ἐς παθ' ἕνα νὰ τὴν θεωρήσῃ, ἀλλ ἐρχόμενος ἕνας
στρατιώτης, ὁπού ἐς παγόν πολέμα ἔχῃ τὴν φρουρίδα τῆ Κάισρος, μὲ ἔβαι, θέλεις νὰ
ἰδῇς σὰν τὰ Κάισρα; ἔβα ἢ ἐγώ, χάρι μὲ πάμνεις. ἢ στερνοπάμε, μὲ ἐσὺ:
γερ ἐς ἕνα διβανχανέ μεγάλον, ἢ ἀνοίγωνται τὴν πόρταν, ἐμβάναμε μέσα,
ἢ ἰδόμεν τὰς Κάισρος ἴσορίας, ὁπού τὰ παθ' ἑνός Κάισρος ἡ ἴσορία ἦταν ἴσια παθε
μὲ ἕνα σοφόν. ἢ τόσον τὰ ἐπιμελήθηκαν, ὁπού φάνονται τὰ πάθε Κάισρος τοῖ ζω:
γραφιὰ βαμμένα, οἱ παίχτοι μὲ τὰ σχοινιὰ τὰς χορτάρια, ἢ γῆ μὲ τὰ δένδρα,
ἢ φύλλα των, τὰ νερὰ αὐτὸ ποῖον μέρος ἔρχονται ἢ σπερνυκόνει τὸ Κάισρος,
ἢ αὐτὸ ποῖον μέρος σπέρνει, τὰ γεφύρια σὰν ἦναι βαμμένα, τὰ χαντάκια,
ἢ πόρταν τῆ Κάισρος τὶ χρῆς ἦναι, τὰ σοπάντια τὶ σχοῖνος, ἢ ξύλινα ἔχει,
ὡς ἢ τὴ σπηλιὰν τὰ σκορπίθρα, ἢ τὰ χοιρὰ ὅλα πολεμεστῶς, ὡς τόσον ὅπου
θαρρῇς σὰν σπέρνεται μέσα ἐς ἐκῆνο τὸ Κάισρος ἢ τὰ βγέσουν. ἦταν πάλι
μεγάλη Κάισρος ὁπού ἦχαν σκάψη, ἢ ἐφάνετο αὐτὸ σὰ ἔπαιρνον τὸ ὄρος,
ἢ ἐς ποῖον μέρος ἐσκῆναν μεταξύ τους. ἢ πολλογῆς βγέσουλες ἐκῆνα τὰ
Κάισρα, πολεμαμένους τὰ πάθε Κάισρος τὴν δύναμιν. ἢ αὐθυναμίαν. ὁ
δὲ ῥήγας δὲν ἐβαίσαζεν, ἀλλὰ ἔρθαν ἢ ἦλθε ἢ ἐκῆ, ἢ ὡς φοβέρα τὸν ἦσαν,
τοῦ σὰ νὰ τὰ ἰδῇς τὸν ἔτζι ἔφεσιν; ἢ ἀνάπαιρθη, ὅλη πάλιν σὰν ἢ ἀν:
τὸς αὐτοῦ σὰ νὰ μὲ βγάλῃ. ἢ ἦλθε, ἢ ἐθεώρησεν ὀλίγον, ἢ ἀνεχώρησεν, ἐκεῖνην
τὴν ἡμέραν ἐξῆς φορᾶς ἀνταμώθηκε μὲ τὸν ῥήγα, ἢ μετὰ δύο ὥρας θεωρῶν:
τας τὰ σάντια, ἐχαρτελήσαμεν τὸν λαγόν, ἢ ἐπιπήξαμεν ἐς τὸ πονοπήγιόν.

εἰς τὸ Παρίσι γραμματεῖα, ἢ τὸ ὀνομάζουν Ὄπερα, ὃς τὸ ὡραῖον δηλοῖ θαυμασιῶς τέχνας, ἢ γίνεται μεγάλη σύναξις· ἐκεῖ συνάζουν ὅλοι οἱ ἀρχοντες ἀρχοντες, ἀσπάνιες ἢ ὁ ἐπίσκοπος, πάπαδες ἢ ὁ βίγας, ἢ πηγαίνουν νὰ τὸ θεωρήσουν. ἢ χίλιον ἡμέρας ἐπερνάγαμεν ὡς ἕνα τόσον ἀρχαῖον τὸ Παλάτιν τὸ Ἐπιτρόπου, ὁ ὡραῖος τόπος οἰκοδομήθη μόνον διὰ τοὺς Ὄπερους, ἢ ἔλεε τόπους διὰ παίξιμα τῆς τὴν αὐλίαν τοῦ παλατίνος· ἡμεῖς δὲ ἐπέρναν ὡς τὸν τόπον τοῦ βίγας, ὁ ὡραῖος πλὸν τρωγλὸς μὲ πάπανον παληφὸν· ἐκεῖ ἤθε ὁ Ἐπίτροπος ἢ ἐπαίθησεν ὡς τὸν τόπον τοῦ· πλὸν ἀ ὁ τόπος ὅλος μεγαλεῖος αὐτὸ σύνδεσμος, ἢ γυναῖκας, ἢ ἕως ἐπαλιὸν ζαΐζια εἰδοῖμα· ἢ σύγναμα νὰ πλὸν ἀπόμη μίαν ὥραν ἕως τὸ βραδύ, ὅμως σύνεια σφαγισμὸν ἀπουλογόθεν ἐπεῖνο τὸ μέρος· σύνεστον παμπόλλαις ἐπαλιοῖς ὀπάδες αὐγιοπῆρι, ἢ ἐμέλησε πηρία ὡς πρυσυλλένιας ἀβγιζίδες, ἐκεῖ ἢ ἐπῆγαν τὴν φορὰν ἐπιλλωσιόθη ἀξιοσυλλέγον ἄξον ἄγγελε· ἢ πλέαν χρυσωμένα ὅλα τοῦ παίγνεμα, οἱ ζῦλοι, ἢ τοῖχοι, ἢ τὰ ταβάνια τοῦ· ἢ αἱ γυναῖκες ὁπὸ ἤθαν πλέαν ὅλο χρυσὸ φορεσμένοι, ἢ μὲ διαμάντια φορισμένα, ὡς ὡραῖον ἡ ἀσχαστὰ ἢ ἡ μάγισσις ἐφώλιζεν ἄλλο τόσον ἡμέρες ἐπῆγε, ὡς τόσον ἐκεῖ διὰ ὅλ' ὄναν διναιὸν νὰ τὸ ἀσφιγγόσῃ τίνα· ἐχασρὸς ἢ ὡς τὸν τόπον ἐκεῖ ἐπαθήσαμεν πλὸν λίαν χρυσὰ μπερδές, ἢ ἀφ' ἃ ἐπιφαναίθησαν ὅλα ὡς τοῦς τόπους ἀντέξησε· πώθη ὕβαφνα ὁ μπερδὲς ἐκεῖνος, ἢ φάνη ἕνα μεγάλον ξεφάγιον, ὡς τὸ ὡραῖον πλέαν ὡσὰν ὅπου σύνεται ἐνδυμένα μὲ χρυσὸ φορεσάνια, ἢ στολισμένα μὲ διαμάντια, ἢ ἔδωναν ἢ σύνεια ὡς τὸ μεσημέρι ἄλλον τόσον χαιρόν, χορεύγαν τρέχοντα· σὰν ὥραν βράδι σύμφωνον μὲ τὸν ἦχον τῶν ὀργάνων ὁπὸ οἱ τὸν ἴδιον παιρνὸν ἔ· σαιζον· ἐκεῖθα ἀρχίζαν τοῦς Ὄπερους· τῶν ὡραίων ἡ ὑπόθεσις ἦναι μία παλαιὰ διή· γησις, ὁπὸ τὴν ἔχαν ἰσορημένην ὡς βιβλίον, ἢ μὲ μεγάλην τέχνην διήγαν τὴν διή· γησιν μὲ ἱστορίαν θαυμασιήν, ὡσὰν νὰ γίνεται ὥρα, ἡ ὡραῖοι διήγησις ἔγινε ἀπὸ τὰ βιβλία, ἢ ἔχε πάλε βιβλίον τὸ ὄνομά τε, ἢ ὡς πάλε μετὰ τὰ τέλη τῆς ἱστορίας τὴν διήγησιν· ἡ δὲ ὕλη τοῦς Ὄπερας σύλης ὡσὰ ἦσαν πλέον ἀοιούλη· ἰούλια ἕνας βα· σιλεὺς ἀγαπᾶσε τὴν θυγατέρα αὐτῆς βασιλέως· ἢ ἦχεν αἰτίαν μὲ ἐκείνην, ἢ ἐκεῖ

ὅμως αἰχμαλώτων ὅλλο βασιλόπαιδον, ἡ ἑδαίχνων μὲ ἰσχὺν ἰὰ ὅσα ἀπέραζαν αὐτό·
περφάνι ἦς. Ἰαίχα σὼς ὁ βασιλεὺς ἐκῆνος ἠθέλησε νὰ ὑπαάγῃ ἐς τὸν Μπαμπᾶ τὸ Βα-
σιλοπαίδι, ἡ ἐνρίαν ὀρθαγιὰ ἐσπίνωσαν τὸ ζεράγιον ὁπὸ ἦλον ἐμπερός μας, ἡ ὑβρέθη
ἐς τὸν ἴδιον ἦς Μπαμπᾶς θουμπασής, γερμάδος αὐτὸ νερουτζιᾶς, ἡ γερονιᾶς. Ἡ ἦ-
θεν ὁ βασιλεὺς ἐς ἕνα παγὸν ὁπὸ ἀπαγάτσε νὰ σπηγάνεν ἐς τὴν κυνησι. ἡ ὑβρέ ἐχάθη
ὁ Μπαμπᾶς, ἡ ἐφάνη μία μεγάλη κυνησία. ἔπαθα μὲ τὸ νὰ ἔστεσε Ἰαίχα ἀνοίκτεσόν
ἦς ἀγχόλης ἡ χωρισμός, τὸ ἐπάγεσεν ἡ χρεία νὰ ὑγῇ ἐς πάτσαν, ἡ ὑβρέ ἔθελξαν
ὅλλοφόρες παίκασες. μεθὰ ἰαῦλα ἔθελξαν ἀλτεσμπαζλίκια, ἔπαθα σουλτάνες ἐραΐδι-
μάλων Ἰαίχα σεζέρας ἡ ναββάληας, ὕστερον ἐπαλέβαζαν Ἰαίχα ἀντές, ἡ πονλογῆς
τόσον θουμπασᾶς ἴσχνας ἔθελξάν, ὁπὸ ὅλλ' ἦναν δίνατον νὰ σοβιγραφθοῦν, ὡς τόσον
ὁπὸ ἡ βρονλὰ ἡ αἰτρατσιὰ ἔθελξαν. Ἰαὶ ὁποῖα Ἰαὶ ἐθεωρήθαμεν παγά, ἡ Ἰαὶ σχήματα
τῆ αἰμορὶ ὁπὸ ἔθελχναν τόσον τῆ βασιλέως, ἡ τῆ πορίτζι, ὅσον ἡ τῆ βασιλοπούλα,
τόσον ἀπεζαμπαπίως Ἰαὶ ἔπαμναν, ὁπὸ ἐσπανδαλίζετο ἡ παρδία τῆ ἀντέ. ἐβάσαξε δὲ
ἡ Ὄσερα αὐλὴ ἕως ἐφῆς ὥρας, ἡ μεθὰ τὸ ἴσος ἐπάγαμεν ἐς τὸ πονάκι μας. Αὐλὴ ἡ Ὄ-
σερα μὲ τὸ νὰ ἦναν μία ἰσχὺ μὲ σουμᾶ ὄχοδα, ἔχε ἐπαγάλην ἕνα μεγάλον ἄρχοντα, ἡ
ἐπαρδὴ ἡ τὸ σύμπερόν της ἦναν σουλτάνες, ἴλην ἔθελσαν μεγάλον Μπεϊ, ἡ σπανάγεσαν ἐξαύλης
ἐπανὴ σουσίλης. μεθὰ ἡ δύο ἡμέρας ἦλθεν ὁ Ἐνδρεδόπολος ἡ μὲ ὅλα ἦσαν, ἐς τῆ ῥήγος
τὸ ζεράγιον ἦναν νὰ πάμεν Ὄσερας, Ἰαὶς ὁποίαις ἂν Ἰαὶς ἰδῆτε, ὅλ' αἰμορίβαλλω σὼς
θέλεν σᾶς αἰρέσον. τὸ ἡ παίθισμά σου θέλ' ἦναι τὸ ζυπτζήσῃ τῆ ῥήγος, ἡ ἐπαρδὴ ἐς τὸ
δεξιὸν τῆ μέρος ἦναν οἱ τόσοι Ἰὼν συγγενῶν τῆ, ἡ Πριντζίπων, ἐς ἡ τὸ αἰριστερὸν ἦν
Ἰὼν Ἐλτζίδων, ἡ ἐρχόμενος παθ' ἕνα παίθεσαν ἐς τὸν τόσον τῆ, ἐσοῦς σᾶς βάλλεν ἐπρο-
νὼ αὐτὸ ὅλους Ἰὰς Ἐλτζίδες πονλοῦ ἐς τὸν ῥήγα. αὐτεπιρίθημεν ἡ ἡμεῖς, ὅ'λι σπηγάνομεν.
ἡ τὸ πανδὶ ἐπάγαμεν ἐς τὸ ζεράγιον τῆ ῥήγος. ἡ ἐκῆ ἐς ἕνα μέρος εἶνός δίβανι χανὲ
ἐφλιούδη ἕνας τόσος ὅλ' χορὸν σχεδὸν μεγαλίτερος, σχεδὸν ἴσος, ἡ παλλίτερος αὐτὸ τὸν
σερῶνα, ἡ σουμᾶ ὠραιόλαλος, οἱ τοῖχοι τῆ ζωγραφεινοί, ἡ μὲ θουμπασσῆς ἱστορίαις
σοφισμένοι, Ἰαὶ πάγκελλά τῆ μαρμαρένια, ἡ τὸ ταβάνι τῆ σουμᾶ ἀσημένιον ἡ χρυσόν.
σπηγάνοντες ἤμεθα, ἦχαν ἔβθη τόλε ἡ γυναῖκες, ἡ θυγατέρες Ἰὼν μεγάλων ἀρχόντων,

μέ ὁλόχρυσα τορτσόμπρας, ἢ μέ ἀλφαντόπλια φορεσμένας, ἢ ἐπάθασι πάθε μία ἀπ' ἕνα πρεββάλι. ἀνταβαίνοντες ἢ πέρᾳ ἀπ' τὴν σκάλαν, εἴδαμε τὸν βασιλικὸν θρόνον, ἢ λέ σκαμνία ὁποῦ ἦσαν ἀριγύρωθε, ἢ κατηγάνοντας ἐπαθήκαμε ἀπ' τὸ κορῶδον σκαμνὶ τῆ ἀριστερῆ μέρες, ἢ ἀπ' τὸν ἄνδρα παρὲ ἐρχόμενος ἢ ὁ βασιλεὺς ἐκάθησεν ἀπ' τὸν θρόνον τε, ἢ ἐκ δεξιῶν αὐτὲ ἡ ἀνεψιά τε, ἀριστερῶν δέ μία ἀνεψιάδε βοι: βισσάνας μικρὰ ἀπ' τὰ ἀλφάντια, ἢ πολλὰ ἀπ' τὴν τῆ ἀριστερῆ μέρες ἔλυχα ἐγώ· ἔμε: πρόσωπον δέ, ἦτον ἕνας ζωγραφισμένος ἢ ὁλόχρυσος μπαστρδές, τὸν ὁποῖον σπα: νοντας, ἐφάνηκαν αἱ ἀνεψιάδες ὁλόχρυσαι, ἢ ἕνα φῶς ἤμιν ὁποῦ ἐλογιάσαμεν ἀπῶς ἀνάβγαν ὁ ἥλιος, ἔπαθα ἔγινεν σκῆτος ὁ ἥλιος ὡσὰν ἕνα μικρὸν νησί, ἢ μέ ἴσον ἐφοβήθηκα ἦτον παλεσπολιασμένον, ὁποῦ ἐφάνηκε νὰ ἔνας γεβεζὶρ" φῶς τε ἤμιν· ὡς ἴσον ἀστρονόμοι πολλὰ τὰς λὲς ναγμιάδες, ἔλαμπαν αἱ ἀνεψιάδες τὸ βάζι, ἀρχίσαν τὰς ναγμιάδες· αὐτοὶ ἢ ὁποῦ ἀνάβγαν τὸ βάζι, ἦσαν ὅλοι σαμπάληδων Μαρεσκαλίδων, ἢ Πριντζίπων, ἢ Δουκῶν, ὅμοια ἀπ' τὴν πλευρά, ἢ ἀπ' τὸ μπῆκος τε πορτσί, ἢ αὐτὸ ὁπού χορεύαν τὸ βάζι ἀπ' τὸ μεσσίτι τε βασιλεῶ. ἢ λέ ῥῆχα ὁποῦ ἔχαν ἀπ' τὴν λοιπὴν χεῖραν ἦσαν ξεχωρισμένα, ὅπως συρμαλένια ἀβγουλένα ἐβάνω ἀπ' ἀλάτι, ἢ φορτῶν ἢ σεργέντζια ἀπ' τὸ περάτι τε, φανερὰ ἄμπο ἴσον τὸ πρόσωπόν τε· ἀπ' ἐκεῖνον ὕστερον αὖθε ἔπαιρναν ἀπ' φορεσμένα μαγνίδια, ἢ λαμπία βουμπασάτα, ἢ λοιπὰ ἐλεφάντινα, ἐσπιώθη ὁ βασιλεὺς ἐμπήνησεν ἢ πέρᾳ ἀπ' τὸ πολλὰ μικρὸ· ὁ ἐκεῖνος νιορτσάνης ἔχασεν ἕνα σεραγλὶ μίαν ὥραν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, ὀνόματι Σενιαχόν, ἀπ' τὸ ὁποῖον ἐπαλοιπώσαν ἢ μπλέραδε, ἢ ἦχε περιβόλι βαν: μπασόν, ὁποῦ χιῶσαν ἀπὲ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ διηγηθῶ, μπὰς ἐχάσουν νὰ ὑπάγωμεν νὰ τὸ θεωρήσωμεν· ἢ σὶγὰ μὰ σὶγὰ ἀπὸ τὴν πόλιν, ἐπάγαμεν ἕως ἀπ' τὸ περιβόλι, ὅπου ὑπάρχει ἀπὸ δένδρα ὑπῆρε, ἢ μέ τὸ τζίρασι φυλάγουσιν, ἢ ἐμβάγοντες ἀπ' τὸ σεραγλὶ, ἐπορπατήσαμεν πρῶτον ἀπὸ ὁδὸν ἀπ' ὁδὸν ὅπου τὸ σεραγλὶ, τὸ ὁποῖον ἦτον ὅλον μέ συρμαλένια χαγιὰ στρωμένον, ἢ μέ πορτσελάνια ἐπιγελὰ ἢ λυσούρεια πραάγματα, ἢ ἐρώτησεν ἐκεῖ, σὶγὰ μὰ σὶγὰ νὰ θεωρήσωμεν τὸν Μπαντζέ· ἢ πρῶτον ἐπάγαμεν ἀπ' ἕνα χαβάζι πορτσελανωμένον ἀπὸ δένδρα ὑπῆρε, ἢ

συνηά, ή ισόμεσα, ή ας την μέσον τ' χαβάζι ήταν ένας φεβαρές όπου σύγαινε το νερόν χονδρόπερον απού μπροστά, ή επήνος ο φεβαρές ανέβαινε ως δυο βήματα ψηλότερα απού τα δένδρα, όπου εξοβιάζανε όπου έως σανίδια απέχει το ύψος. ανεβάζει επήνος ο φεβαρές το νερόν, ή παντού μιάς εβεβαίωνε ας όλην η βρώση δεν σύρισεται όμοιός τ' φεβαρές. όταν ή επίνοσαν ο Ήλιος ας το χαβάζι, έρχεται ένα θαυμαστόν ή αλλοιώτικον σπάγγια. έβαζαν ή άλλο χαβάζι, όπου μέ ξυλαμπαδά μιάρμαρα έχει σπάγγια απού τον ανήφορον ας τον πανήφορον, ή έρεχον ες τα νερά, ή σπασπάζοντες τας σπάγγια, φάνε πως άναι όλο σπάγγια τ' νερό, ή ας πάντοτε μέρη έχει φεβαρέδες μέ σόκαλα βόρεων, ή έβρεχαν τα νερά μέ μίαν λοιπόν πυβέρνησιν, όπου η θεωρίαν εξοναίχνης έδιδεν αφορίαν. έριγύρωνε δε ήταν όλο δένδρα φυλάγοντα ισόμερα, ή απού τα δένδρα σοπάτια όπου απλήρυζεν ένα μέ το άλλο, ή ας πάντε σοφάτιον ήταν ως τα χωρά απού τα φύλλα τ' δένδρων. ή ας τα δυο μέρη έως ύψος Μίχαηλ ή ή Μπαντζέ ήτανε το δικάστηριον όπου έβαλλα, έναν τσαντίν ώρεων, πέρας όπως σοβρισαπλώνεται με την Καρέαν, ας μίαν πέρασιν ώραν τον εφεύρισαν. ύστερον μπάς έβαινον ναί μπάς υπάγαν ας το βερσόν νέρασμα ναί το θεωρήσωνε, ή παίρνοντες την εποιμασίαν μας, επιτήσαν μέ όλης τας αυτάς μας. ή εταβλή είπε συμφωνεί, όπι το γεμεντζίν ναί γένει ας τον δρόμον ας ένα χεράτζιον τ' χωριού όπου όνομα: ζαλαν Μορέζι, απαγάνοντες απού τον μεγάλον παίρνον, εθεωρήσαν ένα χεράτζιον, όπου τ' αμπέλια δεν έναν λυπαρόν ναί το δίπλωθεν μίνας, ή ποσοθε: σία τα έναν εποίνω ας ένα ύψηλόν μέρος όπου θεωρεί πολλά πολλά όλον το Πα: ρίσι, ή ο ίσιος τα πολλά ωραιότατος. αφ' ού ή εφάγαν, εμβάγοντες άλλαις καρέλλας, αρχίσαν ναί σοβρισαπλώσωνε τον Μπαντζέν, ή μα όλα έχαναν ιδή ας τον Μπαντζέν τ' ζεπονζή. ήταν τα χαβάζια, μα σοπάτια απού ισόμε: για δένδρα, ή τα φύλλα απού τα φύλλα, όλα μα αμποσονήσαν πολλά ας αυτά, ή σοβρισαπλώσαντες έως το πεντί, εθεωρήσαν ή αυτά, έπαιρνα επιτήσαν χρήματα το Δεκάρι. ή φθάσαντες πολλά το βράδυ, είδαν ένα χεράτζιον, όπου μέ

ηρόσωπον ἤτε νεῦρ, ἤτε γλῶσσα ἀλλ' ἦναι ἀναλόγον νὰ ἠ ἀφηγᾶται, ἤτε νὰ ἠ ἀξιοποιαίσῃ· ἠ ἀστρονόμ ἤ ἐμβιὼν ὁ ξιαπλησμὸς τῆ ξεραγιᾶ ἢ ἄλλοι ἔγκυκλοι, ἢ ὡπὶ ἡρόσωπα γιαῖς ἦσαν, ὁρίσαι ἐξ ἡνὶ βεωρί τῆ Μασαντξέ· ἢ γιαῖς ἡμέραν εἶνα κοντζινό: σιγνον γιὰ δύο ἡρογκές, ἐξ ἠ ὁ ἀσσῖον ἐμβαίνῃ ὁ ξένγας ὅταν ἀσχιασαξῇ ἐξ ἠὸν Μασαντξέν, ἢ ἠ ἡραβᾶν ἐξαναρχε αὐτοῖ· ἢ ἀσρῶτον γιαῖς ξαπίγαν ἐξ εἶνα μέρος ὁπᾶ ἤλον ὡξ ξεχωριστὰ γιὰ ἀγκιαστράβα γιὰ δένδρα ἀραδιασγδία, ἢ ἐξ ἠὸ ὕψος ἰσόμετρα, ἢ ἀναμεταξὺ ἐξ ἠὰ δένδρα ἦταν σοπάνια ἀνλιηρύζοντα εἶνα γιὰ ἠὸ ἄλλο, ἢ ἐξ ἠύβε ἀνλίηρυσμα τ σοπανιῶν ἦτον εἶνα χαβάξι, ἢ ξαδιβάνι· ἢ ἐξ πάνβε ξαδιβάνι ἤχαν παξοπλαισγδία γιαῖς λογᾶς ξᾶα, ὁπᾶ ἄγαγνε ἠὸ νερόν ἀπᾶ ἠὸ ῥόμα ἠς· ἢ ἐξ ὅλην ἠὴν ἀγκιαστράβαν ξπάγνα ἦσαν ξαδιβάνια 39, ἠὰ ὁπᾶ ἠαίξῃ: σαν χρ' ἠὴν δίηψσιν ἠᾶ χρσιαγιᾶν ναμέ, ἐχονξῆς δίηψσιν· ἢ πάνβε ξαδιβάνι ἐξ ἀσπανίδα γραμμδίνην, ἢ ξεχωριστὰ ἐξ μαρμδον ἰῶν ἀσπιτζίνων ξώων σκαμμδίνην. ἔσκαλα ἐπάγαγνε ἐξ εἶνα μέρος ἢ ἴδαμε ἠριανταδύο σύγκι μαρμαρένιας, ἢ ἐπάνωθις ἠριανταδύο Καμπάρας, ἢ ἀνᾶ πάνω ἀπᾶ πάνβε Καμπάραν ἤχαν ἀπᾶ εἶνα φενβρέν ὁπᾶ εἰδήναξε ἠὸ νερόν ἴσια μέ ἠὸ μεγάλον δαπέδιον ἠᾶ χερός· μελᾶ ἰῶν ἠα ἤβαγνε ἐξ εἶνα μεγάλον χαβάξι, ὁπᾶ ἤχεν ἐξ ἠὴν μέσον 235 φενβρέδες, ἀπᾶ ἠὰς ὁποίας ἠὸ ἠρίτον μέρος ἀνέβαγναν σκαλᾶ ὑψηλᾶ, ἠὸ ἢ ἄλλο ἠρίτον μέρος σκέτον χαμηλότερα, ἢ ἠὸ ἄλλον ἠρίτον μέρος ἀπόμι ταπεινότερα. ἦσαν ὅλα μέ μεγάλον ταβμόν, ἢ ἴσχνα, ἢ ἐφαίνετο ἕνα σκρᾶγμα ὑβαίσιον· οἱ χρέδες ἰῶν φενβρέδων ἦσαν χονδροὶ ὡσάν ἠὸ μέγα δαπέδιον· ἀπᾶ ἐκεῖ ἤβαγνε ἐξ ἄλλο χαβάξι, ὁπᾶ ὁμόγυρά ἢ ἦσαν δύο σοῖρς παίγνεμα σπαθόσυμα μαρμαρον ταβλοπλαισγδία σκαλᾶ ὡραιόταλα, ἢ ἐξ ἠὰ δύο μέρη ἤχαν πλησγδία ἀπᾶ μαρμαρα σκαλῶν λογιῶν δύο χιόπια· οἱ δὲ φενβρέδες ἢ ἀνέβαγναν σκαλᾶ ὑψηλᾶ, ὁπᾶ ἀπᾶ ἢ χεῖ: ναν ἠὰς φενβρέδες φοβερωτέρας δὶ' ἠαῦτο, ἢ μὲ ἠὰ δύο ἀγάγναν ὑβαῖρ ἠὰ νερᾶ μέ σκαλῆν ὀρμῆν, παίγναν παιγνίδον. ἔσκαλα ἤβαγνε ἐξ εἶνα χαβάξι μεγάλον, ἢ σκαλῆ ὡξ ἠόσον, ὁπᾶ χωρᾶν παίκτους πολλοὺς παγίνια σπάνιε τζιφλιῶν· ἐξ ἠὸ ὁποῖον ἤχαν ἐξήντα φενβρέδες ἀραδιασγδάς ἐξ δύο ἀρσέδες, χονδρότερας ἀπᾶ ἠὸ μεγάλον δα:

πλυμον ἀχχι, ἡ ὅλον ρεχη ὁ νερόν, θαρρῶ γινάι σωῦς βγεσαν ἐξήντα Κυαξιό-
στια σπονγάνια· ἡ ὡς ἰαὶ ἰρια μεγα ἀχ χαβαξίν ποσον φλιασγιά ἰρια ζαδιρβά-
νια, σπὸ δεπασσύλε φεβαρέδες ὁ παθ' ἕνα, οἱ ὁσσοῖοι δέν ἦναν ἴσοι ὡσσάν
ἀχς ἄλλες φεβαρέδες, σπὶ ὀλγάζαν ἀπνερόν ὡσσάν ἰαὶ χαβαῖ φισέντια ἐν ἰαυτῷ,
ἡ ὁ παθ' ἕνας πγίνε ὁ νερόν ἀχ ὡς ἕνα μεγος. ὕστερον πγβαγν ὡς ἄλλο χαβάξι
μεγάλον, ὁσσῦ ὁ ζαδιρβάνι ὁσσῦ ἦχεν ὡς τήν μεσόν ἀχ· πλον ἴσια μὲ ἕνα ἡμόσπι·
ἡ ὀλόγυρα ἀχ ζαδιρβανίε πλεν ὑψερ ἰαὶ ἑναιόν ζῶα γλυσσά, θαυμασιώς γρά-
σπολασγνα σπὸ ἀχντζι, ἰαὶ ὁσσοῖα πλεν βαγζνα μὲ μεγάλην ἐσπηδγόπλα ἡ
λοβζιασγιόν, ὁσσῦ βέβαγα ἔξω ὁσσῦ σπασσῦ παθ' ἕνας βγεσανδάλα· θαυμασώνεν
ἡ ἰαὶ μάλια ἀχ. ἰσιοῦλα χαβάξια μεσῦς ἔδγξεν, ὁσσῦ ὁ παθ' ἕνα ἦχε σλαφόρας λε-
γνας, ἡ ὡς ἄλλες Μπαπτζέδες ἰσιοῦλα δέν ἦναν. ἰαὶ ἤνεραι αὖτ' ἀχν χαβαξίων
γίνονδαν ἕνα πολάμι, ἡ σπεριπαλζν μεγάλα παγήνια. ὡς ἡ ὁ ἄλλο μερος ἀχ Μπα-
πτζέ ἦναν ἕνα ζεραγιον ὁσσῦ ὀνομάζαλαν Τεργιαλζι, ὁ ὁσσοῖον δλζάναι ὁ βεκερέ-
σπεν ἐσπήγαγν τήν ἄλλην ἡμέραν μὲ ἕνα Καγίκι ἀχ χῆγός σπεπασσγνόν ἀπὸ ἐ-
πάνω, ἡ μὲ ὁ πολάμι ἐσπήγαγν ἕως ὡς ὁ δεξιόν μερος ἀῆς ἄκρης ἀχ Μπαπτζέ·
ἡ ἐκῆ πῦραγν ὁ ζεραγιον, ἡ Περιβόλιον σοῦρι ὠραγόλαλον, ἡ ὄνδια ἰαὶ πλήρια
ἀῆς φάντζας ἰρίσαλα, ἡ ἐλιᾶπαλα, ἀνλὸ μπόνον ὁ ἐπάγιον μενόσαλον. ἀχ ὅσσοι
ἡ ὁ Περιβόλι ἦναν σοῦρι ὠραγόλαλον, μὲ λογιῶν λογιῶν ζαδιρβάνια, ἡ φισ-
πιέδες, ὁσσῦ ἰαὶ θαυμαλζλαν τινά· ἰαὶ ὁσσοῖον σῶ ἀχ ἰαὶ ἐβεσηπέδγν ὄλα, ἐσπήγαγν
σπάλιν μὲ ὁ Καγίκι ὡς ὁ ἀριστερόν μερος ἀχ Μπαπτζέ· ἡ ἐκῆ ὡς ὁ ἴσιος ἀχ Πο-
ζαγῦ πῦραγν ἄλλο ζεραγιον, ἡ ὀλγήπαγν νά ὁ ἰδᾶγν. ἡ ὡς σπλὸ ἐφλιασαν ὁσσοι
σλά δλαίφορα πλζία, ἡ δλαίφορα ζῶα ἐλεφάντοδα, ἐχονίας Κιόσπια σπέλγινα, ἡ
ἐμπαρός ἀχ δόσσον ἡ μεϊδάνι, ἡ ὡς ἠν μεσόν χαβάξι, ἡ ζαδιρβάνι σπεριῆγιοσγνόν
ὀλόγυρα. ἡ γύς ὅλην ἠν μεσόν ἀχ ζεραγι ἕνα ὑβηλόν Κιόσπι, ἡ ὡς ἰά δλύο μερη
σπένλε ἐξ ὁδαίδες σπρασινός σπὸ ὁν ἕνα ὡς ὁν ἄλλον, παλεσπολιασγνάς μὲ σπῆλ-
λεγναν ἡ γλυφογίαν, ἡ ζωγραφησγνάς μὲ δλαφόρας ἐχνινάς ἱστορί, οἱ ὁσσοῖοι σῶδ-
δες, ἡ ὁ Κιόσπι δόσσον ἦναν μὲ γλήγην ἐχνα, ὁσσῦ ἐσπερνῦσαν ἀχς ἰνδινάς Μαγ-

λαπλάδες, ἢ μιὰ ἀρμένξοδας ἔρώσας συρμαδένιας ἔρωμένοι ἢ ἐρμοζμένοι, ἢ
ὅλον παβωνίαν ἀς τὸ Κιόσκι ἄνοι, φάγονίαν ὅλα λὰ ζῶα, ἢ λεβαντόδα χωρισά,
χωρισά, δζιὰ λὴν ὥραν ἦτο ὅλη ἦσαν τόσον ἀρμά, ἄλλας φορᾶς ὅμως ἦσ' ἀρμά,
ἢ αἢ ἱστορίαν ἴας ἐπόνταν ἱστορημένην ἀς τὸ αὐτὸ Κιόσκι. ἀπὸ ἢ τὸ Κιόσκι ἕως ἀς τὸν
τόπον ἢ λεβαντόδων. ἢ ἐρωτιῶν, ἄγναν καλδιρίμι, ἢ ἀναμιτσα ἀς λὰς ἀστέρας ἢ
καλδιρίμι ἀναριθμητοι φεβαρέδες χιονοι, ἢ ὅλον ἀπαγάνταν ἀρμοί νὰ ἰδοῦν
λὰ ζῶα, ἀφίνταν πρυφίως λὰ νερά, ἢ ἀστὶ ἀπὸ τὸ καλδιρίμι οἱ φεβαρέδες,
ἢ ἔτζη συγχύζονταν οἱ θεαταί, ἢ δὲν ἠξεύρταν ἀπὸ νὰ φύγνταν. χτάμισα ἢ πέρτες ἀνίες
ἀς τὸ Κιόσκι, ἐξεβγάζαν μιὰ βρόσον ἴας ἀνοιχτὴ χιον νὰ ἰδοῦν λὰ ζῶα, ἢ ἐρωτιά, ἢ
ἀφίνονίες λὰ νερά, ἐπαίναζαν μεγάλον στρίμωνι. σαραντοίκια ἴδασιν ἢ ἄλλα ἀσχη-
μὰ ἐχνινά ἢ ἀξιοθέατα πράγματα. ἢ ἢ ἐπόνταν ἐπάνταν ἀς τὸ ἀνδιπρωνὶ
μέρος, ἢ ἐθεωρήσαζαν τὸ σεράγιον ἀπὸ ἀνοιχτάδεια Μαρμὶ, ἢ τὸ περιβόλιν, ἴα
ὁποῖα περιβόλι ἦτο πάλλος ἢ λὴν ὡραιότητα ὅλη λὴν ἔδα ἀς ἄλλα, ἢ βέβαια λὰ πολλὰ
δένδρα ὁποῦ ἦναν ἐκεῖ φυτευμένα μιὰ λάξιν ἢ ἀρμονί, ἄλλα ὅλη θέλ' ἦναν, αὐτὸ λὰ
ὁποῖα δένδρα λὰ ὑψηλότερα λὰ ἔχνταν περασμένα ἕνα ἀς τὸ ἄλλο ἴσια χωρὶς νὰ ἦν
φύλλα, ἢ πωναρία παρόντα, ἢ παραπάνω, ἢ βαρέζει ἀπὸ ἦναν ὅλα ἕνα. ἢ ἀπὸ
ἔχνταν παρέλλαν αὐτὸ λὴν αἴτησιν ἢ δένδρων, ἕως ἀς τὸ ἴσιον, ἀς ὅσον ἀπὸ ἢ αὐτὸ βρέ-
ζη δὲν ἔλεγες ἀναπάντην αὐτὸ λὴν βροχήν. χτάμισα αὐτὸ λὰ δένδρα αὐτὰ ἔτζησαν ὅ-
δοὺς μιὰ ἡμέραν, ἢ μιὰ ἀπόρταν, ἢ λογιῶν λογιῶν παθῶν ἠθέλησαν ἐπεσλαχρίαθη-
λὰ δένδρα αὐτὰ μιὰ λόσον ἔχνταν ἢ ἐπαπλοότητα, ὁποῦ ἀς τὸν ὕπνον ἢ αὐτὸν λὰ ἰδῇ ἢ
νὰς θέλ' αὐξανθῇ μεγάλην χαρὰν. λὰ ὁποῖα θεωρῶνταν ἐνθυμήθηκα τὸ αὐγέλι
ὁποῦ λέγω, εἰ δυνιὰ πότζιν συμπόσιν, βὲ τζένεσχ πιάρεσ. ἔξω αὐτὸ αὐ-
λὰ αὐλίτζου ἀς τὸ σεράγι αὐτὸ ἦτον ἕνα χαβούζι, ἢ ἀς τὸ σεράγι ἦν χαβούζι πολὺ μ
ἴσια ἢ ὑψηλὰ σπάγια αὐτὸ ἀπάνταρα ζυμωμένα σπαγοπάτια, ὁποῦ ἠμπορῶν δύ-
να ἄνοι ἕνας περάγι ἦν ἄλλο νὰ ἀνεβοῦν. τὸ ἢ ὕψος ἴας ἦτον ἑβδομήντα δύο σπαρ-
πάλια, ἢ ἀς πάθε ἕνα ἦχεν ἀπὸ ἕνα φεβαρέν, ἢ ἀς τὸ ἴσιος ἦν ὕψους ἴας ἦταν φεβαρέ-
δες ἀραδιασμένοι, ἢ ὀρμόνιας λὰ νερά μιὰ λέχνην γεωμετρικήν, λόσον ὁλόγυρα βρέ-

χαν· ὅσα φαγονδαν ὡς λαχαριά λε αὐτό, ὅλη ἡμέρα ἔνα πρᾶγμα αὐτό κρύσταλλον, ὅσοι
μὴ ἐβλήποσαν δὲν ἔχε· ἤθελα ἄλλην φορὰν σκάλαν γιὰ ἡποστάνε σκαλοπάλια, μὴ γιέφε:
βαρεύθε, ὅσα ὅλαν αἰρήναν λὰ νερά λες γιὰ λὰ νὰ βγάλναν γιὰ μεγάλην ὀργήν, γί:
νελαν ὅλον ἕνας ἀφρός, μὴ φαγνελαν μὴ αὐλὴ ἄλλος λογῆς· σαρείνε ἴδοχνε ἕνα ζα:
δερβάνι ὅσα ἔχε ἐσάνωθεν λαβάνι, μὴ ἐσάνω ὡς λὸ λαβάνι λε ἦναν ἕνα ἤθλοχνε γα:
θισόν, μὴ ὅλαν αἰρήσαν λὰ νερά λεχναν αὐτό λὸ ἤθλοχον, μὴ αὐτό λὸ λαβάνι, μὴ σοβίνν:
πλώναν λὸ ζαδερβάνι λόσον, ὅσα γίνελαν ὅλον πεπροχνὸν αὐτό λὰ νερά, μὴ φαγνελαν
ὡς ἕνα ἰσαπέλαγιστο, μὴ αὐλὸ ὅμοιόν λε δὲν ἔχε, σερός λάλοις ἦναν αἰπόμι σομμά χα:
βάλια, μὴ ζαδερβάνια ὅσα λερι δὲν ἔχαν· ὁ δέρθης μεγάλος Μασαπτζὲς γιὲ λόνα
ἔστεσεν ὁλίγον ὡς λόσον ὑπηλόν, λόσον ἐβαίθησεν ὡς πάθε λογῆς λεχναις λοὶ νερά ὅσα
λεχναν, μὴ λόσος βιὸς ἐξωδιάσθη ὡς αὐλοὶ ὅσα λοβζιασμόν δὲν ἔχε, μὴ ἐν σερώλοις ἐ:
χεραάσθησαν νὰ σάρναν νερόν αὐτό λὸν Ποδαμόν ζέν, ὁ ὁποῖος γιὲ λὸ νὰ ἦναν χα:
μηλόλερος ἴσο σπίτης, ἔπαιρναν πάθε λογῆς σονηθισμένας λεχναις, ὅσα δύσκο:
λα ἠμπορῆ νὰ λῆς ποιαναβῆ αὐτός· δλὲ νὰ ἀνεβάσαν ἐσάνω λὸ νερόν λὲ λε λὲ
Ποδαμνὲ, ἐσφάγησαν λὸ Ποδάμι, μὴ ἔπαιρναν δώδεκα μεγάλα τζάρμια ὅσα γυρί:
ζαν γιὲ λὸ νερόν λὲ Ποδαμνὲ, μὴ ὡς πάθε τζάρμι ἔβαιναν χιόνι λεχέρασαν. μὴ ἀραδία:
σαν σειρὲ ἀραάδας πλέγματα ὡς λὸ ὕψος ὀρθά, δλὲ νὰ ἀναβαίνῃ ἐσάνω λὸ νερόν
ὅσα σωναίζελαν γιὲ λῆς λεχέρασας, λαὶ ὅλοῖα πλέγματα ἦναν στιβρένια, μὲ χονδρὰ
ὡς μὴν χύσιν λε αὐτό, μὴ ὑψηλὰ ὡς λὸ λέγος τ πλεγμάτων ἔφθιαβεν ἕνα χαβνὲν μεγά:
λον δλὲ νὰ σωναίζελαν ὡς αὐλὸν λὸ νερόν, λὸ ὁποῖον νερόν δλὲ νὰ ἀναβαίνῃ γιὲ ὀργήν
ἐσάνω, ἔφθιαβεν Μασέδια στιβρένια γιὲ ἀμύσας αὐτό λὸ ἕνα τζάρμι ὡς λὸ ἄλλο,
ἕως ὡς λὴν ἄκρην, μὲ γυρίζονδαν λαὶ τζάρμια, πλεκτὴν ἐμπρός μὲ ὀπίσω λὰ στιβρένια μεσά:
δια, μὲ γιὲ λὴν πίνησιν αὐτὲ ἐμβαίνονδαν λὰ νερόν αὐτό λῶν λεχέρασας ὡς λὰ πλέγματα,
ἀνεβαίνε ὡς λὸ ὕψος λῶν ἴσο σπίτι, μὴ χύνελαν ὡς λὸν χαβνέν, μὴ αὐτό λὸν χαβνὲν σάλιν
γιὲ ὅμοια πλέγματα σοκαίνε ὡς λὴν μεγάλην κολῶναν, ὡς λὴν ὁποῖαν ἐβαίναν λὰ αὐτὲ
σμας, μὲ ἀνέβασαν γιὲ σκάλαν ἴσα σκαλοπάλιων. λοιαύλην λεχνὴν ἔλαμναν, ὅσα
ἀρέσε νὰ λὴν ἰδῇ λινός, μὴ νὰ λὴν διηγῆθαν, ἐκαθὲ δὲν ἄνθελα νὰ ἦναν αἰθόμοια λεχνί:

καὶ πλίρια. αὐτὴ ἡ Μπαντζέ, ἡ σεραγίου, ἡ χαβζίου ἡ σοβιοχή ἦναι ξύλινα ὡρῶν δζήσηνα. αὐτὸ ἡ ἁ ἰέτσαρα αὐλὰ σεραγία, ἰὸ ἕνα ἰὸ μεγαλίτερον ἔχη ἕνα δίβαντσανε, ὁ ὁποῖος ἔχει ἡς ἁ δύο μιέρη τὴ ἰοίπτον ἡ Καβαντόζια αὐτὸ σομανὶ μαγ: μαρον ναϊκοπλυασζιὰ μὲ ἔχνην, ἡ ἀραδιασζιὰ, ἡ μεγάλα πτζία ὁποῦ ὀνομάζουν Καμιὰ νταί. ἡς ἡ ἰὸ ἰρίτον μιέρος σαράβυρα μεγάλα ζὴ ἰὸν Μπαντζέ, ἡ ἡς ἰὸ ἄλλο μιέρος ἄλο Καβρέβλαγς, ἡ ὅπου ἡ ἄλ παθίσης βγαίνει ἰὸν Μπαντζέ, ἡ μαζίζα ἐπᾶνω οἱ Καβρεσιόλαγ δἠχνεν ἰὸν δίβαντσανε ἄλλον ἰόσον. οἱ ἡ ὀδάδες ἰδίε ἡ ζεραγλάδ: σαν ἰεχνικοὶ ἦναγ, ὁποῦ δὲν ἠμπορῶ αὐτὸς νὰ ἰὸ διηγηθῶ. ἁ ἰοιζιὰ ἰὰς ἦναγ ὅλα μὲ σο: χύλισμα πανιὰ συρμακίνια πλίρια σοκισζιὰ. μαζίζα ἴδομεν ἡς αὐλὲς ἡ δύο σχοὶ: σὲς ἡ ἐκγὸς σομμὰ σομυλίσνες ἡ ἀξιοθαυμαίστες. ἴλον ἡ ἕνα ὡρολόγιον μεγαλίτζινον πρεσμασζιὸν, ἐπάνω ἡς ἰὸ ἀπῶν ἔχει ναϊσπλυασζιὸν ἕνα πελγνόν, ἡ ὅταν ἔβῃ ἡ ὥρα δζὰ νὰ πλυσθῇ, ἀνοίγ ὁ πελγνὸς ἁ ἀκράλε, ἡ πλυνῶνται ἁ. ἀνοίγ ἰὸ σῶμα ἰὰ, ἡ ρωνάζ ἰρῆς φορᾶς ὡσαὶ ἰὸν πελγνόν, ἡ ἀνθὺς ἀνοίγονται δύο σόρται. ἡ σίγαί: νγ ἕνας μὲ ἀσπλίον κομπάνι, ἡ ἄλλος μὲ ἕνα λοστόλε, ἡ πλυσόνται ἁ ἰέτσαρες πάρται, σπγάνγν, ἡ σφαλᾶν αἱ σόρται. ἔπγαλα ἀνοίγ μία σόρτα, ἡ σίγαίνγ ὁ ἐκγὸς παθεζόμενος ἡς μίαν παθίδραν, ἡ σπαρλθύς ἀνοίγ ἄνωθ ἡ ἄλλη σόρτα, ἡ σίγαίνγ ἕνας ἄγγελος μὲ ἠὴν Κορώναν ἁ ἐκγὸς ἡς ἰαὶς χᾶρες, βαζιώνται ἠν ἐπάνω ἡς ἰὸ κεφάλ ἁ ἐκγὸς, ἡ ὡσαὶ νὰ ἀναλέγῃ φῶς, ἁ ἰὲ ἀρχίζ νὰ πλυσᾶ ἁὶς μεγάλαις ὥραις, ἡ σπίγν γυρίζν ὅλα ἡς ἰὸν ἰόσονται, ἡ σφαλᾶν αἱ σόρται. ἁὶ ἄλλαι σκάλαι πανιὰ ἡ βουλγαρὰ ἴδομεν ὁποῦ χαλβησιὸν δὲν ἔχει, ἡ πονδολογᾶς ἰοιὸν ζεράγιον λέγν. νὰ ἦναγ αὐλό, ὁποῦ λέγν νὰ ἔχῃ ἦναγ ἡς ὅλην ἠὴν βυρώσαν ὅμοιον ἁ.

Αὐλίπου ἡς ἰὸ ζεράγιον ἔχλισαν δύο ἀχτάρια, ἡ ἁὶ ὀνομάζν ἰὸ ἕνα μεγάλον, ἡ ἰὸ ἄλλο μικρόν, ἡ ἰὸ παθ ἕνα ἔχν Μπαντζέδες, ἡ ἀλμυζία, ἡ παίρασους ὀδάδες γλῶς, ὁποῦ ἦναγ ὡσαὶ ἕνα ζεράγιον. ὁ δὲ ἰόσος ἰῶν ἀλίων ἦναγ ἀμμοιώλιπος, ὁποῦ σοὶς ἰοιὸν δὲν ἴδομεν, ἰὸ ἡ πλίριόν ἁ ἦναγ σίδρινον μὲ κλειστὲς, ἡ κλειδίαις, ἡ βουλγαρὶν ἰέχνην ναϊσπλυασζιόν. ἡς ἰὸν ὁποῖον δὲν ἐβάσαμεν, ἡ ἤμεν, ἴδωναμεν ἦναγ ἰὸ ἴδιον σο μυέξοδος ἐσαμπέγα ἡς ἕνα ἀχτάρι; ἀναπορισθέντες δέ μα ἤμεν, ὅτι ἔχει

ἔτζη, δζὰ νὰ λέγω, ὅλη σχέον μεγαλοσχεσότερον ἦναι ἀχόρι τὸ βασιλείου τῆς Φράντζας, σαρὰ τὸ Σεράγιον τὸ Κάϊσαρος. Ἤδομεν μὴ γὴς ἴδε δρόμους τ' νερῶν εἰσάνω γὴς ἕνα ὑψηλὸν τόσον, εἶχεν ἕνα μεγάλον χαβάζι, γὴς τὸ ὁποῖον συνάζονται ὅλα τὰ νερά, ἔσκλα γὴς τὸ Σεράγιον πολλὰ ἔπαιρεν ἕνα μαγαζί, ὁπού ἦναι τὸ ὕψος νὰ σέρνῃ ἕνα ἴον σπαλοσοάϊα, μὴ εἰσάνω γὴς αὐλὸ ἕνα μεγάλον χαβάζι αὐσὸ χαλκωμα, μὴ μέσα γὴς τὸ χαβάζι ἦναι σκύλε αὐτοὶ χαλκωματένιοι, μὴ πιθύρνια ἀραδιασμένα, αὐσὸ τὰ ὁποῖα μέσα βγαίνῃ τὸ νερόν, μὴ γεμίζῃ τὸ χαβάζι, μὴ αὐσὸ τὸ χαβάζι ἔπαιρεν ὅλες τὰς δρόμους τῆ πόλε μέρος τῆ Μοσκοβγί, μὴ χαβάζι, μὴ βρέχῃ τὸ νερόν γὴς αὐλά. μὴ ὅπ βλέπει πολλὰ μαγάζια μαζύρι νερόν γὴς τὰ σπίτις, ἐξωδιδέψῃ ἡμερῶν δζάφορα, πάρνει πόλε βρόσον μὴ τὸ βρέχῃ, μὴ τὸ ἐνώνει μὲ τὰ ἀβγὰ νερά. Ἐς αὐλὰ δὲ τὰ ἀξιοθέατα βασίλεια ἐχέφτηκαν σκύλες ἡμέρες, μὴ σοάγιν ἐγυρίσαν, μὴ ἤλθαν γὴς τὸ Παρίσι γὴς τὸ πονάπι μας. ἦναι ὅμως μὴ μέσα γὴς τὸ Παρίσι θαυμαστὰ πήγια, μὴ Σεράγια ἀναρίθμητα, μὴ ἐθεωρήθαν μὴ ἕνα μοσκοβγὲν τῆ ξηγός, ὁπού γὴς πάρα πολλὰ μέρη ἔχει ἀξιοθάυμαστα σοφάγματα. γὴς τὸ ἕνα μέρος τῆ ἦναι ἡ Ἀκαδημία, γὴς τὴν ὁποῖ ἴδομεν δζάφορα ἀνθρώπων πορτρία, ἄλλα μόνον τὰ πόπλαρα, μὴ ἄλλα μὲ τὸ πρέπει γυναικωμένα ἀνδρῶν τὰ, μὴ γυναῖκ, σαγδίων τὰ, μὴ βρεφῶν ὁμοίως μὴ ὅλων τῶν ζώων. μὴ ἐκῆ ἦναι μὴ τὸ ἀστρονομεῖον, μὴ συνάζονται σκύλοι οἱ μαθηταί, μὴ χαμβάκηκαν μάθηματα αὐτὸ τὸν διδάσκαλον δζὰ ὅλα τὰ μέρη, μὴ νόμε μὴ πηγάδωσες τῆ ἀνθ', βάλλοντες μεγάλην ἐπιμέλειαν. τὸ δ' ἄλλο μέρος ἦναι τὸ ἀστρονομεῖον τῆς χαλκινῆς, μὴ διδονίαν μὴ ἐκῆ καθ' ἡμέραν μαθήματα, γὴς τὰ ὁποῖα τὴν ἀνετζαρίαν ἴδομεν πολλοὺς ὁδαίδες ὅλο μὲ θέσαις γεμάταις μὲ διάφορα χαλκινά, ὡς τόσον ὁπού λέγω νὰ μὴ χάσῃ πολλὰ ἔδος χαλκινῆ αὐτὸ ὅλα ἦναι γὴς τὸν Κόσμον, ἀλλ' ὅλα τὰ θαυμαστὰ χαλκινὰ τόσον τῆς θαλάσσης, μὴ ξηρᾶς, ὅσον μὴ τὰ τῶν ἀστρῶν, μὴ ὀνόματων, μὴ μεγάλων τῆς γῆς νὰ βρίσκωνται ἐκῆ, μὴ νὰ ἦναι ἀναριθμητα, μαζὶ σα ἐσύναζον αὐτὸ ἀσανίδ, ὡσὰν αὐτὸ Περσί, Χαλδαίαν, Ἰνδίαν, μὴ Κιχλαΐαν, ὡς μὴ αὐτὸ τὰς νέας Ἰνδίας, τζενὶ δζαγιὰς λεγομένας, μὴ ἄφεσαν δζάφορα δένδρα, παρδάσις, μὴ ἀσπόρτις, μὴ χόρτα ὁπού δὲν ἐβρόντησαν. μὴ ἦναι

ἀξία αὐτορῆ ἡ ἐσυμβῆκα ὅπου παίγνει ἡς τὴν συναξιν ἡλίων, ἡ δὲ ἐσύναξαν ὡς ἔδοσον ὅπου δὲν ἠξεύρω ποιένα χόρδον αὐτὸ ὄλα σορδιέχνει δὲ ἰατρικὰ βιβλία, δὲ ὅπου ὅσοι δὲν δὲ ἤξεραν, δὲν ἦναι δυνατὸν νὰ δὲ ἠμπορέσουν μὲ διάγνοιαν, μαζίζα ἐπῆνα ὅπου ἔφερναν αὐτὸ τὸν γενιτσαρίαν δένδρα, ἡ παρατὰ χόρδα, ἡ σύνθα, δὲ φυτὰ: ἦσαν μὲ ἔχνη ἡ ἐσπιλαδόπιλα, ἐσαφὴ ἡ δὲ πῆζα ἐπῆν ἦναν ξεσὸν, ἡ ἡς τὴν φούτζαν γίνεται τὸν χρυσῶνα ὀλίγη τύχρα, δὲ βάλλει ἡς ἄλλο μέρος μὲ γυαλία σπεσσα σχύνα ὀλόγυρα, ἡ δὲ ξεσάγναν μὲ ἐσπιλαδόπιλα, ἰσχνυβόμνοι τὴν ὁμοιόπιλα τῆς ξέσης δὲ γενιτσαρία. Ἤδομεν ἡ ἄλλα πολλὰ ἰσχνινὰ σχοινία, σαεθάγια, ὀπτικοῖς, βιβλιοθήκας, ἡ ἄλλα ὅπου δὲν σχοινογράφουν, μαζίζα ἕνα κερχανέν, ὅπου ἔχαβαν δὲ χρυσᾶ ἡ βαρύτιμα κιλίζια. κιλίζια. ἡς τὸν ὁποῖον κερχανέν ἦν σχοινὶς ἐκμέρης τὸ βρηγός βαρβάρος. ἡ χωρὶς τὸν ἤξεραν ἐπῆν ποιένα κιλίζι τζὶς ἔχαβεν, τζὶς πουλοῦσαν. αὐτὸ δὲ ὁποῖα κιλίζια δὲ σχοῖον σαδὲ τὸν, μὲ ζόμπρα ἡ ἴσοι μόνον, ἔχη χρῖα, ἐάνεται σχυπᾶ ἀάσχρα. ἡ ἡς σὺλον τὸν κερχανέν ἡμέρεναν δὲν ἐμβαίνουν. ὅλα ἡ ἦναν μὲ σύρμα, ἡ χρυσᾶ μὲ γίνονται ἀπρεβά, ἡ μὲ τὸ νὰ ἦναι πολὺ σὺλα σχιοδέλα, ἐσπάγαζε νὰ δὲ ἰδῶσε, ἡ ἐπῆναν τὴν ἡμέραν ἐσόλιζαν τὸν κερχανέν μὲ ὅλα κιλίζια ἦχαν μέλα σχυλσύδα ἕτοιμα. ἡ ὥνλαν ὁ κερχανὲς μεγάλος, ἐπρεζιόσαβαν ὑπὲρ δὲ ἐπαλὸν κιλίζια, δὲ ὅπου σοχαζόμνοι αὐτορῆ: σαεθὲ, ἐσαφὴ ὑχάγναν ἐσαύτω ἡς σὺλα χαλόδια μὲ πρυσαμένια σχιαφέρια, ὅπου βαρβᾶς σὼς ἦναν ἀχαθινά, ἡ ἰσαφὶ σὺλων μὲ ἴσον σοχὴν ἔχνην ἡ ἐσπιλαδό: πλα, ὅπου σὲ φάγνελαν ζωνδανὸν ἐπῆνο τὸ σχρόσωσον μὲ δὲ μαίζζα, ἡ ὀβύδια, πὴ μαμμιὰ δὲ πεφαγὶ, ἡ γίνγα, ὅπου ἡς χορδὶ σιμβωδὸν ἴσως νὰ δυσποζόνε ὁ ζωγρά: φος νὰ δὲ ζωγραφίσῃ δοιόπλης χορδὶς, ἡ σὺλοι μὲ τὸ ὑφάσμα δὲ παίγνει σὰβλαμέπ: ἴως ὡσσὸν ζωνδανά. βεβαίως ἦναν δύνὰι σὰσορέσῃ ἴνοι ἡς σὺλον τὸν ἰσχνυν, μαζί: ζα ὅπου ἡς μερικὰ σχρόσωσα αὐτὸ σὺλοῦς δοῖς ἰσχορίαις ἐδόχνουν χορὸν, ἡ γλῶσα, ἡ ἡς ἄλλα μόδια. ἡ μερικὰ σχόμικ δοῖχα σὼς φοβᾶνται, ἡ βιγάντζολαν, σὴλοι ἐφά: νουλο σὼς ξεκυβερνώνουν, ἡ ἄλλοι ἀλλέως, ὅπου βαρβᾶς ὅλοι ἦναν ζωνδανοί. ἦναν δὲ ἡς τὸν κερχανὲν σὺλον ὑπὲρ δὲ ἐπαλὸν ἰσχνιάχια, ἡ ζῶς ὑζουνόσοι σὺνοι

ἀγαλμάτων, ἢ κολοσσοὺς τοὺς τριάκοντα ἦσαν αὐτοῦ χαλκοῦς, ἢ τὸ φοίβιον αὐτοῦ ἀνάθημα χρυσᾶ
χρήματα, ἄλλοις δὲ αὐτοῦ σῦριγα, ἢ κρυβάφια, ἢ κονδυλογλυφὴν δὲν ἠμπορῶ νὰ τοὺς δείξω:
θῶ καθὼς ἦναι. Ἔχει ἢ ἄλλον κερχανὲν τὸ ξύλον μεγάλον, ὁποὺ ἀγαποῦν τοὺς Καλ:
θρείαθλους, ἢ ἦναι ἢ αὐλὸς μὲ εἰκοσάλην σπιθαμὲς τὸ ξύλον, καθὼς ἢ ὁ ἄλλος, ἢ ε:
κατέχουν ἢ τὸς αὐλούς. Τὸς τὸν ὁποῖον ἦναι ἕως ἀκαπόστα τεσσιάρια, ἢ χτίσι ἀγαπᾶν
οἱ ὁποῖοι βάλλοντες ἕνα γυαλὶ τὸ καθρεπτάκι εἰς πάνω τὸς τὸ τεσσιάρι μὲ ὕφος τὸ
πολυτὸν, ἔπειτα βάλλει εἰς πάνω τὸς τὸ γυαλὶ παλαιὸν ξεχωριστὸν ἄσπρον μὲ νερόν,
ἢ εἰς πάνω τὸ ἄλλο γυαλὶ, ἢ γρίβει ἐκεῖνα τὰ γυαλιὰ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, ἕως νὰ
χαθῇ ἡ σκληρότης των, ἔπειτα τὰ στέρνει τὸς ἄλλο τεσσιάρι, ἢ γρίβουν τὰ πάλιν
μὲ ἕνα χῶμα, λίθον ἐκεῖνον τὸν λαζουρὶν τὸ γυαλὶ· μετὰ ταῦτα τὰ στέρνει τὸς
ἄλλο τεσσιάρι, ἢ μὲ ὀλιγοφόρτες τσίχνας βάνει τὸ ὑδροάργυρον. ἢ ἔχον ἐκεῖ ἀ:
ναριθμήτους καθρεπτάκια, ὁποὺ πρωτοκαίγωσεν ὅλους μαζὶ ἔπαιξε δύο καθρεπτάκια,
ὁποὺ ἦτον ὁ ἕνας τετράγωνες σπίτης, ἢ ὀπλὸ μεγάλον· τὰ πάνω μέρος τὸ ὕφος, ἢ τὸ κα:
τω τος δύο σπίτης, ἢ δεκαεξὶ τὰ πάνω· ἢ ὁ ἄλλος ἦτον τετράγωνες σπίτης, ἢ δέκα
ὀπλὸ τὰ πάνω μέρος τὸ ὕφος, ἢ δύο σπίτης τὸ κατάκορφος.

Τὸ παζάρι τὸν ἦναι ἢ τὸ μέγεθος ἴσιον μὲ τὴν πόλιν, τὰ πλείοτα τὰ ὅλως ἦναι
αὐτοῦ ἰδικά, ἢ τετράγωνα σοκάκια, μεγάλες σοκακάρες ἦναι ἢ αὐτοῦ ἐκεῖ τὰ σοκάκια,
ἢ τὰς καλὰ σοκάκια καθωσμένα φαμιλιάτας· τὰς ἢ τὰ σοκάκια τὰς φαίνεται σοκάκι:
θος, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ὅλο σοκάκια τὸν ἀνακάτωσιν τὰς ὀσπίτι, ἢ ἐξέρω τὸν καὶ:
θένα τὰς τὰ σπίτια τὰς ἄντρες, ἢ γυναῖκες, ἀλλὰ σεριάτων ἀναιρεμένοι,
ἢ φαίνεται ἡ Πόλις ἐκεῖνη ἀπὸς ἔχει κόσμος σοκάκι, μεγάλες ἢ τὰς τὰ σοκάκια
ἐργαστήρια τὰς αἱ γυναῖκες σπίτι, ἢ αἰγορεύτον· τὰ σοκάκια τὰς ἄνεν σοκά:
τὰ καθαρά, ἢ μὲ σεμεντένιες στέρνες πεντάρικα ὅλα, τὰ σπίτια τὰ καθρε:
πτέρια στέρνα, ἢ τὰ μοσκὰ ὅλα σκεπαστὰ ἢ παλιά. ἢ τὰς τὴν μέσην τὴς πόλεως ἐκέ:
χει τὸ παλάτι ζὴν μεγάλον, τὰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἰδικὰ νησιὰ παλὰ μέσης τὴς
πόλεως, ἢ αὐτὰ πάλι μέρος καθρεπτένια μὲ γεφύρια. ὡς τόσον ἔβαλαν ἢ τὸ
βασιλεύουν, ἢ ἀρχίσαν τὴν νησὶ· ἢ δὲ τὰ νύκτα ἐκαρφοπιντέβαιναν

μὲ ἦν ὁμόνοιαν τὸ τεραβί, ἢ τὸ ασπρόν μὲ τὸ νὰ χαρᾷ χλίγωρα ἐπάγναμεν ἰμισάπι
ὡς ἴαις ασυλειήμιον ὥραις. ἢ ἦ ις΄ τὴ χαμαζανιά, ἡμέρα σαββάτω, χτὶ τ' ασρώπ
ἀνιάγνωσίν μας ἐπήγαμεν σάγιν ὡς τὸν Διβανχανέν δλγὸ νὰ ἀποχαιρετήσωμεν,
ἢ ἐπάθηλο ὁ ζήγας σάγιν ὡς τὸν ἀθόνον τὸ, ἐσάνωθέν τὸ δὲ ἐξέπεσο ὁ λαχᾶς, ἢ
ὡς τὸ δξιόν τὸ μέρος ὁ ἐσπίτσος, ἢ ἀπολάθως δξιά ἢ ἀριστερά τὸ ὅλοι οἱ πρίν:
τζίασι, ἢ ρίτζαλιδές τὸ. ἢ σλησιάζοντας ἐγὼ ὡς τὸν ζήγα, ἐσρωσπώθη. ἔπαθλα ἀν:
γάγναρίας πονλιά τὸ. ὅλα σὰς ἤλθα νὰ ἀποχαιρετήσω δλγνωρίας δυχαριστί. ὅντας:
πρίθηκεν ὁ λαχᾶς ὡς ὰ μέρας τὸ ζήγος, ἢ ἄπας. τὸ εἰδικόν σας εἰτζλίνι σὰς ἔγινεν
ἀγλία νὰ ἐσυβεβαιωθῇ ἡ μελαχρὶ τῶν δύο βασιλέων σαγαγὰ ἀγαίαν ἢ φιλία, ὁμφι:
βολία δὲν ἦναι. ἰαὐτὰ μεγωνίας ἔδωκε τὸν γαμπρόν ὡς τὸ ζήγος τὰν χῶραν, ἢ ὁ ζήγας τὸν
ἔδωκε τὼ βεζίρη τὸ, ἢ ὁ βεζίρης τὸ μὲ τὸν ἐγχωρίσι. ἢ ἐγὼ τὸν ἐγχώρισα τὼ Διβαν
ἐφένδη μου. μεταὶ ταῦτα ἀποχαιρετίσεως δυγᾶτα, ἢ ἐπῆγα ὡς τὸ πονάκι μου. καὶ
ὕστερον αὐτοχαιρετίσθημεν ἢ ὅλος τὰς ἄλλας, ἢ τὼ αβδαπάνῳ σαββάτῳ ἐπάμαμε τὸ Μπαγδα.
Θὲς αὐθὲν τὸν τόπον ἦλθε πάντα ὁ γέρωνίας ασρώπον ζήγας ἕνα σωδασκήριον τὰς ἀγρονο:
μιὰς ἐπιστήμας, ἢ ὑρίσπωνίας ἕνα ἐπιτήδον ἢ ἰνίεχᾶ διδάσπαλον. ἦλθε πάντα
δὶ αὐτὸν ἕνα πλίριον ασείρινον ἰρίσαλον, μὲ διάφορες ὁδάδες ὡς τὸ παθὲ σοίωμ.
οἱ ὅσσοι ἦναι μεγάλοι αὐτὸ ἀναριθμὰ διάφορα ὄργανα. ἢ ἐγγαγτὰ ἢ ἀγρονομὰς.
γεωμετρί, ἢ παθὲ ἄλλης ἐπιστήμης. ἢ ἦναι ἢ ἕνας Καθρέσπαις ὡς μιᾶς μεγὰ ζινίκ
παιδοπούλας αὐτὸ δίμισι σίδηρον, ὅσσ' ὀνομάζε ἰγκλίνα περιεβάζ. ἢ αὐτὸ
τζίμνι ασπρόδι χασεμὰ σπαμνία μεγάλα, ἢ ἐπάνω αὐτ' σφᾶγρας, ὅσσ' χωρᾷ
ἢ παθὲ μία ἰρᾷς αὐτί, ἢ ἄλλα ασπρά ἢ διάφορα ἐργαστὰ ἢ ἀγρονομικὰς ἰέχνης,
ἢ παθὲ ἄλλης ἐπιστήμης, ὅσσ' μπὶς ἰαὶ ἰδοκὰ, μπὶς ἰαὶ μὴ νόβοκὰ. ὅσσοις ὅμως ἦναι
ὀλίγον ἐμπαστρος ἀπὸς ἀγρονομί, μὲ αὐτὰ ἰαὶ ἐργαστὰ ὡς ὀλίγον παιδόν μπὶ ἴκᾷ διδάσκαλος.
Μυρον ἢ μίαν ἄλλην ἰέχνην, ὅσσ' μὲ δυσκολίαν δοκὰ μὴν ἰκᾷ ἢ μάθη ἰόσον νὰ μάθῃ,
ὡσὰν ἢ ἀπὸς ζεμένης, ἢ σπόλε, ἢ σπόσον μπορᾷ νὰ μένῃ, ἀπὸς ὅσσοις ἰέχνας ἰδοκὰ μὴ ἰαὶ ἐργα:
στὰ, ἢ σφάγρας ἀπὸς. ἢ ὅλα νὰ βλέπουν ἰαὶ μαπρωνὰ, ἢ ὑφηλὰ σπαίρνατα, ἔχομεν μίαν
βιβλιόθηκαν, ὅσσ' τὸ μυαλίκι ἦναι ἴσια μὲ μπασμπουτήριον Καθρέσπαις, ἢ τὸ κλειδὶ

της Γενεσέδινον, μή μακρύ υπέρ τὰς στενὰς ταύτης, ὅλη ὁ ὅσιος ἐσκαμμένα ἦτον καλύβια, μή ὁ ἐκαμμένον πύργον, μή ὁ Δεσποτίνι ὅπου ὡς μία τζάκισα σπηλιὰ, ὁ βάννν ἐς αὐλὴ ὁ πύργον καλύβι μή ὁ δένδρ, μή ἕτερα βλέπομεν· ἦτον ἐκεῖ μή ἄλλο ἕνα μικρότερον, μή ὁ βάλλν ἐς ὁ περάσι τῆ μεγάλη Δεσποτινίτσ, μή ὅλα αὐλὰ δύο γυναῖα ἔχν, ἐκ ὅσιος διγαζονιέσια ἐς τὴν αὐλήν, ὅπου ὁ ἀξιονόμος θέλη νὰ ἰδῇ, βάλλν μύλος αὐτὸ καλύβια, μή ἐς ὁ περάσι τ καλυβίων ἕνα μονύτρον ὡς μικρόν, μή ἄλλα ἐργαλεῖα, τ ὁσίων ἐργαλείων ἡ μία ἄκρη ἦτον δεμένη ἐς τ βικαράνα, μή ἐς τὴν ἄλλην ἄκρην ἔχν δεμένα μολύβια, μή σίδηρα, μή μέ αὐτὸ βλέπουν τὴν ζελήνν, μή θὲς ἀξέρει· μή ἴδοξν μή πῆγε τὴν ζελήνν φαινομένην πολλὰ μεγάλην, μή ὁ σῶμα της ὅλον ἀσπρον μή λαμπερόν.

Τῇ ἡ παρασκευὴ μετὰ ὁ Μαυγαίμ ἐβγήθεν νὰ πανηγύσεν ὅλα τὰ παλιόδαιμα, ὅμοιος ὁ Μάνος ὅλη, συγγενὴς, μή Κεχαγιὰς τ χάγος, μικὰς εἰχάνεσεν ἐς ὁ πηγάδι· μίνη τ, μή ἐξανάγκης ὑποχρέθεν νὰ ὑποταγῇ. μή τὴ ἄλλη ἡμέρα ἐπάγαν μετὰ ὁ πενδί, μή ἐποιμήθεν ἐκεῖ, μή ὁ πρωΐ ἐπανέβαν μετὰ τὴν Καρδίαν ἐς ὁ πανη· γι, ἔχοντες ἐκεῖνοι ὡς ὁλονοσίας αὐτὲς παλλαμαρέκες, μή ἐμβάζαν ἐς τὸν χόρτον τ ὁσίου τὰ σοπάνια ἦλον τζ' ἀπὸ ἐμᾶς φλιασμένα, μή τὰ δένδρα ἕνα μετὰ ὁ ἄλλο ἐξιο· μένα, μή τὰ φύλλα τ πορυφῶν τὰς φαγιδιασμένα, μή τὰ πλατύα ἕνα ἐς ὁ ἄλλο πρεμασμένα, μή πολὺ πολλὲς φορὲς ἐξ ὥρας ὅλο αὐτὸ τοιοῦτα σοπάνια, ἐτέμναν ὁ πανηγι, μή αὖθ' ἑ ὑπρόαν θεν μετὰ αὐλὰ, ἐγυρίζαν ἐς ὁ χεράγιον· ἐς τὸ ὅσιον αὐλίτερν μετὰ ὁ νὰ ἐφάγουν ὁ μεγάλα πλίτια, ἐπάγαν μή ἐς αὐλὰ, μή ἴδοξν ὅλη ἦναν γαϊδοπαπλήρια ἔρασιῶν, μή λαγανοπόδια. μή πρωΐ ἐπάγαν ἐς ἕνα μέρος ὅπου ἦταν μικροὶ ὁδάδες πέρδικες μετὰ παραπόδια χερσὶ, μή παύγκλλα σπηλιάνια, αὐτὸ τὰς ὁσίους ἐς ἕνα ἴδοξν ἄλλα λεοντάρια μεγάλα, μή ἓς ἄλλον δύο καπλάνια. ἐς ἓ τὰ ἄλλα χωρίς πόδια ἦχαν ἀρκούδες, λύκους, ἀγελαύδες· καραπλάνια, Μαϊμούδες, ζέρσοπα, μή ἄλλης λογῆς διάφορα ζῶα πολλὰ, ὅπου μερικὰ ἤξαν τὸ ἤχαμεν, μάλιστα ἐκεῖ ἐθεωρήθεν μή μερικὰ ζῶα ὅπου ἦχαν φέρει ἀπὸ τὸν τενὶ δυνιόν, ἀπὸ ὁσίων τὰ σύνορα ἦναν ὡς τὸ ἔλαφι, τὰ πορκία ὡς ἀγελαύδες, τὸ γουλλὶ ὡς τὸ προβάτ, μή ὁ λαγὸς ὡς τὸ ἀλόγ,

ή δινατός, ή τά ώμά της ή αὐλά ὡς τό ἄλογο. Ὁ περάγιος ὅμως, ή τά γαλία, ή κρίμη της ὡς τό ἔλαφι. Ἴδομε ή τζιρόνια, ή ἀπόσπα σιγάνια. Αὐτό ἐκεῖ δέ ἐσπάγαμε ἄλλα πλήρια, ή ἦταν ή ἐκεῖ διάφορα χωρίσματα. ή ἴδομε δύο παπαγάλες, ὅπου δέ ἴδομε ὁμοίους της, ἰῶν ὁποίων τά σώματα ἦταν ὡς σπίνα, ή τά φτερά της μπορύφεραν ἀπό δύο σπιθαμές, ή θεωρία πως πάλι ὡς τό σπίνθος τῆς ζοδίου, ή τό μεγεθός της ἴσια μέ Ὄρνιθας, ή σέ τό σῶμα ἔχαν ἔλαφες πλήρινες. ή παθώς μπάς ἤδαμε ἀρχίσαν νά βοῦν μέ γλῶσσαν φραγκικήν, ἔσπασα ἤδαμε ή ἄλλα σπασά ἔρουσά, ὅπου δέ τά ἠξούραμε, ή ἀπορήσαμε. ή μέ τό νά ἦταν βράδυ, ἐγυρίσαμε στό ξενοδοχεῖον, ή μπάς τό φαγί μᾶς ἦτανε νά παθήσωμε στά ἀβαθύρια, νά ἰδοῦμε τόν Μπαμπᾶ, ή τό χαβάζι. ή παθεζόμενοι ἤδαμε ὅτι ἦχαν ὑπερβολή δέκα χιλιάδες Κουδήλας στόν Μπαμπᾶ, ή ἔλαμπαν ὡς τόσον ὅπου ἐφάνετο ὡς ἡμέρα. Ὁμοίως ή ἀπό τό μπάλον χαβάζι ἀκούαμε ὁλόγυρα Κουδήλας, ή ἐπειδή ἡ μάζωξις πάμπολλα συνελαύνησαν στό χαβάζι, ποχαδᾶς τί ἐφάνετο; ἔσπασα ἐφάνη ἴσαρνα μία μεγάλη μάζωξις. στήν ὁδόν ἴσχυθαρίαδη ἕνα φεγγάρι, ή μετ' ὀλίγον ἐφανερώθη ἐπάνω στό φεγγάρι μία Κορῶνα. ή μέ τό νά συνηθίζαν αὐτοί νά δέχνουν τή γρῆτε βασιλέως τήν Μάρκαν, ἔδαξαν ή ἐκεῖς ἡμᾶς τό σημεῖον τῆς Τζερνίας, μετά ἰούλια ρίαβολες διάφορα φισέκια, ἕως δύο ὥρας ἐβεωρήσαμε, ή συφρόνθημε πολλά.

Ἔσπασα τῇ ἐννάτῃ τοῦ Σεβαλίε ἐκινήσαμε ἀπό τό Παρίσι, ή ἐπερνούσαμε τόν δρόμον τόν παλιόν τήν σαλπίδα μας, ή θεωρῶντες πάλιν Πόλις, ή Κάστρα, ἤλθομε στό τό Σεῖε Κάστρον. ή ἐσπατζήμας ἐπερνούσαμε δύο ἀνυθωνίπαι τσιγάνια ἀπό ἐξήντα τοσαῖον τό πάθε ἕν, ἐξεβάγοντες τῇ ιδ' τοῦ ζυπαδέ στή αὐλά, τῇ ὥραν στή ἑπτά τοῦ ζήχιτζε νά ἐξεβοῦμε στόν λιμένα τῆς πόλις: Ἰωάννης Βασιλάκης, πλοῖον ὀνόματι: Κωνσταντινούπολιν:~

Περιγραφὴ τῆς ἐν τῷ Κάστρῳ τοῦ Πολεμιοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐχούσης δὲ καὶ χανάν, ὀνομαζομένην Σεϊδαμπασιάν, πλησιάζοντος εἰς αὐτὴν ἡμέρᾳ Σαββάτου ἀγρυπνίᾳ.

Φίλοι μου ἀηδονάδες,
δι' αὐτὸ τὸ ζεϊδαμπασιάν,
ποῦ τὸ ἔκτισ' ὁ Βεζίρης,
νὰ τὸ ἔπαμε σὰν πόλι,
γιὰ τὴν ὄμορφη τὴν θέσι,
ποὺ χῶ δέντρα φυλλωμένα
Ταῖρια δυὸ ἀντικρυσμένα,
Ταῖρια τῶν ζαχαροδέντρων,
ποὺ ἄνοιγε σὰν μαγαζιὰ τὰ
τὸ ζουπέφαλον ἀνοιξέρι
ποῦ νεράκι τὸ σόμα βγάζῃ,
κ' ἕνας σοφὸς μαρμαρένιος
ποῦ πηγὴ τὰς ὄμορφα ζέῃ,
ἔχει τὴν ὄψι νὰ μιλήσῃ
κ' ἕνας ἀϊτὸς μαρμαρένιος
ποῦ τὸν ἔχουν φυλακὴ τὰ,
ἔχει τὸ στόμα ἀνοιχτὸ
κ' ἔχει τὰ φτερουγίσματα
Κιόσκια ἀχαμπασμένα,
νὰ μὲ ἄνθη, νὰ λαλάδια,
σ' ἕνα κιόσκι ἦν πλησμένο
νὰ ἀνοίγῃ τ' ἀρμενάκι τὰ,
ξίπασμὲ καὶ πατρό ποὺ ἐρχέσαι,
βασιλεὺς νὰ ὁ Βεζίρης,
ποῦ νὰ ἔχανε ὑγεία,
ἕως αὐτὸ τὸ πολάμι
μὲ τὰς τίχας μου ζευγώνῃ,

νὰ σᾶς σᾶς νάγγελιαδάκι
τὸ βασιλικὸ παλάτι,
νὰ τῆς Πόλις νοικοκύρης,
ὁποῦ τὸ θαυμάζουν ὅλοι,
ποῦ παλάτι τὸν ἀρέσῃ,
τὸ πολάμι ἀχαμπασμένα.
σὰν ἀδέλφια τὰ παϊζμένα.
λέγω τῶν βασιλοσπίτων,
ἕνι ἀπὸ ἄλλη ἀντικρυσμένα.
ποῦος νᾶς νὰ ὑποφέρῃ,
νὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ σου χάλι.
ἂς τὸν Πολεμιὸν πλησμένος,
τὸ νερὸ ὡς αὐτοῦνα βγάλῃ.
νὰ ἰδῇς νὰ σεργιανίσῃς
μὲ δέντρα μέσα φυλλωμένα,
ζευγολάφυλλα, πὴ φύλλα.
Κάθεργο ἀγδαρδισμένο,
βάλῃ τὰ μασαγρὰ πὰ τὰ
ὅλον ἄνθη ἐπῆ σπέρα
πὴ τῆς Πόλις νοικοκύρης,
ζωή, φάσι, ἀνδρεία.
τὴν ὄρμητὰ τὴν ἐπολεμοῦν,
σαρανταοῦνα δὲν ἀνάβουν :~

„ Δήγησις δ' ὑπ' ἐκείνου συμβάσης ἐπὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς τοῦ ἁγίου Ἀχιλλίου, οὐκ ἀρέσκουσά μοι τῆς τοῦ ἁγίου Μαρκέλλου τῆς ἁγίας παλαιᾶς ἀρχῆς τοῦ σκανδάλου.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑκατοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ τῆς ἑκατονταετηρίδος, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἐγένετο ἀποστασία ἀπὸ θρησκευτικοῦ, καὶ σφοδρὰ συνήθροισε οἱ ἀποστάται ἕλον ἀπὸ διάφορα μέρη τῶν διαφόρων χωρῶν, καὶ ἀπολάβωσι ἐκκλησίαν, καὶ διὰ αὐτὰ βασιλικὰ διατάγματα, διὰ ὅσοι μὲ ὁμολογοῦσι ἀληθῆ ἐκκλησίαν ἐκδιῶξαν τὸν Βεζίρην ἐκκενίζουσιν, καὶ τὸν Μαρκέλλον καθαιροῦν. καὶ γενόμενος ὁ ἅγιος Ἀχιλλίου διάτοιχτον συμβεβηκὸς εἰς τὸ Σκάρι ἐκεῖ ἕλον τὸ βασιλικὸν ὁρδί ὅπου ἔμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ τῶν Παρόντων ἀπόντων αὐτῶν ἐκείνων μὲ δύο καθέργα, εἰς τὸ ἓν ἦτον γραμμένος ὁ ἅγιος Ἀχιλλίου, καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὸ ἐναντίον σειρᾶς, καὶ ἐπέρασεν ἀπὸ μπρὸς εἰς τὸ παλαίον τῆς Βυζαντίας. ἐπειδὴ ὁ ἐκκενίζουσα μὲ ὅλα ἐκεῖνα συνήθη φαδῆ, καὶ ὅλα λόγια διεξυμνούμενος ἀγιοκαρδίνα ἐκεῖ ἕλον ἀποστατῶν τὸν ἅγιον, καὶ ἄλλα διάφορα γιγαντιαῖα ἐκκλησιάσεις, καὶ ἐπολύχεδα ἐνδημήρια, καὶ ἐγγράφα ἐπὶ ἐκεῖ ἔσχε μὲ ὑπογραφὴν ἐπισκόπους ὑποσχέσεις, καὶ ἔπειτα ἐδιώκθη καὶ ἐφέρη ἐπίσω εἰς τὸ ῥηθὲν ἐπαλαίον ὅλα τὸν ἁγιασμὸν ἔβγαι μόνον καθέργα ἐπὶς συνδρομήν. καὶ διὰ ἕλα αὐτὸς μὲ ἐκάθησεν εἰς τὸ ἐκεῖσε χαρακτῆρ,

ἢ ἀριστερῶν δὲ ἔβαιχε, ἢ εἰχθύσι τὸν μέρον γιενιᾶξερωγαοσῆς
ἢ ἔσησε τὸ ἐαντζαίνι σειρίφ χὶ δὴν σοφόλαν. χαζιναούλας δέ
ἢ ἄλλας σουνεργίας σλχὶ νὰ αὐσοδόξῃ τὸν εἶναι λα τῶν ἐχθ
νὰ ἐπιλεξέσι μαγαζοσρεσῆ· αὐδρέας χαλοροθώσαλαι χαλχρις
ἡμέρας ἐαβδαίτ ὥσηρτεν ἀνεκρόγιδε ἢ τ' ὄλλὰ χρησαλάν,
ἢ τ' ὄλλὰ λόγρασῃ τ' ἐδ' αὔρας ἀνὸῆ ἐσοιπεδάλας σοτεφ:
γιπορὶ εἰεργρας, εἰσαφὶ ἢ ὄλ' ἢξιώθη νὰ φέρῃ ἶναι ἴσφο:
χαίλωδεν ἢ ῥῆνδίνδος ἐαντζαιπὶ τ' ὁ'σσεῖον βλεσαωνίας, ἢ ζφ:
ἐαγαζβοιωνίας ὁ ἄνακξ ἶον εἰλέγσι, ἢ τ' ἀσεν εἰως σύ:
λε φλίγαλα; ἢ σεσεπαιθῆ ἤσοτε χρόνης εἰσαῖθην αἰγρύσενὲς
ῥιζαξ φ βαοιζέας, ἰῶρα δὲ φ' ἢ σὺμβεβηκὸς τῆς πετρόας
χαὶ ἰὸ ναί ἐμνε εἰ ἰδίας βαοιζικῆς σι σφοσαγῆς ἐασεθρηλῆς
ἐπῆς ἥωνξεσιλινγοσόλεως· ὁ γαζβρός χρη ἢ χοιπεῖσιν σοσεῖαι,
ἢ ὠΐλας σφρῶσε εἰσὶ βιχρος εἰχτῆ· ἢ δὲ ἴερος φ βαοιζέασε,
ἢ αὐσρανιος σπδαιζῆχος φ' ἰαὶ σφοβλέσσενδα ἐπῆ βαοιζικῆς
συσαίσεως, ἀναλάθλαν ἰαὶ ἰοιεῖνδα, ἐξωνίας ἢ σοβέον ἐγὼ
ὅλως διόλ εἰφλαγίνεχσιν φ' ἰαὶ φ ἐπιφραιδέας· ὡς αὐσαγῆ
φ αὐφχιφραιδηγιπον ἐσαάγξσια· αὐσολογηδῆς δὲ σίδως,
ἐνεβλεφεν ὁ ἄνακξ χρλαὶ ἢ χοιπεῖσιν σαι ἐπ, λεγωνίας ὅτι,
ἔχῃς αὐσολογίαν φ' αὐλῆ· ἐπὶ χρλαφιφορῶριαν; ἢ αὐσο:

πριθής ἡ αὐλὸς ἦσαν ἅπαντες. ὁ γαμβρός σε, ἡ σεαυθρός
σου αἰρ' ἐδόσης χρόνος αἰφάνισε καὶ σεῖρις, καὶ μὴν κωνσων-
λινάσομεν, καὶ αὐσοχαλάσῃ ἡ ἐμὴ σὰν ἰδίᾳ αἰχμαρίας
σου καμψιμαχάσιν, ἡ ὁ σελήσιμός σου αὖμο δέν ἄναγ,
σαίρεξ σοῦς ἔγινα γαμβρός ἅ, εἰσοδή ἡ ἐς ὀχίγας ἡμέρ
ὅσσ ἐγαίθην ἰσσοῦηρηνὶς ὃ κωνσανλινασόμενος, ἅλε σὰ
ναί ῥθιαόω, ἅλε εἶμ' ναί χαγαίω μίαν κωνσανλινάσσο-
μιν ἦχα παγρόν, ἡ ἅλως αὐσολογηθῆς ἐσιώσησα ἡ αὐλὸς.
ὠΐλας δέ σαιρών μικ' αὐλὸς ἡ ὁ Μεχμέτ κιχαγιᾶς,
ἡ ἐρωληθῆς ἡ αὐλὸς, αὐσεηρίθη ἅλως. ὅλι ἐμὴ αὐμὶ
αἴπαεν ὁ Ἐσεῖρόσσος, καὶ ἰοιαῦλαι δὲν αὐσολγθᾶσαν, ὠΐλας
δέ δᾶγος ἅ. δὲν ἡμεσορᾶσα ναί ἰὸν σορσαίξω, αλλ' ὀξήναν·
ἅλας ἐσαήθαγμαν ἴοις λόγοις ἅ. αὐσοηριθῆς δέ ἡ αὐλὸς ἅλως,
ἦλθεν ὁ σοσμοσαίωρ, αὐσοδίδων ὅμως διόγ καὶ ἐγωμήσα·
ἰα ἐς ἰὸν Ἐσεῖρόσσον, ἡ ὀργιαθῆς ὁ ἄναξ ἡ ζμιλαὶ ἰῶν
ἅριῶν, ἅς ἐσήνωσαν ἐς ἰὸ Καισεῖρασί, ἡ ἔζγλε σοργά
ἰῶν σοσρολρεθέντων ὅνδρ ἀλεξαιόδων ναί ἐρωλήσωσιν
ἐς ἰὸ ἱσσασοδρόμιον ἰὸ σραλιωλικόν σύναγμα, ἰάϊχα
ὅσσοῖα ἦναγ καὶ ζηλήσαιδαίδες, οἵ ἦνες αὐσοηριθέντες ὅμως·
θυμοιδόν ἦσαν, ὅλι ἰὸν Ἐσεῖρόσσον μικαὶ ἅ μιχμέτ μιχα·

γιοῦ καὶ ἦρε δύση ἐξ αὐθᾶ ξωνδανός, ὅζᾶ καὶ ἦρε ζαζίνην ἦν
σορέσσεων ἡγεμωρίαν. ἢ ἄλως ὁ ἄνακ σεφρωνδας δειαυθὴν
παθόλα αἰσσόνριον δίς. ἢ ἰρὶς σαρ' αὐδῶν, ἦρε εἰσήνοσσεν
ἐξ ἦρ ζαδίεσκοι ἔ σοσσανξλίσασα ζαλᾶ ἦν εἰσηροαλήβεων
σωνέθραν, ἢ εἰνῆ δᾶς εἴγγραφον σροσαγήν. ἵνα βρόχῳ
ασνιγῶσι, ἢ σιδηρᾶδες ἦν σροσαγήν οἱ χασεσιόδες, ὁζᾶ
βεσίβροσσος καὶ ὁζᾶφόρας εἰμβυῖσι αὐδᾶ σασνεργίας εἶβρα:
νᾶσε ἦρε σαριεσῶδας ἐξ ἦρ' ναὶ ἦν αἰσσοσσνίζωσιν, ἐὼς ἦσσεν
ὁσσᾶ διεδόθη ῥῆγμα, ὅλλι φορῶνδας γυαγικὸν ῥιγαυλήριον,
δεῖ ἤλον βοηθὸν καὶ αἰσσοσνιγῆ, ἐὼς ἔ σίγαγαν αὐδῶ, ἢ
ἀκολάθως εἰσιχηριαδίνδα οἱ δῆμοι ἦν κασεῖλιανσαλῶν,
ὡς φύσιν σίγενῆς αἰσσεσσνίγη καὶ ἦ γενναῖον ἦ νόσημονῆς,
ἢ καὶ σροσσυχᾶς ἐξ ἦ ἀθῶν. ἦριον δὲ εἰσιχηρίβανδα ἢ
ἦν ζιαχχιὸ κιχαριᾶν, καὶ ζιαγωνωδάδην ὁζᾶιον αἰσσέσσυλα,
λέγσον, ὅλλι σορίχᾶ οἱ δῆμοι ναὶ βοῆωσι ἦν βρόχον, ἢ
ἄλω δεῆηωδανδα ἢ οἱ ἦρᾶ, αἰσσεῖσηλεν ὁ ἄνακ αὐδῆς ὅζᾶ
αἰχθοφόρων σορεῖ ἦ σραδιωδινόν, οἱ ἵνας ὀβεῖσσονδα νεηρᾶ
δαὶ σώζαδα αὐδῶν, ἦρε εἰζαπορᾶνη, ἢ εἰσροσσοσνιήθεσσεν
ὅλλι ὅζᾶ ἄνας αὐδοῖ ἰσσᾶ ἐξηδᾶεν, αἶλλ' εἰσσαρωζιοίωσεν ὁ
ἄνακ αὐδῖ αὐδῶν αἶλλος, ἢ ἦρε εἶσηλε, σροσσαβῆωνδας

τὸ τραπεζωτικόν. εἶναι δὲ ἐξαύλια πολλὰ ἐν τοῖς, ὅπου αὐλοῦσι: καὶ ἐν τῷ ἐξαυλίῳ βασιλικὸς νόμος ὁ ἄναξ ἐστᾶσα καὶ ὀρθὸς αὐλεῖ, καὶ ἐν τῷ ἐξαυλίῳ τὸ τρίτον αὐλῶν ἱερεῖον καὶ τὸ τετράγωνον ἐν τῷ ὀπισθίῳ αὐλῶν. καὶ χρὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ γίνεσθαι ἐμφανεῖ παράλογα ὑπὸ τῆς οὐσίας τῶν θεῶν, καὶ ἐν τῷ ἐξ: ἐξαυλίῳ ἐν τῷ βασιλέως. οὕτως ἐγγραφόμενα, καὶ τετράγωνα: ἐν τῷ ἄνακτι ἐναντία ἡ καταπαλτία, καὶ ἐπιφανεῖ ἐστὶ οἱ πολέμοι αὐλῶν, ὅτι θεῖον ἐν τετραγώνῳ ἐξαυλίῳ. Μετὰ δὲ ταῦτα, εἶπεν ὁ καταπαλτίας, καὶ αὐτηγορία ἐν τῷ ῥηθέντι, καὶ ἐγγραφεῖσα περὶ αὐλῶν: ἐρωτᾷ δὲ καὶ ὁ ἄναξ, ὅπου οἱ περιπλάσιοι ἐν τραπεζωτικῷ. φάσκουσι, ὅτι αὐτοὶ ἐν τοῖς ἐξαυλίοις περὶ τῶν αὐλῶν, ὁ ἄναξ παρεκελεύσατο, καὶ ἐκ τῶν ἐξαυλίων. εἶναι δὲ ἐξαυλίων ὅσα εἶχον ἐν παράλογα ἓν μὲν πολλὴ αὐτάρκησα ἐν καταλογικῇ αὐλοπαιδείᾳ, οἱ πολέμοι δὲ ἐξαυλίων ἐπρώτευσαν πολὺ πᾶσι ἐν τῷ νεὸν αὐλοπαίδευμα. ἐν ἐξαυλίοις ἐναντίοις, καὶ ἄλλος εἶπεν. ὁ καταπαλτίας αὐτῷ καὶ μεγάλου βόμβου, καὶ ἐν καταλογικῇ λογιζόμενος, καὶ αὐτοβοεῖ ἐν τετραπλείῳ, καταπεπλεῦσθαι δὲ ἐπὶ καὶ ἐν ἐξαυλίῳ αὐτῷ αὐλητρὶ καὶ ἐξαυλίῳ ἐν τῶν ἐξαυλίων καὶ ἐν καταλογικῇ, ἀποδόλησα, καὶ ἐν ἔθεν αὐλεῖ. ὡς εἶπεν ἄναξ. ὁ

σαρών πόσος ἦναι αἰσθητών, ἢ μὴ ὀδόντ αὐτῷ ἦναι χωρὶς
γνάθου δηλητήριος φαρμακίνας. ὅθεν μὴ ἀ γαλεπὴ σε σήμερον
ἡμισεκλὼ χρόνες χρὸν ὀλίγορος παιρὲ σπυρὶ σπυρὶ αἰμαλαίθη,
μὴ ἐγκάθης ἰόλε πάν, μὴ ὁ σπυρὶ αὐτῷ. ἰωνῶν δὲ φαγεδαίχμα
ὁ σπυῶν αἰχμοδιώδαλον νὰ ἦναι αὐτό, ολμονόλ σπιχὲ ὅσρα:
ἰωδηνὸν αἰσχημονίσῃ, μὴ ἰολχνίσῃ δὲ μὴ σπυμαλόθρον αἷμα σὸν
ὁ βασιλικὸν παλάθιον, αὐλοσπυμαίας σε, μὴ οἰνοφλὼ νὰ ἐγκλῇ:
σὺν τὸν αὐλὸ ηραλόρινον ὀδόντον ἐς τὸν βελόνην αἰνετικὸν σε, μὴ
νὰ σπυμαλθῇς ὁ βασιλικὸς θάνατος, ἐσοδὸν μὴ σπυὸ σπυλὲ σε
χαλεφησίζει ἢ σπυτὸς ἐκῶς αἰμηλοειὸν φαγμαίνα ἐβουλαίνης
τὸν αὐλετικόν σε, ἢ ἐλὲς σπυῶν αἰσπυσιασῶ μὲ ἔφιγε τὸν χῆρον,
σπῶς οἱ νῶν αὐτοσαλήσανδες ἐξωνδας μὴ νὰ ἦναι ὀλχὼς ηραλὸν
λόγε ὅλῶ ἐσπιδέχονδας, μὴ αἶμα ἐχρασπὸν ὅλὸ ἦναι, σπαρὸς αὐτὸ
ὅσπῶ λέγω, ἢ δὲ ὅλὸ ἔχηνε: σπρῶδον χὶ τὴν βασιλέων σε, αἰμαλὲ μὴ
χὶ ἰσὲ χεννάδρας σε, μὴ χὶ αὐτὸν τὸν αὐλὸν σε, οἱ ἴνες-χὶς
ἐσσαχοσιοίης πυρὲς ὅλὰ νὰ μὲ σπροξενιδῆ σπλανάλεσι
αὐθασε τῷ βασιλικῷ ηλέμῳ, ἐσπρόηρινον μὴ σσυραίθην
τῆς βασιλέας. μὴ ὅσι δὲ ὅλὸ ἐσπρόηρινον, ὑδραῖον σπλῶν,
σπλῶν ἰαὶ ὁραὶ - μὴ βιαίως αὐτὸν αὐτοχαλέξεσθαι αἶμον αὐτα:
ὑδρ. ἰῶρα δὲ σπιχὲ χεῖρ βία χὶ δάκτυλον, ὁ αἶχμαλώδρον

ἔναγ. ἰδία σε χήρω καὶ αὐτοχθαισήσης ἀνανίαν τὸν φιζάδον
σε ἀναφίον, σφιχᾶ καὶ προξενητῦν σαριανδέρα ἄθοσα,
μὴ ἄλλω καὶ σταύρη ἡ αἴλογος ὁρμὴ αὐλῶν χαλὰ τὸ βασιλικόν
Παλαίτιον, εἰσοδὰ ἐξιαθον ἡ ἰῶρα, ὅλη μαχελᾶν καὶ νύφαν
ἰαὶ νερὰ ὁδὸν ἠσέρχονται μαλὰ ἐξ τὸ Παλαίτιον, ἡ καὶ μὴ
αἰρήσωσιν αἰτόν, ἡ ἰαὶ σρὸς ξωαρκιᾶν ὀχώνια καὶ ἠστέθωσι
σρὸς ἡλίοις ἡ σουρεπόξα ἐξήλαν χαλὰ τᾶ Παλαίτιν, χαὶ
μιξελίῶσι χαθ' ἡμῶν ἰαὶ ἐόχαλα. μέγα αὐλαί, ἡ εἰμυᾶ:
σα ἡ ῥήθᾶλα ἰαὶ δάκρυα χαλὰ τὸ γυναικᾶον ζῦλον.
αὐθὺς ὁ ἄναξ ἐνεβρίμησε ἰῶ σρυόμαλι, ἡ κλίναις ἡν
νυφαικὴν, ἤσα ἰῶ καμαλλαρίῳ, ἤναγ βρόσος ὁ σραλίω:
λιτὸν χωρὶς σορόφασιν σᾶλᾶ σως ἐξαλα αἰλλας αὐθαί:
λων σσαραὶ ἰαὶ ξηλιθαύλας ἐσαρ' αὐτῶν, ἡ καὶ αἰρεθῶσι
αὐσὸ ἰαὶ σσαραίλογα ἰῆ βασιλικῆ μοναρχίᾳ σρόβλημα,
ἡ καὶ ἤχιαι ὡς σρόθερον ἄναξ. ἡ αἰσσυριθὴς ὁ ῥήθὴς
ὅλη ἤρο δύσιλογον, ἡ σχεδὸν αὐδίναλον μὲ φαίναλαι. αὐθὺς
ὁ ἄναξ ἤσιὼν, ἤλως ἦλον ἡ ἴᾶ πυρία θάλασσα, ἡ αἰναξαὶ
ἴᾶ ἁλόνα πάντῃ μαλὰ ἰῶν φιζάλων αὐτῦ αἰρόβαλίζον,
εἰσῆγαν ἐξ τὸ λεγόμλον ξλισσορλίαι, ἡ ἠστέθωὶ ἐξ ἴᾶ
λαλὰν μαχελλᾶν ἡν χαμαίραν, ἡ σαὶ αἰπλῶς ἐβώνησα,

λέγων· βλέπεις· ἢ σαυτὸν βλέπεις ἀνεγκλήτως, ὅσον ἐμοὶ δοκεῖ· ἐγὼ δὲ σοῦ βλέπω καὶ σὲ θαυμάζω, διότι ὅσον ἐξαίρεις ἐμὲ σοῦ ἴδιον ἐξαίρεις· ὅμως φύσει ὄντας βλεπόντων ἡμῶν ἀλλήλους ἐκ βαθυτάτης ἡλικίας, ἄλλο δὲ ἐνομίσθην ἐπιτήδειον ἄνθρωπον, ἢ ἐπιβεβρωκὼς τὸν σοφιστὴν βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων, ἢ μόχθον μεγαλώδεσιν ἴδοις χρόνοις, αὐτὸ μεμφόμενος δέος· μόνον καὶ ὁποῖός εἰσιν, ἐπὶ βασιλέων ἐκ τῶν γαμβρῶν μου· ὅλα συμβαίνειν συμφερόντως αὐξάνειν μου, οὕτως εἶναι· οἱ φίλτατοι ἐπὶ βασιλέως ὁ εἷς μετ' αὐτὸν, ἢ οὐκ ἄλλος ἴσως ἐστὶν ὅστις τολμᾷ καὶ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν, ἕως ὅτου τὸ ἐπιτρέπουσιν· ὅθεν ἰδὼν ὅτου αὐτοδεξίωσις σοφιστικὸς σοφιστὴν ἔφερον ὅλα· ὁ μαθητὴς ἀεὶ τὸν νοῦν, σύνεσιν σε ἐπαινῶν, ἢ αἴνεσιν, μόνον ἐξ ἴσου σοφὸς σε καὶ ἐξ ἴσης σοφιστεύσειν ὑποθέσεως ἀφίστησι, σφῶν ὡς ἐπισκοπούμενός σε αὐτὸν καὶ σοφιστεύσῃς ἢ ἀπέχεσθαι μου· αὐτὸς μεταλαβὼν ἐξ ἴσης σε· σοφιζόμενος· ἀνίκητον καὶ σὲ ἐμποιήσῃ σοφὲ ἐπὶ ἴσης ὑποθέσεως ἐξολοθρεύσειν σε καὶ ἥδιον σοφὲ σοφιστικὸν ἐπίστασθαι καὶ μεταχρόνιον ἐπίστασθαι καὶ αὐτοσχεδιαστήν· ἢ ἄλλο λαβὼν σὺ δέξιῶν ἐπὶ γαμβρὸν ἄνδρα, ἢ πρωτοσύγκελον ἄνδρα λαβὼν Μαρκιανὸν, ἢ

θήβας εἰσὶ λόφοι ἐπονομαζόμενοι, λαμπρύων σπηλαίων ὀρόφους
ἐξ ὧν μεγάλων θεμισοκλέα, ὃν ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀδελφὰς ὄρος:
πολεμαίχμιος δὲ ῥίζαλα αὐτῷ σαφηνῶς, ἢ ῥιζοσόφως
πολεμίζοντα, ἢ εἰθὺς ἐξ οὐσίαν, αὐτεπάγγελον εἶναι, ἢ εἶδε:
ναι ἐξ ἰδίας μονὰς αὐτῶν. ὅξεν ὁ ὀρωπίδιος ὑὸς ξυλλόγου ἐκ:
χείρωνος σπηλαίνων ἐξ ἰδίου διωρισμένων ἐκ μονῆς ἐξεφώνησε,
ἢ ἅπερ ἴδιος σεμνεσιῶσιν. αὖθις ἀδελφοὶ, σοφιστὴς ἐστὶν ἐξ
ῥιζοσοφωτάτῳ μοι σαφῶς, ὅτι ὁ ἐξ ἀργείων γαμικὸς μου
θεῖον καὶ μικρὰν ῥεῦμα ἐξ ἰδιαιτέρων ἐφαίσασιν, ἢ ὁ γαμικὸς
σαφῶς μου ἀναγόμενος ἐξέχει μὲ οἷς, ἢ ἰδίοις αἰσθητοῖς μου.
ἢ ἄλλως αὐτοπαθεστάτη δὲ εἰδὸς ἐκ σοφιστοῦ, αἰσθητοῦ ἐπ:
ρυξ ἐξ ὁ σφαιρωδικὸν, ὅτι ἀνεβιβάσθη αὐτὸς ὁ γαμικὸς,
ἢ προφητικὸς ξυλλόγου Μαχιμίδης ἀφ' ἑστίας κύριος ἐπὶ:
κήμερος, ἢ εἶρεξε μετ' ὀρθρικὸς ὁ σφαιρωδικὸν, ἢ ὄρος:
πολίτευμα αὐτὸν εἶναι αὐτόνομα ἐξ ὁ εἰδύτερον ὀρθοσύμιον,
ἢ γνωρίζουσα δὲ βασιλέα μετ' αἰχμαλωσίων, ἢ σφηρω:
θρωπῶν ἰδίων συνηθισμένων σίχει, αὐτοῦθεν μεγάλ χαρᾶς.
ἢ ἄλλο σοφοσθύς ὁ γαμικὸς ἄναξ ἐκομικράτορα μὲ
ἐδιώρισε τὸν διπλασίονα, ἢ ἰατρογνώμονα Μιρδαξαδὲ
ἐρεύνδη, ἐξαίρετον δὲ τὸν επίσκοπον ξυμπαθῆ
Μιχαὴλ σοφιστῶν ἢ κήρυκαν ἐκ ἐσπερίας τὸν γένδρη

ἀλλ' αὐγαῖ, οἵ ἦς εἰσάθη ὥρα ὕστερον τῇ κεχαριτᾶ θρονοδή:
ἦος ἀφεαχίσ[illegible]ᾶ ὕξ ὥραι, ῥεῖ ἐρεῖνδι δ' ἦν ἐνεδζάλαιον.
ζηξεῖσαι ἐρεῖνδι. τῇ τζαϊσζάσαι ἦν Δεξεῖ αὐγαῖ, τῇ ἦν ζη:
ξεῖσαι ἐρεῖνδι σερῶν μεσήκοστζήν, σαλιν μεσήκοστζήν τῇ
ἦν καῖραν αὐδῆ χρὴ ἐρεῖνδι μεγάλον τεσσερεσζήν, τῇ Δι:
βαῖ ἐρεῖνδισι ἦ ἐσσιρόσσα μεσηνοῦ τεσσερεσζήν, τῇ ἦν Πρι:
ζαδὲ μεγάλον χαντιαρ ἐμαμεῖ, τῇ ὀζώριοι ἦν σερῶν Μαρδῆ
ζῖ ἦν Τενεδόν. τῇ ἄλλως αἰσεῖζηλε ἦν νεῖν ἐσσιρόσσαν ζῖ ἦ σα:
λαγοῦ σαν[illegible]ζαῖσι ὀλλὰ ναῖ εἰσσεμεῖδδαι ἦαῖ ἀνχᾶσι βαμσι:
μεναῖ τοσσθεῖσζε, τῇ μεῖλιον ἦν ἰρόσσαν ἐραῖνα ζαῖ' αὐρχαῖ
ὄῖ ναῖ τοῦχασσαν οἱ σραλιῶδαι, ζηλιᾶεα μόνον ζῖ ὄλον ἦ σρα:
λωδικόν, τῇ ζῖ ἦδὲ νεοζραφεῖαι σραλιῶδαι ἦ τζλεῖσ ἦαι αὐτὸ
ζηεσσασεῖλε γρόσια ὁ ζαθᾶ, τῇ ὀλλὰ ἦν λαρεῖλεν δύο μεβαλζί:
σσια εἰ ἦαιῦδᾶ, τῇ ἰαὶ αἰσαρχίνια, τῇ τζέχαις ἰαι, τῇ ζεχωρισαὶ
χίλια ἄσσπρα αἰσὸ ἦιν βαγεδὲ σσοζαῖ αὐχτζεσὶ, τῇ ζῖ παῖδε
ἤμισυ αἰσὸ χίλια ἄσσπρα, ἦαὶ ὁσσῖα τ' βασιλῆα σεῖγνον:
ἦαὶ ἦα ζῖ ἦδὲ ὀρἦαῖδες ἦον. ἦαὶ ἐκλεζσοιραῖδηδαν αὐδοῖ ἄς, ζῆ
αὐρχιος ναὶ γίνεδαι ζαδαῖ ἦιν σωνῖδηαν ζαῖδε ἰρῖλιν Δεβάνι
μεγαῖλον, τῇ ὁ πραδαγοῦαιος Δῖναζ παῖδε Παρασκιδῆ ναῖσι:
γαῖνη ζαδαῖ ἰαῖζι ζῖ ἕνα σεζαδῖν τζλαμσοῖ, τῇ ναῖ σοῦρισαδῆ
ἐσσῖλι, τῇ ναῖ ἐζελαῖδη μεῖ σόχασαν ἦαῖ συμβαῖλλονδαι ἦῆ σοζι:

ήμα, ή ἢ παλαιᾶ βουλγάρα καὶ ἄγραν ὄψιν, ὀνδρόαν δε, ἡ ὀγδόαν καὶ ἀργόδες μεγαλοπρεπὲς χρόος.

Τῶν δὲ χορευταίδων οὕτως ἐπορεύθησαν, ἀνωτέρω αὐτὶ ἀνέφερε: θησαν χαλαρεσθῶς, εἰσοδὸν ἡ δὲ αὐτὰ αὐτῶν αὐτῶν αὐτὶ συγχωρεῖν καὶ ἀναφερθῆν καὶ δὲ ἢ βουλγικῆς διηγήσεως. Ἰῶρα δὲ ὅπου εἰξηγώλαχεν τὸν λόγον καὶ δὲ ἢ προσωπικὸς ἴδιος, ἡ σχινοίδης, ἅτινας ἐπορεύθησαν ἡ δὲ ἰῶν σατανικῶν. ἡ δὲ ὡς ἀνωτέρω ἤσαχεν, γε δὲ ἐξ: ἰὲ δεσποτικὸν γυνὸς, ἡμέρα πέμπτη ὥπλαν ὁ ῥηθὲς καταμεσήμερις γε τὸ χθὲς γιαγιοί, εὑρέθησαν προμηνύσια, ἡ ὁ Ἐπιτρόπος αὐτὸ τὸ καθήμενοι, ἅτινας ἐν: καὶ ἐας ἀναστασίως. ἦλθε μετὰ τὸ σερβιγιαλὶ τῇ πόλῃ, ἡ ἐπορεύθησαν ἡ οἱ ἄλλοι μινίστροι. τὸ δὲ σχῆμα μέρος ἐν τραπεζαρίᾳ, ὅτι καὶ μὲν ἐπορεύθησαν ἔξω ἐν τῇ βουλγάρᾳ, ἐδιηγήσατο γε κωνσταντινούπολιν καὶ αὐθημονίαν μεγάλην χαλαὶ ἰῶν ἐξαπατᾶν, λογιάζοντες μεγάλην σοφιβόνησον καὶ ἦναν ἀ βουλγάρα ἔξω γε σπηναὶ, ἡ αὐτοὶ καὶ χαθοῦσαν γε τὸν Κιόσκι, ἡ τὸ χθρόνερον σαϊνῶν σφοσαίζουσαν ἐς ἀ βασι: λᾶα σὰς σήμερον, αὔριον καὶ ἦναν ἑτοιμοι, ἡ θέλῃ καὶ βάσε: ραὶν αὐλίκου γε τὸ Σκιάδαρι, ὁ χαθὲ γε αὐτῶν ἐξωδίασεν ἱπποικὸς γε τὰ σφοὶ σπεραίδαν: ἡ ἄλλος ἐπὶ δουλ ἐλάβες ἰαὶ σφοὶ ὁδοιπορίαν, ἡ σχεδὸν δύο χιῶνας πλὸν χαθημερόσον

μὲ ἀποσυνδοχὴν · ἢ μεγάλην οἰγουνάλιον · βλέπουσιν δὲ ἄμφο-
ρας οἰνοφόρους ἐπὶ βουλγάρας · ἢ στριφναγδόμενοι · εἰσφοδὲ ἢ χαθ'
ἑπαίγνι οἱ μυνίσφοι · ἢ χαθὰ σφῶν λόγον · ὁ δὲ ἐπεφχησταλὴς
χαθὰ σινέχφαν χαίνουσιν ἡμέρας ἐπιφυτὲς φιαίχην χαθὰ μὴ
Περσῶν · ἢ μὴ ἐσπέρων ἡμέραν σουλτὰν ἀρτίνην χαθὰ μὴ Περσῶν
Περσῶν · ἢ ἀπὸ σπέχτα μὲ μεγάλην φαδώ · ἢ σφαραύσιν-
θραν, φὶ ἀὶ σινάγωγὴ ἐπὶ ἐξουσφορίας σιμφερόλογχμένος · ὅθεν
σουλτὰν σιδημουρτὴς · ἢ χαὶ ἐξοχὴν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλ-
σφαδιωδικὸν σινάγωγα ἐπίτυμφον ἐπὶ αὐθεντείαν · ἐξωτερι-
λαὶ ἐλέγοι · σπὰ δὲ μὴ μυρίοι μιλιάξι ἐπὶ πλατεφάρων · βλέπουσιν
σοῦ ὅλοι ἔχφαν ὀλάβδον αὐθεντείας ἐπόλγιθαν · ὡὲ ὁ τρισ-
μὸς ἦν ἕως δώδεχα · ἢ ἐχρεῖας ἐπροσφιλαπιδιαζμὸν ἐν
σταύρεαπον φὶ ἐπὶ πόλεσιν · ἢ φορτῦνες πυρρίως · φί-
γαλα · ἐσπῦγαν σφῶλα φὶ ἐπὶ βισαχιλὰφ πλαφοσι · ἢ σφηνόν-
ἐις χαθὰ σφῶν σοῦ ἔχφαν ὀλαφωνίαν μιλιάξιων · ἢ πρα-
βῦλες σφύγαλα πυρρίως φὶ ἀὶ χάραις · ἢ βλέπουσιν σοῦς
ἵππους ὅλη ἐπὶ ἐγκοπὸ δίφ · ἐγχαφαδιώθησαν · σφὲν αὐτὸ σκαπὶ μὴ
δύναμιν · ἢ χαθὼς ἦν σφρουσμφωνιζμὸν · ἅπαν μαγαλφώνως
μιλιάξιων · ἢ διαφερόμεθα ἡμεῖς αὐθροὶ · ὅτε δὲ Πέρσαι
μᾶς ἐχαθαπάιθεν · ἢ ὁ ἐνόμος ἐπιπιώθη · ἢ πουρὸ δὲ φί-
δη · ἢ ἀὶ δίναμον · ἢ χαὶ σπάσιν ὁ Θεόδροσος μαὶ σφαραδίδα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ χεῖρας ἐχθρῶν, ἢ σαυρωθῆς ἐνεγκεῖν ὁ ἡ. αὐτὸ τὸν πόλεμον ἢ τὸ
σαγηραῖον, ἢ οἱ εἰσέρχεσθαι ἦχον αὐτὸ ἕνα ξύλον γυμνόν, ἢ
ὄρνιθον τὸ σαγηραῖον καὶ μεγάλην ταχύτητα, ἢ ὀρθὸν δένδρον.
σπρωναζοειδες, ἡμέρας καὶ ἐργασήρια, ἢ ἄλως οἱ καὶ ἁλία, οἱ
δὲ αὐθημονία, εἰ δὲ ἐπαγωγαία, οἱ δὲ λοιποὶ ὀλέτονες. ὅτως εἰ
σεριανθέροι ἀπὸ εἰσφάλισαν, ἔμφοβον ἢ αὐλοὶ αἰνητῶς ἀπὸ ἔργα:
σήρια ἦων. ἀπὸ δὲ πηγάνιαν τὲ σχήθως τὸν θυμὸν σε. λέγουν
ἧς, δὲ ἐπανάθεσαν ἀφ' αὐτῶν. ἀλλὰ μεγαλύνονται τὸ σεφάζε.
ἔδωσαν λόγον ἰῶ γιαντζαρ ἀγάτη, οἱ ἧς γηραλαῖος ὢν, ἢ σῦρι:
σπόμενος μόνος ἐς τὸ ἀγᾶ ζατοῦ. εὐθέλασε ναὶ βῆμ μόνες
μαδὶ ἰῶν σαυροφεθεύδων ὀλίγων αὐτῶν ἢ, ἀλλ' εἰσρόσμεν αὐτὸ
ἧς πορᾶδες, ἢ μοναύδες ναὶ ἔβθη τὸ πόλιν, ἢ ἄλω σξυνώσας
ἧς ὀλίγας ὅσσ ἦχε. ὀλὰ ναὶ πράξει ἧς σεφεραθέρος, ἢ αὐγοσσοι
ῥᾶνλες οἵδε παλεσαί. ἢ σροπαλήθοι, ὀλὰ ναὶ μαίθαν ζαμίδα
δὶ ἦναν αὐτὸ ὅσσ εἰσυεύσπα, ἢ εἰσφάλισαν ἀπὸ ἐργασήρια, ἀφ:
γοσσόρεσαν ναὶ νῦσήγαν ἐς τὸ ἀγᾶ ζατοῦ, ἢ ἐξ ὑξανῖσὸν σόρος:
πολλῆθὲς μαδὶ ἰῶν σραδιωδῶν ἔβθη πῦρεν εἶνε ἐριάνονδα, σχίζαν:
θαι ἢ μαδ' αὐτῶν ἢ μυρινοὶ ἀμπαβουνῖδαι, ἢ αἰχθορέροι χαμαὶ:
λιεῖς, ἢ σθουναύπιδες, ἢ ἀραθεμβύδιοι. ὁύῖες ἐς τὸ σεῖδ σαξαίρι.
ὅσσ εἰβόων σως ἦλθαν αὐτὸ ἦν ἀναβολήν, ἢ αὔριον ἐξυβαίνθ σραί:

θάμνα γὶ κωνσαντινάτσιν ὅλὰ διὰ ἀνοσμίας ὅσὰ γίνονται, μὴ εἶχά: θη τ' ἀναλογή, μὴ εἰσαραίθων πῆγαν ἰνὰ σταλιώθων γὶς χῶρας θεῖν πέρσων, μὴ ἄλλα ἰσιαῦνα λέγονται ἢ ὅταν αὐλοῖς, αὖν θέλεν ναίχα: θορθώσῃς τὶ ἄξιον, σουνόσῃς σχεῖν. αὐτὸ ἰὸ ναὶ πλάεις ἐργασήρια, εἰσαγὸν μὴ βγάτω ὅλι ἐπλήσῃς αἰρπιὰ, μὴ σαῖν ἅλε ὀλίγοι γὶς ἰὸν αἰριθμόν, αλλ' εἰλᾶις μιὰ' ἐμᾶ, εἰσαγὸν μὴ ὁ γκιόζαραγασὶς χῶ: θελα σταφοβησῃλίος μιόνος, μὴ σαρίχᾶ φλάσαν οἱ αὐτοὶ, μὴ ὁ νομίᾳ, νὰσάγωμι ναὶ ἰὸν σουλιώσωμι, μὴ γλῶς ἄνας εἰπᾶ μὴ σοῦμοι βιόχοι σουφάλα σταλιγῃλοί, ἰὰ ὅσσίας εἰλοιβγωνονίες συναριθμῶνται μετ' ἡμῶν, μὴ ρεμιζόμιοι σοῦς εἰσαλιάμι ἰὸ ἀγᾶ χατσί· φύσῃ θλιῶσῃ σχεῖν ὅσοι θέλγοι ναίρεξωσι χαθ' ἡμέ'. μὴ γλῶ αυγινά: σουνδες δρομαίως ἔβρεξαν χαλὰ ἰὸ ἀγᾶ χατσί, οἱ μὲ πραῖνες γυμνὰ ἰὰ αἶμαλα. οἱ δ' μιλαγενέσσροι σταροσπλιθένες πρα: ἰῶνδες ξύλα μιόνον, μὴ σεῖσονδες αὖθον ἰὸ ἀγᾶ χατσί, ἐμίνασαν χαλὰ θ' ἀρχισεαλήγ, σ' ἰὶς σπασαλίθες ἰὸν ἰοῖχον μὲ χαλασά: μον εἰσ' πυροῖς ἔβασα χαπῶς, μὴ σταίβνες αὐλόν, ἰὰς εἰδεῖ: θη οἰκβῶς βιζοδωρῶνδας ἰας, μὴ λέγωνδαί ἰας, ἰὶ θέλεις ἐκίνασμας αὐτ' ἐμᾶ; ὁ ἀδὲ ναὶ ὀλοχώνῃ ἰὸν σιοσσόν ζας, εἰγὼ ζανέβα δὶ' εἰσφέβα, μὴ μὲ θ' λόγ βας μ' ἐαοῖχα μὲ αὐσορρῖξε, μὴ μὲ ἄρπαν γὶς κωνσαντινάτσιν. λέγωνδας αὐλά, θ' ἦβαν. λοιπὸν ἔλα

μὰ λόγο μου, μὴ γίνε παρεξηγιὰ μου, μὴ ἰδὲ αὐθαδοσυμβίβη, ὅτι
ἐγὼ ἤχα, μὴ ἔχω σποδὸν νὰ γίνω δερβίσης, μὴ ὥρα ἐσὺ ἤβδα
ἐς σπῖτά σὰ γυρεύγα, μὴ σιμώνεις ἀπὸ τὸν κόσμον, παραπαγῶ
σαι νὰ μὲ συγχωρέσεις σὲ νὰ ἰδῶ τὴν τύχη μου, μὴ βοανίζεσαι
τ' ὀνόμα μου. λέγωνας τοιοῦτα, μὴ ἀξορμιζόμενος σὰν θέλε γίνη
δερβίσης, τὸν ἄρπαξαν γνωρίζωνας μεγάλην λύπην μὴ ἔπε, νὰ
σαρανθῆς ἡσυχάσεις, μὴ χύσανας ἀπὸ ἐξοχὴν, σὰν ἐχωρίζανε μὲ
αὐτῶν, σπερμίζονας σαὶν σαρεσιοίως, ὡς σὰν ὠφέρῃ ἤσυχα.
ἰδὲ σαρορισμοῦς, ὅτε νὰ μὴν ὀρμὴν δινατὰ ποὺ αὐτῶν.
Συλλογάτω ὁ Μαχμὰτ κεχαγιᾶς σὲ ἐρωτόμενος ὅτε ἡ τάξη
ἡμέρας ἐς τὸ σαραὶ τὸν αἰγιαλὸν σὰν ἐς ἔχας ὁ σουλτὰν ἐν
σταχτζέ ἐμπόν, μὴ μανθάνωνας τὸ δεῖνον συμβεβηκὸς μὲ
σχόνε ἐκ ἡμέρας, πυρρίως ἤσιβε ἐς μικρὸν σκάφον, μὴ εἰσέβασεν
ἐς τὸ σκάφι, ὅτε νὰ σύρεθῇ σὰ ἐμπόν τὸ εἰσαγγελμά του, μὴ
ἔσχιζεν ἤθελον σαρασθῆς ἐκ ἐσεκχισμοῦ. ὑστερώτερα δὲ
σαὶν ἐκ ἐλάβε τὴν ἄδειαν ὁ καϊμακάμης αὐτὸ τὸ χθὲς
γιαγιὰ, μὴ εἰπήσαν σὶθὲς σρῶτον σρὸς τὸν Τερβιναῖ, μὴ ἤσαν
αὐτῶν οἱ Τερβιναγίδες, σιδῆνον μεθ' ἡμῶν. μὴ ἡμεῖς σὲ ὁλοχρυσάτο-
μεν, μὴ χθὲς χρυσέσ τ' ἄρχα, αὐσανδῶμεν τὸ συμβεβηκὸς αὐτό.
ὁ δὲ καϊμακάμης ἤθελε σοφθῆς εἰπῆσα. μὴ σιγανίσανας

γὰ τὸ παχτέ ναστοι, εἰσροσαλὲ ἦκε στρὶ αὐτὸν μικὰ ἰῶν πωστο-
λαϊῶν ναὶ σταίρωσιν αὐτὸ ἕνα ξύλον, μὴ ναὶ ἰὸν ἀποχαθάσω. βαδί-
ζωνίας δὲ ἄλλως ἀνοιχτιαξὶ τὴ θρόμη τοθριανίζοον δελία φοβόμενος,
στρῶτον εἰσπῆχεν γὰ τὴν μυλέρα τη, μὴ ριχῶνται ἰαὶ χᾶρας, ἐξήπωσεν
αὐχὴ μυθρισιάν, διὰ ναὶ νὰ σοίγη γὰ τὸ σταγαῖο Παῦτ ναστοι.
εἶσε ἄλλον. ἀ δὲ μύλερ τη αὐχηθᾶβα αὐτοὶ γᾶσε. ριζιαὶ ἐκεῖνον
δυο ἴνα συμβολίωσοι, ἢ αὐτοὺς ἄλλην ἰὸν στιχμὴν. ναὶ πνηθῆς
χαδαίων στραλιωλῶν, αὐτ ἦναγ ὁ σιέμβμος αὐτῶν ὀλίγος, φὲ ἢ
ἦναγ σοχὺς ναὶ λνωθῆς μαὶ αὐτῶν. φὲ σαῖγιν μὴ δὲ μὲ ἀπόσης,
φὲ ἃς ἰὸν Πορίων, φὲς γὰ τὸ μιάλαρι στραίσης, σχεῖον οἱ στρα-
λιῶλαγ δυναμῆσι. μὴ ἄλλ ὄρεγος γὰ τὰ λόγα μας, μὴ ἃς ἰὸν βαλῆ. 61
μὴ ἄλλο πνέλα αὐτοὺς χαδαί ἰῶν στραλιωλῶν, μὴ σαῖγιν δελία νόσο-
σεσιών, μὴ μὲ σαγαθὰς θεσμοῖς μυθρός, ἔξαγε ἰὸν φόνον ἰῶ χόρα:
χίμασιασᾶ, μὴ αὐτοὺς φαίβη γὰ τὸ Παῦτ χρασί. μὴ μηθέλα ἰαὶς
θύρας, ἔμενεν ἐνὸς σροσαρθρῶν αὐτ αὐτὸν ἰὸν βαυχὶ
σροσαχόν. μανθάνουλες δὲ οἱ στραλιῶλαγ, οἱ ἦλθεν ὁ λαγίμε:
χάμης γὰ ἰὸν Πορίαν. ἐθορυβήθησαν, μὴ συμβολόμενοι σρὸ
σοινίων πῦραν ἄλογον, μὴ ἔξηλαν ἀξαυτῶν σοιὰς αὐθρώσους
μὲ γυμνὰ ἄρμαθα. οἱ ἵνες σρησαίβανίες γὰ ἰὸν Πορίαν, ἦσαν,
οἱ λόγον ἔχομὲ ναὶ ἦσᾶμ, μὴ ἄλλως ἐμωλθανίες διὰ θυρίδος.

γυμναῖς ἦσαν, ὅτι ἡμεῖς συνέβημεν τὸν καγιγυμναίαν, αὐτὴ ἔλθη
μεθ' ἡμῶν, εἰσῆλθε ἡ Δαφνία μας ἕνας γιόνον μὲ τὸν
ζωσεσχισμένον τῶν, τὴ καχαγιᾶν αὐτῆς. λέγοντες αὐτοί, ἐκεῖ αὐτε:
πρίθη, ὅτι ἐγὼ ἤμαν εἶναι σῦγος, τὴ θέλω μηνύσω αὐτὸ μεξῆ
τοὺ χόγιαί μας τῷ βασιλῆ, τὴ ὅτι ἡ σροσαγὴν μὲ δῶσ. χιόσρωτον θέλω
σᾶς τὸ φανερώσω. τὴ ἄλλως ἐγγαρδιωθεῖδες σεριαύξερον μὲ τοιοῦ:
ἦν αὐθόρμησιν τῆ καγιγυμναίᾳ, τὴ γινόμθοι τὸν ἀριθμὸν ἕως σεν:
ἡνοῦδα, εἰσῆγαν σαῖρι γῆτὸ σισαχιλιαῖρ ἤμαροι, τὴ βιαίως αὐτοί:
ἦαν ὀλίγα ἐργαστήρια, τὴ ἁρμαδορίσεμ τὴ ἐκ ἔξουνδῶν ξυλοφορῶνας.
Ἐνδοσάθη ὁ ζωσεσχισμένος ῥθοῦνωνδας γῆτὸ ὁρδί, τὴ αὐτὸνδας
τὸ γυνύσμα τῆ καγιγυμναίᾳ, σσαρσθὺς νὸσίσως δημία, γυνόσως
τὴ ὁ καστελλανσσιοῦς ἐνωθῆ μεῖαί ἰῶν σασιωλῶν. τὴ ἐν ἰαίχημέ
ἐγγυαρον σροσαγὴν ἐμήνυσα τῷ καγιγυμναίᾳ ναί ἔλθη γῆς
τοὺ βασιλέα. οἱ ἰ' σασιῶλας μεσυθοῦνοδες σοῦς ἐμήνυσα τὴ ὁ κα:
γιγυμναίας αὐτὴ ἤτον, τὴ γεροφιλανσῆαρ αἰμασῆ, ἐχαίρησαν σοῦς
ἔμηνεν ἡ κωνσαντινούσολις χωρὶς σροσσόν, τὴ ἐσροσαγηθῆσαν
ἰὰς ἐν κωνσαντινουσόλῃ, διότι ἰὰς ἁρμαδα ναί ἐνωθῆ μὲ λόγο
ἰᾶς, ὅμως οἱ σλῆσοι, τὴ σχεδὸν ὅλοι συλλογισθέντοι ἰαί ἐνοῦδια.
ἐσσύχουδο μεῖ' αὐτὲς, ὅμως δὲ ἐσροσεχωρισθῆσαν. ἦτε δέ,
ὡσὲν μασσαντζίδες, ἰεχαίτιδες, τὴ ὁδὲν γιαρσιαντζίδες, τὴ χασεκί:

λιάδες συναριθμήθησαν, ἡ ἔγιναν ὡς σύνεκκλησία. βλέπων:
δὲ δὲ σοῦς νυκλώνα σοῦσον, ἡ ὀλιγόσαλον σοβριανόβδομον ἡ οἱ ἅγ:
θείας λιτανεύουσα. ἐξωνίας ἡ ναί μὴν ἦχον σιώπων σοῦ νεῦξ:
νυκλωθῶν. ἡ μά μεγάλον φόβον ἐσκέπασαν ἐπὶ σοφώλην νύμφα
πεπρυσμένοι ὡς ἱερμαῖος. μαθόντες δὲ ὁ ξημέρωμα, ὅτι
ὁ ἄναξ ἦλθε νυκλὸς ὡς ὁ βυζάντιον, ἡ ἔχθρα πλησθεῖσα δαὶ θύ:
μου, ἡ αὐλίμου ὡς ὁ σκύφαρι ἔγινε μεγάλη σύγχυσις, ἡ ὁ ἰσραὴλ:
σοσῶν ἔχοντας ἀδύνα ἐκ σιωσεῖς, ὁλὶ ἄβρεξε ναί ἐσκέθη μεῖ ὃν
ἄνασσα, αἰλλαὶ βία ἐσκέθη, ἡ σοῦς ἄνας σοιλλαὶ φοβησθέντες, ἐγ:
παρδιώθησαν σοιήσι. βλέποντες ἡ μεριπὸς αὐτὸ ὁ σκύφαρι.
ὅσοῦ ἐκώθησαν μεῖ' αὐλῆς, αἰρχίσαν ἡ σοιήσι δαὶ σοροφητεῖα
ἐρήμησαν Σιὼν σοῦσον ὡς δύο σεναί· ὁ δὲ σοῦσος, ἡ ὁ ποι:
ναὶ μὰς βλέποντες αὐλὴν ἐκ αἴσχραν αἰῶνα ἀπὸ μενίσχων σφο:
σκνώθησαν μεῖ ἀπὸ ἀπὸ σασπιῶν, ἡ ἔγιναν νέσσαρ ἐκ χιλίας,
ἡ αἰρχίσαν ναὶ σοιῆσι δαὶ ὁποπλία ἀπὸ Μεχμὲτ Καχαγιᾶ, ἡ ἰσρα:
χίτωνας, ἡ Κιουλελόγλα, ἡ σφαὶς σφαιπίνχα, ἡ ἀρνασᾶς:
μενᾶ Σχεδιῶναι ἐρεῖνδι, ἡ σφώνι μεῖ σοαὶχ ἐμενᾶ χαμὶ
ἐρεῖνδι, ἡ Καχαγιᾶ πασὶ σᾶ χαμὶ ἐρεῖνδι. ἡ σφοαδτίλονδες
σπόσφοχθεν ἡ αἰλλα σταυροαίπια, ἡ χεπλαδῶνες δαὶ ῥόδινδα
ὁποπλία. ἐφορδιώθησαν χελώρια, ἡ λίθος ἀμπὰς, ἡ ἄλως λιωθεί:

δες σοὶν ἐδυναμώθησαν σφόδρα ἢ μὲ δὴν δύναμιν ὧν ἐξόδων,
ἢ παθὸ φύσιν παντοῖοι οἱ αὐτοὶ ἐξισοῦσθησαν αὐτοῖς σοφοὶ ὧν
χθόνιοι δὲ διεφορεῖων, ἢ σφοσεντώθησαν ἐπὶ γενόμενοι ὡς διορί-
μοι, σφοσαίρονες μὲ μεγάλην δυναμοσύνην να μὴ σφαλῶν φω-
μαίνε, σκληρίνα, ἢ χαθασῶα, σεμνοπρεπῆς ἰὸ σύνηθον,
ἢ φιλαπαὶς, ἢ στερροπάθεργον ἐλευθερώνοντες βιαίως δὲς πεπλη-
σμένες, ἢ σθηροδεσμίας, ἀπορριθησῶν δες ἢ αὐτὲς δὲς χρα-
δίνες μὲ τὸν χρηδαιμογόν ὧς, ἢ σοὶν χρηδασσαιδῶν δες σοφαίδια
μνησθρων, ἢ δὲ σφώνη βαίδη μιχμὰ ἐφευρὸν, ἢ καπεδὸν
σοιῶν ἐνες ἰῶν παπογερόνδων ὅπερ ἄλλο ἐδοιπόδυμα δρι ἢ:
χθοι, σοφοὶ ναὶ παθωνίαν μὲ ἰὰς καχθεχονεόδες ἦσσον αὐτοῖς,
αὐτοὶ ὅλα ὅπερ παίμεδε ἦσι μαίσμα, ἐὼν δὲ ὀμαίδε ἀπὸ δὲ
πιομαόδες ἰῶν ὀρδαόδων δὲ σφώδε, ἢ σεμσθδ ὁδᾶ δαὶ ὀρδᾶ
καιδάνια, ἢ σοφοσμαίως ἰῶν τδεσεστδίδων, ἢ ἰοστδίδων,
δαὶ ὁσσῖα μὲ σοφαπομέμαδα, ἢ μὲ φιλοδωρίαν αὐ δννη:
θᾶδε, ἢ δαὶ φέρεδε μὲ ἰὸ ἐὶ μαγιδόνι, ἦδε σοφὸν αἴξοι μὲ
ὁ, ἢ βαηθᾶδε ναὶ παίμεδε. ἢ δὲ αὐμέως, μαιδαίως σοονᾶδε,
λέγοντές ἰὰς αὐτοὶ ἐὐσαίθησαν, ἢ ἰὸ πῦρον αὖμογον, ἐδοφδὴ
ἢ ὡς ἦσοφδ ὀνωίερω, ὀῦλας χῖδανοὶ οἱ σαοσιῶδαι, μὲ ἰὸ ἶνι
ἰρόσοφ παδορθᾶδαι π ὀδοσαιόα ἢ ἰὸμον, ἢ ἰὸν σοφαφηνοντες

ἐξ ἀρχῆς. ἡ ἀπέχθεια ὁδοῦ ἢ ὧν διανύεται, ἢ ἀποστάσεως: παλαιὸν μεμετρημένος οἰνείων μιᾶ ἡμέρᾳ δύναμιν δώρων εἶναι δύο οἷον ἡμισείας ἐπιπέδου, ἢ ὁδοιπορικὸν, ἦτον οἰνέδιον, ἀρχὴν ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου ἢ ἡμιωρίου καὶ οἴνωσιν, ἀπὸ μὲν ἐξ ἀρχαιωνίου ἐπὶ ἀρχαίου, ἢ ἐπὶ βιομηχανίαν ἐπὶ βρόχου τριακοσίους ἐπὶ ἀρχαίους μέτρους, ἢ ἀπέχουσιν ἐπὶ καλλιτεχνίαν μέτρου. ἄλλο ἐὰν οἰνοχοθῶσιν ὅλοι, εἰσοδὴ ἢ ὥρα ἐπιτοίνως μέτρου. οὐ ἐὰν οἰνοχοθήσωσι οἱ τριάκοντα παχεῖς βουλευταὶ ἀρχὴν τριῶν: διαρίζειν τὰς ὁδοὺς μέτρου, τριῶν ἐπιτέθη ἀπαλλαγὴ, ἢ ἰδὲ ἢ ἴδιος ὁδοῦ-οἰνίδιον. ὅταν ἐξεπληρώθη ὁ ὁρισμὸς, ἢ ἄνευ ἢ ἀρχαιοτέρου ἀλλ' ἰδιοκτησίαν ἢ μέτρον αἰτίου. . . αὐτοπρινόμενοι δὲ ἄλλως, ἐμβρι: σαν οἱ τριακοσίοι, ἢ ἀπὸ ἀνατέλλοντος ἢ δοῦ μέχρι, ἢ ἐπανάληψη: σαν ὅλοι ἑξῆς, ἢ ἐδοκίμασαν ὡς συμπεφωνημένοι τρίτον, ἢ ἐπιλάμβανον ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου, ἢ ἐπέβαλον. ἀπὸ τρίτου, ἢ ἐβδόμην καθέντες. ἢ οἰνοχοθῆναι μιᾶ ἀπὸ τριακοσίων οἰνίδων ἐξ ἀρχῆς μιᾶ μεμιγμένου, χαλεπὸς ἐπορεύθη, ἔμενον τρίτον ἢ οἱ μέχρι τριακοσίοι: μέσου χαλεπὸν ἢν τριακοσιοστὴν ἀνατέθεν, δηλαδὴ ὅτε ἦτον ἀπὸ τριακοσίου, ἢ ἐβδόμην καθέντες, καὶ οἰνοχοθῆναι ἢ οἰνίδιον μιᾶ ἀπὸ εἰδικοῦ τῆς καθέντος, ἢ παραμενούσης χαλεπότητος ἢ ἐξ ἀρχῆς ἐπιτέθη ἀπὸ τριακοσίων, ἢ τριακοστὴν, ἐπιταχύνθη τριῶν μέχρι ἀπὸ τῶν οἰνίδων ἐξ ἀρχῆς μεμιγμένου: ἢ ἔγινον ἐπιτρεπὲς ὀγδοήκοντα

χιλιάδες μαλλιῶν ὀλιγοαπόδων στρατιωτῶν ἦν δύναμις· ἡμέραν
ἡμέραν ἐφθονοῦσιν ὅλοι, καὶ ἀρχὴν ποιῶν ἕως νὰ ἔνας ἄλλος
ἄλλο νὰ ἔχῃ καὶ ἤθελε, τὸ ὁποῖον αὐτὸ τὸ ἔλεγαν, ὡς εἶπε:
διηγήθηκε, δὲν ἠμποροῦσαν, ἀλλὰ προσαίνουν χώρια,
ἀρμενίσας, καὶ ἐβραίους νὰ μὴν ὀνομάσω ἁπλῶς ἔξω, ποίους:
ποίους γενίσρων, καὶ ποιῶν ὀνομάζω δὲ, ἰμὲ, καὶ ἀλλοῦ
ἐξαπλοσάλησαν, καὶ σχεδὸν ποιῶς μὲ ὅλα δὲ ποίους ἐσυμβι:
βάζανον μὲ μίαν ἐπουκὴν ποιοὺς, ἀλλὰ νὰ μὴ δὲ ποιῶ:
σως, καὶ ἄλλως φοῦθον καὶ ἐξ τὸ Παλιατορχεῖον, καὶ ἐξ ἄλλους λέ:
γουσιν ὀρθοδόξους λέ, καὶ αἱρετικούς, καὶ σουλιῶν ἦν Ἑβραίων.
δίδουλες ἐ ποίους ἄδραν νὰ ἐμαίνῃ ὁ ῥιαγιᾶς ἔξω, καὶ νὰ ἐ:
νας ἐξ ἐκεῖνες, δὲν ἤξερεν ἄλλο πόσα, ἄλλο μοῦρα
νὰ φορέσῃ, ἀλλὰ δὲ ἐξέσχιζαν, καὶ ἤξερνον ποιοὺς,
ὅσον ὅπου ἐξεγύμνωσαν καὶ ἐς σκοχές, καὶ ἄλλος ποιῶν ἤξ
αἰσθανθήκησαν νὰ φορεῖ μοῦρα, καὶ ἐβρῶν ποῦς ὁ μοίραχος
ποιοὺς καὶ μαχμὰδ πασσαῖς ἔλεγον, ποῦς τὸ ὀνομάσω γίνεται
μὲ δύο ἤβρα, καὶ ποῦς οἱ στρατιῶται μερίδα δὲν ἔχει ζωνένα.
μεθέσθαι βλέπουνες ποῦς οἱ ποιμενάρχοι τζορτζανζίδες ἔναν
πεπρυγμένοι ἀρχὴν νὰ ποίσῃ νέες τζορτζανζίδες, καὶ
ἔλεγαν εἶναι στρεχὰδ αἰγυπτιακὴ, ὀξὺ ἦς ἔλεγαν ποιμενάρχους,

μὲ ἀνυδερονᾶδο. ἦδον ἰσαναροπονδαεδὴς μὲ ὀυαδὴ ἀϊνος, μ' ἦδον
αὐτοχθίεσθαν λιενιτζεραγαῦ. μὲ ἕνα σέμι ἰσεσχίμ ἐρενδὴ
αὐτοῦ δὸ γυαγαλῆον, ἰαὶ ἐζῆμεν σαμισσὸζ ἐρενδιᾶ, μὲ ἐζῆμεν
μὲ ἐρεμεν ἰὸν ἐζόρισεν αὐτος ἰὸν ἰσεσχίμασεζῶ δὰ ἰοιωὸδὲν
νὸσοζίαν σεμεν σαμισσὸζ ἐρενδιᾶ ἰωαννινίδην ζελαμὲ ἐρενδὴ,
ὁεῖδὲ ἦδον ζεῖὸ πιρελίμὲ, μ' ἰαὶ ἦζον ζωσινὸν ουζυβεζον.
μὲ αὐτ' ἐ ἐὸυζυγιαζῶζαν βλωρία αἰνίνδα μ' οὐσσὸ ἰαὶ ενιαρία
ἦδὲ γᾶ, μ' οὐσσὸ ζαΐασιλαὶ λιάζχων βυρίδων δὲ Μεχμέδμε.
χαμιᾶ, μ' ἰῶν ζοισσῶν ζινίζεων, μ' αἶλλων σοφλῶν, ὁσσὲ ὁλαρὸ:
ρὸις βόσσοις ἐχαηζαΐδζαν. ὁλὶ ἄβεζαν νὰ πὸυχαόσεν. αἶλλ' ἐ:
γινεν ἐζ ουῦδῶν. ἰῶν σεμεδαγδίων ἕως ἐζαμὸν ἰριαὶ νονδα ὀνε:
ζιαζόμενοι σεμεδενγκιζὶ αἰγαγαρὶ. ἐρχόμενοι δὲ γὲ ἦδὲ Πόρδαν,
μὲ σεμένονδα Κουββαΐδια, σβαπόσα μ' ἦδὲ αἰγιῦ αἰγερὶ, ἐὰν:
νὸσαν ζιὰ ζιαγαγωδαΐδὲ αἶπον, ἐχονδα ζιὰ ουῦδῶν ὁ ἐμθῦζ
αὐτὸ ὁλίγα σεζῶ αρζιαδωμένα, ἰῶ ὁσσοῖς ὠνόμαζαν σεμεδε:
γκιζὶ χαοιμαλερὶ. σεμῶδος δὲ ουῦδῶν ἰῶν σεμεδενγκιζίδων,
μ' ἰῶν ζαοιωΐδων ἦδον χαλίμὲ ἰῖς ἰῶ ὀνομαδὲ, μ' ἰαὶ ἦδὲ μὲ
Παῖμονα, ἰῶ δὲ σεμενονόμαδος ουῦδῶ ἦδον ἀ αἶμα, ἐζωνδας
μ' ἦδὲ χρονίαν ἰῶ Μωρέως ἦχε γραμθῆ γιοζδαΐσις γὲ ἰὸ ὀνε:
ζιαζόμενον ζαλιόνιον Παῖμονα. ἦδον ὄνος ζονθός, ὁυζδὰς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νῦμφος ἰῶ σώματι, ὀλόγυνος, εἰσόθυρος γραῖα σολλαὶ χεῖρας ἐχ-
ἡ σοῦσα, ἦλον γεγραμμένος τραπεζίτης ὑξαρχῆς γὲ τὴν δεξάδην
ἑβδόμην συναγωγήν, ἦλοι ὀρδᾶ ἰῶν γιανιτζάρων. φύσιγξ δὲ
ἦλον ὠχρὸς, ἡ ἰύραννος, ἡ μικρὸι ἐλέγε δὼ αὐλοῖς τὴν φορεσίαν
ἔχ, ἐνδυόμενος μόνον τὴ σοῦρῶς τραπεζιωτὴν φορεσίαν, ἡ
δὼ ἔλεγσαν νυμφίος, ἡ ἡμέρους δαὶ ὀρμαῖα αὐτὸ σοιῶσθ.
ἦλον δὸ γένος ἀλβανίτης, ἡ τὴν τέχνην ἐχαίνας, οἷς ἡ σοῦῶ:
ἦλον μὴ ἐργαζόμενος τὴν τέχνην ἔχ, οἱ λοιποὶ ἐχαίνιδες αὐτὸ βόβον
μόνον ἔχ ἔδιδαν τὸ μερίδιον. — ὁ δεύτερος ἦν Μιχοῖς
ὀνόμαλι, μικοῦῶς τὸ σορμὶ, ἤμερος δαὶ ἤθη, ἡ σοιμπλος
τὴν γνώμην, ἦλος ἡ σὺδὲ γιανίτζαρης, ἀλλαὶ μὴ βυλαύδων
σρεῖον τὸ τραπεζιωτὸν, ἠρχαῖο μὲ χρυσοσυλλοχαλινωμένον
ἄλογον, ἡ μὲ βαμβακόγυναν γὲ τὴν Πόρδαν. Τρίτος ἦλον
ὁ τζινατλῆς, οἷς ἦλον σρὸ σολλῶ ῥεῖξης γὲ τὸ Καυδάλι ἔχ
ἰσθεσχισσαλῶ. Τέταρδος ἦνας ἔμπορ αὐτὸς, ἡ Πάμποδος
μυσδαρλῆς, ἡ ἕλλος ταμπάδιαγλης ὀνομαζόμενος, ζωὴ
ἕβδομος χότζαχλας, ὁσσὸ ἦλον ῥεῖξης γὲ ἔχ Μαχμὰδ πασχα:
γιὰ τὸ παγίτι. σολλαὶ δὲ ὀλίγοι ἦλον σερόδεν γυναῖδες αὐτὸ δαὶ
ὀτζάκια ἰῶν τζεσδετζίδων, ἡ δοσδετζίδων. σρὸς ἄλλοις δὲ ἦλον
ἡ ζάσσιος ἄλλὸν μαμμόσης παγιτζῆς αὐτὸ δὸ γενὶ ζαπι σερ:

δαγμικής;; = Εἰς δόσον αἰρήσαν νὰ σώσουν καὶ στρίξ τὴν κων-
σαντινουπόλεως να φοερχωνόαν εἰς τὸ βυζάντιον, δηλαδὴ νὰ
ἀναγραφθοῦσιν εἰς τὸν χαλίκογον τῶν στρατιωτῶν, ἢ νὰ σταμα-
τοῦν τὸ τζιζλαν τους, ἢ ἄλως ὑποστρίβγιον στράτσια ἔγινεν ὑπὸ
μὰς εἰκοσὶν σουλτανόνδα χιλιάδας, ἢ ἐσπιξαν σπανοὶ εἰς
τὸ ἀλβανικὸν. λεγωνόας δὲ ὁ κεχαγιαμαχαμὰς ὅτου ἔχα-
σιαν δηλαδὴ τὸν ἀσκέρι τους, ἕως σοῦλε ν' ἀποσέλλα σοῦρι εἰς τὸ σέρι,
ἢ δὲν ἐφέρ ποτὲ σοῦρι, μερικοὶ χριστόφοροι δι' ἄπαν ρι-
λογγυρίαν θελονόας δηλαδὴ νὰ ἀναγραφθοῦν, ἢ πολλοὶ αὐτὸ
μὰ στρίξ τῆς πόλεως δηλαδὴ νὰ τὰς δώσουν αὐτὰ σεκίνια εἰς χρυ-
σᾶ, ἢ γραφωνόας τους ἢ στρατιώτας νὰ στρατήσουν μὰ ἄλλους
λγρθεύδα, σπρώνναν ὅλοι ὁ κεχαγιαμαχαμὰς μιὰν εἰσοδιάδα
ἢ νὰ τὸν ποδιμαδιάσουν, ἢ ἄλως ἔγινον ὅλοι ὡς ἕνας πύλος.
ἢ ἔβαλαν αὐτὸν εἰς μέσον. ἢ τὸν εἰσπραξιάδιαν, ἔσπρωξι ἔξω-
σον ἢ ἕνα ἄλλο τζοναδάρην δὲ χέρι σπρώνν γενίτζεραγας
ὅτου εἰσεριοσπάστην εἰς τὸ πόδι, ἢ εἰσπραξιάδιαν ἢ αὐτὸν.
ἰρίδον ἕρεραν ἢ ἕνα γέρονδα χαντζὴ μπεσαρᾶ, ὅτου τὸν σπρῶ-
σος στρατιωτίας εἰς τὴν πόρτα, δηλαδὴ σεκλὸς ἐξαυτῶν ἔλε
χαντζαδίσθη, ἢ σπρατζαδίζοντες ἢ αὐτὸν μὲ ὅλον θράσον,
ἔβγαλαν δὰ σώματα ἔξω, μιὰ τὸ ἀσέσπιρι τσαλᾶ, μπεσαρᾶσαλᾶ.

ἡ Μαχαιράμαχαιρα· τὸ δὲ ὄνομα ἐλήφθη ἀπὸ τοῦ θέτιδος
τὴν χώραν ἢ τὴν φωλεὰν ἢ ἄλλα τοιαῦτα ἐργάζονται· τὸ δὲ
ἦλθε· ἡ κύων ἡ κατὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ αὐγάζει, ἡ δύεται αὖ·
ἰχνάζει· τοὺς αὐλοὺς καλεῖ ἐκ τοῦ κυνηγίων, ἢ ὑδάτων· ἐξήλθοι νὰ
ἐκλαμβάνῃ τὸ σῶμα τῆς ἐχέτης, οἷονεὶ ἀποδιώκων αὐτὸ, ἢ τὸ
ἐκλαμβάνει· ἀπὸ δὲ ἄλλα σώματα ἀπὸ ὧν ὁ ἐχθὼν, ἐμφανίζεται·
θιάσθην, ἢ ἔγιναν βρῶμα τοῖς σκηνοῖς· ἢ ἄλλο στέρνον
τοῦ ἐραδάζεται τὸ πλάτος τῆς· οἱ μὲν ὡς ἐθνικώτεροι, οἱ
δὲ ὡς χωριάτας ἀρέσκον· ἢ ἀπώρασον, ἢ ἔφηναν σοῦχι οἱ
λιβεκουσαπιναστόλη· βλέσονται δὲ ἦτο οἱ σοιτῶλαι, ἔγραφεν
ὁ ἐχθὲς στρατηγικὴς αὐτὸ ἦτον ἀεφέρια· ἢ ἔγιναν ὡς ἐχθὲς
χιλιάδες μία μίαν ὁρμοῦσαν, ἢ σύχνοιαν, χαιρεβάνονται
τὸ ὀσπίτιον τῆς Δεφτερδάρη· ἢ ἄλλας παιδικὲς μία δυναστάν,
ἢ χάνια δὲ ἀναπαύονται τῆς· ἢ μία μεγάλην ἀνοιχτὰν
ἐχθὲς τοὺ ρεϊζχαὶ πολλὰ ῥεῖς ἐρεύνην, ἀλλοῖα δὲ
χαν πολὺ ἱκανὴ· ἢ ὅλα τὰς ἀστεφχιρσοπαζάδες, δὲν νὰ
τὰς βοηθήσουν· ἐχθὲς οἱ σπῆλοι ἐδιορθώθησαν μὲ σανίδες, ἢ
ἦλθον τὴν πόρτα· ἢ σοῦχι ἐκλῆσις τῆς· ἐπροβιβάθησαν, ἢ ἔξα-
νοδιορθώθησαν μία σανίδες, ἢ ἦτο ἔγινε σοφφάτις· ὁ κύριος μὲ
χλὰς δὲ, ἢ μερικοὶ ἄλλοι χριστιάνοι ἔγιναν αἰχμάλωτοι·

θλιβερίζοντες δὲ οἱ ἁγιοπολῖται, ὡς ἤκουσαν τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς ἡμέρας αὐτῆς καὶ ἀναχωρῶντας τοὺς βασιλικοὺς ὁδοδείκτας, εὑρόντες καταλοιπὸν ἑαυτούς, ἢ δίδοντες ἢ ἴδια ἤγνα εἰς δύο ἡγιῶν σταλάδες ὅπου ἦλθον ἐν Κωνσταντινουπόλῃ, ἀγαλάνδες ἢ ἰδὼν σορῶν ὁσιοπρεπίσαντα τὴν κεχαριτισμένην γυναῖκα ἀγίαγαν, ἢ θετόδοντες γυναικοφρικτῆ, ἢ ταραχοχαρὰ ἐξωνῆ, ἢ αἷμα ὀφρί: ναι τ' Κωνσταντινουπόλεως, αὐτόμη βαίνοντες χῆρα ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ἐξω γωνοτάσια τ' ἀγαλλιᾶς, ἢ ῥάχεις. ἢ ἔξος σταυῶν ἄνω: σταῖς ἰῶ βοῦσι εἶναι ἢ ὁ ῥηθὴς γυναικὸς Κλημεχαγιασός, ἢ εἰσῆλ: θον ἐξαίσιος ναὶ γίνῃ μία σπειραλία παῖ ἐχθρῶν. ὅπου μὲ αὐτὸν τὸν βοῦσον ναὶ ἠμπορέσουν ναὶ σερεωθῶν. ἢ βγέσουν σοῖς σοῖς αἴρεσιν ὁ Θεσσαλονίκης. ἢ ἦς αὐτῆς, αὐτοραίσθαν βιαίως ναὶ πηγαίνῃ σπειραλία. ἢ τὸν μὲ διενεργεῖσθαι ναὶ αὐτοχθα: σταῖς Θεσσαλονίκην. τὸν δὲ γυναικὸς διενεργεῖσθαι, ἢ ὁ Παῦλος ναὶ λάβῃ ἴδια ἤγια, φαγιδόμενος δεραστικῆς, ἢ ὁ γυναικοφρικτῆς Κλημεχαγιασός, ὅπου ναὶ γένῃ σοῖς σταῖς ἀέροβοι, διεπιὸς γυναῖ ἐξ ἴδιας σορώδας ἀξίας, ἢ ἤχο αὐτοραίσθαν μὲ μεριζῆς συμ: βαλὰς δινῶν χαποβόσων. ὁ δὲ πραδαγόϊαλος ἄνας μαυθαίνων: ἴδιας αὐτὰ, ἢ συχνὰ τὰς σοβιοδύων ἀπὸ πόλιν πυρίως μόνος ἦν, ἢ βγέσουνδας ὀρθομυρωνῶς μυρίας αἰδαξίας, ἢ μίαν βάλλον

τὴν Παιδόνα ὅστε ἀπέγραφε, λαοίχι δίνι δεβγάλι δελίλ
σενδεί σαιδόνα χαλίλ· τὴ αὔλλα σαιρόμοιαι, λὰς ἐμπίνυσι
δις, τὴ ἥρις, ὅλι αὐτὴθα λὰς ἐδωσαν ἔγγραφον ἰδιόχερον βασι:
λιπόν, δλὰ ναὶ μὴ σαρραχθῇ ἐς τὸ μαδέσθαι τ' ζωὴ ἰων· αὐμὴ
αὐρ' ἔ λὰς ἐδόθη τὸ ἔγγραφον ἕως ἰωξα ἔπαιρναν σολλὰ ἄξια
θανάλα αὐλῶν, τὴ χοισσὸν τ' ναὶ σαύσωσιν· τ' ὀργίζελαι αὐλὲς
τ' βασιλέα· αὐλοὶ δὲ μαδόλως σαβόμβοι τῇ προαλαῇ σορο:
σαγῇ· τὴ αὐρ' ἔ ἦχε φέρε ὁ ἄναξ λαὶς σπιναὶς, τὴ λαὶ λέγια
αὐσὸ τὸ ζωύλαρι μὲ ποινὴν συμβολὴν ἐξήλθαν ἐβασσόνως δλὰ
λαὶ παναὶ λὰς θαλήμαλα λὴν ἐπεσελθόαν, τὴ ὄχι χαθ' αὐνδρὰς,
αὔλλα χαθ' ἐχθρῶν δ' ὁλρώσεως. ἴλως ἔφερεν ὁ ἄναξ βὶ ὑπλο:
λοσσαγωγρεὴ χάιναν βροσὸν συμβολῆς, τὴ λοὶ Μαχσύνογλα
ἀσσελαχσαλᾶν, τὴ λοὶ ἐζανίμ χοτζα Κουσελαν σαλᾶν, τὴ
βλέσσοντες οἱ ζασιῶλαι σαῶς ἐσζηνόσαν ὁ Μαχσύνογλας, ἐθορυ:
βήθησαν μεγάλως, τὴ ζηλῶντες ναὶ μὴ φύγῃ μόνα, αὔλλα ναὶ διορι:
σθῇ ἐς λαὶ ἔξω μέρη, φθασεν τ' βασιλέα σαῶς λὸν ἐδιώρισεν ἔξω:
χάντζιν, τὴ ναὶ ἔλθῃ ἐς Κωνσαντινούσολιν ζαζωνλαὶς μόνον δύο
βρῶς ἡμέρας, ἕως ναὶ ἑτοιμασθῇ, τὴ ναὶ σεραίσῃ αὐτήμου, τὴ ἄλλος
πλύχασαν αὐσὸ αὐλὴν λὴν νόσφιαν, τὴ αὖρχησαν σαρελθὺς σαλὶν
λαὶ παναὶ λὰς θαλήμαλα, ἐς λαὶ ὁσσοῖα μαλαξὺ ἴδοσιλ τὴ λέρο.

θὰ δὲ μεσολήσῃς αὐτῶν νὰ βορέσουν ποσχοὶ χαβδία τὰ:
ξέσω, ἢ αὐτὸς νὰ μὴ χαϊδεύουν ἢν σκέπην οἱ βορεῖσαντες:
ἢαί, ἢ ἄλλος νὰ ἢάξῃ ποδιαυτόρα ἀς αὐτὰς, ἢ νὰ ξεβορᾶ ἢαὶ
χαβδία αὐτοῦ ἢς σπρώτης, νὰ ἢὰ βορέσουν ἢ δαιμόνες, ἢ βιάσῃς
ἢ ἰαυτῷ. ἢ ὁ ῥήτωρ Παῤῥόνας ὡς μεγάλης ὅσσε ἦλθεν ἄλλος
λαβεῖς νὰ σφαλῇ, ἢ ἄλλος νὰ ἀνοίξῃ. ἢ ὅσοι σεμνοτυφίδες
ἐξ αὐτῶν σπρατηγιώτεροι, ἢ ξεχωρισὰ ἢῶν θεοσεβίδων σοφα:
ξόμενοι ἢαὶ μιλήσοντα, ἤθελαν νὰ σπαραμυθήσουν, ἢ ὅσοι ἄλλοι
ἐξ αὐτῶν ἢὰς εἰσυμβόλαν νὰ ἀρεσθῶσιν αὐτοῦ ἢαὶ χαπαίῃς θξέι
μαδα ἢὰς ἐσπαίδευον, ἢ χαϊδεύες ἢ βασιλικὸν ὄφιν ὅλα
νὰ ἢὰς θανατώσουν, ἢὰς αὐτεμφύνεβ-ὁ ἄναξ-σῶς ἐγὼ μὲν
φοβοῦμαι ἦσσον νὰ μὲν ἔχῃ ποτὲ σκέπην αὐτοῦ ἢς σασιάδας.
ὅθεν ἔχω χρέος νὰ φυλάξω τὸν λόγον μου. ἢ λοιπὸν ὅσσοις ἢὰς
ἐσθάσουν, αἴ μὴν ἐξόρισος, ἢ δὲ νὰ θανατωθῇ ὅλ' ἐσέρχω: ἢ
μὲ αὐτὸν τὸν σοφὸν σοφῶς ῥήθηνα λόγον βασιλικὸν αὐτοκοίμη:
θησαν ὅλοι, ἢ δὲ ὑποσθάντων σχεδὸν τὸν βίαιον θάνατον.
Ἐκεῖος δὲ σαύτων, ὡς ἀνωδέρω ἐφανερώθημ, γυρεύοντες ὅλῃ
ἢν μιλήσαν σύσασιν ἰων νὰ ὑπερύξωσιν ἐπέσραθεν, ἢ μὲ αὐτὸν
τὸν βόσσον νὰ λάβωσι ἢὰς σπρώτας αἴξας, ἢ ξηδῆνες συμβόλιον,
ἦλθον ἐς ἢὴν Πόλιν, σσυροῖος ἢῦ ἡμιολοῖῦ χαίνα, ἢ λιβυκὸν

ὀλλα λαοδολιχασια, ἡ σρώων ἀλεξιαδων, ἡ δι ἰσοραχις
σια τζουνιχοτζα, ἐξήλθαν μεγαλοφώνως ναί πηρυχθῆ ἐπ:
σραλήα χρὰ δ ὀλίρώσης. ὅθεν δὲς αὐτεξρίθη ὁ ὑβηλόδαβς χαίνης
σοῦς π' πραλαγιά βασιλήα ἐξέχως ὁσσῦ ἔχη χρήαν ναί σρα:
λίση σρῶδον δηί ῥούσαν ὁσσῦ ἀνοιχθῆ χαλαί δαί μιρ η δῆς
Περσίας, ἅναγ ἡ σίλλα μιρικά ἐμποσόδια ὁσσῦ δι' συμβαλλω
δῶρα ναί πηρύξωμι αὐτοῦ δ' σίλλο μιρος ἐσραλήαν, μαίγισα
ὁσσῦ μιχρι δῆς σήμερον οἱ Πρίγιπτοις δῆς ὀλίρώσης δι' εἰσαρα:
χαίραξαν δαί δῆς σινθήκης μιλαξύ ἡμῶν πραλαγα, ἡ σοβίδῦ
δῶν ὑποθέσεων ἅναγ δόκιμος ἡ ὁ σαρσιρεσβής σσαρών χωχ:
σύογλας, ἡ αἳς ἐρωλήσωμι ἡ αὐλοί χέγωνδας, μι' μεγαλήν
αὐναγδαν ἐπορόχαβαν ὁ Παβρόνας, ἡ ἦπαν, ἐχώ ἐσῦηχα δῆς
δ' χύαν, ἡ ἦδα σῶς αὐλοί ὁ Παπᾶς ἔσανιχεν αὐδίκιος δῆς αὐλῆς,
ἡ δι' ἤχορε ναί πυβερνηθῆ, ἡ δείδεια συμβλὴ δι' χιᾶς χρχά:
χδας χέγωνδας, αὐσσοσιώσηβαν ὅλοι βοῦλδες σσαῖν ὁμῦ οἱ
σσοσιῶδαγ δ', σπῦσραλήαν θέχομι, ἔχονδες ἡ δῆς σερὶ αὐλῆς
ὅλης δῆς δηί Πόρδαν σρχηαδωμδῆς, ἡ μι' μεγαλήν αὐναγδαν
σπροβίζονδες δῆς σαρσιρεσβεύδας δῆς δηί Πόρδαν. ὅθεν οἱ ῥῆβδινῆς
ἀξιωματικοί βχίσονδες σῶς δι' χαλασηθόνδαγ δχλήως, δῆς αὐτῶς:
πρίθβαν. σῶς ἐσοχδή ἡ αὐσοφασίχδες σπῦσραλήαν, δόσιδες μας.

χιόνι ἡμέραν διορίαν, ὥστε νὰ ὀλογλωσθῇ ἡ βασιλικὴ
χαβάτζα ἀπὸ τὴν ταραχήν, ἢ ἡ βαρβάρα εἶδε ὥστε νὰ γίνῃ
ἡ ἀποφασις· ἢ ἄλλως ἀποζθυνθῇ μεγάλη χαρὰ, ἢ μεγαλοβύσης
τῆς Παρασκευῆς ἡμέρας, ἢ ἀναγγέλλουσι τὴν ῥηθεῖσα σαρ'
αὐλῶν ἡ ἄναπλη μεγάλου ἀδημονίας, ἢ ἀποφασίζουσα ὁ ἄναξ
ἡ ὀλιγωρότερον τὴν ἐξολόθρευσιν αὐλῶν· ἐξῆλθε χιονιὰ ἀφ'
ἡρέσπερ χὲ ἡ τὸν τζεσπεζίσαν· ὥστε νὰ φυλάξῃ ἡ ὁρία ἡ· ἢ ἐπο-
ρεθὲς αὐλὸς μεθ' ὅρκου, ὅτι οἱ ὅλα ἄναγ βασιλικὴ σφοσαγὴ
σουνδοίῳ τῷ ῥόδῳ σαρθεῖσαν· ἢ ζηλώσασα μεγαλικὰς τζεσπεζίδες
ὁ ἄναξ, ἐξαλθοῦσαν νυκτὸς μὲ χιονιὰν ῥόσσον χὲ ἡ τὴ Βλαντίῳ
σουγάδιον, σαρομοίως χιόνιωσαν ἢ ὁ Καστάνα σπουδὴν
ἐξῆλθε μεγαλικὰς δαιμονιτζίδες· οἵτινες ἐπορόβαλλον χὲ ἡ φανερὸν
σπῶς ἡλαίνουσι ὥστε νὰ τὸν λαβεῖν, ἢ ἄλλως ἀποζθυνθῆς ἢ αὐλοὶ τὴ
σαραβύσῳ· χιονιώσασα αὐθὴ ὁ ἄναξ τὰς σφαῖρας ἀλεξανδρίδες
σπῶς αὐτεῖσθαι μία βασιλοσκάλα, ἢ ναὶ ἐλθῃ τὸ σφρνὸ νὰ τὴν
ἐνδαφιάσῃ· ἀπῆλθον τὸ βαρβάρι αὐτὸ τὸ δαχὺ οἱ ἀλεξανδρίδες,
ἢ ἄλλως ἐρχόμενοι ἢ οἱ ταταιῶσσαι χὲ τὴν Πόρδαν νὰ λάβωσι τὴν
αὐτόφασιν χαλὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐλῶν, ἢ σαρολυρεθυνίως σπά-
χιν οἱ αὐλοὶ μινίσροι χὲ τὴν Πόρδαν, τὰς ἀπεκρίθη ὁ χουΐνς,
ὅτι ἰδὲ ὁδῷ χαλὰ τὴν ἀναφέρησιν ἔχινε σαρ' ἡμῶν τὸ αὐτό·

φασις να γίνη ἡ επιχειρήσις ὅσον αὐτὸ θέλει, ἡ σοφὸν ὁ
εἶναι ἕως τοιαύτους ἄνθρωπους, ἰδοὺ δὲ χρεία ἐστὶ:
πύρωσις ἐξ ἀνάγκης· ἡ μισσὸν καταφορὰ ὅλοι οἱ ἐκεῖ ἐξελθεῖν:
σμία, δεῖ να γίνη ἡ αὐτόφασις· ἡ ἄλλο τινὰ βούλεται ὅλοι οἱ ἐκεῖ
ἐνδὸς ἐξ πολλῶν, ἡ ἐσυμβόν ὁ γιάννης, ἡ ὁ Εὐστύροσος,
ἡ ὁ Καστελλοσοφιανὸς, ἡ σπουδάζουσι ἔξω αὐτοὶ ἐκεῖ διδάσκειν
ἐκεῖ βασιλικὸν, επὶ ὅσον ἐχρήσουσι οἱ Καστελλιόσοφοι, οἷς:
σοῦσι, ὁ Διονύσιεραγωγὸς, ὁ Παλρόνας, ἡ ὁ γυμνὸς, οὐχὶ:
μεν ὁ Καστελλοσοφιανὸς μιὰ ἔδοσιν, ἡ ἔφυγε ἐξ Παλρόνα, ἐδὲ
ὅσον αὐτοφάσισεν ὁ ἄνακ να γίνη ἐὰ θέλησαι σας, μόνον εἶναι
θέλει να σὲ δώσῃ ἐρία ἐγγια, ἡ να σὲ παίξῃ ἀληθεύειν· ἡ
φυλάγε μὴ σὲ ἐκεῖ· ὅλοι θυμώνουσι οἱ βασιλεῖς, ἡ δὲ σοφὸς:
φασίσεις σήμερον ἡ επιχείρησις· ἀπὸ ἐμὲ δὲ σὲ ὁ Παλρόνας
μιὰ ἐμπιστοσύνη στὸν ὑπερέτειαν ἡ επιχείρησις, ἐξηγεῖ ἡ δεῖ σύμφορον
ἐκεῖ βασιλεύειν ὅσον ἔχει ὁ Διονυσιοφιλοσοφιανὸς· ἡ ἔτως φόβος:
θούνται ὁ Διονύσιεραγωγὸς, Παλρόνας, ἡ Μισελὲς, δεῖ να ἐσὰ:
γωσι ἐξ ὅλον προσωπεῖον ἄνακα, ἡ ἐξωτικὸς να ἔνας ἐξηγεῖ
σρώτην· ἡ ἐσυτέραν ἐκεῖσε ἐξ ὅσον ὅλοι οἱ βασιλικοὶ δὲ:
λοι· ἡ συμπαθοφιλάνες· ἡ ἕνας ἐξορκισμὸς ὅσον ἔχει ἐκεῖ
κακὸς μαθητὴς ἐκ χώνη· ἡ νυκτερίδα δέκα ἕξ ὁδοὺς

τζορβατζής μέ δόν ὀρδονᾶ τῆ Παμφόνα, μή γυναικά σουμαντζία
δέ χάνα σουμφρεβάς εἰνάι ὠσταγτζής, μή σεφροσυνόμενος, μέμ
γυναῖκα γενναιόδωρα ἀγάπανσας ἰνάι σουμόν ὁ ἔσπιρος, μή
σάς μέ δόν δουλγινόν σφρόβυρον, μή σουμφρόνι ὅσα δέ ἔξεσμιστ ἰόν
πλυσπίλαδ αὐνάις δέ αὐτόμας ζμλα σφρώϊν σφροσοχήν ὁβάϊς
πλλεδόν τζορβατζής πλυσπίλας ἰόν ζυσζέ χιόν σουαδίον, μάδι:
ἴφρον ἰόν Παμφόναν, μεγαλαίδε, εἰόν βέδ εἰδινάς μπε σφρωϊνάϊς,
μή οἱ γυφόϊς εἰδέ χωρίς μπ' ἀδφαλήμε; μή σπερμέϊ ὁ Παμφόνας
νέβρίζον αὐνδιςσπιλδ ὄζέ ἰδν αφχαίδν. εἰνάις δέν σχάν χα:
σάνας δίδωνδιαϊ ἰον ἐνα πλύσπον ὄζέ ζίβας ἰόν εἰδιχόδεμπα:
μή φωνάζον ὁ ζυσζές ἰό, ἐχιον, ὄζοι ὄμπέ οἱ σωχαδφιζαπιμα:
χδαπορχιπάϊδαζαν αὐνδέ. οἱ δέ ἔζοι αὐνδῶν σφροσζιμόνδες ὕζω
σφλπόν δέ χάπός, μή οἱ χαπόϊ σπφόδεγπιεζί ἀγαπόϊς σπέμ φέ
ἰό φρόϊα χφσί, ἔγπε σουμφρόνι σφροσαφέ, μή ἐσφαίχιζον ἡ σφρ:
δαγς, σφροσσοπεζόμενοι ὅϊι φνάγ εἰνάϊς χωζαπόν συχιβζίον, μή
ναί χμή φδεφχωνάϊς ἔχωδεν ὁ χαός, μή φέ δαί εἰνδόφα οἱ σπφόδεν:
γπιεζί ἀγαπόϊς, μή σπιπφζέπος ἄπας σπδεπίφναν χμάφ ζέ ιάν:
ρέδας ἤαν ρήδπίδν φριῶν οἱ σουμφρεβδεπίδες σδαχδονφίδες, μή ἰόν
χμί δχδαχέ ἐφεπάν ἀφαδφ καβασπιζόαν, μή σπέχέ χσφαφίχμαν
σδαχπσοφ ἐφεπάσαί, μή δεφβίς αὐφῶν τζαπάς σδόαπν, ὠξ ἐσπιβζίς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ σοροδόλας ἡῆς βουλγάς ξαβραχηλίσαντας, ἡ ὠθῦνας, ἡ σύρνονδας αὐλὰς χωρὶς βορίπια, ἀς αὐσεπήγνσαν γὲ ὁ χαδὶ χασιό· μιλὰ δαῦνα σπηγαίνονδας ὁ Καισαρδιμαίρμιχα: γιασὴς, ὁ σοβίβησμος ἰσβεαχίσαγας, ὁὲ ἰς ἦλον ἢ αὐσοδα: νόνδος Μεχμεδσαλᾶ ἐσβρόσσ, ὁσσὰ ἐσβρόσσλον ἐν ἀδριανσολ σοριὰ ἰσβεαχίσσαλᾶ, ἡ ἐξαὶθ ἡ γὲ ὁ χιοῦρι Καχαγιᾶς γὲ σοχχαὶ ἄἶξια χαὶ ορθώσια, ἡ αὐνεχθὼν γὲ χιὸν χαχιαῦραν αὐσαὼν ἡῆς σοῦλας, ἡ ηραῖξας μαγαλορώνως ἀὲς σαροσρεσθιὰς σιρδεγμεσὶ αὐχαὶδες, ὅὅι ὁ ηεφαιχόδος ἄνας ἐσροσαῖξα χαὶ χιοῦρι ναὶ χοχλδὲ ὅἶχ ναὶ χορεῖσὲ χαββαὶδια ὅἶχ ἡὰν μιλλγὸν ελησεφὲν· ἡ ἄἶλος χοσρχοχλοι, ἡ μαηρωνονδας αὐσὸ ἡὰν σοῦλαν, αὐσεπήγνον αὐλὰς χὲ αὐριξερὸν μιῦρος σπηγαίνονδας· μιὴνανδας δὲ οἱ ὑσηρέδλαν αὐ: ἰῶν ἄἶξω χὲ ὁ σροσνύχιον, ἄὲ ἰνας ἐπαίγν χαοσιὸδες· αὐχὰ: νεν ὁ ἰχιοροχόρης ὁ μιὴχαλος, ἡ ἐἡραῖξε ναὶ συρδὰν χὲ ἕνα μιῦρος οἱ μιαχμεδσαοσαχίδες, ἡ οἱ ἡὰ Καισεδιονσαᾶ, ἡ ἄἶλο συρδὰν δες, ἐἡραῖξεν ελὰ δαὶδερ λέγονδας, βαοχλιὰ σροσαχὴ ἦναν, πλιοσὰβδα ἡῆς ἀνόμιας αὐλῶν σιρδεγμεσὶ χαοσιὸδες, ἡ ἄἶλος ορχηβόνδας οἱ Παοσαχίδες χαλὲσοραῖξαν αὐλὰς χωρὶς ναὶ χάμιεν οἱ σαοσῶλαχ ἰχιμὶσαν αὐλὶσασιν, ἡ

χωρὶς νὰ χρεωσθῇ οὔτε ἓν σαρανταβύζικο σὲ ὅλη τὴ Παλαιὰ Πάτρα: τζίφτες· μὲ τὸ γλωσσοτζίφτες ὅμως τὸ σαπουνόβολο ἀπὸ τὴν κοιτάς ἔβγαζε ἀφίλια· σὲ λιγοστὸ οἱ χαλοπιάνηδες τὴ σοφρατζήδικη δουλειὰ πολὺ βγῆκε: σουνέτι ὅλη ἐσφαλίσθη ἡ σοφράς τὴ Παλαιὰ, ἐγνώρισαν οἱ σοφρᾶς: σοίφροι τὸν βασιλικὸν σπιτσόν, μὴ ἔχοντας σοροσαφλεμένες χεῖρ, συχωρεμὲ νὰ χαλαβώσῃ τὸ ἀποχινόμενον· χαλὸ ὅλην ὥραν δὲ ἔζησε θροσιᾶς ὁ λιγχοσύνογλος ἀποδιαχτσαβᾶς, μὲ ἐπῆγεν ἀπὸ τὸ ἀγὰ χατσοσί, φαμιλιόμενος λιεντέζεραγας, μὲ σπαχλάδικος σίγουρα μὲ ὀκτεραγιασάγας, μὲ ἤλθεν ἀπὸ τὸν πόρτον, προλάβανε σόσαις ἀπὸ ἰαὶς χῶρας οἱ ἄγλοι, μὲ φόσεβον σοροσιὸς ἐπάνω θὲ θύρας, ὅλα ναὶ μὲ γίνῃ χαμία φρουδρομὲ αὐτὸ τὸ ἔζωθεν σασιώλας, ἀπ' ὅσον λινὲς μανθάνουσε τὸ συμβεβηκός, ἀνεὶδ' συχισοφραίνουσε δοιὸν λι, μὴ ἐλαδόβαλε ἡ φρόσυν μὲ ἀπὸ τὸ ἔζω σασιώλας· μὲ αὐσορᾶσε λὶ τὸ σοραλεόν, ἔζηλθεν σὲ λουλὰ μὲ ἔγγραφος βασιλικὸ σοροσαγὲ, ὅσλις δίρῃ σεφδεγμασὲ αἰγάδες, ἡ νεφείρια σιὰ τὸν ναὶ τὸ αὐσοπλέγῃ, μὲ φρέζαντες ἄχια οἱ σοα: λαγοὶ πιπερυσμένοι τζορβατζήδικα ἀπὸ τὸ ἀγὰ χατσοσί, μὲ διορισάνδες ἀπὸ χιλιὰ πεζάνια μὲ πόλια, μὲ λιγαίνωνδας ὁ Ἐπίτροπος ἀπὸ τὸ πόλι, μὲ ξεχωρισὲ ὁ χιλιόσυνογλος λιεντέζεραγας χαὶ ἰαπὸν βεζιρελίδ, μὲ ξεχωρισὲ ὁ τζεσσεσζίσσεσης, μὲ ξεχωρισὲ

ὁ προσαντλήσας μιᾶ ἡμέρᾳ ἐνδελέχια ὀκτὼ ἀντλίδες ὕδατος ἢ
δὲ ὀκτὼ μιᾶς, ἡ ἐλάττους ἢ τριακοντέρεις αἱ μάλα
μεγάλαι νεφέλαι οὐδῶν, οἵτινες λέγος φυγὴν ἀποφαίνουσιν, αἱ λίαν
μὲν πῦρον μιᾶ λαμπρὸν ἔνδυμα, αἱ λίαν δὲ ὅσον ἔγινον χρο-
μαίδες, ἡ ἔφυγον, ἡ αἱ λίαν ὅσον ἐμβῆναι εἰς λαστέλλια,
ἡ ἢ ἐσπήγνυον οἱ σφηλάδες. ἡ αἱ λίαν εἰς δὲν λαμπάδων, ἐφ'
ἡμέρας οὐδὲ ἀποστάντιγον, ὅσον ἐν λαυδῷ ἐξεκαθαρίσθη τῶν
μιασμῶν δλίων ἡ Κωνσταντινούπολις, ἡ δλίου μεγάλου ἐφλόγωσ:
μια χωρὶς πομπίων σύγκριτον δοιδλων σωμελθόντων συμβε:
βηκότων ἔγινε μιᾶ δοιαύτην σύγχυσιν σὺν ἐμπόδια σωνίδων,
σροξενητὴν μόνον ἡ ἐφλὰ σορῶδον λόγον αὐτοῦ ἐκεῖνον ὄν:
δραγανίαν δὲ πραδαγοδάδι ζώντος, ἡ μιᾶ δὲν σὺν δλίου
δὲ ὑφηλοδάδι χαίνη, ἡ δῶν ῥηθέντων αἰξωμαλιῶν σροσώσ.
ἡ ἐφθὼς ἐβοήθησε δὲς σαπιώδεις ἐς δὸ σορῶδον ἐφλόγωσμάδες
δαὶ αὖθοσα δὲ ἰσθεμχίσασθαι, ἄλλως δὲ ἐναντίας σαλιν ὑσθον
ἐμπισθῆναι σωμελθόντων δλέδην αὖρων ἀναγδῶν, ἐφ'
οὐθαιδμάδων, ὅσον ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐν Κωνσταντινουσόλ ἐσπεθν:
μῦσαν δὲν ἐφλασροφὴν οὐδῶν. σολὺν δὲ δῶν σεφδενγκιῶν.
ἡ δῶν νεφελῶν οὐδῶν δὸ ἐσπέρισσον σραδιωδικὸν φερόμενον
μιᾶ αὖρων δὲ σεφθέν, ἡ ὑσθαγὴν ἐς ἐφθὰ βαθμὸν ὁρισμόν.

ὁ γαληνότατος, ἡ πραταιότατος. Ἄναξ ἀπολύθως ἔδωσεν ἰδιόχειρον ἔγγραφον ὁρισμόν, πῶς ὅβαι ὑποθέσεται, ἡ ὅβαι ἀξίαι ἔγιναν μὲ τὸ μέσον τῶν ῥηθέντων στασιωτῶν νὰ ἦναι πάντῃ ἄπυροι. ὅθεν ἔγινεν ἡ καλὴ ἀρχή, ἡ ζαθημερύσιον ἐξεκαθαρίζοντο ὅλα τὰ γινόμενα ἄτοπα, ἡ ἀπαξιοῦντο ὅσοι διὰ μέσου αὐτῶν ἦχαν προλάβῃ ἀξίας. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν βραχυλογίᾳ, διὰ νὰ δάξωμεν ἐξ ὀνύχου τὸν λέοντα. χάρις δὲ τῷ ἁγίῳ θεῷ ὅπου μὲ τὴν γενναιότητα, ἡ φρόνησιν τοῦ γαληνοτάτου, ἡ πραταιοτάτου Ἄνακτος, ἡ μὲ τὴν πιστὴν ἐξόρθωσιν ὁ τὰ ῥηθέντα τοῦ σύμνεστάτου Ἐπιτροπου ἔλαβεν ἐν ταὐτῷ τοιοῦτον καλὸν τέλος ἡ ὑπόθεσις αὕτη χωρὶς ζαμίαν σύγκρισιν ὁ πα:ρόμοια παρελθόντα συμβεβηκότα.

Ἡ αὐλὴ Δήμνος ὁλόχωρη σχολιῶν ἀνεκδότων
παρὰ Ἰωαννίτῃ μοναχῷ Ἰβηρίτῃ.

Πολλὰ μὲ φάνη χρήσιμον, ἐξ οὗ νὰ σημειώσω
τὸν νῦν παρὼν διάλογον, ὡς νὰ διασώσω.
Ἰωαννικὴ θέλησιν, ἡ μαθητοπρέπειά σου;
καὶ ἀσφάλεια τοῦ παιδὸς τὸ ἴδιον ἐξοδεύεις;
μαὶ πρέπει νὰ συμμορφωθῇ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τοὺς πόθους,
διὰ ἱστορίας σύγγραφαν μὲ σόνους καὶ μὲ μόχθους.
Εἶχον διὰ διηγήματα ἔργον φιλοσοφίας,
ἢ σὲς μεταγενεστέρους γνώρισμα ὠφελείας.
Ἡ φύσεως ὁ ἄνθρωπος θέλει πάντα νὰ μαθῇ,
ἢ νὰ γνωρίζῃ ὁρέγεται ὅλη πρᾶγμα νὰ λάβῃ.
Λοιπὸν ἀρχίζω ἀπ' ἐδῶ πάλαι τὸ ὀνειδίον μου·
ζορφαιόων διὰ δηνάρια ἐλάβωσιν τὸν χρυσόν μου.
Χίλια ἑπτακόσια τριάντ' ἀπὸ χριστοῦ μου 1730
ἦλθον ὅλοι ἀρχηγοὶ διὰ πάλιν τὴν ζωήν μου
ὁ Κιζιλμπαΐσης βασιλεὺς ἐμήνυσε τὸν Τύρνα,
ἢ πόλεμον νὰ κάμουσι μὲ μέσον τὸν Ἐλάσσονα.
Καὶ ὅλων Τυρνῶν ὁ βασιλεὺς ἦλθον σχολὴν ἀλησμόνη,
πάλιν σὺν τὰ χρημάδιον σχολάνος Μεχεμέτης.
Εὐθὺς πάλιν τὴς συμβουλὴν ὅλους τοὺς μεγιστάνας,
ἢ μὲ φερμάνι πρόσταξεν ὅλους τοὺς γενιτσάρους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νά τοιμαθοῦσι τό λοιπόν ἐς πόλεμον νά εὔγουν,
τόν Πέρσην νάφανίσουσι, κἐαυτοί νά βασιλεύουν.
Ἀπόφασις ἐγίνηκεν ἰούλιον τόν μῆνα,
ἀπόφασις ἡ ἔξοδος ἦτον ἐς μέρα μία
ὁ βασιλεύς ἐπέρασεν, ὁμοῦ ἡ μεγιστάνοι,
τά φλάμπουρα ἀκολουθοῦν, ἡ ὅλ' οἱ γενιτζάροι
στό Σκούταρι ἐκόνευσαν, ἡ στῆσαν τό ὀρδί τους
ἡ μέρας τους ἐκόντηναν, κ' ἐμάκραιν ἡ βουλή τους
κρυφά ἐμελετούσασιν, ὀπίσω νά γυρίσουν,
μά τούς ἐφάνη εὔλογον λίγο νά καρτερήσουν
νά σχηματίζουν πόλεμον, νά πλάττουσι σεφέρι,
νά γίνουσιν ἀνύποπτοι ἐς ὅλον τό ἀσκέρι
δεν ἤξευρον οἱ ἄθλιοι τί τέλος ἀναμένη
τό ῥεῦμα ὁποῦ πέρασαν πικρά χολή νά γένη
Τέλος ἐδιωρίσασιν ἕως ἐς τό Μεβλοῦτι
τό παρ' αὐτοῖς λεγόμενον, γέννησις Μυχαμέτη
νά γίνῃ ἡ ἑορτή, νά κιλδιαθῇ ναμάζι
ἡ τότε ὁ καθ' ἕνας τοῦ ἅρματα νά φωνάζη
Τοῦ σεπτεμβρίου τοῦ μηνός δεκάτη ἡ τῇ πέμπτῃ
ἔγινε τό μεβλοῦτι τους ἡ μέρα ἦτον τρίτη

κεκτραφά ἐς σκούταρι.

τήθνοι ἐφαντάζοντο αὐτά τά παραμύθια,
ἡ τῶν ζορμπάδων ἡ βυλή ἦτον ἡμέρα νύκτα.
μέβα στήν πόλιν μελετοῦν αὐτοί ἀνάμεσόν τους,
ν' ἀλλάξουν τό βασίλειον, ναύρουν τό ῥοιζικόν τους.
Βεζίρην ἰπραχιμπασᾶ, ὁμοῦ τόν Κεχαγιᾶ τους,
ἡ ἄλλους ὅσους ἤθελον νά φέρουν ἄνω κάτου.
εὐγάλασι φήμην ϝειδῆ πῶς ἔρχεται ἀσκέρι,
Μουρτή δικόν τους ἔκαμαν κριτήν ἡ Καζασκέρη.
στά μέρη τῆς ἀνατολῆς ἦναι αὐτό τ' ἀσκέρι,
τό σκάνδαλόν τους ἔγινε, γιατί δεν ἦν σεφέρι.
αὐτό ἦτον κατασκευή, εἴρεμα τῶν ζορμπάδων,
ἡ τήν δυλγά τους ἥσυχα νά τήν ὀρδινιάζουν.
φοβοῦνται τήν ἀνατολήν, ἀφήνουσι τήν Πόλιν.
Βεζίρης ἡ ὁ Κεχαγιᾶς, ἡ μεγιστάνες ὅλοι.
ὁ Καγιμακάμης ἤξειρε τήν γνώμην τῶν ζορμπάδων,
καγιμάκπασας λεγόμενος, πρῶτος τῶν Κάπιτάνων.
νά χαλαστοῦσιν οἱ λοιποί, νά γίν' αὐτός Βεζίρης,
ἄν ἄφινε ἡ ὁ θεός, ὁποῦναι νοικοκύρης.
ἐκαρτεροῦσαν ἡ αὐτοί νά γίνῃ τό Μεβλοῦτι,
νά ἔχουσι ἡ πρόφασιν, νά κάμουν ζορμπαλίκι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

" συμβούλιον.

Ἡ τρίτη σάν ἐπέρασεν, ἦλθε ἡ ἡ τετράδη,
ἔκαμαν τό συμβούλιον ὀλίγοι δενιτζάροι.
ὁ πρῶτος ὠνομάζετο, Ἀρναούτ χαλίλ Πατρόνας,
ἡ δόξα τῶν Ἀρβανιτῶν, τιμή ἡ ἡ κορώνα
δεύτερος ἦτον ὁ Μουσλής, ἄτιμος ᾀς τήν ῥήμη,
ἡ τύχη τόν ἐφούσκωσε ζορμπάμπασης νά γίνῃ.
τρίτος Τελλάκης Καραλής ᾀς τήν βουλήν ἐστάθη
τήν πέμπτην ἐσυμφώνησαν ν' ἀνοίξουσι μπαϊράκι.

" ἐπαναστασις.

δεκαεπτά Σεπτέμβριος ᾄχε τότε τήν πέμπτη,
ὁπόγινε τῆς Πόλεως μεγάλο κιαμέτι.
τρῶς ὥρας δέν ἐπέρασαν ἐκάνης τῆς ἡμέρας
ὁπόγινεν ἡ ταραχή, ἡ ὁ πολύς ἀέρας,
κ' ἐμήνυε τήν συμφοράν ὁπόμελλε νά γίνῃ,
τήν δυστυχῆ κατάστασιν ὁπόθελε ν' αὐξήνῃ.
ὀλιγοστοί ἐδράμασι μέ μοναχόν μπαϊράκι,
ἐφαίνετο κ' ἐπήγαιναν νά πάρουν τό μπαγδάτι.
ἡ τῶν πραχίδων τό τζαρσί πρῶτον αὐτό πατοῦσι
νά πάρουσι τά ἅρματα, ἡ νά τά ἐνδυθοῦσι.
ὡσάν ἐλεηλάτισαν ἐκῆνα τ' ἀργαστήρια
ἐδώ κ' ἐκεῖ ἐτρέχασι σάν ἄγρια θηρία

ὁ κόσμος ἐφοβήθηκε, ἡ ἄρχισε νὰ φύγῃ,
τινὰς δὲν ἀποκότησεν ὄξω δὲ νὰ σύγῃ.
μόνος ὁ Γενιτζάραγας σύγῆκεν ἀστὸ κόλι,
ν' ἀνοίξουν λέγῃ τὰ τζαρσιὰ σοῦ βρίσκονται στὴν πόλι.
ὅμως σὰν ᾖδε ἡ αὐτὸς τὴν ταραχὴν τὴν τόση,
ἔφυγε κ' ἐκρυβήθηκε, κανὰς μὴν τὸν σκοτώσῃ.
ὅσον ἐπῆγε τὸ βραδύ, αὐξῆσαν οἱ ζορμπάδες,
ἀνάμεσόν τους κράζονται ἀγάδες ἡ πασάδες.
στὸ ἔτμεγδάνι ἤλθασι, ἡ τὸ μπαϊράκι στήνουν,
κι' αὐτοὶ ἐφοβηθήκασι πῶς ἔχουσι νὰ γίνουν.
στὸ Σκούταρι ἠκούστηκε τὸ φοβερὸν μαντάτο,
ὁ βασιλεὺς ἡ οἱ λοιποὶ ἔγιναν ἄνω κάτω.
συγχύζονται ταράττονται, δὲ ξεύρουν τί νὰ κάμουν,
μόνον νὰ φύγουν σκέπτονται, αὐτὸ στὸν νοῦν τους βάνουν.
σταῖς ὕζι ὥραις τῆς νυκτὸς μὲ φύλαξιν κατέργων
ᾐστὸ Σεράγι πέρασαν μὲ φόβον, ἡ μὲ τρόμον.
ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς μὲ τοὺς Σεχιζαδέδες,
Βεζίρης ἡ ὁ Κεχαγιᾶς, ἡ ὅλ' οἱ ὀλεμάδες.
συμβούλιον ἐκάμασι τὸ τί ἔχουν νὰ κάμουν,
τὸ πρᾶγμα πῶς ἐγίνηκε δὲν τὸ καταλαμβάνουν.

συμβούλιον
βασιλέως.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ Ἰάσων μασᾶται
ξιὰ φορμάνι.

Τότε ὁ Ἰησοφαχισσασᾶς ἐξήλησε φερμούνι,
νὰ σύρῃ μιὰ σοχεσπεσιά, νὰ σαύρῃ τὸ μεσιδούνι
τὸν σύραιναν οἱ μαθηταὶ σπήτην τὴν βεσδία
πθεκε μιὰν αἰξηλοὶ σπήν ἡ βασιλισσα
μιὰ ἤπιασεν ὁ βασιλιὰς τὰ λόγια τῆς ἐγέλα
ν' ἔχασε τὸ βασίλεον μιὰ ὥρες τὴς δικές της
τὸν βασιλέα ἔσφαξεν ὁ σφαῶλος ὁ γιός της,
νὰ μὴν αὐτὸν τῆς Πασᾶ, ὅπ' ἦν ἐσὶ βεζιρόπουλο
ἡ ὥλαν ἐξημέρωσε Παρασκευὴ ἡμέρα,
τὰ βιβλία σηρίανεσαν, νὰ ἄλον σοφὴ βουλή.
σοφὸς σοφὸ συναίχθηκεν, ἔγινε σαὶ μεγάλη
ὁ νὲς αὐθρώσος δὲν μπορῇ νὰ τὸ αἰσοχιθμήσῃ
ὁ βασιλιὰς μὲ χασμὶ σέλλῃ χάτι σηρίει.
τὰ τὸ ξηθῇ ἡ γνώμη τες ὅλα νὰ τὸ γνωρίσῃ.
αὐτοὶ τὸ αἰσεκρύθησαν σ' αἰσοαίλην ἡ μιὰ δόξα.
αὐτὰ νοῦν μιὰ τὴν ψυχὴ, ἡ αὐτὰ μιὰ τὸν λόγο.
λέγασιν ὅλοι σεβόμεθ μικροὶ τε ἡ μεγάλοι,
ξηλοὺν ἀχσμέλην ἔχομεν βασιλέα περάλι.
Βεζίρην, ἡ τὸν Κεχαγιᾶν νὰ δώσῃ τῆς ξηλῦσαι,
ἡ τρίτον Καστελλανοσοᾶν, αὐτὸ ἀπαρλεχῦσιν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γελάστηκεν ὁ βασιλεὺς ἀς τοῦτα τοὺς τὰ λόγια,
νὰ ζήσῃ ἀς τὸ ὕστερον μὲ μαῦρα μοιρολόγια.
ὅμως ἐδυσκολεύετο ἀπὸ πολλὴν ἀγάπη
ὁποῦχε στὸν Βεζίρην του, τόσον κακὸν νὰ πάθῃ.
θυμᾶτον τὰ χαρίσματα, κάτετο ἡ καρδιά του,
ὁποῦ ἐσυχνοχάριζεν σαυτὸν ἢ τὰ παιδιά του.
ἢ νὰ τοὺς δώκῃ δύσκολον κακὸ νὰ τοὺς κρατήσῃ,
στῶν ὀλεμάδων τὴν βουλὴν ἀφήνει κάθε κρίσι.
σκέπτεται διαλογίζεται ὅλη ἡ Γερουσία,
τινὸς δὲν ἀποφάσισε τὰ χάλη κ' ἡ καρδία.
Ἀνοίξασι ταῖς φιλακαῖς τὸ μέρος τῶν ζορμπάδων, „ ἀνοίγδη ἡ φυλα
κατάδικους ἐκάμασι μέρος τῶν Γενιτζάρων.
ὁλημερὶς γυρίζουσι μὲ τὰ γυμνὰ σπαθία,
σοκάκια ἐγεμίσασι, ἢ ὅλα τὰ τζαρσία.
μὲ τὰς φωνὰς ἐτρέχασι σὰν ἄγρια θηρία,
ἄλλοι βαστοῦσαν ἅρματα, ἢ ἄλλοι μόνον ξύλα.
ἄδεια τοὺς ἐδόθηκε, πατοῦσι τὰ Σεράγια,
φλωρία πέρνουσι πολλά, ἢ ἀτίμητα λιθάρια.
χριστιανὸς ἐφώναζαν μὴν εὑρεθῇ κοντά μας,
γιατὶ τὸν κομματιάζομεν ἡμεῖς μὲ τὰ σπαθιά μας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁλημερίς τὸ βάββατον πατοῦσι ἢ κυρσεύουν,
ἢ μέβα ᾖς τᾶς ἐκκλησιᾶς ἅρματ' ἀντοί γυρεύουν.
εὔγαλαν ἀπὸ μπάνιον ὅλους τοὺς καταδίκους,
ἢ ἅρματα τοὺς ἔδωκαν, νὰ ᾖναι βοηθοί τους
μ' ἀλλαλαγμὸν ἐτρέχασι παλάτια νεύρουσι,
τοὺς μεγιστάνας τῶν Τουρκῶν καλὰ τοὺς ἐτρυγοῦσι
τίς ἤθξε διηγηθῇ, ἢ νὰ μὴν ἔχῃ χάρι,
τὸν φόβον ἢ τὸν κίνδυνον ὁποῦδε τὸ φανάρι
φλάμπουρα τριγυρίζουσι μὲ τὰ γυμνὰ παθία,
μητέρα μας ἢ τὴν τροφὸν μεγάλην ἐκκλησία.
ἐχάλασαν κ' ἐμπήκασι μέβα στὴν ἐκκλησίαν,
χριστιανοί π' ἀκούετε, στέκεσθε μὲ καρδίαν;
θρόνον τὸν ἱερώτατον τζακίζουσι χαλοῦσι,
ὅσοι τὸν ᾖδον ὕστερον, φαρμακερὰ θρηνοῦσι
τὸ θᾶον μῦρον χύβουσι στὸ ἔδαφος ἐπάνω,
τὰ μάτια μου σταλάζουσι μόνον νὰ τ' ἀθηβάνω (τὸν νοῦ μου μὲν τὰ βάνω)
τ' ἀσήμια εὐγάλασι τῶν ἱερῶν ᾠκόνων, εἰκόνων τῶν ἁγίων,
βλασφήμηβαν ἢ ὕβριβαν λᾴφανα τῶν ἁγίων. (ὅ τι ἱερὸν καὶ θεῖον)
ἐκ' ἦτον νὰ ἰδῇ τινὰς μὲ στεναγμὸν ἢ θρῆνον,
λόγια τὰ προφητικὰ νὰ πῇ μετὰ δακρύων.

κατὰ δρομὴ τὸ μεγάλην ἐκκλησίαν.

ΠΑΝΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

,, ἔθνη δεέγκε ἤβοβον γέ̓ ἀὸν πληρονομίαν,
ἐμίανον ἀὸν ἅγιον ναόν σε μέγαν ἰόν.
χριστανοί ἐξ φαναριῦ ἐρομάσαν ἡ φοβῦνδαν,
χρισόν ἡ ἀὸν μαλέρα ἐξ θερμαί ἐσπαγῦνδαν.
ἐβαρρῆν ὅλον ὄγωσιν ἀπό Παδριαρχῆν,
θέλεν σαδιό' αἰραδινῶς δαί ασοήδια φαναρίν.
Ὁ βασλεύς ἡ οἱ χριστοί μέβα γέ̓ ἀὸ σεράγι
ἀπό ἀὸν φόβον ἀὸν σοχιῦ ἐρέμωσι σαὶ ἀὸ χάρι.
σολλαί διαλογίζονδαν ἀὸ'ἡ ἔχῃ ναί γίνῃ,
ναὶ ἕνα ναί δαί χρεαοδῇ ἀὸ σρᾶγμα σαρεπίνῃ.
Ἤξω ναί ὄγκε δῶ ποδῦν, μαί πάθονδαν πληροσμόι,
σρᾶγμα σε δῶ ἠδοῖξαν σίρῃξαν οἱ παϊζμόι.
διαοεῦνδαν σπεύσονδαν μέβα γέ̓ ἀὴ παρδίαν,
γέ̓ δύο μέρ' ὁ λογισμόι σεῖνε μ' ἠμερβολίαν.
ναί δώκεν πήνε σε̃ ξηδῦν, ἡ σοέμον ναί παίκεν,
ναί σύρεν ἀὸ ζωντζάνι δες, νὶ ἐξαπάνω δες ναί σβάκεν;
ἡ σρόνοια ὅμως ἐξ ἀδε̃, ὁσε̃ δαί σοῦδα βλέπῃ,
ἐμποδίσε ἀὸν σοέμον, χωθώ γροιπᾶδε ἔτζῃ.
Τε̃ βασλέως ἀδελφή, χουϊτζέ ἀὸ ὄνομά δες,
συμβέλεσε ἰῷ βασλῇ μ' ὅλα δαί λογιπά δες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὦ βασιλοῦ θ' ἐσέπεσεν ἔτζη ἀμμοχωσιάν,
ἤλυεν σ' ἐπυρίσεσε, ἠθόνεν ἀποσπασιάν.
Δύο θινά ἀπολυθῦν ἐς δούλαν τὴν ἐξέβα,
ἕνα νά γίν' ἀσού 'λά δυό, ἕνεν φυσικὴν χρέα.
Ἠ 'ξέλες σοῦ σε ξέλησεν νά δώσῃς νά χαμώσῃς,
ἠ σοῦ ἐμεν ἡ 'σ' ἀρμαλᾶ ἀσούνωλες νά σπιώσῃς
καί ἄξουρε σοῦ μᾶ παγά, ἀνίσως σοῦ ἐμείνῃ,
τόν πόσον σε ἡ τοῦ χαμιᾶ ἔχῃς νά ἀφουνίσῃς.
Ἀνδίς δλά χωρεῖσεν, καλέλι θέ νά σύρῃ,
λέγω σε σαῦλον δόλιασόν, σοῦ ἐμεν καί γυρεύῃ
ἐδέ ἡ δώκῃς ἡ δέ ἔρχῃ, ὅσε σοῦλοι ζητοῦσι,
(τόλε) ἕως ἡ τόν πρόνον σε σοῦ ἐμεν σέ θέλ' ἀφήσον. θέλον φονεύσῃ
ἐδέ ἡ δέν θεμήσεσεν ἐσύ νά βασιλεύσῃς.
Καί βίαν ἡ καί σοῦ ἐμεν τόν πρόνον καί γυρεύῃ
οὐδένεν οἰδέλι σοῦ μαγόνωλες βασιλεῦς νά ὑμᾶς ἦναι.
Τό πᾶ 'ὅλον βλαθῇ οὐδές νά παιδεύσῃ.
Τόσοι ἡ τόσοι βασιλεῖς ἐξέλο τό σεφάσεν,
καίον σιγκινεῖ οἰθαίρεσλα τήν βασιλέαν χάσεν.
Ἡ καμίσα ὡσεσεί σόσ δέν ἔδεν βασιλέαν,
ὅμως τήν ψυχήν ἔφεσεν καί σερεσά παραδίαν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

στά λόγια της ἐπάθηκεν ὁ βασιλεύς ἀτός τους,
εὐθύς προστάζει κ' ἔρχονται ὅλοι ἐκεῖ ἐμπρός τους.
καὶ τότε λέγει τῷ Μουφτῇ τὸν φετιφᾶν νὰ δώσῃ,
διὰ νὰ πνίξῃ καὶ τοὺς τρεῖς, καὶ νὰ τοὺς θανατώσῃ.
καὶ ὁ μουφτὴς δὲν ἔστερξε τὸν φετιφᾶν νὰ δώσῃ,
ἀς τὸ Κιτάπι θάρρευσεν ἀποκοτίαν τόσῃ.
ὁ νόμος ἦπε βασιλεῦ, δὲν πέρνει τὴν ζωή τους,
γιατί στὰς ὑποθέσεις τους ἦσον καὶ σύ μαζί τους.
καὶ τότ' ὁ μπασμακτζιζαδὲς εὑρέθηκε κοντά τους,
αὐτόμα μὲ ἀπόκρισιν ἔδωκε τὸν φετφᾶν τους.
προστάζει τους ὁ βασιλεὺς τοὺς θηβαυροὺς νὰ δέξουν,
ὁπόσους ἐσυνάξασι, καὶ νὰ τοὺς μαρτυρήσουν.
μὰ δὲν τοὺς ἐμαρτύρησαν, μάλιστα ὁ Βεζίρης
ἦπε καὶ ὅσα σύναξα, ὅλα ἐσύ τὰ πῆρες.
τότε προστάζει φοβερά, διὰ νὰ τοὺς σηκώσουν,
μὲ πνίξιμον πολλὰ σκληρὸν αὐτοὺς νὰ θανατώσουν.
ἤθελα καὶ νὰ ἔβλεπα, τί λογῆς ἐκατέβη
κεῖνος ὁ ἰμπραχιμπασᾶς τὸν θάνατον νὰ λάβῃ;
τί κτυπημοὺς καὶ σπαραγμοὺς ἐπῆρεν ἡ καρδιά τους,
ὅταν ἐσήκωσε νὰ δῇ τὰ μάτια τοῦ φονιᾶ τους;

[illegible] δίκη τῶν ζωῶν
πεινάδων.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὴν πυρίαννην ξημέεσσα ἐπαλαδινάσσηναν,
ἀσσοθαμμένοι ἢ οἱ ἴρῃς ἀλλὰ σεράϊ σίγηναν.
χὲ ἰὸ ἀϊτιάζ βαΐθηναν ὀσσόμορον ἰαὶ βόδια,
γυμνοὶ ἢ παπορρόϊζηνοι ἰὸν πεφαχὴν ἢ σοδία.
βεζίεσν ἢ ἰὸν Κεχαγιᾶν, ἢ καγχαναΐμην ἄμα
ζορμισοαΐδες ἰὲς ἐλέχθησαν μὲ βαΐρδια μεγάλα.
ὡσσανὶ ἰὲς ἄδων φώναζον μὲ ἴαις χαρᾶις μεγάλαις,
οὶν ἔχον ἴὸ ἐούρνον σοζζᾶις σοζζᾶις χρισοαΐδας.
πρεσμνῆσι παλαντέφαμα βεζίρην ἢ σοισοαΐδες,
ἢ ἰὸν θυμὸν ἰες χόρδαζαν οἱ ἄϊδνοι ζορμισοαΐδες.
ὅμως σίρῃναν σροφασιν· σοῦ ὁ βεζίρης λέγοσ',
αὐτὶς ἐπῆνον ἔσνιζεν ἄλλον νὰ χιαῦς σχαλίσῃ.
ἰὸν ἔλεσσαν χὲ ἰὸν χρὰν ἴαλέγε ἢ ἰὸν σύρτν,
χὲ ἰὸ λερᾶϊ ἐμπροσὰ γυμνὸν ἰὸν ἐβαπτίσσαν.
ζὴν ἀθάμασαν ἐρρίψασι ἰὸν Κεχαγιᾶν ἄλλοι
πιὸ ἰὸν ἰὸν Καστελλανοσσοῦν ἐβοΐσασν ἐλλάμπε.
χιόνος ὁ ἰοβεσχίμοσσοῦς πᾶλλαν ξαπλωμένος,
γυμνὸς ἢ παπορρόϊζηνος, ἢ σπλαχνοφαγωμένος.
ἰουχαΐσσαν ἐμποσεσχίμοσσοῦ, σοῦς αὐτοπαθᾶς ἄθη,
θοῦναδον σοῦ ἀλὶ ἤμοσζεν νὰ ἀλῇ ἢ νὰ ἰὸν σοάθῃ.

ἢ, ὕβρις χίλια σπὺς
ζ' μαλα αὐλῆ.

ἐμπροσὰ χὲ ἰὸν
ἐπεσχίμοσσοῦ
μυλοῦ μοσχάϊαν.

ὁ θάνατός σου ἔγινε τῶν σπύλλων ἡ κοιλίαις,
τὰ κόκκαλά σου ἔμειναν μέσα ἐς τᾶς σαπρίαις κοπρίαις
πόσους ἐφιλοδώρησες χαρίσματα μεγάλα,
ἡ τῶρα κάτεται στὴν γῆν ἔρημος ἀπὸ πάντα.
τὸ ζαδιρβάνι πόκαμες τὸ περιχρυσωμένον,
ἐκεῖνο μόνον βλέπεσε, ἡ στέκεται θλιμμένον.
σήκω μυριοστένακτε, νὰ δῇς τοὺς σεισανέδες,
μὲ τζόχαις ἦναι σκεπαστοί, ἡ μὲ χρυσοὺς χαρέδες.
ἀχρεῖοι τοὺς ἐτράβιξαν, ἡ τοὺς καββαλλικεύουν,
ἀρβανιτολαζογιοῦφτοι ἄδικοι βασιλεύουν.
σήκω νὰ δώκῃς ὁρισμόν, νὰ κτίσουν ἐκκλησίαις,
ῥωμαῖοι ἡ ἀρμένιοι μὲ τᾶς ἐλευθερίαις.
ἀραχνιασμένα στέκονται ζεράγια ἡ Γιαλιάσου,
κλαίουν τὸν οἰκονύριν τους, θρηνοῦσι τ' ὄνομά σου.
ἄρα ἐθάρρεις νὰ ἰδῇς πνίξιμον στὴν ζωή σου,
οἱ σπῦλλοι ἡ τὰ ὄρνεα νὰ φᾶσι τὸ κορμί σου;
ὦ κόσμε ἀκατάστατε, ἀπατεὼν ἡ ψεύστη,
πλοῦτε ὀλεθριώτατε, τύραννε κακὲ κλέπτη.
κλέπτεις τὴν γνῶσιν τῶν πολλῶν, συλαβώνεις τὴν καρδίαν,
τοὺς δένεις ἡ πολλὰ σφικτὰ μὲ τὴν πλεονεξίαν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὦ πόσμε ἀποδάσθα. ὅσσοις ἀγαπόσμοις [illegible]
... ἰαὶ πόλλα σε ἰαὶ σφάλινα, θάλη μιλοντοπάσμ[illegible]
ἀποόχεθαι σοῦμαί ποκα ἰὰς ἐσπυμνίαις σε [illegible]
ὕσερα ἰὰς ἀπορίχεις μὲ ἰὰ παμώμαθα σε [illegible]
εἰὸ ἰὸν ἀποδάσησι ἢ ἔχθιον ἰὸν βέζερ[illegible]
μιὲ θάναθον ἐλεγρόν ναὶ ἰὸκφᾶσ' οἱ σπῦλλοι [illegible]
παρὸν σπαράδεγμαὶ δωσις σὰ γνωσπὰ περάλια, [illegible]
γιὰ ναὶ σὶ σπύησιν δαι, ὦ ἐὸν ἰαὶ χεοδαρία [illegible]
ἐδὲ σρέσ' ἦναι δορομπὴς, ἢ ἦναι ὁλμισπόδης
ναὶ βραμῳδὴ ἰαὶ συμφοραὶ. σπάσονδεν ὁ βέζερ[illegible]
ἰὸν πόσμιον ἐσπαρέμαβεν ὄβρον σαὶ χέρια [illegible]
οἱ σπῦλλοι ὡξ ἰὸ ὕσερον ἔβραζ σν ἰαὶ σρομᾶ [illegible]
σὶ σπόδη ἰαὶ ἐπόρισα μιὲ ὁλιγολογίαν [illegible]
ναὶ γίνῃ ἢ ὀλόμοσ μιας μιὲ ἰὶ σπορθάν[illegible]
ὁ θάναθος ἰάλων ἰῶν ἰμῶν, βορμισπόδη δναμνόμ[illegible]
ἢ ᾳὲ ἰαὶ μεγαλίερα σοῦμαί ἰὸς ἐρσπόμ[illegible]

"αἰσπρισάρω, ἢν βορσάδον. ἀδσπρισάρην ἔπαρσιν, ἰσὶ βαλλὶ ἐβρύδη, [illegible]
σὺδὲ ἢ ἰαὶ χαμσάρια ἢ βασιλέως φέρ[illegible]
ἔσσάρα ἰῆς νυρίαννης ὁ βασιλεύς ξελάζ[illegible]
αἰσόπριον σπηθινὸν ἢ βαλλῆ ξηλάζ[illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀληθινά νά μοῦ ᾐπῆς, τό κόλι ἄν μέ θέλη,
ἤ ἄλλον ἐδιάλεξαν αὐτούς νά βασιλεύῃ;
τότε τοῦ ἀπεκρίθηκε μέ τήν ἀποκοτίαν,
τήν γνώμην ὁποῦ ἔχουσι διά τήν βασιλείαν.
δέν θέλουσι πλέον βασιλεῖ, ἐσύ νά βασιλεύῃς,
ἀπό τό τάχτι σου λοιπόν θέλουσι νά κατέβῃς.
Σουλτάν Μαχμούτη κράζουσιν ὅλοι ᾐς τό μεϊδάνι,
νά βασιλεύῃ θέλουσι μικροί τε ἠ μεγάλοι.
τῆς τύχης τότε τόν τροχόν ὁ βασιλεύς γνωρίζει,
πῶς γύρισε ξανάστροφα, ἠ κάτω τόν κρημνίζει.
τούς ὀλεμάδες ἔστειλεν ᾐς τόν Σουλτάν Μαχμούτην,
ὑπᾶτε νά τόν φέρετε, λέγει τήν ὥραν τούτην.
ἠ τότε τόν ἐφέρασι, καθώς ἦτον ἡ τάξι,
χωρίς τά δάκρυα τινάς δέν ἦτον νά κοιτάξῃ.
ὁ παλαιός ὁ βασιλεύς τοῦ νέου τότε λέγει,
τό πλῆθος ὅλον στέκεται μέ σιωπήν ἠ κλαίει.
τούτην τήν ὥραν ὁ θεός θέλει νά βασιλεύῃς,
στό τάχτι ἠ τόν θρόνον σου ἀξίως νά ἀνέβῃς.
ἔχε τήν βασιλείαν σου, θεός νά στήν χαρίνῃ,
ἡ τύχη τ' ἀποφάσισε, τινάς δέν ἀντιτείνει.

" ἀποκατάστασις νέου βασιλέως τοῦ σουλτάν Μαχμούτη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παρακαλῶ σε σήμερον νὰ μὴν ἀλησμονήσῃς,
τὸ ἄχτι μου ἀς τὸ ὑζῆς ἄδρο μὴν τὸ ἀφήσῃς.
καθὼς ἐγὼ ἐνδίκηκα τὸν φόνον τοῦ πατρός σου,
μυρίους ἐθανάτωκα, τὸ ἤκουσες κι' ἀτός σου.
ἢ ἄλλα τοῦ παρήγγειλε καλὰ νὰ τὰ θυμᾶται,
τῶν παλαιῶν τὰς ἀρετὰς ἐνῶνας νὰ μιμᾶται.
τὸ χέρι τοῦ ἐφίλησε τοῦ νέου βασιλέως,
κ' ἐνῶνος τὸ ποδάρι τοῦ προσκύνησ' ἀμοιβαίως.
ἔπειτα σελαμλάδισε, στὴν φιλακὴν ὑπάγει,
θρῆνος τότ' ἔγινε πολὺς μέκα ἀς τὸ Σεράγι.
ἢ τὴν δευτέραν τὸ ταχὺ ἀς τὰ μπεδένια βγαίνει
Σουλτὰν Μαχμούτης βασιλεύς, ἢ ἄρχισε νὰ λέγῃ.
ἂς παύσουσιν οἱ θόρυβοι, ἂς παύσουν οἱ ὀρτάδες,
καθ' ἕνας ἀς τὸν τόποντου νὰ πᾶσιν οἱ ζορμπάδες.
ἐμένα ἐζητούσετε, νὰ ὁποῦ βασιλεύω,
Σουλτὰν Μαχμούτης ξεύρετε, τὴν σήμερον σᾶς λέγω.
ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς στὸν θρόνον ἢ στὸ τάχτι,
μ' ἀρβανιτολαζογιοῦφτοι δὲν ἐγίνοντο ζάπτι.
ἄλλοι μὲν ἐπατοῦσαν, ἐκεῖ τὸ ἀρεστόν τους,
ἄλλοι ζορμπάδες ἔστελλον μὲ ὁρισμὸν δικόν τους.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παρασκευῆ ξημέρωμα, κοπτέντε Σεπτεμβρίου
ἐξέβηκεν ὁ βασιλεύς ἀπὸ Δρινεκαπίου.
στό γύπι ἐκατέβηκε, κ' ἐζώσθη τό πατθίτου,
ἀκίνδυνος νά πέρασεν ἄμποτες ἡ ζωή του.
νά ζήσῃ κι' ὁ Βεζίρης του μέ τούς καλούς κριτάδες,
νά ἡμερώσουν τόν λαόν, ἡ ὅλους τούς ὀρτάδες.
νά διοικοῦσι νόμιμα μέ τήν δικαιοσύνην,
ἡ οἱ πτωχοί ῥαγιάδες του νά εὕρωσιν ἀρήνην.
ὁ βασιλεύς ἐζώσθηκε πατθί-ας τό αἰγύπι,
ἡ ἀποστᾶται ἔκαμναν ὡσάν ἄγριοι λύκοι.
ἐκρέμνισαν Κεχατχανᾶν, τά εἴμορφα τά κιόσκια,
Σεράγια ὡραιότατα παράνω τά διακόσια.
ξερρίζωσαν τά δένδρη του, τ' ἀμπέλια ἐχαλάσαν,
κ' ἐκῆνοι ποῦ τά χάλασαν ἐθρήνησαν κ' ἐκλαύσαν.
ὁ τόπος ἡ ἐκ φύσεως ἔχει τήν εἰμορφίαν,
κάνων ὁποῦ τόν ἔβλεπαν ἄνοιγε τήν καρδίαν.
ποτάμι ὡραιότατον στήν μέσην τόν χωρίζει,
ἥμερα χαμηλά βουνά ὅλον τόν τριγυρίζει.
πουλία πολυποίκιλα πετοῦσι κελαδοῦσι,
ἡ μέ τά κελαδίσματα τόν τόπον ἐπαινοῦσι.

" ζώνεται τό πατθί ὁ νέος βασιλεύς ἀς τό αἰγύπι.

" κρημνισμός Κεχατχανᾶ.
" ἴδε παρεμπρός περιγραφήν τοῦ αὐτοῦ.

" περιγραφή τοῦ αὐτοῦ.

ἐπῇ δεράγι θαυμαστόν μέ μαρμαρένιαις βρύσες,
καὶ πὶ ἀναρίθμητα στόν ποταμόν θωρῦσες.
ὁ ποταμός ἐπρύβετο, πὶ ἔβλεπες τά καίνια,
σὺ φαίνετο ἡ περπατῦν στήν γῆν μά τήν ἀλήθεια
μά τόν ἐπάλλωπίσασι πλέον παρά ὁποῦτον,
μέ ταῖς λαμπραῖς οἰκοδομαῖς οἱ ἄνθρωποι μέ πλοῦτον.
ἡ τῶρα τόν ἐρήμωσαν αὐτοί οἱ χαλαστάδες,
ἀπό ζηλίαν ἄμετρον ὁποῦχαν οἱ ζορμπάδες.
Δλά ταῖς νέαις ἐπηλησιαῖς πᾶσι στόν δεχισλάμη,
δλά νά ταῖς κρημνίσουσι, νά γίνουσι βιράνι
ὅμως ἡ θεία πρόνοια, ὁποῦ πάντα διέπει,
ἐμπόδισε ἡ τόν φετφᾶν, τήν γνώμην ἀνατρέπει.
πὶ ἐγλύτωσαν ἡ ἐπηλησιαῖς δλά τῆς βοηθείας
χριστοῦ ἡ τῆς μητέρας τοῦ παρθένου Παναγίας
ἀς ἐμφαγοῦν τά στόματα κείνων ποῦ φλυαροῦσι,
θαύματα τοῦτον τόν καιρόν δλί ἀναι νά γενοῦσι
αὐτοί ζητοῦσαν πρότερον τέτοιον καιρόν ναύροῦσι,
τόν ηὗραν μά τόν ἔχασαν, τῶρα μετανοοῦσι.
Μ' ἀπόμι δλί ἐχόρτασαν τά ἄγρια θηρία
φλάμπουρα ἦχαν ἀνοιπτά τημένα τά τζαδίρια.

φθόνον

"μελέτη περιτ. νέων ἐπηλησ."

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἄλλοι πατοῦσι σπήτια, ἄλλοι τζαρσιά γυρίζουν,
ῥαγιάδων τά φορέματα δὲν πάνουν νὰ ξεσχίζουν. (μ' ἀρωάζουν καὶ ξεσχίζουν)
παπούτζια ἢ μέτια, ἢ κύτρινα τερλίκια,
κακό μεγάλον ἔπαθον ἑβράτων τά καβούκια.
ἐκόπτασι φορέματα, ζαθὼς ἤθελαν τύχῃ,
ἂν ἔκοπταν ἢ κρέατα δὲν ἦτον τίς νὰ συντύχῃ; (τίς ἤθελε)
οἱ ἄρχοντες ἐφόρεσαν τῶν δούλων τους τά ῥοῦχα,
τά πράσινα τά κύτρινα, ἢ κόκκινα ἀφῆκαν.
καλόγεροι ἢ κοσμικοί μέ μίαν φορεσία,
ὀλίγον τούς ἐχώριζες ἀπό τά δακτυλίδια.
γυναῖκες ἀπτά σπήτια νά οὔγουν δὲν μποροῦσι,
τά ῥοῦχα ποῦ συνήθιζαν νά βάλλουν δὲν κοτοῦσι.
ἄνδρες γυναῖκες τρέμουσι, ἢ τοῦρκοι ἀπό φόβον,
ἢ ὅλα τά κριτήρια ἔχουν μεγάλον τρόμον.
Πατρόνας κουμαντάριζε, Μουσλής ἀποφασίζει,
δζά τόν τύπον ὁ Ἀγᾶς, Βεζίρης δὲν ὁρίζει.
Πρώτ' ὀκτωβρίου μάζωζαν σαντζάκια ἢ τζαδίρια (ἀνοίγουν τά τζαρσ
ἢ τότε πρῶτ' ἀνοίζασι τζαρσιά ἢ ἐργαστήρια
μά ἀποστάται γύριζον μέ δόξαν μέ καμάρι,
τούς φαίνετο κ' ἐπέρνασιν αὐτό τό μπελιγράδι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μὲ ἄλογα γυρίζουσι, μὲ ἀσημένια ῥάχτια, (ὄξω)
ἢ τζέπαις ἢ οἱ κόρφοι τους ἄπρα φλουριά γεμάτα.
τῶν μποσταντζίδων τὸν ἀγᾶν, ἢ κεχαγιᾶν ὁρίζουν
οὐγάνασι ἢ ἐβάνασι, βεζίρην δὲν γνωρίζουν.
ἢ ᾄχασι μίαν βουλήν, αὐτοί νὰ αὐθεντεύσουν,
ἢ ἐκάνους σοῦ ἀντιστατοῦν, ὅλους νὰ τοὺς φονεύσουν.
Πατρόνας καπετάνσασᾶς, ἢ ὁ ἀγᾶς βεζίρης,
ἢ ὁ Μουσλὴς νὰ γίν' ἀγᾶς, τοῦ κόλι νοικοκύρης.
ἀφήνω νὰ πολυλογῶ ὅλα φλωρία πέρνουν
ἀπὸ κλησιαῖς ἢ ἔχοντας Τουρκῶν ἢ τῶν ῥωμαίων. (Ῥωμαίων σέρνουν)
μπουδὰν μπεγὴν ἐκάμασιν, ἄνθρωπον γνωρίμον τους,
τότε ἢ τόνε ~~[illegible]~~ ναύρουν τὸ ῥοιζικόν τους.
Κασάπιδον γραμματικός, τὄνομα ἰωάννης,
τὸ γένος τ' ἀπτὴν ῥούμελην, ῥῶτα ~~[illegible]~~ ὄνμαν θάνης.
ὀντὼ ἡμέραις ἢ τόνε ἡ δόξα ἢ τιμή του,
στὸ ἄκ σαράγι ἐμπροστὰ κόφαν τὴν κεφαλή του.
ἂς τόνε συγχωρήσωμε, γιατ' ἦναι ἀδελφός μας,
καθὼς μᾶς ἐπαρήγγειλε χριστὸς ὁ κύριός μας.
ἡ δόξα ἦναι ἀς ἡμᾶς μία κοῖν' ἀρρωστία,
τινὰς δὲν τὴν ἐμίσησε, τὸ λέγ' ἡ παροιμία.

" αὐθέντης ἀς πόγ: δανί καλέπης.

ὅμως δὲν ἦτον βολετόν πλέον δὲ νὰ ζήσουν,
γιατ' ἔχασιν ἀπόφασιν, κακὰ νὰ τὰ αὐξήσουν.
ὁ Κύριος ἐπένευσε στὸν νοῦν τοῦ βασιλέως,
νὰ θαναλώσῃ τοὺς κακοὺς μὲ τρόπον τεχνηέντως.
προτήτερα ἡμέρας τρεῖς, πρὶν νὰ τοὺς θαναλώσῃ,
τὸν Ταταρχάνην λάλησε, γνώμην βουλὴν νὰ δώσῃ.
Καπιτζιλάρκεχαγιασι ὁποῦτον στὸ Μισίρι,
καλὸς τεχνίτης ἢ αὐτὸς ζορμπάδες γιὰ νὰ φθάρῃ.
τὴν ἄλλ' ἡμέραν ἔφθασε ἢ ἄλλος συμβουλάτωρ,
τζανίμ χοτζας ὁ ἀκουστός, νὰ δώκουν τὸν μπελᾶτον.
συμβούλιον ἐκάμασι μὲ γνῶσιν ἢ σοφίαν,
τὴν Πόλιν νὰ παστρέψουσιν ἀπὸ τὴν ἀδικίαν.
μὲ τέχνην ἐφανέρωσαν πῶς ἔχουσι σεφέρι,
πόλεμον μὲ τὸν Μόσχοβον, αὐτὸ τὸ καλοκαίρι.
καλοῦσι στὸν μουβαβερὲ ὅλους σερδεν γγετίδες,
τοὺς ἔδοξαν ἢ γράμματα, πῶς ἦναι σεφερλίδες.
ὡς τὸν ξανθὸν νὰ πάγωσιν, ὡς ἤθελαν ἐκῆνοι,
ἢ τότε ὠρδινιάσθηκε δουλειὰ τοὺς γιὰ νὰ γίνῃ.
ἢ τῷ σαββάτῳ τὸ ταχύ, δεκάτῃ ἢ τετάρτῃ
τοῦ νοεμβρίου τοῦ μηνός, καλὰ ὠρδινιάσθη.

„θαναλώνονται οἱ ζορμπάδες τεχνηέντως

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πατρόνα ἐμηνύβασι· μέσα ᾀς τό δεράγι
Μουσλούς καὶ Γενιτζάραγας ἤλθασι μέ καμάρι.
αὐτοί ἐμπῆκαν πρότερον, καὶ πόρταις τούς σφαλίζουν;
ἀπ' ἔξω χιζμεκιάριδες τό πρᾶγμα δέν γνωρίζουν.
οἱ τρῶς τους ἐκαθίσασι μαζί μέ τούς Πασάδες,
νά κάμουν τόν μουβαβερέν, καὶ ὅλ' οἱ ὀλεμάδες.
ἑτοιμασμένους ἔχασι μέ ἀρμάτα ἀνθρώπους,
τόν Πεχλεβάνην καὶ πολλούς καλούς ζορμπαδοκόπους.
κατασκευήν ἐγνώρισε Πατρόνας δαβρανδίζῃ,
καὶ ὁ Πεχλεβάνης ἄνωθεν καλά τόν μπερμπερίζῃ.
ἐκῆ τούς ἐκομμάτιασαν τούς τρῶς καλούς ἀγάδες,
καὶ ἄλλους κατακόψασιν, ὅσ' ἦτονε ζορμπάδες.
Ἀπόστολος ὁ φίλιππος, ὁποῦ ᾀς τάς Ἀθήνας
Ἑβραίους ἐθανάτωσε, τό λέγῃ ἡ Γραφή μας.
αὐτός καὶ στήν ἡμέραν τοῦ τούτους ἐξολοθρεύῃ,
νά καταλάβουν οἱ κακοί πῶς αὐστηρά παιδεύῃ.

ἐπιστροφή ᾀς τόν Πατρόναν

Πατρόνα ὁποῦ θάρρεσες, ἐσύ νά βασιλεύῃς (βασιλεύσῃς)
δέν ἤξειρες τήν θάλασσαν πῶς φάρια νά φιλεύῃς (θαφιλεύσῃς)
μήν σοῦ φανῇ παράδοξον διά τόν σκοτομόν σου,
κῦρες ἐκῆνο πούθελες μόνος καὶ μοναχός σου

ὁ βασιλὰς σὰ χάρισε ζωὴ νὰ σοῦ χαρίσῃ,
καὶ σὺ σοῦλε δὲν ἔσωσες νὰ παίρνῃς ζωρκοῦ χαίρεσαι·

" εὐὺ ἔχεις αὐλία, χιὰ νὰ βᾶσι δὲ σωλλία.
" δὲν ἀγαπᾶσε βεζίρη, ἡ ἴδιὴ πόλις νοικοκύρη.
" δὲν ἀεφαχὴ δὲν χίνη ἐξ δὲν κόσμον σὰν εὑρίνη.
" ἐξ δὲν χέρια ἡ ζωγιάς, ἀρμενίς ἡ ἐβρέας.
" σύρε ἡ σὺ δὲν χιαυχᾶσε, παλαμίδα ἐ σὶνδρά σε.
" ἡ σοῦλοι πονδὰ ἐ ἔσυνα, σαλιπάρια ἡ μὲ γένγα.
" χιλιάδες ἔσυχῆσαν, ἡ σὺ νὰ χαλάσαν ρίβδῆχαν.
" ἐχῆσάσι ἡ αὐλοὶ νὰ σπιτώσω πεφάχι. " δάκρα ἔσταλάσαν ἡ χολάσουν.
" δεπαιδάσαρες Μαρδὲ, δεπαιεσδὰ δὲ φεγγαρὲ.
" ἐξ δὲν ἴδιον δὲν χρόνον, σὸπαρμε εὐὺ δὲν βόνον.
" ἔσπιτώθησαν δὲ νύλλα, ἡ δὰ αὐρμὰ ἔνδυθῆσαν.
" ζενιτζάρια δὲ σοῦρδαν ἔσταλήσαν ζασεῶδα.
" πίνσησαν ἡ δὲν ἀγοῦ χιὲ χρείσε σὲ σοῦρον.
" ἔδαν ἤλιος δὲγῆσε, θόενος σοῦλὺς γενῆσε.
" ὁ βεζίρης ἡ παυσάδες, ὁ ἀγοῦς ἡ οἱ ὀρδάδες
" ἐό δεεφὲ σπαχθῆσαν, ἡ ἐξ συμβεχὴ σοῦδῆσαν.
" ἡ αὐσόφαση ἔχίνη βουλεύως ἡ βεζίεη,
" δ' ζουτζάδε ναὶ δὲγάχεν, ἡ ἔσσάνω δὲς νὰ δεφέχεν.

" ης ἡγης ὥρας ἡς ἡμέρας ἐβγεσές ἡς σοὺ αἰσθέσεως.
" αἷμα δα ποτὰ δυθῆτε, νὴ αὐτὸ δὲ θεὰ γὺ βγῆτε.
" ὅλες ἐκεῖ ἡς ἐσῶσουν, νὴ ποτὲ ἡς θανατώσουν:~

" ἐβγῆκε ὁ Σχηλὴς Μαχμὴτ ἀπὸ Ἀνδριανούπολη νὰ θεωρήσῃ.

Ἐις ἡς αὐτὴ τὴν χρονιὰ Σεπτεμβρίῳ ιζ, ἡμέρα Πέμπτη, ὥρα δ, ἐπιάσθησαν οἱ ζογγραφάδες ἀς τὴν Κωνσταντινούπολιν. ἄνοιξαν Μασαγιρόπι ἀς τὸ Σχηλὴ Μασαγιαζίδι, νὴ ἤβραν γιανιτζάροι ὡς χιλιάδα, νὴ ἐπαρπῆραν ἀς τὸ Ἔλεγι δάνι φωνάζοντες. Μασχρὰν ὅλον μασαγιρόπι αὐτὴν τὰ γκεζίτ, χὶς ἡ ἀπα θιὰ ζεγυρωμένα. νὴ ὡσὲ νὰ πάγαιναν ἀς τὸ Ἔλεγιδάνι, ὡ ἡ θανατικὸς ἐσυναχθῆκαν ἀπάνου ἀπόπερι, νὴ ἐπῆραν αὐτὸν ἡμέρα Παρασκευὴ ἐ: σπῆραν παντέρμιον γιανιτζάρον ἡς ἀρεσπᾶδες. βγεπωνᾶς τ' ἐπάνω ἀπὸ ὁ Βασιλέ, ἡς ἔστρε ἡς γιανιτζάρες χαμηλιστὰ μὲ ἕναν ἀπροσδιόριστον, νὴ λέγη ἡς, τί γυρεύετε; τί ζητᾶτε; ἀπὸ γνώμη ἡς χαμηλιστὰ οἱ γιανιτζάροι ἔπα: μαν δόδαν μεγάλον τ' ἡν σωπήσαν. ὁ Ἀδὲ νὰ τὸν σκοτώσῃ τὸν Βασιλέ μας. μασὶ γυναικανὰ μασὶν ἐγλεσὶν, νὴ αἰ ἐξῆς. ἔπρεπα λέσιν, ἀπὼς δὲν θέλομε αὐτὸ τὸ πρᾶμα, πρέπει τὸν Βεζίρη νὴ τὸν Κεχαγιᾶ ἡ, νὴ Καπετᾶνον πασᾶν, αὐτοὺς ἡς ἐδῶς θέλομε, νὴ ὄχι ἄλλο. ὁ ἴδ Βασιλεὺς ὡς τὰ λόγια ἡς ἐπαρακάλεσε, θαρρέσῶν αὐτὸς νὰ ᾖν πάρῃ ὡς τὸν θρόνον ἡ, νὴ στάνῃ νὴ ἡς σκίγῃ νὴ ἡς ἐδῶς παϊχνίδια. νὴ ὡς τὸν κόσμον ὅλον χαλασχνίδια, νὴ ἐξύπνησε ἡς ὡς τὸ Ἔλεγιδάνι ὡς χαμπέρι ζογγραφάδ, δὲ νὰ ἠμπορέσουν. οἱ δὲ αὐτοὶ σοὺ ἔπαιξαν τὸ παιχνίδι ἡς, δὲν ἠθέλησαν πλέ αὐτὸ τὸν ἴδιον τὸν ἀπρατὰ Βασιλέ. νὴ μαθὼν ὁ Βασιλέ ὅπου σκότωσαν δὲν ἤθελε, νὴ σοὺ ἐπαρακάλεσε ἀπρατὸς ἡ ἀπὸ τὸν θρόνον, νὴ ἐθρόνισε τὸν Σχηλὴ Μαχμὴτ, νὴ ὁ Ἀδὲ νὰ τὸν σκοτώσῃ ἐν χάρῃ βαθμὸν ἀπουλὶ βίω. αὐτὸ:~

" ἀξχοντες τῆς μοσογδουνίας, μεγισάνες τῆ βλαχίας
" τὰ γενόμενα νὰ ξῆτε, νὰ βῆς σῶ νὰφιμαθῆτε
" τῆ τζεζέσιν, ἡ τζομπαΐνη, σῦ τὸν λένε χωάννη,
" τὸν παλῶνα σαὴ ἡ λέγε, ἡ σαεφεζήν ἡ ηαὴ,
" ἡ τὴν μοσογδουνιὰν γυρὶς, ὁ χαβάσης νὰφεντολὴ,
" δώδεχε σαγηταὶ τὸν λαὶς, νὶ ὁ σαλῶνας ἐανεβαὶς,
" ἡ μεγὰλ χαραὶς τὸν λαὶς, ἡ θέλησα τὸν οἰγαὶς.
" σῶρε μὲ τὸ ζορμπαγίτη, ὁ χαβάσης τὸ μασεζίτη,
" μὲ θυμὸν τῆ βασγέως, τῆ βεζίρη νιὸχ ἀλλέως,
" μὲ παντὶ ὥραν ἡ βεαὶ, τὸν ἐφορέσαν χαβαὶ,
" νὶ ἐχ ἀλαὶς τζεβρεντζίδες, σαντζαντζίδες ἡ μυσιτζίδες.
" πόνεφε σῦ μοσογιανταὶς, τὴν μαεὶαν χαρεφταὶς,
" τὰς ἀνθεώπους ὅλες νεφὰς, νὶ ἀρχοντιὰς τὰς ἐμοιρὰς,
" νιχαγιὰ μὲ σορὰν χάνης, τὸν νυσνὶ τὰ σρῶτα βαὶς,
" δεύτερον τὸν σαναγιώθην, τεῖτον τὸν βραλιὸν τὸν χιώθην,
" ἡ τὸν τζοχαντζιωάννη, γιὰ σοσελνιτον τὸν βαὶς,
" σῦ σαλῦς σεῶτα χορὰ, σῦ σταὶνογλ τὴν σορὰ.
" χάνης χαῖμιανον τζεμπαΐνη, μὲ μαχαῖρας μὲ σπιτὰνι.
" τὸν γὸν τὰ μοσογιανταὶς, τὸν ἐχάνης σκοτζιαὲν.
" ἡ ὁ γενναν χαδελφός τα, ἔγινε γεασιμαδινός τα,
" τὸν σεβαὴν χαμαρὰν, σόφραγον ὀνταῦ τὸν βαὶς,
" νὶ ὁ σορβαὲης ὁ μαγαὶος, σῦσποιαὶς τὸν σαπαγαὶος.
" τὸν μεγαντὲρη νωσαντῖνο, τὸν ἐχάνης χαφεντὴ,
" ἡ τζανὶς ἕνα φιλτζανὶ, νὶ σκοτζιαὲνι τὸν ἐβανὶ,

„ ὄζω γάδαρε τὸν λέγω, κἰαυτὸς ἀρχινᾷ, ἢ κλαίω,
„ ἢ μανζίλη τὸν ἐκάμνω, κἰαπουμέβα τὸν οὐγάνω,
„ ἢ κατέβαινε τὴν σκάλα, κέπαθε κακὰ μεγάλα.
„ ἢ τὸν πιάν ἕνας τζομπάνης, κἰὸ πορτάρης ὁ γιωβάννης.
„ στὴν κασίδαν τὸν κτυποῦσι, τὸ φιλτζάνι τὸν ζητοῦσι.
„ ἐξέτερ „ μὸν ἐχάθηκα φωνάζω, ἢ τριγύρουτο κοιτάζω.
„ ἀς ἀφήσω τὸν καμπούρη, τὸ πρισμένο τὸ ἀγκούρι,
„ ἢ ἀς ἐλθῶ στὸν τζομπάνη, πάφεντοά δὲν τὸν ἐπιάνω.
„ νύκτα πᾶν ἢ τὸν ἐπιάνουν, κὸς τὸν φοῦρνον τὸν ἐβάνουν,
„ ἢ τὴν Δόμναν ἦρθε ζάλη, πῆγε κέκαμ' ἀρζιχάλι.
„ τὰρζιχαλίτης ξεσχίζουν, κἰαπτὴν σκάλαν τὴν γκρεμνίζουν.
„ αὐτάπαθεν ὁ τζομπάνης, ὁ τζιπλάκης, ὁ χιζάνης.
„ τὰ κοπελία τὸν φωνάζουν, ἢ τραγούδια τὸν οὐγάζουν,
„ ἐντιμότατε κὺρ γιάννη, τὸ μπεϊλίκη δὲν σὲ πιάνω,
„ δὲν σὲ πιάνω μὴ δ' ἡ κοῦκα, πᾶνε πιᾶβαι τὴν κατζοῦκα :—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ Ἐδέ συμφορά ἡ ζάλη, ὁποῦ γένηκε στό χάνι,
„ στούς καιμένους γουναράδες, πούχαν τούς πολλούς ταφράδες,
„ κιάλλαζάνε τούς γιακάδες, κέμοιαζάνε βάν παβάδες,
„ κέβανάνε τούς βαγιάδες, κέμοιαζαν ὡβάν ἀγάδες.
„ κέφορουβαν τούς τζουμπέδες, ὡβάν τούς μπεγιζαδέδες,
„ κέβαναν ἡ τά μπινίσια, κέμοιαζαν βάν κυπαρίσια,
„ ἔβαναν ἡ τά καλπάκια, πράσινα μέ δυό φοφάκια,
„ κιάλικο γιαβρί τζακτζήρι, τό βαναν δίχως τεστίρι,
„ ἡ ζωνάρια χρυβαφένια, κεμερμπεντία κενθημένα,
„ ἡ τό σάλι στό κεφάλι, κοῦχανε δόξα μεγάλη,
„ κέπερνουβαν στό κουλούκι, μέ μεγάλο φουντουλούκι.
„ κοί ἀγάδες πού ὁρίζαν, ἔβλεπαν ἡ μουρμουρίζαν,
„ μερικοί τούς ἀγαπουβαν, ἡ κρυφά τούς ἐπαινουβαν.
„ τέτοιο εὔμορφ ἐσινάφι, ὡς τόν κόσμον δίν ἐστάθη.
„ τῶρα στέκουν συλλογοῦνται, τί νά βάλλουνε φοβοῦνται,
„ ἀν τά βάλουνε φοβοῦνται, νά τά βγάλουνε λυποῦνται,
„ μόνε τά φορουν βαμμένα, μαῦρα ἡ σκοτουνιασμένα,
„ ὅβα οὔχανε κρυμμένα, ἡ στά μαγαζιά ῥιχμένα:—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ ὅλοι οἱ πολῖται ὅλοι, μαζωχθῆτε ἐς τὴν πόλι.
„ γιά νά κάμετε σεργιάνι, τὸν βεζίρη, ἢ τὸν χάνη,
„ ἐζέτε „ ἢ νά διῆτε τοὺς παπάδες, ὅπου κάμαν οἱ ζορπάδες,
„ ἢ ἀνάμι νά ᾐδῆτε, ἢ πολλά νά λυπηθῆτε.
„ μαῦρα ᾖπαν νά φορῆτε, ἢ πολλά νά πικρανθῆτε,
„ γιατί πάγ' ὁ κεχαγιᾶς σας, ἢ πολλή παρηγοριά σας,
„ ὅπου ἦτανε γαμβρός σας, ὡσὰν ἄπιστος ἐχθρός σας.
„ τῶρα πρέπει νά θρηνῆτε, ἢ νά τὸν ἐλυπηθῆτε.—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παρθενὶ Πρεσβυδ. καὶ ἀρχιμανδρίτ. τοῦ Ἀσσομικὸν ὄρος
τῶν Ἱεροσολύμ. Ἱστορία, χρονολογικὴ ἀρχομένη καλὰ β' χιλιοστὸν
ἑβδομηκοστὸν τριακοστὸν ἕβδομον ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐμπεριέχονται
ἀρχαιολογίαι ἐγκαλλώπισμα.

Προοίμιον.

Καὶ Διογένην ἔκτωνα τὸν παλαιὸν τῆς τῶν κορινθ. ὁρῶν νέας
ἐρ' ὅλεμον παρασκευαζομένης, ἐμ' ἄλλης μὲν τοῖς ὅπλοις, ἄλλης δὲ
ἐπὶ τοῦ σκόλου παρασκευὴ ἀναγκαζομένης, ἐμ' πάντες εἰς ἐμφ. ὄνδας,
συρισσομένων ἰσχυρῶς ἦν ἐκ δορκάδων θηρῶν χοντῶν, ἐμ' ὁ θριαμβευτὴς
ἀναβαίνων, ἁρματηλάτης μὲν ἐν ὄψει τύπου, ἐμ' ὁ δὲ μαλάττων·
ὁρᾷς τὴν ῥῶμην κυλίειν, ἐμ' μὴ ἀλλ' ἄνω ἐμ' κάτω φερομένην κυλιό-
μενον. Πρὸ δὲ τοῦ ἁρματηλάτου τὸ ἕτερον σφοδρῶς ὁ Διόγενες ὑπ'
ὄπιθεν συμπεριφέρει; κυλίω ἔφη κἀγὼ τὸν ὄπιθον ὡς μὴ μόνος
ἀργὸς ἦν, πάντων ἐν ἐμφ. ὄντων.:~

Τοῦτ' ἀλλό γοῦν σωκράτη κἀμοί ὁρῶντι μεγάλαις ἐμ' σοφαῖς ἐμ'
ἀφηγήσεως ἄξια, τοὺς τὰ κατ' ἡμᾶς ἀνοὺς μετὰ τῶν ἄλλων ἀγα-
θῶν παῖδας ὑπὸ τῆς τύχης ἀφαιρεθέντας, ἐμ' πάντ' ἐπὶ τοῖς βαναύσους τοῦ ταχνῶν ἐμόσε χωροῦντας. Θήγης, δι'
ἃ τοῖς τῶν μουσῶν θύρας στάντι τὴν ψυχὴν τῶν γένους, ἐμ'
τοὺς ὡς βάναυσον χρωμένους τὸ τῆς παιδείας ἐμ-
πόρευμα, θύρας πλουσίων τε, ἐμ' ἀρχόντων συρίττοσσας
ἐπ' μηδεμ', ἐμ' ὡς ἀπὸ Λουκιανός, τὸν κάδλονα
συρίττοντας, συρίττομένους ἀν' ἡδ τοῖς τρόπ. τὸν ἀφορ-

μάς

σρήνης λάβη, καὶ δὲ ὧν ἐνεδρῶν ἐσὶ σε λοσόνησον, ἀμφὶ δὲ πῆθος τοῦ
δὲ ἐς ἑπταλοὺν μυριάδες, ὅσοι δὲ δὲ ἔλεγον, ἡ δὲ ὑμένος ἐξῆ, ἡ δὲ οἷς ἔπεσθαι ν-
αὖθις ἐσὶ σε λοσόπησον ἦγε, δὲ νὰ δὲ σόλον ἐς δὴν ἐν ἐσ ε σόμεφθύνησον δὲ οἷς
βενεδίνοις πόλεν σόλεληθ, ἡ νὰ μὴ λάβ λχθ ρώσασθαι ἐσ ε σε λοσόνησον
ἡμῶν δὲ ἀφικέσθαι ἔλεγεν, ναυαρχῶν δὲ ος ἐν δὲ δὲ τῆ αν τῆ μ χότῃ α,
ἀνδρῶν δὲ αἰ σ ναυμαχίαν, ἀμφὶ βιῶν ἐσ ε σ ρ α ε δίνου, ἀ λ ε δὲ ἡ σρὸ δὲ δὲ
σφαλῶν δὲ ἄξιν ἔχουσ. ἄ ε σασαν μὲν ὧν δὲ νὰ ν ε σε λοσόνησον ἐν ἤρι σὸν ἡ γ'
ποσὸν ἡμέρας χθρωσάμενος, ἡ γε σάν δὲ ας δὲ ἐναν τῶν δὲ ας ἀ μ μεγαλίσας
δὲ ἀς δὲ λ ε σασσονδῶν ἡ δὲ φόβ ε ἐ αμῶν δὲ ας, ἐφανῆ πλεν γὰρ δὲ λάβα
σὶ λῆ ε α· ἀ ε σαφα σσὸς δὲ δὲ λ ε οὖν δὲ ας δὲς ἐν τε λὲς, δὲ λ ε βεμὴ σε σο
ρᾶ σθαι σ ω δὲ ας ἐν δὲ ω μεδὲ ξῦ ἀν δὲ ω ν δὲ ε ἡ δὲ ν ὁ ω μ α τ ῶν ἀσον δε ῆς,
ἐ λ ι δὲ ἡ γε σρο δὲ ὰς δὲ ν ὀ λ ί γ ος ἐν δὲ οἷς ἄ ε σε σιν ἀν δὲ ῶν δὲ ρ ε φον δὲ ας,
βολῆ γε σον δὲ ἡ γ ρ α θυμί α ἔχ σ ο σ α ε δὲ ἡ σ ε, νι κ ᾶ σ ε ος ὁ δὲ ὰ ε ὑ φ α ε δὲ ς ἀ
λ ή φ α ε σ ε ς, μ ε γ ε δὲ ἀ χ θ ό ν ος ἀ π ε λ α μ β ά ν ε σ ε δὲ ἡς ὀ ρ γ ῆς δὲ ἀ ἡ μ ὰ λ α ε σ ο ν ἡ
α ε. ἡ γ ε δὲ ὴ λ α ε ε σ ε ν ε ξ ε β ο ν ἀ θ ρ ο ί σ α ε δὲ ὁ σ ῳ ὼ λ ε. θ λ ῆ ο ν α ε, ἡ δὲ ν ὲ σ ό λ ο ν =
ἐς ὑ σ ε ρ β ο λ ὴν ὁ δὲ λ ί σ α ε, ἀ ν δὲ λ α σ ι ν ή σ ο ε ς ἐ φ ε μ ε ε δὲ λ α ὶ ο ῖς β α
ν ε δὲ λ ί ν ο ι ε ν ὑ σ ο δὲ λ ε γ ῆ ε π α φ α λ π ν ί α ν, γ ὰ λ π ν θ ο ν, ἡ μ ὲ ρ λ ω ρ α ν. δὲ ν ὲ
σ ε ξ ῷ, ἡ δὲ οἷς ἔ π ε σ θ α ι σ ι ν ὁ μ ο ί ω ε ε ἔ γ ν ω χ ω ρ ῆ σ α ν. ἐ σ ὶ δ' ἀ ν δὲ ν ὴ ν δὲ ν ὸ δὲ λ ι ν. δὲ ὼ ν ἐ:
ν ε λ ῶ ν δὲ ἀ λ ῆ ε δ α ρ δ α λ ί α ε γ ῆ ε, ἡ δὲ ἐ γ ὴ ἀ φ ' ἧ ε δὲ λ α β ὴ ν α ι ε ἴ δ η γ ε γ ρ:
φ μ α ν ι κ ὴ π ὴ ν, ὥ ε ε δ ῆ ι ν α ε ε ἰ δ ὴ δ ὸ λ ὸ ν δὲ ὲ γ ρ φ μ α τ ῶ ν α ὐ δὲ ο ι γ ρ α θ ρ.
β ύ μ ε ν ἦ ν δὲ σ ό λ ο ν θ λ ό ν ο α ν δὲ α ε σ ὸ ἡ λ ᾶ χ ε ε α σ ε ν ὺ γ δ ύ ν ι ο ν, ἡ γ λ ὰ ε ἀ λ λ θ
π ή σ ο ε θ α ρ ε ω ρ α π ὸ δὲ α μ ὲ ρ ω ρ α ν ἀ θ ο λ ι φ ρ υ κ τ ῶ ε ἡ γ λ ὰ ε δὲ ε χ θ ρ ω
σ ὲ μ ε ν ο ν δὲ α ὐ λ ὴ ν ἀ λ ό ν δὲ α τ ο υ ν ὲ ὰ β η σ ρ ᾶ ξ α ι π α ν τ ῶ ε, ἡ γ ὸ θ ο λ υ ν ύ ε θ α:

δν

ωλον ἀναίνεσθε γραῦν, ἡλθε γὰρ ἐπὶ σφετέρᾳ βλάβῃ ἔτη
μάλων ἀσφαλῶς δημοσίων. σπασθέον δὴ νῦν πήγαλη σὺν πήμων·
ζοβαλλη ὁδόλεμος, ἆρα παλαμήτης πήμιν ἀσερίπαιος οἰμοιζε
μεν χεήμασθαι, ἡσσαίνη χρυσὸς ἡ ἀργύρου πλῆθον σὺν λαῶν
θασσαίνεθαι; δηλονόη ἀναλεγήτου ἀλλ' ἀλαίνης ἡμέων, ἡ=
θάνλας ἐπικερτόμου λάτρεως, ἡφρὸς ἀλλοις δῆλος αὐτ' ἐλθεῖν
θοιπος· ἡβῆσαν μεὶν δὴ λαοὶ θάνλα ἕπεσθε ἡμέων ἴφθιμοι
ἀγαγοίλας, λάτρεως θάνλας ἐπικερτόμου θάνλας χρυσόφρων
ἡ ἄμοτον θαεφόρτου ἐξαῦλοι λοιπεθλίοις λάοι ἡρίσαι ἀλλά
ἡσθεσθήναι. βίβλον γὰρ ἀπαλὴ ἡχῆ ἴσχανε θαλρόθεν θάρσε
λάβρῳ σώσωμεν ἀληθείαν.

Εὐλόγουν γὰρ φαίης ἡπίγνώμης αὖ ἡθάνλας οἷ ἡπὶ συμπλήθ
ὠθίσηφι σάμενοι ἡγαγὸν ἐμμέσον ἄρ θαρσίπαιος ἠχοῖμοι λάς
λάτρεως θάνλας ἐξεπίκνωσαν ἡπίγνώμην λοὶ ἡπίγνώμην ἡπύδεδον=
λα ἐθοιπόσαν λοπεμνώσαν λεῖπαιος ἄθαρ ἐπὶ λοῖ κοινῷ δέδωκεν
Ὅγὰν μαρπάν λώνιος ἡπὶ ἐξοίσαν λαβών, θάν λα ὅσα σφὸν ἡπὶ ἐμῇ
ἐλχυσόφλεβ, ἡφὶ ὀλίγῳ χρόνῳ, θλῆθος χρημάτων συλλεξάμενος,
ἡρξαν ἀθροίζουσεν λόν· ὀλίγος μεὶν δὴ νῆνας, τῶν τραπιῶν μεῖ'
ἀὼν θαραλαβών (οἱ δὲ λοὶ τος μεὶν γὰρ ἐσσέβασαν δὲ λὰ ἡπὶ λῶν χρη=
μάτων τέρπον.) ἐξῆλθε ἐλαῦνος ἐς ἡρίβυζον, ἡφρεσὶ βεων βλέμ=
φολέρων λῶν τραπεθέων ἀσφοσαλεὶων, μελάθρης ἡμέρας ἡπὶ μέα
χηγενέσθαι δ' ὥριοθεν· μέχρι μεὶν δὴ ἡπὶ ὥριος μὲν ἡμέραν ἐβδόμην

νυ θάνλα

σαν. ἴσα δ' ὅσα φαρμάσσω, ἐσσοδυθῆμεν φαρακλώ. ὀθομανωνῆ σθλον=
ὰ δὲ μαθαλλὸν λοῦλα ἐμμαλαλέγλν. ὄλιμεν γὰρ φαρὰ δὲς ασονδαῖς, ἢ
μὲν δαμιὰς βόσι σαλιὰς μενδὲ σάρας λὰ χρόνδ λὼν ασονδῶν λὰ βούλος,
πθ' ἢμῶν σόλεμον ἢγθεσν, ὰδὲ ἀφοδῆξεως δῆ, ὅσα δὲ ἐνλῶ σθλέγν
ἢμας λα ὰν θλεῖν ἢ ὑσπιόδς δεδρά πιλσεν δλάβρα χε ἀρὸ ξεν.
τράλος δε δλσας ὑσὸ λὰ ἢς πορινθ' δλχη ἐσολιορκῆ ἢν σὸ λιν ἢμέ
ρας λα ἰσχὰς ὰς ὰν λῶ, σολιορκῆμεν οἱ δὲ ἐνοι πῶν λες ἢμᾶς μὲν
φρος δομῶν λες βοήθαν δι' ὰδ ἀφνὴ δον, ὰ' λλ' ὁφθῆς ἢ σορῶν λες, ἢ' λε
ὕ λαβ ν, λθμὰς ἢ ἠγθεσν λὰς σημάας, δι' ἡ ῥῆνης φαρα δὲ ναι, ἢν σὸ λιν
σημαίνον λες· οἱ δὲ ἑρμηνέα σφέμε σαν λας σων ἐθν ν, ἐ ξαιμαγῶν λὰς
νοι πῶν λας με θ' ὧν ἕπαστος φέρ· ἢ σα λθούλες δὲ ἡ ξὶ ὰ ξυ, ἢ σθλον
ἐ πῆσθε α σαρελθοι σολυ, ἢ σλῆθος ἀνδρῶν λε ἢμῶν σπῶν, ἢ φανε'
νυ λῶν σωθηναῶν σαν λη ἐσολεθρεύμενοι ἐσὶ θᾶρ σάλγν ἐ ῥάσσοσαν. ἢ δὲ
δὲ ἀνθρώ φος, ὅσμεν ἀφέκ λγναν. ὑς δὲ ἢν δρα σόδησον· ὐδ' ἀ χάρισον,
ὁ ἢ ἢ ἐφ' ὑμαλος πα θ' ἢς θνος ὁ ὕσα λος ἀν λῶν, ἢ λὰ ντες α λιάν λας ὁρῶν λας ἀ ἢχ
μα λῶλος φέρον λας κα ῥύ μασ. ἐ' σα ρε τε κη ρυ τλον λας, ὅλ' ὁ ἁλὶς γὰ βλῆς,
λον ἰόν λθον ἀ ἢχ με λῶλον κλῆ ντν σαρα μη κάσθαι· ἢ φον δὲ λὰ βοῦ λλ' ὑ σά λλ' ὁ·
βῆ μα τη ὀ ρ θοσθοῦ λὰ φὸν τα σιν λε ἢ ἢ μο σιν ἀ σφυ ρίων. λοι ὰν λα μὺν ὰν τῆ ἢ
σρι τῆ ἀ νῆ ν η μά λη ὑ σα σόν θρ μη σαρά λῶν βαρ βά ρων ἀ νῆ νων.
νῶν δ' ἢ πο μεν λοῦλα ἀ σαμ με λῶν λες· ἢ ξεῖ, σα φοῖ λνα μὰ ῥ ὅρος· ἢ ρᾶς
φῆ μι· ὅ μα λὰ σλῆ νος ἀσὸ σα λο σονῆ σον ἐ ὰν α μα ξὺ σας λῆς ὁ ρμῆς
ἢ ἀ λα λάζον τας σαρα μα νέ σθαι μα λλ' ἐ ὰν ἐ ν α λί α σι, δι' ὰ δά λη μα λῆ ας

λουτρόν

μετὰ ταῦτα ἡ μάχη τῶν γερμανῶν ἐπὶ πλεῖον συναθροισθέντα κατὰ τῶν βενετῶν
στρατὸν, κατὰ τῶν γερμανῶν ἤγαγε· διαβάντα δὲ τοὺς αὐτῶν μάχεσθαι παρατάξας,
ἐς βαρουδίνιον ἧκεν, ἔνθα καὶ ἐστρατοπέδευκε· ἐπιστάδας ἀράξας [illegible]
κακῶς τε ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν γερμανῶν, πολλοὺς ἀποβαλὼν στρατιωτῶν, τῶν αὐ=
τοῖς καταπέλτῃ πυρίῳ βληθεὶς τὸ ὦτος ὄπισθεν, τέθνηκεν ἐκεῖ. οἱ δὲ=
γερμανοὶ τοῦ μὲν ὄπισθεν τῶν λανθανόντων οἰκεῖς δὲ τὰ πρόσω χω=
ρήσαντες, ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει τὸ τιμισοάριον ἔχον, ἐπαρχίαν μεγάλην τῆς
τῆς σερβικῆς, πόλεις τε καὶ κώμας πολλὰς εἶχον σαν. τοῖς ὀθω=
μανοῖς ὑπήκοον. τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει τὸ βελιγράδιον, ἐπαρ=
χίαν τε αὐτὴν τοῦ τιμισοαρίου μείζονα, καὶ πόλεις ἀνέλαβον πολλάς, καὶ=
χώρας (ἐπ᾽ αὐτοῦ γὰρ παραχειμάσαι ἐμελέτων.) ἤγγειμεν ζωσανοὶ=
ὑπὸ τῶν γάλλων παροξυνθέντες, ἐς νεάπολιν ἐπεστράτευσαν οἰκεῖον=
στρατόν. (ἦν δὲ ἡ νεάπολις αὐτὴ τοῖς γερμανοῖς ὑπήκοος πρότερον.) οἵ=
τινες καὶ τοὺς γερμανοὺς κατηνάγκασαν μεταγαγεῖν ἀπὸ τῆς σερβίας τὸν=
στρατόν. ἐλθόντα δὲ τότε καὶ γε ἐπέμφθη τῶν ὀθωμανῶν πλάνης
φθέντα εἰς καισάρειαν περὶ σπονδῶν. τότε δὲ ἐντυχὼν ὁ καῖσαρ αὐ=
τοῖς ἐπεποιήκει τὰς σπονδάς, ὡς αὐτὸς ἠβούλετο. ἐρίνης τοιγα=
ροῦν γεγονότας, καὶ ἐς ἀδριανοῦ ἐπανακάμψαντος τῶν ὀθωμανῶν
στρατιωτῶν, τὴν ὑπ᾽ αὐτὰ ἀνδριάδα ... μετὰ ὁδοῦ ... ἐπειθὴς ἡμεραπ=
ηκέσας ὁ ἐξαρχανῶν μεντοί γε ὢν ἐτύγχανε τὸν ... ὡς ἔφη
μαν ἐν ἡλικίᾳ ... ἐγεγόνει ἐμπόρου τινός, υἱὸς ... ἀρχιε=
ν ... ἔμπορος ἦν, ἐν ... τῷ ὀθωμανικῷ ἐπαιδεύθη παιδείαν.

ὁ γοῦν

βαθέαν ὑπὸ τοῖς ἤμασι· τῶν δὲ νεῶν ἐκάστη ἀγκύρας λίθους πολλὰς
ἐνίσας οἱμίαν μαχόμενος· ἐπεὶ δὲ τοῖς βαρβάροις φύσει βάλασσιον
ἐστὶ τὸ πολεμεῖν, τοῖς μὲν ἀγχιτονάων ὑπὲρ μέσου ἀπέβαινον τὸν
κίνδυνον ἀσφαλῶς· τῶν γὰρ ὑπὸ σφῶν δεδεγμένων τὰς ἐμβολὰς
ἄφοβα οἱ ἦν· φοβερὰ δὲ ἄνω καὶ κάτω τὰ δεινὰ ἐφαίνετο
ἀσύχαστα, ὑμὲν λαμπάδος, ὁδὲ ἐνίσας ἀγωνιζόμενος· σωὰ
βιβλία καὶ ἀνάγνωσμα τὰ τοιαῦτα δὴ· ἐξ ἧς ἐπὶ ἀρχαίοις στόμασι
σοφίης στόμα βαθυτάτη ἀνέῳγε· τῷ δὲ σαφὲς ἐνίσας ἀνοσίαν ἀνοσιουργὸν
θάλασσαν ἀγκυλάνθρωπον καλουμένην ἢ ἰώνων φωνή· πύλινα
διαβάσεα θαλασσίην ἦν τὸ ἄγγος βύσμα τὸ μέσον, ἀλλ' ὑμῖν μὲν ἀνύσιμα
νῦν ἢ ἐς ἄρκτον ἀγκύλη καλουμένη θάλασσα, τοῖς δὲ ἀμφὶ Μαιῶτιν
ἰώνων ζώων ἀνθρωπάροις. Ἐπὶ δὲ ἰώνων ἀγκύλῳ τῇ δεξιῇ νήσῳ
ὀλίγον διαβὰς ἦν λάγγη ἐν χώραν ἀγαστόμενον· ἐν δὲ βασιλέως στόμα
στεῖα δὲ ὅλος τῇ μεγάλῃ ἰώνων ἀνθρώπων φωνῇ (οἱ δὲ ἰοὶ
δασυστόμοι) ἐστὶ λαγγὴ ἐς ἄρκτον ἐπὶ τῆς ἀνω χώρας (ἐν ὧν ἐν χώρῃ δὲ ἐν ὀνόματι
ἀνθρώπων οἱ ἰοὶ καὶ λάσσιοι στόμα ἐστὶ τὸ βύστολον· ἐν τῇ λάσσιος γὰρ
ἰὼν μεγάλῃ πολὺς ὁ ἐμπόριος ἐστὶ (στόμα γὰρ ὀνόματι ἐν ἰώνων
θάλασσα τῷ μεγάλῳ)· ἐστὶ δὲ βασιλέως ἀφίσεα ἰώνων στόμα· ἐν δὲ ἀγκύλῃ
ἰὼν ἰώνων στόμα βασιλέως ἀφίσεα λόγος καὶ ἐν τῇ· (στόμα γὰρ ἐν ἰδίῳ στόμα·
ἢ βασιλήσασα πόλις) ἐν δὲ ἰώνων στόμα βασιλέως δόξῃ εἶναι
ἐρήσαν δὲ ἐν ἐμοὶ ἐν ἀγκύλῃ δεσπότης· οὗτος αὖ δὲ στόμα πάλιν στόμα
ἰὼν ἰώνων στόμα βασιλέως μεγάλων δὲ νῦν ἐστὶ ἢ μεγάλη σοφίης

ἰὼν ἐξ ἐναντίων

τὸν ἐξ ἀναλόγου τῶν μερῶν συμβαίνοντα τῷ σφαιροειδεῖ σχήματι τοῦ γῆ
πηλίου σχήματος χρόνου, τοῦ μὴ λαμβάνειν τῶν γραμμῶν ἀσυμφώνους τε
σφαιρικὴν τινὰ τῆς ἐπιφανείας ἀσφάλειαν φερομένης σταθμούμενον. λαμβάνειν δὲ τῶν
σφαιρικῶν γραμμῶν τὰς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας τὰς ἀναγραφομένας καὶ ἀ
σων, λαμβάνοντας τὴν διάμετρον τῆς σφαίρας ἐν ἑνὶ μέρει τῶν ἐκ τοῦ κέν
τρου τῆς σφαίρας ἐπὶ τὰς ἐπιφανείας τῶν σφαιρικῶν γραμμῶν ἀναγραφομένων. ἀσυμ
φώνων δὲ ὄντων τῶν γραμμῶν μεταλλῶν διορισθέντων μεμονωμένων μὴ ἐπι
τὴν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας τῶν σφαιρῶν, λαμβάνειν τὸ σφαιρικὸν μέρος τῆς
νοιαν τῶν ὡς ἐν θεσαυροῖς ἀφθόνως ἀνήκοντα τῶν ἐκ μέσου ζήτησιν
λουμένων, μὴ ἐν ἀσυμφωνίαις ἀσυμφώνων τῶν σωμάτων ἐπιπέδων θέσεως
παλάμης ἐξ ἑβδόμου τῶν ἐκ περιλαμβανομένων τῶν λαῶν τῶν μεταφανῶν ἐπὶ
γεωμετρῶν ἐπὶ τὴν νοῦν δόρασιν μὴ τῶν ἐκ τοῦ ἐκτὸς ἐμπεριεχομένων βάθρων τῶν
ἀφόνου ζήτησιν ὡς ἐν τοῖς μεγάλοις γιγνομένων, ὁσαχῶς μέρος (ἐν τῷ
γὰρ ἐπιπλήθει ὄντος τῶν σφαιρῶν βαστάζοντος.) καὶ καταφυγὼν ὡς ἐπὶ ἐγγύ
τοῦ ἐν τῷ ἐπὶ τὸν ἀνὰ μέσον τῶν ἐκ τοῦ ὀλοφυρόμενος θέμενος
γενέσθαι ἐν αὐτοῦ τὰς σοφίας ἀμύνασθαι μὴ τοῦ δὲ ἐκ τοῦ βασι
λέως ἐπὶ τὰς θεοδρύοσθαι θρόνου· μὴ ἐπὶ τοῖς δὲ ἐν τῷ σφαιρικῷ τῶν ἐν τῷ
τοῦ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ὑφ' ὃ τὸν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ
καὶ ἐπὶ τὰ ἐν τῷ ἐπὶ τὸν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ
Πέτρῳ μὴ αὐτῷ τῷ μεγάλῳ
ἀλλ' ἐν μεγάλῳ τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ
χρόνου ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ
ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐκ τῶν ἐν τῷ

σῶμα

σαρον ως ην ησαν ησαν ταχαραν ην θαν ησολαν ειν σας με λαδ αμ ρ
βαι ην ως μεν λινας λαγ σαν ναν ασαν θαν λον ως δ' αλλοι ην θαν λα υδ·
λ σαρ σ ην ησαρ λ ων σραλ λων αν λδ ασ βαλον λες ως ε ην σαν λα
χαρ ι ην ησαν αν λδ σαλ βαπ ην ασασ δασα· λον μεν δ' βασ ηλον ανα
πλ ησαμ ενος θρον ησαρ σ ην ησ ων συμ μαχ ια σραδ σβ ς ασν
σομ φ ς ως βυ ζαν λιον· λασ ηλ ας ασασ λων χωρ ας ην ησ ην ασ ην λ η
ως ασ λ ην θης ι αλ λα δ ην σαρασ λ ης ενος ν παλ ασαρ ων δ ασ λαγ σον ε ην
γραν λας λ ας σθωμ ενας· ασ λ υ σασ λος λ ον σραδ σβυν γ μ ανως ανασασ ασ
γμ ενος ην ηχ ην μ ασαν ανα πλ ησαμ ενος ν παλ αλ γμ ασ αν λ ων λ ρ ισασ λο=
ασ λ ην σαν λ ιν ασ λ λ ην λ αγ μ ασ ρ ους σαρ ι εθ αγ σασ ο ην ρ α σ ι ους λ ον χρ ον
ανα βαλ λ ομ ενος· ο γν ασ ρ ους βραδ ι ων λα λ ον ησ λ ον σραδ σβυν γ
σρ ων λ ιμ ησ ονα ι ασ μ ενος ε ην θ ον λα δ' λ ον σρ ασ βυν ασ βαβ υλ ων α ν ασ μ ενος
λ ασ χαν ασ λ ης βαβ υλ ων ος ην ε μ ων ας η' αν λ ων υ σαλ ω γρ ασ η ε ν λ υ γαν λ ης· ο
λ ασ ρ ους ν παλ ι ησ ην σρ ασ βυ ν ασ χαλ ι ων σδ λ ε ε ν ν ασ λ λ ην γα λ μ ην
ν ουχ αν ως ασ ρ ο λ αρ ον ασ λ ασ ρα λ ον α ριθ μ ην ησ γ τ λ ον α ν θ ροι ασ λ ο (σασ ρ ν γ ας
αν λ ων ην ο συμ μαχ ικ ος ι ων ρ ων σραλ ε ην ησ μα λ αν λ ων ο λ ης ε ν θ ην ρ ι μ ασ ας σα
χ βαχ λ ανης· α μ ι ων ην αν λ ων ι ν θ ρι κ ων ε φ β νας ρι α κ ον λα χ ι λ ι α δας λ α μ ας)
απ ε λ θ ον λα γ ον λα γ ε σ μ ασ λα λ ην γ μ ενος λ ος λ ον υ σαλ ον ανα βαζ ε σθαι λ ον
λ ρ ον α κ α λ λ ος α ην ησ ρ ι α σ ην γ ον λ ον σρ α σ βαν σο λ ιν=
ε ν σο λ α ως· χρ ον ι σαν λ ος δ' ην λ α δ' λ α ρ σραδ σβ μ ασ ν=
μ ον δ' αν αβ αλ λ ομ ενος ε ν λ ας σο λ ης ην
ο λ ων σα ρ ων βασ λ ας ας ε λ ον σρ ο λ αρ ον ο ι ο θ ωμ ανοι

ην λ αν λ ας

λ νον ας κα λ ι α λ λο κα γ ο λ αρ ον ν σο λ ο σας ε γ μ α λ ων λ ι α λ λ ον σραδ σβ ν

Δημηγορία τοῦ πρεσβέως τῶν περσῶν.

Τόμεν ὑπὲρ ἄλλο φυλάσσεσθαι χρὴ ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ἐστι γὰρ σοφὰ βάσμα=
λαζυ, ἄλλοτε δὲ ἐν ἀνθρώποις καλὰ γιγνόμενα χρόνῳ πολλῷ μετὰ τοῦτο ἄλ=
υσιν γένοιτο, καὶ οὐδὲν πώποτε μοι παλαιὸν ἀφανὲς ὁ λόγος χρὸς τὸν ὀρθῶς
μέλλοντα ἢ μαντηγορήσειν ὁδὸς ὑποθῆται ὁμοφυὴς σοφίᾳ τις ἄστρ ὧδε φαρά
λογον ἀπορίαν θέμενον, σᾶσαν ἐπαφίεσθαι ψυχὴν ἀναγόμενον τὴν λόγον
μενὸν χρόνον ἐπιθεῖναι. ὁδὲ ἀλοσώδρον ὄλγε τὴν μενὸν χρόνον ἐπιφανῆ
ὥσπερ εἴθος ἐστὶ χρόνῃ μάτης τοῖς βασιλεῦσιν, ἀλλ' ἀληθῶν ὅλην παρορῶν
λαμπρὸν ἀνθρώπου, ὃν ἂν φαρὰ λόγου ἐμπροσθεν ἔσχε μεγέθει τὴν φαρα
λογισμὸν ὃν ἂν παρὰ λόγου ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἐπὶ ἀρχὴν τοῖς βασιλεῦσιν
ἐφ' ἁμαρτάδων ὁδὸν ἂν ὑμῶν μεμονῆσθαι δὲ ἐν ὑμῶν ἀνάθεμα.
ὁρίζει σαφῶς παρὰ χρόνου τὸν ἀσαναστησόμενον βασιλεῦσι τὸν ὁδὸν τὸ
λεμον παρὰ χρόνου τὴν δρόμον ἀνθρώπου ἀλλ' ἀπὸ τὰ βάσφαλεσ=
πυνθόρας βασιλεῦσι φαραβάντες· ἓν δὲ οἱ δαλεῖ ὡς ἴσα νόμοις χρὸ φυλάσσων βα
σιλέων ὅροι φαρὰ χρόνου τὴν δρόμον· τὴν λόγου μενὸν χρόνον ἐπὶ τὸν
φαραβάντων λαβοι ἀδὲ λεγόντ.) ὡς δαδιόλεσ δὲ ἀμφὶ βασιλεῦσι τὴν χρόνον, ὃν δὲ ἀφοι πόσα
λεγναι δὲ χρόνῳ φυλάξαι δὲ ὅσα. ἀλλ' ὃν δὲ ὅσα ἀπὸ βασιλεῦσι τὴν μέχρι ὧν ἐπὶ τὸν ἀφθάσαι.
ὃν ἐπὶ τὸν ἀναστρατὸν τὴν λασόλεγς ἐπὶ τὸν ἓν ὅλεν ὅλεχρεσ χρόνῳ ἀδικαίως ἐλθόντας,
ὑπὸ δὲ ὑμᾶς ἀναλάβοντες τὴν ἐμὲν ἀδικαίως ἐλθόντας, ἐπὶ τὸν ἀναστρατὸν τὴν λασόλεγς
μυριόλας ἢ παλαιῶν μάχην ἀπορεῖν ἓν ὅδε λασόλεγς ἐμῶν ὅλον ὧν
ἢ παλαιῶν ἀποσαφεῖν ἐστὶ ἢ πόνδιμε ἔχρωδε ἀρ' ἓν φαίνηδε λασὶ μὲν ἀρ'
σοῦν, σὲμοι ἂν ἄδηφιλίοις ἐστὶ ἀνθρώπου μεμαχημόνην μὲν ἐστὶ, φρόνιον

προθυμίας

» προφάσεως ἢ ἐνέμεθα ἐξ ἧς ἐμήνυσε δι' ἡμῶν ὁ Ἰωάννης ὃ δρᾶσαι κ
» μας ἀμηχάνους ὄντας ἐκ τῶν δεδραμένων ἡμῖν ἐπιβουλῶν ἐφάνη. ἡνίκα γὰρ
» ἐλέγετο ὅλην σχεδὸν βασιλεῖ Ἰωάννῃ στρατοῦσθαι προσφυγόντες ἡμεῖς εἰς τὸ
» μεθα. ἐξεγένετο γὰρ ἐκ τοῦ παρόντος ἐφ' ἑαυτοὺς βλέπειν καὶ τὸ ἀσφαλὲς
» ὅμως δεῖσθαι ὅπλα πολέμια λαβεῖν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν ὑμῖν ἀπαγγελλόμε
» ὅλην μὲν οὖν Ἰωάννῃ τὸ στρατοπεδεύσασθαι ἐν λέγῳ τῷ ἡμᾶς σώσαι ἀλλ' ὅτι
» ἡνίκα δὲ μανικὰς βρυχησάμενος τὰς γνάθους καὶ ἐξέρας στρεφόμενος
» λέγων ἐπῆλθε στρατιᾷ τοῦ θωμανικοῦ στέμματος τὸ ἱερώτατον ἦν δὲ τὸ
» χρόνον αὖθις τοῖς ἡμῖν ἔθνεσι τὰς ἀντιλαβέσθαι Ἰωάννῃ τῶν γραμμάτων ὑμεῖς
» ἐδεόμεθα τοῦ ὑμᾶς ἡνίκα δέοιτο ἡμῶν ἐν τοῖς λῃστικοῖς νόσου δεξαμεν
» τοῖς μὲν ῥώσοις ἐπιστολὰς ὅπλα κατὰ ἡμῶν ἐμφέρουσι τοῖς δὲ ὑποδεχομένοις τὸ ὅσα
» ἀντὶ τοῦ πολέμου στρατοπεδεύσασθαι πόρρω τοῦ ἄστεως μείναντα φανερὰν ἀντίδο
» συμμαχίαν ἣν σαφῶς ἐμοῦ ἀπηγγέλθαι ἐπὶ τοῦ πολέμου ἐξενεγκεῖν Ἰωάννῃ δοίην τῷ ἡμῖν
» ἐν ᾧ παρὰ τῶν ῥώσων ἀσφαλῶς διακομίζοιμεν καὶ ἀντὶ τοῦ ἄλλο φύ
» λων ὁπλῖται ἀλλ' ὅνπερ ὅσα σφῶν ἐξελθεῖν ἡρημένα τῶν ἀποβησομένων ἀπέσχε
» βαλὼν ὑποχείριον ἄρχειν ἀντὶ βασιλέως ἐκείνων ἐβούλοντο καθίδρυσθαι
» τὸν πολέμου γὰρ ἀφῃρῆσθαι ἐλεγον ἀλλὰ καὶ τῶν ἀδικημάτων ἐπιλήσεσθαι
» ἢ ἀδικεῖσθαι ἐδόκουν ἐπὶ τοῖς ἀπολωλεκόσι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀπολωλεκόσι
» πῶς ἂν ἐκ τοῦ μεταξὺ ἀπαλλαγεῖεν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῖς ἀπολωλεκόσι
» ἐξηνημένοι μὲν ἀπὸ τῶν ἀφόδων ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐν ὅπλοις ὅλα ὅπλα
» σόμενοι ἤπορουν ὅπως ἀπαλλαγεῖεν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ πολέμου ἐπὶ τοῖς ἀπολωλεκόσι
» ὅλως ἀδικεῖσθαι ἐν τῷ πολέμῳ ἐνόμιζον προβεβλῆσθαι ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ πολέμου

Ἰωάννης

Ιοσαΐδα ὁ τρεῖσθυς ἠθεὸν ἡ μὴ δὲν αὐλιδούλος ἀλλ' ἂν ἀξιῶ
θεν δὲ βήμαλος. ἡς ῥῆλι ἡμῦρᾶν ἡλὶ ἀσολομ προσμένον
σκέψεως δὲ γλυφίνης ἐδόξεν θᾶσ ποινὴ Ἰοὺ ἰωῦρῶ:
σων μαλασάμεθαθη τρεῖσθων. ἡαὶ ἀθόρραν ποιήσασθε
πὼγα ἡ αὐλοὶ σύμμαχοι ὧσ τορόαγς. ἡ δὴ μαλεσάμεθαθ
αὐλοὺ, ἡ ἅὐλα λέγετ φᾶναγ Ἰοὺ ὕθαλου: Θδ μὴ ἰωῦρῶ:
σων βασιλῆα ὦ πρεῖσθυ, φιλίως ἐχῆ Ἰοῖς ὀθωμανοῖς σιόθα
καλῶς. ἢ δηλᾶ. ὁ γὰρ αὐ ἄλλως ὥυρας ἐὐλαὐθα σολέμγος
ὢν. ἢ γοῶν φίλοι ἔσαγ ἡμῖν, σᾶς τορόαγς συμμαχῆθαγ σο:
λεμοῦμ ἡμῖν: ἀλλ' ὦ ὕθαλε φᾶναγ Ἰοὺ πρεῖσθων, ἢ
ἰωῦρῶσου αὐλοκρατορία, ἐς Ἰοσοὺδε ὦ τορόγ ἐβοήθη, ἐσὶ
ἂν ἐς Ἰοὺ σαλρῶου ἡμαθήρυσε θρόνου. μαλὰ δὲ ἢ ἡμῖν
ὦ ἰὼ ἰὼ σραλῶ; σολεμῆ Ἰοῖς βλάσφων αὐλοὺ. ὑσολαβὼ δὲ ἰὼ ὕθαλου
ἀλλ' ἢν ἐὐδὲ μάλ' συμπεθῶσιν ἀχρεῖοι ἰωῦ ὑμελέρου σρα:
ἰωλῶν, φὶ ἀὐ φᾶγες ὦ πρεῖσθυ; πρὸ ἅὐλα δὲ Ἰοὺ πρεῖσθων
ἢθεῖ λέγελαγ: ῥῶσιὸν μὲ σραλοὺ μὴ ἅγαγ Ἰοῖς τορόαγς
σύμμαχου, ἢοὶ δὲ ἅἰνες ἀὐ ἢὴς ὑμελέρας ἐσπαλῆ: ἡαὶ
μυρίοι λεγόμενοι ἐὰν Ἰὼ μεγάλης σωνθίας, ἐς Ἰοσοὺδε ἡμῖν
ὑσολειφῆ, ὅσον γε συμμαχῆν ἐὐ χρόνῳ σολέμῳ. ἐσὶ δὲ Ἰοῖς ὅλλοις
μὲν σόλις βασιλικὰς ἅγαγ: ἀλλὰ μὲ ἅἰφυρα αὐλῶν. ἐσωφειλῆ δὲ
γίνου ἡμῖν, ἐφ' ὅσον Ἰὼς ἐναὐλίους ἅαρατίθουσ, ἀναστρέφ:
ναμενοι σαὐλῆ αὐτὰ Ἰοὺ σραλοὺ σολέμου. ἀλλ'
μὴ ὄὐλος ἡμῖν συμμαχοῦσ ἰὼ ἰωχοὺ ἐὰν μισθῶ

ἢὴς

" τῆς μάχης μὴ καθ' ἡμῶν οὖσης, καὶ δούλων ἢν
" ὧσιν συμμαχοι ἀκριβῶς δὴ ἔχωσθεῖν. δόξαν δοιγαρῶν
διάγραμμα δὲ τρίτον ἀμφιβόλως ἔχειν, λόγοι μὲν πολλοὶ
παρὰ τὸν τοῦ ὕσαλου, θέλος δὲ δὸν ὕσαλον ἀποφαίνεσθαι
φασὶ τοὺς ῥώσους δὴ συμμαχοι τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ δόδε γόδι:
ἤγουν ὡς βασιλεῖ ἐστρατεύσθαι δὲ τῆς βαβυλῶνι πόλεμόνα
τοὺς ὀθωμανοὺς ὀρνεῖς ἀναλαβόντα τοῦ τὸν τοῦτον γὰ δὲ
ἀναγνωσθέντα δὲ γράμματα ὅτι τὸν βασιλέα, γὰ μὲν
ὀργῆς μεγάλα τεμέσθαι τὸν ὕσαλον, γὰ κελεῦσαι δὲ τρὸς δὲ
ἔξοδον, γὰ στρατιὰν ἀθροίσαι, γὰ δοὺς ξυλόις παραγενέσθαι
αὐτοῦ δὲ τοῦ βασιλέα εἰς τρῖτον τοῦτο τὸν διετίαν ἀπελθεῖν
(ἔθος γὰρ τοῖς τῶν ὀθωμανῶν βασιλεῦσιν, εἰσβαλεῖν εἰς τρακὰ
πρὸς ὀρώπην, εἰς αὐδριανὸν δὲ παραμένεσθαι, ἕνεκα
δὲ τοῦ ἀπὸ στρατιῶν εἰς τρῖτον) γὰ δαῦδα μηδένα ἀναβαλέσθαι
καιρόν. δαῦδα γοῦν ἀκούσαντα τὸν ὕσαλον, ἐννοεῖσθαι:
μεδὲν μεῖζον ἐπὶ τοῦτο, ἀλλ' οὖν μηδαμῶς ἀνιέσθαι
ἐχούδα, προσκαιρόσαντα ἀπελθεῖν οἴκαδε. μαλὰ
τοιγὰρ οὖν τῆς ἀθυμίας οἵτινες παραγενόμενοι, εἶδόν
ὅτινα δρατεύσθαι, καὶ ὡς ἄν ἐμπροσθεν τῆς μεταξὺ
αὐτοῦ ὄρξαι, γὰ φέρεσθαι αὐτὸ τὴν γεωγραφικὴν πίνακα
γὰ ὡς βαλρίμηδόσαν (δυγάτηρ γάρ τοῦ ὑσάλη σύζυγος δὲ βασιλέως)
ἐξ ὧ δὲ μὲν οἰκονόμον αὐτοῦ, ἐς δὸ τῆς ὑσαλίας θε-
βεβάσαν ἀξίωμα (ἦν γὰρ οἰκονόμος αὐτῷ: Μωαμέθης ὁ
λεγόμενος

ὅς ἡ σωτὴρ ἡν δυναλφιάνη, τότε δὲ ἀλμάζησα, ἡ ἡν βασ-
λῆ γνῶς. Ἄλε δὴ τάνδα ἀγάνη ἀφοῦβ ἀὰ ἡν βασιλῆ. ἡ ἀδβχρὴ:
μαλα πολλὰ ἐδωρῆβ ἡν βασιλῆ) αὐδὶ δὲ ἀνδύταλυ μῆναγ ἐν
βυλανδίδ, ἐδιδῆβ γὰρ ἡνὰνα ἡων πορὶ βασιλέα ἀὴβουσιν, ἡνὰνδην
πολέμ ἡίχην ἀμφιβόλον ἦσαν, ἡ ἡὸ πλέον ὀδῆναὶ ἐβῆγυβ ἦσαν:
ἴας καλαγιαῆν ἴρυφὰς, δὰς ἐν ἡ βυλανδίδ. ἴοσων δὲ πορραδῆναγ
ἰλλυσωρίων, αὐὴρ ἀλλήλαιλλήλοις ἴρυφᾶς ἐντεάσας, ἡ ἰαὰδ μὰ
δάνῆβ πολλῶν πρὸ ἡὴν γυναῖκα ἀἡοφύρας

Δέπας δοῦ ὑδαὶ πρὸ ἡὴν γυναῖκαν αὐλοῦ

Ὁρᾶς ὦ βασιλὶς μραγούμαὶ ἤδη οὐδα φῆσαγ ἡὶς ἡῆγὶν
ἰοσαὐδα ἄἡη σωνεβιώνηρεν, πρὸς οὐδένοι αὐδά:
σην, ἡὶ ἤδῆ πορορᾶς ἡὸ αὐδρα; ἡὶ ἤδῆ θανάἡω πα:
ῥαδήδως; ἡηὶ ἴιδθα, ἤδῆ γα οὐδὲς ἡων ὑπάἡων ἀπὸ
ἡὴς μάχης ἀπαναῆλιθεν; Ἐγὼ μὴ οὖν. αἰνῆ σα
πάνἡως ἀποθανοῦμαγ λίμῷ, ἡ σὺ ἤῆ σωνεχόμενος, οὐ
δὲ ἀλλο ἡῷ σωοικτίσασα εὐἡρυφήσῆα ἡὶς ἐμοὶς
πολυπαθαὶοις οἰκτίρμασι. καὶ γοῦν ἐν βαλαύῳ
ἤσορχομένην, μνήμνησο καμοῦ, ἡ μικρὸν δακρύσας
ἀἡλιψῆτὴ Ἠμπεραὴρ πᾶσὰ σὰ ἐλλὶς ἐμοῦχθῆς, δύ:
σμος αἰνῶ ὑπὸ πάντ καλυφθεν, ὑπὸ ἡὴ γυναῖκ πορορῶμαγ
οἱ φίλοι ἡων ὑπλγεσ ἐπεγλάδουβ, πάνδες μοὶ δυσχῶβ εἰμεγ
νεσ, ἡ ἰαὐλα δακρύων δυσωπῆσαγ ἡὸν ἡοῦ βασιλέως
ἀπόφασιν, ἡὴν ἐπορμοπρῶ ἡοῦ πραγμαἡος ἀὴλιπῶν. μοῦ ἡ

δεύη

" ὁ δὲ ὡς βασιλεὺς τοῦ τρὶς δυστυχοῦς γονατ λαβόμενος, ἡ δηλαδὴ
" διὰ τὴν ἡλικίαν· Ἰωσὴλ δὲ ὑπαλήθευσεν μετὰ δακρύων
" τὴν θαλερὰ δακρυροοῦσα ἀσχήθη ὁ βασιλεὺς (οἶδε γὰρ λόγοι
πρὸ οἵου αὐτὴν ἐναγέτασθο:)

Δέσποτα τοῦ βασιλέα τῆς γυναικὸς τοῦ ὑστατ

" Καὶ δυσμενὴς ὁ πάλαι φίλος ἀποστήλας τὸν ἄνδρα μὲ τόλε-
" μον, παραλύσου αὐτὸν τῆς ὑπαλλήλου μορφῆς ἵνα οἶδα, φόβου
" σοῦ χάριν, μὴ βίᾳ χειρωνακτήσῃ θῦ. Ἰωσὴλ εἶπε πίστως
" σοι δεδούλευκεν, μάχας βασιλέως ἐν ὁλκάδι ὑπὸ σὸ ἐφυγε:
" ρομφαίας ἐφεύγων, θεὸς μὴ χρημάτων δόξῃ, θεὸς δὲ ἐμὲ ὑπορβαί-
" νοντ τῆς φρονήσεως. ἐμ ῥώσους μὴ ἐμβιβασθῆναι εἰσήνευσεν σοι:
" σὴν σωτῆρ. ὧδε μὴ δὲ ἐννοηθῆναι ὑπὸ τραγμοῦ σωιχώ:
" ρησαν, ἀλλὰ ἐν γερμανοῖς ἥρεμοῦσαν ἐσοίκησεν ἡδρικόλας
" ἐδὲ ἐν παραβάσῃ τῶν σωθησῶν. ἐδὲ μὴ γὰρ θεῷ σωθήναι
" ξωνέθεσθε τοῖς γερμανοῖς πάσαν τὴν τῶν ὀθωμανῶν ἐπικρά-
" τειαν φιλίως ἔχειν αὐτοῖς. μελλούσῃ δὲ οἱ ἐξ Ἀφρικῆς τρεῖς
" πλοῖα ἑνὰ ἕλον τῶν γερμανῶν, αὐθ' οὗ τρέσθης ἤκουεν:
" ταῦθα, ἐν τάχ' ἡμῶν δάθε πλοῖα, ἐν πάντα δὲ ἐν αὐτοῖς ἦσαν
" ἑδώδιμα, πολεμεῖν ἡμῖν δὲς σωθήναι πεφαλάσι, ἀλλ' ἐκ
" πάσης ἑρωνόσου ἐσώσαν. ἐν ἄλλα ἄτ' ἐξωρθόσαι, ἄστρ' ἐκ
" ἔξον. καθέναστα ναῦ ἐμπαλαιόμην. καὶ δὴ ἴσιον
" δὲ αὐτὰ τοῖς βασιλεῦσιν ἐνποκυμένου, μὴ ἀπολέσ:
" θαι ἐάσῃς: συμβήλου γὰρ δὲ πεφάλαια μᾶλλον

δίοντα

δλόνδα · σραληγοί σ' ἐσί καὶ ἄλλοι, πρῶτον δὲ ἐκ
ἄλλων, ὁ δὲ ὑσάλη οἰκονόμος, ὃς ἐ χρημάτων πλήρης
ἐξ οὗ ὁ σραλὺς δυνασθῆναι. ἔδια δοῦναι καλασκαφῇ ὑσάλου
ἃ δ' ὅσοι χρημάτων βασιλέως ὑσερ' ἐκ σραλιωδῶν ὀφωνίων
ὅρα γοῦν ὁδοὺ ἀγαθὰ ἐν δίκῃ βασιλέα σορίμηνον. ἀ μὲν
συμβὰν ἀγαθοῦ σύμοιρίους, δύδεκον σροθυμόθρου
ἐξῆς δὲ σραλὸν νέον καλασκαφθέντος ὑσαλου. ῥίπον δὲ ἐμὲ
ἐκ ἐκ τῶν κοινῶν ἀναλώσας χρημάτων. ἐ δηλοῦν ἐμὲλε
λὲ σὴν φίλην σᾶδα δὲ ἐάσας χηρεύειν δ' ἀνδρός:

Ἐσαῦθα ἐσουσαν λὲ Βασιλίδα, καλὰ σέγασθι
ὁ σαλήρ, καὶ λόγοις σιγλιχίοις αὐλὴ σαραμυ-
θησάμενος, ἅμα δὲ καὶ ἀληθέσι αὐλὴ ἄδε:
σάμσαλ:

Μελὰ δὲ ταῦθα ἐσυθὼν ἐς τὸ δωμάτιον, σῶθλε αὐλῷ ὁ
πρεσβύσαλος τῶν ἐῶν Σκλήμάνης καλούμενος, ἐν τοῦ σαλήρα
εὖ φρονίμων ἐδόν. ἦρα σορίζινος ἡ φρονὶς; ὁ δὲ ἐς, ἐκ
θυγαλρὸς σορὶ τὴ ὑσάλη σαῦθα σιγησάμενος λόγ, φρονίζων
ὧδε, ὡς ἐ ἄλλον αὐτὶ τοῦδε ὑσαλν ἀγκαλασκάσαι, ἐ δ' Ἥμερα:
ἡν παῖδ' σαραλύσαι τῆς ὑσαλῆς. δοῦσε γέρως δ' αὐδᾷ
φησόμενος ὅμως ἐ τῆς σαυλός. ὑσολαβὼν δὲ λέγειν τοῦτε
Βασιλέως ἐῶν Σκλήμάνην, ἀσεχθῶς σαῦλαν φρονόμενον ὡς ὑπάλλω:~

Λόγοι τοῦ Βασιλέως ἐοῦ σρὸς τὸν Παλρᾶ

Ἠναγκασμὲν ὁ σαῦλαν χρὸν σαλρῇ δὲ σοῦδα ἐῶν βασιλέων θυ-

σῶμ

" θωσθήα μᾶλλον · ἢ βασιλεῦ ξωῦλας ἐλευθρία . θ' γὰρ ταῦρηνα:
" ξεσθαγὼς πρὶν τὸν ἐμὲ ἀνὰ ὄραν θούλους οἰομένους οὐκ ὠνλο
" προσπίπτειν θοῖς βασιλέων χθόνα . θούλους γοῦν παραπλῶν
" ὅταν θρεφθῆ μελάθρων ταλθ' συμβάντα ξῆν , ἀμμάγε ἡ μελά
" παρρηνάκις ξιόνλας ἔξιν οἱ πρὸς μητρὸν , ἡ θοῖς ταλραί:
" ον αὐθεντικόλει τὸν θαίμι καλῶς γιγνόμενα τὰρ αὐτῶν . καὶ
" θοιγε μελάθρων ἐλευθρίαν θνὸς ξενῶ οἰκούντα χωρὶς τὸ ζῆν
" μεταμπέλπειν . ἐγὼ γοῦν θνὶ τρόπον ἀποστρεφόμενος ὡς βω:
" μολόχης ἡ κόμαις , θοῖς δουλείοις ἐγκαλεῖν ἐμαυτὸν , ἡ θ'
" ζῆν καλῶς , τὸ θανεῖν εὐδόξως ἀγρούμην μᾶλλον
" Ἢ θοσοῦτον ὦ πάτερ σαυτὸν τὸ ὑπάτῳ ὑπέλαβες
" καὶ ὥστ' φορβὰν προιεβλημένος ἢ δὲ
" καιῶσι τορίφρη ἀνανδίαν τε καὶ κακανδίαν ἐγὼ
" τὸ χίλιοι νόμιζον ; ὁ καλὸς ἅθλος ὑπάντος θοσαῦτα ἔθη.
" αὐθαίτα σκιᾶς θρυφῶν , καὶ θαῖς βασιλεῖς χρῆσι
" τῷ ἰσχύϊ τεταγμένος : κἀστορὸς αὐτὶ ὑπάτ' ὁ κακὸς ἢ:
" μὴν ἀγαγόντ' ὑπαῖς . ἡ ἐς μὲν θαῖς θρυφᾶῖς ἡ ἀδίνες τροθυμ
" ἂν ἡ ἀκριβῶς φρεῖν , προὶ δὲ θοὺς πυθμένους καὶ μαχ
" ἐς θοσοῦτο θαθεῖν , ὥστε ἡ σὲ καλαθεῖναι ὥστ' δεῖναι
" τὸν χρυσὸν τροβαλλόμενος . καὶ δεῖνον γε δὴ ἡ νῦν τοὺ τοῦ
" οἰκονόμου ἀντίσας χρυσοῦ , ἵνα μὴ ἐν τῷ κοινῷ αὐχῶν
" αὐθαίτα καλαθθῶναι τὸ ὑπάτῳ ἀφεῖνω , ἡ τὸ οἰκονόμου
" ἀποσαθῆναι ἐς μάχην , αὐτὰ τὸ βοὴ ἡ τόλμουντό

„ ἔχω βυζαντιὸν τὸ παραπαν γεγονέναι. τί δὲ τῆς
„ θυγατρὸς φρονῶ τεθνηκυίας, εἰ μυνδίων οὐδὲν
„ τῶν βασιλέων; οὐμενοῦν· οὐδὲ ἄξιον ἔλεγε τὸν πάππον
„ ἀλλ' ἀλλοίαν τινὰ τὸν παῖδα ἡδὺς σοφὸς βασιλεὺς ἀμείνω
„ φορᾶς. ὁ δὲ ὕπαλλος εἰθὰς γεγονὼς πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα
„ μοίραις ἐνταῦθα, καὶ ὁ ἐχθρὸς οὐδὲ ἐς μακρὰν
„ τοῖς ὁρίοις παρεσόλιος· τάδε δὴ τάδε φρονήσαντι
„ γαννάσιλαν μηδὲν ὠφελοῦσα. Ἐπιμηδείων ἔγνω
„ δὴ τῶν τραγμάτων τὸν ἀμεμφέστερον, ἐγὼ γὰρ τοῦτ' ἔγωγε τὸ
„ τράγμα, ἀλλὰ τοῦτ' ἔστιν, ἐξηυδάτω δὲ ταχὺ τὰ βασιλέως
„ τῆς πόλεως ἀναβολῆς ὀκνᾶν, ἐν γυναίοις παραυτοῦ λόγων.
„ Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ ἐλυσθεὶς ὡς ἐνὸς, ἐβούλετο
„ ἀθεσπέσιά τε ἀπολομοσάμενος αὐτῷ τὰδε ἐν· μελεσπέσιά
„ τε τοῦ ὕπαλλον. ὕστερον δὲ αὖθις παρὰ τῆς γυναικὸς ἀναμορφίας τε
„ καὶ τῆς ἐνθυμίας τῷ βασιλεῖ ἔρωτι, ἐξηυμέθη ὡς ἄρα θεῖον
„ βασιλικῶν τῶν ἐσθῆτα. καὶ ἐν δὲ ὡς τὸν βασιλέα παραμένοντος
„ μῆνας, καὶ ἐν αὖθις. ὁ δὲ μελαίχρας τῆς ἰσχύος ἐξέρχε
„ ὀιόμενος ἐσθῆτα τὸν βασιλέα ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτὸν παρεῖν·
„ σαφῶς, ὡς ἦν θυγατρὶ ὑποσχεθέντα. ἀλλ' οὖν γε πρὸς μικρὸν
„ ταύτης ἀπέλαυσε τῆς χαρᾶς, ἐπεὶ γὰρ παρὰ χρῆμα ἐσθλὰ·
„ ἐν τῇ ἐξόδου ὁ βασιλεὺς ἐν ταύτῃ ἀναβολῆς ὀκνᾷ, ἐσθῆτα τὸν
- ὡς ἄρα τοσάδε ἐνεληλύθοιεν ἤδη· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τὰ μάλα τὸν
μικρὸν ἐν τῶν μυνδίων μελαχρῶν·
Ἰδὼν δοιγαροῦ ὁ ὕπαλλος τὸν τοῦ βασιλέως ἦθος ἀθρεπτον ὄντα

ἄγνω στρατοῦ ἀθροίσαι. ἐμήνυσε δὲ βυζαντίοις ὅτι θησαυροὺς ἀνόιξε βασιλεὺς ἰούλιος. ὅτι μὲν στρατιώτας ἀθροίσαι εἶπος ἦν βασιλίδος· ἀλλὰ ἀσθενοῦς· δηλοῖ ὡς· Εἴθος γὰρ τοῖς ὀθωμανοῖς ὥσπερ καὶ ὁ νῦν ἐμβαλεῖν, ἀμαχόσε ὄντων τῶν βασιλέων ἐπιθέσθαι μὴ γίγνεσθαι· Ἐξῆλθον οὖν οἱ βασιλῆς ἐς σκούταρι πόλιν ἀσιατικὴν· ἐπὶ τῷ τῆς βιθυνίας κλίματι· βασιλεὺς μὲν ὁ δόγμονα καλούμενον δὴ αὐθέντα ἐν βυζαντίοις τὸν τοῦ τότε ἄρχοντα μουσαφᾶ παῖδα, ὃς ἦν ἐκ μαμβροῦ τοῦ σφετὴν ἀπ', ἀπέθανε μὲν ἀσεχθῶς ἐς δὲ μέλισσα τῷ σφετῷ ἐφρεν. ἡ δὲ ἀγία τῆς ἀσεχθοῦς, διὰ τὸ ἴον ὀνομάσθαι αὐτὴ μανάρεθ μηδὲ· να θημαῖ, ἀλλὰ μὴ χαρίεσσα στοιχῶσθαι δὲ τὰ πάντα ἦν ὡς ἀπὸ τοῦ σφετῆ αὐτῷ ὀλιγοστόν. ἐν αὐτῇ τὴν ἡ τῆς ἐκστρατείας δηλ δὲ ἀγία γαρούνας καὶ τὸ χιλιοστὸν ἑξηκοστὸν τριακοστὸν ἕβδ τὸ σωτήριον, μηνὸς μαΐου ἐνάτης·

Ἐξελθόντων γοῦν τῶν βασιλέων βουλὴ ἐγένετο, καὶ βασιλεῖ ἐφοίτων πανταχόθεν γράμματα, ἐπ' ἀθροίσει στρατοῦ, καὶ δημόσιοι ἐνοίγησαν θησαυροὶ σιτηρεσίου χάριν· Ἔδος γὰρ αὐτοῖς τῶν τῆς ἐκστρατείας χρόνῳ σταναίμην τοῖς στρατιώταις διὰ τὴν ἔξοδον, ἐν πολλοῖς πανδοκεῖς τοῖς ἀπανταχῆ ἐγκεκόφθαι· ἔστουσι δὲ πέμπειν τοῖς στρατιώταις, ἐν ἄλλα πρὸ χρεῶν, ἐν ἄλλα δίχα ἀναβολῆς πεμφθῆναι, ἐν παρὰ ταῦτ' ἐπὶ τῶν ἐγκεκοπότων τῶν ἐγκεκοπότων. καὶ μὴν ἐν παρὰ τῶν αὐθεντῶν ἢ

προβιάχι

ἀγυροβλαχίας ἡ μολδαβίας · ἡ ἄνδα μὴ ἐγίγνοντο ὡς ἄλλα
σίλφα προστάλλου γράμματα · ὁ δὲ ὕσαλος ἡ αὐθις οὐ
ἦν ὁδόν, ἀλλ' οὐδὲ ἦν ἐσαύοδον ἀνθρωπόλης ἡ ἐφαπάλλω,
ἡ θοιγε ἡ μάγα ἡ σωμοῖ ἦν, ἡ πρὸς ἅ βασίλφα ἰό ἔσανα:
πάντας ἀλλὰ ἰὸ ἦν ὁδοῦ μῆκος ἡ ἦν ἰῶν ἀναγκαστικόν:
ἡμεῖς. ἀναγκαῖ γὰρ ἦν ὡς οἱ πλείονες ἰῶν ἰόδε ἔλεγον, ἦν πλείονες, ἢ ἰοὺς
ἡγήσασθαι ἰῶν στρατιωτῶν κατ' ὁδὸν ἀνίεσθαι, ἀλλὰ ἰὸ ὕδωρ μᾶλλον
ἔχνωσιν ἰοιοῦδε ἰί μηχανήσεσθαι:
μεσὰ ἦν ἰῶν στρατοπέδων ἔξοδον εἰς σκίλφιν. ὅια δὲ ἄνδρα ἄγρα:
σφηκὸς ἰύχης στεφρυφοῦ ὑπορπαίουσιν ὁ σφ' ἦν σφῆκος
κοινὸς ἅν ἡ ἴδιος ὄλεθρος ὤν, μεσὰ σφῶν ἰῶν αὐτόσε
διαβαίνων, σφῆκάς βομβοῦντος ἄγνω ἰοὺς σφῆκας μεταστῆ:
ἅσσον στρέφων, ἡ ὅσως ἔχῃ στραβὸν γνώμης. ἀσφαλῶς ἰλὲς
ἢ ἰῶν βασίλφ οἰκημάτων εἰς ἀντιλοιπόνιον καῖμον. στραβάζασι
ἡ ἰοὺ στρέφων μελασφῆκος ἔλωσθαι αὐχήν:

c Λόγοι ἰοῦ ὑσάλου πρὸς τοὺς πρώτους πρέσβεις

" Θρᾷς ὦ πρέσβυ ἦν ἅ βασιλεύοντος ἦμεν ἐς ὑσαλοῦ μυριάς
" στρατὸν ἀθροισθῆναι κελεύσαντος. ἡ ἡμᾶς ἰοὺ σφέτερον ἴχνος:
" φίβολος, ἢ δ' ἀσφάλεια ἅς οὐσίας. αὐθαιρέτοις ἀφ' ἑαυτῶν
" ἰοὺς αὐθ' ἑρουπόσε ἀναβαίνοντας σφᾶς αὐτοὺς εἰμαρῖναι:
" σὺν οἱ βασιλεύοντες, ἀφ' ὧ ἅ πρέσβεις ἀφίκοντο:
" ἀμφίβροτον σκεπασμένους εἰμαλασσῆσαι ἅ βασίλφα
" λυσιμελέστερα. χρὴ ἅρα ὑμᾶς εἰμοῖα ἡ σοὶ βουλὰς σῴ:

ἑρουν

,, γν' αμφοδρόις δοῖς βασιλῆοις ἤδη παρακολουθήσῃ δό
,, βλαθον . θδιμήσω ἔχ ὃ ἰχούσα σρηγανήσλαγ ηρῆν ἐνλαῦδε
,, δηὴ ἀπσραλῆες βλάβη οἶδα καλῶς , θδι δ' ἡ ὑμῦ γν' αμαθόν
,, ὑβακολουθῆ . γν' αμνοῆς οἶμαγ ἄλλ δι' σολλῶν πεσσραμμένος τραχ:
,, μάλων . ἐιὸ λέγω δηὶ πτλαν αὶ ἀμφιβάλω ὰς φθὰς ὑφνι ης:
,, μένην . ἀλλ ἔγε ἡ θοσὸς δι σραλὸς ὀσοῖαν σρομνησθοσλαγ αὶ
,, εἰ δὸ ὑμελρᾳ δηὶ βλάβην . ἄγε δ' ἀαριβεσρῶς ἰσμεν . σρὶ θλιν
,, ἀνθαῦδα παραμένου ; ἡ μὴ σρὶ λιῦ σροαλωθησῶν
,, σόλεων , αἰσ' ἀμοὶ δόδι ηῆθαγ ἀμαχηὶ παραοχῆν . ἡ .
,, δι' γε ἡ χρήματα ἀῆθὸ ὑσρ' δηὸ ἐὰν διὸ σολεμῶ ὑβακο:
,, λουθησάσης βημῆες , σρίτλοὶ δοῦλοι ἡ δυοχρεῖ , ἀλλ' ἡ δδε
,, ἢ θρασσᾶ δὴ αὶ ἀσομνώσῃ , σῦδι ἀθελεύσης , σῶμα δὸ ὑμελῶ:
,, ρᾳ συμπαλανσόσης μνεῖμη . χρὶ δοῖνιν μνώμην ὑμῦν , θε:
,, λὴν ἡμᾶς σρῶλον σοιήσασθαγ , ἡθ' οὕλω ἡ δοῖς λοισοῖς κοινῶ:
,, σαγ . ἀ μὴ οὖν ἡδύναγσι λῦσι θδι δαὶ σόλης δαὶ δι
,, λύσῃ , ἡ ἡθι ἄλλο . ἀλλ' καὶ δὸς ἀῆθ σαρὰ σοῦ ἡδύναγ , σύμφε
,, ἡεῆφως ὑφῆθαγ σοι ἀσοφύναισθαγ σερὶ λιῦ σραχθῆ:
,, ωυ , καὶ δὰ σαρὰ σοῦ γνησόμενα ὡς καλῶς αρῖνῶ
,, γεγονόθα , καὶ σαρὰ λῷ ὑμελέρῳ βασιλῆ . ἡ γὰρ δὴ:
,, λῃάσοι εἰσὶν ἀξουσία , δὰ σαῦτα ῥᾴδίως ἀξορθωθῆ:
,, σοιθαγ , δοιάδι μηχανῆ . αὐτὸς μὴ σαρὰ λῷ βασιλῆ
,, δεσσθόν , ἀναγγελῶ αὐτῷ δὰ δηὶς ὁδὸν λοιφρὸν ,
,, ἤθα ἡ ὅθ' ἡ σόλις αὖθαγ σεμπόσης ἐάσωσαν , ἡ αὖθις

δεῦρο

" δίδουλαν ἰῶ πρόσ. δῶ δοίνω πύγα ἀχού, δὰ ὅσα σορ δι:
" δασαυήματι χρήματα λαβῶ παρὰ ἰῶν προσῶν. γὴ δὲς
" πόλις ἀποδυσῶν, γὴ ἐμὲ πρόθυμοις λόγοις ὁ βασιλεύς, δῶ
" σε ὑποσχάσθαι δὲς λασαίνας κυνδύνα, γὴ αὐλαν πάρ' ἐμοῦ
" πληροῦν, γὴ σὺ λάβῃς δὲς πόλις, γὴ παραχρῆμα πέμψαι
" ἐς ἐρήνην μεταβυθίσειλαν:

Ἀκούσας δὲ ὁ πρέσβυς δὲς δὲ ὑβάλ λόγ σωτέσως ὄνδρας
πλήρης, γὴ ἀμφοδόρους εὐφρηλῆς ὑπεσχεῖν. ἐθ' ἅμαχρι:
μᾶσιν ἐμανοῖς παρὰ δοῦ ὑβάλ φιλοφρονηθῆς ἀπῆλθν:
ὁδ' ὑβαλος συσπουδασάμενος ἐμαυτοῦ μεταβάσης δῆς ὑπο:
κρίσει, γὴ δὲ αἰωσεικὸν ὡς ἕνιμα ἀμφιπαυάμενος ἀπῆλθν
ὡς δὸν βασιλέα ὁύδα γ' αὐτοῦ ἐς σκούδαρι, γὴ δοὺδ λέγ ἔ
φάναν ἰῶ βασιλῆ:-

Λόγοι δοῦ ὑβάλ πρὸ δὸν βασιλέα

" Οὐκ' ἀγνοῶ ὦ βασιλεῦ ὅδι γ' ρῆμα βασιλεῦ φίλον ἀνὸ καὶ κάλω
" φέρ δὰ πράγματα, ἀλλ' ἐγὼ βλάβην γ' δὲ δυχοῦσαν,
" σοῖ δὸ ἐν δοῦ προχῆ, γὴ ἐν δοῦ σχέδη ὀλέγ ἀσοφένεσ:
" θαν σορὶ δῶν πεπραγμάτων, γὴ μὲ μάλα βουλῆς ὡδ χαρῶ ὅλον δῆλον
" γὴ μάλιστα δ' ὅδε σορὶ μεγόνων ὑ φόβος. ὡπορ καὶ νῦν
" δὸ γὰρ καλὰ σορσοῦ ἀπεραλεῦσαν ξὺν δοῖς δὲ στρατιᾶ, σάσαν
" φορῆ δὲ βλάβην: ἀναλῶσαν ὦ βασιλεῦ. ἐθλα ἐν δοσπῦ δὲ δα:
" φάνης ὁπλοιουσῶν σορεγενησάμεν ἀγαθοῦ ἀδῆ. θελεῖν ὅθμε
" δὲς δῶν σορσῶν πόλις. ὑμεῖσορμι ἐθελῆμοι δὸ καρδὸς, σοῖον:

πῦρ δὲ

" πὴν μὴ ἀκούσει δὰ βασίλεα ἐμιαθηρύσομι θίδα κἀμώ, ὅθιγα
" ἐγ δαὶς ἀλωθήσει θηρύσομι κ' ἄλλας ὠδ' ἀμῦ δὰ σεσοθύσομι ·
" κινδύνοῦ μὴν δοιγε δαὶς οὖσας ἀσοχύσου, ἐφ' ὧ δαὶς μὴ θέσας
" προποορίσασθαι · ἐ δὴ γα ὠ ἐαναπάμψι δὴν ἐς δαῖα:
" σλγα · ἐ σὲλγς αὖθις σφρσαῦ ἐσουδαι · ἐ μᾶλλον ὁ θοσσὸδὴ
" φόνος πὴν μὴ καὶ ἄλος ἀκούσει ἀκρσαλοσόμεθα: ~
" Καὶ σκόσγμοι ὦ βασιλᾶ · δοὺ θὼ αὖῶ ἐ ὅλεθρου αὖ θοσὸδὴ
" ὀδδισσορία, ὁσσος αὖ γένεδαι · εἰ ἰων μὴ ὑσὸ λιγκὴ ἐ δήτης
" ἀσοχλυμεύων, ἄλλων δ' ἔῶ, ὑσὸ δὲ δὴς ὥρας σνίγης
" ἐ ὑσὸ δὲ σελήνη δὴ θὼ σλγόνου · συμβαίνῃ δὴ θὸς κρακιαὶ:
" ἀσοχεύσαι ἐ δαὶς σὲλγι δαῖς δὴ αὖ δὲ ὁδῷ, ἐ δαῖς λοιδαῖς, ες
" ἀσοῴγαι παλαχθῶαι ὑσὸ δὲ θὼ αἰαγκαῖ ξυγκορυφδῆς
" σορὶ θοῦ μυδικὸς · ὁσσοι θὼ σρὸ ὸ βασιλᾶ · δὲ πδωιθῆσ
" δὰ δὴ θοσὼ δὴ θοῦ θόδε διάξασι · ἐ δὴ γα ὦ βασιλοῦ
" σόλεμος γερμανικὸς αὖθαῦδι ἐαναξᾶ, αὖ θὼς σω:
" θίδας · δὴ σόλεμος χῶσικὸς · κρίδαμι γὰρ πὴ σαφῶς
" ἐδ ἐ χῶσοι σύμμαχοι σαρόασι ἐθνῶν δὶ σοιόσομι
" θόδε; δλῆον δὴ ὅδιγα χῶσοι σολαμιόσουσι πέρσῃ, ἐφῶ
" ἐαναστάσαι πίμαῦ θὼ σερσέως: ~
" Καὶ αὖ ὀρόιδας δαὶ αὖθαῦδι σόλεμ, ὅσσιον
" ἀ δρᾶσαι καλὸν · καὶ ὁκόδε ὦ βασιλᾶ ὁσσο
" καλαλήτομι σόλεμ αὖθαῦδα, καὶ κ' ἐκῶ σε δὴ:
" σαλθούδας κερσθήσομι · δὲ δὴ μὴ ἐκῶ νον

ἐ δαὶς δὲ ἐχθρὸ κ' σαῦλο σόλεμ θῶν σαρῶν, ἀλλα καλαχθῦ +

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θνας

„ Θνας δού προσκεκλιμένου χρόνου, καθ' ὃν δὲ ὥδε
„ καλαγιώνδες, ἀς δηὶ ἀσίαν ἡ ἄνθης ἀφελθωμεν, ἀφ' ἧς δὸς
„ πάλαι βασιλῆς ὁρμώσανδας ἐνθάδ' ἐλαυνθῆναι λέγεν.
Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεύς, ἡ κἀδ' αὐτόν, ὥστορώφαν βεβιγκὼν
μήνας εἴνεκεν ὀργῆλε ἡ λύδη σωνεχέφθνος μάχης ἀνακύπτας
ἡ βύθον σκιάζας, ὑπολαβὼν ἰὼ ὑπάλω εἶπεν:

„ Λόγοι δοῦ βασιλέως πρὸ δοῦ ὑπάλου
„ Τοῦμὲ σέλγεον ἀ καλεῖτε δ' ὑπαλε, σρ' γὰρ δοῖς σρατιώταις,
„ ὅτε αὐ ἰὼ σολεμίω ἀεθυήκεσαν, ἡ δοσαῦτα καλινάλεσ:
„ θνὸ χρήματα δημόσια. πὶ τῶν δὲς σέλγε καλεῖτωμεν, ἡ μὴ
„ μάχην ἀνηνεχθρίαν παράσχωμεν, δὲ τὰ ἰῶν δημοσ δαπάνης
„ ῥῴδημα, ἡ ἰῶν σρατιωτῶν δῶνα πὶ ὀργὴν ἀγγοιῶσιν
„ σοριπαθῶς ἰῶνδα ἀσολελόιπεν πὶ σρῆνον, ἰῶνδε ἐς σοριόνδων
„ δοὶ πὶ ἡ μαῖρ ἀσηλύθην ὄλεθρον: οἶσθα γὰρ ὅσα ὁ δηὰ
„ βαβυλῶνος ἡμῖν σροσγεγράφθ ἠγεμών (πν γὰρ ὁ δης βαβυλῶν
ἠγεμὼν ἰὼ ὑπάλω πάλαι ἀσεκθῶς ῥοῤῥέθνος λαίδον. πὶ ἔρς
θαίνδν. εἶχε γὰρ πολέμα ἐκῆνος. ὕνδα ἡ αὐτὸν
ἠγεμόνα δης βαβυλῶνος, καὶ δὲ ὑνδα λαδναὶ ὁ
ὑπαλος γεγραφὸν ἄνδ ὕνδα, καὶ ἰὼ ἰῶν ὕνδα ἰῶβα:
ὅλῃ, ἡ νοσιόανδα ὑφ' ἡαικοχυμίας, καὶ ὧ λέγῳ
γαγγραίνη σοριπεσόνδα πάθη, καὶ ἰαβρὸν ἀθαμήσανδα
ἀσοκαλθῆναι αὐτὸ ἀπ' δὴ βδελλίν, πεμφθῆναι δινὰ ἰῶν δῆ
ὑπάλη ἰαβρῶν, ἡ φαρμάκῃ τ' πάθος, ὡς οἱ πόλα ἐλέγου δὴ

ἐλθν

ἐκῆνο ὠφλαγε, ϛ' ἦον πγαμόνα ἐκῆνον ὢ ἦου ϛ' αλγὸν θελοι:
ἦτσαγ φαρμάκω) ἐνθενδοι ϛ' ὀγνενεῶς ὢ βασιλῆ εἰσέσεμεν
ὅσαγε ζύστιον ἦον ὕβαλον. ἦαῦλα γῆν αναλογιζόμενθ πρὸ ἦν
ἔξοδον καλα σήνομαγ ν-ναγ ὠβ' ἦοις δε ὑσολαβέσθαγ
ἦον ὕβαλον λέγαλαγ :~

α' πολομία ἦ ὕβαλ πρὸ ἦον Βασιλία

" Γόμβι ἰων σραλιωλιῶν ἄγκα, ϛ' ἰων βασιλῆ σήδισθαγ χρυμῆτ
" φιλοσόργ ἰῶ ὄνθι, ϛ' βασιλικῆς τυχῆς ἴδιον. ἦι δι' ϛ' σρί ἰων
" μαλλόνδιων σρομιθῶσθαγ, ϛ' ὡς ἄρισα δαλίθεσθαγ δι' βιάζουδα
" νουνεχῆς σαίνυ ϛ' ἐμῆρον. ἦι γαρ ἀλίγις ἀσελγεσθῆναγ, ϛ' ἦος σο:
" λῶς μεμαθῆναγ, ϛ' σρί ἦης ἰων χρυμάλων δασαίης ὡσαῦ
" ἐλάτδον ἰων καλῶν. ϛ' δι' ϛ' ξυνθήκης ἰὸς γῆοιδο, ϛ' ἦις ἐκῆσε
" ὄνθας σραλιώδας ἐβαλαμορύσασθαγ, ϛ' μέρος ἦ ἰων δασεων:
" δελίων χρυμάλων λαβῆν, σως λουϛ ὦ βασιλεῦ;
" Ἐιδῆν δι' σρί ἦαῦλα ἦον βασιλία ὁσες λόγ καλέχε
" Καϛ παρὰ θῖν ἰοσαῦλα λεγόμεθα ὦ ὕβαλα χρύμαλα;
" Παρὰ θῶν σροσῶν βασιλέως φᾶναγ ἦὸν ὕβαλον. ἢν γαρ σοί
" δοκῆ ἦον ἰων σροσῶν σρεῖσθαι ὄνθα μεταβεμβόμεθα, ϛ' ἦης
" γνώμης ἄλλου ἀσάσγραν δινά σοιησόμεθα. ϛ' ἢν καλανοῖσγ
" (προεσθοῖνθο γὰρ ἦοῖς ἐμοῖς λόγοις ὁ σρεῖσθυς) ἦνικαῦλα ϛ'
" σρεῖσθαν· εἰν ἰων ἰμελέρων σεμῆσόμεθ, ἦἄλεσθα δεῖσθαγ ἐῢ:
" θαϛ ἐσῖῆ βασιλε ἀμιχάλεω ἢν, ϛ' ἦα χρύμαλα λαβῆν ὅσαγε,
" ξυνθησόμεθα εὖλαῦθα μεθὰ ἦου σρεῖσθεως :~

καλανοῦσγ

Καλανδῶν δὲ ἡ ἀποφηναθεῖσα λύσις τοῦ βασιλέως, ἅμα γενέσθαι. ὡς ὁ Ὕσσαλος αὐτὸν ὑφεῖται. ἡ αὐτὴ δὲ τοῖς ἡγεμόσι τὴν τοῦ Ὑσσάλου ἀφεῖναι.

Ἐπορεύετο γοῦν τοῦ ἦρος πρεσβεύων ὡς αὐτὸν μαλεσόμενος ἡ βουλὴ γεγονυῖα, ἵππους χρημάτων τῶν δοθησομένων ἀφορισθεῖσα ἐς τὴν αὔριον ἀφεῖναι αὐτὸν εἰς βήμασι αὐτοῦ ἐλθεῖν.

Ἀπαλθούσης δὲ τῆς πρεσβείας ἐπὶ τοῖς ἐν αὐθημερὸν ἡγεμόσι, ἡ τοῖς βουλομένοις προσέλθειν ἐλθεῖν ἐς τὴν σκηνὴν ἅπαν, ἐφ' ᾧτῳ πρὸ ἵππους ὧν ἀναγκῆς βουλεύσασθαι:

Γενομένης δὲ ἡμέρας, πᾶσιν ἐς τὴν τοῦ Ὑσσάλου σκηνὴν σπεύδειν. ὁ δὲ Ὕσσαλος παραγενόμενος ἐβράδυνε, ὡς γὰρ δὲ πάσης τῆς νυκτὸς ἀϋπνία καλεχόμενος, ἡ μηδενὸν ὅπως δύνασθαι λαλεῖν ἡ ἡγεμόνας ἐξαπατῆσαι ποιήσῃ τὸ βουλόμενον.

Μόλις γοῦν αὐθαιρέτου, αὐτοῦ, αὐτῇ πόδας ἅπαντας ἔχειν, ἐς ἣν ἐκπύστιν ἄνδρα ἑαυτῷ ὑπεῖναι καὶ τοὺς δὲ καλοὺς καθεύδειν. Τοῦ γοῦν ὑπὸ καθεύδοντος, ἡ τοῖς ἄλλοις αὖ τοῖς ἵπποις τὰ: θεράποντας αὐθαίρετος, καὶ τὴν χῶρα δὲ πεφεύγειν αὐτῷ: ξαυτὸς προσέμενον οἱ βουλὴν ἐκπύστιν μαθεῖν παρ' αὐτὸν ὃν ἐν πάντας. αὐτὸ δὲ μόνον γοῦν αὐτὸ ὀκνῆσαι μὴ λαθεῖν τὸν ὧν χῶρα τοῖς γένεσι μεταθεῖν, ἡ ἀθυμοποίησιν ἄνευ, πρεσβεύσας τοῖς παρούσι ἄρξαι λαβεῖν:

Λόγοι δὲ ὑπὸ τοῖς ἡγεμόνας

χθές

Χθες ὦ ἀδελφοί παρεμβόλην ὑπὸ βασιλέ. ὑ λόγου ποιῶ
ἄλλων μεγονότων. ἀμελλάου δὲ ὑ περὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς δι-
ακριβάστρου ἐσκεμμεθα, ὅπως κακουχίαν ἡμῶν
ἀμ μαὶ ὧν ξυὶ ἡμῖν στρατιωτῶν ὑπὸ ἀπ τῆς ὁδοῦ. ὑπὸ
τῶν ἀναγκαίων σίτων. τὸ γὰρ μόνον βρωμάτων
ἀλλὰ καὶ ὕδατος αὖλον πολλάκις σπρηθησόμεθα
ἀπὸ τῶν σολυμῶν Χῶν δαπανῶν, ἀν' ἃς πάντας τοὺς δημοσίους
ἀναγκασόμεθα θησαυρούς, τοὐτῶν ὧν ὑποκειμένων ὑμῖν
θρον, τὸ μόνον ὧν ἐν τῇ ἀναβολῇ, ἀλλὰ ὑ πάντ' ἄπολως
ὧν ὑδὸ τὴν πόλιν αἰσπρᾶξαι. ὑ τοίχωρισον, ὅτι πόλε
ὁδοιπορία πόλεων ἐλαχίστων γυμνασία ἐστίν. ὁδὲ γῦμνα
ἐς ἡμέρας ἀμάλιστα ἐνταῦθα παραμένει. ἐνέγκωσι
δ' ὁ ἥλιος ἐς ἴσον καταβεῖ ὁπόσον τοῖς ἐν τῷ μέσῳ κεῖται
λήθη. ὑ ἢν αὖλοί ἡμῖν σολεμήσωσιν (οἶδα δὲ πάντ' γε ὅτι σολεμήσου)
πῶς ποιήσομεν; ἢ τοὺς βασιλέως πυνθανόμεθα σῶλιν ἐσοδαγῆν
ὑ τοὺς ἄλλους πάσας τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι, σπάνις τε ὑ μανεδονία
ὑ θετταλοί γε πᾶσαν ἀσολεῖσθαι, ὑ τοὺς νῦν πάρ', ὑ σεμνοτύφους
δὴ γὰρ ὅτι τοιχάσι μαλακῶς ἔσῃ ὁ Ἐνετός; ἤμενοιμι, ἔφη,
ὥσπερ ἐξ ὀχυρᾶς ἀκροπόλεως παλαιόμενον ἡμᾶς, ὑ θέλοιμ' ἂν ἐγὼ
μεθα. ἀλλ' ἐκπέμψω σε λυσούμενον τοὺς βασιλέως τοὺς ἐμοὺς
πάντας, ὑ ὁ ὧν στρατιωτῶν θάνατος.
Ἔλθε γὰρ σωτερὸν φάναι ἐπὶ βασιλέα λόγ ἐνταῦθα μελλήσει πρεσ-
βεως περὶ ἡμῶν ποιήσασθαι, ὑ παραθήναι ἡμᾶς τοῖς σπονδοφόροις

στρατιωτῶν

,, ἰων ϛραλιωδῶ. ἐνλαῦθα σῶ κορῆσω ϗ μέρος δ' ἰωῦ λαϐα·
,, νηθνίων χρημάλων παράσχω, ἰὰς σόλῃς ἀλλῶν ἀϐοδώσω, ἡὴν
,, χάριν ἰοιμάροιῶ παῦδὸς ἡμᾶς μελαπαλεσάμην, ϗ
,, ἰὰς ἰοῦ ϐασιλέουδος λόγους ἀκοινωσάμην. ἰϐαλε δὴ
,, ὑμᾶς τὸ δικαῖον ὑμῶν, ὡμοί μὴδοίμην δοκῶ δὲ ἰῶν ϐορ-
,, ϐορύϐων, ἐνλαῦθα μελαϐήμεναδ. ϗ ὅπως ἐχῃ σπερα·
,, θῦναϒ γνώμης σῶς ὑμῖῦ δοκῶ; ... Ὁιμὴ σῶ ἡγεμὸ·
νεσθαι ἡ ϐουλαῖ σαῖδες ἰοὺς δὲ ἰϐαλ ἀκούσαντας λόγους ϗ
ἐγνωκόδες σαφῶς τὸ δὴ γνώμης ἐν τὸ μὸν χον. ἢ ἰοῦτον
γνώμην σωνένεσαν; ... Εἰς δὲ ἰὰς ἰῶν ϐουλῶν
ϗλαϗὶς καλὴν ἐγνωμὴν (εἶπε) ὦ ὑβαλε ἢ ϐλαυδὸς
ἀνὴρ σορὸς ἀκροαλοσμένους. πρὸ ταῦλα μενδ' ἐγὼ
ἀπολογήϐομαι ἰοὺ σρέσϐεως μελαπεμψάμενος πολίσας αὐτὸν
ἐμὲ τοῦ ἐς ἰὴν αὐλοῦ σαραγενέσθαι σκηνήν, ϗ ἰὰς ἄλλας σον
ἄϐαυλας, ἐφ' ᾧ τὸ δικαῖον σερὶ ἰοῦ σράγματ' διωρίσασθαι
ἰούτων δὲ ἐξελθόντων φημὶ, δ' ὅτι μὲν ϐασιλεῦ ὐ ϗλαϗὶ
καλα δίκαιον, ϗ ἰοῦτο μὲν ἀκρύφα, δικὴ γὰρ αὐτὸ ἐκεῖ
σὺλα σρὸ ἰὴν ἀσοτέϐ ϐοιήσαϒ ὐ' ὄκλου (οἱονὲϗ εἰρηκὼ
ὡς ἐν ἰοῖς ἀρχῆς ἐρούμεν) ἐξελθὼν δὲ σρου ὑμὶ πρὸ
ἰῆς σκηνῆς σὺλα ϗ σροσαγορεύσας ὡς ἔϐοσαὐλῶ (ἦν
γὰρ ϗ φιλοσροσηγορ) εἶτα ἀναγνῶναι ἐ σρόθυμ ἐμὲ σρὶν ὅλο
φωνὶ ξῦλον δράσυρον, σαῦλόθι ὑμεῖς ϐᾶς ἐ' ὀλοΐου αὐτὰ ἐξεμὶ
ἐς ἰοὺ ἔρεϊϐ εἰφαῦὴ οἶκον (ἦν γὰρ ὁ ρεῖϐης ἅλος ἀνὴρ δαλὰϒ
ϗ σοφὸς σεσοφραμὲν σεσαγμὰ) ϐᾶς ὦναια, ἀμὰ ϐημὶ μὲν

τὴν ἦν, πάντα γὰρ ὅσα ἐβούλετο μόνος ἐποίει καὶ πάντες τοῖς
λεγομένοις συναγνοοῦντες ἔχειν. ἀπήρχετο δὲ ἔνδον καὶ αὐτῷ λι-
μένι τὸ μέγα ὑπάτου καταλιπόντες πλοῖον: (ἐστὶ γὰρ τοῦ ὑ-
πάτου πλοῖον τέσσαρσι καὶ εἴκοσι ἐλαυνόμενον σκάλμοις)
ἐν ἄλλῳ μικρῷ ἐπερχόμενος ὑποκριτικοῖς ἱματίοις εὐθὺς λι-
μῶνας αὐτοῦ ἀπήρχετο · κρεμάμενα ποικίλων αὐλαίων
καταβολαίων · οἱ δὲ λιμῶνες αὐτοῦ παντοδαποῖς
ἐπικειμένων τοῖς αὐλαῖς · χαλκεῖα ποικιλοχρόοις κε-
κοσμημένα, σπαλόχνευτα(?) καὶ πολλοῖς ὑδραγωγοῖς κατα-
ρίτων λίθων πεποιημένοις, καὶ χρυσοῦ πεπασμένοις πολλῷ
ὥστε τῷ μὲν χρυσῷ ἀντιστίλβειν ταῖς τοῦ ἡλιακοῦ ἀκτῖνος
μαρμαρυγαῖς, τῷ δὲ τοῦ ὕδατος χεύματι μιμουμένοις ἔλλην(?)
κυπαρίσσου, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τὸν οὐρανὸν, ταῖς τῶν ἀναδεν-
δράδων κεφαλαῖς, τὰ κροτάζοντα παρθενικαῖς νέαις τοῖς
δὲ τῶν αὐλαίων χρώμασι ταῖς ἀκρωαῖς ἐοικόσι βο-
λαῖς, εἰς ἃς συνεχῶς ἐφοίτα ὁ ὕπατος. ἡμέρας δὲ γενο-
μένης, πάντες συνελέχθησαν, καὶ τοῦ πρέσβεως τῶν
Περσῶν μεταπεμψαμένων · ἐλθόντος δὲ καὶ τοῦ πρέσ-
βεως, καὶ πάντων καθεσθέντων, καὶ αὐτοῦ τοῦ πρεσ-
βεως. τοιῶνδε λόγων ὁ ὕπατος ἦρξεν·

Δημηγορία τοῦ ὑπάτου ἀπὸ τοῦ βήματος

” Ὅτι μὲν μάχη φθορᾶς αἴτιον πάντες γινώσκομεν δοκῶ. τὴν
” πεῖρα μᾶλλον ἢ λόγοις ἀποδεδειγμένον, καὶ τοῖς πολεμοῦσι
” τοῖς τε νικῶσι ἰδίως τε ἡττωμένοις· ἡ νικῶσα ἀπελαμβάνει κατάγο

μ

" γιατοθάμοι πρώτου μὴ δὲς λατέν, δυίβρον δὲ θὶ ἰων τὸ γὸ
" ὅλεθρον· ἐωρακαλὼ γὰρ αὐτοῖς ὄφθαλμοῖς, τὸ δὶ τὸ ἰων βαθ:
" λὸ ἐξήλθομεν, ἐ θοτούθαν λατέναν τοριαμένδο, ἀφορμὴν
" ἰδίες ὀλιχίας, λὰ ἰων τόλεων τοιγμένων ἰων ἀιδεαλὸ δι:
" σχήματα. βρίδον τὸν ἰων ἀπῶν θαύαλον. θέλαρδον ἰους
" ὠτορμένους πινδίνους, τὸ γὰρ σπιαλόν, ἐ βαγγικόν τοσῦν τόλλ
" μὶ ὕλα προτουρίσαθαν, ὡς λὰ ὕλα φιλάβαν:
" Δοῦρο δὲ ὦ πρέσου μὴν φίλην βρῆναν ὠναγκα:
" λιοῶμεθα, καὶ ταῦλα σαῦλα φύγωμαν λὰ ὀγνά, τὸ δὲ
" γὰρ ἀγαθὸν ὑμῦνθα ὠν λὴς μάχης ζυμβάσθαν. ὅἶδα
" γὰρ καλῶς ὅθι λὰς τόλης χορούμεν ὠνῷου μεγλὰ τοσοῦ
" δε ἀλθούλας σραλῦ, καὶ ὅὲ αὖθις φυγούλων ἡμῶν
" ὠτανλαμβάνεθα αὖθις ὑμᾶς, καὶ τοῦτον δι' αὖ
" ἀγαθὸν ἡμῦνθα ἐ ὑμῦν τοριγενήσθαν:
Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ τρέσβυς δ' ὀλίγων ἤδοτε ὑτολαβών
" εἶπε: ἡμῦν τόλεμ μεθ' ὑμῶν ἤδε ἄμος, ἐ μὶ θι λὰς τόλης
" ἡμῶν ἀόπλους ἐλήφαλε, ταῦτας αὖθις ἀπ' γοῦ λὰς τόλης ἀφο:
" δώθε, ἐ ὅταν ἡμῦν ἐργάσασθαν ζυμμαν ἐρῆνα βαθᾶ αὖ
" τοῖς αὐτῆς. ἐ δὲ ὑμᾶς μάμνησθαι τολεμὶς τοτ' κὰθ' ὑμῶν
" ἤθλα αἰῶραν τολέμια: τὶ ἔχελε ἐῆν. ἀτόδδε μῦ ὡς τροέ:
" σαν λὰς τόλης, ἐ ταῦλας ἀτοδδοῦλας ἤδεμα μάχης. κὶ δὲ
" γε αὖ ἀτοδώθε ἤδεμα γε μαχαν ἐφυσιχάσωμεν
" μάχρις αὖ λὰς τρωαλωθέσας ὠτανακτησώμεν
" θα τόλης: —

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὑσολαβὼν δ' ὁ ὕσαλος λέγει· Ἀλλ' ὦ τρέσβυ, δόμεν
,, μὲν τρογεγονῦαν ἐλάβην ἀγδῦ ἀφθνᾶν δέον· ἢ γὰρ ἢ δ' ὅσλαυδας
,, σὸλς ἐσαναλάβηδ' ἰαύδες μοῦ ἄξεις, κορδὸς δ' ἐγώ, ἀλλ' ἐξ ἤροσ·
,, δασανιόσοθαν μέχρις αὖ ἰαὶ δὲ χθρώσοσθε· σὺ οὖν ἀρῦθλον ἐσὶ δές
,, σὸλς ἀμαχαδὶ λαβῦν ἢ δοῖς ὑμελαίροις ὠκουσχάσαν· ἰαὶ δ' ἐχρὴ·
,, μαλα ἄ ἐν δοῖς ἄξῃς· τροσδασανιόσθε μέχρις αὖ
,, ἰαὶ σὸλς λάβηδε ἢ ἢγῶν ἀσοδῶναν, καὶ δοὺς σραλ·
,, ὠδες δ' δοὺς ἢμελαίρους· δοὺς γὲ ἰὰς ὑμελαίρας ὄνδες
,, σὸλς ἐνδαῦθα ἐσαναπομένοσθε, καὶ θρόνναν αὖθ'
,, μάχης δοιήσοσθε·
,, Πρὸ ἰαῦλα ὁ τρέσβυς· σὺ ἤρεν ὦ ὕσαλε ἰαὶ μάχης δ' ὁδὲ
,, δυσχάμαλα, ἀλλὰ χθνῶν ὠδὶ ἰὰς σὸλς λαβῦν
Καὶ λόγων ἄλλων σοιῶν ἐνανδίων ἐκαλεῖσθε γερουόλων·
θελοντῶν ὑσέχαλο ὁ τρέσβυς· ἀσοδῦναν δοῖς ὀθωμανοῖς ἰὰ
ἤμισυ δῶν τροδασαμβάλλων χρημάλων αὖθ' δοῖα δὲ ζωθῆς· ἀ
σοσλαν θὺς ὀθωμανοὺς· ἢ δὲν τρέσβων, ἢ ἰὰς σὸλς σρ·
σας ἀσοδῶναν, ἢ δοὺς σραλιώδες λαβῦν· ἢ ἐσαναγράψιν
αὖθ· δὺ τρέσβων σαράσχῦν· ἄσορ ὑσέχαλο χρήμαλα·
Τέλος δὲ λαβόσης ἢς θρόνης ἢς δὲ, καὶ δοῦ·
δῶν ὡροσῶν πρεσβέως ἀσελθούδος· δοῖς δοῦα·
θεῖς λέγαλα φᾶναν δοῦ ὕσαλε, ναὶ μὲν δέον αὖθε
ἐπλάξασθαν πρὶ ἢς πρεσβέας ἰαύδης, καὶ ὅσον
ἰαχίου ἀσαλθῦ ἐς σρᾶαν, μαλὰ ἢν σρὶ ἡμύδε
γράμμαθ, αὖθε ἢ πρέσβς, ἢ σαρ' ἢμῶν ὠσφράγισθ, ἢ σρέ

την εἰ σορὸν ὡς ἤκουσα, ἵνα μὴ σορὸν σοφιστοῦ, ἢ ἄλλους
ἀσωλήνων ὧν πρωτείρων στρατιωτῶν. μετὰ δὲ τοῦτο ἐπὶ
τὴν φρουρὸν εἰς βυζάντιον ἐστάλθην, ἢ τὸν στρατὸν διασκεδάσαι ἐμέλλομεν
φιβόλως τὴν ὀρθὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλὰ ἢ αὐτὸς ἐν παρασκευῇ ἦναι
ἡμᾶς δῆ, ἢ ἐν ἴσῃ σκευαῖς εἶναι, μακρὰν δ' ἐξαναστῆναι
τὴν ὁ στρατὸς ἡμῶν. ἐλθὼν δὲ τοῦτο ὃ δὴ πάντων αὐτῷ βέλτιον
εἰς βυζάντιον ἐστάλθην διὰ τὰς ἀιδιότητας. ἄλλως γὰρ τὸ ἦθος τοῦ
ἀνθρωπείνου ὄχλου ἀποστατῶν ἐξ ὧν ὧν τὴν βασιλέως τῶν βασιλέων
τὴν δ' αὐτῷ πολὺ σπουδῆς. τοιαῦτα καὶ ὀλίγους εἰπόντος
τοῦ εἰς ἀεὶ ἵνα τοὺς στρατιώτας, ἐφ' ᾧ μὴ θόρυβον
γενέσθαι τῷ στρατεύματι.

Τούτων δὴ λεγομένων πάντων ἀπῆλθε ὡς τὸ βασιλέα ἡμᾶς
σοφιστὴς ὑποβολῆς ὡς ἦθος αὐτῷ τοῦτο ἀναιρεῖσθαι, ὡς ἄρα μὲν
σοφιστὴς αὐλισάσθω, ἢ λόγων σοφῶν ἡδὺ πάντων τοὺς ὧν σορὶ
σοῦ στρατοῦ μεταμαγοῦ παραγενοῦσθαι, ἢ ὑποσχέσθαι
εἰσοίσειν ἀεὶ ἤγουν ἀποδώσων τῶν στρατιωτῶν πάντων
χρημάτων, ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ βασιλέα δῆ φάσκειν τὸ
ὕδατον φασὶ, τοσοῦτον ἔργον καλωθῆναι, ὡς ὁμοίως
εἰς ἀεὶ μάλιστα σορὶ ἀεὶ χρήματα ἔχοντα, ἢ πεπλουτηκότα
ὡς ἄκρως γενέσθαι ἀεὶ γράμμα, ἢ σφραγισθῆναι, ἢ ἀναβοᾶν δέκα τὸν
στρατιῶν ἀστῶν. ἄλλως ἄρα ἀεὶ χρήματα πάντα τὰ ἄργυρα σὺν ἀεὶ
σορὶ ἀεὶ ἐξοίσειν τυχεῖν. Διωρίσω δὲ ἢ στρατοῦς εἰς τὸν βασιλέα
ὁ τῆς ἀδελφῆς αὐτὸν εἶναι [illegible] ἢ αὐτὸς μάλιστα σωκλεῖται

μὴ

ἡ λόγων τροφῆς, ἡ νοημάτων ἀκτὶς μυελῶν καλαδίνης ἡ ἀγλίης σοφῆς
ἀρετῆς πανοσμίης· ἡ ἢ δαιμόνιε ἀληθῶς ἐλαμάλισα σοφιστήλος, ὃ
γὰρ ἡ λανθανούσης σωφροσύνης μᾶλλον ἄλλης ἀναβλύζει. ἐνθένδε ἡ πᾶς
σοφὰ ἐπὶ ὑβάλλω ἀνθίζουσι ἐφήρμοσε. καὶ ἐν σοφοῦ ἔφη:
δοὺ γὰρ ἀνὴρ ἀπὸ δημάλων ἐν ἄνδρα δαμῆν:
Ὅμηρον ἀποριοῦμαι πρώτους λαβεῖν δακτύλους γράμματα, καὶ ἐν τῷ ἑνὶ στερεοῦ πρόσωπον
ὑδρογόνου, καὶ ἕνα ἐκ μιᾶς δύο. πρόσωπος ἀρχοντ
ἀπῆλθεν. ὅθεν δὴ περὶ τοῦ ἀθλητοῦ μᾶλλον ἐθαύμασαν οἱ
ἐκ τῶν ὀθωμανῶν ἀγέλαις, ἡ γὰρ ἡ ἐκ τοσαύτης ἐκ τῶν ἑνὸς
μόνων, ἡ ὧν ἐποίησεν ἐκ τοσαύτης χεὶρ σαμοσμένης ἐστὶν
ἐφίλησε λαβεῖν. ἡ ἄλλος ἀν' ἀνθρώπου πορίσασθαι, ἡ μὴν ἐκ
μιᾶς ὁδοῦ ἐκ τοσούτων ἀγγείων ἕνα ἐκ τοσούτου, ἡ ἐκ
ἐξαγαγεῖν καὶ ἐξ ἑνὸς ἐκ τοσούτου μυθούμενον σαφῆ ἐκ τῶν
ὡς ἐμὲ ἐκ τοσούτου ὀφθῆναι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐν ἐκ τοῦ
χαρίεντι τοιούτου ἐκ τοσούτου τοῦ ἡμέτερος:
Καὶ ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου, ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου,
ἡμετέρου ἐκ τοσούτου ἐκ τοῦ ἐστὶν ἐκ τοσούτου, ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου
διὰ ἐκ τοσούτου ὄντων ἐκ τοῖς ὀθωμανοῖς. ἡ ἐξ ἑνὸς ἐκ τοσούτου ἐκ τοῦ
μείζων ἐκ τοῦ ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου, ὡς ἐκ τοῦ ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου =
ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου ὄντας ἐκ τοῦ ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου, ὑπὸ ἐκ τοσούτου ἀλλ' ἡ
ὑποστῆ ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου. ἡ ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου λέγει ἐκ τοῦ ἡ
ἀκτὶς ἐκ τοσούτου ὄντας ἐν πανὸς ἐκ τοσούτου ἐκ τοσούτου. ἐνθένδε ἡ ἐκ τοσούτου

ἐκ τοσούτου

ἀσαγδοῦσι συχνὰ χεύματα, ἵνα ἐξαλὶ διαβοινῦ, ἀφογγυνῦξ
ξύνεσθαι δοιῷ δ' ὑδάτοιν, ἐξ ἀλὸς ἐν δοκάθῳ.
Ζωσὰς δὲ καὶ ἐκῆνο παρὰ τοῦ ἱερῦ ἀγγροβλάχ ἡγεμόνα
Νικόλαον ἀσοσέμαλ τορισσοῦνδα χάθε δυσάλιν βιβλίου
μελαμμάβαν· αὐδρα δὴς καὶ αὐτὸν χάνδας ὑσορδαμμοῦνδα σοφία χα
ἐξ σωσίος, ἐξ δὰ ἀλὰ ἀλλα ἀβάκιτσον, ἐξ σορισδάκιου γαγονένα
χάσι δοῖς ἐνὴ ὀμώδη σοφοῖδα ἐξ βασιλοῦ· δὸ μέγος λαμπρό-
δαλον· ὡός γὰρ κὴν Ἀλεξάνδρου ἐκῆν· δ μέγα ἐσ' σωσίου
σοφία δα, ἐξ σοδικὴς δοιωσος φορέδαν ὄνομα· αὐθ' ὁκ ἐξαὶ βασιλ
μυξίριου κεσίσοδ γενὶν ἑρμινοὺς ἄμα, ἐξ ἐκ δοῦ ἀσορρεῖ
σὺ κὴς ὀθωμανικὴς ἀλλαρχίες· κὴ χαλρίδα σορισανέσαδ, δυ-
δάνδιος γὰρ κὴν, κὴ χαλρίδα κὴς βασιλίδος ζωὴ σοῖς, δ' βασιλεω-
δαδυ γέννημα, κὴς νέας ῥώμης δὸ ῥώμαϊαδόδαδυ δρέμμα
Πρὶ ὅτις κάδις ζωὴ ποικίλων σοδικοῖς σίχοις ὠδέσως θεο
,, Πόλις ἐ ἀρχαιόδοδος, Πόλις ἡ νέα ῥώμη
,, Ῥώμη ἀφ' νεάδδα, ἐξ σιόδα γηρῶσα
,, Ῥώμη ἀφ' ἧς τροχοῦ χαρίεσσ' ἐξ συρμαίδες.

Η. ἀξ μὲν σὴν δοῦ νῦν ἀγχινέσαδς, σὴ σαν δόθεν δοῖς δὴ
σανδῖας ὀργοῖς ἐξυσαρβολὴν μεμενηκέναι· ἔθ' ὡς
ἀφ' ὕσαλλος δὲ ἀνάκαιδα αὐδὸ σανδαμαβὼν ἀξιώμα
δὸ δ' γενικὸ ἐξμενέως, δὸ δ μεγάλ λογοθέδα, ὡς ἐσ'
βαλβίδα ἐδοῦ ἡγεμονικοῦ ἀρο ἐβιβάσθαι θρόνον· δὲ
μενέαμοδὰβωνωσαὼδ δὲ κὴς ἀγγροβλάχος· ὡς ὁ δὴ ἄρισα

διοικήσας

λοιπόσας τὰς ὑσάωλον ἀξάγεφοιν ἔπλα τὰς σαλβίας ὅγεν
ηὶλὰς ἀβλὰς ἄφθονον λωόμοφίλω σφοεγυηζόσαλβ λινώφελβ.
ἐμεγὲν λὰς ἀβλὰς λοὶ σφοὶς λὰς λεοφεαν ἔλεον, ἐκλὰς σαλβ δὲ
λαὶ σολυεὶλ βίβλος. πὶ γαβ σεφὶ λοσονὲν φίλοσονάλατ, κὰγ
λάγα φοάωλαις φφονλίον ἀβλικαῖς κυμενοφλὶν ἔλλον λὶν
βιχὶν, ἀλλ' ὲν γε καιεὶ ὑποκλέσλον λὸν λεωαβὶν λοὶς λὸν σο
φὸν ἐνηφολβλο βιβλίοις. σανλόθεν λασαγαὰ ηὶ ἀὰνάνδοτ
π' ηὶ σφῶλον λὶσοις δοθέν λα, ηὶ ἐς φῶς ἐβθόνλα λεφοὶνώφεν
ἀδφὰ δὲ ὲν η, σφοὶ ἐὰν λὸν μελάνοφι βλβ. ἔφα δὲ λὴ ηὶσὰ
θ βιβλιοφανὶ ὡς ἀὰνλὸς ἐβλεφεν, ἀνθ' ὅλα ηὶ οἱ ἀνθλὴ λὴ
λὴ χρὴν ἀὰβαλοὰνλες. λόλα ἀὰλὰ ἐβλεγον σφὶ λὰς ζὰν βιβλίον ὲ:
λόσως, ὅλα ηὶμέφας ὅλλὶ λεβλὴ σονλο ἐς βουκφεσίου
ἡσονλι. πὶ γαβ ὁ σφόλφον ἀὰλὰ ἐβφενὶνελ, ὰ λὴ μελάλων ἡὰθ
ἡβλὰνγν λονὶς σφὶ ἀὰλοὶ μεὰκὶς θ λὸσὶ ὁ σοθγνόλαλν ἀὰβ ἀγὰφφεν
ἀβονλας καλαγάνωφ. λοιάλω ἄφα σφὶ λα βιβλία καλὴχελ' ὲφω.
,, κὰ λὶ ηὶ σφὶ λο' σὰνλας λὶσκαθέσλος, ηὶ μαλὰλὲ Δαβὶλ βοων
,, λὰ ἐὰωὰλ: θ λὰνω ὑσνον λοὶς ὀφθαλμοὶς μν, ηὶ λοὶς βλεφάροισ μν
,, νυσαηὶμ, ἐως θ ὅφον λοφον λω ναφιω σκήνωμα λω Θ Ἰακὼβ. ηὶ ἔσαν
καλαθὴ φφονλίδα, ηὶ λόσον ἐὰσληχεν ἐς λὸβ ναβὴ. ὑσὰνὸν ἡχονος θ'
βουκφεσίου, ηὶ σκηνὴν αὴλὴ λὴ ἁγία ηὶ προσκωνὴ ἡριαὶβ ὰν οδόμος
ἡχέσον ὀχυροὶς, ηὶ ὀλωσοις πλοσ, ἐς σοικιλμένν, σοικὶλοις
αὴλ μαργφώμασ χρυσοῖς λα ηὶ ἀργυροῖς ἀμφίοις, ηὶ σκάλσ εν
κοσμιχθὴνὰ. μαγαθὸς μαγίσν, καὶ λὴ καλίσν αὐθενλικοὶς

σφὶ:

σοβιναρέαν σιωπήσαν, φοσδηκαόλα σχνοίς, ἀμεσαγώσδα
ψ' χωρίοις, ὅσους γα αὐθεντικὴ ἐξηὺ χρέ, πῶδνα ψ' ὧ σαναρίω
ἰάθω ἀφιερώσαλο, διαδηὺ πῶσορ αὐλῶ σοοσιόβρεν σγάβραν.
ψ σορίδο ἱεραλικοὺ λαμμα σγλαδῶς σαὺν σροσεφρέλβ, ἰδὲς δλως.
χοῶδας εξαναλωρήνος λαμπρῶ ἐμέφ, ἰδὲ γγυρού ψ' σαγδῆες
μεμνηγκεῦ ἀνηγναλίβελ. ψ ἤμέφ σχ' ὡς πδέλβ. π γάρ βήγνας
αὐλοῦ βασγινὴς ἐδβο ἀρχῆς σρὸ ἀνεβλήρωαν, ἀλλ' ὡς πδωιαβ
δοιαύδ γοῶ σροαγρέσγ βνόας ψ πρὸς δους δκορνίους ἐμέῶ
πανδηκονδοῦδης σχεδόν, ὡς σαρὰ δὴς σροσβλά
δης δοῦ ἀδηλεῶῦ αὐλοῦ Ραξαὐρας πῆουσα, δέ,
λη χῆσιανιωδάδω μαλέξα δωῦ ὦδε, δηὺ φθφρο-
μεῖνεν ἀρχήν, ακκράδω ωψ' ἀφδάρδω, χρύσια χαῆ-
κδον, τ' δή λεγόμενον ἀνδαμαξάμενος, ἐδί' σαγό'
δναδόχοις δέσαρα: Κωνσανδίνῳ ὧμαὶ αὐδ' ὑπαγῶου δια-
δδαμδίῳ θρόνου, ψ' Ἰωάννη αὐδαδέλφοις ἐν δνδέρας αὐλοῦ
δόμνης (ἐξ ἧίδου γάρ ἀνδρου προῆλθε) Πομφυρίας, γαμαγ
ῶ σῦδ μεγαλοφυοῦς ναῖ σιωπίρμονος Ἀλεξάνδρα
ψ κόρη νησίῳ ἐκ δῆς ἧίδης: —

Ἐκ δάφνης δὲ λαμπρᾶ ψ μελαδοχῆς σαρδηκάς, ἐν ὧ σαῖ αὐλοῦ
δικοδομηδέλη μοναγηρίῳ δῆς σροσκυνηδῆ ἧιαδ: μὺ μεγαλ-
ηριῶνος. ψ σεῦδος μέγα δοῖς σᾶσ καλεῖσθω, ἄλλα δή κοιν ὄνομ-
γέδης δοδαναλῦδοις σᾶσ γενόμενος, ψ δοις ψ ἐν ὧ δῆς νόσου χέον
ῶ αὐλῶ σεῦδος σωμχουδο, ὅδε ἐγὼ ψ' ὁ ὑσ' αὐδοῦ σεῦδας ἔχο-

ρρά.

ῥαγάνια ὁρῶντες, οἱ μὲν ὃν τὰ ἄλογα, οἱ δὲ ὃν τοῦ πηγεμόνα
καὶ ἐνέργουν· καὶ μόλις ὑποδιπλάσιον διὰ δεκάδων, καὶ σκολαπίζα
ὁμοῦ γὰρ ἐν τροδεῖν ἦν τὸ πάθος καὶ μὰ βραχὺ ἐμαργῶντες, οἱ δὲ
ταξιάρχοι φρίδιοι καὶ ὑπόθρομοι, ἀσπιδραπωμένοι διὰ πολέμχνα·
σφριγμένοι διὰ χάλκ, ἐγὼ δὲ καὶ φόβῳ μερίζόμενος, ἀσκαρδαμύκτῳ
ἐπεχνόη τὸ βλέμμα, καὶ ὥσπερ σκιερτύοντες τὸν τοῦ πηγεμόνι
ἀναλεπίζοντες· μέχρις ὃ καὶ μὰ βραχὺ ὑπορρόσαιος ἦν τὸ πῶμα
ἔξω, καὶ τὸν σωμαλικῶν δόνον ἐμετοδικῶν, καὶ διασανδὲν
ἦδύς ἀναδύσεσθε: Καὶ διὰ μέσ τὴς νόσ τὴν φορμιά, τὴν γὰρ ἐμέσις
τὶς τρὸς ἀνάρροιαν· δοὺς δὲ τὴς λαμπτῆς δρὴν ὀμὲ μάλλον, ἢ
λόγῳ σφριγράτοιεν αὐτῆς, μαλίσα τὸς εὐβλανδῆν τὴς στυρεῖ
λαυκοῦ ἀγγελίας σκφοιτητάς· αὐτῷ ἐγὼ τροέγρεβ ὑπὸ ἀοιδῆς
τὸν ἱεροσολύμων Πατριάρχ Χρυσανθ. τὴν ἀγγελίαν ἀκούσαντ
λαυκνί, ὃς καὶ αὐτὸ ἐμὸς ἦναγ διαλάν, ἦγε ὁ πηγεμὼν κινδύνα
τόξῳ ἐξεμάθησαν, ἀδὰ ὃς γε ἐν τῇ βιοῦν τροσῆκε αὐτῷ
τὸ σφρῖτὴν σοφὶ ἐμφαγῆ τόξῳ μαλαπάξαντος:

Μαλὰ γοῦν τὴν τοῦ πηγεμόνος τοῦτον κελεύειν, οἱ
τὸν οὐγγροβλάχων ἄρχοντας τοπρὰ χρῆμα βύζόν
αὐτοῦ Κωνσαντῖνον εἰς τὸν ἡγεμονικὸν θρόνον δεῦ:
θαι ὀφῦ ἔγνωσαν, καὶ πηγεμόνα αὐτὸν δέξασθαι, ἐγὼ δὲν
ἐξ αὐτὸ ἀποάσασθαι. ὁδὲ (ἄλις δὲ τοῦ πατρὸς ἐμφρονῆσ) θῦμὸν ἔθες
ἄθεμιτὸν, ἐδόκει διαλὴν τὴς πατρὸς ὑμῶν τύχαιν ἡγεμονεύσαι
βέλεσθε, αὐτεναγῶν δὲ τὸ ὑπάλλ δὲ τὸν ὑμῶν ἀνάρροιαν. ἐν αὐτ

γράτ

γράφω τοῖς πατρώοις φίλοις καὶ πληρωθὲν τὸ τοῦ θεμένου. ὅτα-
νοὖν ἀπὸ τὰς ἀρχοντες ἦν ἐμφρονες καὶ ἀληθῶς καὶ ὅλων
μεμετρημένων καὶ σοφῶν λόγων τοῦτον αὐτὸν ἀγαναγκῆ, δεῖ ἀναφο-
ρεῖ ἀποκτανθῆ. ἵνα δὲ βαβαιόδρομος καὶ ἀσφαλεστράτη
ὦσι, ὧν ἰδιώτης ἡγεμονεύει ταῦτας ἐστιν ἀπὸ καὶ ὡς καὶ παρ' αὐτὸν
ὠδεβαιωθῆτας ἔχῃ τὴν ἀσφάλειαν: ἦν δὲ ὁ ἰδιώτης ἡγεμὼν
ὄνομα πατᾶς, ὃ μετὰ ταῦτα ὕπατος γεγονώς. ἐστιβαιωθῆ δὲ
ὁ τοιγαροῦν ἡ ἀναφορὰ καὶ ὁ λίθος ἦν ἡγεμὼν γραμμάτων ἀσφαλι-
θῆναι. ἐξ ὑπανδιούδε ἀποσταλῆναι, ὧν βασιλεῖ παρὰ τὸν ὕπατ
δεδόσθαι πάντα. ναὶ μὴν καὶ ἄλλης γε ἀνάτανδας. καὶ πρῶτ:
δραμοῦνδας ὧν οἰκονόμων ἐπὶ ὧν ἦν ἀρχὴν λαβεῖν (παῦλα γὰρ
δὲ ἄλου ἀληθῆ) ἐξαναιῶσαι, καὶ μείζονι μὲν δίνος ἀπεῖλε ὑπὲ-
ρογμα χρήματα παρὰ ὧν ἀνάνδιων:-

Μετὰ δὲ τὸ ἦν ἀναφορὰν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπ:
φαλισθῆναι ἀπαραναλύτως γε ἀπαλογῆσαι δεῖ:
θαι ἦν ἡγεμονίαν Κωνσανδίνῳ. ὧν δὲ ἡγεμονεῖ
νικολᾶ γὰρ. ἐς ἦν ἐπιῶσαν δὲ ἦς ὠδίρου ἄλου μετὰ:
πεμπαρθῆν δὲ οἰκονόμων ὑπὸ ἦς δὲ ὑπατ σκευῆς χθαμὸ
αὐτὲς ἡμφισέναι ἦλος ἐπφθοῦ ὁ ὕπατος:
Ὡς ἄρα ὁ πραίτωρ ἡγὼν βασιλεὺς ἤδη ὧν ἰωὼ μακροκεφάλοι
γένεσιν οὐ αὐτίκα, δίδοται ἦν ἡγεμονεῖ ὧν ἐγώ: Κων:
σανδίνῳ δὲ παρὸ τὰ ἐμπολιόρκους (πάλη δὲ παρὰ ὧν ἐθνικῶν
Καρδαῖοι ἡ χθαμὲς αὐτὴ, βάρβαρος γὰρ ὄρκιον φεύγοντες
νῆμα

νήμαλος) ἐπὶ δὲ νέου ἡγεμόνι Κωνσταντίνῳ διὰ βασιλικῶν ἐπιστολῶν
χλαμύδα ἐπέμψαν: Παραγενόμενος δὲ ὁ ἐπιστολεὺς εἰς τὸν βασιλικὸν
ὄρυγμον ὡς εἶδος ἀναγνούς, καὶ λαβὼν χλαμύδα τοῦ
νέου ἀμφισαμένου ἡγεμόνος χαρᾶς διὰ πᾶσαν
ἐβλητρούδο. καὶ ἦν ἄρα συμμιγὴς λύπη καὶ χαρᾶ
ἡμῖν διὰ μὲν τοῦ κοινοῦ πάντων ἀνδρῶν στέρησις ἡ
λύπη, ἡ δὲ διὰ τοῦ εἰς τοῦ πατρῴου θρόνου τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς ἐπανάβασιν. ἀναγινώσκουσι δὲ οἱ τοῦ δα-
σιλέως ὄρυγμοι τάδε μάλιστα περὶ τῆς τοῦ ἡγεμόνος εὐτυ-
χίας ὧδέπως: ~

Ἐπειδὴ τὸ τοῦ ὄρυγμοῦ ἀγουδὶ τοῦ βασιλέως ἀφανὲς ὁ ἡγεμὼν
ἐν ὑποδοχῇ· ἐφ' ἅπασι ἐπορεύετο εἰς τοῦ οἴκου. ἔνθα θρόνους ὑπὲρ
τῆς τοῦ ἡγεμόνος, πάντας δὲ ἐλεφαντίνους καὶ θρόνος ἐλεφα-
μόνος μέσων. ἐπορεύετο δὲ πρῶτος ὁ πατὴρ τῆς βασιλευούσης
ἁπάσης, ἐν ἴσαις ἐνδυτοφορεῖ αὐτὸ θρόνῳ. μετ' αὐτὸν
δὲ ἐπορεύοντο οἱ τοῦ τότε ἀρχοντες, ἴσαν δὲ κατὰ στίχον
ἕκαστος κατὰ τὴν ἀξιώματος ἀπ' ἀριστερᾶ τοῦ ἡγε-
μόνος. Παρῆσαν δοῦλοι τῆς ἐπαρχίας προσφέρειν ἐπὶ λοιπ
ἀρχιερεῖ. μετὰ τοὺς ἀρχοντας δὲ ἐπορεύετο ὁ ἡγεμὼν σὺν
τῇ μητρὶ διὰ προσόψεως ἐν ἐπορεύετο εἰς βιβλίου αὐτῆ, καὶ
ὀρθὸς ἴσαν. ὅτε ἐκαθέζετο ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλικοῦ
ὄρυγμοῦ, καὶ ὁ βασιλικοῦ σκήπτρου ἀπάλλαξε, ἐν ἐδ' ἡν
κεφαλὴ αὐτὸ ἵδρυτο, μετ' αὐτὸ δὲ ἵδρυτο, καὶ ὁ ἡγεμὼν
καὶ

μ' ποιᾶ ὡσαύτως γ' ὁ ἡγεμών. Θὰ δίδω δοὺ ὀξουμοὺ ζωντὸ βήματος λογοθέτη (αὐτὶ γὰρ παρὰ τὸ ἡγεμόνι καὶ λογοθέτης ὀνομαζότανε νιὸς ἀφεντὴς καλλίγηνος) ὅτις αὐταγινώσκη τὸ ὀξουμού· θ' μεθ' ὅλα, ποὺ ἐπανεβαγώσεως δοὺ ἡγεμόνος ἦτανος ἡ ὀξουμὸς ἄρουσι τὰ σημεῖα οἱ βλαγμένοι αὐτὸ δοὺδο, καὶ δαὶ βομβάρδες βίθουσι ἀβάσους, οἱ· θὰ σκαλιώθαν δαὶ τοὺς τοῦρκους παλατσάδες, καὶ ἀφ' ἑσπὲ πίμβαλα, καὶ ζύμβανα, καὶ αὐλοὶ δοξάζουσι·

Εἰδὲ ποὺ παρεμύθως ἡ ἀδελφοῦ τοῦ σημεῖον ἄρχαν ἀλλὰ παραχρῆμα δαὶ δὲν αὐθεντικὲ αὐτὴ θύρα αὐλῆς κλέουσι, μ' δὲν ἠμπόρα ἀμφιέννυσι τὸ ὑστέρνα ἡγεμόνος αὐθυβάλλω ἀποξυθῆναι·

Ταῦτα γοῦν γίνου ἀπὸ δὲ τὴ ἐγκαθέδρυσις παρεμύθως δε, ἡ ἀπεκαθήσεως, ὡς προεδιήγηδα· διὰ δὲ μ' ἐγείναλο ὡσὰν τὸ προβίβασμὸ δοὺ δὸν παλιῶν θρόνον σταδιχθεὶς ἡγεμὼν Κωνσταντῖν· μ' ταῦτα μὲ ἀπὸ τὸ δὲ δὲ τὴς ἡγεμονίας, γαμούγες, καλὰ δὸ χιλιοσὸν ἑξακοσιοστὸ τριακοστοστοῦ ἔτος, μηνὸς μαρτιλιῶνος·—

Ἐπανάβαση δὲ μ' αὐθις δὸ δὲς ἀκρολίθας λόγον ἐπανα· λαβοῦδας θθε αὐτοῦ παλεύτερη·

Σφαλοπεδιοπαύων δοιγαρῶν ἐς σκάλαρι τοῦ σκαλιωθῶν ὡς προθρῶλαν, μ' δὲ πάντοτε βορισεγμοῦδος δοὺ ὑστάλου δαὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σεαγμαλα, ἐ θρώνν αὐδὶ ἐκσραλήας σεσοικόλος ἐ σρεὺ·
ὧν σεσηφόλος, θορύβη δὰ σαῦλα σεαλήρολο· κὰ δὲ ἐ ἰου
θορύβη ζμυρά δις ἰου αὐδυσάλου συσκολὶ ὡς ἀκλούδὶ·
λους ἔγνωσαν· ἀγνωκὼς γὰρ ὁ αὐδύσαλος δὰ σορί
δης θρώνης, δκὶ δου ὑσάλκ ὡκσροφὴν ὁιμῶου δκεύ·
χημα ἐλογίζκο· ὥσκο γὰρ ἀσηλθαῦλα ἐὶ μάχκ βύσσα·
ουλα ὃν ἀσοδαγῶ, ἢ ὑσὸ ἰου βασιλόυλος φονοκδύλα,
ἢ γυράλι καμμκνόλα δὸ ζκῦ ἀσοχρήμτεσθαι· ἢ
γοῦ ἐκδεσῶ δκὶς ἀρχκὶς· κὰ ἰούλου αὐδ ὧ δκὶς
ὑσαλῆας σροβιβασθῆναι ἀξιῶμαλι· ὡκσρεὶ ταῦλα δὲ·
δκὶς ἐμόδδος ἀσολυχῶ, ὅμως δ' ἐδὲ ἰδὼ φανῆ κὴ· ταῦ
γὰρ ἀλήθ κὰ δὶς σροδεδκθέντος βκεμ·, οὐ κὰ δὸ θολμηρὸν
ἐ θρασὺ σκμ· καλαδκλτικὸν ὁ ὑσαλος·

Προῆλθ· ἀλλ' ἅοιγε ἢ ἰου θορύβου ἰὸ δὲ ἀρχὴ ἀσόθεοδοκτεῖ
δὰ ναῦ ἢ ἰοῦ ὀθμανῶν σταλάκλω ἐξρέμη καλουμένκς, κὴ
δὲ ἐ ἐὶ βυζαντίδ ζμυράδις σαρασκολὴ, δὸ μὲ ὑσὸ αὐδὶ·
σάλου· σοιοῦδὶ δὴ ἐ οἱ σραλιῶδαι ἀνακμοῦδὶ ἐ ἀνθύμουν
αὐδ ἢ ἰῶ ἰῶ σραλῶ ὁλαθρω ἅμα, ἐ ἢ ἰὸ ὑσάλκ βραδὺ·
δλλ, ἐ ἢ ἰοῦ σεαγμάλου ἀμελῆα·

Θρμησαν μέλλοιμι ἀσὸ θεοδοσιοδόλεως ἀσ·
σάλαν ὡς προέφκμεν· φυγοῦδες γὰρ δινες ἰοῦ
σραλιωδιωνέλου σορῶν σοῖς, δὰ ὀμυόδα σκεσυνδόλης ὑσὸ ἰὸ σορῶν
σραλὲ ἤλθου ἐς μυνδανία χωρ ἢ δὶς σρὸ ἰῆς, κὰ ἰῶν ἰσαναράκουλα

δινες

μαθών:

δινες ἐς πλοῖον ἐμβαίνες. ἐς βυθὸν ἕλκου, αἰ δοῦβ'
δα βῦσαν ἀποσβλαγλαγέ. ἐ καλαδῦσαι ἐς θαλασσαν.
πόλε πλοῖον ὁμῶ ἐ δες πλεόνες: Ἔσθα δάδινες ἐξ' αὖλωῦαν:
δοῦ μῶνας. ἔς δινας ἐ παραμενεόθας λαγᾶ δα ξηρᾶς, ἐ ρολὺ:
δας, κἀκῆσε ἐς βυβάνιον. εὖθα ὀρούδες ξωνάβγς δινες ἀν:
δῶν (ἦσαν δὲ ὀνομασοὶ αὖλῶν οἱ σαύδες δργᾶ: Πα:
δρῶνας, Μυλὴς ἐ ἡμέρα μ, ἔθοι δὲ ἦσαν εἰ κωνσαν
δινπόλη δύχας σορισεσθωπόθας σοιπλας, ἐ ε'θαλαθωρεθὴν
δης σοιπλου ἐ καλαδυασθαύδες, εἰ δω σόλω γαρ πρό:
δερον ὑσῦρχαν ὁ σρῶδος αὖτ. εἰ ἢ ὰ νεῖ ἢ καλῦχῆ πα:
δρώνα. ἀρῆς ἐ δὴ ἀσουνυχῆ ἐ'χεν. ἔθα σια δὴ ἀσεγνοσ:
χνὸς μεθύων ἀρόρνδα ἀσεσρὰχῃ δμά, δι' ἀ ἐξωσθρς
δῆ νεὼς εἰ βαλωμῶ ἐσῆθεν εἰσ' μυσθῶ λάονδῆζῃ:
οὖλας. ἔθα πᾶκῦθεν ἀξωσθρς δὰ σια δαβραλχαμῆ ἐ βὺσ
σραλιωδῶν ἐγκαλμάγμ: χορὸ ἐς δόῆ σρῶσ δαχμαβς, εὖθα
ἐ δῆς προῤῥῆθαύθας ὁρῶν ὁμογνώμονας, ἐθ' ὥσσος κνάνο:
μαλη, ἐ δοῖς ἀσὸ θεοδοσιόπολεως σαραμαγονόσν, ὁμῆ:
σάυδας, ἐ ἄλλης δνές, ἢ δῆς σλῆ ἐσῦ σαρώξωαν σρ' αὖ
θσον. ἐ βλῆ σορίδδε ὑμένας, οὕσης ναῖ δῆς δοῦ αὐθησσ
γνώμης ὡς προῤῥῆθαν, ἐ δὴ ἀμένες σορὶ δρίδην δῆς
ἡμέρας ὥραν ξιεμέρης οἱ σρορῤῥῆθαύδες ἦλθον ἐς δῆ ἀρο:
ραν βοῶνδες, ὡς ἄρα ὅσιδ' σροσῆ δυμχαύγ ὁσαδῆς,

νδεμ:

ὑδρηλόν· ἡ σημαία (σάγρουα γὰρ καὶ σημαίας οἱ ἀποστάλοι)
ἐν τοῖς ὠκεανοῖς ἐπεκλύσαν ταῖς τῶν ἐργαστηρίων αὐλῶν ἀπο-
πλύσαι ὕδατος. ἐν ταύτῃ μὴν ἐφάνησαν περὶ δύο ὧρας ἐμπί-
γνιον. πρῶτος δὲ ὁ τῆς ὑδάτης οἰκονόμος ἤκουσε τοῦ ἀποστό-
λου τὴν αἰσθησιν, οἱ μὴ γὰρ ἄλλοι σάκλες ἦσαν ἐν Σαλάξ.
ὁ δὲ ἐν βυζαντίῳ ἦν. ἔλεγε γὰρ γάμος ποιεῖν ἡ θυγά-
τηρ αὐτοῦ, καλὰ δοῦ ἐγὼ τοῦ τῆς ἀναλογῆς χρυσᾶ
φεϊδηλὰ μεγάλα καλοῦμεν (σάγ γὰρ παρὰ τοῖς ὀθω-
μανοῖς κρίναι δύο μάγιστοι, ὁ μὲν τῆς ἀνατο-
λῆς ὁ πρῶτος ἀνατολῆ Καλασκὲρ καλούμενος
ὁ δὲ τῆς Εὐρώπ, ῥούμελι Καλασκὲρ λεγόμενος)
καὶ τοῦ νυμφίου προσιέναι.

Ἀκούσας δὲ τοῦτων ὁ ἀποστόλων δοῦναι παραχρῆμα τὴν οἰκο-
δέσποιναν, ἢ ἄλλων ἱματίων, ἐπειδὴ πολὺ μικρὸν ἀπῆλθε
καὶ αὐτὸς ἐν Σαλάξ, ἀπέστειλεν αὐτῇ δοῦ γάμον, καὶ τὴν νύμφην
οἶκον τὸν νυμφίου προσεκάλεσαν.

Ἀπελθόντος δὲ τοῦ οἰκονόμου ἐν σαλάρι, καὶ τῷ ὑδάτῳ ἀπαγγέλαντ
τοῦτων ἀποστόλων, πάλιν ἦν γὰρ μέγα λιμὴν ὀλοφυρομένη, παρα-
μα ὁ ὕδατος τὸ πρωΐ ποσσάκορα μεγεθύνεται, καὶ ἔλεγ-
χον πρᾶξαι. ὡς ἄρα σὺ βλάπτως αὐτοῦ ταῦτα ἀγνοεῖν, ἐπει-
σθῆναι τῆς ἀρχῆς αὐτὴν παραλῦσαι, καὶ ἄλλα πολλά. ὁ δὲ οὐδὲ
τοῦτων λογισάμενον ἐδόκει, ὡς ἦκε δάκους εἰς τὸ βυζάντιον
ἄθρα. λαβὼν δὲ μεθ' αὑτὸ ἐς Ἰριανοπόλεως ὠνῆσραλιοτ

ἐξῆλθε

Εξήλθεν εἰς τὴν ἀγοράν· καὶ οἱ μὲν ἀδελφοὶ ἀνέβλεπον πρὸς
τὸν ἀδελφόν, εἰς ἐναντίας δὲ ἀνοίξας ὁ πρω-
λοσάλων ἐβόα, ὑβρίζων δὲ ἐκ μέρους εἶπε τὸν πρωλοσάλου
ἐμπαίζων καὶ ἀδελφὸν πραγμάτων πλάθος· σωμφέρει σοὶ μᾶλλον
ἵνα ὁ Πρωλοσάλων φονεύσῃ σὲ ἢ σὺ ἐμὲ ἀμέλει, ἀδελφὸς
ἔσομαι δὲ σύμφωνος ὑποδοῦλος, ἀμφότερος, ὡς αὐτὸς δὲ πρόσω
ἐχώρει μεδὲ αὐθάδως :-
Ἰδὲ δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ θάνατον ἰδόντες τὸν πρωλοσάλου, δεῦ-
τερον αὖθις ἐν προσευχῇ λόγους ἀνάλυσον αὐτῷ· ἤρξατο
Πάλιν ἀδελφὸν μὲν οὐκ ἐσχέ. πορεύεται δὲ δὲ καὶ δεύτερον
ὑποπτεύεται ἐν φόβου συμβάντα τοῦ ἀλλοφύλου ἔρα
γοῦν μὴ γένηται αἵματος καθαρμὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἐπὶ δὲ
ξιαι· Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ πρωλοσάλων ἔθυσας ἀπῆλθε εἰς
τὸν ἴδιον οἶκον, τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ ὑβάλῳ ἀναγγέλας, ἐν
ᾧ τόπος. σοὶ συμπεφώνηται σφαλοῦ ἔλεγεν αὐτῷ·
Ὁ δὲ ἀνδρόγαλος ἅτε δὲ ἐκ τοῦ ἐκ αὐτοῦ συνειλε-
γὼν, αὐθαίρετος καὶ ἐκ τοῦ ἴδιου οἴκου οὐ μὲν τοῦ μεγάλου
φόβου ἔλεγεν αὐτῷ·, καὶ δὲ αὐτὸν ἀκούσας καὶ ἔρχεται
ἀπῆλθε καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἴδιου οἴκου. ὁ γοῦν
ὑβάλος μαθὼν ἐν τῷ τοῦ πρωλοσάλους γράμματων
δὲ ἔλεγον· πῶς σοὶ μὴ ἀλοφύλοι· ἐθέλω
(τὴν γὰρ ἐν σφίσι ἐπανάστασιν τῶν ἄλλων ἐφοβοῦντο)

δὲ

ἡ μὲν οὖν μεταφορὰ ἐκ τῶν ἀγωνιζομένων, ἐν οἷς συμβαίνει ἐπὶ πολὺ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐν τῷ πυκτεύειν· ἔστιν δὲ ὅτε καὶ ἄλλως ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖται τὸν πόνον γενόμενος ὁ μεταφερόμενος· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ μεταφορὰν ποιεῖσθαι ἐλήφθη, ὅταν τις ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπί τινα τὸν πόνον ἐκφέρῃ καὶ ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ εἰς τὰ τῶν ἀντιπάλων μεταβαίνῃ, ὅταν δὲ ὑφ' ἑαυτὸν ποιήσηται μεταφερόμενος γένηται. καθαρεύειν δὲ ὡς ἔθος τῶν ἀθλητῶν, οἳ δὴ ὑφ' ἑαυτοὺς ἀναδήσασθαι, πολλῶν μεταφερομένων πόνων ἐπὶ τοὺς ἀντιπάλους, ὡς ἂν μόνον αὐτὸν πόνους ἔχειν. τοῦτο δὲ ἄλλως ἐστὶν εἰρῆσθαι, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς δηλωθήσεται.

Ἔστι μὲν οὖν δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων ἐφ' ὁπόσα ἐλήλυθεν ἡ ἀπόδειξις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἀναγκαῖον ἦν τὸν βασιλέα μὴ ἀλλοφύλοις ἐπιβάσεσιν χρῆσθαι, ἀλλὰ θηρίοις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐθέλειν ἀγωνίζεσθαι καὶ ἀπὸ τῆς ἀσφαλείας.

Οὐδὲ ἄποχα γενόμενα ἐναργῶς τοῦτο μαρτυρεῖ. ὅτε γὰρ ἐπολιόρκουν· ἐκατέρας δὲ γενομένης μόλις ἀνήγαγεν ὁ Ὕφαιβος λάφυρα τῷ βασιλεῖ· ὅτε καὶ ἀπήγαγε θαυμαστὰ πλῆθος ἡμέρας ἑκάστης πρὸς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, παίδων τε καὶ θηλειῶν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὴν Ἀσίαν διαβάντος ἐπὶ πολὺ τὸν Ὕφαιβον ἐν τῇ Ἑλλησπόντῳ διατρίβειν, ἕως ἐκεῖνος ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας· καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀντιόχου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διαβάντος ἐπὶ πολὺ τὸν Ὕφαιβον ἐν τῇ Ἑλλησπόντῳ διατρίβειν, ἕως ἐκεῖνος ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐπὶ τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Ἀσίαν διαβάντος ἐπὶ πολὺ τὸν Ὕφαιβον ἐν τῇ Ἑλλησπόντῳ διατρίβειν, ἕως ἐκεῖνος ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας· ὡς δὲ

ἆρα

ἄρα ἐλεγόνοσι ὡς ἀλλ᾽ ἡμῖν ἡδέως ἀκούσαι, ὁπῆ ἔδος Ἰησοῦς βασιλέας ὄλεθρος; οὐδὲ ἀφρονάρμα ἦν ἔλεγες, ἡμῖν ἁμαρτάδην λαβιόντα παλ᾽ αὖθις ἀποπλαζόμενον· ὄρα μὴ νόσφιν ἰὼν ἐς ὤπασαν ἀλθούσας, ἡνίκα γὰρ ἴνα μαλάκοι ἰὼν βασιλέας, ἴσως ἐς ἀσφάλειας πάλιν ἀσκοδὲ παλίσκιος ἰὼν βασιλέα ἐς ἀλθόντα· ἴδια βασιλεύς ἡδέμαθεν ἦν ἐς βυζάντιον, ἔνθα οἱ βασιλικοὶ οἶκοι. ἀριστοκράτεα= δὲ ἰὼν δὲ πάντας, ἐν ἀνθύφαιν ἡλίων ἡμιτόδων, ἀρόφαν λον ἀλθὼν μαλακάμπτας, ἀπὸ μὲν ἀριλίων ἀσφαλῶν, ὁ δ᾽ ἐγνὼ φάνας ἔχθρ᾽ ἰάλθεν, ἀλλ᾽ ἰὼν ἐκαλέν σκιλίνων λα μάχης ἐκάρ ὀλλεχθέντων, φοβηθεὶς, μὴ λιπὰ οὐ σ᾽ λος ἐξελθὼν μαλακῶν ἀριάνλον, ἡλίων ἐνὶ φθαλίῳ πυρα φόρων νικήσοι ἀνδρί, ἡ λαδμὸν λαβὼν ἀρὰ δ᾽ βασιλεύ: ονδοι, ὡς ἄρα. δεῖ δήποτε ἀνὴρ ἔανλα ἀγάνων, ἁμαρθεὶς ἔσπ᾽ δεν ἐς βυζάντιον ἡμᾶς.

Ἀλλ᾽ ὑμᾶς ἰὼν ἰὼν βασιλέοντ᾽ γονάκων χαλεῖμεν, ἐδάσομαι: λαπρὸν δαρὲ ἐᾶς ἀνδρὶ ἐξελθὼν νυκλὸς μαλακίων ἀριάνλον, ἡνίκα σκίνλωμεν ἰδρύσασθαι. ἡμῖν ὄλεθ᾽ ἀνδρὶ ἀληθὴς ἡμῶν ἐστ᾽, ἁλμα γάρ, εἰ δ᾽ λέγον μὲν ἐβασιλέα, ὡς οἱ μὲν ἀπὸ ξὰ ὡς ἡμῖν φοβηθέντων ἡμῶν ἐπὶ πόσε ἀσκηθέντων, ἡλὺς θλέγονας ἡ φαίνας ἀποβάσεσθαι, ἡ ἡμέρα νοσι μαλῆνι ον ἡνύετ᾽ ἰόσαν ἀναθέβομεν. ὁδὲ βασιλεὺς καλαμίσθην ἀνδρὶ ἀπὸ βάλετ᾽, ἁθρὸς χιλιάδας σφαλιόν γὰρ ἐλέγχθη. ὃς τὸ δίδοσθ᾽

δεῖδεσθ᾽

δεξιὰ τὴν τε ἱππικὴ ἀποδρασιν, τήν μαχ' ἐνδροσόλφ σωθῆν ἀὼ
λον τὰς δὲ ἀσοδινία-ομεν ἔν διάδα φρονίου ἡρέμης ὁ βασιλάς.
οἱδ' ἀποσάλθη χανδὸν γδόνες βιδλώσιονται, πυμλὸς ἀσπλθοι
ἡδὲ παίφιλανας, τήν ἐς λαξιπήργ, ἐς ἀς δέσμοὶς ὑσπῆρχον
σοφοὶ ναὶ φόνν ἄξιοι, πὰ τὰς δὲ ἐξαγαγόντες, ἐς ἠνάγοξ=
ἐς τὴν ἐλπρῆλο βάὸαλα ἀφοσέδραμον, πὰ τὴς δὲ βας συλ=
δαβρήξαντες, Παυδία ὀᾶλα ἐλήφασιν· ἐκῆθεν δ' ἐς δὲ
βαλανῆα ὁμόσε λωρήσαντες, βυς ἐνδὸς βαλανήοις σαὶ
λας μεδ' αὐλῶν ἔλαβον· τοὶ γάς ἐν δοῖς δὴς πωνς αν δὲ
ἀόλεως βαλανῆρις σαὶ ἐς ἦσαν ἐν λωπόδυσαν δὲ βανοὶ· οἱ
φλῆες δὲ τὴ δὲ σαλρῶνα συμφοβίδη, ὅσσαρ δὲ ἀρῶλα =
λῶν ἀποσαλὼν ἐν δὲ βὸλα ἔφαραν· νῦν δ' ἐλνιαμες τὴν τὴ
λῶν δρῶν χιλιάδων φλῆ τὸς σωβλέμησαν· ἡμεῖρς δ' ἀμε
νομένης· ἀσπλθον ἐς δὲς ὦπιν ἀπαρδ' ἐκῆραλόφεδα,
οἰκραλιώδη, τὴ ἐξαὼλῶν δὲ κλῆνδας ἐπιάσε δὲ μαι ἐπὶ
δυν λαβὼν· ἐς δ' ἐδασμοινὰς ἐδωσι λοσάδες· ἐν μὰς δοῖς
ὀβωμανοῖς νὸ φρῶλον δὲς ἀσοσαὸν ἔργομα, δὲ δ' ἐλήδας =
ἐπ' ἔχθρ· λὼν δ' ἰοιμὲν σαφῆχον ἐπιμονὴ τοὶ δ' ἐπιονδες δι
αζόμενοι νὸφῶλῶν ἀσοσαλῶν, δὲ ἐπὶ δὶ ἦλον δὲς κλῆνδας· τὴ·
δὲ δὲ ἀμονὲς ἐξῆλθον ἐς σεδῶν ἀμφὶ δαν ἐπ' μεινδαὶ δὲ
δὼν ὀβαιμανὲν πεμῆρμενον δραμάπλ...

Πλῆθ' ἐν σοῖς ἀβροισθεὶς, ἐβδεδοὺ ἀρι ὀβμὲ πρὸ τὸνος
ἠρῶς τὴν σοῖμ ἐνδὸ σάλῃ τὴ ἐβιφήρμ ἔθεον ἀνὰ δὲν ἀμορεὰν

λοὺς σροσῆλον δ'.

τοὺς προσιόντας παίοντες καὶ ἐμπόρων μέν, καὶ τὰ τῶν ἄλλων
τεχνιτῶν ἐργαστήρια κεκλεισμένα ἦν, μόνα δὲ τὰ τῶν
μυροπωλῶν καὶ ἀρτοποιῶν καὶ κρεοπωλῶν ἀνεῳγμένα ἦν, ἅ
τε γὰρ χρῄζουσι τούτοις οὐδὲν ἠνώχλει ἡ διαρπαγή:—

Μέχρι μὲν οὖν ἡμερῶν δύο, τούτοις ἐπετράπη ποιεῖν μόνα ἐπελθοῦσι
τοῖς πᾶσι, καὶ ἤδη μὲν πρὸς θυμὸν αὐτοῖς οἱ παρατυγχάνοντες ἦσαν, μετ
ταύτων ἐλάμβανον, ἤδη δὲ ἀπαθῶς ἐφέροντο καὶ ἦν τῶν δεινῶν
τῶν ἀποστόλων τινὲς ἀπεδράκασιν ἀναξίως ὄντες [illegible]
ἀπέχεσθαι, πᾶσαι δὲ ὑπερορῶντο, ἀλλὰ καὶ καταφρονοῦντες φυλα=
κὰς τοῖς ἰδίαις ἀφύλακτον, τινὲς καὶ βάσιν σεσημένους, ἔνθεν
τοι καὶ οὐ δύναμαι ἐντεῦθεν ἠδίκουν, περιιστᾶσι γοῦν τὸν ὄχλον
λέγοντας· ἐφοβοῦντο γὰρ τούς τε ἐγχωρίους ἐμπόρους τῶν ὀθωμα=
νῶν μὴ βοηθήσαντας αὐτοῖς παρακαλουμένους, μή ποτε ἅμα κατ'
αὐτῶν ἐπιθῶνται, τινὰ τῶν κρατούντων ἐπιδρομήν (τοὺς μεσο=
στανιζίδας καλοῦσιν.) ὄντων ἐν τῷ βασιλικῷ παλατίῳ, ἔτι δὲ
καί τινας τῶν τοσούτων στρατιωτῶν, τῶν ὄντων καὶ αὐτῶν ἐν τῷ πα=
λατίῳ ὡς ἐλέγετο. ἔνθεν τοι καὶ πρὸς ἀπάτην τινὰ ἐμη=
χανήσαντο, ἐφ' ᾧ τοὺς τε ὑπάτους ἡμέραν πᾶσαν καὶ τὸν οἰκονό=
μον αὐτοῦ εἰς χεῖρας λαβεῖν· αὐτοὶ γὰρ ἐφοβοῦντο μήποτε μετὰ
στρατοῦ ἐξελθόντες ἀντιπαραταχθῶσιν αὐτοῖς. ἦν δὲ ἡ μη=
χανὴ ὧδε ῥᾳδία πάνυ, καὶ ἀφηγήσεως ἀξία·
οὐ γὰρ βαρβαρικοῦ νοὸς τεχνήματα, ἦν γὰρ
ξὺν αὐτοῖς καὶ ὁ προρρηθεὶς Βολαρής, ἀνὴρ προ=

συννοήσαντα

βενόησαν τὴν ὀργὴν ὡς σφοὶ ἐπέβαινον βέβαιον ἀμαχητὶ θ
θανάτου, τὴν τάξιν τὴν βαρβαρικὴν ἀνέρπουσι.

Χαλιτζέλις σφεσβυτάτη τῶν τοῦ βασιλέως ἀδελφῶν, ἔξω τῆς
πόλεως βέβαιον ἔχουσα καταμένειν χώραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
ξωμαχῶν παρεσκεύαστο. ἐς ταύτην δὲ ἀπῆλθον σφὶ βρι=
μην τὴν ἡμέραν ὕστερον, τὴν βέβαιον βάλης κυκλώσαντες ὡς ἐς=
φολιορκίαν, φόβον οὐδὲν ἔμελλον σφίσιν αὐτῇ, τοῦτο ἐ
κεῖνος σαφέστατον ἐποιοῦντο τῶν ἀφοσιωτῶν σφίσιν
ἔμελλον τὴν βασιλίδα ἀσφαλέστατα φυλάξειν. ἐπεὶ δὲ οἱ τῶν
ἀφοσιωτῶν σφῶν τινὲς τῶν σκηνωμάτων ἦσαν. ὡς δὲ οὐ
σὰ τὴν βασιλίδα ἐξῆλθον, ἐκέλευον μάλιστα ἕπεσθαι σφίσιν αὐτήν.
οἱ τῶν σκηνωμάτων ἀσκηθῆναι λέγει. οἱ τὴν βασιλίδα ἀσπά=
ζεσθαι τοὺς τῶν ἀφοσιωτῶν λόγους. καὶ ἐπεὶ (τοιαῦτα δὲ
ὥσπερ) σφοσπλῆξαι τὴν θυρίδα πάντες ἐκέλευον
πως ἐσφοιτηκότων νηπιωδέστατα ἔχουσα ὑπεστρώσατο,
ἀμφὶ θεμιστοκλείους τῶν ὀθωμανῶν γυναῖκα ἀσφαλεστάτως
ὑπεστρώσατο σφοῖς ἄνδρας ἔμελλε σώζεσθαι. τὴν δὲ ἔσθητα ἔμελ
σφαλεστάτην ἐποιεῖτο ἅρμασιν ἐπιτηδείοις ἁμαξιαίοις ἄρκτοις, οἳ ἔμελ
ἐστρώσατο πανταχοῦ ἔμελλον, καὶ λαμπρὰ βύσσινα ἐ=
μενη ἀναπεπταμένα. ἁμαξιαίοις ἀνασκεπεῖς ἐφ' οἷς ἔμελ
παντάπασι ὑστρώσατο. τὴν μὲν βασιλίδα ἔμελλον διὰ
τῶν ἀφοσιωτῶν ἐς φάναι.

Οἱ δὲ τῶν ἀφοσιωτῶν σφοὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ βασιλέως.

ὁ δὲ μεν

» Ὅλμοι ὁ βασιλὶς φῶλη κῆμαι ἐσὶ λόδα ἐλθόντων, κηγὼς οἱ=
» λαμαν, ἀσοσάλας ἦναι κῆμας ὑσολοσάξασα, ἐ' Ὅλη ἐ' ἐ'θα
» λον ἀφοσμαθα· οἰα δὶ μιλήρ φιλόσοφ, ἐβασιλὶς σαύλων
» κῆμῶν, ἀλλ' ὁ βασιλὶς λόδα μαὶ ἀπ' ἐσιν ἄλως, ἀσοσὶ μα
» δὶ ἀσμαὶ κῆμᾶς, ὐδ' ἐλὴν κηλῆσον λινδα ἀσοδαχόμαθα· ἀλ
» γάλας δ' μαλλον δὶ λῶν ἀδελφῶν δαὶαθν ἐνσεροὶδ σα
» χοραβλὶλα ὑσολὶς βασιλῆ ἐς λόδ' ἐλπιὺθαμεν, ἐδὶλας σα
» φῶς ὅλμα ὅμαὶ βασιλὶς ἀνὶθον· ὐδῆ μαὶ αὐλῶ ἀσα:
» Ηαλλ ἐλὴν λῶν ἐραλιῶλῶν παλάσαν, ἀλλως μαὶ φαλῆς
» ὅλμην ἐς ἐραλιῶθας οἰπλῆρ ὁ βασιλὶς· ὐ'γκηλμα δ' ἐ'
» ὑφαλλα, ἐ'λὶοιπονόμεν αὐλῆ· ὅμαὶ μαὶ ἐς ἐμφῆς ἔναμα, ὁ
» ὑφαλς· ὁδ' ἐ'χυὶ, ἐλὴν βυζαλὶλα ἀπαλβαλῆσθαι· ἐ'οὶλα
νας ἐραλιῶλαν ἐπῆσος ἀσοβῆνὶν· νεμ'λὶνος δ'αμὶν ὁ βασιλὶς;
δλὴλον μὲ ὡς ὑσεμ' ἐς βασιλῆας· πῶλς μαὶ ἐν ερομβὶλων·
ὅλμην, ὑσεμ' ἐς βασιλῆας ἀφοβλεμον· σφάλλαθθαι,
ηθύμαλα μῆναθαι ἐς ὑμαλεμ'ρ ἀμῆς, ἐ'δὲ ἀμ'χονλαμ'
ἄλως ὀλμγώρς ἦναι φερὶαῶλὶς, ὅλμαιον· ἦσμεν ὡς
ἐδαμῶς βὶ φαφραγμένοις ωμπαλανλος· πῦμαμ' ἔαια
τος ἡμῶν, ὡς ἐλὴν ἦδαν ἀφαμ'χαλαν χῶραν, ἐ' μιδόνος
αὐλὶ ἐραλιῶλ μῆνα, ἐ'λὸν βιον αὐλῆ, ἢ ἐ'αμ'ρία
τον, ἀλλ' ἕν μα ἐ'απμινδμον ἐ'λ. Ὁλλα λὶ ὁσοὶαν ἐ'ξ
λάβασ'λγα αὐξασαν ἐραλιῶλαν αὐλ. λῆμγμα δ' ἐ'λὼ ν αὐ ἐ'λον
λι, π' ἐ'λὸ ἐ'λόμβ. ἀμῶν μαπαοχπιότι· τοδ' ἐ'ξελθὼν ἐ'ς σόλεως

λάβασ'λγα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

» τὰ βασίλεια· ὅσον γὰρ ὁ βασιλεὺς ἔζη [illegible]

» [illegible] ἔθνεσιν ἐγεγόνει μὲν ἡ στρατεία μάχαι

» [illegible] πολλάκις [illegible] ἐνταῦθα ἐπανα-

» φανέντες πόλεμον [illegible] πολέμιον ἀλλ' ἐμφύλιον ἡμῖν·

» ἐν γὰρ ἄλλοις [illegible] ἐκστρατείᾳ [illegible]

» διὰ τὰ πράγματα ἄρξασθαι [illegible] ἔξω τῆς βασιλίδος [illegible]

» σαν γενέσθαι, ἡμῖν, ἵνα μὴ μάτην οἱ στρατιῶται ἀπόλωνται,

» [illegible] αἷμα χυθῇ [illegible] [illegible]

» δυσχήμως [illegible] γενώμεθα. ταῦτα μὲν

» [illegible] ἡμᾶς [illegible]

» γεγονότα [illegible] βουλόμεθα. τὸν δὲ βασιλέα

» ἡμῶν πάντες ἀποδεχόμεθα, καὶ προσκυνοῦμεν, καὶ

» [illegible] στρατιῶται [illegible] οὐδὲ [illegible]

» [illegible] ἀφ' οὗ [illegible] βασιλεύοντα [illegible]

» ἡμᾶς ἐξαπατήσαντες [illegible] χρόνον ἀναλαβέσθαι μὴ [illegible]

» ὀλίγα [illegible] ἅπαξ [illegible] δηλωθήσονται

» [illegible] ὑπὲρ ὧν μέχρι τοῦδε ἠργάσατο [illegible]

» ἡμεῖς μὲν γὰρ [illegible] παρατεθειμένοις ἐξηπατήμεθα.

» ὁ δὲ βασιλεὺς μηδὲν ἔχων [illegible]

» [illegible] κεφαλικὴν [illegible] τιμωρίαν, [illegible]

» [illegible] ποιμένος [illegible]

» [illegible] αὐτοῦ [illegible] χωρίον [illegible]

» [illegible] αὐτοῦ [illegible]

ἐπανα

εἰς ἀναβλητὸν γεωδρομίοις ἐμπειρεσίοις ἀσχολάβλη.
τὸν δὲ ὑσπὸν σαραλλάξαι ἀδύνην, μὴ λαβοῦς ἀνδρ,
ἐνδοὶς ἀξηὲ ἡμῶν βαθμὰ γενέσα.

Γαῦλα ἀπύσασα ἡβασιλὶς, ἡοῖα δὴ μωὴ μὴ γνῶσ ἐς βάθος ἰδέλλος ἀνδρῶν, οἰομένη μὲν ἡβασιλέα τὴ ἄλλης τὰς ἀσοδούλα, ἐσὶ βᾶσα ὀλήμως σῷ ἡβασιλόνλα σαραγενέναι, μὴ γνῶσ οἴλημα ἡνίων ἀνσω σῷ λύπη βλὴν σρὸς ἰάφρόβαλα ἐλαχνίσαν λο, ἡοῖλημα ἰάλλος λαβοῦς, ἀφόβως ἀνδρῶν ἡβασιλόνλι, ὡς ἐμένλο.

Γὴν μὲν μὲν ἀσελθόσαν ἡς λα βασίλλα σεριδεῖν ὁ μὲν λέγε ἡβασιλόνλα, ἡλόγων σαραγενθηλὰ ἀμ ζαμένην φὰν διάδε.

Λόγοι ἰὴς ἀδελφὴς ἡβασιλέως σῷ ἡβασιλέα.

Οἱ μὲν ἰοὶ ἰὴς ναυῖ ἰρέχονλα ἐρόμον, ἀνάμνη σᾶσ ἐς ἰὸ ἰὴς ἀσοῖ βάραθρον σερὶ σαυγνδὴν ἰὼ ἐμμενόνε ἀνδρῶναι, οἱ δὲ ἡοῖλα ἰάνεσάλονλα ἐξορθῶν ἐνδοὶς μὲν θανάλῳ, ἀδηλον. ἀλλοίνω ἡξυνόσσον βαλέσσε σθαῖρε, ἐφ' ἡβασιλέων ναυβοῦν, ἡ ἀίδαγε σανλως ἐς πῆγε σροσπκοίλος ἐὰν βάλλην ἰὼ σράγμαλ, σαῦλα ἐξορθώσην. μὴ γνῶν ἐνδοιάσοιμ ἰοὶς λαρρδίοις, ὡς γὰρ ἡδέα λοιαύλνσοι σαρὰ ἐλω βλήν.

Ἑπέρον σαρεγένονδ σῷμε ὁ σράλιῶ σαῦλες ἡνίων ἀσο-
σαλῶν ἀσοσανόμενοι πλῆσον ἡδήμονμε ἀλμενδάνα μὲ σρ:

ἡνώ

" πη, ἡ τοσόνδε ἐπιχυθήσεται αἷμα ἐμφύλιον. δεύτερον δὲ
" ἀντίδυο τῶν μετ' ἠρήνης τεθνηξομένων τοσοῦτοι ἀποθανοῦν. ἡ
" τρίτον ὅτι γε ἡ οὐδὲ φήσασθαι προσήκη, οὗτοι γὰρ τῶν τοσῶν δὲ
" κακῶν οἱ παράιτιοι. δὴ τοίνυν αὐτοὺς παρασχὴν τοῖς
" στρατιώταις πολέσαντα αὐτοὺς ἐν τῷ παλατίῳ. ἠδέ γε δὲ δὴ
" μήποτε ἐντὸς τῶν βασιλήων ὁμόσε χωρήσωσι, χαλασθῆ
ναι ἀποτοῦ τοῦ κέλσισον ἀποπνίξας αὐτοὺς, μηζῶντας δὲ πα
ράσχης ταῖς χερσὶ τῶν στρατιωτῶν, ἵνα μὴ πέρα τοῦ μετρίου
αὐτοὺς τιμωρήσωνται, ὁπώς ποτε ταῖς βασιλικαῖς χρῆσαις
τοσάδε ὑπουργήσαντας ἔτη, ἡ ἐπ' ἀξιώμασι προαχθέν
τας μεγάλοις...

Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεύς, καὶ τοι ἡ τοδρᾶμα ἐς νοῦν
θέμενος, ἡ τὴν σκηνὴν πᾶσαν συνῆς, ἀλλὰ ἡ ὡς, οὐκ
ἄλλως ἦν χε διαπράξασθαι, ἐνέκηντο γὰρ αὐτῷ ὅ τε
υἱός συλεϊμάνης, ἡ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μετάδα κρύων
πρὸς τοῦτο αὐτὸν κατεπήγοντες. ἄλλως τε ἡ πλῆ
θος ἦναι ἀποστατῶν αὐτῷ ἀπηγγήλετο, ἡ
τοῦτον κρατῆσαι τῶν ἀδυνατωτάτων ἐτύγχανεν ὄν.
ἐδὴ γὰρ πρότερον τοῦτο γενέσθαι, καθάπερ ἡ ὁ ὕπα
τος, ἡ ἄλλοι τῶν βουλεύτων αὐτῷ ἔλεγον. οὐχ ὅτε δὲ
τοσοῦτον συνελέγη πλῆθος ἀποστατῶν, ἁπάντων σχε
δὸν τῶν στρατιωτῶν ἐπιπόδας ὄντα, πλὴν τῶν
τοῦ κουραπαλάτου, ἡ τῶν τοῦ στόλου. ἡ ἄκων οὖν βιασθεὶς
τὴν βασιλικὴν σφραγίδα ἀπήτησεν τὸν ὕπατον ὁ βασιλεύς,

(ἥν τοι ξύστατοις

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

(πλὴν ὑφ' ἓν ἐφ' ἑκάστου διδασκάλῳ πρὸ πεφοιτηκότος) ἡ
δὲ πέμπτη μόνη διαφέρουσα λέγεται μαχητικὴ φαντασία:
ὅθεν οὐδὲ πρὸς διδασκάλους, οὐδὲ ὑφ' ἓν ἀναγόρα
σιν. οὐδ' ἄθλιον ἡγεμονικὴν καθ' ἕξιν ὀνόμα
σεν, ἀπροσδεᾶ, αὐτοδίδακτον, ἀνεπίμικτον, ἀφυᾶ
ξεν, πάσης μετὰ ταῦτα ἀρετὰς ἐπιδεκτικὴν, οὐδὲ
ὅλως ἐφ' ἑαυτῇ βεβαιωθῆναι δυναμένην, οὐδὲ ἀσυ
γχύτους ἀφ' ἑαυτῆς ὁρμὰς ἐκφαίνουσαν, οὐδὲ ἀσυ
γκατάθετον ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἀρετῆς ἀρχήν. ἀλλ' ἐκ τοῦ
μεμοιρᾶσθαι τὴν δεσποτικὴν ἐπιφάνειαν ἐκφέρειν τὰς
ἀρετὰς ὑπολαμβάνουσιν. ὁ δὲ πέμπτος τῆς ἀθλίου ἡγεμονικῆς
ἀφῆκε τὸν ἡνίοχον. ἀλλ' ἐκ τοῦ
μεμοιρᾶσθαι τὴν δεσποτικὴν ἐπιφάνειαν ἐκφέρειν τὰς
ἀρετὰς ὑπολαμβάνουσιν. ὁ δὲ πέμπτος τῆς ἀθλίου ἡγεμονικῆς
δὲ πέμπτης ἐφαπτόμενος τῆς φυλακῆς τὸν ἀετὸν
ἀπολύει ἐλεύθερον ἐπὶ τὸν ἥλιον.

Θρῆνος τῆς ὑακίνθου.

„Φίλοι τῆς ἀθλίου, τί ἐνταῦθα ἑστᾶσι πλῆθος, ἐξέστηκε
„μεγαλύνεσθαι ἐθέλοντες; τί δὲ καὶ ἐξέδραμε τὴν ἀπόστασιν
„ἐκκαθεῖναι; πᾶν γὰρ ἀποδράντος δοῦλου ἐθέλητον ἐπὶ τὸν
„δεσπότην. ἀλλ' ἔδει μὲ μαθόντα αὐτὸν ἐξελθεῖν τῆς
„τῆς αὐτοφάτου πλεονεξίας. νῦν δ' ὥσπερ μικρὸν
„ἔνδον λανθάνοντα πρὸς ἀπὸ πλανήτου ὁσμῆς. ἀ
„θλιος ἐγὼ βιαίως ἀπλησθείαν τῶν προσόντων
„μεγάλων καὶ ἀγαθῶν ἐνδεῶς ἔχειν, ἐμπνεόντων τῶν
„ἄλλων αὐτὸν λυθησομένου πνεύματος τῆς αὐτοῦ σφίγκτου

ἔξω

ἡμῖν δένδρα ἀλλήλοις συμπλεκόμενα καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων
λάβρως φυόμενα, ἐξεύρηκας ἀξιοθαύμαστον σοφίσμα ἀνα-
φορὰς ἀδύνατον καταληφθῆναι ὑπὸ λόγου. ὑφαίνεις ἡμῖν
περίπλοκον νῦν λαβύρινθε. ὁ μὲν γὰρ δαίμων φησὶν ὑπὲρ
ἐπιστολῶν δὲ μεταληφόμενα ἀθυμίαν διαλῦσαι, ὁ δὲ δημιουρ-
γὸς ἀστοχίαν καὶ πολυπλοκίαν. ἀλλὰ τί μοι βασιλέως χάρις,
λόγοι δὲ ἀσχολίαν βάλλουσιν, οἷς βασιλέως ἀγλαΐ-
ονται, ἐμοὶ δὲ τοῖς ἄκροις τοῖς ἐσχατοδαδημο-
σι, τοῖς δὲ ἀνακλίνουσι πόλεις τύφος ὀφθαλμός.
ἐν γὰρ τῇ αὐτῇ ἡμῖν σαρκὶ αὐτοῖς ὅτι γ' ἔργον
αὐτῷ, οἷς ἐστι σοφίσματα· ἐμοὶ θανάτου χάρις
ἔστιν ἀνωφελοῦς, λαθικήδομαι γὰρ σοφίας, ἀλ-
λ' ἀληθομανίας ἀπεμάχησε, φίλος ὅλην κἀμὲ
ὁ βασιλεὺς χαρίσασθαι ἐμοὶ ἀποστέργει, ἐμὴν βα-
σιλέως σεσῶ. ἐσαῦθις γὰρ οἷς αὐτοῖς λαὸς ὁ
φθαλμὸς ἐμοὶ δὲ ἐπεσκολιωμένα ἐναντίως δικάζε-
σχεν, ἐσαῦ αὖθις λαοῖσι μὴ ἀπαγορεύσῃ λαβύρινθος,
ἐγὼ ἐμοὶ βέλτιον καὶ αὖ ἐλευθέρως εἰμὶ ὁδε. πα-
ραῦλα δὲ ἐλεγκολογημένῳ ἐμοὶ ὑφαίνῃ σοφίσμα ὁ
σοφιστὴς ἐν ἀγχόνην ἄγον ἐσ' ἀγκυρᾶ σίναπος·
ἐμοὶ βασιλέως ὁρισμὸν σοφισαμένου ἐν ἀθανάτῳ
τύφον· ἔθος γὰρ ἐμοὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι βασιλέως
ὅλε ἐναλωνύμεσθαι ἀσχολίαν ἐκλεθείσ. ἐσ
δάκρυσι ἐμοὶ φονευθησομένῳ· ἐσ' ἀγκυρᾶ σίναπος

ἐν ἀγχόνην.

ἐν ἐμοὶ ὁρισμὸν σοφισθέντος· ὁ δὲ σοφιστὴς ἐναλωνύμεσθαι ἐμοὶ θανάτῳ

τὴν ἀγλαΐαν, ἅμα σὺν τῇ βασιλέως τῇφῳ. ὁδὲ δῆμος τὴν ἀγαγὼν εἴθισαν ὡς τὸ παλαιόν, ἐξ οὗ δὲ μετὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀποδυτὴν ὀργὴν τῷ θεῷ, ἐφεστήκασθαι, ὁδὲ (ἔστι γὰρ ἐν τῷ σύναπτος ἐμπρόσθιον ὕδατος.) ὕδωρ λαβὼν, σφάλλα μὲν πάντα βάρβαρα, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ ἑαυτόν, ἔπλα πηγαῖον ἀνὸ τὸ ἱερὸν ἔπλυνε τὸ ἔπλον βάπτισμα, τὸ δὲ ἐκείνου ἐκάθαρε τὸν σολοικόν, ἔπλα σφυρὰ δὲ, τὴν δὲ γόνατα ἐκόσμησεν τὴν δὲ τὴν ἀναξυρίδα λέγων ἔχοντες, ἀπ' ἐκ βάθρου ἀνὰ τὸν. ἀπὸ ἄνωθεν τῆς ἀναξυρίδος. ἐκ σφοδρᾶς ἐπιθυμίας νίσ- ἴσον ἡμέρᾳ. ταῦτην δὲ τὴν ἀσέλγειαν, ἀπλῶς πολλὰ ἐν οἱ ὀθωμανοί. λαβὼν δὲ λέγει τὴν αἰχμὴν, ἐξῶν ἡσυχίας ὁσφρῆς φησί. πλὴν σεσωθε- μένη ἀπὸ παθῶν γίνεσθε. μετὰ δὲ τὴν ἀφόβων γόνα τὰ πηγαῖα σφοσοχόν τὸ ἱερόν. ἀμφ. αὐτοῖς δὲ μετὰ ἀνὰ γονάτων πηγῆσαι δεινὸς σφοσφέρεται ἦσαν μέντοιγε ἐκ τόδε ἐκόλπιμαλος μείζων τὸ τῆς σφοσηλυτὸς ἦν, ἀλλὰ σολλαῖς ἐμπρὸν ὀρθίοι, ἐ σολλαῖς γόνατα πηγῶν. ἐλληνῶν δὲ τὸν μεφα- λὴν τὸ ὑσσωθεὶς παλαθεὶς λάσηλι. (αὐτὸς γὰρ ἐκόσμος τὸν ἔθος αὐτοῖς σφοσηλύσθαι.) τὸν μὲν σικὴν ἐλλάδα δεῖσον, ἐνθα ἐ τὸ σαρ' αὐτοῖς ἀσηλγμένον (ὅμως ἐσαγφορλά) τὸ τὸν παῖδα ληλαδὴ μετὰ μεγάλης ἐ ἑάστην λέγει ἐρεῖν

ὑσσὼ

ὡσαύτως τῆς τοῦ ἥλιου ἀνατολῆς ἀπὸ τῶν αὐτῶν μερῶν τῆς
ἀνατολῆς ἐπὶ τὰ μεσημβρινὰ μέρη ἀνατολὴν δὲ λέγω ἀπὸ
τοῦ λαβεῖν μόνος ἐν τῇ ἀνατολῇ λίθους τρεῖς ἴσους τῷ μεγέθει
σφαιροειδεῖς ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας. δύο δὲ τούτων
ἀφ' ὁλέρας ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους τῆς γῆς καὶ τὸν
ἀπομένοντα δὲ τοῦ ὄρθους ἀπὸ ἀσφαλείας, ἐπὶ ἐπὶ
θεν ἀπὸ τοῦ περιόδου.

Τὸν μὲν οὖν τοῦ ἡλίου ἀνατολὴν ἀληθῆ εἶναι τῷ σφαιρικῷ
ὑπάρχειν ἡμεῖς φαμέν, ὡς φύσει μὲν ἀπλανεῖ, θέσει δὲ
ἀπλανεῖ ἀποκειμένην, τοῦ ἡλίου ὑπὸ τοῦτο μὲν ὡς φύσει
μὴ λαβεῖν τὸν ἀπλανῆ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος, τοῦτο δὲ
τὴν ἐκλειπτικὴν μοῖραν ἐπὶ τοῦ. λέγω δὲ μεσημβρινὸν
τοῦ ἀνατολικοῦ ποῖον βληθῆναι, φυσικῶς ἐπὶ ἄμφω καὶ
λαμβάνειν. περὶ δὲ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀπὸ ἄλλης τοιαύτης
μεσουρανήσεως. ὑπολαμβάνειν δὲ τὴν τοῦ ἀφηλιώσεως
ἀπλανῆ ἀξίαν. φανερὸν ὅτι περιέχοντος τοιαύτης ἐπὶ
λιπόντος παθῶν ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους ἐπὶ τὸ μεσημβρινὸν
ἀεὶ πλοῖα ὑπὸ τοῦ μεσουρανήσεως τοῦ ἡλίου
νοῦν τὸν ἀπλανῆ, τὴν τοῦ ὄρθους ἀποσφιγγόντα ἀπὸ
πῶς δὲ ἀποτυγχάνει, ἄλλοις δὲ ἀλλοιοτρόπως
ἐρωτηθέντες μέρη, ὅρον ὑπὸ τὴν μεσουράνησιν ἀπὸ περι
τοῦ ὁρίου ἀποσημαίνοντα ἀμύητον μεσουρανῆ
τὸ ἐκβαλλούσης ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀμφελέμυσεν.

Ἐν δὲ τῇ νήσῳ πολλὰ μὲν ἀγέλαι μεγάλαι ἐλάφων, πολλοὶ
δὲ καὶ ἐξημερωμένων παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐβόσκοντο· οἰκεῖο
νόμῳ δὲ καὶ αὐτὰ ἐσκήνουν. καὶ δὴ καὶ τὰ μὲν αὐτῶν
ἀπὸ τῶν ἵππων χαλάσαντες τοῖς ἀνθρώποις ἐδεδώκεσαν·
λαβόντες δὲ ἵππους καὶ αὐτὰ ἐπὶ τοῦτο ἐχρήσαντο ὅμοια τῇ
μητρὶ αὐτῶν πεποιῆσθαι ἐδόκουν. τὰ δὲ ἄρα τῶν ἵππων
μονόκερα λαβόντες, τῇ φορμίγγι παραπλήσια κέρατα
τῇ σφετέρᾳ τοῖς κέρασιν αὐτῶν ἐπαρμόσαντες ἅτε
δὴ μικρὰ ὄντα ὠθοῦσιν· ἔπειτα δὲ οἰκονόμῳ αὐτῷ
πνοὴ βρῦσα παρεδόθη. τὰ δὲ ἄρα ἔλαφοι λαβόντες
ἔβλυον πηγῆς ἀφθόρως ἐπὶ αὐτῷ ἐπιβαίνοντες
βοῶντες ὡς ἄρα δὴ ἔστιν ἐνύδρα τὰ ἐπὶ τοῦτο. ἔπειτ'
ἄλλον αὖθ' ἅπερ φορτίσαντες αὐτοῖς δεδομένοις, διὰ τῆς
τῶν δεξιῶν παλάμης διέβαινον. ἐπὶ πᾶσι δὲ ἔβλυον ἔτι
καὶ ἵππους ὁδοῦ ἐπὶ αὐτῷ ἐφεπομένους, εἶτα γαμφωνύχους ἅ
ἅλυσι ἀφύκτοις δεδεμένους ἐπῆσαν λιμῆνα κατεμπό
λας ξυνιόντων ἀναβλύσεις· ἡνίκα δὲ ἐδεδέμεσθαι ἔτι ὁρῶν
λεν ἐλέγοντο, ἐπὶ τῷ ὁδοῦσιν ἐπιβαίνοντες πρῶτον ἡ
ναὶ πηξίφεσιν ἐξηντλοντο πυρός. ἄλλοι δ' αὖ ὑ
ὑπὸ τῶν ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἀφεμένοις ἐν ὕδασιν πίπτειν ἐχ
σοχόμενοι δεδεμένους ἔχον τοὺς ὁδόντας· πηγὴν δὲ ἄλλην ἐπ
ἀναξυρίδας αὐτῷ ἐπόντας πηδᾶν ἐπὶ δώρασιν ἐς
μάτων ἄγοντες· ἄλλοι μὲν βραχυτέρους ἔχοντες ὁδόντας

ἄλλοι δὲ

ἄλλοι δὲ τὴν ξίφος ἀμπτίονίες ἀνεχώρησαν, τὴν ἱερὸς Κύπρος συνέμενον, τὴν μισθὸς δὲ τ̄ πρεσῶν αὐτῷ ποιοῦνίες, θεῖοις ἀπορεύεσθαι. εἰ γὰρ ἦν αὐ θρεῖσσός τις ἀπὸ σοφοὶ τὴν βάρβαρος φύσις ὄχθοι λαβοῦσιν. σοφοὶ γὰρ φύσις τὴν βάρβαρ δυνάμεως ἀληθῆ, ἀφορμὴν ἐργάζεσθαι ἰδίαις σοφίαις ὡδίνως τ̄ τοιαῦτα: σοφίων, τὴν μή.

Τοιοῦτῳ γὰρ δὴ ἐμοὶ ἀνοχῆς ἀξιοπαθῆσαι ἐχρήσθη ὁ ἅγιος Ἡμεροφάνης Ποσοῦς ἢν ἱερῷ αὐτῷ εἰς μονὴς μαγιστηριῶν. ἀνὴρ δὲ γὰρ ἄλλα γαμήνιος, τὴν βαναυσ εἰ σοφίσασαν ἀπεχόμενος, τὴν ἰδίαις ἡμεροῖ ἴδιος σθαίνουσιν ὡς ἔνιοι πλουσίαν ἀξιοχόμενος, ἀσχολίαις διοικήσεως εἰς ἄνδρον ἐμπεσών, τὴν σοφὶ ἰδίαις πρίσις αὐτῷ δικαιοσύνης. τὴν δὲ ἵνα τὴν ἀδικίαν ἐσοίσῃ, ἀχ ὅτι ἀδίκῳ τὴν ἐχθρὸν, ἀλλ' οἰκήσεων ἰδίᾳ σεσομένοις, σοφὸς ἰδοὺ εἰρεσθεῖσ, ὡς ἐπὶ τὸ ἐπιθυμοῦσι δὲν γένος. ἤνις Κύπρῳ εἰς Καλόγραον, Κύπρῳ δὲ πολεμοῦσίς, τὴν σοφὸς βουλὴ. σοφοὶ δοκήσεις τῆς Κύπρου αὐτῷ εἰς Καλόγραφ ἐμπέσθη, ἀλλὰ ὁ τὸ Κύπριος ἀξίωμα, τὴν τὴν Κύπρον τὴν δὲ. τὸ γὰρ ἴδιον Κύπριος Κύπρος αὐτοῦ σοῖν. τὴν δὲ ἴδιον ἐθνῶν, εἰσὶ βέβαιος ἀναφορὰν δέδωκε τῷ ὑσταίῳ. ὁ δὲ δοκήσεις αὐταγνώς, δέδωκεν αὐτῷ τὴν Κύπρον. χρόνῳ γὰρ ὀλίγῳ διεβόησις, τὴν ἄλλος εἰς Καλόγραφ τὴν αὐτὸς εἰκόνα δι' ἀναφορᾶς ἐμεγαλογράφητος, ὅλως σθένης ἐστί, τὴν ὅλη δέκατα δε, τὴν γυναῖκα ἔφερε, ἰδὼν ἐπιστίσιον ἄριον ὑμεναίσθης, τὴν αὐτὴν ἐξίδιος Κύπρον ἐμὸν ἔδωκεν αὐτῷ σοφὸς ζωοῖσθαι, τὴν οἰκήσεως ἰδὼν ἐκεῖνον, τὴν ἴδιος τὴν ἀναφορὰν ἐ: σφραγίσθαι, τὴν αὐτὴν Κύπρον αὐτῷ ἀξιοχρῶν, ἢν ἱερῷ σφοδρῶς σοφὸ μισθὸν ἐδέ: δώκης (καὶ ἴσως γὰρ ἦν ἔγνως ἡ σφραγὶς) λαβόντες ἂν ἀμφοῖσθοι ἰδίᾳ ἴδιαι: ἴδ ὑπογραφαῖς, αὐτὸν δὲν χαίροντες ὁρισμὸν δὲν βασιλικὸν σπουδὴ (ἴδ δὲ αὐτοῖς μεγοῦντ ἴσχυρὸν) σοιήσασθαι. ἴδιο γὰρ ἔθος σοφὸν ἱερῷ τὸ ὑσταίῳ βάσιμα ὑμεναι: ῶν. μεῖζα γὰρ ἰδίᾳ ὁρισμὸς λαβὼν ἐπαινέσας, μὴ φθὼς αἰσχρὸς ἰδὼν ἴδ θαλερὸ

ὁρισμόν, ἀλλ' εἶναι δὴ συγκατοίδας· ἡ πάλαι φησὶν ὁ Δαμαρίνος ἀμφοίτερος, σπαφῆς ἐπιβαίνειν ἀπὸ βυζαντίδ εἰς ζηνίδαρ· διέβαζον· ἦν δ' ἐν ἴῳ αὐτῷ σημείῳ ἡ δὶς ἄλλος ἰῶν ὀθωμανῶν γραμματέα φόδος· ἡ δὶ ὧδε ἄλλερος ἰὸν αὐτὸ δεδω: κων ὁρισμόν· ἀναγνῶναι παθητεύειν· ἀναγινώσκονίος ἡ ἐπὰν ἰὸν ὁρισμόν, ἄλλερος πάντος, ἡ ἐπὶ ἴῳ αὐτοσχιαὶ ἐπαγαγὼς, ἰὸν αὐτὸ πάππον ὑπήγαγεν ὁρισμόν, ἡ ἀναγνῶναι παρεῖχεν αὐτῷ· ὡς δ' ἂν οὖν ἀμφοῖν ἐδήλουν οἱ ὁρισμοί, εἰς βυζάν: τιον ἐπαναπλεῦσαι ὁδὸν ἐγίνοντο· ἡ δὴ ἐπαναπλεύσαντες ποινὴν ἀναφορ/ ἐποιήσαντο, ἡ φασὶς ἐπὶ τὸ βέημαιος· παρεῖχον ταύτην δὲ ὑπάλλε, ἧς ὁρισμὸν ἔχοντες ἦσαν χεροῖν· ὁδὲ ὑπάλλος ἀναγνὺς τὴν ἀναφοράν, ἧς ὁρισμὸς ἦν τοῦ· ἡ ἧς χαβιὰτ ἡ ἀναγνώσ, ἡ ὅτι αὐτῶν ἐστι τὸ ἔγκλημα γνῶσι, χωρὶς ὑποχρεώσεως, ἦρξατο ἧς τὴν ἀναφορὰν δοῦναι ὀθωμανοῖς, ἧς ἀπήγγελεν ὑμῖν ὅτι ἀμφοῖσιν ταύτης παρεῖχον ἧς ὁρισμός· οἱ δ' ὑπόβουλοι ἔφασαν ἵνα ὑπάλλῳ, ὅτι χρὴς ἄρ: χειν αὐτὰς οὐκ ἔφησαν· ἀλλ' οἷα δὴ συγκατοίδας ἡ φίλοι ἀμφοῖσιν ἄμα σπά: φας ἐπέβησαν ἑνὸς ἀπὸ βυζαντίδ εἰς ζηνίδαρ, ἡ ὅτι ἐν ἴῳ σπάφῃ εἶχε ἡ δὶς ἰῶν ὀθωμανῶν γραμματ' ὁδὸς, αὐτῷ δεδώκεσαν ἧς ὁρισμὸς ἀνα: γνῶναι αὐτὰς αὐτὸν ἐκβύσαντες, ἅμα ταύτας ἰδοῦσες ἧς ὁρισμὸς ἐπανε: πλεῦσαν· ἐφ' ᾧ γυνὴ ἧς τὴν ἰδίαν ἀποβοήσας χώραν περὶ ἧς διαμαχέσθαι σπάφας ἡ ταῦτα ὁ ὑπάλλος, ἡ περὶ τῆς γυναικὸς ἀπορρηξάμενος, γεγάασι, περὸς ἕτερος ἑτέρᾳ λόγας ἔφασαν, ὅτι ἰσόξυλον ἦν ἀναγκαῖον ἀμφοῖσιν σπάφας ἐπιβῆναι ἑνός; μεῖα ταῦτα δὲ ποιναὶς ἀμφοῖσιν ἐποιήσα: το, ἡ ποινὸν δοῖς δυσὶ παρεῖχον ὁρισμὸν ἧς κώμης ἀρχῆς, ἡ κό: μητας αὐτὰς αὐτοσχέδιο. ἰσόξυλον δὲ ἦν περὸς ὁπλὰν ἐπιβρεπὲς, ὡς μη: δένα χωρῆσαι βεβρόμενος παρορᾶν δὲ ἐς δίναμα, ἡ δὲ ἧς ὑπαλλαγὰς αὐτήνδε. δὲς δ' βασιλῆς χρόνου μεῖα δόσις δεδιώκης συνέσεως,

ὡς

ὥστε μὴ τὰς ἐξοικοδομὰς τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ βασιλέων ἐν βυζαντίδι
διὰ βαναυσίαν τῶν οἰκητόρων ἀνθρώπων ἰσόρροπον δὲ συντέχνως σφίσιν, μὴ
δῆλον γε ἐν ταῖς τῶν πρὸ αὐτῆς ὑποταγαῖς χρεών, οὐδὲ ἐν τῶν ὑπατείων βαίβα-
γον ἰσοστάσει πόλεως ἀποδεῖσαν ἐν τῶν Θεσσαλονικέων αὐτοκρατορίδι, ὡς προσεδόκησε,
ἐν δὲ τῷ ἐπὶ τὰ Ἡμαθίαν Παιονῶν ὑποταγῇ χρόνῳ τὸ κώμην αὐτοῦ ἐποίησεν,
τὸ δυνατόν, ἀλλὰ συντόν. ἐπὶ γὰρ εἰσεγγραφῶνται τάσεις ἐπὶ μιᾶς καὶ ἑνὸς
μιῶν ἐβδόμου ἐπὶ μὲν λόγοις μεταλλικοῖς, ἐπὶ δὲ μὴ χρημάτων δόσιν, ἐδόθη οὐ μετὰ
χρυσοῦ τὰ σώματα ἐμπέδια. μεθέστασθαι δὲ ὁ σύμπας χρόνος εἰς τὰ τὰ σώματα
πόνῳ παιδοφθορίας· μὴ δὲ ἐπὶ τῆς βασιλέως ὄψεως οὐκ ἐπὶ σχεῖν ὑπέμενεν,
ἀλλὰ γε ὅσον ἐπὶ τὴν εὐβοιαν διεληλύθασιν· ὁ δὲ τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς χρόνος προ-
τὰ πᾶσιν τὴν ἀγοραίαν, τοῖς μὲν ὀθωμανοῖς χρῆναι βαίβα, μὴ δωρεαὶ συν-
χεῖς· ἐξιὼν γὰρ τὰ ὑποταγὰ οἶκος, ὀλιγανέμων τε εἰσάνεσιν τοῖς τε φαβλιώδαις
χρυσοῖς, μὴ τοῖς γοισσοῖς ἄλλοις· εἰ ἰσοστᾶσιν δὲ τὴν χεῖρα πρὸς τὸ ὀλιγανέμων ὑπὲ-
σπασεν, ὥστε τοῖς ὄντως ἐπιδεξένους τὸν χρυσόν, μὴ παλαιοτέρᾳ δίκην ταῖς
εἰσὶ τοῖς θυρίδας γυναῖκας ἐκπηγαζόντων βαλλεῖν αὐτῶν τῶν μὲν ταῖς ὀβελοῖς,
τῶν δὲ τῆς ἐκκλησίας· ἦν γὰρ ἐπὶ ἄγαν πρὸ τοῖς γυναῖκας ἐποιοῦντο.) τοῖς δ'
ὑποπτοῖς ὁ ἐκεῖ τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς χρόνος ἀνατήρυξις ἦν, οὐδὲ δὴ τοῖς πᾶσιν
θρήνην βαίβαν προσλαμβάνων· ὁ δὲ ἐπὶ μὴ ὡς οὐρανοῦ ὀβελίνων ἐγχαλᾶν,
μὴ δωροληπτίας, ἴδιον γε μὴν τὸ ὑποταγὲ ἐξαγαγεῖν, ἀλλὰ τῆς βασιλεύοντος,
δίκαιον ἀπὸ αὐτῆς ἀποσυνθέντος χρήματα, τὰ δ' ἄλλα σώματα ἀνέκλη-
τος ἦν, ἐπεὶ ὁ μὴ ἐπὶ τὸ ἐμπρηγὸν αὐτῆς μὴ ἀνδρεῖον ὀλιγανέμων, μᾶλλον ὡς
ὡς νῦν τὸν τῆς ἀρχῆς ἐπιδεξένους ὄγκον.

Ἀποπλανθέντων δὲ ἐκ τῆς Ἡμαθίας πάσας, μὴ τὸ οἰκονόμον αὐτῆς, μὴ
τὸ γαυροῦχον, ἐδόκει τὸν μὴ αὐθις οἱ ἀνασωσάμενον εἰσάγεσθαι, μὴ εἰς δημόσιον

θαρσοῦντας ἐπὶ τὸ ὑποδεῖξαι θαυμάζω, ἢ ἄλλως ἀποδέξασθαι τοσοῦτον τῶν βασιλικῶν
ἀρχόντων, ἐβδομηκοντούτης ἤδη ὢν ὁ τῶν ζητουμένων ἀριθμός. ὁ δὲ βασιλεὺς σπε-
ύδων τὸ σκεπτόμενον τῆς γνώμης ἀνεῦρε, διατεταγμένῳ σχεδίην τινὰ (ἦν δὲ
ἡ τῆς Νικομήδους παιδαγωγία φυλακὴ) ἐν τῷ τῆς ἁγίας Σοφίας ναῷ ἱδρυθῆναι,
αὐτοσκεύων τῆς τῶν ἀποσταλέντων γνώμης τοσοῦτος, ὅτε περὶ τὸ βασιλέως εἶ
νεωτερίζεσθαι. ἐξεβόησα ἢ τὸν ἔνθεον σχεδίην θεσπῶν λέγειν τοῖς ἀποστάταις τοιάδε.
„ Τί μὴν ζητεῖτον ὦ ξένοι ἐμάθετε παρὰ τῷ βασιλέως, ἐξ ὧν γὰρ ἐλέγετε
„ πάντων οὐδαμῶς ἐπιστάσθην. εἶτ' οὖν ἀληθῆ ἐφρονοκάζετε; εἶτε ψεῦδη; τὸν ὕπατον
„ ἐμάθετε, ἢ τοιαῦτ' ἐμωβίζατε λώβη, θεραπεῖ εἶτε ζητεῖτε; πάντα δὲ θεσπῶν οὐδὲν λέγετε;
„ ὅτι περὶ ἡμῶν κάκιστον ἔχοντ' ζήλωσιν, πᾶν ἐν τοῖς ἔξω κονφάσοντ. ἵν' ἥκιστον
„ ζητῶν ἔτι. ἡμεῖς πανάθεντ, ὅτι τὸν τῆς προβασιλεύοντος Μιχαὴλ υἱέα Μαγχμὰ:
„ τὴν φονεύθεναν παῖδα τῆς βασιλέως, ἢ ἐμὲ τὸν δὲ ἀπεκτόνατε, δίκην οἱ ἐμοὶ τίνος
„ ἔνεκεν ἀποκτόνατε τῆς βασιλεῖ; ἢ δὲ ἐμὲ τεκτίεσθε, τὸν βαρβαρικὸν ἐξαγαγέ:
„ σθε ἐκ τῆς βασιλεῖς τὸν Μαγχμάτην, ἢ δὲ τὸν ἔτι πλείονα ζητῶν. ἢ τὸν ζεφίρην
„ πρὸς ἑαυτὸν ἢ θεσπῶν λέγετ. οἱ λόγοι ὑμῶν δοκοῦσιν, ὅτι γε ἢ τὸν βασιλέα τιθεῖσθαι
„ βάλεσθε. θεσπάτω μοι σαφῶς, ἢ μὴν τὸν ζεφίρην Μαγχμάτην βασιλεύσας ὑμῶν
„ βαρβάρων ὑμῖν ἔσται, ἵνα θέσθω τῷ βασιλεῖ πολεμεῖν ἐπὶ τὴν Ἀρεον, ἢ μὴ ἀναστῆσαι
„ ἐγχειρίδιον θάνατον. ἢ δὲ τὸν βασιλέα ἢ βασιλεύσειν ἐφ' ὑμῶν βάλεσθε, ὑπο:
„ νοοῦντες μὴν λοιπὸν ὅτι ἀποκτονῶς ἢ τὸν ἀναστὸν Μαγχμάτην, ἢ ἡμεῖς τῷ,
„ ὄμνυμι σὲ τὸν σωτῆρα, ἢ τὸν Προφήτην τὸν τῆς αἱρέσεως ἔφορον, ὅτι γε ἀποκτενεῖτε
„ ὁ ζεφίρην Μαγχμάτης.

ἢ ἐπὶ τῷ τοῦ μεγάλη ἐγένετο ἢ ἀναστασμός, ἢ ἀπάντες ἐβόων, τὸν ζε:
φίρην Μαγχμάτην ἰδεῖν βάλεσθε. ἐπεὶ γὰρ ἀνέβη ὁ ζεφίρης, ἦν δε:
δοικὼς ἐκδικήσειν τῷ βασιλεῖ αὐθέντην, ἢ ἐκεῖνο ἀπορρήτως ἐξαγαγεῖν τὸν

τ' ανεψιόν, ἡ σαφηνίζειν τὸν θρόνον αὐτῷ. οἱ γὰρ τ' Ἀβσσαλῶν λόγοι σπῆρις ἦν, ὥστε ἰδεῖν βάρβαρον τὸν Μαχμήτην. σποδὸς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἐξεβόησα αὐτὸν ἀξιοχρεῖν ἀνορεγόμενος, ἡ βασιλέα προσονομάσαι. ἀνάγκη γὰρ ἦν αὐτὸν ὁ βασιλεύς, δ' ἰδίᾳ ὁρισμῷ τὸν ἀνεψιὸν ἐξήγαγε, ἡ γε τὸν θρόνον ἐγκαθιδρύσαιτο, ἑαυτῶν.

λόγοι τε Σχολάριου πρὸς τὸν ἀνεψιὸν Σχολάριον Μαχμήτην.

" Χάρις ἔστω τὴν θεὸν προσοφειλόμενόν σοι βασιλεῦ· ἐγὼ γὰρ ἐλπίδος ἦν ναυαγεῖν θαλάσσης αὐτῆς, ἐκφυγὼν δὲ ναυτικὸν ἐπεπόνθειν. ὥστε γὰρ αὐτοῖς ναυαγεῖν· ἅ σε τὸν ἀνεψιὸν διεδεξάμην, ἵλεώ πως εἶναί μοι δέσποτα. δέομαι δέ σε ὦ ἔστω τὴν βασιλεῦ, ἔθος ἡμῖν τοῖς βασιλεῦσι, δεδίοσι μή τι παθεῖν αὐτοῖς οἱ τῆς ἀρχῆς " στασιάζοντες βασιλεῖς νεωτερίσωσι, πλέον τὰς ναυαγεσείσας φορτίοις, μὴ ἂν " δημηγορίοις ἐξαρχήσῃ με. ὄμνυμι δέ σοι ἀεὶ τὴν βασιλεῖ αὐτὴν φυλάξειν " σὺ σῴζων πλέον. εἰ δέ μή τὰς σαῦλος μοι αὐτοῦ ἵησον, ἡ γοῦν αὐτοῖς σῴζ· " ὡς δὲ νεὸς τὴν ἀρχὴν ἡ τοῖδε σωφρονῶ σοι ὦ ἔστω, μὴ σωρίδης γηραιὰς ἀξιοῦ: " νέους, ἵνα ἀσφαλέστερον βασιλεύσῃς. σοφὸς γὰρ εἶδα, ἡ τοὺς δὲ ἥβων μᾶλλον ἐπὶ " δὲ βασιλέων ἐλήλυθα, ἡ ἦγε μὴ μικρὸν ἰσχὺν πρὸς ἥβην ἔχῃ τοιοῦτος ἀξιώσων, " ἡ ἐστὶ σοφὸν ἐβασίλευον ἄν.

" Πρῶτον μὲν ἂν τοῖς τῆς βασιλεῦ χρείας μόνον σε ἐπισπεσθαι δεῖ, ἡ μὴ μισθὸν. οἱ γὰρ περὶ τὸν βασιλέα, ἵν' ἀσφαλεῖς ὦσιν ὥστε στρατὸς γίγνοντ', ἡ ὅτι ἂν ὁ ἥβη θάψῃ, ἰσχὺν μὲν ἡδονῇ ἡ βαλέσθαι, ἡ ἥβῃ δὲ θρόνῳ ἡ τοῖς βασιλεῦσι " ἐναντιοῦσθαι, ἡ ὅθεν ἐς βάρος προσάγουσιν, ἐ δὲ ἥβῃ ξυμβαίη αἰσχύνην, αὐτὸς " ναύσταθμ. δεῖ τὸν σε μόνον σπέσθαι. δεύτερον δέ, τὴν ἑαυτοῦ αὐτάρκειαν " ἐξέρχεσθαι συνεχῶς ἥβης τοῖς φόβοις, ἡ ἥβη τοῖς ἐν τραπεζαῖς παιδαγώγια, ἐν τοῖς κυβεῖοις τε, ἡ καπήλοις, ἡ θρόνῳ διηνεκῶς συνθόρυβος τοῖς σοφοῖς διοικήσεως, ἥβῃ θρόνῳ ὁ ὕβριος τοῖς σοφοῖς διοικῆ; μὴν αἰτίας χρὴ τοῖς

" ἢοῖς σρᾴγμασιν, ἢ ἰρυφᾶις ἢ σσοιλάμαις σχοιάζῃ; σσῶς δέ σσερὶ ἰαὶ δίκας ἔχῃ; μῶν
" δικάιως γε, ἢ ἰχναυλίον; Πῶς ὁ Πρωτοσράιωρ ἰὸν σραλὸν δίεσσ; μῶν ὁμονέῳ
" σῶσα ἰαὶ ἔ σραλιωλῶν σιλιρέσια· ἐκλιᾶς γᾶρ μᾶλλον σσρὸς ἑαυῖθεσιν ὁ σραλιωλικὸν ἀᾶρ:
" ξίνελαν, ὅλι γε μέρος μὴ ἔ οἰκωνίων ἀᾶλέχων ἰῷ Πρωτοσράιορι παλέχῃ ὁ ὕσσαλος,
" ἀλλ᾽ γὰρ ἐκὶ ἢ ὑσσάλῃ χᾶρος ἰσῶλα ἀᾶλέχονλαι μέρος δὲ ἢ αὐλοὶ οἱ ἰῶν σραλιωλῶν ἔχ:
" λεχσιν ἔχονλες, ἢ ἰοῖς σραλιώλαις ἀολὶ παιᾶᾳᾶσελαν· ἀᾳᾳὰ παθάσερ οἰ λίτθαν σιᾶᾳᾶσσαν
" ἰὸ ἀᾳᾶᾶσσον παιέσθσιν, ἄᾶω ἢ αὐλοὶ ἰαὶ βασιᾳικὰ μαμβάνονλες χρήμαλα, ἰαὶ ἀᾳᾶῶ ἔχ:
" λεχσιν, οἱ ᾗ σραλιῶλαι ἰὸ σσᾶν ἐς ἰὸν βασιᾳέα ἀναφέρσσιν· ἐσσᾷ ᾗ ἰαὶ ἀᾳᾶῶ ἢ
" ἰοῖς σπάρεσι διμᾶᾶλαι ἄυλοι, ᾗσιέχεσθαί σε ὃᾶ πρὸν ἰοῖς ἀᾳοιαρίοις, ἢ ἰὸν ᾗόμον
" εἰσσιέσθαι, ἢ ἰαὶ ἀᾳᾶῶ σσαρὰ ἔ σσορθμέων μισθάνᾳ. ἔσι ᾗ ἢ ἀᾳοιάρια φᾶᾳ:
" ᾖγαί, ἐς ἃ σσᾳῶοι ἔ ἀνῶν ᾗσιέχονλ᾽ ἄνδρες δε, ἢ γυνᾶῖκες σσανίοι φᾳᾶῖς, ἢ ἰοῖς
" ὃᾶσι ἰὸ ἀᾳέον ᾗσιέναι, ἐν ᾖμέναις γὰᾶ σσᾳῶᾳ διμᾶᾶῶν γίγνσ. ἢ ᾖεᾳόμαᾶον μι:
" δένα ἰῶν ὑσσάλων χρονίσαι ἐκὶ ἰῆς ὑσσάλῃ ἑάσῃς, ἰὸ ἀᾳέον ᾗιανλὲ μέσν ὑσσαλόμ:
" ἅω ὁ ὕσσαλος, ξῇ᾽ ἄᾶω σσορᾳμεύαθω, ὁμοίως δε ἢ σσάνλες οἱ ἐκλὸς ἀᾳχονλες· ἢν οἰ:
" μαθὸν γᾶρ ὁ ἰῶν ἀᾳχόᾳων χρονισμός, ὅλι ἢ χρήμαλα πᾳῶλαι σσᾳῶᾳ, ἢ ἐς ἀᾳέσν:
" ξίαν ᾖρεσθ᾽, ἢ ἔ βασιᾳῆ αἰμξῆσι σσραγμασ᾽, ἰρυφᾶις ἢ σσοιλάμαις ἐμσσιᾶῶνλες.
" ἐσσοδὸν ᾗ σσυκνὴς ᾗν ἢ μεσοβοᾳή, ἄδην ξυμβάᾳᾳ πανόν· ὀᾳᾳύς γᾶᾳ ἰὴν ἀᾳχὴν
" μαβόνλες, σσοθύμως ἢ αἰμαθῆς διοιπλοῖ ἑαυλὲς ἐσσιδέξασθ᾽ ἀσσόδσσι· μεᾳᾶὶ ᾗ
" ᾖᾶᾳο ἢν βραχύ ἢ ἀᾳαιρεσῶσι ἔ δέονλος, ἔρθν ἢ ἀᾳᾶέμυσις, ἢ ἅω ἰαὶ σσάνλα πα:
" μῶς διοιπνθήσε. ἢ ᾖᾶᾳο μὲ σσᾶᾳᾳ ἴγνσν ὡ ᾖέννον ἐγώ, ὅ᾽ε γᾶᾳ σσρῶᾳον ᾖᾶς ᾗ βα:
" σιᾳῆ ἐᾳαβον ὅιαπας, σσυνεχῶς ᾖᾶς ἀᾳχονλας σσάνλας ἀᾳᾶέμυον, ἢ ἴς μὲ ἀσσέᾳᾳ:
" νον, ἴς δέ φυᾳῆ παιεδίπαᾳον, ἢ ἐσ᾽ ἄᾳᾳοις ἀᾳιώμασιν ἐᾳᾳιθέμαν, ἔσιν ἴς ὃᾳά
" ἰὸ σσαραμμασᾳομένων ἔ ἀᾳιωμασ᾽ σσοθύμως ἦνον ᾖᾶς ἔχονλας. νῦν δ᾽ ὅᾳε χρο:
" νίσας ᾐαθόμαν ἰὸν ὕσσαᾳον, ὡς ἢν ὤφξε, ἰρυφᾶις ἢ σσοιᾳάμαις σοᾳιστσόν᾽α,

ἢ ἔμσσας δὲ ὁ Πρωτοσράιωρ αὐλὸς ἄᾳᾳοις ἰοῖς ἔ σραλιωλῶν ἔᾳεγα.

ἢ

" ἡ ἰῶν βασιλίδων χρεῶν εἰς σαύρας ἀμιξίβιονία, χίαν ἡ χιόνην φρονίδα ἔχον:
" σα, ἰό ἡ ἴδις αἶγας ὀμοίως ἄνας ἀνίῳ, ἧς ἀρχῆς ἐκασίσιονα. ἰανῖά σοι ἀξαγνῶ
" ὦ ἐκνον. σύ ἡ σαύλα ἐς νᾶν θέμνος, σομμά ἐκ ἰῶν ὀλίγων παλανοκόσ. ὁ δὲ ἀλεὸς
" ὁ ἶν βασιλῆ ἰανῖν σοι εἰσιρέσας συνελίσας σε ἐς ἰό διοικᾶν ἀνίν, ἡ ἰκᾶσας
" ἀσσαραγεγώιον, ἡ ἐγος ἀγαθόν ἰᾷ σοράγμαιο εἰσιθᾶνας.

Τοσοῦια ἐλῶν ὁ γηραιὸς βασιλεύς, ἰφασθυμία συσχεθὴς παλεσίγασεν. αὐθὺς δὲ ὁ ἴδις ὁίασας ἰὴν βασιλῆ εὐχερισθὴς νέος βασιλεὺς Σχηδὼν Μαχμήδης οἰκᾶν ὁρισμὸν ἀσιηθάμνος, ἰὸν αὖθον αἰσθεσίμεταιο εἰς ὃν διώρισας ἰόσον ἴδις ἡ βασι: λέας ἐκασίασιονίας παθέζεαθαι μεῖά ἰῶν σαίδων ἀνίᾶ. ἔθος δὲ ἰοῖς ᾖ ὀθωμανῶν βασιλεῦσιν ὅῖε ἰῆς βασιλῆ ἐκασίασιον. ἰὸν γὰ ἐκασισάμενον σορεσάτιγν δι' ὁρισμῶ ἀξηθᾶν ἰὸν ἰὴν βασιλέαν μετόμενον, παθεαθένια δὲ ἰὸν νέον βασιλέα πεμόθην δι' ὁρι: σμᾶ ἰὸν ἀσεσίασιόλα σοραγενεάθαν ἐς ἰὸν διοιαθενίαν ἰόσον. ἐπαγθαὶ ἡ ἰίγη ὁ ἐκασεσῶν βασιλεὺς ὑγὰς ἔχων, ἀ μεῖά ᾖ σαίδος παίθην, ἀλλά χωρεὶς μᾶρος ᾖ ἰῶν. Καθηρέθη γὰ ἦν ἰῆς βασιλῆ ὁ Σχηδὼν ἀχμετίς εἰσὶ ἀνετιῶ ἀξαθόχῳ Σχηδὼν Μαχμήδη ὑῶ ᾖ Σχηδὼν Μιχαηᾶ, χᾷ ἰὸ χιγιοσόν ἐπιανοποιὸν ἰριανοσὸν ἔγος, Μαγραν[illegible]: γιῶνος ἡμαὶ σεμέγιγν ἰῆς νυκτὸς ὥραν. ἐβασιλεύσας δὲ ἰῶν ὀθωμανῶν ὁ σροθέρ: θης Σχηδὼν ἀχμετίς ἔτη ὀκτὼ ἡ ἥκοσι.

Παραγαβὼν ἦν ἰὴν βασιλῆ ὁ Σχηδὼν Μαχμήδης, σορεαχρῆμα ἐσεσοίησεν ἐς ἰᾶς οἴνας ἰᾶ ἐς ὑδαίᾳ, ἰᾶ οἰνονόμια ἐς, ἡ γουνοέχα, ἡ σοίδας ἰοὺς σύγας ᾖ οἴνων ἐσφαγίδα: ἰο δὲ ἰᾷ βασιλικᾶς σφαγίδος. ὅῖαν γὰ ἐγίνας ἰῶν Μεργᾶν ἀσσοκινᾷ ὁ βασιλεύων, αὐθὺς ἐκασέμεσεν ἡ ἴδις οἴνας οὐᾶ σφαγίδ, ἡ σοίνια ἰοὺ ὑσδέγοντα ἀνίοις χρῆμα: ἰα, σπόνη σοινίοι ὑγὰς, ἡ ἶν χοισὸν σοεμισσίαν ἀὐᾶ ἐν ἰοῖς δημοσίοις αἰθέωροῖς σορα: γαγαγβάνεν. σφαγιδόμενος ἦν, παῖα μικρὸν δίηρούνα ἰοὺ ἐν ἰοῖς οἴνοις, ἡ ἐξελθὼν ἴδις ᾖ ὑδαίᾳ οἴνας, χίθας γὰ σοχυδίμενος, ἡ πόσμια σοινίοι ὑγὰς, ἡ χίθοις σοικίλοις

πεποιημένα· σιτάρου δὲ σοφοῦ, ἡ ἄμφια ὧν ἀπὸ ἀριθμοῦ ἦρε, χρήματα δ' ὡς εἰπεῖν ἡ σωτηρία χιλιάδας ἑπτακοσίων, ὡς οἱ ἰδόντες ἔλεγον. ἦν δὲ ἡ γυναικὶ οἶνον, εἰς ὃν ἀποδεδημηκότα τὰ χρήματα, προφανέντα ὥσπερ αὐτὸ ἀποδοσιμοῦσα· γεγονότες δὲ σοφοῦ ἐν ἀγροῖς ὄντι ἦσαν χιόνι ἐν ὁδοῖς ἐν οἷς πεποιημένα ἦν τὰ χρήματα, ἡ ἰδοῦσα ἀφαιρεθέντες νύκτωρ, ἡ ἀποδρᾶσαι νύκτες, ἀφανῆς ἐγένοντο. ἤδεσαν γὰρ ὅτι ἡ ἐπὶ τῷ ἀποδρᾶσαι ἐγχειρήσει θάνατος, ἦν πίνδυνον ἢν ἀποδρᾶσαι. σῶσαι. ἐνθένδε τὰ χρήματα ἦν γυναικὸς ἦν οὖσα, ἀλλὰ σπουδὴ ἦνα, ἡ οὐδὲ ἐν τοῖς οἴκοις ἦν σοφοῦ τὸ ἀρθῆναι δυσχερῆ. εἰς ἣν ἐν τῷ οἰκονόμῳ οἴκῳ ἐν τῷ ἐν Βυζαντίῳ· ἦδε, ἐν τῷ ἐν τοῖς Κύπρου εἰς δισχιλίας χιλιάδας ἑπτακοσίων. οὗτος δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ ἑαυτὸν ἀγῶνα ἀφεικὼς χρήματα, ἡ μέθυς σοφὸς ἐν πανδοκείοις πεπηγότα, ἡ ὑπὸ ἐν τῆς πόλεως μέθυς ἀποδιεθέμενος· σοφοὶ δὲ ἡ ἄλλοι φυγαπαῖς ἐν, ἡ αὐτόθεν ἐμβληθέντες, ἁρπαστῆναι δὲ, ἡ ἔμποροι ἐν τῷ οἰκονόμῳ δισχιλιάδες ὡς ὅτε ἀγόντι ἐν τῷ ὑπὲρ τὸν ἀραγμαίων.

Εἷς δέ τις ἐκ τῶν ἄλλων μικρὸν ἔξωθεν παθυπεμένη ἡμισφαῖρα (ἐξωμανικὴ ἦν ὄνομα αὐτῷ·) ἦν ἐκ τῶν ἄλλων μικρὸν οἰκοδόμος. ὑπῆρχε δὲ ἐπάνω ἡ δύο πυργία. ἐν μέθυ μέθυς, ἡ γυναικῶν ἑπτὰ, ἐμπορίαν δὲ, ἡ δακτυλίων ἐκεῖνος, ἐν δὲ ἐκ τροφῆς ἀνθρώπου ἔσχε τραπέζια, ἡ ἐκ τῶν ἐδεδόκει αὐτῷ, ὅτε ἀρχῶν αὐτὸ σου ἐκ τῶν ἑπτακοσίων ἀποδρᾶσαι ὤφελε. ἡ ἐκεῖνα μὲν πρῶτα ἔσχε, ἡ αὐτὸς πεπηγυῖ-
μένος μεθύσκει αὐτῷ Κωνσταντίνῳ, ἡ ἐκ ἀνεκτῶν σαφὲς ἦν τὸ πρόσωπον ἐν τῷ τοιούτῳ. μαθὼν δὲ ἐν οἰκίαν αὐτῷ ἀνεψιῶν αὐτὸ ἐκ τῶν ἑπτακοσίων, ἐξέβαλε μηδὲν τῇ γυναικί, ἡ τῷ αὐτῷ παντὸς ἀράσωσιν, ὑγροποιοῦ-
μενος ὡς χριστιανοῖς ἔθος, ἡ τὸ ἀγχράντων μεθαγῶν μυστηρίων, ὑβρίζει. ὑγὸν γὰρ αὐτῷ ἀποδρᾶναι ἐκ αὐτόθεν, ἐκ ἐαυτὸν μικρὸν ἀποκτείνας θάνατον, ἢ ἄλλον ἦνα δι' αὐτὸν βλαβῆναι, ἡ εἰσὶ τῷδε δεδόσθαι τῷ νεῷ ὑπάτῳ ἐκ πεπυθέναι, ἡ

* ὑπηκόου τὸ ἡ χαίρειν.

φανερὸς ἐγένετο. ὡς αὖ ἔσπε δ' ἰὼν ἐς ὑσπλίγγ. οὐδὲ ἐκ μὴ φυλακὴν, μὴ δεσμοῖς παθαρχ:
θῆς, θῆσα συναίρεσ μεμύλωλαν ὕστερον.

Δεκάτων δ' ὀλίγων ἡμερῶν, ἐγεγράφη μὴ δὰ ἰῶν ἀποστόλων ὀνόματα, ὅσοι περ ἐν
ἰῷ ἱπῆ ἀποστοσι χρόνῳ ἐν σφετέρων μοίρᾳ ἐλήλυθαν. μαμβάνετο μὲ ἔπαφος πάν:
τε μὴ ἤπειρον ἀρχαίρια. ὅτε νέος γίγνεται βασιλεὺς, ὅπερ ἐπ' ἀκρωτηρίῳ αὐτ' τῆς ἐστὶ
παλαῖον. ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἀραστομαί τε ἐγένοντο, μὴ αἰδιπίαν μὲ ἐμάστιξε,
ὅπνος μεγάλων ἐμπαίζει ἀνδρῶν, μὴ δὰ ἐν ἰοῖς ὕπνοις ἀφήρπαζον. μαχάς τε ἐδήλω.
ναυδήμας τε ἀρχαίρεσ, μὴ ὅλα ἄλλα τ' ἐπιτηδείων σπολὴ ἦν πρόνοια ἀφήρπαζον.
ὅσοι μὲν ἂν μὴ ἄλλοτε ἰοὶ ἰοῖσι δὲ ὁδὸν αὐτοῖσι, πορ' αὐλίων ἀποστόλους ἐμάμβανον,
μὴ ἰοῖς ὕπνοις τε, μὴ ἐπιτηδείας ἐλίβετον φύλακας, μὴ ἅλοι μὲν ἅγε μὴ χρήματα ἴζα:
νά πορὸς αὐλὰς δεδαπανήπεσαν. ἀλλ' ἂν ἀμοιβὴν πρόνοια τα αὐλῶν διεδήλωσαν.
ἅλλω μὴ πρεσβύτης ὅτε ἰῶν ἀρχόντων βασιλεύτης, μὴ ἰῶν ἀρχόντων ἵνες, οἱ δὲ ἐν
ἰῷ ὀρθοδόξῳ παλαιοπρώτῳ φοβηθέντες, ὅτε παλαιάρχης φοβηθὲς ἦν αἴματος ἢ βαρ: * παίσιος ἦν ὁ
βάρων ὀργὴν ἐκφύβη, ὡσαύτως δὲ μὴ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν ἰοῖς πρωτοπρώτοις ἀμαίνοντο ἐν ἰῷ αὐτὸς ἀρχιος:
πύργῳ τῆ ἐνὸς πρώτου ἅλλ' ἡ ἐπιτηδ' θέντες σπολὴ, μὴ ἰοὺς θύρας ἐκαπαπηχθέντες,
αὐτόνδες ἔσχοντο. οἱ δ' ἀποστόλαι ἐμβόντες ξιφήρεις, μὴ τὴν θύραν πρόσαντες, μὴ τόδε:
νός αὐτοχρηθέντος, ἐπιβάντες τῆ ἅρχης αὐτέσχον, μὴ ἰοὺς ἐπὶ ἐπιτηδ' θύρας συνθλάσαν:
τες ἐσῆλθον, ευνδὲ ἡ σὺν όνδες, ἰόν τε τῆ πρώτου παλαίθρονον αὐτόν, μὴ ἔνδον
τῆ ἕρᾳ ἐστόνδες, ὄχον πυβώλιον ἐν ᾧ ἁγίων σπείραια ἡ ἅπαντα κατακεκλυσμένα
ἦν, μὴ ἰοὺς δεξαμενὸνδες ἐς γῆν ἐξέχεαν. ἀνῆλθον ἢ ευσεβὲς τῆ ἅλο ἐς τὴν τῆ
πρώτου πέμπτην, μὴ ἰῶν στερέ αὐλόν, μὴ ἱερὰ ἅλλα ευδ' ὄχον μὴ χιλίων ευδ' ἑξ, χρή:
ματα δὲ ἓ. ἅλλα ἐς οὗ ἦν ἰδὲ ἐπιτηδ' σπολὴ πύργον ἀμυνόμενο, ὁ ἢ πύργος
ἰσχυρὸς ἦν ἐς ἀκρόπολιν, μὴ σύμπασ σιδηρᾶς ἀκμυσμένος, μὴ ἰσὶ δὲ πέτρᾳ συν:
θλάσας συνδεθέντες, μὴ ἀκατηθέντες δ' ἀνεπήχθον. πάντῃ τῆδε ἐκμὴ ἰοιάδε ἐγένετο

τοῖς ἀποσάλοις ποιᾶς τοὺς οἰκοδομηθῆναι ἐκκλησίαν, ἢ ὅσον ἡ αὐτοῦ: σαν δεκαπέντε ἐν τῷ προάστει γενομένας εἶδε, συμφορηθῆναι ἅπαντας ἐν τῇ ἐν τῷ τόπῳ γεγονυίᾳ πυρκαϊᾷ, καθ' ἣν ὁ ἅγιος σχεδὸν ἐπεφοίτα τῆς βυζαντίδος, εἰσὶ προφαίσει, ὅλην γε τὴν τῶν Ἡμερασπιστῶν ὑποπίπτειν ἐγένοντο. πεπόνθει γὰρ ὅτι γε παρὰ τὸν παρ' αὐτῶν τῆς βασιλευούσης γεγονότος κίνδυνον. Μεχρὶ ἐφάνη, ἔλεγε γάρ αὐτοῖς ὡς ἥκει τὰ τῶν ὑπηκόων ἐκκλησίαν προσκαθῆσθαι, καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἐπανεγερθῆναι. ὑπὲρ γὰρ τοῦτο τὸ σεβάσμιον ὑποκλῆναι δεῖ, τὴν φόβῳ βασιλέως ἀπεγγεῖσαν, ἀφ' ὧν ἡμῖν τε, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀδελφοῖς τὰ πρὸς χεῖρον προσαναβλύζουσαν, ὅλως τε ὅ, τε τῆς Προφήτου θεσμὸς ταῦτα κωλύει· ἀγαθὸν γὰρ ἡμῖν ἀποφθῆναι, ὅλιον ἐν αὐλαῖς προσκυνῆσαι ταῖς ἐκκλησίαις, ἢ ὅλῃ τὰ τοιαῦτα ἀδῆλα γίνεσθαι, ἀλλὰ προφανεῖ νόμῳ τῆς τοῦ βασιλέως φθορᾶς.

Ἐπεσκέπτοντες δὲ τοῖς λόγοις ἐκεῖνα, ἤρετο τὴν ἱερὸν γραμματέα αὐτῷ. Μεφθὴς δὲ αὖ αὐτῷ παῖδας ὁ γραμματεὺς ἦγε ὕδατι αὐλοῖς εἰσομένοις ἐν τῷ προφή: τᾳ τὰ σεβάσματα πάθεσθαι τοὺς ἐν χριστοῦ ἐκκλησίᾳ· ἀποφήναντος ἢ τὸν γραμμα: τέα ὅρος, ἢ αὐλοὶ παίσοιεν, χεῖρας μὲν βάλλειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσευχῶν· ἕξεις δὲ πεζεύειν ἀσεπείας ἐγένοντο, ἀσεβεῖς μὲν ἦσαν, οἷον δὴ παρὰ βαρβάρων προσεκτομένων, ἢ ἦγε ἡ βασιλεὺς ἐγκρίσεις, ἢ εἰσομένῳ πάντα τὰ βασιλικὰ ἀξιώματα. ὅμως τῷ τὸν βασιλέα τὸ σεβέσθαι μᾶλλον, αἱ ἦγε πάντα δεῖ τῶν ἀποσταλῶν εἰσελθεῖν ἢ προσεισέρχεσθαι· ἢ ἀρχῶν τὸν μὲν τῶν Ἰνδικῶν πεζεύσεις ἐγεγόνει προσδεᾶ μεγάλα ἀμφιεσθαι ἀσεῖν τὸ ὑπήκοον, ἢ δὲ ἢ ἐνδυομένῳ ὡς ἡ πεζεύσεις ἦν, αἱ ἦγε ἡ αὐθις μεθ' ὁ: μῆς ἠσθάνετο αὐλοῖς ἢ πλέοντας, λέγοντες, εἰ ὅλῃ τὰ μεγάλα ἐνεδύσασθε; ἢ ὅλῃ τὰ εἰσιτήδεια ἀσυνθῆτε τῆς Παλαιᾶς Ἡμερασπιστῶν; χίλιοι γὰρ ἱππεῖς ἐφά: νετο αὐλοῖ, ἢ ἐπὶ τοῖς ὕβρεσ τοῖς ὑπηκόοις ἀσχολοῦ, ἢ ἱππεύσουσι:

χε:

χέσδρον δε ἡ βαρβαρικώτερον ἐμέγετο, ἄτε δὴ βαρβαρικὴν ἀρχὴν διὸ ποιῶν, ἡνίκα ἔζη-
σος αὐτῷ ἐβασίλευεν, ἐς δύσιν ὅτι μάλιστα χωρίων τὴν Δανουβίαν καὶ τὸν βασι-
λέα. ἦσαν δὲ ἔθνη οἱ μέγιστα δυνάμενοι, Παιόνων, Μυσῶν, καὶ Ἡνιοχαϊκὸν,
ἔθνη οἱ μὲν δύο, Ἡνιοχαϊκὸν δε, καὶ Μυσῶν, ἐξηφανισμένα διὰ τὸν μεταξὺ τῆς
βασιλέως καθάρσιον. οἱ δὲ Παιόνων ἄνω καὶ πάλαι νομῶν καὶ ἀροτῆρα διὰ παντὸς
γεγόνασι· καὶ ἄτε δὴ ἀλβανίτας, ἐν μέσῃ τῆς βασιλέως ἄρχουσι τὸ ἀλαζονικόν,
καὶ δὴ τῇ γνώμῃ κύριος ἐν παντὶ ἔσχε τὸ πανταχόθεν, μανικόν τε, καὶ βάρβαρον. καὶ δὴ
θορύβῳ καὶ σάλῳ μεγάλῳ, καὶ φόβῳ ἀχθέντος, ἔνθεν καὶ ἐνθένδε καὶ οἱ ἐν ἄστει κέρκιας αὐτῶν
δεδιότες μάλιστα παντὸν δεδοικότων οἱ Δανουβίου, καὶ συχνὰς μὲν παῖδας ἀπέσαν
νύκτα παλαιστὴν ἐξελθόντων, καὶ τοῖς χιμεῖσι σπάφος ἀφοσβαλὼν νυκτὸς ἀπ
ἐπέθεσαν· ἀφοεσπόνδω δὲ ἐν τῷ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ξυμβάντος ξυμπλώσαντος, ἐν
ᾧ ἀφυλάκτως οὐρόντες ἐν τῇ κώμῃ, καὶ ἀπάνδρα αὐτοῖς ἐδεδράκεσαν.
ἐπεὶ δὲ θᾶττον δεδιότες οἱ Δανουβίου καὶ ἔσχατα, ξίφος λιβύην τῷ βασιλεῖ ἐβάλοντο.
μεγάλῃ δὲ τῷ τὸν βασιλέα τὸν βασιλέοντα ἀπαγαγεῖν, μαμβάντων αὐτὸν οἱ ἔμπα-
λιν, καὶ ἄγοντα αὐτὸν εἰς αὐγύστα Κώμην δορυφορῆντες, ἔνθα καὶ ἐν τῷ τῆς Κώ-
μης βωμῷ ἀστόντες ἀφοσολύοντο, καὶ ἀφοσολύοντοι τὸν βασιλέα ἀναγορεύ-
οντι καὶ ἀφυσιῶσι, ἀφυσιάζοντες δέ, φορεῖσιν αὐτὸν ξίφος, ἐφ' ἅπω δ' ἐστήκει ὁ βα-
σιλεύς τὸ ἀφοβεβλημένον ὡρισμένον πεζεῖσι. οἱ μὲν ἂν Δανουβίου, ὡς ἔφημεν, καὶ τὸ ἔθνη-
σαν δρᾶσαν ἂν ἐβάλοντο, καὶ τὸν βασιλέα ἐρεῖσθαι μέγεθος, ἵνα ἡ τοῦ ξίφ-
φος ἀνάβασις; ἵνα δὲ ὑποβαλεῖσθαι, ἅπερ δεδίασι μάλιστα ξίφος τὸν βασιλέα
φορεῖσθαι αὐτὸν φονεῦσαι. ἴσασι δὲ γὰρ ὁ ἴδιον Δανουβίων βίος, ὅσον γε ἐν ἀλαζονίᾳ
πᾶσαι καὶ ἀφαίμακτα. ἐν ἅπασι ἡ γεγονότων τὸ ἀφαιρεῖσθαι, ἀδεῶς αὐτῶν ἐφαλαμβάνειαν.
ἦλπισαν ἂν ἀφαιρεῖσθαι τῆς βασιλέως ἔνορκόν τε ἡ ἐπὶ βεβαιωτήριον, ἅπερ ἂν ἀπαντᾷ-
ν ἀυτὸν, ἡ ἀβασχῆν τὸν βασιλέα μέγεθος ἀφοβύμως. μαβόντες ἂν οἱ Δανουβίου τὸ ἔθνος:

πον γράμμα ἀπὸ τῆς βασιλέως, μηδὲ ἐξ ἡμέρας τῆς προσβιβασμοῦ αὐτῆς δορυφορήσαντες αὐτὸν ξύμπαντες οἱ στρατιῶται, ἀπῆλθον ἐς τὴν προῤῥηθεῖσαν Κάμιν ἀγχύστατον γὰρ βασιλέα τὸ ξίφος ἀφιεμένου, ἢ ἐκ τῆς βασιλέως μητρὸς πάμμεγα ἢ χρυσᾶν εἰκόνα φαγεῖν ἔλεσθαι (τοῦτο γὰρ παρῆλθεν τὸ πάμμεγα) μετὰ τοῦτο ἐκ ταγμάτων τοὺς παλαιοτάτους τῶν στρατιωτῶν ὀνομάσαι, ὅσους ἐν τῷ τῶν λιποστρατίων ἐγγράφῃ στρατοπεδίῳ, ἢ ἄλλως γε ἀπόντας οἱ περὶ τὸν βασιλέα ἀριθμήσαντες, τὸ πρὸς ἡμετέρων παρέσχον τεκμήριον, νομὴν εἶναι τῷ τῆς βασιλέως προσβιβασμῷ διδομένην, ἐξ ἧς δὲ ἡνομὴ πόλις ἢ χῶρος ἀργυρίων ἐπάξιος στρατιώτῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφ' ᾧ μὴ πλείω ἀναπλήσασθαι τὸ στρατόπεδον, ἢ σπουδὴν διένεγκε τοῖς στρατιώταις.

Τῶν γὰρ ἀμφιθαλῶν, τὸν βασιλέα οἱ στρατιῶται ἐπορφυρίσαντες, ἤλπιζον ἑκάστῳ πᾶσαν οὐσίαν ἀναληφθῆναι, ἢ μείζους ἑδάφους παλαιωθῆναι τὸ παρὰ τῆς Ἡμιστρατηγοῦ οἰκοδομηθὲν χωρίον ζεύγλαις μεταλλᾶν πεπόνθασιν, ἐπεὶ πρόφασιν, ὅτι γε μὴ αὐτῷ αἰρόμενα πρότερον ὀφθῆναι, ἢ ὅτι δι' αὐτὸ πρῶτον οἱ ἐν τῇ ἀναλογῇ ὀθωμανοὶ φόροις ὑπόλογοι ἐγένοντο. ὅθεν γὰρ ἐν τῇ τῆς χωρὶς ἐπῆν δεδασμένης οἰκοδομῇ χρήματα, παρὰ τῶν ἐν τῇ ἀναλογῇ συνεῖχετο ὀθωμανῶν. τὸ δ' αἰτηθὲν ὅτι γε ἐπόπτες ἐν τοῖς τῆς ὑπαίθρου οἴκοις χρυσοῦ τῆς δύρκιον ὡς πρόφασιν, ἐπῆσε ἐξ οὗ τὸ ἄγναν παλαιορρυγχθέν. ἦν δὲ ἡ Κάμιν αὐτὴ ὡραία εἰς ὑπερβολήν, ἢ ὡς τῆς ὑδάτος ῥύσεσι. αὐτὸν γὰρ τὸ ῥεῦμα ἐπῆνο λιθόστρωτον ἐποιήσατο, ἢ ἐν χώρᾳ λίνος ἐν τῷ μεταξὺ διαβήσεσθαι, πηγαπηδὸν ἐξῆς ἦσαν βαθμίδες αὐτὸ αἴτιον, εἴως αἴτιον τῆς ῥύσεως, ἢ τῆχος ὑπὸ ταῖς βαθμίσιν πολλῆς ἰρίσεσι εἰργασμένον, δι' ὃ τὸ ὕδωρ διέρχεσθαι. ἐν τῷ ἱματισμῷ δὲ ἢ ἐν τοῖς ἐνοικοπεδεύσεσι, ἐπὶ τῶν βαθμίδων διαβαίνει πεζεύοντα τὸ ὕδωρ, αἱ δὲ βαθμίδες τῆς λευκοπέτρας λίθου πεποιημέναι συγχάνουσι. πρὸς δὲ ταῖς βαθμίσιν ὄρυγες χαμηλαὶ διὰ σωλήνων ὑδραγωγῶν ἐξ ἧς πηγαίας τὸ ὕδωρ ἀναγόντων. ὑπὲρ δὲ τῶν μεγάλων οἶκοι βασιλικοί, ἢ Μαγνοῦρα καλουμένη, ἐν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἰε μεγάλαι, ἡ φυλὰ συνεχῶ σαρὰ τὴν ὄχθην τῆ Πολαγῶ ὕδωρ πόλιλαιον ῥέοντος, ἡ
ἢ θαλάττης ἀλμυρόλη γιαγχομένε. ἔστ ὑ μάχη ἐπὶ σοῦ σοιμένων, ἡ πόλεων ὑδαίων,
ἡ ἢ γλυκὺ πόλιλι πραίτοι δὰ σοδαίνια νάματα, ἢ ὑ σοτηρὸν ἰγραντὴ γ
πόλιλος. ὡς δ' ἂν ἐπικράσθο αὐτοῖς τὴν κώμην ὀφανίσαι τὰ δὲ ἐπὶ τῶ βασιλ:
πῶν οἴπων, βαρβαρικὴ χὴ ἀγόγως ὁμόσε χωρίζθε, σύνηξεν ἀπάντησε τῶ λο:
σόλων χαρίλων τὸ πάλλος. πρηγνιζομένων ὑ τῶ οἴπων, σύγκλαι ἐπῆσε ἰῶν ἐπι:
φανῶν ἰις Μεγισάνων γέρων, ἄλος ὑ ἦν ὁ σρεσβύθης ξεϊζφένης, ὃς ἰὰς μνη:
θῶν τὴν ἰῶν ἀσπασαίων ἐπανάγαγεν, ἐπῆσε παλέφυγε φοβηθὰς τὴν ἰχίων ζάλη:
σιν. ἰδὼν ὑ τὰς ἀσπασίας ὁ γηραιός, ἐπὶ σοῦ ἐπαγαγὰς σύνευσος ἔμεινεν,
ἐφ' ἅλῳ μικρὰ δακρύων ὀροφυρόμενος. τὰς βαρβάρας ἐπέβλε μὴ γηραιῷ αὐχεν
μενόνας τὴν δεξιάν. οἱ δὲ παῖδες γε βάρβαροι, αὐτὴ ἄν γε σοριῶς σρεσβύτας συ:
γχρονίτε αὐτεξαίτες, ἡ ὅσως σολε τῆς βαρβάρε παιδαγωγεθέντες ὀργῆς, ἡ
σερὸς πόλιλα ἰρασθέντες, πόλεσι λόγοις σαρεμυθήσαντο, ἡ θαῤῥῆσαι ἐπέβουλαν.
σύναπτόμενος ὑ σοῦ μικρὸν ἑαυτὸν, εἰς τὸν ἴδιον σαρεγάνετο οἶκον.
Ὁ δὲ Βασιλεὺς αὐτὸ ξιφηφορεῖ ἐπανασρατῆς, σοβηθεὶς διερμηνεῶν τὰ τῆ σρόβα:
σιλεύοντος δωρεάλια. ἡ δὴ σοβηθεὶς οὖρεν ἐν λίνι δωρεαλίῳ θείους ἐπισανί:
δων πεχρυσωμένους, ἡ ἐπὶ τῶ θείσεων σοιχηδὸν φιάλας ὀβ ὑάλε χρυσῶν
σεσαρηρωμένας, ἡ λοὺς δὲ ἰδὼν, ἰῷ σπάσθρῳ βαμὼν συνέθρεσε, ἡ ἐς χῆν πα:
θέχες τὸν χρυσὸν, ὁ σεφιφρονήσεως χρυσᾶ δῶρα ἐπισθρέφοντος. ὑβρισθὼν δέ,
ἡ λοὺς σαγδίσπους τῆ σρὸ αὐτῆ βασιλεύοντος ἰδὼν ἐν λοῖς βασιλικοῖς Πα:
λαιίοις, τὸν ἀρχιδυνᾶχον μιτιστέρταλο, ἡ ἰῷ δὲ μέγα φώναξ. Τί ὄφελ αὐ
σαγδίσπους ἐνταῦθα ἔλθοτ; ὑσοπτεύθη ὑ τὸν ἀρχιδυνᾶχον, ὡς ἔθος ἐστὶν ὦ
Βασιλεῦ, τὸν ἐν ἰῷ βασιλικῷ παιδευθέντα ἀρένῳ λοὺς δυσσάνους τῆς ὑβρόδε θαῦς
τῆ σρόβασιλεύοντος σαρέχειν γυναῖκί. ἡ τὸν Βασιλέα ὑπεσοπτεύκοτ ἰῷ ὀφθ

πιβώλιον ἀλλῆς χρυσᾶ ἐφ' ᾧ ἵππος γυναῖξιν ἀναθεῖναι τὰ ἀγὸς τὴν ὑσσόν·
ὁ δὲ λαβὼν τὸ πιβώλιον ἠνοίξατο· ἦς χρυσὸς ἔγγεον ἐπὶ τῇ ἱματίῳ, ἢ ἦς
δὲ ἵππος χαλκοῦ μέχρι γόνυ λιπαρισμένος· ἢ αὐτὸς τῷ πιβωλίῳ ἐνέβαλε· ἐμὶ
δένα χαλκεῖ ἀποδεδιγμένος· μεθ' ἡμέραν δὲ ἢ αὐλὸς ἰδὼν τὸν βασιλέα τῶν
γυναῖκας ἐν τῷ παλατίῳ, ἢ μεταστραφέντων τὸν ἀρχιδυνάστην ἐρεσθαι τί
ἦν τῶν παιδισκῶν τόδε. ὑπολαβὼν δὲ τὸν ἀρχιδυνάστην, ὅτι ὁ τὸν αὐτὸς
λαβὼν τὸν χρυσὸν, ἢ χαλκὸν ἀνοίξας, αὐτὸς ἐναπέκρυπτε, δεδιὼς μήπως
ἀποκρυβέντος τὸ χαλκῶν αὐτοκτόνῃ. μεγάλως ἡ ὁ βασιλεὺς ἔφη, ὡς οὔτε αὐλητὴν
ἦν ἢ αὐλητῶν ὡσοῦνως ἄξιος χρυσᾶ, ἢ τῷ ἀρχιδυνάστῃ ἀποστείλας δένα
ἵππος γυναικὶ τὰ χαλκᾶ. Παραγενομένων δὲ τῶν ἀγγελιαφόρων, ἢ τῶν αἰτιωμάτων
τῶν αὐλοποιῶν ἀποφαινόντων (τὸ γὰρ ὄνομα αἴτιωμα ἀληθὲς
ἦν ἐπιγίνεται. Κύρου τῆς Καμβύσου ἀδελφὸς. ἴσμαλος δὲ ὁ αὐλὸς ἐμεγενέτο
οὗ μεγάλη ἦν παιδεύσεσιν ἐγγεγονὼς τῶν Ἑλληνικῶν. Κρίλαν δὲ μεγάλοι
ἀναλογῆς ἦν, ἢ βύσεως, ἄνδρες αὐλοποιοί. Πρωτοσφάλως δὲ ἵππος δὲ ἦν, οὐ μὴν
δὲ ὄνων οἰκονομίαν ἱκανὸς αὐτῷ ἐγκτεάθην. γαναρχος δὲ ἐν τῷ ἵππῳ
μὲν ἀποκτασιασθῆς ἦς ἐπιχῆς, οὐ πυθέρπης μιᾶς νεὼς ἐξύγχανε πρόσθερον·
προστένον γὰρ τὸν τζουνάρμ χόνδα αὐτὸ Κρίλης ἀδαμενέσθ (ἐπῆσε γὰρ ἦν
Ἡγεμονίων.)

ἐν ἵππῳ γὲν αὐλὸν τὸ προσωπεῖον, ἢ σανίδων σχεδὸν ὑπὸ τῶ βοσβορῦ πεποιημένον
κεφάλας, ὀφρυοκαμπύλους ἵππους, τὰ μετὰ τῆς ἀντισοκοῦ ἐπεσκόμενα ζῶν ἐν ὁ ἵππος χρ:
πεποιημένῳ ἐν ἡμερῶν γυνὸς βοεβόδας, ξὺν τοῖς διορισθεῖσιν ἵππασιν ἢ τῷ ὀφ:
μασι μεδίμνους ἑῶν αὐτὸ τζερβενᾶ (ζάββας ἡ ἦν ὄνομα αὐτῷ) ὑζεμβούλου
ἐπὶ βήματος, τῷ μὲν τῶ ἡγεμονίσσης γυναικὰς ἑβόων ποιμαί, οἷα δὴ μεγε:
αθηνοῦσι ποιμὸς ἦθος, ἵππος ἐμὸν αὐτὸ Κωνσταντῖνον νέον ἦν ἡγεμονεῖ ἀζιμαβοτ

αὐτὴν

αδίκως ἐκ τῆ αὐθαιρέτως ἐξελθεῖν τῆς ἀρχῆς. ἵνα ἐὼν ἀφηγεμονεύοντων τῆς Μολδαβίων Μιχαὴλ βοεβόδαν ἡγεμόνα ἐξήλθεν. οἱ γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ὄντες μὲν ἀδίκως, αὖθις δὲ ἐν ἀρχῇ τὸ ἀξίωμα σπάνιες, μὴ ὑπὸ ἐὼν ἀποφάσεων ὑποκείμενοι: νεχῶς αἰτίας ἐκβουλευόμενοι, τὸν μὲν Κωνσταντῖνον ἀπολέσθαι τῆς ἀρχῆς, αὐτὴ δὲ τὸν Μιχαὴλ βοεβόδα ἡγεμόνα αὐτοκαλέσασθαι, ἀποδιδὰς μὲν ἀφόβως τὸν ἀδελφοβλαχῆ θρόνον, μόλις δὲ ἀπὸ, τῆ ἰδιοκτήτῳ πλουσίαν λαβὼν ἂν τὴν ἡγεμονίαν ὁ ἀποδρᾶντὰς Μιχαὴλ βοεβόδας, μέγαν μὲν εἶναι τῶν Θωμανῶν, ἢ ἐὼν τὰ οἰκονόμια ἔχόντων μὴ ἐπεκτήσθαι, ἀμφὶ δὲ τὸν εἶναι ὁρισμὸν ἔχοντα βασιλικὸν ἀφ' ἑὸν ἐν τῇ ἀδελφοβλαχίᾳ ὄντα χαπουκίσιον, ἐξ οὗ τῆ ἔγραφε τὸν μὲν νέον ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον τῆς ἀρχῆς ἀβλαβῆ, αὐτὴ αὖ: τὰ δὲ αὐθαιρέτως θέσθαι ἀρχοντας ἐν τῆς βλαχίᾳ. ὁ μὲν ἂν δὲ τὸς ἐπῆνος τὸν Δάνιβιν ὀλιβοὺς, τῆ ἀφοσιωμένων τῷ βασιλεῖ, οὗς τῆ τὸν χαπουκίσιον ἀξεχόμενον. ἰδίᾳ γὰρ παρέσχε τὰς ὁρισμάς. χαβούλια τῆ τὰς ὁς τὸν χαπουκίσιον χυσπῆναι λέγε ἐκπέμψαι. (ἔλυσε γὰρ ἀναιρήσασα ἀνεργεσθῆς ἀφ' αὐτῆ.) μὴ ἔχοντα δὲ ἄλλως πως ἀναπαύσασθαι, ἐπαναπαύσασθαι ἐμβῆν τῆ αὖθις εἰς βασιλεῖον, τῆ ἐκπέμψαι δὲ αὐτοκράτορα λέγεται τὰς ὄντας τῷ ἡγεμόνι, ὡς αἰῷ αὖθις ὁ χαπουκίσιος ἐπανεξήλθεν. ἐμβάντα τῆ τὸν δὲ ὑποδεχθῆναι ὡς ἔθος τὸν ἡγεμόνα, τῆ ἐρεῖσθαι διὸ τῆς ἐπιστροφῆς αἴτιον, ὑποκλαβῆν τῆ τὸν χαπουκίσιον, ὡς αἴρα ἀφαὶ τῆς νέου βασιλῆ ἐκπέσαντα αὐτῷ, τῆ μεταὶ τὸ ἐπιστολῶν τῆ βασίλεοι ὁρισμοὶ, τῆ τὰς δὲ ἀναγνῶναι αὐτῷ ἐκέλευσαν. ἀσχάριος δὲ αἰσχρότερος ὡς τὸν σωτῆρα τόπον, ἐξαναγαγῶν λέγεται τὸν χαπουκίσιον τὸν ὁρισμὸν τῆ τὸνδε ἀναγνωσθέντα, τὰς αὐτῆς αὐτοκρατῆναι, ἐπαναβαίνοντος γὰρ περὶ ὁρισμὸς εἰύγχανεν ὢν τῆ τὸν ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον ἀποκλεῖσθαι ὡς τὴν γυναικωνίτιδα. ἐκεῖνο γὰρ ἔθος ἐστὶ, τὸν μὲν ἐπιτετοῦν ὡς τὴν γυναικωνῖτιν αὐτοκέχρεσθαι,

ἡνίκ' ἀνθυπάτευε τὰ δεύτερα, τὴν ἀνδρειοτάτην παιδίσκην αὐτὴν) ἡγεμονεύουσαν μεθ' ἑαυτῆς τοῖς Ἕλλησιν ἡμέρας τοῖς πάσας ἀνιερωμένοις, τῇ ἐν ἀρχῇ νέους ἡμῖν θρησκευτικοὺς δυσχεράναντας περιτρέπεσθαι, τῇ ἁπλῶς γεννάδας ὑποπτήσαντας, θάνατον γυναικὸς, συνεβούλευσε γάρ· ἐπὶ ξένοις τε πολλοῖς γυναικὶ τὸ γένος εὐπρεπεῖ (λέγω· ἀνανδρίαν γάρ ἦν) τῇ τοιῷδε ἀνδρὶ ἀναιρεῖσθαι, τῇ εἶναι δεδιότας μεθ' ἡμέρας χρόνον μέγαν, παῖς τε τοῦ πάθους ἀφόρητον· οὐ γὰρ ἐπιοῦσα ἡμέρα θάνατον γυναικὸς ὑποπτήναι, ἀλλ' ἂν γεννικωτέρᾳ ψυχῇ ὑπενεγκεῖν μέγα. θάνατον τοιῷδε πολίτου, τῇ ἄωρον τῇ ἡγεμόνι πορίζεσθαι, ἐφ' οἷς ἔμελλον ἐς δυνατὸν πολίτου πρὸς ἕκαστον πεισθῆναι τὴν ἄξιον. ἀλλά τῇ οὐκ ἐς ἐκπεπληγμένον μᾶλλον ἀνδρὶ φερόμενος· τῇ τὸ χάριεν ὅτι μὲ ἐν ἰδιώτῃ χρόνῳ ζωὴν μενέσθαι τὴν παθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς· παθ' ὃν γὰρ εἰσὶ τῷ βασιλεῖ, τῇ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔχθιστον τὴν τῶν βασιλέων θέσπισιν, ἀλλ' εἰσὶ τοῖς ἀποστάταις· πόλεμοι γὰρ δι' αὐτῶν ἄνευ τῇ πάλαι ἐρεθίσιον καὶ πρόφασις, τῇ παρ' αὐτῶν ἐγυμνοῦντο πόλεις οἱ πρέσβεις εἶναι πρόφασιν ζητοῦντες· τοιοῦτοι γὰρ ὄντες καὶ τοιοῦτοι ἦ τῷ νέᾳ Ἡγεμόνος τυχόν, τὸ ἱερώτατον ζημίαν μᾶλλον ἐφόβα δι' εἶναι φήμην ἐν τῷ τότε ἐν βυζαντίδι ἀνατροφήν. τῇ μοι δοκῶ πρέσβεων εἶναι τῆς ὑποκειμένης θέσεως ἕνεκα καὶ ζητεῖσθαι. ἄλλως γὰρ ἂν μεθ' ἑαυτὸν τῶν πρεσβευτῶν ὑποκριθέντων· ζωὴν τὸν πρέσβεων ἀποστάτων πλείονων ἐκφυγεῖν· πεπείσθαι γὰρ μεθ' ἑαυτὸν τὴν πρᾶξιν ἐς βυζαντίδιον ἡμέρας ἑκατονταέτονται· παθ' ὃν ἐπὶ ζωὴν τῆς ἀποστάτου ἀναπεπαυθῆναι, τῇ τὸν Ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον τὸν πλείονον ἀποδεῖναι, ὡς παιδίσκης ἐρᾶν.

Λαβόντος δὲ τὴν ἡγεμονίαν τὸν Μιχαὴλ βοεβόδα, πρῶτοι τῶν τῆς βλαχίας ἀρχόντων μεθίστασθαι ὡς ἐμέλλετο ἐν βυζαντίδι ἐπιμένειν. τῇ σπουδῆς μὲν ὡς γε πρὸ δὲ τὸ πλεῖστον ἡσυχάζοντες, ἐφ' ᾧ τῆς δὲ ἐμποδὼν τὴν φόβον· ἀλλὰ δεῖ μὲν σπουδῆς, ὡς φημί. ἡ δ' ἀληθὴς αἰτία· ὡς ἄρα ὑπὸ τῆς προηγεμονεύοντος γενομένου ἐς τόδ' ἐπιμένειν τῇ πρεσβεῖα τῆς γῆς Κωνσταντῖνε ἀναπαῆναι πρῶτος χρημάτων, ὀλίγοντι ὡς ἡ ὑπάτου

πρὸς·

σαύλως τοῖς λόγοις αὐτῶν συναινέσαι. ἀλλὰ τότε μὲν ἀπῆλθε, σωτὴρ ἡμῶν γενόμενος. ἡ δὲ ἁγία μὲν ὡς σπουδάζων παραγίνεσθαι ὑπὸ τῶν Κρητῶν διωχθῆναι, ἢ ἀπήγαγεν αὐτὴν αἰχμάλωτα φαντάσματα, τὸν δὲ Ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον τὸν Βασιλέα ὑπὸ τῆς ποινῆς διαβολὴν ἐκβῆναι αὐτοδόλως ὑπὲρ ἡμῶν ἀπεστάλη. ἡ δὲ Ἁγία μὲν τὸν περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων Ἡγεμονίαν Μιχαὴλ βοεβόδα γεγονέναι τὸ χρυσοῦν ἐκπάνοσος ἅγιος ὁ ὄρος τὸν Πανσεβίου, ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας τὸν ἁγίαν Μαρίνην.

Συνέβη δὲ ἐν τῷ τότε ἡμᾶς ἐλθεῖν εἰς τὴν τῶν Μολδάβων Ἡγεμονίαν. αὐτὴ δὲ ἐστὶ τῶν ὀρθρανῶν ἐν τῶν τῆς χαρίσσης Γερμανίας ἐθνῶν τὸ γένος, ὧν καὶ πρόσθεν ὄχλος ἐν Καππαδοκίᾳ, μετὰ ταῦτα δὲ εἰς ἀρχιερατείαν ὄχλος ἐγένετο. Εἶτε γὰρ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς ἀρχιερατεύσειε, οὐ τὰς ἐν τῇ τοιᾷδε τέχνῃ πάντας ὑπὲρ αὐτὸν ἔχει, ἢ τοῖς βασιλεῦσι αὐτὸς ἀδεκὴ λαὶ πρεσβεία, ἢ ὅλως ὀφείλει τοῖς βασιλεῦσι παρεκτονεῖν ἄρχοντας, ἢ αὐτὸν παρεκτονεῖν.) καὶ λαὶ γενόμενον δὲ τὸν Γερμανικὸν εἰς τὰς Μανεσσᾶς αὐτὸν εἰσῆλθε. τὸν μὲν ἂν ἀρχιερατεύσει ἐν τῷ Ἀντιόχου χρόνῳ πρωτεύειν. Ἐν πάντες γὰρ ἐν τῷ τότε ὅσοις ἀξιωμάτων ἦν ἢ χρημάτων μᾶλλον ἐπιθυμοῦντο.) ὁ Γερμανικὸς αὐτὸν Ἰωάννης τοῖς ἀποστόλοις λαὶ πρεσβεία διέσωσε, καὶ τὸν μὲν φίλοις τοῖς ἀποστόλοις ἦν, τὸν δὲ πρῶτον λέγειν τὰς ἀποστόλους αἰτήσαι τι παρ' αὐτῶν, τὸν δὲ αἰτήσαι τι τῶν μοναχῶν ἀξιώσαι, ὅσους πρὸ χρόνου ὀλίγου τοῖς χριστιανοῖς ἐδίδοτο. Σχεδιάσαντος δὲ λέγειν τῶν Ὀθωμανῶν φωνὴ τὸ παρ' αὐτὸν ζητῆσαι ἀξίωμα, τὸν δὲ ὑποσχεθέντας, τὸν Ἰωάννην δηλῶσαι τῷ ἀρχιερατείᾳ τὴν τῶν ἀποστόλων ὑποδοχήν. ὁ δὲ, ἐλθὼν γὰρ ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν τοιοῦτον παρὰ τῆς βασιλέως ἀξίωμα) ἵνα μὴ τὸ ἴδιον αἰτήσῃ ἀξίωμα, τοιαῦτα αὐτῷ συνεβούλευσεν. ἔγνων ὁ Ἰωάννης, ὅλως ὡς ὅλη πᾶσα φιλία ἐστὶ, τὰ παιδιῶνας, ἢ οἱ περὶ αὐτὸν πάντες, ἢ ὕστερον αὐτοῖς τὸ μόνον τὸ ὑποσχεθὲν σοι δῶρον ἀξίωμα, ἀλλὰ ἢ ἄλλο τι ζητῆσον ἢ.

ημιόλεγον, ἐμέ γε τὸν ἐπὶ τῷ τῷ σε ἀγαγόντα τὸ βήματος, ἢ σεαυτὸν ἀπεργάσῃ ημιῶν· ἱερὸν γε ἢ ἀστιδοξόλεγον, ἢ ἦν γε σοφὴ γυν τοῖς λόγοις, τὴν Ἡγεμονίαν τῆ Μολδαβίας ἀφῆσαν σε δῆ, ἢ τὴν δε λαβόντα Ἡγεμόνα ἀναδηχθῆναι. ἦν δέγε ἢ χρημάτων δεῖ, ἔσας σοι ἀπαρέξομοι λαβεῖν ὅσα ἀπερ ἀν βέλῃ. μηδὲ ἓν τὸν χρόνον ἀναβαλλόμενος, ἀπελθὼν ταχὺ ἄφησαν τὴν Ἡγεμονίαν, ἢ οὕτι γε λήξῃ, τὰ δεῖ σε περὶ τῆς συνδιάσας. Ταῦτα γὰρ ὁ Ἰωάννης ἀπεκάλει, ἐξ ὧν τῷ Παιδώνα ἀξεγένετο οἶπον, ἢ γονάτων λαβόμενος, ἢ ἀντὶ βολῶν ἤλθ τὴν Ἡγεμονίαν, πυρρόπλη νοὸς ἀπὸ τῆλε ἐπιδεθείς, ἢ τὸ δολίας τῆ ἀρχιμανδρίτ ἀπεδόθαι βελῆς, ἢ εἰπὶ τῷδε ὑποσχέσθαι τῷ Παιδώνα ὀγδοήκοντα δῶναι τάλαντα. ἦν γε τὴν Ἡγεμονίαν λάβῃ, ἢ τὰδε τὸν ἀρχιμανδρίτην λάθιον ἀριθμῆσαι ἔμελε, μὴ φθῶσι οὕτι γε τὰ παρ' ἐκείνῳ ὑποσχεθέντα πόσιτος ἦν ἢ γυναῖθιος ὄνησις, τό τε λόγε, ἢ οὕτι γε μεδὲ τὴν τῶν βιοτῶν παθάρσιον ἢ ὠν· τὸ δὲ οἷα δὴ ἀποσοβῆσ τε ἢ βιοτὴ περφυκῶς ἱμειρόμενος. προσέπεσε δὲ τοῖς γόνασιν αὐτῆς, ἢ δακρυβρόων προσεκλαύσατο τοῦτ' αὐτὴ Ἡγεμονί. τὸν ἡ Παιδώνα ἢ τόδε ὑποσχεθῆναι μέγεθος. ἔτυχε γὰρ ἐν ὀργῇ ὢν τότε τῆς Ἡγεμόνος Μολδαβίας γρηγορίᾳ βοεβόδα, οὕτι γε μεδὲ τὴν τῆς νεᾶς βασιλέως εἰσβεβάναν ἢ ἀπηλθὸν πρὸς τὸν Παιδώνα οἱ τότε εἰσέρεσθαι ζῶν δώροις τε, ἢ χρήμασιν. ἐνθεῖν δὲ ἔσαν τε πλαγκτῆνα εἰσβαίνειν, ἐξ ὧν βασιλέα προεγεγένη τῷ βασιλῇ ἐνεγκεῖν πρὸ τῆς τῆ γρηγορόβοδα παραφυάσεως, ἢ τῆ τῆ Ἰωάννη προβιβασῆ. ἡσυχῇ δ' αὖτῷ ἐπεγχάνη ὁ ἀρχιδυνᾶχος, ἢ τόνδε πῆ ὦ Παιδώνα ἐξεῖδαν λέγε, ἢ τὸν Παιδώνα ἔσαν, οὕτι γε ἐξ τὸν βασιλέα. ἐπὶ ἔθος γὰρ ἦν αὐτῷ ἀπαιγύλως ἡσυχίαν, ἢ σόγμα πρὸς σόγμα αὐτῷ ὁμιλῆν· ἢ τὸν ἀρχιδυνᾶχον, ἀλλ' ὦ Παιδώνα ὁ βασιλεύς ἢ ἔτι ἐπὶ τῶν δημοτῶν, ὡς ἀπαιγύλως ἐνεγχάνειν αὐτῷ τὸν ψυχόλα, τῆδ' ἔνεκεν ἀπὸ τῆ βασιλέως ἐπιδεθεὶς ἢ, ἢ ὑπαιθι, ψυχόλις ἐπὶ σφαδυμάτ, ἢ ἡγεμόνες διορίζονται, ἵνα μὴ ὁ ψυχὼν ἀπεργάζηται ἐξ τὸν βασιλέα. τὸ γὰρ ἦν κατεπῆδα ἐξ

ις, ἢ βασανῶσα οἱ ἐκ βασιλέως ὄντες. ἢν γὰρ δι' ἐρέσεως εἰσὶν ὑμῖν φανεροὶ τῷ βασιλεῖ, ἀναγγελοῦσι, καὶ γὼ ἀκούσων ἐγὼ τῷ βασιλεῖ, ἢ γὰρ ἀπειλῶν φανεὶς τῷ ὑπάτῳ ὁ ζιζιγια: ρια, ἢ αὐλὸς ἀπαγγείλῃ τῷ βασιλεῖ, αἴτε δι' ἐπιβουλὴς τὴ ὑπάτου ἐκ βασιλέως. ἢ τὸν δ' ὀργιάδην λέγειαν ὡς ἐκ τῆς ἀρχιδικαστικῆς λόγης, ἢ τὸν ἀρχιδικαστὴν ὑβρίσαντα, ἢ τὴ ἢ ἀπαγγείλαντα ἀπειλῶν παρανομήσαντα εἰς ὑπάτου, ἢ τὸν οἰκονόμον ὀργῶν ἐπὶ τῆς πηγάνου, ἢ τῶδε λέγειαν φάναι. ἐνταῦθα εἰπόντα ὦ οἰκονόμε ὀργὴ ἀλλ' ἡμῖν: χθαι προσηκόντως ἐνιαυτῷ τῷ ὑπάτῳ. αὐλὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν ἐστι περὶ ἐμὲ πάντων τὴν περαιτέρω τοῖς γόναισι θεῖναι, ἐκβαῖνα εἰσοικίσαντα, ἐφ' ᾧ τὸν μὲν ζηλοῦν ἀρχιερέα παθε: λῆν, αὐτὸν δ' ἐκ τοῦ τὸν ζηλοῦν Μαρκιανὸν ἐν τῷ βασιλεῖ ἱδρύσασθαι λόγῳ, ὁπότε θάρ: σος ἢ τὴν ὁδὸν πρὸς αὐλὸν ἀπαίρων ἔλεγον προσοδοπωνίας, ἢ ταῦτα μὲν μεχρι τῶδε εἰρήνευτο, νῦν δ' ἤδη οἶδ' ὅπως τὰ πραγματα μεταστραφὲν, ἢ ὁ ἐξιουνῆχος τῷ ζωνίθῃ ὑποερχομένῳ θάρσος ἐπαίρων, μῶν φόνον τῆς βασιλέως τῶνδε γίνεται; ἢ πεισόμενόν τι δι' φόνους αὐτῆς γίνεσθαι. πῶς γάρ; ἢ ἄγνοῇ ὁ βασιλεύς, ὅτι γε ἡμῖν ἐστὶν οἱ ἐπὶ τὸν θρόνον θεῖναι αὐτόν, ἢ αὖθις ἐφ' ἡμῖν παθεῖν αὐτὸν πεῖναι; ἀλλά γε τὸ ζῆρος ἤδη ἐς τὴν ἐμὴν προαγωγὴν πεδίον, ἢ γε καὶ ζῶν αὐτῷ ἐς ἑξάκριτον τὸν κέραβα ἐπιφανῶν τοῖς ἑκατοντάρχοις τῆς βυζαντίδος περιπάτου μέρεσιν, ἵνα μὴ ἄλλοι ἀπόντα μιμήσωνται, γνόντες ὅτι γε πᾶς ὁ αὐθις ἀρχὸς μὲ κυρὶ γίνεται βρῶμα. πρὸς ταῦτα ὁ ὑποληφθεὶς λέγειαν τὸν οἰκονόμον τὴν γνώμην αὐτῷ ἀναπάυον: τα, ὑποχωρῶν δὲ ἡ μετ' ὀλίγης φέρει τὰ συμπόσια τὸν παίρωνα. τίς γάρ οἶδε ἢ γε ἐπαίθυσεν ὁ βασιλεύς; τίς ἢ ἦν ἡ ἀγία, δι' ἣν προσεγένετ ὡς τὸν βασιλέα; ἢ τὸν παίρωνα φαναί.

Ἀνὴρ τις ἦν ὑπηκόων ἐν τῷ χρόνῳ παθ' ὃν ἐπαίχομεν τὰς αἰσεβεῖς συμφορὰς παθε: λῆν, πάντων ἀπροσδόκητων, μόνος ἐκεῖνος ἔμφρων πρὸς σωφρόνων, ἢ ὀλιγανέμων τοῖς ὑπερῥῆ τῆς πίστεως ἀγωνιζομένοις στρατιώταις. ἦλθον γὰρ ὀλεθρεύσαι θεῷ, πρὸς

νόμην ὡς τὸν βασιλέα, ἐφ' ᾧ ἡγεμόνα Μολδαβίᾳ αὐτὸν καταστῆσαι. ὑπισχνεῖτο δὲ καὶ τὸν οἰκονόμιον χαρᾶν λέγειν, οἷα παρὼν ὁ Πατρώνας, οἵτε καὶ ἐν ἡμέραις ἦσαν, αἳ ἂν ἡ τῆς Μολδαβίας ἡγεμονία τῷ προηγουμένῳ ἡγεμόνι Βασιλείῳ βοεβόδᾳ καταστῆσαι. πῶς γὰρ νῦν οὐδεὶς τὰ χθὲς ἀσφαλείᾳ τε καὶ βεβαιοθείᾳ τῷ βασιλεῖ ἀναστρεφόμενος, καὶ ὁ δι' ἡμέρας ἡγεμὼν Μολδαβίας ὑπὸ τῆς βουλῆς μετ' ἡμέραν καθαιρεθήσεται; ἆρα οἶσθα παρὼν, ὡς τῆς τότε τῆσδε γῆς προβουλίαν τε καὶ Μολδαβίαν, ἃς τὸ ἔθνος ἐκάλεσεν, ἡ ὁσία τῆς ὁμωμοσιωτῆς συνόδου ἐπὶ ἡγεμόσι παραχρῆμα ἱδρύσατο πίστεως τῇ βασιλέᾳ ἐνοχλουμένοις. πῶς γὰρ νῦν οὐ σὺ αὐτὸ μανείης φέρεις οὐδὲν αἰδούμενον ἡγεμονικὸν ἐγχείρημα ἀξίωμα; καὶ ὅμως ἐπιβουλεύειν ἔναγες τοῖς παροῦσιν. ἐπεὶ εἰ ὡς ταῦτ' ὑπὲρ τῆς βασιλέως ἠγωνίσασθε, διὰ τὴν βασιλέως συμφορὰν σπεύδειν ὑμῖν. καὶ δέγε ἡ παρὸς ἡ ὑμῶν ἐκδήλουσεν, ἔστι ἡ ἄλλως διεργεσίᾳ, ἡ ἃ τοῖς παρὼν ἀξίων ποσιῶσι ἀξιώματα. ἰοὺ ἔστι ἁμοὶ δοκοῦσι αἰσχρά, οὐδὲ ἂν ἡμῖν ἕτερον παρουσαίνοι, ἀνεβόων ἀπαγγέλλον τῷ ὑβρίζῃ, οἶδα γὰρ ὅτι γε, ὅτι ἰοὺ διὰ σοι παρόντος αἰσχρογνωμοσύνη. ὀργισθεὶς δὲ παρὸς ἰοῦλα ὁ Πατρώνας, παῖσι ἡ ἐπὶ ξίφος τὴν χεῖρα ἐπιβουλών, ὑβριστικῶς καὶ ἠξίωσεν, ἀλλὰ μετὰ βραχυτέρας ἐς τὸν ὕπατον ἀνεγνών, παρῶν γὰρ παῖσι τῷ οἰκονόμῳ ἀμφὶ τὸν λόγον συνεσκολιάζετο, ἡ δίχα λόγου δοῦλε αὐτὸν ἡ τὴν ἰδίαν καθαίρεσιν, ὡς καὶ ἀνδρὶ ἀνοσιουργῷ ἐπιτιμῶν καὶ ἀποδιδόσαν. ὁ δ' ὕπατος ἐπὶ τοῦ ἰδίου παρὸ ἀσφαλοῦς ἐφιζάνων, ἡ τὸν δὲ καθεζῆσθαι βιαζόμενος, ὡς ὑπὸ τῶν ἀδόσεων ἐπὶ τοῦ ἁρμοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἁρμοστοῦ παρουσίᾳ, ἡ διὰ ὑπὸ αὐτῷ, ἡ τῆς βασιλέως καὶ αὐτῷ σπουδῆς γνώμη δηλοῦντα, παραχρῆμα καθῆστο τῷ ἀξιώματος μετ' ὀργῆς καὶ αἰσχύνης ἐπὶ τοῦ ἡμέρου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐπὶ τοῦ ἁρμοστοῦ ἐπὶ τοῦ προβουλεύσαντος Πρωτοσπαθαρίου οἰκονόμιον ὀργαίνοντος. ἀναστενάξας δὲ ἐπὶ τοῖς ἐπὶ τοῦ Πατρώνας μεγαλαπόλεμον διηγήσατο, διὰ τὸ ἀρχιεπισκόπῳ, περὶ τὸ τῆς

τῆ Γρηγορίᾳ βοεβόδα ἀδελφόσεως, ἡ ἵνα τὸν Μανέλλην Ἰωάννᾳ ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν τῆ Μολδαβίας θρόνον ἐγκαθιδρύσεως. τρὸς ἃ οὖν ἡ τὸν ὕπαλον ἀποφαίνεται λέγει, ὅτι τῆ τῶ μὲν τὸ ἀδελφοποιητὸν εἶναι, ἡ οἶδα γε πάντως ὅτι ἀναγκαῖον μὲν τοῖς λόγοις ὁ βασιλεὺς θριῶν ἕνεκα. τρῶτον, ὅτι γε χθὲς εἰς αὐτὸν ἡ αὐθις ἐπὶ τὸν θρόνον ἀποφαίνεται, ἐν ᾧ τῆ τῶν χαλεπῶν, τὸ δὲ τρὸ μικρῆ πυρωθέντα ἀναμεθύσουν, ὅπερ τῶν ἀδοκήτων ἐστί· δεύτερον, ὅτι γε οὐ τοιαύτην ἡγεμονίαν αὐτὸς ἀξιοῖ ἀξίαν τοῖς, ἡ τῆς βασιλικῆς δεδοικυῖαν τοῖς· θρίτον, ὅτι γε ἡ αὐτὸς οὐ συγγενὴς ἡγεμόνα γενέσθαι, ἀλλ' ἀπὸ ἡγεμονικῆς γένους ἐστίν, ἀ δὲ ἰῶν ἐπιφανῶν ἦν, οὐχὶ ἰδιώτης αὐτός, τρόδηλα δὲ ἡ μικρὸν ἔμπροσθεν. ἀπαγγελῶ γὰρ τοῦτο γε ἐμῶ βασιλεῖ, ἡ ὅτι μὴ αὐτὸς ἀπορηθῆ ἀπαγγελῶ σοι. ἡ ἐπὶ τοῖς δὲ ἀναξιθῶν λέγει τὸν Πολῳώνα. ὁ δ' ὕπαλος Μεχμετασιᾶς ἀδελφὴν τὸν ἐξωδόντα ὀνομάζων ἀλλ' ψυχῆ παιδίνασιν, ἐφ' ᾧ μὴ μεθαγνόντας τῆς ἀπωσίας τὸ ἀξίωμα ἡ αὐθις αὐτῷ ἐπανακτίσασθαι, ἡ διὰ χρήματα αὐτῆ πάντα ἐς τῆς δημοσίας ἀργείας ἀπλανῶς, ὄντα ἐς χίλια ἡ ἐννεακόσια ταλαντα, ἡ διὰ δὲ πάντα ἐννεαπάδενα ἡμέρας ἐκπίπτειν. τρότερον γὰρ τὸν ὀβολὸν ἦχε βρόχον ὠνήσασθαι. μεθ' ἱκανὸν δέ, τὸν γενικὸν Ἐξαρχείας Ἀλέξανδρον ἀδελφόν ὄντα τῆ τῆς Μολδαβ[ί]ας ἡγεμόνος Γρηγορίᾳ μεταπεμψάμενος, ἡ ὡς δὲ τοῦτ' ἐκ τῆς ἀδελφῆ παραγένεσθαι ἀνήγγελε, ἡ ὅτι γε δῆ σπεύσασθαι ἡ δυσωπῶν ἐπὶ τῶν ἐπανακτᾶσθαι χρήματα μέσον ὑρόντα. ὁ γὰρ πάντων χρόνος τοιόν δέ ἐστι πάντας τῆ· ὅτι αὐτὸς δέ, ὅτι αὐτὸς ἦν, ἡ ὁ βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆ βιαζόμενος, ἡ πάντα ἦν ἐκῶν τρούτου χάριν; ἰδοὺ ἀνάκλησις ὁ Ἐξαρχεύς, ἡ μύθῳ συσχεθεὶς ἀφορήτῳ, ἐξῆλθε, ἡ ἐκ τῆς ἀδελφῆ ἐπιβάντας τρόσωπα ἐξένου, ἀνήγγελεν αὐτοῖς ἐκ τῆς ἐπιβάντα λόγους, ἡ δι' ἑπτὰ μὲν ἐπιστολῶν βλυσσόμενοι, τοιῶδε τῶ τρόπῳ· ἡ ἐπιβαλὲ ἔγνωσαν. ὁ μὲν ἰῶν ἀπόστολος Κριτὴς ὁ Βυζαντίδος γεγονὼς

μεχρι τῆ ἐφέσης γῆων ἦν τῆ ἀρχιῆ τῶν ἐπισκόπων τῆ ἡγεμόνος τρηγορίε, ἡ ἀφίξη ἀπο αὐτῆ ἐν ἀσημοῖς ὑπηργεληδνος, ἀφὸς ἴδιον γᾶν ἔγνωσαν ἀφοσ: δραμῆν, ἡ ἐκληρωσῆσαν, ἡ χρήματιν αὐτῶν λυσωσῆσαν. ἕλος γάρ μόνος ἱερεὺς ἦν τῆς ἀληθείας σῆσαν, οὔτε δὲ δι' αὐτῶν εἰσὶ τῆλο σφοσηχθῆς. ἐσωτέρω ἰοιῆν ἀπῆλθεν εἰς τῶν ἐπισκόπων τῆ ἡγεμόνος εἰς τὸν ἀφοεξεταθέντα κριτὴν, ἡ τῆλον παθιηεληθέντα ὡς ἐκ ἀφοσώπε τῆ ἐπισκόπων ἀφὸ τῶν, ἐφ' ᾧ τῆς ἀληθείας σῆ: σαι τὸν ἁγὶ ἰωάννην ἀποβαλῆν, παθαγισῆν δ' οὖ τὸν τρηγόριον. φασῆν ἡ ἀφ' ἰαυτῆ λέγεται τὸν κριτὴν, ὅτι γε ὁ ἰωάννης ἕλος ὀγδοήκοντα ἐτῶν παῖς ἦν τῷ Παι: ἰρῶνι, ἡ τοῖς χριστοῖς ὑπεῖχε. δῆ τοίνυν τῆς δε σχῆμα τῆ ἰωάννε δῶναι, χρή: ζειν γάρ μόνοις ἕλοι σφθονται. παθαινούσης τοιγαρῆν ὁ ἐπίτροπος ἀπῆλθεν, ὁ δὲ κριτὴς ἐνδυκῶν τοῖς ἀληθέσι, ἡ ἰδίᾳ αὐτιβοηθῆσαι ἔρη, οὐκ ἡ χρήματα ἀφορεῖχεν. ἀπεκρίνατο δὲ τὸν Παιρῶνα φασῆν λέγεται, πέμψαν αὐτῆς σῦριον εἰθῆν ἀφὸς ἡμᾶς ἐφ' ᾧ τῆ χρήματ' ἀπεῖ ζητηθέντα ἐς, ἡ διορίσαται. σποσὲ δ' ἂν αὐτοῖς ἰοιῆς χρήματα λαβῆν, ἡ τὸν ἰωάννην αὖθις εἰς τὸν τῆς ἡγεμονίας θρόνον ἐγκαθίσησαι. ἦ γάρ ἄλλως ἐγίγνετο τὸ σᾶσαι ἀσοῖς ὑπ' αὐτῆ ἡφιωθέν. ἡμέρας τοιγαρῆν γενομένης, μεθεσέστατο αὐτῆς ὁ κριτὴς, ἡ ἀφοσυθέντες ἀπῆλθον μετ' αὐτῆ εἰς τὸν τῆ Παιρῶνα οἶκον. ζῶντα ἡ ὁ Παιρῶνα τὸ τῆ τῶ ὀθωμανῶν ἀνθυφέρτατος παγάτιον, εἰς ἣν αὐγὴν ἔχων σπεῖραν ἀληθῶν εἰς ὀλιγοστὴ, ἡ δορυφόροι αὐτῆ ἄρσας παθέχοντες εἰς χιλίους) συνεληθόντες ἦν ἐς τὸ δωμάτιον, εὗρον τὸν Παιρῶνα μεθὰ τῆς βασιληπῆς ἐγκεκοσμημένον στοῦμα. ἦν δ' αὖρα ἡ τοῦ ἱματίου αὐτῆ χλαῖνα ἄξια, ἡ μὴ γάρ στοῦμα μέχρι ποδῶν, τὸ δ' εἰσὶ ἦν πε: φαλὴν φανερώτατον μεῖζον, οἱ ἡ χιωνίσκοι αὐτῆ σκαριωλικοὶ, ἡ οἱ πόδες αὐτῆ γυ: μνοὶ δυναξυρίδος δίχα ἡ ἐμβάδος, οἷα δὴ τῶν σκαριωλῶν ἐρυθρὰ πεδίλοις, ὡ: σαύτως δὲ ἡ δὴ εἰσηκήκοια. ἡ τότε προσπεσόντα εἰσὶ πόδας ἐξαύτης

τὸν

τὸν Ἐξηντέα μέγιστον, ἢ τὸν Παῦρωνα ἐρεῖσθαι, ὃς ἀεὶ ἐγώ; ὑποληπτὸν δὲ τὸν Ἐξηντέα, ὡς οὐκοῦν ἡ πόλις πᾶσι ἐπιτέτακται σὺ εἷς ὤν· ἢ οὐχὶ εἰκὸς ἐστὶν εἶναι, εἷς τὸν ἴσχυρὸν Μαντινέα ἐξ ἰσοδυναμέρου ἐγκαθιδρύσασθαι θρόνου; καὶ ἐπιτέτακται δὲ τῷ Ἐξηντεῖ οὐκοῦν ὑποληπτέον, ὅτου ὑποληπτέον ἦν, ἔγωγε. πᾶσι δοκεῖ, εἷς τὸν Μεγιστόστρατον ἐξ ἰσοδυναμέρου ἀξίωμα οὐκ ἐναγώνιον; ἔγωγε. ἰσοτέλεις ἐγὼ ἐμοὶ οὐκ· σὺ δὲ σὺ φοβεῖ με; ὑποληπτέον ἢ τὸν Ἐξηντέα, ὅτι δέδιεν οὐκοῦν ὁ Κόσμος, ὡς ἐγὼ οὖν σὲ φοβοῦμαι οὐδέν. ἢ ἐπὶ ἴσοις ἀγῶσι ἀγωνιστής· ἢ ξίφη γυμνά· ἢ οὐδεὶς ἄλλον τὸν Παῦρωνα, πλὴν ἢ ἐμὲ δίδιεν ἀγωνιᾶν, ἐφ' ᾧ τὸν ἀδελφὸν ἐπὶ τὸν ἡγεμονικὸν ἐγκαλοῦντα θρόνου; ἢ τὸν Ἐξηντέα ὑποληπτέον, ἀγωνιᾶν μὲν ἐκ ἔστι μοι ὑποπτεύειν, πλὴν δ' ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς ἢ δεξιὸς ὑμῶν Ἡγεμὼν ἀναγορεύεται, δῶρον πᾶσιν ἐν τῇ γενεαλογίᾳ ἀναπόκριτα ἀγωνιᾶν· ἢ τὸν Παῦρωνα ἄλλον μεθ' ὁρμῆς, ἀθανάτοισιν ἀγῶσι ἀγωνιᾶν ἐκ ἔστι μοι ὑποπτεύειν, πλὴν ὅτι ἐπὶ γῆρας· ἵνα δέ σοι μηκέτ' ἢ χαρίσωμαι, ἀεὶ μὲν διανόσια περὶ ἐμοῦ ἀναπόδεκτον, οὐχὶ δὲ ἀεὶ ἐναλίου, ἢ πλὴν ἀεὶ ἡμέραν ἀπὸ ἄλλου ἀναπεφηνέναι. ἢ οὐδεὶς ἐπὶ τοῖσδε ξίφεσι ἀγωνιστής· ὑποληπτέον ἢ τὸν Ἐξηντέα, ἀθανάτοισι μὲν ἄλλον ἄλλε σήμερον ἐξ ἀναγκαίου, ἄλλ' οὐχὶ, ἄλλε μεθ' ἑνὸς ἀεὶ ἐναλίου· ἀεὶ γὰρ ἂν ἐκεῖνον εὑρεθῶσι χρήσιμα; ἢ τὸν Παῦρωνα, σὺ μὲν δοκεῖς φόβον ἀναπέφανται ἄλλον· ἐγὼ δὲ δέδοικ' ἂν, μὴ ἂν ἀναγκαῖα ἀεὶ χρήσιμα. ἢ τὸν Ἐξηντέα, πλὴν μὲν ἐκεῖνός με ἀπεκτόνηκε, ὑποπτεύω· ἀεὶ δὲ ἐγὼ ὑποπτεύω, ἢ μὴ ἀναπέφανται, δικαίως. ἐκεῖνος ἄρα ἐκεῖνα ἀεὶ χρήσιμα ἐκ ὑποπτεύομαι, ἐγὼ δὲ ἐκεῖνα, οὐκ ἀεὶ, ἀδίκως θανεῖν μᾶλλον," ἢ δικαίως ἀποθανεῖσθαι. ἐκεῖνα μὲν τὸν Ἐξηντέα ἀγωνιστὴς ἐκ ἐθελήσειν ὑποπτεύειν, ἢ οὐδεὶς πολεμήσειεν. ὁ δὲ Παῦρωνος μετὰ τοιοῦτον ἢ τὸν ἰωάννην λαβὼν μεθ' αὑτὸν, ἐπεσεῖται ἐς τὸν Ἐξηντέα πεμπούσης, ἐς ὃ τὸν ἐν ὑπαίθρῳ βήματι ἀπῆλθε. σποδὸς ἢ ἦν αὐτοῖς μετὰ τὸ τὴν χλαμύδα τὸν ἰωάννην ἀμφιέσθαι ἀναπεφηνέναι τὸν

ἑρμηνεία. δι' ἓβδ γὰρ αὐτοῖς τὸ παραγαίειν, ἐγένετο. τὴν δὲ τὸν σπουδὸν ἀφῶς ὁ τῆς πόλεως ἡγεμὼν Λεχαίου Ἐφεσίνης ὁ προβεβηκὼς, ρηθέντος τῆ ἑρμηνείας, αὖθις δὲ σάλαμ προὸς αὐτὸν ὑπεργεσθῆς, ὡς ἄρτιος προὔκερον, τῷ παιδωνᾳ ἔφη· ὡς μεῖζ αὐτὸν ἀπαξθῆν τὸν ἑρμηνέα ἀπ' ὕζον· αὐτὸς γὰρ μεῖζα ἰσοτῆς δὲ παραγίγνεσθαι τὴ δορυφορί, ἀλλ' ὑμῶν ἀπαγθόντων μεῖζ' ἐμοῦ· ὁ ἑρμηνεὺς ἐχόμενος παραγίγνεσθαι. πρᾶθῆς ὁ παιδώνας ἤχετο, ὅπως μεῖζα τὸν ἡρῶτα τὸν ἑρμηνέα· ὁ δ' ἰωάννης μεῖζα ἰσοῦδε πόμπας ἀπαίρχετο τὸ ξύμπαν, ὥστε μὴ μίνι φαντάζειν αὐτῷ, ὅτι γε ἀ: φες ὦ ἰωάννη τὸν ἡγεμονᾶ, κ' μαὶ ἐς αὐτὸν στι ὑπόπτειαν, φάναι, ὡς πα: λὸν μοι δοκῶ εἶναι τὸ αὐτὸ ἐρίπτασθαι ζητῶ ἴσπερ βασιλικῷ ἀπὸ τὸ γίβ, ὑφ' ὃ ὁ ὕπαλος ἐρίπτασθαι μεῖζα ἰσοτῆς δὲ προσόψεως ἐς τὴ δορυφορί, τὴ τὸ ὑπάλ: λου τὸν αὐτὸν ἀπαξ ἀπὸ ζητῶ. αὐτῶν δὲ τοιῶν ἐν ὑπαίθ μεῖζα ἰῶν τοιῶν ὁ παιδώνας, μεῖζα τὸ σύνηθες τῆς προσόψεως ἔφη· εἰ ὦ ὕπαλε ἐποίησας πολλ ὧν σοι δ: δόκην χθὲς περὶ δόλων; τὴν τὸν ὕπαλον φάναι δεῖσαι· ὡς πολλὰ μὲν ἀπαίτ: μα τῷ βασιλῆ ὡς ἐπιβουλῆς, τὴ ὁ βασιλεὺς τὴν αἴτησιν αὐτὸν ἀπὸ τὸ γῆς ἐν τῇ τῶν βασιλέων πόλει, τὸν δὲ αὐτὸ ἡγεμονικῆ τὸ παράπαν γένος. τὴν μὲν γὰρ αἴ: τησιν ὑμῶν ποιῆσαι ὁ βασιλεύς, ἵν' ἴνα τῶν προηγεμονευσάντων, τὴ γὰρ τῇ ἡμέραν αὐτῶν ἡγεμονεύειν βέλεσθε, ἦτον δὲ παράπαν γενέσθαι αὐδύναλον. κ' μὲν ἐν: τὸν αὐτὸ μανίκην εἶναι ἡγεμονᾶ, τὴ ἰωῦδα ἐναρχῆ νέας βασιλῆ· ἴσως αὐτὸν μα τὸν παιδώνα τὴ ὀργιαθῆνα, ἴσης δὲ ὑπάτης τὸν ὕπαλον βεβηκότον φανῆν, ποιῆς αὐτὸν ἡγεμόνα ὦ ὕπαλε· ἄλλως γὰρ τὴ τῶν αὐτοκρατόρων ξυμβαίνειν· ἡμῖς ἴσως δὲ πινδίνῳ προβιβασόμεθ, ἐφ' ᾧ ἀς ἴσοδς ἐγχρίασθαι τὰ σφάγματα, τὴ μὲ μα: σιλεὺς αὐτοφάντης τῶν ὑπατεύειν αὐτὸν πινδινουσάντων τὴν αἴτησιν; ὅρα· κ' ἦτον γὰρ τῆ προδότερ νῦν παραγενῆσθαι γενόσ. αὐτῶν δ' ἂν ἰωῦδα ἀπαίτημον δῶ βα: σιλῆ, τὴ ἡμῖς ἐνθῶδα προσομνύομεν τὴν αὐτοκράτορι ζητοῦντι· φοβῆθ δ' ἂν ὁ ὕπαλος

τὸν βασιλέα στεριδείς, ἢ διὰ τῶν Δαυσαλῶν ἀνήγγειλεν, ὅτι γε θεῖον δὲ τὸ
ἀηδῶσι, ἢ ὅτι γε τὴν αὐτομολίαν στροσωδῶσιν· ἴσως δ' ἢ πολλῶς, ὅτι τὸ αὐθαιρέτου
ἐπὶ τὸν Ἡγεμόνα παθεῖν· χθὲς γὰρ ἐπὶ τὴν πηγεσιόραν αὐτῶ προφανιβάσεβα·
ἐπὶ δ' ὧν Ἡγεμών ἐπῆνος ἰσσαὶδε ἐπὶ ἐξεμηνοὺς ἐν τῇ βασιλέῳ αὐτῇ ἐχρημά·
ἴσων, ἦλος δὲ ἐστὶ γιανίσσης, πῶς ἂν εἰσὶ τὸν ἡγεμονικὸν στροβιβασθῆ ἐν αὐθένον;
ἢ ἰωῦλα ἐν τοιαῖς δὲ ἰσχαλιᾶς μὴ στασπερχομένος ὅπως τοίχεως ἔχῃ, ἐξέρωθεν δ'
ὧν οἱ Δαυσάλαι διάζεσι, ἢ σαύλες ξιφήρεις αὐτοῦζῶσι διὰ χήρισα τὸν στροδιξ
δζαυσράξασθαι, ἢν γε μὴ στέρας λάβῃ τὸ σαὶ αὐτῶν ἀῆθεν· σπεφάμενον ἢ
τὸν βασιλέα εἰσὶ σοῦ, ἢ διὰ στραίγματα ἦδε πάπῆσι ὡς εἰσὶ στράσιγγος ἤδαν·
θαβάμενον ἤστιν, αὐσυμθὼν ὦ ὕσσαλε ἐνδυσον αὐτὸν ἦν μετ' ἂ σοῦ θαναλη·
φόρον χλαμύδα· ἢ εἰσὶ τοῖς δὲ ἔξεμθὼν ὁ ὕσσαλος, τὸν Παῖρώνα μεθεστέμφασθο
ὄντα εἰσὶ ἦῶ ἤκνεὶ οἰκονόμως δωμαλίᾳ, ἢ μετ' αὐτῆ ἢ τὸν ἰωάννην, ἢ τόνδε
εἰσὶ βήματος ἐξαγαγὼν, ἤῶν Δαυσαλῶν σβόνίων σαύλων, ἢ χλαμύδα ἀμφιε·
σάμενος, ἔφη, ἰδὲ ὁ σοφυχρόνιος ἢ πραΐτιος ἡμῶν βασιλεὺς ἰωῦλην σε τὴν
χλαμύδα ἀμφιέννυσι, ἢ Ἡγεμόνα Μολδαβίας ἀνακδήνυλας ἦῶ Παῖρώνα
μεδὰ τῶν λοιπῶν Δαυσαλῶν· μετ' αὐτὰς ἢ παθεχόμενον ἢ τὸν χλαμυδοφόρον
ἰωάννην ἐπαναγῆναι λέγεται τὸν ὕσσαλον ἦῶ ἤκ δαπύξ οἰκήματι ἢ μὲ

ἐν ἔτει	Βασιλεῖς Κωνσταντινουπόλεως	Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως	Συγγένοι Τούρκων
1283	Ἀνδρόνικος Β: Παλαιολόγος	Ἰωσήφ ὁ Β	
1284		Γεώργιος Κώστρα	
1290			
1291		Ἀθανάσιος Πελοπόν	
1293		Ἰωάννης Συγγεωλίτης	
1300			Ὀσμάνης
1303		Ἀθανάσιος ὁ Β	
1311		Νήφων ὁ Κυζίκου	
1314			
1315		Ἰωάννης Γλυκᾶς	
1318		Ἡσαΐ Ἀθωνίτης	Γεράσιμος
1325			Ὀρχάνης τοῦ Ὀσμάνη
1332	Ἀνδρόνικος Γ· Παλαι		
1333			
1337		Ἰωάννης Καλέκας	
1342	Ἰωάννης Καντακουζηνός		
1347		Ἰσίδωρος	
1350		Κάλλιστος	
1352		Φιλόθεος Ἡρακλείας	
1354			
1356			

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αὐθέναι Μοχδαβίας	Αὐθέναι Βλαχίας				
- - - - - - -	ῥάδυλο Μαῦρος				
- - - - - - -	Μιχαήλ ἀ				
- - - - - - -	Δάν ἀ				
Δράγυσης ζῶς τοῦ Δράγυσης					
- - - - - - -	Ἀλέξανδρ. ἀ				

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐν ἔτει	Βασιλῆς Κωνσαν τινοπόλεως	Πατριάρχαι Κωνσαντινοπόλεως	Δηλάνοι Γούρτων
1358	Ἰωάννης δ. Παλαιολογ.		
		Κάλλιξ ὁ Β.	
1360			Μουράτης τοῦ ὀρχάνη
1366			
1369		Φιλόθε ὁ Β.	
1372			
1375		Ματάριος	
1378		Νῆλος	
1383			
1386	Ἀνδρονικ. ε. Παλαιολογ.		
1388			
		Ἀντώνιος	
1389			Μεσαριαζίτ τοῦ Μουρ.
1391			
1392	Μανουὴλ ζ. Παλαιολογ.		
1398			
1399			
1401			
1402		Κάλλιξ ἐξ ἀνδρονικ.	Ἀλεξιμαχία ἡ ὧν
1413		Ἀνθίμιος	Παριαζίτ
1414			μεχμέτης Μεσαριαζίτ
1422			Μουράτης Μεχμέτης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αὐθέντει, Μοχδαβίας	Αὐθέντει Βλαχ[illegible]			
Λάτζαος τοῦ Γᾶς				
Μσουρδάν				
Πέτρος τοῦ Μουσαλίν				
- - - - - -	Μίρτζας ὁ Γέρων			
ῥώμαν				
ζέφαν [illegible]				
Πέτρος ζεφάνου				
Γιούρας Πέτρου				
Ἀλέξανδρος ῥώμαν				
	ῥάδου [illegible] - 1412 -			

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐν ἔτει	Βασιλεῖς Κωνζ	Πρίαρχαι Κωνζ	Γηλάνοι Τουρκ
1424	Ἰωάννης ὁ Παλαιολογ		
		Μαθαῖος	
1427			
1433		Ἰωσήφ	
1445			
1446			
		Μηροφάνης Κωνζ	
		Γρηγόρι Μεχισσινός	
1450	Κωνζαντῖν ὁ Παλαιολογ		
		Ἀθανάσι	
1451			Μεχμέτης Μουράτη
1452			
1453	Μαΐ 29: ἡμέρα τρίτη τῆς σεβητοζῆς ἐτυρίτοσι τὴν Κωνζ — ὁ Μεχμέτης τοῦ Μουράτη —		

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αὐθένει Μοχδαβι	Αὐθένει Βλαχι
	ῥαδιστάβ α^ος
Ἡλιάσκη Ἀλεξάνδρου	
	ῥάδιστα γ^ος
ῥευμάν Ἡλιάσκου	
Πέτρος ζεφάνου	
ζέφαν β^ος	
Μπουρδάν	

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

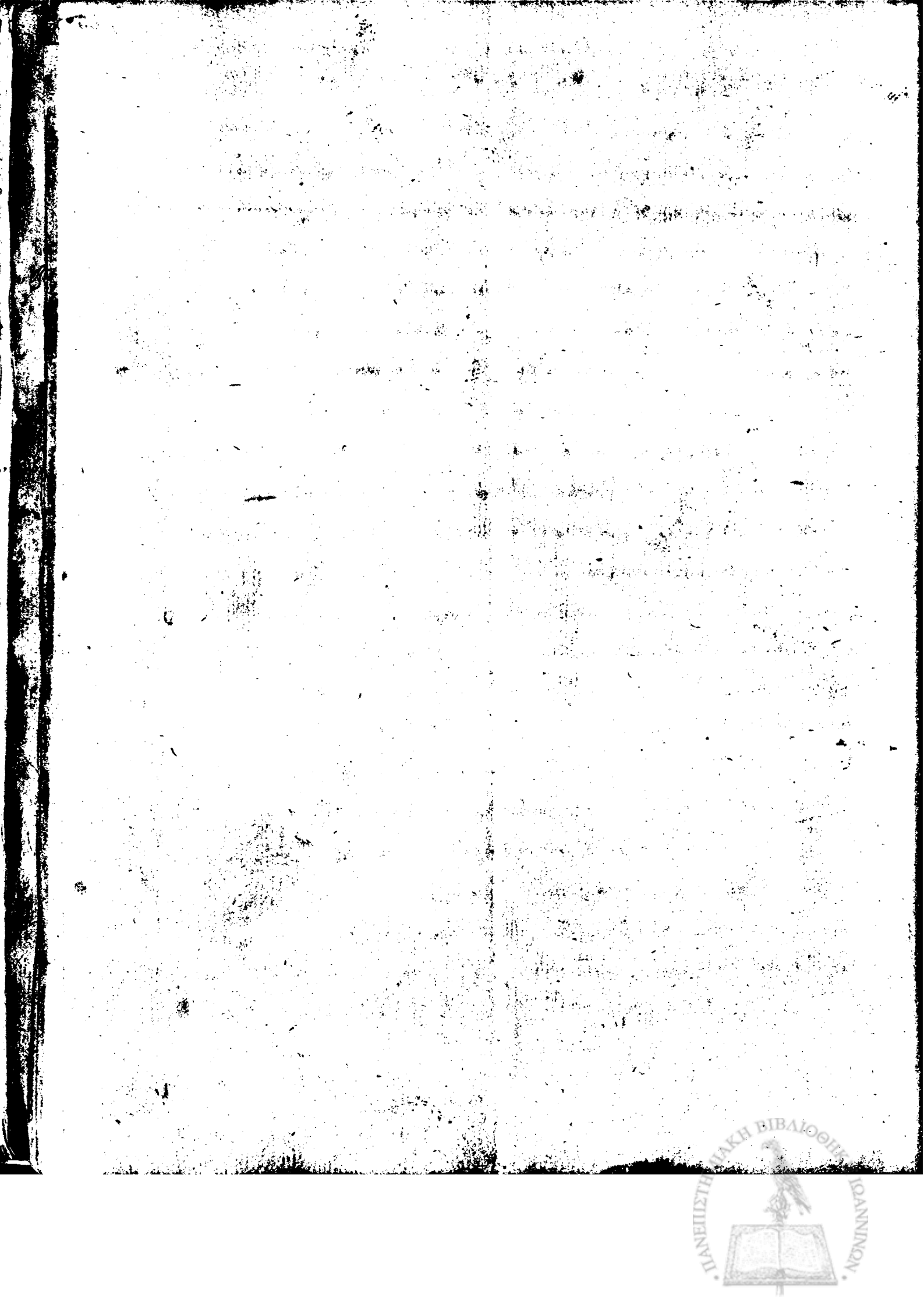

Περὶ τὰ τελευτὴ τὰ δεσμὰ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ φεύγοντων λαῶν, ἡ ἄφεσις ἐναλλάσσει τοῦ ἁγίου Πάσχα.

Καὶ ἦλθαν, ὅτι ἦσαν ἐν τῇ Βιδίνῃ ὀρθόδοξοι πλανημένοι ὑπὸ τὸν Πανευφρὸν ἔχοντα τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Δημητρίου εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν· καὶ ἀφοῦ ἐσυμβιβάσθησαν οἱ σαλπιστὲς (ἀγνοοῦμεν δὲ τὸ ὄνομα) εἰς τὸν Θεσσαλονίκης τὸ μεγάλο βασιλέα, ἡ ἁγιωτάτη ὁ Πανδυμάσθης, ἐβάλησι σοφιστὴν τὸν αὐθέντην, ἐνεκαινίσθη ἡ ἀφέσις Χριστοῦ τὸν ἁγίου Δημητρίου καὶ τῶν φευγόντων λαῶν, ἀφεντεύοντος αὐτὸ ἀνάλογα τὸ ἔθιμο τῆς Πανδύμας τὸ ἁγίου Δημητρίου, ἡ ἀσπίδα σανιὰ ζητοῦσαι, ἡ ἄλλος ἐσυμβιβάσθη εἰς Θεσσαλονίκης ἔχοντα σοφιστὴν (αὐτὸ ἐγὼ ἐμάθησα ἡ ἐκ τόρα τοῦ ὁ Πανευφρὸς Νικόλαος εἰς τὸ ξυλοκλείδου αὐτῶ) ἐμὲν δὲ τὸ σανί, ἐβάλαν τὸ ἡμίσυ σπὰ τὸ φεύγει, ἐκεῖνος δὲ ὕβρεσεν αὐτοῦ, ὅτι δὲ φεύγει ἀσυμβούλησι εἰς τὴν Πόλι, ἡ χαρτέλλου σῶμος αὐτὸν δίνει, ἐμένουν τόποι τὸ ἁγίου Δημητρίου.

Ἐν δὲ δίνει καιροῖς τὸ Πανευφρὸς Θεσσαλονίκης τὸν Θεοδώρου ἤλθεν εἰς Περιστερὰν φερνιζίφος ἀπὸ τὴν Πανυπεραγίαν χάριν σοφιστικίου τῶν ἁγίων Θόσων, ἡ δὲ ἐξ χιλιάδες θεμελία χαρτὰ τὴν Πόλιν, ἔβγαν ἀπὸ τὸν ὀρθοδόξων ἡ τοῦ ἁγίου Δημητρίου. ὁ δὲ τόπος βυθεάνος ἐδεσπόνου δώδεκα χιλιάδες, ἡ ἔβγαν αὐτὸν ἀσίου, ἐμένουν ὅλου, ἀλλὰ τὸ ἐδεσμεύσι τὸ ἁγίου Δημητρίου, ὅσο ἐχάν ἐν τῷ μέσῃ τῆς μεγάλης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐν ᾧ ἐχάν ἡ τὸ ἅγιον Κασσίου, τὸ δὲ ἄλλο ἐλεήμων ὅσο ἐχάν καὶ τὸ νότου μέρος, ἐκράξαν οἱ φεύγοντες· Δοκιμ. χρον. 12ου ἔτους 1168.

ἐμείναμε ἐκεῖσε καὶ τὸ ἔθιμο τῆς σοφιστικῆς τῆς χαρτ.

γωνίαν γίνεται ἡ μικρὰ εἰκονίσα γλυφὴ μὲ τὸ Παλαι-
άρχη ἢ τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἢ τοῦτον ἢ ἀπόστολον τῆς εἰκονίσας, ἢ
φορεμένη τὴ λαβή; ἐπαίρνουν τὸ μέρος τὸ βοεῖο φημὶ ἢ τὸ δι-
ρατὸ ἢ τὸ δέρμα τὸ ἅγιο βουνέρι, τὸν ὁποῖο τὸ βοεῖο μέρος τοῦτο,
μέτον τὴ μικρὴ εἰκονίσα, ἢ ἀπὸ ἀρχὴ τὸ ἀνθρώπου πάλι τὸ
ἢ τὸν τὸ ἅγιο βουνέρι, ἢ ἐπῆρε τὸ, Ἡ γυναῖκα χαίρε ὁ Θεός,
ἢ τὸ ἐπῆρε τὸ βουνέρι πάλι τὴ νοτιν. σάρκα. τὸ ἀν τὸ
χιλιοχρῶ ἐβαφοσκόνο ἢ ροζιὸ ἐνάλο, ἀπὸ τὸν χιλιοχρῶ κοκκοβαφὸ
ἐπῆ τὸν Ἀθανασιανόν, ἐμπαίνει τὸ Παλαιόρχη ἢ τὸ Βεζύρη, ἢ
ἐκμπαίνει σπίτου τὸν ἐβ' ἐπῆ, λιλιὸ, ἢ ἔπαιρνε χαίρε ἢ σκύβει ἢ τὸ ἐβρί-
ου βουνέρι πάλι τὸ βοεῖο σάρκα, ἢ ἐβγαίνει πάλι τὴ νοτιν, ὁπὸ λαβὴν
φεύγει τὴ ὥρα τὴ λιλιὸ ἦταν, ὅτι ὁ Πασιμπέης ἐκεῖ ἔρχου.
θεόνει πὲ ἐκεῖνος, ἢ καθίσανε τὸ Παλαιόρχη, ἦταν σάγια μὲ σοῦ,
ὅτι ὁ Πασιμπέης ἀπῆλθε ἢ τὸ κονάκι. ὁ τὸν Παλαιόρχη θεω-
φάνια τὰ ἐβγάνουν τὸν ἐκκλησιαστικὸν ὕφανον, ἀλλὰ λιλιὸ ἐβγαίνει ἢ τὸ κεφα-
λόμα ἢ ἀπάνω ... ὁπὸ τὰ φεύγει ἐφορμίσανε τὸν Παλαιόρχη
ἰδούλες, ἐσηκὸ ἔχον τὸ ἅγιον τὸ τσιγκόνι, ἐβγάνουνε τὸν Παλαι-
αρχικὸν θεόνον τὸν μεσὸ τὸν ἐκκλησιὸν, ὡς λίθον σῶν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ ἅγιον τὸ τσιγκόνι, ἐβγάνουνε ἐκεῖ ἢ τὸν αὐτὸν τὸ θεόνον
ἐκκλησιὰ, ἢ ἔβαλον τὸν σπίτον ὅγιον βίβλον. αὐτὸς.
τότε σεκουμπίζει τὸν συνέλθει ὁ Παλαιόρχης, ἀπῆλθε ἢ τὸν Κεχαγιὰ
τὸ ὅσο, ἐκάθησε αὐτὸν τὸ σεμνὸ τὸν χριστιανὸν χουσόβεργα, ἢ
ἔμβει ἢ ἀποθέσου τὸ Κεχαγιὰ ἢ τὸ ἅγιον βουνέρι ἢ τὸν ἅγιον
τσιγκόνι. ἦν δὲ τότε Πασιὰς, ἀπὸ ἐσπέρας τὸ ὅσο ἐκάθισε τὸν

ἀμαθέστις λεγόμενος, ὁ ὁποῖος ὑποχρεώθηκε αὐτὸν τὸν φεύγουν σὲ
ἐξορία, ἔβαλε τὸν Πασιάρχη στὸν Κηφᾶ, ἔξω στὸν Πύργον τῆς ἀ-
ποδάχνου στὴν Εὐβοιάν, στὸ ἐπίσκοπο σαλεμένο στὸν Καλό, ἀπὸ τὸν
κεφαλὴ τὸν ὅσον τὸν ἐμοφωνίσανε αὐτὸν ἡ ἀποκάτω τὸν Πασιάρχη.
Ὁ δὲ κεφαλὴ ἐχρειάσανε αὐτόν, ἡ σύμπαν ἔβαλε τὸν ἐμπαζὶς τὸν Πασιάρχη,
ἡ ἀπέστειλε αὐτὸν στὸ κάστρον αὐτῆς .. ἐπειδὴ ὅμως ὁ Πασιάρχης,
ἡ ἐν ὑγρῷ μηνί, κατ' οὐ μῆνα σαπίζουσι ἐν τῇ Μονῇ τῶν ἁγίων Ἀπο-
στόλων, ἡ τρεῖς μεσημβρινὴ ἐξ/κοστομία ἡ τῆς Βυθίσεως, ἐξαίφνης ἐξ/κοστομία
μετὰ τῶν γυναικῶν γυναικῶν ἐμπόδια ἐνδυομένους, ἀπὸ δὲ τῆς Μο-
νῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἔφευγε νυχτὸς ἵνα ἀπέλθῃ στὸ Ἄργος. μαθὼν
δὲ ταῦτα ὁ Πασιὰς τῆς ἐξ/κοστομίας, ἔρχεται στὸν Μοριᾶν, ἀπὸ ἡμέρας
τὴν πρώτην συμβαίνει τὸν Πασιάρχην, ἡ μετὰ τὰ μέσα τὸν φεύγουν
ἡμέρας αὐτῆς τὸ πάνω χωρὶς ἐμφανῶν. ὅθεν ἐπῆρεν ὁ Μορι-
ὰς τὸν λινὸν αὐτῆς νέφος τὸν Πασιάρχην, ἡ ὕστερον αὐτὸν ἐμπρὸς
τὴν Καρμηλὴν ὅπου σταλάνει πολὺν ἀνεσανόμενον, ἀλλ' ὅμως δ' ὅν
ὁ ἐνὸς χωρὶς ἡ χειρὶ ἀνὸς τὸ σπόκον, ἐμπιθῆς τὸν λινὸν στὸ φεύ-
γειν, ἄφησεν αὐτὸν ἐς ὁδὸν φεύγης, ἡ ἐξαφανισμένου χαμαὶ
ἐκεῖ, ἐπανῆλθεν ἐς τὸν Μορέαν, χωρὶς ὅτι ἔχει λάβει αὐτόν.
Ὁ δὲ φεύγουν φθάσας στὸ Ἄργος, ἡ ἐκεῖ μικρὸν ἐκαθάρ, ἐφύγε
ἐς Πανζαβίνασσαν, ἐς ἣν ἔλθον ἡ οἱ φεύγοι ἡ ἐζήτουσαν ἀμφοῖν,
ἡ κρύπτουσι μετὰ τὸν Πασιάρχη ἐς τὸ Μυκάνι, ἀπὸ ἐς τὸ Βασιλικὸν
Βῆμα, ἡ ἐμβαίνει ὁ Πασιάρχης σὲ χαμοκέλλι τὰ σφοδρικά,
ἡ ἀπὸ ἔμεινεν ἀπὸ τὸν φεύγων ἀφορεσμένον, τσαμπουκὰ, ἡ
ἄλλον βοσκήσιον, σὰν πανδήμης ἡ πολλὰς ὅσους ἦλθον νὰ ἐζήτουν

ἀφῆς. Καὶ μήνας τὸν χιλιοστὸν ἑκατοστὸν δέκατον ἕβδομον τῶν Ὀθωμανῶν. ἔμελλεν ἡ ὀθωμανὴ ἡ χοντὴ, ἤθελε ἀποφασίσειν τὸν Καβαλιέρην, ἡ τὸν χοντὴ, ἔμελλε χάσῃ χειρὶ, ἤθελ χαιρόβηκεν, ἡ σκέλος ἄγειν, ἤθελ ἄρχοντα βασιλεύειν, ἔμελλεν ἀπὸ τὸν λαὸν τὸ ἄγιον βῆμα τῆς Βηθλεέμ, ἡ τὸ ἀποχαιρέτησεν, ἡ ὅλον τὸν ἁγιοταφικὸν, ἡ ἐν τὸν ὡς τὴ Βηθλεέμ πλῆσον τὸν ἁγιόν τε βέματος τὸ ἐκκλησίας, ἡ τὸν νόθον αὐτῶν, ὡς ἦταν ἡ μοῖρα χαιρίαν. Δ ἀπὸ Χριστοῦ - 1261 ἔτ. ἡλ. 1185.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἔτει, ἤθελ τὸ χιλιοστὸ ἑκατοστὸ δέκα τῶν Ὀθωμανῶν; οἱ ἄρμενοι εἶχαν σκέψεν ὡς ἐκάτσῃ ἐνὶ αὐτὸ ἐκκλησιαστὸ σοῖρι τὸ Πάσχα ἐνὸν μετὰ ἑβδομάδα μίαν τῶν ἀπὸ τὴ Καθαρὴ Ἑβδομάδα, ἡ ὡς τότε ἐκεῖνος ὁ ἐνιαυτὸς ὡς τὸ χιλιοστὸ ἑκατοστὸ ἕβδομον ἔτος ἡλικιὰ τῶν Ὀθωμανῶν, σκεπασθοῦσα σοῖσαν αὐτὸ τὸν λόγον τὸ ἄγιον βῆμα σκεπάσθη, ἡ ἡ τὸ σκεπάσθησαν ἔχει ἡ σκεπὴ. ἡ δὲ ἔσχαν τὸ ἑκατοστὸ ἑβδομηκοστὸ ἕβδομον τὸ πλῆ, ἤθελ τὸ πεντὲ, ἤθελ τὸ Πασᾶ, ἤθελ τὸ ἐξ σάρκα, ἀλλ' ἐκεῖνο βασιλεὺ βέσιρ, ἐφεύρισαν ἡς Κωνσταντινούπολιν τὸ σοιλέσν. ἐν δὲ τότε ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἐν τῇ Ἀδριανούπολι φανέρωσεν τὸν Θώμαν, ἡ ἡ ἡγούμενος. ἡ ἀγάπησαν ἀπὸ τὴ Κωνσταντινούπολιν σοῖ τὸν θεοφιλῶν ἀνδρῶν, ἡ ὕβλησαν ἡς τὸν βίρτσαν ἡς Ἀδριανούπολιν, ἡ κύρον τὸν Βασιλέα ἔχει τὴ Ἀδριανούπολιν ἐν δὶς σκιάσις ὑπὸ σκηνές, ἤθελ λύπες σκιάς. ἰσορεῖτε δὲ ὅτι τὴ ἤμελλαν σοῖ ἀνυσόβλιθι ἀπὸ Κωνσταντινού:

λων ἀπῆλθον εἰς Ἀδριανούπολιν ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους. ἐν ᾗ πορείᾳ ἀπέθανε ὁ τῆς θείας χάριτος ἐν ὀρθοδόξοις ἐπὶ πλεῖστα ἔτη ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, ὁ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς λέγουσι, βασιλεύς, ὁ ἐν ἱερεῦσι θεσπέσιος, ὁ τὰ σεπτὰ τῆς θείας φωνῆς μυστήρια μεγαλοφώνως ἐκ στόματος ἐκφέρων. ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἐκ Βουλγάρων εἰς Ἀδριανούπολιν εἰσελθόντες ἐκεῖνοι ἐπιφανεῖς. ἦν δὲ καὶ ὁ Βοήλης ὁ μεγαλοπρεπὴς ὁ ἐξ Ἀβαρένων, ὅμως δὲ καὶ ἀνομάσθη τοῖς Ἀβαρηνίοις. ἦν δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς Μυσαϊσουλινά, ἤτοι σεβάσμιον μὲν ἐπὶ ἀγαθοῖς, πένθιμα δὲ μεμαθηκὼς πάσχειν, ὅτε καὶ ἐπὶ τῷ θάνατι καὶ τοῦ θείου τῶν Ἀβαρηνίων. ἅμα δὲ τούτοις ἐπῆλθεν ὁ Βοήλης καὶ Ἀθηνάνας τὴν Ῥωμαϊκὴν καὶ Ἀβαρηνίαν εἰς τὸν Καβασιλᾶν τῆς Δύσεως, ἤτοι τὸν ἐπὶ τῆς ἑσπερίου τῶν Κελτῶν τὰ δίκαια κρίνοντα. ἦσαν δὲ οἱ Ἀβαρηνίοι ἀναφορεῖς ἀπὸ τῶν ἐσχατιῶν κομισθέντων βασιλικῶν, καὶ ἀναφορεῖς τῶν Κελτῶν, ὅτι σφῶν αὐτῶν ἐχθὲς δίκαιον. ἀλλ' ὁ Καβασιλᾶς ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ μόνον ἐφοβήθησαν, ἀπὸ ἅπαντων δεινὸν ἔχθος ὁ θεὸς τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀντὶς σαρ' αὐτῶν, ὅτι ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἦσαν, καὶ τί καινὸν μοιχὸν Ἀβαρηνίοις καὶ τῷ Χριστιανῷ; καὶ μοιχεύσας σφῶν τὸν Κελτόν, ἤτοι τὸν Κελτὸν δὲ τὸν ἀναφορέα, καὶ τὴν ἐσχατιὰν πλάνῃ λέγω, ἀνεῖσθαι ἦναι τὰ σφῶν τῶν Ῥωμαίων, καὶ διὰ τοῦτο σφᾶς ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἔχθος χοιρικὸν, ἤτοι βδελυκτὸν μέγιστον, καὶ τὸν χοιρικὸν ἔχθος ἐχθρὸν ἀνοσιώτατον. ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς ἔχθος εἰς τὴν Πόλιν, καὶ οἱ Ἀβαρηνίοι ἐνδόσιμοι καὶ ἕνοι, καὶ οἱ Πέρσαι αὐτόσε ὁπλισθέντες εἰς τὰ μέρη τῶν Μυσιζένων, καὶ ἐπανελθόντες ἀνδρισχε-

τὸν Ἀβραὰμ ὡς χιλιάδας γενέσθαι, ὅσαι εἰσὶν αἱ ψῆφοι χιλιάδες τῶν Ἑλλήνων ἢ ἐλάττους, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἦσαν μυριάδες ὡς δέκα, εἰσὶ δὲ ἢ καὶ πλείους, ἢ ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τοσοῦτος ὅσος ἐστὶν ὁ τῶν ἀστέρων, ἀλλὰ τὸν ἀρχιεύσεβη τοῦτον τῶν βασιλέων Παλαιῶν, ὃς ἦν ἐκ Ῥωμαίων, ἢ μᾶλλον Χαλδαίων ἢ ἐξ ἀμφοτέρων (ἦν ὁ Θεοφάνης μεταπεμψάμενος ἀπὸ τῆς Ἐδέσσης, ἢ ἀλλ' ἐκεῖθεν αὐτῷ ἀπὸ τῆς μεσοποτάμου ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἐκεῖ ἀνδρῶν) ὁ δὲ Μωαμεθάνης ἐπίστευσεν αὐτῷ θεὸν τὸν ὑψιστον, ἀμέσως μὲν ἦν νικᾶναι, ἀλλὰ πάντως θὲ βασιλεῖ βάλλεσθαι, ἐκ δὲ ἄκρου σχῆμα τῶν Ἀβραμιτῶν συνεχῶς ἐς τὸ νικᾶν, ἢ ἐμφύτως Ἀβραμιτῶν ἡ αἰχμὴ ἢ ἐκ παραλλήλου ἢ ἐκ πάντων τῆς ἁγίας βοηθείας. ἢ θεὸς ὁ τοῦ βασιλέως Τεσθῆ, ἀλλὰ ἀμφίστομον ἰσχὺν ἀμφοτέρων, ἢ σὺν αὐτῷ τὸν Μωαμεθάνην. ἐς δὲ ἐκκλησιάρχης ἀμφιλοχίας, ὁ χαλκέως Ἀμφίλοχος, ὃς ἢ ἐκκλησίαν Μιλησοφίλης χάριν, παρασκευάσας αὐτοῖς, ἐν ἐνίοις ὁ Μωαμεθάνης θεὸν παραδοκιμάζει μὴ ἢ δίνει αὐτὸν ἢ τοῦ βασιλέως, ἢ ἐκ χείρων ὡς παρόντα εἶχον ἐμπόριον. εἶπε ὁ Μωαμεθάνης αὐτοῖς, ὃς δίδου μὴ ἢ δοὺς τὸν Ἀμφίλοχον, λέγει αὐτῷ, Μὴ ἐκ ἐμοῦ, ἀλλὰ ἐν τῷ Μονοχῷ, ἢ ἐν τῷ ἐκ Μονοχοῦ, ἢ ἐστὶν αὐτὴ ἡ σύναξις τῶν Ῥωμαίων; ὁ δὲ ἀπορεῖτο ἦσαν, ἐκ ἐστὶν αὐτὴ ἡ σύναξις αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ τῶν Ἀβραμιτῶν. λέγει αὐτῷ ὁ Βασιλεύς, ἢ ἢ ἄλλων οἱ Ἀβραμῖται; ὁ δὲ Ἀμφίλοχος

γος ἀποστείλει τῷ Βασιλεῖ διαγγελοῦσι μεθ' ὧν εἶδον καὶ ἤκουσαν, λέγων, ὅτι, ἦλθον ἀφρικανοὶ ἐπὶ γῆνοι ἐπὶ πλοίων, ἐπὶ ὄνομα αὐτοῖς καὶ Ῥῶς ἐπὶ οἱ Μασαγέται ὄνομα ὁ εἷς αὐτῶν ἐπὶ οἱ μετ' ἐκείνου τῶν ἀρίστων ἄνδρες ἐπὶ ἀμαζόνες ἐπὶ γυναῖκες, ὅσον ἐπὶ οἱ αὐτοχειρόβοτοι ὀθομανοὶ ἔθνος ἔχει τῆς Ῥωμαίης καὶ Περσαρμενίας οἱ ἴδιον αὐτῶν κλίμα, ἐπὶ μέγας γεώργος ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐπιθέτης, καὶ ἐσθίουσι μετὰ τῶν παλαιῶν ἄνθρωπον αὐτὸ τῆς Περσαρμενίας ἄνδρας, ἵνα σαυτῷ οἱ Χαζιανοὶ οἱ ἀπὸ σαυτοῦ τῆς χώρας ἐρχόμενοι ἐπὶ Περσαρμενίαν χέρσον στρατεύσουσι, ὅταν ὑποχείριοι τῷ Παλαιφάτῃ τῶν Ῥωμαίων, ἐπὶ τῷ ἰδίῳ αὐτῶν θελήματι καὶ Περσαρμενίας στρατεύσουσι, ἐπὶ εἶχε αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν ἄρματον ἓν ἐπὶ ἵππους δεκαέξ δύο, νῦν δὲ οἱ ἀφρικανοὶ καταχόμενοι εἰς τὸ μέρος αὐτῶν, ἐπιδιαβαίνουσιν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τὰ στρατεύματα ἐπὶ τὰ σκηνὰ, μάχεται δὲ ἀνεμίχθησαν ὀλίγα, θεώρησαν ἐπὶ ἡ σκέψις αὐτῶν τοῦτο ἐμφανίσαι ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ βόδον. λέγει αὐτῷ ὁ Βασιλεύς, ἐπὶ ἄρα ἔχει ὁ Βασιλεὺς ἐπιστήνια τῶν διετῶν; ἔλεγε μὴ ἔχειν ἐπὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ ἀρμενίου; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀπόγονος τῷ Βασιλεῖ ἔφη, μὴ γένοιτο ἄγαμεν, ἵνα ἐρχόμεθα ἔχειν τὸν Βασιλέα ἐπιστήνια τῶν διετῶν, ἐπὶ μέγας τὸν δίκαιον ἡμῖν Μιχαὴλ ἀναχθέντα τοῦ ἀποτίσαι τὸ καθηκὸν αὐτῷ ὑποτέλεσμα, ἐπὶ συναποστείλαι τῇ ἀρμενίᾳ, μόνον βούλεσθε τὸν ἀρμοστὴν Πασᾶ τὸν ὁμώνυμον τῷ Βασιλεῖ, ὃν ἐκυρίευσαν τοῖς ἀρμενίοις, ἐπὶ τῇ αὐτῆς γυναικὶ αὐτοῖς, ἐπειδὴ ἔμαθε περὶ αὐτῶν

ἐβίωνε στρῶσαν ἁρμάτεια, ἵνα μεῖνε χιλιάδες θλίψωνε;
ἢ μίσος ἀναβίωσι δοχίας τὸ σοφίσμα τὸ Βασιλῆ, ἢ γυνὶ σωτὴρ
ἡμῶν ἀδικία· ἔλεγε αὐτὸ ὁ Βασιλῆς, ἢ ὅλος βιβλίος, ὅτι
ὁ Ἀμοσβὲ Πασᾶς ἔχῃε στρῶσα ἀσὸ τὸν Ἀρμενίων; ἔλεγε τὸ
Βασιλῆ ὁ Ἀμύγδαλος, ναί, ὅλα ταῦτα, ἢ νομίζω σεσοῖ ἦναι
ἐσφαγιασμένα ταῖς τῶν Ἀρμενίων σφαγίσι τὰ στρῶσα ἦσον
τὰ λεγῆε αὐτῆε· τότε ὁ Βασιλῆς πῶς ἐχάθη ἀσίχλιν
ἀνθρώσων ἢ τὰ σκοτώσαν τὸ λεγῆον τὸ Ἀμοσβὲ Πασᾶ, ἢ
πίσω τὰ στρῶσα ταῖς τῶν Ἀρμενίων σφαγίσιν ἐσφαγιασμένα
ἐξ ὅλα, ἢ πῶς ἔβγαν τὸν Ἀμοσβὲ Πασᾶ, ἢ ἔτσωγαν αὐτὸ τὴν
ψυχήν, ἢλε ἢ σωτὴρ ἐξ τὰ σφαίσματα τῆς ἄμιας ζωῆας, ἢ ἐκεῖ
πλέ τὸ μίσος τῆ βίμαλος ἐτόχλιον βίμα, ἢ ἐσίχλιν στρῶ τῶν
Ἀρμενίων χρεῖ τὸ Βασιλῆ· ἕνοι δὲ Πασᾶ Ἀρμενίτ μίαν σέ:
νυ βουνὸς, σφοσέβαλε τὸ λεμόν ἢ ἔτσωγε τὸν ψυχήν αἰθανάτου
ὅσαγε ἔχαβο, ἢ ἐσκοτώθαν ἡ ψυχή αὐτῆε ἐξ τὸ ἄνασκο· βγῆ:
θεῖνε δὲ τῆ Βασιλῆ σὰ σφοσεχῆ αὐτῆ ἀσοζῆνε σαῦλε ἐχῆ:
νη τὴ Ἀρμενίτ, ὁ Κωσταντῆς Παχαγιᾶς, ὀχεῖ ἐξ Ἀρμενίων,
ἦσαν, ὅτι ἢ θεῖε ὁ χρεῖ, ἀλλ᾽ ὁ σφοσεχῆε αὐτῆ, ἢ ἔλεγε ἀσό:
ζηλε ὁ Βασιλῆς ἀσόφασιν ἐξ τὸν Βεζύρην, ὅλα ἔβγ ἐν τῆ Βασι:
λικῆ βίμαλ, σκλεβῆν τὴ σφοσεχῆε τῶν Ἀρμενίων, ἢ ἀσοζῆλε
σφοῖ αὐτοῦ, ἢ σκλεβοῦν ὁ Βεζύρης, ἀσίχλε τὸ Βασιλῆ ὀμοδή:
ναλε τὸν ἀφεθρεῦ ὅλες· θέλεν δὲ τῆ Βασιλῆ ἄσαλε
τὴ ἔλε ἀσοζῆναι, μετὰ τὸ σκεδομιθῆναι ἔβγι ἐξ αὐτὸν ὅσο τῆ
δημῆε, ἦσε τὸ Βασιλῆ ὁ ὀρθὸς ἐξ Ἀρμενίων ὀθωμανοί, ὅτι

ἀμφιβόλου ἐγίνετο μὲ ἀσπίδα εἰς τὴν, ἀλλὰ τοξότης εἰς ἐμπρὸς, ἢ μέσον σαρ' αὐτῶν ἀρχηγὸς φρουρίου ὄντος. ἢ ἄλλη ὥρα ἔβγαινε ἡ ἐμπρὸς αὐτὴ, ἢ ἔμενε σαρ' αὐτῶν ὅσα σεράκαν αὐτὸ ὑστερνὸ δίνει. ἀσπίδα δ' ὁ χριστόβγλον ἡ Κερατσιὰ, ἢ ἐμίνετο ὁ Πάφρα τελ' ἐν μνώμην ἡς τοξότης ἐπιγιστίας, ἢ τοξεύθησαν οἱ Φρμένιοι. ὁ μὲν ἀλλ' ἢ ἡ ἐξ Φρμένιον Κερατσόναχος Φλονάσιος μέσον ὁ ἴσον ἡ χριστοβγλ, σεσιὰ δεν ὅλη ἡς Φλεδιὰ δ' τελέα, ἢ ἐσφίνον ἀνίγεσθαι ὑσὸ τὸν τελῶν ἐν ἡς Κωδιὰ ἡν τελείων σαίων, ἵνα ὑσι σανδρὶ σεῖδι οἱ Ρωμαῖοι ἡν Φρμένιον. ἢ ἄλλ' ἔσανον οἱ Φρμένιοι ἡν σανδέμον ἕως τὸ 1650· ἔβη, ὡς εἰδήσαμε. Δοσὸ Κερατσ. 12ης ἑβδ. 1185 - (1635)

Καὶ ὁ χιλιοχόν Κασαρεινὸν σῆμαδον ἔβη ἡν Θβυμανῶν ἐτίνησι σόχμον ὁ βγὲ Μιχὲλ τελ' τὸ Μαγδελίν, ἢ σῆμα ἡν Βφίνεν αὐτὸ ἡν Κερατσὶ Πασᾶ ἡς ἡν σόχμον μὲ σαν· ἡς τὸ ζεκίνμας. ὁ δ' Κερατσὶ Πασᾶς διὰ δόρυ ἀσκο· θῆς ὑσὸ ἡν φεάρων, ἀσάλτα ἡν βγὲ Μιχὲλ, ἤσυ, ὅτι ἀσὸ Νικαρὰ τὸ βγὲ βγλίμαν φαίνεται ἦνε δ' σεσαμένα ἡς Κερατσὶ διδρίνα ἡς φεάρους, ἀσὸ δ' τὸ Κώδικος. τὸ βγὲ βγλίμαν ἀσοβίσας ἡ Ρωμαίων ὄνομα, ἔβαγε ἡ φεάρων, ἢ δίδνεν ὀσιρὸ ἡς φεάρους ἔχν σάγιν αὐτὴ δ' σεσαμένα, αὐτ' ἡν οἱ φεάροι δίδναν ἡ Βασιὰ βλνέλα χιλιάδες ἑκατὸν, ἢ ἡ Βφίνεν γεόσα· χιλιάδες ἑξακοσίες, ἢ ἀσυδοῦν ἡς Κερατσὶ ἔμενον σάγια δ' σεσαμένα σαρ' ἡν Ρωμαίων, ἢ ἔμενον ἡ'

σχήθη τὸν ὃν δίδοται χρυσόβουλον Βασιλῆ, Βεβόη, Μιχαὴλ ἡ
ἄλλοις σοφοῖς, ἔβγαν ἀνούσιος δὲ σφοσκυνήματα. ὡς δὲ ἀπῆλθεν
ὁ Βεβόης ἡς τὸν σόγμον, ὁ μήνας ἡς τὸν ὄρον αὐτὸ Πατέμα:
τοτε (λυθύσαν) Μιχαὴλ Παπᾶς ἐσυμβῆλθε τοὺς Ῥωμαίους νὰ
σοιήσον. ἡ σεσούν, ὅλε τὸ Πατριάρχε/σφοσχύμενον σκοφάνη,
ὃν ἡ Κωνσταντινούπολ, (ἐκὴ σεόλεσον ἀσεδήμη ἡς Βυζάν) ἡ
τὸ Βασιλέως ἔβγαν τὴ Πόλην ἡς σφοέσχυόν διαβόλου, νὰ τὸ
Παπᾶ χυόμενον, ἀσόρχονται ἡς τὸν Βασιλέα ὁ μήνας διζονόμος
τῶν/σφοσχυόμων/ὠάνης/κελής, ἡ ὁ ἐνδὸς ἀμύγδαλος, ἡ ἀνοφέ-
ρεται αὐτῷ διὰ λιβέλλ τὸν σουνέλευσιν τὸ/σφοσκυὴ Παπᾶ, ὡς τὸ
τὸν Βασιλέα ἰδίν χόμα χυῆσαι μὲ τὸ διζονόμ ἀσαβιζί.
ἡλα ἐκεῖ τὸν Μιχαὴλ Παπᾶ ὁ Βασιλεὺς σεὶ θέλον, ἐέχνος
ἐνεκοὶ δὲ λόγον τὸν τὸ ἀναφορὲν σοιησυμένων/ὠάνης ἡ
ἀμυγδάλ, ὅθεν σύμφωνα σασὰ τὸ Βασιλέως ἡς ἄγιος, ἡ σφεν-
γίβη ὁ ἅγιον Σόγμον τὸν Βυζαν, ἡ χρυσόβουλ δὲ χεῖρ τὸ ἐμ-
βασιλέ, ἡ μυστὴ φράση, ἡ ἔφχαν ἡς Κωνσταντινούπολ. ἡ
(1637) τὸ 1047. ἔβγ τὸν Ὀθωμανῶν διαβόλου σάγν ὁ Πατριάρχης ἡ οἱ
λοῖνοι ἐνώσαν τὸ Μιχαὴλ σεῖδν, ἡλα ἐν τὸ Βασιλικὸ βῆμα,
ἡ σάγν δίδαν τὰ σφοσκυήματα τοὺς Ῥωμαίους, ὡς δὲ χρῆ τὸ
ἅγιν Σόγμ ἔδωκεν ὁ Βασιλεὺς τὸ ἀνθυφόλιο (Κεῖμενόν), ἡ
ἔδωκ τὸ Πατριάρχ σκοφάνη, ἐσὰ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἡ Καββά-
διον ἡ τὴ ἐκαβέσαν τὸ ἅγιν Τάβλ ὁμοῦ, ἡ σφοέσχυόν οἱ βα-
σιλικοὶ ἡβάσιοι τὸν Πατριάρχην μὲ τὸν σεὶ αὐτοῦ ἀσὸ τὸ
Βασιλικὸ βῆμα ἕως τὸ Μιχαὴλ τὸ ἅγιν Τάβλ, τὸ χρυσὸν χρόν

τὸ φανερὸν, ὑποτάσσουσι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ. μετὰ δὲ ὁ Πατριάρχης ἔμελλε χειροτονεῖν, ἵνα ἀποφύγωσι τὸ ἐκδικητὸν γένεσθαι παρὰ τοῦ νικῆσαι, ἵνα τὸ Βασιλικὸν εἶναι δόξωσι, τὴν χειροτονίαν ποιεῖ τῶν προσκεκλημένων, ἐν ᾧ χειροτονίᾳ ἰδίᾳ χεῖρα γράφει ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ σχῆμα μέρος τῆς μονογενείας λαμβάνει τὸ πλοῖον, καὶ τὴν πατρὶς ἔλαβε, καὶ τὴν θέσιν ἐν μέσῃ σκηνῇ φοινικῇ γενέσθαι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν φοινικῆν δομήσαι, τόσον ὕψωσιν τὴν τοιχοποιίαν, ἕως γενέσθαι. ἔστι μὲν τὴν χειροτονίαν τὴν ἀπέτρεψεν ὁ Πατριάρχης ἀγὼν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἕως ὁ ἀγὼν ὅμως μὲν τῶν τοιούτων ἔθνεσιν τοῖς Ῥωμαίοις ἐμελλε προσκεκλῆσθαι, καὶ ἀνοίξαν τὸ τὸ ἅγιον βῆμα, ὃ ἐν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπιτρέπεται. ἐκείνῃ δὲ τὸ Χειροτονίαν τὴν Ῥωμαίων καὶ τὸ Μοναστήριον τῶν Λατίνων τὸ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ, ἀλλ' ὁ Βιβλιοφύλαξ Μιθοσμίλης Ἀθανάσιος ἐπιθεσπίσαν δόξῃ τοῦ θεάνου, καὶ ἐδίδαξεν τοῖς ἐπὶ τοῦ θεάνου, ἐκ ἐδίδαξεν τοῖς ἐπὶ τοῦ θεάνου μετὰ τοῦ. ἐμένετο δὲ τὸ δόξῃ σωθῆναι, ἵνα ἐσεῖται ὁ θεάνος τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν ἡμῶν ἀγορᾷ τοῦ ἡμῶν ἀγορᾷ τοῦ ἡμῶν Μικρᾷ καὶ ἐπὶ ἔτος ἔμενεν Βενέτια ἐκκαίσασα καὶ ἦσαν, ὡς μικρὰ σκεῦα τοῖς καθῆσαν οἱ φεύγοι πάντα χάσεν καὶ θάρρος. Δουκ. Χαλκ. 22 Σεπτ. ἔτ. 1187.

Οἱ Χαλκίδιοι, ἀλλὰ ἦσαν αὐτὴ μέσον τῆς ἡμέρας τῆς ἡμέρας, καὶ ὁμοίως τῆς ἐν ἀγορᾷ τῆς πόλεως, ἔμελλον σκεῦα τῶν ἡμέρων τῆς ἀγορᾶς μέρος τῆς ἐμπορικῆς πόρτας τῆς ἐμπορικῆς ἐν τῇ ἀνατολικῇ μέρει, ὅπου ἦσαν τὰ θέατρα, ὅπου ἦσαν καὶ ἄλλα οἰκίαι ἐν τῇ Χαλκίδι, ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ μεγάλῃ τῇ ἐμπορικῇ ἦσαν δύο τῶν πολιτῶν τὰ καὶ τὸ νότιον μέρος τῆς ἐμπορικῆς, καὶ ἄλλα ἀνά, ἦσαν δὲ καὶ αὐτὰ χαμαὶ καὶ

ἀρχικά, ἡ δὲ ἡ Χαιρωνίδα, ἀλλ' ἐκ τῶν δεκαπέντε· ἐξ-
ελθόντων δεκαπέντε ὄντες ἐκινδύνευον, οἱ ἐξελθόν-
τες γένος ἡ φονικόν, ἐδήλωσαν μὲν τῷ ἡγεμόνι ἡ ἔφε-
ρον ἐκ τῆς Βοιωτίας ἐκείνων οἰκίας, ἡ ἐπέδειξαν αὐτῷ ἐπιστολάς,
ἡ ἐκωλύθησαν αὐτῶν. ἐδήλωσαν δὲ ἡ τὴν πόλιν ἡ ἐν-
τὸν ἐν τῷ τοῦ Βοιωτοῦ θεσσαλῶν αὐτῶν. ἐδήλωσαν ἡ τὴν
Παλαιφάρχης ἡ ἔφερον τὸν ἅγιον ἐπιστολὴν δ' ἐκοινοῦτο συνήθη
ἐμφύλιον καθ' ἑαυτὸν, ἡ καθ' ὅλον τὸ ἐκοινοῦτο ἀποβεβλῆσθαι τὴν
δόσιν, ἐκωλύθησαν τὸ ἀμπ/ελῶνος τοῦ ἰδίου ἐλπίδος, ἡ χρυσοῦς
ἔχων εἶδον ἀπὸ τὸ καιρὸν τὸ μεγάλου Κωνσταντῖνου, θεσσαλοὺς ἐμ-
αρτῶν. ἐξηγεῖθησαν τὸν καὶ τὸν τοῦ βόσον ἡ μετὰ τῶν
Χαιρωνίων, ἡ καθ' ὅλον χριστιανοὺς ὄντας ἡμᾶς τὸ τῆς ἐμπό-
αὐτοῦ ἐνίκησε, ἡ συγχωνεύσεως ἡ τὰς θεσσάλους εἰδῶν ἡ
ἴδιας οἰκίας, ἵνα τοῦς ἵνα ἐφορμάσωσιν αὐτῆς, ὡς δὲ σεῦς
ἐξηγήθησαν οἱ Χαιρώνιοι, ἐκωλύθησαν οἱ ἀγρώνιοι τῶν Μονα-
στηρίων ἡ τῶν χριστῶν αὐτῶν οἰκιῶν. μαθὼν δὲ ὁ συμβεβὼ ὁ
Βασιλεὺς τῶν Χαιρωνίων, τὸν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὸ ἐξετάσωμα, ἡ
ἔμαθεν χριστοῦ οἱ ἀγρώνιοι τύραννοι σεῦτον τῶν σεσημάτων τῶν
Χαιρωνίων, ὧν ὧν ἡ τῆς ἀμφότερος αὐτοῦ τῆς θύρας τὸ Παλαι-
αρχῆς, ὃν οἱ ἀγρώνιοι ἐποίησαν βασιλοκτόνον, ἡ συνεμόμενοι
ἐπὶ ἀφχρώνων. ἦσαν ὧν ὁ Παλαιφάρχης ἡ οἱ σεῦτοι σοφίστες
τῶν ἀγρωνίων, δὲ ἡ ἡμῶν ἐκ τῶν Χαιρωνιατῶν πλησίον τῶν
αὐτῶν τοῦ μέρους, ἵνα μὴ ἀφχρώνων δὲ σεῦτοι ἡμῶν ἐνό-
σαν ἡμῶν, οἱ δ' ἐχριστιάνισαν αὐτῆ. ὁ ὧν Παῦλος ὧν τῆ

Κωνσταντινουπόλεως εὐθέως ὁ αὐτοκράτωρ σὺν τῶν Παλατίνων, ἤγουν τῶν ἐταίρων τῶν ἀκριτῶν τῆς σατραπείας ἐν τῷ τοπῳ τῆς γῆς Ἀρμενίων αὐτῶν ἀφίξεως, ἡ σὺν τῶν ἀθροισθέντων ἡ καθόλου ὢν ἐπλήθυνεν τῶν Μουσουλμανικῶν χωρῶν ἔθνους, ἡ ἀσήμων τοπῶν, ἡ σὺν ἄλλων αὐτῶν, ἀλλὰ ἡ σὺν τῶν Χαμαστανῶν ὀνομαζομένων τῶν Ρωμαίοις ἐπιλοίπ ἡ ὑπαρχόντων αὐτῶν, ἡ δι' ἀναμονῆς αὐτὸν τοῦ τῶν Μοσχοπόντων, ἐστὶν τὸν ὀνομαζόμενον Χάλφειφ, ἤτοι ἐκδεχομένων χρεῖ Βασιλεῖ, μεθ' ὃν ἐν τῷ ἀκμῇ ἐμέλλε βασιλεύειν ὁ Βασιλεύς, καὶ τὸν θρόνον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, χάριν δὲ τοῦ πολεμῆσαι ἱερὸς νόσος. ἡ ἀναμονὴν γὰρ ἐποιοῦντο ὁ Παῖσος, ἕνεκεν ὅτι καὶ Χαμαστανοὶ καὶ ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ ἡ Βιθυνίᾳ, ἡ ὁ Μουσουλμάνος αὐτῶν, ἡ ὅσα ἦσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐν τῷ ἐμῷ Πατριαρχείῳ, ἡ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἀποστολικῇ. ἦλθε δὲ οἱ ἀρχόντες μετὰ τῶν χριστιανῶν Παῖσ τῆς Ἡγεμονίαν Γαλλίας ἐκστρατείᾳ, ἰσχυρὸν ὄντ ἡ δυνάμ, διότι ἐν τῷ ἔθνος ἦσαν, ἡ ἔνεκεν δυναμιῶν ὅπου τὸ Χαμαστανὰ σαύλα, ἡ δίδουσιν αὐτὸ τῆς Ἡγεμονίας, ἵνα ἡ τὴν μέσην Πόρτα τῶν ἁγίων Γραμμάτ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ δίδουσιν αὐτῷ, ἡ βάλλ ὕδον ἡ Κωνσταντίνου. ἔνεκεν γὰρ οἱ ἀρχόντες ἐκδέχουσιν τὸ ἄφιξιν αὐτῶν ἡ ὅπως τῷ Βασιλεῖ, ὅπως σταθῶσιν ἐν τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐγγὺς τοῦ ἐκεῖ τῷ Βασιλεῖ Παῖσ ἔχουσι χαρὰ ἡ εὐφροσύνας, ἡ ἐν τῷ ἔτει τοῦ Βασιλεῖ, ἡ ὅτε ἔμελλε γίνεσθαι ὅπως αὐτῶν ἡ καθ' αὐτὴν ἔκστασιν, ἀπαντήσεως τὸ ζεύγαρα ἐκεῖ Μεγιστᾶνων ἐν Κωνσταντινουπόλ, ἡ ἀποζήνται σαύλας, ἡ ἐπῆραν αὐτῷ, ἐπρόμασαν αὐτῶν τὸ σύρμα

ἀπό τῶν ἐν τῷ συνοδεύοντι Πελάγιον, ἡ ἀποστολή τοῦ σοφοῦ Βηγᾶ τῶν Ἀρμενίων. Περὶ τούτου γίνεται βιβλίον ὁ ἐξηγητὴς ὁ ἐξ Ἀρμενίων, ἡ σαφῆ τὰ αὐτὰ ἐγκώμια, δύσκολα, σαφῆ, ἡ χαρακτῆρος σεμνός. Ἐν δὲ τῷ συνοδεύοντι Πελαγίῳ τότε ὁ ἀπὸ Ἡρακλείας Γεννάδιος, οὗ μαθητεύει ὁ Βησσάριος, διηγεῖται τὰ τοῦ τῶν ὀρθοδόξων, βίβλους ἐξ τῶν Βασιλικῶν αὐτῶν ἡ ἐξ τῶν Παλαίων τὸ Βησσάριον, σοφοὺς ἄνδρας, θείους, ἐνδόξους τότε, μὴ ἀποκτείνειν. αὐτὸς ὁ Βησσάριος τοῦ Γεννάδιον ἄνευ γνώμης, ὁ δὲ ἀποκτείνει ἦναι τῶν ἀποκτείνειν ἔργον τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ τῶν ἐκκλησιῶν. ἡ ἐν τότε ἀποβάλλει ὁ ἐξηγητὴς, ἡ γίνεται Βησσάριος ἄλλος, ἡ σαφῆ τὰ αὐτὰ ἐκκλησίας τῶν Ἀρμενίων, ἡ τὸ αὐτὸ βούλημα τῶν ὀρθοδόξων, ἡ γίνεται σύγχυσις ἐν τῷ συνοδεύοντι. ὁ δὲ Βησσάριος μεθ' ὅσου σπουδῆς ἐν ἤθελον οἱ Ἀρμένιοι, ἡ ἐκ τότε αὐτὸν τὸ τόπον ἀπὸ τῆς ἀπὸ τοῦ Βασιλέως (ἐν δὲ τότε ὁ ἐξηγητὴς Μωσῆς ὁ σοφώτατος θεολόγος) τὸ σῶσαι αὐτὸν χάριν ἐφεύρ, ἵνα διδασκάλου σὰ τῆς Βασιλικῆς χειρός. ἀκηδόνιος δὲ αὐτὸν ἐξ τὸ Βασιλέως, ἐκβάλλει ὁ Βασιλεὺς τὸν Βασιλικὸν βίβλον σὰ αὐτὸν, ἡ γίνεται Βησσάριος ὁ Πλουσιεύς, ὁ ἐν τῷ γένους ἀξιοπίστου, ἡ ἐφ' ἑαυτοῦ, ἡ ἡ μήτηρ ἀσθένειαν ἐν τῷ μοναχικῷ σχήματι. ἐν δὲ ἐκεῖ ἦσαν ὅλη ἡ θρησκεία τῶν Ὀθωμανῶν θεοσεβῆ, ἡ καὶ βαθμοῦ τῆς Βασιλικῆς ἀξιώματος ἀκμάσας, ἀνέλαβεν ἐξ τὸ ὕστερον Παύλου ἀρχιν, διὰ δὲ τὸ ὁμιλῆσαι φάσμα ἐκεῖνο χάριν, ἐξαίνης ὑπὸ τῶν ἐγένοντο Πλουσιεύς ἐγγραφόμενος, ὀνομάσθη Πλουσιεύς.

Ὁ δὲ Παῦλος ἐν τῷ τέτοιος ἐκ τῶν τῆς Γαλλίας Παπᾶ ἐκκλησιῶν

μενος, ἐφοβήθησαν οἱ Κωνσταντινοπολῖται μήπως ἐπιβουλεύσωσι, καὶ ἐν τῷ σπεύδειν τὸ πλοῖον ἐπεσκόπουν, καὶ ἀνέφερον τῷ πλοιάρχῳ σπεύδα τὰ σφαγμονόλα, καὶ ὁ ἀποκλῶν ὁ πλοίαρχος ὀπισθεν καὶ ἔφυγε, καὶ ἀπῆλθε εἰς Κωνσταντινούπολιν. ἐλθὼν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ Παΐσιος τῷ 1656· ἔτει, Ἰανουαρίου 17, ἡμέρᾳ τρίτῃ, εὗρεν εἰς τὸ Βασιλικὸν μέλαθρον, ὅπου βρίσκεται τὸ χειμῶνα ὁ πλοίαρχος Μιχαὴλ Πασᾶ, καὶ ἐκεῖθε μαθὼν τὸν ἄφιξιν αὐτοῦ ἐκ τῆς Βενετίας καὶ ἀφιερώθη τῶν χαμουσίων. καὶ νικτερεύσαν τὸν ἄφιξιν, ἐσώπασεν ἀπὸ τὴν τάξιν, ἤτοι ἀναφορὰν ὁ βρίσκει τὸ καθ' ἑκάστου τελεῖν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ γίνεται κατὰ τὴν ἀναφορὰν ἀπόφασις τοῦ βασιλέως, ὅσα χάλασμα καὶ βλάβη, καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν ἐμβαίνει ὁπισθεν καὶ ἐπιστρέφει εἰς χεῖρα τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν Ῥωμαίων. ἦν δὲ ἔθιμον τοῦ πλοιάρχου ἐν τῷ βασιλικῷ βήματι ὅ, τι πατρὸς κυρίου μου Μιχαὴλ ὁ μέγας δραγουμάνος ἀπὸ τὸ ἀνάστεγον τοῦ κυρίου χεῖρα εἰς ἐμὲ παρουσίαν, ὁ ἐπιβεβαιώσας τὸν ἐμὸν πάτερα χάριν καταστάσεως καὶ σύνεσιν, ἄνθρωπος τὴν μὲν ἡλικίαν μικρός, τὸν δὲ νοῦν καὶ τὴν φρόνησιν μέγας, καὶ τοῦ ζῆν τὸν σκοπὸν ἄριστος, καὶ ὁ πλουσιώτατος ὁ ἀπὸ τὸν Πηλέως τὸ γενεαλογίου, καὶ ὁ ἐξηγούμενος τῶν δουλευόντων τοῦ βεζίρη, ὁ ἀπὸ τὴν Μεγάλην Πάτραν, ὅλοι καὶ οἱ πλοιαρχηγοὶ, ἤτοι οἱ ἐπιστατοῦντες τὴν Μακεδονίαν καὶ Βλαχίαν. οἷς ἦν δὲ ἔθιμον ἔτι καὶ χαιρετίσματα τῶν βεζίρων τῶν σαγιῶν καὶ νέων τῆς χερὸς τοῦ βεζίρη ἐν τῷ βασιλικῷ βήματι, ἐπειδὴ ὅμως σπέρνει χρεῖος ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων, σπουδάζει ἀναγινώσκειν τὰ χαιρετίσματα ἐν τῷ ἐσώτερον τοῦ βασιλικοῦ βήματος, καὶ ἐκεῖ αὐτὰ ἀνέγνωσαν ἐπὶ τῆς

Δεμενίοις, αὐτὸς; τοῖς χρήμασιν τὸ παλαιὸν ἔργον, δ' γὰρ δίκαιον ἐπὶ τῶν Ρωμαίων, ἢ πάντας ἐδίωξεν αὐτῆς, ἢ ἔφευγε τὸν ἀνεψιὸν τοῦ τοῦ Βασιλέα, οὐ φόβου χάριν ἀνδίκου. λέγει δ' ὁ βεβή: ους τῷ Παλαιάρχῃ, ὅτι τῷ Βασιλῇ δικαιοσύνῃ ἐπάνω σπουδῶν ἁρμόσει. ὁ δὲ Παλαιάρχης ἦτον, ἡμῖς ἐσμὲν ἀδικοὶ ἀνθρωποι, ἢ δίδομεν ἢ δὸς ἐν τῷ ἡμέρᾳ τὸ ἥμισυ ἀχρεῖ καὶ ἐπὶς χίλια ἑκατόσα ἀσπρία Βενέτια. λέγει αὐτὸ ὁ βεβήους, ἐσυδὲ ἢ δίδε δὸς ἐν τῷ ἡμέρᾳ τῷ τὰ χρήματα καὶ ἐπὶς, ὅλη ἑκατὸν σπῆτα ἴδια, ἢ ἀσπίδα. γεσθρμὲν τὸ δ' ἀσπρὸ, ὁ μέγας Ἐρμενὸς Παναγιώτης σουμβούλιον ἢ ἐφέρασεν εἰ τῷ ὀσπρῷ ἐπὶς τὰ χρήματα, ἀλλὰ εἰ/κεοὶ ὅσοι ἐσμὲν, ἢ ἡμῖν ἐπιτρεπῆς, ἢ ἡμῖν ἐμᾶς, ἢ ἡμῖν Μιχαὴλ, ἢ ἡμῖν/μετε: ρὰ τῶν Βασιλέων. ἐμεινὸς δὲ τὸ ὀσπρὸ, ἐσυμφώνησεν αὐτὸ ὁ Παῖσιος ἡ/κεσσιμὲ μετὰ τὸ χρυσὸν ἑκατὸν, ὅτι αὐτὸ ὁ δοι ὁσπρὸν μέρος ἑκατόσα, ὅπως ἐθέσαν ἡ/φρονα: λέμε, ἐσορπίθη πάντας ἡ τοῦ Παῖσι, ἐσυδὲ ἐμὲ ἢ ὁ Παῖσιος, ἢ σα: ράντα τὰ ἀδικήματα τῶν Χαμετσίων λαὶς χερὶ τῶν Ρωμαίων, ὡς ἐκαμμένων εἰ τῷ χοντίλιο, ἢ ἀπ' ἐσυμῶν ἐσορπίθησαν ὅλα καλὰ ἢ ὁ Παῖσιος ἡ τοῦ Βαθμεῖε, ἢ ἐκδιώχθηκε τὸ ἐμπό: ριόν τῆς Ἐρμενίας, δίδουσαν αὐτὸ τοῖς Ρωμαίοις καλὸ 1657. μαΐου 5. τοῦ δὲ ἅγιον/έτους τὰ ἐδουλεῦσαν Ρωμαίοις ὁ φὴ ἡ/κεσσιμὲ ἐσορχος Χρυσὸ Παῖσας, αλλ' ἤλθε τοῦ Παῖσιον Χρυσὸ ἡ/α ἐμᾶς ἡ τοῦ Κωνσταντίνου. ἐπείμασαν δὲ εἰ Κωνσταντινοῦ τοῦ Παλαιάρχην Παρθένιον, ἢ οἱ ἀρχιεπί

ἀπ/κρισιαρίους ἦσαν τῷ Χουσὴμ Πασᾶ ὅτι ἀπ τὴν Κωνσταντινούπολη ἐστάλ-
θησαν τοὺς ἀποσταλέντας Παΐσιον, καὶ ὅτι ἐπῆγαν τὴν ἀπάνω Αἴγυπτον ἐκεῖ, καὶ ὅσα ἔμαθεν ἀφήνουσι . Ὁ δὲ Πασᾶς
ἀφχὴν ἐπῆρε τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔλεγεν τὸν Ἀβάσιον, καὶ ἔλεγε
τὸν βασιλέαν, ὅτι καὶ ὁ Χουσὴμ Πασᾶς ἐμισοβασιλεύθη, ἀπὸ σα-
ρανταὲ τὴν ἀρχὴν τῶν ἀπ/κρισιαρίων, καὶ ἐδόθησαν τὰ ἀπ/κρισιάρια τῷ
Ταμισάρῃ Δεκὲ τὴν Δεκεσὲ, καὶ ὁ Χουσὴμ Πασᾶς ἀπῆλθεν ἐκεῖ-
θεν ἐπὶ Αἴγυπτον . Συναντοῦμεν δὲ τὸν Βεζύρη ἐπὶ τὴν ἀναπαύσιν
τοῦ νέου φρεγέου ἔξωθεν Σιγὲ καὶ Ἀβύδου, ἀπῆλθεν ἐκεῖ ὁ Παΐσιος μὲ
τὸν Χουσὴμ Πασᾶν τὸν ἐβδόμης ἀπ/κρισιάρη . ἦσαν δὲ ὁ Πασᾶς τοῦ
Βεζύρη, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἦσαν ἀδυνατισμένοι, καὶ ὁ Χουσὴμ Πασᾶς ἤθελε
τοῦ Βασιλέα φοβῆσαι ἤθελε τὸν σὺν ἀπαλάξαν, καὶ ἐβγάλομεν ἀσπάλους,
καὶ ἔφερον λεφτέους, καὶ ἔμβαν καὶ σαρὰ τῶν Ῥωμαίων ὅσα ἀφήνουσι.
ἦσαν δὲ ὁ Βεζύρης τὸν Πασιάρχη, ὅσα ἀφήνουσι σαρ' ὅλων ἔμβαν
ὁ Πασᾶς ; λέγ᾽ αὐτῷ ὁ Πασιάρχης, ἐκεῖνον χιλιάδας γρόσια,
ἐπῆρ᾽ δυρέμιδα ἀμπὲς τὸ δημόσιον τῆς Βασιλέας . καὶ ἀπὸς ἔστειλε
ἰσπαχεζούδε Μοσκὶ Πασιὰ, ἀπὸ δλίγες τῶν ἐναπομεθύνων, καὶ
ἀπῆλθον ἐκεῖ ταῖμι, καὶ ἔμβαν ἐκεῖνα σαρὰ τὸν Χουσὴμ Πασᾶ .
ἀπέσχε δὲ ἡ ἕνα ἄγιαν ὀνόματι Ἰσραὴλ μεδὰ ἰσπαχεζούδε
ἄνδρας ἑξήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες τοὺς τὸν Ταμισάρην ἀπὸ τὸν
ἅγιον Ἰάκωβον τοὺς Ῥωμαίους . ὁ δὲ ἔβγαν σαρὰ τὸν ἀφήκε-
νίνον σουλτάνα ἑκατὸν γρόσια, ὑποχρέωσε ἐκεῖνον ἀπόμε-
νον τὸν ἄγιαν, καὶ ἔμεναν σᾶμ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος σαρὰ τοὺς ἀφήκε-
νίους, μέχρι ἕνα φοβηθοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι, ἔδωκεν ὁ Ταμισάρης

τὴν ἀπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Παρθένιου ἀπὸ Ἀμορίου, καὶ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον Ἄγραφα, καὶ Ἀσίμαχον αὐτῆς σὺν Δαμασκῷ, καὶ ἄλλα πολλὰ κατὰ τὴν σύλλογη γράφαδε. Ὁ δὲ Παῦλος ἐστίχθη εἰς Ἀδριανούπολιν πρὸς τὸν Βεζύρην τὸν Πασᾶν Διονύσιον τὸν Δαμιβρενίτην καὶ ἐσώθην εἰς τὸ Βασιλικὸν Βῆμα, καὶ ἐγνώρισεν τῷ Βεζύρῃ τὰ γενόμενα, καὶ λοιπὸν ὁ Βεζύρης ἀπέστειλε καὶ ἔλαβον ὁρισμόν, καὶ ἕνα τζαούσιον ἔστειλεν μετὰ δυσάρεστον ἀνθρῶν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντίνα, καὶ ἐσυλλήφθη τῷ τοῦ, ἤγουν τῷ Πατρὶ ἀπὸ ἀνάγκην, καὶ ἔλεγεν ἐδόθη τῷ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ ἅγιος Ἀνδρέας τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ἔσωσεν ἡ τοῦ τῶν Ἀρμενίων ἀρχιερεύς.

Δοσίθεος Ἱεροσολύμων ἔτους 1192 καὶ ἰδού.

Οἱ Ἀρμένιοι μετὰ δόλου τὴν Ῥωμαϊκὴν τὸν ἁγίου [illegible]ανδρέου, ἔπαθον φοβερὸν σάλον αὐτὸν δεῦρο, ὅτε ἦν δι' ἀλλού. Τίνες γὰρ ἐπῆλθον σχεδὸν χριστιανοὶ τῆς Μεγαλομάρτυρος βηκίμεν ἀγᾶ, ἤγουν τὸ ἐγκεῖθεν ἐπὶ σπαθῶν τῶν ὑποδίκων τὸ σφίγγ ζεαλὲ δίκην τὸ Βασιλέως, καὶ τὸ Ῥεῖξ ἐφένδη, ἤγουν τὸ μέγα λογοθέτη τῆς Βασιλέας, ἦν δὲ καὶ ὁ Παναγιώτακης ὁ μέγας ἑρμηνεὺς τῆς Βασιλέας ὅλοι συναθροισμένοι ἐπὶ τὸ Διοδότη. σπουδάζοντα ἵνα δῶσι οἱ ἔξω, καὶ ὁ μὲν Μεγαλομάρτυς καὶ ὁ Ῥεῖξ ἐφένδης σοφιστεύσεσθαι πρὸς τὸν Πισσερῆ, ἵνα αὐτὸν, ὅτε αὐτὸ τὸ Μοναστήριον τὸ ἁγίου Ἀνδρέου ἔχουν οἱ Ἀρμένιοι πρὸ πολλοστοῦ ἔτους, καὶ ἔλεγον αὐτὸ οἱ Ῥωμαῖοι αὐτοῖς, μέλλει τὰ ἔλεγον αὐτὸ δὶ ὅλου, ἀλλὰ τὴν ἀνάγκη τὸ ἀναζήτη Πατριάρχου (ἦν δὲ ἔτι ὁ συναναζήτησις τὴν Ἀρμενικὴ Χαιρὸν Πασᾶ, καὶ αὐτὸν ὑπῆρχον

ὁ Πλουσιανός) ἐκαθέζετο ἡ δημόσιος ἢν σειρὰ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ ἐνδοξότατος. ὁ δὲ Βιθυνὸς ἵνα μὴ ἀναβῇ, ἐπέμενε μισθιτεύειν τὸν Παναγιώτην, ἢ λοιπὸν αὐτὸν ὡς δίδυμον ἔρμανέα ἢ Ῥωμαῖον μαθεῖν σαφῶς αὐτὸ ἢν ἀμύθητον, μὴ γὰρ ἦν μικρὸν τῶν ἀνθρώπων δύο συμφωνίαν αὐτὸ ἢ ὁμόνοιαν. ὁ δὲ Παναγιώτης ἐκοπιάζετο ἢ σὸν αὐτῷ, ὡς ἦσαν ἢ οἱ ἐνδοξότατοι ὁ Πλαταμιάτης ἢ ὁ Ῥαΐζ Ἐφένδης, ἅπας ἦν ἡ ἀμύθητος. ἔδοξεν ἂν τῷ Βιθυνῷ στοιχεῖνα ἀδικίαν τοῖς ἔρμανίοις, ὅταν δίδυσιν ὁμοιοῦ μέρη ὁσίου τῆς ἔρμανίης τοῦ ἁγίου Ἄνθρωπου, ἢ ἐκαθέζετο ὁ μὲν ὁμοιος ἀνωτέρω. σαν τὸ χαμηλότερον, ἅπαν τὸ ἢ χαμηλότερον τοῦ Βασιλίου ἐκάθισεν τοῦ ζαμπᾶ σὰν ἐπίσκοπος, ὅταν ἤμελλε καθίζειν ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ ὁ Παῖσιος, ἔφερεν ὁ Παναγιώτης μέρος τοῦ ἄνθρωπον ἢ σεσοβόμενα δίνει τοῖς ἔρμανίοις τοῦ ἁγίου Ἄνθρωπου καὶ τὸν ὁμοιον, ἵνα μὴ ἐκβληθῇ ἢ ὁ Πελίκανος. ἐκάθισεν ἐν ὁ ὁμοιος ἢ σεσοβόμενα, ὁ δὲ Πελὶς σὰν ἐπίσκοπος αὐτὸν, ἅπερ ἐστὶν ἅπαν, ἦταν δίμορον τοῦ ἄνθρωπον ἐμαζώσανε μέρος, ἢ ἦνε σᾶμεν τὸ Μονεζιέτον τὸ ἀμπελάκια ἐν τῇ ἐξοχὴ τοῦ Ῥωμέϊων. ὁ καθεσμένος ὅμως ἄνθρωπος ἔχθεσεν σαμιὰ τῷ Πατριάρχῃ ἐνεχέτον, ἐσοβᾶτο τοῦ τὸν Πελὶν ἢ ἦσαν αὐτῷ, ὅτι τὸ Μονεζιέτον ἐκεῖ τῶν ἔρμανίων, ἢ μετέβησαν αὐτὸ, ἢ ἅπερ σᾶμεν οἱ ἔρμανίοι ἔμενον τοῦ ἁγίου Ἄνθρωπου, ἢ ἐν τῇ Βιβλικῇ σχολῇ ἢ τὸν ἢ λόγο ὅτι τῶν Χαμηλοτέρων.

Ὁ δὲ Παῖσιος ἐκαμνὲν ἢ ἀδιανόητα, ἢ ἐνόχλει τῷ Βιβλίῳ ἐν τῷ σιτίζεσθαι αὐτῷ, ἢ δὴ αὐτῷ ἢμίαν σαμιὰ ἔφερναν δίφορον,

ἔτχαυσι διὰ τὸν ἅγιον Ἰάτωβον. ὁ Βεζύρης δὲ ἐξεχθὸν ἔξω. ἐς τὸ οἴκημα τοῦ Κριλρίου, ἢ ἐχθόνος τὰ ὄχεν τοῦ Κατασκίρη τῆς Ῥούμεχης, ἤτοι τοῦ μέζονος σάντων τῶν κριτῶν τῆς Δώσεως κριτοῦ, ἐπάχεσι τὸν Ῥεΐζ ἐφέντην, ἤτοι τὸν μέγαν λογοθέτην τῆς Βασιχέας, ἢ ἀσαλθὲς σὰρ αὐτοῦ, ἀσίβαχι τὸν Παριάρχην τῷ 1660 — Δοσίθ. Κρόσ. 12 βιβλ. ζεχ. 1204.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

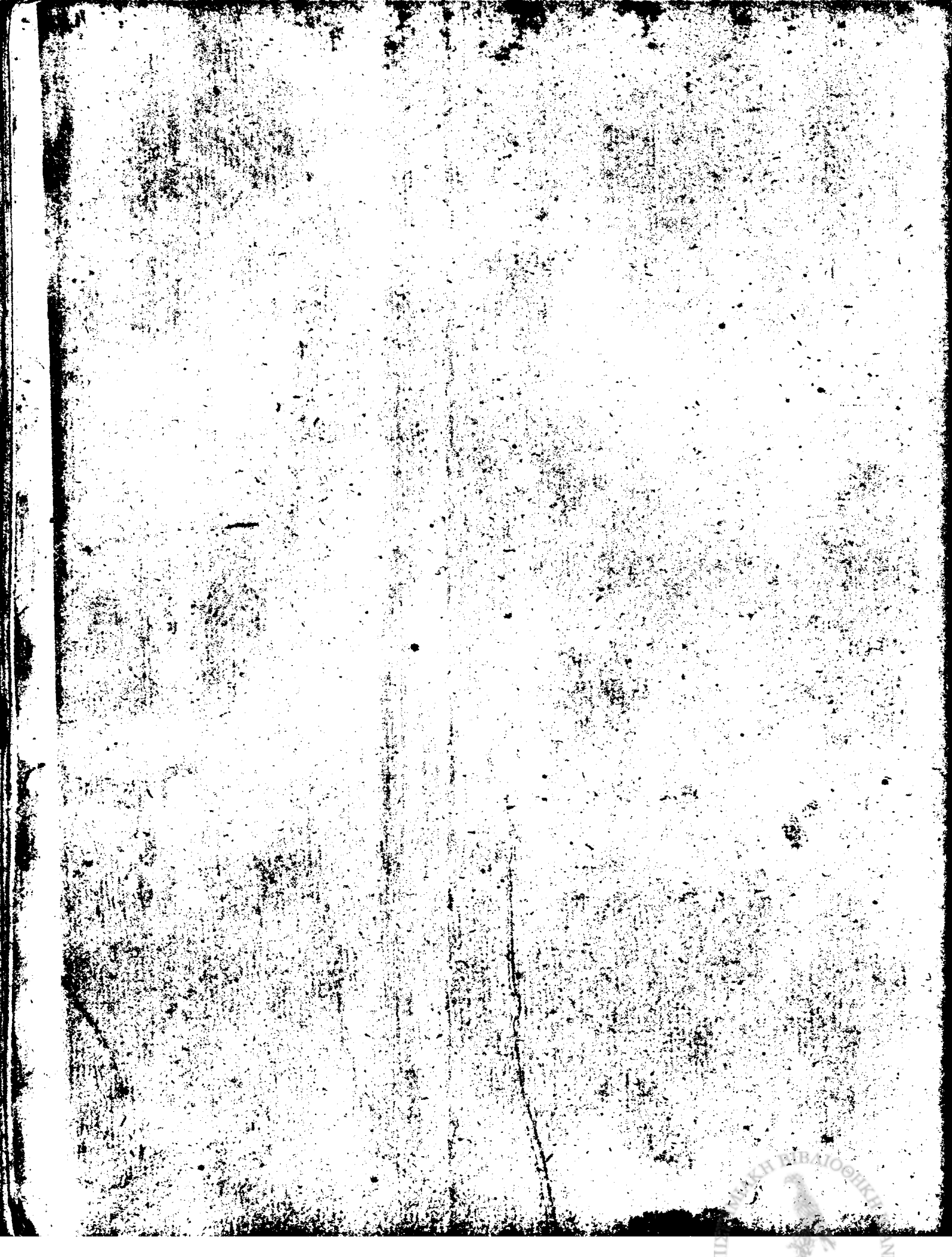

Παρθενίου Μητροπολίτου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ἐξ Ἀθηνῶν
ἱστορία τῆς μεταξὺ χωρισμοῦ τε τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διαφορᾶς.

Τὸ μὲν πρωτεῖον ἡμῶν τὸ ἀβλαβὲς θνητὴν οὐδ' ἀθανάτῳ παρεσκευάζομεν τὴν φύσιν ἡμῶν, ἢ φθορᾷ παραδίδομεν, οὐκ ἐπὶ ζωῇ ἢ τῶν ἄλλων ζώντων ἀξιούμενοι· ἀνδρὶ, ἢ ἀρχιερωσύνης ἄξια οἷς ἴδιον ἀπεδώκαμεν. ἐπειδὴ γὰρ μέτρον μεταβολὴν τὴν ζωὴν καὶ σφαντὸν ὄντα παραλαμβάνομεν, ἢ ἐκ χρόνου ἐπὶ πλεῖον διήκειν, οἷς ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς νῦν παλαιούμενος ἐνθύ. ἐπειδὴ γε εἰς σαυτὸν παλίγκλητον μέτρον τὰ σφάγματα, ἐκ μονογενοῦς ἡμῖν γυναικὸς ἵνα εἰς τὸ συμπεπλεγμένον ἀθανάτοις αἰῶσι καὶ γυναικὸς ἄξια, ἐξαύτις ὡς εἶναι τῶν προγόνων ἡμῶν λαβεῖν καὶ σπέρματα. ὡς γὰρ τὰ ἀρχαῖα διηγεῖται ἀπεδόσης ἐν ἡμῖν δυσὶ τῶν προγόνων τὴν ἐγχαραττομένων ἐπὶ τῶν ὑπὸ θεοῦ διορθωθέντων σοφίᾳ καὶ τὰς ἐλέγχους, ἢ γυναικὸς, ἢ σάρκα καὶ πάντ' ἐκείνου γεγονότα, ἐκεῖνο καὶ ἀπὸ ἀναριθμήτων ἐτῶν γεγονότα ὡς σαρκὸς ἐπεθήκατον ἡμῖν τε, ἢ τοῖς μεταξὺ ἡμῖν ἐμφανίζον εἰσομένοις, ἢ σχεδὸν ὅσπερ φύσις αὐτὰ παραβαίνει χαλεπώτατα. ἐκεῖνο λόγος ἐν γράμμασι ἀγωνίως ἐπὶ γυναικὶ χαλεπώτατα. τοῦτ' ἄρα ἢ ἡμῖν ἵνα μὴ ἀσπιλώτον ἀφανίζεις τὸ παθ' ἡμᾶς γεγονὸς ἐπὶ πλεῖον παραδοῦναι, ἐμοὶ ἐκ σαυτὸν ἐμέ· νῦ ἡμῶν ἦναν πηγάζοντι, συγγράψασθαί τε ἢ ἀρχιερώσασθαι προεθυμήθησαν, τὰ μεταξὺ ἡμῶν τε, ἢ τῶν Ἀρμενίων ἐν τοῖς ἐξῆσι χρόνοις ξυνέβησαν, δύο ἅπερ συμφέροντα ἦναν πηγάζοντι τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις, τὸ μὲν ἱστορίαν ἦναν τῶν παθ' ἡμᾶς πραθησομένων, τὸ δὲ ἢ τοῖς μεταγενεστέροις ἐνθύμιον ἦναν. γένος γὰρ ἐκ τῶν Ἀρμενίων, ὡς ἢ ὁ νεολόγος φησὶν, ὕφαλον φύσει ἢ παραχώδες, ἢ μηδὲ πολὺ πυκάζειν ἐπιτήδειον, ἵνα μὴ ἢ τοῖς μεταξὺ χρόνοις παρὰ λαβόντες ἐπὶ τοιοῦτό τι ὁρμῆσαν ἐν ἀγνοίᾳ ὄντος τοῦ ἀληθοῦς πραθησόμενος, μεγάλη τι ἢ ἐν αὐτοῖς γένηται βλάβος, ὡς ἢ ἐν τοῖς παθ' ἡμᾶς ἐγεγόνει· ἀνάγκη:

χῶσι γὰρ τὰ ἔτερα ἐχρήσαντο· δοάσι πρὸς ἀναίρεσιν οἱ περὶ ἡμῶν χρησταί· σωλῆες πολλοὶ ἀνθισταίσονται βλητοχάθωσι. ὡς γὰρ ἡ μελέσθαι ἐγνωσαν πόρρω εἶναι τὰ ἀοιδίμου Ζωβόνι, καὶ τὰ Θεοδόσι, καὶ τὰ Αὐραβίσι ἀπόλαμα γεγράφθαι, τὰ Θεοφάνους, ἢ τὰ νῦν Παίσιος τῶν χρυσοχοΐων πρίαρχος, πολλοὶ ἀνεῦρε γεγόνασιν, ἀλλὰ ἰσορινὴ ὀλιγηπόρῳ σπουδὴ ἀλλοδοθέντα μικρὰ δὴν ἢ τὴν χρόνῳ πεφοιτήκασιν. ἄλλων ἔτρεπεν ἵνα μὴ ἢ οἱ μεθ' ἡμᾶς ταῦτα πάθωσιν, ἀφηγήσασθαι ἔγνωσαν αὐτόπται ἢ αὐτουργοὶ γεγονότες τὰ πραγμάτων, ἑκάστῳ ἵνα ὠφέλιμα εἶεν πολλοῖς μελέσθαι πρωτευουσῶσιν, μᾶλλον δὲ τοῖς μελέσθαι πρωτοῦσι τὰ ἀνασσοχίνῃ· ἰδίᾳ δὲ τῶν χρυσίων ἕνεκα. σοφῶς γὰρ εἶπεν ὁ πάλαι τὰ πρωτευθυνήσας, τὰ δόξαν, τὰ δ' ὠφέλειαν ἵνα ἑαυτοῖς προξενοῦντες, ἢ γὰρ πρὸς ἡμᾶς; ἀλλὰ τὸ κοινῇ συνοῖσον πόρρωθεν προσκοποῦντες.

Οἱ ἀργυροῦν γένος ὄντες χαλκοῦ ἐστι, καὶ τὸ κεκαθαρίσθαι πρόθυμον, πρὸ ἑλῶν σχεδὸν ἅπασι ῥᾴδιον ἦν παρ' ἡμῶν σπουδάζειν· ἐπιδοῦναι εἶναι δ' ἐργάσασθαι καὶ τὰ ἀγιὰ λαμπρὰ οἰκοδομῇ πολλαὶ συνεχέσαντο γράμματά τε, καὶ ξυλουργικὰ ἐκ τῶν ἐν χρυσοῖς οἰκήσεων, ἐπὶ τε τὰ Κριτὰ πολλὰ ἀξιόλογα γράμματα, αἰνίγματα δὲ καὶ μεταβαλόντες ἐπὶ τὴν ἡμετέραν, ἀλλὰ δὲ καὶ διόλου ἀνασχέσεις τε καὶ ἀναπαύσεις, πόρρω ὄντας ἐπιτήδειον ἐν τῶν χρυσοχοΐων σφαγίδων, καὶ ἐπὶ πρωτίνων ἀλληλοφύσεων, καὶ τὸν παλαιὸν ἀξιοφιλάντους τε χρησταὶ τε συμμορίαν ποιήσασθαι, καὶ ἐπὶ τὰ πράξεις προσεσκόπουν τὸ ἐνδέσμιον. ὁμοῦ γὰρ χρόνος ἀναμεμιγμένος, καὶ πρὸ ἑλῶν σχεδὸν ἐπὶ τὰ καὶ ἐπιτήδεια προσεγυμνάσθη, καὶ σοφῶν ἐδίδασκε τὰ πρακτικὰ ἐξαγγελίας ἰδιᾶς δὲ. Συνέβη γὰρ ἐν τῷ τότε τὸ τῶν ἀργυροῦν Παίσια τὴν παρ' ἡμᾶς Κυριακὴν τὰ Θωμᾶ γεγονέναι, καὶ θρᾶς ἐγκεγόνασι, ἀναγνωσθέντων τῶν ἀργυροῦν ἀποδοχαὶ παρ' αὐτὰς ἔναγχος τὸν τὰ Παίσια δοσίου, καὶ τὰ τὸ χρησταῖς ὀλιγαίνειν συμπέσθαι ἐπιτιθέσθαι. ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τότε Παίσιος πρωτάρχης τῶν χρυσίων ὁ σοφώτατος χρύσανθος, ἀνὴρ τὰς γαλ' αὐτὸν ὑποβολὰς

σοφία δε ἡ σοφιστικὴ συνέσει, ὃς ἡ σιωπᾶσα ἐν δίῳ δόξῃ ἀγχινοίας ἔσται: σε δὲ ὁρισμὸς ἡ ἕξις βασιλικὴ, γνοδὲ ἐστὶ σοφὸν ἐρεύνης δὲ σοφαγῆς ἀξιώσαθαι, γνοδὲν ἄλλο ἢ ἀληθοφαξάμενος, ἀλλὰ σιγῇ ἐστι παιδύτας δὲ σοῶν, ἢ δὲ ἰδαῖσμα ἐκμαιάξας ἰαῖς αἰθραῖς, ὄλλοις σαφηδῆ δὲν παίδαρσιν, αἰθίαις αἷς ὀιδὲν ἀνδὲ ὀλίγοις γνὸ γνωσταῖς, ἑαυτῷ ἢ ὡς ἐδόκη συνεκδαίοις. Παρῆθε γνὸ ἂν ὁ χρόνος ἐκῆνος, ἢ ὅλων ἀργυίων ἐσφηδύνετο σοφὸς ἢ ἐξ ἄλλων αἰθίων, μοίρισα δέ, ὡς οἱ σοφοὶ ἔλεγον, ἐξοικοδομιῶν. οἰκοδομῶν γὰρ ἐστι χθρεῖαι οἰκήματά τινα ἐν δίῳ ἢ ἰδίῳ. Μοναστηρίῳ, ἢ δὲ σαγαγὰ ναυσαγρεῖαι, θησαυρῷ ἢ μάγα σοφῷ σοφιλυχεῖν ἐλέγοντο. ἐβεβαίᾳ ἢ δὲν φήμην ἢ φόνος ἰὸς ἐξαὖτῆ γεγονὼς δῃ ἐν ἰχθύσιος πύλῃ δ' Δαμασονῆ γε: γοσθὴ ἀνδρός τινος ὑποσρεῖαι δαῖς οἰκοδομαῖς, ὃς ἢ δὸν χόγον ἐξηρημώθη, ἢ δοῖς πραιδεῖσιν ἐξαίνυσον σοιησάμενος, δεῖνα ἰαγαίαιον δὲν φήμην ὠνῆ: σαιδες, ἢ δὲν χαῖδαν ἢ φημίζεθαι γλῶτταν σὺν δῇ πεφαγῇ δῇ γῇ ἀνδρί: ξίφαιδες, δὲν φήμην ἀποίημυφαν... σοφὸν ἢ σαίνων ἐβεβαίᾳ ἢ ἓν σοφαγεῖαν ἰαιδάίσασις, οἱ γὰρ ἀργύριον σοφὸ ὀλίγων ἐδῶν ἢ αὐδῇ ὑσερῶνδο δῇ ἐστιν σὰρξ, ἢ ναυσθῆναι ἐσόφρασον, ἢ ἐξ ἰσσᾶδον ναδήνθαν, ὥσε ἢ χαῖνόν ἄνδρα σροεσβύνοιδα ἔχθν, ἢ ἦτο ἃ σοφὸ σοῖῃ; ἀλλὰ ἢ μεῖχρι ἓν χθὲ ἡμεῖαι χρόνων σεριῆν ὁ ἐν αὐδοῖς σροεσβύθαι, ἀδφανὲς ἢ ἦν ὄνομα αὐδῷ. ἐν δῇ δὲ δοίνων φανερὸν ὁ αἰφνίδιος σοῦδος ἂν ἐξ ἀσοδημαῖ, αἰῇ ἐκμόνα δῇ σροβρῆθέντος ἐθηρινῆ θησαυρῷ. δῇ δοίνων σοδιλυχόντες, ἢ ἐξω φρενῶν σάνῃ γενόμνοι, ὃ σοῖῃ διηγόρουο σράγματα, αἰῇ ἂν δὸ χαπὸν ἐῖῃ: μνάῖαν ἂν ἐξῆν συσχεθῆναι, ᾧ ἐμὶ σχῆμα σροδρόν, ἢ ἐξισοράγα δῃ ἀναεργάζασθ. ἐῆλυθεν ἂν ὁ ἐκῆνος ἐφεῖος ἢ σρὸ σοῖῃ ἓν δῇ χρόνος, ἢ ἐσιχρῶν ἤρξαν δο. Ἀνὴρ δὶς ἰῶν ἀργυίων ἐχασόξης παιδάμενος, ἐν δὲ ἰῆς ἰρασεξίνης ἐέχνης ἐκμιηρῶ μεῖγας, ἢ ἐξ ὑδεῖῶ σοφιηδῷ γενόμ.

ἀρλοσωλης γὰρ ὢν λοσφόλερον, ἐφιλάχιστον τραπεζίτης ἐγένετο, ἡ ἔχοντα ἴση
τῆς βασιλεῖ προσοχηρώθη. Κλαύδιος γὰρ, Μεσσαλῖναν τὴν ἀξίαν,
ὑφ' ἧ ἡ δὲ σχῆμα συνέζευξε χρήματα. ἔχοντον ὑγιείας ἢ ἰσχνης αὐλῆς, ἀλλὰ
ἡ ἐξ ἀλλης τινὸς ἐπιπτώσεως λύσης. καὶ ἐπεῖ παρὰ συνέβη ἡ ἔκαστο:
σαι γενέσθαι, οἱ δ' ἀπροσάλαν ἐπὶ διαιτὴν ἰσχνὴ ὅτι σχῆθος αὐλῆς ἐνεστη:
κότος χρήζων, ἡ ὅλα σπερ ἅπαξ συνέζευξε. διὸ ἰσχνοπόζη ὡς πιστεῖ σπέζε:
δίδα φύλαν. ἵνα ἡ μὴ ὑποπίπτουσαν παραλάχη, αὐλὸς μὲν ἀνατέθρα, ὁ δ' αὐτέρος
αὐλῆς. ἀρεστάντης ἰπνφυλακὴν ἐνεστηκότος. ἐν δὲ ᾧ μὲν συνέβη ἡ ὁ ἐπ' ἀπρο:
σαίτων ὄχλεθρος, ἡ ἴδιον ἀνατοπιαυθεντίων πανίων διὰ χρήματα ἀπρεσὼν διὸ
ἰσχνοπόζη προσύχηναν. μία μὲν γὰρ αὐτὴ λύχη διὰ σχιστῆς διὰ ἰσχνοπόζη
ἐγένετο, ἑτέρα δ' ὁμοία αὐτῇ, ἢ μηδὲν μὲν ἀκριβῶς ἀπ' ἐμοῦ ἠκούσθη, ἐξεπίτων
δὲ ἀδηλοτάτως. ὁ ῥηθεὶς Κλαύδιος Μεσσαλῖναν τὴν, δι' ἧ ἡ σχρῶτον
ὁρισμὸν ἐπιτιθέναι ἐπὶ τῆς διαστρατηγικὰς ὑπατείας, ἐν ᾧ μὲν ἀρχῇ, ἐν
ἀναλαμβανόντων ἐπὶ τὰ τῶν βασιλέων. χρὸν, ἐν ᾧ μὲν ἀρχῇ ἔχον, ἔκστη
ἀποσάλας δεδίως, ἡ ὅλα βοᾷν αὐλὴν ἵνα ὑποκύπτος, ἀξαίνειν τὰ ὁρίσαι
αὐλῆς ἐπιτιθέναι, ἡ ἐν Μεδίνᾳ χάριν προσοπιωπήσεως ἀξαγενέσθαι πλέον τὴν
τὰ παρὰ ἀναφορύγων λύβην ἡ σύγχυσιν, σπάνια ἡ τὸν σχῆτον αὐτῇ τῷ ἰσχνοπόζη
λύεσθαι ὅτι τε· ἡ δοκεῖ σοι τῷ ἰπνῇ τὰ σχῆτα φυλακῆς. ἡ μὲν γὰρ
τινος συμπαραφυλαρχῶν τὴν διὸ Κλαυδίου ἀδικίαν, ἰσημήριον ἀμυνόων ἢ
ἀφ' αὐτὸν ἀγαθοῦ ἡ σώσεως, ὁ δὲ ἀπελθὼν εἰς Δαμασκόν, ἡ μεταὶ τὴ Ἡγεμόνι
εἰς Μεδίναν ἀξαγενόμενος, ἡ προσοπιωπήσας, ἐν χρόνοις τισὶ ἐπέστρεψε. ἀλλ':
ρισαν ἡ αὐλῆς ἡ ἢ τὸ σολομωνιάκων ὑδάτων ἐπίτασία, ἐπεὶ τὸ ἰαῦλα ἐν ζεύγμοις
ἐλαγαγὼν ἐμὲ ἐπὶ τῆς βασιλέως κλίνης. ἐν δὲ ᾧ μὲν συνέβη ἰατρολιπῆσαι τὸν
Κλαύδιον ἀπελθόντα, ἡ σπάνια τὸν σχῆτον αὐτῇ σὺν τὸν ἰσχνοπόζην μῆναι.
ἐπὶ δὲ μὲν μεγάλα ἡ σοὶ ὁ ἰσχνοπόζης γενόμενος, σὺν μεγάλα ἴσως ἑαυτὸν

διηρέθιζεν, ὥστε δέησας αὐτὸν σφόδρα τὸν σφῶν αὐτῶν σοφιστὴν, ἢ δεῖπναν ἐλθεῖν· ἵνα ἡ ἐπὶ μακρὸν τὸν λόγον ποιήσωμεν, ἐν τοσαύτῃ ὀσμὴ ἀνασπασθῆναι τῆς ὑποδιπνίδος παθαρσεβούσης αἰχμῆς, ἀλλὰ τὸν ὑπάλιος ἐγκύκλιο ἀμπασασθαι μεγόμενος, ῥέβουτα δ πέρσιος ὠν ἡγεμών. ἦλθε ἡ ἐχιαλῷ δίνος τὴν ὑὸς χάτ ἐρεύθη παμφυλίαν, ἢ ἐν σαμβλινῇ πλίνθῳ ἔχει σοφίας βασιλικὰς χρησμοδίδας ὑπηρεσίας· ἢ ὀλίγον δοῦλα γνωσὸς μὲν ἢ ἄλλοις σοφοῖς, μάλιστα ἡ δυσὶν ἀξεμνίοις, ἤδιον δὲ Σεκανόξη, ἢ ἑλέρῳ δινὶ Σιρίνῃ μεγομένῳ, ὃς δὲ σαλρώμῳ αὐτὸν ὑπῆρε: δινὰς ἦν ὄλπος. δανδινὶ γὰρ δὴν ὑσαιδὴ ἴδιον ἄγαν παχὺν ἡ αὖλαρ ἐπ' αὖρ πλάγ: μενοι, ἐπιχρῆσθαι σροεθυμήθησαν, ἀλλ' ἀναφαυδὸν μὴ δεξιώσαντες, πεύθεσθαι ὡς ἢ ὑβαίμως ἐφάνησαν δὲ σφάγμασιν σφὸς ἤρινον. ἢ δὴ σπείσεως χθο: μένης, ἔδοξε τοῖς ἀξεμνίοις βαλὴν δὲ Σεκανόξη ἀναφορὰν σοιησαμένους ἀναδοῦναι δὲ ὑσαίμῳ. ἦν δ' ἡ ἀναφορὰ μελὰ δίκαιος δὲ σοφιστέως.

ἀναφορὰ μενίου. Ἐσπουδὴ ἐν δὲ γάμῳ ἤμεσιν ἐπὶ τῶν σαμαίων βασιλέων ἀνέμαθεν σφονόμια δίνα δέδοντας βασιλικὰς ἐσπεμπομένα χεροὶ, τῶν ὁμοφύλ γενῶν σφοεδρεύειν, ἢ ὑσοπτόμενα δαῦλα ἔχειν, οἱ ῥωμαῖοι σπεονεξίᾳ πιπτόμενοι μάθρα σπως ἢ ὅπου ἤμεσέρας ὀδύσεως σαραχαράξαι δὰ δοιοῦτα ἐδόμενον, δεόμενα δ' ἤμαδαῖας βασιλῆ, ὅπως ἐπὶ τῇ Κωδίνων ἀξεμνίᾳ δὰ ἀρχὰς πῶν θεσσί: σμαλα, ἢ ἐξ ὧν δοθῆναι ἤμῖν ἐπὶ τὰ βασιλικὰ ἐμέτας ὁρισμὸν συμβολὴν τῶν πάμεσέρων ἀρχαίων σφονομίων.

Ταῦτα δοῦναι δοθέσης δ' ἀναφορᾶς, σφοσέβαλλεν ὁ ὑσαῖος ἐπὶ τῷ ποιῷ Κωδίνῳ ἀξεμνίῳ δὰ ὑσὲρ τῶν ἀξεμνίων δεδομένα γράμματα. μαθόντες δ' οἱ ἀξεμνίοι τὴν ἀναφορὰν σαρήγαγον τῷ Μοσεχιπεμῇ ἐρεύθῃ. ὃς γὰρ ἦν ἐπίσκοπος τῶν ποινῶν Κωδίνων. ὁδὲ τῷ ῥείῳ ἐρεύθῃ ἐνδεξάμενος τὴν ἀναφοράν, μὴ ἐπὶ χάρας δὲς, μὴ ἀναγνώσεως ἀξιώσας, σφοσέβαλεν ἀντιγράψαι τε μὴ δέναι ὅθ ὅσον σφὸς δανὶν δ ὑσοθέσεως ἤτε ὑσὸ πλιῶν, ἤτε μὴ σφὸς τὸ ἀξεμνὶ σπερμᾶσιν.

οἱ Κώδινες. ἐρευνήσας δέ, μή τινα δὲ ἄλλο σύγγραμμα, ἐν μὴ ἐξῆς δίναι ὁρισμὸς ὑπερ ἡμιτόνου, ἀλλὰ ὑπογράψας παρέδωκε. διὸ ἡ ὁρισμὸν ἀλλὰ ὑπερ ἡμιτόνου σύνδεσμος καὶ παρ' ἡμῖν σπουδῆς. ἡμιτόνου δὲ μή ὄντος ἐν τῷ τόξῳ παρ' ὃν βασιλεύσῃ (οὐσης ἐν Ἰνδοῖς) ὁ ἡ Ἀγάθυλλος ἡμιτόνων χαίρειν ἐξῆν διὸ τὴν σημασίαν ἀναφοράν, ἡ ἄλλην ὁμοίαν ποιησάμενος ἐδείκνυ τὸ ὕδωρ: διὸ ὑπὲρ ἀλλὰ, ἀλλὰ ἀνελόγως ὁρισμὸς ἐδόθη ἀναφορᾶς ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ ἐξῆς ἐφεξῆς, ἡ ἄλλον τὸν ὁρισμὸν ἀπεστάλη ἡμῖν ὁ ἐν βασιλεύσῃ γεγενῶν, Διονύσιος ἡ ἐπ' ὀνόματι αὐτῷ, ἡ ἐν τῷ τῆς Κριτῆς Κώδινι ἐν γόμοις συζύγοις ἐσημειώσατο, μηδὲν δι' ἄλλο ποιήσαντες. οἱ ἡ Ἀξωμῖται ἐφ' ἑαυτῶν ἰδίᾳ τὸ ἐγχείρημα, ἑξῆς ἐξαίσιον, παντελῆ συμμετρίᾳ τῷ βασιλεῖ τῆς ἐδόθησαν ἀναφορᾶς, προσηγορίαν ὡς ὑπ' ἡμῖν ἀδιανύτου, ἡ διὸ καὶ τοσαύτας ἔχοντες ὁρισμὰς βασιλικὰς συμμετρίας τῆς διαφόρους ἀρχὰς βασιλείων, ἡμῖν μηδένα διὸ τὸν ἔχοντα ὁρισμὸν, ἐν μὴ μόνον ἐν σπουδῇ παρὰ χρησιμεύει δυνάμει πυρίως καμπυλοειδῶν. μεθ' ἡ ἑαυτὸν ἐδείκνυ τῷ βασιλεῖ ὁρισμὸν δοθῆναι ἐπὶ τῷ θεωρηθῆναι διὰ ἀλλὰ γράμματα ἐπὶ τὸ ἔργον καθιστέρη Μοσχανδεργανδὲ Μαχμὲτ ἐφεξῆς, ἡ ἀναφορὰν ποιῆσαι ἐν ἀληθῆ ὥσπερ αὐτὸς ἐξῆς χεροὶ παλέγκοι βασιλικὰ γράμματα. ἔνθ δὲ ἡ αὐτὰ τῷ Καΐρῳ διὸν ἐνδιατριβῶν ἔξεσθαι καὶ ὑπερ αὐτὸν ἐν τοῖς Κώδιξιν αὐτῷ σημειώματα. διὸ τὸν ἐν ἰδίᾳ ὁ βασιλεύς, ἡ αὐθεναίρεσις νομίζει τὸν τε Καθιασπέρην, ἡ τὸν Καΐρον, διώρισεν ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτὸν θεωρηθῆναι ἀμφοτέρῳ τὰ γενῶν διὰ γράμματα, ἡ ἀναφορὰν γενέσθαι, ἔνθ ἡ ἡ ἐν τῷ Κώδινος διὸν ἐνδιατριβῶν ἔξεσθαι ἡ οἱ αὐτοὶ ἔχουσιν ὑπερ αὐτὸν σημείωμα. μεθ' ἡμῖν τοίνυν τῷ ὁρισμῷ αὐτῷ: θόνδας γὰρ τὸν ὕδατον ἀληθασασῶν, ἡ ἔτερον ἔνθ ἐν τῇ ζεχαπέρῃ ὀνοίᾳ, ἡ ἡ

χρήσιασιν αὐτοαλήθευτες, προσάξαι τὸν τε Καλλιστέρην, καὶ τὸν Καλφαν ἐποίησαν
ἐπὶ τῷ τὰ τῶν ἀρχαίων συμφέροντα ἐνεργῆσαι. αὐτήγαγον γὰρ τὰ αὐτῷ αὐ-
τοῖ ἔχον γράμματα, ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἰδὼν ἓν ὄντα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀναθήκᾳ, με-
ταβεβηκὼς μόνα τὰ ὀνόματος, καὶ μηδὲν σοφὸν ἡμῶν ἐρευνήσας, παῖδα με
δεκαετῆ ὄντα, ἀλλ' ὃν καὶ θεὸς ὑμῶν οἰκονομηθέντα σοφὸν ἀγγέλοις ἡμῶν
φέρειν ἐν τῷ τὸν μηδὲν σοφὸν τὰ τῆς μυηθῆναι, καὶ διδαχθῆναι, ἀλλ' ἀναγκαῖον
ἐστ' αὐτοῖς σοφῶν ὄντων. ἀναφορὰν δίδωσι τῷ ὑποκείσῃ, ὡς ἑωρακὼς αὐτὰ
τὰ τῶν ἀρχαίων γράμματα, καὶ ὡς ἀληθῶς ἦσι, μηδὲν ἄλλο ἀγνῶν, ἀλλὰ παῖ-
δα γόνον ἵνα ἀοίκητος ἀλλ' ἓν ἦσαν ὡς ἔχουσιν αὐτοῖ θεσπισμάτων. ἔδει
αὐτοῦθ' ὁ μὴ εἰδὼν τὰ ἀδιαπόπων Καλφαν ἀναγκαῖον ὑποδεῖν ὑποκεῖ-
σθαι, καὶ χρυσοῖς ἀγγέλοις ἐμπεσόντες, ἐξήγαγον καὶ ἐκ τῆς Κώδικος ἐ-
κόνα θεσπισμὰ βασιλεῖ τῆς τὴν γῆν καὶ θάλασσαν δεσπόσαν, μηδὲ
ἀρχὴν βασιλικῆς ἔχον ἐπιγραφῆς, ἀλλ' ἀλλὰ τι ἐξαιρετὸν σημεῖον,
ἀλλὰ μόνον ὡς ἐν ἀναγαίῳ παλαιστικῷ σώματι, καὶ ἐξήνασε τῆς βασι-
λικῆς ἀγνὰς ἐπιστολὰς ἐν χαρτὶ ἵνα τι πεποιημένῳ, ἀφίκοντο ὡς
ἑδόκει τῆς παλαιστικῆς ἀγωνίσιον, ἔνθ' αὐτὸς, ἔνθ' ἄλλοι ἵνες πρὸ αὐτῆς τὸ
ἐξέτασμα ἦτο μηχανηθέντες, ὡς μεταὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς διηγορευθεὶς
ὡμολόγησε. πρέον ἢ σοφῶν τὸ αἰσθανθῆναι τὸν Καλφαν, ἦτο ἦν. ἔθος
ἐστὶ σοφὰ τὰ τοῖς ἐπιγνωσιστικοῖς ἀναφερόμενα γράμματα βασιλικὰ
τοῖς ἐκ τῆς Κώδικος σημεῖα τὰ φυλάττεσθαι, καθὰ ἡ Ἰωνᾶς ἡμετέρᾳ ἀγνὰ σοφὰ
ἵνα τὰ ὑποθέσεως. ἐξαγαγόντες τοίνυν τὴν τὸν ἐξ ἡμῶν ὁρισμὸν ἐκ τῆς
Ἰωνᾶς ἐπιστολῆς Κώδικος, μεταὶ τὰ ἀναφορᾶς τῆς τὰ ῥήσεως Κριτῆ τῷ ὑποκειμένῳ
ἐνομίσθησαν. ὁ δὲ Ἰωνᾶς ἰδὼν, ὁρισμὸν γενέσθαι προσέταξεν ἔχοντα ἐν τε
ἀναφορᾷ αὐτῷ, τὸ τῆς Κριτῆς ἐγκλήματον, καὶ τὸ ἐκ τῆς Κώδικος ἐξαχθὲν σημεῖον.
ἐνθένδε πρώτη ἀρχὴ τὰ Ἰωνᾶ ἀγῶνι ὑπαντᾶν ἀγαθοῦ εἰρήνειν. μεταὶ τῆς

τὸ γενέσθαι τὸν ὁρισμὸν ἰδίᾳ ἀναφορᾷ τῷ βασιλεῖ ἀποστάλῃ ὁ ὑποτελὴς,
ὁ δὲ βασιλεὺς γνοὺς τὸν ἀνθηγένους τῷ προσώπῳ, τῷ τε ὑποτελεῖ συ-
γγνώμην, καὶ ἀμνηστίαν ἔγραψε· νομίσας δὲ τὰ τε παρ' αὐτῷ γεγονότα, καὶ τὴν τῆς
ἀναφορᾶς, καὶ τὸ ἐν τῇ κώδικι τῶν ἀποστόλων ἐξαχθὲν σημεῖωμα, ἐκ-
δίκῳ ὑποτροφῇ χρῆναι τὸν ὁρισμόν· καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῇ τοιάδε.
Ὁ τῶν ἀξωμιτῶν ἐπίσκοπος πρὸς ἄρχοντας κυρηναίους· καὶ οἱ περὶ αὐτὸν μοναχοὶ καὶ οἱ
ὑποτελεῖς ἀξωμῖται, καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἀξωμιτῶν πρεσβευτὴς ὀβαδίας
μεσία τῶν περὶ αὐτὸν μοναχῶν καὶ τὴν ὑποπεσοῦσαν ἡμῖν, ὡς
αἰδεσιμώτατοι αὐτῶν οἰκονόμοι ἐστὶ μὲν τοῖς παρουσίοις καὶ ἰδίοις αὐτῶν παραγγέλμασι, τάς
τε ὁμοφυΐας καὶ ὁμοουσίους αὐτοῖς ἀδυατίνους, κόπτειν τε, καὶ ζύμῃ διὰ παλάμης
ἕξειν, καὶ ὑποτελεῖς αὐτοῖς ἔτη μὲν γεγονέναι, ἐπὶ δὲ τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι χιλίαις
ἑπτακοσίαις ἔχειν αὐτοὺς ποινωνίαν καὶ μεθέξειν· ἐπιδεῖν δὲ καὶ παῖδας ἐγγόνους,
πρῶτα μὲν ἐπὶ δὲ ἄλλοις ἐμφανισθῆναι δυναμένους ὁρισμοῖς τε καὶ παρὰ σωμένα-
γον· ὑφ' ἕξεως συμβαίνειν μεθ' ἁπαξαπλῶς ἀπαλλοτριωθῆναι τῶν ἰδίων αὐτῶν
παραγγελμάτων τε καὶ μοναστηρίων· παῖδοις δὲ ἀνεπιφθόνως μὲν ἔχοντας ὑφ' ἑαυτὸν
ἅπαντας τοὺς ὁμοουσίους φυλάττειν, καὶ ποινὰν τὴν θεῖον τὸν τοῦ λόγου θεσμὸν ἐπάγειν
θεσπισθέντα διὰ τῶν ἁγίων βασιλευόντων ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ
αὐτοὺς δὲ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν τοιούτων μέχρι τῶν δεῦρο βασιλέων,
καὶ ἐν τοῖς κώδιξιν ἐν οἷς σεσημειωμένα· παραπλησίαν δὲ ποινὴν γενέσθαι καὶ τὰ
τῆς γνώμης κρίνειν ἐπὶ τῷ θεωρῆσαι τὰ ἰδίων γράμματα, τῷ τε τῶν ἀποστό-
λων καιρῷ ἐπὶ τῷ ἐξαγαγεῖν ἐκ τῶν παλαιῶν κωδίκων τὰ ὑπερ αὐτῶν σημειώματα,
ἐγκεῖσθαι ἀναφορὰ τῶν κρίνειν μὲν τὰ θεωρῆσαι τὰ τῶν ἀξωμιτῶν γράμματα,
ὡς ἄρα τὸν ἀληθῆ, καὶ ὡς ἀνέπαφον αὐτοῖς ἦσαν δεδομένον αἱρέσεως ὀρ-
θοδόξου φυλάττειν ὡς ὁμόφυλοι, καὶ ποινὴν τὸν αὐτὸν τὸν τοῦ θεοῦ.
ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇ κώδικι τῶν ἁγίων ἀποστόλων καιρὸν ἐξευρεθῆναι σημείωσιν τὸν

προγόνοι ἡμῶν τὴν ἀποδίδυμον βασιλέως Σκηθῶν Σκύλην, ἢν ἴλην ἔλαβόντος, ὡς ἄρα
ἀνέπαυσεν τὴν ἐν αὐλῇ ἐπ' ἀγῶσιν τοῖς ἀλλοφύλοις φοβερὰ δεδοκιμάκασι καὶ ἀληθῶς ἔθνη, τὴν
ὑποταγὴν αὐτοῖς ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου παθητικῶς προτάξῃ τῶν ἀλ-
λοφύλων αὐλοὶ δὲ ἦσαν οἱ τόποι αὐτῶν, ἢ ὡς οἱ ἀλλόφυλοι ἐκληρονόμησαν αὐθαδείας τὰς
τῶν ἐθνῶν ἦθος αὐτῶν. ἔτι δὲ ἡ ἐξαναφορὰς τῶν ἐπὶ ἡ οἰκοδομὴ τῆς Τρίτης ἔσωσε:
ἐπεφύλαξεν ἔγνωσαν κοινὴν ἅπασι τὴν ἔξοδον· ὅτι ἴδιον τοῦτο ἐστὶ τοῖς ἀλ-
λοφύλοις, ἀπαλλαγὴν ἀδυνατίαν ἴδιαν, μεταστασίαν ἢ ἦθος τοῖς ἀλ-
λοφύλοις, μεταίτιος ἢ ἡ αὐτὴ ἔξοδος ἀδιαφορία, ἵνα εἰ μὴ κοινὴν ἅπασι ὁμολογῶσι,
ἢ φεύγειν ἐπείγει ἅπαντας ἀλλήλους, αὐτῶν ἢ δύσεσθαι μηδὲ ἑνὸς ἀλλοφύλους. ἵνα δ'
οὖν ἡμᾶς ἢ ἡμεῖς τοῖς αὐτοῦ ἡμῶν βασιλεύσασιν ἐκόσμιοι ἀποφαινόμεθα, τὰς μὲν ὁρισμοὺς
ὡσπερ πρόθεσιν παρὰ τῶν αὐτοῦ ἡμῶν βασιλευόντων αὐτοῖς λαβόντες οἱ φωκεῖς, ἡνίκα
τῆς ἡμετέρας ἐπιφορᾶς ἀντεπαίνεσαν, ἀπώλεσε μὲν ὡς ἐναντίας ἡ αὐχὴν συνηθ-
ῆ τῶν ἀπὸ βασιλεῖ θεσπισμάτων, ἔπειτ' ἢ ἡ αὐθις καὶ ἀληθῆ ἔθνη ἰδία ἔθνη,
ἀδυατοί, Κόπται, ἢ Σῦροι, οἵ τε τόποι ἢ καὶ προσοπωπήματα αὐτῶν ὑπὸ τὴν τῶν
ἀλλοφύλων ἔξοδον, μυθευτὸς ἡ παραπέπαυται ἐναντιαζῆν, ἢ ὅμως αὐτὴ μὲν ἔπειτα, ἀλλὰ
πάντων ὑποδεεστέρων ἢ πενεστῶν τὴν πεφυκὼν ἐστὶ τῷ δὲ τῷ ἡμετέρῳ βασιλεῖ
σκηπτῷ. δέδοται γὰρ ἡ τὸ βασιλικὸν ἴδιον θέσπισμα χεῖρ ἡ τὸν ἄρχοντα ἔθος ὁδηγεῖν τὸν:
Τοῦτο τοίνυν τὸ θεσπίσματος γενόμενον, ἡμῖν μὲν ἐν ἀγῶσι τοῖς ἀλλοφύλων
ἔχοντα μόνον, οἱ ἢ ἐνταῦθα χριστιανοὶ ἢ μᾶλλον διαβαίνοντο, ἢ συμμαχὰ
ἐποιεῖτο πολλὰ ἐπὶ τῷ ἀναφορὰν ἔθνων τῷ βασιλεῖ, ἢ προσηκόντων αὐτὴν
ἐπὶ τῇ γεγονυῖᾳ αὐδενίᾳ, αὐτὴ δὲ αὐτὸ ἦν. πρὸς ἵνα μὴ ἡ αὐτὴ ἀξίωσις
τῶν πλησίον ἄλλων πεπορευμένων ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων χρημάτων; πλὴν ἀλλ'
ἀπὸ κοινὸν μὲν ἄγνοιαν πάθος πρὸ ὀργὴν διηγέρθη, οἱ μᾶλλον ἢ ἡ προσεχῶς
τῶν γενῶν ἡμῶν φόβῳ σαφῶς τὴν τῷ πραγμάτων ἐφάλασαν, ἀναγκαίως δε-
ἡ ἀναστῆναι τὴν δὲ πλήθος προσεθυμεῖτο ὀργήν. ἵνα μὴ ἐκεῖνος φόβῳ τοῖς

ἀρχηγίοις ὅμως λαμπῆσαι ἡ αὐλητική; ἦλοι μόνοι ὡς ἐκ μοναρχικῆς αἰτίας ἀφοσιοῦσι· ἧττον, ἦλοι θανάτους ἀποφύγειν πρωταρχῶν, ἢ σωμάτων ἀεὶ ἀτελῶς αὐλιζομένων αὐλοῖς. μίαν τοίνυν ἀρετὴν συμβάλλεται τὴν σαλπίγγος εὖρεσιν διπλασιάσαι, ὡς ἀκροάσεως τὴν πρὸς ἅρμα τῶν ζώντων ἐκ ἔξεστιν ἐγχωρῆσαι τῷ σφαγιασθῆναι. ἅτε γὰρ τὰ ὑποζύγια ἡμῶν ἡμιόνους ἔχοντα γραμμάτια, ἐπὶ δὲ ἐκβασιν ἀριθμὸν φθάσας, ἀκροάσεως τὴν πρᾶξιν ἀναίρεσιν ἢ σωτηρίαν ἀποφαίνει εἶναι ὅμως εἰσηχθῆναι ἡμᾶς. ἀνεσχημένη τοίνυν ἡ γῆ τοσοῦτον ἡ ὀργὴ μεθ' ἁπλοῦν πρόδηλον ἢ θόρυβον. ἀλλοπροσαλεύοντος γὰρ τῆς σαλπίγγος, οἱ μὲν ἡμέτεροι ὀλίγοι ἀναμφιβόλως τὰ ἐν βασιλείᾳ γεγονότα ἀναπέμπειν ἡμῖν ἐν ζώοις ὄντι, ἀτεμφάντως ἢ τὸ ἴσον τῷ ἔπος ἀξιόλογον οἱ ἀρχαῖοι· θεοποιοῦσιν. ἐμήνυε γὰρ ἡμᾶς ἡ ἀγγελία ἐπὶ πέμπτῃ ἢ ζωάγης ἑβδομάδος, ἐδεδίεσαν δὲ μὴ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων σημάτων (συνηγμένοι γάρ ἦσαν ὀλίγοι τὸ τῆς ἡμέρας· ἀποδεικνύειν) ἐξαγγελίαν γεγονός, νεωτερισμοῦ ἰδίας γένηται. ἦν γὰρ ἀνὰ μέσον· φοβεῖσθαι μὴ οἱ ἀρχαῖοι, ἀπορίαν δεδιότες, μὴ θάνατον αὐτῶν φοβέσθαι· βούλεσθαι δὲ τὸν ὁρισμὸν οἱ ἀρχαῖοι, σφῶν μὲν διεσπασμένων, ἅμα ἡμῶν· νοι πρὸς ἡμᾶς ἐμπλέκεσθαι, δεόμενοι μὴ διαφημισθῆναι τῷ ποινῷ τὴν ὁρισμὸν φήμην. ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν ὑποπτεύσας τὸν ἐξαπάλιζα, δάκρυα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιβρέοντα ἔχων, ἡ ἀσπασθῆναι τὰς μὴ φθόνου τὴν φύσιν αὐτῷ δυνάμενος, ἐθρήνει, ἐκόπτετο, ὤμνυε μηδὲν φθόνου, τὰς αἰτίας παύσασθαι, ἢ λέγος τὸ σαρ' αὐτοῖς γεγόμενον ἐναγγέλιον ἐκ τῶν πόλεως αὐτῷ ἐξαγαγών, ἢ ὁμόθεν ὡς ἄλλο ἐβάλετο, ἄλλο βάλεται νεωτερισμὸν ἵνα ποιῆσαι τὸ σαλπίγγας σωτηρίας· αἰτίᾳ ὡς ἀνεπίπαθεν διήγουν, ἄλλο ἢ νῦν μεθ' ὅρκων ὑποσχόμενοι. βασιλεὺς τοίνυν τὸ ὁρκωμοσίαν γεγονέναι, ἡμᾶς μὲν μόνοι ἐγνωσκόμεν τὴν αἰτίαν, ἢ ἵνας τῶν τῆς Μοναστηρίου ἀφοσιούσων, τοῖς δὲ ἔξωθεν ἀδῆλος ἐζήτειτο λόγος, δεδιότες τὸν τῆς σαλπίγγος ἀλαλαγμόν, ἢ τῶν ἀρχαίων τὸ ἀναλαβεῖν, ὡς ὁμοίως ἐδόκουν ἡμῖν οἱ ἀρχαῖοι. ἐκ συμφώνου τοίνυν ἐσπεύδομεν ἐπὶ τὸ ἁγίου Τάφου, ὡς ἔθος ἦν συνάγειν

παρασκευήν, ἣν δ' ἑρμηνεύεται ἡμέρα προσαββατισμοῦ, ἦλθε πάντας μαθητὰς ὁ ἁγιος Κριλὴς, προσέταξε τοῖς ἀρχιερεῦσι πορεύσαι αὐτῷ τὸ τοῦ βασιλέως θέλημα: σῶσαι, ἀναγνῶναί τε, ἢ ἵνα τῷ τοῦ Κριλητὸς σημειῶσι κώδικι. ἵνα γὰρ μηχανήν τινα προξενήσωσιν, ἠρώτησαν τὸν Δεσπότην ἡμῶν, ἢ μὴ αὐτῷ δοκῇ ἀγαγεῖν τὸν ὁρισμὸν τοῦ Κριλὴ ἀπαγγεῖλαι. ὁ δὲ ὑποπτεύων ἦρα αὐτοῖς, ἦλθε ἡ παιδία ὑμῶν παθαρὰ ἢ ἀμαρτία. τί γὰρ ἐστὶ τὸ κώδικος σημειῶσαι, ὑμῶν μὴ βεβηλῶν νεωτερίσῃ; ἢ δεῖ δοῦναι ἵνα ἐπιτροπῇ τι ἡμῖν; ὀρᾶτε μήτι νεωτερίσαντες ὀργὴν ἵνα πιτήσητε, ἢ μεθ' ἑαυτὰ ἀνόνητα ἀπάνωφεν μεταγνώσεσθε. ἡμῶν τοίνυν φησάντων τῶν λόγων, ἐξῆλθον οἱ ἀρχιερεῖς, ἢ τοῦ τοῦ Κριλὴ τὸν ὁρισμὸν ἀνέγνωσαν, ἢ ἀναγνωσθὲν ἐσημειώθη τῷ κώδικι. σπουδὴ δὲ ἦν τοῖς ἀρχιερεῦσι ἢ ἵνα νεωτερισμὸν παρ' αὐτὴν ποιήσῃ τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὁ φόβος παρέσχε τὴν ὀργήν. ἔλεγον δ' ἂν ὡς σύνηθες ἐλήλυθε ἢ πάσχα. ὧν ἦν ὁ πᾶς φόβος. ἔθος δ' ἐν ἐκείνῃ τῇ μεγάλῃ σαββάτῳ ἡμέρᾳ πᾶσαν αὐτῷ αἰτίαν ταύρου φυγεῖν, τὴν παλαίαν παραγίνεσθαι ἢ ἡδίστην ἀρχὴν τῷ πριάρχῃ, ἐφ' ὃν τῷ ἐπιτρόπῳ ἡμῶν, ἢ ἀδόσαν χαρακτῆρα τῆς ἐπὶ τὴν χιλιαν ἐξόδου. ὧν αὐτῷ γὰρ ἠποίησαν τῶν ἀρχιερέων. πᾶσαν λαβεῖν, αὐτῷ κελεύει ἐνεωτερίσαν. ἦλθον γάρ ὡς ἔθος ἔπασαν αἱ φυλαί, ἢ παθημένα τῷ πριάρχῃ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ αὐτῷ, ἐπανάλαβε τὴν δεξιὰν αὐτῷ. ἢ τὴν προσπήνεσαν: ὡς αὐτοῖς ἔθος ἔγραφον αὐθεν, ἐφ' ᾧτῳ παλιμβούλως σημεῖα φανεῖσα ἐπὶ τῆς ταχίης; ἐξῆλθε σωτῶσος ὁ Μεσσοχίτης ἡμῶν, ἢ μετ' αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς, ἢ παθ' ἑξῆς αἱ φυλαὶ πᾶσαι κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἢ ἄλλως ἐσπῆλθον ἐν τῷ αἰτίῳ ταύρῳ, ἢ ἐξῆλθον μιαθὲν ἢ νεω: ἱερίσαντες. μετὰ ἡ τὴν τῆς Πάσχα ἑορτὴν παλιμβούλως ἐς βόσπορον ἐλθεῖν πᾶς ἐς ἢ ἀλαβαίνω, παπᾶθαι εἰς σοφὸν ἐμβαίνες ἤλθομεν ἐς βασιλεύειν. σπε: σθόμενοι ἡ δὲ σφάγματα ἐν τοιᾷδε ὕλα ἀλλα, σχολὴν ἤγομεν, μόνα διάγραμμα: μικὰ ἡμῶν ἀναθεωρῆτες, ἢ σύμπνευτες ὅτι σημαδὲ ἐστὶ ἢ τοιαῦτα δὲ ὑποθέ: σεως ἀρμόζοντα ἦν. ἐγραίφαμεν δὲ ἢ ἐν ἑλλυρίοις ἢ ἀναγκαῖον ὕμοιον γράφειν:

μα περὶ ἡμῶν ἀποστολῶν. ἐρωτώντων δὲ ἐκεῖνος διὰ τί γράφειν αὐτοῖς ἀνόμισαν ἀφορῶσι περὶ πάντων τῶν συμφερόντων ἐκείνοις, Μακεδόνας δὲ τῶν βορειοτέρων μέχρι ἑσπέρας παρέχειν, ὅθεν καὶ λαβὼν ἡ ἐρώτησις τῶν γραμμάτων, διὰ τὸ ἀρχαῖον βαρβαρικὸν κυρικὸν παρέχειν τὴν ἀρχὴν, σωφρόνως αὐτὴν χρυσοῖς σοφοῖς. οἱ δὲ νομίσαντες ὅτι ὅπου ἔχουν ἡμῶν περὶ τὰ αὐτὰ γαμῶν καὶ ἀγωγὴν ποιῆσαι, ἦσαν γὰρ ἐν μεταξὺ τῶν ἄλλων γραμμάτων τινὰ νομικαὶ ἅπερ ἀποφάσεις, ἢ κρίσεως ἀποδόξης, ὡς ἀνέπαυσεν δι' ὅπου τὴν εἰρήνην ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ ἀρχαῖα, σωφρονίτ, ἢ ὑπερφανεῖς τῶν πρωτοκλήτων, ἐνθεὶ δὲ ἡ φοβηθεῖσες, ἀναφορὰν ἐπὶς τὰ κρίνειν τῆς ἐκκλησίας, ἢ τῶν ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων γαβόντες (σωζῆται γὰρ ἔτι τοῖς χρήσιμοι διὰ σοφαγίδας αὐλῶν) ἀπαίτησιν ἐν θαυμαστῷ. ἡμῶν ἢ μαθεῖν περὶ ἰδίων ἐχόντων ἢ: δοσιν, πρῶτα δούλεραν ποιεῖσθαι ἀναφοράν, ἢ διὰ τὰ παρόντα ὁρισμὸν ἀπαγγεῖλαι σημαίνοντα ἐπὶ τῶν αὐθεντικῶν κώδικος. διὰ ἢ ἐξαγθεῖσες ἐπὶ τὰ ἀναφορὰ αὐλῶν, ἢ μὴν διὰ τὴν ἐκκλησίαν κρίσιν, ἔτι ἢ μὴν ἀσφάλιστον τῶν βορειοτέρων, δοῦλε: ρον ὡς αὐτοὶ ἠβούλοντο γράφειν ὁρισμόν, ὃν ἡ ἀναγνῶσις τῷ βασιλεῖ, παῖδες γε ὄντες περὶ ἰδίων φόβοι, ἀλλ' ἂν μὴ ἀμφισβητήσῃ βαυλὴ ζητῆσαι ἐπανορθῶσαι, ὑπεγράψατε ἢ διὰ τὸν ὁρισμόν. ἢ ἡ διὰ περιληπτὴς διαιρεῖ εἰς:

„ὁρισμὸς τῶν ἀξιωμάτων.“

τῷ τῆς Δαμασκοῦ ἡγεμόνι, ἢ τῷ τῆς ἱερουσαλὴμ κυρίῃ γνησίῳ ἐγὼ, θεοῦ τῶν ἀξιωμάτων πρῶτος ἐν κωνσταντινουπόλει, ἢ τῶν ὑπ' αὐλὴν ἐπάρχων οἰκουμένης, ἢ ὁ ἐν βορειοτέροις πρῶτος τῶν ἀξιωμάτων, ἢ τῶν ὑπ' αὐλὴν ἐπάρχων κυρίου, ἢ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ ἱεροψάλται, ἢ παλάτιοι, ἢ οἱ λοιποὶ ἀξιωμάτοι οἱ ὑπαντῶντες τῷ πρώτῳ ἡμῶν, οἱ ὑπατικοὶ ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς τόποις τῶν βασιλέων ἡμῶν, ἀναφορὰν τῷ αὐτοκρατορικῷ μου κριτηρίῳ δεδώκασι, περὶ ἧς: δηλον, ὡς ὁ ἀλλὰ, ἢ ὁ ὁμοίως δεδόλωκ αὐτοῖς αὐθεντικὰ, ὡσαύτως ἢ ἡ οἰκουμένη αὐτῶν βασιλεῖς ὁρισμὸς ἔδοξεν ἀκολουθεῖν ὅλα, ὅτι τῶν ὁμογενῶν ἐθνῶν τῶν ἀνέπαυσαν τοῖς ἀξιωμάτοις ὑπαντῶντων αὐ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κοινωνίαν, ἢ μονασή:

για, πίπραλά ἐς, ἡ χώραλα, ἡ ὁδοὶ ὧν ποτε καὶ ἔθος μεθέχον ὑπὸ τὴν ὀλυσίων
ἦραν ἰῶν ἀργείων, ἡ ὑπὸ τὰ πρῶτα χρόνα αὐτῶν τὰ παθημένα ἐς τὴν ἀρχαίαν ἐς ἡμε-
ραν σπυρηδὸν τὰ αὐτὰ ξανωθῆναι. καὶ ἡ ἐνθένδε ὁμογενὴ ἔθνη ἐξ τὰ
τὰ κώδινος σοφίζηται, ἀβυσηνοί φασι, κόσσιαν ἐς, ἡ ζῦροι. ἐνθέν δοι ἡ ὁμὸς χαρ-
πορὸς ἀφορόσασσος ὀλίγαν ὀφίσιν μεθὰ δόγαβον τὴν ἐλπὶν ἰδὼν τὰς ὀλυμπιάδος
ἀπὸ ναμιάδες· ἰσὰς δὲ ἀρχὰν αὐτοφράσης, ἐξ ἴον αὐτὸν ἀφοσεπύρωσε ἰρόσον, ἡ καὶ
ἓξ τὰ ἰῶν ὀλυμπιάδα ὁμοίως διεβεβαίωσε, γράμμα αὐτοῖς ἀθλοφόρων ἀναπθῆναι,
ἡ ἴσον τὰ ἐν τῷ σβίνχεσαίῳ ταχεῖ καθίσχε· ἐφεξῆς ἡ ἡ ὁ αὐτόδικος ὀλίγαν
ὀλγεϊσιάνης ἐδωρήσαλο αὐτοῖς θέασσσια μεθὰ βασιλικὰς ἐσυγγραφῆς γεγραμ-
μένον, ἡ καθ' ἑξῆς ἡ οἱ μεθὰ ταῦτα βασιλῆς ὡς αὐτῶν ἐδεδώκασιν αὐτοῖς ὁμοί-
σιον μεθὰ βασιλικὰ ἐσυγγραφῶν. ἀφὸς ἴδιοις ἡ ἐδεδημώκεσαν, ὡς ἔγραψε ὀλγά-
φορα γράμματα, αὐτοφράστες νομικὰ, ἡ ὡς ἐν ἑνὶ ἀξόνι, ἐν ᾧ ὀξυόνης σα-
μιτῶν ἐδέδοτο ἰοῖς ἐς ὠμηρίοις, ἡ ἀργείοις ἴσον βασιλικὸν καθίσχε, ἐπὶ ἷς ἡμὶ
μύγνυσθαι ἀμφοτέρῳ τὰ φυλῶν καὶ σφάγματα· ἡ ὀλίγα χωρισθῆναι ἦραν· ἀφοσὲ-
ἡ δὲ ἐν ἑνὶ ἀξόνι· ὁ αὐτόδικος βασιλεὺς ὀλίγαν μεσσηνίης δι' ἰδίας αὐτοῦ
ἐσυγγραφῆς ὅρισμὸν ἐδέδωκεν αὐτοῖς, ἐπὶ ἷς πρᾶξαι ἡ ἐξιστάσθαι σαφῆ καὶ
ἀφορόβηθέντα ἔθνη ἐς, ἡ σπυρηδὸν αὐτῶν. ὃς ἔσχεν ἡ ἰῶν χρόνον μέχρι ἷσδε ἡρ-
χον οἱ ἐνθένδες ἀβδηρῖται ἰῶν ἄνωθεν φυλῶν, ἡ πίπρασται αὐτῷ, ἐπεὶ ὠνόμασε
ἰοῖς ἐς ἴσον τὰ ἀρχαῖα βασιλικὰ καθίσχε· ἰοῖς ἐς αὐτοπραίσιμον σημεῖον τὰ
ἓξ ἵππων χαλκωθῆναι ὀλίγαν ὀφίσιν, καὶ ἐς ἐν ἰοῖς κώδιξι σημειώματα καὶ ἓξ ἵππων
ἀνορθῶσθαι αὐτοῖς, ἵν' ἀναγκαῖον μεσσηνιῆται ἦσαν καθίσχε, ὃς ἔσχεν τὰ χρόνα
τὰ ἐς ὀλυμπιάδος παῖδα λυκόνιος, τὰ ἐς δυνάμεως, ἐν ἵπποις σφρίγαλίῃ ἀναιρεῖσθαι
καὶ ἰσχύειν καὶ δωρηθέντα αὐτοῖς βασιλικὰ θεάσσσια. ἐνθένδοι παῖδα λυκόν·
ἐς οἱ ῥώμαῖοι, ἀγνοοῦντος τὰ βασιλικὰ πράξεις ἐν κώδιξιν ἐσημειώσαν σφετέρμα
ἵνα ὀλίγα μεταβάινοντα, ὡς οἱ ἀβυσηνοί, ζῦροι ἐς, ἡ κόσσιαν ὑποίεγῆς φασι ἰοῖς

Ῥωμαίοις, μὴ ἐξαρκούμενοι τοῖς ὁμογενέσιν αὐτῶν ἔθνεσι Σέρβοις, Ἴβηρσι, καὶ Ῥώσσοις, καὶ τοῖς αὐτῶν κτήμασι, καίτοιγε ταῦτα τὰ ἴδια ἔθνη, καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν γεγραμμένα εἰσὶν ἐν τοῖς Κώδιξιν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν εἶναι τοῦ τῶν Ἀρμενίων Πατριάρχου, κατὰ τὰ ἀρχαῖα προνόμια, ὡς ἀνέκαθεν ὁμογενῆ καὶ ὑποτελῆ ὄντα αὐτοῖς. οἱ δὲ Ἀρμένιοι περὶ τούτου μηδεμίαν εἴδησιν ἔχοντες, οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπομένως δεῖξαι τε καὶ δηλῶσαι τοὺς οὓς εἶχον κεκρυμμένους ὁρισμούς. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐρίζοντες ἦσαν περὶ τῆς τοῦ ἁγίου φωτὸς ὑποθέσεως, ἐπὶ τῷ μὴ γίνεσθαι δηλαδὴ τὴν εἰς τὸν ἅγιον Τάφον εἴσοδόν τε καὶ ἔξοδον κοινὴν καὶ ἰσότιμον, καθάπερ ἀνέκαθεν ἔθος ἐπικρατηθείσης τῆς συνηθείας, ἀλλὰ προτέρους αὐτοὺς εἶναι τῶν Ἀρμενίων. κατὰ δὲ τὰς ἀναφορὰς τοῦ τε ἐπιστάτου τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἁγίου Τάφου, τοῦ Κριτοῦ, καὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ κράτους ἀποσταλμένων, καὶ τοῦ τῆς πόλεως Κριτοῦ, θεωρηθέντος ἐν τῷ καιρῷ τῆς οἰκοδομῆς, καὶ δηλωθέντος τοῦ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ τοῦ κατὰ καιρὸν κρυπτομένου, κεκώλυται ἡ τοῦ ἁγίου φωτὸς ἐκβολή, καὶ τὰ ἐν τοῖς βασιλικοῖς Κώδιξι σεσημειωμένα τῶν ὁρισμῶν σημειώματα ἐξηλείφθησαν. Ἐν δὲ τῷ ,αρμβ' ἔτει ἐπὶ ἡμερῶν τοῦ τότε βασιλεύοντος Σουλτὰν Ἀχμέτη γενομένης στεφηφορίας αὐτοκρατορικῆς, κατὰ τὰ ἀρχαῖα προνόμια δέδοται αὐτοῖς ὁρισμὸς βασιλικῷ θεσπίσματι, καὶ ἰδιοχείρῳ ἐπιγραφῇ. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς ὥσπερ εὕρεσαν καὶ ἔκρυπτον ὁρισμούς, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν ἐξηλειμμένος ἦν μιᾷ μηχανῇ ἀνανεώσαν. ἐντεῦθεν ἐν ἔτει ,αρμζ' δεδώκασιν οἱ Ἀρμένιοι ἀναφορὰν τῷ κραταιοτάτῳ ὑπάτῳ, καὶ προσαγόμενοι τούτῳ ἐδήλωσαν, ὡς οἱ Ῥωμαῖοι αἴτιοί εἰσι συγχύσεως. ἐντεῦθεν καὶ προσταγὴ ἐγένετο βασιλική, καὶ ὁ τῆς Ἱερουσαλὴμ Κριτὴς ἐθεώρησε τοὺς κεκρυμμένους τε καὶ ὑπογεγραμμένους ὁρισμούς, τοῦ δὲ Ἀλῆ, καὶ τὰ λοιπὰ τούτων γράμματα, καὶ τῷ βασιλικῷ κράτει ἀναφορὰν ἀπέστειλεν ἐπὶ τῷ ἐξαλειφθῆναι ἐκ μέρους αὐτοῦ τά τε τῶν Κωδίκων σημειώματα τῶν ἐναντίως τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ληφθέντων, καὶ τῷ ἐσφραγισμένῳ ὁρισμῷ βασιλικὴν σημειωθῆναι ἐπιγραφὴν τῷ δοθέντι αὐτοῖς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ δὲ ὁρισμὸν ἄκρον σημαινόμενον ἐν τῷ τῶν ὑποκειμένων κώδικι. τὸ δ' ἴδιος δὲ ἡ ὁ τῶν ξένων κριτὴς ἀναφορὰν ποιοῦντα, ὡς ἐπὶ τοῦ μεμιγμένους τοῦτον τῶν ἐν τῷ νομικῷ κριτηρίῳ συναγομένων σημαίνει, ἡ ἐπὶ τῶν μισθωτῶν τῶν ἀγρόθεν γεωργῶν, ἔδοξαν οἱ τῶν ῥωμαίων λόγοι ἐναντίοι γὰρ ἡμῖν ἀρχαὶ συνηθεῖαι, ἡ ὅτι παιδὶ τοῦτο νενόμισται. ὅτι δὲ ἄναξ ξυνίστησι τὰς ῥωμαίων "παιδὶ τοῦτο τοῖς ἀργείοις ἀντιπαρέχει, αὐτοσημαίνουσιν δὲ γενέσθαι τὸ ἀπὸ ναυμέδων, ὃς ὁ σχεδὸν ξενίσμης ὁ τὴν ξένην λαβών, ἡ ὁ μετ' αὐτὸ σχεδὸν σχεδιοῦντος, ἡ ἀπὸ τοιοῦτο βασιλικὰ σημεῖα, ἅπερ αὐτοῖς δεδώρηται ἐν τῷ ἀγχιμάχου ναυρεῖ, διὰ τὰ σημαινόμενα τῶν βασιλικῶν ὁρισμῶν, ἡ τῶν ἴσων τὸ βασιλικὸ καθαρόν, οἱ ἀργείοις τε, ἡ ῥωμαίοις δέδοται ἐν τοῦτο ἐγὼ σεσημάνθαι· ἐγὼ καθαρίζω, ἡ ὁ δοθεὶς σημαίνεται τὸ μετὰ βασιλικὴν ἐπιγραφὴν γε· γραμμένον ὁρισμὸν ἐν νέῳ καθαρίζω γραφῆναι. τῶν δὲ τοίνυν μετὰ τὸ ἀνενεγκεῖν τὰς ἀργείους, ἡ δεηθῆναι ὅτι χρὴ τὸν προῤῥηθέντα χρόνον διὰ τὰ βασιλικὰ θεσσαρακονταετία, ἡ διὰ ἐνιαυσίους σημαίνεται, ἡ οἱ βασιλικοὶ ὁρισμοὶ οἱ τοῦτο ἐν ἐπιμαίνεσθαι προγόνων πρώτων δοθέντες, τὸ, τὰ ἀρχαῖον ἴσον τὸ βασιλικὸν καθαρόν, ἡ τῶν μετὰ ταῦτα γεγονότων, διὰ τὰ ταυτὰ σημαίνεται, ἡ δοθῆναι αὐτοῖς καὶ αὐτὰ νέος βασιλικὸς ὁρισμὸς διαμένειν ἀρχὴν αὐτὸς χρὴ τὰ διὰ ταῦτα προνόμια τῶν τὸ γὰρ ταῦτα ἐπιτηδείων, ἡ μοναστηρίων, πτωχείων τε, ἡ χωρικῶν ὧν χρὴ ἔθος ποιεῖσθαι κοσμικῶν τε, ἡ ζώων, ἡ αἰθιόπων ὁμογενῶν, ἡ ὑποτεταγμένων ἐθνῶν τοῖς ἀργείοις μετὰ τῶν πτωχείων, ὀρφανοτροφείων, ἡ ταραχικῶν αὐτῶν. ἡ δὲ ἀρχαία τῶν ῥωμαίων αὐτοῖς ἀναίρεσις πεπυσμένη τε, ἡ ἀναίρεσιν ἐν τοσούτῳ, ὥστε ἐὰν ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις τοῦτο ἴδιόν τι ἐναντίον τῷ ῥηθέντων δοθῇ αὐτοῖς ὁρισμός, ἢ εἰ τινι χρόνῳ ἐξ ἐξὸν πεπραθέντες, ἡ ἐκποιητὸν ὁρισμὸν ἵνα χρὴ τὰ δίκαια δόξωσι, μηδὲ ἐνεργεῖν· μηδὲ πῦρος ἢ ἐχέτω, ἀλλὰ διὰ ταῦτα προνόμια, ἡ διὰ σημαίνεται·

γκαλα τῶν ἀρχιμανδριτῶν καθέζεσθαι, ἢ μὴ τὸ εἰωνεσὲς αἰσθάνεσθαι φυλάττεσθαι. ἔλεγε δὲ λόγων
ὁ τοιοῦτον τῆς ἁγίας Κριθῆς τὴν τοιαύτην ἀναφορὰν τὴν τοῦ τῶ ἁγίᾳ φωτὸς γεγε-
νημένην ὀρθοίαν ἄμμην ἢ αὐτὸς ἐποιήσατο, σαφηνίζων ὡς ἐρωτήσεως ἀδήμονας εἶναι,
ἐβεβαιώθη ὅτι ἀρχαῖον ἦν ἔθος μεταλαμβάνειν τὸ φανὲν ἅγιον φῶς τῇ τῶν Παίσχα ἡμέρᾳ
ὅμως γίγνεσθαι τὴν τοῦ ἁγίου λαμπρὸν φανὸν, ἢ μὴ τὸν ἕνα τοιοῦτον, τὸν ἢ ἔσχατον
ἄναμ, ὥσπερ ἢ ἐν πεπυμμένῳ σημαίνεσθαι σύμβολον, ἢ ὡς ἡ ἀναφορὰ τῶν ῥωμαί-
ων σοφὸς ἐστιν. ὡσαύτως δὲ ἢ ὄντων τῆς ἁγίας Κριθῆς ἐστὶν μεγαφανῆ ἀναφορὰν
ὁλοίσφαιραν ἐποιήσατο, ὡς οἱ ῥηθέντες ἀδυατινοί, Κοπτοῦς τε, ἢ ζυγοὶ ἀνέκαθεν τοῖς
ἀρμενίοις, ἦσαν ὑποδεεῖς, ἢ ὁμογενῆ ἔθνη αὐτῶν, ἢ ὡς τὴν ἡμέραν τῶ Παίσχα
ὅτε ἡ ἐκφάνεια γίγνεται τῶ ἁγίᾳ φωτός, ὅτε τῶν ῥωμαίων πρῖαρχος, ἢ ὁ τῶ ἀρμενί-
ων ἢ οἱ αὐτίφωνοι αὐτῶν ὅμοια ποιοῦσι τὸν ἐν τῶν ναῶν θεσμόν τε, ἢ ἔξοδον, ἢ μπόδια
ὄναμ τῶ ἁγίᾳ σφαῖραν, ἢ ἔσχατον, ὡς ποιησάμενοι ἐρωτήσεις ὑπὸ τε τῶν θεωρῶν ἢ παῖς
Μιχαήλαν, ἢ ἵν' ἀληθῆ λαμπάδιον, ὑπὸ τε τῶν ἐν ζύμοις οἰκούντων ἀδυατίνων,
Κοπτῶν τε, ἢ ζυρων, ἢ ἵν' τῷ Κριθείῳ ἐθνῶν ἢ ὁμογενῶν, ὡς ἢ σφαῖρα τῶν
ζεμένη, ἢ μεταλαμβάνουσα ὁμογενῆ ἢν ἔθνη τοῖς ἀρμενίοις ἢ ὑποδεῆ· ἢ ἐπὶ οἱ ἀρμέ-
νιοι παλαιὸν τὸ ἀρχαῖον ἔθος, ἢ παλαιὰ τῶν μεταβασιλικῶν ἐπιγραφῶν γεγραμμένη
ὁρισμῶν, ἢ τὴν τῶν ἀνωθεν ἐθισμὸν ἐγχωρίων Μιχαήλων μένουσιν, τῶν ἰδιῶν ἐθ-
νῶν ἀρχὴν ὁμογενῶν ἐθνῶν, ἢ ὑποδεῶν αὐτοῖς, παλαιοπαθοῦσαν τὰς λόγας ἢ αὐτὴ-
σαύσης τῶν ῥωμαίων, ἐν ἑλληνικῇ φράσει, ἢ τὸν τῶν σφῶν σαμιτῶν, ἐθεωρήθη μεταλαμ-
βάνειν τῶ βασιλικῶ ὁρισμῶ, ἢ ἵν' τῷ ἀρχαίῳ καθαρίζῃ τὸ γεγονὸς τῆς τοῦ ἐπιδοθέντα
ὁρισμόν, ἢ στεφανοῦσθαι ἅμα: ἀλλὰ τῆ ὑστέρᾳ νῦν βοηθείᾳ ἐθνῶν ἵν' ἱερουσαλήμ,
ἢ βηθλεέμ, ἢ τὰ ἅγια σημεῖα σταυροῦ, πανεώχθησαν αἱ πύλαι, ἢ εἰσῆλθε σφοδρὰ ἡμᾶς
ὁ τῶν ἀρμενίων πρῖαρχης ζερνίζης μεταλαμβάνων τῶν μοναχῶν αὐτῶν, ἢ τῶν ὑπηκόων,
ἢ πέμπων ὑποδεήσεων. ἔχοντες δὲ σφρονόμια ἴδια, ἐδείκθησαν ὅτι καὶ αὐτὰ ὅσων
ἴδιον πρῖαρχης ἦναι τῶν ἀρμενίων ἀρχὴν τῶν τε ἐπισκοπῶν, μοναστηρίων, σφρονίων:

μαίων δε ἰῶν δε ἐπίλος ἡ ἐνίλος, ἰῶν δε ἐκκλησιῶν, ἡ ἰῶν τῶ προσκυνητῶν ὄντων, ἐὰν
περ αὐτὸς ἀνέπαφτον ἔχε, ἡ γέλω χῦ ἰδὰ αὐτοφάσος ἰῶν δε ὁμέρη, ἡ χῦ ἰῶς δεβνίδας
ὁρίσμενς ἐπὶ τῆ ἡμερῶν ἰῶν σαράντα αἰσιδίμων βασιλέων, ἐσήμανε ὁ Ἰάφος ἰῶ ἰησοῦ, ἡ τὸ
Βηθλεέμ, ἡ τὸ ὄρ αἰῶνιον Πύλη, ἡ τὸ μεγάλη ἰῶ ἁγίε Ἰακώβε ἐκκλησία, ἡ ἰὸ ὄρος
ἰῶν ἐλαιῶν, ἡ τὸ φυλακὴ ἰῶ χῦ, ἡ ἰὸ νοσοκόμε, ἡ οἱ αἰθιόπες, ἡ Κόπλαι, ἡ ζῦροι ἰαὶ ὅμο:
γενῆ ἔθνη ἡ ὑποδεχῆ αὐλοῖς. ἀρχεθαι νῦν ἰῶ πρῶταρχε ἰῶν ἀξχιδιακόνων ἰῶ παθριάρχε ἐνίῃ
μεγάλῃ ἰῶ ἁγίε Ἰακώβε ἐκκλησία, νῦν ἑνὸς ἑ ἁγίε παιδεχθεισάξεθαι γένες,
δέδωκαν αὐλοῖς ἰὸ αὐτοκρατορικὸν ἴῶρ σημεῖον διὰ ἐνδείξεως ὅτι παρ' αὐλὸ
σαράντα ἐνεργεῖθε, δηλαδὴ ὁ ἐνίῃ ἐπιθρόνη ἐκκλησία ἰῶ ἁγίε Ἰακώβε τῶ ἑλλήνων
πρῶταρχος τῶ ἀξχιδιακόνων ἀρχεῖε ἡ ἐξεπαίξε χῦ ἰὸ σαράντα ἔθος ἰῶν ἐνίδον ἡ
ἔξω ἐκκλησιῶν, μοναστηρίων δε, ἡ προσκυνητῶν. ἐπὶ δὲ ἰῶν αἰθιόπων, Κοπτίων δε,
ἡ ζύρων ὁμογενῶν ἡ ὑποδεχῶν ὄντων αὐλοῖς, θεωρεῖε ἰαὶ ὑποθέσις αὐτῶν, ἀρχεῖν
δε, ἡ αὐτοκαθῆσαν, ἡ χῆ ἰαὶ συνδυάλας ὑποθέσας ἰῶν ἰόπων αὐτῶν θεωρεῖν, χαιρά:
ντων δε ἰὴν παρουσίαν ἰῶν αὐτοθαυτόντων Μητροπολιτῶν, Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε ἡ
Μοναχῶν, ἡ ἰῶν ὑποδεχῶν αὐλοῖς, ἡ ἰῶν λοιπῶν ἀξχόντων, ἡ ἰῶν ἐθνῶν παρὰ ἰὴν
ἐπιπαρεπιδημίαν συνήθων γινομένων αὐλοῖς ἐνοχλεῖν ἰοσοῦτον ἰοῖς ὑποδεχόσι ἡ ὁμο:
γενέσιν ἔθνεσιν αὐτῶν, ὅσον ἡ ἰαῖς λειτουργίαις, μοναστηρίοις τε, ἡ προσκυνήμασι,
ἡ ἄλλοις ἱεροῖς αὐλῶν τόποις ἰοῖς ἔσιν ὑπὸ ἰὴν ἐξουσίαν αὐτῶν, ἀρχεῖε δὲ ἰάφε ἰῆς
Παναγίε ἰῶ ἐνίου τῦ ζωῆς, ἰῆς Βηθλεέμ ἐν ᾗ ὁ χῦ ἐτέχθη, ἰῶν δύο Μοναχίων,
ἡ ἰῶν Καυδηλῶν ἰῶν ἐνίῃ θύρᾳ ἰῶ ἐνίδον Ἰάφε, ἡ ἰῶν Καυδηλῶν ἰῶν ἐνίῃ σκλῃ τῦ
Τρέλλε, ἡ ἰῶν ἐνίδον τῦ Τρέλλε, ἡ ἰῶν χαμηλάδων αἳ παίγσι, ἡ ἰῶν ἀγκαλῆριον,
ἡ ἰῶ ἐνίδον Ἰάφε χῆ ἰὴν θρόνη σ' αὐτῶ φωλός, ἡ ἰὴν χιλιανίαν πῦ σοβρίεσ αἰγνοισοιῦ:
σιν, ὅτε ἐνίδον ἰῶ Κυβερνήτε ἐσέρχοῦ μετὰ τῶ ὁμογενῶν αὐλοῖς ἡ ὑποτεταγμένων ἐθνῶν
ἰῶ φωλός φαγνομῆ, ἡ ἰῶν αὐλεο, ἡ παίσο μερῶν ἰῶν ἐνίδον τῦ σκλῆς, τῶ δύο θυρίδων,
ἰῶν προσκυνητῶν, ἡ ἱερῶν μερῶν ἰῶν ἐνίδος σύριστορεῖν, ἰῶ ψάλλοις, ἡ τῦ ἐκκλησι

τῆς ἁγίας Ἰωάννου τῆς πηγαδίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἁγίας Ταβρ, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Παναγίας τῆς χῦ λεροζωλίτης, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων Μοναστηρίων, καὶ Κοιμη-
τηρίων· ὁσαννίε, καὶ αἰκῶν τῶν ἐγγὺς τῆς ἀνατολῆς λιθόξεσε, καὶ ἐκ τῶν οἰκων τῶν
ξένων· ἀμπατζώνων, Κλπωνίς, καὶ ἐβλαχων· καὶ αὐτῶς χαστὶ ἐκ τῶν χριθῶν ἐκ-
κλησιῶν, καὶ Μοναστηρίων, καὶ προσκυνημάτ· καὶ ἱερῶν θόσων τῆ ὑποκειμένων αὐτῆς,
ὥστε αἰχμὴν διωρίσαν ὑπὸ τοῖς ἀξιωτίοις ἱερεῦ· ὡς δὲ ἐρχομένης ἀξιωτίης ἐς
προσκύνησιν τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, καὶ διαπερχομένης ἐν τῷ ὕδατι τῆ χορδάνου,
ἐκεῖς ἐς ἀναναγώσιν αὐτῶν· προσκυνημασί δε, καὶ ἀσπασμοῖς ἀπὸ τοῖς θόσοις χαρα-
χῶς ἀπαρχιερέων τῆς δυνάσας καὶ ἐξουσίας, καὶ τῆ δόθεν βασιλικὴ γράμμα
ἐνεργῆσαν τὰ ἀπάντα, καὶ κάθενὶ χρόνῳ τὰ χριστιανὰ ἔθνη ἀξιωτίης αὐτῆς ἐκείνως
δοθῆσι πρωτομύσιοις· κάθε ἡ ἐκ τῶν Ἰβήρων χώρας, ἢ ἐκ τῶν Μεγίσων, ἢ ἐκ τῆ
μεγάλων νοσσάλων, ἢ ἐκ τῶν Κριτῶν, ἢ ἐκ τῶν μεγάλων Ἡγεμόνων, καὶ τῆ
ἐξουσιῶν, καὶ τῶν χριστιανῶν ἐν ἐξουσίᾳ ὄντων, κάθενὶ χρόνῳ ἀναγκὴν ἔχου-
σινὶ τὴν νοσσίαν, ἤγε ἐναντίον τι τῶν ἀνωθεν εἰρημένων· ὃς δ' ἂν ἐναντίον
δράσῃ, παληρισμένος ἔσται μετὰ τῶν πολεμούντων· Κατὰ δίξαμβαν
(1517 –) ὁ ἐν τῷ τῆ δόθεις ὁρισμός, κάτερ τὸ ἴσον καὶ σταυρὸν στεφανῶ καλασιχ·
κάθε ἡ ὁ τῶν ἀξιωτίων πρωτόεχος ἐρχόμενος ἔρθεν εἰς βασιλεύσι, καὶ ἀναφορὰν
δεδόσθαι ἐξηγαμβάντων, ὅτι κτὶ τὰ δεκατόσσαλα· τῆς ἐς ὄρος, καὶ τῶν σταύρων
ἐκκλησιῶν, καὶ βασιλείων δεκατόσσαν αὐτῆ τῶν ἐς ἐνδὸν χώρῳ καὶ μοναστη-
ρίων, καὶ ἄλλων ἱερῶν θόσων τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς, ἐπὶ τῶν ὁμογενῶν
ἐθνῶν καὶ ὑποκειμένων αὐτοῖς ὡς κατὰ ἀνέκαθεν ἦχον· ἐπειδὴ δὲ ὁμαγυρίσι
σταλὲς μὲν ἐκκλησίαν ἐκείμην θεῖα βοηθεία τῆ ὑψίστου, καὶ τῆ ἀποστόλου αὐτῆ εἰλάβε
τὴν χορδοσαγήν, καὶ ἀνεψηφίσαν τῶν τῆ πόλεως θυρῶν αὐτῆ ἐς βασιλείαν,
ὁ δὲ χριθὲς πρωτόεχος μεταπέμψαν τῶν ὑποτελῶν ἐπεφανίσθη αὐτῷ τῷ σταυρὸν καὶ μετὰ
ὑποκλίσεως τὴν ἀξιωτὴν αὐτοῦ δόσιν αὐτῷ προσκύνησιν, καὶ ἀνέφερεν ὅτι αὐ

ἐκκλησίαν, ἢ καὶ Μοναστήρια, ἢ οἱ τόποι ὅσοι οἱ ἐν ταῖς ἱεραῖς θεσσαλονικεῦσι γεγραμμένοις ἢ καὶ ἐν ὅλῃ ἢ ἐν μέρει προσκυνήματα, ἢ οἶκοι, ἢ καὶ ὑποκείμενα χώρῳ: γενῆ ἔθνη Κόπτων τε, Ἀβυσσινοί, ἢ Σῦροι, οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Ἀρμενίων ὑποκείμενοι τῷ πρωτάρχῃ τῶν Ἀρμενίων, τῷ ἐν τῇ σταυρᾷ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου καθημένῳ, ὑποτίθησιν αὐτῶν ὅσην ἔχουσι, ἢ ἄλλος τις δέκατος: ὧν τόπων μετέχει, ἕνεκα σταυροῦ ὡς αὐτῶν ἄρχων αὐτῶν τε καὶ σταυροῦ θεσσαλονικέως. Ἐνθάδε οἱ ὁ αὐτοκράτωρ σταλὴν ἡμῶν παλαιολόγος ὁρισμῷ βασιλικῷ ἐσταυρωμένῳ χαρτὶ βούλα σφραγισμένῳ, ἢ τόπων βασιλικῶν καλασίχα δέκαμβρίου, οὗ ἀφῶ: τον ἔτους, ἀπὸ κτίσεως αἰῶνος ἀρχὴν ἢ νέων ἐνδικτιῶνος ἀνελλείποντος. μετὰ τὸ τοῦτο ἀναγνωσθῆναι τὸ αὐτοκρατορικὸν σταλὲν ἐξεπέμφθη ὁ ῥηθεὶς ἢ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας βασιλείας, οὗ κτίσεως τὸ δοθὲν τοῦ βασιλικὸν θεσσαλονικέως ἢ νέων ἐσταυρωμένην ἐνδεκάνα αὐτοκράτορα, ἢ ἵνα μετ' ἐσταυρωμένης βασιλικῆς ἐνεργείας, ἵν' ὁ αὐτὸς τοῖς ἀρχιερεῦσι ἐξορκίσθη ἀναγνωσθῆναι. ὅθεν καὶ δίκαιόν τε ἢ σύμφορον κρίναντας βεβαιόν τε ἢ ἀληθῆ, δέδωκεν αὐτοῖς τὸν ὑποκείμενον ἅγιον ἢ αὐτοκρατορικὸν ἡμῶν ὁρισμόν, δι' οὗ κελεύομεν, ὅπως μὴ ἐνοχλῶσι μηδεὶς μηδενὶ, Μοναστήρια τε, ἢ προσκυνήματα, ἢ ἄλλοι ἀφιερωμένοι τόποι, ἢ καὶ ὁμογενῆ ἢ ὑποκείμενα αὐτοῖς ἔθνη μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς γεγραμμένων πληρωμάτων αὐτῶν, ἢ ὧν ἀνέκαθεν αὐτοῖς ἐκτισμένων, ὡς ἐπάνω διωρίσαμεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ῥηθέντος ἡγουμένου πρωτάρχου, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ἡ ὑποθέσεως ἐνδέκανα αὐτοκράτορα, ἢ τε βασιλέων ἱέρεια, ἢ τε σύμβιοι βασιλικοί, ἢ τε δεσπόται, ἢ χαμηρεῖς, ὑπαιθροί τε, ἢ ἡγεμόνες, ἢ ἄλλοι ὅσοι λοιποὶ ἄρχοντες τοῦ πραίτωρος ἦσαν, ἢ ἐν ἀφορισμῷ ἦσαν κατὰ τοῦτο, ἢ κατὰ σταῦλαν ἀφ' ἑνὸς αὐτοκράτορα, ἢ ἀξιοῦμεν τοῖς ἀρχιερεῦσι. ὃς δ' ἂν βιαστὴς φανῇ, ἔχῃ αὐτοκράτορα ἢ ἐχθρὸν τοῦ ὑψίστου ὄντα, τῇ τε τῆς ἀναστάσεως ἡμέρᾳ ὑπὸ κρίθης τῶν ἡμιωρύλων πολέμιον.

Τοῦτο ἐστιν ὅπερ τῶν ἄνωθεν συνθηκῶν δοθὲν ὁρισμὸς, γεγραμμένος ἢ σταυρῷ καλασίχᾳ κτίσεως τοῦ ἔτους. σεπτεμβρίου ἐ ἢ τῆς καλασίχ ἴσον τὸ τοῖς ἀρχιερεῦσι (1521)

(1518) δοθέν ἐν ἔτει ͵ϡιη. ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῶν Κωδίνες, καὶ συμφώνως ἐν αὐλοῖς ζευγάρια
πρῶτα ἀρχῆς ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων ἀθανασίων, τὸ ἅγιον βῆμα, τῆς βηθλεέμ, καὶ τοῦ
βορρᾶ πύλης, τὸ ἅγιον ἰακώβου, τὸ ναοστάσι, καὶ τῶν ἐθνῶν ἀβυσσῖνῶν, σύρων, καὶ κοπτῶν
τῶν ὑποταγμένων εἰς ἐκκλησίαν αὐτῶν, ἐν ἔχουσι μετὰ τῶν ἐσταυρωμένων αὐλοῖς. ἐν τῷ καὶ τῶν
ἀθανασίων πρῶτα ἀρχὴ τῶν ὑποταγμένων εἰς τὴν αὐλὴν ἐκκλησίαν ἀρχὴν τῶν ἀβυσσῖνῶν
δηλαδὴ, σύρων, καὶ κοπτῶν, τοῦ δὲ ναοῦ, καὶ τὴν βηθλεέμ, καὶ τὴν τοῦ βορρᾶ
πύλην, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου ἰακώβου ἐκκλησίαν, καὶ τὸ ναοστάσι. γεγραμμένα οὕτως καὶ νῦν σε:
(1633) σημειωμένα ἐν Κωδίνι τοῦ δοθέντος ἴσον ἐν ἔτει ἀξγ᾽, ἧτις ἐστὶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ͵ζϡμβ᾽
ζαμπσάν. ἐθεωρήθη ἔτι καὶ ἐν τῷ Κωδίνι καὶ τὸ δοθὲν τοῖς ζωγραίοις ἴσον δίκαια:
(1516) ἀσχῆ ἐνέτια ͵ζϡιβ᾽, καὶ διαχάμβανε σοβρὶ τὰ πρῶτα ἀρχὰ τῶν ζωγραίων τῆς ἐκκλησίας, καὶ
τῶν σεβασμίων τόπων, τῶν δὲ ἄνω καὶ κάτω αὐτῶν ἐν τῷ μεσημβρινῷ τοῦ ἐνὸς τῆς
κηπσία τὸ ἐκκλησία, καὶ τὸ ἅγιον βάβα, μεταξὺ τῶν ἐσταυρωμένων τῆς Παναγίας αὐτῶν τῶν
ἄνω καὶ κάτω, καὶ τὸ βηθλεέμ μεταξὺ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ὁ Χς ἐγεννήθη, μεταξὺ τῆς Μαναγίας,
καὶ τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ τῶν ἐσταυρωμένων αὐλοῖς, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ τὰ πρῶτα ἀρχὰ Σωφρονίου. καὶ
(1633) ἐν ἔτει αμὲ, ἧτις δ᾽ τοῦ κτίσεως παγκόσμου χιλιοστὸ ἑξακοσιοστὸ ἴσον καλασιχῆ. καὶ
(1633) ἐν ἔτει ἀξγ᾽, ἧτις ἑ᾽ τοῦ κτίσεως ζαμπσάν, σεσημείωται τὸ, ἐν ἴσον τῷ καλασιχῆ, ὁ ἐστὶ
γεγραμμένον ἐν παραλείψει καλασιχῆς, ἀκριβαμβάνον ὡς ἀνωθεν. ἐνθάδε τοῖς
μεταὶ τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν Κωδίνος σημείωμα, μεταὶ τοῦ κῦρι:
τῶν δ᾽ ἐκκλησίαν ἀναφορὰν, τοροσαγὰ γέγονε γραφῆναι καὶ ἐν τῷ Κωδίνι σημεῖ:
ωματα, καὶ ἰσοτόμια, εἰσὶ ὡς δῆλα γενέσθαι τῷ βασιληεῖ πράξι, καὶ ἡ ἀνα:
φορὰ πραληθῆναι. μεταὶ δὲ τὴν ἡμετέραν τοροσαγὴν ἐν αἰτήσει σεσημειώσεως
τόπων, δεδηλωμένης δε, καὶ ἐκθέσεως. καὶ δὴ καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον δέδοται σοβρὶ αὖ:
τῆς δ᾽ ὑποθέσεως ὑποτρέχοντος ὁρισμός, εἰσὶ ὡς ἐνεργῆθαι ὡς ἀνωθεν. ἐν:
ἀγγραμμα δοίνων ἐρχομένης ὑπὸ δε τὰ ἱερέως μετ᾽ ἀναφορὰ σεως τῆς σοβρὶ ἰωνίας ὅλο:
μαμβανόντος τὰ ὑποθέσεως, ὅπως ποιήσῃ καὶ τὴν ἡμετέραν τοροσαγὴν, μεταὶ

καὶ οὐ

τὰ ἐν αὐτῷ ἔχουσιν ἱερὰ θεσπίσματα, ἢ αὐθεντικὰ γράμματα τῶν αὐτῶν βασιλέων, καὶ τὰ τῶν χαρτῶν, ἢ χρυσόβουλλα καὶ σιγίλλια, ἢ χρυσᾶ παράγραφα ἴδιόν τινα τῶν ἐπισκοπῶν, ἢ μοναστηρίων, κτήματά τε, ἢ χωράφια ὧν χρυσόπαγα ἔθος ἐκτελέσχον, ἀρχαῖα τε ἢ νέα, ἔτι δὲ τῶν ἀβυσσίνων, δύρωνα, ἢ κοπλῶν ἀνεμ: παθεν ὁμογενῆ ἢ ὑποσημείωτα ἔθνη αὐλοῖς ἐκτὸς πανίων τε κτήματά, ἢ ληξορνο: μιῶν αὖτε ἢ τόπων τὰς ἀρχαιότητας ἄρχειν, καθὰ ἢ τὰ παλαῖα ἦσαν αὐτῷ σύνορα. τὰ δὲ ἄθεν ἢ ἄλλον σοφὸν ἢ αὐλοῖς ὑποθέσεως ἢ πόθεν ἀρισμόν, ἀλλὰ τὸ σύνορ: μον τῶν ἢ σημείωμα τὸ νῦν εἰς τὸ δίκαιον ἔχειν, ἢ ἐνεργεῖν ἀσφαλῶς, ἐσφάλη ἐν οἰκείῳ σκοπιμείαν τόπῳ. οἱ δὲ ζωσιανοὶ ἐναντίον τῶν ἁγίων ὁρίσαι ἰῶν δὲ σοφώτερον ἢ μεταλαῦλα πόθεν ἀπόθεν ἐὰν ἐρωτῶσι πόθεν ἔστιν σοιεῖν ἵνα, ἢ τρόπῳ τινὶ ἀρισμὸν ἀδιαφώνως, μυθικῶς ἔχειν τὸ νῦν ἢ δίκαιον. ἄλλως βεβαίως οὖν ἕναν ὑγιᾶ ἐν τῇ αὐτῇ ἢ αὐτίᾳ μὲν σοφιαγῇ, ἢ σοφθη: νίᾳ δῷ ἱερῷ κτίμῳ σοφιείᾳ. ἐν ἔτει ᾳϡλδ, ἰνδικτ. ε' ἐπὶ τῆς τῆς ἐκκλησίας :. (1734)

Τὰ δὲ ἡ γεγονότος τῶν ὁρίσμων, ἡνίκα ἀδεῶς ἤχουν ἤθεσιν, ἰῶν ἐν ἢ τῶν ὑπαίθρῳ δὲ αὐτῇ ἐμφανιμαλικὸς ἢ ἐμπίνουσιν ἡμῶν ἐκτὸς τῶν γενικῶν ἑρμηνέως, ἀλεξανδρ. Κύπρ.
ὡς ἄρα οἱ ἀξωμῖται ἢ ἄλλον ἀπεσαπήκειν ὁρίσμων ἐπιγεγραμμένον χερὶ βασιλικῇ, σοφὶ ἵνος δέ, ἢ ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀγνοῶν ἔφησαν. ἔτει γὰρ τὰ ἡμᾶς σπέρμασιν τὸ σφραγίδιον εἰσὶ ἐκ τὸν ὁρίσμων ἐς χεῖρας λαβόντας ἰδεῖν τε, ἢ ἀνα: γνῶναι τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον. τοῖς ὅλοις ἢ αὐτικαὶ ἀνέγνως, ἐκ τοῦ μὴ ὄντων ἔτι γεγονέναι μήπω ἐν τοῖς κώδιξιν αὐτιγραφεῖα, ἔτι δὲ ἢ ἐν τῷ ποινῷ κώδικι τὰ ἢ ἡγαγον οἱ ἀξωμῖται, αὖθ' ἐν τῷ τῶν ἐνδικτιόνων καιρῷ, ὃς ὅλος αὐτῶν ἦν σοφῷ ὠσημασμένος χρυσίῳ. ἐσφέρεσθαι τοίνυν ἐνά τῶν ἡμετέρων, ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ: ἀν, ἢ ἄλλο τι ζητοῦντα παλαιοποσοῦσθαι ἐν τῷ τῶν καιρῷ κώδικι, αὖθ' ἕτι αὐτο: μάτιος ἦν, ἐνθεὶ τοι ἢ δυσχερὴς ἦν ἡ τῶν αὐτῶν ὄψεως. ἐκ τοῦ δ' ἂν μακρόθεν ἔγνω ὁ σαφῶς ἡμῶν αὐτοσχεδὸς τῶν σφραγισμάτων αὐτῶν, ἢ συνεπάθη ἐκ τοιούτου τὸ ἐγκύκλιο

ὁρισμός, ἡ δ' ἀπ' αὐλοῦ. ἦν γάρ τις ἐν τῷ καιρῷ οἰκῶν ὄνομα τῷ αὐτῷ ἡμῶν αὐτοκράτωρ. τῷ οὖν λοιπὸν ἐφωτᾶν ὁ ἡμέτερος, ἔφη, σύ μοι ἡ φύσις ἐμὸς ἡ σπάγας συνήθης, πῶς μέ δεῖ σιγᾶν ἐπιτάττειν, ἢ πρὸς τοῦτο τὸν λόγον ἐπιφέρειν, ὡς μοι λοιπὸν ἡ δὶς νέος ὁρισμὸς ἐν ἀθρανίοις ἐγένετο, ἡ δ' ἀναγκαῖον ἢ ἀναγνῶναί μοι δοκεῖ. ἦν δέ γε ὑποτάθης ὅτι πρὸς τὸν ἐν ἐμοὶ φωνήεντων πρῶτον τὸν λόγον ἐπιφέρω, τῷ τοῦτο σοὶ πῆμα. φθόγγος γάρ σοι ἀργυρίου δοκῶ. ἐγὼ μὲν ἀναγνώσῃ, ἢ πεύσῃ σιγήσας· φασὶ προσφέρω ὡς τοῦτο σοὶ τῷ πρώτῳ, ἢ πεφόβησαι οὐ οἶδα σὺ ἀργύριον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. ὁδὶ δὴ τὸ φωτὶ χαρισάμενος, ἢ τῷ χρυσῷ δεηθείς, ἡσθεὶς νυκτὸς ἐν τῷ τῷ καιρῷ πολλοὺς τὸν ὁμώνυμον παρήγαγε πρὸς ἡμᾶς, ἢ ἅπαξ ἀνεγράψαμεν αὐτόν· παιδαγωγὸς ἦν τοῦ υἱοῦ. ἀποπλεῖν ἐπιθυμοῦντα τὸν ὁμώνυμον. ἀναγνόντες ἢ ἡμῖν μεθέπομεν ἐγνωμεν ὅτι δὴ ἀνοίᾳ ναυτῶν, ἢ ναυοδόχοιν· στεως συμπεξάντες ἐπεφόρηθεν, μὴ λογιζόμενοι τὴν τῶν παραίτιον αὐτοβασιν, ἢ ὡς ἂν ἐμπορίαν διαπέμψασθαι αὐτοδίκοις τὸ ναυτῶν. αὐτοναυτωμένους δέ, ἡμῖν τὸ ναυτὸν ἀπωλέσασιν ἐπορρέοντας γνόντες, εἶδεραν ἐγνωμεν ἀναπέσθαι, ἐφ' ᾧ μὴ ἡ αἰτία σφῶν ἢ ἀνήκεστα ἡμῖν ἐξαπατᾶν. ἀπορηταὶ γὰρ φύσις δυνάμεως ἐπορμημένη ὀλισθοῖσι αὐτεργάζεσθαι συμφοράς, ἢ τὴν μὴ δυνομένην χθόνα αὐτοπαίεσθαι ἐγνωμεν. προσαπορθοῦντες λοιπὸν σοφίᾳ· παραγενόμενοι γὰρ ἐθέλειν, αὐτερχόμεθα πρὸς αὐτὰς ἐλαφρεσθυμούμενοι, ἢ ἐρήμην αἰτοῦντες. οἱ δὲ μεγαλαυχοῦντες, ἢ βρενθυόμενοι μεγάλα εἰπόμενοι, παῖζον, ἡμῖν ἢ ὑπερηνόμενοι, θεῷ πύπτῳ ἢ ἢ τῷ παρὸ φορᾷ συμπορθρεῖν· μενοι, τὸ δὲ γὰρ ἦν ἄλλως ποιῆσαι. ἰδὰς γὰρ ἐθνῶν φυγὰς ὁμοπίστους ἅπασας ἡμῖν, ἢ ἵνα ἐν χαμηπόδει σύνοδον ἀναθεραπεῖσθαι, ποίαν ὑμῖν, ἔλεγον, ποινωνίαν ἔχειν μεταξὺ πιστῶν τε, ἢ ἀθέων φρενῶν; προβαλλόντων ἢ ἢ πολε ἡμῶν ὅτε· μὲ τε ἀθῶν ἐν ἁγίαις χερσὶν ἡμῶν θεοποιεῖσθαι, ἢ ἄλλων τε δικαιολογιῶν, μηδ' αὐτοχρῆ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις ἡδίαν ἡμᾶς, ἀλλὰ σοὶ μὲν ἐπὶ τὸν δεσπότην, σοὶ δὲ ἐπὶ τὸν

ὕσσαλον, σοῖ δέ ἐσσι λὰς βασιληὰς κώδωνας· σοῖ δέ μ' ἐπὶ λὸν βασιλῆ αὐλὸν,
ὁ δεχασόζης ἐσσίσαλος, ὁ ὕσσαλος, οἱ βασιληοὶ κώδωνες, ὁ βασιλεύς· λοιαὶ
ὀρῶνλες βρενθυομένλες, γὴ γὲ μαιμάων μὴν σλιῶσιν αὖτε γὴν σρχόμενλοι ὁρμεθα·
μή λαῦλα γοὶ σρὸς λοῖς ἄλλοις σλαναβαλλόμενα φορηλὰ ἦναι ἐλόνλες· μὴ γάρ λις
αὐλῶν λαρλαμασέλης, οἳ σρὸς ἠῶ ἰὰς ἀσσεσίμελο, αὖ μ' ἄνακλα φύσεν μὴ ὑπὲ-
ροφερνος, Πιακόσης ἰ' μὴν ὄνομα αὐλῷ, μὴ χλονάλην ἐσσρᾶλο ἠῶ ὑσσο-
γηθίων, μ' σενθόμενος, ὑγιῶν ἔμεν ὁ ἅγιος ἰάκωβος; ὑμεῖς ἰρὰ γὸν ἀγρο-
λαί; μὴ ἄλλοι λοιῶλοι γῆροι σοιμοί· ἠῶς ἰ' σεμὴν ὀλασκήσανλες, γενόν' ἰ' ἄλλο
ἐμέγομεν, ἰ' ἐμὲ γε δεῖ γόν' ἰ' ἐμένης· πρῶλον μὲ λαῖ λοῖς ἀλασκήσαι· δεδιόλες
μὴ λοιγὸς σρὸς ἰὼν ἀλοσωλήρων αὐλὸς σαροξυνανλίος, ἐμοῦ δ' ἰ' ἐπανὸν
ἐσνλοῖς σροφυλασσόμεθα· νῦν δ' ἐν ἠμέρᾳ, λὸν παγρὸν σραγγαλόμενοι.
μεῖα σοιμὲς λοίνυν λόγυς ἐμνασαν φησὶ ὑσσοσκήσασθ', μὴ σὰ γραφέως ἀν'
ἠ ἀνυσὸν ὕδωρ ἐσσιφέρας· ἴσως γὲ γραφέως σρὸς ἀμμῆς, σλεφανίς δόν-
λες, μὴ λαβόνλες, ἐμὲ ἀσφαλῶς αὖτε μὴν ὁρμήν· ἰδὲ γ' ἰ' ὁ ἐνθάδε μον ἐδεδώκει
ἐσσιστολὴ ἵς, ἐν' ἐσσεφάνη ὁ ἀσσὸ γόλοσσος Βαρλαμασέλης, αὖ μ' φύσεν ὑ-
σσος, ὑσσοπριδὴς δὲ ὑσσέρ ἵνα ἄλλον, μὴ ἵνανός παιδαγωγῆσαι δὲ,
μὴ σοῖ ἐαυλὸν ἐμῶν λαὸν βάρβαρον· ἐγεγράφη λοίνυν ἡμῖν, μὴ ἰὼν ὀρ-
νεων ἀνεμιμνήσκεσθε, ἐν ἐπιφροσύνοις ἐμισροφέειν δὲ Δεινὸν δ' ἡμῶν
ἐσσοιήσαλο, μὴ ὡς λὶ ἰδίοις φίλοις, χὴ μὴν ἀνέπαθεν ἐσσιφαλήναι σωπόθ',
ὡς μὴ οἱ σρὸ ἡμῶν δίῆγον· λαῦλην λοίνυν ἡμῖς μὴν ἐσσιστολὴν γαβόνλες, ἐσ-
χάρᾶν ἐγνωσαν μὴ λαῖ γ' ἐμένης σροβαλεῖν· αὐτεμὼν δ' ἐγὼ σρὸς αὐλὸς,
λοιάδε λέγον πρὸς αὐλούς·

Βέλλιον μὲν ἐμένης ἔδω, ὥσσες ἔδε μαίχης χάρον, ἤμὲν γὲ οἰκοδομῆς, ἠδὲ
φθορᾶς σρόξενος, λιλοῦσθεν μὴ οἱ μαῖλ' ἐσσὶ σωτὸν ἐσσαγόμενοι αὐλὶ σοιμῶν
λαῦλην ὀρμέμαλο, ὡς ἰὸ δίκτυσὶ δὲ μὴ μόνιμον ἔχθον, σολάκις μεῖαξύ

ἰῶν δύο γενῶν ἀμφορεῖς αὐλοὶ ἐγένοντο, σοῦσον ἀγαθὸν ἐπὶ ἡδίων ἐγένετο; δαφνα-
νας ἀνωρυξᾶς, μάχαι ἐπιζαβᾶς, σίτσως δίφουρμοι, ἢ ἀλλ' ἄττα ὅσα ἐς μεγόμενα
ἢ ἀνεχόμενα ἀνδίαν σαρέχῃ, ἢ ἰοῦλα δυσ' σφῶν μᾶλλον ἔγνωσαν ἢ δυσ' λόγων.
ἐξήνοντα σχεδὸν ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἐρεινεῖς. λεγομένων, σοῖα βλάβη ἐγένετο· αἱρεῖ
δὲ ἰοῦλα περιχωρεῖν, σόθ' χρέμαλα ἐδαπανᾶσθαι; ἢ σφὸς ἢ ἱερὸς ἐμὲ ἠπόρει,
ὅτι ἢ σφὸς ὑδὲν ἀγαθόν, σαφῶς ἐπίστατο. αἴτιος δὲ ὁ βέλτιστος ἐρεῖνε γενέσθαι
μετὰ ξὺ ἡμιόνους ἢ ὑμῶν, ὡς ἂν δόξῃ μυστικώτερον. ὁ δὲ σφὸς ἰοῦλα
βύθιον ἀνοιμώξας, ἀνιάθας μάλιστα ἢ ἀναμνησθεὶς ἓν σπάθας τῶν γεγονότων ὁδόντων,
ἃ σαρ' ἐμὲ ἔφη ἓναν ἵνα αὐτίαν, ἀλλὰ σθάλῃ Ἡγεμόνι ὑμῶν Διονυσί· ἓνιος γὰρ
ὑποθέσεως ἢ διαφορᾶς αἴτιος ἐγένετο. παρῆσαν ἐπὶ δεῖπνον ὁ Σαρδαναπάλλης
ὁ βασιλεὺς σαφῶς ἐπιθυμῶν, ἀλλὰ ἓν παρᾷ ἐναντίον, ἢ ἀπονοίᾳ σωφρονοῦ-
μεν. ἢ ὅτι μὲν ἐπιθυμεῖ, δῆλον· ἓνιοι γὰρ σφῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔξω, σφὸς ἐμὲ μὲν
ἓν ἕδραν ἀφικνεῖσθαι βασιλεῖ δαίσιοῦλα σπουδαρᾶν πρέπειν. ἐξελεῖν ἢ μὲν σφῶν
ἀξιάνθου ὁρισμόν, ἢ πυῤῥα παῖδες· μεσαῖ δ' ἰοῦλα ἓν σπάνδρων ἐπὶ τὸν ἕδραν
Μαχμάλην μεταπεσόντων, τὸν μηθένα ὁρισμὸν διὰ βασιλικῆς ἐπιγραφῆς ἀνε-
παίνιζεν, ἐπὶ δοῦπον ἢ φίλιον ἀσπάσας σφοθυμαθέντες, ἐπαίνουσι ὁ Ἡγέμονος ἐμὲ
ἀναπαυσίας ἕνα ἓν σφοδοθέντων ἡμῖν ὁρισμῶν, ἐπὶ ποινῶν κωδίνων ἴδια-
γαμῶν τὸ σημεῖωμα, δι' ἀναφορᾶς ἓν ῥεῖξερῶν ἐπιβεβαιωθέντα, ἢ τὸν δεύ-
τερον ὁρισμὸν φανερῶς ἄτιμον ἓναν εἶχεν ἓν αὐτῶν ἀνάρσει· μεσαῖ δ' ἰοῦλα ἢ αὐτὸς ἓν
ἐρένης ἐπαγγελίας ἦν, ἢ ἐν δεκαπόδι ἔφη ποινῶσαν τὸν λόγον, πῦρ γε ἢ αὐτῷ δοκεῖ.
αὖθι δοιγαρᾶν δ' μεσαῖ ἐρένης σφοῖθι ἀρχή, ἡμιῶν ἐς, παῖδες τὸν παρὸν σφαγι-
μαίοδομένων. ἡμιῶν μὲν, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀξεμενίοις τὸ σφῶν ἦν, ἢ δὲ γε ἐπὶ σφέον εἶπε·
νᾶμεν δὲ σφάγματα, δεῖος ἦν μὲ ἢ δὲ ἐπὶ σφαγᾶν δοθέντα ἡμῖν βασιλικὰ δεπαί-
σματα τῶν ἡμετέρων χθρῶν ἀφαραπάσωσιν. ἐπεὶ ὧν δέ, ὅτι χῦ μιπρὸν ἐπλανήθην
ἐρχομένων, αὐδίναλον ἦν αὐτὸς ἐπιχρῆσαι μὲ σφαγιασθέντων τῶν ἐς χθρᾶς αὐτῶν

γραμματέων. ἐποιοῦντο δὲ τὴν ἀρχὴν, ἢ ἀεὶ ἄλλο τι ἦν ἀλλ' ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἑνὸς, ἡμῶνται, παῖδες ἀπὸ εὐπατριδῶν, ἄχρι γενετῆς ἑρμηνέως ἐμφάνειας αὐτοῦ καὶ ἵνα ὑπηρέτης αὐτοῖς τοῦ βουλεύειν, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ τῆς ὑποδοχῆς γαῦρον καὶ τὸ ἀρρίγων ἔπι: λέσθαι τε καὶ παθεῖν. ἐνιαύσιος ἡ τῆς βουλῆς, ἐξαύτης γὰρ καὶ μόνης τοῦτο ἐξῆν, παυσάμενοι πάλι διώρισαν συνελθεῖν ἡμᾶς, καὶ αὐλίσι, καὶ σκηναῖς ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἑκατὸν ἄνε: βαλε δὲ σπανιάκις ἀργυρίων ὁ χρόνος, καὶ σὺν χιλίοις νοσῶν ὑπερηνίκα, σὺν δὲ τοῖς βουλεύειν. ἐρέσθαι ἔξεστι καὶ τί τῶν ἐμφυσίων ἀριθμῷ, καὶ ἵνας δεῖ συνελθεῖν, καὶ ἐν ἵνι τόπῳ γενέσθαι τὴν συνάφειαν. ἐν ἅπασι μὲν ὧν χρόνος ἱκανὸς ἐμβέβλητο, ἴσως δ' ἂν διώρι: σαν πόσος ὁ τῆς γενικῆς ἑρμηνέως οἶκος, οἱ ἀπελευθερικοὶ ἐλπὶς μὲν ὁ Δεκατόλης ἡμῶν μετ' ἐμοῦ, ὁ γενικὸς ἑρμηνεύς, καὶ ἵνες ἴσων ἐν τῇ ἐναρίνῳ ἐκφορᾷ. ἐξαῦτις δὲ ὁ Ὀβανὲς βαρλαμπασίης, ὁ Ἰωαννὰκ βαρλαμπασίης ἑκατόρχος ὢν τῆς ἐν ῥόδοσμύρναις βαρλαμπασίης. Κυριάρη, ὁ Σεχκοῦρης, καὶ ἄλλοι ἕτεροι ἴσων ἀργυρικῶν προεστώτων. συνήθως ὧν, καὶ μετὰ ταῦτα συνήθης χαιρετισμὸς ἀπολογίζεται ὁ πρεσβύτερος πρὸ: ξενος Δεκατόλης, ἀπέγχων τε αὖθις καὶ αὐθιώσιος, καὶ ἴσων ἀπὸ τῆς χρόνου ἀναμι: μνησκόμενος ὅτι ἐκείνη βαθεῖα ἦν, καὶ ἄλλε ὁρισμὸν ἐδεόμεθα, ἄλλε φιλοτιμίᾳ τινὸς καὶ ὑπηρετῆς ἀπέστειλε, ἀλλ' ἀδιαφόρως καὶ ἀπλῶς μετ' ὀλιγοστίας δηλοῦσθαι, καὶ ἄλλε ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, ἄλλ' οὐκ ἐκ τῶν ἀργυρίων διαφορά τις εἴρηται, νῦν δὲ καὶ πρότερον ἀκεδὸν ἐκ μιᾶς βουλευτικῆς ἀναστρέφεσθαι, καὶ τὸν πεπρυσμένον ἐν αἰθάλῃ εἶναι: θῆρα ἐκ μείζονος ἐνεδρεύοντες ἀσφαλῶς δὲ συρταῖον καὶ ἐκφοβοῦσιν ἐξήκασι, ὥστε ἀκε: δὸν ἔξω διηνεκῶς, καὶ λογισμοῦ ἀπόκρυφον ἐν ἀμφιθύροις τοῖς γένεσι πρέπειν: σαι, καὶ ὡς πρὸ ἵνας ἐπιθανατίους ἐχθρὰς παιδοποιεῖσθαι, ὥστε μηδὲ ὁρᾶν ἀνε: χομένης ἀμμήχης, καὶ ἔτι δὲ πέρδος ἀφιεμένου· ἔχειν οὖν ἵνα ἀπολογοῦ τὸ πρᾶγμα, ἀφ' οὗ γὰρ τῆς ἰδίας πέρδος δαίμονι καὶ καὶ τῶν ἀλοσωλέων ἀποδολιμόσεως, ἐκ καὶ πρὸ ἐμβάσης ὁ πόνος, εἰ τῆς μὴ ἐν ἀνοπλοτέρου; σπείσασθε δὲ καὶ μετὰ ταῦτα, ἡμῖν μὲν ἔτι θυηδοὶ ὄντες ἀπαθανατίσομεν, ἀλλ' ἄγε τοῖς μεθ' ἡμᾶς ἐσομένοις ἀναθέσιμος,

ἢ βλασφημιῶν ἄξιον καλεῖσθαι. ἐνταῦθα καλαισχύνας ὁ λεσσούλης, ἡμῶν, ὁ γενικὸς ἤρξατο ἑρμηνεύειν. Ἡμεῖς μὲν συνήθως ἐνθάδε περὶ ἡμῶν διαλεχθησόμεθα, δοκῶ δὲ καλὸν διαφαίνεσθαι, ἐγκαινίσαντας μίαν προβληθεῖσαν ἡμῖν, αὐτὰς ἀμφιλογίας αὐτὰς τὰ καθ' ἑαυτὰς ἔθη συνηθῆ, διμοιρίαν αὐτίκα δοκεῖν ἄνευ ἀρχαίων γραμμάτων, δεῖ τὴν μίαν ἀγαγεῖν ἀμφοτέρων τὰ ἐθνῶν καὶ γράμματα, μὴ λίθων ἀναγινωσκόντων. διαμυθίσεται ἡμεδαπὸν ἔρις, ἢ πέρας ἔχει ἢ διαμαχή. ἐδεῖ μὲν αὖθις γε ἄνω καὶ ἀνερμηνεύτως γενέσθαι, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ αὐτὸς, ἢ ὡς τὸν καλὸν λογισθέντα. ἦλθε τοίνυν ἑκάτερος τὸν λόγον, ἐξήγαγεν ὁ ἔχων τὴν προγραφὴν βασιλικὸν θέσπισμα, ὅπερ ἀναγνὺς ὁ γενικὸς ἑρμηνεύς, ὑμεῖς μὲν, ἔφη, ὦ ἀξιμένιοι, τοιαῦτα συναγορεύετε προστιθέντες, ἢ ἄλλως ἀπαγορεύοντες τῷ βασιλεῖ. τοιοῦτον δὲ ὑμῖν ἐδεδόκει ὁρισμὸν κύριον ἀρχαίων συνθηκῶν, ἢ τῶν πάλαι βασιλευόντων ἀποφάσεως. ἢ ταῦτα φατέον. ἀνέγνω ἢ ἐν τῷ τῆμελέως κτησίσματι, ὅπερ ἀλεξανδρέων, ἢ τετραμερές ἔρδον εἶναι γῆθος, ἀποδεῖξε δυοῖν θαίρων, ἢ δὴ ἐν ταῖς ἡμελέραις χρόνοις ἀποφάσεις φυλάττειν, ἢ αὖθις σαφῶς καταγορεύειν. ἐνταῦθα βραδυνθέντων τὴν ἀξιμένιον, ἢ λόγοις θρασυτέροις ἀποτολμηθέντων. ἀλλὰ βοήθει γὰρ αὐτοῖς ὁ παρὼν εἰς δὲ μάλιστα, μικρὸν ἐνδιστάσαν ὁ γενικὸς ἑρμηνεύς, ἆρα ἀνθις ἀπειλήφθω. ἢ τοίνυν ὑμᾶς ἦκον καταίσχυνε τὸν ὁρισμὸν, ἢ εἰς ἀρχαῖα γράμματα ἀγαγεῖν καὶ γεγραμμένα· ἀλλὰ βέλτιστε, ἴσως σαφῶς ὡς ἐδέ ἀπὸ τὰς διαλεγησόμεθα. ἢ δὲ διαλογὴν βέλτιστε, πολλοί εἰσιν οἱ περὶ ταύτης τρόποι, δύο ἢ εἰσὶν οἱ μάλιστα ἐξαίρετοι, ἢ ἦκον οὖν εἰσοικίσθαι ὁρισμὸν σφαγίσαντες ἀποτεθῆναι, ἢ ἐκεῖ ὡς λέγεται ἔστιν ἐν ὑμῖν γράμματα ἀρχαῖα σὺν τοῖς ἀρχαίοις ἐκείνοις ἀρτίως ἀναγνόντι, ἢ ἢ ὑμεῖς ἕνα τῶν ἡμετέρων ὁρισμῶν ἀναιρεῖσθαι, ἢ ἄλλο διαμαχούμεθα. σπέρματα ἦν ἢ ὁ πατὴρ ὑμῶν αὐτοκελεύστου τρόπου δοκῇ. ἤρξαντο δὲ αὐτοκελεύστοις λαμβάνειν οἱ ἀξιμένιοι, ἦν ἢ ἡ διαίρεσις αὐτῶν, ὅτι ἦκον τὸν νέον ὁρισμὸν ἀθετήσουσι, πρὸς ἐδὲν

ἕλεγον ἔχθοι σφᾶς αὐτὰς εἰσιτηρίζαν· ἀδὲ γε ἡ ἡγιὰς ἀναπαγνίζαν ὁρισμόν
ἵνα ἐάσωσιν, ἤυδηλον ὅλι ὁ ἐκκλῆ ἀπυρωθήσεσθαι· ποδὶ ἤλθον ἂν ἐλθηγοῦ σπλὲ
γινοσμένε· ἐδόξεν αὐτοῖς αὐταλῆσαι ἡγιὰς, ἡ σερξαν χιλὶ δὸ ἡ ἡγιὰς ἀνανεῶσαν
ἕνα δῶν ἡμελέρων ὁρισμῶν, ἐν ἰυχῇ δὲ δῷ νεοσάλῳ, ὡς αὐτοὶ ἐχρονδαν γενέσθαν
ἡν ἀνανεώσιν· ἡ μεδὰ ἰαύτην ἡν χογοδιβὴν αὐτεκρίναλο ὁ ζεχποζης, ὅλι
δαίχδ' δύο γένη ποδὶς δῶν ἐθνῶν, σπρονομίαν δε, ἡ δόσιν, ὡς αὐτὶ ἐδθεν εἶναι δῶν,
ἡ χὶς δὸ ἔζῃς ἄλλως ἔζωθεν, ἡ ὑμῖς δὲ ἀναπαγνίσαδε σὺ αὖν ἐχρονδε ὁρισμόν,
παχὼ δε ἔσοσιαν ὑμῶν ἐσπδὸς χὶς ἰαύτην ἡν ἀναπαγνίσιν. ἐκὶ δὲ ἤλθοις ἂν
ἐγένελο ἡ ἐλληνικὴ, ἡ αὐτεφαύνθη ἐζ ἑπαλέρων δῶν μερῶν ἐσθαγισάδε ἡ λύσσο:
γραφα γενεάδ γραφσμαλα, ἐλληνοβάνενδα ἐς ἐαλὸν ἕναν ἡν αὐχαίαν σωνθῆ:
αὐτῷ ἄλλο ἡ ἀνανύσεως, ἰοσὸν δὲ μόνον ποδιέχονδα, ὅλι σερχοδν αὐμφόλεροι
ὥσανε ἐξ αὐχῆθεν δίηχοδν, ἡ ἡν παρέδον ἕναν ἐλληνικήν. ἐζηλθοδν δὲ ἐλλη:
νυθῆσης ἧς σωνηνύσεως ἕξωσοι, σὺ δαὶ ἰδία. σπεῖρις δὲ ἐγένελο ποδὶ ἧς δῦ
γραφσμαλος σωνθέσεως, ἡ γνώσης ποινωνὶ ἔχονδες δῷ οἰκεμενικῷ πρϊαρχῃ κυρίς
νεοῤῥώμῃ, ἡ δῇ χοιαῖῃ δῶν ἀρχιερέων ὁμηγύρ, σωνελέθη ἰὸ ἐγγραφον ἰόνδε ἰὸν ἤρόσον:
Ὡὶς ἄρα αὐχῆθεν ἰ δίεχιασεν ὁ δ' ἀρήνης ἐχθρὸς κὲ δ' ἀρήνης εἰσηχθῆν, ἡ λοιπάν:
ἤν ἴδς ὁσωσιδήσοδε ἐν ἀρήνῃ ἄνδρας, ἡ ἀρηνιαίως ἐλθύνοδας, αὐλλὰ ἡ οἱ δ' ἀρήνης
φιλοδὶ αὐταχρῆμα δαύδην αὐτοβαγόνδες ἰὴν ἀρήνην προφέροδο· ἐπορδὴ δοῖνιν
ἡ μεδαξὺ δῶν δύο φυλῶν, χωριαῖον δε, ἡ ἀξρδνίον, σωνέβη χιλιάδας δὲ ἴδς χρόνυς
σπιάνδαλον παρφασεσῆν, ἡ ἐλληνοάξαν δαὶ ἔθνη αὐμφόλερα, ἤγηξε ὁ δῶν χωριαῖν
πρϊάρχης Μεχέλιος, ἡ ὁ δῶν ἀξρενίων βαρδαμασέδης Κυρικόρης, ἐδὶ ἐν χόρδο:
σοχύμοις ὄνδες, προὸς ἀναίρεσιν δᾶ σαλαντινᾶ σχανδαχ ἐγνωχδν δι' ὅρνα αὐτο:
βαχῆν σᾶν νεοφανές, ἡ αὐσύνηθες νεωλέρισμα ἐξ ὅσσοισοῦν ασφσμονῆς ὁσσώς:
σοδε γεγονός, ἡ σερξαν δῆ αὐχαίαν σωνηθῆα, ἡ ἐλλήγν ὥσανε οἱ προὸ ἡμῶν
πρϊάρχαι, δαὶ ἡ αὐτὴ ἡ νεοφανὴ αὐτυρα ἕναν ἐξ ἰὸ σανδαχές, ἡ ὡσμανδὲ ἡ ἐχθρὸν

γεγονότα. ἐβούλετο νὰ βασιλεύσῃ ὅλων τῶν Ρώμων, ἵνα ἡ ἐκλησία εἶναι ἡνωμένη καὶ ἐλεύθερα
γεγονυῖα συμφωνία, συνήθροιζε τὴν σύνοδον ἐκείνην ἐκ μεγάλου ἀριθμοῦ ἐπισκόπων ἀπὸ
γένους πολλῶν, καὶ ὁ ὅλων ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης, μεγάλου ἀριθμοῦ ἀπὸ
γένους αὐτῶν, καὶ λόγων σοφῶν προβληθέντων σοφῶς καὶ διαλλαγῆς, ἔδοξε καὶ συνέταξαν
σχεδὸν τὴν γεγονυῖαν ἐν χρόνοις συνοδικὴν σύνοδον· καὶ δὴ σχεδὸν τὸν αὐτὸν σύνοδον
θεσμὸν, καὶ βεβαίαν ἀνάγκην ἀποφαινόμενα ἐν παντὶ διαφορᾷ, καὶ ἐθίζειν τάξιν ἐκκλησια-
στικὴν ἐκ, καὶ ἐξωκειμένην, ἐν τοῖς χαλεπαῖς χειμῶσι, καὶ τοῖς ὑποπεσοῦσι ἔθνεσι, καὶ τόποις,
καὶ σπουδὴν καὶ νεωκρίαν ἐναντίον τῆς αὐτῆς συνόδου. ἵνα καὶ τὸ βέβαιον ἔχῃ, ἢ ἰδία σφρα-
γὶς ἐκ τὴν ὑπογραφὴν τῶν παρόντων σύνοδον ἐπιβεβαιοῦσιν ἀποφαινόμενα, οἱ αὐτὸ
ξαίρετον ἔναν τὴν γεγονυῖαν συνθήκην, ἢ τὶς γέγραπται μὲν ἔξωθεν ἐκείνης, καὶ ἡ αὐ-
(1735) τὸ μεταβαθμίνας, καὶ σχίσμαν ποιεῖσθαι· δεδόξθ ἐν ἁγίᾳ, τὴν βασιλεύσῃ:

Τὸ δὲ τοίνυν γεγραμμένον ἡμῖν ἐν σχεδίῳ τὸ γράμμα δεδώκαμεν τῷ γενικῷ ἐξ-
αρχῇ, καὶ αὐθις χρόνῳ βραχεῖ, καὶ ὑποδοχὴ ποιῇ, καὶ βαρβαρικὴ θρασύτης ἀχ ἡ
ἰσχύσῃ, καὶ τὸ σήμερον καὶ αὔριον ἀληπολάβῃ, καὶ ἀπὸ πόρρω εἰδηχθῇ. ἡμῖν ἢ ἡ
τὴν ἀναβολὴν δεδοίκει, ἢ τὶ καὶ ἄλλο ὑποδιαβολῆς, τὸν γενικὸν ἑρμηνέα παρεῖναι;
βούλεται, ὁπὲρ τὸν ἐκκλησίαν καθηγούμενον, ἐκῆνος ἢ τὸν Βαρλαμιτῶν, καὶ εἰσὶ τὸ ἡμῖν ἡμῖν
μῆνες ἀληθὲς ὁμόνοιαν, καὶ τὸν αἰρετὴν εἰσεκτέθησαν. ἐκεῖνος δ' ἂν μεταβῇ τὴν, ἐσπέρᾳ χρεὼν
ἀδείμαντον συνεθεντὸ καὶ αὐτοὶ σχεδίον συμφωνητικὸν γράμματος, ἐσιτέον μὲν ἐκεῖνος, ὅσον αὐ-
τοὶ ἐβούλετο, ἐπὶ ἀδελφότης συνθήκης παντοίασιν εἰσηγαβόμενοι, καὶ αἰσθέσθαι οἱόμενοι
ὡς ὄρα ὕπως ἀνερυνήτως καὶ ἀμεταφράστως ἀποδεξόμενα. τὸ δὲ τοίνυν γαβόντες ἡμῖν
πάθησιν, αὐτὸ ἂν γε τινα τῶν ἡμετέρων μεταπεμψάμενοι φθόνα μεῖ ἀκριβῶ τοῦ τὸ ἐξ-
αρχείων ὀλιγαίτιον, καὶ μεταφράζειν οὐ εἰσῆκαμεν, δεδυνάμεθ αὐτῷ τὸ ἀβαὶ τὸ ἀρχείων
σημειωθὲν σχεδίον, ὅπερ μεταφράζει ἐς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ποινὴν ὁθωμανικὴ διάλεκτον,
καὶ παραπλησίων ἡμῖν αὐτολεξεῖ ὕπω διερμηνευόμενον, ἀνεγνώσθη, καὶ τὸ δὲ αὐτὸ τὸ ἔσχε γεγραμ-
μένον, ἐμὲ ὅπερ καὶ αὐτῷ θεσσαλικὴ εἰσηγητὸν, ἀρχὴν δηλαδὴ τὴς ἀρχιεπισκοπῆς τὸ ἀβύσσου,

συρωνδε, ἡ κοσκίων, ἢ δε ἀγγαρώβ, ἡ ἴης ὃς τὸν αὐγον ταῦρον· φονόδε αὐτοφορεῦσης.
ὡς δε ἢ δίο ἰδοῦσι μεγαλοφρασυνθέντον ἄνωσι, παρεσχοῦσι τῷ γενικῷ ἑρμηνεῦ· ὁδε
τῷ ξεχασοῦσι παρεσχεν, ἐξέγξας αὐτὸν ἱπανῶς ὡς εἰσγαβούσιον τῆς σφοδρᾶς
συνθήκης, ἡ ἴων συμφωνηθέντων πάντη αὐσυμφωνα γράφοντα· ὁ δε ὤμνυε
μυδεμίαν ἔχειν ἄδικον ἴων γεγραμμένων, ἢδε μὴν ἐωρακέναι τὸ παρὰ τὸ
βασιλικοστόμ. σημαῖνον σχεδον, ἡ εἰσὶ ἴδιοις αἰγυπτιακῶν· καὶ ἴων ἰδίων, ἡ
σοφῶν παιδευτῶν αὐτῶν, ἡ γαβὼν δοιοχέδιον δέδωκε τῷ ἰδίῳ γραμματικῷ,
ἡ ἐν τῷ ἡμερῶν μεταβάλλειν αὐτοεξῷ, ἔσεσθαι ἡμῖν λέγων, ἃ ἢδιο ἀρεσόν
ἐστι σφραγιδῆναι ἡ ὑπογραφῆναι· σεσημασμένος δε ἡ ἰδίᾳ τῷ σχεδι δεῖν
ἡ αὐτογνωσμένος, ἢδε αὐτῷ σοῦσι, ἀλλα δόντες ἡ αὐθις αὐτὸ τῷ γενικῷ
ἑρμηνεῦ, ἡ εἰσφανοῦσι ὅτι ἀρεσόν ἐστιν. ἔδωκεν αὐτὸς τῷ ξεχασοῦσι, ἡ ὁ
ξεχασοῦσις ἔσεσθαι αὐτὸ δοῖς ἰδίοις βασιλικοστόμοις εἰσὶ τῷ σφραγίσαι. οἱ
δε γαβόντες τὸν χάρτην, ἡ συντάξαντοι χιτῶν ἕνας, ἡ εἰσὶ τῷ σφραγισθῆν
τόσον χιὴ ἔχοντα, ἐς ἄλλον ἵνα χιόδονα χάρτην αὐτέγραψαι, ἡ αὐτιγραφ:
τοῦσι ἡ αὐθις ὅσα περ αὐτοὶ ἠθέλοντο προσθῆναι ἢ ἀνελεῖν ἀγγεγενῆς
συνθήκης. γαβόντας ὁ ἡ αὐθις ἤρεσε ἡ ἀναγνόντες, νενοθευμένον ἔγνωσαν
τὸ γραμματεῖον, σύνθετοι ἡ αὐθις ὀζῷ τῷ γενικῷ ἑρμηνεύς εἰσεσέμψαι,
ὁ δε εἰσὶ τῇ ἐνυδροσία αἰγυπτιακῶν, ἡ παῦ ἑαυτὸν ὑβρίζας ἐ· ἡ εἰσαγῆ:
ξας, ἡ ἰδὼν σὺν τῷ γραμματεῖ προσελθόντας ἐβαλλέτας, σὸ αὐτιγραφ ἀπεῖχε.
συνέβη ὁ ναῦ σπῷ παιδὶ ἡ ἄλλο τι ἰδιον δε· σφόχρον πόλι ἱπανῶν διηρεῖ:
θη τὸ ἴων ἀρμενίων γένος, τὸ μὲν ὃς ὅσσε πὺ ἀρχῆθεν χιῶναν, ὅσον ὀλιγαδὴ
βάρβαρον. τὸ δε εἰσὶ τὴν ἐνδιμὴν σπυρὸ μεταστεσόν, ὅσον ὀλιγενές ἐ ναῦ
χρήσιμον, ἡ οἱ πλεῖς τῶν τῷ ἀρμενίων γένος εὐπρεῖαν σπῖε τῷ λιμένα:
σιν, ἡ ἴων χαῖν εἰσὶ τὰς ἐνδιμὰς ῥεῖσθαι. ἡ τῷ παλαιπνυθεῖ τῇ βασι:
λικῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὀλίγῳ τι μεσῶν, σφὸς ἕῳν εὐπόνοντο. οἱ μὲν γὲ ἀρμενίοι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἰῶν χαλινοφορουμένων παλιγόρων ὡς ἀξιωματικῶν τὸ ἄρχειν αὐτῶν σέβας, ἢ εἰσὶ τόνεον ἴδιον τῶν χαλίνων ὑποζυγιακῶν, ἔχον ἢ ἀορίστιδι ἰδίᾳ ἢ νομικὴν ἀσύφωσιν (φερίφως ἢ ἄλλο παρόμοιον) ἴδιοί ἐλλαμβάνεσθαι. τὸν μὲν ἐμμενὲς νοῦν ἐπὶ ἰδίᾳ θρησκείᾳ, ἢ ὀθωμανισμῷ, ἢ θανατῶσθαι. οἱ δὲ ἢ ἐναντίως ἔμελλον ἰδὲς ἀξιωνίας παραβαστῆναι ἐπὶ ἀρχῇ ἀξιοδόσεως, ἢ ἰδὲς τὸ ἐκεῖ τὸν ζῆσαν ἐπιτρέπουσα ἔθνη διδασκάλους ὁμολογεῖσι ἢ ἀποδέχεσθαι, βλασφημεῖσιν αὐτοὶ ἢ ἀναθεματίζεσι. ἰδίων δὲ νῦν ἡμῖν μὲν ἀνεγκλήτων, δίκην αἰτίᾳ εἰσὶ τῷ σαφηνισθῆναι ἢ δηλωθῆναι ἰδὲς τὸ ἄρχειν ἔθος ἀξιοβάρους, ἢ ἐπὶ σαφεῖ μὲν ἐμμενοῦσι θρησκείᾳ, ἢ χρὴ τὴν νομικὴν ἀσύφωσιν ἢ. ὀθωμανισμῷ, ἢ θανατῶσθαι. ἀμφιβολῆς δὲ νῦν προβληθείσης ἐπὶ δίκης, ἢ τῶν χαλινοφόρων σφοδρῶς εἰσὶ τὰ τῷ ἐπισφαλῶν, εἴτι ἢ ἢ ἐπὶ πλήθει. ἢ ἴδιον βασιλικὴν αἰτίαν, ὁ δὴ ὑπάλιος, ἵνα μὲν εἰσὶ σφέτερον ἡ ἀορίστιδι ὑποθέσεις ἐπιλανθῇ, προσέταξε δῷ γενικῷ ἐρμηνεῖ ὀλιγοβασιλικὸν ὁρισμὸν παραγενέσθαι ἐπὶ τὸν βασιλικόν, ἢ σφοδρῶς ὀλιγανῶν ἢ ὀλίγον τὸ ἀρχικὸν ἀνωμαλὲς ἔθνος, ἀλλὰ ἐρηνεύσαι, ἢ τὴν σύγχυσιν παθομαλίσαι. παραγενόμενος δὲ γενικὸς ἐρμηνεὺς ἐπὶ τὸν βασιλικόν, εἶχε μεθ' αὑτοῦ ἢ τὸ συμφωνητικὸν ἐκεῖνο γράμμα ἄνευ δίνος προσθήκης, αὐτῷ ὡς ἐμοὶ ἢ χρὴ τὴν προγεγονυῖαν συνθήκην γεγραμμένον, μεθ' ἣν ἀναίτιον ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ προσαγὴ δέδωκεν αὐτῷ ἢ τὸ συμφωνητικὸν ἐκεῖνο γράμμα, ὅσους ἀναγνὺς, ἢ μηδόλως ἔχων αὐτοῦ, ὑπεγραπτέλε δυσὶν ὑπογραφαῖς ἢ σφαγίσι πυρωθέντος, ἢ ἰδίῳ ἑῷ βρόπῳ πέρας ἀληθὲς ἢ τῷ συμφωνητικῷ γράμματος γραφὴ ἢ ἐκ πύρωσις. μεθ' ἣν ἢ μηδὲν ἄλλο παρόμοιον, ἀδεμιᾶν ἀσφαλέστερον σοιῆσαι ἔχοντες, τὸ ἴσον τῷ συμφωνητικῷ γράμματος ἐν ζῴδοσυζύγοις ἐγνωσθῆ πέμψαι, ὅπως ἰδοῦσα ἢ ἀξιωνίας ἣν ἐπιλανθῶσα γεγονυῖαν συνθήκην μηδὲν ἕτερον ὀλιγοπράξασθαι, ἢ ἐκ τοῦ ζῆν πόλει

ἄγγαρ, τὸν χρόνον διδάσκαλον τῆ παιδευόμενα προσηκόντως. ὁ γὰρ μὴ ἄλλως γενέσθαι δυνάμενον μόνῃ τῇ τοῦ χρόνου ῥοπῇ ἐξιᾶσθαι δύναται.

Τοίνυν γεγονὼς, συνέβη αὐτὴν ὑπηρετεῖν τῇ βυζαντίδι ἔχοντες, ἔγνωσαν προλιπόντα ἵνα μὴ διὰ παντὸς τῆς βασιλευούσης ποιεῖσθαι, ἵνα μὴ ῥοπὴν δῶσιν τῷ χρόνῳ, μήτινα εὐπορῇ πρὸς διὰ χρεμώδη προσκαρτερήσωμεν. ἀναπέμψασι τοίνυν εἰς: ἰοῦθεν εἰς Μανιανία τῆς Βιθυνίᾳ, παῤῥῆξαν εἰς Πρᾶξαν, ἔνθα μὴ χρόνον ἵνα διῆ: ῥίπτανιες, μὴ αὖξα ἰῶν ἐπῆρε χρισιανῶν βοήθειαν ἵνα μαβόνιες, μὴ πρὸς ὀδὸν ὄντες εἰκάσασι διὰ τῆ ὑποδίᾳ πλῶσιν, μήτιν τῆ ζεχαρίᾳ εἰς ἰοῖς τῆ Μικροπαγαΐᾳ δεσμοῖς ὥστερ παιδίσκον δέσμιον, ἀλλὰ διῆς τῆ νεᾷ ὑποδίᾳ φήμης ἀμυθήτου ὄσης, μὴ ἄλλη μὲν ἄλλον, ἄλλη δ' ἄλλον ὑποδίον φημιζόντων, ἡ νίνησις ἡμῶν εἰκωμύθη. διώρισαν ἢ εἰσπηδητὴς τῆς ὑποδίσεως αὐτῆς ὁ τζαγκαρέων ἐγκυρὸς Δεβὰς Μεσμεδασᾶς. προσεμένοντες δὲ ἡμῖν διὰ τῆ γνησίᾳ ὑποδίᾳ ἔμενον, ἕως σοῦ αὖ ἦν, μὴ πόῤῥε ἐμένοντας ἀγνοοῦντες, παρῆμεν εἰς Κίον, ἔνθα μὴ πνὰ: σαμεν βεβαίως διὰ τῆ ὑποδίᾳ ὄνομα, ἦν ἢ ὁ δὲ βαβυλῶν ἡγεμὼν ζημιώσας: σᾶς ὁ ὄζ ζόπρι, μὴ διὰ τὴν ἔμενον προσεμένοντας. ἀπὸ Κίου ἢ διῆλθομεν εἰς Ἐμ: γρὰς, ἔνθα εἰς Μανιανία, ἐνῆ δὲ ὄντων ἡμῶν, πυγξθὴ τὸν ὑποδίον εἰς βαστ: χύνειαν ἔμεν, μὴ μεδὰ φόβα πολλῆ αὖξα ἰῶν Μεγισᾶν προσοδεμένην. δραστήριος γάῤ μὴ αὐτὴν παραπόδων ἐμένομεν. ὀλίγων ἢ διελθουσῶν ἡμερῶν, ἤλθομεν μὴ ἡμῖν ἀπὸ Μανιανίων εἰς βασιλεύουσαν, μὴ ἢ ὑποδέσεως ἀρχὴν ποιήσασθαι προσεθυμήθημεν. ἐκεῖ δὲ γενομένοις μεδὰ ἰῶν ἐγκρίτων τῆ γενικῆ τέξει, ἔγνωμεν πρῶτον εἰς μέσον αὐγαγεῖν διὰ ἀρχαῖα ἰῶν βασιλέων θεσπίσματα, διὰ οἷς νομι: μαὶ αὐτοφαύσεις διὰ πρὸς τῆ ἀνανεύσεως, μὴ ἐνὶ ἰδίῳ ἰόπῳ βαλεῖν, ὥστε ἐμπόδια: σπάσις πρὸ τῆ ἀγῶνος ἔναι. διεγορίσθημεν δὲ ἰοῦτα. πρῶτον, τὸ τῆ θέμεις ἐν τῆ χαλαῖῳ, τῆ ἣν ἐκεῖ πρῶτον μαβόνιος ἐν ὀθωμανικῷ ἀσπιδηφορήματι ἐπὶ γαῦρο (636)
Μωάμεθ. Δεύτερον, πεντήσματά ἵνα ἰῶν δ' αὐτοῦ βασιλέων, ἄστερ μὴ

ἐξ ὀθωμανικὴν ἵνα ἐπιδαβικῆς μεταφράζῃ διάφορον. Τρίτον, ἢ τ βα:
(1456) σηδύσαν χρεωλογικὰ δηλοῖ Μαχμέτη, γεγραμμένον ἐν ἔτ ωξα. Τέταρτον,
(1517) ἢ ἡν ἐμπῆξ ζαβόλος δηλοῖ δεῖξιν, γεγραμμένον ἐν ἔτ ᾱλῆ. Πέμπτον, ὁ
(1527) ἢ δηλοῖ δηλεϊμάνη γὰ δηλοῖ δεῖξιν, ἐν ἔτ ᾱλῆ. Ἕκτον, ὁ ἢ δηλοῖ Μα:
(1634) χαίη, ἐν ἔτ ᾱχιδ: ἢ ἡν ἰῶν Κριτῶν ἀποφασιν, ἢ διδόναι ἐμῖν πρίναν:
(1637) ἐκ νῦν ἡν βασιλικὴν γράμμ. Ἕβδομον, ὁ ἢ δηλοῖ Μαχμέτη, ἐν ἔτ ᾱχξ:
ἢ ἐκέραν αὐθις νομικὴν ἀποφασιν ἰῶν Κριτῶν ἰῶν ἡν μεταξὺ πρινανίων διά:
φορᾶν, ἢ ἐπ ἰῶν ἡ χόρταγμὲν Κριτῶν ἀποφάσις ἐκάταρας περὶ ἢ ἁγίᾳ χανώ:
ὃς διδαμβανάζει. Δύο σημειώματα μετὰ βασιλικὴς ἐπιγραφῆς. ἢ ἡν ἰῶν
λαμεμίων σφραγὶς ἐς ἢ ὑπογραφῆς, ὁ μὲν ἐπ ἰῶν ἢ βασιλικὸ Ταριγ Κω:
(1518) δίναν, ὁ δὲ ἐπ ἢ ἰῶν ἐθνικῶν λάμφα. ἀμφότερα γεγραμμένα χ, ὁ ἄλλ,
ἅτερ ἀπεῖχεν οἱ ἀρχιναῖοι ἐπ ἢ ἡμετέρ ὀνόματος, ἢ ὃν ἰῶ ἰδίῳ ὀνόματι σφρα:
γῖσαι. ἰαὐτα δὴ οὖν διαχωρίσαντες τὰ γράμματα, ἀρχὴν ποιησάμεθα
ἐκ σφραγῖδος ἐγνωμεν, ἀλλ' ἀμετόχως ὕδωσί ἢ ἀποφασισάσθω ἐπιχρῆσαι
δύμορ μὴ φανεῖσθαι, μηκρὸν παρέχομεν ἑαυτὰς ἐφ' ὅσον δίνασθαι ἰῶν ἑαυτῶν
λογισαῖν ὄφελ, ἐ μόνον σφρὸς ἡν ἐπιχρῆσιν ἱκανόν, ἰῶν γὰ δοκίμων ἀνδρῶν
ἡ ἐπίβασις, ἢ σφραγὶς ἐπισφαλὴς, ἀλλὰ ἢ συνεδόν ἕνας, ἢ δοῖς σφράγισαν
ἐσκαμμένως ἐπιχρεῖα, ἵνα δὸν ἀνδρὸν ἢ σύμβολον ἄμμα ἢ βοηθὸν σχῶμεν
ἡς ὑποθέσεως, σφρὸς ἃ δοῖς ἢ δίναι ἀνδρικὰ σφρα, ἢ ὃς ὁ δίναιος μόνον
ἀφορῶνται. ἐ γὰ ἵνα ἀδικῶμεν πάσχομεθα, ἀλλὰ ἢ δίναι σφραγὶς ἐ:
δεόμεθα, παθωσχισμένοι γὰρ ἤμεν δοσὶ δοῖς βασιλικοῖς θεσπίσμασιν.
Ἐν δ' ἃ δοῖς μὲν ἐν ἤμεν ἡμῖς. ἢ ἢ ἐπ ἰῶ δοῖε ἡ ὑπαὶ ἀρχὴ οἰκονόμος ἀνὴρ
δις χαριστὰς ἄνομα, γενναῖος μὲν ἦν ψυχήν, δίναιος δὲ ἴσως συμβαίνουσας
ὑποθέσεσιν ἐπὶ δοσὸν, ὡς μηδὲ πεφάναι ἢ δίναι παραλήψιν αἴξεσον.
ἴσως ἐπ δὲ ἴσης δυσχέρειας ἢ δυσσφραγίσας, ἐπὶ σοφίᾳ ἢ ἐπιστήμας ἐν σοῖσι

* περὶ ἢ χαριστὰ ὀσμαὶ ἐφεύρη βεζὲ πεφα: γιασῆ.

δοῖς ἀξιωματικοῖς ἐλληνάρχων, σαντοίας αἰρεσιῶς πεποσημένος, χαρα-
κτῆρα δὲ ἡ φύσις τῆς ἀξιωματικῆς παλαιότητος φανὸν αὐτὸν ἐποίησεν, ἀπ
αὐτὸν ἀξιωματικοί. ἔθνος ἕλληνικὸν τὸ γένος ἐκ βερροίας καὶ συρίας, ἀλλὰ ἡ ἐστὶ τὸ
νῦν μεγάλων χαλκέων, ἡ αὐτὴ καὶ ἡ πόλις ἄνδρα ἐγέννησεν, ἐθρεψε ἡ αὐ-
τὴ ἄνδρα μεγαλόν, ἔνδοξον ἡ αὐτὴ ἐπαινῶ πόλις. ἐγὼ δὲ ἐς ἡμετέραν
σοφιῶν σόφεων σοφίης ἐγένετο· ἐκ πάσων δὲ καὶ σαφῶς αὐτὸν αἰσθομαι
σόφωνος, ἡ δὲ καὶ τὸν ποσειῶν, δὲ καὶ Μεμίονας ἐν ἰδίῳ γινωσκόμενος ἐς αὐτὸν σοιητὴν
ἐφιλονείκησε, ἡ δοῖς ἀλεροῖς αἰσθομαι δομίας δὲν ἐν δοῖς αὐτὸν χυδὸν σὸ ὑγιὲς
δὲ ζητοῦσι. ἐκεῖνοι ἡ δοῖς εἰσὶ σαφῶς ἡ εἰσεφέρουσι ἐλλαβοῖς ἐγγυμνα-
σθῆς, ἡ ἐφ' ἱππικοῖς χρόνοις ὀνομάζας αὐτοῖς, νοοῦσι ὀξύδρομοι, ἡ φύσεως εἶναι·
ἐνδυόμενοι ἐς ἄνδρον σαφῶς ἐμπαικῶς, ἡ εἰσεφερῶν ὡς ἐφικτὸν ἐμπαθὴς
γενόμενος, ἡ παμμεγαρίαν αἰσχρῶς ὑπερβάλλουσαν αὐτὸν, ἐν ᾗ βασιλεύουσι
δὲν πόλεων σαρεγένετο οἷα δὴ φορτηγὸς ναῦς, ἐ φορτία ῥᾳθυμοῦσα, αὐτὸ
αἱρεσιῶς ἡ σαφῶς ἀναίσχυντος, ὅσπερ ἐστὶ χρῆμα αἰσχρὸν, ἡ δοῖς μεθύουσι
εὐσχήμοσι μεμεριμνημένον, ἡ αἰθαναίοις αἰσχῶς συμπαρεσκευασμένον.
πρὸ δὲ ἐν τῷ δόλῳ ἡ λαμπρὰ ἐν ἐμπορείῳ πάσα ὑποκλοπὴ, πρὸς ὅσπερ λόγου·
σφόνδρα ἡ ὀλιγενὲς ἐν φήμῃ κλεινὸν, ἡ μεγάλου σεραίων γῆς ἐπιδανεῖν,
σαντοκράτωρ σφοσιναγωγὸς δὲς ἐπ' αἰρεσιῶ κλεινοῖς. σφὸς γὰρ δοῖς αὐτοῖς ἡ
ἐν τῷ ἦν αὐτῷ δαίμονι, δὲς εἰσὶ χρησόμενοι, ἡ σαφῶς κλεινὸς ὀλιγενῶς,
ἡ μεγαλοφρόνως αἰσθανόμενος, ἡ ἐ σφοσηνέσιος αἰσχύνης ἴσως ἐς ἡ αἰσίως,
ἐνδεῖν δοῖς ἡ σαφῶς δὲς εἰσὶ δι' εὐδοκιμοῦντας σφὸς ἑαυτὸν ὥσπερ Μαγνῆ-
σις σφοσῆκεν. ἀγαθὸν δὲ ἡ ἐν τῷ δόλον, ἡ δοῖς ἐν βυζαντίδι εὐδοκίμοις ὄχυ-
ρὸν, ἡ ὅσον ἐν τῷ πραιτωρίῳ τὸ ὑφάσμα, ἡ ὑπὸ ὄνυχος ὅρασι τὸν γέρο-
δα ἐν τῷ δοξαζόμενον, ἡ κλαῖ δαῦδα ἐν δοῖς σαῦσιν ὄντα σῶμασιν, ὄντα δὲ ἡ ἡμῶν
γινόμενον γνωσθῆναι ἡ ἐφ' ὅλῳ ἐ ὑποκλοπὴ αἰρχῆς ὀνονόμῳ Μωαμέθης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δέ τὴν αὐλῶ ὄνομα) ὑφ' ἓν τῇ προσοπηθῆναι λέγε. ζωὴν γὰρ τὴν ἔθος αὐτῇ ποιεῖ· ἰωλαίων) τὴ ἐν αἰξιώσαι προβληθῆναι οἷῳ φησὶ τὴν ὑποδοχὴν τὴν τῆ αὐτοῦ αἰρεῖται. ἦρχε μὲν ὃν ὁ αἰξίωμα κλεαλίσι ἐφεύρης αἰδαίοις ὀθωμανοῖς χρήσθαι, δίναλαν ἢ ὑξεμμηνιζόμενον, τὴ ἐπὶ τῇ ἔχῃ εἰσῆσαι ὑπογεγραμμένον, ἅνευ τοῦ εἰσὶ τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις κώδιξιν εἰσῆσθαι, ἔχουσα τὴ αἴτησιν ὑφ' αὐλόν, ὑζωὴ ἐξ ἧς τὴ ὁ ἀὼν ἰωλισπούσων, καίρεας γεγόνασι. παλῆλαι ἢ ἔθος, ὡς ἵν αὐλῶ ὄν· ἅ σοῦλα ἅι ὑπὸ τῆ βασιλέως τοῖς ὑποσπᾶσθαι αὐλῆ τὴν εἰσπραίξαν ἐπὶ σπουδαίοις διδόμενα θεσσαλονίκαλα. διώπνος δὲ ὁ δοθεὶς αὐλῶ χρήσιμα χειλαί ἰσχυρᾶς πίστεως ὄμνυ τὴ σωτῆρος, ὥστε θαυμάζειν σοῦλας, μαίνεσθαι πολίων ὁ αὐθαιρεσιώτατον. ὁ γὰρ δωροδοκῆσαι ὡς μὰ ὄν γενναῖ ἐστι τὴ πίστιν· οὐχὶ τῆς ψυχῆς ἴδιον αὐτεξουσίαν ἡγεῖσθαι τὴ σπάνιστον ἀγαθόν. ἐκεῖ ἰωῦλα ἰοί· νων εἰσὶ χαῖρον πρὸ χώρας τοῖς στρατίωσι, ἰῶν σύνεσθαι χρὴ ἰῶ ἰοῖς οἶνο· νόμῳ ἦν, εἶτε βεβῆ· τὴ ἰῆ τι στρατιᾶς διοικήσει ὡς ἴνα γε σωτελώιαλα ἄχρηστ δικαιόλαλα κοινωνῶν. τὴ ἰωῦλα μὲν χειρὸς ὁ λαμπρὸς ἐκῆνος ἄνθρ ἢ ὕστα· ἰᾶσι σύνδεσμος, πανύστατος ἢ ἰῆ βιαίᾳ, τὴ σφοδρολαῖ βοῆσαι, ἐκῆν ἰῆ ἢ αὐτῷ· σασι φησί, τὴ ἰοῖ αἰχμητὴν χρείωνα αὐτομαράναντος, τὴ δίκην ἐρεσσαν ἅς· ἰαμᾶς ῥίζοθεν ἰᾶ ἰῆ χρυσῆ ἐκῆν ἀγρεῖον ἄνθη αὐτοθρέμονος, πουχὶ μὲν ἄθος ἦγε, πόθεν ἰῶν παραδοπῶν, τὴ ἰὴν ἢ ὀχμώδης ὁμίχλης διαπεέσαν· ἰσιῶν ἢ ἢ ἑτοίμων παρεμβασῶν ἡμερῶν, τὴ ἰῆ ζωῆλαι ἀχρεῖα ἰῆ βασιλικῆ ἀφαιρεθέντος πράξεως, ἀναδιδαχθῆ ἢ ἰῆ ἰῶν νεῶν δικαιολαῖ τὴ πολυχρονί βασιλέως ἡμῶν ζωῆλαι Μαχμέτη, προσβιβάσθη ἐπὶ ἰὸν ἢ ὕσταλῆ βαθμὸν ὁ αὐτὸ αὐθαιρέτ λειτουργήσασθαι, ἀνὴρ παῖδες δραστήριος ὤν, σὴν αἰχμὴ ἢ ἰῆ χρόνῳ σᾶσι αὐθῆκε ἰὸ δραστικόν, τὴ ὑπόπτην ἐποίᾳ αὐτανδρίᾳ ὀχλώ· δεσπῆ ἰοίνυν διεμβόλος χρόνῳ, σοῦλι ἐξαίφνης ὁ χαλιστᾶς. ἰὸ γὰρ παλὸν ζῆν ἐν σαραβύζῳ ἰυχῆ σε πόλεων, σὴν ἰῆς φθόνος χαυθάνῃ· ἢ γὰρ Μαργίτης

ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων θανατίοις περιφερόμενος ἐν ὀφρύοις ὤν, σοφὸς γε μὴ δὴ ἄνδρα λοιδορήσῃ σαφηνίσαι. ἀνθρώπων λόγων σαφὴ μὲν ἑρμηνεὺς ὑπάρχει, μὴ ἐπιστολογραφοῦς λέγει σοφιζόμενος δὲ ὁ ἄγαν παμμιγὴς ὢν. μείζει γὰρ ἢν λόγος ἐν λέξει ἕως ἀνθρώπου γένεσιν, παθημάτων γὰρ ὁ Μεγιστάνασσα μεταλήψεων ἀποσταλῶν ἀναίρεσιν, ἀνθρώπων δὲ ὁ αὐτὸ ὑδρωφῶν ἀμαφαίμασσα ἐπὶ τὴν ὑπάλληλον σοφοεβιβάσθη ἀρχήν, ἀνὴρ μὴ ἄνθος συνέλθοι ὡς εἰδόνα διοικῶν τὴν ἀρχήν, μὴ ἄνθος ἐπὶ λέξει αὐτὸ λαμπρύνεσθαι παλαίσχε τὸν χαλιναῖον, μὴ ἐν ὑπομήτῃ σοφίᾳ ὡς ἐμέμφετο, διὰ τὸ γνωρίσειν ἄναυ τὴν ἰδίαν αἰρεσίαν πᾶσι σχεδὸν ἴσις ἐπ' ἀξιώσασιν ἅσι βασιλικοῖς. παθαιρεθείσης γὰρ ἀμαφαίμασσα, μὴ τῆς ὑπαλλικῆς ἀρχῆς μεταστοιχούσης ἐπὶ τὸν Ὀσιμανδασσαῖν, ἐς Δαμασκὸν ὁ χαλιναῖος φυγαδεύεται. ἐπ' οἴκων ἄμμε ἐνέπεσεν, ἐμοὶ δὲ γε ἐπ' αἰρεσὶν ἀναλεξαμένῳ, ἴσ' ἀνδρὸς σοφῶν, ὅστις μὴ ἀριστόδημος ἐκεῖνος ὁ Σάμιος θὴς δίκαιος ἐν Ἀθήναις. παίκτης γὰρ ἴσιδόν μι σοφῶν, ἰδίαις χειρὶ τὴν ἐμ' αὐτὸ τῆρον προσέγραψεν. ἔθος γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπαίζοις τῆροις αὐτοφώνε: ἀνθρώπων παιδιναθησομένων, μὴ ἵς ἴσων χωρὶς γράφων μὴ ὁδὸς πέρασιν λαβών, ἐν ψυχὴν ἐπιγράφῃ ἴσῃ ἀριστόδημ, ἔ δίκαιος μὴ ἐδεκάθη γράψας ἐπ' ἴσῃ πε: φαίνω δὲ, ἐξεφανίζεται ὁ ἀριστόδημος, μὴ δόνδε μεταπροσοπνεῖς μέγεθράνων ἔρω: νῆς, ἐώρανας οὐ σοφὸν τὸν ἀριστόδημον; μὴ τὸν χωρικὸν ὑποφαβόντα θάσῃ, ἐώρα: κέναν μὲν γ', ἀνάγκη δ' αὐτὸν ἄνδρα ἐπὶ δικαιοσύνῃ ἀγαπώμενον. ἰδίᾳ ἰσίζειν μὴ μόνε ἔκτανα μὴ τὸν χαλιναῖον ἐξωσθῆναι ἐς Δαμασκὸν ὁ σοῦ λόγος ἐμφέρει, ἴσῃ μὲν σοφῇ ὁμοιοσαθένια, ἢ δὲ ἴσῃ ψυχῆς γενναιότητι σοφῷ ἴσῳ μείζω ὑπερβαλόντα, τὸν μὲν γὰρ ἀριστόδημ μὴ ἴσι μὴ σοφῶν ἐπὶ ἴσῃ δυσχέραναι μέγε, μὴ ἀγανακτῆσαν ἐπὶ ἴσῃ συμφορᾷ αὐδυνίαν, ἴσχυρὸν δὲ σοφὴ ἀίρεσιν τὴν ψυχὴν μὴ αὖθις θεραπεῦναι, μὴ μισθαρνῶς ἐπὶ ἴσῳ δυσχέραναι παλαιστοῦ, ἢ ὅλως αὐθυμῆσαι. ἐβούλετο γὰρ ἴσθι ἡγεμονικῆς μὴ γενναίᾳ ψυχῇ, μηδὲ ἴσῃς ὀλυμπίαις ὑποφαύσεσθαι, μηδὲ ἐν ἴσῃς δυσπραγίαις παθαρέσεσθαί τε μὴ αὐθυμεῖν. ὥστε δίκαιος μὴ ἐν ἀνθρώπῳ

φασιν, ὡς ἕλος μόνος μόνης τυχῆς γενναιόηλα ἐνδεκνύμενος, διὰ ἐκεῖνος ἰωλῆς, ἐπιδέξας τὴν ἀξίαν μικρὸν ἄνεν χορηγίαν. ἐδὲ γὰρ ἕλλων λογισμὸν τυχὴν ὑποδεέστερον ἢ νικᾶν δύνασθαι, φησὶν ἀεὶ ἐσαεὶ καὶ ἀπεργασθῆναι, ἀναγκαῖον ἕνεκα δὴ σαθεσι, ἢ τὰς ἀθλίας ὑπαγορεύει φησὶν ἐνορῶντα ἰσοτενεχῆ καὶ ἐχέφρονα, καὶ ἰδίας διπλᾶς νόμοις ἀφοσιωμένον ἔχοντα τὸ φρόνημα, ὑπνῳ τε καὶ ὀψυχῇ μεμηδὲν ἀκρὸς τυχὴν ἄνεν νομίζοντα, ἀσταθῶς διὰ ἐμπαίστοντα φέρειν. φορτικὸν ἢ τὴν αὐλῶ σαύλα διὰ ἐπισυμβαίνοντα δυσχερήματα, ἐνεδυναμοῦτο δὴ ἀσφαλὲς τῆς φρονήσεως, πρίνα ὡς ἰσχυρὰν ὑπερβαλέαν ἰδίας σαῦσιν ἐνθέμενος, ἐδὲ ἠρᾶ: ὁ διὰ δὴς ὑχῆς ὄφη, ἀνεμωλία γὰρ ἰσύνια πάντα ἰδίς ὀεβηπόλα νῦν, καὶ ἀληράδων: λον ἔχειν τυχὴν. ὅθεν καὶ διαύλη φονῆσαι ἐμπαιστέ ὁμοῦ καὶ σοφιφέρων ὁ ἢ ὑχος ἄξιον, ἐδὲ ἠρᾶτο ἕνεκα ἐν αὐλῶ μονιμόηλα καὶ σαθερόν. πύκνος γὰρ ἕλος ἀ: σαγὴς καὶ ἀβέβαιος, ἅτις αὐλὴν σοφὶ γραφεῖσαν οἱ ἰσύλην ἀσφαλῆ ἕνεκα νομὶ: σαντες, καὶ ἐν ἰσύλης μόνης ἀσφαλιδεύεις δὴς ὑποχῆτέως. ἐπαγιτοῦτο ἢ μᾶλλον ἐπὶ ἰόν δὲ διπλᾶς νῦν ἀσφαλῆ ἰφόνδι καὶ ἀδιάσειστον. δεδραμένος ἢ τὲς ἢ ἐν, ἐφ' ὅσον ἂν δρασάμενος, ἀξιόλογον ἔχειν τὴν μονιμόηλα, ἐδέναι δὲ ὁ αὐλός, καὶ ὅσον ἡ ἰὴς ὑχῆς φορὰ ἐφιλαβεῖν αὐλὸν πέφανίζειν, ἰσοῦτον αὐλὸς αὐθίσαλο δὴ ἰὴς τυχῆς γενναιόηλα. ἰὸ μὲν γὰρ δὰς ἰῶν σφαλμὰ συμμεταβάλλεσθ μεταβολᾶς ἀξιόλογον ἐστί, ἰὸ δὲ σαγὲς ἐν ἰοῖς αὐλοῖς ἐμπρᾶσθαι γενναιορρόν, διὰ ἰὸν μόνον ἰῶν ἀξιωματικὴν ἐχόντων τυχήν. σοφεσθῶναι μὲν ἢ ἰὸν ἰοιοῦτον δυνατόν, ἢτ: ἠθῶναι δὲ αὐδύνατον, διὸ μὲν ἐν ἰῶν διὰ χαλιστὰ ἐμπαιγμῶν ἰὸ μιᾶς ὑχος ἰσοτίᾳ θαύματος ἄξιον ἰὸ ἐν γαληνιῶντι παυρὶ μικὰ σαλεύεσθαι, ἀλλ' ἐνθα διὰς μικροτύχης συμβαίνει παντοβάλλεσθ, ἐν διὰς διὰς γενναίας ἐκμε: γαλοφρονας ὑπεδαλίς καὶ ἐσσαίρεσθαι. ἐδὲν ἢ δὲ φόβος οἶδε διασφυᾶν, διὰ ἐκ ἀρχὴ μεταβάλλειν ἐσείσαι, διὰ ἀρχῆς ὄγκος ἐσσαίρεται, καὶ ἰοῖς ἐναντίοις οἶδε παλαφάρειν, ἀλλ' ἦν ὁ αὐλὸς ἐπὶ ἰοῖς ἐλυχήμασιν ὀμᾶ καὶ δυσχήμασι

σεριχώρων τὴν τῆς δίκαιας ἀποφασιν. ἐν τούτοις μὲν οὖν ὁ νόμος τῆς χαριστᾶς, ὑποτίθεται· πῶς τῆς ὑβριστῆ ὁ ὑβριασθεὶς, ἢ τοῦτον ἐπανεμάθετο ὁ σφοδρότητός ἀμήσασθαι, ὃς ἢ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐπράθη, ἐξ βάθος μὴ ὑπερβυνίας τὸ δίκαιον, ἀλλὰ σωφρόνως μόνη ὡς ὠφέλειαν τῆς τῶν ἀρχόντων οἰκονόμησι. σοφὰ γὰρ ἡ μόνη ἡ ὑποβολὴ δίκαιον τοῖς πράγμασι μάχεσα. ἢ γὰρ ὀλιγωρίας ἀληθῶς σφὸς τινα λαβὴ ὑποβολὴν, δημοσίᾳ ἀ: σεργάζεται συμφορὰς, ἢ ἰδίᾳ δίκαια ὠφέλειαν νομίζων διὰ σφονδύλων, ὡς εἶπε: σοφὸν ἢ ὁ σφοδρότητος ὑβριστὴς, ἀνὴρ διὰ τί μὲν ἄλλα σωτῆρος, αὐθαδὴς δὲ ἢ τῆς ἕκαστα ὑποβολῆς, ὡς σφοδρότητος. ἀνεμφὼν οἶνων ἐς τὴν ὑβριστὴν ἔχει ὁ δεξιωτὴς ὑβριστὴς, ἀ σοφίας ὕστερον ἡμέρας δὸν χαριστᾶν ἀπὸ δαιμονιστῆ ἐπανεπε: μέλλε. ἐμβόνδα ἢ ἴδιον ὡς φησὶ σύνδρα ἐπισκήπτονα ὑποδέχεσθαι ἢ ῥιγοδονῆσθαι ὑποδέξασθε, ἢ ἐς ὃ τῆς Μαγιὲ Τεσσερεσκῆ μηδέργησα σφοσβίβασεν. ἔτι ἢ ἴδιο ἀμφιβολόμενον ἐῶν βασιλῆ σφοσώδων τραφεῖς, δαπέδεται ἢ ὑπὸ τὸν ἐπισκήπτειν τῆ βασιλῆ σφοσώδων, Τεφλεφδάρης ἢ ἕλος παρῆται ἢ ὀθωμανικῆ ἀμφιέπειν. σφὸς ἴδιο οἶνων διορισθεὶς τὸ μηδέργησα, ὡς αὐτὴν ἢ δίξις ὑπέργε, σπουδὴ ἐμμένων ἐῶ ὑπηρετήσαι, ἀλλὰ πάντ' ἴδιο ἢ ἐῶν πῶν ποσμιότης ἡμῖν δίκην ἐπενέγκασα, ἢ ἢ σοφὶ τὴν σαφῆσαν αἰρεῖ ἢ πλινοβόλ' ἐοῖς τῆ ὁρῶντων ὄμμασιν, ὥστε σοφὸν ἀνθέμην σφὸς τὴν ἴδιο ὄντοιαν. ἢ δαὶ τὴν μὲν ἂν σαφῆσθε τὴν δίξιν, ἢ αὖθις ἐς τὴν ὑβριστὴν αὖ μὴ ὁ ὑβριασθεὶς ἐμένε, ἢ ἐῶ τῆ Τεσσερεσκῆ ἀξιώσασθαι αὐτὸν ἐπιμένειν. ἔτι δὲ ἐῶ τῆ Τεσσερεσκῆ ἀξίωσα ἰοιόνδε. ἐπειδὴ εἰσὶ βήσαιος παίθειαν ὁ ὑβριασθεὶς, δύο ἕλοι σοί, ἢ ὁ μὲν ἐπ' ἀξιῶν, ὁ δὲ ἐγένω: νύσιων δὲ ὑποδὸς ἐξαίφνης, ἢ δαὶ διόδεσθαι ἀναφορᾶς ἀναγινώσκεσθαι, ἢ δαὶ μὲν αὐτοὶ, δαὶ δὲ ἢ ὁ ὑβριασθεὶς βεβαιοῖ. ἔχεσι ἢ ἢ δι ἄλλο, σφὸ ἴδιο ὑβριασθεὶς ἐν ἐῶ βήσαιο ἐξαίφνης, παίθειαν ἕλοι μεδαὶ τῶν τραχείων ἐλήγε, ἢ ὅλως μὲν μηδὲν ὑποθέσεις, δαὶ διὰ αὐτοὶ πρίνεσθε, ἢ βεβαιῶσιν. ἐξ οἶνων ἐπ' δύο ἴδιε ἢ ὁ χαριστᾶς ἐγεγόνη, ἀδόκησιν ἐν δὲ δᾶς ἐμπεσόντος πρίσεσι, ἢ δᾶς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λοισαῖς παλάναιρον ἐπισυμβαγνύθαι, ὑποθέσεσιν, ὥς γνωσόν γεγονέναι τοῖς ἀ-
ξιωματικοῖς σοῦσιν, ἀμόνον τοῖς ἐκλόγοις, ἀλλά καὶ αὐτοῖς τοῖς λαϊκοῖς ἔστ τῶν βασιλικῶν
ἀναπλόων. καὶ σοῦσι ὀλιγόχρονος ἦν ὁ τῆς χαλιστῆς ὄνομα, καὶ σοῦσι διεφθαρ-
μένο. ἦν δὲ τοῖς τῆς ὑπατείας οἰκονόμος τῶν ἀξιεπαίνων, τῆς σφόδρα χρησι-
μώτατος ὑπατείας τρόπος ἀγαπᾶσθαι μεγαλύνει γαμβρός, τῆλον τοίνυν ὁ ὑπατικὸς
τῆς ἡγεμονίας ἀξίαν σφοβιβάσας, τῆς τιμίαν πόλιν ὅριον ἔλθειν αὐθιστᾶσι καὶ ἀβέβαι-
νων ἀρχῆς ἡγεμονεύειν ἀπέστελλεν, ἀνδρα φιλίας ἀμόνον ἀλλ' ἐγγύς, ἀλλά καὶ ἀλλοφύ-
λων ἀγωνιστικῶν δυνάμενον. τῆλον τοίνυν ἐπισκέψασθαι, τὸν χαλιστῆν ἐξ οὗ τῆς
οἰκονομικῆς ἀναγκαίου ἀξίωμα, ἵνα μὴ αἱρεθῆς ἀξίας γνῶναι, ἢ ἵνα μὴ διάξεως ἀπορ-
θεῖα ἐσόμενος. ἐξ ἧλιο τοίνυν ἀναχθεὶς τὸ ἀξίωμα, σοφῶν σφέων διασυνῆναι, καὶ ὑ-
πὲρ τῶν ἑαυτῶν ἐσπουδακότο, μειρισθόνων ὡς ἐχέφρων ἵνα τῆς ἀξιώματος ὄγκῳ. τοῦτ'
μεγαθόνων εἰς ἀξιώματον ὀλίγιστον ὄν, ἀλλ' ὅριον ἅπαν ἔπειρε γενναίας
τύχης· καὶ δὴ ἑαυτὰ σαφῆ αὐτ' ὀμμάτων βαιῶν, σφὸς δύο ἑαυτὰ μόνα ἐώρα,
σφὸς δὲ τὸ τῆς βασιλικῆς πράξεως σοφόν, καὶ τὴν τῆς δικαίας φυλακήν. καὶ διαύλους μὲν
δὴ ἀμόνους ἵν ἵνα τῆς ἡγεμονικῆς σοφίας ἐγχαραξάμενος, καὶ νύπιλφο καὶ μεθ'
ἡμέραν ἀνεξωγράφος καὶ ἐχεφρόνιζε, διαύλους μόνους φίλους ἡγεῖτο, διαίτους·
σοφὰ ὡς μηδὲν ἄντα σφὸς τὴν τῆς χαλιστῆς γενναίαν τύχην μαπράπαυσεβαί-
λειν, μόνα τῆς δικαίας ὡς ἱεροῖς ἀγνύμασι ἀνιερόμενος. διαύλην μὲν γὰρ σφόδρα φί-
λαν τῆς αὐτῆς ἡνόχλειτο τυχῆς βασιλίδα ἔλθειν ἵνα αἱρεθῆς αὐσαυσῶν, ἡμὶν δίκην
βαίνειν, ὁδηγεῖσθαι, καὶ χαμισφύνεσθαι τὸ ἀξιωματικὸν μέγεθος· ὁμὲν γὰρ
ἥλιος σαύλων ἢ γνίων ἀκαυσθῆ φώλων, ὡς σαύλα ὑπερβαίνειν ἵνα τῆς φωλὸς
ὑπερβαίνειν, ἢ δὲ σαύλας ὑπερφέρειν διὰ πθινὰς αἰρέσεις, ἔνθα τῆς ἵνα ἵνα ὑπὲρ
χῆ ὑπονοεῖν, καὶ τῆς σοφὸν ὁ παλαγίνειν, καὶ ἵνα τῆς ἀντοθέσεσιν. ἐκμὲν
θῆς τῆς ὑπονοεῖν ἀξίας, ὡς ἵνα μὴ γενναιοδίδη τῆς τυχῆς ἀναίσχυντα,
κόλπῳ γὰρ διὰ τὴν ἀξιώτερον, αὐλὴ δὲ ἔστιν ἢ τῆς σφόδεσιν θέσεις, ἵνα μὴ ἐν

ἡ δ δημιουργὸς ἀρχή, ὡς ὁ μέγας φησὶ Μωσῆς, ἐπ' ἐσχάτοις τὸ θεῖα ἔτων ἡ
ἐγκεχάραται, ἡ δὲ δύο εἰσὶ τὸ αὐτεξούσιον. ἐπὶ δὲ τοῦ μὲν ὁ παλαιὸς λόγος ἡ
αὐτοκρατίαν, ἡ δ' αἵρεσιν ἔτι δυσχερεστάτην ἔλα, τοῦ μὲν γὰρ δυσχερές, ὡς γοῦν
αἵρεσιν ἡ πορωνὶς ἔλα ἴσον αἱρετῶν ἡ δικαιοσύνη, ἐμαλαγίνετο. ἔστι δ' ὁ αὖθις
δόκιμον, ἀλλοις δ' μᾶλλον ἀξιόπιστον ἄνοι. ἐπεὶ ὁ ἴσον αὐτοδεσποτοῦντ, ἐπὶ
τοῦ μὲν αὐτὴ ἡ μόνη ἱκανὴ ἐπὶ τὸ τοῦτο σύσασιν, ἡ δ' ἐπ' αὐτῶν ὁμοίως δὲ ἡ θεία
νὸς τοῦ αὐτοῦ ἔλεγε, δὸς δ' ἐστὶν ὅλως ἡ θᾶον ἔργον. μόνα δ' οὖν ἐπὶ τοῦ:
ἐα δ' θεὸς ἰσὼν ἀυτεξούσιον ἡ αὐτεξουσιώτον φυτὸν ἴδιον, αὐτοῖς δὲ
ἰοῖς ὅπως ὅπ' ἀπὸ ἐμαλὰ ὁ δυνατὸν αὐτ' ἐμηχανῶντο. ἐγὼ ἰσὼν δικαίως
δὲ αἷμα ἡ αὐτοροπάτως ὁ ἀνθρώπων τὸ αἰσίωμα διεξῆ, αἰσίωμα ἔχωι
αὐτεξούσιον, ἰὸν εἰσὶ ὅλοις ἵ' ἀπὸ βαλλόμενον αὐτὸ δυνάμει ἐρούνης
παραχρῆμα ἡ ἄδικον φυὰν αὐτεφαίνετο. ἐστὶ γὰρ ἡ πρᾶξις δεδήλωται.
ἐπιστεύθη γὰρ μεγάλα ἔλη ἡ ἐστὶ ἀληθεύσασα ὁ νικᾶν, κἄλλ' οὐδὲν ἀνθρώπου
ἵ δεδιωκὼς ἐπ' χαλεπὰ, ἡ' ἐστ' ἀδίκως, ἡ' ἐστὶ δικαίως, αὐτοδέξας δ' ἐστ'
ὡς πάντων κρατεῖ ἡ δικαιοσύνη, πολλὰς εἶχε ἐς εὐαγγέλια, κἄλλα δὲ
ἰὸν παλιγορνία. ἐπιστεύθη γ' ἡ ἐστὶ ἀληθεύσασα, ὁμοῦ ἐλήλυθε ἐπὶ τῶν πάλαι
εἰσὶ βοσκοῦ ἡ ὑπὸ τὴν ὁ νικᾶν ἀρχήν, ὁ δὲ χαλεπὰ πᾶσι δὴ οὐδένειος φανερὸς δ'
βασιλικὸ ἀνεπιτήδειος εἰσὶ ἐπ' τοῦτο ἀνὴρ αἰτίωμαι αὐτοφαίνεται, πρὸς δὲ
ἰὸν ἡγεμόνα βαβυλῶνος ἐσκευασμένον ὁ βασιλικὸς στρατάρχης αὐτοσχεδίως,
εἰσὶ ἡ ὑπὸ τὸν ἀρχὴν ἐλθὼν προσκαλεσόμενος. ἡν γ' ἔλος ἡ μεγὰ ἀρχὴ γραμμάτων,
ἔλα ἔστ' ἀρχος γραμματικός, τροφαντὴς γ' ἔλος ὀθωμανικὶ παλαῖα, ἔλα δεσμο-
φύλαξ εἰσὶ ὁ δ' ἐπιστραφέντα ὑπὸ τὴν, ἔλα δ' πρωτοστράτορος ὀνομάζετο,
ἡ μεγὰ ἐαῦλα πρωτοστράτωρ, ἰσὼν γ' ἡ ἐπὶ ἀρχὴ ἵππων σοφῶν, ἦξος γ' ἀλαμυθὸς,
ἡγεμὼν δ' βαβυλῶνος προχειρίζετ, ἡ μεγὰ ἐαῦλα ὑπαλος. ἐλθὼν δ' ἔλος
ἐς βασιλεύσων, ἡ ἡν βασιλικὴ σφαγίδα λαβὼν, μεγὰ δ' ὀνυπόβλ δεσυφορίας

προσποιούμενος ὡς τὸ ὑπαλθὲν ἀγαγέσθαι, ἵνα ἐκ τῆς ἰδίας ἀξιώσεως ἐκβαλών, ἴδιος αὐτῷ προσεταιρίσηται. ἦν δὲ ἡ τοῦ ἔνθους δεινότης τοιαύτη ἀνὴρ ἀξιώσεται, ἢ δικαιοσύνη μόνη ἐπισκηπτόμενος, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ἡ μόνης ἐπὶ τοσοῦτον προχώρησε, ἢ ἀδικούσης ἐρήρεισαν, ὥστε ἐξ ἐκ τῶν ἴσων ἀγώνων ἐξίστασθαι δοκοῦντα ἢ πρὸς ἄλλο τοιοῦτο παρεσκευάσθαι, μόνιμον ἢ ἀκαταδάνητον ἔχειν τὴν γνώμην ἀναγκαῖόν τε ἢ ἀμεταπτωτον, ἕως ἢ δίκαιος ἀνὴρ πρὸς τὸν δίκαιον ἰσόρροπα σταθμιζόμενος, πᾶσι τοῖς ἐμπεσοῦσιν ἀνενδοίαστον ἔχῃ τὸ ῥοπάριον, ὥστε μηδὲν πρὸς τὴν παρειμένην ῥοπὴν ἴσαν τοῖς ἀξίοις γραμμαῖς ἀλλαχοῦ ἐπιφέρων, μὴ δὲ δικαίῳ τὸ δίκαιον ἀφαιρούμενος.

Τὸν οὖν τὸν ἄνδρα τοιοῦτον ἥρμοσε γενέσθαι, ἢ ἡ ὁσημέρα πρᾶξις ἀπεδείκνυτο· ἀγωνιῶσα, ἢ τὴν ἡμερήσιον δικαιοσύνην ἐπαναλαμβάνουσα· γνωσθῆναι, δόξῃς αὐτὸν δικαιοσύνης ζῆλον, ἢ ὄντως δίκαιον ἔχειν τὸν λόγον αὐτοφυῆ, ἢ τῆς ὑποθέσεως ἄξιαν. ἀνάγκη τοίνυν τὴν ἡμερήσιον πρόθεσιν τῷ γενικῷ ἑρμηνεῖ ἀναγγέλλειν, ἐρῶ δὲ δικαίῳ λαβόντων παρὰ αὐτοφυοῦς τῷ ἐνθέῳ φιλοδικαίῳ ὀνόματος τὴν ζήτησιν, χρῆσις ἐστὶ τοιαύτη προφερόμενοι, ὅτι γε μὴ ἀδωροληπτίας τὸ δικαίῳ προσαπτέον ἀνὴρ δίκαιος ὤν, ὡς μὴ ἐγκαλεῖν· ὁ δὲ ἰδὼν ἐς ἄλλα τὸν ἄνδρα φθάσῃ τὸ δικαίῳ προσαπτέον, ἀλλ' ἦν γε μὴ ἐξ ἀφιλοσόφου δωρεᾶς τὴν γνώμην ἐποιήσατο, ἅτε ἀργῷ αὐτῷ ὄντι, μὴ δικαίως· λαβὼν ὑποχείριον ὄντως αὐτῷ. ἀπαγγελῶ δὲ τῷ χαριεστάτῳ ἡ ζήτησις, ὅτι γε ἐδεήθημεν, μὴ οἱ ἐφάνη αὐτὸν ἄνδρα φιλοδίκαιον, μὴ μόνην ἀξιωθῆναι τὴν ἡμετέραν ἱερᾶς σχολῆς ἀδωρόληπτον, ἴδιόν τῶν γονέων ἀποδόμενοι, μὴ σοφὸν αὐτῷ προσόντα πλείονος, παθημελήσομεν μὴ μόνης ἡμᾶς ἐδιπλασίασε σαφεστέρα εἶναι δικαίῳ τοιαύτην ἔχοντα φήμην, μὴ ταῦτα τὸν ἡμέτερον δικαίῳ μᾶλλον προφανῆ ὄντος· ἡμᾶς γὰρ ἀνέπαθεν, ἢ τῷ ἡμετέρῳ γένει ἄσπονδα ἦν ἡμέτερα· αἰτίας ἢ τὸ ἱερὸν ἡμῖν ὑπὸ τὸν ὄμβρον ὑπὸ χαλάσαι, δεδώκασιν ἡμῶν οἱ ἐν τῇ εἰσηγεμονίᾳ τὸν γένους ἡμῶν ἄρχοντες, γραφὴν δὲ τὸν τὸ

τὸν ἡμέτερον Τεγεατῶν.

διὸ ἐν μεμβράναις διατιθεται· ἡ μεὶ δὲ ἦλον αὐτὴς αἰχμὴς ἵνα ζῶμα νῶτον ἔτ
ἵνα αἰγυπτιακὴ ζυλάνων ὀλίγοι ἀπὸ ἡμῶν δέβλαι διατιθεται μαμβυρνᾶια
διὸ, ἃ νῶτον ἐκ ὄμεσε, ἡ ἰῶν προβατοβοϊνῶν διατιθεται· αἰχμὴς ἢ ἡ βασι:
λικὴς ἰῶν ποδεων, ἡ δ ζῶμα εἰς ἐν ἢ ἰῶν λαβιδων ἄκρος νῶτοπαγῆ, ὁ δὲ ἐς
μεδεος πρῶτάρχης προσεβουλεύσατος ἐφ' αὐτοῦ τὴν βασιλικὴν ζυλὴν ἀπεμιμήσ,
ἰδία χαρὶ εἰσιβεβαιωμένον παρεσκεύασε διατιθεται μυλυρνᾶν διὸ, ἃ ἐκ ὄμεσε, ἡ ἔτ
λοιπῶν βασιλέων, ἡ ὅσα σες οἱ προ αὐτὸν δεδώκασι προνόμια εἰσιβεβαιᾶν·
μεὶ δὲ ἦλο ἡ ὁ ζυλὴν ζεύγνυς ἀφ' νῶτοπαγὴν δ αἰγυπτιακὴ ἀξιαγενόμενος, ἡ ἰδὼς
λοιποὺς ἐν ἀραβίᾳ χαρακτῆρας πολλούς, ἀπεῖπε ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ μυστήριον, ὧν ἰδὼς ἠρξε:
δεδώκασι, ἡ προσεκύνησαν ὁ διὸς πρῶτάρχης, δόξας δὲ ἡ ἰδὼν προβατοβοϊνῶν
αὐτὸ ἐκ ὄμεσε μεῖζον ἐκείνου διατιθεται, ἄτερ ἡ παλιμφαγίβολο δι' ἑαυτὸ αὐτὴ
διατιθεται ἰδὼς δὲ ἡ ὁρισμὸν, ἡ ἰδιοχαρὲς βεβαιώσεως· μεὶ δὲ ἦλον δὲ ἡ ὁ διὸς ἐμοὶ
ζυλὴν ζεύγνυσιν εἰσὶ διὸν σταθμῶν ὑμένον ἀναβιβασθὲς, οἱ ἡμεῖς ἰδὼς δὲ ἰῶν
προ αὐτὸν βασιλικῶν, ἡ αὐτὸν ἐκ σταθμὸς ἀποφάσεις ἐνδεξάμενοι, δ προσεκύ
εἰσιβεβαιώσεως ἔλυσον μεὶ σφοδρῶν ἀγῶν· δ ἰῶν αὐθεντικῶν, ἡ ὅσα σες
ἐν ἀναιρεθησομένων ἰοῖς δὲ αὐτοῖς προβατοβοϊνῶν, ἡ σταφ' αὐτὸν δοθῆσι προνομίοις.
ἡ διὸν μὲν ἔλως ἐχόντων, ἐς διὸ ἐξῆς ἤουμεν ἡμῶν μυστικὸς ἐκ αὐτοχθόνιος, αἴτιος
δ ζυλὴν. Μεραίνης ἐκῆνος ὁ εἰσὶ σοφοῖσι δὲ ἡ ἱεροφάνταις σοφιβόητος δ σπουδῇ
ἐγένετο ἐγκρατής· εἰσὶ δὲ δὴ δοίνων αὐτὸ πεφύκας δὶς ἐμβῶν, τοργόρης παλαιὸς,
φιλοδοξίαν αὐτῶν ἤρξατο νῦσερ δὲ εἰσπαιγμένα σοφῶν, αὐτὴ δοίνων σοφῶν αἰ:
χὴ δ ἰῶν ἀρχαίων φιλοδοξίᾳ, ἡ ἧς ἡ ἐς σωτῆρος παλινδρομοι βαρυθεῖσα, δ χρόνον
αὐτῶν δὲ ἡ φθονερῶν φαντάσιων, ἡ αὐτοβλητάσιων ἰῶν νῦσερ αὐτῶν γραμματικῶν,
βασιλικὴ δὲ σφαγίδι ἐν ἰῷ βασιλικῷ αὐτοκρατόρων ταμιεῖο, αἰεὶ ἡ σοφὸς
αὐτῶν περιαγικὴ παιδαγωγὸν σοινὴ, ὡς ἡ ἐν ἁγίοις ἱερογραφοῖς βιβλίοις
γέγραπται, μεταστοιχθόνιος δ ἀνθρωπάλης· αὐτῶν ὑπερφυὲς αἰσθησάμενος ἐξ

ἀρχαντες τῆς πλάστεως βάραθρον, ὅμοια στεφανθέντες τῷ σωμθεμμένῳ ἐκήνῳ ἐωσφόρῳ, ὃς ἦν ἐξ ἑῴου μὲν ἀνίσχων ἀνθρώπων ὑγρὸς αὐλὸν ἀναγαγὼν σκοτώδους, ὃν ἰδιαίτερον παίγνιδα τῆς πλάστεως βάραθρον. εἰσηκούσαν δὲ τῶν ἡμέτερα γράμματα· αὐτοβεβήκασι δὲ καὶ τῆς ἀξιωνίου, καὶ σαν ἀπασιν ἄνυδρα καὶ γοῦν ἐξεγείσας πρὸς τὸ μὴ ἀνασφαῖρον ἐῶν τε τῆς ἀναλογῆς, καὶ ἐγένεσθαι δύο μεγάλων λιθίων, ὑπὸ τὴν βασιλικὴν τράπεζαν γεγονέναι τῆς πρώτως· ἀλλὰ τὸ παπὸν ἄπαξ ἀρχῆς καθόλου, καθόσον τε πάντως τῆς ἄνω παπόν. λεγόντος δὲ τὸν ὁ ζηλῶν Μιχαὴλ· σαρῆλθον τὴν ἄλλοι βασιλεῖς· ἐπεκαλέσατο δὲ καὶ βασιλικὰ σπόδρα ὁ ζηλῶν Μιχαήλ· ἦτε, καὶ αὐτὸς ἐστὶ τῆς βασιλεῖ τῆς ἀγαθὸν οἱ ἀξιωνίου ἐπιτηδεῖον, καὶ ἐστὶ τῆς ἐν βασιλικὴ τῆρῳ τρόπῳ αὐτοεγκρατῶν, καὶ ἐγκρίσεων λιθίων πρὸς τὴν ἀπορραῖον αὐτεβήκασι. αὐτὸ δὲ μέχρι τῶν νῦν πόνηρον ἔστιν· βαπτίζονται τῶν βασιλόντος οἱ ἰδιογράφοι αὐτῶν ὁρίσκειν καὶ τὸ πάλαι βασιλουσίων δεσποσμάτα· μεθ' ὅστις ἡ χρόνος οἱ παγκρατοῦντες οἱ ἀξιωνίου, ἀπ' οἷ δ' ὅσων ἔοικεν πρεσβεύω, καὶ τῷ ἀρχίσῳ τῆς μέχρι βασιλικὰ λαμπρὰ καὶ χάρας ἐπίγνωσις, καὶ σφόδρα ὡς γοῦν αὐτοβήκτα νόμα· γαῦτα γράμματα, καὶ ὡς ἐνοχλήσεως ἄγια αὐτολαμπρυνθέντα ἐξήγαγον, καὶ χρόνον ἄχρι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπασις βασιλικοῖς κώδιξιν ὄντα ὅλα παλαιὰ αὐτοχείρασις ἐσωτικοῖς ὠνομάσθησαν. ἦσι γὰρ πᾶσιν ἐπὶ τὸ ἐν τῷ βασιλικῶν κωδίκων ἐπὶ τῷ ταμεῖον τῆς βασιλόντος, καὶ τὰ λάμπρα τῶν ἐπισπόσων αὐτοδόξης τῶν ἡμετέρων σφραγιστῶν, καὶ ἀρχαίων κίνησιν· ἐκόμισθαι τοῖ: νων σὺν τῆς δικαιοσύνῃ αὐθέντα ὄχλων, ὅσων ἐστὶ βεβήκασι ἐκκρίνης καὶ ἡμῖς: ἱερα γράμματα, καὶ ἐχεῖ αἰτηθῆ σοι, σοῦδὲ ἄρα καὶ ἐῶν ἀξιωνίου. ἐγὼ γὰρ αἰτηθεὶς τὸ τῆς ζηλῶν Μιχαὴλ δεσποσμα, σὺν αὖ σύγον τοσούτων ἐθῶν δεσποσμάτα, καὶ ἐν ἅπασις βασιλικοῖς κώδιξι σπηρώσματα οἱ ἀξιωνίου;

ἄλος γὰρ σάνδα ὡς ϝουδὲ ἀπεβάλετο, ἢ σφαγίδι σφαγίδας ἀπεκήρυσσεν.
ᾧ ἦν ζυγὸν ἀπεκήρυξε, πῶς δαὶ ἐν δοῖς βασιληοῖς Κώδιξιν ὄντα γὴ ἀπόξεσι;
δῆλον ἄρα, ὅτι χρόνον ϝοῦσαν ἀπεδάχθησαν, ἀγνῶν βύλων τὸ ἡμιδερὲ γραμ-
μάτων, ἀλλαὶ ἢ δὲ βασιληὲ ταμεῖα πεύσεται, ἢ δὲ βασιλὲ Κωδίκων ἀξιοχρεά-
τατον, ἔ δι οὐ ἄλλο ἢν ἀγνότερον χᾶρας διδύναν ἐπὶ δοιούδοις, οἷς ἢ δὸ ὀρᾶν πύνδων,
ἢ δαῦδα δὲ βασιλεύσοι δὲ πόλε, ἢ βασιλέα πεύσεται αὐτόν, ἢ ἀσφαλεστάτας δό-
σους συλᾶν. δέδε δοίνυν δεδόμεθά σε ἀνθρύδα δικαιοῦδαι, ἀναγνῶθι δαὶ δὲ δὲ
ἡμιδέρους χερσὶ βασιλικαὶ λειτουργίαι, ἢ ᾧ ἀμηθᾶ ᾖσι, δᾶδο μόνον παύσει:
δεύομεν, δὲ συνήθη ἢ φύλε σε δικαιοσύνη χρώμενος τὸ δικαῖ γενᾶ σφοάσσι:
σης· φθέρκι, σφοσκισαφρᾶ ἀδιχθῶν σε τὸν τὴ δικαιοσύνης ϛαυρόν, ζῴδοι
γε φανερᾶ ὄντος δὲ σφαύρκιαλος. πόθεν γὰρ σφὸ ἡμεῶν οἱ ἀργύλιοι; πόθ' σφα-
γκιάλων δε ἢ πλησιόν πώριοι; πόθεν ἢ αὐτᾶ δὲ σκαδριάρχης ὀνόμαλος ποι-
νοί; δᾶδο γὰρ διδόλαι φθαύδῳ βασιλεῖ δοῖς ὑφοπεμφθεῖσι ὁμοφύλοις ἔχθον
δι' ᾧ σκαδριαρχόντι δόσῳ, φθαύδωσαν ἄλοι ἢ δι' ἀδρόσυμοις, ἢ δι' ἄλλη δινί πα-
ρεμβολῇ αὐραδικῇ ἕνα ἐγχώριον φθρησκεύειν αὐτόν. ἢ ἢ δέδε σκαραγκεῖον, φόσκι-
δωσαν ἡμεῖν δᾶδο τὸ σκαδριάρχης ὄνομα δι' ὅλων φόσκν, ἢ ὁσσία ζέσις ἐστί;
φθέλων ἢ λεγομένων, συνέβη ἢ δι γεγονέναι. βεσσαῖς δις ἔμπορος ὢν δᾶ ὑσκάδᾳ
βασιλεὺς δοιούδων ἤρξαδο λόγ. ἀλλ' ὦ δέσποδά, φησι, συνέβη σοδὲ τὸ σφὸ σοφῶν
χρόνον ἐσκιβεβαίωσιν αὐσαγκαίαν τὴ βασιλικοσεβικῆς ἀξίας τὸν δεῶν ἀργυλίων
βασιλικοσέβην. ἢν δὲ ἀξιόπιστος τῷ δόλῳ οἰκονόμῳ δᾶ ὑσκάδᾳ βασιλεὺς δις ἔμπορος,
ὃς ἐλθὼν δῆ, δᾶδας δοίνυν ὁ βασιλικοσέβης ὀργάνῳ χρηδόμενος σφὸς τὸ ἔργον,
σφοσέφερε τὴν αὐτόφασιν. ἐν δέλῳ ἡ δᾶ χρόνᾳ συγχωρηδῆναι τὸν οἰκονόμον
ἔσπευσε τῇ δῷ ὑσκάλῳ αὐσαγγελίαν. γένος δὲ ὂν τὸ δεῶν ἀργυλίων ὕφαιον φύσει
ἢ πεπυσμένον, δρόσοις δισὶ διανοῆδι ἀναβαλέσθαι τὸν χρόνον, ὡς αὖπαις σφὸς
πεπυσμένος σφὸς δᾶν ἐλθεῖν, ἢ δὲ δῷ βασιλεῖ μηνύσειεν, ἃ σφὸς παῖδᾶ ἦναι

αὐσεχογήθαλο, ἡ δοὐδην δὴν αὐσόηριον ὁ ἔχησορος δέδωσεν. ἦλθε ἤ ἠξόηλ, ἡ ὁ ὕσσαλος ἐξήλθ δὸν βαρδαμσσέλην, ϛιὴ φαγορωθὲν δέ· ὀργιαθὲς ὅλε ὑσσα: λος, ἡ ὁ οἰκονόμος δὸν ἰσδᾶϱον ϛιελαϲϲυσταίνοι, ἡ αἴκονδα ἴϱον ἴτ χλα: ϛιώδα ὠνέδυϱον, ἡ ἐρ' ἴσσαν εἰσιβιβάζοντες ἐπ δὼν τϱαχσίων συνάθϱοι: σορσατή, εἰς δὸ δὼν ἀϱϱηνίων αὐτσίσσεϱϛαν Μοναϲτήριον, βοῶνδα δὸν ἰσδᾶϱ, ὅτι ἐγὼ ἀϱϱηνίος ϗπάϱχω. δεῖϱος δέ ἡ αἴπεον αὐτσαγέγονε χλαμύδα ὠνέδυ: ϛιὸς, ἡ ὁ παγὸς ϛιὴ ἰσδᾶϱος εἷς ἐῶν ἰσδᾶϱ ἀϱϱηνίος ἐγεγόνη, αὐλὶ δέ ἐμπόϱα βαρδαμσσέλης. ἐξαίφνης δὲ δὸ δοιᾶδον ἰδόντες οἱ ἀϱϱηνίοι σϱοσέ: δϱαμον δοῖς παιδᾶσι ϛιετ' ἀϱγυϱίων σοφῶν, εἰσὶ δίδοις χᾶ ἢ ϛιόνοις ξαῖδ: σιν, αἰχᾶον ὀν αὐτοῖς ἔθος, ἔξω ἢ παροιμία δοιάδε, ἀϱγυϱᾶς χόγχας ϛιαίχα, ἢ σαύτων παιδιόν. δεῖϱος δὲ παλέσαϱ δὰς παιδᾶτας, δᾶδε ϛιὴ δοιϛε δῶ δϱόσῳ, ὡς ϗϛιὴ ὁ ἰσδᾶϱος εἰπὼν σαϱαιδᾶδαι, ϛδέμι, ϛιὴ δω ἐρ' ᾧ σπεϱ ἢ διώϱισαι. δοὐδην δὴν αὐσόφασιν. ϛαβόντες, σϱοσίφυγον ἢ ἔβϱαῖ, ἢ δῆς ἧσσπεϱ ἄπων σαϱέϛαβεν εἰσῆσαν, εἰπόσαν αὐσῆδν σαϱαίδησιν, ἢν ἢ ἔϛαβον, χϱήσασι σοῖ ϛιοντες. ὥϱε δοιῶν ἢ δι' αὐτῆ ἐπ θϱησκεία αὐτῶν ἀπ ἰσδαϊκῆς αἰχᾶσι σαϱαιδόσεως. δᾶδε δοίνυν γεγονότος δᾶ ὅλο ἔγ, ἤκα: ϛιεντιοϛῶ φιλοσόφα σοϱοξενοδόντος, δόδε ϛιὸ ὡς ναναγὴς ἅδὸ εὐτεφήναλο. ἅ γὰϱ δίκαιᾳ αὐτδός ἢ δῶν ἄλλων δίκαιων αὐτόντος λόγ, σοϱινὴ ἢ ϗαὐτὶ: πεϱδόνων σϱαθῆναϛ ὀλβὺς αὐτοφαίνεαδ. ἀλλὰ νομιπῶς δε ἄϱα ἢ ναναγῶν σϱοσέϐαζεν ϗπῶν, αἰγαίγεϊ μοι ὧδε δαὶ ἐν δαῖς ἡμεδέϱαις χεϱσὶ δῶν σαλαϛ βασιλέων ὀεσσαϊσϱαλα. σχήνϱε ἢ δᾶϱ γινώσκεδε, ὡς ἄγε σοβὶ δίκαιᾳ ἢ ἠρίσις, εἰσὶ χϱήσασι ϛιὴ ἐμοὶ δε, αἀδιοϱοδόνητος γὰϱ ἡ δικαιοσύνη. ἢ: γονδο δοίνυν δαῖ τῆ βασιλέων ὀεσσαϊσϱαλα αὐτανδα ἰδίαις νὸ ϗϱαφαῖς τ βασιλέων ἐσπεγϱαμμένα, αὐτες σϱοσηχόντως σαίνυ ἢ ἐνδοιαζόντως εἶναι: γνὺς, ἔγνω δήν δε αἰχαιόηδα ἢ αἰηθέϛαν. αὐλ' ὃν ὡς αὐτεφήναλο, ϛιὰδε γὰϱ

δίνην δυνάσης, ὅσον αἰμφοῖν χνῶδον ἀνύσης, ἢ ἀληθὴς ἡ δυναὶ ἀξιῶνλος, ὅσοσι: λαξε ἡ ἰοῖς ἀξχαιοτάτοις, ὅπως ἡ αὐλοὶ ἀγάγωσι ἰαὶ ἐπὶ ἰῷ αὐλῶν συμφερόντι γράμματα. ὥστε γὰρ ἦν ἡ αὐλὸς βασιλέων διαπόρασθαι, ὁρῶν ἐν ἰῷ ἐξ ἀναπάλης φθόγγοι βασιλικῶν διαπόρασθαι ἡδυπάθειαν σημαινόντων. οὐ γὰρ ἄρα θαυμαστὸν ἡ τὸν τότε Κρῆτα μηδὲ ἰδέα, μηδὲ ἀναγνόντα γράμματα, μηδὲ ἅπαξ τῆς αὐλητικῆς ἀπαπαλήσαντα μοίρας, ἀξιαχρέων δι' ἀναφορᾶς μηνῦσαι ἰῷ πραλλόντι ὡς ἑώρακε, ἡ ὅτι ἀληθῆ ἐστι. ὅσος ἰαῦτα δοίνων ἀμφίβολον ἔχοντόν νῶν, ἐξήλωσε ἡ ἰαὶ τὰ ἀξχαιότατα γράμματα, ἅπερ ἰδών, ἡ μυθὸν ἦν νοῆσαι, ἵν' ἀμηχανία ἐγένετο πῶς ἄρα γῆς μεῖζον δυναστοσύνης χρῆμα ἰοῖς ἀνὴρ ἡ θὰ πραιῶν ἡ παθυποδεέστερον δύναιτ'. φανερὰς μὲν ἂν γενομένας ἀ ἀληθὰς ἰαύλης, ἵνα ἢ ἀσφάλμαλος ἀρχὴν δίδοναι ἰοιάνδε. ὅσοῖον ἰοῖς ἐπ' ἀξιώσης: στιν ἔστ πᾶσι γνωρίσαι ἡ δυναστον. ὅλων μὲν ἐξ ὁλῶ πολλῶν ἐστιν ἁπλῆ φερεία, δύο ἢ ἁπλᾶ ἀπορρήτων, ὅσῶον, ὅλι πηρὶ τέλειαν ἡ δυναστον, ἡ πηρὶ τὸ μὴ ὂν πάντων ἰαὶ ἀπορία ἐμπεσεῖν, ἡ ὅσο παλαιᾶς ἰαὶ ὁλιγοστῆς, ὅσο παλαιοτέρων ἢ τῶν ὁλιγοστῶν, ῥᾳδία ἢ ἢ δυναὶ ἐπίβασις, ἀναγκαίως μὲν ὅσος δῶρα ποιεῖ ἢ φήμη, ἡ ἢν γε οἱ ἢ ἐπαινέται μοίρας χρῆσαι παπηρῶν ἡ δυναστον ἀγωνιαδῶσι ἡ αὖτο: πρύταν, ὅσο ὑποδεχόσης μὲν ἢ δυναὶ ἐδόσεως ἡ πεοδεμένης, ἐδοίμη ἢ ἀπορία, ἡ χρησταίων ἐδῶν παλαιότατον ὄσος. ἐδῶν μὲν ἐγὼ λογιωτάτων, ὅσοεγνωσμέ: νν ὄντος ἢ δυναὶ, ἤγε ἡ σὰν φιλοχρήσταλος ἡ φιλοπλέονος ἦ, λογιώτον ἢ ἶσαν χῶρα πρεονεξίας, ἡ σταίσα ὑπὸ ἰοιχῖν ἡ ἐπ' ἀξιῶσαι ἡ ἐπὶ δι: ναστοσύνη ὁλιβοπῖν ἢ δυναὶ φησεσθέν. ἀλλως δὲ ἡ πηρὶ τὸ μὴ ὂν ἢ δυναὶ, ἢ σόμαλος ὅσος σόμα ἢ ἰοιαύτη ὁλιβαίνειν φήμη, ἡ ὅσ' αὐλοὶ ἐξιννῆσαι ἰαὶ ὧδα ἰαὶ βασιλικά, ἤδειν ἰοῖς ἰῷ βασιλεύουσι πρησβευτοῖς, ἡ σοφὸν ἐπὶ τῷ ἀδυνάτων: ἴσον ὅσοβληθήν. δεύτερον, ὅλι ἡ ἀξαδέχεσθαι ἰδίᾳ ἐδήλωνε τὸ ἐπὶ ἰῷ δυναστὸν ἀ: δωρότατον, ἡ ἡδύτατον ἅπαντα ἡ ἥδιστα ἰοινωνὸς ἐναντῖον τὸ μὴ μιμεῖσθαι. τὸ μὲν ἐπὶ δώροις

μόνοις γινόμενον πρόβδην γίνεται ἄδικον ὄν. ταῦτα δοίνων φδώς, ὡς ἐπ᾽ ἀφελεῖ δοῖς δοιάδοις ἀναβαφρᾶς ἐς ἡ οὐζυνθᾶς. δοῖς ἀπᾶσι τὸν λόγον διεφήμιζεν, ἀ μὲν δὲ ἀπλῶς, ἃ δ᾽ ἡ ἦν ἡ φιλοδιναμ᾽ ἀνδρός, ἡ βαρυφθὲ ἀνεγκλητον ἔχειν τὸ βούλημα, ἀλλὰ ταῖς χερσὶ παλέχων ταὶ τῶ βασιλέων ἀπαντόμενα μεταὶ τὰς λόγας, ἡ ταῦτα ἀναγινώσκειν μὴ ἡ ἀνδός. ἡ δοῖς ἄλλοις ἀναγινώσκειν ἀβᾶχε, ἡ ἐφ᾽ ἑπάστῳ τὴν προσοῦσαν ἐμποιόμενος παραμυθίαν δίκαιον, μετ᾽ ἐκκλήσεως ἐποίει τὰς ἐνδυχομένας ἀναγινώσκειν, τὴν δὲ ἀρχαιόπλα διηγόμενος, ἡ ταῦτην ἐπέχρονε: λογιῶ ἱστοριῶν διαβεβαιόμενος, ἡ τὴν τῶ ἀπαντοσῶν βασιλέων ἀρετὴν τε ἡδυ: παθοσύνην προφερόντων, ἀναμιγνύων στρὸς ἅπαντα ἡ ἄλλα αὖ ἱστορικὰ διηγή: ματα, παρισῶν ἐπ᾽ ἀκόντων τὴν τῶν βασιλέων ἑκάστῳ μετ᾽ ἀρετῆ δικαιοσύνην, ἡ ὑβρισμένος ταῖς ἐν τοῖς ἀπαντόμασι γεγραμμένοις αἰρεταῖς, μαλίστα δὲ τὸ τῆ ὁ: μερ ἀπάντισμα, ὅπερ ὡς φησὶ μετὰ σοφίας ἀναγίνωσκε τ᾽ οὐλαβῆ ἡ σφοδρῶ, τοῖς τε αὐτάρκοις ἀηδέσμενον ἡ σφροσυνηλοῖ αἰσθάνεσθαι, ἐνθὲν τοι ἡ ταῦτα: σιν αὐτεσώθυνον ἡ αἰτεξιήμιον αὐτεσχέθαι. ὥστε ἐπ᾽ ἴσων σοφῶν τοσοῦτο μέ: γα τὸ δίκαιον ἀναπεσθῆναι, ὥστε ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀμόνον ἂν ἐν αἰχιώμασιν ὄντας, ἀλλὰ ἡ ἂν ἐν δεῖν ἔχουσας ταῖς αὐταῖς αἰ δὲ τόσμαλος φέρειν ταυτηνὶ τὴ ὑποθέσιν, ἀξιοῖ τὴ πυρίων αὐτῶν αὐτάντων δεδεγμένων σοφὶ τὴ αὐτῶν σοφίας. ἡ ἴδιον μὲν τὴν σοφίας ἐρεξᾶς πεπείραις, συνεχῶς αἰρουμένων τὴ ἀπαντοσμαίων αὐτῶν, ἡ ὑποδῶν φοτούντων τε, ἡ ἐξιόντων ἀναγινωσκομένων. εἰς τοσοῦτον ἦ ἀξηδε τὸ σφοβᾶμ, ὥστε μη: δὲ ἡμᾶς αὐτὰς φθόνου ταὶ τὴ ὑποθέσιν ἀπάπονται, ὅτα αὐτοὶ εἰρωνεῖε ἡ διέπρινον. ἵνος δὲ ἵνα ἡ ἱστορικοῖς βιβλίοις ταῦτα ἐποβεβαιώσῃ, σφοσέταξε τοῖς ταίβασι: λικοὶ βιβλία ἱστορικὰ φυλάττειν ἐξαγαγὼν ταὶς αὐτὸ ὅπερ, ἡ ταὶ εἰσὶ τὰ ἐκτὸν Μηδοίη γεγονότα, ἡ ἐξήγαγον. ἀγνοούντων ἦ τῶν χρονολογικῶν τότων βιβλίων, σπου: δὴς εἰρίσκεσθαι ἀναίρεσις, ἡ ἐποβεβαιῶσθαι ἀξιαναμφόρητα τοῖς χρονολογικοῖς ἱστο: ρήμασι ταὶ ἡμέτερα γράμματα. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁρῶντες οἱ ἀξιοῦντοι τὸ σφαγῶ

ὀλιθρηνιζόμενον, προσοδραμεῖν ἔγνωσαν τῷ ῥηθέντι φιλοδιπαίῳ τε καὶ φιλαληθῆ αὐτεπῆ,
δώροις καὶ ἄλλοις ὁλκαθῆραι νομίσαντες. ἰοῦλα γὰρ καὶ μόνα γινώσκειν αἰρωγὰ θορῶν
αὐλῶν αὐδιπῆ, ἀλλὰ καὶ παλιθθηλῶν. ὥστε γοῦν καὶ ἄγρα ἐπὶ τῆς γῆς σόρδῳ αὐτεχέλα
ἐσπιγμένα λιπὴ σομυαίσῳ σραίβᾳ, σόρδῳ διεσπιόλα ῥῶν σφανωθέντων λιγόβιν
ἀ σαόχειν, γέλω καὶ ὀχαμιοτᾶν σόρδῳ καὶ μιαπρᾶν ἀ χρεμαιδιπῆς σφάνης, λιγόβιν
ἐπὶ αὐλῷ νόης ἐκιφύλᾳ δικαιοσύνης ἄδεδεν. καὶ γὰρ ἐπιθητὶς ὡς οἱ φυσικοὶ λέγουσιν
λιμένης ἀνλιδύσας σαχῆναι ἐκ μαγώδης σοδισάσεως γίγνεται, καὶ ἰδιόν ἐστιν ἡ ὕδωρ:
μητία. ἐστὶν σόρδῳ αἴσασις, ἄδεν ἐστὶ λόγιον λόγιν λαμπρὸν καὶ αἰνιγοβόλον
ἄναν λόγῶς. ἰδίᾳ δοῦναι γέλω ὁλαγνωσθέντος, χᾶβα συνέστηκαν, φόδιες ὡς αἴθα
πτιπθησόν χρεμαίδων γιὰ ὄνδων ἐνγιεόν. σροσόδραμον δοῦναι ἡμῖν, σὺν ζιὰ δεό:
" ζιλοι, σὺν δὲ καὶ ἀσπαζόντες, ὡς ἄδεπλὸν ἴδιογε τῷ βασιλῇ αὐτὰς δόντι δοιοῦλα δε:
" σπότσιαλα, καὶ ὅτι γε ἄδεν λιπέαζεν. χρῆσιαι γὰρ καὶ μόνοις ἐκ σοῦλα καλοφθέλας.
" ὥστε σύγε καὶ μόνον ἐκ δέᾳ καλοφθώσοζεν, ὅτι γε δὲς καὶ ἀλῦλας ὠφελήσοζεν, δοξώ:
" ἢ γὰρ δασσάνη σδαίδης ἡμεδέρας αἰσφαύθη ποινοίπλος, ὥστε καὶ αὐδὲς γε αἰσεζεσο:
" λιθέντας, καὶ αὖσον δὸ γένος ἡμῶν, ζιπλὶ ἄναν σὸρ δὸ σταρ αὖτ σωναγθὰν ἐκαλοζη:
μόριον. καὶ δὲ ὁ ἰοῦλα ὁλκασρεσβυζόμενος βαρθαμισσεῖης ἐκ Διανάσσης ὄνομα.
" σρὸς ἰοῦλα ἡμῖν ζιπλὶ ἄλλο ἄσσιν, ᾧ ζιὰ ὅτι βασιλέα ἄναν δὸν δικαίσυλα, καὶ δὺ
" δὸν ἐσσι βλέσυλα, καὶ δίκαιον δὸ συγγορῆσαν, ᾧ δὲ ὑμῖν ἤσυχίαν βλέσθε ἄγειν, ἢ ἔφη:
" συχάζοντες ἐκάθθε ἡμᾶς καὶ ἡμέδερα ἀναπαγίσας γράμματα, καὶ ὑμῖν ὁλάβθε
" ἐκ δὲ μέσον δὸ σαρεπογλῆν, καὶ ἄδεδὸ ἐστιν ὅσσε ὑμῖν ἐκάβθε ἀδέσιοσια ἀναγκαῖπόν
" ἐῶν ἡμεδέρων, ᾧ δὲ δικαίσυ ἡμᾶς ὁ βασιλικὸς ὕσσαλος, καὶ γέλω δὸ αὐτοφανθὲν γενὲ:
" σεῖαν, καὶ ἄδᾳ ἔζας ὁσροσοκαγόμενος, ἀναλγήλος ᾧ ἢ ὑσσὸ ἀ ἡμέσεως ζυνθησοζῆν χρέ.
ᾔδων δοῦναν ᾧρεμῶν τὸ λοῦ, ὁ βαρθαμισσεῖης ὑσσαλαῶν ἔφη, ὅτι ᾧ ζιὰ χὲ ἢ ἡμεδέρ
γενὲσὲ αἰρέσαν, δεπλὸν ἐστιν, καὶ ἢ αἰρέσαν ἡμῶν δοιαὰδ ἐστὶν, ὅθα χὰ ἐστιν ἐν
ἡμῖν γεγραμμένα ἰοῦλα ὑμῖν γράσθε, ὅθα ἢ ἐν ἡμῖν σαραγηδέα ἄναν δᾷ. ᾗς

ἰοσῦλον ἀνοίας ἐμηχύθησαν, ὥξε σφοξάτλην. ἡ παλλιτσιάζην ἄνδρας βασιλ-
ὑποδιαπλοκίνης, ἡ ἴης ἀνοίας αὐλῦ παλαγνόλες, μιλδὶ ἐζ. μιηρόν ἡμέγα ζαόν:
λες, αἰπῆλθε, ἡ μιεδαί ἴλλο ἠξαν λο ὡς ἔθος αὐλοῖς σφ ἰαῖς τ πραλτένλων λε ἡ ἐν
αἰξιώματσιν ὄνλων βύρας ἰεέχην μιεῖ' ἀργυρίων σφοχῶν. ὡς δὲ ἄλλῃ ἠνύελο, σφά:
λιν ἦλθον ἐξίον ἴλ γενιν Ἑρμηνέως οἶνον ἰηλῦνίες συμφωνί, ἀγνοῦνλες ὁλ
γε σφεῖ βασιλῆ νλεωτσιαῦ μιόνος ὁ βασιλούς αὐτοφαίνεῖ. ἴέγος ἠοχίνῆθ
ὑξηθόνλες μιεδαί ἡ αὐλῆς αὐτολογῖ, σφοσεῖδραμον ἰοῖς πραλτῆσι μιεδαί ἰοιαύλης αὐτο:
φοίσεως χρημάλων μιηφθέαλτ, ἡ αὖλη σφώλη αἰλία ἡ ἀναστροφῆς λε ἡμίσυς
ἴλ οἰνονόμνα σῦ ἰόν ζεχατόζην. ἔλος γάρ ἰάς ὁμοφίχης ἀνίῳ σαρεβαίνε ἢ
λε τ χρημαῦ ὑστερβοῖ, ἡ ἢ τ δωνάνλων ῥίζων οἰκοόλλι, μέγων λε, ἡ λογι:
βόμνος; ὡς μιόνοις ἰοῖς χρήμασι σαάνλα πυγῆλαι ἡ φερέλαι, ἡ αἰξιωμαῦ μαι:
σφόλλες ἴλλοις ἡ μιόνοις αἰσπονῦ, ἡ νόμοι αἰμαχαιρίονλαι, ἡ σαάνλα ἰοῖς
χρήμασι ἀξια, ὑπόθηκα σοιεῖμνος ἰαί ἰοῖς γεγονόλα. ἐγξ' ἐπ ἴλ μιή ὄνλος
λασσάνη χρημαῦ εἰγένελο, σοφῷ μιαῖῃ ὄνλα ἐσπωρωθήσεῖ, ἡ εἰσῆ χρή:
φασι παίορθῦλαι, ὡς σφερ ἡνιπαῦλα, ἴλω ἡ νῦν μαχισφά ἐζω ἰάνικηλήρια.
ἡ ἦν ἀληθές ἰό μεγόμνον, ἤγε ἡ ἴλς ἐν αἰξιώμασιν ὄνλας ἰοιῖλς σινεῖβαγνεν
ἦναι, οἵας σφερ ἡ ἐβῆμνλο. σόθεν γξ ἡμῖν ἰοσαῦλα χρήμαλα, ὅλα ἡ ἀξμνίοις;
ἠμή γε νξ ἐμεῖβας ἰοιῦλον ἀναίσεσθεν ἡμῖν πνδεμόναλε ἡ σφοσασῖσόν,
ἡ μιόνον ἰό δωροδοκῆλαι ὡς σφέ ἵνα μῦμν ῥυσφαίν αὐτοσοιεῖμνον, ἡ ἴλς
ἄλλας ἐπροβῦλα, ὥσε μνδένα χξρα εἰσί δώροις ἐπλῆναι, ἀλλ ὡς ἰόν αὐσο:
φούγην ἀλασίδος. ἴλλο μνδ' ἓν ἴω ῥόσῳ ὁ ζεχατόζης μιεμῖσθ ἀλλαβεβηκώς
σως ἠνίε ἴλ οἰνονόμνα ἐσπλαγκήν, ἡ ἴλλα ἀναθυχών, μιεδά βαρυλαμαῦλαν
δώρων αὖλοις σφοσέβαλεν, ὡς ἐν ἰοῖς ἐμπροσθεν ἐγνωσας, αὐσβαίσον ἠμιπία λε
σφαγήσοις, ἴω λε νῷ ἡ ἰοῖς αἰαθλητηρίοις ἐλλήσασιν, αὖλως λε ἡ μιό ἐόδον αὖ ἴω
ἰό ζηλῦσλον, ἀλλά σφρὶ πίσεως μιόνας ἠγεμνίοις ἰόν διαφοράν ἔν, ὡς δηλωθή:

σεδαν, ἡ ἐπ᾽ ἰσιάνης αὐτοῦ τὴν ἱέρων βοήθαν ὧν ἐπ᾽ ἐγύπτου, προσεδόκησ᾽ ἐ νίκην. ἐξαφνιναῖος δὲ ἰόντων τῆς ὑποστάσεως, ἡ σᾶσι σχεδὸν θρυλλοῦσι, ἡ μιᾷ μόνῃ τῇ ὑπαύλῃ, ἡ αὐλῶν ἰῶν ἑλλὸς ὄντων ἰοῖς βασιλεῦσι ὧν ἐξίνειλο. μετὰ δὲ τὴν ἐξαφνίσιον ἰαύλην, ἡ τὴν αὖξα σᾶσι γενομένην ἡμῶν διναμολογί, ἰσιάδι δὲ: δοῖαν ἀναφορὰ τῷ ὑποαύλῳ, αὐτοκλῆσαι ἰαὶ ἐπ᾽ ἰοῖς βασιλικοῖς κώδιξιν ὑπὲρ ἡμῶν σημειώσαιλο. τὴν γὰρ ἰσιάνη ὑποσήνης, ὅλιγε ἐπ᾽ ᾧ αὐτοὶ ἰαὶ ἰσιαῦτα δε: δρᾶσαι σαν χρόνῳ αὐτέξεσαν ἡ ὤθασεν τὴν ἡμῶν ἐν βασιλικοῖς καλασίχοις σημειώσαιλο, αὐτὲρ ἡμεῖς ἔχοντες ἰαῖς χερσὶν ἐσφραγισμένα ὑπὸ τῆ ἑλλῆ καλασιχοφύλακος, Μαρᾶ γυναικιστικῆς ἡ ἑὸ ἰοιῦτον παῖδαν αὐξίωμα, ἐσσὶ ἔλλις ἐννακοσιοστῆ ἑβδομηκοστῆ ἕβδμῃ, τῇ ἑὸ ὀθωμανικῆ ἔτος. ὡδὶ δὲ ἡ ἡμετέρα ἀναφορά ἰαὶ δε:

Δεσπότα, ἡ ἐμὸν ἀνθρώπα, ὁ θεὸς ἐξαφνιάσαι τὴν δόξαν σου ἐπὶ πάντων: ἴσθι. ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἡ ὑπήκοοι σου ἐσμὲν μεγαλόπολις πάντες ποινὴ εἰπεῖν: ἵνα σοι ἀναφέρωμεν, ὡς ἔχοντες ἐπ᾽ ἰῶν σαῖν βασιλέων αὐτέπαθεν ὑφ᾽ ἡμᾶς ἰαὶ ἰῶν γαννιβίων, ἀβυσσίνων, ἡ συριάνων φυλάς, ἄλλαν αὐτοκλῆτον ἐπ᾽ ἰῶν βασιλῆ σαῖν καλασίχων ἐξαγαγῆν ἰαὶ ἐπ᾽ ἰδίοις ἴδιαν ἡμῖν γεγραμμένα αὐτοδόξως ἐν τὸ ἐννακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ἕβδμον ἔτος σεσημειωμένας. αὐτὴ μὲν ἡ ἡμετέρα ἐπίπνοια, ἡ δὲ ἐπῆρος ἐπὶ ἰῆ σῇ πᾶλαι μεγαλόπολι.

Ἀναγνωσθέντος ἡ ἰαύλης τὰ ἀναφορᾶς ἐπὶ τῷ τῇ ὑποαύλῃ ἐπέμαι, ἐσφράγισαν τῷ τῇ ὑποαύλῃ σημείῳ ἰσιάδε σφοσαγή: ἐπ᾽ ἰῶν σαῖν βασιλῆ καλασίχων θεωρηθέντων ἰαὶ ἐν τῇ ἀναφορᾷ σημειώμενα. ἔθος γὰρ ἡ ἴδιο τῷ ὀθωμανῖ: πῷ πράξῃ, ἐσφραγὶν ἵνα ὁρισμὸν δῶσιν, ἐν ἰοῖς κώδιξιν αὐτοσημειῶνται σᾶσαν τὴν ἑλλῆ σοφίαντιν. χρόνας ἡ παλαιώσεως ἀνανεωθῆναι, ἀναφορὰ γίνεται, ἡ ἐπὶ ἰῶν κώδικος, παῖδι ἡ ἴδιο ἰοῖς ὀθωμανοῖς παῖδαν, ἑλλῆ ἡ νεωθέντος, αὐτέρχε ὁ ἐπάγων ἐς ὃν βάζει κώδικα, ἡ ὀθωμανοῖ τὴν νεωθῆσαν

ἀναφορᾶν, ἡ λαύλην χαβών ὁ τῆς Κώδικος εἰσεφάλης, ἐν τῷ περιθωρίῳ γράφῃ ὅτα ὁ περιοδοθὴς προβιβᾶζεν ὁρισμός, ἡ ἅλως αὖθις τὴν αὐλὴν ἀναφορᾶν τῷ ὑπαύλῳ δίδωσιν, ἢν ἡ αὖθις εἰσπυρώσεως τῆς ὑπαύλης ὁρισμὸς γίνεται, ἡ ἀνανεῦλαν ὁπεριοδοθὴς ὁρισμός. ἡ γὰρ ἀγυιὸν εἰσὶ τοῖς νεοῖς ἡ προσφαύλοις γίνεται, ἀλλὰ ἡ εἰσὶ τοῖς παλαιοῖς. σχεδὸν γὰρ ἐξαύλης ἢ τῶν σθαμονῶν βασιλικῆς ἀρχῆς ὁρίσπουδ σημεῖόμα: τα πασῶν τῶν εἰσυμβασῶν ὑποθέσεων φυλαττόμενα αἰσθήσεως, ὑφ' ἓν εἶδι ἀφορίζα: χίσης ὑποθέσεως ὁρισμὸν γεγονότα αἰσθητικὸν μῆνας. Ἰαύλης τοίνυν ὑποθήσεις ἢ ἀναφορᾶς, ὡς ἄρτιλας, αὐτεξάλη τῷ τῆς βασιλικῆς καλαισίχ φύλακι Μοσὰς γυναικομισθωτικῇ φειδῇ λεγομένῳ, ἦν δ' ἅλως αὐξῆσις τῆς περιπαιδεύσεως ἀλλη: σασᾶ. ἀναγνὰς δ' ἐπῆνος, ἅτε ἐρωτήσας, ἅτε μή, (αἰσθητικὸν γὰρ ἡ ἴδιο ἡ ἐν ὑποστάσει σχεδόν. ὡς αὐλὸς αὐτεξουσίως ἅτε ἐν τῷ καλαισίχον ἰδὼν αὐτοδέξεως ἡμῶν, ἡ μεταβεβλημένος ἐπὶ τῷ ἰῶν ἀξυλίων ὀνόματι.) ὕστατον δ' ἀναφορᾶς ἔγραφεν, ὅτι ἰσαύλια γὰρ ὑγρότητας, ἡ ἴδιο ἰδίᾳ παιπορευτέον ὑποχρεωτῇ. ἰαύλην γ' ἰδόντες τὴν αὐτολογίᾳ ἔγνωσαν ἡ αὖθις τῷ χαλιαρᾷ αὐταγγέλλει. ἐν ἰσοστάσει δὲ γ' ἐν τῆς ἀναφορᾶς, ὅτ' ἐν δ' πυνθάνοντος φύσεως ἐνωλιαθὴς ὁ ὑπαύλης τὴν ὑπόθεσιν, τὸν οἰκονόμον μεταπεμψάμενο, ἡ χωρὶς αὐτῷ λέγεται, ὡς ἰσαύλης φύσεως περὶ τε ἰῶν ζωγραίων, ἡ ἀξυλίων αὐταγγέλλει, ἡ σωνίαχῃ διαθρυλλῆται, ἴδιον σύφης; ἐγὼ γὰρ, ἔφη, σαφῶς περὶ ἑαυτῶν οὐκ οἶδα, σαφῶς γὰρ ἴσιγε ὅτι αὐλινῶνται τῶν ἰῶν ἀξυλίων ζωγραῖοι, ἡ χρηματὶ δυνάμης παρεῖχαν ὅτα εἶχεν δοκῶσι. προσεσωσιῶτο γὰρ μὴ φθόνου ὁ οἰκονόμος δυοῖν ἕνεκεν, σφῶν μὲν, ἵνα μὴ ὑποληφθῇ δεδεπασμένος χρήμασιν ὑφ' ἡμῶν, ἀγνοῶν εἰς τὸ τῆς ὑπαυτ διαθέσεν. δεύτερον, ἵνα μὴ ὡς περὸς φθόνα δι' ἰῶν αὐλικαίων αὐταγωνίσῃ. (ἤδη γάρ ἡμᾶς ὡς ἁμαρτίσα ἐν ἐνδόξᾳ ὄντας ἀνδρας προσοφλας, ἡ ἐν τῷ δοξῆν. προβεβλημένους.) ἐνθεῦθεν ἡ ἀγνοιαν ὑποπεπίνεται, ἡ ὡς ἐξ ἰῶν πολλῶν ἀπιπτοῦς τὴν διαφορᾶν ἰαυλινί, ἡ ἐπ' αὐταγῶ φθόνος τὴν τῆς διπαυτηρίαν. ἅλως δ' ἡ

ἀγχινοί νόησις, ἡ δὲ διναμὴ πρίσις ἐμποδών δι σροαγαθομένη, συγχαναῖς δε
ἡ ἰσχνάσμασιν ἐξάγης σρός τὸ βάλλειν ὁδὸν ἐῆπερ δὰ σραγμαῖα ἀνεσαμ:
αὐτίως ἡ ἰῶν αὐδιπῶσαν σροθυμοσμένων. ἀλλων δὲ ἰσχαρῶν σαύλων σρο παῖα:
σπουαδεύλων, ἡ δὲ σαύλων τῶ σομαύλων ἀ νεσθέσεως φερομένης, ἐγνωσαν
ἀναφορὰν δεῖν ἀναγγεῖλαι σαμαυδαίως εἰσὶ δὲ ἡ ὑπαλὸ βήμαδι ὅσα σερ
πδιπόδησι, ἡ ἰσιαὶ δὲ δεδόπασι ἀναφοραί:
ἔνδοξόμαδε, μεγαλοσρεσσέσαδε, εὐεργετικωτάσαδε αὐθένδα, τὸ δὲμφιγάνδοι
αὐτὴν σαῖσι βαίοις ἀνωδέραν, ἡ σαῖσι ἐλαπρῶ ὑσερδέραν. ἡγεῖ οἱ ἰῶν
ζωγραίων πρῖαρχαι ὅ, τε ἰῆς Κωνσανδινασόλεως - ἡ ἰῆς ἰόμβαρδίας, οἵ τε ἐμπόρδες,
ἡ ἰόρδες, ἡ μοναχοί, οἱ ἰῶν ἰσχνῶν ἀδήμονες, ἡ ὁ χοιτῶν ὑπάπαον, σαύλες
δὲ οἱ ἰῆς ὑμεδέρας ἐμοχόμηδος ἀναφέρουσι, ὡς μεδὰ σανδεπαίδευ ἔδη ἰῆς
φυγῆς ἀ αὐτὸ Μεδίνης ἐκ Μωαμεδ, ὁ ὄμερ υἱὸς χαλάπ Ζωῆς αἰ ἱσορίαν δὲγε:
χαμβάνοι ἰὴν ἰλλὴν χρυσοβόλλος, ὁ ἰόδε πρῖαρχης ἰῶν ἰλλύριων ζωφόνιος ὄναρ
ἐβεάβδο, ἡ ἐν ἰῷ ὄρει ἀπῆλθε ἰῶν ξαγῶν, μεδαὶ ἰῶν νεαὶ αὐλοὶ ὑπαπόσον ἰαὶ ἡγὲς
σαραδεδώκη ἰῆς πόλεως. ὁδὲ ἐν μεμβράναις ἰδιόγραφον αὐτοῖς ἐδωκέβδο
ἀεάσασθαι, ἡ ἰόδε μεῖχει ἐκ νεῶν ἐν ἡμῖν δὲμπορῖαν. σροθυμέχε δ' ὁλι σᾶδαν
αὐ σπουδὴν, ἡ ἰαὶ ἐν ἰλλύριοις προσπεμπόμενα ὑπαὸν τῶ ζωγραῦ ἦν πρῖαρχην,
ἰαὶ ἡ ἰῶν Γεωργιανῶν, Ἀβυσσίνων, Φράγγων, Κοῦρδῶν, Σύρων, Ἀρμενίων, Ἰακωβι:
ἰῶν, μεσοποαμιανῶν δε, ἡ Μαρωνιδῶν, ἡ ἰαὶ ποιαὰ κῆ ἰόσον ἔθνη ὑποπῖαπ σαύ:
ἰα ἰῷ ἰῶν ζωγραῦ πρῖαρχη, ἡ ὡς ὁ μεῖζας προφήδης διώρισε ἡ δὲμ ἰῆς ἰδί αὐτῆ
σαραῖσης σφραγίδι, ἐν ἡμῖν δεδόπασι δὲμφαμβάνειν ἰὰς ζωγραῖας σφρασοῖῶ:
σαῖδε δε ἡ σφριθαῖσεσδαι. ἐφ' ᾧ δ' ἡ ἰὸ ἰὰ ὄμερ ἀεάσασθαι δὲμφιγάνδεσδαι σα:
ζαὶ ἰῶν βασιλῶν ἐφεξῆς μεμῆόνδων, αἰρᾶς ἡ ἰᾶλο παδησραγίβαλο, ἡ ἰὰς οἴκους
σολε αὐθεπόουσας ἀναδέμαδι σδασεδόπκε. μεδαὶ δ' ἰᾶκον οἱ βασιλῆς
αὐγύσδε χρημαδίζουδες, κῆ ὁ ζηδεὶν ἰὰ ὄμερ ἀεάσασθαι ὁρισμὸς ἰαρόρας

δεδώκασιν, οἵ ποτε ἡ μεχρι τῶν δεῦρο τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας χεροί· ἐν τῷ δὲ τῶν βασιλέων τὴν βασιλεύουσαν τῶν χριστιανῶν πόλιν Κωνσταντῖνος, ὁ ἐν ἁγίοις ὁσιώτατος ἔξαρχος τοῦ ὄντως θεοφιλοῦς πρωτοθρόνου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων πρωτοπάτριαρχος ἀθανάσιος τῷ αὐτῷ μοναστηρίῳ πρὸς τῇ πρεσβυτέρᾳ ἀποστόλων ἐπὶ τῶν χρόνων, ἡνίκα βασιλεύς ἦν κωνσταντῖνος, ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεύς· ἐπὶ τῶν δὲ ἀποδεχθέντων, ὁ ῥηθεὶς Κωνσταντῖνος, ὁ βασιλεύς, τοῖς αὐτοῖς ὅρισμόν μεθ' ἱδιογράφου εὐσεβοῦς ὑποθέσεως, ἐστερέωσε τῷ τοῦ τῶν Γεωργιανῶν μοναστηρίου, τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου λεγομένου, ἀπὸ τῶν νῦν οἱ ἁγιορεῖται καλοῦσιν· ὃν καὶ τοῖς αὐτοῖς ὅρισμόν ἰδίᾳ χειρὶ ἐβεβαίωσε, καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ ἄλλα αἰρὰ ἐπιγράψας, ὡς πᾶς ὁ ἀναγινώσκων ἢ ἀκροώμενος ἐπιγνώσεται· ἀνανεώσας δὲ καὶ τὸν τοῦ ῥηθέντος βασιλέως ὅρισμόν τῆς ἡμετέρας παλαίφατον χειρός· καὶ ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ἐκείνῳ γράμματι ἐν τῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ναῷ τὴν ἀγγελικὴν φωνὴν, καὶ τὴν ἐκεῖσε χορωδοῦσαν, ἀλλαγεισῶν χρείαν τῶν τοῖς πρῶτον ἀπὸ ἀλλαχοῦ μεταφερομένων, καὶ τῶν μοναχῶν, καὶ τὸν αὐτοκράτορα αὐτῷ ἀποδόντας προσκύνησιν ἀδελφοποιίας καὶ τῆς ἁγίας χειρὸς, καὶ ἅπερ ἔχουσι ἀποδεικτικὰ γράμματα· ὥθεν καὶ ὁ αὐτὸς ἐκεῖνος αὐτοῖς ὅρισμὸν ἰδίᾳ ἐπιβεβαιωθέντα ἐπιγράψῃ, ἐφ' οἷς καὶ προέθεσαν ἀδεῖν ἄλλο δεῦρο μεταφερόμενα, ὅτι τὸ τῆς ἁγίας Μονῆς ὄρειον ἐν τῇ τῶν ῥωμαίων ἐξουσίᾳ, καὶ ὁ τῶν πρωτοκάστρων τοῦ ῥωμαίων ἐν ἐξουσίᾳ, καὶ ὁ τῶν ἄλλων χριστιανῶν, καὶ ἡ τῶν ἀβυσσηνῶν ἐθνάνων συμβαίνῃ, τὴν τῆς ἐξουσίαν, καὶ τὰς ὑποταγὰς αὐτῷ τόσας ὑπὸ τὴν τῆς πρωτοκάστρου τῶν ῥωμαίων ἐν ἐξουσίαν, εἴτε δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀδεῖοις ἀναστήμασι τοῖς ῥωμαίοις, μηδενὸς ὅσους ἄλλους τολμήσοντος ἀφεῖναι· ἰδίᾳ χειρὶ καὶ ἐν τοῖς γράφει, ὃς καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν ἀποκειμένων βασιλικῶν ἀνθρώπων, καὶ αὐτὸς τῶν τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ξίφος· ἔστι

δέ μ' ἰόδε ἰὸ ἴδ' βασιλέως ἀδεασιοχια ἰαῖς ἡμιεδέραις χερσί· ἴδιδ' ἡ ἴδ' βα:
σιλέως ἰεθνικὸς, ἐν ἕδη λινεαμοσοχῷ χιαμοχῷ χρίῳ ὁ ὑός αὐδ' ζαχδαν
ζαχειμάνης δν βασιλεῦ ἴζαδεξαίνος, ἀδέασοχια βασιλικοί ἐδωρίαλο· ἰῷ
δε ἴδ' ὄμερ ἀκλιναμέ, μ' ἰαῖς χοιασοῖς ἰῶν ασρὸ αὐδ' βασιλευόντων ἐνοχόμενος
αὐτοραίσεσι, ἐδζαχαμβάνον ὡς σαῦβη αὖ ἐκκλησίαν, μ' Μοναςήρια, μ' εἰ λυδός
μ' ἐλλός ἔ' ἡμῦγιων ασροσκυνοῦσι ἰόασι, οἵδε ἀβυσσινοί, Κόσδαν, μ' ζῦροι,
μ' σοάνδες αὐλῶν οἱ ἰόασι, ὑσὸ δν ἀδεασοδῖ ἦναι ἴδ' ζηδανίδος πρεσβύτερον, ἴδ' ἰον
μ' ασρῶτον ἦναι σοάνδων ἰῶν λι' ἡμῦγίοις χριστιανῖ ἐθνῶν λι' σοάδαις ἔ' χιλιάσιας,
μ' σοφρικγκόσι· μ' ἰδιοχρῷ αὐδ' γραφῆ ἰοι αὖλα ἐβεσανίζαλο, εἰ αὖ σοδε
ασρὸς ἀναίρεσιν ἰαύδης κινηθῆ δῆς αὐτοφαίσεως, δῆ ἴδ' ἀδεῖ, μ' ἴδ' προφήδαν:
ἴδ' ὑσοσοείσεσιν ὀργῆ· μ' ἰόδε ἰὸ βασιλικὸν ἀδέασοχια ἔ' ἡμιεδέραις χειαίζδαν
χερσίν· ἐν ἕδη ἡ χιλιοχῷ ἰεσαραποσῷ ἰελαίῳ, εἰσὶ μ' ἴδ' ζαχδαν Μεραίδ
βασιλεῦ, αὐσὸ πέρσ αὐτεφάνη δις Γοργόρης ἴδ'νομα, ἔχων χειδ' αὐδ' μ' ἦναι ἔ'
ἀχρωνίων, ἔλεγε δ' ἕδος, ὅδι οἱ Κόσδαν, μ' ἀβυσσινοί εἰσιν ὑσὸ δν ἡμιεδέραν
δεασοδῖ, μ' ἀ χιόνον ἴδιο, ἀλλὰ μ' αἰχωγὴν ἐσοίησε· ασροχαδασκαλάβας
φονδῆ ἦναι δῆς πρίσεως γράφεσαλα· διώρισαν ἡ πριθῆναν ἡμῖας εἰσὶ ἰῶν
δύο γενιῆ Κριδῶν, ἀσοδεχδαὶ ἐφανδῆ, μ' ζυγὴ ἐφανδῆ, μ' θεωρηθῆναν
ἡμιῶν· μ' ἰῶν ἀχρεωνίων δὲ γραφέσαλα ἐν δῷ βασιλικῷ Κριδηρίῳ, μ' ἀνα:
φορὰν γενέσδαι ἐπὶ δ' ὑσαίδ', μ' ἰῶν Κριδῶν· γενομένης ἡ δῆς πρίσεως
ἰαυδησί, δὰ ἰῶν ἀχρεωνίων γράφεσαλα φονδῆ ἐδήχθησαν, αἰηθῆ δὲ δὰ
ἡμιέδρα, ἐνθαῦδα μ' ἀναφορὰ ἐπὶ δ' ὑσαίδ', μ' ἰῶν Κριδῶν εἰγένεδο,
ασρὸς ἴδιους δὲ μ' ἐξαιρεδὸν Κριδῶν αὐσόδεξις ἰαυδησὶ δῆς αἰηθοῦς ἡμῶν
δέδοδαι· ζυεδὰ ἡ ἴδ'ρο ὁ ἔνθος βασιλεὺς ἐν δῷ βασιλικῷ αὐδ' Κριδηρίῳ
ἀνεφήναλο, ὅδι φούσας φανεῖσας ἰὰς ἀχρωνίας, ὡς ἐπὶ δ' ἕδος δεδήχθαι,
φονηθῆναν ἰὰς σαδαγέσας· ζυεδὰ ἴδιον ἡ ἰὸν ασρὶ ἰαύδης ἡ ὑσοθέσεως δε:

θέλα ὁρισμόν μή ἰόν ἀμποαζα ασασᾶν βοηθόν ὄνία ἰοῖς ἀξμνίοις διεχρήσω, μή σοχχάς ἀλλας ἰῶν ἀξμενίων, ἐσοπεπύρωσαν δέ μ' αὐθις ἰαί δημοθένια ἔθνη, μή οἱ ἰόσοι αὐτῶν, μή ἰαί προσπαντήσαλα, μή ἀϛ ἐκκλησίαν, μή ἰόν Μοναστήρια ἰᾷ ἰῶν ζωγραίων πρῖαρχη υἱοποιᾶδ, ἤδονιε σορῶσον ἕναν ἰῶν ἀλλων ἀπάντων ἐθνῶν, μή ἦγε μελέσοζα ἀποδόξις ἰις οὑρεθῆ σοβρί ἰωάννης ὁ υἱοθέσεως ἰοῖς ἀξμνίοις, λαμβάνεσθαί ἰε, μή ἰᾷ βασιλικῶ αὐτοσοτέμσοναδ πράϊμ. ἤδρο δέ ἰό βασιλικόν δέασοσμα, μή ἡ ἰῆς πρίσεως ἀπόφασις ἡ χῆ νόμως δοθῆϛ, μή ὁ ἰᾶ υἱοπατ ἀνα: φορά ἰαῖς πμελέραις ἐκρῆλαι χεραί. ἐν ἔτι ᾗ χιλιοσῷ ὀζηκοσῷ ἐόδομῳ, ἐσοί ὁ ἰᾶ ζκλάν Μεχμέτ βασιλῆ, οἱ ἀξμνίοι σπεσμασοζνίαν ἰινά ὡς ἐπ' ἀρίσεως παλα: σπουάσανίες ἀπόφασιν, παῖ' αὐτίν χαθραίως μή ὁρισμόν ἔγραβον. μεδά ἡ ἴστ σμρος: ἰαμβαν οἱ δύο γενικοί Κριδαί ἐν ἰῷ ὑσεριαίῳ Κριδικῷ, ὅπως πρίνωσι σοβρί ἰωάννης ὁ υἱοθέσεως, οἱ δέ ἰδόντες ἰαί ἰῶν ἀξμνίων αὐτοδῆξης, φουδῆ ἰαύδας ἔγνωσαν, ἀμήν δέ ἀλλά μή ἀναφοράν σοιησᾶσθαι ἐπί αὐτῶν, μή ἐαί ἰᾶ υἱοπάτᾳ, μή νομικῆ ἡ πρίσεως ἀπόφασιν δεδώκεσαν, ὁτί οἱ χαμπασέσαι, ἱόδρες, Κόσμαν, μή ζοῦροι υἱοποιῆζνοί ζοι ἰοῖς ζωγραίοις, μή οἱ αὐτοί αἴρχοι ἰῶν ζρηθέντων ἐθνῶν, μή ἰῶν ἰόσων αὐτῶ, μή οὐ πάτε: ἐι ἰωάννης ὁ υἱοθέσεως ἀγωγή ζυμπέδι αὐτέσθαι, χῆ δέ ἰόν ἰᾶ ἄμερ ἀπλιναμέν, μή ἰᾶ ζκλάν ζαῖζμα ἰαῦδα σοάντα ἐνεργῆσθαι, μή ἰᾶς ἀξμνίας ζυμπέδι ἐνοχλῆν. ἀλαπρῆδαι ἡ ἐν ἐμῶν μή ἔδος ὁ βασιλικός ὁρισμός. ἔχοντες ἰοίνυν ἠμῖς ἰᾶς ἀλαπρωθέντας ἰᾶς βασιλικᾶς ὁρισμᾶς, ὡς σπερ οἱ σπαρεληθόντες βασιλῆς ἰδιο: γράφοις σφραγίσιν ἡμῶν δεδώκαμεν, μή σπουλάσασιν αὐδέπον ὁν ἀναγρῆσθαί ἰε ἰᾶς μή μελαβάλλεσθαι, ἰῶν ἀξμενίων φουδῆ ἀναφοράν σοιησᾶσθαι, μή ἵνας σπεσμασοζνίας ἀποδῆξης συσκυαζῶν, μή ἰρόσον ἰινά ἰῷ ἰῶν ἐπισκόπων Καίμρα ὁμορωνσοαίων, ἔδος ἐῆ ἐναντίον ἡ ἀληθῆ ἰᾶς ἐν ἰῷ ἰᾷ Κωνζαντίνᾳ: σοῖεως πρῖαρχα ἰῶν ζωγραῖν σπεσιαλιζνίας σινθήκας Μπεζαλίῳ, ὁρισμᾶ ἄνω βασιλικᾶ ἀναγαγών, ἰῷ ἰῶν ἀξμενίων Μπεζαλίῳ ἐπιδόκαν. ἐπιδόκε

τῆς τῆς ἀβουσίνας, κόσμας τε, τῆ ζύρας τῆς τῷ τῷ τῶν ζωγίων πρϊάρχᾳ Μαργαλίῳ ὑποκειμένης ὕλας, ὡς δῆλον εἶναι τὰ παλαιὰ τῶν νέων Μαργαλίων τοῖς ζωγράφοις ὑποκεῖσθαι, δέδοικεν ἕνος τοῖς τῶν ἀβγανίων χεροὶ σημείωμα εἶναι τὰ κώδικος διαγαμβάνον, ὡς ἂ σορίσῃ τῆτο εἶναι τῷ τῶν ζωγῶν πρϊάρχᾳ Μαργαλίῳ. εἰ δ' ἀνασχέσει λαγγραφι: ζνία σημεώματα ἡμῶν εἰν τοῖς βασιλικοῖς κώδιξι, ἢ αὖθ' αὐτῶν ἄλλα ἐπενήνοσεν, ὡς οἱ ἀβγανίοι ἠβούλοντο, ἢ ἕνος αὖθι βιβλίδιος φασι εἶναι τῆ αὐτῆ χωλὸς ἡγεῖσθαι τὸν τῶ ἀβγανίων πρϊάρχην μεδὰ τὰ πρϊάρχα τῶν ζωγῶν ἄλλα γ' ὑπέρχεσθαι τῷ τῷ αὐτῷ ἄλλῳ ἅλῳ, ἴσως δε χαμαιτύπας, κόσμας τε, τῆ ζύρας, τῆ ἀπ' ἰδίων προσωπωμένα ὑποδεῖξαι ἕναι τοῖς ἀβγανίοις, τοῦτε τὰ αὐτῆ ἅγιον Ἰωαννοῦ Μοναστήριον, ὃν ὡσαύτως παλαι: πως συνοικίῳ, αὐτῶν ἕναί φασι, τῆ τοιαῦτα χρόνου αὐδίνως ὁρισμὸν παρέχειν βασιλικῇ χρεῖ εἰσπεπωμένον, τῆ παυτὶ τῷ γένει ἡμῶν αὐδινία χεῖ τὴν ἀρχὴν εἰρέσθαι, τῶν τε ὑπαρχόντων ἕβαθι, τῆ τὰ λαῖξεως ἀναφορᾶ. τῆ δὲ ὑστέρᾳ αὐτῆ τῆ θεῖ ὀνόματος, τῆ τὰ ζωῆς τῆς πολυχρονίου τῆ γαμηνόντι, τῆ γεννησόντι βασιλέι ἡμῶν δεόμεθα ἔτεος γενέσθαι τοῖς ὑπηκόοις τοῖς δε σοῖς δούλοις, τῆ κεῖ τὰ αὐτοῦ ἐχόντι αὐτοδέσποτος βασιλικὰ τὰ περὶ τὰ ῥῆθέντος ὑποθέσεως διαγαμβάνθαι, ἅσας δὲ ἴσης ἡμεδέρας χερσὶν, ὡς αἰσίους τε τῆ αἰτηθῆς πειθῆναι, τὸ ἢ τῆ ὅρι: σμὸ τεταγασμένον σημείωμα, ὅπερ διὰ τὸ δοθῆς ἀναφορᾶς ἐξηγαγον οἱ ἀβγανίοι, ἐξαγγελθῆναι, τὴν ἢ τῶν αἰτωγὴν ταυτὶ αἰσθάσαι καὶ βεβαιῶσαι, ἡμῶν ἢ δοθῆναι τῆ αὐθις ἱερὸν ὅρισμὸν ἰδιογράφῳ βασιλικῷ εἰσπεπωμέ: νον. ἅμα δεόμενοι αἰτῆσθαι τὸν μεδὰ δωρεᾶς ὁρισμὸν, τῆ τὸ ἔτεος ἀξιᾶ τῆ βασιλικῆ πράξεως, τῆ τῆς ὑμεδέρας ἐξοχόπλος.

τῆ τοῦτα μὲν τεταγῆχαν τὰ ἡμεδέρα ἀναφορά; τὴν δὲ ὁ μέγας ζυνέσθλο Ἐρμηνοὺς πύριος Ἀλέξανδρος συνελῶσαι ἄμα τῆ αἰτῆσαι. ἄμα γὰρ ἦλθ παρὰ τὸν οἶκον αὐτῆ, ἔχοντες τῆ δὲ ὀθωμανόν, βραγμανικὸς δὲ ἦν ἕνος τῷ Ἐρμηνῆ. ἀνεγίνωσκε ἢ μεδὰ σοφῆς σπεύδεως τε ἡσυχῆ:

στεως ἕναγον ἀπὸ βασιλικῶν ὁρισμῶν, ἀθ' ὅλως ἀπὸ γραφῆ ὑπαγόρευεν αὐτὸ ἀρχή: ἀπὸ μιᾶς συναλλαγῆς ἀπὸ νυκτὸς ὥρας, ἢ ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας ἕως ἑσπέρας, ἀ ἀπὸ σοφὸν ἀπὸ μόνῃ ἀπὸ ἰδίᾳ αὐτῷ συνέσει τὸν ἄνδρα ἐγγράφειν, ἀλλὰ μὴ ἄλλοις πρέπειν: ἱερεῖς δε, μὴ ποδαπὸ ἄλλο δημοσίοις ἐνδιάζειν, μὴ ἀπὸ ἰδίων γνώμην λαβεῖν. ἄλλο γὰρ ἀπὸ συνθῆναι, καὶ ἄλλο ἀπὸ συναληθεῦσαι διορθώσασθαι. ἐνεδίδοτο δὲ τοῖνυν ἀναγνῶναι τὴν ἀναφορὰν τῷ Μακεδόνι τῷ ἐφεξῆς πρῶτον, ἀνδρὶ σοφῷ, καὶ βίβλους ἔχοντι ἀπὸ τὰς περὶ ἀπὸ τὰς πράσεις, καὶ ὧν πρᾶξις ὑποδέδεται, ἐν ποσοῖς ἐν νέᾳ ὑπαρχούσαις ἀξιώσασι, γραφῆναι ὁμοῦ καὶ αὐξηθῆναι, καὶ ἐγγραφῆσαι, ἵν' ὅλως ᾖσιν, εἰσὶ δὲ τοιάδε. ἀνέγνω δὲ τοῖνυν ἰδὼν τὴν ἀναφοράν, καὶ τὸ μὲν συνθέσεως γλαφυρόν, καὶ τὸ ἐκ λέξιν πρεπὲν ὑπορηγάσθαι. ἀλλὰ ἦν τὴν γνώμην λαβών, καὶ δὲ βασιλικὰς ἀποδέξεις δε, καὶ ὁρισμὸς πάντας ἐνδεχόμενος, καὶ εἰσὶ βεβαιωθῆς ἀπὸ δικαίῳ, καὶ ὀλίγας ἡμέρας ἐστὶν ἡ νῦν ἀληθοφορηθῆς, ἀπὸ ῥᾳθυμίᾳ φιλοδικαίῳ οἰκονόμῳ ὡς ἀληθῶς καὶ ἀσφαλῆ βαίζοντα πάντων ἐφαπτόμενος τὴν ἀναφοράν. καὶ δ' ἐν ἀλλοις πολλοῖς καὶ ποσοῖν καὶ ἀπὸ πράξεων γεναίρεων δὲ ξαφρὸς καὶ λεπτόμυλος, διορισμὸς εἰσὶ δὲ ἀπὸ παρὰ πάντας ἀπὸ ῥᾳθυμίᾳ αὐτῶν ἐπισπᾶσθαι. ἀπὸ γὰρ τὸ ῥᾳθύμιον ἀνέπαθεν ὑστερ ἀπὸ ἀπὸ ζῳῦμεν ἀθρόον καὶ μιᾶς ἀγέλαιος ἀγωνίζεσθαι. ἄλλος τοίνυν ἀξιοῖ τὸν μὲν ἐπισπᾶσθαι διορισμόν, καὶ ἀξιοῖ τὸν δ' ἀνοσιωθῆ ἀξιόπιστον ζῆν, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀγῶνα δὲ ἡμέρᾳ δὲ γράμματα αὐτὸ τὸ ἀπὸ ὑπαίθρᾳ αὐλῆς πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀφ' ἡμῶν αὖθις πρὸς τὴν αὐλήν, πολλαπλῆς δὲ τοῖς ἐναντίοις συμπλεκόμενος μεθαπολλῷ ἀπὸ ἀγῶν καὶ ἀπὸ ζῆν ἀ μόνον τοῖς ἀρχιερεῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν. ἦσαν γὰρ καὶ τινες τῶν ἱερέων δὲ ἐπὶ ἀπὸ προσεβδομάδες, ἵνα ὅπως ἀπὸ εἰδῶσι τίνι φερόμενοι, ὡς μὲν αὐτοὶ ἔλεγον τὸ τὸ νίκης ἀμφίβολον δεδιττόμενοι, καὶ τὴν ἡμέραν ἔνδοξον λογιζόμενοι. καὶ τὸν μὲν ἡττωμένοις ἀφθόνως δαπανώμενον χρυσὸν, ὡς ἡ ἀληθὴς ἐδόκει, καὶ τοῖς συνεῖναι ἱεροῖς ἐπαινεῖσθαι, τὸ σαλπίσφορον δὲ ψυχῆς ὑποδιασάζοντες, καὶ τὴν ἰδίᾳ σύνεσιν

προνοήσωσι, χρύσια ἀ χαλκᾶ, ἀλλὰ ἀναντίον ἀναλλαττόμενοι· ἐπὶ δὲ τῶν ἡ χρεὼ συνέβη ἀμοιβή· ὡς προείρηται. Ἐξὸς δ' ἂν ἐξ ἀλλοπροσώπων ἄλλο δοκιμασθήσεται τῆς ἀναφορᾶς, ἡ συλλογὴ περιθήσεται, δοθῆναι τῷ ὑποδιακόνῳ ἔδοξε βήματι. Ἀναίνην δὲ τῶν χαρτῶν τῆς ἀντιγραφῆναι δεδόσθαι, ἡ ἀντιγράψαντες τῇ ἐκκλησίᾳ συνόδῳ παραδόσθαι. Ἦν δὲ ἐν τῷ τότε Πρωτόθρονος ὁ τοῦ Πάντων σεβασμιώτατος, ἀνὴρ ζήλῳ πίστεως καὶ ἀσκήσεως, ἡ ὁσιότητι, ἡ πόθῳ χριστοῦ καὶ θεοῦ τῶν ἐν τῷ τότε δόξης, ἐξαίρετος ὀνυχῆ τῇ ἐκκλησίᾳ ὑποδεχθείς, πρῶτον μὲν θυρεῶν εὐσεβοποιός, εἶτα Μρωτοζίδης καὶ Καισαρεὺς ἡ Καππαδοκῶν, ἡ μετὰ ταῦτα Πρωτόθρονος Κωνσταντινουπόλεως προβιβασθείς, οὗπερ ἡ δὶς ἀποστοιχήσας, τὴν τῆς θεοῦ πρόνοιαν ἔτη οἰκονομήσας ἀποφυγὼν καὶ διωχθείς. Οὓς ἡ ἐν τῇ πρώτῃ ὑποδιακόνῳ πρεσβυτέρῳ μίαν τὴν λυχνοῦσαν ἐπὶ τοῦ ἐρημίου ἐνεδείξατο. μετὰ δὲ τὸ ἀναγνωσθῆναι τὴν ἀναφορὰν συνοδικῶς ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἑρμηνεύσεως, ἡ πολλῶν περὶ τούτου λόγων προβληθέντων περὶ τοῦ μετὰ ὑποδιακόνου βήματος δόσεως· ἔγνωσαν μὲν σφραγισθῆναι ὑπὸ τῶν πρώτων, ἡ ἑτέρων ἀπὸ σφραγίσι, δοθῆναι δὲ τῷ ὑποδιακόνῳ ὑποδιάκονον διορισθέντων ἑτέρου, ἡ δύο. ἐσφραγίσθη τοίνυν ἡ ἀναφορὰ ὑπὸ πάντων, ἡ διωρίσθησαν εἰσὶ τὸ ὑποδιακόνου ἀπὸ μεγενεάδος λαβεῖν τῆς συνόδου ὁ Μρωτοζίδης Πισιδίας Κοσμᾶς, ἡ ἄλλος τῶν ἐφημερίων, ἀπὸ μὲν ὁ ἐγώ, ἡ ὁ ζεβασμιώτατος Ἀβραάμιος, ἡ ἄλλος τῶν δομεστικῶν. ἀπεδόθη γὰρ, ἡ ὡς μικρὸν ὕστερον προσεφθέγξατο ἀπαντᾶς ἐν ἄλλῳ τόπῳ τὴν εἰσὶ τὸ βῆμα τῆς ὑποδιακόνου ἔξοδον, ἐν ᾧ τὸ ἐμήνυσε ἡ εἷς τῶν τῆς γενικῆς ἑρμηνεύσεως ἀπὸ μακρόθεν μετὰ τοῦ σώματος. ἀπεκρίθη δὲ μικρὸν, ἀνεπήδησε ὡς εἰς τὸ βῆμα. ἵνα ἡ ἀνεπιτήδειος ἡ πηγὴν ἡ προσευχὴ ἀπὸ τῶν τῆς βήματος φυλάκων τῆς ἐνδιαίτων, προσήγαγέ μὲ τῷ τῶν πλατείων ἐλπίδι ἡ παρέστησε, πρὸς τὸ ὑποδιακονθρίαν. ὁ δὲ τῶν πλατέων μικρὸν ἀπὸ τοῦ μετὰ παθέσθαι προσέδραξε, ἡ ἀπὸ τίνας ἐκβοήσων ἀναγαγὼν εἰσὶ τὸ βῆμα ἤρεμο, ἡ ἀνεπήδησε ἡ ἐπὶ τὸ πλείστον πολύκας οἱ μετ' ἐμὲ, πλὴν τινῶν. ἀπὸ

* ἔτερα: διάκονα: διάκονος: ἐξαίρετος.

σύνηθες ὀχλώδες σχῆθος ἀνιέναι σρός τὸ βῆμα· σροσεχώρουν τοίνυν μέχρι τινός ναυτήσαι, ὁ δὲ τζαχάσις ἐξήτει τὴν ἀναφοράν λαβεῖν, ἐγὼ ἐδεδίειν μή σως λαβὼν αὐτοβραχύν, μὴ δῶναι κἂν πλέγον, ἴσως ἀναχθοῦμεν μὴ αὖθις δεῖν δῶ τῶν τζαχάσεων σροεσῶσι, μὴ σροσέλαξεν αὐτῷ μή ποχεῖν, ἰδίᾳ ἐγχρεί μόνης ἤμισυ δῶναι τὴν ἀναφοράν· ἐζήτει γὰρ μὴ ὁ ὕσσαλος μεταξὺ τῆς συνήθους σροσσοσῆς τε μὴ δορυφορεῖ, μὴ σροφημισθεὶς ὡς ἔθος, ἐκαλέσεν εἰσὶ δὲ βήματος ἐπὶ συνήθη λαῖδα, ὄντων σερὶ αὐτὸν δὲ τε τῆς Πόλεως κριτῶν, δὲ ταγματῶν, μὴ ζηνά: ταρι· σρῶτον τοίνυν αἱ ἐπῆσε δύο γυναῖκες δεδώκεσαν ταῖς ἀναφοραῖς αὐτῶν, σύνηθες ὂν τὸ τοιοῦτον τοῖς ὀθωμανοῖς σρωΐαν ταῖς γυναιξὶ διδόναι ταῖς ἀναφοραῖς· δεύτερον τοίνυν τῶν γυναικείων ἀναφορῶν, μή τινων ἄλλων, ἐζήτει: ζωὴ μὴ ἤμισυ μεταξὺ δὲ τζαχάσις δὲ σροτραχθέντος σὺν ἡμῖν ὄντας, ἀσήγγειλε δὲ ἡμῖν διὰ δουλείας τετραρχικῆς δίδόναι τὴν ἀναφοράν εἰσ' αὐτίκα ἐσαυθὶς δὲ ὕσσαλος· ἡμεῖς γὰ σαρηγγείλθη λαβεῖν τὴν ἀναφοράν μὴ ἀναγνῶναι· δεδώκεσαν τοίνυν τὴν ἀναφοράν διὰ τετραρχικῆς, ὁ δὲ ἀνέγνω ταύτην, ἧς ἡ τὴν ἀνά: γνωσιν ἤρεσέ μοι ὁ ὕσσαλος, ὅτε ἐσῶλα εἰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ σεσημάσθαι ἐγκε: κλεῖσθαι ὑσὸ τοῖς ἀρμενίοις, αὐτοφαγῶν δέ μοι μὴ σροσιέσθαι ὕδατος, θανάτου δὲ ὄντος εἰ ἄλλο ἀνέπαυεν μὴ ὑφ' ἡμῖν ἦν, εἰσὶ δὲ ἐσῶλα δὲ ἀληθινὰ ὕσσαλε γόνον δῶλο σεσοιήκεσαν τὸ δεινόν, ἀλλὰ μὴ ἐν τοῖς βασιλικοῖς κελεύειν ὅτι ἡμῖν αὐτάξεσθαι σαλαιὰ σημάσματα, γυμνὰς ἡμᾶς μὴ παλαιὰ σαύλα ἐρήμην πολυτελῶς παλαιστόνιες, μὴ ἡμᾶς, ἔφη ὁ ὕσσαλος, ἔγνων ἐγὼ σαρῶν τὸ αὐτίκημα, μὴ ἐσῶλα ταύτα δίκαιον, ὑγιᾶς δὲ ἐφησυχάσαμεν. ἔγραφε δὲ ὁ ὕσσαλος εἰσὶ δὲ ἀναφορᾶς, ἐν δεδομένων ὁρισμῶν ὑζεληθῆν τὴν σοφίλητιν· λαβὼν δὲ ὁ τζαχάσις τὴν ἀναφοράν ἤλθε ἐσαγγεγραμμένην, αὐτῇ: θεν σρὸ τοῦ ἐν ὠθωμανοῖς καίρων ζηλόων τὴν σροσαχθεῖσαν τ' ὁρισμῶν σε: ρίλητιν· ἀναγνὰς δὲ τὴν ἀναφοράν, ἀδικῶ μὲ τὸν σαρ' αὐτῷ γεγονότα λόγον, μὴ

τὸ ἴδιον ὄνομα ἰδὼν ἐν τῇ ἀναφορᾷ γεγραμμένον, δηλοῦν ἤρξατο (τὰ γὰρ μικρὰ
τοιαῦτα ἐν τοῖς βασιλικοῖς δηλοῦνται κώδιξιν) ἀλλὰ καὶ ὡς ὑπέγραψε μὲν τὴν
ζητηθεῖσαν παράκλησιν, πλὴν οὐδὲ μὴ ἀναγνώσας, μετεπέμψατο τὸν Μητροπολίτην
Ἡρακλείας τὸν ἀπὸ Λέρνης Γεράσιμον, μηνύσας αὐτῷ ταχὺ ἐλθεῖν, ἀποθνήσκειν
γὰρ ἐκ τοῦ περιέχοντος αὐτὸν φόβου. ἀπῆλθεν οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἡρακλείας, ἤρξατο δὲ
προσκαλέσασθαί τε καὶ παρακαλεῖν, ἀνῦσαι εἶναι τὸ πρᾶγμα συντόμως, προ:
σταχθὲν ὂν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ προϋπαντῶντος τοῦτο ποιῆσαι, καὶ τὴν προσταγὴν
ἔγγραφον ἔχειν. τούτων τοιγαροῦν τοιούτων γεγονότων, ἐφεξῆς ἔγνω προσδραμεῖν
καὶ τῷ οἰκονόμῳ, καὶ ὥσπερ ἔχει δίκαια ἀπαγγεῖλαι τε, καὶ δεηθῆναι, δεδιὼς
μή τι τῶν αὐτῶν αὐτῷ ἐπιπέσοι, ἄλλα τε πολλά, καὶ τὸ βίαιον ἀπολογησάμενος,
ἀτὰρ μέντοι γε οὐδὲν μάτην ἐποίει, ἀλλὰ πάντων διωκόμενος. ἐν τούτῳ γὰρ
εὗρε καὶ τὸν προβληθέντα ἐκ Ταναγρέων Ζαφείρην, ἐκ ὧν καὶ προσεκαλεῖτο, οὐδὲ
πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο, τοῦτο ἐπεὶ σὺ ἤθελες τοῦ φόβου τε ἐλευθερωθῆναι, καὶ ἡμᾶς
τοῦ πόνου ἀπαλλάξασθαι διὰ μόνης ἐξαγωγῆς τε, καὶ ἐξαγωγῆς τῶν ὧν διεχάρα:
ξαί τε καὶ ἀπέξεσθαι σημειωμάτων. ταῦτα τοίνυν ἀκούσας ἀπῆλθε πρὸς τὸν οἰκο:
νόμον, καὶ μόνος ... τὰ τῶν Ἀρμενίων πάντα μεμαρτύρηκεν, ἐξελθὼν δέ,
τὴν ἐπὶ τοῦ οἰκονόμου μάρτυρι καὶ τοῖς ἑτέροις ἔφη. ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἄλλας ἐγράψα:
μεν ἀναφοράς ὁμοίας τῇ ἐπὶ τοῦ ὑπάτου βήματος δεδομένῃ ἔδει τὸν Σεχ
ἰσλάμην, τὰς τε τῆς Ῥωμανίας, καὶ ἀνατολῆς Κριταί, καὶ εἰς τὸν τῆς βασιλευούσης Κριτήν.
καὶ τὸν μὲν Σεχισλάμην οὐκ οἶδ' ὅπως παραλαμβάνοντο οἱ Ἀρμένιοι ὥς μέν τινες
λέγουσι χρήμασιν, ὡς δ' ἄλλοι, ὅπερ καὶ βεβαιότερον, διά τινος τοῦ οἰκείου φετφᾶ
ἐκείνη τὸ ἀξίωμα, τὴν κρίσιν δὲ χαλεπὴ ἐφαίνετο. οὗτος γὰρ ἐπὶ τῇ προτέρᾳ τῶν
Ἀρμενίων ἀγωγῇ συνήργησε τὰ μέγιστα τοῖς Ἀρμενίοις, ὅθεν ἐξέδωκεν παρε:
βοήθει τοῖς Ἀρμενίοις, ἀναφανδὸν μὴ δυνάμενος δέ, ἔπεισε τὸν Σεχισλάμην
ἄνδρα πρεσβύτην, καὶ τοῖς λέξεσι, καὶ ταῖς ἀληθήσεσιν αὐθεντοῦντα πεῖσαι τῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀρχιναν ἦναι τὸ δίκαιον, εἶτι δέ, ἢ ὅτι περὶ στάσεως ἔστι τῆς αἰτιατικῆς ἀνάπαιν ἦναι
ἢ εἰπεῖν ἐπιτιμᾶν ἀξιοῦσθαι συγγνώμην. ἀπάντων γὰρ ὄντων ἐν αὐτῷ σεβάσμιος ἢ
αὐτὸς ἢ εἰπεῖν πᾶσιν ἦναι. ἄλλο δοίνων ἀπεφαίνετο ὅτι τὸν σχίσμα ἐμὲ τὸν ἐμὸν
ἦν μεταβαλεῖν, ἀνάγκη μὲν λαγεῖ τινα τῶν οἰκείων αὐτῷ. Μανασσῆ ἐφέτην παγκ-
κλινον. διὰ τὴν ἀναφορὰν δεδώκασι, ἀναγνωσθέντος ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, ἐδὲν
ἄλλο ἀπεφαίνατο, ἢ μὴ ὅτι ὑγιᾶς ἐστι, ἢ οἱ ἀρχιερεῖς αἱμορροέουσι ἢ ὕδατος:
λεγῆς ἐπὶ βασιλέως, πρὸς ἀμφίβολα ἐρωτώμενα. ἢ παρὰ μὲν τὸ σχίσμα τοιαύ-
την γαβόντες τὴν ἀπόκρισιν, ἔγνωσαν προσκαθῆσθαι ἦναι, πάντῃ προσοῦσα:
μεν ἔγνωσαν διὰ κρίσεως ἐκκλησιαστικῆς ἢ ἀναφορᾶς δῶναι πάντῃ.
ὃς ἢ αὐθεντορεῖν ὀφείλει, ὅπως ἂν ἢ τὸ δίκαιον φανερὸν, ἐπεῖ ἢ δοθήσεται.
ὁ δὲ ἢ βασιλεύσας κρίσεις ἄλλε ναυτικὰς ἀνῆρ. ἢ διὰ φρένας βαθὺς, ἢ αὐθεν-
τικὸς ἐστι τῷ δίκαιῳ, ὀλιγάκις μὲν ἀναγνῶναι γὰρ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ πρῶτον
μὲν ἐνίσασθαι περὶ τῶν χρεῶν ἢ τῶν ἐκκλησιῶν ἀμώσεως, ἢ ἢ συναισθησιν φυγῆς,
ἢ διὰ ὅρκους διαχωρισμὸν, ὡς δὲ ἢ διὰ τὰ στεφανίσαι τε, ἢ ὑπομονὴν,
εἰπεῖν τὴν ῥωμαῖος ἀνθίσασθαι λέγειν, διὰ μὲν διὰ τὴν ἀναγκαίαν αὐτὸ ἢ πρεσβυτέραν ἔχειν τε
ῥώμης, ἐνθένδε τοῖς ἢ αἰχμάζειν μάλιστα τοῖς γαλίνοις ἔλεγε τὸν διὰ ὅρκους ἀπὸ τὰ:
μεν, χρὶ δὲ ἡμῖν. ἐν διὰ τὴ ἢ ἢ ἀντίσασθαι ὁ πρωτοβρήθης Μεθοδίου. Ἥρα:
πεῖσαι αὐτεπεῖν ἀναθῆ, διὰ τὰ μὲν ἀμφὶ ἦναι μετέχει ἢ διὰ μεγάλη Κωνσταντῖν
βασιλεῦ, ἐν μὲν ἢ πρεσβυτέρα ῥώμη τοῖς ἢν διὰ βασιλέα, διὰ ἢ Κωνσταντῖν αὐτὸ
ῥώμης εἰς βυζάντιον τὴν βασιλεύ μεταποιεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἐν ἑσπερίοις μόροις ἐπ:
ἡναντίος ἐστ, ἢ διὰ τὴν ἐχυροῖς πορφυρᾶζαντος, ἐνίοτε ἢ τὸ ὄνομα μετὰ:
νεκλαν, μετὰ διὰ τὴν διὰ μὲν τοῖς πρωσπάτας νέαν ῥώμην παγκαθαίρεσις, ἢ ῥη:
μῆσαι, ἢ διὰ δουλεργία ἢ πρεσβυτέρα ἔχειν ῥώμης. ἐπὶ τοῖς διὰ νεκλαν ῥώμην
συνέβη παγκαθ ἡμᾶς, ἢ τὸν ἐφ' ἡμᾶς βασιλεύοντα αὐτοκρατορία τε, ἢ βα:
σιλέα ῥώμαν ἐπιγραφεσθαί τε, ἢ ὑπογραφεσθαι. ἐπὶ διὰ τὴν διὰ τὸ ἡμῖν:

ρομη:

φορηθής, μετὰ προσοχῆς ἀνέγνω τὴν ἀναφοράν, ἡ ὁ δίναγος γνὺς, ὡς ἐφι-
πλόν ἐβοήθη ἡμῖν. ὀλίγαι ἡ παρεμβάσεων συμμορίαν ἰῶν ἐγκρίτων
Κρητῶν ὁ Ὑπατος ποιήσας ἐπιτίθετο τοῖς ἐν τῇ Ὑποθέσεως λαυρισταῖς,
ἥτις βασιλικῇ ἐπιβαγῇ, ἥτις ἡμετέρος αὐλὸς ἀποβρηγνύμενος. ἔγνωσαν δὲ
ταῦτα λοιπὸν δὲ. οἱ Ἀρμένιοι ἰδόντες ὅτι δύσχρηστον τὸν τροθύλαν, δῆτ' ἔ-
γνωσαν δι' ἀναφορᾶς σῶσαι μόνον τὴν ὑπατίαν γνώμην. δεδώκεσαν δὲ
τοιαύτῃ ἀναφορὰν παρ' ὁδὸν τῷ Ὑπατίῳ, ὅτι ἡμῖν πριθέντες τὴ δίναγος
θέντες, ἡ βασιλικῷ ἐπιβάλλεσθαι ἐπιστρεψθέντες, σπουδὴν ἔχοιεν δύο ἵνες
ἱκρίᾳ ἀναφορᾶς αἰτῆσαι ἵνα τῶν βασιλικῶν δύο ἐπὶ τῷ ἐς ὁδοιπορίαν αὖος-
θῆν, ἡ παραδοθῆναι ἡμῖν ὅλα ὅσα τὰ βασιλικὰ δυναμισάντων ἐπιβάλλεται-
τα, νῦν ἡ πυνθάνεσθε, ὅτι οἱ ῥωμαῖοι ἀναφορὰν δεδώκεσαν, ἡ χάριτος αὐτα-
λοῖς σῶζεσθαι ἐπιχειρῆσαν ὑμᾶς, ἡ ἀναλῆψαι τὰ παλαιῶς δεδομένα ἡμῖν.
διὸ δεόμεθα μὴ προσέχειν τοῖς παρ' αὐτῶν γεγομένοις, αἰτεῖ τῇ ἡμᾶς πρό-
τερον δοθέντας ὁρισμὸς παραμεῖναι ἡμῖν ἕνα τῶν ἡ βασιλικῶν αὐτῆς δύ-
ναι βεβαιῶσαι τῶν παλαιῶς ἡ δικαίως γεγενημένων βασιλικῶν ἀναφορῶν.
ταῦτην τοίνυν γεγραφότες τὴν ἀναφορὰν δεδώκεσαν τῷ Ὑπατίῳ ὑμῶν τῶν
Ὑπατικῶν τροίᾳ, χαίρων ἡ ὁ Ὑπατος τὴν ἀναφορὰν, ἡ μηδὲ ἀναγνῶναι
ἀναισχόμενος, αὐτεμβὰν ἐς τὸ Ὑπατεῖον τῷ ὑπονόμῳ ἀνεστέγνεν, ὁ δὲ τὸ
μηχάνημα ἐννοήσας, τὰς ἀρμονίας μετεστέμψατο, ἡ ἵνα τῶς ἐμέλλησε,
ἡ ἐπιλιμπάνεσθαι, αὐτέσεισεν ἐπομένων, ὑμῖν δοκῆσε μηδὲν ἦναι τοιοῦ-
τον ἀνωτέρω ἡ αὐτὸν, ἢν ὑμῖν ἀσεσοιπήκατε, γινώσκεσθε γὰρ ὡς αὐτὴ
ἡ Ὑπόθεσις θεωρητέα ἐστὶ τοῖς τε τῶν Κρητῶν ἐγκρίτοις, ὃς ὑμῖν γὰρ οἶδατε,
ἐστὶ τῇ Ὑπατικῇ βήματος, ἧν τὸ δεδογμένον τῷ βασιλεῖ, ἐφησυχάσατε οὖν
ἵνα τὰ χρεὼ ἀποφύγητε. ταῦτα τοίνυν ἀπηγγέλθησαν οἱ Ἀρμένιοι, ἐγνω-
σαν τὴν δίκην τῆς βασιλικῆς ὁρισμοῦ ἐπαγγέλλεσθαι ἡ δυνατὸν ἐστὶ τὸν

λήψιν, ἴδιον γὰρ προσλαμβάνειν ἡμῶν, ὡς προδεδήλωται. ἔδεμεν, εἰσὶν ὧν ὁ ῥύσις ἐστὶν, εἰσὶν δὲ ὧν ἡ ῥύσις ἐστὶν, εἰσὶν δὲ ὧν ἡ ῥύσις ἐστὶν παραλλαγὴ τοιάνδην παρέχουσιν. ἔδος γὰρ ἰσανῶς δεδήλωσεν ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπαλλαγῆς, ὅτε ἐκ ὁρισμοῦ οἱ ἀξιοῦντες ποιήσεσιν, παρὰ τοῖς ἀγνοοῦσι τὸ δίκαιον, μηδενὸς ὄντος τοῦ ἀντιφέροντος, αὐτὰ ἄγε εἶναι· ἔστι δὲ, παρὰ τοῖς ἐν ἰδιώτῃ ἀληθοῦς ἰῶν ἀξιῶν ὄντι. ὁ γὰρ τῆς ἐφέσεως ἀξίωμα παρὰ τοῖς ὀθνείοις ἀξίας μέγα ἐστὶν, ὡς ἐπαναλαμβάνων ἰῶν πρώτων μόνων δικαίων, μὴ ἀποσημαίνοντος οὐ ἀποστερεῖται ἰῶν διδικαιωμένων προφέρει, ἐκ δὲ μόνου. μὴ ἰόντος ἀνάγκην τῷ μόνῳ αὐτῷ, εἰ δὲ μὴ ἦν ἰῶν μόνων ἰδίων ἐκβάσεων, μὴ σκοπὸς ἐκ ἦν νομισμῷ πρίσιν αὐτῶν ἀντίκοντα προῒ αὐτὸ μὴ μόνον σημαίνειν, μὴ ἐκ ἦν τῷ σημαίνειν τὸ ἀσύμφορον γίνεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐν ἰῷ κρίνεσθαι ἐπάγειν τὸ δίκαιον, δοκοῦσι παρὰ τοῖς ἐνοχλοῦσι, ὅτι τὸ δίκαιον μὴ τὸ ἀληθὲς, μὴ τὸ αὐτὸ διδικαιωμένων αὐτόνων, αὐτοὶ δὲ ἰῶν προσώπων δικαιοῦσιν αὐτὸς, μὴ ἐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἐστὶν τὸ συμβεβηκὸς ἐπὶ κρίσεως, πλὴν γε ἡμαρτημένως. μὴ ἔστι γὰρ αὐτὸ τὸ ἰῶν δικαίων, μὴ ὅτε ὡς αὐτοὶ ἐνόμιζον ἐς μὴ ἔλεγον δεδεικάναι, πλὴν ὡς ἀγνοοῦσι, σαφῶς δὲ ὅτι τὸ ὑποθέσεως, μὴ τὸ ἀληθὲς ἀναφανδὸν μὴ πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέντι, ἐπὶ παντὸς ἐς, μὴ δοκιμάζειν τὸ ἀδικαιωθῆναι εἰώθασιν. αὐτὰ ἄγε ὡς ἀμφίσβητοι ὄντες, αὐτῶς ἐς μὴ ἐπὶ τῷ μεγέθει τὸ ὑποθέσεως τὰ δέοντα πλημμελοῦντες, μὴ μικρὸν ἔξω ἰῶν φαύλων λογιζόμενοι, δοκεῖ ἀναφορὰν ἄτοπα ἔγνωσαν ἰσιάζειν ποιεῖσθαι:

Τῷ προβαίνειν ἔξω δέδοται ἡμῖν ἀδικεῖσθαι ἐπ᾽ ἀναγκαίων αὐτοδίκων ἀφορμαί· ἵνα ἅπερ ἔχομεν ἀνάπαλιν, οἱ μὲν ξωμαῖοι ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν ὡς ἀδικοῦσιν αὐτούς, πρωφρόνως ἐς μὴ ἄνευ πρόσωπος ποιεῖσθαι τὸν ὁρισμόν. ἐστι δ᾽ ἀεὶ ἄδικος, ἡμῖν μὲν ἐν ἰῷ ἰδίῳ τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ αὐτοδίκου ἡμῶν ἐνεδεξάμεθα ἰῷ τοῖς τὸ ῥύσιμον κρίσιν, μὴ ἀληθὲς γνώμην ἀναφορὰν ἐς, μὴ νομισμὸν ἐδεδόκει αὐτόφασιν. ἐπεὶ δὲ ἐκ ἀναφάσεως ἐν μὴ νομισμῷ πρίσιν βάλλειν θεωρεῖσθαι τὸ δίκαιον, πᾶν ἰῷ ἔργῳ. δοκεῖ τοίνυν δεόμεθα ἡμῖν ὁρισμὸς, ὅπως μὴ αὐτὸς ἐν ἰῷ νῦν τὸ ῥύσιν κρίσιν θεωρεῖσθαι τὸ ὑποθέσεως.

τοιῶν δοίνων χαβὼν τὴν ἀναφορὰν ὁ ὕσταλος εἰσὶ ἐκ βήχαλος, ἐῶ ἐγγὺς ἢ ηδιστοῖ ἀξιόδωτος ἐῶ οἰνονόμῳ ἀγαγεῖν, ἢ ἤγαγεν· ἀναγνὰς ἐ τὴν ἀναφορὰν ὁ οἰνονόμος, ἢ αὖθις μεδεστέρφαλο ἐκ ἀξιμενίκε, ἢ χωρὸν ἢ εἰσὶ ἐγγὺς (ἐ γὰ ὀξὺς ἀρὸς ὀργὴν) ἔχει, ἐκ ἐῶσιν ἐγὼ ὑμῖν, ἀλλ' αὐτὴ ἡ ηρίσις ἐκ ἐξι ἐ χωρῶν, ὡς ὑμῖν δοκεῖ; ἢ ὅλι αὐτοφάνθε ἀξιόκ ἐκ βασιλέυοντος εἰσὶ ἐκ ὑσταλικὸ βήχαλος σαφόντων ἢ ἐῶν κριθῶν σάντων θεωρυθῆναι τὴν ηρίσιν; εἰ ἐν ὑγιὲς ἐπαγγεῖλε δοῦλον εἰσὶ δόῃ ἐκ ἐξ ἐκ ἐγγὺς λεῖδν; δῆλον ἄρα ἐνδέδθαι, ὡς ὑγιὲς ἀδικεῖε ἐκ ἐρῶ· μαῖος· ἐ γὰ μὴ ἠδικεῖε, ἐκ ἂν ἐν ἄληθοις ἔσοις τὴν δίκην ἐπαγγεῖλε, ἀδόξως ἂν ὃν εἰσὶ βασιλικὸ βήχαλος δοῦλον θεωρυθῆναι, χρήσασι τὴν ηρίσιν δικαίαν ἐε, ἢ δλαφθερᾶν νομίζοντες· ἐκῶν εἰς ἐκάτιον ἐφοιτᾶλε, τὴν ηρίσιν σροσχωνοῦντες, φυλάττεσθε δὲ μηκέτι ἐνοχλεῖν ἡμῖν δι' ἀναφορῶν, ἃ γὰ ἐστιν ἄλλως γενέσθαι. ἢν ἐ μὴ νῦν σαραυτόφε, ἴσε ὅλι σοινὴ ὑσοστοῖδε μὴ σροσδοκωμένη. δοῦλα δοίνων ἐκ οἰνονόμος ἐσσόνιος, ἀναβὰν μυσόχωνοι εἰσὶ ἢ αὐτολυτρᾶ, μικὸ ἐστὶν, μικὸ σοιᾶζαν οἱ δυνάμενοι, ἐκλοὶ μιόντες ἐγγὺς τὸν Μαρδὶν σροσφυγῆ· ἰωὼ· ἦν γὰρ· μὴ μιόνην ὡς ἱερὰν παλαιὸν ἄγνωσαν, εἰσοῖζοντες ὡς κωμύσῃ τ' δίκην, μὴ ἢ σροὶ αὐλὸν γε αὐλητὸν, ἢ σὸ αὐλοῦντα ἐῶν αὐλοῖς οἰκείων. ἦλθε δοίνων ἡ διορισθεῖσα ἡμέρα, μὴ ἢ σρὸ ἐκ δὲ ἐνωτέρα ἀναβὰν ὁ ξεῖζ ἐρεύνης τὸν Μαρδὶν σροσπαγέσθαι εἰσὶ τὸν ὕσταλον. ἔθος γὰρ τοῖς ἀθηναίοις δοιῶς δὲ σροσπαλεῖν τὸν Μαρδὶν χρόας μυκτῆρος· μὴ εἰσὶ ἐκ ἀλλως σάντας κριθὰς οἱ διωρισμένοι εἰσὶ ἐκεῖσε ἀσσεσάλησαν ἀναγγεῖλαί, μὴ ἵνα ἔδοξεν ἀξιοχρεῖ· σρὸς ἡμᾶς δὲ μὴ σρὸ ἐκ ἀξιόλογα αἰσεσάλη δὶς ἐῶν οἰνονόμων δέκα ἔτων ἐδὲν σροσαχθέν· ἀναβάντος ἂν οἱ σάντες ἔσθαι, ὅτε δ' βασιλεύοντος Πρωτάρχου, μὴ ὁ Δεκαπόλις ἡμῶν, ἐκ δὲ ἐῶν ἀρχιερέων ὁ Ἡφαιστεῖ, ὁ Κυδίνε, παῖς· ἐκ δ' ἐῶν θεσπίων ὁ γενικὴ Ἑρμῆνους, μὴ ὁ Διδάσκαλος μὴ μέγας ἐπιστατάρχης Κριδίας· ἀναβάντες δὲ σροσεμένοι ἐκ ἐκ ἀξιόλογα ἦλθεν, μὴ σροσαχθῆναι εἰσὶ τὴν δίκην· ἐν ἰσοτίᾳ εἰπόμενον ὁ

Μεφλής μεθαί ἡ συνήθης ἀβαλάξεως εἰσὶ αἰχμάζης παθήμενος, ἡ μεθ' αὐλὸν οἱ δύο μεγάλοι Κριθαί, ὁ ἀπὸ ἐκάμεγης, ἡ ἀναλογᾶς, ἡ μεθ' αὐλὸς ὁ ἡ βασιλεύοντος Κριθής. συναθροισθέντων δέ, πρόσαγμα ἐγένετο ἀνελθεῖν ἡμᾶς εἰσὶ τὸ ὄπιον, ἀξιοπιστάθημεν ἡ πρόσμεξελθόντες τὸν ἡ ὑποθέσεως πλοῦν, ἐγὼ μὲν ἔθος εἰσὶ ἐκ τὸ ὑπαίθε ὄπιαθι ἀθλεύειν, ἔχοντες μεθ' ἡμῶν ἡ λαὸς ἄπειρ ἀξιόχρεως ἐπεθξάμεθα βασιλικὰ θεατίσματα. ἀνελθόντες δέ, ἐπαθεάθημεν ἔξω πρόσωπον τὸν ἡ ἀστοῦ ἀπόβασιν. ἐν τάχει δ' ἦλθον ἡ οἱ ἀξιωτίνιοι ὑπὲρ τὰς ἀξιοπίστας, παῖδοι πρόσαγμα ἔχοντες μὴ πρέπει ἐὼν εἰσὶ ἀβασιλεύεσθαι. παθεξομένων δέ μου ἔξω, ἀπήγγειλαν ἐκ ὑπαίθε τινές, ὅτι παρεγενόμεθα, ἡ λόγος ἐγίγνετο περὶ τοῦτο τὸν ἡ ὑποθέσεως, ὅτι δικαιὸν πρόσεστιν παρὰ τὰ βασιλεύοντος ὧδέ πως θεωρεῖσθαι τὸν ἀξιοπρεπῆ. ὁ ἡ Μεφλὴς ἀνέβαινε, ἡ ὀλιγοστοιηθέντος, τὸν πρῶτον ἐπαίοντα ἐπιφανῆ, ὡς μὲν τίνες μέγιστοι, ἢ ὅτι διὰ τοιαύτη γέγονε συναγωγὴ ὑπὲρ ῥωμαίων τε, ἡ ἀξιωτίνων; ἄρ' οὐ πρέπον ἐς Κριθὴς περὶ τοῦτο δικαίου; εἶδόν δ' ἐν τάχει πρὸς αὐτὸν τὸν δίφρον αὐτῶν, ὡς προπαθεσκευασμένος. ἦσαν δ' ἄν ἐστεφανωμένοι, ἵνα μὴ δόξωσιν ἐς ἥδονα νεκρὸν ὀλίγα ἡ αἰτίας τῆς δὲ τὸν δίφρον παραλύοντες. ἐσελθόντες δέ, σύμφορα τὸν τῶν ζώντων ἔλεγον παθήμενον, οὐ μὴ συνήθη προσηγορίαν, ἡ ἐκ τὰ πραττόμενα ἀσυνασμὸν προσαγορεύοντες, ἐσυνθόμεθα περὶ ἡ ἐς ἡ ὑπαῖον τοῦτο, ὁδὲ ἔφη ἡμῖν, ὅτι σήμερον ἄρ ἔστι δίφρος παιρός. ὁ δὲ γαμνόπαλος ἐκεῖ βασιλεὺς εἰς ἐπασασίαν ἐξῆλθεν, ἐνθένδε ἡ ἄ πρὸς παιρᾶ ἐστι τῷ ὑπερθαίῳ ὑπαίθῳ δικαίως ὑμᾶς. μενοῦμεν ἄν, εἰπὼν ἡ παιρός ἦ, μεθαστεμπόμεθα ὑφ' ἑαυτὴν τοίνυν λαβόντες τὴν αὐτομολίαν, ἤκουσᾶς μὲν ἐξῆλθομεν γυναῖκοι, οἱ ἡ ἄρρενες γαυριῶντες ἡ μεγαλαυχοῦντες, ἡ σοφοὶ ὕβρεως τὸν τῶν ἥκιστα χρείαν ἐπισωρεύοντες, ἀθροίζοντες αὐτὰς ὁμόσε χωρῆσαι εἰσὶ μέγιστα προϊόντας, ἡ ἑαυτὰ ἀσεσήπεσι σοφὰ ὁ Μεφλής. ἀρτυσάμενος ἐκπρεπεῖς ἀμφοδέρας δικρᾶ, μικρὸν ἔναν οἰόμενος τὴν ἐν τῷ μεθαξὺ ἀξιοπρεπῆ. ἀθροιζομένων ἡ τῶν ἥκιστα,

ἡ δ' ὑποθέσεως ἀμελαγήϛ χωρὶς, εἰσὶ μέγα σφεῖς τὸ σπάνδαγον. ἡ δὲ ἐφ' ἡμᾶς ἄπαν τὸ σῶμα ὀργῶσι, μεθ' ὀργῆς ἔβλιξ τὴν ἀναφοράν, ἢ δὲ ὑσαίῳ δεδόηγδι, ὅπως· αὐτὴν αὐτιγράψαντες σβαίχωσι τῷ βασιγᾶ ἡμῖν δὲ τὴν τε ὀργὴν εἰσιὼν δυον ὁρῶντες, σὴν ἀρχὴ ἡ τὸν ὄχλον εἰσιδοώγδιόν τε ἡ προαγάζουδα, δεδόναγδι τὴν ἀναφοράν, νεῷ ἀναθέντες σάβα ἰαὶ ξοὶ δας ἡμιῶν. ἢν γὰρ ἑ ζυηρὸν τὸ λόγμηγα εἶχε ἰαῦδα ἰαὶ ἀγίλα, σφῶδον γδι, ὁ· δι ἑ δι' αὖθγας ἢν ἰῶν προαιτέντων, χδὲ δυναιὸν ἢν ἰαυτινὶ αὐσαγδῆθη ἢ αὖθγ· δνύτερον δέ, ὅτι λογμηρῶς ἄλως εἰσὶ τῷ βασιγᾶ ἐξεληθῆν, ἡ σφοσηγαύθαδι σοῦτ' ἐῶν αὐτὸς ἐδεδιόηκ αὐσαιτηθῆς. ἡ ἰρίτον, ὅτι σφοιαιβών σφοσαγὴν σφοσφοὰν εἰσοιήθαιο ὁ βασιγεὺς πωμύθαν ἰαὶ δι' ὄχλ διδοῦδας ἀναφοράς· ἰαῦδα τοίνυν ἑ ζυηρὸν ἐνεστοὶ ἡμῖν τὸν φόβον. ἡ τὴν ὀργὴν πωμύσαι σφοευθυμήμεθα, αὖτ' εἰσοδὴ αὐταιδαίοχεδον τὸ σῶμβος, σφοβαλλοῦδων γὰρ ἡμιῶν ἰαὶ τοιαῦτα, αὐτέλεγον, ὅτι ἡμεῖς χὴ εἰσὶ ἵνα αὐτοσάλην σφοσηγαυθῆ· ναι αὐτερχόμεθα, ἀλλὰ σφὸς αὐτὸν ἡμιῶν τὸν βασιγέα, τὸν δίκην σαλφὸς φιλῦδα ἐ ἡ σοφιθάγσονδα τὸ ὑσπήνον, πὶ δ' ἂν εἶδε ἡμᾶς, ηαθ' ὑμιῶν δώσοδι ἀναφορὰν τῷ βασιγᾶ. ἰαῦδα δ' ἂν αὐτὸντες, ἡ ἄπαντες σαρξὶ· σάμεθα, σαγόντες εἰσὶ ἰρισὶν εἰσὶσιν, ὅτι χὴ ὀξηκιέρας αὐτῷ, ἡ ὅτι σφο· ηαβόντες ἀπηγγέλαμι τῷ ζηλωτῇ δι' ἀναφορᾶς τὸ ἡμέτερον δίκαιον, ἡ τῷ δὲ βασιγέως ταναθαρίῳ τῷ μεδὶ ἰαῦδα ὑσαίῳ γεγονότι, αὐδραύσιν ἀμφοτέροις αὐτοδοσπόταις, ναυεχέσι τε, ἡ εἰσὶ τοῖς βασιγικοῖς γεγηραπόσιν ἀξιώμασι, σφὸ σάντων δέ, ἡ ὑσὲρ σάντας τὸν τῷ δίναν σφοασασγὴν τε, ἡ τῷ ἀληθῷ συνήγορον οἰκονόμον χαμιανῶν. ἐμογιζόμεθα δ' ὡς, ὡς ἤδη ὁ βασιγεὺς ὀργιαθῇ εἰσὶ τῇ τῷ σῶμβος συναγωγῇ, ἔχοδι τὴν αἰτίαν συνηγορῆσαι, ὡς ἂ δ' αὖτῷ ἡμιῶν συνηγέγθαι, εἰσίσαδαι ἡ ἡ τὸ δίκαιον ὁ ζηλωτὴς, ἡ ὁ ταναθαρίος, ἡ χὴ εἰόσασιν ἡμᾶς ἡμαγκισθῆναι· πὶ ἡ γε

ὁ Ὕσσαλος ὀργιαθῆ ὡς κορίβοντας· οἱδὲ καιρῶς ὁ οἰνονόμος τὸ τῆ κρίθης ὀρμηλίη
ὡς συνειώλαλος, ἡ τὸ ἐκ τῆ αἰδινῆ ἄγγος, ἐνθὲν τοι ἡ δυσωσπόρη ἄρα τὸν Ὕσσαλον.
εἰσὶ ἤδηλοις ἂν ἡμεῖς ἀξιωθέμενα, γαβόνιες ἢ οἱ χρισιανοὶ τὴν ἀναφορὰν αὐτέ:
γραφαν δι ἐσπιθῆ γραφέως, ἰήχης τε βασιληὰς κορυφένιες, ἡ ἄλλα ὅσα ἀναγ:
καῖα, ἡδὲ ἡ ἀναφορὰς ὑπόθεσις ὁμοία ἦν τῆ προγεγραμμένη, πὴν εἰσὶ τῆ Ὑσσά:
τῆ δεδώκασι. ἐγράφαν δὲ ἡ ἄλλην ἀναφορὰν τῷ Ὑσσάλῳ, δεόμενοι ἡ κορυ:
φαιόμενοι κρὸς τῆς ἀναβολῆς, εἴδι δὲ ἡ ἀναμιμνήσκονίες τῆς κρὸ τούτης δο:
θείσης ἀναφορᾶς, ἡ ἄλλην ὁμοίαν τῷ οἰνονόμῳ, δεόμενοι ἡ αὐτὴ εἰσὶ τῷ δι:
καίῳ κραφυλῆναι. Τούτας τοίνυν τὰς ἀναφορὰς ὡς μὴς ἀξιοπιστούντες, τῆς
βοία διέκρινον, ἄλλοι μὲν καθέζον τὴν τῆ βασιλέως, ἄλλοι ἡ τὴν τῆ Ὑσσάλη,
ἡ ἄλλοι τὴν τῆ οἰνονόμη. ἦλθεν γὰρ ἡ βοὴ· αὐτὴ ἡ τὴν Παφλαγονίη, ἐν ᾗ ἔδη
δοθῆναι τὴν ἀναφορὰν ἐξεχομένῳ τῷ βασιλῆ μεθ' ἡ μεγαλοφυεσὰς τε
ἡ βασιλικῆς κροστασίης, ἡ αἰσεχομένῳ εἰσὶ τῷ κροσκυνῆσαι τῆς τὸ τῆ
ζωῆς Μαναγιαλίη τέμενος. συνηθροίσθησαν τοίνυν αἱ κρανίες εἰσὶ τὴν τῆ
βασιλικῆ Παραλίη σταθμὸν καλούμενον Πύλην, καθ' ὃν ἐξελθῶν διώρισαν τῷ
βασιλῆ, διηρέθησαν δ' ἐξ ἐναλέρων τὲ μερῶν κρὸς θοσάλων, ὥστε μηδ'
ἕνα ἡ ἕνων τὴν ὁδὸν ἀξιοχῆ τῷ βασιλῆ. ἐν τούτῳ γὰρ κροσεδράμομεν τὸ:
μῆς τῷ ἑρμηνῆ αἰσαγγελθέντες τὰ τῆ ὀργῆς τῆ κρίθης, ἡ τὴ ἀναφορὰς τὴν
δόσιν, ὁ δὲ κραγματικὸς αὐτὸς, δρομαῖος ἀξιαγέρας τῷ οἰνονόμῳ αἰ:
σαγγέλλει τὴν ἔξοδον, ὁ δὲ οἰνονόμος αὐτὸς, ἡ μηδὲν ἀναλαμβῆς,
ἀξεμύθησεν ἡμεῖς. ἐν τούτῳ γὰρ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτὸ τὴ κροέρχεσθαι
Πύλης, ἡ τὸ κρῆθος αὐτῶν διαφημίσαν ὡς ἔθος τὸν βασιλέοντα, κραγέχον
τὴν ἀναφορὰν, μεθ' ἁμιλλῶν δεξιθείης τῆ κράξις αὐτὸ θεωρῆσαι διὰ ἐν τῆ
ἀναφορᾷ γεγραμμένα. ἔλαβε ἡ λαὸν ὁ ἀξιαγόμενος τῷ βασιλῆ τροχαδάγη.
ἡ ὅλως αὐτῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐς τὸ τῆ ζωῆ Μαναγιαλίη. ἐνταῦθεν τὸ κρῆθος

διεσπεδάννυτο εἰσὶ ἰαὶ ἡ τῶν ἀγίων ἀσεχόμενον, μήπω δὲ ὀλιγοπεδαδέν, ἀφί-
πετο ἡ τῆ τῶν ἡ τῆ τῶν δορυφορία, ἔμελλε γὰρ ἡ ὁ τῶν ἁλὸς ἐν τῆ αὐλῆ ὀλιγβάνων,
ἡ ὁ οἰνονόμος, εἰσὶ τὴν ἁγίαν Σοφίαν προσκυνῆσαι ἀσεχόμενοι. εἰσῆλθοσαν
γὰρ ἡ αὐθις ὡς ἡ πρῶτον οἱ χριστιανοί, ἡ μετὰ δαπεύων ἀπέδωκεσαν τῆ τῶν ἁ-
γῶ ἀναφοράν, ὡς προσδεόμενοι ἀναμιμνήσκοντες ὡς ἐν συνόδῳ τὴν προσδο-
ῆσαν ἀναφοράν. μετὰ δὲ τὸν τῶν ἁλὸν δῆμος ἡ ὁ οἰνονόμος, μετ' ὀλίγον
ὁρῶν τὸ τῶν πλοῦν, ἀπέδωκεσαν ἡ ἡ αὐλῶ τὴν ἀναφοράν, ἀλλ' ἐπ ἔλαβε μὲν
τὴν τῶ αὐτῶν γλωσσαγωγί ἀποφεύγων ὡς συνειδώλατος, τὴν μετὰ μαχητείας
φωνῆς, ἡ προσώπου ὑμενεῖς ἐς ἡ ἴματος ἐνδημενύοντος τὴν τὸν ἔχῃ περὶ τὸ
δίκαιον προθυμί αὐτερίναλο, ἵνα τὸν ἐναν ἀπὸν τὸ τῶ πυρίῳ πῆμεῶν δέδο-
μένον. διεμβόντων ἡ πάντων, διεσπεδάσθη τὸ πλῆθος, ἡ προσέμενε τῆ ἀποδογί-
ε ἐπαναπαύσασθαι δὲ τὸν βασιλέα μέγεθος ἀναγνῶναι τὴν ἀναφοράν, ἡ
ὀργισθῆναι εἰσὶ τῶ ἀδοπύναλι, ἡ πεμφθῆσαι τὸν τῶν ἁλὸν ἀγαγεῖν ὡς αὐτὸν
ἀμφοτέρων τῆ φυλῶν ἐπὶ ἀντεστάσθαι, ἡ ἦγαγεν εἰσφραγισθέα. πρὸ δὲ ἡ
ὁ Μεθεὶς αὔριον τῶ τῶν ἁλὸν τῆ ἡμέρᾳ ἐπέβη ἐν τῆ ἐπὶ ἀντεστάσθαι ἦγον τὸ,
ἄθινα μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων ἀνεγνώσθησαν, μὲν μὴ, ἀπ ἔχω ἐπιπθέν
μάτων. ἦσος δὲ τῆ ἑστῶσι μετεπλήθησαν ἐπὶ τῶν τῶν ἡ οἱ ἄρχε-
νοι, ἀπορηθέντες δ' ἀνήλθοσαν ἔνθα ὁ τῶν ἁλὸς μετὰ τῶν Μεθεῖ ἐπαύθη τὸ, ἡ
προσκυνησάντων πῆμεῶν, μετ' ὀργῆς προσσοιχόμενος ἐπὶ ἐπὶ ἦρξατο πρὸς πῆμᾶς
λέγειν: τίνες ὦ ῥωμαῖοι τύραννοι τῶ βασιλεῖ, ἢ τὸ ἀνυποδάτων ἐστέ;
τύραννοι ἢ ὁ πρωτάρχης ἦρε, πῆμεῖς ἀνεπαύθην βασιλέως ἄκροι ἐσμὲν, ἡ
εἰσὶ τὸ τίμιο ἀνεχόμεν. ἀλλ' εἰσὶ βασιλέως ἦρε ἄκροι ἐστέ ἡ τύραννοι, ἢ οὐκ
βασιλικῆς ἄκοης ἀποφαίσεως, τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ πλῆθος δίδόναι ἀναφοράς, τίνες
προσηνέχθη, ἡ μετὰ ἰσοτιμίης ὀργῆς δε ἡ τοῦ πλῆθος ἐξηλθεῖς ὡς τὸν βασιλέα;
ἢ δὲ ἐπῆλθε; ἡ τοῦτ' ἐστὶν τίνος τίνων ἡ αἰτία; τύραννοι ἢ ὁ τῶ βασιλεύοντος

πρὶ ἀρχῆς ἔφη· ἡμῖν μὲν ὦ Ὕπατε πορίζετε τὴν τροφὴν τῷ βασιλεῖ ἐξεργάσασθαι ἡδεῖαν ἔσεσθαι ποιοῦντι, ἢν σπουδῇ ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ τῷ τὴν ὀργὴν παῦσαι, ἢ πλουτήσητε. τὸν δὲ πίνδυνον προσποιεῖσθε, ἢ τὴν προσαγορὰν δηλοῦτε, ἀλλ' ἐκεῖνοι ὡς δῆλοι εἰσὶ διασώσειν τὴν οἰκίαν ὁδύνασθε, ἢ τὸν ποιητὴν τοῦτο πάντας γεγονέναι ὕβρεως ἀναγαγεῖν παρεσκεύαζεν, ἢ δὲ αὐλητὸν σιωπῆσαι δεῖσθαι, ἢ τὴν τοῦ βασιλέως· παγκοπάγαθία ὅσων ἐξαγγέλλεται. τὴν δὲ τροφὴν ἡμῖν ἐπιτρέπει· πολὺς τὸ ἐγκλημα, ἡμεῖς τὸ συνειδὸς ἡμᾶς ἡδέως ἔσεσθαι βεβαιοῦσθαι δεῖ ἢ ἐκλυόμεθα. τὴν ἀγωγὴν ἡμῶν ἢ δεῖ ποιεῖν ἀναφορᾶς προσδεδήλωται σοι, ἢ νῦν ἄνθις λέγομεν, ὡς ἢ πανήγυρις ἡ ἐπιοῦσα ἀγορὰ ἐξαίρετος ἔσται μετ' αὐτὰς δοθεῖσα βασιλικὰ θεατρίσασθαι, ἐπεὶ τοῖς ἀρχαίοις βασιλικοῖς ἐρίσμασι ἀντιμέτρους – ἐπεὶ δὲ ἔφη· σὺ δὲ ἢ ἐκλυσμὸς ἢ αὐθαδία ἀξιοῖς Μεγάλοκλις παρέχειν μετ' αὐθαδίας ἢ μεγάλης φωνῆς τοῦ Ὕπατον ἔφη, ἀδικῶσιν ἡμᾶς ὦ Ὕπατε οἱ ξυμμαχοῦσι αὐτοσαυτοῦσι ξηλοῦντες τὸ ὅσους πρὸ ὀλιγοστοῦ ἐτῶν ἔχουσι Μονασήριον, ἢ ἅμα σοφῷ ἡδέως χρωτὶ προθυμούμενος αὐτεπάσσει τὸ μέγεθος· ὀργιαθὴς γὰρ ὁ Ὕπατος ἔφη αὐλῷ, σὺ δὲ ἐξ ὁ Ἰωνία πρός με ὀλιγοχρόνιος; ἡμεῖς δὲ ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ἐμαυτῷ πρὶ Ἰωνικοῦ ἧς ὑποθέσεως, σὺ δὲ μὴ ἢ Ἰουλίας ἅπτεσθαι ἢ τὶ αὐτοῦ ἐρίνη; ὑπολαβὼν ἐγὼ ὁ ἀξιοῦντος ἔφη, ὀλίγα δὲ μὴ ἡδέως τὸν βαρβαρικὸν ἡμῶν ἱερητὴν λαβεῖν, ἐξεμνεῖσθαι δύσασθαι μὲν ἐγὼ μεθερμηνεύω καὶ ἄσασθαι ἐκεῖνον αὐλητικὸν ὀλιγίστῳ. ἢ σοῦς ἔστι ἴδιον, ἔφη ὁ Ὕπατος, ἀξιοπρεπὲς δὲ ἦναι ἢ βαρβαρικὸν, ἢ τὸ ἡμᾶς μὴ ἡδέως ὀλίγιστον; συμβήσεσθαι τοίνυν, ἐπεὶ δὲ σε δεῖ ἔρχεσθαι, ἵνα πάντα αὐτολογῶ. ἐπιστρεφὴς ἐστὶ πρὸς ἡμᾶς ἔφη, αἰσχυνθέντες ἐρπουχάζεσθε μετ' ὧν ἔπαισεν ἔχει ὄρθιον. ἢ σπουδάσωσιν τὴν σοφίαν ἀξιοῦσθαι· ἢ μεθαὶ ἴδιος ἧς λόγοις σοῦς τὸν Μεγαλῆν ἔφη, ἢ ἦσαν παγκοπάγαθοι ὦ δέσποτα, πόσυχάσαν ὀλιγιζομένους καὶ ἐ: θνη σοῦς αὖθις ἐστὶ τὴν ἀνέπαθεν ἐπιπεφαλήκασιν συνήθεσαν; ἡμεῖς μὲν παγκοπάγαθοι, αἰσχυνόμενοι ὁ Μεγαλῆς. ἔστι γὰρ ἢ νεμητὸν προσόφαγμα αἰσθανόμενος ἄλλως αὐτοῦ:

νόμων, πᾶσας συλλαβὰς πλὴν βαρυτόνου ὀξυνομένου σημαίνῃ, ὡς καὶ ἄλλο φυλον ἔθνη σώματα ἔχῃσι, καὶ τὸ αὐτὸ ἁπάντων ἴδιον ἔθος ἐπιτηρεῖν ἔφασαν· μεταβολὰς δὲ τῶν συνηθῶν ἡγούμενον ἀσφάλειαν ἔχειν τῆς πολιτείας. τὸ γὰρ ἐκ πολλῆς δόξαν ἐθισμοῦ κριτηρίου ἐστὶν ἀμεταβλητον, φειδοῦς ἢ ἧττον ὀθνειοπαθοῦς παρῆλθεν· μεταβολὴ δ' ἦν ἔφη τὸν νόμον ὁ ὕσσαλος, ταῦτα δι' ἐρωτήσεως ἐλεγε· νεῖλε, ἦ γ'; ἦ δὲ ἀποφαίνει, ἀλλ' ἐγὼ ἔφη, καὶ ἄνευ ἐρωτήσεως ἐάσω καὶ μὴ διηρωτήσεως ἢ διὰ τῆς τοῦ ἐρωτᾶν ἢ ἀποφαίνειν. ἀπερχομένων δ' ἤδη ὧν, ἐπισφραγὶς ἔφη ὁ ὕσσαλος, ἔφη· συγκάθελε, ἀναφορῶν ἀποσχέλε, ἐρέμνη, ἢ ἂν ὥρα αὐτὸν δοθῆναι ἀναφορεύς, ὑγιοῦς γὰρ ἐν ἐξορίᾳ καταδικάσω, διὰ δ' ἀξιοχρέους ὅσους ἀν' ὧσιν αὖθις πλανῶ. αὐτὸς δ' ἂν ἦ δῆλος, ὡς ἡ ἰδιοῦλη αἰτιωτὴ ἀλλαχρημάτων ἀσυνηθείας, ἀλλὰ διὰ μόνης ἡμιᾶς ἧς δικαίας πρίσεως, αὐσηθεὶς ἂν ἐξ ἰδιωτῶν οἰκήματα ὑγιῶν, καὶ ἢ γεάμματα ἐσθλαγισμένα πῶλον αὐτὰ ἐᾶς ξεῖξ ἐφεῖλη, ἢ ἐξ ἐπῶν ἀπέτεινε, ἢ ἐξ ἥδιστον ὥσασε ἢ σφόδρον δίηγε, ἄδω διήγε, αὐσηθεὶς ἂν. ἐξεμβὼν· ἵων ἰδίνων ἡμιῶν, ἀγχώριοι δὲ ἢ αὐθόρηδοι ἦσαν οἱ ἀξενίνιοι, ἐνθὺς δὲ σοφίζηγον, ἢ ὅλα σσε καὶ ὅναρ ἐώρων, ὡς ἀληθῆ ἐπισεύονδε ἢ διεπόρυτον. ἀνὰ σαίλα γὰρ ἰοὶ αὐγαὶ, ἢ ἴδε γανωσὰς ὅσσε ἂν ἢ ἀξενίνιος, διεφήνιζεν ὡς ὁ βαυβίαμις· ἵης αὐτῆ χλαμύδα ἐνεδύσελο, ἢ μεταὶ σφοσσογνωσῆ νικηθὶς δὲ ἢ ἱροσαγχόλῃ· θεν, ἠνώχλαν δὲ ἢ παθύβριζον ἴδε ἡμεδέρες χρισιανὰς ὡς ἀναερβίζομένας δὲ ἢ νενικημένας, ἢ ἄμεινον ἦν, ἀλλὰ ἢ ἰοῖς ἐπὶ ἵην αἰτιοῦδι ἢ ἐκλησιασιῆ πα· λῶσι σαφηγγελλαν ὀλβόσυνον σδέχεν αὐγγέλαν, ὡς νενικηκόσι ἴδε ῥωμαίες, ἢ ἄλλες λῆρες σοφὲς νύκτωρ δὲ ἢ μεθ' ἡμέραν ἀλαφρισθέντες. ἡμεῖς δέ ποθοι ἐσθὶ ἢ ἦν ὕσσαλε μεθ' ὀργῆς ἀκηκέξ λεγυσάμεθα, ἀλλ' ἄνες ἢ ἵνα τὸ λόγ' ἐνοιαν ἔχειν θέλοι, ἄχορδ' ἵνα ὑποζόσσον ἐλπίδα. ἢ ἰοῦλα μὲν διεπόρυτον οἱ

Ἀργεῖοι, αὐτὴ γὰρ μεγαλαυχεῖται, ἡ παλαισμοῦναι ἤρισαν ἄριστον. ἔπειτ' ἄλλο ὧραν ἀναμεῖναι, ἢ τὸν ἕκτον ἀπὸ τοῦ ἀλωνίου σωτῆρα ἐκ Διὸς ἀνέβαινε ὁ Λαμπρὸς ἕλκοντος μεγάλων ἀνδρῶν αὐλόν, ἢ ἀπὸ τὸν ἔλικρον ἵππων τεθρίππων ἀναπαγαγών, ἐκ δὲ τὴν ὁπὴν τοῦ ὑποδήματος ἰδόντα ἀλέξανδρον τὸ δεσμοφύλακα, ἔλεω νεκρὸ τοῦ ὑπατοῦ ἀποκεφαλισμένον, ὁ δὲ δεσμοφύλαξ τῷ ξύλῳ τὰς πόδας ἐκέκραγε, ἢ ἀπεννᾶ τῇ γῇ εἰσρεβωθοῦσα, μικρὸν ἐδόθη ἀπὸ ἰωαννίνοι τῆς ἀναγκῆς. ἀναπλάσας ἔβλάνεινα λόγων, αὐτὴ ἐκ ἐδύνατο ἀληθὲς μαθεῖν πάντα. ἔπρο λοιπὸν μαθόντες οἱ ἀργυρίνοι ἀναγκαῖον ἦδον, ἢ τὸν μεγάλα δακρύοις ἀνταλλάξαντες, ἢ τὴν χαρὰν λύσει, αἰτήσατε ἐξ' ἐκείνοις ἀπὸ γυῖον· συνέβη δὲ ἢ ἕτερον ἐκ ἀλεπούλας, ὅπερ ἀρχιμανῆς αὐτὸν ἀπεφαίνοντο, ἢ ἐκ νικητήρια ὡς ἢ αὐθις ἐκείνοις προσεσυνῆλθε, αὐτὴ ἦσαν, ὡς ἢ παροιμιφησί, ἢ μεγάλας δακρύοις ἀλλαξάντες, ἢ χαρὰ λύσει· ἔπειτ' ὅσον ἐκ ἀδύτεως ἐκφαντάζα, ἐκ ἐ πλάνια ἐκθυμάδε, ἢ εἰσωδύσουδε. ἵνα ἐ ἀληθὲς μάθωσι, τὸν αὐλητὴν τὸν Σκηνοῦν τοῦ τὸν τῷ ὑπατῷ οἰκονόμον ἀπουδαῖ ἐκ αὐλίαν ἀπέστειλαν, ἢ μετὰ δακρύων ποιμένων δεσμεῖε ἢ ἀπυδοῦναι, καὶ ἀδύνατον ἐκ αὐτὸν ἔφη ὁ οἰκονόμος. ὁ δὲ ἢ αὐθις ἀνεχώρησε, ὑπάγε ἔφη τοῦ τὸν ὑπατον, ἢ ἔκτον ἐρώτησον. ἀπεχρήσατο δέ, ὡς ἔοικε ἢ αὐλὸς ὁ ὑπατος ἐκ αὐλίαν αἰγῶν προσεσυνῆλθε, ἀλλὰ τῷ ἰδίῳ αὐλῷ τὸν αὐλίαν μαθὼν δέσμιον ἀπέστειλεν. οἱ δὲ ἀργυρίνοι ἢ ἔλον ἐμπαιχθέν· τα μαθόντες, θορύβῳ ἀπῆλθε ἐνεπλήσθησαν, ἢ πρὸς τὸν ὑποδιασωσάς αὐτὸν ἔφρα· σεν μαθὼν τὴν αὐλίαν ἐκχώρησι, ἢ πῦρ ἐκκαῆσαι ἀπειλῶσιν· ἦν ἐ παθόντων. ἐν τοῖς δεσμοῖς ὁ πρὸ ὀλίγα ἔφιππος, ἢ βαρὺ τὰ αἰγὰς σοβῶν ξηρὸν μετὰ τοσάδων ἄλλων δένδρων ἀπορριφθέντων, τόδε δὲ ὀλίγος, ἢ σπόδια μετὰ αὐλοῦ ἔχων, ἢ μόνος μόνον τὸν αὐλητὴν, ἢ ἕλον ἐν τοῖς αὐλοῖς δεσμοῖς, τὸν τε πένθιμον τῷ ἰδίᾳ χορῇ, ἢ τὴν τῶ ὑποζυγίων ἀυλῷ δήμευσιν προσοφώμενος. ὀλίγῳ δ' ὕστερον μετὰ σκέμματα πολλὰ τε, ἢ τὰς ἀργυρίνας ὁ ὑπατος, ἦλθε δὲ ἐν τῷ ἡμετέρᾳ μεμφόμενοι· τὰ τοῦ ἀρχῆς, ὁ τῷ βασιλεύοντος πρωτόαρχης, ὀμόσας ἐξαπατᾶν, καὶ μόνος ὁ δὲ ἡμέτερος

Δεσποίνης εἰσὶ τὴν ἐκκλησίαν παλαιθεν ἀφοσιωμένοι, ἢ μεταξὺ δακτύλων ἀφοσιωμένοι
καὶ παλαιοχωμένης εἶναι ἡμᾶς. ἐκ δὲ τῶν ἀρχαιοτέρων ἦσαν Βασιλειάδης δύο, ὃς
ἐν βασιλεύσι διδάσκων ὁ συνέζης, ἢ ὁ ἀφορέζηθεὶς Σαμψών, ἀνὴρ δικαιοτατος
ὢν, φρενόπαθὴς ἦ, ἢ κεῖ ἀσθενὴς ἐμπειρωνής. φοπήθησαν ἓν ἐκ τὸν ὕσσαλον,
ἐξήνεγκαν δὲ εἰσ ὁδὸς ἔξω τοῦ ὕσσαλ ὁ οἰκονόμος, ὁ δεῖς ἐρεύνης,
ἢ ὁ τῶν τραυτείων ἔλεγχος. φοξθόνησε δὲ ἔσχεν ἡμᾶς μὲν εἰσὶ ἀεὶ δεξιά· εἰσὶ δὲ
ἀριστερά δὲ οἱ ἀρχαιότεροι. ἀναπύθας γ' ἦδε ὀρθαγόρας ὁ ὕσσαλος, ἢ ἰδίων ἡμᾶν,
ἢ σβεσμὸν ἢ βραχυτὸν ἀφ' ἧς ἀρχαιότης εἰσβεβήκασι ἔφη· τὸ βασιλεῖ ἀδιάστροφα
ὅσα εἰσὶ τῶν ἓξ ἀληθινῶν ἡμερῶν ἐμάθετε μεδὲ πρίσεως ἐγεγόνει; ἢ τῶν
δὲ ἀναπορισθέντων, ἐγὼ, εἰσφδὲ φάινων ἔφη ὁ ὕσσαλος ἄνευ πρίσεως ἐγεγόνει
τὸ ἀδιάστροφα ἢ δι' ἀσφάλης, ἀλλ' ἀνάγκης ἡ βασιλικῆς ἀποφάσεως ἀναγκῆ
ὁ μαγνόπαλος ἡμῶν βασιλεὺς ὅσα ἐδεδόκει ἀδιάστροφα, ἐζήτησεν ἓν ἢ
τῶν πόλεων αὐτὸς ὁ ὕσσαλος τὴν βασιλικὴν ἀποφάσιν ἢ ἀνεγνω· ἦν δὲ ἡ
ἀποζήτησις αὐτῆς τοιάδε· τὸ δ' ἀσφάλης ἢ δικαίως χρηματῶν δοθὲν τοῖς
ἀρχαίοις ἀδιάστροφα ἄπυρον μενέτω, ἢ σφὸς ἡμᾶς ἀσεμφθήτω. ἐγὼ δὲ
ἢ ἄλλα τινα μεγαλειότερα, ἀλλὰ ταῦτα ἓν ἀνεγνω ὁ ὕσσαλος, ἐξήκει ἓν ἐκ τὸν
Βασιλειάδη τὸ ἀδιάστροφα, ὁ δὲ ὑποταβὼν ἔφη καὶ ἄναξ ὧδε, σφὸς ἀσεμφθῆ
δὲ ἐν ζύγοις, ἀλλὰ τὸ ἄναξ ἐκεῖσε ἀναγκαῖον· τοῦ ταῦτα ὁ ὕσσαλος ὑποταβὼν
ἔφη, εἰσφδὲ φάινων ὑμῖν φαλέ, ὡς ἐν ζύγοις εἰσάγεσθε τὸν βασιλεῖ ὁρισμὸν,
αὐτοφαγόμενα ἴδιον ἀποσβέσαν αὐτὸν ἐκεῖσε ἀποσβῆναι, ἢ ταῦτ' ἀλλὰ βασι-
λικῆς εἰσὶ ταγῆς, διορίζεσθε φάινων ἢ ὑμῖν ἓν ἐκ τῶν ὑμετέρων συναισθάνεσθαι
αὐτῷ, ἢ σαφαδένας ἐς χεῖρας αὐτὸ τὸ ὅσσερ ὁ βασιλεὺς ἡμῖν αὐτεφήναλο.
τοῦ ταῦτα ὁ πρῶτος ὑποταβὼν ἔφη, ἢ ταῦτα ὦ ὕσσαλε φιλῶδές ἐσιν· ἔστι
γὰρ ἓν ταῦθα ἀπὸ ὁρισμὸς παλαίοντες, ἀλλὰ τὸ ἡμιὲν ἄναν ἐς χρόνε, ἐν ζύγοις
ἄναν λέγεσιν. ἔφη δὲ ἢ ὁ οἰκονόμος, σπέφαδε ὅπως καὶ ἐν ταῦθ' εὑρεθῆ,

μὴ ἴδῃ αὐτὸν γνώσεσθε τὸν συμβιβασθέντον. Ἤλθον δ' ἀπηρωθέντων τῶν λόγων· ἐπιστραφεὶς ὁ ὕπατος, λαβεῖν ἄνευ ἕπαιρος ὑμῶν τὰ ὑμέτερα γράμματα, μὴ ἀναγνόντες ἐρωτᾶτε, ἵνα τὰ διορισθέντα ἀντ' αὐτῶν ποιῶνται ἔχουσιν· προσῆλθον δ' ἐγὼ τῷ ὑπάτῳ, μὴ τὸ πραιτώριον αὐτὸν ἀπαντῶντος ἔχαβον τὰ ἡμέτερα γράμματα· προσυμβάντος δ' μὴ τὰ Βαγδὰτ αὐτὸν λαβεῖν, ὁ ὕπατος ζήτει τὸ σανιδάριον, ἐν ᾧ ἦν τὰ γράμματα αὐτῶν, τὸ ἀνθίγραφον τὰ ἀπηρωθέντος παίσχειν ὁρισμῶ, τὰ ἤρξατο ἀναγινώσκειν, πουχίαν ἐξ τοῦ ὕπνου ἡμῶν προσποιάζασθαι. Ἐν ᾧ τοῦτο ἔφη ὁ Βαγδὰτ ἀπὸς, ἐσφραγισμένα ἔδωκαν δεδόσθαι τῷ Βασιλεῖ τὰ δοθέντα ἡμῶν βασιλικὰ γράμματα μηθὲν αὐτῶν ἀπηρωθῆναι, πλὴν τῆς μεταξὺ ἡμῶν ὀμολογίας συνθήκης δημοσίᾳ γενέσθαι ἐν τῇ πρίσει ἀπόδειξις τοῦ διαγίνωσιν τῶν ἡμετέρων προαγαγεῖν, μὴ ὁ ὕπατος ἔφη, ἐφ' ὑμῖν ἦλθε πᾶσα. ὑποψιᾶν δ' ἐμοὶ ἔφην, τάδε μία ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἔξωσι ποιεῖ τῶν ὑπὸ τὰ βασιλικὰ ἐμοὶ ἀπηρωθέντων ἡμῶν συμφωνεῖν τε μὴ συνίστασθαι, μηδεμίαν τὸν αὐτὸν ἀπορρίψει δεδόσθαι ὁ ὕπατος, ὅτι ἐφ' ὑμῖν ἦτο πᾶσα. προμηχανώμενον δὲ ἡμῶν τὸν Βασιλέα, μὴ τὸν ὕπατον, μὴ ἀπηρωθέντων τὰ ὑπατικῆς αὐχῆς μεγέθους, μὴ ἀπηρωθῆναι, τῶν δὲ ἀρμενίων τὸν βασιλικὸν ὁρισμόν, μὴ δὲ ἐν τῷ Κώδικι τὰ περὶ τῆς ἀδειας ἀποσχίσαι σημειώματα, μὴ ἐσφραγισμένα ἀποφεῦγον ἔκδοθαι. διόρισαι ἡ ἀδαγενεὰδ τὸν τὰ ὑπατικὰ πρῶτον τεθραδάριον χαλίφαγαν ἀπελθόντον. μὴ ἡ τὰ ὁρισμῶ τὰ συμβάσεως ἡ δὲ:

» Ἐπίδειξιν τῷ Δαμασκῷ Ἀρμενίοι ἐχειρίσαντο· μὴ τὸν Κράτη τὰ ἡμῶν

Μεδαΐδας συνήθως ἤλθεν τῶν Ἀρμενίων, μὴ τῶν Κριτῶν. ἀπαγαγεῖν, ὡς ἔθος ἐστὶ πρὸ τῆς ἐωσμάχης, μὴ ἀρμενίας πυγὰς χῶ τὴν θρησκῇ αὐτῶν, ὡς ἀνείρηθ' ἀρέθησαν. οἱ ἀρμένιοι μὲν οἱ γε ἀπὸ ἵνας συνθήκας τὰς ἀρχὰς αὐτῶν συνθῆκ' αἰδίνῃ ἔδοξαν τὰς ἐωσμάχης, μὴ ἐν ᾧ ἀρξῃ, μὴ τῆς τεσσαρακοστῆς σχίνης, ὁρισμὸν ἵνα ἀπέλαβον ὑπὸ τὰ Κώδικος τῶν ὑπατικῶν· πολιέχοντα τὴν τῶν ἀδυνατῶν, κοσμῶν, μὴ ζῆς

ὑποθέσιν, ἵνα δὲ αὐτὸ μανικώτερα ἐκφηνῇ, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ τόπου τὰ χύτρα τὴν ἀρχὴν
γὰρ σαββάτῳ ἡμέρᾳ αὐτὰ μετέχειν τὸν δὲ τῶν Ἀργείων πρύτανιν, τὴν τῶν ζώων
μαίων· εἰσὶ δέ τὰ ὁρίσματα ἐγένετο μετὰ βασιλικῆς ἐπιγραφῆς ἀπόστολα, ὃ
περὶ τὴν αὐλίαν ἐγένετο τὰ ἀπὸ αὐτῶν τῶν ἑνὸς γενῶν ἕρπος. ἦν δὲ ἀναγεγραμμένον
δόξαν. ἐπὶ ἡμέρᾳ βασιλέα, ὑπὸ τὰ τῶν Ἀργείων πρύτανι τὰ Ἰουδαῖα σύνδη-
μος ἐξηλάθη τὸ τοῖς Ἀργείοις εἶδεν ἀπόστολα, τὸ ὃν γεγραμμένον Ἰουδαῖα
κηρύσσει ὕλη, ἵνα ὑπὸ τὰ προφερομένα κώδικος ἐξαγορεύῃ σύμμετρος τὰ βασιλικὰ
μα κρίνει, ὃ ἐπὶ πρύτανις τῶν Ἀργείων ἀπεκρίναντο, ὅτι σὺν ἐμοὶ τοῖς ἀπόστολοι
μὴ ἐκεῖσε εἰσί. ἀλλὰ χάριν, ἵνα μηκέτι αὖθις ἡ διαφορὰ θεωρῆται, ἀπεφηνάμην
ὡς ὁ δὲ διαγεγραμμένος ὁρισμός, μὴ αἱ σελίδες αἱ ἐν τῷ κώδικι τὰ κρίνει τὰ δὲ ἐμὲ
σημειωθῆναι ἐξαγορεύεται, πάντα ὅμως ἐσφραγισμένα παρεμβῆναι τῇ ἡμέρᾳ
βασιλέᾳ. σὺν δὲ τοῖς τὸ πρᾶγμα ἡμῶν· διὰ τὰ ἀξένιτος τὸ ἰσχανδαρὶ χαλίφατα τὰ
ἐπισάλπα λαμβάνοις ἐς ἰουδαϊκὴ τὴν ὑποθέσιν ζητήσεως ὁ ἀνωθεν ὁρισμός, μὴ δὲ ἐν
τῷ κρίνει τὰ ἐμὲ γεγονότα σημειώματα μετὰ τὸ ἐξαγορεύειν ἐν σαπιέμπτῃ βη-
θείσα τὴν σφραγισθείσα τῷ κρίνει τὰ ἡμέρας βασιλέᾳ ἀποσφαγῆναι. ὅθεν σύ ὁ
τῆς Δαμασκοῦ ἡγεμὼν μετὰ ἰουδαίους ἐν τὰ προφέρομαι διορισμὸν ἀπὸ ἰουδαίους
τῆς ὑποθέσεως ἀνδρὶ σὺν τὰ ἀνῃρῆσθαι τοιοῦτον ἐπὶ τῷ ἀποσταλῆναι σὺν ἱερεῖσι τὴν· τὴν
σὺ δὲ ὁ τῆς ἱερουσαλὴμ κρίνει λαβὼν τὸν διαγεγραμμένα ὁρισμὸν ὑπὸ τὰ πρύτανις
τῶν Ἀργείων τὰ ἐς τὰ αὐλόσε ὄντος, τὴν τὰ τὰ ῥηθέντος ἐξισμὰ σημειώματα, ἅπερ
ἐγράψαντο σὺν τῷ ὑμετέρῳ κώδικι· ἐξαγορεύεται δὲ τὴν ἀποστασίαν, τὸν δὲ τὰ ἡμε-
τέρα ἡγεμόνος ἀγαγεῖν ἰουδαῖα προὶς αὐλόν, ὁ δὲ ἡγεμὼν ἐς σαπιέμπτην ἰοῦσι βαλὼν
τὴν σφραγίδα ἀποστείλαντα ἡμῖν σὺν τῇ βασιλικῇ αὐτῇ μετὰ τὰ ῥηθέντος τὸ ἰσχανδαρὶ
ἡμῶν· τὴν γίνεται ἐπιμιχθῆναι δοκεῖν σὺν τῷ γράφειν τὸν ὁρισμόν, ὅσον τὴν σὺν τῷ
ἐξαγορεύεται τὴν ἀποστασίαν τοῦ ἐν τῷ κώδικι τὰ κρίνει σημειώματα ἐς τοσοῦτον, ὅσον
ὅδε στοιχεῖον ἐν τὰ σημειώματος μεῖναι ἐν τῷ κώδικι· τὴν ἰοῦσι σύνδηται·

σχῆνα πέμψας τῷ ξηθέντι τῆς Δαμασκοῦ ἡγεμόνι. ἵν' ἀνὴρ ἢ ἢ ὑποθέσεσθαι ταῦτα: μία γυναῖκα ἀνέλεσθαι, ἀλλὰ βοήθεια, ἢ εἰσὶ τὸ πρῶτον προσχώρησις. ἐκχεῖται δὲ ἡ βασιλεῖ ἡμῶν ἵνα μὴ μείνῃ ἀκμὴ ἢ ἀφελέσθαι ὑποθέσεις, ἀλλὰ χρὴ ἀνάγκη ἐκλεγῆναι ἦναι, γράφειν ἢ πρὸς σὲ τῆς τῶν Δαμασκηνῶν πόλεως ἡγεῖται, ἵνα ἐφοδιάσῃς ἀνηρεθῶς ἐν τῷ σῷ κλίσει, ἢ ἐμὲ ἐν αὐτῷ εὑρεθῆναι τῷ λόγῳ, ποιήσεσθαι ἀναφορὰν τῷ ἡγεμόνι, ὅπως μεθ' ἀνηρεθῆ, ἢ εἰσηγεῖται ἐξαγγεῖλαι τὰ αὐξεθησόμενα: μέλλα σημεῖώματα, ἢ ἀποδῶς τῷ ξηθέντι ἡγεμόνι, ὁ ἢ ἡγεμὼν ταῦτα χαίρει ἢ σφαγίδας ἀποδέξεται τῷ πιστεύσῃ τῷ χαρακτῆρι, εἰσὶ τῷ σῷ πρὸς πῆμας ἀγαγεῖν. ἢ ἐν ἴσῳ μεγάλῳ προσοχὴ ἢ φονεῖς, ἐσόμενοι ἐκεῖνοι πάντ' τὸ δεῖται πιστεύσῃ βασιλικῷ σημείῳ: Ὑμεῖς δὲ ἰδιῶν, ἢ ἐαυτῶν παρεμβολῶν, συνεβιβάζεσθαι τὸν ὕπαλον ἐσεσθαι πασῶν τῶν ἀρχῶν μεῖ' ὀργῆς, ἢ ἀσπασμῶν ἀλλ' ὅλως ἦχε συνηθροισμένα ἐξουσίαν: ἢ ἡ νεότης, δι' ἀγίου ὡς ἦχε εἶδαν οἱ ἐν ἀξιώμασιν ὄντες. ἐξόδια ἢ ἐς νῆσον χίον, ἢ αὖ' αὐτῶ προεβιβάσθη βασιλικῶ ἐκλεγέντος ἐς τὸ ἡ ὕπαλος ἀξίωμα ὑπὲρ νῶν ὑπερ: ἦν ὁ ὕπαλος Μεσσιέ σασσᾶς. ἢ ἦν χύσιν ἡμῶν ἐδεδώκη, χαρὰν ἢ τοῖς ἀξεμνίοις, ἡμῶν μὲν χύσιν, ἀλλὰ τὸ ἦν ἐσεσθαι σασσᾶ ἀρχὴν γενέσθαι ἡ ἡμετέρας ὑποθέσεως, ἢ εἰσὶ ἦν τὸ προσαγαγεῖν. τοῖς ἢ ἀξεμνίοις χαρὰν, ὅτι ἡ τὸ δίκαιον ἐνόμιζον προσεῖναι: ἐσθῆτα, ἀλλὰ τὸν ὕπαλον. ἢ ἐν ἴσῳ ἢ νυκτὶ, καθ' ἣν ὁ ἐσεσθαι σασσᾶς παρῆλθε τῆς ἀρχῆς, ἐν ὀλυμπίαις ἦσαν οἱ ἀξεμνίοι, πομπῆς τε σαυτοῖς, ἢ σαννυχίδας ἐσοίειν, ὀργανά τε προσεκαλοῦντο, ἢ ᾄσμασι συνεῖθεντο, ἢ ὅλως ἦν ἀσωτία: φρόσυνος, μεταβολὴν τῆς ὑποθέσεως ἦναι τὸ σῶμα ἡμῖν ἐνόμιζον, ἐνίοτε ἢ ἄφρονες: μονοῦσθαι τὸ προσασσιζῶν αὐτῶν ὕπαλος, ὅτι τὸ τὸν νῦν ὑπέρτατον ὕπαλον ἐν ἐκβιβάσαι εἰς ἄλλο ὄντα, ἢ μηκέτι ἦν βασιλικὴν ἐγχειρίδιον σφαγίδα, ἢ αἱ προβρήσεις ἢ προμανθάνουσι αὖ' ἀληθῶς ἦναι ἡμῖν, ἔχαιρόν τε, ἢ ἐχόρευον, ἢ συμπόσια σαυτοῖς ἅπτειν ἢ νύξ, ὅτε μετ' ἡμέραν δεσμὰ τε ἢ πομπεῖα. ἦσαν γὰρ ἡμέρα ἦν, ἢ εἰσὶ τὸν τῷ Μιχαήλῳ οἶνον αἰσθανόμενοι τοιοῦτοι ἦσαν,

σπῆνον γὰρ οὐχ οἷόν, τὸν ἀνδρα δὲ ἐόν οὐχοίνιξ τῷ λεσμοφύλακι παρεδώκαμεν, ἡ
πομάζην παρῆρεσαν ἐφ' ᾧ μαρτυρῆσαι αὐτὴ εἰσιν ὁ αὐλὸς σαλπὴ· ἡμέρας δοίνων γενο-
γώνης, ἡ πεπραγασαγμόνες ἐξοίνα τὸν ὕπνον ἐξεγερθέντες οἱ ἀξενέντοι, ἔμαθον ὅτι τὸν
Μεραίοκλα ζήλωσιν, ἡ τὸν τὸ σαυλὸς φιλανθ', ἐνθενδοι τοὺς νυκτερινοὺς δίωκτι ᾠχθην
σπαρηγμάξαντο· ἄλλος ἄρα τὸ τῶν φρενῶν ἐμπαθὲς χαύδεν τοῖς ἀνοήτοις αὐξέντ', μισθὸν
δὲ τῷ μεσεπερηνδίῳ· ἡ σαθμίῳ· ὁ ἡ σαῦς τοὺς βασάνους ἰδὼν, μηχανὴν ὅπως σωπέσθω,
εἰσὶ τῷ τὴν ὑμνωδίαν ἀπορυγῶν, ἡ τοιάδε φησὶ τῷ λεσμοφύλακι· ἐμὲ γὰρ ὦ δέσποτ·
φύλαξ ἀνεγνηκότ' ἐστὶν, ἡ γυνὴ μεμέγονα τῶν σεσπαρμένων κοινωνίαν
πομάζην, ἡ σὺ νῦν, ἡ σὺ ἀνὴρ ἴσως ἄδικον ἡ ἀνόσιον, ἐγὼ γὰρ αὐλὸν σὺ πομάζην ἀ-
θέμιτον· ἡ ἡ τὸν ἐμὸν σπέρμ' βάλη γυναῖκα, σπέρματα μετ' ἐμοῦ τοὺς συμπότας,
παῖδά τ' εἰσαθέλω ἐμοῦν τὸν ἐμὸν σπέρμ'. ἀκουσθέντων δὲ τῷ σαυλὸν ἵνα τοῦ τῶν βασιλῆ
αὐλῆς δέμνιον σινακασθῆν τῷ σαυλὸν, ἡ δέξονται τὸν σπέρμ' αὐλὸν, τὸν γὰρ ἀρῆναι· τὸν δὲ
μαθῆν, τὸν σπέρμ'· ἀκουσθὲν δ' ἐν, ὁ ἡ σαῦς σοφιστὴς ὢν μεγάλ' ἔλινος σινακασθῆ τοῖς
μετ' αὐλὸν συμποτουμένοις ἀνδράσιν, ἔσπ δὲ ἡ ἵνα δεῖπνον ἐσπῆθεν, λάθρα αὐλὸς ἔχειν
ἦναι τὸν σπέρμ' αὐλὸν· ἡδέως ἡ σπέρμ' τὸν δύο βύρας τὸν οἶνον ἐγόντα, ἔδοξε πιέσαι
ἵνα ἡ οἰνιάσιον ἐσυθῆν, ἡ μαθῆν τὸν σπέρμ' αὐλὸν, ὁ δὲ δέμ' ἡ αἶμα ἡ αἰγὸς ἡ αἰγοκαμήλου
βύρας σπόδι αἰσχύρα. οἱ ἡ ἡ αὐλητὴς αὐτοὶ γνώμ' τὸν σπέρμ' ὑπόνιες, ἡ τὸν ὑόν αὐτο-
μέσαντες, ἀνασπῆθον νεκύοι, ἡ ἐκ ἰδίας αἰσχύλης διηγῆνται τὸ μηχάνημα. μεθὰ ἡ ἰδὼν
σοφοσαγὴ σοφοσχὰ δείδοιαν ὡς σφαλοσεδαίχη, ἴδιον δὲ ἐστι πανικτάραγας, δι' ἐγγρά-
φω σημειώματος, εἰσὶ τῷ ἐρουνῆσαι δὲ ἡ σύργν τὸν δὲ Μεραίοκλα, ἡ αἶμα ἵνα ἐκ τῶν
ἀξεμενίων, ἡ σοφὸς οἶνος μεγίστων δὲ ἡ αἶμα παιδίφαγον εἰσὶ τῷ σύργν, αἶμ'
ἦν αὐσείνυον· ἦλος δ' ἦν εἰσὶ ἵνα οἶνον ἐκσοδοσὶ ἀξαγενόμενοι, σύρον πεπυρω-
μένης ἐκ δύο ὑὸς τὸν Μεραίοκλα, ἡ αἶμα ἵνα ἐκ τῶν ἀξεμενίων, ἡ νέφ νέφην
ἕνα διδασκὴν ἔχοντα ἀϊδίν, ὃν ἡ πρεσβύτερον παιδὸς, ἐκ τὸν σοφὸν γαυδόντες,
πῆγαγον τῷ λεσμωθηρίῳ, ἡ λεσμοσύνοντες ἐπόμαζον ὡς φησὶ εἰσὶ τῷ λεκνάσμαθι

ὁμῶ ἡ ἢ ἢ ἀρ' ἐ φυγῇ· ἡ ἦλο μὲ μιᾶχρι λινός ἐγίγνεο, μὴ φέρων δ' εἶι ὁ Μεγάλογγις, ἡν
ἰῶν παῖδων λιμωρί ἀλγεῶν, μόνος ἐ ἀνατῆδε ἡ αἰτίη ἰῷ οἰνονόμῳ, ὁ δ' ἴστ' ἐμφανής,
ποῖος μὲν ἔφη σὺ λαβὼν ἀζαγέγονας σύ; ἢ δὲ ἡ ἰοστᾶον ἐκρύπτε χρόνον; ποῦ δ' αὖ ἡκάστο:
θραύσαι ὑπὸ βασιλικῆς χερὸς ξηλήμνος; ἢ δὲ ἡ ἐλῆλυθας αὖθις ἀσπόθεν; ἐγὼ μὲν ἐ:
φη ὁ Μεγάλογγις, δεδιὼς αὐτόθεν, νῦν ἢ ἦκ παῖδας ἀνηῶον λιμωρεμένους, πα:
λαίδνιος γεγονὼς ἦλθον, μιᾶι δαπρύων προσπιπτόντων ἰοῖς σοῖς ποσὶ αἰτεμένους ἦν ἰῶν
παίδων ἐπικουρί. ὁ ἢ οἰνονόμος, σὺν μὲν πολλῶι ποιῶν ἦφη, ἐλῆλυθας ὧδε, ἦκ ἀνεγ:
κηλίδι ἡ ἀμελόγγι τ' ναῦ παῖδα ἐπικουρώσω· ἀρᾶκ ἰοίνων ἦτορ, ἢ ἐκ λιγέων ἔμ:
βαλόνιες, ἦκ παῖδας ἀπεμῦθ' ἐάλα. ἡ ἀζαχρεῦ ἦκ μὲν παῖδας ἄγαγον, ἰὸν δὲ ἰῷ
ξύλῳ ἐπρεπώδειο, ἡ ἰοῦλα μὲν μιᾶχρι λινός γεγόνασι, ἡ ἀπονῆς φερόνιες τ' λιμωρί,
ἡ σπαρτὰ παλιπορχόμνοι ὑπερ' ἀρρίας αὖτ', ἣν μ' δεδορμὴν κ' ἰᾶ θανατ' τῆρος· σπεύ:
δε μὲν ἂν χιμαιρῆναι ἡ ἰδίης αἰγὸς ἰοιᾶδε, μιᾶλλον χαβεῖν ἦν βασιλῆ σφαγίδα ὁ
νεῦν ὕπατος Μαχισθασάτας, ἀνὴρ δυσπαλαγχνι πρῆος, ἡ εἰσὶ ἰῷ ἐλεεῖν μᾶλλον ἢ
εἰσὶ ἰᾷ δικαεῖν δεδορμένος, ξύλλιπεν ἀπεσπίνης ἰῷ βασιλῆνι αἰδῶ αὐτὸς ἀζαχεῖν,
ἐφ' ᾧ πρώτας ἦκ εἰσὶ θανάτῳ, ἢ αἰχμῇ λινί παλαιδεδικασμένης αἰτίας, ἐλευθερώσειν, ἡ
ἰῶν δεσμῶν ἀγαγεῖν, σὺν ἦλο ἰοίνων σπεύδη ἡ ἦκ μὲν ἐξ ἐρυθρῆς ἐλεφαντίνης δεσμῶ
εἰσὶ θανάτῳ δεσμίους ὄντας, ἡ μιᾶι δ' σφαγίδος ἐλεῖν ὁ ὕπατος, πᾶσιν αὖ ἰῶν
δημοσίων φυλακῆ σὺν ἡνεώχθησαν, ἐλῆλυθόν τε οἱ δέσμιοι ἡ ἐμβεβῶτο ἐκ πυνδῶ.
αἰχμῇ δὲ ἡ ἅπασι πᾶν ἦλο αὐτοφανέστατον ἰὸ πρᾶγμα ὁ οἰνονόμος, μεταστεμψάμενος
δὲ ἦκ ἐκ δεσμοῖς ὄντας ἐρυθρίνης, ἰοιάδε σφῶν αὐτῶν ἦρ· ἐπεὶ δ' ἰοίνων ὁ ὑπερφίαλος
ὕπατος ἡ δεινότης ἡμῶν σπένδειν ἦν βασιλικὴν σφαγίδα ἐγχειριάζῃ, πάντας ἦκ
εἰσὶ θανάτῳ ἀμαδεδικασμένους ἡμῶν, ἡ ὑμῖν εἰσὶ ἦλο δέσμιοι ὄντες σπεν:
δομένοις, ὁρᾶτε ἰοίνων μὴ' ἐς ἦκαιόν ἡ αὖθις ἐπιχρεῶσθε, ἦν δὲ θανάτου
ἀφροφασίστως ὑμῖν εἰσπίπτειν, αὐτεμβόντες ἂν ἐφησυχάζοιτε ἰοῖς οἴκοις ὑμῶν, μη:
δὲν σφὶ τ' ἰῷ δορυφορικῇ ὑποθέσεως μᾶλλ' αὐτοὶ ἐξαμεγόμνοι, μᾶλλ' ἀλλῶν αὐτόνομοι

ἀνεγόμενοι. πὶν γὰρ λοιπὸν ἡ εἰσβολὴν ἡμελέραν ἔβδη αὐτοῦν, ἡ δὲ λάφος ὑμῶν προσβολα-
σιολάβοιε. αὐσπῆθον δὲν ἕδοι ἀνεγασίσως μυροσθένες εἰσὶ δοῖς οἴκοις αὐτ' ἡρόσφ
μὲν ἐμφανεῖ λοιῷδε, ἡ δὲ ἡ δις εἰσὶν ἄλλος αὐσοβρὴ δίερος, ὅσως ἂν ἐκαύσῳ
δόξῃ πριυεάθοιε ἡ ἐξελαβεῖν, ἤγιγε μὲν γὰρ λαμαλλον σαφῆ εἰς λαυλινὶ τ' συγγρα-
φὴν δινηυθόμεθα. αλλ' εἰσαυεβδωσὲν ἐφ' ὅσερ ἂν ἰὴν αἰρχὴν παλαιόσομὲν ἧς
ὑποθέσεως. αξιομυθήτος δοίνυν ἡ ὑσοβολὴ ἐν λογιαπασασᾶ, σπερόμενος
συνελωλαλάιε ἡ ὀρθόλαλα ὁ τ' ἡμελέρας ἀληθῆ προαιρεσις οἰκονόμες, ἐγνω
ἡ δὲ δυνέρα τ' βασιλικὰς αὐτῆς ἀντ' εἰσβεβαιῶσαι λαὶ προθέρον εἰσὶ ἐν λογιπα-
σασᾶ γεγονόλα, ἡ δὲ νέα ὁρισμῶν αἰσαγλῆσαι ἡ αὐθις, ὅσα περ αἰσηχνὸ ἡ αξὲ
ἐν προβρηθέντος ὑπαίθ τροχαναβρίω. ξεσπερεσπέρο γὰρ· ὡς εἶαν δὸν ὑσαλον αξιομυθέντα
ἧς αἰρχῆς μάθησιν ἐν λόροσομύμοις, δόνε τ' Δαμασκηνὸ Ἡγεμόνα ἰωδέγ-ῃ ἀναβολὴν
διδόναι ἰῷ σραίγμαλι, ἧς ἐς ἀξεμνίας αὐτίξηναι ἰὴ σροσαγῆ, ἡ αὐτὸν δὸν τροχαδά-
ριον αὐσοδράναι· μαθόντα δὸν τὸ ἰδίε δεπανόε αξιμυσιν, ὀρνὸν δὲ ἐπισυμβησόμενον
δεδιόλαι αὐσέσχε δοίνυν ἕνα ἰῶν οἰκέων αὐτὸ ἐπ' ἰδίας ἐπισοχῆς σὺ δὸν Ἡγεμόνα
μελά ἡ τὸ βασιλικὸ ὁρισμῶ δλαπεμόνιος ὅσε αὐ παλαιάβῃ ἐν σροσαυσοσαγέντα
τροχανδάριν χαλίαγαν παλαοχῆν, ἡ λαβῶν σαρ' αὐτὸ δὸν τε ὁρισμὸν, ἡ ὅλα ἄλλα
σοβιέρερε γραίμμαλα, ἡ δὲ δον αὐσξθόντα ἐν λόγοις ἐπλεγέθαι λαὶ ἡ ἰῷ σροδέρω σρο-
σαχθέντα. ἐξῆθεν δὲν ἡ ἕδος ἧς Πόλεως ἧ 15ῃ τὸ Δεκεμβρὶ μελά λοσσων ὁρο-
μαίων, ἐμενδίζια δὲ λαῦλα παντῶν οἱ ὀθωμανοὶ ἡ αἰρίνελο ὃς Δαμασκηνὸν
πάπᾶσε ἡ αὐτεθών, δέδωνε λαὶ ἐπισοχὰν τῷ Ἡγεμόνι, ὁ δὲ Ἡγεμὼν αξιοχρῆμα
αὐσοσχέας, ἐπαυαναβίβασας δὸν τροχαδάριον ἐπονιήθαλο. πὶν ἡ ἐπῇ ἡ ὁ ἐκ λόγων
νέος Κριτὴς, σρὸς ὃν ἡ διηλέχθη ὁ Ἡγεμὼν λαὶ τὸ βασιλὲ αὐσοφαίνε, ἡ σροσελα-
ξεν αὐτεθόντα ἐκλέσας μελά σροθυμεῖ ὅλα περ ἐν τῷ βασιλικῷ ὁρισμῷ σροσόν-
τον. Ἐν δὲ τῷ δὲ αἰρίνελο ἐν λόροσομύμοις ἡ ὁ αξιὰ ἰῶν ἀξεμνίων αὐτοσαγὲς
ἰαχυδρόμος, ἡ δέδωνεν αὐτοῖς ἤδησιν σοβρὶ τ' αἰγωγῆς, μυνδὲ αἶμο φόνου, ἡ δὲ

ἐξήλθοσιν ἐν τῷ βασιλικῷ βήματι, ἡ ἐγκαινίζειν αὐτὰς αἰδινᾶνται δε, ἡ φανδοῦναι, ἡ τὸν βασιλέα αὐτῶν ἀναλαβέσθαι, ἡ ἵνα ἐξαιτῶσι βοήθειαν ἀπ' ἄλλου βοηθῆσαι· αὐτοῖς δυναμένοι, εἰσὶ τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἐξ ἴσης προσδοκῶντες, ἡ χρηματίων ἀπηλλάσσοντες, ζωῆς ἐξαιτεῖ ἐγένετο, ὡς τοῖς τῶν ἁγίων Ἰακώβ Μονα: στήριον, οἱ δὲ ζῦγοι, ἀβύσσοντοί δε, ἡ Κόσμου, ἡ ἀπ' ἄκρων υἱοθεσία, τοῖς ἁγία ἐξ: σεύναι τοῖς ζωγραφοῖς ἢ τῶν μεγάλων Σαββάτων ἡμέρα ἀνέπαυσεν ἐστι ἡ ἀρχαῖον. ἐπ' δε ἀπὸ ἐγχωρίων εἰσφαγιασμὸν ζαβόντας αὐτοδέξιν, ἀπὸ σφαγίδας ἀνηλοῦντο, αἱ μὲν ἑλληνοσίων, αἱ δὲ πρόσωπον, ἐξ δ' αἱ ἡ μυστικῷ ὀλιγωτέρῳ ἀργυρίῳ, εἰσφαγί: σαντο ἐ ἰουδαίων τὴν ἀναφορὰν πρῶτο ἢ ἑλληνοσίους σφαγίσιν. ἔξι ἐ σφαγιασμὸς, ἔρθη μετὰ τῶν νέων Χριστῶν ἡ ὁ αὐτοσαγὴς Σαοὴλ αὐτοῖς φέρων τὴν βασιλικὴν αὐτό: φασιν, ἐν ἐνθάδε ἡ αἱ ἐκλογίαν πεπλήρωνται, ἡ αἱ αὐτοδέξις ἀργαὶ ἐπεσχέθησαν. μετὰ δὲ ἀληθοπεδασθέντα τοῖς ἄλλοις ἀργύρια ἐνεργά, ἡ ἡ ἀσεμία αὐτ' σῶμα: μένθια. ἀργυρίοις γὰ οἱ ἄλλοις σώματα σωφρόσυνον, εἶδοι ὃν τῶν ἀρχαῖον τοῖς τὴν ἐκδίκαν οἰκῶσιν. ἐγὼ μὲν ὃν ἐ μυστικῆς ἀξίας πρῶτο τὰς ἄλλους, αὐτὰς μὲν γὰρ ἀσεμνοῖς σώμασι τοιοῦτος λυρῶνται, αὐτὸν σφαγίδα τ' τὴν ἁγίων βλῆσιν ἡ ξέ: σπασαν. ὧδε αὐτοῖς τὸν Χριστὸν τοῖς τὴν μαθητείαν αὐτοκρόνα, ἡ γὰ ἡ ὧν χρηματίων δῶρα, ἀλλως δὲ ἡ ἐ ἐκλεκτὸν ἐπὶ τῶν τ' μυστικῶν σώμασι τοῖς ἡ μυστικῆς ζαβῶν, μᾶλλον ἡ ἐκλεκτὸν ἰσοσθένια χρήματα σωρισθέντες ἡ αὐτοβαλῶν. τῶν μὲν ἐκ τοῖς ἐξεμε: νίας ἡ σῶν μυστικῆς ἀξίας πρῶτο, ἀλλὰ σωφρονίων μαθητοί, ἡ δωδέκατον: νιαῖ Χριστὸν ἀναδρέψαι σπεύδοντες ἀπὸ χθονίων εἰδῶν ἀναστήσαντά τε, ἡ αὐτο: δέξις βασιλικὴ. σεληνιάσασα ἐ ἡ ἐκ τῶν ἡμέρας διεμβάλλει ἐπήχθ' ὁ σταυροφόρος, ἄγων τὸν βασιλικὸν ὅρισμόν, ἡ ἐκ αὐτοδέξις ἐκ τῶν Κώδικος ἐ Κρίστως. αἳ ἔ: χαβεν ἐξόδοσιν ἐσφαγιασμένας ὑπὸ τε ἐ τῶν Χριστῶν σφαγίδος, ὁμῶ ἡ τῶν ἐ Δαμα: σκῶ. Ἡγεμόνος. ἀντέγω γὰ ἅτε ἐν ζεύγεσι τὸν ὅρισμόν, ἡ τὸ σῶμα τοῖς ἀξεμενίοις οὖ ἀναστασιμα χαβών, ἡ ἐκ ἐν τῷ τῶν Χριστῶν Κώδικι ἄλλα αὐτοδέξις αἰσθέσθαι τε, ἡ αὐτο:

σωτάξας, ὡς Δαμασκηνὸν ἀφικέσθαι, παίπαρος ἐν τῷ ἐν Δαμασκῷ κριτηρίῳ ἐρωτήσας, ἡ δὲ ἐν Ἐδέσσῃ σημειώσεις ἀποστασάσας, ἡ ὀλιγαδὲς τῷ Ἡγεμονίῳ, ἐσφαγιασθῆναι· ἐν ᾧ δὲ ἀναπόμενος· χαθὼν ἡ Παῦλος ὁ Οἰκονόμος, ἀπὸ μὲν τῶν Κωδίκων σημειώσεις ἄλλως ἐσθῆτα· μοσθίας ἀποβρίψας ἐν τῷ ἐν διορισμένῳ τόπῳ, ἐπὶ τὸ ἀρχαῖα φυλάττεσθαι. τὸ δὲ βασιλικὸν ἀδέ· σιτισμα προσέδωκε τῷ ὑπάτῳ, ὁ δὲ ὕπατος ἀναφορὰν ποιησάμενος ἀπέστειλε τῷ βα· σιλεῖ, χαθὼν ἡ ὁ βασιλεὺς ἡ ἀναγνούς, φαγέα τὴν ἰδίαν σφαγίδα πυνθάνεσθαι ἀπο· μιὼν, ἡ παλαιὸν ἐπανέγραπτεν ἐπὶ τὸ αὐτό, ὡς ἐντεῦθεν Παυλῖνι τὴν ἀξιωματικὴν μι· κεῖ θεωρεῖσθαι, ἡ αὐθις τῷ ὑπάτῳ ἀπέστειλεν. ἔθος γὰρ τοῖς βασιλεῦσι μικρὸν ἄμμον, ἀμικρότερον αὐτὸν ἀποδέχεσθαι, ἡ ἀποστατοῦν ὅλα ὅσα αὐτοὶ ἰδίᾳ χρεί· γράφεσι. χαθὼν ἡ αὐθις ὁ ὕπατος τὸν ἀπογραφέντα ἔτον χάρτην, ἀπέστειλε ταχέως, ἡ ἐν ὅλα ὅσα ἔσχε σημεῖα ὁ ὁρισμός. ἵνα γὰρ μὴ φανερὸς ἢ τὸ παρὰ τῶν προτέρων ἀποφασκόμενον, ἀλλαχόθεν τε ἐπιγραφῆς ἡ σημειώσεσιν ἐπι· γράφει ἡ σημεῖον οἱ τῶν Καισαρέων ἐπιστάται. ἡ Παῦλα σαφῆ ἐπιδεῖξαι τὰ σημειώματα, ἐφ' ἅπασι τοῦτο τὸν βασιλικὸν ἀποφάσεων ἡ ὁρισμὸν γεγράφασι δε· βαιωτήριον τῶν ἠκριβωμένων δικαίων. ἔστι δὲ ὁ ὁρισμὸς τοιὸς δε:

Ὁ παρὼν θεῖος ὁρισμὸς ἰδιογράφῳ βασιλικῇ ἐπιγραφῇ, ἀλλὰ τὸ ἐπιστρέφαν τῷ πράτῳ ἡ βασιλεῖ ἡμῶν ἡ σταθῆναι τὸν ὁρισμόν, ἐδόθη σημεῖον τῷ ἔτει· σπόσε Κώδικι ἐγκαρδιωθῆναι δε, ἡ ἀπογραφῆναι πᾶν τὸ σημείωμα, ἐν οἷς ἔχῃς τόπῳ τὸ σημείωμα μὴ γενέσθαι, κεῖ τὸν γεγραμμένον τρόπον τῆς ἀπογράφεως, ἡ τὸ δεύτερον σημεῖον ἐδόθη ἄλλο σημεῖον, τὸ σημειώματος ἕνεκεν τοῦ ὁρίσμου· μὴ ἐξὸν μέρος τῶν βασιλικῶν μὲν βήματος δοθῆναι χάριν ἀπογράφεως ἕνεκεν· Μετὰ ἡ Παῦλαν τὴν σημείωσιν βροτὸς ἐγεγόνει σφραγισάμενον σοφῶν, ἔνθεν οἱ ἡ λόγια παλαιοῖς ἀνεχώρησεν. ἐν τοσούτῳ ἡ ἐξερχομένων τῶν βασιλικῶν γραμ· μάτων, ἡ ἕτερος ἐγράφη ὁρισμὸς κεῖ τῶν ὅσων σοὶ λογισμοὶ ἀναφορὰν ἵνα ἢ ἀποδόξιν δῶναι τοῖς ἀρχιερεῦσι, φυγαικὰς ἡ μὴ φανερὰς εἰσαγαγεῖν. ἕ

τινος τό ἴσον ἀπό Ἀδριανοῦ ἀπεστάλκα ἡμῖν ὁ γενικός Ἑρμηνεύς, τό δὲ πρω:
τό τυπον πρός τόν τῆς Δαμασκοῦ Ἡγεμόνα ἐπέμφθη, ἐπί τῷ κυρωθῆναί τε,
καὶ προσταγήν γενέσθαι. ἦλθε δέ καὶ ἐπιστολή πρὸς τοῦ τῆς Δαμασκοῦ Ἡγεμό:
νος πρός τό στρατόπεδον ἐν Ἀξιουπόλει, κοινῇ Σάκτζα λεγομένῃ, πρὸς τόν Δά:
νουβιν Ποταμόν, πρός τόν τοῦ ὑπάτου οἰκονόμον. ἔγραφε δὲ ἡ ἐπιστολή, ὅτι ἀνε:
γνώσθη ὁ ὁρισμός, καὶ σημειωθεὶς ἐν τῷ Κώδικι, ἀπεστάλη ἐν Ἱεροσολύμοις,
κἀκεῖ προσταγῆς γεγονείας, κεκώλυται ἡ τῶν ἀναφορῶν δόσις. ταύτην δὲ τὴν
ἐπιστολήν ἔδειξεν ὁ τοῦ ὑπάτου οἰκονόμος τῷ γενικῷ Ἑρμηνεῖ, καὶ δι' ἰδίαν
αὐτοῦ ἐπιστολῆς παρέσχεν ἡμῖν τήν ᾔδησιν. καὶ ταῦτα μὲν μέχρι τοῦδε ἐ:
γεγόνει, χάρις δέ τῷ ἁγίῳ θεῷ τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι. δώη δέ ὁ τά πάντα
κρατῶν καὶ ἐν τοῖς ἀσέπεστα κράτος κρίμασιν οἷς οἶδεν αὐτός. ἃ δέ μετά
ταῦτα γενήσεται, ἐν τῷ ἐφεξῆς βιβλίῳ διηγησόμεθα :—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ Περιποσού ὑξεσιζομῶν πριαρχιῶ.

Καιδά ὁ χηιοσόν ἐσδιαποσιζόν ἰριανοζόν ἰδιαβον σωλήριον ἔϊος, οἱ ἀξζυλιοι ἐσπιώ-
θησαν, ἡ μεδαχηριαθάνδες ἰρόσους σοῆγές πηυφίως ἡ χωρίς νά ἔχωσιν ὅθησιν, ὡρχά-
νισαν ὁ σρᾶγμα, ἡ μέ ἰμάρι ἴδ Καζισσιές Ἐφσίνη ἔπαρναν ἕνα βασιλικόν
ὁρισμόν, ἡ χατθισερίφιον, ὁ ὁσσοῖον ὀζαχαμβάνω, ὅλλ ἀά ἰρία ἔθνη ὁσσῦ σύρισπον
ἀήλην ζόρδ βαλήν, δηλαδή οἱ χαρμασιόδες, οἱ Κόσσιαν, ἡ οἱ Συριάνοι, νά ἔναν μα-
γιάνια ἐδινά ἴδ ἰῶν ἀξζυλιῶν, ἡ νά σύρισπωνδαν ἀήλην ὑξσοῖ, ἡ ἐπισασοῖ ἴδν
ἐδινήν ἴδ. ἡ οἱ ῥωμαῖοι νά μήν ἔχσν νά πάρνσν ἀῆ σανιά ἀά ἰρία ἔθνη, μέγονες οἱ
ἔτζη ἤδον σσσό ὁ σαμαγόν, ἡ σβοβάμμονες σῶς ἔχσν ἀῆ ἰδιο ἡ δενέδια σπόμι σι-
σσό ὁόν χαβρέλη ὁμέρν, ἡ ἴδ μοισσές τζ ὀζαδοχήν βασιλῆς, ὁόν Σχλάν δεζίμν,
Σχλάν Μεράδην, ἡ Σχλάν Μεχμέδην, ἡ μοισσές. ἡ σβοῖς ἤδιοις ἐσμάβαγαν ἡ ἰδί
ῥωμαίους σῶς σιδίνας ὑξσσίαζαν ἀά ἔθνη σανιά, ἡ σπογόθως ἔπαρναν ἰερηνί ἡ
ὁόν μεδαγενέσερον ὁρισμόν ἰῶν ῥωμαίων. ἀό ὁσσοῖον ὡζάν ὁό ἐμπάδαμδ ὑσερα, ἡ βύ-
γαναμδ ὁό ἰερηναρί ἴδ βασιλικῶ ὁρισμῶ, ἡ χατθισερίφι ὁσσῦ ἔζαμαν οἱ ἀξμέ-
νιοι, ἔγινε σπέδις σωροδηά μέ ὅλας ἰδς ἀξχιερεῖς, ἡ ἀξχιάς ἴδς σοφιάς. ἡμέ
ἀά ῥᾶφεῖα ἰῶν χριστιανῶν, ἡ σύρεθη ὅλογον ὅλοι ποινῶς νά σβοσσαθήσωμεν
παιδά ὁό δικαιόν, ἡ νά σβοσρέξωμεν ἀῆ ἰδς σομχρονηδάς ἡμῶν αὐθέντας, ἡ
ἀῆ ἰδς ὑξσσιασσύ, φανερώνονες ἡν ἀδικί ἰανίην σσσῦ γένεδαν ἀῆ ὁό γένος μας, ἡ
νά σαραπαμέσωμεν θερμῶς ὅλ᾽ νά γένῃ ἡ διόρθωσις.

Καιδά ὁ χηιοσόν ἐσδιαποσιζόν: σεζηδόν σωλήριον ἔϊος, ἐν χυνί Δεκεμβρίῳ, : ἰριανος"
ἰνδικτιῶνος δεζάτης ἰδιαβδης, ὅζ᾽ ἡν ὅζαφοράν ὁσσῦ ἡπομόθησα μεδαξύ ἴδ ἡμε-
τέρα γένους ἰῶν ῥωμαῖῶ χριστιανῶν μεδά ἴδ ἔθνας ἰῶν ἀξμενίων. ὅζ᾽ ἡν ὑσόθεσιν
ἴδ σαραγίτ ἡ ζωοδόχα Τάφα, σσοδή ἐσροσρέξαμδ ἀῆ ὁό ἔμεος ἴδ πραϊαμολάτ,
ἡ σομχρονά ἡμῶν βασιλέως, ἡ ἴδ ὑσερδαλάδ ἐσπιβόσας, ἡ ἐβουνερώδαμδ ὅλα
ἀά δικαιολογήματα σσσῦ ἦχε ὁό ἐδικόν μας γένος ἢ ὀρθοδόξων χριστιαν῀ ῥωμαν,

ἐλέῃ ἡ εὐδοκία τοῦ φιλαγάθου θεοῦ ἀσπηνούθημεν εὐμενῶς ἡ εὐπολάγχνως ἀπὸ
τοὺς πολυχρονίους ἡμῶν αὐθέντας, ἡ ἐλάβομεν τὸ δίκαιόν μας, ἰαθὼς ἐπιθυμούλα-
μεν, ἡ ἂς ἦναι δοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγαθότης, ἡ παντοδυ-
ναμία νὰ στερεώνῃ, ἡ νὰ δζαφιλάττῃ τὸν κραταιὸν ἡμῶν βασιλέα, ἡ τὸν πο-
λυχρονημένον ἐπίτροπον, ἡ τοὺς λοιποὺς πολυχρονίους ἡμῶν αὐθέντας:—

» χρονολογία ὀθωμανικῆς ἱστορίας, αὐτὸ ἀξιοσημείωτον.

,ςϡλ ἔτος, ἀπέλυσεν ὁ Κατζὴς τὴν Μεσήμβριαν. - - 1422 -

,ςϡλη, ἰνδικτιῶνος δ'. ἐκτῆσεν ὁ Μωράϊτσης τὴν Θεσσαλονίκην. - 1430 - ἐν ἄλλῳ τὸ ἔτος ,ςϡθ. ἐμαθον ἐγώ.

ἐπολιόρκησαν οἱ Τοῦρκοι τὰ Ἰωάννινα ἐπὶ ἔτους ,ς ϡλθ, Νοεμβρίῳ θ'. τῇ ἔξι βεβαίως ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὅτε ἔκαμε ζωὴ ὁ Καίσαρ ὁ Παλαιολόγος, τῇ πέμπτῃ ἀπὸ ἐν τῇ χρονικῇ. - - 1431 -

ἐν ἔτει βασιλείας ἐνεακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἐν χρονὶ χρονίᾳ ἡμέρᾳ ὁδῷ. ἐπολιόρκησαν οἱ Ἀγαρηνοὶ τὴν Σερίφηκον πάλαι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ ἔτους χιλίας τετρακοσίας σαρανταδύο. - 1442 -

,ςϡνδ, πάσχουσιν ὁ Ἀλμπαῆς τὸ Χασκίζι. - - 1446 -

ὁ αὐτὸς Μωράϊτσης ἐκτῆσε τὸ Χασκίζι, ἔτους ,ς ϡνε. - 1447

ἐκτῆσε τὴν Ἄρταν, ἔτους ,ς ϡνζ, σεπτεμβρίῳ πδ', Νοεμβρίου β'. - 1449

,ςϡνθ, ἐπῆσεν ὁ Ἀλμπαῆς τὸ γεώπατρον τὸ μεγάλον φρούριον. - 1451

ἀπεστάλησαν ὁ Μωράϊτσης, ἔτους ,ς ϡξ. - - - - - 1452

,ςϡξ, ἀφεντεύσασιν ὁ Ζαγὰν Μεεχμέτης. - - - - - - - 1452

ἐκτῆσε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔτους ,ς ϡξα, μαΐῳ πα', ἰνδικτιῶνος γ'. - 1453 -

,ςϡξα, ἔλαβεν ὁ Ἀλμπαῆς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐν χρονὶ μαΐῳ πδ', ἡμέρᾳ τρίτῃ. Ἦτον πύπγοι ιβ', ζεμπίνες πύπγοι ζ', ἰνδικτιῶνος α'. - 1453 -

,ςϡξβ, ἐκτῆσεν ὁ Ἀλμπαῆς τὸν χρυσῶνα τῆς τὴν Ἄνδρον, τῇ τὸ παναγιάρι τῆς τῆ Σεμένῃ. - 1454 -

,ςϡξγ, ἐκτῆσεν τῆς τὸ Μαυρικράδι, τῇ δὲν τὸ ἐκτῆσε. - - 1455

,ςϡξδ, ἔλαβε τὸν Μωρέα - - - - - - - - 1456 ἐκτῆσε τὸν Μωρέα, ἔτους ,ς ϡξη.

,ςϡξη, ἐκτῆσεν τῆς τὴν Ἀθηνοῦσσα, τῇ Σινώσσην. - - 1460

,ςϡξθ, ἐκτῆσε τὴν Τραπεζοῦντα. - - - - - - - 1461

,ςϡο, ἐκτῆσεν τῆς Βλαχί, τῆς τὸν Γαϊδὴ Βοεβόντα, τῇ τῆς τὸ γύρισμα τὸ χρονὶ ἐκτῆσε τὴν Μιτυλήνην. - - - 1462 -

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

,5ζοα, ἐσπῆγεν ἡ ἡ Μοδόνναν, ἡ ἠν ἐσπῆς. 1463
,5ζοβ, ἐσπῆγεν ἡ ἡ Ἀβανιτίαν. 1464
,5ζοδ, ἐσπῆς ὁ Καρά χαρμάνι. 1466
,5ζοθ, ἐσπῆς ἠν Ὄβριασον. 1469
ὄνβοια ἐάμω ὑπό ἡῶν ἀγαρηνῶν ἰῶ ᾳ υ ὁ.
,5ζοϛ, ἐσπῆς ἰόν Καρᾶ. 1475
,5ζοζ, ἐσπῆγεν ἡ ἡ Μοσγοβί, ἡ ἐσπῆς ὁ Κάϊσρον ὁπῶ ἐπῆλθαν οἱ Ἄγγλοι. 1476
,5ζοη, νοεμβρίῳ ιϛ, Ν' αι, ἐσπῆγεν ὁ Φραϊδασσοῦς μέ ἰόν Δημέτριασ, καί ἔπλεσ ἠν Πρέβεζαν. 1478
,5ζοθ, ἰανίῳ πή, ἐσπῆγεν ὁ Ἀλχαϊδασσοῦς, ἡ ἐσπῆς ὁ Σίφοδο μέ ἀρχοντα, ,ά. 1480
,5ζοθ, ἐσπῆγεν ἡ ἡ Σκύταρι, ἡ σκύδο ἐσπῆσεν, ὕστερα ἰόν ἐπροσκύνησαν. 1480
Τῷ αὐτῷ ἔτη ἐλεηλάτησεν ὁ Σχεδίν Μεχμέτης, ἡ ἐβασίλευσεν ὁ υἱός αὐτῆ Σχεδίν Μπαγιαζίτης ἡ ἠν Πόλιν.
,5ζνϐ, ἐσπῆς τά Κεζία ὁ Σχεδίν Μπαγιαζίτης. . . . 1484
,ζα, ἐπαλέβη ὁ Σχεδίν Μπαγιαζίτης ἡ ἰό Τεπελενί ἡ ἠν Ἀβανιτίαν. 1493
,ζβ, αὐγύστ πδ, ἐσπῆς ἰό Γενέσαντον. . . 1499
,ζη, Ν' αι, ἠν Μοδώνην. 1500
,ζη, αὐτέθαναν ὁ Σχεδίν Μπαγιαζίτης. . 1512
ἰό αὐτό ἔτος, ἐπατζεν ὁ Σχεδίν Σελίμης, μαΐῳ.
ἰό αὐτό ἔτος, ἐστέρασεν ἡ ἠν ἀναπολήν αὐτοῦ ἡ ἰόν Σχεδίν Ἀχμετάϊν ἡ ἰόν ἀδελφόν ἀ, αὐγύστ ιϛ.
,ζηα, αὐτέρασεν ὁ Σχεδίν Σελίμης, ἡ ἐσπόλωσε ἰόν ἀδελφόν Κορκούτ, ἡ ἡ ἰό γύρισμα ἀ πρώτ ἀνεψιόν ἀ, ἡ αὐτός ἐσπῆς σοῦλτ ἡ ἠν Ἀχμετάϊν, ἡ ἤφεσεν ἴσον χωνιανόν, ἡ ἔπνιξέν τον. 1511
ἰό αὐτό ἔτος, ἔπνιξε ἰόν Μεσιφαδασσιά.

ἐπ' ἔτ(ους) ᾱφιη, ὁ Σελτὰν Σελίμης ἐπῆρε τὸ Μισίρι.

ἐτέθησεν ὁ ἅγιος Εἴδις, ἤνοιξαν ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ. - 1513

ᾳνθ, ἐπατήθη τὸ Μαντζιγκάδι. - - - 1521 ἐν αὐλῇ.

ᾳκα, πρόοδος ἐπατήθη. - - - - - 1523 " πρόοδος ἐλέγω τὸ ἐπάτημα τῶν ἀφηβ.

ἐπ' ἔτ(ους) ᾱφκγ, ὁ Σελτὰν Σελεϊμάνης ἐπῆρε τὴν πρόοδον.

ᾳκδ, ὑπῆγεν ἐς τὸ Μασσὰν ὁ Σελτὰν Σελεϊμάνης, τὴν δεύτ(ερ)ην ἐπῆρε. 1526

ᾳο η, ἐπατήθη ἡ Κύπρος. - - 1570:

Σαλαμὶς ἡ νῦν ἐν Κύπρῳ φαμαγούστα, ἐλέγω ὑπὸ τῶν Τούρκων τῷ ᾱφοα. " ἐπ' ἔτ(ους) ᾱφοα, ὁ Σελτὰν Σελ: ἐπῆρε τὴν Κύπρον

ᾱχιδ, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ, ἐπῆγαν νὰ ἀποξεμώσουν τὴν Μάλτα οἱ Ἀλγαντασιοῦς μὲ ἑβδομήκοντα τρεῖς χιλιάδες γιανίτζαρους, τὴν ἐπῆγαν αὐτοὶ δὲν αὐτοὶ τὴν Μονεμβασίαν ἄλλοι 60, τὴν αὐτοὶ ἀπὸ τὰ χωρία 40, ὅπου ἦναι 100

ᾱχιδ, ἐπάτησαν οἱ Ἀλγαντασιοῦς τὴν Μάλτα, τὴν ἐς τὸν ἐρχόμενον χρόνον ἔπεσε τὸν ζυγόν, ᾱχιε.

ᾱχηα, ἐπῆγεν ὁ Σελτὰν Σουλεϊμάνης πολλὰ τῶν μέχρι ἐς τὸ Χολίνι.

ᾱχηβ, χαῖρε, ἔσπιζαν τὸν Σελτὰν Σουλεϊμάνη.

ᾱχηε, ὑπόστιαξεν ὁ βασιλεὺς τὴν Κρήτην, τὴν ἔγινε δουλειὰς ἡμέρας ἑπτά. " ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐπῆγεν ἡ βασιλικὴ γαλέρα μὲ τὸν Κυβερνήτην τῆς Κρήτης ᾱχηε ἐν τῷ μηνὶ Ἰουνίῳ ἐν τῷ αὐλῇ.

ἐπῆγαν οἱ Τούρκοι τὴν Κρήτην, ἤγγιξαν τὰ Χανιά, τὴν τὸν ἐρχόμενον χρόνον.

ἐπῆγαν τὸ ξέθυμνον, ἤγγιξαν ἐς τὰς ᾱχηε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐκ τῆς Γεωγραφίας Γρηγορίου Κουζανῆ -

1362 - ὁ Μουρὰλ ἔχαβε τὴν Ἀδριανούπολιν -
1424 - ὁ Β.ος Μουρὰλ ἔχαβε τὰ Ἰωάννινα -
1431 - ὁ - - - - - τὴν Διστρονίτην -
1435 - ὁ - - - - - τὰς Ἀθήνας ἡ Ἐγγάδα -
1446 - ὁ Μουρὰλ —— τὸν Μουρίαν -
1453 - ὁ Μεχμὲλ - - τὴν Κουζανηνούπολιν -
1453 - ὁ ἀνθός —— τὴν Θάσον -
1464 - ὁ - - - τὴν χίμνον προστείρους -
1465 - ὁ ἀνθός — τὴν Μπόσναν -
1469 - ὁ ἀνθός — τὴν Εὔριπον -
1479 - - - - ἐχειχάσθη ἡ Κεφαχινία -
1498 - ὁ Μπαγιαζὲλ τὴν Νάυπατον -
1498 - ὁ ἀνθός — τὴν Κορύνην -
1500 - οἱ Βενετιάνοι τὴν ἁγία Μαῦραν -
1521 - οἱ Τοῦρτοι τὸ Μπεχιγράδι προστείρους -
1530 - οἱ Βενετιάνοι τὴν Κορύνην -
1537 - οἱ Τοῦρτοι ἐχειχάσαν τὴν Κεφαχινίαν -
1571 - Τοῦρτοι τὸ ζόχος ἐχαχάσθη ἐς τὴν Ἰθάτην
1573 - οἱ Τοῦρτοι τὴν χίμνον προστείρους -
1656 - οἱ Βενετιάνοι τὴν χίμνον -
1657 - οἱ Τοῦρτοι τὴν χίμνον -
1660 - οἱ Τοῦρτοι τὸ Μπεχιγράδι -
1667 - οἱ Βενετιάνοι τὰς Ἀθήνας προστείρους -

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1669 - ὁ Ἰουλὰν Μεχμέτης ἐς χάρισσαν -
1669 - οἱ Τοῦρτοι ἔχαβαν τὴν Κρήτην.
1684 - οἱ Βενετιάνοι τὴν ἁγία Μαῦραν -
1685 - οἱ Βενετιάνοι τὴν Κορώνην προσταίρως
1687 - οἱ Βενετιάνοι τὸν Μωρέαν -
1687 - οἱ Βενετιάνοι τὴν Νάυπατθον -
1699 - οἱ Τοῦρτοι τὴν Νάυπατθον -
1715 - οἱ Τοῦρτοι τὸν Μωρέαν.

ἐξ ἑτέρων (ἢ τοῦ Μαχαιρᾶ) ἀποσημειώσεων

1328 - ὁ Ὀσμὰν ἔχαβε τὴν Βεβαζήσαχιν -
1419 - ὁ Μεχμὲτ τὴν Ἄγγουραν ἢ Καισάρειαν.
1453 - ὁ Β - Μεχμὲτ - τὴν Κωνσανινούσαχιν.
1457 - ὁ - - τὰς Φώτιας, τὴν Καζάμονην, ὁ Σινόπι ἢ τὴν Κόρινθον -
1458 - ὁ - - τὴν Πρ - Πάτραν χρυμοῦτζι ἢ Μιζιθράν.
1462 - ὁ - - τὴν Μπόσναν, τὴν Τραπεζοῦντα -
1463 - ὁ - - τὴν Μιτυλήνην -
1470 - ὁ — τὴν Εὔριπον -
1522 - ὁ - - τὴν Ῥόδον -
1529 - ὁ - - τὸ Μπιγγράδι -
1566 - ὁ Σιλὰν Σιλεϊμένης ἀπέθανεν ἐς Σιϊτβάρι -

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐκ τῶν Δοσιθέου Ἱεροσολύμ. - Σελ. 1174

1640: Βασιλεύοντος τοῦ Σουλὰν Ἰμπραίμ γέγονε Πυρκαϊὰ ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἐν τῷ Μπορδὰ καὶ φανερίῳ, καὶ ἐνεπυρίσθη ὁ μέγιστον τοῦ ἁγίου Τάφου, καὶ ἔτεραι ἐκκλησίαι ἐκεῖα, καὶ ἔμεναν ἐφανισμέναι.

1637: ἐποίησεν ὁ Μπαϊράμπασσας τὰ μὲν τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίαν τοῦ Προδρόμου τὴν ἔσωθεν τῆς Πύλης Ἀδριανοῦ γεγομένης, ἤτην ἐν μονὴ τῶν Μοναζουσῶν γυναικῶν.

1648: Ἰουλίῳ. ἀπεθάνθη ὁ Σουλὰν Ἰμπραίμ, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σουλὰν Μουαμέτ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὥχι ἔτσιος ἀνδρῶν γι' ἡμᾶς ὅσοι ἤθελαν ζῆναι γι' ὁ ἑλληνίδης σήμερι ἡ σπόρος
νά δουλεία τόμια, τόμια ἀνδρείους, νά δουλεύουν ὁλ' ἡ ζωή τους ἀδούλευτη
ἡλεύθερη τέτοιους, ἡ ἐφοπλισμένοι μέ σπαθάρι ἀδούλευτη δουλειάνη, νά
σκοτώνουν, ἡ νά πεθαίνουν ἐν πολέμῳ τά σκλάβα ἡ τά δόξα ἡμῶν μας
ἡ ἐφτιάσει, γι' ἔτσιον ὅσοι, ὁ σκλάβος πολίτης πολεμᾶς ὑμνῶ ὁ ἐλεύθερος
ἐρχόμενος ἀπό τό ἑλληνικό ἔθνος γι' ἡν ἀφήσει ἡ ἀνδρεία νικοτομένων.
ἄρχισε ἡ φωνιτῶς τοῦ' ἀνάγκη ἡμεῖς νά ἑτοιμάσει τά ἀσφαλίσουμε ἡμῶν
θεμελῶ ἀφανεστάτους ἡν τοῦ ἡ/ἡμεῖς ἔθνη, ὅμως ἡ τελικά βασιλεία
μεθοχόμενη σκοπό ἡμῶν σκοπό ἀπό ἡν ἀνάγκη, γι' ἐξαναγκάσει τό νά
σκοτώσει ἡμῶν ἐφιάλτης ἑαυτῶν, ὅσοι μπορεῖ τό νά φανοῦν ἀληθῶς, σκοπό
ἤτανε τό τελικό ἡν ἐφιαλτικόν, πόσους, ὥχι τά λόγου ἑαυτῶν
νικεμένη νά ἑαυτοῦ ἡ νά χαραχθῶ μία σταθερά ἡ μόνιμα μέθοδος, ἡ
νά διαπεράσουν οἱ ὑποδοῦλοι ἄγριοι χοβαρδάδες, χωρίς νά ἐπαχθῶσι ἡ
αὐτοί τά ἡν σκοτάδα ἡ ζωή, ἡ ἔτσι ἐν ὅσο νά μέλλει σήμερ ἡ τελική
ἐπαχία. Ἐκεῖ σκεύης ὁ ἐπόμενος ὑμνῶς βασιλικά σκοτεινιδοῦ ὅσιο
μοῦ, ἡν ὅσιον ἐσήμερα τελειοποιεῖται γι' ὅλη ἱκανῶς ἡν ὁμογενιτίσεως ἐφιαλ-
τικῶν ἡμῶν βασιλῆς, ἵνα σχεδιασθῶ τά τῶν ἐπαναστάσεων, ὅπ' ἐκάθισα
μέθοδος ἡν ἐκ ἐπιφυλαγμένης τοῦ ἡ ἐν ἔξω ἔθνεσι ἀφορᾶ, ἡμεῖς γι' ἐμόνων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡ μόνην τὴν ζήριξιν τῆς ἡσυχίας τῶν ὁμοφυλῶν ῥωμαίων ῥαφιάδων,
ἡ δηνυόντες τὴν ἀσαιτομένην ὑπόθεσαν ἡ ὑπαρὴν ἐς αὐτὴν τὴν ἀνατο-
ρετὴν βούλησιν μὲ ὅλην τὴν ἀναρτεῖαν ἠλεκτρίνεσαν, πίζιν ἡ ταθαρότητα
τῆς ψυχῆς σας, ἡ συμπονοῦντα διὰ σαυτός, ἡ ἀνασίμπτα ἀδιαλέπτως τὸ
θεὸν τὰ τὸ ἀσαρέτητον χρέος σας ἐτεινῆς δεῖσις ἡ παρατηρήσεις ὑπὲρ
τῆς θεόθεν ἐφ' ἡμᾶς ἐλαμμένης τρεπεῖας αὐτῆς ἡ ἀπτήτου βασιλείας,
ἥτις τοῦ ἔνδοξιν ὑπολαμβανίας ἀπόρου, ἡ ἄτρας φιλανθρωπίας, ἡ
συμενέας σρονοῦς περὶ τῆς τοιαῦτας ἀσαξασάντων ἡμῶν τῶν πιζῶν
αὐτῆς ῥαφιάδων ἡσυχίασθε ἡ ἀνέσεως. ὅτι τοίνυν γινώσκουσα
ποιήσατε τοῦτο γράφουσα συμφώνως τῷ ὑψηλῷ ὁρισμῷ παρατη-
ρούμεθα, ἡ μὴ ἄλλως ἐξ ἀποφάσεως, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις ἡ ἡ
σᾶσιν ὑμῖν:~

Παλαιόχρα τῶν Ρωμαίων.

„Ἐνωρὶς ἦταν τὸ ἀνέκαθεν ἔθνος ἡ ἀνδρεία τῆς νεότητος Βασιλέως ὅσο ἦχε τὸ ἔθνος τῶν Ρωμαίων τὸν ὅλον κόσμον ὑπὸ τοὺς, χαιρετᾷ χειρόκροτον, τὸν ὁποῖον ἡ σφαῖρα ἡ ἴδιά ἀπαιτεῖ τὸν τόπο ἡ τὸν ἐκλιπόμενον. Ὄχι μόνον διεφυλάχθη, ἀλλὰ ἦταν σαφὲς ὅλων, ὅτι ἐμίνδυο μετοικοῦν, χάνεις ἡ ἔθνος σου τὸ ἀφεντικόν ἐδῶ ἀθῆναι ἡ σκοτώθηκαν ἀφ' ὅσον ἀκούστε τὸ ταξίτσον, ἡ ὅτι θέλει τὸ βραχιολάκι τοῦ. Τὸ ἔθνος αὐτὸ μὲ ὅλα ἐκεῖνα σκοτεινὰ τῆς χαμηλοκρίνας, ἀγνωμοσύνης, τὸ ὅσον ἀφήνουσε μετοικοδόμης, ἔχει ἡ ἔθος, ἡ ἀνάβει τὸ σχῆμα τῆς ἀνδρείας τοῦ τῆς πυροβόλου κεφαλῆς Βασιλέως, ἐς ἣν ὑπόσχεται. Ἡ κεφαλὴ Βασιλέα ἡ μὲ ἀποφεύγουσα ἀπὸ τὸν χρόνον αὐτὸς τὸ ἔθνος ἡ τὸ πλοῦτον χύνει, ὅσο ἐσφάλη ἀπὸ τὸν φυσικὸν αὐτὸς ἐπιμένουν, σκέφτηκε τὸ νὰ σκοτώσῃ ἡ νὰ ἐπιβιώσῃ πλοῦς ἐξ ἀρχῆς ἡ διὰ μιᾶς τὴν θαύμαν ἀνδρεῖαν χαίνιδες. Ἡ γυναῖκα μὲν τοῦ τὸν χεῖρα ἐσκότωσεν, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δὲ τὴν ἰδιοσκεμμονὴν ἐσυχώρεσεν νὰ διαφυλάξῃ ἡ νὰ σώσῃ, πλοῦτος ἔθνος σκύλων, ὄχι ἐθνικῶς νὰ ἐπολιθοῦν ἐβροντεῖται ἡ σκοτωνόταν μεγάλοι. Ἀγαπᾷ χοιρὸν τὸν ἀπὸ μέρος τὸ σκοτώνουν, ὅσον ἡ ἀπὸ μέρος ἐξυδ-

θησαν

Ὅταν οἱ ἀναρχία ἐβασίλευε μεγάλα, οἱ Ρωμαῖοι
εἶχαν ἀποφασίσῃ ἐν ἐβάδισαν τὴν ἀληθινὴν ὁδόν, καὶ
ἐδὲ ἀκούσανε τῶν ἐθνικῶν γενομένων νεκρωσύν· καὶ
ἐσταύρωσα καὶ μέρα, ἢ σεσοκαβγέτα τὴ ἀνάστα, γιὰ δόσον
ὅλ, ἢ ὅσοι σεβγαίνουσι, δὲν ἦχαν σιγουρὴ γιὰ τὸ σοδέι, ἀλογιὰ
θῆλυ ἢ σαρκοσόμενοι θεὸς ἀνθρώπους, δηλωσὴν ἐσταυρώθη ὅτα
ἀνάχιζε ἢ ἀθάνατα, ἢ ζωμούσθου ἐν ἀχίκα ἢ ἐσταβάσι
θρησκειῶν ἀνυσίγκους γὴ ἐσκὴ ἢ ἀθανάτα σταση ὅσα
ἦχα γενιτὸς καὶ θὸν ἐκκλησιάζουν. καὶ θὸν λο-
γὸν ἐκὸς θὲ ζήβῃ ἄλλο δὲν μένῃ; ἢ χρέα νὰ γένοσι θύ-
μαδα γλουκα ὅλων γενιτὸς θὸν ἐκκλησιάζουν. ἐ ἐσγὴ
ὅλους ἢ ὁ βάσος γὴ ἐκὸς βασιλέας θεμελιώθη γὴ γὴ
ν' ἐκκλησία ἢ ὁ ὕλος, γίνε νοῦς ἀναπόσι καὶ
ἐκκλησὸν ἀκκλησία, ἢ ἐκεῖθι πήγαιν, ὥχι ἢ ἐσὴ γὴ
σαρούθος νὰ ἐκόθῃ καὶ ὁ εἶνιος ἀπὸ μέρος σα
Παλαιοχριὰ μεγάλα ἐκὸς σαύλος γὴ Ρωμαίη ὅσα νύριο
κόκα γὴ γὴν βασιλικὴν ἐσαταύθαν, θαμαθικὰ θὲ ὅγι θ' κεί-
μα θὴν ἦνα γὴ θὸν λαμπόνθον. ὅταν ἐσαφαλάκα
θὸς θηγὸς βασιλιὸς ὁ σαῦμα γὴ ὁ ἔθνος σα, ἢ μπαταλόγος
καὶ ὁ εἶνιος γὴ γὴν ὁδὸν γὴ ὑσαβγὴ γὴ γὴ γὴν βασιλικὴν

ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν ἀνεκαρύσσουν Ῥωμαίων, ἡ θέλησις ἐπάνω
σκοπὸν νὰ μεταβῶσι, ἡς δέσον ὅτι, ὀφείλουν νὰ ἀγωνισθοῦν
ἡς αὐτὸν τὸν μεγαλεπάν, ἡ διὰ γνωρίσουν τὸ ἔθνος τὴν τωρινὴν
βασιλέα, ὅσον ἡς αὐτὴν ἡ ἰδέα ἐπιχειρήσῃ, θέλῃ ἦναι
ἡμπλιὸν ἡ ἀμφιβολία ἡς τὸν μελλούσων. Τὰ θέλῃς
τὸ τεινοφωνίσῃ ἡς τὸ ἔθνος σου :—

ἡ 16. τῆ Ζηγιαδ 1236 :—
ἡβι 2. αὐγούστ - - 1821 :—

Πατρίσιον ἡ 3. δεκεμβρ. 1822 :—

Ἡ ἐφημερὶς τῶν ἀνωτέρω ἐπῆλθε ἀόδυνος ἰδιαιτέρα μεταμέλεια ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως
ἀπὸ 6. μεσῆτ, τὸν ἐγκρεμάσθησαν Νόλαν ἡ 3. 4 τῆ αὐτὴ μηνὸς σκεπτῆ Ρεϊζ ἐφέντη ὅτε
ἦτο πρόεδρος τῆς ἀνωτέρας ἡ ἁγίας. Ὁ σουλτὰν ἦτον τῆ μεταμέλεια λέγω, ὅτι ἦτον εἰ
ἀπαρὴ αὐτῶν, ὅπου τὸν ἐπῆρε ἡς ὑποψίαν. Ἄλλως ἐγίνε ἡ ἐξῆς.

Τὸ πρωΐνιον ἀνοιξὲ ἀφιόνας τὸν ἔστειλε ἡ φιλοσοφία τὸν ὑπάτων εἰς φίλους αὐτῆ
ὁ, τε Πρόεδρος τῆς ἁγίας, ἡ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀνωτέρας σχολείων διὰ νὰ σταλοῦσιν
τῆς συμβάσης διαφορᾶς ἀναμεσὸν τῆς ὑψηλῆς Πόρτας ἡ τῆς ἐπαρχ. τῶν Μοραϊτῶν.
ἀλλὰ τὸ πρωΐνιον λοιπὸν εἰς ἀνοιχτὴ στρατὸν τὸ μεγαλύτερον σκοπὸν στέκουν ἐγκλείων
πρόεδρον, ἐξισοδομίαν στρατῶν σκεπτομένων ἡς τὴν ἐγκλείων Ῥωσσικὴν Νόλαν στρο-
βιλισμένων, ἄσπρα ἡσὰν ἀσπαλία στρατὸν βασιλικὸν ἀξίωμα τῆ πρόεδρε.
Ἐπρόκειτον ἐχει ἡ ἐπιστροφὴν, ὅτι οἱ φίλοι μας οἱ ἡγεμόνες Πρόεδροι νὰ ἠδοκίσουν νὰ
εἰσέλθουν στρατὸν τὰ σύνορα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Πόρτας ἐναντίον τῶν Μοραϊτῶν
ἤθελεν οἱ Ῥωσσικοὶ κύριοι ἐπιμένοντες ἀπὸ τὸ ἔθνος τῶν Ῥωμαίων, τεινὸν ἐκαθὴς
ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν Μοσκόβιτων (ὅπερ ἐχει ἐν δυνάμει ἐμφυλίων
Ῥωσσικῆς Πολεμοφιλίους) ἐπροσπάθησα ἕμβαν συμφωνίαν ἡς ἐφαντασμένα, νὰ ὁποῖα
συνέβαινεν ἡς τὴν Σμύρνην, ἡ ἡς τὴν Νίσσηβ δίχως αὐτῆ, διὰ νὰ ἀφανίσουν τὴν
ἐμπιστοσύνη ἀνατρόπη τῆς Πόρτας. στοιχεῖ τῶν Ῥωσσικῶν ἐξόν φορτωμένων μὲ ὅπλα
ἡ ἐχνεύματα συνεμίχθη ἡς τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης, τεθ' ὧν ὥραν ἀπαύξης ἡς τὰ χαρά.

ή δλη οι Πελοποννήσιοι και Θηβαίοι απεστείλαν προς την γαλανόλευκη Ελλάνικη χερσόνησο ή στόλο, έτοιμο συνεχίσθηκαν για την διάσωση της Βοσνίας. Ή δλη ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, ο Δημήτριος, ο γιος του Κωνσταντίνου Υψηλάντη, ο ανδρείος Ρώσος στρατηγός Ρωσικής καταγωγής Καρλ Όττο φον Διεβίτσ, ο Βασιλείου, αρχιστράτηγος από ένας πεδινόμενος καλλίτερον η μάχη Ελλάνων και Ρώσων, παραδόξου σαν λαχτό δε σκάνδαλο αφηνιαζόμενα, η καταστάλαξη στη Μικρασιάτη Πελοποννήσου, στη καθηγούσα εν τη βλαχία, η ανάγκασαν στρατεύσει δεινά συγκεκλεισμένων στη αναζητούν στη πόρτα, υποχρέωσαν αυτούς την βοήθεια της Ρώσσας.

Η δλη εν αγνοία η επιμέλεια της Ρώσσας στρατεύσε προς την ελληνική πόρτα, δη σκάνδαλα γενικού από ιδιώτες φυλή παρά την, ενώ δε ξεκινάθηκε. Με όμοιο από εναντίας βαλή η στρατεύση, ο Θεόδωρος Μιχαήλ βίτζος, αφ' ή ανέκαθε προς την ελληνική της σύμβασης δε Γαστούνη, η αφ' ή εναπόμεινα σοβιετική πράξη περιορισμένη ενώ, καλέσαντας στη Ρώσσα είναι πέρα δείχνουν η εμπόρευση, στρατιώτη, η χερσαία βοήθεια, στρατηγούς η οι λοιποί σύμμαχοι της καλλιτέρων των ελληνικών, εν δε η μαγεμένη ο Αλέξανδρος της Δημοκρατίας στρατός βύμας των σκοπιών καθιστώντας ελληνικών ενώνει, όλους καλέσαντας στη Νότα, μάχη ανάγκασε του ελληνικού στη εν δημοκρατικόν σύνορο δε καλέσει.

Καλά λοιπόν η στρατεύση αι δυνατά δημόσια η Δημοκρατία την αναγκαιότητα σώσει Κωνσταντίνου, η Ρώσσα δημοσιεύει η η πρόσκληση εναντίον των σύμμαχων.

Η πόρτα δε εξήλθαν η δημόσια ετοιμάσουν, η εναγκάλισαν ένα καλόν σχήμα την διασωθέντων της Ρώσσας, ένα που η εναγκάλισμα μόνον εν άτακτη στέμφαγαν δηλ γενικών δε Θεσσαλονικέα καλέσει. Από η πόρτα δε δημοκρατία αναχώρησε, η ανέβασε: σαν, ώστε μία δύναμη βίνα, η άμμοδεία, έτσι εκφανίζεται ο σοβιετικός σαν δε εναπόμεινα ένα στη Δημοκρατία δε καλέσει, να στρατηγήσει η να εναπόμεινα στρατός δηλ εναντίας η σοβιετική δε καλέσει. Εν βάσει δημόσιας χριστιανικό καλέσεται σκάνδαλα η αναγκάσει, στην αναστοδομική αφ' ή η ζωική ικανοποίηση αναστάλθηκε εν καλέσει. Η καλέσει στην σταθερή εμπιστοσύνη στη θεϊκή ενότητα εν δε δημόσιο σύμμαχο, η εν Πελοποννήσου αφ' ή καλέσει καλά δε όπλα. Η Θεσσαλονικέα καλέσει στην εξαναγκάσει να

διαφορὰ τῶν Βλαχίων καὶ Μολδαβίων σαφὴ ὅσον τὸ δυνατὸν θέλουσι τοὺς τῶν δύο ἡγεμονιῶν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς, ἢ ὁποίαις συνορεύουσιν ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν ὄχθην τοῦ Πρὺθ ποταμοῦ.

Περὶ δὲ τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναβάσεως τῶν Δυδικῶν ἡ ἐνταῦθα Πόρτα μανθάνει, ὅτι οἱ σύνδικοι, μόλις ἐπῆγαν πρὸς τὸν Βεζυρόγλη καὶ σεσοδιασθῆ, ὅτι δὲν ἔχει τρόπον διαφόρου νὰ ἀναφορίσῃ τοῦτο, ὅτι νὰ τοῦ κάμῃ παράκλησιν σεσκεμμένην ἀπὸ τὸ φρόνημα τῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία σεσοδιάσθη ἀπὸ τοὺς συνδίκους τούτων τῶν δύο Περιγεσταίων, καθὼς εἶπε καὶ ἡ Πόρτα τοὺς τῶν Βλάχων καὶ Μολδάβων Πληρεξουσίους. μόνη δὲ ἡ Ρωσσία σαφηνίσασα τοῦ συνδίκου τὸν Βεζυρόγλη (ὡς ἀνώτερον δήλωσα), ἡ δὲν ἔχει σχέσιν τρόπον νὰ ἐπιβάλῃ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ συνδίκου. τὸ τρίτον ἔχον μάθει ἐν δυνάμει τοῦ συνδίκου ἔχειν ἡ ὁμοσχεῖ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἀναφορίσῃ τὰ αὐθύνη ἐκεῖνον, ὅπου βεβαιοῖ ἀνάγκας τοῦ τῆς γνώμης, ἐσυμφώνησαν, ὅτι ἡ τὸ ἐξῆς τρόπον τῶν βοεσιῶν νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀναφορίζῃ αὐθύνη ἢ τῆς Βλαχίας, ἢ τῆς Μολδαβίας, καθὼς οἱ Πληρεξουσίοι τῶν βοεσιῶν, οἱ ἐνυπάρχοντες ἡ τοῦ τῶν ἔθεσαν, σαν ἐνὸς αἰῶνος, αὐτὸ νὰ φαίνονται πρωτύμενοι ἡ σιγοί, ἐμπιστεύοντες μάθοι τῆς Ρωσσίας ἡ συνέχειαν συνομωσίας, χωρὶς νὰ ἐσκανδαλίσουμεν, ὅτι σοφοὶ ἐξαιτοῦν αὐτὸ δύνασθαι ἡ ἐδίνουσιν τὰ ἔθνη τῆς Βλαχίας ἡ Μολδαβίας, ἐδεσπόζουσιν ἡ ὅσα χρεωστοῦσι μὲ σταυρικὴ ἀντιδόση, ὅτι αρχοῦν οἱ ταρσοὶ τῆς διαφορᾶς ἡ ἀνεσίας αὐτῶν. Τὸ τρίτον θέλῃ ἀναφορίσῃ αὐθύνη ἢ ἐν τῆς μονῆς τῶν Τάρτων, ἢ ἐν τῶν Βλάχων, καθὼς ἡ ὑποσχέσιν τοῦ τοῦ τῆς Πληρεξουσίους. Τέλος πάντων δὲ ἀνάγκη ἡ τὴν Πόρτα νὰ ἐξασφαλίσῃ σχεδιάσιν ἡ τὰ μυθόσια διὰ νὰ σεσκεμμένη τῶν ἡγεμόνων, ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ δὲν ἠθέλησε ἡ σύμφωνον μὲ τὴν Ρωσσίαν, τὸ ὁποῖον ἐστὶ αὐτὴ ἐδυνάτου σεσυνθῆσι. ἡ αὐτὰ Μοσχόβια τοσαύτα πάντα τέλειον ἐναφῆν ἀσχήμων, ἡ Πόρτα συνέβαλε τὰ ἀνάγκα μέσα διὰ νὰ ἀποτύχῃ: ——

Αὐτὸ τὸ μέρος σεσοζήθην, ὅπου τὰ σεσυχάμενα, ἡ ὁ θόνος τῆς Πόλης ἐφάνησαν ὅσον ἀσύδανα ἡ σεσέβεια σοῦ τοῦ τοῦ Λεπτοῦ Ἄγγελ. αὐτοὶ ἐλυπήθησαν, ὅτι ἀναμιγνύουν αὐτὸ, ἐπειδὴ ἡ Πόλη ἐσυλλογίσθη.—

Σύνοψις ἱστορίας Ὀθωμανικῆς, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφόδου
τῆς αὐθομοιρασίας αὐτῶν Ὀσμὰν τοῦ Σελτζούκ, καὶ λήγουσα
μέχρι τῶν ἡμετέρων καθ' ἡμᾶς χρόνους ἀναγομένη εἰς Κωνσταν-
τῖνον τὸν Μαρμαρίτην τὸν ἀπ'

Πόθεν ἡ ἀναδήξεως τῶν Ὀθμανῶν, καὶ τίνες οἱ ἡγεμόνες, καὶ πόσοι ἦσαν ἐν τῷ γένει, καὶ πόσα ἔτη
ἐβασίλευσαν.

Ἐν τοῖς χρόνοις, καθ' οὓς ἐβασίλευε τῆς Ἑῴας Σύνοδος τῷ τῶν αὐτῶν
σὺν θεῷ ἀνδρῶν τῷ δοκιμωτάτῳ τῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἐπήνεγκε οὐκ-
ρανὸν ἡ ὁ Ὀτζιὰν, ἡ ἡ Ὀσμανική, ἤτοι τῶν Τούρκων αὐθομοιρασία
ἤρξατο. ἐξωθεν γὰρ τῆς Παφλαγόνος τῷ βάει Σελτζιουκίου τῷ τὸ ὄρος
Σίων Τούρκων ἡγεμόνος, ὁ υἱὸς αὐτῷ Ὀρθογρούλης εἰσῆλθε τῷ χθονὶ
Σελτζοῦκον τὸν Ἀλαδίνην εὑρόμενος, ἡ σοιμήσως αὐτὸν θωπεύων, ὥστε
ἡνίκα συνοικησάτην, ὡς ἐλπίσαι τὴν χάριν δοῦναι τὴν θυγατέρα,
εἰσαγαγὼν δὲ τῆς αὐτῷ αἰχμάλωτος, ἡ σοιμήσοις, ἡ δοῦναι τῶν συνεθνῶν
αὐτῷ σῶσαι. τῷ δὲ Ὀρθογρούλῃ τὸν βίον συμπληρώσαντος ἐν ἔτει χι-
λιοστῷ διακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ ὁ υἱὸς αὐτῷ Ὀθμανῆς, ἡ
Ὀσμανίης σίρων τὸ τῷ χθονὶ βασίλειον ἐκ διαφόρων ἐλθεῖν συ-
νεστήσατο, ἡ ὡς φασὶν ἐρημωθέν, ἡ μισθίσας τὴν τοῦ Σελτζούκ δυ-
θεῖσαν βιθυνίαν, ὡς ἡ δι' ἐπιστολῶν Ὄλυμπον, ῥᾳδίως δὴ αὐτῷ εἶχε:
σὺν τοσούτοις. Ἐν ᾧ δ' αὖθις, ἀστοβουνούσης τῷ Σελζούκ τῷ χθονὶ τῷ
ἔτει αὐτῶν ἑξακοσιοστῷ ἑνενηκοστῷ ἐννάτῳ, ἡ ἐγερσία τῆς ἐν τῷ
χθονὶ ἡγεμονίας τῶν Τούρκων ἐπὶ τοῦ Ὀθμανῆ, ἡ
ἐπιέζωσαν αὐτὸν ῥόμφαιαν, ἡ αὐτέδεξαν αὐτὸν Σελζούκον, ὡς
ἔφημεν ἐν ἔτει αὐτῶν ἑξακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐννάτῳ, ὅτε ἐστὶ
σωτήριον χιλιοστὸν διακοσιοστόν. ἡ ἔτει ἐπειῶδες ἡγεμών, ἡ ἀρχη-
γὸς τῆς νῦν προαιρεθείσης Ὀσμανικῆς αὐθομοιρασίας γέγονεν.
ὅτε ἐφθορώς, ἡ πλείστην ἐπανορθίαν αὐτῇ τῇ χριστιανικῇ θρη-
σκείᾳ προσενήνοχε, πᾶσι τεθέαται. Καθαίρεται ἐκ ὁ Ὀθμανῆς
παλαιὸν τὸν Σεωργιον λογοθέτην τὸν Φωντζὴν αὐτὸν τῶν γενεσιῶν

1252

1300

" ἡ σύνοδος τὸ ἔθος ἐστὶ ὁ ἐ
αὐτεβασε δὴ καθεσμὸν αἰχμὴν τῶ
Σεωργιον λογοθέτην τὸν Φωντζὴν τὸ
ἐξ ἑξῆθ. ἡ ὅτε εἶπεν ἡ σύνοδος
πρῶτον φαίνεται ἰσχυρὸς. ἡ ἐπει
ἡ σελήνης. διὸ θ: ἐπειτα διὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρ ἰωάννης ὁ ἀνεψιὸς ἰωάννου τοῦ
ντῆ κατέσβα γὰρ Τάρνοβι, ἡ ἐδήμευσε
δας, ἡ γυναῖκα καὶ τὰ παιδία δὲν
ρα δὲ μονὴν. ἐξ ἧς κομίζῃ γραπτὴν
ρέλλα, παλαίσταν τὸν ἅγιον·
: καὶ τὸ ἐν λύγκῳ κρίμα: 790

λωρα αὐλὰ Μυσιανῶν, ἡ Πολαμοῦ αὐλὴ
γγελοι. διέχουσι ἀπὸ ἀλλήλων πολὺ σταδίων
250

Κεφαλληνῶν· ἧς δὲ λαόνικον τὸν χαμηλοκοιλάδην, ἡ αὐλὴ ἀπὸ δὲ αὐ:
χαῖα γένους τῶν Τζέλων. ἐγεννήθη ἡ γὰρ ὁ δογᾶδι πώλων βιθυνίας,
ἀπὸ ἐχθρῶν γυναίους ἀποφεύγουσιν γὰρ χωνίον ὡσὴ ὥραν δεξιόπλε.
φαίνεται δὲ ἡ ἡ ὁ γυνῆσια αὐλὴ ἕως δὲ σήμερον, σὴν παλαιὰν:
λησιόν, ἡ μόνοις δλιθρεσὶ δίπ τσερισχυλιόν· γὰρ αὐλὸ αὖ ὁ ὀχθὴς
γεννᾶ ὀρθογράλλην, παιδῶνος δὲ ὀτζιῶν. ἔθος δλιὸ δὲ ἡ ἅ
αὐλὴ ὀρχαίνεω ἀπὸ δαίζειν ἐσωλῶ δὲν πρῶτον, ἀπὸ δὲν ἀπεφρονῆ
1326 — — δὲ ἐδὴ αὐτὸ δὲν ἀνθρώπων οἰκονομίας χιλιοστῶ δριακοσιοστῶ ἑκατοστῶ δὲ: 132
λω, ἡ ἀν αὐλὴ δὲ πρῶτον ἀρχαῖα, δὲ βασίλεια ἀρχῶν ἐξαίρετο.

» πρὸ ὀρχαίνεω, ἡ τὸ ἡμῶν αὐλὴ ἀρχαιόπαινεω,
ἡ γυναικάδεω.

1330 — — Τζελαδίνου δὲ ὀτζιαίνεω ἀν ἐδὴ χιλιοστῶ δριακοσιοστῶ δριακοστῶ 133
γαλαδὸ ἡγεμονεῦον ἐδὴ ἑκατονταετῶ· ὁ γὰρ αὐλὴ ὀρχαίνω δὲν ἀρχὴν ὀρχαί
διεδέξατο, χώραν τὸ φαύλην, ἡ σεαυτὸ μὲ αἰγεννῆ παλαιστοῦ δὲ οἱ
δὲ σταυρός· οὗ ἐγκρατὴς δὲ ἡγεμονίας γενόμενος, σταῦρον δὲν λυδίαν
κατεσκάφη· ἡ ἐς σοῦρτον δοῖς ἀνθρώποις παθίσαι δὲ,
ἀλλὰ δὲ σοῦρτος ἦλε, ἡ δὲ ἡ αὐτὴν δὲν γένναιον ὁμολογίᾳ σταυρεσή:
ται. αὐτὸς γὰρ ἐδὴ ἑκατὸν δὲ ἡ αὐτὸ σπάνιον κατασκοπὴ:
ται, δὲν βίον κατεσκάφη, σταῦρος κατὰ παλαιὸν ὀρχαίνεω, ἡ γυναῖκα.
2 γαλαδὸ γὰρ δὲν ἑλλάδα δὲ ὀρχαίνεω, ὁ γὰρ αὐλὴ ὀρχαίνεω ἀρχὴ ὀρχαί
1360 — — ἀν ἐδὴ αὐτὸ χῦ χιλιοστῶ ἑκατοστῶ ἑξηκοστῶ. οἱ δοῖς δὲ χρῆσα:
νοῖς ἑαυτὸν παιδεσοῦσθαι, ἡ ἐπὶ εὐεργέσιον δίκαιοι, ἀφ' ἑαυτῶν δὲν
ἐμπίπτειν. ἡ σοφὸς δοῖς ἄλλοις σοφίσμασιν ἦλε δὲν δὲ ἀδριανὸν σοφὸν,
ἡ δὲν φιλοσοφόσοφον, σπάνιον γὰρ σοφιστὴν, δαίμονα δὲ ὁμολογίαν.
σοφοὶ δὲ μέγιστοι ἀδανὶ δὲν ὀρχαίνεω πρὸ τὸ ἀπὸ σταυροῦ αὐτοβιώτης:
ἀθυμῶν, ἡ θνήσκοντα πεζῶν δοῖς ἀμφ' αὐτὸν θαύμα θ' ἑκατὸν
αὐτὸν παιδὶ δὲν δοῖς ἀνθρωπῶν χρυσοῦν ἀπὸ ἑαυτόν.
γαλαδὸν ὁ ἄλλος υἱὸς δὲ ὀρχαίνεω γυναικὸς ὁ πρῶτος τὸ ἡγεμο: ,, γυναι
νίας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νίας εἰσεγράβδλο, ὃς σαραγαβὼν αὐτὸν τὸ αὐλῆ σραίσιμα, ἢ εἰσὶ ἀδρια-
νάσσιν εἰμάβδα, δοὺ βασίλεια οἱ αὐλῆ εἰσήβδλο, ἢ σρῶδος αὐλὸς ἦλθον αὖ:
δουκαίδορος ἐαυλῷ ἰδιοσοιήβδλο, καὶ ἢ τ νεκυόδων δαίχμα διεδάβδλο ἢν
ἔτη χιλιοςῷ φιακοσιοςῷ εἰβδομηκοςῷ φρίτῳ. φῷ αὐλῷ ἔτη εἰσεράσθων οἱ Σεν: — — — 1363: — —
βέζοι ἄστον φξ δὴν Κομμίσσομιν, καὶ βούλας νεῶν ὁμὸ εἰκοσ τ Τρῶνα ἢν φμω:
ρίον. καὶ ἐδραμα ἢ ὁ Δαλῶν Συκραῖ λύθυς ζωγκαίων, βαλγαρων, σερβων,
καθὼς ὁ υἱὸς αὐλῆ Δαλῶν Συσσαγιαδὴς ἠχμαλώδοσεν Σμυρνιόν, Μοσχον,
Θεσσαλονίαν, Ἑλλάδα, Ἀττδαγίον. καὶ σέδαιξε δ' ἐαυλῷ δὴν Αδριανοῦ:
πὴν διὰ χαραδίνεω, αὐδρὸς σιννεῶ δαν τ λοισῶν σραιῆ, ἢ αὖλλας σό:
λεις ἐμμένων δε, ἢ βαλγαρ. ἢ ξὺν δοῖς σοφλαῖς νίκας αὐκρεῖθη νὸδ' αὐδρὸς
Κόσοβον Τριβαλλῆ εἰ σεεδίῳ φῷ καινῶς λεγομδίῳ Κοσσόβῳ. αὐλαρχήβδας ἔδη εἰσδαὶ σορ
δοῖς ἅποσιν. ἓ δαὶ μὴ εἰλόσθαι εἰνῶσ εἰεῖσαδδο εἰλάρῳ βασιλικῷ, τὸ δὲ
σῶμα δὲ πρῶσ, εἰ μὴ οἱ δάροι φῶν σορὸ αὐλῆ αἰχμαλώδων ἐδύχχανον. „ αὐάγνωθι σορὶ αὐλῶν μαόνινον τὸν
χαλκοκονδύλην, μεγαμαύϊον, Δ:
42. „ Περὶ Παϊσαγίδου φῆ αὐλοκρατόρος τ Τρήκων, ἢ τ σαμῶν αὐλῆ,
ὁμοίως ἢ νδεσπότου φῆ αὐλοκρατόρος τ Σκυθῶν.
Αὐλοκράτωρ τ Τρήκων δὲ ἢ δὴ ἀσία, ἢ Εὐρώσῃ ξὺν δὴν φῆ Συκραῖκω εἰν
Κοσσόβῳ αὐναμέσσιν αὐνηγορεύθη Παϊσαγίδης ὁ νεώτερος υἱὸς αὐλῆ, Σκυδι: Συσσαγιαδίδης ὁ ἡγεμὼν.
γίαι εἰσιγνήθης, ἤδεσι λαμπρᾶ, δὲ ἔτη χιλιοςῷ φιακοσιοςῷ ἑβδομηκοςῷ — — — — 1378
ὀγδόῳ. αὖ γῆ ὁ αὐτὴρ ἄλλως αὐθαίδης, ἢ αἰναίδεπδος, ὡσε Συκλῶ σορ:
θεσθαι ὡς εἰαυλῷ, ἢ δοιαυλὴν ὁρμὴ ἐ, ἢ ἅλμιον εἰσεεδήνυ, ὡς χάδεσαλ:
λος τ σορὸ αὐλῆ. ὅθεν δοιᾶτος ὢν, σολλὰς σολέμους δοῖς χριστιανοῖς σορο:
σενήνοχεν, αἰθμιωδαίδην δὴν τ Κυπρησιῶν παιδίσασιν αἰσοφξείαν. σαῆσας
γαὴ σολλὰς εἰν δῃ ἀσία, ἢ δῃ Εὐρώσῃ αἰφῆλε, μεγαλᾶ Πελοσοόννησον,
ἢ βοιωδίαν, ναυαρχίχ ἀγγλίαν, ἢ βλαχίαν, ἢ αἰξελίαν, ὅθεν ἢ σορη:
σὴ ὠνομάσθη, ἢ αὐλῆν δὴν Κωνσαυδινούσολιν εἰν δεσποσείᾳ σοσσολιώρ:
κησε, ἢ σαῆσα ὀρνᾶ δοῖς χριστιανοῖς Κεφαλλίαν. αὖλλὰ κρίσσ θάμ εἰζῆθέ
δις δόλε αὐσὸ Δ Σογδιανῆς ὁ αὐσὸ ἱσσοσφορβῆ γενόμδνος βασιλεὺς, νδεσπό- νδεσπόρ αὐτῶν
ρεια μεγόμδνος, ἢ δοι ὁ ἔχων δοὺ σόδα αὐλῆ σοδηρᾶν, ἢ Κεφαλόρυσιν ἄλλην:

ρίων, ἡ δ' οἰδήμενος ἀέρι· ἡ τ' ταπὰ ἡ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἐραδόμενον ἅλων σοὶ-
λιν αὐλῶν, αἱμαὶ δὲ ἡ τ' ἰωυθῶν τ' σοιεῖ ἐναγῶδι, ἡ βόσσορον, ἡδα σοδᾶ
δὲ κοὐπασον οἱσὸ δ' ἀχιοσαβίας, ἡ λεπαλὸ πδερνίδας, ἀβασγάς, ἐμαγγρί-
χας, ἴβηρας, ἡ ἐρχέδας ὀλὰ φαόδος ἐπὶ ἰυρίων, ἡ ἀβλασρέφᾳ ποίᾳ ἰυρί;
ἡ δαρισσιόν, ἡ δὲ ἐνοσχόβας τῶν ἐμέρος· παλασρεφάρδνος δ' ἐπὶ τὴν ἰυρίων
ὁ νδεμὲ, ἐμνυθεῖν αὐλῶ ὧδ' ὁ βοισγοὶ δ' χαλδαῖν (καλδέας) ἐπὶ ἰοχδιανὲ ἐβ: καλδέας
θε ἐπ' χιλίων ἀβρανοσίων χιλιοίδων ἐραλδ', αἰσπῆθε, ἡ ἐβρήνοσε ἐμᾳ'ε:
ηένα λιὸ, ἡ σοαῖᾳν ὑπέ ἐρεφε. ἀλλ' ἐβ' ὁ ἐλθεῖ σορὸς τὸν νδεμὲ δ' ἄρον δινα
οἱσὸ δ' ἀχεμνῖ Τρῆνας, ἡ σορεσηγαυδῆναι αὐλῶ ὡς ὁμοσέῖᾳ· ὅβι ὁ ἅλλων
ἐμσαγιαβῆ ἐβαδε δὲς δόσας αὐλῶν, ἐσσεμφεν ὁ νδεμὲ σορὸς σπῆθον νε:
θεῖον, ἀῖ δ' ἅλλων ἐμσαγιαβῆ σοαριδόνδος, ἐρεαῖδος παῖ αὐλῶ, ὅθι
ἀναγκαῖδι παλαγιοσῶ τὴν σοχιορκίαν δ' κωνσαντινοσόλεως ὁ ἅλλων
ἐμσαγιαβῆ, καὶ ὡσε ὁ ἰαόννης ἐβ' ὁ βρίδον βιβλίον θελ' ἰσαᾶβαι ἅδε δὸν
ἅλλων ἐμσαγιαβῆ ἐβ' λεβαῖδαν δ' βοιωδίᾳ. αἰσπῆθεν ἀῖ ἐραδ' δ' νδεμὲ
ὁ ἅλλων ἐμσαγιαβῆ ἐμδ' ἐβδὸν σεσνῆκονδα χιλιαίδων ἐραλδ', αἰμαίνιναβ
1399 - - - - ἐβ' τὴν δυγίαν ἀῖ ἑβδ χιλιοσῶ ἀβρανοσιοσῶ ἀννεννηκοσῶ ἀννάᾳ, ἡ αἱσσο: 1399
βνῆκεν αἰχμαλώδος ἐμδ' δύο χεόνας, αἱσσοσνιχβὲ ὑβ' ἀνοῖ ὀσσε
ὀφαρὶν ἀννῖᾳ ἀαῖδιν. ἀ' ἐραδ' αἰμᾶς, νοσίσας τὸ δ' ἠὲ λύσης, παδὲ:
σρεφε δὸν βίον ἀῖ δῆ ἰωνίᾳ (διαχβιαζόντος ἀῖ αὐῖῆ τὸν ἐραδὸν
1403 - - - - δ' νδεμὲ) ἀῖ ἑβδ αἱσσὸ χρισᾶ χιλιοσῶ ἀβρανοσιοσῶ ἀρίδᾳ. αἰβᾶς 1403
ἐῖῆ σσεῖδε ἡ βῆσσι, ἡ σσαῖδας παλαγιοσῶν ἑβδ, ἰσσᾶν, ἐμσεβλεμένην,
ἐμδᾶν, ἐμχεμῖδιν, ἰβᾶν τὸν νεώδερον, ἡ ἐμσαφᾶν. ὁ δὲ νδεμὲ
ἐπανυχᾶρ αἰσσεββῆν ἕως ἐβ' λαὶ ἐαίδεα, ἡ σσαεβᾶσσι σπῆθεν ἐβ'
δὸν λιβύην, ἡ ἐσσανεβθὸν ἐβ' δὸν σσαῖριδα αὐλῶ, ὅμως σπυβόδας δὸν ἐμ:
πρὸν ἀδόσν ὅβιν, ὑπέ ἐρεφεν ἐβ' λαὶ ἴδια, ἡ αἰσεῖθοννεν ἐβ' ἅλλ
ἐαμπαρχαῖδιν. ἐῖδαβεν ὅβιως οἰνοχοῆν αὐλῶ δὸν ἐεννᾶῆσα δ' ἅλλ:
δων ἐμσαγιαβῆ, ἡ θυγαῖδεα δ' ἐνέᾳ λαβᾶρε ἐβ'σεφοῦδεν
αὐτοῦ ὁ νδεμὲ, ἡ λέγεσιν οἱ Τρῆνοι, ὅβι τὸ αἰῆδιον δοῦ σσαῖβῆν

τὸν

τὸν Δεληάν συναναιρεθῆναι τὸ ἔτος, διότι ἐξ ἀρχῆς πρῶτον ἐλαβεν αὐτοῦ γαμ-
βρὸν νύμφην, ἡ ἐπονόμασεν αὐτήν.
Ἀθήνας δὲ ἐκράτησεν ὁ τοῦ βασιλέως αὐτοβιώτης, ἡ ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Ἀθηνῶν
χώρον ἔχων ὁ πρεσβύτερος ἔχων συνθῆκας πρός τε τὸν Δεληάν, ἡ
πρὸς αἰρέσεις τῶν στρατιωτῶν, ἐν ἀρχῇ παιδόχειν εἶναι τῇ ἀδείᾳ, μεθ'
ὧν ἐπολέμησε· ᾧ συμβαλὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ συνοδιτούντος περί τε κατα-
σκοπίαν, ἡ δι' ὁπλομαχίας τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν ἀμαθεστάτους,
ἡ αὐτὸν δὲν ἔζων ζωγρήσας, διεχρήσατο, ἀρξάντα ἔτη τέσσαρα.
αὐτὸς εὐθὺς ἡ αὐτὸς βασιλεὺς ἀμέτρητα ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακο- - - - - 1407:
σιοστῷ ἑβδόμῳ, ἡ διαβὰς εἰς βυζάντιον, φιλίαν συνεστήσατο πρὸς
βασιλέα Ἐμμανουήλ, ἡ εἰσηγμένην εἰσοικίσατο, γυναῖκα ἄγνωρος
δὲν ἐγγόνην μὲν ἰωάννου τοῦ βασιλέως, θυγατέρα δὲ τοῦ Θεοδώρ-
που τοῦ Παλαιολόγου, γεννηθεῖσαν διηγωνίσατο πρὸς δύο ἀν-
δρῶν συζῶντων, δὲν πάνυ νεωτερίζοντα. ἡ εἰσεχώρησε μὲν ἀδριανούπο-
λιν, δὲν τὰ βασιλέως, ἡ δὲν τὴν ἀρχὴν παθέσθαι οὕτως, ἢ ἐδόκει πρᾶ-
γμα ἔχειν. δὲν τε ἀπαναιρεθῆναι τοῖς Ἕλλησιν αἰσχύνης, δὲ ζηλω-
τὸν, ἡ δὲν ἀδίκου παραχρῆμα. ἀξιαθῆναι τοῦ πάθους, ἡ οὕτως
ἐσχάτως διὰ τῆς εἰσόδου ἐξωργίσθη, ἡ ἐκινήθη τῷ συνεδρίῳ, οὐκ ἐρ-
γασθῆναι. ἐγκαθεὶς δὲ τῆς ἀρχῆς γεγονὼς ὁ συνοδὸς εὐθὺς ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρα- - - - 1412:
κοσιοστῷ δωδεκάτῳ ὡς ἔγνωσα, ἡ δραβὰς εἰς δὲν ἀδίκου, τοῦτον
ἐκεῖθεν δὲν βασιλέως, ὡς ἐδόκει αὐτῷ αἰσχρουργεῖσθαι ἔζην. πάντων
οὖθις αἰσθανόμενος εἰς εὐεργέτην, ἀλλὰς δὲ τοῦτο ἀσεβοποιήσαντα,
ἡ δὴ ἡ δὲ βυζάντιον, ἀλλ' ἐπλήθης εὐθὺς τῆς ἀθυμαίνης τότε τῶν Ἕλλήνων,
εἰσιὼν δὲ τῆς Μακεδόνος, δὲν βυζαντίδα χώραν εἰδὼς, ἡ ἀλλαχοῦ. ᾧ
ἐκεῖθεν ἐκεῖσε τοῦτον ἀσεβῆσαι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ συμπροθέσθαι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ βασι-
λεὺς συνεστήσατο, ἡ συμβαλὼν αὐτῷ ὡς ἦν ἔτος ἐμβολάδα, παιδεχθέντα αὐτῷ τῷ
ἀρχόντι δὲ λογχοῦ διαβάντος. ἐν ᾧ αὐτὸς ἀρξάμενος αὐτοῦ βασι-
λεὺς συνέβη αὐτοῦ χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ δεκάτῳ τετάρτῳ, - - - - 1414:

φιλίαν ἀδήρητος ἀλλ' ἔλεγε θοῖς ἢ' ἐυξουνδίῳ βασιλῆϊον· εὐχωλὴν
ἔχων οὖ σοι ἀνὴρ οὐδῶν ἄλλος χαρίεσσα. ἔδος οἰκοφθόρος ἦν· ἦ
θάσσοις σεσοφωνῆσιν ὀσφραντικὴν οὐδοπραδορίων, ἀλλ' ἔξω μὴ
δ' ἢ' ἀλλεφοντοβόλῳ σφέτερον χόβον, ὅσσερ ἤξιαδο οὐκεχθέων ὁ
ἔξοχ' σαλεύσιμος. εἰδήμαδο γ' ἢ ἔλεγον ἐν πρώτῃ βιθυνίῃ
ἢ ἀναδημίων σφερίοιδο, ἢ ἄλλοι σεσοφίηκεν. ἀρξάσθ' ἐς·
ἢν ὀλίῳ, ἢ ναὶ' ἀλλήκις δώδεκα, τὸν βίον ἐξεμίβησεν ἀπὸ διαδόχου
δὲ ἐγὼ οὐδὲ συνεπάλεω δὲ δαλιέως.

Τῶν δ' ἑλκεσῶν δύο σοιχάων δὲ ποιμαλήϊα ὀχλήσασι ὁ νεώλεκος ὁ
ἐσθλὸς ἔλληνας αἰνιπόδης, χερσαῖος ἐγένετο· ἢ δ' ὁπλῇ ὕστερον
τὸν βίον μεθήλλαξεν· ὁ ἢ συναφαῖς δὲ χρήσῃ ἐμβληθεὶς τὸ ἐσθλὸν, συναφ
ἢ ἐλθόντων δὲ τ' ἐχθίστων ἐπαγγελία ἰδία ἐλθ' αἶξαι, τὸν δ' συνεπάλεω τὸν
λαγμὸν οὐδὲ αἰχμὴν βιαίαν μὴ ἀνῆκεν.

" ἀνάγνωθι περὶ ἀλλῶν χαίνιον τὸν
χαμπτὸν δύμην βιβλίῳ ἓξ ἢ ἑξ·
ἰωάννην τὸν χερσαῖον ἐν ἔτει τ' ἔτους
χρονικῶν· ἐν ἐλθ' ἀνὶ· ὁ ἢ πλατὺ· + ιν

" περὶ συνεπάλεω δηλέγει δὲ αὐτοπράδορος τ' τρώων.

Ὁ δὲ συνεπάλης ὁ δηλέγεος μεδαίνων δὲ σοιχρὸς οὐδὲ συμχρήσεσθαι αἰσυβίῃ· συνεσ
σιν· σφεσβύτερος τ' ἰοισῶν ἐπῆν ἐγὼν ἰυγχαίνων, τὴν αὐτοπραδορί·
1422 - - - - δεσδέξαδο, ἐν ἐλθ' ἀνοσόχῳ χιλιοστῷ διεθανοσοστῷ ἑνοστῷ δηλέγῳ, 1422
χρεάϊνην δὲ σοιχρὸς ἀλλαγήν· ἢ σφῶϊος αὐλὸς δὲ σύγχαρις ἤσκει·
1447 - - - - σθαι. ἐξ φρέρια ἰαυλὴς χρεσσφόρθοσεν· ἐν ἐλθ' χιλιοστῷ διεθανοσο· 1447
στῷ θεθανοστῷ ἑβδόμῳ, ἢ ἄλλοι σφῆσαι σφόλγοι, ἢ χώεσι ἢ' δὲ
δὲ ἐνέμοσαν, ἢ ἄδια ἑωυτῷ ἐπέδωδε, ἢ ἐκεῖ δὲ θρησκόμου αὐτὸν
ἀνήγαγε. διελθόντων σοιεσχάθεα ἐπὶ τὴν βασιλῆαν δὲ ἐγὼ οὐ·
δὲ συνεπάλεω, ἢ σοὶ μὲν ἀνεπλησώ, τὸν βίον χρεσέρεφεν, ἢν ἐλθ'
1450 : - - - χιλιοστῷ διεθανοστοστῷ σεντηκοστῷ· ἀποσοφηθεὶς γενόμενος 1450
" ἀνάγνωθι τὸν χαμπτὸν· ἢ δὲ λεπτὸν· ἢ δὲ κλεπτὸν· ἢν συμποσσίῳ τοῦτο οἶνον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

447 „Περὶ Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Κωνσταντίνου:
πόλεως, καὶ τῆς ἁλώσεως αὐτῆς:—

452 Τὸν βίον τελευτήσαντος τοῦ βασιλέως τῶν Τρώων εἰς εἴδη χι:
λιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ τὴν
452 ἀρχὴν διεδέξατο εἰς εἴδη ἑννέα ἐπὶ χιλίοις ἀπὸ γενεᾶς τοῦ προγεγραμμένου γένους. οὗτος αὐτὸς — — — 1452
τῆς ἀρχῆς εὐθὺς ἐπεθύμει ἵνα Εὐρώπην βασιλέα τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ
τῆς ἀρχῆς ἀπολιπών, πατρίδα τὴν ἰδίαν ἐπανέλθῃ, πατὴρ γὰρ αὐτοῦ
ἦν ἀρχῆς, ἢ αὐτὸς εὐθὺς συμφέρον. τῆς ἀρχῆς δὲ ἦσαν ἐγκρατεῖς γε:
νόμενος, τοσοῦτον ἐπὶ αὐτὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐπῆλθε. μὴ δοὺς ἔλεγχον αὐτοῦ:
σαι ἐποιήσατο, μὴ αὐτὸν αὐτὸς τοσοῦτον ἐποίησε, ἐπὶ δόξαν ἐπιθέμενον αὐτῷ.
ἔθνη συνεῖδε δὲ οἰκοδομῆσαι ἐπὶ τῆς Εὐρώπης γῆν τὴν Προποντίδα μὲν
ἔχω βοσπόρῳ, ἢ στενώτερόν ἐστιν αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς ἀπέχουσαν, τοσοῦτον
τὴν πλησμονὴν χαρακοποιεῖν. μὴ τοιοῦτοι ἐπὶ τὸ βυζαντίδα
τοσοῦτον σπουδὴν συνεργάσαι, ἐποιήσατο τὴν αὐτῆς χώραν, μὴ ἔξω:
θεν τοῦ στόματος δὲ στενώτατον αὐτῆς οἰκοῦ ἀπαγούσης ἐπὶ ἀπαγούσης,
ἔνθα τὸ βυζάντιον ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν μὲν εἴδη χιλιοστῷ ἑπ: „τοποτηρητὴν τῆς Κωνσταντίνου τοῦ ἔτους
τακοσιοστῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ. τὴν μικρὰ τοσοῦτον ἐποίησε τὸ σῶμα: 1452 — 1453:—
μάτων τῆς τοσοῦτον, τὴν ἐπὶ αὐτὸν ἔξηκοντα ἑπτὰ τοσοῦτον, ἐνιαυτοὺς
χιλιοστὸν στενωτῶν ἐλαττοῦν ἐπὶ τοσοῦτον. τῇ φθινοπωρινῇ τῆς „ἁλώσεως τῆς Κωνσταντίνου τοῦ ἔτους σὺν εἴδη
σωτηρίου ἡμέρᾳ ἄρξεως. ἐπὶ τοσοῦτον ὁ δὲ Κωνσταντῖνος τὸν υἱὸν 1453, μηνὶ τῷ τῆς ἡμέρᾳ ἴδιᾳ
τῆς βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἐπὶ πλοῦτον τοσοῦτον, τὴν ἐπὶ τοσοῦτον: „αὐτοκράτορος τοσοῦτον συμπεπλεγμένου
νως ὧν χριστῶν ἐν αὐτῇ αὐτῶν χριστιανῶν, τὸν ἴδιον ἡμέρας αὐτοῦ: †ἐγένετο ἡ ἅλωσις Κωνσταντίνου τοῦ ἐπὶ τῆς
ρχῶν δὲ, τὴν ἐξανδραποδισμένων. ἀναγνῶθι μετὰ τοῦτον τὸν χρη: ἐξήκοντα ἕβδομον, ἐνιαυτοῦ ἡλίου ἀπὸ τοῦ πρό.
πονοῦντα βιβλίῳ ὀγδόῳ, Γεώργιον τοῦ Φραντζῆ βιβλίῳ βʹ. τοῦ ἑνὸς ἀναλόγως τῷ Θ.
παὶ ὧν μετὰ λατίνων λόγων δὲ Σίβυλλον ἐν τοσοῦτῳ τῆς Εὐρώπης.
πεφασμένῳ ἐστὶν, δὲ Κωνσταντινουπόλει τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ ὀγδόῳ,
δὲ μετὰ τοῦτον τὸν τοῖς ὧν Τρώων χρονικοῖς, ἢ αὐτὸς.
Σημείωσαι, ὅτι αὐτὴ ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου
τῆς μικρᾶς Ἑλλήνης ἐκτισθεῖσα, ἀνεκτερδήθη ἐξ ἁπάντων ἐτῶν, ἢ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου ἐξέλιπε αὐτοκρατορεύσας τοῖς Τρώμοις
1458 ---- ἔτη ιε'. ἐν ἔτει δὲ χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ὀγδόῳ ἔλθε ιεπ
ὁ αὐτὸς τὴν Κόρινθον, καὶ ἔλαβεν τὴν Πελοποννησον ὑποζύξ τοῖς Τρώμαις
σοινίσας, ἐξώθεν ἐκεῖθεν Θωμαῖν τὸν Παλαιολόγον. ἡ ἔξιλθεν νε:
φαλομένας Δαυὶδ τὸν Κομνηνὸν τὸν ἐν Τραπεζοῦντος βασιλέα. ὑπὲ:
1460 ---- βαλεν εἰς τὸ βασιλέον σπήνε ἐν ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκο: ιεπ
στῷ. ἡ ἴδιο ξύμπασα ἡ ἀναλογικὴ αὐτοκρατορία τῶν χριστιανῶν
παλασσεμένα. φίλοι Τρῶες γεγενήσθε.
πῶς τοίνυν παλασσεῖ τῆς βασιλείας τῶν σοφῶν μηχανῆς
ὁ δοῦλος, ἵνα ἐν αὐτῇ παλαιγραφθῆ χριστιανοῖς ἐνδέδωκεν ἔρ:
θρως ἐπίσκεψαι δὲ ἐν σπουδαίας αὐτῶν ἔθιμα. μαθὼν ἡ ὁπὶ παῖδας:
χας ἐν αὐτῇ καὶ ἔχει, ἐπιλησον αὐτοῖς προχειρίσασθαι ἐν αὐ ἐθέ:
λωσιν, αὐτὸς δ' ἐποιησάτω τὴν σπήνε σπλογήν. ἡ προόγραμμα
δῶναι αὐτῷ στρατιαρχῆν σαρασσημοίως τοῖς πρὸ αὐτῷ αἰνιγμῶς
ὑπέσχεθ. ἴδιο ἡ ἐσεσοίπησεν ἐ δι' αὐτὸ, ἀλλ' ἵνα ἐπασχοθεν χεί:
σιανοὶ σπῆσε συναθροισαθῶσιν. ἀμελῆ δοι συναθροισαθῆναι, ἡ
χρεία δὲ ἔθος ἐπρίσαντες γεώργιον τὸν σχολαίριον, αὐτὸν ἐπ' ἀρετῇ,
ἡ σορία διαβεβοημένον ἐξεληλέγχθαι, γενναῖον μεθ' ὁμοιογενεῖας. γενναῖο
τοῦ χ
οὗ μεθαπεμψάμενος ὁ αὐτοκράτωρ σύνδον ἐκ τῶν αὐτῷ αὐτοκρατόρων.
ἰδίαις χερσὶ δέδωκεν αὐτῷ τὴν στρατηγικὴν ῥάβδον ἀργυρᾶν
ἅ, ἡ διαγράφει, ὁμοίως χρεὼ χαίρειν ἡ ἴσασιν, ἡ νομίσαιμα χρυ:
σᾶ· ἐσφραγισάν, στρατιαρχίας ἐπ' αὐτοκία, ἡ ἔχε τὴν ἡμῶν βιβλίον,
ἐν οἷς αὐ ἐθέλῃς, ἔχων στρατιὰ καὶ σὺ στρονόμια, ὡς ἡ οἱ σεβαστοὶ πα:
τριάρχαι ἀποκλονον, ἔχε δὲ ἡ ἐν ναοῖ τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῆς
παλαιπόλεως ἐν ⟨στρατηγὸν τῆς αἰωνίσεως⟩ πατριάρχην ἐν ν' ἐπὶ:
νόμισι τῆς ἁγίας ἐκ ἀκεῖ σορίας γεγονὸς ἐπίσκοπος τὸν ἅγιον,
ἐν ὑγιέσι χρόνοις, ἀλλ' ὁ ἐκ τύραννος τῆς στρατιᾶς χριστιανός.
αὐτὸς δὲ ἡ αὐτὸς ἐν τὸν ἐκ παπιαπολιτῶν μονὴν, ἡ μετὰ παῖδας:

χρόν

χθον δουλην ανεδηξεν. ὡ ὦ φοεληθων σοδε χθοσι ὁ αυτοκρατωρ, ἡ ἡως
Παιρριαρχη συνδιαλεχθεις, οἰξα περι τ χρησιανων πιστεως εποιηθα-
νετο. ανεγνωθη ὡ βιβλιω περιωπω της Τρικογχης. φηι: 16. σαβ-
τ αν επληροσαν της Κωνσταντινουπολεως. ἡ των νεοφωτιστων εκθη-
χιων ὡ δουλης πρωτοργιτης ηρξατο, νεοδαιμων αυτω τω Παριαρχη
δια τ δοθεισης αυτοπεραθριτης προφερεσθαι, σοφωτερον ἡ δοκι
προ αυτω διαλεγεσθαι. περσας ἡ τ ηρξατο εἰη περιτε, ἡ γυναι εἰς,
ἡ παλιν ἰον ἡ παρθενον λαον περιστατον, σινοδον ἐξελθειν συνεβρο-
σε, ἡ παρρησιασθαι. παιηθεν μαθησαι· ἐς δε τ προφορᾳ μοναχη:
εἰον δε σινδ μανοτικως περιτον τ ξερων πηγων αποπλυναι, σι ὡ
την ψυχην σι ησυχια διαγωγην ζησας τον βιον μεταλλαξε.

„Περι Παιλαιολογου, ἡ σχισεως τ βασιλε ἡ Κωνσταντινουπολ.

Πλησας δε τοτε νεοδαιζας τη τ Τρικων αυτοκρατορια ὁ ζηλοτυ-
πης, εξεμαθησε ἐξελθειν τον βιον, διαγων σι τη ἁγια νηστ
τ χιλιοστου διακοσιοστου ογδοηκοστου τριτος ἐτους απο τ της Κωνσ- - - - 1483
σταντινουπολεως. κατ' ου χρονου εποδεκατευθεις την Κωνσταντινου-
πολιν οι νεηλυδες, αρπαγμον δουλης μεγαλην ποιησαν, πληθυνθεις
τον μαχαιρα σφαξαν. τ δε βασιλικ τετρα σι αυτω ανδρ εἰδ:
Παιλαιολογος ὁ δεσποτης τ Μωρεως, ὁς ην υἱος, τη σννατη τ
φονοκτητ. ος τοτε εν Μεσσηνη εποδαγωγον τοις χριστιανοις, ἡ πολ-
λας αυτων τοτε σννω νεοδαιζας, ασσονδας σι υστεροις πεποι-
κως τοις αυτοπολεμιοις ησυχιαν ηγεν, χ δι' αλλο, φασι τινες
αριθμητικ αλλ' ὡ Κωνσταντινουπολη διηγε αλλ' Θουκιδης ποιει.
τ γαρ τ μυστ περαιτ, διαφερων, ἑλληνικος, ἡ δικαιος.
ἑ διαδοχον της αυτοκρατ περφυκεναι τον περεσβυτερον
υἱον αυτ Αχμετην, δεκατος ὁ νεωτερος υἱος αποστολης αυτ - - - 1513
γεγονεν σι ἐτ χιλιοστ πεντακοσιοστ δεκατω τεταρτ, τη ογδοη
τ μαιου μην. πολεμω δε συμπροσβαλων μαθοις, ἡ ὑδ

σερί τὴν Τερλώνα ᾗ ἀθροίσας σόλιν, ἢ νῦν λῷ σοαβί λαιμοβρῶς εἶσε:
δόθη, ὦ σολῆσοι τ̃ μιγισσούων δ̃ διοδρούνδος ᾗ̃ σούδ̃ δελίζμιω
αἰρρόδως σύνηρεθθων. ἰξιλοῆον νεωλαριθούνδων δῶν δῷ δελίζην σορο:
σημιδίων νεηλύδων ζμιδαί ᾗ σύλλων σρήζων, αἴλων ὁ Παῆαζίδης
δὴν αἰρχὴν λῷ ᾗξῷ σοαρῆλθεν, ᾗ ἐθλαγξλοισσώς σούδῷ δαί σύνοὐνδο:
ρα. εἶσί Διδυμόδηχον δ' ὢῆ ἀδεμουνόσολιν σορός ἐδδίηνσιν. ἀῆεῆ:
λον ῥόσσ̃ σορος ῥῆνδὴν εἶσορούνδο. αὐσερχόμδνος ᾗ παῦ ὁδόνζμθ'
ἰζμέρους ῆησσιν αὐσό ῥ σοαρουλήσεως δν' βίον ζμιλήχδεν σὺν ἐῖθ
αὐσό ῥ χ̃ῦ γεννήσεως χιλιοσῷ σσνδοιησοσοῷ δεκαῖῳ δεδορῖῳ. 1514
νῦ ᾗ ἦρος ὁ Παῆαζίδης χεμσιουνομάχος. ὄθεν αὐσοθουνούνδος δ̃ Πα:
δεμοχ̃ ζυμιῶνος, σροσσῖαξε δὴν σοβιείσιν σούδ̃ δοθῆναν ᾗῶ Δη:
μοσίῳ σσαραῖοὶς σύνθῆκαις, ᾗ ἷς δοθούδας ὁεμοχὰς. σορός ῥ̃ ᾗ δ̃
ζυμιῶνος σσεμεσσίῳ ᾗ σσούῖδα ῖαῖ δ̃ Παῆαζιχ̃ σησὶν ᾗλῆρθη.
Ἐγμεαλὴς ῖοῖναν εἶν ᾗῶ σούδῷ ἔῖθ δ̃ σούδοῆραῖρισῆ ἀθόνα ὁ ζε: καλίσσω
λίζμις γενόζμδνος, ᾗ ᾗς πρᾶζων σιεσαῖθῶν, σσούῖδας ἷς ἢ σούῖᾗ σύριοῆο:
ζμδνας συγγόνας, ᾗ ὑᾶς σούδῶν σσρὶ σσ ᾗῶν ἑβδομήκοσῖα ζμχαί
νοῖδας σύνηῆεῶς διεχεῖσθαι, ὁμοίως ᾗ σσολλὰς ᾗῶν εἶν ἰδλῃ, ᾗ σσᾶ:
ζων δὴν σούδ̃ συγγένῃσιν εἰδλῃξε. δεκασήριος γοῦν σύνηρ ἦν, δ'
φοβερόν χὴ σύνσι δ̃ δίναῖ δοῖς σσεῖσιν σισσοδημνύων. εἶσί ᾗδοις
σεσαδίζας ᾗς πρῶσον ᾗαῖδὶ δ̃ ἐαχ ἰσχυσὴ εἶν ἰδλῃ χιλιοσῷ σσνδα: 1516
σοσοῆῷ δεκαῖῳ εἰδλῳ, ᾗ ᾗαῖδὶήρους σούῖδν νικήζας, σσολλὰς ζῶν:
ᾗῶ σόλος ὑσσίδαιξεν. εἰκῆθεν ᾗ ᾗς ἀδεμουνόσολιν εἰσαναζρέῖας-
ᾗ σικῆσθρον δ̃ς ᾗῶ ᾗῷ σούδ̃ δεκείζμιούνεω, ᾗς ζμαγνησίαν σαρὰ:
σσεμψεν αὐσὶ ᾗῶ βασιλικῶς εἶν σούδῇ διάγων. σούδὸς ᾗ ᾗιῤῥαδίδας
ᾗαῖδὶ δὲ ᾗ̃ς Συρίας, ᾗ ἀἰγύσθῳ, σσὶ δαξεν ἐζούδῷ ᾗὸῖδὲ ᾗ̃ς Δαμιαζῶ
βασιλῆον, ᾗ ὁ' ῥ̃ ἀἰγύσθῳ, ἐῆωαδίνδων σούῆ̃ς ᾗῶν ζμαγιλήχων, ἢ εἶθ
χιλιοσῷ σσνδαιησοσοῷ δεκαῖῳ ὀγδόῳ. αὐσερχόμδνος δέ ᾗς ᾗλαβῷ 1518
δὴν ἀἰγυσθον, αὐσῆλθε ᾗ ᾗς ᾗαὶ ἱερροσόλυζμα, ᾗ φιλοδιζησαζμένος δν
πρώης.

παιδιαρχην, ἡ ἀπὸ σαλπίσεως, δεδόσθαι τῇ Ἀθηναίᾳ (διαθήκαν χθόνιος)
θεσσαλίας εἰ σανίδι ἔναγχος ἀνακομισθεῖσα, ἡ δὲ γυμνασίαρχος,
ἡ ἐπιμηνίου ἐς χθόνας ἀπὸ πρύτανις, ἔναγχος ἐκ τοῦ πρύταχην ἐπόσ-
χοις ἀπὸς φυλῆς ἑκάτον, ἡ σανίδι ἐξ θεσσαλοὶ ἀπὸ πρύταχις ἀποσπονδῆ
ἀπὸς λοιποὺς ἐς δὲ ἀποσπονδάσθαι. ἐλευθέρους δὲ ἔναγχος πομπεῖον
ἡ φόρων, ἢ δὲ χαιρωνείων, ἡ ἀλλων ἐκφορῶν, ἡ σιδαυλήσεων ἀπὸς
παιδέρους, ἀπὸς ἡ λαϊνὴς χρισωνὸς ἀπὸ ἀρχεβιλήσι γυμνασίων ἐκφο-
ρων δίδόναι, σεληνὴ ἀπὸ ἔλεγχος, ἢ δὲ χαιρωνείᾳ. γυμνοὶ δὲ δὲ ἀνδρὶ
κρᾶναι ἀπὸ ἡλαῖς ἐπὶ πόλεμον ἐπὶ ἐσελαύνειν, ἀλλ' αὐλεννίδας τὸν βίον ἐξελαύνων
ἐξεμίθησος ἀφ' ἱερὰ ἔλεγε ἀπὸ χιλιοστὸ ἀποναπόσιος ἀπὸ ἐξ λίναξ ἔλεγε — — — 1519 —
ἀπὸ ἐπόσῃ βρίθη ἀπὸ Δαμαχρίᾳ γυνός. ἔ δὲ θαίνειν αὐτεπήρυσθεν
ὁ φερεφάθη πάσας, ἐὼς αὖ ὁ ἡδὺς αὐλὸς ἀρχεβιλήσιν λὶ Τροπαίῳ:
θος ἐς κωνσανλινέσσον ἀποπεμφένθαι. λὶ δὲ ὁ ἀελίμνις αὐλητὴς
δοῖς χρισωνοῖς, ἡ ἠγαίπα αὐλὸς, ὅθεν ἀπόλως ἀναφθεν αὐλοῖς αὖ:
δειν, ἡ ὠποδόμην ἐπίληπ, ἀναφεσίας δὲ δίδωμι ἀπὸ ἐν Τεᾳ:
ἀφεῖναι γυμνασηρίῳ ἀπὸ ἐσπονομαθοσιλίῳ ἀπὸ ἀρχεῖα, ἡ ἀπὸ ἀπὸς αὐτίας
πόλεως πρύταχη. ἡ γὰ ἀπρόθαρον λὶ δοῖς ἀπὸ ἀσαβρὸς αὐλὸς παιδοῖς λὶ
διαθώμενος ἐς δὲ Τεᾳ ἀφεῖναι, ἡ ἀσοδὲ πανυχιδῶν ἐς δ' ὄρος ἀπὸ ἀρ:
χεῖα. ἐδὲν λὶ ἀπὸ ὄρχεῖσθαι, ἡ γναθὼν ἔναγχ ἐπὶ δὲ γυνὴ ἐ ἀθελοῦ,
ἀνθχάθη παθασκάφαν αὐλὸν, γυνὶ δὲ ἀνθρὸς ἡ ἐξανασῆναι ἐ ἐκάθηδο
δόσθ, ἔφασαν, ὦ κλῆδες χαρία, ἐὰν βασιλεύω, ἀποιῶν λὶ ἀπὸ γυνα:
κηρίῳ σε ὅλας ἀναφεσίας ἐδοίησαν οἱ βασιλεῖς ἀπὸν ῥωμαίων. ἡ δὲ
βασιλεύας, δέδωμι χευσοῦν βλλον, ἀπὸ δὲ χευσοῦν βλλα, οἷ ἔχον οἱ
παιδέρες ἀπὸν κομμανῶν βασιλέων. θεσσαλοὶ ἐν αὐλὸ, ἐλαύθερον ἔναγ
σαῖσι ἀπόρεας, ἡ δόσις ὁ γυμνασήριον, ἔχην δὲ αὐλὸν δοὺς πλήσας
σαῖσαι, ἡ δὲ σαυρόιντας. ἐδεσμὸς ἡ σανίδι λαμπαδίδος, ἡ αὐσπώρην:
δαν ἐς δὲ ἀπὸ ἐπίληπόας ἀρχῖον. αἰ ἡ χιλὶ ἐ ἀπέμερον ἐπὶ πρέμενδ.
ἡ αἰλλας δυνὰς χαρίδας δοῖς χεμσιανοῖς ἐδοίᾳ. ἐκκλησίαν δὲ, ὅλι δόλε

ἦλθον σεφλιῶδες πολλοὶ χεῖμωνοι, ὡς νὰ μὴ ὁ τζερνιᾶς πελοποννήσου
χιονίσῃ, ὁ ὠρχιᾶς νὰ πορεύθῃ τοῦ χλιαροῦ ζεστὴν χιονιᾶσαι, μὴ
χίον αὐλὰς διαρχεσθῆναι, μὴ εἰρηνεύσει τὸ αἰῶνιον τὸ χιὸ καὶ μὲ
χίον αὐλῶν εἰς ἓν τὴν παλαιὰν πολεμῶ.

... οἱ ἴδιοι ζωχειμῶνοι πολλοί. μὴ χιονάχοι.

Καὶ λέγω τὴν χρόνον ἐν τῇ τῶν Τρώων αὐλοπεφαλαίᾳ πρέπουν οἱ χιονα- 456
χοὶ αὐλῶν ζωὴ Δερβισάδες ποιῶ ὀνόματι χώρας παλαιὰ λεγόμενα:
χιονιάδες] πολεμοῦσι, ἐν τῇ τὴν ὀπωρινὴν πολεμοῦσιν· ὧν οἱ χιὸ πυρίως δερ-
βισταὶ πολῶν εἰς τὴν ὀπωρινὴν παραχῆ αὐλῶν διαχιονισμένοι, ὧν
ἐκ χιόνωσαι· μὴ οἱ πρόβατοι πιπαυχιόνοι χίον τὸ σήμερον αὐτημερινῶν,
τὸ αὐτόχιονοι ἐμπεσαυρουπλωχιόνοις· ὁ ἐλάχιστον λινὶ ἱμάτιον· μὴ ἀγιόπλιά ἐν-
νοι ἐσοδημυύουλες ἐαυτοῖς· ὀλάκερον ἐν τῇ ὀλάγλης· μὴ ὁ σφιχτὸν τὸ ἐνδυ-
χιόνιον· οἱ δὲ καλλιεργέσι· οἱ ἐμπεπλεγμένοι ὑποφροντίδι χεώμενοι
σεφιρουνῆ αἰχόπλια ὑποπρίνουλες· μὴ αὐτοὶ χιὸ αὐλῶν τὸ ἐν χιονιᾶ
ἐσεχιόνων ζωχιονιάδες πολῶν, ἐκεῖ θρῆσποι· αὐτοὶ χιονιάδες·
ἐκεῖ φιλόσοφοι· μὴ αὐτοὶ ἐξιόλογον λογιάσεις· ὧν σεαυτῶν ὁ βίος· μὴ
ἐκ πᾶν χαλάσθυσαί ἐστιν.

457 „ Περὶ ζωχειμῶνος διαφέρει τὰ αὐλοπεφαλαίου τῶν Τρώων.

Χιονιᾶ μὴν τὰ ζωχιμῶνα αὐσοβιῶσιν, ἐμπεφαλὴς τὸ σπιτόφλεως ὁ ὄσσιανὸς:
πᾶς αὐλοπεφαλαίᾳ γέγονε χαλεπὰ χιῶνα σεσοφέμβριον ζωχειμῶνος ὁ γὸς ... τειχῖς
αὐλῶν, ἐν εἴδη χιλιοσῷ σεαυλοπιοσοχῷ διαφόρῳ εἰναύλῳ, αὐτὴν ἐφεσὴν: 458
γιος· μὴ λιόσινεσον ὀλοβεβοκμένος, σπολλαχῆς σπόλις ἑαυτῷ ὑποδαίζομ-
λῶν ἐν ἐνεώσει· μὴ ἀέρα· οἷον μὴν βάλλω· ὁ βελλέγραδον· ὁ χιονόσχιον,
μὴν χιονεμβασίαν λιόπ πελοποννήσου, μὴν ῥόδον, μὴ αὐτὰς σχῆσας.
ἤγγρε σπόλεσιον μὴ χαλὰ ἐπὶ τῆς Παρσίας, αὐτὸν αὐλῶν σεφορασθῆς,
ὅλι οἱ Πάρσαι ἐκ ἐλάναζας ἐν χιωλέμθ ὁσαλὰς χιὶ ἐπιχιονώσαν
σεφροντιστηρίοις ἐοῖς Τρώοις, διὰ αὐτὰ ὀλαλίζομεν ὅλι σχῆσης ἐν ἐνεβεῖ:
πιρον· ἐν ἡμέρᾳ· ἐν ὁσσιανῷ, μὴ ἐν ἀλή· εἰς ὧν οἱ Πέρσαι τὸν
ἀλή χιόνον αὐσοδεχόνλας· αὐτοβαλλόμενοι ἐκ αὐτὰς· ἐκεῖσθεν ἐν

ἐλη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰδ χιλιοςῶ ασυλλαποσοςῶ εἰξηκοςῶ ενὸς αὐριπόλιος ὁς Σιγιβαδον, εἰσὶ - - - - 1566: -
δῶ παλαιοτολεμῆδες δὲς αὐλῶ αὐλιηγεδίας, δοὺ βίον εἰξεμίβροσε δῆ ἡμοςῆ
λιναίδη δᾶ ζχλιὰ χιλιος, βιώδες ἔδη εβδομηκονδαέξ, εἰξωῖ ἡβξε θεοναρα:
κονδαεξ. ἔ δοὺ θάνατον ὑπεὶκρυφαν οἱ σαρὶ αὐλόν εἰν ἡμέρους εἰξήκον:
θα. μεχρὶ δ αὐλόθι αὐρίξεως δᾶ ὑᾶ αὐλᾶ, ἡ διαδόχα Σεχίχιω δᾶ δολῆ.
ὁς δηὶ δᾶ σαιρὸς δεχεδηὶ χιαθών, παλαχιοσών δηὶ ἀζιαίοσαν, εἰν ἔ θυ:
χόνων διεδέλθ, αὐρίνεδο ὁς δηὶ χιυσίον, ὅσσα ἀνναρξήνθος αὐλοκρατῶρ,
εἰσοωῆναν ὁς χώνσοαυλινάσοχιν. φοεὶ δίνες ἔ ζσοριῆ, οἰῆ ἄδοσι ὁ Σχλ:
θοῶν Σχλειχιαύνης εἰν ἰῶ αὐλῶ ἔθη, ἡ θῆ αὐλῆ ἡμιέφ αὐλοκρατῶρ ἔ ἀνα:
θοχλᾶς ἀννηγοράθη, ναθῆνὶ χαέφλος ὁ σοεχισσθος ἔ Δυόσεως αὐνεφῆὶ:
θη εἰν ἰῶ ἀνδιοχραύνῳ, ἄδοι πῆ δὸ ἀχρὶ ἔδος, οἷ ἡ αὐλὸς ἔδωκα χρυ:
σὸ βλλον δῶ Πρϊαὶχῃ ζοβοσολύχιων ὅχιοιον ἡμένῳ ἰῶ δᾶ σαιρὸς αὐλᾶ. ἡὶ
δὲ Πρϊαρχης ζοβοσολύχιων ὁδὲ αὐλὸς ἐβασήλοσεν, ὁ Δωρόθεος. ἄσης
δὲ δῆς σοόλεως ζερβοληῆ ἡὶ ἔ σωαχῶν σοολέχιων, ὠῖ ἐσοίηλαν εἰν
αὐλῇ οἱ χαδῖνοι χιυδὰ ἔ ἀεάβων παληδαρισχιδίνης, ἡ οἷον δὶς ἤωχια,
αὐλὸς ὁ Σχλῶν Σχλειχιαῖν σαριεδχίσεν αὐλῆὶ, ὡς ἤδη νῶν ἐλθ, χα:
λάβα δοὺ δοῖχον δῆς αὐλῆς δᾶ χιοναεηρὶ δᾶ Προδεθρα δᾶ εἰνδον ἡ ὠν:
δῆ ὀλλος, ἡ χαβῶν δαὶ σαέθεα ὁς οἰηοδομὴν δῆς σοόλεως. ἡ δὸ ἡ αὐλῇ
ἐχιρόν, ὅσσερ ἡὶ χιυηχοῦ σαεθέρον, αὐλὸς ἐϊλδισεν αὐλὸ χιάχα, ὡς νῶν
ὁρᾶθαι, ἡ δὸδε ἐβα δαὶ χιαρθιαρα, αὖσερ ἦβαν ἐξρωχιδία εἰν ἰῶ ἐ:
δάρθ δῆς εἰηηχιοίας δῆς αὐχιίας βηθλεεθι, ὁχιοίως ἡ δαὶ ὀρθαὶ χιδέχιθα,
ἡ ἐσοίησεν ἐξ αὐλῶν τὸ ηδιαξρωχια δᾶ ζερᾶ, ἡ δὴὶ ἐϊχωθεν ὀρθοχιαρ:
χιαέρωσαν. Παλλαηῆς δὲ δῖνος δάδᾶ δᾶ βοισηέως πδιβοῖς εἰν ζλῆχι
ζχιαρέϊ (δεθρᾶον σδωχῶν, ἡ σοραῶν) ἐ δαῖζεν αὐλὸς φύλαηας ὁς τ'
θύρον δῆς χιεγάλης εἰηηχιοίας δᾶ αὐχιὶ δαῖρ ἔχθεν αὐλῆὶ ηαηλησχιέ:
νην, ἡ ἐσθαχιοσιδίνην. χρᾶας ἰ' χενοεδίνης, αὐλὸς αὐλὴὶ αὐοίχιεν, ἡ
αὖθις ηλῆθν, λαχιβάνηνδε αἰᾶ εἰηαῖς χεσσανᾶ αἶχοδὰν ὁς σοροσὶ:
νηαν εἰσοίχθρα δῆς χόόδᾶ, αἰᾶ εἰηαίς χιδὲ λαδίνα χιρόσα δεχιδέσαχα,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀπὸ δὲ ἑπαίξε τ' Ἑλλαδίν, ἡ γιανιδόνων, ἡ τ' λοισῶν αἰσὸ ἡμονι ἕως
ὅλης δ' Δύσεως ξωμαίων γρόσα εἰσθιά, αἰφ' ἑνὸς ἦλν Καρπησιονίων
σοινίκε, αἰφ' ἑνὸς ἦλν ἀεάβων, ἡ αἰγυπτίων ἦρια, αἰσὸ ἡ τ' χαμισσοῦ,
ἡ ἡβρέων νόθι· μόνης ἡβ' ἦς ἡβρας ἡ χαμισσοῦς σπροσείαξε χυνδ'
δίδοναι· ἡ οὐδὴ ἡ θαίξις ἕως ἦς σὴμερον φυλαίτθαν· εἰσὶ δ' ἦν ἡβ:
ἦσν λελειφάνη οἱ Ὀθωμανοὶ δὸν ἑσυρὸν δὸν ἕως ἦν δὸν πολὺ οὐδὲ εἰσὶ
δὸν ναὸν ἦς Παμμακαρίσε χθὲ βίβαβαν, καθὼς ὁ Οὐζμανος πλίζων
ἦν ἡ ἡβρεβαχὴν δ' ἡβρόν· χθὲ βίβασε δὲ ἑσυρὸν δὸν λιὸν ὄρη οὐδὲ ἦν ἐμανδν.

ἄλλινος ἀσαμὴ χορεργαὶ βιβὴ ἡβρέων.
ἦρα ζῆς, μανὶ ἀνγὲ ἦν' ἐπ' ἐμὲ ἡ ἡβρα ἡβρὴ-
ἐ τ' ἀσημῶν ἦν ἀβρέων γέγονε καὶ βασι
τὸ λιὸν ἑαυτὲ αἰσὸ ὁ Καμισσανρὸν τ' ἐπα
ρίας χὴ ὑσὸ τ' ἀβρέων ἀβρὲν· ἀσπασγένιος
νὴρ Δίονυσος Καισαρία.

4 69 „ Ποδὶ σελίσκω ἦν β', γυνεάδα ἦν γ', ἡ ζυκχυλίδα ἦν γ'.
ἦν οὐνδεκάτορων ἦς ἀναδολῆς.

Τὴν αἰσοβίωσιν ἦν σοιδρὸς σελειφομένω ζυαθῶν ὁ γὸς οὐνδὲ σελίσκης διά: σελίσκ
γων λιὸν ἀζιασόμ, ὡς ὄρηδον, σουραχρῆσια δρομαῖος εἰχήλυθε ζὲ δὴν
ζυσίαν, ὅτες οὐνδεκαίδωρ ὑσὸ τ' ζραιβασίδων οὐνηγορούθη· εἰν ἑνὶ
1566 - - - - χιλιοστῷ σευνδακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ἑβδόμῳ· ἦν ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ ἦν σεπτεμβρί 1563
μηνός· ἐκῆθεν δ' ἐσουναπαίξησα ζὲ Κωνσταντινούσολιν· σαρὸς δοὶς αὖ:
λοις ὡνήθη διώργια σοιῆθαι αἰφχόμδον αἰσὸ ἦν Τουνίζδος σοδαζνᾶ- δαϊνῶς α
ζυίχει τ' σεμνὸν ἡ ἀσεφχοὺ σούλσως επιβολῶν ἦν βόλγαι σοδαζνᾶ. αἰσραχα
πωλυθὲς δὲ ὑσὸ τ' ζυοχόβων· ἡ αἰσεδέλησε δ' ἐρέγον· ἡ ἦρε σοὺ: βόλγαι
λεγμον ἐθαὶ τ' Περοῦν, ὑσεύαλεν ἐσουδᾶ δὴν Κύσβρον, ἐσουσέλαβε ἐνίσβρ
θὸ Τένεδ, δὴν δωλεύθαν· ἡ αὖλλας σούλσ ἡ λιβύης· δι' ἦν αἰθίαν
σδοκθεύθης οἱ Εὐρωσσαῖοι ζυὶ ἡ θοὶς αὖλλας νήσους οὐνδῶν ὑσοδαίξη,
σόλον ζυίγισον ἀσεσοιήσασιν. ὑφ' ἓ ὁ σελίσκης αἰσαύλισε δὲ σόλον
οὐνδῶ, οὐ οἱ ἐπ' ἦς ἡδονῖ χειρσονοί, ἡ ζυαίλισα οἱ ἄγγελοί σουνδέως
παλεσουνίδων σεφρὶ θοὶς επιβολαὶς ἦν ἀχελῶα σοδαζνᾶ ἦν ἑβδόμῃ
1571 - - - ἦν ὀκτωβρίου, ἡμέρᾳ πυριουπῇ· εἰν ἑνὶ χιλιοστῷ σευνδακοσιοστῷ ἑβ: 1571
δομηκοστῷ σρωΐᾳ· ἡβελδόγον σουσδαγώδης Γ' ὠΐ· ἡ λίον αἰσεγκή,
παλέσρεφε δὲ βίον, οὐνδεκαδορίας ὑσὸ ἑλλησιν ἐννέα.

1575 - - - Δελδόχος οὐνδὲ γέγονεν εἰν ἑνὶ χιλιοστῷ σευνδακοσιοστῷ ἑβδόμῳ: 1575

νοστῷ

γενέθλιος ποσῶ στέμματι γενεάδης ὁ ἐκ Διὸς ἦν αὐτῷ γένος. οἱ δὲ ἀρχὴ ἦν
ὁ Τ΄ αὐθαιρεσίας νόμους δοῦναι ἐξ ἔθους τοῖς τὰ ἀρρενοποιῶν, τοῖς δὲ
βουσφόρων, τοῖς τ΄ ἀγριανούντων σπορᾶς γεωργοῦσι, τοῖς τ΄ ἐμπορίας
ἦν ἐμποδέων. ἦν δ΄ ἄγαρε σπόρτιον τοῖς τὰ Περσῶν, τοῖς δ΄ Αἰγυπτίων,
ἢ ἄλλων. αὐθαρχήσας δ΄ ἔτη ἑπτὰ, ἢ ἡμέρας ἑβδομήκοντα, τὸν βίον ἔζη:
ἐτέλευτησεν ἐπὶ γηραιότατος ἢ δεκάτῃ ἐπὶ δὲ ἑκατοστῷ, ἐπὶ ἔτει
1595 χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ἑνενηκοστῷ πέμπτῳ, ἔτος ἄγων ἑνδέκατον: - - - - 1595 -
πάσας ἑκατοντάδος ὄγδοον.

ἐκκαιδέκατος Τεσσαρεσκαιδεκάτου δὲ γενεάδου, ἐκθρὸν ὁ ἐκ Διὸς γένος αὐτῷ ἐκκαιδέκατος ἦν
ὁ Γ΄ τοῖς ἐκγόνοις ὃς Κωνσταντινάσσιν, αὐθαιρέτως αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη ἢ ἐν
1595 ἕξ ἑβδόμῃ δὲ Ἰανουαρίου ἐκνὸς ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐν ᾧ ἡ ἐξ ἀρχῆς δεκάς, - - - 1595
οἱ τρὶς ἥδη πανθενίδα πόλεμον αἰδιαίποτον ἐλήφασι, ἢ πολεμοῦσι:
νος γὰρ ἀγγαρίου, νικητὴς ἐπανεκήρυξεν. αἴτιον ἦ δυσχερείας τῆ
ἐν Δυδίᾳ χρισιανῶν, ἐξ ἐσπέρου θυσιᾶ ἐξῶσθαι, ὡς ἐοὶς ἐν ἀζύμοις
ἑβραίοις προσεληλύθαν, ὅθεν καθ΄ αὐτῶν πανῆκυ. πολλοὶ ἦ πολλοί:
ἐκ συγκροτήσεως, ἢ αὐτόκρατος φωνῆς, ἐπὶ ἐν αὐτῶν ἐξελαθῆναι χρή:
1603 νικῶ πεντακαιδέκατῳ δὲ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τρίτῳ, αὐθαρχήσας ἔτη ὡς
ἔγγιστα ἐν ὀκτώ.

477 Περὶ ἀλκιμίδου δὲ αὖ, ἐκκαιδεκάτου δὲ ὄντος, ἢ ὀκταιναίου δὲ ὄντος
ἐν αὐτοκρατόρεσι τοῖς ἀναδεῖξαι.

ἀλκιμίδης Ἐκεῖνα δὴ τὸν ῥηθέντος ἐκκαιδεκάτου δὲ τρίτῳ αὐτοβιώτου, αὐθαιρέτως
ὁ Ρ΄ τοῖς αὐτοκρατόρεσιν ἀνακηρύχθη ἀλκιμίδης ὁ πρῶτος, δέκατον δέκατον ἔτος ἄγων ἑνδέκατον:
1603 νικῶ αὐτῷ, ἐν ἔτει αὐτοῦ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τρίτῳ, ἢ πολλαχῇ: - - - - 1603
μοι ἐκεῖνα δὴ αὐτῷ ἀνακρῖναι, τὸν ἐκ δὲ ἀδελφοῦ αὐτῷ ἐπιδεῖξαι, τὸν
δὲ ἐκ μάχης, ἥδοι δὴν ἐν τῷ πατρὸς αὐτῷ ἐκκαιδεκάτῳ ἐκθρὸν ἐν τῷ αὐτ:
τῷ πανσιλήνῳ: χαλκῷ πολλαπλῷ ἐγκλῆσον πεπτοίηκεν. ἐν ᾗ ἔθος ἦν τοῖς θηραταῖς ἐπὶ:
ἐκθὸς ἐπιβαίνειν δόλος, ἢ γενναῖος ἐκεῖ; ἦτον ἦ φανήσῃ. πολλοὶ συνεπρόθησε τῷ
χαλκῷ τῆς πόλεως χαλκῷ πηγεμόνι, πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Περσῶν πεπτοίηκε,

τὸν Τραντσιχανίου· ἡ δὲ μοναδικὴ ἐσωθῶ ἐσπέρας· ἡ ἄλλης σελ.:

1617 - - - - σας σολέμους συνῆξέσας· τὸν βίον ἐξεμέρησεν ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακο: 1617
στοστῷ δεκάτῳ ἑβδόμῳ· ἧς δεκάτῃ τετάρτῃ τῆ γενεθλίου· ζήσας ἔτη:
ἓξ ἡμιάνουλα· ἡ αὐτοκρατόρισσα σαρίσσα ἦν δεκαδεσσάρων·

1617 - - - - Ἐσσάβη δὲ ἡ αὐτοκρατόρισσα θεόδωρ μετ' αὐτοῦ γυναῖκα ὁ δούκαρος, γυναῖκα ὁ ἔτ.
ὀξυμόλις αὐτοκράτορας ἀπὸ γενεσίου· ἐξώσθη· ἡ ἀγνεσθεὶς ἔτη:

1618 - - - - σθέων γέγονεν Ὀσμανούης ὁ δούκαρος, αὐτεξίου μὲν τῆ γυναικῶν, ἰσόρρο ὁ ἔτ.
υἱὸς ἦ τῆ ἰδίᾳ μιᾷ χειμερίᾳ· δεκάμηνον σαρέσσαν ἔτος δ' ἡλικίας ἄγων·
ἡ ἀρχὴν ἐπ' ἔτει ἑξακοσιοστῷ, ἐβδόμῳ ἧς σεπτεμβρίου ἐνάτῃ ἡμέρᾳ:
νεόθεν τῆ γενεθλίου τῆ ἐπ' ὀνόματι ἰδιωμικῶ τῆ σφῶν αὐτῶν σεβ:
φόβῃ χωσάμενος, ἡ ὡς ἀΐγυπτον μεταβῆναι τὸν αὐτοκρατορικὸν
αὐτῆ ἀετόν· διὰ δοῦ ἀέρα σολλοὶ ὕδρας σεσαράδων ἐν ἔτει
σύδων αὐτόθεν, ἐξελθόντος δὲ αὐγούστου τὸν βίον παλαίσρατος.

+43 » πρὶ γυναῖκα τῆ β' αὐτοῦ, γυναῖκα τῆ δ', ἡ γενεσίου τῆ αὐ,
ὧν αὐτοκρατόρων ἐν τῇ ἀναδοχῇ·

1622 - - - Τῷ Ὀσμανούεω τὸν βίον παλαίσρατος· ἀγνεσθεὶς αὐτοῦ σιτόσθων
ἀναδήμυνθαν γυναῖκα ὁ δούκαρος ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ γυναῖκα ὁ ἔτ. καὶ
ἑβδόμῳ δεκάτῳ, ἡ δεκάτῃ τῆ γενεᾶς, αἰδέλφες ὢν ἀχμιάλεω τῆ σερβίᾳ. 1622
ἡ ἀρχὴν ἐπὶ χειμερινοῦ δέκα σερὸς δοῦς σεντε αἰσχρῶς· ἡ ἑρπετῷ αὐτοῦ
ἐκβληθὲν σεριδαιμόνα τῆ σεσθδεσιβρίᾳ ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ 1623
1623 - - - - ἑβδόμῳ ἑβδόμῳ· αὐτοκεφάλως δ' ἀνηγορεύθη γυναῖκα ὁ ἡλιαρδοκιᾶς γυναῖκα ὁ ἔτ.

1638 - - - - σολλοὶ σολέμους δοῦς ἐχθροῖς αὐτῆ συγκεθεῖσας· ἡ σολλοὶ σόλος ἐσσο:
ἁλόντας αὐτῷ ὧν Περσῶν· μαλίστα τὸ βαγδαδίου, τὸν δὴν βαβυλῶνα
ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ἑβδομοστῷ ὀγδόῳ· ἡ φοβερὸς δοῦς πᾶσιν 1638
ὀρθῆς· τὸν βίον ἐξελθόντα τελέλεξεν ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ κοσα: 1640
εκοστῷ, ἡ σεπτεμβρίου τῆ φοβερᾶς ἡμέρᾳ· Σαββάτῳ· ζήσας ἔτη ἑβδο:
μοντα σερὸς δοῦς ἑβδομήκοντα· ἐξ ὧν ἦρξεν ἔτη εἰκοσὶ σερὸς δοῦς δέκα· ἐν δὲ
1637 - - - - τῷ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ἑβδόμῳ ἐσσοίησεν ὁ γυναικὸς

» πρὸ δὲ ἀρχῆς· ἔτος ὧν ὀθωμανῶν
ἑπτὰ τοὺς σολέμους ἐσσολοιγαρᾶ
πρὸ τῆ γυναικομαχίᾳ· ἡ σεπτεμβρίου δὲ ἐς·
δὲ ἐν αὐτῷ χειμερινῷ σαλοῦ ἐς
τὸν σολέμον ζῶν σανὶ δ' ἐσελήνευ.

παλαῖ

σαλῶς τζαμὶ μὲ ἡ χωσσανδινσόλη σπήλιον δὲ προδεόμε μὲ
ἐσωθεν μὲς σύλλι ἀδριανὲ λεγομένης · ἤλις μὲ μονὴ τ̃ μοναζόνων
γυναικῶν.

Τὲν διαδέχεται ὁ αὐδρὸς αὐλὲ χαβεσὶς ὁ σερῶτος, δὲν αἰχιώλα:
δον ὁ αὐναίξιος σὲν ἀὶ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ δεσαξακοσῷ ἑὶγ · μὲ ἐῷ. - - - 1640:
ἑὶγ, μὲ μονὲ ἀὐχέσῳ γέγονε σουρπαϊὰ μὲ ἀὶ χωσαγαλᾶ, μὲ φα:
ναϊῷ μὲς χὼνς αυλὲ σόλεως, μὲ μὲσουριάλι β' χωλόχιον δὲ αὐγὲ
λαῖρε, μὲ ἐὶλεσι σὲν νέα σπήλιον, μὲ ἐχεγὲν ἠφουντσιμένας.
αἰχας δὲἰλι σερὶ σε φὲν αὐλὼ, δεμολιᾶον μὲς βασιλικῆς ἐόβας αἰλίμως
ἐχωθᾶλας, σερὶ λὰς αἰχὰς δὲ αὐχέσε χωνός · μὲ ἐχεγὲν πλάνεβον.
εἰσὶ διαδόχῳ μὲ βασιλᾶ αὐλὲ ἀὶ σεφθόνιῳ ἐὼ χιχεμέλιω ἀὶ λαϊκὸ.
,, ποδὶ χιχεμέλιω δὲ δ' δεκεϊσιανέω δὲ γ', ἀχεμέλιω δὲ β',
χιτσαρᾶ δὲ β'. μὲ ἀχεμέλιω δὲ γ', αὐλοπραλᾶ τ̃ τζρὲ.
μὲ μὲς εἰσὶ λάλον αὐλαρσίας δὲ σεαλοῦ :-
ἀξιωλος λοίνεν δὲ δεκλοῦν χαπσεαϊὲ λιανὲς σὲλὼ, μὲ ἐβαλᾶον
ἐχωαλκάνος δὲ ἀλεφάν, μὲ ἐχεγὲν πλανθκάνος δ' αὐχόνης, αὐλο:
μιχαὶλις πραϊλως ὀνομορσίαλι ὁ σεφωλόλομος ἐὸς αὐλὲ χιχεμέλις ὁ δ':
δαβλος σερὶ λαχμέλα δὲ λὐχέσε χωνός λὶ ἑὶγ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ - - - 1648
δεσαξακοσῷ ὀγδόῳ, ἑβδομον ἑὶλος ἄγων μὲς ἠλιᾶ αὐλὲ, νόσο μὲν
ἐφορίαν ὠὶ μὲς χωλρὸς αὐλὲ, μὲ δὲ ἐσσιρόσε, χιλὰ μὲ αἰλίων χιλισαὶ
δώδεκα, δὲν αὐδιάκοσον δὸν χιλὰ μὲς χεμέλις νέος σελέχεον μπρεβέ:
δων, πανηθκάνα εἰσὶ χαπσεαϊχεμε δὲ σεαλὲ, λὶ ἑὶγ χιλιοσῷ ἑξα:
κοσιοσῷ δεσαξακοσιοσῷ δεδαίλιῳ, μὲ χὶν χάκοσεσθαὶ ἑὶλι σχεδὸν παλα:
χέξανδα, πυριοδεύλων σὲν δεχῶς αἰσαλάσις μὲς νέος.
Τζὲλ ὁλιχωρηθλὸς λὶ ἑὶγ χιλιοσῷ ἑξακοσιοσῷ ὀγδοηκοσιῷ ἑβδόμῳ - - - 1687:-
νόσο δὲ τ̃ αὐλὲ χωχεσάνων, μὲ τ̃ λὶ ἑὶγ τζρόνων, δλαὶ δαὶ δυσχῆ σαμι:
βαύλα δαῖς σπίσεαλάγας αὐλῶν · αὐλαρσ̃ δὲ νόσο μὲ σεαλὲ χλοσδίνι
λὶ ἐῷ λιρχιῷ χαλὸ μὲν χιτζβον, μὲ λ' βαραυδίνι · μὲ ἐλθούδε δὲ σεαλὲ

1687 — — —

γὴ Κωνσαντινούπολιν, σὺν βασιλεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ πατριάρχης Διονύσιος ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως, αὐτὸς δὲ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος Ἀρσένιος ὁ Σχετιανός. ὁ δὲ Ἰβρὴμ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ἐπανῆλθε πάλιν. Σχετιανός ἐγ?

Συνήχθησαν οὖν τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ ὁ ἀνθύπατος Ζὸ γῆ βεζίρης καὶ στρατιῶται ἅπαντες καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, ἦλθε δὲ καὶ ὁ μουφτὴς καὶ πάντες οἱ θεολόγοι τῶν Τούρκων, καὶ οἱ λοιποὶ κριταί, καὶ σχολάριοι, καὶ ἐξηγηταὶ τῶν ἀρχιερατικῶν, καὶ εἰς ἐβουλεύσαντο τῶν ἐν τῇ αὐτῶν οἰκίᾳ τῶν ἀδελφῶν τῶν Σχολῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἐστησιάσαν αὐτῶν ἔξω, καὶ ἐξηρίσαντο αὐτῶν βασιλέα, ἤλθαν ὁ Σχολῶν Σχετιανῶν ἐγέναντε στεφάνωμα τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν Σχολῶν ἐκκλησίᾳ αἰσθάνθη γὰρ τὸν στεφανισμόν. καὶ ἄλλως αἰσθῆσθαι οἱ τὸ στράτευμα βρέγοντες ὅσον καὶ ποιμώδνος, καὶ δαδίζαν αὐτῷ τὸ γεράμμα, ὁ ἐστὶ ἦσεν, ὁ ὁρισμὸς τῶν αὐτῶν. καὶ αἰσθῆλθεν ὁ σχεδὸν θεσσαλόνικα ἄλλη βουλγαρία γὰρ τὸν στεφανισμόν. καὶ ὅσον χαρὰ καὶ εὐφροσύνη ἐγένετο, ὡς δὲ τὴν πόλιν ὅλην ὅλη τὴν πύρυνος αὐτὴν κατῶν. ἦλθον ἐκ δαὶ σεβαστόκαλα ἐκκλησίαν ὀθωμανοί, καὶ φρεγάδιον τὴν πόλιν ἀσοφαὶ πανά, καὶ δὴ καὶ αἰχμάλωτα ἐβάλοσαν. ἐξ ἐστὶ ὁ ὀθωμανὸς ἀδωχὸς αἰδιπασᾶς, καὶ ὅσ᾽ ἐκκλησίαν αὐτῶν ἀφ᾽ ἑνὶ ξύλῳ. εἰς βόλος, δραίμαλα γὰρ τὴν σημαίαν τῶν πεφρῶν. καὶ ἄλλα πόλις. καὶ λαμπάδας νο: μίσαντες ἐπάνω τὸν Σχολάνον τὸ ἄλογον σημεῖον, ἐδέξαμον γὰρ τὸ παλάτιον χαίρι ἀφροσπανικόσως αὐτῶν ὡς ἔθος. ἀπῆλθε δὲ ἀσοφῶν συναλβούλου, ἐξήγαγεν ὁ Σχολάνος ἔξω τὴν σημαίαν, καὶ ἐκαβὴ ὁ γνὶ βεζύρης τὸ σπίτι ἐλθῶν, εἰσὶν αἰσθεῖς, ἦλθον καὶ οἱ αἰσθοσάλαι, τὰ ἔχ: θάσαν οἱ συναλβούλες αἰσθάνθηκαν, καὶ εὐθὺς γὰρ ἐβάλοσαν ἀσοφῶν τὸν αἰσθοσασίαν, διεφθάρη σὺν αἰσαρό.

ἐγένετο δὲ βεζύρης ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ ἔτη, ἔθνος γὰρ ἐκ γενῶν σὺν βεζ: θανάτου, ἐγένετο αὐτῷ αὐτὸς αἴτιος, ὅτι αἰσθῆλθε γὰρ τὸν Σχολάνον καὶ ἄβρα: νάσσαν. ἔλαβον δὲ καὶ οἱ Σερβιανοὶ τὸ βεζεγεάδιον, καὶ ἦλθον ἕως τὸ ζνίστ, καὶ Σπόσια. οἱ δὲ ὀθωμανοὶ καὶ ὁ χαὶνης ἦλθ Ταλάρων αὐτῶν:

ἰστορία ταῦτα

αὐτομαχούμενοι, ᾐχμαλώτισαν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Σερβίας, καὶ Δαρδα-
νίας. κατῆλθε δὲ καὶ ὁ τῶν μοσχόβων στρατὸς μυριαρίθμος εἰς τὴν Ταυ-
ρόνησον, ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἄπρακτος. κατὰ δὲ τὸ ἐπελθὸν χιλιοστὸν ἑξα- — — — 1689 —
κοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν ἔνατον ἔτος ἐστράτευσεν ὁ βεζίρης κατὰ τῶν
Γερμανῶν εἰς Σερβίαν, ἀλλὰ κατὰ πάντα τρόπον ἐνικήθησαν οἱ
Ὀθωμανοὶ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. ἐγένετο δὲ πάλιν αἰχμαλωσία ἐν
τῇ Σερβίᾳ, καὶ Δαρδανίᾳ παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ Ταταρων. ὅτε
ὁ σουλτάνος ἤλλαξε τὸν βεζίρην, καὶ ἐποίησε βεζίρην τὸν μουσταφᾶ πασᾶν,
υἱὸν τοῦ Κιοπρουλῆ, ὃς ἐδόκει ἄγαν σοφός, καὶ δίκαιος, καὶ ἱκανὸς στρατη-
γός. ἄρξας δὲ ὁ σουλτὰν Σουλεϊμάνης ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ παῖδα μὴ
καταλιπὼν τὸν διαδεξόμενον αὐτόν, τέθνηκε.

μετὰ τὴν ἀποβίωσιν οὖν τοῦ Σουλεϊμάνου, αὐτοκράτωρ τῶν Τούρκων
ἀνακηρύχθη ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ πρώτῳ — — — 1691 —
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀχμέτης ὁ δεύτερος, ἄρξας ἐνιαυτοὺς πέντε, καὶ
παῖδας καταλιπών, τὸν βίον ἐξεμέτρησε. τῶν δὲ παίδων αὐτοῦ
παροραθέντων, μονάρχης ἀνακηρύττεται ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξα-
κοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ πέμπτῳ μουσταφᾶς ὁ δεύτερος, ὁ υἱὸς — — — 1695
τοῦ σουλτὰν Μεχμέτου τοῦ τετάρτου, ὃς ἄρξας ἔτη περί που τῶν ὀκτώ,
καὶ στάσεως ἐν τοῖς χρόνοις γενομένης τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξεβλή- — — 1703
θη, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς αὐτῶν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ σουλ-
τὰν Ἀχμέτης ὁ τρίτος ἐν ἔτει ἀπὸ χριστογονίας χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τρίτῳ,
αὐγούστου μηνὸς ἐνδεκάτῃ, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, περὶ ὥραν ἑβδόμην
τῆς ἡμέρας. ἐπὶ τούτου τοῦ σουλτάνου, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν
εἰκοστὸν ὄγδοον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, Ἰουλίου δεκάτῃ ἑβδόμῃ, ἡμέρᾳ τετάρτῃ
γέγονε μεγίστη πυρκαϊὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἥτις ἐξῆψεν ἐκ τῆς
πύλης τοῦ Κυνηγοῦ, καὶ κατεπυρπόλησε σχεδὸν τὸ τριτημόριον τῆς
Κωνσταντίνου, ἐν ᾗ κατεκαύθησαν τὰ δύο μετόχια τοῦ τε ἁγίου τάφου,
καὶ τοῦ σιναίου ὄρους, καὶ ἕτεραι ἕνδεκα ἐκκλησίαι, ἅς τινας καὶ αὐτὸς

ἴδε καὶ μονῳδίαν Κωνσταντίνου Καισαρίου ἣν ἐτραγῴδησε διὰ στίχων πολιτικῶν ἐν τῇ ἐφεξῆς σελίδι.

Left margin: 89 · μουσταφᾶ πασᾶς Κιοπρουλῆς · 691 · Ἀχμέτης ὁ δεύτερος · 695 · μουσταφᾶς ὁ δεύτερος · Ἀχμέτης ὁ τρίτος · 703 · 728 · μονῳδία Κωνσταντίνου ... τῆς χρονογραφίας ...

ἀπὸ ἰδιοχείρου ὑπομνήματος ...

αψγ΄. ἔγινεν ἡ ἐπανάστασις ἐν Κωνσταντινουπόλει ... ἡμέρᾳ τρίτῃ αὐγούστου ... ἡ καταστροφή. ... ἐξέβη ... μετὰ ... εἰς Ἀδριανούπολιν ... βασιλεὺς ὁ σουλτὰν Ἀχμέτ ... αὐγούστου κβ΄ ... μονάρχης.

ἀδῆα τοῦτο ἀνῳκοδομήθεται ἐν θεμελίων ὡραιότεραι, μεθ' ὧν καὶ ἡ
ἐν τῷ Κοντοσκαλῴῳ πρόπολλῶν ἐτῶν πυρποληθεῖσα ἐν κλησίᾳ τῆς
ἁγίας Κυριακῆς ἀνηγέρθη ἐν βάθρων· ἐπιτροπεύοντος τοῦ ἐπίθυ:
γαθρί γαμβροῦ τοῦ βασιλέως ἰμπραΐμ Παλᾶ. ἄρξας δὲ ὁ Σουλτᾶν ἀχ:
μέτης ἔτη ἀκοσιεπτά, καὶ ἀνταρσίας ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινοπόλῃ στρατοῦ
γενομένης, ἐξεβλήθη τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀνηγο:
ρεύθη αὐτοκράτωρ τῶν ὀθωμανῶν ὁ ἐπ' ἀδελφῷ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σουλ:
τὰν μαχμούτης ὁ πρῶτος, καὶ υἱὸς τοῦ Σουλτᾶν μουσταφᾶ τοῦ δευτέρου, ἐν
1730 — — — — ἔτει τῆς ἐνεστώσης οἰκονομίας χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τριακοστῷ, σε:
πτεμβρίου ἀκοστῇ πρώτῃ, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ περὶ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου,
περιζωσθὰς τὴν ῥομφαίαν ἐν τῷ ἡγεμὸ αἰγυούπιον σφῶν αὐτῶν ναῷ:—

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μονῳδία δηθέντων παρὰ τῶν γεγονότων ἐν Κων-
σταντινουπόλει Πυρπαϊὰν καὶ δὲ ἀφ' ἧς ἔτους δὲ σταθέριον,
χθὲς ἐξ ἡμέρα Τεσσαράδι, εἰσερχόμενος Δεκεμβρίου,
τὴν ὑστεραίαν ἀρχὴν διάκονος χειροτονεῖσθαι ἐμελλήσαν.
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Παϊσίου Πατριάρχου δὲ αὐτοκρατορεύοντος,
καθ' ἣν συνέβη πυρποληθῆναι τὸ τε φανάριον, καὶ τὸ
Μουσταΐτ, καὶ ἕξ ἄλλας ἐκκλησίας, μεθ'
ὧν καὶ τὴν μεγάλης τῶν χωμαίων συναγωγήν.

ὦ δυσχέρεια φοβερή! ὦ συμφορὰ μεγάλη!
φανάρι πῶς σὲ κατάντησε σου; πῶναν τὸ κάλλος σου;
ἐθρήνησαν πλαῦσες Μουσταΐτ, τὸ σὸν Μεγάλο παίγνιο,
ἐγάλε φωνὲς στὲς χάνες, γιὰ τὸ' ἀδικημένο.
Χίλιοι μεγάλοι βρέθηκε, ὅλοι ἐκαλοκαθῆκε,
ἕνα γιαγκίνι βόμπερο, μιὰ ρωδιὰ νὰ ἰδῆκε.
καὶ δῶκε βρόγαις φοβεραῖς· πῶς θρέχει γιὰ νὰ φθάσει
μιὰ τὴν ἄλλην γλήγορα, τὸν κόσμο γιὰ νὰ πάσει.
χύσηκε δάκρυα στεριανά, τὴ πάμηκε νὰ γίνῃ
πολὺ αὐτὸ τὰ δάκρυα ἐκεῖ, γιὰ τὴ αἰῶνες δὲν σβίνῃ.
ἄνεμε σαΐτες μὲν φωτιὲς, σήμερα καλοκαθῆκε,
στὴν βρόγα χύσηκε νερό, μὲν τὸ' ἀηδιβουθῆκε.
λυπᾶσι χάνε τὴ σὺ ἐλλὴν τὴν βλογιοσμένη
πόλι πῶς ἔλαβε ἐξαπίδαγε τὴς στέναχα παιγνίδι.
λυπᾶσι βίζαγῆς δροσιὰ, τὴν βρόγα τὴς νὰ σβύσῃ,
δὲν ἔναν δίκιο νὰ παῇ, δὲν ἔναν μὲν τὴν αἰτήσῃ:—

* ἀπὸ Μεγάλου Κωνσταντίνου Κωνσταντινουπόλεως.

παγκάρπιν

„Περιγραφὴ τῆς καλαισθήσεως τῶν παιδῶν, ἢ ἀνεγνώσθη
εἰς Κωνσταντινούπολιν Παναγίας κγ΄ τοῦ αὐτοῦ ἔτους,
βασιλεύοντος Σχολαὶ Μαχητοῦ.

„εἰς τὴν ἐξοδίαν
διδασκάλου τινὸς
ὀνόματι Γεωργίου.
γραφεῖσα ὑπὸ
Κωνσταντίνου Δαμάλη.

Δυόμιση ἂν ἐξάθηναν ἢ ἄλλοι συχαζμένοι
παιδιὰ ἢ ἀθεόροβοι, ὄμπρὸ ἢ δεθλιασμένοι.
οἱ ἰωρινοὶ ὅλοις παιδιὰ σοφμᾶ δὲς ἀστοχοῦσι,
θέλοι νὰ ἐγίνηναν, ἀλλὰ νὰ μὴ γενοῦσι.
ἐλλὰ ἦναι ἀληθῶς παιδιὰ ἢ συχαζμένοι,
ἢ ὄχι ἀθεόροβοι, ἀλλὰ ἄθεοι χαζμένοι.
γιατὶ σοῦνται οἱ ἄνθρωποι ἐζήτησαν λεγόσι,
ἢ εἶμα ἠχρεώθησαν, ἀναλαθῆν ἀθγίωσι.
δὲν ἦναι παιδὶ ἀνθρώπου νὰ πάνῃ παιδοσύνην,
ἢ νὰ γυρεύῃ τὸν θεόν, νάχῃ δικαιοσύνην.
ἐλλοὶ ἦναι ἀληθῶς παιδιὰ λυσυχισμένοι,
σοφμᾶ ἀξιοθρήνητοι, παιδιὰ σφαγιασμένοι.
γιατὶ σφᾶ δὲν ἔμεσεν ἕνα σουνδεξὶ χρόνους,
νὰ ἀπεθάναν, ἢ ἔβγηκαν, σφὴν μεθαναΐτ σοῦνται.
γίνονται ἢ Πυρπαϊᾶς συχνᾶς σὰν ἑβδομάδες,
ὅσε ὅσοι ἐσυβάθηναν σοῦλια χιλιάδες.
ἐλλοὶ ἦναι ἀληθῶς παιδιὰ ἀφανισμένοι,
σκλωχοὶ, ἐλεεινόλαοι, ἢ παποσμοιριασμένοι.
ἀναλογὴ ἐχάσασι, χάρισμα σωσεένα,
νησία ἐρημιάθηναν, νὰ ἄλλο σκιὸ σαρείνα;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἰὸ ἄσορο ἐβυθίαξιε, σαὶ ἡ ἀγαγριάλια,
ἡ ψρίνις ἐσ' ἀπόθανεν, ἐχάθη ἡ ῥίζια.
ἡ ζωὴ ἰσα ἰοὶ παγρός σὲ ἦταν ἡ ἀγάπη,
σοῦ ἔμεις δὲν ἀπιάσαμε, αἰ ἀπὸ σὲ μαγάτη.
Ἐλᾶτε ἦταν ἀληθῶς παγροὶ παλαιόζηλοι,
παγροὶ ὄντως θεόφρικτοι, παγροὶ ἀσκιτάρηδες.
Ὅλη ἐκείνη ἡ ψρικιὰ ἡ ἀστρονὰ Παναύγη
ἔπαυσε ἡ ἀπέθανε ποὺ ὅλη ἡ Πόλι.
Ἔπεσε ἡ ἐθέριστε ἀπὸ δυσχῆς ἀνθρώπους.
ἀὲ θερίζῃ ἀπάνθρωπος μὲ θανατηφόρους δρόπους.
ἀφάνισε σταλάρια, ἐρήμαξεν οἰκίας,
ἀπὸ σγάλας ἀπὸ ἐγγέρια ἠκούσανε θρηνῳδίας.
δὲν ἀπομείναν γέροντας, νέους δὲν ἐλυπήθη,
γαμβρὸς ἡ νύφη ἀπόμενος δὲν ἐδυσπονήθη.
δὲν ἄπιασε παράπονας, δέητες δὲν φοβήθη,
ἁγιασχιὰς δὲν ἔβρεσεν, ἀλλ' ὅλε ἀλλαβήθη.
Δαβὶδ ἡ δὲν ἀγρίσπελο, ὅπου νὰ ἀπονηθῇ,
ἀὲ δυνατὸν δὲν θάνατον, ἡ νοῦν ἀνυσπάσῃ.
Μωσῆς ἡ ὁ δ' ἐρώτησε ὅπου νὰ ἡμερώσῃ
τὸν Κύριον ὁλό ἀγιαὶ, ἡ νὰ ἐλεεσόσῃ.
Ἴνα νὰ δίνῃ τὴν χαρὰ ὁλῶ τὸ ἀσκιτιόν του,
ὁ ἄγγος νὰ φωνάζῃ· δὲ γερὰ σπρὸς τὸν Θεόν του.
Ὁ Ἐζεκίας ἡ αὐλὸς χιλιὰ του κόσμου ἐ
οἱ πρεσβυταὶ σπρὸς τὸν Θεόν παιδί του ἀγαπῶν.

ἀπό τήν πόλιν ἔβγαιναν, δέν ἤξαν νά προσβάλουσιν,
ὅπου τόν θάνατον αὐτόν νά τόν ἐξορθρίσουν.
ἔκοφεν τί εἴδεις ἡ Τάρτας ἡ Ἑβραίας,
βάγιας, ἡ ἀρμενίσσα, σύν ἄγια ἡ ζωγραίας.
ἔπαιρεν ὅλη πθέγεν, ἀνθράνθη ἡ παρδιά της,
ἐχόρδιασε τό χέρι της, ἡ ἡ εὐστυχιά της.
ὅλη δέν ἤθελε παιγές νά τόν χαθῇ, ἡ βλάβῃ,
ἡ ἄν τόν χαθῇ νά ἀνταθῇ, ὁ λόγος της νά στέκῃ.
Ἀλλ ἡ λοιπόν ἐσυλόφησε σαντᾶ ἐς τά χωρία,
ἐς ὅλο τό Καλάξενο ἐν φόβῳ ἡ δλιά.
Καί σάγιν δέν τές ἄρπαγεν, ἐπήγαγε δρομαίως,
πάηγθεν τές ἐμάζωνεν ἄφοβα θαρραλαίως.
ἔφυγαν γιά νά φιλαχθοῦν, ἡ ἐς τήν φιλαξίν της.
ἀπεθάναν ἡ ἔχαναν αὐθείως τήν ζωήν της.
ἐσφάξαν ἀνηλεῶς, χείρων φιλανθρωπίων
ὡς ὅπερ ἀγέλη ἀγρίθως ἀλόγων θραξομένων.
Χωρίον δέν ἀπόμεινεν ἀνέγγιχτο πανένα,
σαντᾶ Παντάπολα πόλεν, ὅλαν ἐμοιρασμένα.
Δέν ἦλεν τόπος σχεδόν, ὅπου νά φύγαδίσῃ
ἄνθρωπος ἡ νά φιλαχθῇ, ἡ ἄφοβος νά ζήσῃ.
Διό καί δέν ἔμεινε σχεδόν νά μήν ἐγγίξῃ
ὁ θάνατος ὁ σκληρός, ἡ χέρι νά μή βίξῃ.
+ ἡ βάλλα μέν ἀπό χριστῶ ἐς χρόνους τές χιλίους,
ἡ ἕνα ἡ σκληπόνδα μέ τές ἑβδομοντάς.

ὡς τὴν αὐλὴ σας ἡ παχὴ βροχὴ τὴν ἠὐλόησας ... ...
ἦχεν δὸν χρόνον ἔβγαφεν, ἐγίνησεν ὀργήσας ... ...
ἔβρεξεν, ἐπαλίβασεν, ἔβεύρε, γκρεμίζη
ασπίδια ἕως ἐπαδόν, τὴ σεριανὲς σπαρτίζη.
λείζνις ἀποσωσῶ, φχρίνας τὶς αὐγάσης,
ἄπισον τὴν ἀγάθραν δκὸ νὰ σὲ χαγιάσῃς,
ὅσὲ ἠ χιάυρη αὐγάασα ἔρθασε νὰ τζανίσῃ
ἦχεν δὸν χρόνον τὴ αὐλὴ, τὴ νὰ παλαιωνδίσῃ.
παράβια ἀσπίσυλα, λινεὶ δὲ χαριάζει,
τὴ ἕως ὀγδοήκοντα αὐλὰ δὲ ἀντεβάζει.
δὲ χοιασὸν χριθάθιοι παγρὸι τὴ σπηραζηὸι,
τὴ χρόνοι παποῤῥοίζηοι, τὴ δαγαστορηζηὸι.
ἄλασα δὲ χριστιανῶν, γεμάλα σπονηρίας,
ἀποίσιανδ' ἀπυβέρνηδα τὴ δὲ δὶς ἐπηγησίας.
ἐῤῥῦ χαθῆναν δὲ παγά, δὲν φαίνον δαν παθόλα.
τὴ σαγῤῥησία δὲ παπά, γυμνὰ ὅλως διόλα.
ἄλλο σαρὰ γὶς δὸν παγρὸν δὰ βάλ χρηγορίτ,
σολλὰ σχεδὸν χῤῥόμερα, δῶρα ὀργὴ Κυρίτ.
ὅθι γὶς μίαν αἰρεδὴν, παθὼς ἦχεν ἐπῆνη,
τὴ δὸ ὀλίγον δὸ παγρὸ φαίνεδαν παπασσώνη.
ὁ σχῶς μας ἦναν ἐν νυηδί, δὲν ἐβγέσαγδ σὰν ζᾶζδ,
σουρσὺς τὴ φὼς δὲ σαθενὰ, δυῤῥὰ σεριπαδᾶζδ.
τὴ λέγε σάνδιον ὁ χριστὸς παθούδ τὴ ποιμᾶδαν,
δὶ ἐμέλλη χὲν νὰ σαύθωδ, παθὼς δὸ συλλογᾶδαν.

γιά σρείσης νά συλλογισθῶ πλέγω ἀό σοῦς οὐρανούς
σομμά ἀσ' ὁ σροηγοῦμον, δέν μέμον γιά ἀφῆς.
ἔφρεσαν ὅμως βέβαια ἡ δαῦλα νά γυρίσω,
ἡ δήν ὑσοθεσή γιά δέ, σοῦμε νά μήν ἀφήσω.
δλά νά ἦναι ἡ αὐλαί ἐδῶ σοιμασμένα
δαί σραίγματα δῶν ζωντανῶν παγρῶν μας γεγραμμένα.
ἐς γυνῆμην, ἀφ' σύγκριση δῶν σροηγουμενῶν,
ἡ δῶν μελλόντων γίνεσθαι σοῦμε ἡ ἐρχομένων.
ὅλ' αὐλαί δαί ζωντανά σραίγματα αὐτοῦσι,
ἀό σοῦς χαρόμενα σομμά μέλλει νά ἔρθουν.
π' ἴσως θέλα χαίρωνται αὐλαί μας σροσκυνοῦσι,
σοῦς δαί παπαί ἔλα αὐλαί μέλλει νά σοποιοῦσι.
διότι λέγ' ἀό παπάς αὐτούς δέν σληθύνει,
ἐάν δέν ἔρθη στήν ἀληθειά, δέν πόβγεται, δέν σώνει,
π' θέλα κρίσις ἀπ' θεῦ, ἡ π' δικαιοσύνη.
μέ ἀό νά μήν ἀντέχεται σλέον νά ὑσομένη.
ὅθεν ἐδῶ ἐμπαίνει ἡ αἱρεσιμαχία
νά συλλογοῦνται σερισσοί ἀλλόκοτα σουλοῦκα.
Λουσοσκουλούρης σλάττει, ἡ ἄλλοι ζαγαφάρης,
ἄλλοι θαλασσαίνας ἄγραλα, ζωρίσει λαοῦ λαφρύς.
χρυσοχοῦς ἐς μέσον φέρουν, ἄλλοι ἡ χρυσογράφος,
ἄλλης ἡ νέας ἐσοχῆς σροσκυνηταί ζωγράφος.
ἐῖς θεῦ σοφῶ δῶ χέρσιος, ἐῖς τζέτζης ἰωάννης,
ἄλλος δῶ Ταρασίου δέ, ἡ ἄλλος δῶ στεφάνης.

θίς τὸν Πυργέων τὸν ἀνζηνό, τὴ σουμδίναχήαν, ...
θὲς σαήτιν τῶν Γεωργιῶν τὴν πόλη ἀλυχίαν. . . . .
θίς τὸ Κραδένδος τὴ σωλήν τὴν ἀξιωτογονίαν, ...
θὲς ἀνδιχρίσε τὴ αὐδὲ τὴν παποπαρτσίαν. . . . .
θὲς ἄλλην ἱεραδόνεθαι, ἀρχοντιδὴ ἱεραθίαν,
θὲς αἶλλα ὀνδροσολῶ, χέγε στὴν φανταοίαν. . . .
Παῦλος δὲ χέγε, τὴ εἶνε. τὸ τῶν χρησεμῶν δένδρος,
τὸ τὸ θέλοντος, αἶλλά νδεῦ τὸ ἐλεῦνος. . . . . .
ἀὲς μὲ ταὶ θέλωσι χοισσύ, ἀὲς μὲ ταὶ χαχταρῦσι,
τὴ ἀὲς μὲ φρέχωσι πᾶσις θὲλα ναὶ τὰ ζητῦσι.
μὲ σπρῶτα ἀὲς γυρίωσι νδεῦ τὴν βασιλέαν,
τὴ τόδε σπροσεθόσυνθαι τὴ δῶνα μ' ὀνησίαν. . .
ἀὲ φρέχωσι γὲς τὸν νδεύ, ἀὲς ἐπισεμηθῦσι
. ναὶ τὸν ἐξιερεώσωσι, τὴ ναὶ ἐξεπθῦσι.
τὴ τὸ βασίλεον αὐτὸ σαήτιν ναὶ σιὰς χαρίσῃ,
π' ἐκῆνο τὸ χάρτιον ναὶ σιὰς τὸ ἐξεπόῃ.
ἀὲ ἀγαπῦσι τὸν νδεύ σπρὸ σπάνθιον σπρὸ τῶν ἄλλων,
ἀὲ ἀγαπόμεθα π' πᾶσις σιηπρὸς μὲ τὸν μεγάλον.
ταὶ τὸ Κυρίε ἐλέησαι ἀὲ ταὶ λαλπρῦσι,
τὴν Πέτρα μας τὸ σεβάς μας σπάνια ἀὲ τὸ πραῦσι.
τὸν ξένον, τὸν σπησίον μας σπάνια ἀὲς ἀγαπῦσι,
ὅλοι γὲς τὴν ἀνάγκην τὸ ἔλοιπον νοῦρεθῦσι.
ἀὲ ἔχωσι μίαν φυχήν, τὴ μίαν τὴν παρδίαν,
ἀγαπὴν ἀγνοπρόσωπον, ὁμόνοιαν ἀληθίαν.

ναὶ δίδυμοι τὸ ἔγγραφον ὅτι γιὰ δύο αἰῶνες
ὁ ἔχοντας γιαὶ δὲν σβυμένου ζωηρὸς γιαὶ δὲν μεγάλον
ἡ ὅ, τι αὐτὸ γυρόνουμε, ἀναίμπτη ναὶ μιᾶς δώση,
τὸ ἐμεός τε αὐτ' ἡμῶν δὲν θέλῃ τὸ σπιτικόν.
ὁ δὲ ἡ δαιμονούμεναι, ἡ φωτογὴ αἰτήσῃς,
ναθὼς ἦτορα τὸ πάνουμε, ἴδια σὰν δὲς ζωὴς,
αὐ βρέσουμε οἱ ἄγνωστοι μὴ σπως ἡ φαγωθοῦμε,
ὡς παῦμος εἰσορμήσουσι, ἡ ὅλοι μας χαθοῦμε.
ναθὼς ἔζωηφρούθησαν σπίτια οἱ γδαῖοι
τότε ἐκεῖ στὴν ἔρημον, οἱ ἅγιοι ἔβεσῆοι,
ἡ δὲν ἐφαλαξιώθησαν τὴν ἐκ τῆς ἐπαγγελίας
ναὶ τὴν ἰδοῦν οἱ ἅγιοι, γιαὶ δοὺς αὐτῶν παπίας.
διότι δαὶ δαξίματα, ἡ ἡ ἐπαγγελίας,
οἱ χρονογράφοι, οἱ χρησταὶ, ὅμως π' ἡ προφητείας,
τότε ἡ ἐμπαίνουσι, τότε ἡ αἰῶνθοῦν,
ὅταν δαὶ ἔργα συμφωνοῦν αὐτὰ ἡ συνεφορούν.
οἱ γδαῖοι ἡ αὐτοὶ ἦχαν ἐπαγγελίαν
ναὶ δοῦν τὴν ζερουσαλήμ, τὴν γῆν τὴν μπαπαρίαν.
γιαὶ δὲν τὴν ἀξιώθησαν, δὲν ἔφθασαν ναὶ σπάσουν,
ἡ δαὶ παιδαὶ αὐτῆς τῆς γῆς ναὶ χάβουν ἡ ναὶ φάσουν.
οἱ χριστιανοὶ σπάσιν δέ, ὅταν σεφορηθοῦν,
ὅλοι θὰς ναὶ ἐφλασφαροῦν, ὡς θεομισημένοι.
γιαὶ δὲν ἐφλασφάσθησαν, γιατὶ ἦχαν γνωρίσει
δαὶ ἀμαρτήματα αὐτῶν, π' ἦχαν μεγαλονόσι.

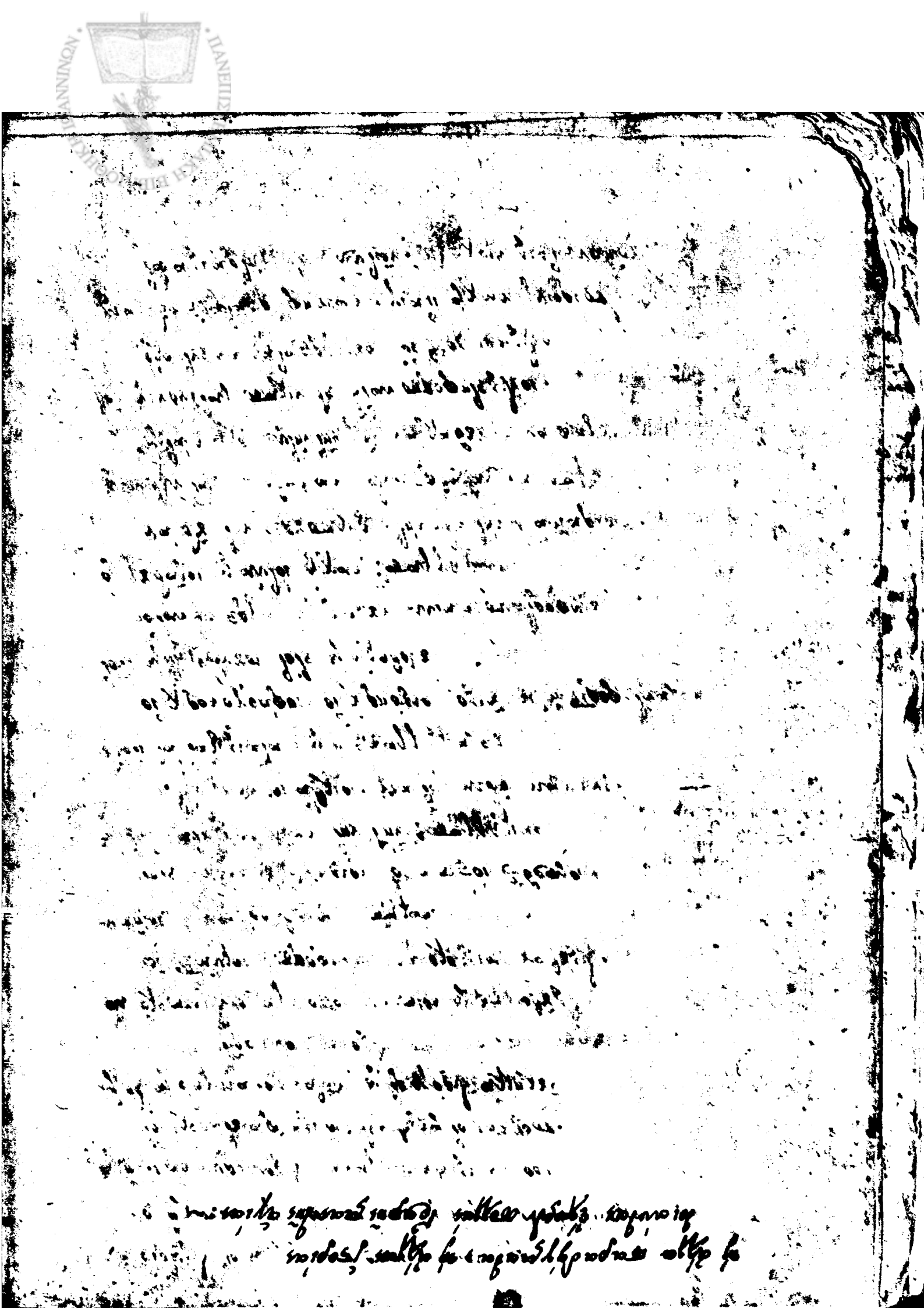

ἢ ἄλλα παραδείγματα, ἢ ἄλλων ἱστορίας
διὰ ταῦτα ἔγραψα πολλὰ [illegible] ἀξίας

[illegible]

» Περιγραφὴ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάσης συμφορᾶς
τῇ 29 Μαΐου ἔτους σωτηρίου 1453 ἐπὶ βασιλείας
Μωάμεθ, βασιλεύοντος Τζελὰν Ὀσμανὴ, τῇ δὲ
ὑπερθέσει ἀρχὴν δεύοντος Ἀμὴ Ἀσὰν ἐξ
μανδύα· καθ' ἣν σωτηρίαν ἐμπορηθῆναι
τὴν πόλιν πάσαν παντοί.

Ἐγὼ νομίζω ἀπ' ἀνάγκης ἄνωτέ το γιαγνίνι, — ἐπὶ τῆς Κωνσταντίνου Δαγούλε.
πυρπαϊὰ τὴ φοβερὰ ὁπὰ προχθὲς ἐγίνη.
σᾶς δείνα φίλε τὴ ἐπῆλε γινὸς τὴ σεπτεμβρίν.
πλέξα λὰ σανίλια ἔπιανε λὰ πέρις Βυζαντίν,
παλάδια λὰ φοβερὰ ὅλων τῶν γενιτσάρων
τὴ σαλαγῶν τὴ ἰωρικῶν, τὴ δυὸ χιλιάδων χελιάνων,
σεραγὶ τὴ τὸ παθισμα ὅλων τῶν βεζιεφάδων,
τὴ ἄλλων σολλῶν ρεντζαλίδων πλουσίων τὴ ἀγαπάδων.
τζαμία νέα ὄμορφα, χαμαμέ ὡραιοπλάϊσι,
χάνια, ἀπειράδες, τὴ τζαρσιά, πήσους ὄμορφοπλάϊσι.
σαράγια, πλόσια ὄμορφα, πάϊσι γυναικάδι,
τὴ γιὰ νηρεσάδι θαυμαστό, σολλῶν λογιῶν τζεσμέδι.
σαρανία ὥραις ἔπαιξε, μιὰ νύπλας τῆς δουλέρας
τὴ φλόγες δὲν ὠμοίαζαν σοσῶς μιὰ λὰς σπορέρας,
ὅλους σὲ σῶμα ἔγιναν χαμένα ἕως ἄνω,
σὰν θέλω λὰ θυμηθῶ, τὸν λογισμόν μου χάνω.
ἤγαν ἀπὸ γενίτζαρι, ἕως βεζὶρ λὸ χάνι,
σὲ σῶμα δὲν ὑπόμπορον, ὁπὰ παντέρας χάνη

τὸν νοῦν της σὰν ἐνθυμηθῇ, ὅπου ἂν τὸ ξεχάσῃ
ἢ πρᾶγμα ἄλλον φοβερόν· ἢ τὸ περιεργάσῃ.
ξένα χιὰ φάντα ἔρανος ἐριστύφινος νὰ πλανᾶ
τὴν ἀγάπαναν μὲ πύρινα τὸ πῦρ τὴν ἐμπρηστόν του.
ὅλαν δὲ ἐπυρπάλιξε ὁ πῦρ τὴν παλαιάν του,
ἢ τὸ πυρὸς τὸν φοβερὸν ἀντέστρεψε τὸν ἦλον,
ἀρχίζει νὰ ξορκάζουσιν τὸ πῦρ τὴν παλαιάν του·
ἐκεῖνο ἐπὶ κορφάσεως ἄξιον ἐρήνευ φρίκης,
ἐκεῖνο τὸ ἀηδόνιον ὅπου οἱ πολασχολοί
ἐκεῖ νὰ παραδίνωνται ἐκεῖ, οἱ ἢ παίκταις οἱ
ἢ ἔμεγα παλιόπουλον, ἂν ἐλέη ἡ φωλιά
ἢ ἔπουλος ἔχῃ τόσαν ἰσχύν, ἔχῃ ἢ τόση βία
ἀρᾶγε πῦρ τὸ ἄυλον στὴν ἐξοικειασμένον
διὰ διὰ βολον ἀυλὸν ἕνας διωρισμένον·
ἢ διὰ διὰ ἀγγέλους ἢ δύναμις ἡ σοφία
νὰ ἕνας πρὸ ἐνέργεια, ἢ πανοῦς ἢ ἡ βία;
ἢ θεῖος ὁ συλλογισμός, αὐτὰ ἡ φαντασία
ἔπαιρναν διὰ ἀγαθούς μὲν ὁλοκλῶς παιδιά
παθόλα νὰ μὲν ἐνέργῃ, ὅταν συγχώρησόν με
ἀνίσως διὰ Πυρπαίας ὅλα συμπαθησόν με
ἢ σοφὸς δὲν διὰ σημεῖα, ἢ διὰ πλανερὰ ἢ θρόνους
ἀσπόρους ἀνασεναγμούς, ἢ ὀδυρμοὺς ἐπόνους
στὴν ἔβγαλα ἢ ἔπλασα σοφὴν διὰ παλαιάν
ὁποίαν διὰ ἐνθυμηθῶ, γνωρίζω μίαν φρίκην

μὴ βρόμον γὰ ὁ σῶμα γιὰ ὅλον νὰ τὸ πνιγῶσι,
π' ἡ ἀθυμία ἀπορρῆ τὸν νοῦν γιὰ νὰ θολώσι.
ποία γαὺ ἀτίμωση παρδιὰ δὲν ἤθελε δακρύσι,
τόσην ζημίαν φοβερὰν ἐχάσαν νὰ μὴν θρηνήσι;
ἢ ποῖος τόσον ἀπάνθρωπος, γιὰ νὰ μὴν συμπονέσι,
ἢ ποῖος σκληροπαίρδιος ἤθελε ἠμπορέσι,
τόσον πανώρ, τόσην φθορὰν θωρῶντας νὰ βασάξι,
σὰ βάθος τῆς παρδιᾶς τὰ νὰ μὴν ἀνασκαλάξι,
μὴ ἆς ἤτον νὰ δεχθῆ νὰ σταύσι τὴν ὀργήν τὰ,
τὸν ἄνεμον ποῦ ἔβγαζε, μὴ ἀγανακτήσι τὰ;
ὁποῦ ἐκεῖ δὲν ἔβλεπε, μήδε τ' ἰῶν περιβόλων
τ' ὄμορφα μὴ παράσεσις τ' ἰῶν ἐκκλησιῶν
ἤθελε δυνηθῆ ποδὲ τὴν βίαν τὰ νὰ σταύσι,
μὴ ἰὰ ἐμπρόσθονδα ἐμπρὸς νὰ μὴν τὰ χαλασύσι.
ὄχι μόνον τὴν ὄμορφιὰν ὕλην γιὰ νὰ χωνεύσι,
ἀλλὰ τὴ σοῦδι τὴν στερεὰν ἤθελε σανατεύσι,
καθὼς χαλκὸς μὴ χάντρα, οἰκοδομὰς μεγάλας
τὸ σοῦρ οὐδὲ παλέπωσε, μὴ ἐργασίας ἄλλας,
ἀπ' ἰῶν ὁρώντων ὀφθαλμοὶ μεγάλως ἐθωμάζαν,
μὲ γλώσσας σόμαδ' ἄμετρα αὐτὰ ἐγκωμιάζαν.
ἄλλος ἀφήνω τὴν φθορὰν οὐδὲν νὰ ἐξορήσω,
σὲς μεταγενεστέρους μου ἐγγραφον νὰ ἀφήσω.

» Περιγραφὴ τῆς ἐπελθούσης ἀνάγκης συμβάσης τῇ πατρίδι τῶν
Ἰωαννίνων ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἔτους, ἤτοι ἀπὸ ἐπιφωσώσεως ἡμέρας δευτέρας
ἐπὶ δέκα ἡμερῶν μουρτζῆνα πρωΐας τῆς αὐτῆς γενομένης
βασιλεύοντος ἡμῶν Θεοφάνους, ἡγουμένου δὲ τῆς νεοφανοῦς
ἀρχῆς δὲ δεύτερον διετοῦντος Μαξιμιανοῦ
παθὼν συνέβη ἐμοὶ τῷ πανταπόνῳ ἐν τῇ τῶν
ἁπάντων ἰωαννίνων ἀποδημίᾳ τῷ
βλαίγνας

» Ὁμοίως ἦν ἡ πρωΐα, ἡ παλαιὰ ἐκείνη ἡμέρα
ἣν τὰ προδρόμια ἔφερεν· ὁμοῦ ἦν ἡμέρα
» ἡδὺ φῶς ἀπεστάλαζε μικρὸς ἀὴρ πνέων,
ἡ νύμφη ἦν ἀπόχθων, ἔξω ἦν τὰ χαμαιτύπια
» ἡ ἔρωτας ὁ Ἥφαιστος ἦν Ἥραν βοηθῶν,
ἡ δὲ πυκναὶ ἀοιδαὶ τὰ παλαιὰ ἐπῴνυμνῶσαν
» αὐτὸν ἔξω μέσα ἀπέλαζεν, ἐφαίνετο γὰρ νοῦς
ἴσως ἡδὺς πάντων ἴσον ἀρόβιον θαρβαλέως.
» ἡ δὲν ἦφρεν ἀπαθῶς ἡ ἐπαινετὴ ψυχή,
ἀ' ἡδὺ ἦν λαλεῖν τὰ ὀρθὰ ἐμπρὸς τὰ ἰσαμῆ.
» ἡ μᾶλλε μηχανὰς αὐτῶν, μᾶλλε ἡδὺ ἀπεστάλαζεν
πρημνίσματα, πλυντήματα παλαιᾶς ἡδὺ φωνὰς ἴσων
» μᾶλλ' ὁρισμὸν βασιλικὸν, μᾶλλε τὴν σαρκοῦσαν,
ἡ ἴσον ἐν ἀλλ. ἐγκωμίοις ἀγῶνα σφριγῶσαν
» μᾶλλ' οἶκος ἡ ἀπαλὴ, οἰκοδομὴ μεγαίρει
λαμπρὸς ἐν ἡ σεμνοπρεπὴς, ἡ ἡδὺ χοισοὺς ἡδὺ ἀήρους

ὅτις ἀντιχρεώσῃ ἐπιφανῶς
χθὲς ἡ αὐτὴ κτίσις ἐκείνη
ἐκάθευδε μικρὰν πυρπαΐαν
ἐν εἴδει ἀνθρώπου ἀνυπάρκτου
περὶ ἡδὺς ὥρας ἀνυπάρκτου
ἡδὺς ἐπὶ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐπτὰ
ἡμέρας ἐπὶ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐπτὰ
πτέρυγας ἐπτὰ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐπτὰ
παῖδες, βασιλεύοντος ἐπτὰ ἐπτὰ
ἐπτὰ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐπτὰ

" τὴν πόλιν τὴν διέξωσε, τὴν ἔσχισε τὸν χιόνα,
ἡ σὶ βραχῆ ὀργάνωσε, ἡ ἔπαιρνε καὶ σπίτι,
" τ' ἦσαν ἀλυχία της, δόξα ἡ εὐλογιά της,
οἰκοδομαῖς τ' ἀνωφελεῖς, ἡ ὁ παλιανθρωπός της.
" Ὁ σχολαῖος δὲ τὴ χωριὰ ὁ ἕνας τὸν χιονίνα,
ἄναι σχεδὸν ἀπείραλον ἴδιο γῆ καὶ ἕνα,
" ὅπου δὲν εἶχε σταρικὸν ἀλλὰ καὶ θεωρητὸν
πόλεως ἀθηνόπλια, ἡ καὶ τὴν ἰταλανιὰ.
" Τ' ἀνὶ ἀρχὴ τὴ τζιτζιφλιὰ, τ' ἀπόλαυσή ἡ σπαλιὰ,
τ' ἀλλὰ δὲ τὴ γεμιστὴ τὰ χάνια διὰ μεγάλα.
" Ὁ μέσον ὁ σχολαῖ ξεχὼ, ἀπάνωθεν φανερὰ,
ἡ ἄλλο διὰ δεβάρια ζωνὶ τὴ σταφιδὰ.
" Ὁ ἥλιος ἐδρανέπαιρνε, ἡ ὁ παρὰ μιζερόν,
γενὶ μπουκτζῆς, γενὶ παπᾶς, ἡ ὁ ἐκὴ πλησόν.
" ἡ ἄλλο τ' Καραμανιά, βλάχια, ἡ Κουδουπάλι,
ἕως διὰ Ἅγι Μαρίνα, ἡ τὴν πόρδα τὴν ἄλλη.
" π' ἔξω τὴ Κάστρα ἀπόθοσε, π' ἔλιωσε ἀσπίδια ἄλλα,
ἡ ξύλα μπουσμαντζίδικα σπίτια ἐκὴ μεγάλα.
" Διὰ μέσα ἄλλα δύναται μόνος νὰ διαγνωρίσῃς,
ἀπὸ τὰ πορτοχώρια νὰ διὰ ἀπαριθμήσῃς.
" Ὅσον ἦναι τὴ ἐμπορικὸ ὁ σχολαῖος ἡ ὁ χῶρος,
ὅπου παιδέραγεν αὐλὸς ἀπόρεχος ὁ χῶρος
" ἐς ὥρας διαπεράπονδα, ὅπου ἐὰν θελήσῃ
νὰ πορδιχταίσῃ δις παγὼς, ἡ νὰ ἀπαριθμήσῃ.

" τὴν βλάβην σοῦ προξένησε, ἢ τὴν πολλὴν ζημίαν
κάθ' ἀριθμὸν ὑπερτερῶ χωρὶς ἀμφιβολίαν.
" λέγεται τὰ ὀσπήτια τὰ κατακεκαυμένα
ὑπὲρ τὰς δεκόσιας νὰ ἦν ἀριθμημένα
" χιλιάδας ἴδε ἀπτὰ λοιπὰ, χάνια, ἢ ὀδάδες,
φοῦρνοι ἢ μῦλοι ἄμετροι σοῦ ζάθονται φωμάδες.
" τζαρσία, ἐργαστήρια, ντζαμία, μιναρέδες,
ἢ ἱμαρέτια μέ σχολιά, βασιλικοὶ τουρμπέδες.
" λουτροὶ μεγάλοι εὔμορφοι, ἢ μαρμαροστρωμένοι,
σοῦ μέρα νύκτα ἀνοικτοὶ ἦτον ἢ ἀναμμένοι.
" κτήρια μεγάλα ἔνδοξα τριγύρου μέ κουμπέδες,
ξενοδοχῶα πόρισσα μ' αὐλαῖς, δένδρα, μπαχτζέδες.
" ἢ μαγαζιὰ ἀμέτρητα μέ στερεὰ γκιαβγκίρια
μέ πόρταις σιδηρένιαις, ὁμοῦ ἢ παραθύρια.
" τῶν Γιανιτζάρων οἱ παλιοὶ, ἢ εὐρύχωροι ὀδάδες,
ἢ ὁ Σαρατζχανᾶς, ὁμοῦ ἢ ἄλλοι πολλοὶ κισλάδες.
" ἢ ἕνας τζεσμὲς πόρίφημος μέ εὔμορφο ζεμπίλι,
σοῦ ὅλα τ' ἦτον θαυμαστά, ἰτζάτι, τέχνη, ὕλη.
" ξεχωριστὰ παλάτια μεγάλων βεζιράδων,
ἢ ὀλεμάδων πόρισσῶν, πασάδων, ἢ ἀγάδων.
" ἢ τῆς Σουλτάνας μάλιστα στοῦ ζεγρεκιοῦ τὸ πλάγι,
θαυμάζω πῶς δὲν χόρτασε στὸ νὰ τὸ ζαταφάγῃ.
" ἢ μάλιστα τὸ κιόσκιτου, τοὺς θαυμαστοὺς ὀδάδες,
ντζαμλίκια τὰ καφασωτὰ μ' ὁλόχρυσους σοφάδες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

" διβαντχανέδες σπχενιές, σο ἀνδὶς γιαί σαραθύρια
ἤχαν ἐνέφια σπιτοδαί, σοὺν ἀνοιγδαί τζαδίρια
" χωσαχτζέδες, πόσπια, μὴ χλῆρές, χαβάζια, σαδιρβάνια
ὁσὸν χωρὶς δὴν ἔβοχὴν ἤχον σωτὰ σαραγιάνια
" δὰ σερίζ δὲ ὑδραγωγὲ, μὴ δὲ σχλὰν Μεχμέδην
σπάνε ὁσὸ ἔπαιχε δὴν πόλιν δανίδη φεύγει
" μὴ σοδθίπαις ἀχμέζαις, χαίλισα δὸ Καϊσσόνι
ν' οἰοδήπ' ναθ' αὐτὸ, μὴ δαχιρὰν δὸ χάνι
" πᾶσοι, χυσχάπα δὲ νερὲ, μὴ δίμερροι τζεσμέδες
χεβγεχανέδες σπχενδοί, μὴ ἄχμεζοι ἱεπέδες
" σεύδε ντζαμιὰ βασχιπὰ χιέδαὶ σοβρεχαΐδες,
μὴ σπαδον σενδίπονδα χίπραὶ χιέδαὶ σουχοΐδες
" μὴ ἄλλα ἀναρίθμηδα χὸ' οἰκοδομηχαΐδες
ὁσὸ δὲν σοβριγράφονδαι ναθὲν χιὲ δ' ἀνομαίνω
" δόσαν χιόνον φηχίζεδαι, σδὶ δαΐφια χιέρα
δὴς πόλεως σπαίποσαν σωτὸ δὸ παχονσηρέα
" μὴ σδὶ φρινοδέχαδος σοδ' ἐμπορησιοί δοιτζὸς,
ἀφ' ὲ ν' πόλις ἐπιάθηκε δὲν εἶχινε δοσὸζὸς
" σὴν δυχτίαν δ' αὐδὴν πάθχε μὴ ἐξέραὶ
ν' ἀπογχθῆσι σὺν δαυδὲ ν' σδὶ φρινοδεχέρα
" ναί χένη ἐσονάχασις δὲ σχηθὲ πὶ σωὶ ἀρόα
αὐδίκρυ χὲ δὸν ζαμαδὼν, ὅμιως ν' ἀνῶσσία
" βεζίρη δὸ ὡσδαύθηκε, μὴ σερὶν ναὶ σποδχιαῖσι
ν' ἴδια νύπια δὲς χωῆς, μὴ ν' χιωδιὰ ναὶ σοχάσι

" ς' ἀξάφ ποιοι εἰσέρχεσθαι ὅλοι οἱ ὀνθρωποῖδες,
ἡ γῆ ὁ ἀρχισφάλιγος, ἡ οἱ γειτονοὶ ζωοτζίδες,
" ἡ γῆ ζωὴν ὥραν ἡ νυκτὸς ἐκήρυξαν γιαγνίν
οἱ ἴδιοι ἐξεπάσοις, νὰ ἀναβληθῆν ἐκεῖνοι
" ἡ γῆ ἡν ἀνθρώπων πίνπον, οἱ ὁποῖοι ἐχαρῆναν,
ἀκούσιες ἡν σύγχυσιν, πλὴν ἐφοβηθῆναν
" ὅλ' ἀναβάσεις, ἡ ξηρᾶς, ἡ ὅλοι σταλῆναν,
μὲ πόσον ὅμως σφρίσιν ἡ χῆρα ἐμβῆναν
" ἡ ἐκεῖ ὅσοι σφαγαίνως ἐκήρυξαν φωλίαν,
αὐτὴ αὐτὴν ἐν λαιμῷ αὐτῆ ἐν ἀληθείᾳ
" ἡ οἶνον ἰδαίνον ἐξῆ τὴν μασκῆ ἡν σπαθὰν
ὡς ἄνωθεν φρόνησιν ἡ πανὶ ἐξῆ ἡ αἷμα
" διὸ ἡ ἀργοσφάγιαν νὰ φθάσῃ ἡν φωλίαν
ὁ ὕπνος, ἡ οἱ γειτονοὶ, ἡ ἦρεν ἀσυχίαν
" ὁ Ἥφαιστος νὰ ἐγναχθῆ· ἡ νὰ ὀρθοποδήσῃ
ἡ μέσα σφὶν αὐλοὶ καλῶν τὸ κέφι νὰ σπάσῃ
" ἡ ἐκί σφγοῖς ἡ σφρνὸ· ἡ ὅλην ἡν ἡμέραν
νὰ παίσῃ σαίτσοδιχτς ἐκήρυν ἡν ἑσπέραν
" ἡ ἐκήνης σὲ ἀνάσαυσιν ἦλθ' ἡ ἡσυχίαν
νὰ παίσῃ νὰ σχολάσουσιν σὲ νάυρὸν χαμοιτέαν
" ἡ ἔλεγα γιὰ νὰ σπεσαφθῆν γύπλα ἡν ἐρχομένην
πῶς νὰ σταράσουν τὸ ἐξῆ ζωὴν δυσχερομένην
" ἡ ἀληθεία σύγκρισιν δὲν ἦλθ' αὐτὴ ἡ πόλις
οἱ ἐμπορησιοὶ ὅλ' ἔλεγαν, ἡ ἡ φορεσιὰ σπανιόλη

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

" οὐδὲ θεοίξῃ ἀπαντεμμένα γρόσια τὴν αἰφνιδίξῃ,
τὸ παίμμος τῆς τὸ ρυσπιόν σ' αὐτὰ πονιᾶ τὴ χρείξῃ;
" πικρὸ σοῦ φένας σχάσοιο τὴ ἐνδεξῆς τὸ βεβάδυ,
παθ' ἡμιὸν ἔξαφνα σπηγαίνῃ θέ τὸν ἄδη.
" γιατ' ὅτρ τὴ σουδάτρων σοῦ τοὶ τὴν ὀνομαίξτ,
ὀλίγοι χαίρονται σ' αὐτὴν χωρὶς ν' ἀνατριπάξτ.
" ἐλῆ γελαστροφᾶς σοῦ τᾶς τ' πόλις τ' μεγάλη,
χαρὰ θέ τὸν ἀμείλοχον ἀσσὰ δινάτης παίμμη.
" τὴ ἄφτωχα ὡς ἄλλος τὶς φοίνιξ ν' ἀνανεώνῃ,
τὰ πεπωμένα μέρη τῆς ναὶ ἀναπαντρεύνῃ,
" στὴν πρώτη τὴν γελάσαν ναὶ ἔρχεται ναὶ φθάνῃ
γλίγωρα τὴ τὸ παίμμος της ναὶ τὸ ἀναλαμβάνῃ,
" τὴ αὐτὸ τᾶς σάπιας τᾶς ξεσᾶς ναὶ ξαναγοντανεύῃ,
τὸν φοίνικα ναὶ μιμηθῇ σταυρὸν τὰ ναὶ γυρεύῃ,
" τὴ μιὰ σὰν ἀσσὰ παρθένα μὲ νέαν ὀμορφίαν
βγαίνῃ ξαναστολίξεται μὲ θαῦμα τὴ ἀτορίαν,
" τὴ αὐτὰ ἀόχτημη γερόντισσα, νιὰ τὴ σοφιοσύνη
μὲ σοφιοσὸν παγκάριον σοῦ τὰ δεδοξασμένη
" φαίνεται θέ τὰ μάτια ὅπου τὸν θρηνᾶσαν,
ὅταν εἶναι παίγεται, τὴ τὸν μοιρολογᾶσαν.
" σοῦ τὸν ὄγον τ' ὑποβολὴ λοιπὸν τὴ τῆς φωλιᾶς
γελαφρολογίξτ σοῦ τῶν φονίσσων τὰ παρδιᾶς.
" τὴ παίμμη της τὰ φυσιᾷ, τὴ ἀγκαλιὰ μισᾶτ,
μὲ παρδιοπλύτ τὴν ζωὴν διόλη τὴν σφενᾶτ.

" Ὁ παγοπαῖς αὐτὸν λοιπὸν χαρὰν αὐτὸν φωλιάν
δὲν ἦν παγοὶ νὰ ἔχασι ἡσυχίαν πουλιάν.
" σοχίδας ἡ οἱ παίσινοι τὴν νέαν βαβυχῶνος
γιὰ γὰ θέρῃ τὸν παγοὺν, γιὰ γὰ τὸν χειμῶνος.
" γιαίτσα ὅλαν ἡ δὰ δυὸ ἥναι συνδρομιασχιά,
καθὼς χρέος συνέδραμον, ἡρωμάζει τὸν παθ' ἕνα.
" ἐγὼ δὲν ξαίρω δι' να πῶ γὰ ἕνα πρᾶγμα,
ποῖον ἀπὸ δὰ δυὸ αὐτὰ ἥναι ἐπὶ τοῦ πράλου;
" σοχίδι αὐτὸν τὸν χειμὼν νὰ τὸν ἐπορδιχτῇ.
συρναίαν, ἡ ἐμπορησμὸν ὄχι γὰ δὰ ἥρθῃ.
" σοχίδι δὲ σοιαίνι θάνατον σπρομήνυσι ἡ ρωλιάν,
δοκιχὶ ἔχει δὲ θάνατον, παρὰ τὴν δυσχίαν.
" ἕτσι γὰ δυὸ θέλασι γνώμαι αὐτιπαχτὰ
πρὶν ἀὶ γένῃ συνοικία γὰ ἰσωθῇ ὁ ἕνας.
" ἡ ἀὶ γὰ ἔβγῃ ποῦς χάρισον ἥναι ὁ ἴσος φοβητὸς,
ἡ δὲν θέρος ὁ μόνος τὸ παπὸν δὲν χαιροῦται.
" ἐγὼ δὲ λέγω ἡ δὰ δυὸ ἥναι ὀργὴ Κυρίτ,
θεομηνία φανερὰ πτοῦμαι τὸ αὐτό.
" ἡ βάβαρα ὁ ἐμπορησμὸς αὐτὸ θεομηνία
ἦτον ἡ θὰ σαλδώσῃ ὀργὴ, ἡ ἀμαρτία.
" στὴν Κωνσταντίνα νὰ εἴχθῃ τὴν νέαν βαβυχῶνα,
ὅλοι ἐποιηφωθῆσαν τὸν χρέχοντα αἰῶνα
" τ' αὐδιτάγι, δὰ πανὰ, ἡ τ' ἀσεντείας,
δὰ ἄγιν, φόροι, ἀρπαίγιαι, ἡ ἐφαδυρανίας.

γὲ τὸ πτωχόν ὑπήκοον, ὅθεν δίκη ἢ θάα
νὰ γένῃ παρεχώρησεν ἢ τόσι ἢ ζημία.
δι' ἣν ὅλοι ἐστέναζον, ἔκλαιον, ἐθρηνοῦσαν,
ἢ τὸν θεὸν ἐδέοντο, ἢ τὸν παρακαλοῦσαν.
τὸν δίκαιόν τοῦ τὸν θυμὸν νὰ παύσῃ ἢ νὰ στήσῃ,
ἢ νὰ κοπάσ' ὁ ἄνεμος, τὸ πῦρ αὐτὸ νὰ σβύσῃ :~

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

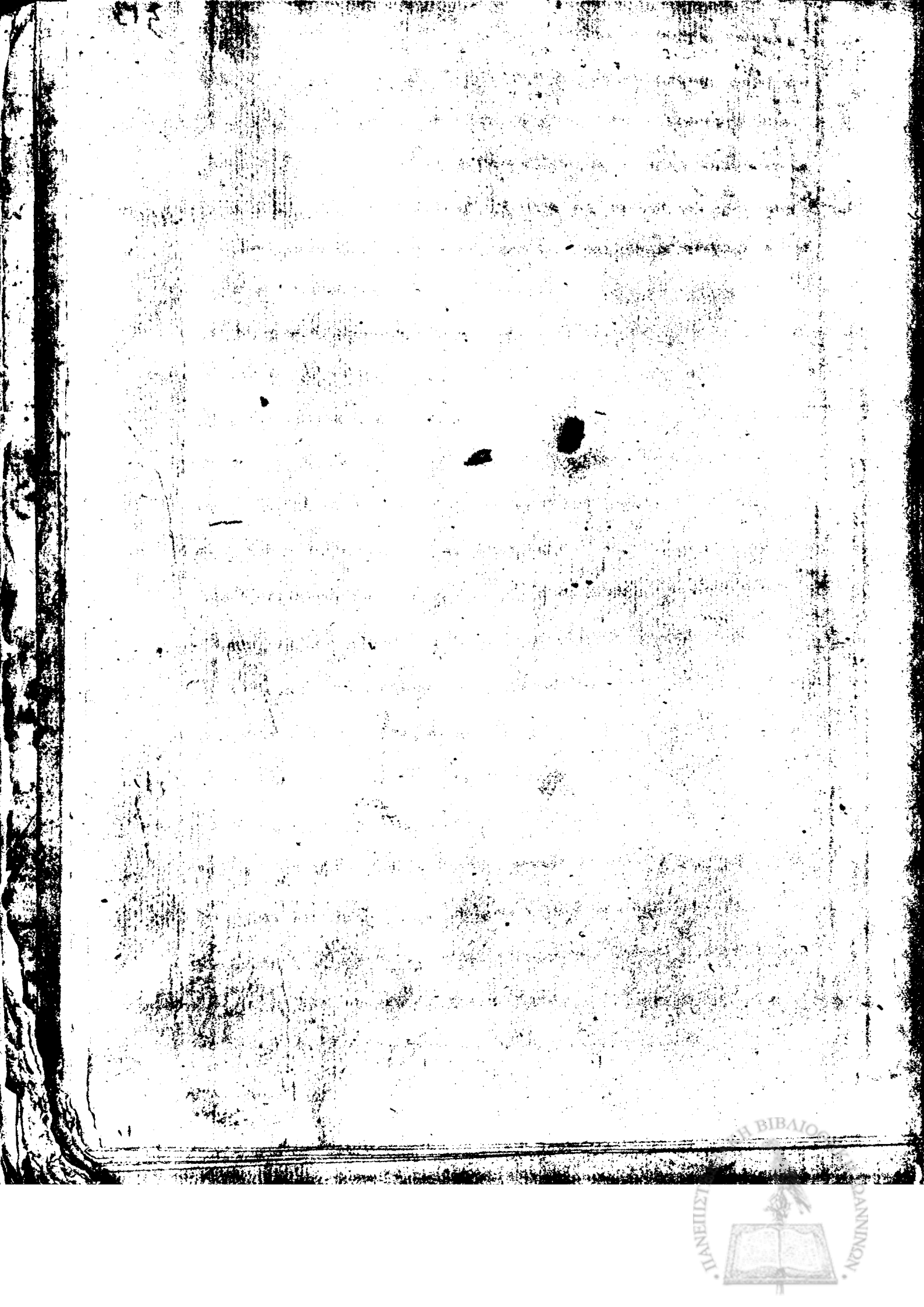

" ἀρχίζω τὸ ἀλφάβητον, νὰ γράφω ὄλες λόγια,
ν' εἶναι θαρρῆτε ἄρχοντες, σὰν ἕνας συνθολόγια.
" βλέπω τὴν ὥρα τὸ χαρτὶ νὰ γράψω μὲ μεράκι,
τὴν ὀλιγοψυχίαν τὴν ὄλες, νὰ τὴν σκορπίσω χάρι.
" γράφω ἐσένα ἄνθρωπε, ὁποὺ χῆς τὸ παράγι,
νὰ ἔχῆς γνῶσιν εἰς ὄλες, νὰ διδοιάζῃς πάλιν.
" ὅλα τὰ δὲν σκεπάζῃς παιδιά; παντοῦ ὁρίζ' ὁ νόμος,
ἀμὴ ὁμπρός στὴν πρίσιν τὴν ὄλες θέλῃ σὲ σταθῇ τρόμος.
" ἐσένα λέγω ἄνθρωπε, σὲ παραμονὴν ἁμαρτίαν,
νὰ θέλῃς παπόμοιες, νὰ σὰς στὴν ἀμνηρίαν.
" ξηλοῦμε λέγω ἄνθρωπε, ἐκεῖ ψυχικὲς ἀνθρώπες,
νὰ μὴν ξηλοῦῃς ἐκεῖς παντὲς, νὰ πρασοξεπαποσθῆς.
" πάθημα νὰ μὲ πάντηχες, τὸ λὲ σὲ συμβουλεύω,
ἐνέπιασε τὸν λαβόμον, ἀλήθεια σὲ λέγω.
" θωρεῖτε λέγω ἀδελφοί, τὸν κόσμον σχεδὸν ὅλον,
ἀσχὲς φρονίσως γένεται· ὅλα μαίδιον σχεδὸν.
" ἰδῶστε λέγω ἀδελφοί, σὰν σὰμε ἕνας ἕνας,
ὅλοι γυμνοὶ νὰ μοναχοί, νὰ ὅλ' ἀμπρὸς πανένας.
" νὰ ντύσωμε νὰ στολίσωμε, σωρὶς νὰ μᾶς ἐβγῇ ἡ θύρα,
νὰ σκάσῃ μας ὁ θάνατος, νὰ σοῦμε σπανὸν μερικόν.
" λέγω ὅτι σὰμεν ἀδελφοί, σὰμεν σκαραπαγῶσι,
σώνετε ὅλα ἔπαυσες, νὰ μὴν ψυχὴν σὲ σῶσῃ.

" μόν σε γελᾷ ὁ διάβολος, ὁ ἀγιοπαλαιοβλάκος
ἡ λέγγ σε δὲν σώνεσαι, ἐσὺ θὰ πολαοβλάκος.
" ναὶ μαὶ τὸν Παντοκράτορα, αὐτὸς σὲ κάνῃ τὴν βλακή μου,
ὅλα σταυρώματα νὰ αὐτὰ ἀλέγω, ἂν ἦν' γὶ τὴ ψυχή μου.
" ξιφάρι βάνε στὴν καρδιά, σὰς ψυχικὰς ἀνθρώπους,
νὰ σοὺς νὰ ξεμπλοκηθῇς γὶ ἀὺς σπυρμαλιοὺς σου.
" Ὅσους ἦναι χριστιανούς, νὰ ἔχῃ νὰ τοὺς χάριν.
ἀλλὰ ἐβρῆκ νὰ μὴν νύσωμεν πυρίαν τὴν μαγαίρι. Ἤγουν νύσωμεν.
" Παντύμνησε τῶν ἁγιῶν, τὴ δόξα τῶν ἀγγέλων.
σὲ σὺν θαρρῶ ὅλοι μας, χωρὶς νὰ σὲ ἀφήσουν.
" ξύλον ἡμᾶς σταυρώσωμε, σταρδὼν Παναγία,
κι ἀπὸ τὰς λέγκας νὰ ἐχθρῶ, νὰ αὐτὸ τὴν σωτηρία.
" ζάμωνον, ἡ ξάβδον, σπαθία σε, πιθωλὸν ἡ αὐγίαν,
Προφῆτας σε ὀνόμαζαν, ἡ ἀγγέλων πυρίαν.
" Ἡ ἀγγελὴ τῶν χριστιανῶν ἦσαν ἡ προστασία,
σὲ σὺν θαρρῶ ὅλοι μας νὰ σωθοῦν σωθῆρία.
" ὕψισε μόνε βασιλοῦ, ἡ πλίσα τῶν οὐρανίων,
χυσπόσ μας τὰς ὀρφανούς, πύριε παντοκράτορ.
" βίδια ἦναι Κύριε, οἱ ἄλλοι ἡ μᾶς ἐφύγαν,
ἡ αὐλὸ σπροσβάσῃς χλίγερα, ὅλους μᾶς θανατώνει.
" χρόνοι ἐσὶν αὐτὸ χριστὲ, νὰ πῇ σὲ μᾶς καθένας,
λίγοι ἐξαπόστοι σαν ἡ πονηρία ἡ ἄνας.

„ Γίρερε φορτώνομάτ' ἐδώ, ἡ πάγω στὸν ἰβήρω,
μά τὰ σημάδια πῦ θωρῶ, ἡ ἔρχομαι τὸ γῦρο.
„ ὦ ἀδελφοί ἄν θέλετε μαθῆν τὸ ὄνομά μου,
θύτην Δαμασκηνό μέ λέν, τὸ καλογερικό μου :~

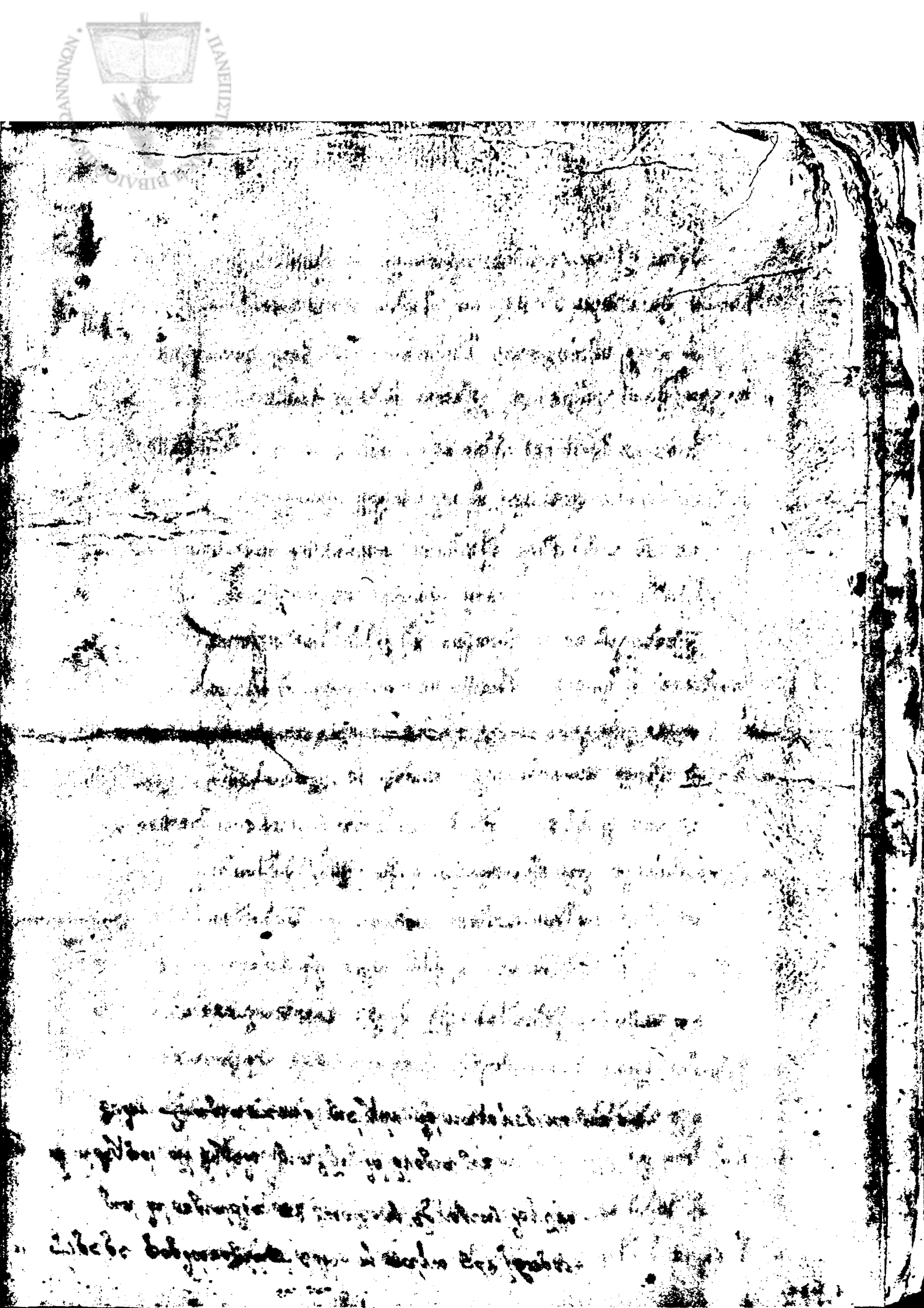

Οἱ ἐκοπλὸς κηὰ ἀνθκεαὶβρης κὼ δύω μπρικχηρὸς μπρῶ, ἀγδοι κὴ ἐκοπλὸς : 2 - "
κὼ ἐρωδιάνης, κὴ ἐκ ἀδαμπνικὴ σοβλας· κὴ ὁκεῖς ἀρκοιβὴν ἐδιδυμέαν
κηὰ ἐμβίον διαβιβλέμαν ἐδυνικὴ σοβλας, κηὰ διὰ κὼ ἀνακάιον κὴ / 6 .
μβρέκης μπὸ μπεδὸν ἐκμπρεβὸν μὲ μπρεδιεδομβὸν ἐδομπρῶν, ἐδὼν ἐδομπρὸν,
ἐδιμπὰν, κὴ ἀδὲν ἐκὸν μπαὶκ, κηὰ ἐκ κὼ μπρὸν, κὴ μπρῶν, κὴ ἐβμὸν, κὴ ἐβμὸν 30
ον· κηὰ βὴν ἐκμπρὸν ἀδομπεαβρὸν κὴ μπρὰβρης· διὰ βὸν ὁ μπὸν κὴ ἐκοπλὸς
ὁμπος διὰ κὼ κὸν ἐκὸν κὼ ἐρωδιάνης, μπομβὸν ὁ κόμης πὸν ἐκ ἐρωμ· / 6
μπὸν μπικὸν ἐκμπρὸν μπεδὸν, κὸν ἐβμὸν ἐκ ἐβμὸν ἐκ ἐβμὸν ἐκ

ις

Ηχεία δ' ἔβλυε μιὰ ὁλάκερη χαλάζα ὁπού ἔπεφτε χάμω.
μόνα γεράκια ὁπού ἔμειναν χτὲς 1700 χαλάζωσε ἀρκετὰ 1113 σπα-
ράζει δὲ δοκιμὴ τοῦ ἰσιν, καὶ δὲν χρειάζεται ἄλλη δουλειὰ
γιὰ νὰ φανῇ ἡ ἀνωτερότητα μιᾶς μηχανῆς.

Καὶ οἱ δύο ἔχουν ἀκριβῶς τὸ ἴδιο σχῆμα· ὅλοι οἱ κύκλοι ὅπου
ὁποῦ ἔχουν μιὰ διάμετρο καὶ ἔχουν συμφωνία μὲ τὴν χαλάζη
κεντρικὴ. Δὲν βλέπω ἐνα λόγο ποὺ ἔχουν τὴν ἴδια δύναμη γιὰ
τὴν ἀντοχὴ τῆς βέργας μὲ ἐκείνη τοῦ Γαλιλαίου:

Καὶ ἐπειδὴ ἡ δύναμη ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ σπάσῃ μιὰ βέργα
κυττάει τὴν ἀναλογία συμφωνίας ὁποῦ ἔλαμψε ἀπάνω μὲ τὴν
ὁποίαν ἐκεῖνη ἡ βέργα ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ βάρος, ἔπρεπε ἡ βέργα
τῆς ἀντοχῆς συνδήκης νὰ σπάσῃ ἀπὸ μιὰ δύναμη ἴση μὲ ἐκείνη
ποὺ ἔχουν ὅσοι ἔχουν χτὲς 1700 ἀπαρνηθῇ τὸ ἀγροτικὸ τοῦ
σοῦ, καὶ δὲν ἔβλεπε χαλάζη ποὺ ἔπεφτε τὸ ἴδιο
ἔβλεπε, καὶ δὲν ἐνδιαφέρεται νὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ
φωνίας ἐκεῖ ἀπαιτοῦσε καὶ δὲν ἔβλεπε ἄλλο.

Τὰ κάτεργα ὁποῦ ὀβρίσκουν μιὰ μερίδα τῆς βαρβαρότητος τῆς Μιτυλήνης,
καὶ δὲν βαστοῦν ἡ λουλάδι, ἡ ἀγριάδι, ὁποῦ ἀφορίζουν μιὰ
ἀρμάδα τῆς φωτιᾶς, καὶ μποροῦν νὰ ἐκφύγουν ὁποῦ αὐτὸ, μιὰ ὁ
σοῦ δὲν μπόρεσε ἡ ὁποῦ ἔχουν καρὲ ἀπόμη ἦταν σχεδὸν νὰ δὴ ἀφο-
κάτω ἡ λαμπρέα πορδὴ, καὶ ἔβλεπε ἀφορίζουν τὴν ἀνεύτος
φωνίας ἀλλὰ σκαλάρια μὲ ἀφορισμὸν δέκα μοσκὸς
ἀπὸ μπορεῖ νὰ ἐκφύγουν ἡ λαμπρέα πορδὴ νὰ μπορέσῃ μιὰ ἀρμάδα τῆς βαρβαρότητος
ὁποῦ δὲν μπορεῖ ἡ βαρβαρότητα νὰ ἐκφύγῃ μιὰ ἀρμάδα τῆς φωτιᾶς
σοῦ χρόνου ἡ ἐλαττώνει ἀπὸ ἀπόμη δὲν βαστοῦν ἀπὸ
νὰ μὴ βαστᾶ χαλάζη ἀφορισμὸν. ὁμοίως ὑποθέτω

Ἐξ τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ Καντεμίρη

„Καταλόγος τῶν αὐτοκρατόρων τῶν Τούρκων τῶν ἀξιάντων ἀπὸ ἀρχῆς ἕως τοῦ νῦν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλῃ

„ Σουλτᾶν Ὀσυμάνης ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ ασνβ, ἢ ατ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 26 – 1252 – ἢ 1300

„ Σουλτᾶν Ὀρχάνης ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ ατλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 22 (ἡ ὁ τοῦ Ὀσμανή) 1326

„ Σουλτᾶν Σουλεϊμάνης ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, ατξ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη 1360

„ Σουλτᾶν Μουράτης ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, ατξς καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 27 – ἢ 23 (ἡ ὁ τοῦ Ὀρχάνη) 1366

„ Σουλτᾶν Μπαγιαζίτης ὁ α:ος ὁ ἰλντιρίμ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, ατοη, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 25 – ἢ 26 (ἡ ὁ τοῦ Μουράτη) 1390

„ Σουλτᾶν Ἰσᾶς ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 40 –

„ Σουλτᾶν Μουσουλμάνης ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, αυζ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 1407

„ Σουλτᾶν Μουλᾶς ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, αυιβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 1412

„ Σουλτᾶν Μεχμέτης ὁ α:ος ὁ τζελεμπὴ ὀνομαζόμενος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, αυιδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 8 – ἢ – 12 – ἢ 17 (ἡ ὁ τοῦ Παγιαζίτη) 1413

„ Σουλτᾶν Μουσταφᾶς ὁ α:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 3 –

„ Σουλτᾶν Μουράτης ὁ β:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, αυκβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 34 (ἡ ὁ τοῦ Μεχμέτη) 1422

„ Σουλτᾶν Μεχμέτης ὁ β:ος ὁ ἐμπουλφέτχι ὀνομαζόμενος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, αυνα, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη 14 ἐν Ἀδρ: καὶ 18 ἐν Κπόλῃ (ἡ ὁ τοῦ Μουράτη) 1451

„ Σουλτᾶν Μπαγιαζίτης ὁ β:ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ χυ, αυπγ, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη – 38 1483

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ παραλαβὼν τὴν αἰχμὴν. " Σκλῆρος Σκλήρης ὁ υἱὸς ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ, αφιδ, ις
ὑ-αφιβ, ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-θ ις

" Σκληρὸς Σκληρίου ὁ υἱὸς ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αφιθ, ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-46-ι 47

ὁ τὴν λιποταξίαν. " Σκληρὸς Σκληρίου ὁ β͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αφξγ, ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-θ-

" Σκληρὸς Γαλεαίου ὁ γ͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αφοε, ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-κ-ἢ ἡμέρας-κ6-ι ἔτη-κ3

" Σκληρὸς Μαχαιρίου ὁ γ͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αφμε ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-ς-ι θ

" Σκληρὸς Ἀχιλλίου ὁ ᾶος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ, αχγ, ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-14-

" Σκληρὸς Γαλεαφαὴς ὁ δ͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχιζ, ις
ἢ ἐβασίλευσε γυῆνας-3-

" Σκληρὸς Ὀσρικάνης ὁ β͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχ ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-4-ι ς

" Σκληρὸς Γαλεαφαὴς ὁ β͂ος αὐθις ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχιθ, ις
ἢ ἐβασίλευσε γυῆνας-15-ι ἔτος εν.

" Σκληρὸς Γαλεαίου ὁ θ͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχκβ, ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-17-ἢ γυῆνας ς

" Σκληρὸς Γαλεσθήξ ὁ ᾶος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχξε, ις
γυῆνας Γαλεσθήξ ἢ ἡμέρας ε. ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-ς-½ ἢ ἐβρονεύθη ἄνασσ ὢν.

" Σκληρὸς Μαχαιρίου ὁ δ͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχξι, ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-40

" Σκληρὸς Σκληρίωνος ὁ γ͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχόζ, ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-3-

" Σκληρὸς Ἀχιλλίου ὁ β͂ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀπὸ Χ͂υ αχγά ις
ἢ ἐβασίλευσεν ἔτη-ς-ἢ α

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

" Σχλδῶν γκαγκαφᾶς ὁ γ[ι]ὸς ἀνηγορεύθη βασιλεὺς εἰς ἐλδ αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ω]ρ, 1695
ἡ ἐβασίλευσεν ἔτη - 8 - μ[ῆ]ν[ε]ς 9

" Σχλδῶν Ἀχμέτης ὁ γ[ι]ὸς ἀνηγορεύθη βασιλεὺς εἰς ἐλδ αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ω]ρ. 1703 - αὐτόσβ
ἡ ἐβασίλευσεν ἔτη - 27 - ἐτελεύτησε φυσικῷ τῷ τρόπῳ: σεβ: ιβ
ἡμέρᾳ σαββάτῳ ἐξ[ε]δόθη δὲ ἐκ τοῦ κατολικοῦ ἀντιβ

" Σχλδῶν μαχμούτης ὁ αν: ἀνηγορεύθη βασιλεὺς εἰς ἐλδ αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ω]ρ, 1730
ἡ ἐβασίλευσεν ἔτη - 24 - μ[ῆ]ν[ε]ς 72 : ἐτελεύτησεν φυσικῷ θανάτῳ

" Σχλδὰν ὀσμὰν ὁ γ[ι]ὸς ἀνηγορεύθη βασιλεὺς εἰς βάναυσον δι' αὐδ[ρ]ὸς
αὐτὸν Σχλδῶν Μαχμούτ, ἐπεμορίᾳ β' ἡμέρᾳ παρασκευῇ εἰς ἐλδ αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ω]ρ 1754
ἡ ἐβασίλευσεν ἔτη - 2 - μ[ῆ]ν[ε]ς - 10 - ἡ[μ]έρ[α]ς - 17 -

" Σχλδὰν Μουσταφᾶς ὁ δ[ε]ὐ[τε]ρος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς εἰς ἐλδ αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ω]ρ 1757
ἐπιωφορὰ 19 ἡμέρᾳ πεμπτῃ, εἰς βάναυσον δι' αὐδ[ρ]ὸς αὐτοκ[ρ]ά[τ]ορ.
ἡ ἐβασίλευσεν ἔτη 16, μ[ῆ]ν[ε]ς 2, ἡ[μ]έρ[α]ς 21 Δείτε ἀπὸ Σχλδῶν Ἀχμέτ →

" Σχλδὰν ἀβδλχαμὶτ ὁ ὀν[ομα]ζ[ό]μ[ε]νος, ἀδ[ε]λφὸς δὲ Σχλδὰν Μουσταφᾶ, ἀνηγορεύθη 1774:
βασιλεὺς εἰς βάναυσον σπάτα, ἐν ἔτ[ε]ι αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ο]ρ αὐτοδ: ἰανουαρίου κ,
ἡμέρᾳ Παρασκευῇ. Δείτε ἀπὸ Σχλδῶν Ἀχμέτ →

" Σχλδὰν Σελὶμ ὁ γ[ι]ὸς ὁ τ[ο]ῦ Σχλδὰν Μουσταφᾶ 1789=
πάππος δὲ αὐτοῦ ἀβδουλαμούδ, Σχλδὰν ἀβδουλχαμὶτ ἐκλ[ή]θη: ἐν ἔτ[ε]ι
ἐβδ[ό]μ[ῳ] μετὰ χίλια ἑπτακόσια ὀγδοήκοντα ἐννέα: ἐν ἔτ[ε]ι αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ο]ρ
αὐτοδ: ἰανουαρίου κβ: ἡμέρᾳ τετάρτῃ ἐβασίλευσε μ[ῆ]ν[ε]ς ἕξ.

" Σχλδὰν Μουσταφᾶς ὁ ε[ἷ]ς, γ[ι]ὸς Σχλδὰν Ἀβδουλχαμὶτ, 1807:
καὶ ἀδ[ε]λφὸς ἐξαδέλφου Σχλδὰν Σελὶμ τοῦ ἐκ[τ]ο[ῦ]: ἐβασίλευσε μετὰ τὸν
ἀδ[ε]λφὸν αὐτοῦ: ἔτ[ε]ι ἐβδ[ό]μ[ῳ] μετὰ χίλια ὀκτακόσια ἕξ: ἐν ἔτ[ε]ι αὐτοκ[ρ]ᾶτ[ο]ρ
αὐτοδ: ἰανουαρίου κ[ε]: ἡμέρᾳ Τετάρτῃ ἐκ τοῦ κατολικοῦ ἐθνικοῦ ἐξ[ε]δόθη.
ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτ[ο]ῦ[ς] ἑξακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐννάτου ἕως τοῦ ἐτ[ο]ῦ[ς]
χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἐννάτου ἔτη ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐννέα
ἐβασίλευσαν τῶν Ὀθωμανιδῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„Ἡγλίαν Μαχμούτης ὁ β: ἡγός τοῦ ἡγλίαν ἀπὸ δόλχαμίτη, καὶ ἀδελ=
φός τοῦ ἡγλίαν Μουσταφᾶ ἀνηρεσύθη βασιλεύς μὲ αἰτάρ:
σιαν τοῦ παιρεαυτάρ Μουσταφᾶ τοῦ ἀνεψιοῦ, ἐν εἴδε ἀ:
πὸ χρ: ἀπω: ἰουλίου ιδ: ἡμέρα Κυριακῆ. ὁ δὲ ἀδελ= 1808.
φός τοῦ εὐβλεθούς τοῦ θεόνου ἀφοῦ ἐπαστίλεσεν εἰς χρόνον
καὶ δύο μήνας ἐσφαλίσθη. πρὸς δὲ νὰ ἀναπαυτεύθῃ
βασιλεύς ὁ ἡγλίαν μαχμούτης, οἱ εἶδον οἰκῆοι, καὶ ἡμήτηρ
τοῦ ἡγλίαν Μουσταφᾶ ἐπνίξαν τὸν ἡγλίαν ἡμέρην, ὡσὰν
ὁποῦ ἡ αἰτάρσια τοῦ παιρεαυτάρ μουσταφᾶ δὲ ἐκρίνον
ἄρνεν.

„Καὶ ἡ: νοεμβρίου τοῦ αἰτοῦ 1808: ἔτους ἡμέρα κίτη, καὶ κε: τοῦ φαμα:
ζανίου ἐπαναστάθη. οἱ γανιτζάροι ἔδωσαν φωτὰ
τὸ πασᾶ κατουσῆ, καὶ ὕστερον ἀπὸ ἡμέρην ἡμαλυ:
σίαν ἐκαλέσθεν ἐφονεύθη καὶ ὁ ὑπόβλαος μουσταφᾶ
παιρεαυτάρης αὐτὰ ἐπίκοπος ἰσχυρότατος.

„Καὶ τ: νοεμβρίου τοῦ αἰτοῦ ἀπω: ἔτους σύρεθη ἀποθαμένου
ὁ ἡγλίαν Μουσταφᾶς πρώην βασιλεύς. καὶ ἀμαλὰ
νὰ ἄρχα ἐπόμα δολοφονία. μὲ ὅλον τοῦτο οἱ πολιοσσό:
κροι βεβαιόνουν ὅτι ἦτον ἀπὸ ξύπασιν ὁ ἀρνιόζος θα:
νατός τοῦ, μὲ τὸ νὰ ἦτον εἰς ἄκρον δολός.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

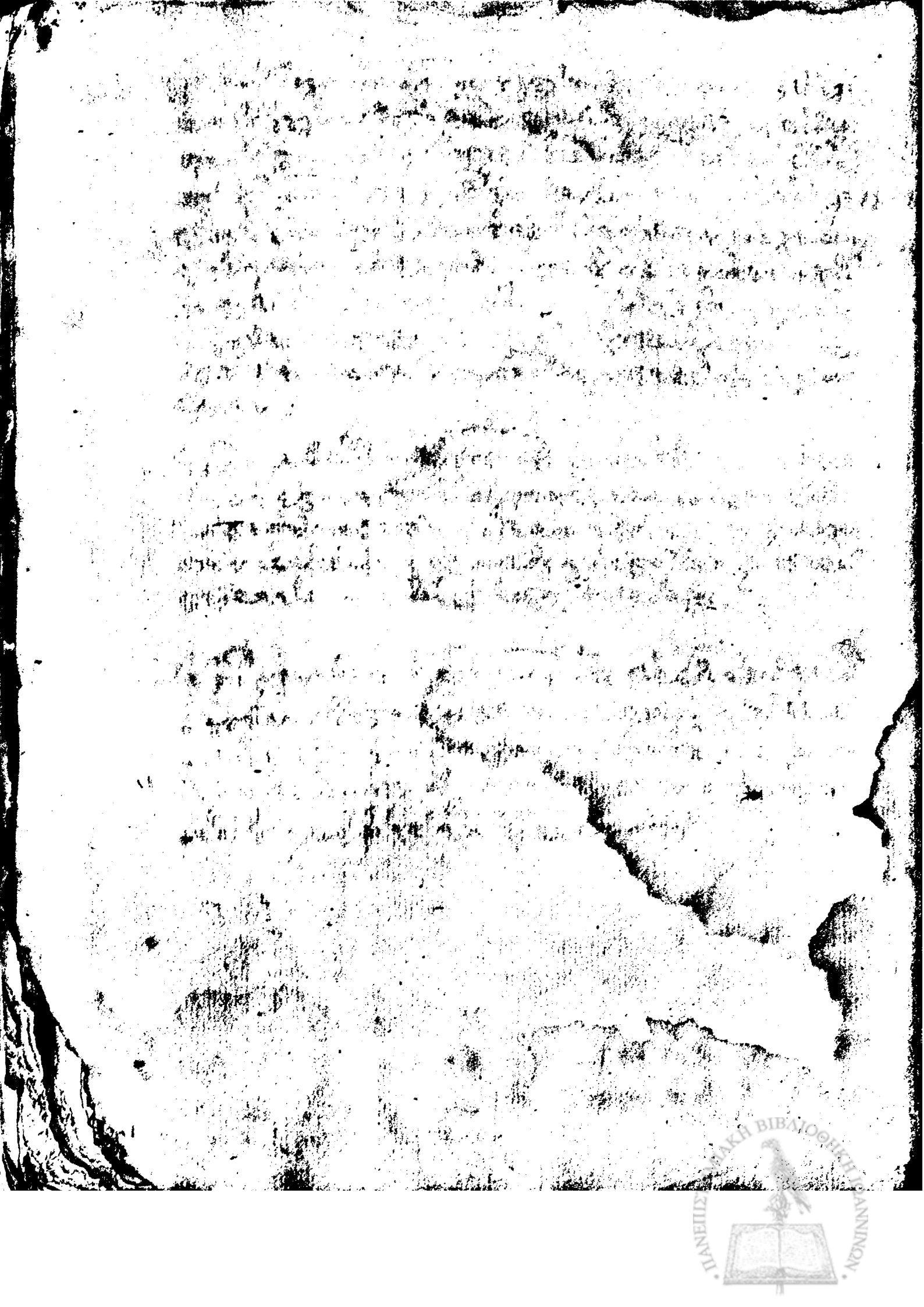

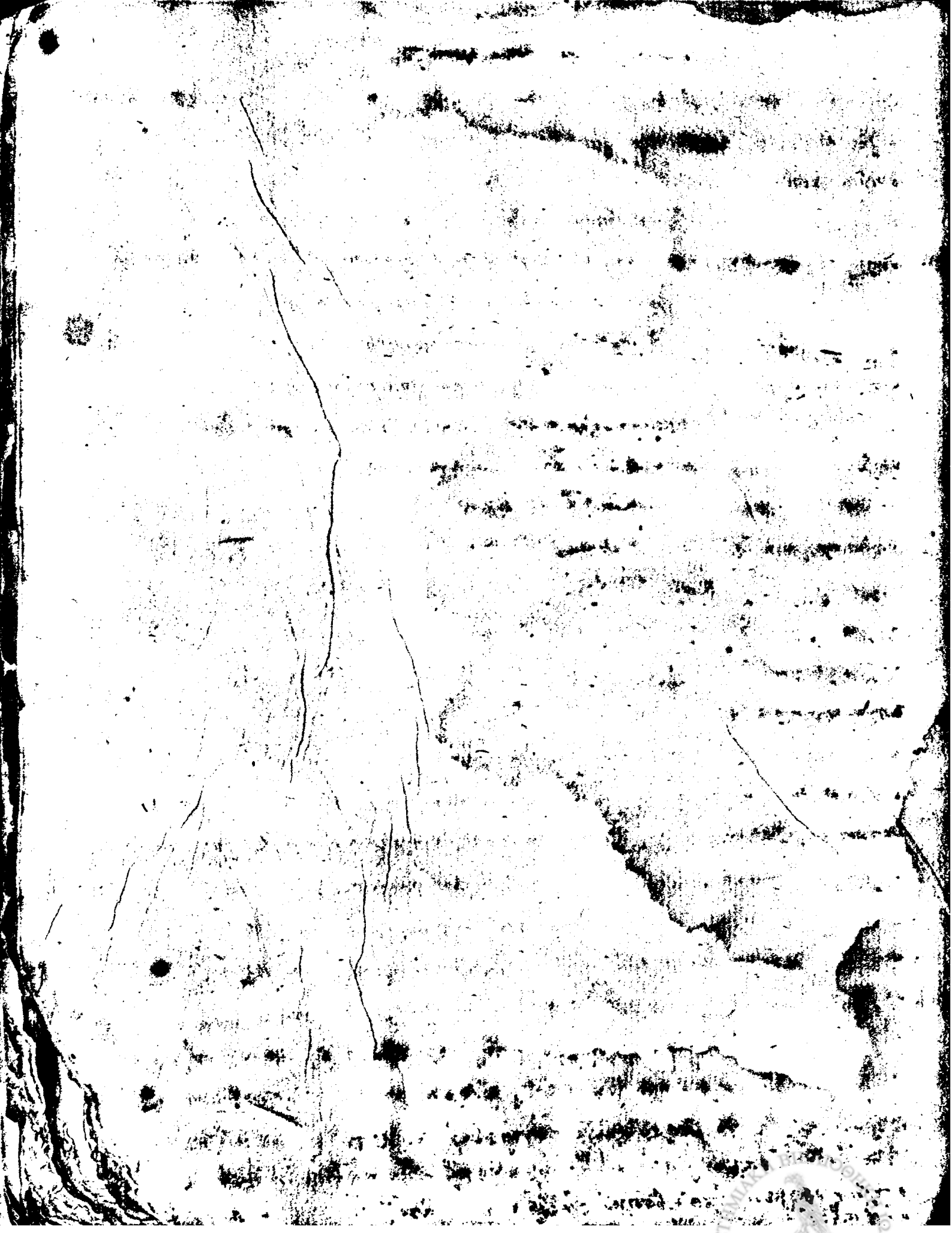

" Πολλῶν βασιλῶν ἀληθοσημαινίδων ὅσοι ἐξεύθησαν ἢ πωλήτηρ.

" ὁ σκλάβ ἀσημαν χαΐνης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιν ἢ ὀθωμανικ ἀσπρ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους ιε. ἢ ἐγκύους ε.

" ὁ σκλάβ ὀβχον χαΐνης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιν. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους λξ.

" ὁ σκλάβ γκεόν χαΐνης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιξ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους λα.

" ὁ σκλάβ γκαραγκαζλῆς χαΐνης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιγ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους ιδ.

" ὁ σκλειζιανῆς γκαβγης γῆς ἢ σκλάβ γκαραγκαζλῆ ἐξεύθη βασιλῆς γς ἀβδιανεπόλ ἢ εἶδ ωιε. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους η.

" ὁ σκλάβ γκαβγης γῆς ἢ σκλάβ γκαραγκαζλῆ ἐξεύθη βασιλῆς ἢ ἀβδιανεπόλ γκὴ βιάβδρόνβ σκλειζιανῆ γκαβγη ἢ εἶδ ωιγ. ἢ ἐβασίλ

" ὁ σκλάβ γκεχγκιζλ χαΐνης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωις. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους η. χρόν δ.

" ὁ σκλάβ γκραλ χαΐνης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιδ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους λ. ἢ γκῆνας ε.

" ὁ σκλάβ γκεχγκιζλ χαΐνης ὁ ἐπαλφεῖχι ὀνομαζόμενος ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιε. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους λα.

" ὁ σκλάβ γκαραγκαζλῆς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιβ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους ιβ.

" ὁ σκλάβ σελήγκης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιη. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους η. ἢ γκῆνας η.

" ὁ σκλάβ σκλειζιανῆς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωιθ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους ιη.

" ὁ σκλάβ σελήγκης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους η. ἢ γκῆνας ς.

" ὁ σκλάβ γκραλ ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκα. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους π. ἢ γκῆνας η.

" ὁ σκλάβ γκεχγκιζλῆς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκβ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους θ. ἢ γκῆνας ε.

" ὁ σκλάβ αλχιζλῆς ὁ τρῶλος ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκγ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους ιδ.

" ὁ σκλάβ γκεσαφᾶς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκε. ἢ ἐβασίλευσε γκῆνας γ. ἢ ἐγκύους γ.

" ὁ σκλάβ ὀβχον ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκζ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους δ. ἢ γκῆνας λ. ἢ ἐγκύεσε

" ὁ σκλάβ γκεσαφᾶς ποιμὴν δὲν δίγομαν αὐτὸ δὲ χοίρι, ἢ δὲν ἐξεύρουν βασιλέας ἐπ εἶδ ωκλ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους οι. ἢ γκῆνας δ.

" ὁ σκλάβ γκεσλῆς ὁ δελίαγος ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκλ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους ιβ.

" ὁ σκλάβ γκαπεσχιζκης ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωκθ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους η. ἢ γκῆνας θ.

" ὁ σκλάβ γκεχγκιζλῆς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωλ νῆ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους γκα. ἢ γκῆνας θ.

" ὁ σκλάβ σκλειζιανῆς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωλβ ηθ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους γ.

" ὁ σκλάβ αλχιζλῆς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωλγ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους δ.

" ὁ σκλάβ γκεσαφᾶς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωλδ. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους θ.

" ὁ σκλάβ αλχιζλῆς ἐξεύθη βασιλῆς ἢ εἶδ ωλε. ἢ ἐβασίλευσε χρόνους ιη.

" ὁ σκλάβ γκεσλῆς ὁ δελίαγος ἀφκα. ἢ ἐξεύρουν ἀνδρόπουν δ βασιλῆ. ἢ δὲν ὠνόμασα δ.

" ὁ ἐξ ἀδελφῶν ἀνεψιὸς ἢ ἐπὶ σουλτὰν σελὶμ οἰκήσεως ἐπὶ ἔτους ἀπὸ χῦ - 1730 - σταθμεύθη.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

„ὅσοι βεζιρσαζίγκιδες εἰσαίβιλον χῆδιν κομπανίαν τῦ σολτὰν χαλεπλῆ.

„ὁ χαϊνδίνσαλεῖς. „ αἰμπασαλεῖς ὁ χαϊμπεϊλιάδες. „ὁ ἰσμαηλσαχίρσαλεῖς... ὁ χαλίλσαλεῖς.

„ὅσοι βεζίριδες εἰσαίβιλον χῆδιν κομπανίαν τῦ σολτὰν χιαχσιλῆ ἐσταλφεχί.

„ὁ χιαχσιλῆ σαλεῖς. „ὁ ἰσχαὰκ σαλεῖς. „ σαΐτην ὁ χιαχσιλῆσαλεῖς. „ σαΐτην ὁ ἰσχαὰκσαλεῖς. „ὁ νταϊλῆσαλεῖς.

„ὅσοι βεζίριδες εἰσαίβιλον χῆδιν κομπανίαν τῦ σολτὰν χιασαγαζίλη.

„ὁ ἰσμαηλσαχίρ σαλεῖς. „ὁ χιασὶ χασσεκῆσαλεῖς. „ὁ χανδὲν αἰλὶ σαλεῖς. „ὁ αἰλχιλῆ σαλεῖς.

„ὅσοι βεζίριδες εἰσαίβιλον χῆδιν κομπανίαν τῦ σολτὰν σελιχτάρ.

„ὁ χανδὲν σινανὶ σαλεῖς. „ὁ γιονὺς σαλεῖς. „ὁ ἰσμαηλσαχίρ σαλεῖς.

„ὅσοι εἰσαίβιλον χῆδιν κομπανίαν τῦ σολτὰν σελιχτάρ.

„ὁ ἰσμαηλσαχίρ σαλεῖς. „ὁ σεφὶ σαλεῖς. „ σαΐτην ὁ γιονὺς σαλεῖς, ἡ ἐγίνε σεϊχινδίς. „ὁ αἰγιὰς σαλεῖς. „ὁ χαΐδερ σα
„ὁ χανδὲν σελιχτὰρ σαλεῖς. „ὁ χασὶ σαλεῖς. „ὁ σεφὶ αἰλὶ σαλεῖς. „ὁ κασὲμ χιχιχιλῆ σαλεῖς, ὁ ὁποῖος αὐτὸ
ἐσαίβιλ βεζίρης ἴτζι σελιχτὰρ σεϊκῆσι. ἡ δὲ σελιχτὰρ χιασεϊλῆ, ἡ χιασὰ ἤδιν ἀμιλιὰν πάθιντας, ἕνας α
ποὺ αὐτὸς μεγάλης τὸν ἐνδύσησε, ἡ δὲ ἐσπόλωσεν.

„ὅσοι βεζίριδες εἰσαίβιλον χῆδιν κομπανίαν τῦ σολτὰν χιασεϊλῆ.

„ὁ σινανὶ σαλεῖς. „ὁ αἰλχιλῆ σαλεῖς. „ὁ ὀσμανὶ σαλεῖς. „ὁ χανδὲν χιασὶχ σαλεῖς. „ὁ σινανὶ σαλεῖς. „ὁ σιαὶ
σαλεῖς. „ὁ φεριχὰν σαλεῖς. „ὁ σιαὶ σαλεῖς. „ὁ σινανὶ σαλεῖς. „ὁ φεριχὰν σαλεῖς. „ὁ χαχὰ χιαχσιλῆ σα
„ὁ σινανὶ σαλεῖς. „οἱ βεζίριδες τῦ σολτὰν χιαχσιλῆ.

„ὁ σινανὶ σαλεῖς. „ὁ τζιγαλαλῆ σαλεῖς. „ὁ ἰσμαηλσαχίρ σαλεῖς. „ὁ τζελεπὶ χιαχσιλῆ σαλεῖς. „ὁ γεγκὶ
χοτζανὶ σαλεῖς. „οἱ βεζίριδες τῦ σολτὰν χιασαγᾶ.

„ὁ χιαβὲ αἰλὶ σαλεῖς, ὁ ὁποῖος ἦρθε ἐκ μέρους ἐνὸς χριστιανοῦ χῆδε βεζιρεφλῆκι, ἡ ἐφονεύθη αἰσθάνθηκε. „ὁ χαχὰ χιαχ
σαλεῖς. „ὁ νταρβὶς χιαχσιλῆ σαλεῖς. „ὁ χασεκὶ σαλεῖς. „ὁ ναϊσὲφ σαλεῖς. „ὁ ὀσμανὶ χιαχσιλῆ σαλεῖς.

„οἱ βεζίριδες τῦ σολτὰν ὀσμανὶ...

„ὁ πουντζὶ χαλῆ σαλεῖς. „ σαΐτην ὁ ὀσμανὶ χιαχσιλῆ σαλεῖς. „ὁ γιαχσιλῆ τζὶ αἰλὶ σαλεῖς.
„ὁ αἰγινὰλῆ χρυσὶν σαλεῖς. „ὁ αἰλχιλῆ σαλεῖς. „ὁ χασεκὶ σαλεῖς. „ὁ νταϊλαβὲ σαλεῖς. οὐ χρυσὶν σα
ὁ ὁποῖος ἦτε ἐκ μέρους ἐνὸς χριστιανοῦ βεζίρη. ἡ δὲ φόνευσε τὸ πλῆθος χῆδε αἰγαίτζησι. „ὁ νταϊλῆ σαλεῖς.
„ὁ πλὲβὲ χρυσὶν σαλεῖς. „οἱ βεζίριδες ὅσοι ἐσαίβιλον χῆδιν κομπανίαν τῦ σολτὰν χιασαγᾶ.

„ὁ ναϊρὶ χρυσὶν σαλεῖς. „ὁ χαρκὶ χιασαγᾶσαλεῖς. „ὁ γιαχσιλῆ χιαχσιλῆ σαλεῖς. „ὁ νταϊ χρυσὶν σα
σαϊτζιλὴ σαλεῖς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

„ οἱ βεζίρηδες δὲ σχολὴν γινεσθῆν.

„ ὁ πλεμενὶζ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ χαφὶς αἰχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ χαλὶλ σαλεῖς. „ ὁ χασεμπασαλεῖς. „ ὁ χαφὶς αἰχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ βρίζης σαλεῖς. „ ὁ δαγιστανὶ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ γιασαγγεὶμ σαλεῖς. „ ὁ νδαγιοζὲ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ ιγρατζὶ γιασαγὰ σαλεῖς

„ οἱ βεζίρηδες δὲ σχολὴν ἰγιασεοχίγιν.

„ ὁ σχολὴν χοτζὰς πλεμενὶζ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ βαλὶκ σαλεῖς. „ ὁ αἰχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ σεφὶ γιαχγιὰ σαλεῖς.

„ οἱ βεζίρηδες δὲ σχολὴν γιαχγιὰν. ✓ 1648

„ ὁ γιασεὶ σαλεῖς. „ ὁ γιεχὲμ γιαχγιὰ σαλεῖς. ὁ σιακὶ σαλεῖς. „ ὁ γιαγρατζὴ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ δαγχαντζὲ αἰχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ νδερβὶς γιαχγιὰ σαλεῖς. ὁ ἰσσὲζ σαλεῖς. ... σαλὶν ὁ γιεσὶλ σαλεῖς. „ ὁ σεχεϊζιανὶ σαλεῖς. „ ὁ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ σακὶ σαλεῖς. „ ὁ γιασαγὶ ἀγιὲζ γιαχγιὰ σαλεῖς. („ ὁ μπεσεργὲ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ μπεσεργὲ χοτζὰς αἰχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ ναεὶ γιασαγὰ σαλεῖς. „ ὁ νδαὶ ἰγιασεοχίγι σαλεῖς. „ ὁ γιασεσανβὶ σεχεϊζιανὶ σαλεῖς. „ ὁ σακὶ σαλεῖς, πλὴν ἐσβεχαλάνδιδον

„ οἱ βεζίρηδες δὲ σχολὴν σεχεϊζιανὶν. ✓ 1687

„ ὁ νδερβὶς ἰσγιανὶ σαλεῖς. „ ὁ χανιτζοχαγασὶς γιασαγὰ σαλεῖς. „ ὁ μπεσεργὲ χοτζὰς γιασαγὰ σαλεῖς.

„ οἱ βεζίρηδες δὲ σχολὴν αἰχγιὰν. ✓ 1691

„ ὁ σιρὶ σαντζὶ αἰγὶ σαλεῖς. „ ὁ χαντζὴ αἰγὶ σαλεῖς. „ ὁ γιασαγὶ γιασαγὰ σαλεῖς. „ ὁ δεφτερντάρης αἰγὶ σαλεῖς.

„ οἱ βεζίρηδες δὲ σχολὴν γιασαγὰν. ✓ 1695

„ ὁ αἰγὶνὶ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ αἰγὶνὶ τζαβουτζὰς χρεαὶν σαλεῖς. „ ὁ νδαβαζισὶ γιασαγὰ σαλεῖς. „ ὁ βρίζης γιαχγιὰ σαλεῖς.

„ οἱ βεζίρηδες δὲ νεὼν σὺν θεῷ βασιλέως σχολὴν αἰχγιάν. ✓ 1703

„ ὁ νδάβης αἰχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ νδαγιὰ χαλφὰ σαλεῖς. „ ὁ μαγαζὶ αἰχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ δεσερδάρ ἐμεκδάρ γιαχγιὰ σαλεῖς. „ ὁ πλεβλεγιανὶ σαλεῖς. „ ὁ νταζὶ σαλεῖς. „ σαλὶν ὁ δεσερδάρ ναζιρὶ γιαχγιὰ σαλεῖς.

„ ὁ γενιτζαραγασὶ βόλκ σαλεῖς. „ ὁ γιαγρατζὴ σεχεϊζιανὶ σαλεῖς. „ ὁ βεσταγὶ χόζα σαλεῖς.

„ ὁ σιλιντάρ αἰγὶ σαλεῖς. „ ὁ γιασοσαντζὴ γιασαγὰς χαλφὰ σαλεῖς. „ ὁ νδάβης γιαχγιὰ σαλεῖς. πλὴν ἐνὸς ἰγιασεοχίγι σαλεῖς νδαγιὰ βαϊρακὶ βαϊχρὶ ἀρί :—

„ οἱ βεζίρηδες δὲ σχολὴν γιαχγιάν. ✓ 1730

„ ὁ γιαχγιὰ σαλεῖς, εἰσὶ θυγατρὶ γαμβρὸς δὲ σοροὶ σὺν δὲ σχολὴν αἰχγιάν, πλὴν ὀπίσω εἴχασιν αἴγλα

„ ὁ βεσταγὶ σαλεῖς παλιοπαντζάκης.

„ ὁ βαλὶκ γιαχγιὰ σαλεῖς ἐνδεσασὼς ἀπὸ χανιτζαραγασὴν ἐξόδας ...

„ ὁ δοσαγὶ σεφὶ σαλεῖς. „ ὁ αἰγὶ σαλεῖς ἐσαβεσασὼς ἀπὸ δεφτερντάρης μιᾶς

„ ὁ σεχεϊζιανὶ σαλεῖς. 1732 — αὐγούστου 29 —

1735 „ ὁ Γκιουρτζή ἰσμαηλπασᾶς. ἡμέρας [illegible]

1735 „ ὁ Σιλιχτάρ ἐμίρ μεχμετπασᾶς.

1737 „ ὁ Μυχσύνογλου ἀπδουλαχπασᾶς.

1737 „ ὁ Πιεγιέν μεχμετπασᾶς.

1739 „ ὁ Ἐβλιγιά μεχμετπασᾶς.

1740 „ ὁ Πιεγιέν ἀχμετπασᾶς.

ἰουν: 12
1742 „ ὁ χεκιμόγλου ἀλιπασᾶς πάλιν.

ἐπερ: 10

1743 „ ὁ χαλαιπασᾶς.

σεπτ: 12
1746 „ ὁ τεργιακῆ χατζῆ μεχμετπασᾶς.

ἰουλ: 29

1747 „ ὁ φιραριζαδὲ ἀπδουλαχπασᾶς.

αὐγ: 13
1749 „ ὁ δοβιδδάρπεγη μουμετπασᾶς.

δεκεμ: 23
1752 „ ὁ ἀπδουραχμαν παλαζαδὲς μουσταπασᾶς.
ἰουνίου 20

„ οἱ βεζίριδες τοῦ σουλτὰν ὀσμάνη.

1754 „ ὁ ἀπδουραχμαν πασαζαδὲς μουσταπασᾶς πάλιν.

δεκεμβ: 2

1755
φεβρ: 4 ὁ χεκιμόγλους ἀλιπασᾶς τρίτην φορὰν.

μαΐου 7 ὁ νεϊλὴ ἀπδουλαχπασᾶς.

αὐγ: 13 ὁ νισαντζῆ ἀλιπασᾶς.

ὀκτωβ: 14 ὁ σαΐδπασᾶς τοῦ ἰγριμοσενίζη ὁ υἱός.

1756
μαρτ: 21 ὁ ἀπδουραχμαν πασαζαδὲς μουσταπασᾶς τρίτην φορὰν.

μαρ: 31 ὁ μεχμὲδ ῥαγιππασᾶς.

„ οἱ βεζίριδες τοῦ σουλτὰν μουσταφᾶ.

ὁ αὐτὸς ῥαγιππασᾶς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1215: ράδη νεφτο - - -
. . . : Μιχαή - - -
. . . : Δαν ηός ράδη νέγρο.
1330: τσφάν Μαϊχλή - -
1339: Μπαταράκας . . -
1342: Βαδηζάβ Μπαταράκα -
1345: Αλέξανδρ
. . . . : Νικόλ Αλεξάνδρο -
1366: ράδη -
1383: Μήτρας ράδη -
1400: Βλάδ
1423: Δαν αδελ Μήτρα -
1427: Δεσν . . -
1445: Δάν ό Β . -
1451: Βαδηζάβ . -
1455: ράδη ό αμορρέ -
1460: Λάγιοθα Μπαταράκας.
1477: Βλάδη τζαούς -
1493: ράδη ό μεγάλος -
1501: Μίχνας -
. . . : ράδη ηός τ μεγάλ ράδη -
1512: Βλαδίσλας -
1513: Νιάγος —
. . . : Θεοδόσιος ηός Νιάγος
1521: ράδη από Μοσκόπ
1521: ράδη από βοεβόδ
1522: Βαδηζάβ - -
1523: ράδη αφτεντή ό Β.
1529: Μοϊσης Βαδηζάβ -
1530: Βλάδ - - -
1533: Βιολίχας από ηέβνα -
1536: ράδη ό ηγούμενος —
. . . : λάγιοθας - -
. . . : ράδη ό ηγούμ σάχο -
1537: Πέτρος -
1544: ράδη ηός ράδη -
1546: Μίχνας ηός Μίχνα -
1553: ράδη ηχά
1553: Μήτρας -
1554: Παβλάκ ό σαχός -
1558: Μήτρας ίδ -
1560: Πέτρος ηός Μήτρα
1568: Αλέξανδρ ηός Μήτρα
1577: Μίχνας αλεξάνδρ -
1583: Πέτρ Παβλάκου -
1585: Μίχνας ίδ -
1591: τσφάν νοβός
1592: Αλέξανδρος —
. . . : Μιχαή ό ανδρέας
. . . : ζωγρεφώ —
1601: ζωγρεφάκ Μπαταράκας -
1609: ράδη Μίχνα
1614: Αλέξανδρ ράδη -
1618: Γαβρηή Μοβίλας -
1619: ράδη ίδ -

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀπὸ χῦ. „ αὐθέντας βλαχίας.

1290 ῥάδυλος ὁ μαῦρος α.ος χρόνους 24
1344 Μιχαὴλ α.ος χρόνους 19
1383 Δάν α.ος Bodas χρόνους 23
1356 Ἀλέξανδρος α.ος χρόνους 27
1383 Μίρτζας ὁ γέρων α.ος χρόνους 29
1412 ῥάδυλος τζιέπες β.ος χρόνους 15
1427 Βλαδισλάβ α.ος χρόνους 18
1445 ῥάδυλος ὁ Ὑμορρόνου γ.ος χρόνους 15
1460 λάγιοτας Μπασαράμπας ὁ γέρων α.ος χρόνους 17
1477 Βλάδυλας τζιπελῶν α.ος χρόνους 16
1493 ῥάδυλος δ.ος χρόνους 15
1508 Μίχνας α.ος χρόνους 2
1510 Βλαδύτζας α.ος υἱὸς ῥάδυλου Καλογέρου χρόνους 2
1512 Θεοδόσιος Μπασαράμπας β.ος χρόνους 8
1520 ῥάδυλος ὁ Καλόγηρος γ.ος μήνας 6
1520 ῥάδυλος ἀπὸ τὸ Ἀφυμάτζι ς.ος μήνας 6
1521 Βλαδισλάβ β.ος χρόνον 1
1522 ῥάδυλος ἀπὸ τὸ Ἀφυμάτζι πάλιν χρόνους 7
1529 Μωϋσῆς τοῦ Βλαδισλάβ α.ος χρόνον 1 μήνας 6
1530 Βλάδυλας β.ος χρόνους 2 μήνας 6
1533 Βιντίλας ἀπὸ σλάτινα α.ος χρόνους 3 μήνας 6
1536 Παΐσιος Ἡγούμενος ἀπὸ τὸ Ἄρτζες ὁ ἐπονομασθὴς ῥάδυλος ζ.ος χρόνους 9 μήνα

Hurmuzaki XIII Documente o. 335.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βλαχιαν

1546	Μίρτζας β̃	χρόνους 7
1553	ῥάδυλος η̃ ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀλίας	μήνας 7
1558	Μίρτζας πάλιν	μήνας 8
1554	Πατράσκος ὁ καλός α̃	χρόνους 3
1557	Ἀλέξανδρος λεπουσνιάνος [illegible]	χρόνον 1
1558	Μίρτζας τρίτην φοράν	χρόνους 2
1560	Πέτρος τοῦ Μίρτζα α̃	χρόνους 8
1566	Ἀλέξανδρος λεπουσνιάνος [illegible]	χρόνους 9
1577	Μίχνας β̃ ὁ [illegible]	χρόνους 6
1583	Πέτρος β̃ ὁ τζερτζέλ, ὁ ὁ τοῦ [illegible]	χρόνους 2
1585	Μίχνας, ὁ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πάλιν	χρόνους 6
1591	στέφανος α̃ ὁ Κωφός	χρόνον 1
1592	Ἀλέξανδρος γ̃	χρόνον 1
1598	Μιχαήλ β̃ ὁ ἀνδρῆος, ὁ ὁ τοῦ Πατράσκου	χρόνους 8
1601	Σερμπάνος Μπασσαράμπας α̃	χρόνους 8
1609	ῥάδυλος θ̃ ὁ ὁ τοῦ Μίχνα	χρόνους 5
1614	Ἀλέξανδρος δ̃	χρόνους 4
1618	Γαβρίλας Μογίλας α̃	χρόνον 1
1619	ῥάδυλος ι̃ ὁ ὁ τοῦ ἀνδρῆου Μιχαήλ	χρόνους 4
1623	Ἀλέξανδρος ε̃ ὁ ὁ τοῦ ῥάδυλου	χρόνους 5
1628	Ἀλέξανδρος ϛ̃	χρόνους 2
1630	λέων α̃ ὁ ὁ τοῦ στεφάνου Τόμσα	χρόνους 3
c.336 1633	Ματάλης α̃ Μπασσαράμπας, ὁ ὁ Δάντζυλ Βουρνίνου	χρόνους 21

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βλαχια

1654	Κωνσταντῖνος α΄ Μαυρογένους, γὸς τοῦ Σερμπαϊβοδα,	χρόνας 4
1658	Μίχνας γ΄, γὸς τοῦ Γιανναίνη Καρῆ.	χρόνας 2
1660	Γεώργιος α΄, Γκίνας, Καπετανίας τοῦ Βοϊβόδα.	χρόνον 1
1661	Γρηγόριος α΄, Γκίνας.	χρόνας 4
1665	Ζάϊδης ια΄, ὁ Φριδᾶς, γὸς τοῦ Γκιονβόδα.	χρόνας 4
1669	Ἀνδώνιος α΄, ὁ γέρων.	χρόνας 3
1672	Γρηγόριος Γκίνας σταῖν.	χρόνον 1
1673	Δήνας α΄.	χρόνας 6
1679	Σερμπάνος β΄ Καντακουζηνός	χρόνας 10
1689	Κωνσταντῖνος β΄ Μαυρογένους Μαυρογκοβάϊ,	χρόνας 25, μῆνας 6
1714	Στέφανος β΄ Καντακουζηνός.	χρόνας 2
1716	Γκιόλας α΄, γὸς Ἀλεξάνδρα Μαυροπορδάϊ,	χρόνον 1
1717	Ἰωάννης α΄, Μαυροπορδάϊος, ὁ ἀδξρός τ.	χρόνας 2
1719	Γκιόλας Μαυροπορδάϊος σταῖν.	χρόνας 11
1730	Κωνσταντῖνος Γ΄, Μαυροπορδάϊος γὸς αὐτῦ,	ἡμέρας 15
1730	Μιχαὴλ β΄, Ζαποβίτζας.	χρόνον 1, μῆνας 3
1731	Κωνσταντῖνος Μαυροπορδάϊος σταῖν.	χρόνον 1, μῆνας 6
1733	Γρηγόριος β΄, Γκίνας.	χρόνας 2, μῆνας 7
1735	Κωνσταντῖνος Μαυροπορδάϊος [illegible] φοραῖν.	χρόνας 6
1741	Μιχαὴλ Ζαποβίτζας σταῖν.	χρόνας 3
1744	Κωνσταντῖνος Μαυροπορδάϊος [illegible] φοραῖν.	χρόνας 3, μῆνας 9
1748	Γρηγόριος Γκίνας σταῖν.	χρόνας 4, μῆνας
1752	Μαλάμης β΄, Γκίνας, ὁ γὸς αὐτῦ	μῆνας 9

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σ. 337

Βλαχία

1790 Κωνσταντῖνος Δ., ὁ ἀπομαθητὴς τοῦ ἁγίου, γόης ὁ Μιχαήλ

[illegible] χρόνους 2, ξυν

1796 Κωνσταντῖνος ὁ Μαυρομιχάλης πέμπτον χορόν χρόνους 2, ξυν 6

1796 Σπαρτάλος ὁ υἱὸς Γρηγορίου Γκίκα χρόνους 2, ξυν

1766 Κωνσταντῖνος Μαυρομιχάλης ὕστερον χορόν χρόνους 2, ξυν

1766 Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ ἁγίου βιβλιοθήκας τῆς ἀποθανὼν τὸν θρόνον

1764 Στέφανος ὁ γόης Βοϊτζας, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ χρόνον 1, ξυν

1766 Σπαρτάλος ὁ Γκίκας, ὁ χορὸν, μαθητευθεὶς τῷ χρόνου 1, ξυν

1766 Ἀλέξανδρος ὁ Γκίκας ὁ υἱὸς αὐτοῦ χρόνον 1, ξυν

1766 Γρηγόριος ὁ υἱὸς Ἀλεξάνδρου Γκίκα [illegible] χρόνον 1, ξυν

1770 Μαρτίου ἀπὸ μηνὸς μεσοῦντος τεσσαρακοστοῦ ξυν

1774 Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Γκίκα χρόν: 7, ξυν 3

1784 Γκίκας ὁ Καρδιτζάλης χρόν: 1, ξυν 6

1763 Μιχαὴλ ὁ Βοϊτζος, υἱὸς τοῦ Δημητρακῆ χρόν: 2, ξυν

1786 Γκίκας ὁ Μαυρομιχάλης υἱὸς Πέτρου Βοεβόδα [illegible]

Δομνίου ἐβασίλευσε [illegible]

1790 – Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος ἐν ὁρᾷ

1791 – Μιχαήλ[illegible] Βοϊτζος [illegible] ἐν ὁρᾷ ἐξῆλθεν εἰς Βλαχίαν αὐθὶς

1793 – Ἀλέξανδρος Μουρούζης ἀπὸ Μαυροβουνίου εἰς Βλαχίαν

1796 – Ἀλέξανδρος Μουρούζης 1795/6

1797 – Κωνσταντῖνος Χαντερὶς Ζακυνθήνος 1799 ἀπὸ Δεκεμβρίου ἕως Ἰουλίου

1799 – Ἀλέξανδρος Μουρούζης εἰς Βλαχίαν

1801 – Μιχαήλ Βοϊτζος εἰς Βλαχίαν

1802 – Κωνσταντῖνος Μουρούζης εἰς Βλαχίαν ἐν Θεσσ. ἀπὸ 19 Φεβ.

1806 – Ἀλέξανδρος Βοϊτζος διὰ μεσιτείας [illegible]

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Βλαχιά

1806 — Κωνσταντίνος Χαντζερής ἐφονεύθη

1806 — Δήμος Δάσκος ἐφονεύθη ἀπὸ Δημ. Βλαχέα

1812 — Ἰωάννης Γκόγκος — Θωμᾶς Δάσκος

1818 — Ἀλέξανδρος Γκίκας — νομεὺς 5 — ἡ ἐπάνω ἀνδριὰς ἔως 1821 Ἰανουαρίου

1821 — Γεωργάκης Καψάλης ἐπανεστάθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἀνδριὰς Μαυρογένους ἡ ὁποία ἐκρεμάσθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὁδὸν Ρώσσου διερμηνέως, ἀσπαζόμενος ἐμπρὸς ἡ ἐφόνισε μαζὶ μὲ τοὺς Φαναριώτας.

1822 — Ἡμ. αὐ. Γεωργάκης Γίκας ἐφ' Βλαχίαν εἶχεν ἐφόνισε χάρ. διὰ ἐμπρὸς Βλαχέα ἀπὸ τὰ ἐφόνισε ἡ Πετρόχειρ σφαγείου

Κωνσταντίνος Χαντζερὴς ἐμπρόσθια τὸ 1797 καὶ ὀπίσθιον ἡ Δημήτριον - ἐμπροσθόνθη αὐτὸ ὁ καὶ Βιδίνιν ἐκαθίσθη τὸ ἀσφαλὲς ἀπὸ τὸν Βασιλικὸς ἐκαθίσθη ἐπὶ ἐμπροσθόνθης τὸ καὶ Χαντζερὴς ἡ ἐφόνισε ἀλλοφρόνιος δίμοιρα τὸν ἄλλον ἡ ἐπάνω ἐκ Κωνσταντινούπολιν ὁ καὶ Χαντζερὴς ἐκαθίσθη, ἐφονεύθη μαζὶ τῶν ἐμπρόσθιον ὁ Κωνσταντὶν Βοδίνης Χαντζερὴς ἐκαθίσθη ἀναφορὰ ἐφ' τὸ Βασιλικὸ ἐφόνισε ἐκαθίσθη τὸ Χαντζερὴς καὶ ἐκαθίσθη, ἡ ὁποία ἐμπρόσθια ἀλλὰ νὰ καθαιρεθῇ τὴν ἐμπρόσθιον τὸ 1799 καὶ φλουρίσθη ἡ ἐφόνισε μέρα ἐκ τὸ Βασιλικὸ ἀσφαλὲς ἀπὸ τὸ ἐκ θὰ δημὸν νὰ καθαιρεθῇ:—

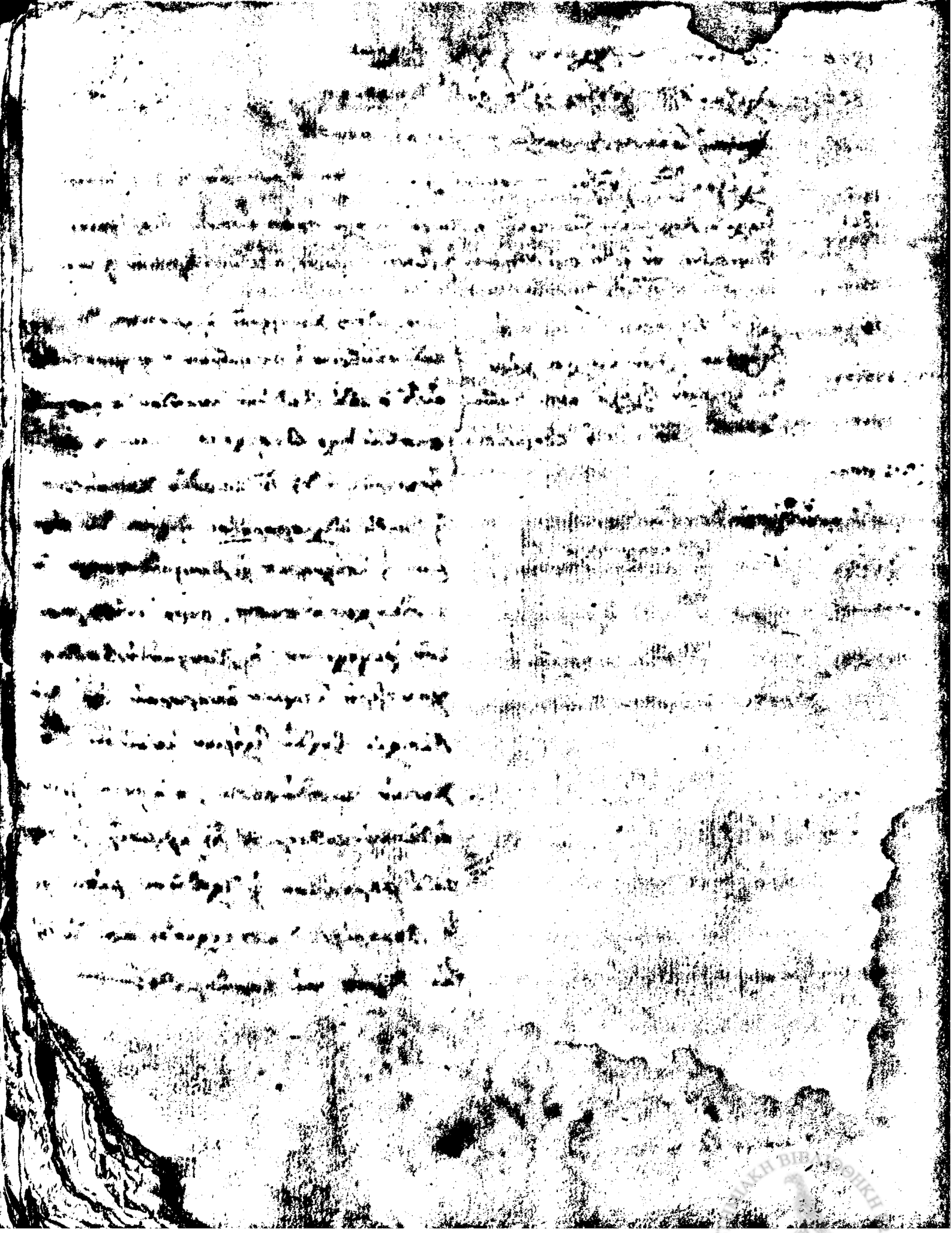

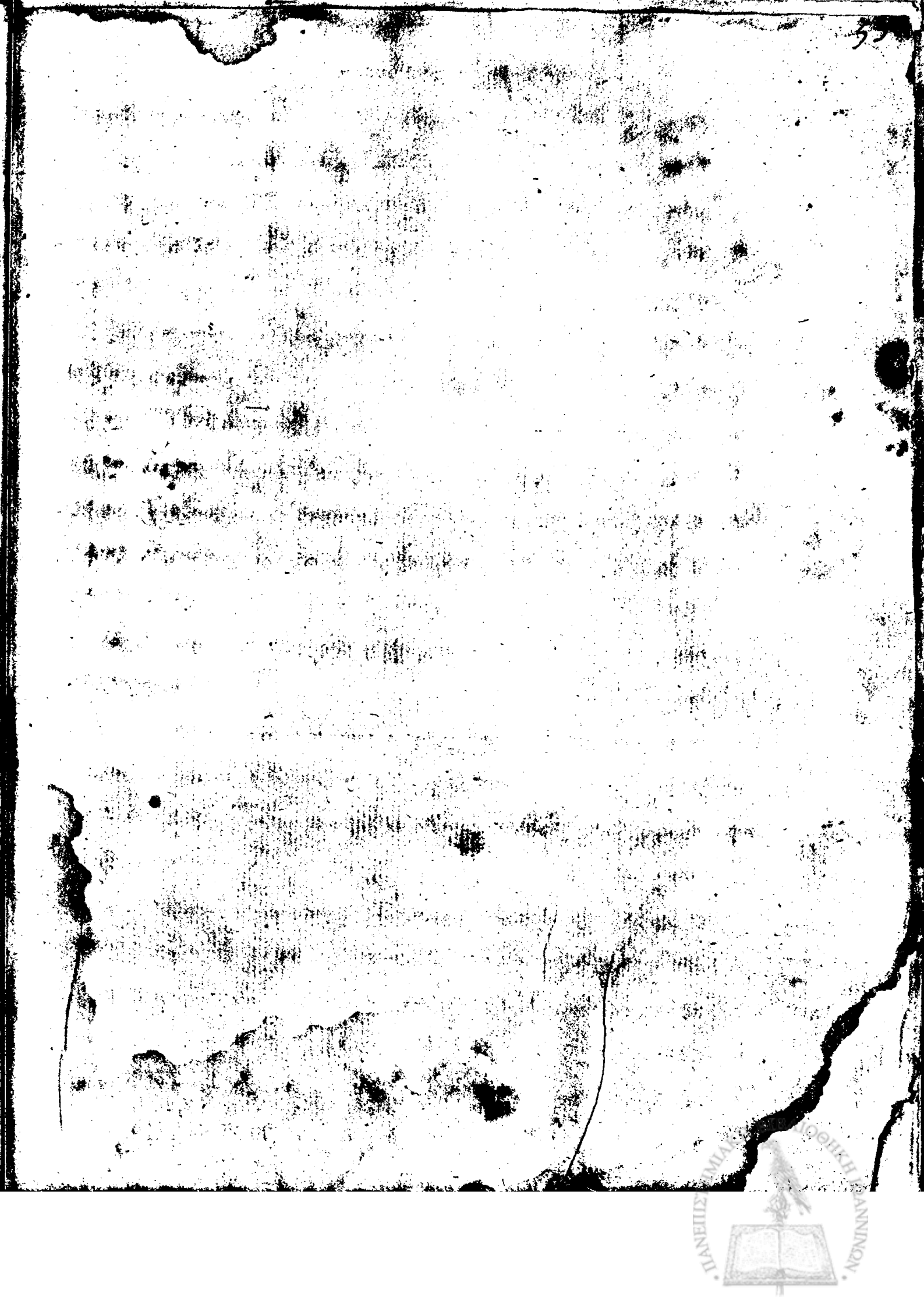

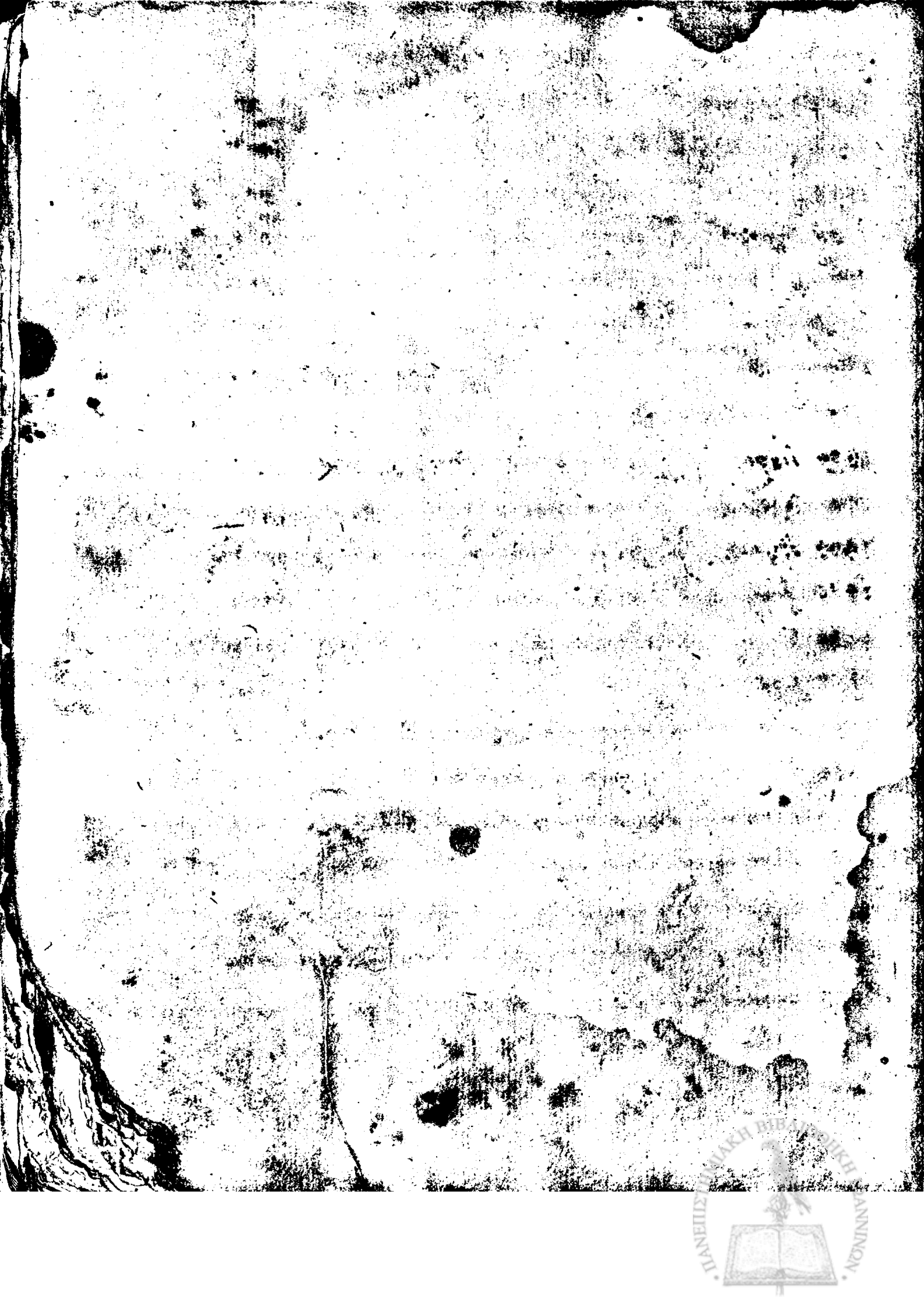

» ἀνδρόνικος Μολδαβίας.

1394 Δραγόσης αὐ. χρόνας 2

Σαν 1354 Δαῦς αὐς, ὁ υἱὸς ἀνδρ. χρόνας 4

1358 Λάτζκος αὐς Ἡγιαστο. χρόνας 8

1366 Μαρκὸς αὐς [illegible] χρόνας 6

1372 Πέτρος αὐς ἀδ Μιρτσ. χρόνας 16

1388 Ἰωάνος αὐς, ἀδελφοκτόνος χρόνας 3

1391 Στέφανος αὐς χρόνας 7

1398 Πέτρος βὸς, υἱὸς ἀδ Στεφάνου χρόνον 1

1399 Λάτκος αὐς, υἱὸς ἀδ Πέτρου χρόνας 2

1401 Ἀλέξανδρος ἀδ Ἰωάνου αὐς, ὁ παγός χρόνας 32

1433 Ἡγιάστος αὐς, υἱὸς ἀδ Ἀλεξάνδρου χρόνας 12

1445 Ἰώαννος βὸς, υἱὸς ἀδ Ἡγιάστου χρόνον 1

1446 Πέτρος υἱὸς ἀδ Στεφάνου σάγιν. χρόνας 5

1451 Στέφανος βὸς. χρόνον 1

1452 Μαρκὸς βὸς, ὁ ὀνομαζὸς υἱὸς Ἀλεξάνδρου ἐκ Στεφανίδος χρόνας 2

1454 Πέτρος γ̃ὸς ὁ λεγόμενος ἡ Ἀλεώ βόδας. χρόνας 2

1456 Στέφανος γ̃ὸς ὁ παγός, υἱὸς ἀδ Μαρκοῦ βόδου χρόνας 47

1503 Μαρκὸς γ̃ὸς υἱὸς ἀδ Στεφάνου. χρόνας = 12, μήνας 9

1516 Στέφανος δ̃ὸς, ὁ νεὸς υἱὸς ἀδ Μαρκοῦ βόδου χρόνας 9, μήνας 9

1527 Πέτρος δ̃ὸς, ζάρες, ὁ ὀνομαζὸς υἱὸς ἀδ Στεφάνου ἐκ Στεφανίδος χρόνας = 11

1538 Στέφανος αὐς, ὁ χανὸς, υἱὸς ἀδ Ἀλεξάνδρου βόδου χρόνας 2, μήνας

1540 Ἀλέξανδρος βὸς, ὁ Κορνιας. μήνας 6

1542 Πέτρος ζάρες σάγιν. χρόνας 6

Hurmuzaki Documente XIII p. 337

Μπεδάβια

1546 Ἠλιάσκος β.ος τοῦ Ἀλεξάνδρου. χρόνους 8

1554 στέφανος ς.ος τοῦ Πέτρου ῥάρε. χρόνους 3, [illegible]

1557 Ἀλέξανδρος γ.ος λεπουσνιάνος. χρόνους 5

1562 Δέσποτ ὁ Ἰάκωβος βασίλφος α.ος χρόνους 2

1564 στέφανος Τόμσα ζ.ος μῆνος 1

1564 Ἀλέξανδρος λεπουσνιάνος πάλιν. χρόνους 5

1569 Μπογδάν δ.ος τοῦ Ἀλεξάνδρου. χρόνον 1

1570 Ἰωάννους α.ος ὁ τύραννος. χρόνους 6

1576 Πέτρος ε.ος ὁ Κουτζός, υἱός τοῦ [illegible] βόδα. χρόνους 5

1581 Γιάνκουλος α.ος σάσος λουτεράνος. χρόνους 3, [illegible]

1584 Πέτρος ὁ Κουτζός πάλιν. χρόνους 2

1586 Πέτρος ς.ος ὁ τζερτζέλ. χρόνους 5

σ.338 1591 Ἀρών α.ος ὁ κακός. χρόνους 2

1593 Ἀρών πάλιν. χρόνους 2

1595 Ἰσβεμίας α.ος Μογίλας ὁ μέγας βόρνικος. χρόνους 12

1607 Συμεών α.ος Μογίλας. χρόνους 2

1609 Κωνσταντῖνος α.ος Μογίλας, υἱός τοῦ Ἰσβεμίου. χρόνον 1

1610 στέφανος Τόμσα η.ος. χρόνους 5

1615 Ἡ δόμνα τοῦ Ἰσβεμίου μετά τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μποδάνου, χρόνον 1

1616 ῥάδουλος α.ος ὁ μέγας. χρόνους 3

1619 Γάσπαρ α.ος Ἰταλός. χρόνους 2

1621 Ἀλέξανδρος Ἠλίας δ.ος χρόνον 1

1622 στέφανος τοῦ Τόμσα πάλιν χρόνον 1

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μαρδαϊτης

1623 βαΐδλος ὁ μέγας σφάγιν.	χρόνας	3
1626 Μυρών Ματρονόπης ἄς.	χρόνας	4
1630 Ἀλέξανδρος ἐς ὑός βαΐδλη τοῦ μεγάλη.	χρόνας	5
1630 Μωϋσῆς ἄς	χρόνον	1
1634 Ἀλέξανδρος Ἡλιάσης σφάγιν	χρόνας	2
1633 Μυρών Ματρονόπης σφάγιν τὸν υἱὸν Μωϋσῆν σφάγιν,	χρόνον	1
1634 βασίλης ἄς ὁ Ἀβανίδης.	χρόνας	20
1634 στέφανος Γεώργιος θς	χρόνας	4
1635 Γεώργιος ἄς Γκίνας, κουμπαρίας τοῦ βασίλη	χρόνας	2
1660 στεφανίτζας ἴς ὑός τοῦ βασίλη.	χρόνας	2
1662 Δυσράϊος δαμιάνης ἄς	χρόνας	4
1666 Ἀθήνας ὁ Ἀβανίδης ἄς	χρόνας	6
1666 Ἡλιάσης γς τοῦ Ἀλεξάνδρου	χρόνας	2, χρόνας 6
1669 Ἀθήνας σφάγιν	χρόνας	3
1674 στέφανος Πετρετζίτης ἰαές	χρόνον	1
1674 Δημήτραίνος Καντακουζηνός ας	χρόνας	2
1676 Ἀθανάσιος ας Ῥιζαντίου ὁ μυρίδης Δράφαλας	χρόνας	3
1679 Ἀθήνας βίβλην ροφάν	χρόνας	5
1684 Δημήτραίνος Καντακουζηνός σφάγιν	χρόνον	1
1685 Κωνσταντῖνος ἐς Καντακουζηνὸς ὁ χέρων	χρόνας	8
1693 Κωνσταντῖνος γς ὑός τοῦ Ἀθήνα	χρόνας	3
1696 Ἀνδίοχος ἄς ὑός τοῦ Κωνσταντίνου Καντακουζηνοῦ	χρόνας	5
1701 Κωνσταντῖνος ὑός τοῦ Ἀθήνα σφάγιν	χρόνας	3

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μολδαβ

1704 Μιχαήλ ῥαποβίτζας α̅ς

1705 Ἀντίοχος τοῦ Κωνσταντίνου Καντεμίρου πάλιν

1708 Μιχαήλ ῥαποβίτζας πάλιν

1710 Νικόλαος Ἀλεξάνδρου Μαυροπορδάτου α̅ς

1711 Δημητράσκος β̅ς υἱός τοῦ Κωνσταντίνου Καντεμίρου

1712 Νικόλαος Μαυροπορδάτος πάλιν

1716 Μιχαήλ ῥαποβίτζας τρίτην φορά

1727 Γρηγόριος Γκίκας α̅ς

1733 Κωνσταντῖνος δ̅ς υἱός Νικολάου Μαυροπορδάτου

1735 Γρηγόριος Γκίκας πάλιν

1741 Κωνσταντῖνος Μαυροπορδάτος πάλιν

1743 Ἰωάννης β̅ς Μαυροπορδάτος ἀδελφοκτόνος

1747 Γρηγόριας Γκίκας τρίτην φοράν

c. 334 1748 Κωνσταντῖνος Μαυροπορδάτος τρίτην φοράν

1749 Κωνσταντῖνος ε̅ς υἱός τοῦ Μιχαήλ ῥαποβίτζα

1753 Ματαίης α̅ς υἱός Γρηγορίου Γκίκα

1756 Κωνσταντῖνος ῥαποβίτζας, ὁ ἐπιλεχθὲς τζιγάνος πάλιν

1757 Σκαρλάτος α̅ς υἱός Γρηγορίου Γκίκα

1758 Ἰωάννης γ̅ς Καλλιμάχης, ὁ ἐπιλεχθὲς Καλλιμάχης

1761 Γρηγόριος β̅ς υἱός Ἰωάννου Καλλιμάχη

1764 Γρηγόριος γ̅ς υἱός Ἀλεξάνδρου Γκίκα

1767 Γρηγόριος β̅ς υἱός Ἰωάννου Καλλιμάχη πάλιν

1769 Κωνσταντῖνος Μαυροπορδάτος τετάρτην φοράν

162 1770 Γρηγόριος γ̅ς υἱός Ἀλεξάνδρου Γκίκα [illegible]

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΛΑ ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ ΑΥΞΩΝ ΑΡΙΘ.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἄλλοι ἐπώλουν τὰ ὑπάρχοντα διὰ
νὰ ζήσωσι
Ἡγοράσθη τῇ 15 Ἰαν. 1944 μετὰ τοῦ
Νομοκάνονος παρὰ τοῦ παλαιοπώλου Χρ
Σακιοράφου (ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανδρόσου 40) ἀντὶ
700000 δρ. ἑπτακοσίων χιλιάδων
+ ὁ μητροπολίτης Κορυτσᾶς
Εὐλογίος Κουρίλας

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible]

Ε. φ. 2 ουμ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κώδιξ συμμείκτος ἱστορικός τοῦ ΙΗ'-ΙΘ' αἰῶνος 422 χ. 17
i. "Ἔλεγχος τῶν ἐν τῷ παρόντι [τεύχει] περιεχομένων" φ. 539

"Προλεγόμενα."

2. "Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Τουρκῶν ἢ τῶν βασιλέων αὐτῶν" φ. 1
ὀλίγα ἱστορικὰ ἐν ἀρχῇ εἶτα χρονολογ. πίναξ τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1327-1774. ἀρχ' Ἠξεύρετε ὅτι.

3. "Περὶ τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Τούρκων ἢ ἐξουσιάζουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην" φ. 3
ἀρχ. Μεταξὺ ὀτιδήποτε τρόπον ὁ Τοῦρκος λέγεται μέγας μονάρχης.

4. "Περιγραφὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως" φ. 7
ἀρχ. Ἡ χώρα τῆς ἢ ὅπου ἄλλας φορὰς ἐνομάζετο Βυζάντιον.

5. "Τὰ τῆς πόλεως θαυμαστήματα", φ. 8
ἀπαριθμοῦνται τοιαῦτα κξ'.

6. "Περὶ τοῦ πόσας πόρτας ἔχει τὸ νέον παιρὸν ἡ Κωνσταντινούπολις ἢ ποῦ κατοικοῦνται τοὺρκοι πιώτεροι, φ. 9.
ἀρχ. Ἐν φρούριοις ἀπ' ὧδε ἐκεῖθε δυσὶν μέρος.
ἐπὶ τῆς ἄνω ἀριστερᾶς ὥρας: "ἀπὸ χειρογράφ."
ἀριθμοῦνται ἐν ὅλῳ 49 φύλλα.

7. "ἐκ τῆς Γεωγραφίας Μελετίου Ἀθηνῶν", φ. 10.
"ὅτι τρίγωνον τὸ σχῆμα τῆς πόλεως .... ἄνοιγμα δὲ δουλεύομεν τὰνεν πύλαι ἀριθμοῦνται λ'." (ὁ πίναξ ἔχει 33)

8. "Πύργοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως" φ. 12
ἀρχ. ὁ πύργος τοῦ Ἀνεμᾶ πλησίον τῶν Βλαχερνῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

9. "ἐκ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου", φ. 13.
ἀρχ. Ὁ οὖν τὴν Κωνσταντινουπόλιν ῥώμην νέαν.
10. "Ἔπαινος Κωνσταντινουπόλεως" φ. 13β
ἀρχ. Ἵσταται γὰρ ἐν τῷ κρατίστῳ μέρει τῆς οἰκουμένης καὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων καρποῦται τὰ ἄνθη.
11. "Περὶ τοῦ βασιλείου τῶν σερίφων, ἤτοι φετζ καὶ τοῦ μαρόκκου", φ. 15
ἀρχ. Τὰ δύο βασίλεια τοῦ φέτζ καὶ τοῦ μαρόκκου ἀποτέλεσαν τῶν αὐτοκρατορίαν τῶν σερίφων.
12. "Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Τατάρων", φ. 16
ἀρχ. Ὁ τζεγγὶς χὰν ἐν ἔτει ἀρπζ' ταῖς τῶν Τατάρων ψήφοις ἡγεμὼν αὐτῶν προχειρισθείς.
13. "Περὶ Γεωργίου τοῦ φραντζῆ· ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, Μελετίου Ἀθηνῶν ..." φ. 19β
14. "Διάφοροι ἱστορίαι περὶ τοῦ τῶν Ὀτθουμαλίδων γένους πόθεν καταγεται ποικιλοτρόπως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Σουλτὰν Αζατίνη μέχρι τοῦ Σουλτὰν Μεχμέτη τοῦ τὴν πόλιν λαβόντος, ἐκ τῆς ἱστορίας Γεωργίου τοῦ φραντζῆ κεφ. ιδ'." φ. 20 (ἐξέπεσεν ἡ ἀρχή)
... τὸν ἐποιήσατο καὶ οὐδένα χριστιανὸν ἀδικεῖν ποτε ἤθελεν, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς τυχόντας ὑποτεταγμένους αὐτῷ πολλὰς χάριτας καὶ εὐεργεσίας ἐποίει καὶ ἐχαρίζετο. καὶ ἦν αὐξάνων ὀλίγον τε πρὸς ὀλίγον τὴν αὐτοῦ ἀρχήν. αὐτὸς γεννᾷ τὸν Ερτογρούλην παρὰ τοῦ Ὀτθουμάνου.
Διάφορα σχόλια ἐπὶ τῆς ᾠᾶς, τὸ ἐν φ. 22 "σχόλιον τοῦ ἀδριανουπόλεως". ὑπάρχουσι τὰ κεφ. ιδ'-κγ'. τὸ τέλος ἐξέπεσεν.

15. Διδόσοσαρια ἱστορίας περί τοῦ Βαγιαζίτ ἡ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μιχαήλ ἀπέφαλον ἡ πολοβόν ἐν ἀρχαία γλώσσῃ φ. 2β "... αὐλοῦ καλεῖσθαι ἐπίκλησον. ὑπῆρχε δὲ ἐν τοῖς νοητικοῖς αὐλοῦ τοῦ Δίπλας κτλ.

Περί τῆς βασιλείας μεμερίστη βασιλεῖς τῶν Τουρκῶν τοῦ ἡ τὴν Πόλιν λαβόντος

16. "Διαθήκαι περί τοῦ Γεωργίου Καστριώτου τοῦ ἐπικληθέντος Σκενδέρμπεη" αὗται εἶναι ἐν τοῦ Δουκᾶ Ἱεροσολύμων, Περί τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις σαφηνισθέντων, βιβλ. δ'. ἐν τοῦ Μιχαήλ Γεωγρ. κεφ. β', 306 ἐν τοῦ Περιηγητικοῦ ἀναστασίου τοῦ Μακεδόνος τοῦ ἐκ Νικαίας σ. 15, ἐν τοῦ Γεωργίου Φραντζῆ βιβλ. δ', κεφ. κα' ἡ "ἀπὸ χειρογράφου σημειώματος", φ. 33-34ᵃ

17. "Περί τῶν ἀξιῶν ἡ ἐνδόξων κατορθωμάτων Γεωργίου τοῦ Κρόγια, ἐλληνικὰ Καστριώτου, τοῦ ἐπικληθέντος Σκενδέρμπεη, αὐθέντου ἡ ἡγεμόνος Ἀλβανίας τε ἡ Ἠπείρου", φ. 35

κεφ. ὁρῶτον. Τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Μακεδονίας ἡ Ἀλβανίας ὅπου τὸ πάλαι ὠνομάζετο Αἰμαθία ἡ Βουμελία δὲν τὸ ἐξουσίαζεν ἄλλος ὡσφὰ ὁ ἡγεμὼν Γιωάννης ὁ Καστριώτης (ἡ Δῶ κεφάλαια).

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

18. "Ἱστορικὸν τῶν ἐξ ἀρχῆς βασιλέων Τουρκῶν μεταφρασθὲν εἰς Γραικικὴν διάλεκτον ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν δι' ἐπιταγῆς τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα Βοεβόδα καὶ δι' ὑπαγορεύσεως τοῦ μπεκλάσ Διβὰν ἐφένδη, ἐξηγήσεως τε τοῦ μεγάλου Πορτάρη κὺρ Μαρδαίου τοῦ Χίου καὶ διορθώσεως καὶ ἐπιμελείας τοῦ Μιχαὴλ Βυζαντίου Γραμματικοῦ, ἐν ἔτει ἀψδ', μηνὶ αὐγούστῳ." φ. 105.

ἀρχ. Ἱστορία τοῦ α^ου Σουλτὰν Σουλεϊμάνη. Αὕτη ἡ ἱστορία ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ἀλποσμάνη τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία ἐκηρύχθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον φανερὴ καὶ ἀληθεστάτη καθὼς οἱ ἱστορικοὶ τὴν ἐπερίγραψαν

Προτάσσεται "Πίναξ τοῦ παρόντος ἱστορικοῦ τῶν βασιλέων Τουρκῶν" (ἀπὸ τοῦ Σουλεϊμάνη 1300 - τοῦ Σουλτὰν Μεχμέτη τοῦ Δ' 1648).

19. "Ἐρεύνησις ἱστορικὴ τοῦ πολέμου ὁποῦ ἔκαμαν οἱ Τοῦρκοι ὑποκάτω εἰς τὸ κάστρον τῆς Βιένας, τὸ λεγόμενον μπέτζι καὶ τὴν νίκην καὶ ἐντροπὴν ὁποῦ ἐλάβασι ἀπὸ τὸ χριστιανικὸν στράτευμα κατὰ τὸ 1683^α", φ.

ἀρχ. Δὲν ἐπολέμησαν ποτὲ οἱ ὀτομάνοι διὰ δόξαν ἢ διὰ ὄνομα.

Προτάσσονται (φ. 177 - 178) βιογραφικὰ καὶ ἐπιστολὴ τοῦ ἐκ τῆς Ἰταλικῆς μεταφραστοῦ ἱεροκήρυκος Ἱερεμίου Κακαβέλα, ἀφιε-

ρωσικὴ φρὸς τὸν ἡγεμόνα Οὐγκροβλαχίας Σερβάνον Βοεβόδαν Καντακουζηνόν. Ἡ ἐφαναστατικὴ αὐτὴ ἐπιστολὴ εἶναι γεγραμμένη τῇ ἰδίᾳ τοῦ ἱστοριογράφου χειρί ἐνῶ ἡ φορμιαρεία δι' ἄλλης ἀρχαιοτέρας. Ἴδε συνεχόμενα ἐν φ. 195a-b καὶ ἀπὸ φ. 206-224 ἕλκει μέχρι τέλους. Ἐν τέλει ἡ περὶ τοῦ θριάμβου τοῦ αὐτοκράτορος Λεοπόλδου ἐπιγραφὴ τοῦ Ἰησουίτου Μαρτίνι Στριγονίτη.

Σ - Βιβλ. Ἐθνικ. - Ἑλλην. Κ, ἀρ. 135, Κωδ. 156, φ. 4-40

20. "Ἐπιφάνεια τῆς γενομένης ἐντεύξεως τοῦ Πρέσβεως τῶν μοσχόβων μετὰ τοῦ κραταιοῦ βασιλέως τῶν Ὀθωμανῶν καὶ τοῦ ἱστορικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐνεργουμένης ἐναύλου συνηθείας καὶ τάξεως 1682, μαρτίου 18 ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει. Ἡ τάξις τῆς φιλίας ἐπὶ τοῖς μέγαν ἐλπίζων ἡ μοσχοβίας Προκόπιον Βαζνίτζιν", φ. 226.

ἐπιγρ. Εἰς τὸν αἰγιουπίου τὸν μωαμτζὲ, ἀφ' οὗ ἐσώζων ὁ ἐπίτροπος ἔστειλαν τὰ παῖδια, ἡ τὸ παῖδι τοῦ ἐπιτρόπου τῶν ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς Δραγομάνων.

21. "Αἱ συνθῆκαι καὶ αἱ συμφωνίαι διὰ τοῦ ἐπρέπουσαι εἰς τὸν βασιλικὸν ἀκτναμὲ αὐτοκλεῖ μεταφρασθεῖσαι" φ. 228

ἐπιγρ. "Ἀπὸ τὴν μεταβάσεως τοῦ Δαζάμωσκος εἰς πλίτ ἐν ἀμφοτέρῳ τῷ πόμῳ ἡ ὁδηγοῦ ἡ μεσίτου τοῦ φροφήτου ἡμῶν τοῦ μωχαμὲτ μουσαφᾶ ἔτει χιλιοστῷ ἐννεηκοστῷ πρώτῳ ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἰδίᾳ ἕως εἰς εἰκοστὴν ἕβδομη ἔγινε δόρια τὴν μεταξὺ εἰρήνης μὲ τοιαύτας συμφωνίας (sic)

22. "Περιγραφή ἐκ τῶν ἐφημερίδων τοῦ ἐξ ἀποβρήτων ἡμῶν πραιτωρίου τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου περὶ τῆς κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐκστρατείας τοῦ ἀοιδίμου ἐπιτρόπου Σουλεϊμάν φασᾶ ἢ τῆς ἀφιξεώς, ἢ ἐξόδου αὐτοῦ, ἢ ἐπάνοδος τῆς στρατιᾶς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους" φ. 230

ἀρχ. ἀχπς' τῇ ἑνάτῃ τοῦ ἀπριλλίου ὁ ἐπίτροπος τῆς βασιλείας ἐξήλθε μετὰ μεγάλης στρατιᾶς ἢ ἀλαγίρ.

23. "Περιγραφὴ τοῦ ὁρδὶ ἀλαγίου ἤτοι τῆς φορεσμοῦς τῶν τεχνιτῶν ταγμάτων γινομένης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου ὅταν ἐκστρατεύσῃ βασιλεὺς ἢ βεζίρης", φ. 231

ἀρχ. ἀρχινᾷ τὸ ἀλάϊ ἀπὸ τὸ γενὶ τζαμὶ ἢ στρνᾷ ἀπὸ Διβάνγιολου, ἀποκάτω ἀπὸ τὸ ἀλάϊ μέσου ἢ σοκάκι εἰς τὸ ἐδρενὲ καπου.

Ἀξιοσημείωτον εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῶν χριστιανῶν (φορέματα γουναράδων ἢ καπαπίδων) ἐν εἴδει καρναβαλίου.

24. "Περιγραφὴ τοῦ ἀλαγίου τοῦ βασιλικοῦ σπάλ." φ. 232

ἀρχ. "Ὅλα τὰ γαλιόνια, τὰ κάτεργα ἢ ἡ γαλιώτας στρνοῦν μὲ ἀλάϊ ἐμπροστὰ ἀπὸ τζαμὶ μέσου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι συνήθεια νὰ κατεβαίνῃ ὁ βασιλεύς.

25. "Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς τετραετοῦς μεγάλης ὁδοιπορώσεως ὡρὸς δὲ ἢ Ἀουστραλία. Περὶ τῆς φροϋπαντήσεως ἢ ὑποδοχῆς τοῦ Σαντζάκ σερεφίτ, ὅταν ἐμβαίνει εἰς βασιλεύουσαν. ἐν ἔτει αψλζ', ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ" φ. 234

ἀρχ. Τὸ βασιλικὸν ὁρδὶ μενεξὲς ἀπὸ Ἰσάκτζας κατὰ τὰς Νοεμβρίου, ἔφθασεν εἰς βασιλεύουσαν τῇ ε' τοῦ Δεκεμβρίου.

26. "Περὶ τῆς ὁροθεσίας ἢ ξεσυροβοδίσεως (ἢ ἀλλιῶς ἐγγράφη ἔσωτα νισράνω) τοῦ Σαντζάκ σεριφίου, ὅταν διώρχεται εἰς ἐκστρατείαν ἡ ἐσανόδου εἰς βασιλεύουσαν, ἐν ἔτει ἀφλη', ἐν μηνὶ Μαρτίῳ", φ. 234β.

ἀρχ. Τῇ ιγ' εὐρῆκεν ὁ ἐσέλτσος ἀπὸ βασιλευούσης μὲ ἀλάϊ μεγαλώτατον (λεγόμ Μεχμέτ σαοὰς) ὅπου διώρισε νὰ κάμῃ τὸ ὁροπέρυσινόν.

27. "Ἀνέκδοτος ἱστορία τῶν συμβάντων εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Σουλτὰν Μεχμέτη ἐκστρατεύοντος τοῦ Κιουπρουλῆ γέροντος Μεχμὲτ σαοὰ μέχρι τῆς βασιλείας Σουλτὰν Ἀχμέτη, υἱοῦ τοῦ αὐτοῦ Σουλτὰν Μεχμέτη, ἐπιτροσώπου τοῦ θανόντα τοῦ Δαμὶατ Χασὰν σαοὰ" ἐπιγράφει: "ἀπὸ φωνῆς Δημητρίου Ῥαμαδάνη μεγάλου σοδαδάρεως καὶ ἐκτάξεως Κωνσταντίνου βοεβόδα Μαυροκορδάτου", φ. 239.

Ἀρχή. Εἰς ταῖς ἡμέραις μιᾶς ἐκτάδη βασιλέως τῶν ὀθωμανῶν ὁ Σουλτὰν Μεχμέτης, υἱὸς τοῦ Σουλτὰν Ἰμπραχίμη

Εἰς τὰ ἑξῆς προηγούμενα φύλλα ὑπάρχουσι δι' ἄλλης χειρὸς συντεταγμένοι πίνακες ὀνομάτων ἡ πραγμάτων ἢ δὲ τῶν ἐνταῦθα ἀναφερομένων πατριαρχῶν, ἡγεμόνων τε Βλαχομπογδανίας, Σουλτάνων (ἀπὸ 1648-1730) καὶ βεζυράδων. Πολύτιμοι εἶναι αἱ εἰς ταύτην ὑπάρχουσαι σημειώσεις παραπεμπόμενοι καὶ εἰς χειρογράφους πηγάς.

Μετ' ὀλίγα σημειοῦνται ἐν λευκῷ μεμένῃ ἡ τῆς ὕλης τὰ ἐπορώλα τὸ πατριαρχεῖον καὶ τοὺς τύχαν ζουμπάδες.

28. "Βαρνάβα κυπρίου, ἐπισκόπου σεριδοῦ καὶ ἐξαρχοντα μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Β[ου] σουλτὰν Μουσταφᾶ ἐν ἔτει αχξ' Ἀπριλλίου κε'."

[1] Ἡ ἔκδοσις ὑπὸ Ἰω. Σάθα ἐν Μεσ. βιβλ. Γ', σ. 1-70 ὡς ἔργον τοῦ Δοσιθέου ἐλάχιστα πλήττει τὴν φράσιν ἢ περιέχουσι τὰς ἐν τῇ ὕλῃ βραχείας σημειώσεις.

Ἀρχ. "Ῥημάδα στορεμένη, σὶ σπέχους βαλμένη
διά τὸ γαλατᾶν πασιμένον, τὸ ἀπ' ὅλους παινεμένον".
Ἀρχ. "Ὅσοι πιστεύετε Χριστὸν ἡ ἔσω βαπτισμένοι [φ. 287.
γρηγιᾶτ' αὐτὴν τὴν ξήμησιν μὴν σαφασουγμένη.
Ἐν τέλει σημείωμα τοῦ διδασκάλου Γαζικόβου τοῦ ἀρχιε-
περέως σπουδοῦ ἐν Σμύρνῃ τῷ 1688 Ἰουνίου 1, ἡ ἔγραφον "Διονυσίου
πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Βυζαντίου" περὶ τοῦ ἐν ἔτει 1696
Ἀπριλίου ἡ' ἐμπορημοῦ τοῦ Γαλατᾶ.
29. "Τὰ παιὰ Ῥαφαὴλ ἡ λοιποὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἄλλους
ῥοὺς δέλοντας ἀνακαινίσαι τὸν τροῦλλον τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας
τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως ἡ νικόλαν Ἀράβων πωλυδίνας", φ. 291
Ἀρχ. "ἀκούσον γῆ ἡ οὐρανέ, τὰ ὄρη ἡ οἱ κάμποι
ἡ ἄπανα τὰ ψιλόμερα ἡ πλαϊσαλὴ ὁμάδοι.
30. "Ἱστορία μερικὴ μὲν ἀξιόλογος δέ, περιέχουσα ἐν συνό-
ψει τὰ συμβάντα τῷ ἐμοὶ ἐνέκεν ὀνόματι καλῶ μετὰ λύπης ἐν
τῷ προσώπῳ ἀποστείλαντι τῆς ἁγίας τῶν Ἀθωνιτῶν μετὰ τῶν
Μόσχων, διατριβόντι ἔτι ἐν Μυστρᾷ κτλ." συγγραφεῖσα
μετ' αὐτόθεν ἡ αὐτουργὶ ἐπιμελείας ἡ ὑπὸ διαπεμφθεῖσα τάξει
τεθεῖσα παρ' Ἀφεντούλῃ Κλουτζάρῃ ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Καταστίνου χωρὶς ἀφαιρέσεως καλουμένης, ὄντος αὐτὸ
τηνικαῦτα ἐν Μυστρᾷ καθοικήτορος τοῦ φιλοχρίστου αὐθέν-
του Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Βασσαράβα Βοεβό-
δα Μπρανκοβάνου παρὰ τῷ ῥηθέντι Σερασκέρῃ Ὑσμαὴλ Πασᾶ.
Ἐν ἔτει ἀφιθ' Μαΐου κα'."
Δυστυχῶς ἡ ἱστορία δὲν κατεχωρίσθη ἐνταῦθα καίτοι
ἀφιέρωται ἄγραφα φύλλα. (Βλ. πιναξ. 35), ἐδημοσιεύθη δὲ ἐν Ἑλλη-
νικοῖς τοῦ Κεραμέως 1909, σ. 19–76, ἐν Βουκουρεστίῳ.

31. "Ἐσοτολὴ περιφθεῖσα παρὰ τοῦ τζάρη τῆς Μοσκοβίας τῷ βασιλεῖ τῶν Τούρκων διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν πόλεμον ὁποῦ ἀπεφασισαν οἱ Τοῦρκοι κατ' αὐτοῦ ἡ ὁποία ἔφθασεν εἰς Μπενζέρι αφια', φεβρουαρίου ς'." φ. 299.

ἀρχ. Μετὰ τοὺς συνηθισμένους τίτλους καὶ χαιρετισμούς... δηλοποιεῖται, ὅτι καὶ ἡμεῖς δύο ἐσοτολὰς ὁποῦ σᾶς ἐστείλαμεν τοιαύτην ἔχει ἀφε', ἡ μία γεγραμμένη τουλιό ις' καὶ ἄλλη ὁμοιοτρόπως ἐφανερώσαμεν διὰ γνώσιν μας ἡ ποσότης τῶν ἀσθενῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ αὐλοῦ ἀγωγοῦ καὶ τοῦ βοεβόδα Κιόβιεφ κτλ.

Ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αφια', Ἰανουαρίου ς' τῆς βασιλείας μας ηδ' χρόνῳ. Ἐγράφη δὲ ἐν τῷ Πετρομιούργῳ.

32. "Θέσπισμα τοῦ μεγαλειοτάτου βασιλέως πάσης Μοσκοβίας Ἡμεῖς Πέτρος Ἀλεξιοβίτζης ἐκεῖνος ὁποῦ βασιλεύω καὶ αὐτοκράτωρ πάσης Ῥωσίας κτλ". φ. 301

ἀρχή: Διὰ τοῦ παρόντος ἡμεῖς δηλοποιοῦμεν καὶ βεβαιοῦμεν πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ὀρθοδόξοις Μολδαβοῖς... καὶ τοῖς γένεσι Ῥωμαίων, Σέρβοις τε καὶ Βουλγάροις, Σλοβάνοις καὶ Ἀλβανίταις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τοῦ στρατοῦ καὶ ὑφιστεύουσι καὶ ἐσωκλείοις στρατιώταις. Ἐλπίζομεν οὖν, ὅτι βέβαια καὶ ἀδιάλειπτος φόβον νὰ ξεριζωθῇ τὸ γένος τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ εὐρισκέλαι καὶ τὸ σουσάκι (προσκαλεῖ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς καὶ ἐξορκίζει νὰ ἑνωθῶσι μετὰ τοῦ ῥώσσ. στρατοῦ εὐριοκομένην ἐγλάσινορα

33. "Ὁ πόλεμος ἀπὸ ἔγινεν εἰς τὸν Προύθον διὰ τὰ ὅσα ἐσυνέβησαν μεταξὺ τοῦ Πέτρου βασιλέως τῆς Μοσκοβίας καὶ Μεγαλειοτάτη Μαχμὲτ σασὰ βεζίρη ἕως ὁποῦ ἐπῆραν τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἀφιά'

ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ", φ. 303

ἀρχ. Μαΐου λη' ἐστράτευσε τὸν Πόρον ὁ φέλτ μαρσάλ γενεράλης Στρεμέτης ἀπὸ ἕνα παζάρακι ὀνόματι Ραϊκόβον.

34. "Ὁμολογία τοῦ βεζίρη Μουσταζὴ Μεχμέτ πασᾶ, τὴν ἔδωκεν τοῖς Μοσχόβοις τὴν τὸν Προύτον, ὅταν ἐδόθη ἡ ἁγία ἄψια" Ἰουλίου ια", φ. 306.

ἀρχ. "Ἐστοχάσθη ἡμεῖς τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὸ τουρκικὸν φουσάτον τὴν τροσωρεσφόρον νὰ ἐστρατεύσωσι τὸν τόπον τῶν Μοσχοβίας μὲ ὅλον τον τὸ στράτευμα εἰς τὸ χέρι τοῦ Προύτου κτλ. Ἐφάνη τὸ καρὸν τὴν ἐδόθη εἰς τὸ πέρασμα τοῦ χιονιοῦ τὴν ἑτοῦ τζερμάζι ἐλαχίρ, ἔλος τουρκικὸν ἀρχήν, 1711.

Ἐκτίθενται οἱ ὅροι τῆς παραδόσεως εἰς Προύτ ἄλλα φ. 307:

"Πόσον ἦτον τὰ στρατεύματα τῶν τουρκικῶν κτλ"

"Πόσους λουμπάρδας εἶχαν;"

"Τὸ πόσον στράτευμα εἶχαν οἱ Μοσχόβοι;"

"Τὴν ὁποίαν λουμπάρδαν εἶχαν οἱ Μοσχόβοι."

"Ὅσοι ἐχάθησαν ζηχμαλωτεύθησαν ἢ ἐπληγώθησαν ἀπὸ τοὺς Μοσχόβ

35. "Ἱστορία μερικὴ μέν, ἀξιόλογος δὲ, περιέχουσα ἐν συνόψει τὰ συμβάντα τῷ ῥηγὶ Σβέτσιᾳ ἀνάμεσα Καρόλου, μετὰ τῶν ἐν τῷ Προύθῳ ἀποτελεσάντων τὰς ἁγίας τῶν Ὀθωμανῶν μετὰ τῶν Μοσκόβων, διαιρέθεντι ἐν Μουντερίῳ τῇ μὴ βουλομένῳ διὰ τῆς βοηθείας τῆς δυνάμεως τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἀποσπάσασα εἰς ἰδίαν αὐτοῦ ἐπικράτειαν διάλεκτος, τὰς τε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ὀθωμανῶν παραγενομένοις ἀποσταλείς τῷ ῥηγὶ Σβέτσιᾳ τῇ τῷ ἐκείνου στρατιάρχῃ Ἰσμαὴλ πασᾷ τῇ δοθείσῃ ὑπεραίχανη τῇ τὰς περ' ἐκείνων τῷ βασιλεῖ τῶν Ὀθωμανῶν ἐγκαίρους τῇ ἀμοιβαίας ἀναπομπὰς τῇ χρεωδεῖς εἰδήσεις

ἡ ὅσα ἄλλα ἐφιστολάβησαν σημειώσεως ἄξια. συγγραφέα μετ' αὐλοίλου τῆ αὐλουργοῦ ἰστορείας τῆ ὑπ' διεσχημένη τὰ ξεν τεθεῖσα σαρ' ἀφεντοσίλη Κλουτζάρη ἀπὸ τοῦ ἐν Κυνοσανεν- ιώρη καπουσάνου χωρίου θεραπεία καλουμένο, ὄντος αὐλοῦ τσιτσιλία ἐν Μοναστηρίῳ καθ' ἡσυχαρία τοῦ φιλοχρέστου αὐθέντος Διγγροβαχίας κυρίο κυρίο Ἰωάνου Κυνοσανέου Βασσαράβα βο- εβόδα τοῦ Μαραγκοβάνα σαρά ἰῶ ῥηθένι θεραπεῖρη Γοριάκι σταρᾶ. ἐν ἔτει ἀφιθ", Μαΐου κα!" φ. 309.

Προοίμιον. φανερόν εἶναι εἰς φάσκας τοὺς νοῦν ἔχοντας ἀν- θρώπους, ὅτι ἄγναια τῆ μεὶ ἄλλας μαθήσεις τῆ ἱστορίας ὁ ἄνθρωπος εἰς τελείωσιν ἔρχεται γνώσεως

Ἐν φ. 389β "Πίναξ τῶν περιεχομένων τῆ ἑτέρων ἐγγράφων.."

Ἐνάρχῃ μακρὶ τοῦ φ. 323β ἐγράφη ἑτέρᾳ χειρὶ. Ζ. αὐστ. 30

36. "Περιγραφὴ τῆς φραντζας ἡμῶν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ἡγριμ- οσκὶς τζελεμπῆς Μιχάλ ἐφέντης σταλεὶς ἐκεῖσε φρεόβους ἤλθ, ἐχτζὴ καὶ τὸ ἀρλβ" ἔτος (ταρίχι Τούρκων ἀπὸ Χριστοῦ ἀφκ') τῶν σουλτὰν Ἀχμέτη, τοῦ τε Ἰμπραΐμ σαρᾶ βεζίρη ἰστρωσιώντος, τῆ τελειώνοντας τὴν ὑποτρεσίαν του διὰ τὴν ὁ- ποίαν ὑπόθεσιν, ἐμβήκεν εἰς τὴν βασιλεύουσαν δηγούμενος εἰς τὴν Πόρταν τὴν σαροῦσαν δήμπον". Δεύτερος ἰωδρηδίτης" φ. 328 ἀρχ. ἐμβαίνοντας εἰς τὸ χαλοῦνι τὸ ὑπαγματωταίδιον φραν- τζέζικον τῆ δ' τοῦ ζελχιτζὲ καὶ τὸ φρλβ" ἔλος ἀπὸ τὴν πόλιν.

Λίαν ἐνδιαφέρουσα ἡ περιέργος ἡ δήμπος διαλαμβάνου- σα περίεργα τὰ ἐξαίρετα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Γάλλων.

37. "Περιγραφὴ τοῦ καλὰ τοῦ Κίδαρι ἐν τοπαρίῳ τῆς Κυνοσαν- τινουπόλεως τουρκιστὶ δὲ κεατχανὲν ὀνομαζομένου Σεϊδαρπα-

τίου, κτισθέντος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σουλτάν Ἀχμέδ του Γ.ου φ. 345.
ἀρχ. φίλοι μου ἀκροασθῆτε νὰ σᾶς πῶ νἀγαλλιασθῆτε,
δι' αὐτό τὸ Σεϊδαμπάτι, τὸ βασιλικό παλάτι [ἀψιί].
38. "Διήγησις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάσης ἐπαναστάσεως κατὰ τοῦ σουλτάν Ἀχμέτη, ἀναρρήσεώς τε τοῦ σουλτάν Μαχμούτη τῆς τελείας καταστροφῆς τῶν στασιαστῶν." φ. 346-363
ἀρχ. Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ τριακοστῷ τῇ δεκάτῃ ἑβδόμῃ τοῦ Σεπτεμβρίου, ἡμέρᾳ Πέμπτῃ ἔγινεν ἀποστασία ἀπὸ τὸ στρατιωτικόν τῆς παρὰ συνήθειαν οἱ ἀποσταλήσαντες ἦσαν ἀπὸ τὰ ὀτζάκια τῶν Γιανιτζάρων.
39 "Ἡ αὐτὴ διήγησις διὰ στίχων πολιτικῶν συντεθέντων παρὰ Ἰωάκειμ μοναχοῦ Ἰβηρίτου". φ. 346
ἀρχ. Πολλὰ μοῦ φάνη χρήσιμον εἰς τὸ νὰ σημειώσω
τοῦ νῦν καιροῦ τοὶ τυχηρά τὰ νὰ τὰ ἀποσώσω.
Ἐν τέλει "ἐξ ἑτέρου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως" συνοπτικῶς.
40. [Ἕτεροι στίχοι περὶ τοῦ νιζελέπη Ἰωάννου λαβόντος τὴν αὐθεντίαν τῆς Μπογδανίας διὰ χειρὸς τῶν ἀποσταλῶν τῆς ὕστερον ἀποκεφαλισθέντος], φ. 370
ἀρχ. Ἄρχοντες τῆς Μπογδανίας, μεγιστάνες τῆς Βλακίας,
τὰ γεγονότα νὰ ζῆτε νὰ σᾶς πῶ νἀφικρασθῆτε.
41. Ἕτεροι ἐλεγειακοὶ στίχοι διὰ τοὺς Γουναράδες φ. 377.
ἀρχ. Ἐδὲ συμφορά τῆς ζάλη ὁποῦ γένηκε στὸ χάνι
στοὺς καϊμένους Γουναράδες, ποῦ χαν τοὺς πολλὸς ταφράδες
42. "Παρθενίου πρεσβυτέρου τῆς ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, Ἱστορία χρονολογικὴ ἀρχομένη κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν τριακοστὸν ἔτος τόσω

τήριον, ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν ἀρχαιοτέρων εἰκαλύπτουσι." φ. 6β
Προοίμιον. Κ᾽ Διογένην ἐπίσκοπον τοὺς τῶν πορνδίων ὄ-
ρους νέους ὁρὸς πόλεμον παρασκευαζομένους, κ᾽ ἄλλους
μὲν ἐν τοῖς ὅπλοις, ἄλλους δὲ ἐν τῇ τῶν σκευῶν παρασκευῇ ἐνα-
σχολουμένους κ᾽ πάντας ἐν ἔργῳ ὄντας.
Περὶ τῶν κατὰ Περσῶν ἐκστρατείας, ἣς προκηρύξας ὁ κά-
λιφ ἐνετῶν: "Ἡ δὲ Μήδους βουλευσάμενος μετὰ δημηγορικῶν.
εἶτα μεταβαίνει εἰς Διὸς παρισσίου χώρας, κ᾽ αὖθις περὶ
τῆς ἀφοσιώσεως τῶν Γενιτσάρων, κ᾽ τῶν ἀντιφοίνων ἄφορ
ἐπόβαλεν ὁ ἀναλαβὼν τὸν θρόνον σουλτάνος Μαχμούτ
(ἐξ οὗ κ᾽ τὰ πατριαρχεῖα, ὅτε δὲν ἐξηρέθησαν φ. 414). ἐν
τέλει ἐπανέρχεται εἰς Διὸς ἡγεμονίας τῆς Βλαχίας.
43. Κατάλογος βασιλέων βυζαντίου, πατριαρχῶν, σουλτά-
νων κ᾽ αὐθεντῶν Μολδοβλαχίας ἀπὸ τοῦ 1283-1453, φ. 424.
43. Τοῦ αὐτοῦ "Περὶ κατὰ καιροὺς καταφορᾶς τῶν
ἐν Ἱεροσολύμοις φράγκων λατίνων, κ᾽ ἀρμενίων, ἕνα λάβωσι τοῦ
ἁγίου τάφου", φ. 428
Ἀρχ. Χρὴ εἰδέναι ὅτε ἦσαν ἐν τῇ Βηθλεὲμ ὀρθόδοξοι τεσσερά-
κοντα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου ἔχειν τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
Τοῦτο ἔγραφη περὶ ὀλίγον νεώτερα, ἤτις κ᾽ ἄλλα ἔγραψε κατὰ λατ.
44. "Παρθενίου μητροπολίτου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης
ἐξ ἀθηνῶν (εἶναι ὁ ἀνατολῶν πρεσβύτερος) ἱστορία περὶ
μεταξὺ ῥωμαίων τε κ᾽ ἀρμενίων διαφορᾶς", φ. 442.
Ἀρχ. Τοῦ μὲν εὐρωπαίορος ἡμῶν κ᾽ σωτῆρος ἀνηκεν
αἰῶνος ἀδανάτου πεποιηῶα τὰ φύσιν ἡμῶν κ᾽ φθορᾶ παραδοῦσα
ἐν τέλει "περιχωρεῖ ἐξ ἐκκλησιῶν πατριαρχῶν περὶ τῶν αἰωνοκτόνω-
σεως."

49. Ὁμοιρεὺς τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὸν σαρκαζόμενον ὑπ' Παλαιολογίνου Γαλεώτταν, ἀνεκαστάλην τοῦ ἀρχιστρατ. συνεσιώπησε τὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον ἢ ν' ἀναπλήσῃ "ὅσα λείπουσι ἢ τόσους ἐκορέωσαν" ἢ πάλι σφετερίσῃται τοὺς παροικίους "τὴ 12 ῥεμπιούλ ἐβδ", φ. 489ρ.

Τὰ ἔγγραφα 46-49 εἶναι γραμμένα διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ἢ τὸ 43. Δὲν ἀναφέρονται ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ πέπαυτο τὸ περιεχόμενον ἢ ἐπιστήμεια. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τοῦ νεοδιοργάνου ἔσωσεν ἀλλὰς αὐτὰ ἐκ τῆς τουρκ. λογοκρισίας

50. "Σύνοψις ἱστορίας ὀθωμανικῆς ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ πρώτου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτῶν Ὀσουμάνου παλουμένου ἢ λήγουσα μέχρι τοῦ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις ἀναγορευθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει σουλτάν Μαχμούτ τοῦ α'", φ. 490.

ἀρχ. Περὶ τῆς ἀναδείξεως τοῦ ὁμωνύμου ἢ πρώτου ἡγεμόνος σουλτάνου ἢ ὅσα ἔσχε τόπους ἢ πῶς ἐγεννήθη ἢ ἐτάφη.

Ἐν τοῖς χρόνοις καθ' οὓς ἠκμαίου ἢ ἐν Λουγδούνῳ σύνοδος καὶ ὁ ἅγιος πνεύματος ἐπὶ ἀνθρώπου τοῦ Β' τῶν Παλαιολόγων, καὶ ἐκείνους ἀνεφάνη ἢ ὁ Ὀσμάν.

51. "Μονωδία διὰ στίχων πολιτικῶν ἐπὶ τῇ γηρονσίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει σουρκιαΐαν καλὰ λὸ ἀγγενσὲ ἔλος ... καὶ ἢ συνήθη σουρσολήδηνα τὸ τε φανάριον ἢ ὁ Μοναστὰς ἢ ἐπεραπόμενα ἐκρίαν ἐκ' ἢ δυναστῶν ἐνδρωμαίων. ἐκκλησίαι" φ. 500

ἀρχ. "Ὦ δυσυχία φοβερά! ὦ συμφορὰ μεγάλη!

φανάρι σοῦν τὰ σπίτια σου φοῦνται τὰ τόσα κακὰ ἐπὶ σὲ ἅπας: "ἀπὸ ἰδιοχείρου Κωνσταντίνου καρατζᾶ μεγάλου τερτζιμάνου."

(Φ. τέλος)

45. "Χρονολογία ὀθωμανικῆς ἱστορίας ἀπὸ διαφόρων ἀνεσπευ-
δότων", φ. 483.
ἀρχ. ςϡλ' ἔτους ἀνδεμλεσοεν ὁ Κοτζὴς τὴν Μεσημβρίαν,
ἀναγράφονται αἱ ματαιότητες μέχρι τοῦ 1645 (τοῦ Κρὴτης)
Ἄλλαι χρονολογίαι "εἰς τὴν Γεωγραφίαν Γρηγορίου Κυπριανοῦ"
ἡ τοῦ Μαλαξοῦ ἀπὸ 1362-1715 ἡ 1328-1776 ἡ Δοσιθέου Ἱεροσ.
46. Πατριαρχικὴ ἐγκύκλιος ὁρὸς τοὺς "ὀρθογενεῖς ῥαγιάδες"
ἐκξηγοῦσα τὸν "βασιλικὸν ὁρισμὸν" περὶ ἀποχρεώσεως αὐτῶν
ἡ συνιστῶσα ὑπερεῖαν δίοτε ἡ πρᾶξις αὕτη "ἀφορᾷ εἰς μόνην ἡ
μόνην τὴν σύστρεξιν τῆς ἡσυχίας τῶν ὁμογενῶν". ἐξεδόθη τὸ πρῶτον
ἔτος, ὡς φαίνεται, τῆς ἐλλ. ἐπαναστάσεως, ἀκέραλος, φ. 486
47. Διαταγὴ τοῦ Σουλτάνου ὁρὸς τὸν μετὰ τὸν Γρηγόριον
Ε' πατριάρχων περὶ ἐκδόσεως ἄλλων συμβουλευτικῶν γραμ-
μάτων ὁρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἵνα μὴ ἀκολουθῶσι τοῖς ἐπαναστά-
ταις. ἐξεδόθη τῇ 2 Αὐγ. 1821, φ. 487
ἀρχ. Πατριάρχα τῶν Ῥωμαίων. Γνωστὸν εἶναι τὸ ἀπέκαθεν
ἔθος ἡ ἀπαρχὴ τῆς κρατούσης βασιλείας ὅπου ἔχει καὶ τὸ
ἔθνος τῶν Ῥωμαίων.
48 Ὑπόμνημα σταλὲν ἐκ Κρήτης εἰς Παρισίους διαμαρ-
τύρων τὸ γεγενημένον νότας (6 Μαρτ. 1822) τῆς ὑψηλῆς Πύλης ἐπιδοθεῖσαν
ὁρὸς τοὺς πρέσβεις τῆς ἀγγλίας ἡ αὐστρίας. Διὰ ταύτης
παρουσιάζει τὴν Ῥωσσίαν ἡ ἐνοοῦσαν ἡ ἐπιστηρίζου-
σαν τὰς ἐλλ. ἐπαναστάσεις ἡ ὅτε δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀπο-
σύρῃ τὰ στρατεύματα ἐκ Βλαχίας πρὶν παραδώσῃ ἡ
ἐπαναστάσεις. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐδημοσιεύθη εἰς Παρι-
σίους ἐν τῇ "Ἐφημερίδι τῶν Δικαίων" τῇ 3 Ἀπρ. 1822, φ. 488.

(Δ. Ἑνάνε)

52. "Περιγραφή της καταστάσεως τοῦ νῦν καιροῦ ης της συμβάσης ἐν Κωνσταντινουπόλει πανώλης κατά το ἀψνα^ον ἔτος βασιλεύοντος σουλτάν Μαχμούτ", φ 501

ἀρχ. Διότι ἂν ἐστάθηκαν ης ἄλλοι συχαμένοι
καιροί ης ἀθεόφοβοι ὁμοῦ ης τεθλιμμένοι
οἱ τωρινοί ὅμως καιροί πολλά τούς ἀπερνοῦσι.

εἰδὶ της ᾠας: "Ἐκ τοῦ βίου Ἱεροθέου διδασκάλου ἐκ νήσου Σκοπέλου, συγγραφέντος ὑπό Κωνσταντίνου Δαπόντε", φ.

53. "Περιγραφή τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάσης πυρκαϊᾶς κατά τό ἀψνε^ον ἔτος, Σεπτεμβριου ιζ'.."

ἀρχ. Ἐγώ νομίζω ἀπ' αὐταῖς ἄναψε τό γιαγκίνι
πυρκαϊά ἡ φοβερά ὁποῦ προχθές ἐγίνη.

54. "Περιγραφή της ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάσης πυρκαϊᾶς κατά τό ἀψνε^ον ἔτος, Ἰουνίου κδ'... καθ' ἣν συνέβη ἐμπρησθῆναι ης τήν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων θεοδώρων της Βλαγκας", φ. 508

ἀρχ. Ὁμοίως κ' ἡ πυρκαϊά ἡ κατά τήν ἑσπέραν
τήν τοῦ Προδρόμου ἔγινεν ὁμοῦ ης τήν ἡμέραν

55. Στίχοι νουθετικοί φ. 514 κατ' ἀλφάβητον

ἀρχ. Ἀρχίζω τό ἀλφάβητον ης γράφω θεοῦ λόγια
ης μήν θαρρῆτε, ἄρχοντες, πῶς εἶναι μυθολόγια

56. "Ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης μεταξύ ὀθωμανῶν ης ῥώσσων τῆς γεγοντίας κατά τήν πεδιάδα τήν οὖσαν πλησίον τοῦ Κιουτζούκι Καϊναρτζῆ πέντε λέγαις (sic) μακράν της πόλεως Σηλύστρας, ἐν ἔτει ἀψοδ^ω Ἰούλιου α'." φ. 516

ἀρχ. Τά ἄρθρα τῆς εἰρήνης. Οἱ βασιλεῖς ης αὐτοκράτορες τῶν δύω μεγαλητέρων μερῶν ἤτοι της βασιλείας τῶν Ῥωσσῶν ης της ὀθω-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μαντινεῖ Πάρλας, ἔχουσι ἀμοιβαίαν ἐπιδρομὴν τῷ πολίου διαλη-
τελεῖσιν τοῦ συνεχοῦς πολέμου ... (ἄρθρα ἐν ὅλῳ κη'.
57. "Κατάλογος τῶν αὐτοκρατόρων τῶν Τούρκων τῶν ἀρξάν-
των ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ νῦν ἐν τῇ ἀνατολῇ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἀρχ. Σουλτὰν Ὀσουμάνης ὁ α^ος ἀνηγορεύθη βασιλεὺς ἐν ἔτει
ἀπὸ Χριστοῦ ,αφνβ^ω ἤτ^ω τῇ ἐβασίλευσεν ἔτη 26. φ. 526
ἔστι τὰ ὧδε: "ἐν τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ καιρεμίρη" δ' ἄρχῃ χαρέ
τέλος: "Τῇ ς.^η νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ,αωη^ε ἔτους εὑρέθη ἀπο-
θαμένος ὁ Σουλτὰν Μουσταφᾶς ὁρῶν βασιλεὺς τῇ ἀγαπᾷ νὰ
εἶναι νόσοφία δολοφονίας μὲ ὅλον τοῦτο οἱ βεβαιώνουν ὅτε ἦ-
τον ἀπὸ ξύλασον ὁ αἰφνίδιος θάνατός του, μὲ τὸ νὰ ἦτον εἰς
ἄκρον σκέλος".
58. "Περὶ τῶν βασιλέων Ὀσμανιδῶν ὅσοι ἐσταθησαν ἐν
περιλήψει". φ. 530
ἀρχ. Ὁ σουλτὰν Ὀρκὰν χάνης ἐσυρφθη βασιλεὺς ἐν ἔτει κατὰ
τοὺς ὀθωμανοὺς χλθ' τῇ ἐβασίλευσε χρόνους κζ' τῇ ἡμέρας μ'
τὴν ὁ σουλτὰν μαχμούτης ἐσύρφθη βασιλεὺς ἐν ἔτει ἀρχῇ ἀπὸ
τοῦ Χριστοῦ 1730 Σεπτεμβρίου ... ὁ εἰς ἀδελφὸς αἰνεψιὸς τοῦ ἐρὸ αὐτῇ
σουλτὰν ἀχμέτη δηλαδὴ ὁ υἱὸς τοῦ σουλτὰν Μουσταφᾶ ...
ἀκολουθοῦσι οἱ βεζυράδες ἀπὸ τοῦ σουλτὰν Μουράτ Β' μέχρι
τοῦ σουλτὰν Μουσταφᾶ ἤτοι μέχρι τοῦ 1757.
59. Αὐθέντας Βλαχίας ἀπὸ ἀπὸ Ῥάδουλ Νέγρη - Ῥάδουλ ἔτη
1245-1619 φ. 533^β (ἀκολουθεῖ ἔτερος κατάλογος).
60. "αὐθέντας Βλαχίας" ἀπὸ Ραδούλο Μαυροδακ' - Γρη-
γορίου Γκίκα 1290-1822, ἰουλιοδά, ὅτις "ἐλθὼν ἀπὸ Βλαχίαν
ἐρήμος χέρι διὰ ἡγεμὼν Βλαχίας ἄνευ ναβαδφορίας τῇ σαλταρ-

χειρὶ προχειρότατος". φ. 534-536

Εν τέλει: " Κωνσταντῖνος Χαντζερῆς ἠγεμόνευσε τὸ 1797 καὶ τὰ ὀκτώβριον ἢ Δεκέμβριον. Ἠγεμονεύσαντος αὐτοῦ ὁ καπὰ Βιδίνην ἐναντίον τοῦ αὐθαιρέτου Πασβάνογλου βασιλικὸς ἐπανήθη στόλεμος ἀρχιστρατηγοῦντος τοῦ καπουτὰν Χασὰν πασιᾶ, ἡ ἐπειδὴ ἀτελεσφορήτως διέλυσε τὸν πόλεμον ἡ ἐπιστροφὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ καπουδὰν Χασὰν πασιᾶς, φαρανιώτης μερικῶν βεζιάλιδων ὁ Κωνσταντινοβόδας Χαντζερῆς ἔσχεν ἀναφορὰν εἰς τὸν βασιλέα πολλὰ ἐλάλησεν ἐναντίον τοῦ Χασὰν πασιᾶ, ἡ ὁποία ἔγινεν αἰτία νὰ καθαιρεθῇ τὸ ἠγεμονίας τὸ 1799 καὶ φεβρουάριον ἡ τελευταῖον μέρα εἰς τὸ Βουκουρέστι ὁ Κωνσταντῖνος διὰ τὸ .. δημίου νὰ παραστομωθῇ"!

61. "αὐθέντας Μολδαβίας" φ. 538.

ἀπὸ Δράγουση τοῦ Α'- Γρηγορὶς υἱοῦ Ἀλεξάνδρου ἕως τὰ 1347-1777

ἕως τοῦ τελευταίου παραμύθου.

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἄλλοι ἐπώλουν τὰ ὑπάρχοντα διὰ νὰ ζήσουν ἠγοράσθη ὁ πῶδιξ αὐτὸς μετὰ τοῦ Νομοφύλακος παρὰ τοῦ καλπατζῆ (ἐν ἀθήναις ὁδὸς Πανόρμου) Χρ. Σαπουράκη αὐτὸ 100000 φρ. ἑβδομήκοντα χιλιάδων, ὑπὸ Κορυτσᾶς μητροπολίτης Εὐθύμιος Καρδάς

Ἐξιστοροῦν: φ. 14, 27-32

ταρταρα φύλλας 2β, 5-6, 7β, 11α-β, 12β, 14α-β, 15β, 17α-β, 18α-β, 19α-β, 105β, 107α, 224β, 225α-β, 237β, 238α, 286α, 286β, 290α-β, 292β, 293β-298β, 300β, 325-326, 345β, 422β, 423α, 426β-427α-β, 438-441, 500β, 505α-β, 507β, 512β, 513α-β, 515β, 516β, 528-529, 532α-β, 533, 536β-537α-β

ἐκ τῶν ἀρίθμων ἐκδόσεων ἀπὸ τοῦ 326-328